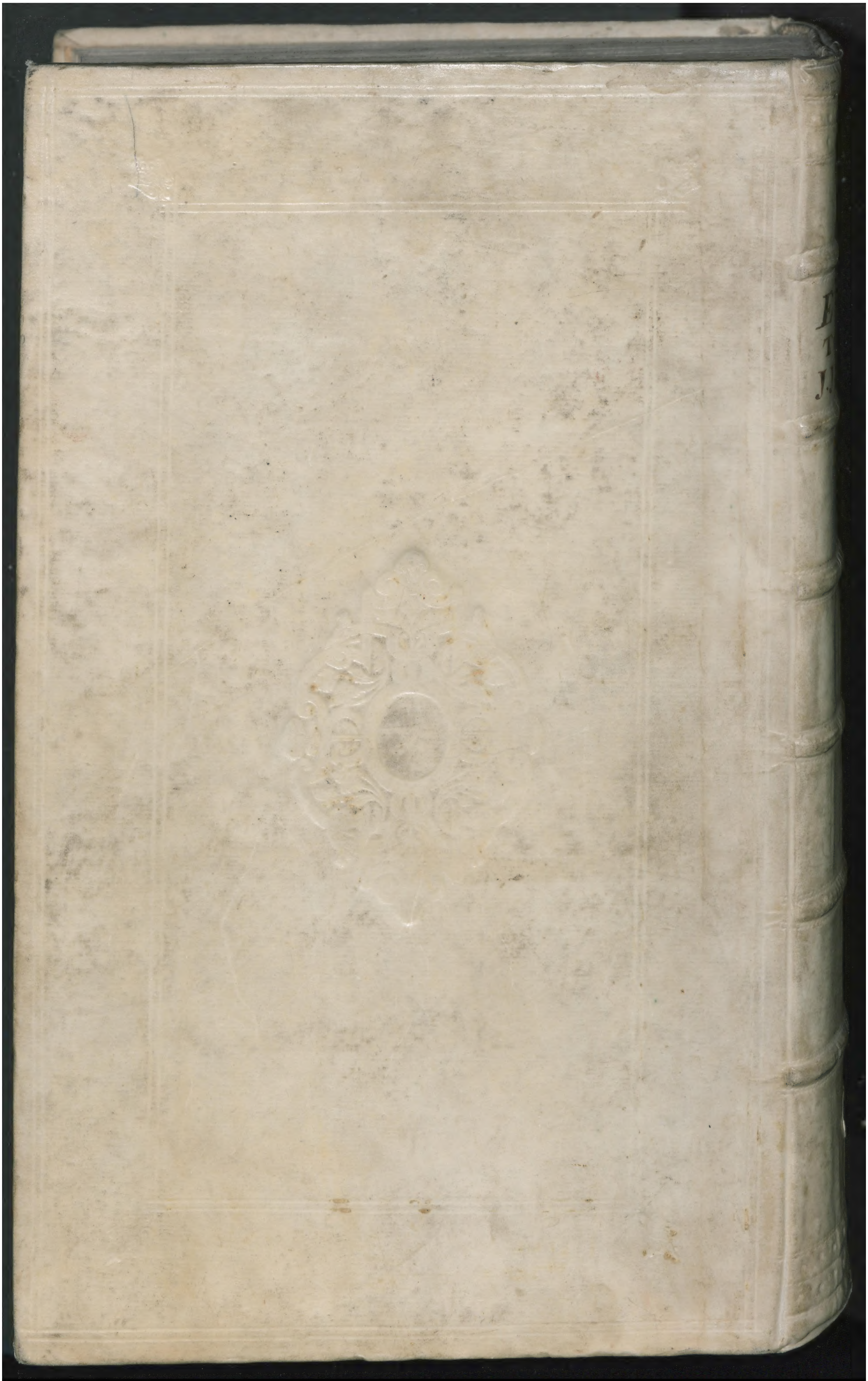
II
or:
RI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

~~248 A 33~~
KW 37 E 3

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

THESAURUS TEMPORUM,

EVSEBII PAMPHILI

CÆSAREÆ PALESTINÆ EPISCOPI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

THESAURUS TEMPORUM,
EVSEBII PAMPHILI
CÆSAREÆ PALÆSTINÆ EPISCOPI,
CHRONICORUM CANONUM

Omnimodæ hiſtoriæ libri duo, interprete HIERONYMO: ex fide vetuſtiſſimorum Codicum caſtigati.

ITEM

Autores omnes derelicta ab Euſebio & Hieronymo continuantes.

EJUSDEM EUSEBII

Utriuſque partis Chronicorum Canonum reliquiæ Græcæ, quæ colligi potuerunt.

OPERA ac STUDIO

JOSEPHI JUSTI SCALIGERI,

JULII CÆSARIS à BURDEN FILII.

EDITIO ALTERA;

In qua

EJUSDEM JOSEPHI SCALIGERI

TERTIA FERE PARTE AUCTIORES

Notæ & Caſtigationes in Latinam *Hieronymi* interpretationem & Græca *Euſebii*, *ſuprema Autoris cura emendatæ.*

EJUSDEM JOSEPHI SCALIGERI

Iſagogicorum CHRONOLOGIÆ *Canonum libri tres ad Euſebii Chronica & doctrinam de temporibus admodum neceſſarii:*

CVM

Duobus Indicibus RERUM & AUTORUM.

AMSTELODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM.

cIↃ IↃc LVIII.

CVM PRIVILEGIO REGIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

KONINKL.
BIBLIOTHEEK
TE 'S HAGE.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

PRIVILEGE
DU ROY
TRESCHRESTIEN.

LOUIS *par la grace de Dieu Roy de France & de Navarre, a nos amés & feaux les gens tenans nos Cours des Parlements, Mees. des Requeſtes ordinaires de noſtre Hoſtel, Baillifs, Seneſchaux, Prevoſts, leurs Lieutenans, & tous autres nos Juſticiers & Officiers qu'il apartiendra, Salut.* J. Janſon *marchand Libraire de la Ville d'Amſterdam, Nous a fait remonſtrer qu'il deſireroit faire reimprimer le Livre intitulé,* La Chronique d'Euſebe, avec les Commentaires de Scaliger, beaucoup augmentés depuis la premiere Impreſſion, tres utille au public, & a tous les gens de lettres, *s'il nous plaiſoit de luy en accorder la permiſſion, & nos lettres ſur ce neceſſaires, qu'il Nous a treshumblement fait ſupplier luy vouloir octroyer. A ces Cauſes nous avons de nos graces ſpeciales permis, & permettons par ces preſentes de faire Imprimer, vendre, & diſtribuer led. livre en tel volume & character que bon luy ſemblera, durant le temps de dix années. Faiſant defences a tous libraires, Imprimeurs & autres nos ſujets de quelque condition qu'ils ſoient d'imprimer ou contrefaire en quelque ſorte & maniere que ce ſoit led. livre pendant leſd. années, apeine de trois mille livres d'amende, confiſcation des exemplaires, & de tous deſpens, dommages, & intereſts envers l'expoſant, a condition de mettre deux exemplaires dud. livre dans noſtre bibliotheque, & un en celle de noſtre tres cher & feal le Sr. Seguier Chevalier, Chancellier de France: Mandons au premier noſtre huiſſier ou ſergent ſur ce requis, faire pour l'execution des preſentes tous exploits neceſſaires, ſans demander autre permiſſion. Car tel eſt noſtre plaiſir.*

Donné a Paris le troiſieme jour de Juin mil ſix cens cinqte. & huit, & de noſtre Regne le ſixieme.

PAR LE ROY,
En ſon Conſeil.

SALMON, & *Seelé.*

IN HOC VOLUMINE HÆC CONTINENTUR

LATINA.

Euſebii Pamphili Cæſareæ Palæſtinæ Epiſcopi ex priori parte Chronicorum Canonum omnimodæ hiſtoriæ reliquiæ, quæ colligi potuerunt, interprete Hieronymo, cum appendice Proſperi Tironis Aquitani excipientis derelicta ab Hieronymo.

Euſebii Chronicorum Canonum pars poſterior, quæ vocatur Chronicus Canon interprete Hieronymo, cum ſupplemento ejuſdem.

Proſperi Tironis Aquitani Chronicon Conſulare excipiens derelicta ab Hieronymo.

Victoris Epiſcopi Tunuenſis in Africa Chronicon Conſulare continuans derelicta à Proſpero.

Johannis Abbatis monaſterii Biclatienſis in Hiſpania fundatoris Chronicon excipiens ubi deſinit Victor Tunuenſis.

Idacii Lemicenſis in Gallæcia Epiſcopi Chronicon continuans derelicta ab Hieronymo.

Ex editone JAC. SIRMUNDI, Lutetiâ Pariſ. Marcellini Comitis Chronicon. Opere ejuſdem SIRMUNDI.

Marcelli Comitis V.C. luculentum Chronicon continuans derelicta ab Hieronymo, uſque ad annum Chriſti DLXVI.

Excerpta ex Africani Pentabiblo & Euſebii priore parte Canonum Chronicorum omnimodæ hiſtoriæ, homine barbaro collectore & interprete ineptiſſimo, utiliſſima alioquin, & bonæ frugis refertiſſima, nunc primum edita. Ex bibliotheca Putanorum fratrum Claudii V.C. Senatoris Pariſienſis filiorum.

GRÆCA.

Χρονικῶν Κανόνων παντοδαπῆς ἱστορίας Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου τὰ σωζόμενα. Euſebii Pamphili Chronicorum Canonum omnimodæ hiſtoriæ Græca prioris partis, quæ ſuperſunt, antehac non edita.

Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου χρονικὸς κανών. Euſebii Pamphilii Chronicus Canon.

Ἐπιτομὴ χρόνων ἀπὸ Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου ἀνθρώπου, ἕως τοῦ κ΄ ἔτους τῆς βασιλείας Ἡρακλείου. Compendium temporum auctoris innominati nunquam antea editum, ab Adam primo homine, ad annum XX imperii Heraclii cum Conſulibus: opus utiliſſimum quanquam ſcriptoris idiotæ. Ex Bibliotheca V.C. Iſaacii Caſauboni.

Χρονογραφία Νικηφόρου Πατριάρχου. Chronographia Nicephori Patriarchæ Conſtantinopolitani nunc primum Græce edita.

Ἱστοριῶν συναγωγή. Collectanea hiſtoriarum partim ex iis ſcriptoribus, qui nondum editi ſunt, partim ex iis, qui editi. Penus antiquæ memoriæ locupletiſſimum, totum ferè Euſebium illuſtrans.

NOBILISSIMO ET ILLVSTRISSIMO
VIRO

IACOBO AVGVSTO
THVANO

IACOBI AUGUSTI F.

COMITI DE MESLAY, &c.

REGI CHRISTIANISSIMO

A SANCTIORIBUS CONSILIIS,

ET AD

PRÆPOTENTES FOEDERATI BELGII PROCERES

LEGATO.

QUod ille dixit olim Cæſari : *Cæſar, qui apud te audent dicere, magnitudinem tuam ignorant, qui non audent, humanitatem ;* id ego tibi, VIR MAGNE, ſi dixero, non equidem vereor, ne quis parum ex animi mei ſententia dictum exiſtimet. Ne nunc quidem auderem, quod audeo, niſi animum addidiſſent ea, quæ de Tua in literas, earumque miniſtros omnes propenſiſſima voluntate retulit ſummus ille Tui nominis cultor, ALEXANDER MORUS, poſt VOSSIUM & BLONDELLUM, viros incomparabiles, primarius in hac inclyta civitate Profeſſor, qui ſæpius interpellatus in hujus Operis molitione nunquam ſuam nobis opem operamque denegavit : ac tandem cum ego incredibili cupiditate arderem, ut EUSEBII, HIERONYMI, SCALIGERI nomina, THUANÆO iterum prælucente illuſtriora redderentur, id ut etiam auderem, quod alioqui pro mea verecundia non erat, autoritate ſua perfecit. Quem enim ſortis noſtræ hominem non deterreat ab affatu, non

dicam

dicam ingenii & animi tui magnitudo, Domus ſplendor, & --- *inclyta fama Gloria*, ſed ſublime iſtius qua ſub Regum Maximo ſtatim emines, dignitatis faſtigium? cui ſummum quidem Virtus tua debet ornamentum; ſed majus imputat. Verum enimverò quantum tuæ me Dignitatis fulgor deterruit hactenus, tantum invitat & allicit humanitas, tali potiſſimum præcone. Quod igitur ipſe procul dubio facturus erat SCALIGER, ſi provixiſſet ad hunc uſque diem, aut ſi quem filium ſtudiorum ſuorum hæredem reliquiſſet, id ego multis nominibus mihi faciendum putavi, ùt hoc Herculeum Opus à me denuo in lucem editum, nomini Tuo nuncuparem. Primum enim, quis eſt adeò in litteris hoſpes, ut neceſſitudinem ignoret, quæ THUANI, & SCALIGERI nomina jam olim ſanctiori copula devinxit? cum hoc non tam SCALIGERI, quàm ipſius eruditionis: Tuum verò non magis Tuum quàm & eruditionis & ipſius in eruditos munificentiæ nomen eſſe videatur. Ne operas quidem Typographicas latere poteſt, opinor, admiranda ξυνωρίς, quæ tam ſæpe conjunctè in eadem pagina verſatur, ut ſi quis alterum ſciat, idem ambos noverit: quemadmodum olim cui notus erat Horatius aut Maro, fieri vix poterat, ut Mœcenatem ignoraret. Quod Mœcenatis nomen in quem unquam hominem potiori jure quàm in Auguſtum parentem tuum conveniet? qui non modo SCALIGEROS & CASAUBONOS, ſed quicquid eruditorum ævo illo fuit, non præſidio tantum & gratia & conſilio bono, ſed re juvabat & ære ſuo proprio, planè inuſitata & Principe viro digna liberalitate. Quæ profectò in ipſo longè admirabilior extitit, quàm in Mœcenate illo priſco, quod hic quidem Sabinos dabat, ut audiret illud: *atavis edite Regibus*, & iniqua mercede nummorum & villarum immortalitatem nominis ad poſteros redimebat: Parens autem ille tuus & opibus & doctrnæ ivi pollens, qui jam tum omnium laudibus gentium in cœlo erat, & maturis honoribus præſentique

gloria

gloria vivus perfruebatur, quando nullius indigebat ſuffragio vel prædicatione ut inclareſceret, ad ſuccurrendum Eruditis bonæ tantum conſcientiæ pretio ducebatur. Neque verò ulla ei Oda vel Ecloga, nec ullum Elogium aut Anathema certius æternitatem, quam propria monumenta conferret. Hiſtorias illas dico, melius Hiſtoriæ ideam dicerem, in quibus eruditorum, quo quiſque floruit tempore, nunquam omittitur juſta & benigna laudatio, ut illi vel hoc nomine multo plus eruditionem profeſſi debeant, quam de eo mereri potuerunt. Nec minorum gentium aliquos, ne Typographos quidem ſolertiores laude fruſtrari ſua paſſus, nihil ab iis accipere potuit, quod jam non deberent, aut quod non ipſe poſtmodum in eodem genere cumulatius refunderet: ut neceſſe ſit omnino gratuitum fuiſſe, quicquid ex arcâ depromebat. Ac SCALIGER quidem nihil ei magnificentius, nihil antiquius offerre potuit, quàm hunc THESAURUM temporum, Operum, quibus poſteros beavit, longe præſtantiſſimum: quem interim, ut nihil aliud acceſſiſſet, elogium illud Scaligerorum quod Hiſtoriæ Thuanææ lib. XXI. legitur, nullo æſtimandum theſauro, luculentè penſavit. At nos in ea tempora ſervati ſumus, quibus illud ſcitè quidem non ita verè dictum apparet, quamdiù fuerint Mœcenates, Marones nunquam defore: noſtro enim ævo non illi, ſed hi planè defecerunt, aut ut dicam ſimpliciter, fuerunt SCALIGERI, non autem deſunt THUANI: *Sunt Mæcenates, & deſunt Flacce Marones.* Quis eſt enim adeò ab omni pudore derelictus, ut in contumeliæ partem interpretetur, quod SCALIGERI defeciſſe dicuntur, aut non præclarè ſecum agi putet, ſi SCALIGERIS *longo ſed proximus intervallo* perhibeatur? Quo mihi videor opportunius ultimum tibi Scaligerorum, non unum è multis ſcriptorem, depoſitis exuviis novum ac nitidum, & induſtria mea veluti redivivum hîc ſiſtere. Qui ſi Lutetiæ nunc eſſes & il-

 lius

lius venerandi Senatus Præſes, Juſtitiæ libram temperares, tamen partium eſſe mearum crederem, illuc etiam hoc ad te deferre munus: cum ipſa poſtulet æquitas, ut quod ſemel Auguſto Patri ſacrum fuit, ad Auguſtum Filium, tanquam ad juſtum & virtutis plane ſingularis, & ornamentorum omnium hæredem tranſeat. Jam verò cùm & Legatus Regius in hoc Belgio ſis, & præfiſcinè dicam, Legatorum ſplendor, patriamque noſtram optima rerum donaveris, conſtituta Pace, cujus nobiliores Artes, & quotquot illis ſubſerviunt, beneficio refoventur, quid ſupereſt quam ut Univerſæ te Litteræ certatim, quendam veluti Muſegeten quibuſcunque poſſunt modis colant & venerentur? Ipſæ, credo, Muſæ, domeſtica tibi Numina, te Præſidem Aſtrææ, te Legatum huic Belgio invident, & quem ſibi datum unicè vellent, certè partientur: cum univerſis hujus Belgii Proceribus, maximè verò AMSTELODAMENSIBUS Dominis meis in te demerendo certabunt: à te Legato, ut civitates à Conſulibus, annos deinceps computabunt ſuos: tibi ponent aras, tibi ſtatuas dedicabunt, non ex marmore aut ſaxo, ſed ex quantumvis levi, quovis tamen ære perenniori materia, qualem hic vides. Quam profectò nemo Te melius æſtimet, qui per univerſum litterarum orbem cœleſte illud, efficax & avidum, doctrinæque rapax ingenium adeò feliciter circumtuliſti, nulla ut ſit Ars ingenua, de qua non pari cum artificibus & peritia judicare poſſis, & æquitate ſoleas. Mirantur, qui te quotidie vident conterentem veterum libros, tot inter & tanta negotia, quæ ſolus influentia ſuſtines, inſtar refectionis captans mutationem laboris:

—— —— —— —— *animuſque viciſſim*
Aut curam impendit populis, aut otia Muſis.

Liceat igitur iiſdem mihi te verbis affari quibus Scaliger Patrem Thuanum, cùm ei dixit non habere ſe aliquid

Euſebio

Euſebio quod mitteret antiquius, nec ipſo noſſe ullum dignioremad quem mitteret. Ego verò Scaligero ad Euſebium nec habui præſtantius quicquam quod offerrem Tibi : nec ullum vivere te digniorem puto, cui ſcriptum optimi ſcriptoris optimum offerretur. Quod judicium meum, nec meum, ſed illius quem dixi & in hoc Belgio Eruditorum omnium calculis omnibus approbabunt, ſat ſcio, CAPELANI, MENAGII, PELISSONI, BOCHARTI, DALLÆI, VALESII, OGERII, BIGOTII, HUETII, FABRI, BULLIALDIQUE Tui, totque alia decora Franciæ veſtræ ingenia, qui fulgentis in hoc propylæo Auguſti nominis illecebra ducti complectentur Editionem meam: quo pacto cæteris ubique gentium ſimilibus eorum, ſed ubi ſimiles? ut ſpero, commendabitur. Eat igitur bonis avibus hoc à me luci redditum Volumen, inferendum illi toto Orbe nobiliſſimæ Bibliothecæ Tuæ, quam omnibus numeris abſolutam ævo ſuo ſcripſit CASAUBONUS : quo verò jam nomine diceret innumeris à te coemptis, & nuper octingentis quantivis pretii manuſcriptis libris auctiorem? Eat, nec ſemper apertas apud te pulſet Muſarum fores; neque verò Senatum illum Eruditionis ac Bonæ mentis nimium pertimeſcat, qui quotidie in Ædibus tuis etiam abſente Præſide ſuo cogitur, florem illum delibatum doctioris Orbis, Concilium illud Sapientum, cui tu ſacrarium & Auguſtale veluti quoddam penates tuos præbere voluiſti. Hæc autem omnia, ubi cum animo reputavi meo : præcipuè verò Tuam, & eruditionem & in omnia eruditionis præſidia & inſtrumenta voluntatem ac ſtudium : paulo mihi videor, quàm eram initio, factus audentior; miniméque vereor illud certè, nequis me rerum arbiter idoneus inſimulet quaſi proditæ à ſapientibus viris ſententiæ illius oblitum: in primis in muneribus dandis eſſe ſpectandum, ut apta ſint quæ donamus. Vale, O & præſidium & dulce decus, utinam meum! ſed omnino cunctarum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Pacis Artium : & me meoſque, ſi meremur indefeſſo Reip. litterariæ, cujus Tu Præſes perpetuus, adjuvandæ conatu, in patrocinium tutelamque tuam ſuſcipere ne dedigneris.

EXCELLENTIÆ TVÆ

Deditiſſimus addictiſſimuſque

J. JANSSONIUS.

EIDEM

Nobiliſſimo, Illuſtriſſimoque

LEGATO.

QVæ Tuus ille Parens ſe non indigna putavit
Non eadem atque eadem ſuſcipe dona libens,
Rara quidem ſoboles, Heroïs filius Heros,
Qui, niſi me fallit, ſed neque fallit, amor,
Neſcio quid majus meliuſque Parente minaris,
Dum Tibi ſe melior Scaliger ipſe redit.

ALEXANDER MORUS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ALEXANDER MORUS
LECTORI.

QUantum invidiæ ſuſtinuerit, cum viveret, JOSEPHUS ille SCALIGER, cui & hunc Theſaurum Temporum & tot alia debes, teſtantur graves querimoniæ, quas identidem ſcriptis inſeruit ſuis. Teſtantur & epiſtolæ jam editæ, nec minus eæ, quæ ſervantur in Bibliotheca Thuanæa, edi profectò digniſſimæ: in quibus, ut apud Amicos, animi ſui libenter explicabat æſtum. Ac Scioppius quidem, vir Latinæ linguæ peritus ad miraculum, ſed maledicendi peritior, nec impune, vivus vivum inſectatus eſt: ut alios innumerabiles omittam, qui viri nobilitate, doctrina, virtute principis nec proſapiæ, nec eruditioni, nec moribus denique pepercerunt. Nam quid de nobis homuncionibus dici tam importunum & immane, tàm dirum horrendumque poteſt, quod non de Heroë illo dictum ſit prius? Tanquam Pharmacum, tanquam infantem, tanquam impuriſſimum inceſtiſſimumque traduxerunt eum, quo nemo tum vixit aut inter eruditos nobilior, aut inter nobiles eruditior, aut inter utroſque ſanctior. Illud tamen haud paulò intolerabilius putem, quod poſt ejus obitum extitere Scioppii Scioppio pejores, quibus aurigantibus ad famam, beati ſollicitare manes, & barbam leoni mortuo vellere commodum viſum eſt. O tempora, in quæ dilati ſumus, quibus ne ſupremo quidem fine domatur illa bellua, & in mortuis paſcitur! Surdis præcipit Chilon, τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε: ſurdis Solon lege lata interdicit τὸν τεθνηκότα κακῶς ἀγορεύειν: ſurdis Plutarchus denuntiat, ὅσιον τοὺς μεθεστῶτας ἱεροὺς νομίζειν, tum & illud quàm rectè; καὶ πολιτικὸν ἀφαιρεῖν τῆς ἔχθρας τὸ ἀΐδιον: ſurdis denique Poëta canit:

—— —— —— jam parce ſepulto;
Nec Patris Anchiſæ cineres maneſve revelle.

fruſtra & alter illud:

—— —— extinctus amabitur idem.

Nos & incolumes, & ſublatos ex oculis odimus. Saltem illud Planci meminiſſemus, cum diceretur orationes in eum parare Pollio, quæ ab ipſo aut liberis poſt mortem Planci ederentur: Cum mortuis nonniſi larvas luctari: *aut illa Sophoclis non Chriſtiani hominis:*

—— ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, Βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς.

Et alibi:

Ἀλλ' εἶκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα Κέντει· τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;

Tùm alterius illud:

Φοβερὸν ἀνθρώποις τόδε, Κταμένοις ἐπ' ἀΐζηλοῖσι καυχᾶσθαι μέγα.

Et hoc Euripidis:

Οὐ γὰρ ἐσθλὰ κατθανοῦσι κερτομεῖν ἐπ' ἀνδράσιν. Θάνατος γὰρ ἀνθρώποισι νεικέων τέλος.

Solebant homines, vivos invidia, mortuos veneratione proſequi: dum ſe præſentibus argui credebant, præteritis erudiri. Nunc nimis multi ſævientis in oſſa Syllæ ingenium æmulantur, & libentius mordent utique non remorſuros. Illos omitto, qui ſatis ad famam nominis adipiſcendam putant, ſi præſcribere poſſint illud: contra Scaligerum, vel Scaligeri error oſtenſus: nec eos præcipuè tango, qui vel nobilitatis ementitæ, vel violatæ Latinitatis ei dicam etiamnum ſcribunt. Ac Patavii quidem cum eſſem ante hoc biennium & quod excurrit, amiciſſimos & præſtantes eruditione viros dicere memini, certius nihil aut liquidius nunc eſſe, quam ex nobilitate Patavina Scaligerum exortum, idque ſe rationibus graviſſimis ex fidei minime dubiæ monumentis compertum & exploratum habere. Benè, primùm, dixi, quod non amplius ad ſordidam vulgi fæcem relegatur: deinde quod Livio

non indignus popularis additur : ac demum quod jam opinor de Scaligeri , ut olim de Homeri patria certabitur. Equidem ut exiſtimo, ſeu Patavinæ nobilitati , ſeu Principibus eum Veronenſibus attribuis : nec certamen diſplicet : longius ſubmovebat ingenii faſcibus, & nihil tam excelſum erat, quod non animo ſuperaret. Cujus animi magnitudo , in tanta fortunæ iniquitate , virtutis præſtantia, ſublimis & erecta ſupra ſeculi genium conſcientia , ipſeque adeo dicendi character & ἀξίωμα, confitentibus etiam apud Italos tot illis veræ virtutis intelligentibus ingeniis, longè lateque Principem oſtentant. Ut mirum ſit , qui ſtatus ei controverſiam moverunt , ejus ſermonem reprehendiſſe , quia res ipſas non poterant , ut parum Latinum , nec cum artis famelicæ regulis congruentem : cùm nihil ſit ignobilius, aut quod degeneres animos magis arguat , quam præſtantiſſimis rebus intentum , ſollicitè cavere , ne quid in verbis pecces : aut quaſi nota non eſſet vox illa Plinii ſecundi de quodam Amico : eo ipſo eum peccare quod nihil peccaret. *Certe Critici veteres τὸ ἀδιάπτωτον, quod Apollonio Rhodio tribuebatur, inter plebeiæ ſigna indolis poſuerunt. In his Longinus libello περὶ ὕψους aureo , qui & ἁμαρτήματα quædam ὀλιγωρῆ agnoſcit : & quædam ὑπὸ μεγαλοφυΐας ἀνεπιστάτως παρενηγμένα. Non captant muſcas Aquilæ : nec ultro ſeſe piſtrino Grammaticæ ſervitutis, triſtiſſimoque pædagogicæ diligentiæ labori mancipant, heroico ſpiritu & alta quadam mente præditi ſcriptores. Qui ſine venia undique non placebunt : ſed quis hanc veniam denegabit illis, qui procul à vulgo remota commentantur & profutura ſeculis ,* Quique ſui memores alios fecere merendo ? *Recte Anaſtaſius Sinaita : ὁ ἔχων νοῦν ἐν τοῖς νοήμασι , περιφρονεῖ τῶν σολοικῶν. Chryſippus apud Plutarchum & Ellipſes & alia orationis flagitia homini Philoſopho concedit, καὶ νὴ Δία σολοικισμοὺς, propter quos alii erubeſcerent. Benè eſt, quod qui Scaligerum non ſatis accuratæ Latinitatis inſimulant, ejuſdem conſortio criminis etiam Ciceronem involvunt. Quem ajunt perperam decidiſſe nobilem quæſtionem ſcilicet, Rectene Pompejus tertiùm Conſul an tertiò diceretur, & inſimulant quod ſolœciſmi ab Attico poſtulatus, malè bonam cauſam ſuam tantus patronus egerit , quod oppida non putarit eſſe loca , quod in Attii poetæ verbis ſyntaxeos rationem ignoraverit, & ſi quæ talia. Quæ licet non viderem , quî refelli poſſint, malim ego tamen reus eſſe talium cum Tulliis & Scaligeris , quàm judex ſedere cum iſtis. Ac Tullius quidem ſe non ita perfectum linguæ patriæ autorem putavit , ut errorem non ultro ſuum agnoverit in voce nautica,* inhibendi. *Iam ſi quis aut Regum* ſubditos , *pro ſubjectis , aut* fidem adhibere *pro credere alicui , dixerit , ætatis noſtræ more loquutus fuerit , licet forte neutrum , eo certe ſenſu , Latinum ſit. Qualia propemodum infinita nobis, nobis autem ! imò doctiſſimis undecunque viris excidere neceſſe eſt , & qui perpetuò in his litteris ærumnoſas contriverunt ætates , lingua præcipuè deſita utentibus , cum iis quæ hodiè vigent , vix quiſquam peregrinus ita feliciter loquatur , aut emendatè ſcribat , ut non indigenis ludibrio ſit. Riſerunt nuper Gaudentium Etruſci ſua verba conantem , numeris etiam aſtricta : noſtrates Baudium, noſtro ſermone verſus non optimos muſinantem : qui tamen Romani leporis antiquiore vena parem vix habuit. Riderent etiam nos opinor , ſi fortè reviviſcerent , Romani tonſores aut coqui , quoties Latinè loquimur ſeu oratione vincta , ſeu ſoluta. Non eſt igitur cujuſvis , nec fortè cujuſquam hodiè mortalium aſſeveranter pronuntiare : hoc aut illud non eſt Latinum ; cum præſertim injuria temporum tot nobis inviderit autores , &* de Latinitate falsò ſuſpecta *quod extat Volumen, altero tanto auctius facile prodire poſſit. Non afferam Græcos , non Thucididem , Pindarum , non alios τῶν ἔξω : ſed præterire non poſſum Os illud aureum , qui ſæpe remiſcet auro ſuo lutum. Nam ut omittam tot anomala , tot malè collocata, quibus vix ulla comparari poteſt juſta defenſio , quis tandem illud excuſare aut Græcæ conſuetudini conciliare poſſit, quod in omnibus occurrit manuſcriptis libris in primum prioris ad Corinthios , ἵνα καυθήσωμαι, quod jam barbarum eſt , ac prope dixi ferreum ? Cum Cicerone igitur & Chryſoſtomo pariter luat Scaliger , nec pariter luat : nam illi quidem in ſua propria lingua , hic in aliena peccavit. At peccavit in rebus ipſis , nec in verbis tantum , quod ſæpe demonſtravit Doctrinæ temporum*

porum Pater. Scio: nec enim Deus fuit, nec humani à ſe quicquam alienum putavit. Sed qui tàm duriter & acerbe caſtigat alios Pater, nunquamne caſtigandus ipſe eſt? Nunquamne ad Epiphanium, nunquamne in Dogmatibus Theologicis dormitat? Nihil dicemus gravius in mortuum; quanquam nec vivum & videntem nimium reveriti ſumus iis in libellis, quos contra ipſum à nobis conſcriptos in lucem tertia mox editio proferet. Memini cùm viveret, atque ad ipſum inviſendi cauſa itaremus: ne nominari quidem Scaligerum ferre poterat, quin excandeſceret, ac ſtomachum in contumelioſas voces & homine partibus addicto quàm erudito magis dignas erumperet. Nec alius in libris apparet, quos tamen ſedatius compoſitos oportuit. Hæc enim vox, ut inquit ille, reverti neſcit. At Scaliger, inquies, annon & ipſe paulo intemperantius adverſarios inſequitur? Fateor: (nam & cœleſtes animæ ſe dignas iras concipiunt, & ſua bilis Heroibus ineſt, & quædam, ut animoſus Poeta loquitur, nobilitas dolendi) ſed adverſarios, ſed infra ſe poſitos nec ſummos viros, aut ſi quid hoc habet invidiæ, non certè mortuos. Cum nemine ipſi putem aliquid acerbitatis accidiſſe, qui cum Lipſio contendi mereatur. At hunc tamen, poſtquam rebus humanis exemptus eſt, eo celebravit elogio, qnod orbi univerſo notum eſt, nobis autem hyperbolicum videtur. Sed amoris hæc utique fuit hyperbole, qua delere funditus voluit conſumptum in iracundia tempus, ὥσπερ ἀπολογούμενος ὑπὲρ τοῦ παρελθόντος χρόνου, οὕτω ταῦτα ἐποίει: ſi tamen huc trahere nobis ea verba licet, quibus uſi Græci Patres, ubi de hyperbolico feruore Pauli loquuntur. Iam Euſebium, jam Hieronymum quàm crebro, quam non immerito, ſed quàm benignè ſimul & verecundè reprehendit ac emendat? Ut igitur Autor Doctrinæ temporum ſæpe non injuſtè Scaligero repugnaret, ſemper tamen incommodicè, ne dicam immani, ac hoſtili more invehitur. Nihil in eo quicquam probat, ſi Periodum Iulianam exceperis, quod admirabile repertum quia refutare non poterat, ejus laudem ipſi ereptam aliis tranſcripſit, & quod mireris, hoc facinus candoris nomine venditavit. Utcunque eſt, nos in Manes eum τοῦ μακαρίτου graſſari maledictis æquo animo non patimur, aut propter neſcio quos nævos tam bonam faciem admirandorum Operum lacerari ac proſcindi. non ego paucis Offendar maculis, quas aut incuria fudit, Aut humana parum cavit natura. Quid enim? An Salmaſium ex illa quam invaſit Arce veluti quadam famæ dejiciendum putemus, quod vel in illis Græcis litteris, in quibus profectò longè citra æmulum regnavit, hallucinatus interdum eſt, aut quia Clementem Alexandrinum pro Conſtitutionum autore adduxit, aut quia in loco Hieronymi Rhegium quod in Thracia ſub Conſtantinopoli, pro eo quod in Italia ſub Roma erat accepit, aut quia verum Cardinalium etymon ignoravit, & quæ pluſcula ſatis alii publicè ventilabunt? An Blondellus ille deceſſor noſter πολυμαθέστατος, ætatis ſuæ Photius, inſcitiæ arguetur, ſi quod hominibus ſolet, interdum ei contigit? ut cum ſub finem vaſtiſſimi de Primatu operis Epiſcopi nomen pro nomine urbis accepit, ubi Photii locum tmemate 52 recitat, in quo tres Epiſcopi memorantur, cujus numeri minimè conſtabit ratio, niſi Samus Epiſcopi nomen, ut Byſa & Maruthas, fuerit: deceptus opinor ab Andrea Schotto, qui vir profectò doctiſſimus non doctiſsime Photium reddidit: ne jam ea reponam, quæ cæteri, præ cæteris autem eruditiſſimus notavit Hammondus. Quid igitur Baronio fiet? cujus Annales is quem dixi Blondellus mille caſtigavit notis, aliquando prodituris, quibus oram exemplaris ſui prætexuit: quod exemplar ære ſuo redemptum bene Proceres Amſtelodamenſes Bibliothecæ publicæ inferri curaverunt. Super hæc vero, & ea quæ ab aliis animadverſa ſunt, quæ ſubnotavimus etiam nos, juſtum ferè volumen implerent. Neque tamen ſic immenſi laboris Annalium pretium elevamus, ut non quantum ejus arti Roma debet ac ingenio, tantum diligentiæ propemodum debere univerſum Orbem Chriſtianum agnoſcamus, ob illa tot ab eo eruta monumenta, (licet in eorum cenſum non pauca ſubleſtæ nimis fidei relata ſint) quæ ſine illo fuiſſet, æternis forte damnata tenebris latuiſſent. Qui nec ita partium ſtudio ducimur, ut Doctrinæ temporum conditorem laude fraudatum ſua velimus: abeſſet modo ſuccus loliginis & ærugo. Nam quæ tandem ars inchoata ſimul & perfecta eſt? Quin eum inter principes Chronologos non illibenter putamus, & ver-

& verſatile hominis ingenium, & eruditionem ſanè multijugam, & bene Latinum ac rotundum eloquii genus complectimur, nec arbitramur ei parem tum fuiſſe, poſtquam à Sirmundo diſceſſeris, illius ordinis virum: eumque adeò magis interdum quàm Scaligerum ſequimur. Sed an ideo majoris quàm Scaligerum facimus? Quaſi vero Gigantis invectus humeris pumilio, quia longius proſpicit, ipſo Gigante major exiſtimandus ſit. Ac perſimile quidem nobis videtur, licet in alio genere ſtudiorum, quod de Ariſtotelis & Carteſii Philoſophia certamen ævo noſtro agitari ſolet. Nam fuit profecto Carteſio ingenium erectum, & indagandæ veritatis avidum, & ſuſcepto par negotio, niſi viventi præſidia, tandemque vita defuiſſet: ſumma fuit Mathematicarum diſciplinarum peritia, quarum tam immodico flagrabat ſtudio, cæteras ut omnes ſub earum præſcripta redactas vellet, id quod optandum ſed materiæ conditione vix ſperandum permittitur: fuit acre limatumque judicium, & niſi liquidæ ac propè dixi tractabili demonſtrationi cedere neſcium, ſed nimis anxium in rebus præcipuè Metaphyſicis & Ethicis, quas Mathematica perſequi diligentia ἡ ὑποκειμένη ὕλη non patitur: fuit denique tanta in commentando felicitas, ut Ariſtotele commodius addo & verius in Phyſicis permulta docuerit. Et hoc negare non eſt niſi malignorum. Sed an ideò Ariſtoteli comparandus? Riſum vix tenebam nuper, cum in Aulicos incidiſſem, qui de Ariſtotele contemptius quam de diſcipulo, de Carteſio magnificentius quàm de magiſtro loquebantur. Et ita judicare ſciolorum demum eſt. Nos laudamus Carteſium, Ariſtotelem admiramur. Abſit invidia dicto: non dicam centum, ſed compluria tamen ex ſummis ætatis noſtræ ingeniis in unum conflari oporteret, ut Ariſtotelem redderent. Quod idem aut ſimile ſi quis de Scaligero, & illo, quem dixi, Doctrinæ temporum Patre judicium fecerit, non immeritò fecerit. Nam ſive reſpexeris ad ingenii dotes, & raram illam judicii ſapientis cum felici memoria mixturam: ſive ad linguarum & ſcientiarum quas animo comprehenderat varietatem incredibilem, non negabis accuratiorem interdum in nonnullis exiſtere Chronologum, aut ſubtiliorem Geometram, aut numeroſiorem Poetam; at idem raro naſci Scaligeros, & hunc noſtrum ultimum fateberis. Sed qui nec Apologiam nec Panegyricum inſtituerim, finienda hic mihi præfatio eſt, ſi te prius, Lector, admonuero, Fratres COMMELINOS, percelebres typographos Canones jam olim Iſagogicos edidiſſe, quorum exemplaria cuncta cum ſibi comparaſſet JANSSONIUS noſter & ipſe ſolertiſſimus, hinc illi factus animus eſt, ut grande hoc Opus univerſum typis redderet. Quod uſus conſilio auxilioque partim noſtro, partim per abſentiam ſæpe noſtram eruditorum Lugdunenſium, quanta maxima potuit fide ac diligentia, & maximis quidem ſumptibus perfecit. Acceſſio porrò luculenta facta eſt, adjectis ex ipſius Scaligeri autographo ſecundis ejus curis: quas tanti facere non dubitem, ut ii etiam penes quos eſt prior Editio, hanc prætereà ſi comparaverint, meo certè judicio minimè inepti vel ἀπειρόκαλοι exiſtimandi ſint.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

JOSEPHI JUSTI SCALIGERI
JULII CÆSARIS A BURDEN FILII
IN

CHRONICA
EUSEBII PAMPHILI
PROLEGOMENA,

AD
Nobiliſſim. & Ampliſſim. VIRUM

IACOBVM AVGVST. THVANVM

Regium in Sanctiore Conſiſtorio Conſiliarium, & in Ampliſſima curia Pariſienſi Præſidem.

QUanvis ea vis veritatis eſt, ut etiam ab invitis confeſſionem exprimere poſſit, tamen eam ſemper hæc neceſſitas ſequitur, ut cum odio ad præliandum compoſita ſit, & cum eo quotidie digladietur. Neque enim nota eſſe poteſt, quin & ſtatim inviſa, neque ſigna ſuæ præſentiæ dare, quin eadem opera bellum ſibi indici ſentiat. Ut enim ex cognitione falſitatis veritas deprehenditur, ſic ex cauſſarum ejus ignoratione odium ejus natum eſt, quas ſi quis ea alacritate apprehendere vellet, qua falſum à vero dignoſcit, miros veritas amores ſui in eo excitaret. Quum autem odium ex contentionibus accendi ſoleat, in nullis vehementius flagraſſe viſum, quam in Chriſtianiſmo naſcente: quo tempore non ſolum veritas odioſa erat, ſed etiam homines falſi caſſibus irretiti, uſque adeo ei hærebant, ut nihil magis metuere viderentur, quam ne à peſſimo cultus genere ad optimum traduci cogerentur, in quod pudor tam diuturni erroris tranſire non ſinebat, quem à tot ſæculis ad majores ſuos, & ab illis ad ſe tranſmiſſum animo imbiberant, ita ut veritati victas manus dare, id nihil aliud eſſe exiſtimarent, quam ſtuporem ſuum fateri, & proinde ſua intereſſe, verum odiſſe potius, quam vero vinci. Hoc eſt, quod querebantur ſummi illi pietatis vindices, Juſtinus, Tertullianus, Lactantius, alii, quod veritas ignorata damnaretur, propterea quod auditam damnare non poſſent: quum tamen inde ſequeretur eos fateri id, quod audire nollent, verum eſſe, & id falſum, propter quod verum audire eos pigeret. Sane non aliunde, quam ex hac voluntaria veri ignoratione, crudeliſſimæ illæ perſecutiones naſcebantur, à quibus quum reſpiratio daretur, tepeſcente ad tempus adverſariorum ſævitia, non tepebant Chriſtianorum ſtudia, qui obnixe in illam curam incumbebant, ut inſtitutum, quod emendatis moribus, & innocentiſſimo vitæ genere hactenus defenderant, id quoque, quam maxime fieri poſſet, teſtimoniis omni exceptione majoribus apud hoſtes nominis probarent. Sed teſtimoniis ſine auctoritate non credebatur: auctoritas autem in hujuſcemodi rebus nulla major eſſe poteſt, quam quæ ex ſumma antiquitate petitur, præſertim quum adverſarii Chriſtianiſmum novellum, & heri atque hodie natum cauſarentur: cui objectioni nullum præſentius remedium habuerunt, quam ad antiquitatem confugere, & fidem de doctrina temporum aſſerere: quo telo ſi adverſarios de præſidio, cui maxime fidebant, dejicerent, nihil relinqueretur, quod veritati opponerent. Sed hoc genus de-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ſenſionis in duo membra ſcinditur. alterum de doctrina eſt, alterum de ipſa vetuſtate doctrinæ. Priore res eſt cum duobus generibus hoſtium longe diſſimillimi inſtituti, Judæis & Gentibus. Judæorum pertinaciæ primus, quod meminerim, dialogum ſuum Tryphonem oppoſuit Juſtinus Martyr, ex quo non paucas ſententias in ſuum librum adverſus Judæos Tertullianus tranſcripſit, qui id argumentum longe felicius exequitur. Euſebius Pamphili tam Judæis, quam Gentibus opere ἀποδείξεως obſiſtit, cum ſolis autem gentibus, & eorum Theologis, ac Philoſophis committit ſeſe luculentis illis Commentariis προπαρασκευῆς. Atque hæc de doctrina. De antiquitate fortaſſe primi reſponderint Theophilus tribus libris ad Autolycum, & Tatianus unico pulcherrimo quidem illo, ſed qui ἀκέφαλος ad nos pervenit. Certe, qui id argumentum tractaverit, antiquiorem Tatiano habemus neminem, quem non longo intervallo excepit eruditiſſimus omnium Clemens Alexandrinus, qui non ſolum exemplum ejus, ſed ipſa quoque verba ſequitur. Neque vero hic omnes, qui pro Chriſtianis adverſus gentes ſcripſerunt, referre conſilium eſt. De iis tantum loquimur, qui ſacræ hiſtoriæ, ac veri cultus vetuſtatem opere ei rei privatim dicato aſſeruerunt: qui quum prope infiniti fuerint poſt tempora Conſtantini, qui ante illud tempus eam rem tractaverit, unus tantum impræſentia ſuccurrit, Julius Africanus, & qui eum ipſis veſtigiis ita ſequitur, Euſebius Pamphili, ut totum ejus fere Chronicum in ſuum tranſcripſerit: quem, ut eam provinciam ſuſciperet, honeſta æmulatio, & aliæ cauſſæ, quæ poſtea exponentur, ſed ante omnia, amor veri impulit. Non enim ſe ad hanc ſcriptionem contulit, ut Gentium duntaxat pertinaciam obtunderet, ſed & præcipue ut Chriſtianorum errori ſuccurreret, quibus nulla ſacræ hiſtoriæ conſtabat certa ratio, & quantum temporis à primo homine, ad ſuum ævum, interfluxerat, non magis ipſis exploratum erat, quam quantum à ſe, ad ſæculi συντέλειαν, ſupereſſet, quamvis ſatis expreſſa intervalla ab Adam, ad Exodum, & hinc ad caſum Sedekiæ, vetus LXX interpretum editio ſuppeditaret. Sed quia ignoratione unius intervalli reliqua ignorari neceſſe eſt, quemadmodum uno dephrehenſo, cæterorum cognitio expeditiſſima eſt, ut in iis rebus, quæ veris demonſtrationibus nituntur, contingere ſolet: Africanus id ſibi negotii propoſuit, ut uno intervallo ad aliquem certum hiſtoriæ exoticæ titulum relato, tam antecedentium, quam conſequentium veritatem erueret. Quod igitur apud exoticæ hiſtoriæ auctores reperit, quod propoſito ſuo maxime conſentaneum eſſe arbitratus eſt, id ille pro titulo & termino operis ſui arripuit. Legerat itaque apud Joſephum ex Polemone, Apione, & Ptolemæo Mendeſio, Hebræos ex Ægypto, duce Moſe, migraſſe circiter initium regni Argivorum, hoc eſt annis MXX ante primam Olympiadem: quod tempus alii ad Inachum, alii ad Phoroneum referunt: idque tanquam ſepem ac fundamentum Chronologiæ ſuæ ſibi conſtituit, ad quod præterita tempora, & à quo ſequentia deduceret, κατὰ προσθαφαίρεσιν, ut ipſe loquitur. κατὰ μὲν τὴν ἀφαίρεσιν, εἰς τὰ προηγούμενα. κατὰ δὲ τὴν πρόσθεσιν, εἰς τὰ ἑπόμενα. Fiduciæ cumulus acceſſit auctoritas Tatiani, & poſt eum Clementis, qui Moſem pluſquam mille annis ante primam Olympiadem fuiſſe prodiderunt. Hac epocha firmata, quinque libros Chronologicos contexuit, in quibus omnia regnorum, nationum, Rerumpublicarum initia à capite repetita, ad finem deduxit: deinde per certa intervalla, quas ὁμάδας vocant, ea inter ſe comparavit. Poſtremo eorum indicem in finem conjecit, quem κανόνα vocavit, in quo, quæ καθ᾽ ὁμάδα in ſuperioribus libris congeſta erant, per annos expanſos, quæ Græci ἁπλᾶ ἔτη nuncupant, digeſſit: cujus Canonis inſtar Euſebius quoque compoſuit,

poſuit, in quo nihil antiquitatis reconditæ eſt, quod non ab Africano hauſerit, niſi ubi ab eo diſſentit, præſertim in annis ab Adam, quæ ad annum primum Chriſti Dionyſianum Africanus tot putat, quot ex LXX Seniorum rationibus colliguntur, quinquies mille quingentos, quum tamen aperte ab iiſdem diſſentiat in altero Kainan, quem ipſi adverſus fidem Hebraici codicis tam Judæorum, quam Samaritarum, inter Arphaxad, & Sela, inſeruerunt. Hoc igitur inſititio Kainan omiſſo, quum diſſimulandi fuerint CXXX anni, quot Septuaginta Seniores illi attribuunt, quum Sela generaret, hanc lacunam ut expleret, placuit eos chronographio Judicum infindere. quæ fuit ſumma ἀλογιστία. Nam ſi ſupervacaneus eſt ille Cainan, ut certe eſt, ſequitur & annos quoque illos CXXX ſupervacuos eſſe, & proinde ab Adam, ad annum primum Chriſti, minus centum triginta annis intervallum eſt, quam ex LXX Seniorum editione colligitur. Sed quia in vetuſtiſſimis exemplaribus Euangelii ſecundum Lucam illum Kainan non extare animadverteret, & ſciret neque in Judæorum, neque in Samaritarum Hebraico legi, hac in parte conſenſui veterum, qui illum Kainan non recipiebant, ſatisfacere voluit. rurſus quod omnes uno ore ab Adam, ad Chriſtum, quinquies mille quingentos annos putarent, huic quoque parti deeſſe noluit: quod non potuit facere, niſi illos CXXX annos Iudicum temporibus infindendo: quum meminiſſe debuerit, deductis illis CXXX, ab Adam, ad Chriſtum, tantum quinquies mille trecentos ſeptuaginta intereſſe. Itaque non minore licentia illos annos de loco Kainan depulſos in Judicum tempora diſtulit, quam ipſi Septuaginta Kainan illum interjecerunt, & annos Patriarcharum παιδοποιΐας ſingulis annorum centuriis auxerunt. Ex rationibus LXX Seniorum colliguntur anni MMCCLXII, non MMCCXLII, ab Adam ad Diluvium: ubi XX annis amplior eſt epocha Africani, Chronici Caſauboniani, Nicephori patriarchæ, & Honorii Auguſtodunenſis, quam hodiernorum exemplarium editiones LXX. Itaque tam Chronicon illud, quam Nicephorus, ab Adam, ad annũ promiſſionis, ponunt ann. MMMCCCCVII. Africanus autem MMCCVII. Differentia, anni CC. de quibus deductis CXXX Kainan τοῦ δευτέρου, ſuperſunt LXX, *quos* quomodo, & ubi inferſerit, in Notis ex Georgio Syncello retulimus. Sunt aliæ hominis hallucinationes, quas prudentes omittimus. Sed quemadmodum propter excellentiam operis imitatorem nactus eſt Euſebium, ita eundem propter errores caſtigatorem habuit, qui primus omnium oſtendit majorem quidem vetuſtatem Moſis eſſe, quam omnem fere memoriam intervalli Gentium mythici: ſed tamen non tantam, quanta Africano viſa eſt. Minorem enim eſſe annis CCLXXXIIII, quam ipſe ſciſcit, DCLIII autem, quam LXX editio concipit. Deinde ridiculum illum errorem caſtigavit, qui hactenus in animis hominum radices egerat, quum inter baptiſmum, & paſſionem Domini, omnes ſcriptores unum annum interjicerent, tametſi quatuor Paſchata à baptiſmo, ad reſurrectionem, apud Johannem diſerte expreſſa ſint. Sed apud Euſebium ea fuit omnium fere opinio de intervallo inter baptiſmum, & reſurrectionem, ut ex Epiphanio in libris de Emend. Temp. olim monuimus. Tertullianus vero æqualis Africano, & eodem tempore, quo ille, ſcribens ὡς παραδοξότερον perhibet, paſſum XV Tiberii, duob. Geminis, habentem annos quaſi XXX, octavo Kalend. April. Secundum hæc, nullum momentum interjectum fuerit inter baptiſmum, & paſſionem. Nam ex verbis Euangeliſtæ conſtat agentem quaſi annum XXX acceſſiſſe ad baptiſmum, quo tempore paſſum hallucinatur acutiſſimus & eruditiſſimus ille Poenus. Sed omnes illi veteres magnum honorem habuerunt diei XXV Aprilis, qui mundum in ea conditum,

Chriſtum conceptum, & paſſum memorant : ab eoque πρωτόκτιστον ἡμέραν eam vocant, quod fuerit, ut quidem ipſi putabant, princeps hebdomadis in conditu rerum ; quaſi ſemper in ea hæſerit æquinoctium ex ſententia Soſigenis, qui προήγησιν ἰσημερινῶν ignoravit. Sed anno, quo ambo Gemini Conſules fuerunt, quartadecima Niſan incurrebat in XVI Aprilis. Itaque Africanus ab Adam, ad baptiſmum, putat annos 5530, à baptiſmo, ad paſſionem, 5531. Recte quidem, inquit, Georgius Syncellus, ab Adam, ad baptiſmum, 5530 annos putari. ſed quod erroris de anno uno inter baptiſmum & paſſionem, interjecto autorem facit Africanum, oſtendit ſe ignoraſſe non aliter omnes, qui ante Africanum ſcripſerunt, ſenſiſſe ; qui ex illis verbis ἔτος δεκτὸν κηρύξαι, colligebant ἔτος ἓν μόνον τῆς κηρύξεως Chriſti fuiſſe. Sed quia de hoc abunde alibi à nobis diſputatum eſt, illis contentus lector eſſe poterit. Quod annus natalis Domini ex trigeſimo ejus completo ignorari non potuerit, ideo non multum laborandum fuit illis, qui illum cum XXVIII anno Auguſtorum Actiaco compararunt, cujus Thoth congruit anno Juliano XLIV. Sed tametſi annus XXX à Luca deſignatus non fuiſſet, etiam abſque illo natalis erui potuit. Herodes enim obiit Niſan anni Juliani XLV, ut ex defectione Lunari conſtat, quæ eo anno accidit IX Januarii, qua nocte Herodes legis Doctores interfici juſſit, ut ſcribit Joſephus. Sed Chriſtum bimulum tunc fuiſſe manifeſto colligitur ex Matthæo II, 16, quod Herodes paulo ante obitum ſuum à bimatu, & infra, pueros occidi juſſit, juxta tempus, quod ex Magis exquiſiverat. Chriſtus igitur moriente Herode bimulus erat, ideoque non anno XXVIII Actiaco, ſed XXVII, natus eſt, qui ab anno Juliano XLIII, ad Septembrem anni XLIV, currebat. Itaque ſi ad annum XLIV triginta adjeceris, pervenies ad annum Julianum LXXIV, qui profecto erat XV Tiberii. Itaque ſine mentione trigeſimi anni completi adepti ſumus annum natalis, &, ſi Lucas tantum trigeſimi anni completi meminiſſet ſine adjectione XV Tiberiani, tamen anno natalis ita deprehenſo, neceſſario concluderetur anno XV Tiberii baptiſatum fuiſſe. Rurſus quot annos natus paſſus ſit, etiam ſi trigeſimus completus ignoraretur, ita colligi poterat. Nam ab anno XIII Tiberii, qui erat primus currens procurationis Pilati, Chriſti autem Dionyſianus XXVII, uſque ad exceſſum Tiberii, anno Dionyſiano XXXVII, bis duntaxat neomenia Niſan intra illud decennium fuit Sabbatum. Prior quidem anno Tiberii XIX, Fur. Camillo, Cn. Domitio Ahenobarbo Coss. cyclo Solis XIV, Lunæ XV, anno Iudaico 3793, Chriſti Dionyſiano XXXIII. Poſterior anno Tiberii XXII, Sex. Papinio, Quintio Plautio Coss. cyclo Solis XVII, Lunæ XVIII, anno Iudaico 3796, Chriſti Dionyſiano XXXVI. Paſſus autem Chriſtus Pontifice Ioſepho Kaiapha. Atqui anno Tiberii XIII, abdicato Simone Kamithi filio, Gratus Tiberii procurator, antequam ſucceſſorem Pilatum acciperet, ſacerdotium Ioſepho Caiaphæ mandavit, cui Vitellius præſes Syriæ anno ante obitum Philippi Tetrarchæ ſucceſſorem dedit Ionathen filium Anani ejus, qui Annas Euangeliſtæ dicitur, fratrem uxoris Kaiaphæ. Obiit autem Philippus XXI anno Tiberii, teſte Ioſepho. Ergo XX ejuſdem anno Kaiaphas ſacerdotio abdicatus eſt, poſtquam eo VII annos ſolidos potitus eſſet. Proinde intra ſeptennium Kaiaphæ Dominus paſſus eſt, quo intervallo, ut dixi, ſemel contigit, ut neomenia Niſan Sabbatum incurreret, anno Chriſti Dionyſiano XXXIII, qui erat XXXV à natali ejus, ut ex Matthæo colligitur, & ex XXX abſoluto apud Lucam. Vide quomodo eruimus verum annum paſſionis ſine ulla mentione XXX abſoluti. Sed quemadmodum tempus natalis ſine bimatu Chriſti

ex

ex illo loco Matthæi II, 16, ita tempus baptiſmi ſine trigeſimo anno divinari non poterat. Nam ab anno Iuliano XLIII, ad LXXVIII, quo Chriſtus paſſus eſt, annos ſolidos XXXIV interfluxiſſe conſtat, idque intervallum eſſe à natali, ad reſurrectionem, ita tamen, ut in intervallo inter baptiſmum, & paſſionem, unius anni ratio fugere poſſit, quandoquidem ex euangelio ſecundum Iohannem quatuor tantum Paſchata colligi poſſunt, id eſt anni tres abſoluti, quibus deductis de LXXVIII anno Iuliano, remanet annus LXXV Iulianns, quo baptiſatum eſſe Chriſtum neceſſario ſequeretur, ſi non amplius, quam quatuor paſchata inter baptiſmum, & reſurrectionem interceſſiſſe concederetur. Itaque hoc modo baptiſatus fuiſſet anno XVI Tiberii, non XV, adverſus fidem hiſtoriæ. Sed tamen hac ſtandum eſſet, ſi neſciremus baptiſatum annos habentem XXX. Magni igitur fuit illorum veterum hallucinatio de intervallo inter baptiſmum, & reſurrectionem, uſque ad id tempus, quo illud intervallum biennio definierunt, & ex ridiculo argumento priorem annum δεκτὸν, alterum autem ἀντιλεγόμενον fuiſſe ſomniarunt. Hunc igitur errorem Africani de illo intervallo, & de epocha Exodi, quam nimis in antecedentia ſummovit, & non pauca item alia ejus commiſſa ut emendaret Euſebius, qui videbat receptam opinionem vulgo pro demonſtratione eſſe, Chronologicum opus & ipſe inſtituit non tam novum, quam ex Africani opere interpolatum. Nihil enim luculentum, vetuſtum, excellens in eo eſt, quod non ex Africano deprompſerit, cujuſmodi præſtantiſſimum illud, & nunquam ſatis laudatum Dynaſtiarum Ægyptiarum monumentum, reges Aſſyriæ, Stadionicæ, reges Sicyonii, Argivorum, Athenienſium, & alia multa, quæ in priorem librum Chronologiæ ſuæ contulit: quæ quum omnia ab Africano habuerit, vix tandem illius meminit, niſi in iis, in quibus ab ejus ſententia diſcedit: ut mirum mihi videatur, tanta ſecuritate ſui ſæculi alienam induſtriam ſibi vindicare, neque revereri judicia eorum, qui Africanum quotidie legebant, utpote cujus opus à centum annis in manibus hominum verſaretur. Fatendum tamen eſt non minorem laudem ſibi ex illo heroico labore peperiſſe, quam ex luculentis libris προπαρασκευῆς. Quemadmodum enim in illis omnes theſauros vetuſtatis expoſuit ad Gentium Deos traducendos, inſanam eorum Theologiam profligandam, verum unius Dei cultum vindicandum: ita in hoc ex omni priſcarum hiſtoriarum cenſu ea collegit, quæ cum ſacris originibus paria facerent, ſi quidem vera ſunt; ſin autem, cum illis collata falſi revincerentur, vel quod vetuſtiora finguntur, quam patiuntur rationes Moſaicæ, vel quod ſequius relata ſunt, quam in ſacris literis concepta extant, cujuſmodi quæ Juſtinus Trogi breviator, Cor. Tacitus, & Apion Grammaticus de Iudæis perperam retulerunt. Multis tamen nominibus hoc commendandum, & imprimis, ut alia taceam, quod veterum errores caſtigarit, in quibus illum Africani de Exodi tempore, qui familiam ducebat. Nam eo tanquam fundamento, Africanus rationes ſuas ſtabilivit. præterea, quia, quod Hippolytus Epiſcopus indicaverat quidem, ſed non demonſtrarat, primus omnium oſtendit intervallum à baptiſmo, ad reſurrectionem, non minus eſſe triennio, quanquam minus quadriennio, quod priores Eccleſiæ auctores, præter Hippolytum, & paucos alios, uno anno, poſteriores biennio terminarunt. Sed neque Euſebius, neque Africanus ad ſcribendum ſe contulerunt, niſi prius inſtructi aliquo geſto Hebraico, quod in tempus certum hiſtoriæ Græcæ inciderit: λαβόμενος, inquit Africanus, μιᾶς πράξεως ἑβραϊκῆς ὁμοχρόνου πράξει ὑφ' Ἑλλήνων ἱστορηθείσῃ. Omnis enim, quæ de temporum ratione inſtituitur, diſputatio munimentum habet tempus certum & definitum, quod Græcis dicitur

παράπηγμα, Cenſorino *Titulus*. Id autem duplex eſt, ἀφ' οὗ, ἐφ' ὅ. *Unde, & quo.* Hoc eſt, unde rationes temporum deducuntur, & quo referuntur. Ii ſunt termini intervallorum. uno enim tantum poſito, nullum eſt intervallum, non magis quam punctum eſt linea. Sed quod duo puncta interjacet, id linea eſt: & quod inter duos terminos, intervallum. Hæc commutantur. τὸ ἀφ' οὗ enim poteſt fieri τὸ ἐφ' ὅ, quando vetuſtior epocha antecedit: & contra, τὸ ἐφ' ὅ poteſt eſſe τὸ ἀφ' οὗ, ſi poſterior epocha alia ab eo deducatur. A prima Olympiade, exempli gratia, ad hunc annum Chriſti Dionyſianum MDCVI, fluxerunt anni MMCCCLXXXI. Hujus anni prior terminus, ſive παράπηγμα τὸ ἀφ' οὗ, eſt prima Olympias, τὸ ἐφ' ὅ, annus Chriſti propoſitus. Africano igitur τὸ ἀφ' οὗ eſt Exodus, ad quam, ab Adam, rationes ſuas deducit. τὸ ἐφ' ὅ eſt primus annus Cyri, Olympiade LV ineunte, à qua, ad ſe, tempora deduxit. Itaque ut operi ſuo fundamenta jaceret, primum apprehendendum fuit aliquod intervallum, cujus unus terminus vel demonſtrandus eſſet, vel pro demonſtrato aſſumendus, ut eſt Exodus, cujus tempus ipſe ſatis demonſtratum eſſe putavit ex eo, quod Apion, Joſephus, Ptolemæus Mendeſius, & alii veteres, illud in initium Inachi contulerunt. Inachum vero MXX annis ante primam Olympiadem floruiſſe ex Philochoro didicerat. Sed Euſebio noſtro intervallum παραπήγματος ſunt anni ſeptuaginta captivitatis. τὸ ἀφ' ὅ ſtatuit in capto Sedekia, τὸ ἐφ' ὅ in ſecundo anno Darii Hyſtaſpidæ. De initio illius intervalli, à caſu Sedekiæ, & templi excidio, multos auctores habuit, quos ſequeretur. de fine ipſe primus, & ſolus vaticinatus eſt: quemadmodum & de laxatione captivitatis jlocaliter hallucinatur, quam trigeſimo anno poſt excidium templi ſtatuit, ut primam Olympiadem in tempus Ioatham conjiceret, auctorem Africanum ſecutus. Quare alterius intervalli primus annus Ioatham eſt τὸ ἀφ' οὗ, annus ſecundus Darii τὸ ἐφ' ὅ, in quo ſeptuageſimum, ut diximus, annum captivitatis ſtatuit, Olympiades LXV anno ſecundo. Quia igitur intervallum ab Exodo, ad conditum templi, & inde ad Ioatham regem, perſpicue conceptum extat in ſacra hiſtoria, ideo quantum interſit ab Exodo, ad primam Olympiadem, ignorari non poteſt. Sunt enim anni abſoluti, ſecundum hanc Euſebii hypotheſin, DCCXXXVI, non autem MXX, ut Africano viſum eſt. Bene hactenus agebatur cum Euſebio in Africani ſententia confutanda, ſi quam certum eſt eam falſam eſſe, tam recte inſtituta eſſet ejus diſputatio. Quia vero neque prudenti, neque laudabili conſilio rem tractavit, Africani quidem cauſſa melior ideo non fuerit, quia Euſebii non bona eſt, in Euſebio tamen prudentiam, & fidem deſiderabimus. Quemadmodum enim nulla alia ratione motus, quam auctoritate Africani, Olympiadem primam in Ioathami initium contulit, ita ex fide Africani excidium Ilii in Thuoris Ægyptii regnum, ex Diodori autem relatione in Teutami Aſſyrii tempus conjecit. In hoc prudentiam requirimus: quia magnus ἀναχρονισμὸς hoc modo committitur. Rurſus quia à Theutamo Aſſyrio, item à Thuori Ægyptio, ad Ilii caſum, longe majus eſt intervallum, quam hiſtoriæ tempus exigit, is integra Dynaſtia Ægyptia ſublata, ex antecedente duas fecit, ut earum numerum ſervaret, ex ſerie autem regum Aſſyriorum quatuor reges præterivit, aut diſſimulavit, ut Thuoris & Theutami tempora in Ilii excidium convenirent: quo facto tantum de exiſtimatione ſua & fide deperdidit, quantum veritati detraxit. Neque eo contentus, & ſciens & inſciens peſſime rationibus ſuis conſuluit. Scienter enim, quum Africanus primum annum Achaz regis cum primæ Olympiadis initio comparaverit, ipſe eam Olympiadem ab Africano in primum annum Ioatham regis collatam eſſe comminiſcitur,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

tur, ut non veritus ſit verba ipſius Africani interpolare, atque invertere. Africanus, referente Euſebio: Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἦρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ, ἐφ' οὗ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ βασιλέα Ἰούδα συνείληφεν. Atqui Africanus utrobique Ἀχὰζ, non Ἰωαθὰμ, poſuerat. Quod manifeſto arguit alia χρῆσις Ἀφρικανοῦ ex libro quarto: τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην ἐνίκα Κόροιβος στάδιον. Τότε ἐβασίλευσεν Ἀχὰζ ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ ἔτος πρῶτον. In eodem libro: τὸ ἄρα τῆς Ἀχὰζ βασιλείας ἔτος πρῶτον, ᾧ συντρέχειν ἀπεδείξαμεν τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα. Non igitur Ioatham, ſed Achaz, ſcripſerat Africanus. Factum hominis magis mirer neſcio, an ſecuritatem, qui ſibi perſuaſerit neminem animadverſurum fraudem optimo ſcriptori factam, quæ non magis latere poterat, quam ſcriptor ipſe, quum tot Chriſtianorum manibus tereretur. Sed neque Africano, neque Euſebio de prima Olympiade poteſt conſtare ratio, quum initium illius in XXXVII annum Azariæ conveniat, XIII annis citius, quam ſciſcit Euſebius, XXIX, quam Africanus. Atque hæc quidem prudens & ſciens Euſebius. Imprudens autem initium Olympiadum non in primo Ioatham, ut promittebat, ſed in quinquageſimo Azariæ ſtatuit; primum autem Ioathami in quartum Olympiadis contulit. quæ ſumma fuit imprudentia, aut hallucinatio. Sed quum in hoc genere dupliciter peccetur, hallucinatione, aut conſilio, prius quidem eſt ἀλογιστία, aut παρόραμα, alterum vero παρεγχείρημα. prius excuſatur: poſterius objurgatur. Magnum igitur παρεγχείρημα illud eſt, quod poſito capite Olympiadis in quinquageſimo Azariæ, quum hinc ad caſum Sedekiæ putentur anni CLXIII, iis deductis de anno Iphiti CCLVII, hoc eſt ſecundo Darii, quo vult ſeptuageſimum annum captivitatis terminari, remanebunt anni LXXXIV, quum tantum LXX eſſe debuiſſent. XIV igitur annis minus eſt illud intervallum, à L anno Azariæ, ad II Darii. qui niſi interjiciantur in illud intervallum, omnes rationes Euſebianæ conturbentur, neceſſe eſt. Igitur huic malo occurrit partim inſciens, partim ſciens. Inſciens quidem, quod quum reginæ Athaliæ unum annum plus juſto attribuerit, quinquageſimus annus Azariæ eſt tantum XLIX, imo XLVIII, quia epocha conditus templi uno anno ſerius poſita eſt. Habemus igitur biennium ſuperfluum. deinde unum annum largitur Sedekiæ extra numerum. Undecim enim annis ſolidis ejus regnum definit. Hic igitur triennium illi imprudenti excidit. Prudens autem adverſus auctoritatem hiſtoriæ unum annum Ioſiæ dat ſupra XXXI à ſcriptura attributos, Ammoni X. Duodecim enim regnaſſe affirmat, qui biennium tantum in regno explevit. Habemus igitur XIV annos, quibus rationes Euſebianæ veras ſuperant. aliquando etiam XV anni excurrunt, idque accidit propter alias cauſſas, quas in Notis expoſuimus. Quum vero illos decem annos Ammoni Regi largiretur, non puduit eum aſſerere ita legi in Septuaginta Seniorum editione, in Hebraico autem ſolum biennium illi attribui. in quo non majorem rationem exiſtimationis ſuæ, quam judicii lectorum & totius poſteritatis habuit; quum tam calido commento latebram ex auctoritate Septuaginta Seniorum petiit. Pari ſecuritate decem annos Servio Tullio detractos Tarquinii Superbi annis adjecit, non aliam ob cauſſam, opinor, quam quia aliquod geſtum à quodam ſcriptore in Tarquinii initium conferri legerat, quod conſtare non poſſit, niſi Tarquinii initium in antecedentia promoveretur: quemadmodum neque Thuoris, neque Theutami tempora in caſum Ilii incurrere poterant, niſi una Dynaſtia loco moveretur, & quatuor reges Aſſyriorum omitterentur. Accidit igitur, ut propter illos annos Ammonis, & aliorum, inſititios,

ſititios,

fititios, caſu, non conſilio, excidium templi in III annum Olympiadis XLVII contulerit. Itaque totis illis nunc XIV, nunc XV annis προχρονισμῷ peccatur ab Exodo, ad initium Olympiadum. Numerus Euſebianus cum 2697 compoſitus dat annum periodi Iulianæ. Contra anni 2697 de periodo Iuliana detracti exhibent numerum Euſebianum. Detractis igitur per perpetuam regulam 2697 de 3217, qui eſt annus Exodi in periodo Iuliana, ſupereſt numerus Euſebianus DXX, vera Exodi epocha. Atqui Euſebius ponit in DV. Quindecim igitur annis προχρονισμὸς committitur. Rurſus annus fundamentorum templi in periodo Iuliana 3696. Deductus 2697, ſupereſt vera epocha conditus templi in numero Euſebiano DCCCCXCIX. In Canone tamen aſſignatur DCCCCLXXXV. Differentia, anni XIV προχρονισμοῦ. His animadverſis, natalis Abrahami competebat in annum XXXVII Europis Sicyoniorum regis, non in XXII. Quod autem LXX Hebdomadas Danielis à ſecundo Darii Hyſtaſpidæ anno ordiens, ad tempora Herodis deducit, frivolum eſt. Nam ſive CCCCLXXXIII anni, ſive CCCCXC cum MCCCCXCVII componantur, prior numerus deſinit in numero Euſebiano MDCCCCLXXX, triennio ante initium Herodis, alter autem in MDCCCCLXXXVII, in anno Auguſti XIV. Neuter modus efficit quod vult: imo utrumque ridiculum. Urget tamen à cauſſis, quas validas eſſe arbitratur. primo, quod χρῖσμα apud Danielem ſignificat reges & Sacerdotes unctos, in quorum poſſeſſionem Herodes invaſerit: ſecundo quod Herodes ἀλλόφυλος: tertio, quod προσήλυτος: quarto, quod regnum ad ſe non pertinens inſederit. τὸ περὶ χρίσματος per ſe ſatis confutatur, quod extat in editione hodierna, quam ſequitur Euſebius. antiquior habebat χριστὸς convenienter Hebraiſmo. Neque enim verum eſt per χρῖσμα ſummos Sacerdotes intelligi, quamvis inungerentur, neque à templi poſterioris exædificatione ſtatim ſummos Pontifices imperium in Iudæos obtinuiſſe, quum Nehemias, qui ad tempora extremi regni Perſarum vixit, dux fuerit Iudæorum, & ipſe alios duces, qui ante eum à Regibus Perſarum in Iudæam mittebantur, memoret cap. III, 15. nullus vero dux illis præficiebatur, niſi qui ex maſculina ſtirpe Davidis genus deduceret. Quare ad initium Seleucidarum, ſemper duces habuerunt, ut non opus fuerit Sacerdotibus ſubjici. Neque veroſimilius Ambroſius Commentario in III caput Lucæ, *Eo enim (Iechonia) regnante Iudæam Babylonii vaſtaverunt, neque poſtea unquam de ſemine ejus regnum quiſquam in Iudæa potuit obtinere. Poſtea enim populus de captivitate dimiſſus ſub ſacerdotibus & Tetrarchis fuit. Unde etiam, uſque ad Chriſti generationem, manſere Tetrarchæ, ne ipſi quidem, quantum hiſtoria docet, regalis dignitatem generis reſervantes.* Nam quis concedat longo tempore ante Chriſti natalem Tetrarchas imperium in Iudæos obtinuiſſe, quum primi Tetrarchæ inſtituti ſint ex Herodis teſtamento, Chriſto jam bimulo? Tamen quia tantus vir, quantus fuit Ambroſius, hoc perhibet, pauci advertent illum aliud agentem hæc ſcripſiſſe. Quod autem Herodem ἀλλόφυλον, καὶ προσήλυτον toties totieſque vocet Euſebius, ut fidem ſtruat commento ſuo, quia hanc fabulam ab Africano accepit, Africanus ipſe conveniendus eſt. Is igitur Antipatrum Herodis Regis patrem ſcribit ἱεροδούλου τινὸς Ἀπόλλωνος, *cujuſdam æditui Apollinis* filium fuiſſe. Atqui avus Herodis regis non Herodes, ſed Antipater, quomodo & pater ipſe Herodis, vocabatur. Ioſeph. XIV. cap. II. Is fuit vir ornatiſſimus, ſtrenuus dux belli, magnæ non ſolum apud Idumæos populares ſuos, ſed etiam Arabas finitimos, auctoritatis. quo nomine Iannæus Alexander rex, & regina Salome Alexandra eum toti Idumææ præfecerunt ad Idumæos in officio, vicinos autem Arabas in amicitia continendos. tantum abeſt, ut unquam

ædituus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ædituus Apollinis fuerit. Huic filius fuit Antipater cognominis patri, prius Ἀντιπᾶς ὑποκοριστικῶς πρὸς διαστολὴν dictus, quia idem eſt Ἀντίπατρος καὶ Ἀντιπᾶς, vir ſtrenuus, acerrimus, ditiſſimus, πολλῶν μὲν εὐπορῶν χρημάτων, δραστήριος δὲ τὴν φύσιν, καὶ στασιαστής. Joſeph. Rurſus apud eundem: Ἀντίπατρος εὐσεβείᾳ, καὶ δικαιοσύνῃ διενεγκὼν, καὶ τῇ περὶ τὴν πατρίδα σπουδῇ. Hegeſippus: *Antipater. is erat Idumæus genere, majoribus apud ſuos clarus, non tenuis pecuniæ, & ideo prævalidæ potentiæ, arte mira factus ad contemnendam pecuniam propter conciliandam gratiam.* Sed plura cap. XXV. lib. primi. Quum igitur iſte Ἀντιπᾶς, ſive Ἀντίπατρος, Herodis regis pater ejuſmodi viri, qualem ex Ioſepho deſcripſimus, filius fuerit, quomodo conſtabit commentum Africani, eum ἱερόδουλον fuiſſe, item à prædonibus Idumæis captum propter egeſtatem patris redimi non potuiſſe, ideoque coactum apud hoſtes manere Idumæorum ritus imbibiſſe? Atqui pater ejus Idumæus erat, καὶ Ἰδυμαίων στρατηγὸς, ut ex Ioſepho modo demonſtravimus. Præterea quomodo Idumæorum mores imbiberat, qui ipſe Idumæus erat? quid eſt ineptius? Sed qui potuit ejus pater ἱερόδουλος Ἀπόλλωνος eſſe, qui religione Iudæus erat, ut pote Idumæus, Idumæis progenitus, qui à temporibus Iohannis Hyrcani circunciſionem, legem, atque ritus Moſis acceperant, XC annis ante initium regni Herodiani? Itaque tempore hujus Antipatri nullum diſcrimen erat inter Iudæos & Idumæos. Nam Idumæi tam Iudæi dicebantur, quam veri, καὶ ἰθαγενεῖς Iudæi, ut in Notis demonſtravimus. Quare joculare eſt, Ἀντίπατρος τοῖς τῶν Ἰδουμαίων ἐντραφεὶς ἤθεσιν. apud Ambroſium, qui hæc vertit, legitur, *imbutus diſciplinis & myſteriis Iudæorum.* Error librarius ſit, an typographicus, an Ambroſius Ἰουδαίων ἀντὶ τοῦ Ἰδουμαίων legerit, neſcio. Conſtat tamen Ἰδουμαίων recte legi apud Africanum. Sed προσήλυτον Herodem quis fuiſſe concedat, quum, ut jam diximus, nullum diſcrimen eſſet Iudæi & Idumæi? Et conſequenter ridiculum à patre circunciſum fuiſſe, quum octavo die ab ortu ſuo, quemadmodum reliqui Iudæi, circunciſus fuerit. Idumæi ſane illi, quos debellavit Hyrcanus, & legem Moſis accipere adegit, vere προσήλυτοι erant. Poſteritas eorum προσήλυτοι non potuerunt dici, quia προσηλύτου filius προσήλυτος aut γειώρης nunquam vocatus fuit: quemadmodum Horatius libertino patre natus ingenuus, non libertinus, dicebatur: quanquam non ignoro temporibus Appii cæci filios libertinorum etiam libertinos vocatos fuiſſe, ut nos docuit Suetonius. Igitur Herodes neque προσήλυτος, neque ἀλλόφυλος fuit. Regnum quidem non ad ſe pertinens adeptus eſt, quia reliquiæ adhuc ſupererant Haſamonææ domus. Sed Regnum Romanorum erat, non Iudæorum, aut Haſamonæorum, ex quo à Pompeio ſubacti Iudæi Romanis facti ſunt tributarii. Quum igitur ab illis regnum acceperit, quorum erat dare, merito pertinere ad eum dicitur, quod ab eis accepit, ad quos pertinebat. Itaque tot lapides movendo Euſebius nihil quam operam & oleum perdidit. Sed quanvis hoc commentum ex Africani Epiſtola expiſcatus eſt, id non eſt tamen Africani, ſed Hegeſippi illius, qui tam aliena ab hiſtoriæ fide de paſſione Jacobi Apoſtoli prodidit, quanvis Africanus nomen non poſuit. Nam auctores ejus commenti cognatos Chriſti facit, quorum ſolus ille Hegeſippus meminit. τοῦ γοῦν σωτῆρος οἱ κατὰ σάρκα συγγενεῖς εἴτ᾽ οὖν φαντιῶντες, εἴθ᾽ ἁπλῶς ἐκδιδάσκοντες, πάντως δ᾽ ἀληθεύοντες, παρέδοσαν καὶ ταῦτα. Ambroſius hæc vertens τῶν συγγενῶν mentionem prætermiſit: *Fertur enim ab his, qui ſive argumentati, ſive ſimpliciter docentes, ſive vere aſtruentes tradiderunt nobis, &c.* Quæ autem apud eum ſequuntur, prorſus à Græcis

Africani

Africani abhorrent : *& quia legationis fructu potitus eſt, per eam gratiam, partem regni affectavit.* Nam nullam partem regni Antipatrus iſte affectavit, neque illi ſane Hyrcanus dediſſet : πρεσβεύσας δὲ πρὸς Πομπήιον ὑπὲρ τοῦ Ὑρκανοῦ, καὶ τὴν βασιλείαν ἐλευθερώσας αὐτῷ ὑπὸ Ἀριστοβούλου τοῦ ἀδελφοῦ περικοπτομένην αὐτὸς ἐπιτύχησεν ἐπιμελητὴς τῆς Παλαιστίνης χρηματίσας (in vulgatis προκόψας.) Itaque multum Ambroſiana à Græcis diſcrepant. Quomodo autem hæc temeraverit & amputaverit more ſuo Rufinus, ex ejus interpretatione exiſtimare licet. Itaque Herodes odium quidem juſtum pro ſævis ſuis factis meruit, non tamen propter odium ea fingenda erant, quæ non ſolum immoderatum animi impetum, ſed etiam hiſtoriæ imperitiam ſummam arguunt. Neque ſane juſti odii tanta vis eſſe debuit, ut ab illis veteribus hæc portenta mendaciorum exprimeret. Quæ vero perperam ab Euſebio prodita ſunt, ut qui dubitaret vera eſſe, ſic qui quatenus vera non ſunt, deprehenderet, neminem, præter Georgium Syncellum, extitiſſe puto, quum tamen omnium interſit eos errores ventilari, oſtendi, refelli, ne ea propter hominis auctoritatem ſimplicioribus ingeniis fraudi ſint. Hodie enim ſunt capitones, pervicaces, contentioſi, qui Chriſtum anno Dionyſiano XXXI paſſum hariolantur, XXIII Martii, reſurrexiſſe XXV, τῇ πρωτοκλίτῳ, ut veteres loquebantur, ἡμέρᾳ. Quæ dementia quanvis à nobis alibi abunde confutata eſt, tamen habet neſcio quid commune cum hallucinatione Euſebii, qui tempus prædicationis Chriſti definit intervallo à ſacerdotio Annæ, ad ſacerdotium Kaiaphæ. Res ita habet. Valerius Gratus quintus Tiberii in Palæſtina procurator, Annii Rufi ſucceſſor, Pontii Pilati deceſſor, anno IX Tiberii, Chriſti Dionyſiano XXIII, Annan, ſive Ananum, Pontificem Max. conſtituit, & paulo poſt Iſmaelem filium Phabi. Triennio ſequenti tres Pontifices ſinguli anni unius ſacerdotium geſſerunt, Eleazarus Annæ filius X anno Tiberiano, Simon Kamithi anno XI, Joſephus Kaiaphas anno XII, qui uſque ad vigeſimum annum Tiberii, ſeptennium ſolidum ſacerdotio functus eſt. Quia igitur quartus eſt Kaiaphas à ſocero ſuo Anna, ideo triennium inter baptiſmum, & reſurrectionem, interceſſiſſe colligit, & conſequenter tantum eſſe tempus κηρύξεως τοῦ κυρίου. In quo peccat dupliciter : primo hallucinatione, deinde inſcitia rerum Judaicarum. Hallucinatio hæc eſt, quod quum apud Lucam legatur, ἐπ' ἀρχιερέων Ἄννα καὶ Καϊάφα, ipſe, qui putabat, & quidem verum eſt, eodem tempore duos ſummos ſacerdotes ſimul eſſe non poſſe, ideo diverſos annos τῶν ἀρχιερέων Ἄννα, καὶ Καϊάφα, eſſe credidit, quum tamen Lucas eodem tempore Annam cum genero Kaiapha componat. Inde divinavit ex Joſepho, quantum eſt temporis inter Annam & Kaiaphan, tantum fuiſſe intervallum à baptiſmo, ad reſurrectionem. quod ſi verum eſſet, res ridicula inde ſequeretur, Jeſum anno XXIII Dionyſiano, nono Tiberii, baptiſatum, XXVI Dionyſiano, XII Tiberiano, paſſum. quod abſurdiſſimum : ut taceam Kaiapham ſacerdotio functum ad annum uſque Chriſti Dionyſianum XXXIV. Sed Euſebius rationem habuit quatuor Paſchatum, id eſt trium annorum, quot deſignantur à Johanne Euangeliſta. Inſcitia autem rerum Judaicarum hæc eſt; quod tam Annam, quam Kaiapham apud Lucam, putavit eſſe ſummum Pontificem : quum tamen Annas fuerit non ἀρχιερεὺς vere, ſed ut Eccleſia Conſtantinopolitana loquitur, πρωτοσύγκελλος τοῦ ἀρχιερέως, qui Hebraice dicitur מִשְׁנֵה כֹּהֵן הַגָּדוֹל, δεύτερος τοῦ ἀρχιερέως. II Reg. XXV. 18. Talmudice, ſive Judaice, סְגַן כֹּהֵן הַגָּדוֹל, *vicarius ſummi Sacerdotis.* Is ea de cauſſa ſummo ſacerdoti ſocius dabatur, ut ſi per morbum, aut propter aliam cauſſam ſonticam, ille non poſſet obire ea munia, quæ neminem, præter ſolum

ſummum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E3 [1]

ſummum ſacerdotem, obire fas eſt, vicarius eam neceſſitatem expleret, præſertim in decima Tiſri, quando Sacerdos in Sancta adyta ingrediebatur, in quæ nulli alii ſacerdoti, præterquam ipſi, ingredi liceret, aut vicario ejus, ſi ille morbo impeditus, aut ὀνειρωγμῷ, quod ipſi vocant קְרִי pollutus, id præſtare non poſſet, cujus rei meminit Talmud, & exemplum extat apud Joſephum. Ideo tanta auctoritas illius vicarii erat, ut minimo minus alter Pontifex eſſet. Nam qui in Euangelio ἀρχιερεῖς dicuntur, hoc eſt ἄρχοντες τῶν ἐφημεριῶν ἱερατικῶν, ii eo loco erant apud Pontificem maximum, quo σύγκελλοι etiam hodie apud Patriarchas Conſtantinopolitanum, Antiochenum, Alexandrinum. Primicerius autem eorum, hoc eſt, πρωτοσύγκελλος, ſecundum proxime à Patriarcha locum obtinens, & olim ante Turcarum imperium patriarcha deſignatus, eſt inſtar vicarii Pontificis Ieroſolymitani, de cujus auctoritate exiſtimare licet ex illis Targum Ieroſolymitani: חַד לְכָהֲנָא רַבָּא וְחַד לְסְגַן כָּהֲנַיָּא ἕνα (θρόνον) τῷ ἀρχιερεῖ, ἕνα δὲ τῷ δευτέρῳ τῶν ἀρχιερέων, vel, τῷ πρωτοσυγκέλλῳ τῶν ἱερέων. Et quidem prope æqualis eorum dignitas erat, ut Auguſti & Cæſaris in imperio Romano. Quia igitur iſtius Ἄννα, ſive Ἀνάνου, qui Pontifex ad paucos dies fuit anno Tiberiano IX, Chriſti Dionyſiano XXIII, duo filii, Eleazarus, & Ionathas, atque ejus gener Kaiaphas, Pontifices fuerunt, non dubium eſt ſummam ejus auctoritatem fuiſſe, præſertim quum ad eum, quanquam non Pontifex, ſed vicarius Pontificis eſſet, prius, quam ad ipſum Pontificem Kaiaphan, Jeſus vinctus adductus fuerit: ut non immerito eum Euangeliſta cum genero Kaiapha compararit. Nam ambos eodem tempore ſummum ſacerdotium gerere non potuiſſe, recte quidem judicavit Euſebius. quod autem intervallo ab Annæ, ad Kaiaphæ ſacerdotium, prædicationis Chriſti tempus terminat, in eo ſane inſigniter hallucinatus eſt: quia, ut jam diximus, oporteret Chriſtum anno XXIII Dionyſiano baptiſatum fuiſſe, paſſum anno XXVI: quæ hallucinatio longe major eſt, quam eorum, qui anno XXXI paſſum volunt. Nam hoc modo annus IX, non XV, Tiberii in tempus baptiſmi incideret. ex eorum autem ſententia, qui XXXI anno Dionyſiano paſſum latrant, baptiſmus incurreret in alium annum Tiberii, quam quintumdecimum. Itaque conjunctionem illam Annæ, & Kaiaphæ apud Lucam ita interpretatur Euſebius, ut intelligendum ſit, quantum ad ſacerdotium, ſeparatos eſſe, quod duo ſummi ſacerdotes ſimul eſſe non poſſint: quantum ad tempus prædicationis, conjunctos, ita ut Annas in annum baptiſmi, Kaiaphas in annum Paſſionis conjiciendus ſit. Atqui (vide inconſtantiam) VIII ἀποδείξ. 248, conjungit illos tempore: ex eoque argumentatur jam violatam legem Moſis fuiſſe, quod duo Pontifices ſimul eſſe non poſſint. δύο γὰρ ἔτι κατὰ τὸ αὐτὸ ἀρχιερεῖς πῶς ἂν ἐγένοντο, ἢ διαλυθείσης τῆς περὶ τὴν ἀρχιερέων νομοθεσίας; Sed ecquæ finis erit, ſi omnes hallucinationes Euſebii referre velim, & alia omnia, quæ tam ſcienter, quam imprudens commiſit? Si quis plura in unum conſpectum habere velit, adeat indicem in Notas Euſebianas; quanvis non omnia illuc conjecta ſunt. quædam enim conſulto omiſimus: quædam aliud agentib. dilapſa ſunt. Propterea hic tantum ea produximus, quorum admoneri intereſt ſtudioſorum, antequam ad lectionem hujus operis ſeſe conferant, ne ad eos ſcopulos appellant, unde niſi cum naufragio evadere non poſſint. Quæ enim hallucinatio illi conferri poteſt, quod Paſtores, quos vult Joſephi Patriarchæ progeniem eſſe, ante quam Joſephus à fratribus venderetur, in Ægypto regnaſſe ſcribit? Ejuſmodi eſt & illud, quod initio profeſſus ſe Judæorum Hebraicum exemplar ſequi in originib. bibliacis, tamen inſigni hallucinatione LXX interpretes ſequitur, & ab Adam, ad dilu-

vium, non MDCLVI annos, ut concipitur ex rationibus Hebraicis, ſed MMCCXLII, ex computatione LXX interpretum, numerat. Non dubium eſt, quin aliquis computationis Hebraicæ imperitus hoc legens apud Euſebium, credat Judæos tantum annorum ab Adam, ad Diluvium, putare, quantum ex rationibus LXX Seniorum colligitur, idque ſola Euſebii auctoritate motus. Rurſus aliquis memor ab Euſebio locum Clementis ſuper primo anno captivitatis aliter adduci, ac in excuſis legitur, is non errorem Euſebii, ſed Typographorum eſſe putaverit. Hoc dico, quia ſi quid humanitus à partibus peccatum eſt, quidam quidvis potius adigentur, quam ut eos erraſſe fateantur. Præterea ubi per hallucinationem Euſebius à veteribus ſcriptoribus diſſentit, aliquis ex hoc genere ἐριςικῶν aut depravatos codices auctorum, quos citaverit Euſebius, eſſe jurabit, aut eos, non Euſebium, hallucinatos eſſe: cujuſmodi quod ſcribit ex Joſepho, tempore paſſionis vocem ex adytis templi auditam, quæ illinc migrandum eſſe ediceret, quum non ſolum Joſephus quinquennio ante templi excidium, hoc eſt XXXII annis poſt tempus paſſionis, id accidiſſe ſcribat, ſed etiam ipſe Euſebius alibi inter prodigia, quæ urbis cladem anteceſſerunt, memoret. Conditor Annalium, tanquam de rebus Judaicis melius credendum ſit Euſebio, quam Ioſepho, ex quo hæc tranſcribebat Euſebius, non veretur Ioſephum poſtulare falſi. Atqui debebat inconſtantiæ Euſebii meminiſſe, qui libro VIII ἀποδείξεως hunc locum Ioſephi adducit, ut per illam vocem, quam tempore paſſionis exceptam fuiſſe ſcribit, oſtendat Moſaicos ritus finem cœpiſſe: deinde non multo poſt oblitus ſui, diſerte ait id inter prodigia, quæ urbis caſum prænunciarunt, accidiſſe: &, quod magis mireris, eandem ambulatoriam ſententiam in Hieronymo animadvertes, qui Epiſtola ad Hedybiam eam vocem in tempus paſſionis confert, in Commentario autem cap. LXVI Eſaiæ, ad tempus cladis Ieroſolymitanæ retulit. Neque dubium eſt, quin homini occupatiſſimo Euſebius impoſuerit. Sed conditor annalium Euſebio, qui à Ioſepho hæc præpoſtere didicerat, potius credendum eſſe putat, quam Ioſepho, qui unus auctor extabat tunc, qui hæc certo ſciret, utpote vernaculus rerum Iudaicarum ſcriptor. Huic ſimile eſt ſomnium illud in CIII Novella Iuſtiniani, Veſpaſianum Stratonis turrem Cæſaream à ſe vocaſſe, quia is in partibus Palæſtinæ Cæſar ſalutatus fuit. quod facile confutatur lib. XV, cap. XIII Ioſephi. Et tamen vel idem conditor Annalium, vel alius neſcio quis mallet credere Iuſtiniano Chriſtiano principi, quam Ioſepho Iudæo, qui CCCCXXXIIII annis ante imperium Iuſtiniani ſcribebat Stratonis turrim Cæſaream in honorem Auguſti ab Herode conditore vocatam fuiſſe. Sed impoſuit Triboniano Colonia deducta in eam urbem à Veſpaſiano, non patre, ſed Tito, cujus nummus habet ΚΑΙΣΑΡΕΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΝ. Itaque τῆς Καισαρείας, cujus epiſcopus fuit Euſebius noſter, Herodes κτίςης, Titus Veſpaſianus ἀποικιςής. Sed omnino conſulatur Ioſephus 618, 19. Par & gemina levitas eſt de Eſſenis, quos ſcurriliter Chriſtianos fuiſſe hariolatur, deinde alibi meros Iudæos, & meram αἵρεσιν Ἰουδαϊκὴν agnoſcit. Hinc Sophiſtæ, aſelli, carcinomata literarum & veritatis, quæ non moliti ſunt, ut ex hoc Euſebii ſomnio antiquitatem μοναχισμοῦ aſſererent adverſus fidem hiſtoriæ, & ea, quæ de Paulo primo Eremita prodidit Hieronymus? ex quibus nihil aliud conſecuti ſunt, quam ut non minus levitatem Euſebii, quam inſcitiam ſuam aperirent. Nam ſi Eſſeni fuerunt Chriſtiani, quia μοναςήρια habebant, eodem jure & Pythagorei, & quidem antiquiores monachi fuerint, quorum conſortium vocatur κοινόβιον Gellio lib. I. cap. IX. quæ ſunt Sophiſtica, id eſt, aſinina. Rurſus ex

præ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

præpoſtera loci cujuſdam apud Zachariam prophetam interpretatione Euſebius duos tantum trientes urbis Ieroſolymitanæ à Tito everſos fuiſſe comminiſcitur, ſuperiorem autem urbem intactam & incolumem ad Hadriani tempus ſuperfuiſſe: denique in ea Iudæos incluſos extremam obſidionis fortunam expertos: & multa alia jocularia, quæ in notis confutantur, & quorum piget, tædetque. Nam urbs, ubi Iudæi incluſi obſidionem ad neceſſitatem expugnationis deduxerunt, ea fuit Bither munitiſſimum Iudæorum πολέμȣ ὁρμητήριον, non Ieroſolyma, quæ nulla erant, & quorum vix veſtigia extabant, antequam ea inſtauraret Hadrianus: quæ aliquot quidem annis ante expugnationem Bither conſtructa fuerant, ſed tamen, ut à colonis gentilibus, non à Judæis, habitarentur. Quam hallucinationem eo magis mirari ſubit, quod non meminerit Ariſtonis Pellæi, cujus de ea re illuſtre teſtimonium de expugnatione urbis Bither adduxit in libris Eccleſiaſticæ Hiſtoriæ. Verum non raro non ſolum hiſtoriam, ſed etiam locos ϗ χρήσεις auctorum παρανοθεύει, ut quum Lyſaniam Abilenæ tetrarcham falſo Herodis filium eſſe ſcribit, idque ut probet, teſtem Ioſephum adducit, qui nullius uſpiam filii Herodis meminit, cui nomen fuerit Lyſaniæ. Eundem Ioſephum rurſus teſtem facit hallucinationis, vel potius commenti ſui, quum ait ab eo memoriæ proditum imagines Auguſti à Pilato in Urbem Ieroſolyma introductas eo anno, quo Chriſtus paſſus eſt, item poſtea ſeditionum ab eodem Pilato occaſionem præbitam fuiſſe propter theſaurum ſacrum in aquæductus reficiendos erogatum. Utrunque enim falſum anno paſſionis geſtum fuiſſe, quum primo anno procurationis ſuæ Pilatus id fecerit, ut clare ex Ioſepho oſtendimus, annis ſex ſolidis ante paſſionem. Sed non miror de anno iſtius geſti Euſebium ita pueriliter hallucinatum eſſe, quia is erat primus annus Kaiaphæ, in quo Chriſtum paſſum ſomniavit, ut ſupra oſtendimus. Sed ſibi adverſatur. Nam ſupra recte aſſignavit annum I procurationis Pilati anno XIII Tiberii, in quo ſeditiones illæ duæ de imaginibus Cæſaris, & de theſauro ſacro exhauſto contigerunt. Poſtea oblitus ſui confert hoc geſtum in annum paſſionis, quem vult eſſe primum ſacerdotii Kaiaphæ. Neque minus ridiculum, quod Archelao ſucceſſorem dat Herodem Antipam, quaſi ille non eodem momento dominus unius tetrarchiæ ex teſtamento patris factus ſit, quo Archelaus duarum tetrachiarum, quibus quando ab Auguſto exutus; & in Galliam relegatus eſt, tunc Herodes iſte Antipas, & Philippus ejus frater jam decimum annum tetrarchiis ſuis potiebantur. Deinde cur Herodes Antipas potius, quam Philipus, aut cur non ambo ſimul, Archelao fratri ſucceſſerunt? Sed quomodo tetrarchiarum Archelai ſucceſſor ille, aut iſte potuerit eſſe, quæ in fiſcum redactæ nunquam in poteſtatem Herodiadarum venerunt, ſed à procuratore Cæſaris adminiſtrabantur? Neque aliam ob cauſſam Agrippam ſeniorem filium Herodis Antipæ eſſe putavit, quam quia Herodi Antipæ ſucceſſit, qui erat ejus patruus, non pater. quod ſane perridiculum. Non minus ab hiſtoria abhorret, quod de minore Agrippa ſcribit, ejus regnum una cum Ieroſolymis finem cœpiſſe. ubi duo inſignes errores: prior, quod Agrippam putaverit Ieroſolymorum regem fuiſſe: alter, quod ignoraverit Agrippam minorem Ieroſolymitano excidio XXXI annos ſuperfuiſſe. Quod enim Ieroſolymorum rex eſſe non potuit, ſatis paret ex eo, quod Ieroſolymorum urbs erat metropolis patrimonii Archelai, quod jamdudum in fiſcum redactum erat. Adde, quod Agrippa à Claudio præfectus fuit templo, & propterea in ejus poteſtate fuit mandare ſacerdotium ſummum cui vellet, propter id jus, quod illi conceſſum à Claudio erat, non quod rex Ieroſolymorum eſſet. Ioſeph. 621. Quod autem minor Agrippa XXXI ſuperfuerit annos excidio Urbis, expreſſum eſt à Photio ex Iuſto

Tiberiadenſi, qui illum vitam ad III annum Trajani produxiſſe ait, ad quod tempus, ab urbis clade, anni fluxerunt XXXI: ejuſque regnum aliquot acceſſionibus a Veſpaſiano amplificatum fuiſſe ſcribit Joſephus. Omnino ſex duntaxat Herodiadæ rerum potiti ſunt in Palæſtina, quorum tres tetrarchæ, totidem reges fuerunt. Tetrarchæ eodem tempore Archelaus, Herodes Antipas, Philippus. Rex univerſæ Judææ unicus tantum Herodes magnus: partis Judææ duo Agrippæ, ſenior, & junior. Sed junioris amplius regnum fuit, quam patris. Nullus tamen tam tetracharum, quam duorum Agripparum, patrimonium Archelai conſecutus eſt, & proinde neque Jeroſolymis regnavit, ut pueriliter putavit Euſebius, qui quemadmodum excidio Ieroſolymorum regnum Agrippæ minoris finivit, ita etiam fine Chronicorum Africani Olympiadas, & Stadionicas terminavit. Quum enim Olympiadas & Stadionicas ab Africano acceperit, Africanus vero opus ſuum in CCL Olymp. explicuerit, Euſebius neque ullos Stadionicas, neque ullas Olymp. deinceps fuiſſe credidit, quum tamen Dexippus CCLXII Olymp. & ejus Stadionicæ meminerit, qua hiſtoriam ſuam conſcribebat ſub Claudio: & Iulianus Apoſtata in Olympiadis CCLXXXV ludicrum ſumptus contulerit, & non paucis poſt annis Baſilius Seleuciæ epiſcopus in Olympia Homiliam ſcripſerit, quum videret Chriſtianos tam Olympiorum, quam reliquorum ſpectaculorum, & Circenſium amore non minus, quam paganos, inſanire. Sed neque animus eſt omnia in hoc auctore animadvertenda perſequi, neque poſſim, ſi velim, & præterea fere omnia in notis Euſebianis paſſim accuratus lector obſervare poteſt; aut ſine ullo labore ex indice colligere. Neque vero hæc protuli, ut auctorem, quem initio commendavi, tanquam oblitus mei nunc traducam. Longe aliter ſentimus. Quum enim tria objici poſſint, παροράματα, σφάλματα, καὶ παρεγχειρήματα, hallucinationes, errores, & temerationes, ſive interpolationes, ſciant omnes, quum aliquem hallucinatum eſſe dicimus, hoc ad ullam ejus contumeliam minime pertinere. Hallucinationes enim per incogitantiam, errores per inſcitiam, reliqua per audaciam committuntur. Hallucinationes excuſari debent, errores tolli, temerationes caſtigari, eo temperamento adhibito, ut contumeliæ ſuſpitio omnis abſit. Tria tamen hæc periculoſi exempli ſunt, ſi ad magni nominis auctorem referantur. Quos enim admiramur, eorum plerunque vitia virtutes putamus. Nos hallucinationum & erratorum Euſebii aliquot exempla ideo produximus, ut illas excuſemus, hæc caſtigemus, ab utriſque autem ingenia rudiora prohibeamus. Qui enim veterum erratis blandiuntur, invidiam errorum ab illis in ſe derivant, & ſeverius caſtigandi ſunt, quam ii, quorum culpas defendunt. Tantum verò abeſt, ut propter illa vitia minor auctoritas doctrinæ Euſebianæ apud nos ſit, ut potius eo nomine ea ſeorſim expoſuerimus, ne cætera bona, quæ ſcriptis Euſebii continentur, contaminarent, ſed caſtigata ſic cum reliquis, quæ diligenter ab eo collecta, aut feliciter excogitata ſunt, tuto conjungi poſſint. At omnium non eſt caſtigare, quum hujus tractationis nulla hactenus ars, aut certa ratio inita ſit. Nam quod hodierni Chronologi tam portentosè à vero diſcedunt, ex multis cauſſis, quæ adferri poſſunt, hæc mihi præcipua videtur eſſe, quia examen non adhibent, quod ad verum eos manu ducere, aut à falſo abducere poſſit. In omni enim ſcriptione eam rationem ſequi debemus, qua duce à certis & conceſſis principiis, tanquam à carceribus, ad ipſam metam perveniamus. Contra illi, quia eorum, quæ ſcribunt, nihil demonſtrare poſſunt, leges potius ſcribere videntur, quibus nos in ſententiam ſuam adigant, quam demonſtrationes adferre, quibus confeſſionem à nobis eliciant. Non enim magis ſine demonſtratione hæc tractare poſſunt, quam cubum aut Cylindrum metiri

tiri

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

tiri ſine geometria. Quod ſi aliquando rem ipſam tangunt, hoc fortuito fit, non arte: quod quidem Euſebio contigit in caſu Sedekiæ ad III annum Olymp. XLVII notando. Niſi enim confidentiſſimo incepto inſititiis XIV annis intervallum à primo anno Iothami, ad excidium templi, extendiſſet, nunquam eo perveniſſet. Itaque quod ante, & poſt eum nemo cum maxima laboris contentione, aut animi attentione conſequi potuit, hoc illi per temerarium παρεγχείρημα feliciter ſucceſſit. Aliquam vero artem hujus tractationis antiquitus fuiſſe ſatis hinc conſtat, quod vetuſtiſſimi auctores Ephorus, & Eratoſthenes excidium Ilii non per προσαφαιρέσεις temporum, quæ in μυθικῷ intervallo incerta ſunt, ſed per motus cœleſtes, & doctrinam annorum Græciæ civilium indagarunt. Nam quod à prima Olympiade ratio temporum conſtanter perpetuata eſt, hoc non minus doctrinæ anni civilis acceptum referri debet, quam Olympionicarum memoriæ, certe magis, quam tumultuariæ annorum congeſtioni, qua ſola hodierni Chronologi contenti πᾶσαν τέχνην μακρὰν οἰμώζειν κελεύουσιν. Hinc illa portenta hallucinationum, hinc illa licentia commentorum, hinc mendicabula regum Perſidos, hinc illa fanatica ſeptuaginta annorum captivitatis, & ſeptuaginta Hebdomadarum Danielis initia, nunquam ad verum caput ſuum relata: hinc trigeſimi illius anni apud Ezekielem jocularis explicatio, hinc jobeleorum præpoſtera exordia. Hinc Catharorum & prophetarum hujus ævi temulenta ſomnia. Nos ſane viam monſtravimus, quâ licentiæ Chronologorum frenum imponatur, tempora autem intra ſuos fines contineantur. Qui enim ſine hoc velo tam longæ navigationi ſeſe credunt, prius ventus eos deſtituet, quam navem ad portum appellere poſſint. Quantum enim ἐν τῇ προσαφαιρέσει falli eum neceſſe eſt, qui characterem non adhibet, in Canonibus paſſim demonſtravimus; idque tum in multis caſibus, tum etiam in unius Epochæ initiis, quæ ſecundum nationes diverſa ſunt, propter quæ non raro vitium intervenire poteſt. Palilia Varroniana uno anno priora ſunt Catonianis. Niſi character adhibeatur, quando annorum Urbis mentio apud ſcriptorem fiet, utra intelligantur, quis divinaverit? Rutilius Numatianus in aureolo ſuo itinerario ait, ſe Urbe diſceſſiſſe Sole Chelas ingrediente: hoc eſt, ſecundum Soſigenem, & omnium ejus ævi ſententiam, XXIV Septembris.

Et jam nocturnis ſpatium laxaverat horis
Phœbus Chelarum pallidiore polo.

Notatur etiam annus Urbis MCLXIX. Is annus ſecundum Varronem eſt CCCCXVI Chriſti Dionyſianus ſecundum Catonem CCCCXVII. Niſi characterem hujus anni appoſuiſſet, utra Palilia intelligit, nulla conjectura apprehendi poſſet. Deſignat igitur commodiſſime, ſcribens ſe expectaſſe quindecim dies, donec mota Vergiliarum ortu tempeſtas detumeſceret in proximo novilunio.

Explorata fides pelagi ter quinque diebus,
Dum melior Lunæ fideret aura novæ.

Perſpicue ait quintodecimo die poſt XXIIII Septembris fuiſſe novilunium, qui fuit ultimus quindecim dierum moræ, quam in commodiorum ventorum expectatione fecerant. Sane anno Chriſti CCCCXVI epacta erat XIIII, eaque è regione IX diei Octobris oppoſita indicat ibi novilunium eo anno contigiſſe. Intervallum à XXIIII Septembris, ad IX Octobris, ſunt quindecim dies, quot ſcilicet expectarunt, dum tempus novilunii adventu miteſceret. Intelligendus igitur ille annus Urbis ſecundum Varronem, non ſecundum Catonem. En utilitates

litates

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

litates characteris. Rurſus Calippi periodus Antiochena init novem menſibus ante Atticam, Epoche Seleucidarum Iudaica ſex menſibus ante Antiochenam, illa totidem menſibus ante Chaldaicam, Philadelphenſis ante Gazenſem, Antiochena indictionis Iulianæ ante Laodicenſem, qua etiam aliquando uti Ioſephus videtur. Nam in expugnatione Ieroſolymorum tam ſub Pompeio, quam ſub Herode & Soſio, Tamuz menſem tertium vocat. unde ſequitur primum menſem eſſe Ijar, qui Artemiſius Macedonibus, unde initium anni & Indictionis Iulianæ Antiochenæ, ut in Canonibus, & libris de emend. temporum aperuimus. Sic Actiaca epocha ſecundum Ægyptios init à Thoth, ſecundum Ioſephum à Niſan ſequenti. Diocletianea Ægyptiaca Paſchalis & ipſa quoque à Thoth, ſed Latina à Niſan Chriſtiano. Niſi principiis harum epocharum character adhibeatur, multum peccari neceſſe eſt. quo duce vel ipſum momentum, vel proximum ab eo tempus adipiſcemur: idque ut in exemplo ſuperiore Rutilii, ita & in illo Ovidiano demonſtrare poſſumus:

Iamque dies aderat, qua me diſcedere Cæſar
Finibus extremæ juſſerat Auſoniæ.

Quemadmodum enim in altero exemplo primo annum, deinde anni tempus exploratum eſſe oportebat, antequam dies ipſa deprehendi potuerit: ita & in iſto illa duo antecedere debent, annus, qui, indicante ipſo Ovidio, erat ab ejus ortu quinquageſimus abſolutus, & proinde LII Iulianus: anni autem tempus, menſis, in quo Arcturus matutino occidit.

Tingitur interea cuſtos Erymanthidos Urſæ,
Æquoreaſque ſuo ſidere turbat aquas.

Tertium adjicit characterem, qui ad ipſam diem nos manu deducit, circiter medium noctis lunam culminaſſe.

Iamque quieſcebant voces hominumque canumque
Lunaque nocturnos alta regebat equos.

Quum homines & canes tacent, hoc eſt circa medium noctis, Lunam culminare neceſſe eſt inter πανσέληνον, καὶ διχότομον, & quidem propiorem πανσεληνῳ. Ea vero tempeſtate Arcturus matutino occidebat VIII Idus Novembris, ut diſerte extat in parapegmate incerti auctoris, interprete Nic. Leonico, quod faſtis Ovidianis prætexi ſolet: ſed falſo attribuitur Ptolemæo. Nam aliud Ptolemæi Græcum longe huic diſſimile penes nos habemus. Erat, ut diximus, annus LII à primis Kalendis Ianuarii Iuliani, numero aureo VIII, Epactis XXVI. Novilunium XXVI Octobris. Ideo VIII Novembris erat XII Luna, quæ tunc occidit hor. II. S. ante Solis ortum, & culminat circa noctis medium. Ergo diſceſſus Ovidii ex Urbe contigit VIII, aut VII Idus Novembris non longe à plenilunio. Atque ut ab ipſo tempore diſceſſus proxime abſumus, ita quantum temporis poſtquam Urbe exceſſit, in pedeſtre itiner impenderit, antequam navem conſcenderet, & quando navem conſcendit, ignoramus. Alioquin certum eſt ſolviſſe ex ora Puteolana, & jactatum fuiſſe mari Hadriatico, (hoc eſt prope Corcyram, ut Actorum Apoſtolic. XXVII, 27.) menſe Decembri, ut ipſe ſcribit. Sed omnium non eſt tempora ad characterem ſuum dirigere, quum Mathematicus à municipe Ovidii bono & diligenti viro ſuper hoc tempore diſceſſus Ovidii conſultus non peritiorem ſe harum rerum probaverit, quam in anni reformatione, quæ illi mandata fuit. Is reſpondit, tempore Ovidii in finitore Romano Arcturum IIII Idus Decembris cum XIII parte Sagittarii oriri ſolitum chronice (ita imperiti loquuntur, non, ἀκρονύχως, ut ratio poſtulat.) hodie autem, inquiebat, VII Kal. Decembris. quia eadem XIII pars Sagittarii in finitore Romano ea die oritur. Hæc ſunt

ſummæ

ſummæ imperitiæ argumenta. Nam neque ulla ἀκρόνυχος δύσις Arcturi in menſe Decembri contingebat, quanquam id falſo ſcripſerit Columella, neque Ovidius de tempore veſpertino, ſed matutino, loquebatur. quæ fuit ſumma Mathematici imprudentia:

Dum loquor, & flemus, cælo nitidiſſimus alto
Stella gravis nobis Lucifer ortus erat.

Igitur cuſtos Erymanthidos Urſæ tingebatur Oceano adventu Luciferi, non noctis. & profecto nulla, ut diximus, ἀκρόνυχος δύσις Arcturi tunc fieri potuit. Longe majoris inſcitiæ eſt, putare ſtellas in iiſdem partibus Dodecatemoriorum oriri, quaſi per περιήγησιν ἰσημερινήν. Imo, ſi verum erat, tempore Ovidii Arcturum in XIII parte Sagittarii oriri in finitore Romano, X die Decembris, hodie neceſſario oriretur cum VI parte Dodecatemorii Capricorni in XVII die Decembris Iuliani. Nam ab ævo Ovidii, ad nos, initia Dodecatemoriorum in antecedentia progreſſum fecerunt gradus XXIII. Multos alios errores, qui hinc propagantur, prætereo. ἑῴαν igitur δύσιν Ἀρκτούρου, non ἀκρόνυχον, quæ tunc nulla eſſe potuit, intelligit Ovidius, cujus ex Urbe diſceſſum ad verum tempus accommodavimus per characteriſmos, quos qui negligit, in quos errorum nodos ſeſe induat, ex quibus effugium inexplicabile eſt, ſatis ex iis, quæ oſtendimus, conſtare poteſt. In duobus itaque ſuperioribus exemplis docuimus per characterem poſſe veram diem erui. Nam aliquando non ad ipſam quidem diem pervenire, ſed propius tamen ab ea abeſſe poſſumus. ut hebdomadam veram, in qua conceptus fuit Iohannes, per methodum orbis ἐφημεριῶν ἱερατικῶν attigimus, diem autem ipſam nulla conjectura conſequi poſſumus. Eodem modo tempus proximum natali Dominico non magnæ molis fuit adipiſci. diem ipſam ſolus Deus ſcit. Non tamen parum præſtat, qui non niſi triduo, aut quatriduo à vero diſcedit. quod ſane poſſumus promittere de tempore, quo Paulus Apoſtolus ex naufragio in littus Melitæ expoſitus eſt. Hic, ut ſupra oſtendimus, annus primum, deinde anni tempus inveſtigandum. Erat annus primus iniens Porcii Feſti procuratoris Iudææ. Deceſſor ipſius Felix frater Pallantis miſſus eſt à Claudio, ineunte XIII anno imperii ejus (Joſephus 615, verſu penultimo) anno Chriſti Dionyſiano LIII. Explevit biennium in ſua procuratione. ſub ipſum tempus obitus Claudii. Actor. XXIV, 27. Succeſſit illi Porcius Feſtus, anno Chriſti LV. Tempus vero anni, menſis Tiſri, in cujus die decima, aut undecima, è portu Cretæ Phœnice ſolverunt. Actorum XXVII, 8, 9. Neomenia Tiſri Septembris XI, feria V, cyclo Solis VIII, Lunari XVIII, anno 3816. Quum ex portu Phœnice ſolverent, periculoſa erat navigatio διὰ τὸ, inquit Euangeliſta, τὴν νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι. *quod jejunium Iudaicum præterierat.* Sane & σκηνοπηγία, & νηστεία incidunt fere ſemper in tempus, quo maximæ tempeſtates cooriuntur, propter æquinoctium. eo autem anno jejunium inciderat in XX Septembris proxime æquinoctium, σκηνοπηγία vero, & conſequenter plenilunium, in diem æquinoctii. Inter XX igitur, & XXV Septembris navis ſoluta eſt portu Phœnice. XIV dies in mari jactati ſunt. Ibid. 33, & ſequentib. Omnino circiter V, aut VI Octobris in Melitam à ſalo ejecti ſunt, navi fracta. Huc uſque ita prope à vero tempore abſumus, ut biduum, aut ad ſummum, triduum, interſit. Quia vero tres menſes in inſula tranſmiſerunt, triduum Syracuſis, hebdomadam Puteolis, & hinc Romam venerunt, conſtanter affirmare poſſumus, Paulum circiter XX Ianuarii plus minus Romam ingreſſum, anno Dionyſiano LVI, numero Euſebiano MMLXXII. Manſit autem Paulus Romæ uſque ad annum Dionyſianum XLVIII, Neroniani

Imperii tertium. Act. XXVIII, 31. Quum igitur tanta ſit characteris utilitas, ut eos, qui eum rationibus ſuis non adhibent, multum falli contingat, cavendum, ne eo contempto, pro demonſtrationibus hallucinationes, pro veris temporum titulis fœdos anachroniſmos publicemus. Quod quum Africano, Euſebio, & omnibus hactenus acciderit, tam ignoſcendum illis, quatenus ignorantia hujus rei lapſi ſunt, quam aliis vitio vertendum, qui methodum hanc præſtantiſſimam, ut fabulam, aut ſomnium, rejiciunt. quod quidem veriſimile objectum fuiſſe illis, qui primi elementa geometrica ediderunt, quum Mechanici ægre ferrent artem ullam conſtitui iis, quæ ipſi ſola experientia magiſtra didicerant, atque illis elementis ſe in ordinem cogi putarent, quaſi ea ſola neſcirent, quæ neminem præter ſe ſcire hactenus crediderant. Idem hodie faciunt Chronologi, qui in tam clara luce literarum magis ad hæc caligant, quam olim ſolebat, quum omnia tenebris inſcitiæ obſita eſſent. Quia vero Euſebio, qui ſine arte & delectu ſcripſit, ut tunc ferebant tempora, magis credetur, quam ei, qui cum arte eadem tractando errores Euſebii & aliorum arguere poſſit, propterea illas hallucinationes ejus, & errata ſuperius protulimus, ut quum ex methodo, quam præcepimus, deprehendi potuerint, ne in ejuſmodi rebus auctoris potius, quam veritatis, delectus habeatur. Alioqui tanta præſtantia eſt horum Chronicorum Euſebii, ut fatendum ſit, nullum vetus ſcriptum extare de ratione temporum, quod cum hoc comparari poſſit, & quod pluris noſtra interſit ad nos ſalvum perveniſſe. imo nullum paulo vetuſtius eſt, quod ab hoc derivatum non ſit. Taceo auctoris multiplicem eruditionem, indefeſſum lectionis ſtudium, ſummam vetuſtatis peritiam, qui in omnibus priſcorum auctorum monimentis peregrinatus illum divinum [illegible] theſaurum collegit. Quid de ejus hiſtoria eccleſiaſtica loquar? Quid certi aut explorati à tempore Trajani, ad imperium Conſtantini Magni, Eccleſia haberet, ſi aut illi luculenti libri intercidiſſent, aut Euſebius nullos reliquiſſet? Quemadmodum enim uni Ioſepho omnia, quæ ab Hyrcano, ad templi excidium, geſta ſunt, debemus, ita uni Euſebio accepta ferenda ſunt omnia, quæ hiſtoriam eccleſiaſticam ſpectant à Trajani temporibus, ad pacem Eccleſiis à Conſtantino partam. Nam intervallum illud ab ultimo Capite Actorum Apoſtolicorum, ad medium Trajani imperium, quo tractu Quadratus & Ignatius florebant, plane cum Varrone ἄδηλον vocari poteſt, in quo nihil certi de rebus Chriſtianorum ad nos pervenit, præter admodum pauca, quæ hoſtes pietatis obiter delibant, Suetonius, Corn. Tacitus, Plinius Cæcilianus: quem hiatum ut expleret Euſebius, ἐκ τῶν ὑποθέσεων Clementis neſcio cujus (non eſt enim ille eruditus Alexandrinus ὁ στρωματεὺς) & ἐκ τῆς πενταβίβλου Hegeſippi non melioris ſcriptoris, ſine delectu ea deprompſit, ex quibus judicari poteſt, aliquam quidem jacturam, ſed quæ patienter ferri poſſit, Eccleſiaſticam hiſtoriam feciſſe interitu illorum librorum. de qua hiſtoria quum nullus veterum præclarius meruerit, quam hic noſter, in nullo certe ſcriptorum ejus illuſtrius hoc eminet, quam in hoc opere Chronico, quod mancum ad nos perveniſſe dolendum eſt. Nam prior liber integer deſideratur, qui cenſuales, ut cum Tertulliano loquar, omnium vetuſtiſſimarum nationum, & regnorum continebat. poſterior, quem κανόνα auctor inſcripſit, integer quidem ſupereſt, ſed eſt tantum quaſi index quidam, & ſummarium ſuperioris. Utrunque autem Latine Hieronymus convertit. De poſteriore nemo dubitat. de priore ipſum teſtem damus Commentario in Danielis cap. IX. Verba ejus hæc ſunt: *Quicquid enim in templo poſtea factum eſt, non fuit ſacrificium Dei, ſed cultus Diaboli, cunctis in com-*

mune

mune clamantibus, SANGUIS EJUS SUPER NOS, ET FILIOS NOSTROS. *Et hoc*, NON HABEMUS REGEM, NISI CÆSAREM. *Quem locum in Chronica Euſebii, quam ante annos plurimos in Latinam linguam vertimus, diligens lector plenius ediſſertum poterit invenire.* Horum, quæ habebat in animo Hieronymus, fragmentum Græcum extat adhuc. Atque adeo prima verba Hieronymi imitata ſunt ex illis Euſebianis ἀποδείξ. 250. ἀρθείσης γοῦν ἐξ ἐκείνου τῆς δυνάμεως, καὶ ἀληθείᾳ καταλυθείσης θυσίας, καὶ σπονδῆς, αἱ μετὰ ταῦτα νομιζόμεναι αὐτόθι ἐπιτελεῖσθαι θυσίαι, ἄσπονδοι καὶ ἀνίεροι ἐν βεβήλῳ τόπῳ, καὶ ὑπὸ βεβήλων καὶ ἀνιέρων ἐπετελοῦντο. Quæ verba proculdubio Euſebius in libro priore Chronicorum repetivit: cujuſmodi multa iterata ſunt ἐν τοῖς ἀποδείξεως, quæ ἐν τοῖς προπαρασκευῆς, & in Chronicis habentur: qui mos eſt ſolennis illi. Quod autem de Euſebio diximus, idem merito de magno Hieronymo arbitrari poſſumus, nullum de Latinis ſcriptoribus extare, cui plus debeant Eccleſiaſticæ literæ, tam in iis, quæ ad origines ſacras, quam quæ ad interpretationem divinorum librorum pertinent: neque illo ſæculo magis idoneum interpretem noſtro Euſebio contingere potuiſſe, quam eum, qui Euſebii ſtudioſiſſimus, & eorum, quæ ab Euſebio tractantur, peritiſſimus fuit. Atque utinam per ejus occupationes iſta non dictare notario, ſed ſcribere illi vacaſſet. Quod enim à multis vel invitatus, vel laceſſitus reſpondere cogeretur, neque ulla ei à labore requies daretur, temporis autem jacturam vel minimam facere neque poſſet, neque vellet; apparet eum, quum hujus Chronici interpretationem dictaret, ſcriptioni aliarum rerum ſimul, & notario eodem tempore operam dediſſe, ut propterea neceſſe fuerit, quædam, quod vitari non poterat, tanto viro humanitus excidiſſe, quæ hodie apud magiſtellos, & Criticaſtros non venia, ſed jurgiis, & contumeliis non ut hallucinationes, ſed ut crimina exciperentur. Ex multis igitur, quæ infinita notari poſſunt, ſumma quædam excerpam, ut ex illis lector aliis ignoſcere diſcat, ſi quid minus recte ab illis aut expoſitum, aut interpretatum fuerit, quum ſcierit maximum virum nunc per properantiam, nunc per hallucinationem tot & tanta peccaſſe: quod ſane cuipiam mirum videri poſſit in eo ſæculo, quo ſermo Græcus vernaculus erat, niſi prius Hieronymum hæc non ſcripſiſſe, ſed dictaſſe ſciverit quadrageſimo nono ætatis ſuæ anno. Primum procedant ea, quæ in ſimplicibus verbis perperam vertendo non parum ſententiæ nocuit: deinde ſequentur ea, per quæ ex ſimilibus interpretationibus hiſtoriæ fraus facta eſt. Igitur παρὰ Διὸς quod conjunctim legerit, novum auctorem creavit Παράδιον, qui de Minoe ſcripſerit. ἀποδασμὸν putavit eſſe nomen urbis Iudaicæ, non μέρος populi Iudaici. τὰς καὶ διάδας. *quas & Diadas.* Vertendum erat, quæ & Diades dicuntur. Inepte in editionibus legitur, *quam & Diadas nominavit*, adverſus omnium ſcriptorum codicum fidem: quod retinuit Aquitanica editio. ἔχεγγυος μάρτυς, qui Ciceroni eſt locuples auctor, ipſi eſt domeſticus teſtis, quum tamen multum diſcriminis ſit. Nam domeſticus eſt, qui Tertulliano vernaculus: *Ioſippus Iudaicarum antiquitatum vernaculus vindex.* στρατεύειν, *dimicare.* atqui eſt expeditionem facere, & multum differunt: quomodo στρατηγίαν idem putavit eſſe, quod στρατιάν: quæ tantum inter ſe diſcrepant, quantum ars militaris, & exercitus. Hæc certe non ferrent Magiſtri hodierni. τὸ συνεπιθέσθαι quam aliena ſententia interpretatur? quam longe à vera notione τὸ ἐπιδείξασθαι, quod eſt commiſſiones fabularum facere? οἱ περὶ Διαγόραν eſt Diagoras, non *Diagoræ familiares.* ἕως τούτου, *de hoc.* quod tamen eſt *hactenus.* κατὰ τούτους. horum temporib. At Hieronym. *Secundum quorundam opinio-*

„ *nem.* Civitas Arvernorum Cæſari eſt quicquid ſub ditione Arvernorum eſt. ipſe putat urbem eſſe mœnibus cinctam. Ἑλένου γνώμῃ, *Heleno ſubſidium ferente.* nihil minus: imo Heleni impulſu, Heleno ſuadente, ex ſententia Heleni. συγκλήτου βουλῆς, *conſilio Senatus.* atqui σύγκλητος βουλὴ nihil aliud eſt, quam Senatus ipſe. χειρώσασθαι, eſt in poteſtatem redigere: Hieronymo *capere.* Heſychius: ἀχείρωτος, ἀπόρθητος, ἀήττητος, ἀνίκητος. χειροῦσθαι γὰρ λέγεται νικᾶσθαι. Eadem ſignificatio τοῦ περιστήσασθαι, quod ipſe vertit *occupare.* Non parum de ſententia detraxit, quum ἐπ' Ἀρχεμόρου male reddidit. νόμοι λυρικοὶ quid eſſent, ne minimum quidem odoratus eſt. ποικιλότεχνος eſt verſutus, Hieronymo *homo artis plumariæ.* Unde adverſus hiſtoriam Macedonius ex arte plumaria ad eccleſiaſticum munus provectus. Quod ſit περίπτερος ναὸς, nemo ex ejus interpretatione aſſequetur. Ἡρώδειον, *Herodionem*, quaſi eſſet Ἡρωδίων. Per hæc & ſimilia, (non enim omnia collegimus) deterior tantum fit ſententia, non nihil etiam hiſtoria. Sed quum ipſe alicubi dixerit *interpretum difficultatem eſſe, ne vertendo evertant*, cætera ab eo converſa, in quibus fides hiſtoriæ læditur, hæc ſunt. Εὐαγόρας βασιλεὺς Κύπρου ἐξέστη. Id erat: Euagoras ex Cypro exceſſit. Hieronymus: *Euagoras rex Cypri in furorem verſus eſt.* Tota hiſtoria tam inopina interpretatione diſſimulata eſt. Περὶ τοῦ Πρώτου λεγομένου Φορωνέως, *de Phoroneo, qui Primus dictus eſt*: hoc eſt primus hominum. Hieronymus: *de Phoroneo, qui primus hoc nomine apellatus.* quaſi intelligendum ſit, quum multi Phoronei fuerint, hunc primum hoc nomine nuncupatum fuiſſe. Atqui Mythologis Phoroneus eſt primus hominum, non primus Phoroneorum. Διὸς Ξενίου, Jovis Hoſpitalis. Hieronymo *Iovis peregrini.* Nam & hic quoque in hiſtoria peccatur, quum conſtet tali cognomine Jovem cultum fuiſſe. Sic Διὸς Ἐπιφανοῦς vertit *Iovis Optimi Maximi.* Ex Græcis Euſebii male conceptis ſecundam quandam Ægyptum imaginatus eſt, quum tamen de ſecundo Io in Ægypto mentio fieret. Ex his verbis Hieronymi nos putavimus aliquando intelligi eam partem Ægypti, quam Græci τὴν κατωχώραν vocant, antequam Græca Euſebii nanciſceremur. in quæ ſi quis Criticaſter incidiſſet, non Hieronymum, qui anſam errandi nobis præbuiſſet, ſed nos, qui eo duce erraviſſemus, repræhendiſſet. Ex eadem properantia Dionyſum Deucalionis filium facit, qui hoc patre omni Mythologorum priſcorum nationi ignotus eſt. Πυθὼ ſemper Pythium vertit, quum longe diverſa ſint, Πύθιον quidem Macedoniæ oppidum, Πυθὼ Δελφῶν μητρόπολις. Hoc ſane potius Geographiæ perito imponeret, quam ἀγεωγραφήτῳ. Jam τὸ βασιλειᾶν, quod eſt regnum affectare, quum ipſe verterit *regiam indolem habere*, non parvum momentum attulit hiſtoriæ interpolandæ, quæ tota illa pericope continetur. Quod autem Ἡρακλειδῶν κάθοδον, *Heraclidarum deſcenſum*, non autem Heraclidarum reditũ, toties totieſq; vertit, cognitionem hiſtoriæ obruit, quæ Heraclidas Peloponneſo vi dejectos, armorum virtute reditum eo ſibi peperiſſe docet. Πολέμαρχον reddit *hominem fortem*, quum ſit nomen magiſtratus Athenis, qui Thebis Βοιωτάρχης dicebatur. Is belli tempore exercitui cum imperio præerat. Similis antiquitatis obſcuratio Φαινίππου ἄρχοντος, *regnante Athenis Phænippo.* Id erat, Phænippo Athenis Prætore, ut vel pueri ſciunt. Nam tunc Athenis nihil odioſius, quam regnum, aut regnare. ὀστρακισμὸν putavit eſſe neſcio quod pœnæ genus ignominioſum, quod teſtularum ſuffragiis irrogaretur. Atquin oſtraciſmo pellebantur ſine ulla ignominia, aut nota, tantum minuendæ nimiæ potentiæ, aut gratiæ popularis. Ἰβηρίαν nunquam

quam

quam putavit eſſe Hiſpaniam : & tamen ita vertendum erat, quo tempore tam ἐν Ἰβηρίᾳ ἐπὶ Πόντῳ bellum cum Mithridate gereretur, duce L. Lucullo, quam ἐν Ἰβηρίᾳ, *in Hiſpania*, cum Perperna, ductu Pompeij. Quis tam bono ingenio, quem, ſi hæc Hieronymiana ſine Græcis Euſebii legerit, multum falli non contingat, aut ſaltem ambigere utrum de Iberia ad Pontum, an de Iberia ad Iberum flumen accipienda ſint? ἐκ φυλῆς Ἰούδα, *ex ſtirpe Iuda.* Quis Tribum, non ſtirpem vertendum fuiſſe ignorat? Notum qui ſint λαμπρότατοι, id eſt Clariſſimi in jure, & in Conſtitutionibus, quod nomen dignitatis uſitatiſſimum tempore Hieronymi, ſecundo gradu à Spectabilibus, tertio ab Illuſtribus. Ex interpretatione Hieronymi multum diſſimulatum eſt. Quod ſane mirum, quum, ut jam dixi, nunquam uſitatior Clariſſimatus, καὶ λαμπρότητος, Clariſſimorum, καὶ λαμπροτάτων appellatio fuerit, quam illo ævo. ἐποπτεύων Ἐλευσίνια eſt initiatus Eleuſiniis ſacris. Hieronymus *inviſens Eleuſinam.* Nam putavit Ἐλευσίνια, & Ἐλευσῖνα idem eſſe. Unde Hieronymiana vertens Sophronius, ἐν Ἐλευσῖνι γενόμενος reddidit, Hieronymi interpretatione deceptus. Cui ſimillimum, quod ἐπισκόπου, ἀντὶ τοῦ ἐπισκοπῆς legens aliud quidvis extulit, quam quod ſententia exigebat : & ſimiliter non intelligens verba Euſebii de Apollonio, eum & Senatorem urbis fuiſſe, & apologeticum edidiſſe pro Chriſtianis ſcripſit, & inter Scriptores Eccleſiaſticos retulit. Geminum ac germanum illud, quod Græca Euſebii non aſſecutus Euſebium Chronicorum ſuorum ἐπιτομὴν conſcripſiſſe arbitratus eſt. Illud imprimis neque ſatis mirari poſſumus, neque unde accidit, comminiſci, quod quum Euſebius poſteriorem librum ſuum Κανόνα inſcripſerit, ipſe neque hoc advertit, & quid eſſet Κανὼν, non aſſecutus eſt, quum aliquando vertat *ſupputationem*, aliquando *curioſum ordinem.* Itaque illa verba Euſebii, numero MCCCCIV, πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κατὰ τὸν προκείμενον Κανόνα, ita vertit, *quomodo ad unum tempus uterque conveniret* : quia quid ſit Κανὼν non intellexit, non magis, quam illi libro nomen Κανόνα fuiſſe animadvertit. Vertendum enim erat, *quomodo ſecundum hunc Canonem tempora concurrerunt.* De Triere Aminoclis aliena prorſus à mente Euſebii expreſſit, hiſtoriæ ignoratione, aut oblivione. Longam pericopen de laxatione captivitatis, item de Nehemiæ in Judæam profectione nunc corripiens, nunc laxans, aut licentius vertens, omnia mentis Euſebii veſtigia delevit, in qua periocha non illi vitio vertendum eſt, quod Eſdræ profectionem in Palæſtinam in VII annum Artaxerxis τοῦ μακρόχειρος conjecerit, quum Euſebium ſequatur, qui ne ipſe quidem ſolus in ea culpa ſit, quod non ſolum veteres, ſed & recentiores idem ſenſerunt, & nos in illis aliquando nomen noſtrum profeſſi ſumus. ſed cum illis ſtrenue fallebamur. Nam ille Artaxerxes apud Eſdram cap. VII, eſt ὁ μνήμων, non autem ὁ μακρόχειρ. quod & antecedens caput, quod totum eſt de Dario Notho, ſatis probat, & ſequentia omnia, & cap. IX. cum cap. IX. Nehemiæ comparatum. Caveant igitur ſtudioſi Chronologiæ hunc Artaxerxem alium à Mnemone putare. Cujus rei cognitio ut elegantiſſima eſt, ita totum librum Eſdræ & Nehemiæ à tyrannide ſemidoctorum Chronologorum vindicat, qui ex odio humaniorum literarum voluntariam hiſtoriæ ſacræ ignorationem ſibi conſciverunt. De Trireme Scylla totius pericopes hiſtoriam prorſus interpolavit, idque unius literulæ, vel potius Dativi in Nominativum mutatione. Nam τριήρη legit, quod Euſebius τριήρει ſcripſerat. cui ſimilis error in hiſtoria Triptolemi commiſſus eſt, ubi Græca longe aliter vertit, ac ſententia poſtulat. Sed & non pauca in ipſa hiſtoria delinquit, ut de Thebis Ægypti

à Corn. Gallo, de Alexandria à Romanis everſa. Utrunque confutat hiſtoria. Antiochum Magnum cum Antiocho Epiphane confundit, Scipionem Naſicam cum L. Scipione Aſiatico, Plinium majorem cum juniore, quod & Serenus Sammonicus fecit. Errores Euſebii non advertit, aut caſtigat, ut quum ter Ἰωνάθαν vocat, qui erat Ἰωάννης Ὑρκανός: quemadmodum ipſe Euſebius ſine delectu alienos errores profert, ut illa de paſſione Jacobi ex Hegeſippo, ex Polycrate de filiabus Philippi, quem Polycrates ἕνα τῶν δώδεκα Ἀποςόλων vocat, qui tamen erat unus ἐκ τῶν ἑπτά. Act. XXI, 8. Quod certe non eſt ferendum in homine, qui toties ſacra biblia verſavit. Quemadmodum enim ejus erat nihil mutare eorum, quæ ex veteribus profert, ita eum errata eorum indicare oportebat, ne ea imperitis imponerent. Rurſus idem inſtar poëſeos Pindari Alcaico, Sapphico, & Iambico metro Pſalterium conſtare dicit, quum neque in Pindaro illa genera carminum, neque in Pſalterio ullum carmen magis ſit, quam in Threnis Jeremiæ, quos idem Hieronymus Sapphico metro contextos eſſe aſſerit. Et mirum, hominem Hebraice intelligentem putaſſe librum Iob ex Syriaſmo & Arabiſmo compoſitum eſſe, quum ſit purus putus Hebraiſmus. De Mazaca urbe, de Feneſtellæ carminibus, quæ nunquam fuerunt, quod dicit, poteſt ex Notis noſtris caſtigari. Plurima in vertendo mutat, infulcit, præterit: quod quidem habet commune cum adverſario ſuo Rufino, & multis aliis veteribus, ut & ipſe docet in Epiſtola ad Suniam, & Fretellam, & licet animadvertere in iis, quæ ex proœmio τοῦ Κανόνος Latine reddidit, ubi omittit, quæ aut non aſſequitur, aut commode verti poſſe deſperat. Plura adducere poteramus, ſed quia major pars in Indicem conjecta eſt, eo Lectorem mittimus. Hæc vero pauca protulimus, tum ut querulis quibuſdam occurreremus, qui hæc tam manifeſta à nobis aut omiſſa, aut non animadverſa objicere poſſent: tum etiam ut, ſi fieri poſſet, κακοήθη ingenia, quibus unum, aut alterum erratum, idque leviculum, materiam immanium voluminum ſuppeditare ſolet, ad aliquam humanitatem traduceremus, ſi poſſint excuſare errores in mediocribus ingeniis, quum in tanto viro, quantus fuit Hieronymus, etiam pueriles culpæ deprehendantur: quæ quanvis illius properantiæ adſcribendæ ſunt, tamen iniquiores Cenſores eas in nobis ferre non poſſent. Si quis enim hodie ἀποδασμὸν pro urbe acciperet, aut παρὰ Διὸς pro auctore, cui nomen eſſet Παράδιος, quo nomine nullus unquam fuit, ut ne nomen quidem ipſum Græcum ſit: quis inſultationem Corybantum Criticorum ferre poſſet, quibus ſatis eſt, in uno errore aliquem deprehendi, ut ex eo concludatur eum omnino nihil ſcire? Ingrata ſunt omnia, quæ quis benefecit, quia in verbulo peccaverit, aut aliquid præpoſtere verterit, aut aliud pro alio poſuerit. Certe non aliunde hodie, quam ex ejuſmodi frivolis, examina librorum naſcuntur. Ut aliquis ſe probet doctiſſimum, ſat eſt, ſi alium erraſſe poſſit oſtendere. Peribunt igitur tot egregii labores Hieronymi, tot illuſtria ejus in Eccleſiam beneficia, quia illi τὸ παρὰ Διός, eſt Παράδιος, ἀποδασμὸς nomen urbis, ποικιλότεχνος homo plumariæ artis? Plumarium, aut pluma leviorem eſſe oportet tam eum, qui ita judicaverit, quam qui ita judicantem non flocci fecerit. Sed hæc tamen proponenda fuerunt, ut ne quis exemplo tanti viri, ingenio, aut memoriæ nimis confidat, & quum meminerit magnos etiam viros labi, poſſit lapſibus minorum ignoſcere, non autem Cyclopeorum librorum portentoſis titulis nundinas Francofurtenſes onerare: ut à Germania, quæ olim lectiſſimorum ingeniorum altrix fuit, hodie nihil aliud expectandum ſit, quam plauſtra criminationum, ſycophantiarum centones, contumeliarum farraginem, quarum etiam viliſſimas meretrices pude-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

puderet. Dicamus ſane audacter non Libyam, ſed Germaniam aliquid novi quotidie parere. Hoc cacoëthes adeo ſerpſit, ut quemadmodum gangræna non tollitur, niſi membro abſciſſo, ita hæc inhumana ſcribendi licentia, non niſi ipſa auctorum morte comprimi poſſe videatur. Neque tamen ideo finis fuerit. Nam ſuccisis hujus Hydræ capitibus, alia ſuborientur longe deteriora, atque peſtilentiora. Sed ad noſtros revertamur, Euſebium dico, & Hieronymum: quorum errores notent quidem ſtudioſi, ſed prætereant, non imitentur. paucis erroribus Hieronymi mille benefacta ejus, quæ illis opponant, habent. In illis hominem Hieronymum, in iſtis ſupra multos homines eum fuiſſe meminerint: cui uni plus debent Eccleſiaſticæ literæ, quam multis aliis, quanvis ſummis viris. Certe, ut alia taceam, ejus beneficii eſt, quod hodie hoc præſtantiſſimo Euſebii opere fruimur: quod quidem ſi ille non vertiſſet, vix vel nomen ipſius apud nos ſupereſſet, quum jamdudum Græci, à quibus profectus eſt, pene memoriam illius perdiderint. Quia vero nihil neque Græcum, neque Latinum in doctrina temporum habemus, quod cum eo conferri poſſit, eos, qui in illo illuſtrando operam ſuam poſuerunt, non ſolum de Hieronymo & Euſebio, ſed etiam de omnibus antiquitatis & hiſtoriæ ſtudioſis optime meritos judicamus. Quam male enim acceptus ſit quà à Correctoribus, quà ab antiquariis, innumerabilium codicum ſcriptorum portentoſa varietas, & diſcrepantia oſtendit. Nullus enim liber tot mendorum monſtris deformatus, tot vitiis oblitus, tam prodigioſe contaminatus in manus noſtras devenit, quam ſunt illi codices hujus Chronici tam editi, quam ſcripti. Quot, & quorum codicum ope ad eum reſtituendum uſi ſumus, in ipſo veſtibulo Notarum admonuimus: quid præſtiterimus, arbitrii lectorum facimus. Quis operis diſpoſitus, & quod auctoris conſilium fuerit, tametſi & ibi quoque à nobis abunde demonſtratum eſt, tamen non alienum huic loco exiſtimamus ſtrictim exponere. Hujus excellentis operis partes duas auctor fecit. priorem κανόνας παντοδαπῆς ἱστορίας, poſteriorem κανόνα χρονικὸν inſcripſit. In priorem omnium gentium, regnorum, civitatium cunabula, origines, antiquitates contulerat: quod ut plene aſſequeretur, illi per omnes hiſtorias, & literas orbis vagandum fuit, reſeranda antiquitatis adyta, omnium originum monumenta evolvenda, aut eorum, qui illa evolverant, theſauri exhauriendi. Nam & omnia quæ Africanus quoque collegerat libris quinque, in illam priorem partem transfudit, tanta ſecuritate, &, ut Græci loquuntur, adeo γυμνῇ κεφαλῇ, ut ore Africani loquatur, verba ipſa Africani obſervet, nihil denique boni ibi repoſuerit, quod lege Atinia ei Africanus condicere non poſſit. Sed Hieronymus credidit, & diu mihi perſuaſit, Euſebium illius partis epitomen conſcripſiſſe. Neque minus illius auctoritas mihi impoſuit, quam illi locus Euſebii ex prologo Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ præpoſtere acceptus. ἤδη μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον, ἐν οἷς διετυπωσάμην χρονικοῖς κανόσιν, ἐπιτομὴν κατεστησάμην. πληρεστάτην δ᾽ οὖν ὅμως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡρμήθην τὴν ἀφήγησιν ποιήσασθαι. Rufinus: *Quanvis jam de his ipſis nonnulla etiam in Chronicis (id eſt in eo opere, quod de temporum ratione conſcripſimus) breviter ſuccincteque perſtrinxerim: plenius tamen in præſenti opere ſingulorum narrationem aperire tentabimus.* Recte Rufinus, niſi quod ἐπὶ τοῦ παρόντος vertendum erat, *impræſentiarum*, vel *nunc.* quem errorem ſequitur Chriſtophorſonus. Et quidem nulla mentio ibi epitomes illius, de qua ſibi & mihi Hieronymus perſuaſerat. Puduiſſet ſane nos erroris noſtri, niſi duce tanto erraviſſemus, qui locum Euſebii non conſulueramus. Eodem enim modo in hoc loco Euſebii lapſus eſt, ut in illo, in quo agitur de Apollonio, quem ex male intellecta Euſebii ſententia Apologeti-

logeticum ſcripſiſſe putavit. Eam priorem partem ab Hieronymo converſam fuiſſe ſuperius indicavimus, cujus interpretationis nihil nobis reliquum fecit putidum antiquariorum faſtidium, præter nuda regum, & aliquot Conſulum nomina. idque nulla alia de cauſſa ab iis factum, quam quod major pars in Canonem conjecta eſſet ab ipſo Hieronymo, ut illa iterari ſuperfluum eſſe putarint. Saltem nobis præclaras illas Dynaſtiarum, regum, regnorumque Origines reliquiſſent. non male nobiſcum ageretur, neque ita male de poſteritate meriti eſſent, quum, abjecta hujus operis nobiliori parte, ſolo Canone contenti fuerint. Nos itaque antequam Græcas reliquias illius partis nanciſceremur, poſtquam ex prologo Canonis mentem ac propoſitum Euſebii aſſecuti eſſemus, hiſtorias, quæ ἐν χωρείῳ ἱςορικῷ Canonis exponuntur, colligentes κάθ᾽ ὁμάδας, aliquod corpus confecimus, quod propius à mente Euſebii abeſſe putabamus. Poſtquam autem illis reliquiis Græcis potiti ſumus, non aliter ab Euſebio diſpoſitas fuiſſe animadvertimus, quam quomodo nos Latina antea digeſſeramus. Itaque ſi non ipſum corpus, non omnino tamen diſſimile ei, quod ab auctore inſtitutum fuit, exhibemus, ne hac parte claudicaret editio Latina. Græca autem, quæcunque nanciſci potuimus, majori ex parte à Georgio Taraſii Patriarchæ Syncello habemus: quædam etiam à Chronologo innominato, beneficio viri nunquam ſatis laudati Iſaacii Caſauboni, quos Faſtos Siculos vocant: neque pauca à Georgio Cedreno, qui multa Euſebiana in ſuum centonem inculcavit, non quidem ab Euſebio petita, ſed à Georgio Syncello. Acceſſit his cumulus comitate ejuſdem, quem modo nominavi, præſtantiſſimi viri, ςαδιονῖκαι, & alia immortalia monumenta, quæ in calcem Græcorum Euſebianorum conjecimus, quod ea ſero accepiſſemus. Quum autem nihil reliquum diligentiæ fecerimus, non dubito tamen, quin mihi contingat, quod viro optimo & doctiſſimo ante aliquot annos, qui quum ſtudioſe omnes reliquias Irenæi Græcas ex Epiphanio excerpſiſſet, & ex illis pulcherrimam ejus ſcriptoris editionem adornaſſet, tamen quia minuta neſcio quæ fragmenta quidam Alaſtores poſt eum repererunt, quæ illius diligentiam effugerant, oleum & operam perdidiſſe videtur. Sed parum eſt hoc videri, niſi etiam eo nomine ludibrium illis debuiſſet, & omni genere contumeliarum exceptus fuiſſet. Itaque ſi poſterioribus editoribus credimus, illi primi omnium Irenæi fragmenta edidiſſe videri poterant, niſi illius boni & docti viri ſubinde mentionem facerent, quando illum injurioſe accipere volunt, ut, qui neſciverit eum eſſe primum editorem, ex illis ſævidicis contumeliis id diſcere poſſit. Itaque quum deſperandum non ſit, poſſe adhuc aliquot minuta fragmenta Euſebiana erui, qui unum, aut alterum repererit, is non ſolum novæ editionis, ſed etiam calumniarum occaſionem nactus fuerit. Nam huic generi hominum, quoties animum obtrectandi ad lectionem alieni operis adferunt, nunquam deeſt, quod reprehendant. Minima re contenti ſunt ad calumniandum. Non me fallit animus. Hæc effugere non potero. Jam claſſicum cecinit Sycophantia. Jam ſonus ipſe aures percutit. Ilicet actum de nobis. De meſſe noſtra ideo nihil percipiemus, quod poſt illam aliquod ſpicum famelicis reliquerimus. non cogitabunt unius non eſſe omnia abſolvere. Non illius ſententiæ Xenophanis illis in mentem veniet:

Οὔτοι ἀπ᾽ ἀρχῆς πάντα θεοὶ θνητοῖς ἀπέδειξαν.
Ἀλλὰ χρόνῳ ζητοῦντες ἐφευρίσκουσιν ἄμεινον.

Hoc tamen nihil nos juverit. Nam ſi vel minima novæ editionis eis cauſſa aut occaſio præbita fuerit, quia nihil afferre poterunt, quo animos eruditorum morari poſſint, non male operam ſe collocaſſe putabunt, ſi contumeliis in nos perorando

rando

rando otioſa ingenia oblectare poſſint. Quæ incommoda quoniam evitare non poteſt, niſi qui nihil ſcribit, hodie omnes, qui ad ſcribendum ſeſe comparant, ſemper meditatos eſſe oportet, quomodo contumelias illas nihili faciant: communia hæc ſcribentibus eſſe omnia deputent, ne quid imparatis novum accidat. Nam iſtis non movebitur, qui cogitaverit omnia hæc non aliunde, quam ab æmulatione, invidia, & cæco odio, proficiſci: ea vero tela in ſe excipere, quæ à probis quidem contorta nocere poſſent, ab improbis autem miſſa, aut ad ſe pervenire, aut alte inſidere non poſſe. & quidem æquius hæc feret, ſi meminerit magno Hieronymo idem accidiſſe, qui reprehenſionibus opportunus fuit non ſolum maledicorum, quorum magnus numerus, ſed etiam æmulorum, in quibus Rufinus, & proborum, in quibus ſanctiſſimus vir Auguſtinus. Magnam enim injuriam ſibi fecerit, qui ſeſe bene aut male audire in improborum arbitrio ſitum eſſe putaverit; & non potius hæc prætervehi aures ſuas, quam in animo ſuo hærere patiatur. Certe ſi iſtis hominibus nihil ſtimulos ſubjicit, præter invidiam, nihilque magis eorum animos exulcerat, quam aliquid videre, quod aut præter illorum ſpem accidit, aut ſupra illorum captum eſt, aut cujus ſe auctores, quam alium quemvis, eſſe malint, certe hoc opus non parvas faces obtrectationis in nos accendet, quod ſciam quanto illis jandudum in odio ſim propter alia, quæ antea edidimus, ex quibus invidiam in nos conflatam tantum abeſt, ut iſtud extinguat, ut illa cum hoc conjuncta longe majus odii & æmulationis incendium concitatura ſint. Sed nos facile iſta animos, aures, & oculos noſtros præterfluere ſinimus, qui in nos iniqui ſimus; ſi quos nihili facimus, eorum maledicta ad nos pertinere putemus. Non ita obliti ſumus noſtri. eoque majore cum fiducia ad hæc nos obfirmamus, quod hos labores noſtros tuo nomini, vir ſumme & ampliſſime, JAC. AUG. THUANE, dicamus, qui ſi tibi, & illis probantur, quibus eximiæ virtutes tuæ æque perſpectæ ſunt, ac mihi, non eſt, quod eorum judicia reformidem, quorum contumelias jandudum deſpexi. Satis præſidii mihi in dignitate tua, & in amore, quo nos hactenus proſecutus es, repoſitum eſſe ſentio. Nam cui juſtius hoc opus dicare potui, quam tibi, cujus ſi dotes animi, vitæ integritas, mores leniſſimi, ſingularis moderatio mihi ex aliquo uſu, qui inter nos olim interceſſit, nota non eſſent, tamen cogerer ſcire, quod publica fama ignorari non ſinit. Eo enim loco poſitus es, ubi iſtæ præſtantiſſimæ dotes latere in tenebris, atque abditæ eſſe non poſſunt. Nam de eruditione tua neminem fugere poteſt, niſi qui literas neſcit: & qui eas neſcit, tamen ab iis, qui ſciunt, id intelligere potuit. Quum autem multæ cauſſæ ſint, quæ homines lucubrationes ſuas ad inſignes viros mittere inducunt, & nullæ earum non aliquo juſto argumento nitantur, nullum tamen juſtius eſſe judico, quam quo aliquis perſuadetur, id dicare, cujus intelligentem ſciat eſſe eum, cui dicatur. Qui enim librum accipit, quem non intelligit, animo offerentis, non libro, obligatur. Doctus vero, & peritus earum rerum, quæ offeruntur, non minus dono, quam donantis animo, capitur. Et quidem plerunque accidere poteſt, ut cujus ſtatim obliviſceretur, ejus meminiſſe cogatur, quum ejus librum legerit; aut impenſius amare, quem antea diligebat. Eo juſtius propoſitum noſtrum eſt: quod ſciam non ſolum quam amico, ſed etiam quam erudito viro hoc opus mitto: non utique quod ex ejus lectione ad amorem noſtri plus accedere poſſe ſperem, aut optem: ſed quia quemadmodum homines judicio deligere, ita libros legere ſoles, ſpes eſt hunc librum commendationem apud eruditos meriturum, magnam quidem quod nomine tuo divulgatus ſit, majorem vero, quod dignum eum cenſueris, quem legeres. Lecturum autem ex eo ſpero, quod hiſtoria ejus præci-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

puum argumentum eſt, cujus te tam peritum eſſe, ut ejus pater merito dici poſſis, nemo eſt, qui negare poſſit, qui quidem illud tuum hiſtoriarum luculentiſſimum volumen legerit, cujus ſcripti tanta eſt apud bonos gratia, tanta apud eruditos commendatio, ut, quia duas res hodiernis hiſtoriarum conditoribus raras, nitorem ſermonis cum veritate, conjunxiſti, quarum alterutra ſatis per ſe potens eſt, ut amatores habere poſſit, vix eſt, ut ulla ſcriptio in eo genere plures lectores nacta ſit, præſertim quum τηλαυγοῦς προσώπου κρηπῖδα poſueris, divinum dico illud proœmium, tanquam veſtibulum æterni ſacrarii, quod qui legerit, facere non poterit, quin ad totum opus contento ſpiritu ſeſe conferat, in quo lector neque in Senatore dignitatem, neque in hiſtorico fidem, neque in ſcriptore elegantiam deſideret. Et quia ſcitum eſt illud, orationem, quales ſumus, indicio eſſe, quod tamen in Salluſtio falſum deprehenditur, quem vixiſſe aliter ac ſcripſiſſe, veteres perhibent, non minor laus tuo operi à fide & integritate tua, quam tibi ab ejus nitore & elegantia, contigit. Tanta vero eſt lectorum aviditas, ut libros, quos jam emiſiſti, non juſtum opus, ſed aliorum vades & ſponſores eſſe exiſtiment. Itaque non jam lectores habes, ſed flagitatores, qui à ſe ſperare audeant, quod jure exigere poſſe arbitrantur. Quia non is ego ſum, qui illorum fervori frigidam ſuffundere velim, ut qui non minore deſiderio, quam illi, caleam, mitto tibi hunc librum, tanquam metatorem tuorum: in quo non ſolam hiſtoriam, cujus & amantiſſimus & peritiſſimus es, ſed animam hiſtoriæ damus. Ita enim Chronologiam appellare ſoleo, ſine qua hiſtoria non ſpirat: quæ quanto multis ſcriptis, tanto Chronologia illi præſtat, ut corpori anima. Quod ſi aliquid ponderis tum vetuſtas rerum, tum auctoris meritum commendationi addere poteſt, præſtantiorem Euſebio in hoc genere dare, digniorem vero, ad quem illum mitterem, quam te eligere non potui. VALE. Lugduni Batavorum. Kal. Junii. CIↃ. IↃ. CVI.

ILLUS-

ILLUSTRI VIRO

JOSEPHO SCALIGERO

JULII CÆS. A BURDEN F.

INgens laude virûm, meritis ingentior heros,
Quem ſuper eximium generis decus inclyta clarat
Gloria nobilium ſtudiorum, & pectoris alti
Munera, quæ populos latè diffuſa per omnes
Admirans colit orbis, & inſtar numinis horret.
Sola odiis inſurgit atrox, tragicoque tumultu
Gens ſuperis inviſa fremit, gens impia quâ non
Tetrior ulla lues, nec deteſtatius unquam
Prodigii genus horrendis erupit ab Orci
Faucibus, & miſeras afflixit ſidere gentes.
Illa tuum fumo ac nebulis involvere nomen
Perfurit, atque humili divos afflare veneno
Geſtit, & è plauſtris ſine more opprobria jactat.
Sed quid in adverſi radios ac lumina Phœbi
Bubonum ſata nocte cohors, Stygiæque volucres,
Turbaque fœda canum latratu poſſet inermi?
Virtus fixa ſuis altè radicibus hæret,
Clareſcitque malo, vireſque à vulnere ſumit.
Arbor ut intonſi quæ vertice conſita montis
Spernit inulta minas flabrorum, ac turbinis atri.
Quippe ſolo, moliſque ſuæ ſtat viribus ingens.
Sic tua laus, generoſe Heros, nec laudibus ullis
Creſcere jam potis eſt, nec vim furiaſque procacis
Invidiæ metuit. viget æternumque vigebit
Scaligerum ſublimis honos, nec pulſa recedet
Fama loco, dum ſancta fides, dum pectora tanget
Laudis amor. quod ſi tibi fata Deuſque dediſſent
Indecores proavos, & priſcæ lucis egeres
Tuque parenſque tuus, duo maxima lumina ſecli:
Dignus uterque foret, genus à quo principe ducant
Magnanimi proceres, & ſanguinis author Alanus,
Et quicunque viros virtutibus æſtimat æquis,
Tales optet avos, nec regum auguſtius ullum
Nomen in orbe viget, quàm Iulius ille ter-ingens,
Iuliadeſque patris tanti nil degener hæres.
Nam veteres titulos, & notis condita faſtis
Nomina priſca ducum, longaque ab origine ductas
Majorum effigies etiam gens indiga laudum,
Et veræ virtutis inops, & ſordida probris
Oſtentare poteſt. nemo, niſi vel bonus acri
Militia, vel honore togæ ſibi nobile fecit
Nominis auſpicium, claræque exordia gentis,
Ac fortunatos meruit fundare penates.
Hic labor, hoc virtutis opus, præpandere lumen

Poſtgenitis, facileſque vias oſtendere honorum.
Naſci quippe bonis, & fulgere luce parentum
Non eſt arbitrii, verùm indulgentia ſortis
Has largitur opes, quæ celſi ſtemmatis ortu
Sæpe malos dignatur, & alta ad culmina tollit.
Nec non imperii curis ſublimibus aptas
Progenerant animas obſcura mapalia plebis,
Ignotique lares florem eduxere Quiritum.
Nulli etenim propriam ſe mancipat ardua virtus
Propter avos, & quæ fortunæ munera votis
Optat hians, ac prima putat bona futile vulgus.
Nec tamen eſt temnenda viris quæ gloria ſurgit
A ſplendore domus, ſi nobilitatis honorem
Æmula poſteritas virtutum inſignibus ornet.
Verùm ubi luxuries ſubit, & pertæſa laborum
Deſidia, obſcœnique invadunt pectora mores:
Vertitur opprobrio ſobolis quæſita paratu
Fama patrum. pudor eſt ignominioſaque labes
Egregium jactare genus, ſtirpiſque vetuſtæ
Lumina, degeneres fœdant benè nata nepotes.
At tibi magnanimoque patri quum priſcus abundet
Sanguis, & auguſtos procerum complexa penates
Nobilitas, nullique genus vel honore ſecundum,
Vel ſpacio, & longi volvendis curſibus ævi:
Vix tamen hæc rerum ſeries, & adorea veſtris
Laudibus inſcritur, tanta ſe luce propagat
Majeſtas operum, geniique uberrima dona,
Divitiæque animi, queis ære perennius omni
Veſtra per immenſas diduntur nomina gentes,
Æqua polo, ſupraque hominum mortalia fata.
Quæ non ignis edax, non invidioſa vetuſtas
Diruere, ac triſti poſſit conſumere caſu.
Dum decus ingeniis, & præmia digna manebunt,
Vivet in ore virûm, memoriquè ſacrabitur ævo
Iulius, indigetem ſibi quem nunc regia cœli
Vindicat, & tanta ſolus de gente ſuperſtes,
Iuliade, nullis tua laus abolebitur annis.
Quanquam te regnis fera ſors orbavit avitis,
Et lare dejecit patrio, tamen indole mentis,
Excelſiſque bonis fœcundi pectoris omnem
Fortunam exſuperas quæ regum cunque ſuperbas
Cœlo exæquat opes, fluxoque attollit honore.
Tu modò, ſi qua piis adſpirant numina votis,
Et juſtas audire preces dignatur ab alto
Ritè vocata Themis, longùm pater optime vivas,
Serus & aſtra petas, quanquam te maxima tellus
Non capit, & pridem mortalibus invidet ægris
Nobile depoſitum regio flammantis Olympi,
Quæ tibi certa domus, primævaque gentis origo.
Non etenim mortale genus tam ſplendida terris

Dona

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Dona dedit, ſuperûm favor, & clementia cœli
Iure ſuo tanti laudem ſibi poſtulat ortus,
Flos hominum ſeclique jubar, quo ſoſpite nunquam
Horrida barbaries labem inferet undique caſtis
Moribus, exilioque artes damnabit honeſtas.
Ne veterum repetam præclara exorſa laborum,
Quos ſacrat immortale decus, quos nulla ſilebit
Poſteritas, memoreſque ferent in ſecula faſti:
Ecce recens prodit monumentum in luminis oras,
Magnæ molis opus, fœcundaque laudis & artis
Materies complexa ſinu memorabile quidquid
Obtigit à prima naſcentis origine mundi.
Tempora quæ tacito lapſu volvuntur in orbem,
Eventuſque vehunt varios, æterna Dei mens
Temperat, & fati non eluctabilis ordo.
Mens æterna Dei, non fors rationis egena
Condidit ex nihilo terras, maris æquora vaſti,
Cœlorumque orbes. eadem lex ſervat in ævum
Hoc ingens opus, & non enarrabile textum.
Inde fluunt regnorum ortus obituſque, nec uno
Stat fortuna loco, ſervatque infida tenorem.
Sic placitum ſuperis, nimio ne turgida faſtu
Progenies hominum, ſortiſque oblita caducæ
Tolleret ingentes animos, ſi funeris exſors
Manſurum ſine fine bonum ſortita fuiſſet.
Ergo etiam tumidis regum cervicibus inſtat
Parca minax, fatique dies. mors aſpera magnis
Vrbibus imperiiſque venit, dominaſque ſecures
Proruit, & luctu gaudet turbare triumphos.
Quippe ubi per populos vitiorum examina ſerpunt
Abſque modo, & via nulla poteſt ſanare furores,
Suſcitat ultricem Nemeſim dolor iraque læſi
Numinis, hunc diræ clades, hinc horrida gentes
Diluvies abſumpſit, & ima in tartara miſit.
At ſecreta piis ſtatio, fidique receptus
Exitio caruere; dehinc ubi ferrea rurſus
Incubuit terris ſoboles, ſuccrevit habendi
Sacra famès, bellique furor, tum fortibus ardens
Ambitio inceſſit, diviſaque terra potentes
Accepit dominos. primi fundamina regnis
Aſſyrii poſuere, hinc Media dives, & acer
Perſarum populus, quos virtus Graia ſubegit
Rege ſub Æmathio. tum, ceu vis morbida, latè
Graſſata eſt ſcelerata lues, tandem urbe Quirini
Conſtitit imperium, & ſedem victoria fixit
Læta ſuam, volucreſque diu ſibi diſcidit alas.
Donec ad imbelles dominos, & inertia corda
Pontificum ſeſe mundi fortuna reflexit.
Quid loquar æternis mandata oracula chartis,
Quæ vates cecinere ſacris præcordia pulſi

Motibus? utque ſuo labentibus ordine luſtris
Sumpſerit humanos moribundi corporis artus
Ipſe Deus, ſalvo quem virginitatis honore
Nulli mixta viro genitrix produxit in auras
Ætheris, infando ſcelus ut mortale piaret
Supplicio, clauſaſque fores reſeraret Olympi?
Talia quæ variis divina potentia ſeclis
Edidit, ac totum ſparſit miracla per orbem,
Tradis, & antiquis annalibus eruta, luci
Reſtituis, tenebraſque errorum ac nubila pellis
Exortum terris jubar, & flos aureus ævi.
Sancte Deus, ſi res humanas adſpicis æquus,
Si mentem pietatis honos & gratia tangit,
Te veneror, votiſque iterum flagrantibus oro:
Tarda ſit illa dies, ſeriſquẽ nepotibus olim
Cognita, quæ caput hoc natalibus inferet aſtris.
Floreat, & quoniam ſolio eſt exutus avorum,
Fraude mala, magnoque hominum ſeclique pudore,
Princeps ingenii, virtutis & arbiter altæ,
Regna nec inſidiis, nec duræ obnoxia ſorti
Poſſideat rex ipſe ſui, doctæque cohorti
Præſit, & afflictis victor det jura Camœnis.

D. BAUDIUS.

DANIELIS HEINSII

PANEGYRICUS

IN ILLVSTRISSIMI

JOSEPHI SCALIGERI

JUL. CÆS. A BURDEN F.

Euſebiani Chronici Emendationes: tum Canones quibus ratio temporis demonſtratur.

BEnaci proceres, quos virtus addidit aſtris,
Ejecere ſuis crudelia numina regnis,
Nec patiens res tanta ſui; ſi tempora recte
Ponimus, & longos ſæclorum evolvimus orbes.
Ex quo Romulides Hunnorum terror Alanus
Veronamque ſuam pariter, terramque ſuorum,
Fixit, & hoſtilem Venetos deduxit in urbem
Exitio majore ſui; nihil arma nec enſes,
Nec tantum trabeæ, nec longi inſignia regni
Quam fortuna poteſt: quæ de victoribus una
Ludit, & ereptis melius veſtitur opimis.
Primus ab invictis toties cum certa tuliſſet
Hoſtibus, & fauſto congreſſus prœlia Marte
Cæſar, in adverſam direxit pectora ſortem,
Et regnum Fortuna tuum, totamque parentum
Eripuit ſeriem poſcentibus omnia fatis.

Seu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Seu quia naturæ ſpatium tranſgreſſus, & ævo
Æmulus, anguſto ſubduxit pectora mundo,
Seu nati virtute ſui, qui ſæcula terris
Reddit, & antiquum reſtaurat gentibus ævum;
Antiqui vindexque ſui. Scit Graia vetuſtas,
Jupiter æterno poſtquam ſucceſſit Olympo,
Et terræ profugum Saturnus reddidit aurum,
Ex illo Libyas vicinaque Syrtibus arva,
Et ſi quis dubias Nili ſibi vindicat undas
Nondum certus adhuc: aut qua manifeſtus arenas
Colligit, & raros excuſat fluctibus imbres,
Quæſiviſſe Deum: veteres quæſiſtis Athenæ,
Oraque ſubjecto leviter diſtracta Peloro,
Auſoniis exculta viris, quæ priſca remiſit
Nomina, cum Latiis latuit quæſitus in oris.
Quanvis fatidicæ toties cecinere Sibyllæ,
Et ſacro jacuit toties totieſque ſub antro
Egeriæ conjux: quamvis cum conſule Roma
Viveret, & certum trabeis inſcriberet annum.
Quanvis grata ſuis ventura nepotibus olim
Euſebii donaſſet opus, qui ſæcula cuncta
Conderet, & totum ſervaret gentibus orbem,
Quas diſtinguit humus, quas omnis dividit ætas,
Ignorata ſibi. Nam quanvis ſæpe vetuſtas
Expugnanda fuit, quanvis tot vulnera membris
Duxerit infelix, quoties Theſeïus heros
Pars non una ſui, medio quærendus in agro,
Et rurſum jungendus erat, cum fraude novercæ
Occidit impulſu volucrum diſtractus equorum,
Aut Amphioniis notiſſima fabula Thebis
Infelix juvenis, materni præda furoris.
Plus tamen eſt, quem non populi videre nec urbes
Inveniſſe Deum, totque annum millibus annis
Reddere ſepoſitum, totoque arceſſere cœlo.
Stat Meroe longis qua circumfunditur undis
Accuſata tibi, cœloque intenta Canobus,
Et fruſtra reſono gaviſæ Memnone Thebæ.
Stat Mithræ gens ſacra ſuo: queriturque nec aris
Nec tot cornipedum cæſis reperiſſe ſub extis
Depoſitum Sol magne tuum: ſtat Græcia mater
Temporaque Alpheus Piſæa vinctus oliva,
Victoreſque ſuos, & præmia longa ſuorum
Confeſſus debere tibi, quos cæca vetuſtas
Abſtulerat tenebris, totoque exemerat ævo.
Quanvis vana ſuis indixit tempora faſtis,
Mendax ſæpe ſibi: quanvis annoſque dieſque
Jupiter Eleæ decepit pulvere pugnæ.
Quæ nox, ô ſuperi, cæcæve ignavia mentis,
Hactenus obſeſſos hominum caligine ſenſus,
Involvit, totumque genus? tot ſæcla virorum

Illuſtreſque animas? cur nunquam Delphica rupes,
Aut volucres Dodona tuæ, Clariique vetuſtas
Numinis, Iſmeni vel qui bacchatur ad undas
Reſponſo juvere ſuo? Xanthique beatæ
Explorata fides, ſiccæque habitator arenæ
Et fruſtra genitor Pellæo creditus Ammon?
Cur non ambiguas miſerunt numina ſortes,
Tantaque tam longis jacuit depreſſa tenebris
Relligio? noſtro, ſuperi, cur redditis ævo
Quod mundus neſcivit adhuc? cur ſæcula cuncta
Jam tenebris damnata ſuis, conceditis uni,
Quo nullus virtutis honos? quo tempora deſunt
Artibus, & ſolum faciunt nil ſcire beatum?
Seu te Triptolemi, ſeu te Gangetica vexit
Bellua, ſeu totum Cybele circuntulit orbem,
Aut quo Bellerophon ſapientes prodidit undas
Nixus humo: Phœbuſque ſuas tibi flectere ſoli
Quas male frænarat Phaëton conceſſit habenas,
Endymioneæ ſeu te dementia Lunæ
Cepit, & occulto ſopitum condidit antro;
Hæremus taciti. virtutis maxima noſtræ
Laus anguſta tibi: ſtupor eſt quo magna coluntur
Numina. Sic tædas cum myſtica jactat Eleuſis,
Hæret in ambiguo populi pars una tuentis,
Cunctaque miratur. juvat ignorantia veri,
Et ſatis eſt horrere Deum: pietaſque pavore
Creſcit & ignaris majeſtas mentibus hæret.
Aut ubi quæſitum toties, totieſque repertum
Liniger inſtanti populo demonſtrat Oſirin,
Conditaque inſani deducunt orgia myſtæ;
Plebs credit quod neſcit adhuc: ſtupet inſcia turba,
Et pietas cæcos animis inſtillat honores.
Quæ tibi nam noſtræ perſolvant præmia Muſæ?
Quæ merces ſat magna tibi eſt? quæ carmina curis
Non indigna tuis? aliis diuturna petuntur
Nomina, venturos inter manſura nepotes,
Et longævus honos: quicquid tibi reddere poſſit,
A te tempus habet. tua mundus ſæcula currit,
A te principium venientis ducimus ævi;
Proles vera Deûm. Quicquid mortale tenemus
Eripuit natura tibi. non munus Iacchi,
Non Veneris fregit natam ad cœleſtia mentem,
Submiſitque tibi pavidus ſua tela Cupido,
Indignus virtute tua, niſi Jupiter illic
Eſſet, & ignavis ceſſiſſent fulmina telis,
Quæ ceſſere tibi. non dulcia monſtra puellæ,
Imbelli dubios fregerunt lumine ſenſus,
Et conſanguineæ certiſſima mortis imago
Somnus iners, vitæ pars ignaviſſima noſtræ.
Sic tibi nec torpor, nec deſidioſa voluptas
Propoſitum ſuſpendit opus, nullumque vacavit

Tem-

Tempus, & infirmis ſapientia venit ab annis,
Dum longum ſucceſſit iter. qua cærula Tethys,
Qua nondum Oceanus diverſo nomine dictus
Incipit infuſus medias diſtinguere terras,
Et rurſus geminis Alcidæ finibus exit,
Quos natura ſecat populos, aut dividit aër,
Aut fluviis diverſa ſuis interfluit unda,
Pectore cuncta tenes; linguæ diſcrimina mille,
Et totidem populorum artes, & nomina rerum.
Nec Phœbus veniens, nec cum ſe condit in undis
Conſpexit plus mente tua: non terminus illi eſt,
Quæ male vicinum Boream pars mittit & Auſtrum:
Nec quæ luminibus ſubtertrahit aëra noſtris
Invidus, & latum finitor dividit axem.
Quod centum populis, quod toti ſufficit orbi,
Laudis ſumma tuæ eſt. pereant diſcrimina rerum;
In te mundus erit: toties mirabimur unum,
Quot Veſper populos, populos quot reſpicit Eos.
Sic tua cum noſtras fugiant præconia laudes,
Accedit tacito furtiva calumnia morſu,
Et ſolus populis qui ſis quantuſque fatetur
Livor iners animi; majores ſolvit honores
Æmula gens tibi laude mea: quos tollere Phœbus
Neſcit, & attonitæ nequeunt perferre Camœnæ.
Namque ubi ſupremo rerum ſtetit ordine virtus
Divitiis innixa ſuis: quam tangere neſcit
Impetit infelix, & deſtruit omnia livor.
Sic ubi cedentem Jovis armiger ire per æthram,
E ſumma conatur humo; primum agmine denſo
Infirmæ comitantur aves: dum nubila ſupra
Fertur, & adverſos eludit fulminis ictus.
Pars infra trepidat, pars ſeſe attollere geſtit,
Pars conata manet, pars æthere fertur ab alto,
Et ſolis miſeras explet clangoribus iras.
Invidia plus laudis habes, quam carmine noſtro,
Nec major virtute tua es: quot deſpicis infra,
Tot teſtes hoſteſque tui ſimul aſpicis ire
Nominis, atque ipſum numero metiris honorem.
Nec tua quæ nullis clauſa eſt ſapientia metis,
Sed virtus generis, generiſque invaditur ordo,
Stirpſque invicta Deum. ſic Guillandina papyrus,
Jam toties convicta tibi, Burdonia monſtra
Eruit è tenebris: regnique everſor aviti
Hadria, de tantis queritur ſupereſſe ruinis,
Quod miretur adhuc: & de tot millibus uni
Majorum titulos, totamque incumbere gentem.
Haud aliter (Divis ſi fas componere Divos)
Veronamque tuam primo deducere cœlo,
Iupiter Idæis cum primum miſſus ab oris,
Curetum chorea, verſoque ad pectora ferro,

Et centum cinctus Corybantibus, æthera ſummum
Scanderet, & primos libraret fervidus ignes;
Dictæo genitum Cretes finxere ſub antro,
Et civem fecere ſuum: fixitque ſepulchrum
Livor, & ingentem tumulo fœdavit Olympum.
Sed neque Saturnus genitor ſuprema tonanti
Gloria; nec fortes animi laudeſque tuorum
Laudibus acceſſere tuis: nihil addidit illis
Quicquid demit humus, populique ignava libido.
Omnia tollantur ſæcli monumenta vetuſti,
Si quid Scaligeris aſſcribunt tempora Divis,
Et quicquid fortuna dedit, reddatur inerti
Invidiæ: tantos proavorum tolle triumphos,
Et pulchræ pereant virtutis præmia lauri,
Regaleſque aquilæ, priſcæque inſignia gentis;
Tanto major eris, quanto plus incipis eſſe:
Et minimum eſt in laude tua laudata tuorum
Progenies. à te ſtirpem numeramus avorum,
Et quicquid fuit ante, tuum eſt. tu ſanguinis auctor,
Et finis virtutis eris. tecum occidet illa,
Et generis ſeries à te ducetur in omnes,
Quos olim Verona tulit. nunquam inclyta virtus
Autores proavos, & nomina longa ſuorum
Miſcet laude ſua. Decii forteſque Camilli
Majores generis, ſoloſque habuere parentes
Quos natura dedit (melius ſic incipit ordo)
Et pariter proavos pariter junxere nepotes
Nobilitate ſua. ſtet quolibet ordine virtus,
Incipiet debere ſibi quod quiſque parenti
Imputat, & nullis deducet nomina faſtis.
Ipſa ſui compos titulis ſuccumbere neſcit
Anxia. Sic Peleus minor eſt collatus Achilli,
Nec tantum genitrix, nec tantum Jupiter illi
Quantum Troja fuit. minor eſt Cythereïa mater
Quam pater Æneæ medio ſurreptus ab igne,
Et Thuſco toties ſudantes ſanguine campi.
At vos magnanimi reges regumque parentes,
Hunniadûm ſoboles: quos inter maximus armis
Cæſar, ovans animi, Phœbo caſtæque Minervæ
Aſſidet, & lati miratur limen Olympi:
Quem circum ingentes litui, fractæque ſecures,
Et detracta ſuis dependent hoſtibus arma;
Hoc gaudete die, qui centum vindicat annos
Illuſtri merito, magno gaudete nepote:
Qui modo, non inter galeas enſeſque ſuorum,
In templis Verona tuis, ubi nubibus æqua
Mauſolæa ſuæ teſtantur funera gentis;
Sed de tot ſpolium populis, tot gentibus, ingens
In mundo ſuſpendit opus: cui nulla nocebunt,
Aut nocitura ſuas evertent tempora leges.

IN

IN

EUSEBIUM

JOSEPHI SCALIGERI

HUGONIS GROTII

EPIGRAMMA.

Quem reſpiciunt fugituræ protinus artes,
Subſtitit Aonius quo retinente chorus,
Cujus ad imperium niſi te Fortuna vocaſſet
Non bene Scaligeras deſtituiſſet opes,
Ambigimus merito, tu longius omnia vincas,
Longius an curas ultima cura tuas,
Euſebii lacerum qua tot per ſæcula funus
In lucem Genii reddidit aura tui:
Qualis Tantalides menſæ pars ante paternæ
Adſtitit, ipſe ſuum cum ſtupuiſſet ebur:
Aut qui membra ſolo monſtris disjectus avitis
Acceptum dominæ Virbius eſſe tulit.
Cum vita cenſura venit: ſordentia purgas,
Quod prope plus etiam quam revocaſſe fuit.
Quis non invideat liber hoc? quæ charta beatæ
Non cupiat dextræ promeruiſſe notam?
Si conferre libet, quid tantum Pamphilus illi
Præſtitit? apparet non ſemel ille tuus:
Iure igitur nomen ſumit majoris amici,
Et titulo gaudet nobiliore legi.

ALTERUM.

QVod per ſcripta tuos putamus annos,
Et quod nunc ubi te ſenem repente,
Qualem credidimus diu, videmus,
Nondum priſtina penſa deprecatus,
Libro, Scaliger, explicas in uno
Vnquam quod fuit, & fuit quod uſquam,
Hoc pro munere quid tibi precemur,
Ingens gloria maximi parentis,
Quem Verona ſuum videns nepotem
Iuſtas ſideribus remittit iras?
Vnum difficile eſt, tibi quod opto,
Tandem tempora digna conſequaris,
Et gratos homines, piumque ſæclum.
Quod ni flagitiis fugata noſtris
Totum gratia demigraſſet orbem,
Cantarent populi quibus vetuſtos
Verax digeris ordinator annos
Laudes quiſque ſua tuas loquela,

Sed

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Sed quam diſcere te docente debent.
Te gens totius inquilina Mundi
Iudæi colerent , tibi ſacrata
Lævis carmina ſcriberent figuris :
Nino te pariter Semiramique
Præferret Babylon : Pharos ſuperbas
De te Pyramidas loqui juberet
Non ignobilium notis ferarum :
Te cultor Libani , celerque Medus,
Te tortis niger Æthiops capillis
Æternum celebraret , & beatæ
Frugis meſſor Arabs : magique Perſæ
Cum Mithra tua facta compararent.
Nam quid cum Latio loquar Pelaſgos
Quos jam demeritus puer fuiſti ?
Sed quamvis fidei bonæ tot iſta
Fiant nomina , debitorque Mundus
Quærat ſolvere quicquid imputaſti,
Nunquam non remanebit obligatus,
Tantum poſteritas nec ulla reddet
Quin acceperit amplius vetuſtas.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

EUSEBII PAMPHILI

CÆSAREÆ PALÆSTINÆ EPISCOPI

CHRONICORUM CANONUM,

OMNIMODÆ

HISTORIÆ LIBRI II.

INTERPRETE HIERONYMO.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

TESTIMONIA VETERUM

DE

CHRONICIS EUSEBII.

Hieronymus Comment. in Danielem cap. IX.

Quicquid enim in templo poſtea factum eſt, non fuit ſacrificium Dei, ſed cultus Diaboli, cunctis in commune clamantibus, SANGUIS EJUS SUPER NOS ET FILIOS NOSTROS: & hoc, NON HABEMUS REGEM NISI CÆSAREM. Quem locum in Chronica Euſebii, quam ante annos plurimos in Latinam linguam vertimus, diligens lector plenius ediſſertum poterit invenire.

Ἀποδείξ. 250. ἀρθείσης γοῦν ἐξ ἐκείνου καὶ δυνάμει καὶ ἀληθείᾳ καταλυθείσης θυσίας, καὶ σπονδῆς, αἱ μετὰ ταῦτα νομιζόμεναι αὐτόθι ἐπιτελεῖσθαι θυσίαι, ἄσπονδοι καὶ ἀνίεροι ἐν βεβήλῳ τόπῳ καὶ ὑπὸ βεβήλων καὶ ἀνιέρων ἐπετελοῦντο.

Idem proœmio in loca Hebraica.

Euſebius, qui à Beato Pamphilo Martyre cognomentum ſortitus eſt, poſt decem hiſtoriæ Eccleſiaſticæ libros, poſt temporum Canones, quos nos Latina lingua edidimus, &c.

Auguſtinus de Civit. Dei, lib. XVIII, cap. VIII.

Noſtri autem, qui Chronica ſcripſerunt, prius Euſebius, poſt Hieronymus, qui utique precedentes aliquos hiſtoricos in hac opinione ſecuti ſunt; poſt annos amplius, quam trecentos, jam ſecundo Argivorum Phoroneo rege regnante, Ogygii diluvium fuiſſe commemorant.

Eodem, cap. X.

His temporibus, ut Varro ſcripſit, regnante Athenis Cranao ſucceſſore Cecropis, ut autem noſtri, Euſebius & Hieronymus, adhuc eodem Cecrope permanente, diluvium fuit.

Eodem, cap. XXXI.

Tres Prophetæ de minoribus, Abdias, Naum, & Abacuc, nec ſua tempora dicunt ipſi, nec in Chronicis Euſebii & Hieronymi, quando prophetaverint, invenitur, &c.

Item Quæſtionum ſuper Exodum lib. II.

Proinde illa nimirum computatio, quam ſecutus eſt Euſebius in Hiſtoria ſua Chronica, perſpicua veritate ſubnixa eſt. Ab illa enim promiſſione computat quadringentos triginta annos.

Iornandes Gothus Epiſcopus.

Regum ſeriem perſequamur, ſicut Euſebius, & Hieronymus, primu m Aſſyriorum, deinde Medorum, &c.

Iſidorus Orig. lib. VI, cap. ultimo.

Dehinc Euſebius Epiſcopus Cæſarienſis, atque ſanctæ memoriæ Hieronymus Presbyter Chronicorum Canonu m multiplicem ediderunt hiſtoriam regnis ſimul & temporibus ordinatam.

Nicephorus Calliſtus lib. VI, cap. XXXVII, de Euſebio.

Eſt & aliud ejus volumen, in quo temporum certam accuratamque rationem digeſſit, Chronicorum.

Marcellinus Comes.

Poſt mirandum opus, quod à Mundi fabrica, uſque in Conſtantinum Principem, Euſebius Cæſarienſis hujus ſæculi originem, tempora, annos, regna, virtuteſque mortalium, & variarum artium repertores, omniumque pæne provinciarum monumenta commemorans Græco edidit ſtilo, noſterque Hieronymus tranſtulit in Latinum, & uſque in Valentem Cæſarem, Romano adjecit eloquio. Igitur uterque hujus operis auctor V. M. DLXXXVIII. annorum hunc Mundum tunc fore miro computavit ingenio.

Sidonius epiſtola VI, lib. VIII.

Varronem logiſtoricum, ſicut popoſceras, & Euſebium Chronographum miſi.

PRÆ-

PRÆFATIO
IN
CHRONICA.

EUSEBIUS HIERONYMUS VINCENTIO ET GALLIENO SUIS SALUTEM.

Vetus iſte diſertorum mos fuit, ut exercendi ingenii cauſſa Græcos libros Latino ſermone abſolverent, &, quod plus in ſe difficultatis habet, poëmata illuſtrium virorum addita metri neceſſitate transferrent. Unde & noſter Tullius Platonis integros libros ad verbum interpretatus eſt, & quum Aratum jam Romanum Hexametris verſibus edidiſſet, in Xenophontis Oeconomico luſit. In quo opere ita ſæpe aureum illud flumen eloquentiæ ſcabris & turbulentis obicibus retardatur, ut qui interpretata neſciunt, à Cicerone dicta non credant. Difficile eſt enim alienas lineas inſequentem non alicubi excedere: arduum, ut, quæ in aliena lingua bene dicta ſunt, eundem decorem in tranſlatione conſervent. Significatum eſt aliquid unius verbi proprietate? non habeo meum, quo id efferam: &, dum quæro implere ſententiam longo ambitu, vix brevis viæ ſpatia conſummo. Accedunt hyperbatorum anfractus, diſſimilitudines caſuum, varietates figurarum: ipſum poſtremo ſuum, &, ut ita dicam, vernaculum linguæ genus. Si ad verbum interpretor, abſurde reſonat. Si ob neceſſitatem aliquid in ordine, & in ſermone mutavero; ab interpretis videbor officio receſſiſſe. Itaque, mi Vincenti chariſſime, & tu, Galliene pars animæ meæ, obſecro, ut quicquid hoc tumultuarii operis eſt, amicorum, non judicum animo relegatis: præſertim quum & notario; ut ſcitis, velociſſime dictaverim, & difficultatem rei etjam divinorum voluminum inſtrumenta teſtentur: quæ à Septuaginta interpretibus edita non eundem ſaporem in Græco ſermone cuſtodiunt. Quamobrem Aquila & Symmachus & Teodotion incitati diverſum pene opus in eodem opere prodiderunt, alio nitente verbum de verbo exprimere, alio ſenſum potius ſequi, tertio non multum à veteribus diſcrepare. Quinta autem, & ſexta, & ſeptima editio licet quibus cenſeantur auctoribus ignoretur, tamen ita probabilem ſui diverſitatẽ tenent, ut auctoritatem ſine nominibus meruerint. Inde adeo venit, ut ſacræ literæ minus comptæ & durè ſonantes videantur: quod diſerti homines interpretatas eas de Hebræo neſcientes, dum ſuperficiem, non medullam, inſpiciunt, ante quaſi veſtem orationis ſordidam perhorreſcant, quam pulchrum intrinſecus rerum corpus inveniant. Denique quid Pſalterio canorius, quod in morem noſtri Flacci, & Græci Pindari nunc jambo currit, nunc Alcaico perſonat, nunc Sapphico tumet, nunc ſemipede ingreditur? Quid Deuteronomii & Eſaiæ Cantico pulchrius? Quid Salomone gravius? Quid perfectius Job? Quæ omnia Hexametris & Pentametris verſibus, ut Joſephus & Origenes ſcribunt, apud ſuos compoſita decurrunt. Hæc quum Græce legimus, aliud quiddam ſonant: quum Latine, penitus non hærent. Quod ſi cui non videtur linguæ gratiam interpretatione mutari, Homerum ad verbum exprimat in Latinum. Plus aliquid dicam: Eundem in ſua lingua proſæ verbis interpretetur. Videbit ordinem ridiculum, & poëtam eloquentiſſimum vix loquentem. Quorſum iſta? Videlicet, ut non vobis mirum videatur, ſi alicubi offendimus: ſi tarda oratio aut conſonantibus aſperatur, aut vocalibus hiulca ſit,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

aut rerum ipſarum brevitate conſtringitur: quum eruditiſſimi homines in eodem opere ſudaverint: & ad communem difficultatem, quam in omni interpretatione cauſſati ſumus, hoc nobis proprium accedat, quod Hiſtoria multiplex eſt, habens barbara nomina, res incognitas Latinis, numeros inextricabiles, virgulas rebus pariter ac numeris intertextas, ut pene difficilius ſit legendi ordinem diſcere, quam ad lectionis notitiam pervenire. Ut autem manifeſto cognoſcatur indicio ad quem numerum hiſtoria quæque pertineat, has diſtinctiones poſitas Lector advertat: ut ſi ad primum numerum regni primitus prænotati hiſtoria referenda eſt primam literam in explanatione hiſtoriæ contempletur: & ſi quidem eam ex minio viderit illi tempori applicandam vel anno ſciat, quem ſuggeſſerit numerus ſimiliter eodem minio figuratus. Si vero numerum non puro minio, ſed mixto nigro notatum eſſe perviderit, ſecundæ lineæ numero debetur hiſtoria. Si autem tertio numerorum ordini applicandum eſt, quod fuerit aſcriptum, medium puro minio numerum, & partem reliquam ex ſolo nigro expreſſam conſpicabitur. Quarto numeri linea nihil habebit ex minio: ſed indicio erit, quod ſibi hiſtoria debeatur cum minio factæ literæ in principio enodationis hiſtoriæ. Nihilominus apparebit, nullo ſuperius memoratorum ſignorum in numeris reſpondente. Sin vero non minio, ſed mixtim nigro rubroque litera fuerit expreſſa: refulgens ex rubro numerus in quintam numerorum lineam poterit adverti. Et ita ſexta linea numeri, ut ſecunda: ſeptima, ut tertia deſignabitur, octava quoque, ut quarta, apparente litera bicolori. Quum vero nec in numeris, nec in explanatione hiſtoriæ ullum illorum, quæ prædiximus, ſignorum fuerit, nona linea, quod annotatum fuerit, vindicabit. Non tamen omnes hujuſmodi requirendæ ſunt neceſſario, quum minor eſt numerus linearum. Unde præmonendum puto, prout quæque ſcripta ſunt, etiam colorum diverſitates ſerventur: ne quis irrationabili æſtimet voluptate oculis tantum rem eſſe quæſitam: &, dum ſcribendi tædium fugit, labyrinthum erroris intexat. Id enim elucubratum eſt, ut regnorum tramites, qui per vicinitatem nimiam pene mixti erant, diſtinctione minii ſepararentur, & eundem locum, quem prior membrana ſignaverat, ex adverſo poſiti numeri ſignarent, vel etiam poſterior ſcriptura ſervaret. Nec ignoro, multos fore, qui ſolita libidine detrahendi omnibus, quod vitare non poteſt, niſi qui omnino nihil ſcribit, huic volumini genuinum dentem infigant. Calumniabuntur tempora, convertent ordinem, res arguent, ſyllabas ventilabunt, &, quod accidere pleriſque ſolet, negligentiam librariorum ad auctores referent. Quos etſi poſſem meo jure repercutere, ut, ſi diſplicet, non legant, malo breviter placatos dimittere, ut & Græcorum fidem ſuo auctori aſſignent, &, quæ nova inſeruimus, de aliis probatiſſimis viris libata cognoſcant. Sciendum etenim me eſſe & interpretis & ſcriptoris ex parte officio uſum, quia & Græca fideliſſime expreſſi, & nonnulla, quæ mihi intermiſſa videbantur, adjeci, in Romana maxime hiſtoria, quam Euſebius hujus conditor libri non tam ignoraſſe utpote eruditiſſimus, quam ut Græce ſcribens parum ſuis neceſſariam perſtrinxiſſe mihi videtur. Itaque à Nino & Abraham, uſque ad Trojæ captivitatem, pura Græca translatio eſt. A Troja, uſque ad vigeſimum Conſtantini annum, nunc addita, nunc mixta ſunt plurima, quæ de Tranquillo, & cæteris illuſtribus hiſtoricis curioſiſſime excerpſimus. A Conſtantini autem ſupradicto anno, uſque ad Conſulatum Auguſtorum Valentis ſexies, & Valentiniani iterum, totum meum eſt. Quo fine contentus reliquum tempus Gratiani & Theodoſii latioris hiſtoriæ ſtilo reſervavi: non quo de viventibus timuerim libere & vere ſcribere (timor enim Dei hominum timorem expellit) ſed quoniam debacchantibus adhuc in terra noſtra Barbaris incerta ſunt omnia.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

EUSEBII PAMPHILI
CÆSAREÆ PALÆSTINÆ EPISCOPI
CHRONICORUM CANONUM
LIBER PRIOR, QUI CHRONOGRAPHIA DICITUR.

ADJURO te, quicunque hos deſcripſeris libros, per Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum, & ejus glorioſum adventum, in quo veniet judicare vivos & mortuos, ut conferas quod ſcripſeris, & emendes ad exemplaria ea, de quibus ſcripſeris, diligenter: & hoc adjurationis genus tranſcribas, & transferas in eum codicem, quem deſcripſeris.

* * *
* *

MULTA DESUNT.

* *
* * *

INCIPIUNT tempora totius ſæculi, regeſque gentium omnium: quibus locis, quibuſque temporibus in ſuis provinciis, & quantum regnaverunt: vel ſi quid memoria dignum per generationes, nativitates, & regna, & ducatus, & per omnem actum Judicum, & omnium Regum Juda, & aliorum, qui non ex eadem tribu regnaverunt: & per regna Aſſyriorum, cæterarumque gentium, & tempora Dictatorum cum Conſulibus ordinariis: ſed & tempora Imperatorum & Cæſarum, & quibus temporibus hiſtoriographi fuiſſe dixerunt: ſed & ſucceſſiones eorundem. quod per ordinem rerum ſuperius declaratum eſt. Quorum univerſa tempora, geſta, ſive apud Hebræos, vel apud Græcos, vel apud Romanos, ſive apud Barbaros, cæteraſque gentes, quæ geſſerunt, vel conſtituerunt, per hiſtorias in hoc libro pleniſſime demonſtrantur. Quod & in libro Hygini hiſtoriæ ſingulæ conſcriptæ declarant. Deorum generationem vel ſingulorum progeniem, ſive his temporibus ipſis antelatis quæ geſſerunt: & tempora Olympiacorum, ex quo primus Agon gymnicus conſtitutus eſt: quod Græci appellant Olympias, & quo tempore fuit adventus Salvatoris noſtri JESU CHRISTI, ſive paſſio ejus, ſimulque & nomina Epiſcoporum Eccleſiarum numero quatuor, hoc eſt Romanorum, Alexandriæ, Jeroſolymorum, & Antiochiæ: qui per eaſdem civitates Metropoles provinciarum Epiſcopi: quantum temporis ſinguli ſederunt: vel qui eorum Epiſcopatus ſui tempore martyrio coronatus ſit: ſive tempora perſecutionum, quibus temporibus Eccleſiæ diſſipatæ ſunt. Sed & tempora Regum Macedonum, Alexandri, & quoto agone Olympiacorum, vel quibus temporibus, ſeu Conſulibus finem Alexander fecerit Judæis, vel Veſpaſianus inſecutionem ſive deſtructionem templi eorum miſerit, & tributa eis conſtituit.

NUMERATIO temporum non ſolum ante hominum genus, ſed etiam ante lumina ipſa atque ſtellas eſſe cognoſcitur. Nam quum primum fecit Deus cælum & terram cum ipſis quoque elementis, quæ in his elementis condita ſunt, id eſt aqua & ſpiritus, abyſſoſque & tenebras nec dum luminibus neque ſideribus conſtitutis, dixit Deus: *Fiat lux: & facta eſt lux.* Et vidit Deus lucem, quia bona eſt. Et ſeparavit Deus inter lucem & tenebras. Et vocavit

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Deus lucem Diem, & tenebras Noctem. Et factum eſt veſpere, & factum eſt mane dies unus. Hic dies primus ſæculi, non primus dierum omnium: ideoque non primus, ſed unus nominatus eſt. Secundo autem die factum eſt firmamentum in medio aquarum, quod & diviſit inter aquam & aquam. Tertio autem die congregatæ ſunt aquæ; quæ ſunt ſub cælo, in congregationem unam: & apparuit arida, quam Deus Terram nominavit: atque congregationes aquarum appellavit maria. Herbaſque produxit Terra & lignum fructiferum cum ſemine ſuo. Quarto die igitur facta ſunt luminaria duo in firmamento cæli, ut luceant ſuper terram ad inchoationem diei & noctis, & ut dividant inter diem & noctem, & ſint in ſigna, & tempora, & dies, & annos, & ſint in ſplendorem in firmamento cæli, & luceant ſuper terram. Quibus ita perfectis, manifeſtum eſt luminibus ipſis antecedere lucem tribus diebus. Unde mihi videntur Ægyptii, cæteræque gentes hoc ſequentes decretum, quatuor annis inpletis, diem integrum ſuperfluum adjicere: quod etiam Biſſextum ſolent nominare. Nam quum tres dies iſtos computare qui ſint, atque recogitare voluerimus, unius anni centeſimam viceſimamque partem iſtam eſſe cognoſcemus. Centeſima autem & viceſima dies invicem computata iſta tertia pars eſſe anni dignoſcitur. Tertia igitur addita parte annuali, quadriennio dies integer completur: atque ad partium partes menſes atque anni ſuperflui computantur: quos Hebræi quidem Emboliſmos vocare ſolent, Ægyptii autem exaltationes ſiderum atque ſtabilitates appellant. Imo Biſſextum ob rememorationem lucis atque dierum & noctium, quæ luminibus triduum anteceſſerunt, celebratur ideo, quod tres dies ſine auctore Sole proceſſerunt. Nos igitur tempora conſcribimus, non quæ ſunt ſæculi mundi, neque luminum aut ſiderum, neque fructuum, aut lignorum, aut piſcium: ſed generationem hominum, cujus primus factus fuit Adam ſexto die. Quinto autem die dixit Deus: *Educant aquæ reptilia animarum vivarum, & volatilia athræ tum cæli.* Et factum eſt ſic. Et fecit Deus beluas & cetos, & omnem animam vivam repentem, quas eduxerunt aquæ ſecundum ſuum genus: & omnem volatilem ſecundum ſuum genus. Et vidit Deus quia bona ſunt, & benedixit ea Deus & dixit: *Creſcite, & multiplicamini, & replete aquas, quæ ſunt in mari; & volatilia multiplicentur ſuper terram.* Et factum eſt veſpere, & factum eſt mane dies quintus. Sexto autem die dixit Deus: *Educat terra animam vivam ſecundum ſuum genus, quadrupedia, & reptilia, & beſtias terræ ſecundum ſuum genus.* Et vidit Deus, quia bona ſunt, & dixit: *Faciamus hominem ad imaginem & ſimilitudinem noſtram: & habeat poteſtatem piſcium maris, & volatilium cæli, & omnium jumentorum & totius terræ, & omnium reptilium, quæ ſunt ſuper terram.* Et fecit Deus hominem: ſecundum imaginem Dei fecit eum: maſculum & feminam fecit eos. Et benedixit eos Deus dicens: *Creſcite, & multiplicamini, & replete terram; & dominamini ejus, & habete poteſtatem piſcium maris, & volatilium cæli, & omnium reptilium, quæ ſunt ſuper terram.* Quomodo autem Deus eum, & unde fecit, poſt alia dicit: *Et finxit hominem Deus de limo terræ, & inſufflavit in faciem ejus ſpiritum vitæ, & factus eſt homo in animam vivam.* Et iterum poſt alia: *Et dixit Dominus Deus: Non eſt bonum, hominem ſolum eſſe. Faciamus ei adjutorium ſecundum eum.* Eſt poſt alia: *Adæ autem non eſt inventus adjutor ſimilis illi. Et immiſit Deus ſoporem in Adam: & obdormivit. Et apprehendit unam coſtam de latere ejus; & replevit locum carne ejus. Et ædificavit Dominus Deus coſtam, quam ſumpſit ab Adam, in mulierem: & adduxit eam ad Adam, videre quid eam vocaret.* Et dixit Adam: *Hoc nunc eſt os ex oſſibus meis, & caro de carne mea. Hæc vocabitur mulier, quia de viro ſuo accepta eſt.* Ex his duobus omnis hominum multitudo procreata eſt. Unde etiam nos dinumerationem temporum facientes incipimus.

ADAM. EVA. Adam autem vocavit nomen mulieris ſuæ EVA, quod interpretatur *Vita:* quia ipſa eſt mater viventium. Adam autem cognovit Evam uxorem ſuam. Et concipiens peperit Cain, & dixit: *Acquiſivi hominem per Deum.* Et adjecit fratrem ipſius parere Abel. Et factus eſt Abel paſtor ovium. Cain autem erat operans terram. [terra] Et factum eſt poſt dies, attulit Cain de fructibus terræ hoſtiam Deo: & Abel obtulit de primitivis ovium ſuarum, & de adipibus [ſuarum] Et reſpexit Deus in Abel, & ſuper dona ipſius. Super Cain autem & ſuper hoſtiam ejus non reſpexit. Et mœſtus factus eſt Cain vehementer, & concidit vultus ejus. Et dixit Deus ad Cain: *Ut quid triſtis factus es? &, Ut quid concidit vultus tuus? Nonne ſi recte offeras, recte autem non dividas, peccaſti? Quieſce. Ad te adverſio illius, & tu dominaberis.* Et dixit Cain ad Abel fratrem ſuum: *Tranſeamus in campum.* Et factum eſt, quum eſſet in campo, exſurrexit Cain ſuper Abel fratrem ſuum, & occidit eum. Terra autem exiit Cain à facie Dei, & moratus eſt in terra Naid contra Eden. Et cognovit Cain uxorem ſuam, & concipiens peperit Enoch. Et erat ædificans civitatem, & cognominavit eam in nomine filii ſui Enoch. Iſte Enoch alter eſt, non qui tranſpoſitus eſt, ut non moriatur. Ille enim filius eſt Iareth, ſeptimus ab Adam.

HÆ ſunt ergo generationes CAIN. Cain genuit Enoch, Enoch autem genuit Gaidad, & Gaidad genuit Meehel, & Meehel genuit Matuſalam, & Matuſala genuit Lamech, qui accepit ſibi uxores duas Ada, & Sella. Et peperit Ada Ihobel, qui erat pater inhabitantium in tabernaculis paſtorum jumentorum. Hunc dicunt Silvanum. & nomen erat fratris ejus Jubal. Hic erat, qui oſtendit Pſalterium & Citharam. Hunc dicunt aliqui eſſe Mercurium. Sella autem & ipſa peperit Thobel; & erat malleator æramenti & ferri. Hunc aliqui dicunt eſſe Vulcanum. Soror autem Thobel Noëma, quam & ipſam aliqui dicunt eſſe Minervam. Uſque hoc generatio Cain.

ADAM autem cognovit uxorem ſuam Evam, & concipiens peperit filium, & nominavit nomen ejus Seth, dicens: *Suſcitavit enim mihi Deus ſemen aliud pro Abel, quem occidit Cain.* Ex iſto ſemine genus humanum juxta ſcripturas computatur. Vixit autem Adam annos ccxxx. ſecundum Judæos autem annos cxxx. & genuit ſecundum ſimilitudinem ſuam, & nominavit nomen ejus Seth. Et facti ſunt omnes dies Adæ, quos vixit, anni dcccccx. & mortuus eſt. Seth, quum eſſet annorum ccv, ſecundum Judæos autem cv, genuit Enos. Et vixit Seth, poſtquam genuit Enos, annos dccv. & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Seth, quos vixit, anni dcccccxii. & mortuus eſt. Enos, quum eſſet annorum cxc, ſecundum Judæos autem, annorum xc, genuit Cainan. & vixit Enos, poſtquam genuit Cainan, annos dccxv: ſecundum Judæos autem annos dcccxv. & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Enos, quos vixit, anni dcccccv. & mortuus eſt. Cainan, quum eſſet annorum clxx, ſecundum Judæos autem lxx, genuit Maleleel. & vixit Cainan, poſtquam genuit Maleleel, annos dccxl ſecundum Judæos autem, dccclx: & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Cainan, quos vixit, anni dccccx. & mortuus eſt. Maleleel, quum eſſet annorum clxv, ſecundum Judæos autem lxv, genuit Jareth, & vixit Maleleel, poſtquam genuit Jaret, annos dccxxx. & genuit filios & filias. Et fuerunt omnes dies Maleleel anni dcccxcv. & mortuus eſt. Jaret, quum eſſet annorum clxxii, genuit Enoch. Et vixit Jaret, poſtquam genuit Enoch, annos dcc. & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Jaret, quos vixit, anni dccclxii. & mortuus eſt. In hoc nihil diſtat apud Judæos. Enoch, quum eſſet annorum clxv, ſecundum Judæos autem lxv, genuit Matuſala. Et ſupervixit Enoch, poſtquam genuit Matuſalam, annos cc, ſecundum Judæos autem ccc, & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Enoch ccclv. Et placuit Enoch Deo, & non inveniebatur, quia tranſtulit illum Deus. Matuſala, quum eſſet annorum clxvii, ſecundum Judæos autem clxxxvii, genuit Lamech. Et vixit Matuſala, poſtquam genuit Lamech, annos dccii, ſecundum Judæos autem dcclxxxii, & genuit filios & filias. Et facti ſunt omnes dies Matuſala anni dcccclxix, & mortuus eſt. Lamech, quum eſſet annorum clxxxvii, ſecundum Judæos autem clxxxii, genuit Noë. Et vixit Lamech, poſtquam genuit Noë, annos dlxv, ſecundum Judæos autem dxcv. & genuit filios & filias. Vixit autem omnes annos vitæ ſuæ dccliii. Noë, quum eſſet annorum d, genuit filios tres, Sem, Cham, Japhet. Anno autem dc Noë factum eſt Diluvium. & quo tempore factum eſt, & quemadmodum, divina Scriptura ſic dicit: *Noë autem annorum erat* dc, *& diluvium aquæ factum eſt ſuper terram. Introiit autem Noë, & uxor ejus, & filii ejus, & uxores filiorum ejus cum eo in arcam, propter aquæ diluvium. Et ab volatilibus mundis, & ab omnibus pecoribus mundis, & ab omnibus reptilibus, quæ repunt ſuper terram, bina bina introierunt in arcam ad Noë, maſculus & femina; ſecundum quod præceperat ei Dominus Deus. Et factum eſt poſt ſeptem dies: & aquæ diluvium factum eſt ſuper terram in ſexcenteſimo anno vitæ Noæ, ſecundo menſe viceſima ſeptima die menſis. In hoc die rupti ſunt omnes fontes Abyſſi, & cataractæ cæli apertæ ſunt, & facta eſt pluvia ſuper terram* xl *diebus, &* xl *noctibus.* Et poſt alia: *Et repleta eſt aqua, & levavit arcam, & exaltata eſt à terra, & invaleſcebat aqua, & repleta eſt valde ſuper terram, & ſuperferebatur arca ſuper aquam, & cooperuit omnes montes altos, qui erant ſub cælo, cubitis quindecim. Et exaltata eſt aqua, & cooperuit montes. Et mortua eſt omnis caro, quæ movebatur ſuper terram.* Et iterum: *Relictus eſt ſolus Noë, & qui cum eo erant, in arca. Et exaltata eſt aqua ſuper terra diebus* cl. Quomodo autem ceſſavit, item Scriptura divina ſic dicit: *Et memoratus eſt Deus Noæ, & omnium beſtiarum, & omnium pecorum, & omnium volatilium, quæ erant cum eo in arca. Et induxit Dominus Deus ſpiritum ſuper terram: & ceſſavit aqua, & adoperti ſunt fontes Abyſſi, & cataractæ cæli, & ceſſavit pluvia de loco. Et deficiebat aqua deſcendens à terra: & diminuebatur aqua poſt* cl *diis. Et ſedit Arca in ſeptimo menſe, ſeptima & viceſima die menſis ſuper montes Arath. (iſti montes in Armenia ſuperiore ſunt ſecus Perſas) Aqua autem deminuebatur magis uſque decimum menſem. Decimo autem menſe, primo die menſis, viſa ſunt capita montium. Et factum eſt poſt* cxl *dies, aperuit Noë feneſtram arcæ, quam fecerat: & dimiſit corvum videre ſi ceſſaſſet aqua à facie terræ, & exiens non eſt reverſus ad eum. Et ſuſtinuit, donec ſiccaretur aqua à terra: & dimiſit columbam*

ab ſe, videre ſi ſicca eſſet aqua à facie terræ : & non inveniens columba requiem pedibus ſuis, reverſa eſt ad eum in arca : quia aqua erat ſuper omnem faciem terræ. Extendens autem manum Noë accepit eam, & induxit eam apud ſe in arcam. Et ſuſtinuit adhuc ſeptem dies alios, & iterum dimiſit columbam de arca, & reverſa eſt ad eum columba ad veſperum : & habuit folium olivæ cum ſurculo in ore ſuo. Et intellexit Noë, quia ceſſavit aqua à facie terræ. Et ſuſtinuit Noë adhuc ſeptem dies alios : & dimiſit columbam : & non eſt auſa reverti ad eum. Et poſtea Noë denudavit arcæ tectum poſt annum integrum. Et hoc ipſum Scriptura ſignificat dicens : *Et factum eſt in primo & ſexcenteſimo anno vitæ Noæ, primo die menſis, quum minuiſſet aqua à facie terræ, denudavit Noë tectum Arcæ, quod fecerat : & vidit, quod defluxiſſet aqua à facie terræ. In ſecundo autem menſe, ſeptimo & viceſimo die menſis ſiccata eſt terra. Et exiit Noë, & uxor ejus, & filii ejus, & uxores filiorum ejus cum eo : & omnes beſtiæ & omnia pecora, & omnia reptilia, quæ moventur ſuper terram ſecundum genus ſuum, & omnia volatilia ſecundum genus eorum exierunt de arca.*

AB ADAM, USQUE AD DILUVIUM, ANNI SUNT MMCCXLII.

SECUNDUM HEBRÆORUM NUMERUM. ANN. MDCLVI.

Et facti ſunt omnes dies Noæ anni DCCCCL. & mortuus eſt.

FILII NOÆ.

SEM.	CHAM.	JAPHETH.
FILII SEM	FILII CHAM.	FILII JAPHETH.
ELAM, unde Elamitæ, ASSUR, unde Aſſyrii, ARPHAXAT, unde Aradii, LUD, unde Lydii, ARAM, unde Syri. Aramæi autem Syriace dicuntur filii Aram. Gentes barbarorum Us, EUL, GATER, MOSOCH : quæ ſunt ſub Perſas.	CHUS, unde Æthiopes, MESTRE, unde Ægyptii, PHUTPHUT, unde Æthiops gens. CHANAAN, Chananæi. Filii autem Chus SABA, unde Sabadii. Ab iſta terra Regina venit audire ſapientiam Salomonis. EVILATH gens Evilea.	GAMER, & MAGOG, & MADI, & JOVAN, & ELISA, & THOBEL, & MOSOCH, & THIRAS. Filii Gamar ASCHANAZ gentes Gothicæ.

Nationes SEM. Arphaxat genuit Sala. Sala autem genuit Eber. Unde Hebræi. Filii autem Eber, Phalec, & Jectan. Jectan autem genuit Elmodad, & Saleph, & Aſarmoth, & Jarach, & Odorra, & Eziel, & Decla, & Abimael, & Saba, & Uphir, & Evila, & Jobab. Hi omnes filii Jectan. Et facta eſt inhabitatio eorum à Maſſe, uſque dum veniatur in Sephara montem orientis. Hi filii Sem in tribus ſuas, ſecundum linguas ſuas, in regiones ſuas, & nationes ſuas.

Nationes CHAM Sabbata & Regma, Sebecata. Filii autem Regma, Saba, & Judadan. Chus autem genuit Nebroth. Hic cœpit eſſe Gigas ſuper terram venator ante Dominum. Et factum eſt initium regni ejus Babylon, Oreg, & Calchadar, & Jachar, & Calanna in terra Sennar, ubi Nabuchodonoſor ſtatuit ſtatuam ſuam. Et Meſtrem genuit Ludim, & Enimbiin, & Labiin, & Nephthalim, & Patroſoniim, & Caſlonoim, unde egreſſus eſt Philiſtin, & Tathorioin. Chanaan autem genuit Sidona primogenitum, & Chettæum, & Evæum, & Aruchæum, & Aſſemæum, & Aradium, & Samaræum, & Amathi. Hi ſunt filii Cham in tribus ſuas ſecundum linguam ſuam, in terris ſuis, & in gentibus eorum.

Nationes JAPHETH. Riphat, & Togarma. Et filii Aſſon Eliſa, & Tarſis, & Citii, & Rhodii. Ex his diſperſæ ſunt inſulæ gentium in terra eorum, unuſquiſque ſecundum linguam ſuam in tribus ſuas, & in gentibus ſuis.

Sem filius Noæ, quum eſſet annorum C. genuit Arphaxat ſecundo anno poſt Diluvium. Et vixit Sem, poſtquam genuit Arphaxat, ann. D. & genuit filios & filias, & mortuus eſt.

Arpha-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Arphaxat,quum eſſet annorum cxxxv,genuit Cainan.Et vixit Arphaxat poſtquam genuit Cainan,ann. cccc xxx: & genuit filios & filias,& mortuus eſt. Sala quum eſſet ann. cxxx,genuit Eber. Et vixit Sala, poſtquam genuit Eber, ann. ccc, & genuit filios & filias: & mortuus eſt. Eber, quum eſſet annorum cxxxiv, genuit Phalech: Et vixit Eber, poſtquam genuit Phalech, ann. ccLxx: & genuit filios & filias, & mortuus eſt. Ragau, quum eſſet annorum cxxxii, genuit Seruch. Et vixit Ragau,poſtquam genuit Seruch,ann. ccvii. & genuit filios & filias:& mortuus eſt. Seruch,quum eſſet annorum cxxx,genuit Nachor: Et vixit Seruch, poſtquam genuit Nachor ann. cc. & genuit filios & filias: & mortuus eſt: Nachor,quum eſſet annorum Lxxix, genuit Thara. Et vixit Nachor,poſtquam genuit Thara, ann. cxxix: & genuit filios & filias,& mortuus eſt. Thara, quum eſſet annorum Lxx, genuit Abraham, & Nachor, & Arran. Arran autem ante conſpectum patris ſui mortuus eſt: reliquitque filium, qui nominabatur Loth, quem ſecum habuit Abraham. Ab anno Diluvii, uſque ad nativitatem Abrahæ, ſunt anni M. Lxxii. Thara iſte poſt mortem filii ſui Arran adduxit omnes ſuos de ſua regione & provincia, id eſt Aſſyriorum, ubi nati fuerunt, & Abraham,& Nachor,& Arræ mortui filium: & venit in terram Canaan: & habitavit ibi ann. ccv. & mortuus eſt in Carra, ubi habitavit in regione Cananeorum. Hujus Tharæ anno xxviii Aſſyriorum rex primus Belus mortuus eſt, quem Aſſyrii Deum nominaverunt; & alii dicunt Saturnum;atque filio ſuo regnum tradiderunt. Vocabatur autem Ninus.Hujus Tharæ anno xLviiii Sicyoniorum in Græcia regnavit Europs,defuncto Ægialeo,qui prius Sicyoniorum regnavit: ex quo territorium Peloponneſiorum Ægialea vocabatur.

NACHOR MARITUS		ABRAHAM MARITUS		
MELCHA UXOR	REUMA CONCUBINA	SARA UXOR	AGAR CONCUBINA	CETTURA UXOR
FILII MELCHÆ Ox Baux Camuel Cazat Pheldas Iedaaph Batuel. Iſte ſupra Batuel eſt, ex quo REBECCA. Hæc eſt uxor Iſaac.	FILII REUMA Camam Thabech Thocos Mocha Naſcuntur ergo ex Nachor & Melcha uxore filii VIII. atque nepos Rebecca, quæ fuit uxor Iſaac. Et ex Reuma concubina naſcuntur filii IV. Omnes ergo filii Nachor XII.	Iſaac filius FILII ISAAC Eſau,Jacob.	ANCILLA SARRÆ Ex Agar Iſmael. FILII ISMAEL Nabeoth, Cedar, Nabdeel, Maſſa, Maſma, Iduma, Maſſe, Chodar, Theman, Iethur,Naphas, Cedma.	FILII ABRAHAM EX CETTURA FILII CETTURÆ VI. Zembra, Jeczan, Madat, Mazian, Iesboch, Eſſeu. FILII IECZAN III. Saba, Thema, Dadan. Naſcuntur ergo ex Agar concubina Abrahæ filius Iſmael, & Iſmaëli naſcuntur filii duodecim.
			FILII AUTEM MAZIAN V. Gephar, Nephar, Enoch, Abira, Ragali.	FILII AUTEM DADAN V. Raguel, Nabdeel, Aſſurim, Latuſim, Lomim.

Abraham primam ætatem apud Chaldæos agebat. Poſtea autem cum patre ſuo tranſmigravit in Carram terram Chaldæorum; ubi viſus eſt illi Deus dicens: *exi de terra tua & de cognatione tua, & de domo patris tui:* & *veni in terram, quam tibi oſtendam: & faciam te in gentem magnam*, & reliqua. Qua juſſione obaudiens, accepto filio Arran fratris ſui, exiit cum eo: & venit in terram Chanaan, uſque ad locum Sicem, ad arborem excelſam, ubi viſus eſt illi Deus, atque promiſſionem ſeminis atque hereditatis dedit. Erat autem tunc annorum Lxxv. omnes autem vixit annos cLxxv. cujus tempora dinumerabimus annis expoſitis. Sed quia temporibus patris ſui. Tharæ inſignia regnorum eſſe cæperunt:jam quidem quo anno fuerunt, expoſuimus. Modo autem temporibus Abrahæ annum ad annum comparemus, ut ſciamus,quid memoria dignum & quibus annis geſtum ſit ſive apud Hebræos,ſive apud Græcos, aut Barbaros, cæteraſque gentes, quorum Hiſtoriographi memorias fecerunt.

* * * * *Deſunt*

* * * * *

Deſunt ea, quæ ante Diluvium. Genealogiæ Adam ſecundum ſeptuaginta, Iudæos, & Samaritas.

* * * * *

Deſunt deſcriptiones regnorum in Chaldæa, Arabia, Ægypto.

* * * * *

Deſunt migrationes poſteritatis Noæ in diebus Phaleck.

* * * * *

Deſunt ea, quæ de Diluvio ſecundum ſeptuaginta, Iudæos, & Samaritas. Item eadem ſecundum Beroſum, & alios Græcos ſcriptores.

* * * * *

Deſunt quæ poſt Diluvium.

* * * * *

Deſunt genealogiæ Noæ ſecundum ſeptuaginta, Iudæos, & Samaritas.

* * * * *

Deſunt Dynaſtiæ XXXI *Ægyptiorum, quas Euſebius contraxit in* XXX.

* * * * *

Deſunt quatuor Monarchiæ ex Daniele atque initia earum ex Græcis ſcriptoribus.

* * * * *

Deſunt infinita alia præclara.

* * * * *

Abraham naſcitur in Chaldæa, regnante Nino apud Aſſyrios. Primam ætatem apud Chaldæos terit. quum eſſet LXXV annorum, divino dignus habetur alloquio, & ea repromiſſione, quæ ad eum facta eſt: à quo tempore, uſque ad regreſſum gentis Hebræorum ex Ægypto, ſupputantur anni CCCCXXX: quorum meminit Paulus ita dicens: *Teſtamentum confirmatum à Domino quæ poſt quadringentos & triginta annos facta eſt lex, non infirmat ad evacuandam promiſſionem.* Ipſe quoque in Exodo Moyſes his congruens loquitur: *Habitatio autem filiorum Iſrael, qua habitaverunt in Ægypto & in terra Chanaan ipſi, & patres eorum, anni quadringenti triginta.* Ex Agar ancilla genuit Iſmaëlem annos natus LXXXVIII: à quo Iſmaëlitarum gens, qui poſtea Agareni, deinde Saraceni dicti. Quum centenarius eſſet, genuit ex libera filium Iſaac, cui ſupervixit alios annos LXXV. Primo omnium Prophetarum ei Verbum Dei, quum in figura apparuiſſet humana, vocationem gentium pollicetur, quam in noſtrum tempus ſermo Chriſti deduxit ad finem per Euangelicam in omnes gentes prædicationem.

Apud Hebræos, uſque ad nativitatem Abrahæ, computantur anni mille nongenti quinquaginta. Uſque ad Diluvium enim, ab Adam, habent annos M. DC. LVI. & inde, uſque ad Abraham, CCXCIII. & ideo XL Jobelei à nativitate Abraham computantur. Unus enim Jobeleus quinquaginta anni ſunt. JOBEL enim apud Hebræos quinquagenarius annus vocatur. Itaque juxta illorum ſupputationem, ab Adam, uſque ad LI annum Abraham, fuerunt anni tria millia CCXXXV.

REGES

REGES ASSYRIORUM.

Primus Aſſyriorum rex NINUS Beli filius regnavit Aſiæ, exceptis Indis, annos LII, cujus XLIII imperii anno natus eſt Abraham.

Aſſyriis imperavit ſecunda SEMIRAMIS uxor Nini annos XLII: de qua innumerabilia narrantur, quæ & Aſiam tenuit, & propter inundationem aggeres conſtruxit, plurimas Babyloniæ urbes inſtaurans.

Aſſyriis regnavit primus NINUS ann. LII.

Regnante Nino apud Aſſyrios, noviſſimo ejus tempore naſcitur Abraham.

Aſſyriis regnavit ſecunda SEMIRAMIS uxor Nini ann. XLII.

Aſſyriis regnavit tertius ZAMEIS, qui & NINYAS, filius Nini & Semiramidis ann. XXXVIII.

Aſſyriis regnavit quartus ARIUS ann. XXX.

Aſſyriis regnavit quintus ARALIUS ann. XL.

Aſſyriis regnavit ſextus XERXES, qui & BALEUS, ann. XXX.

REGES SICYONIORUM.

Caſtoris Chronographia de Sicyoniorum regno: *Exponemus Sicyoniorum reges ab Ægialeo, uſque ad Zeuxippum: qui omnes regnaverunt annis nongentis* LXII: *& Sacerdotes Carnii, qui præfuerunt annis* XXXII: *poſt quos ſacerdos conſtitutus eſt Charidemus, qui impenſas non ſuſtinens fugit.*

Nino regnante apud Aſſyrios, primus Sicyoniis imperavit Ægialeus annos LII, à quo Ægialea nuncupata eſt, quæ nunc Peloponneſus vocatur: poſt quem ſecundus EUROPS, qui & prælatus eſt titulo.

Sicyoniis regnavit ſecundus EUROPS ann. XLV.

In Græcia ſecundo imperio Sicyoniis imperavit Europs, cujus XXII regni anno natus eſt Abraham.

Sicyoniis tertius regnavit TELCHIN ann. XX.

Sicyoniis regnavit quartus APIS ann. XXV.

Sicyoniis regnavit quintus THELXION ann. LII.

Sicyoniis regnavit ſextus AEGYRUS ann. XXXIV.

Sicyoniis ſeptimus regnavit THURIMACHUS ann. XLV.

Apud Ægyptios XVI poteſtas erat, quam vocant Dynaſtiam. Ab hoc tempore regnaverunt eis Thebæi annos CXC.

REGES ARGIVORUM.

Caſtor Chronographus de Argivorum regno ita loquitur: *Conſequenter perſequemur reges Argi, ab Inacho, uſque in Sthenelantum filium Crotopi: quorum invenitur omne tempus anni* CCC. LXXXIV.

Argivis primus regnavit INACHUS ann. L.

Ninus condidit civitatem Ninum in regione Aſſyriorum, quam Hebræi vocant Ninivem. Apud Cretam regnavit Cres primus indigena: à quo Creta appellata: quem ajunt unum Curetarum fuiſſe, à quibus Jupiter abſconditus eſt, & nutritus. Hi Cnoſſon civitatem in Creta condiderunt, & Cybeles matris templum. Sodoma & Gomorra ſuccenſæ. Inachi filia Io, quam Ægyptii mutato nomine Iſidem colunt. A patre Inacho Inachus fluvius apud Argos: à filia Ione Boſporos nuncupatur. Apis in Ægypto primus Deus putatur, quem quidam Serapim vocant.

Sexagenario Iſaac naſcuntur filii gemini: primus Eſau, qui & Edom: à quo gens Idumæorum: ſecundus Jacob, qui poſtea Iſrael: à quo Iſraëlitæ, qui nunc Judæi.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit ſeptimus ARMAMITRES ann. XXXVIII.

Aſſyriis regnavit octavus BELOCHUS ann. XXV.

Aſſyriis regnavit nonus BALEUS ann. LII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

SICYONIORUM REGES.

Sicyoniis regnavit octavus LEUCIPPUS	ann. LIII.
Sicyoniis regnavit nonus MESAPUS	ann. XLVII.

ARGIVORUM REGES.

Argivis regnavit ſecundus PHORONEUS	ann. LX.

Horum temporum quaſi valde antiquorum Plato in Timæo ita meminit: *Aliquando volens eos provocare in ſermones de temporibus antiquis, quæ cuique civitati apud veteres accidiſſent, de Phoroneo, qui primus hoc nomine appellatus, de Niobe, & his, qui poſt diluvium fuerunt.*

Argivis regnavit tertius APIS	ann. XXXV.

Hunc ajunt eſſe Serapim. Siquidem quum fratrem Ægialeum regem præfeciſſet Achajæ, ipſe cum populo ad Ægyptum navigavit.

Apud Ægyptios per decimamſeptimam Dynaſtiam regnaverunt Paſtores annis centum tribus. Reges Ægyptiorum Paſtores conjicimus nuncupatos propter Ioſeph, & fratres ejus, qui in principio paſtores deſcendiſſe in Ægyptum comprobantur.

Phoroneus Inachi filius & Niobæ primus leges judiciaque conſtituit. Quidam hujus filiam Nioben arbitrantur. Niobæ omnium primæ mulierum, ut Græci perhibent, mixtus eſt Jupiter, de quia naſcitur Apis, quem Serapim vocant. Theſſalus Græci filius regnavit in Theſſalia. Telchines & Caryatæ adverſum Phoroneum & Parrhaſios inſtituunt bellum. Ogyges in Attica Eleuſinam condidit, quæ antiquitus vocabatur Acta, & alias plurimas civitates: cujus temporibus apud lacum Tritonidem virgo apparuit, quam Græci Minervam nuncupaverunt. In Sicilia Meſſana, quæ & Mamertina, conditur. Telchines victi Rhodum condiderunt, quæ prius Ophiuſſa vocabatur. Memphis in Ægypto ab Ape condita. Diluvium Ægypti factum, quod fuit ſub Ogyge.

Jacob Meſopotamiam venit, & ſervit apud Laban annis ſeptem: Liam & Rachel in Meſopotamia ducit uxores: Ruben, Symeonem, Levi, Judam generat. Joſeph à fratribus venditur annos agens XVI. Centum octaginta annorum Iſaac moritur relinquens filium Jacob annorum CXX. Jacob anno ſecundo famis introivit in Ægyptum cum filiis ſuis: qui quum interrogaretur à Pharaone, quotum annum ageret, reſpondit ſe eſſe annorum centum triginta. Joſeph dux Ægypti anno octageſimo trigeſimo ætatis ſuæ.

REGES ASSYRIORUM.

Aſſyriis regnavit decimus ALTADAS	ann. XXXII.
Aſſyriis regnavit XI MAMITHUS	ann. XXX.
Aſſyriis regnavit XII MANCHALEUS	ann. XXX.
Aſſyriis regnavit XIII SPHERUS	ann. XX.
Aſſyriis regnavit XIIII MAMILUS	ann. XXX.
Aſſyriis regnavit XV SPARETUS	ann. XL.

REGES SICYONIORUM.

Sicyoniis regnavit decimus PERATUS	ann. XLVI.
Sicyoniis regnavit XI PLEMNÆUS	ann. XLVIII.
Sicyoniis regnavit XII ORTHOPOLIS	ann. LXIII.
Sicyoniis regnavit XIII MARATHUS	ann. XXX.

REGES ARGIVORUM.

Argivis regnavit quartus ARGUS	ann. LXX.
Argivis regnavit quintus CRIASUS	ann. LIIII.
Argivis regnavit ſextus PHORBAS	ann. XXV.

Ægyptiorum XVIII Dynaſtia Regum XVI Dioſpolitanorum.

REGES ÆGYPTIORUM DYNASTIÆ XVIII.

Ægyptiis regnavit primus AMOSIS	ann. XXV.

Ægyptiis

Ægyptiis regnavit ſecundus CHEBRON ann. XIII
Ægyptiis regnavit tertius AMENOPHIS ann. XXI.
Ægyptiis regnavit quartus MEPHRES ann. XII.
Ægyptiis regnavit quintus MISPHRAGMUTHOSIS ann. XXVI.
Ægyptiis regnavit ſextus TUTHMOSIS ann. IX.
Ægyptiis regnavit ſeptimus AMENOPHIS ann. XXXI.

Hic eſt Amenophis, quem quidam Memnonem putant lapidem loquentem.

Ægyptiis regnavit octavus ORUS ann. XXXVIII.

Jacob centeſimo quadrageſimo ſeptimo ætatis ſuæ anno diem obiit, prophetans de Chriſto & de vocatione Gentium. Joſeph centumdecem annorum moritur: poſt cujus interitum Hebræi Ægyptiis ſervierunt annis CXLIV. Fiunt autem omnes anni, quos Hebræi in Ægypto fecerunt, CCXV: qui ab eo tempore computantur, quo Jacob cum filiis ſuis deſcendit in Ægyptum. Amram, quum eſſet annorum LXX, genuit Moyſem. Moyſes Ægyptum derelinquens in eremo philoſophatur.

Sparta condita eſt à Sparto filio Phoronei. His temporibus ſecundum quoſdam Prometheus fuit, à quo homines factos commemorant: &, revera quum ſapiens eſſet, feritatem eorum, & nimiam imperitiam ad humanitatem & ſcientiam transfigurabat. In Argis prima ſacerdotio functa eſt Callithyia Piranthi filia. Atlas frater Promethei præcipuus aſtrologus fuit: qui ob eruditionem diſciplinæ etiam cælum ſuſtinere dictus eſt. Euripides autem montem eſſe altiſſimum affirmat, qui Atlas vocetur. His temporibus Syrus fuiſſe perhibetur indigena, ex cujus vocabulo Syria nomen accepit: Æthiopes ab Indo flumine conſurgentes juxta Ægyptum conſederunt. Epidaurus civitas condita eſt. Quidam ſcribunt Prometheum, & Atlantem fratrem Promethei, & Argum cuncta cernentem, & Io filiam Promethei his fuiſſe temporibus. Alii vero ætate Cecropis. Nonnulli ante Cecropem annis LX, ſive XC. Hoc tempore primus regnavit in Theſſalia Hæmon. Phorbas Rhodum obtinuit. Trochilus primus fertur junxiſſe quadrigam. Xanthus Triopa Leſbon condidit. Hercules primus fertur Antæum luctæ viciſſe certamine.

HEBRÆORUM DUCES, ET JUDICES.

Hebræorum MOSES Dux in deſerto ann. XL.

Triceſimo quinto anno Moyſi Cecrops regnabat in Attica: à quo, uſque ad Trojæ captivitatem, fiunt anni CCCLXXV.

Hebræorum JESUS Dux ann. XXVII.
Hebræorum GOTHONIEL primus Judex ann. XL.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XVI ASTACADES ann. XL.
Aſſyriis regnavit XVII AMYNTES ann. XLV.
Aſſyriis regnavit XVIII BOLOCHUS ann. XXV.

Hujus filia Atoſſa, quæ & Semiramis, regnavit cum patre annos XII.

REGES ARGIVORUM.

Argivis regnavit ſeptimus TRIOPAS ann. XLVI.
Argivis regnavit octavus CROTOPUS ann. XXI.
Argivis regnavit nonus STHENELUS ann. XI.

Poſt Sthenelum Argis regnavit GELANOR, quem quum Argivi imperio pepuliſſent, regnum Danao tradiderunt. Argos ſibi Danaus vindicavit, expulſo fratre Ægypto, & eandem aquis abundare fecit. Danaus per filiás quinquaginta, filios Ægypti fratris interfecit, evadente ſolo Lynceo, qui poſt eum regnavit. Neque vero multitudo eorum filiorum incredibilis videri in Barbaris debet, quum tam innumerabiles habeant concubinas.

Caſtor de Argivorum Principibus: *Quum Sthenelum Danaus expuliſſet, Argos tenuit, minoreſque ejus perſeveraverunt, uſque ad Euryſtheum filium Stheneli, nepotem Perſei. Poſt quem Pelopidæ imperium ſuſceperunt.*

Argivis regnavit decimus DANAUS ann. L.
Argivis regnavit XI LYNCEUS ann. XLI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

SICYONIORUM REGES.

Sicyoniis regnavit XIV MARATHUS	ann. XX.
Sicyoniis regnavit XV ECHYREUS	ann. LV.
Sicyoniis regnavit XVI CORAX	ann. XXX.
Sicyoniis regnavit XVII EPOPEUS	ann. XXXV.

ATHENIENSIUM REGNI PRINCIPIUM.

In Acta, quæ nunc Attica nuncupatur, primus regnavit CECROPS, qui & DIPHYES, ann. L.

A Cecrope, uſque ad primam Olympiadem, numerantur Reges XVII. Principes vero, quos mors tantum finiebat, XII. ſub quibus apud Græcos multa mira narrantur.

Athenienſibus regnavit primus CECROPS	ann. L.

Cecrope regnante primum in Arce oliva orta eſt: & ex Minervæ nomine, quæ Græce Athena dicitur, Athenæ nuncupatæ. Dicebatur autem Diphyes, ſive ob longitudinem corporis, ſive idcirco, quod, quum eſſet Ægyptius, utramque linguam ſciebat.

Athenienſibus regnavit ſecundus CRANAUS	ann. IX.
Athenienſibus regnavit tertius AMPHICTYON	ann. X.
Athenienſibus regnavit quartus ERECHTHONIUS	ann. L.
Athenienſibus regnavit quintus PANDION	ann. XL.

Hic Pandion filius Erichthonii, cujus filiæ Procne & Philomela.

REGES ÆGYPTIORUM.

Ægyptiis regnavit IX ACHENCHERRES	ann. XII.
Ægyptiis regnavit X ACHORIS	ann. VII.
Ægyptiis regnavit XI CENCHERRES	ann. XVIII.
Ægyptiis regnavit XII ACHERRES	ann. VIII.
Ægyptiis regnavit XIII CHERRES	ann. XV.
Ægyptiis regnavit XIV ARMAIS, qui & DANAUS	ann. V.
Ægyptiis regnavit XV REMESSES	ann. LXVIII.

Moyſes octageſimum agens ætatis annum dux itineris ex Ægypto Hebræorum gentis efficitur legem eis in eremo tradens per annos XL. Frater ejus Aaron primus apud Hebræos Pontifex conſtituitur. Moſes in Sina monte divino fruitur aſpectu. Moyſes in deſerto præeſt genti Judæorum. Apud Hebræos Pontificatum ſuſcepit Eleazar poſt mortem patris Aaron. Moyſes moritur. Huc uſque quinque libri Moyſi continent MMM.DCC.XXX, ſecundum Septuaginta Seniorum interpretationem. JESUS ſucceſſit Moyſi, & terram Philiſtinorum ſorte diſtribuit Judæis, qui dux fuit annis XXVII. Poſt mortem Jeſu ſubjectos tenuerunt Hebræos Alienigenæ annis octo, qui junguntur temporibus Gothoniel: qui Hebræorum primus judex ex tribu Juda fuit. Apud Hebræos Pontificatum ſuſcepit PHINEES.

Primus Cecrops bovem immolans Iovem appellavit: & Cecropia regio ab eo nuncupata eſt. Curetes & Corybantes Cnoſſon condiderunt, & inter ſe concurrentem in armis ſaltationem reperere. Deucalion apud eos regnare orſus, qui circa Parnaſſum morabantur. Deorum judicium Neptuni & Minervæ de contentione regionis apud Cecropem. Io Inachi filiæ Iupiter mixtus eſt: qua in bovem, ut dicitur, verſa, Boſporus appellatus eſt: & ſecundum nonnullos in Ægyptum profecta Iſis nuncupata, quæ nupta poſtea Telegono Epaphum genuit. Cecrops in Euboëa Athenas, quas & Diadas, condidit: quam urbem Euboici Orchomenon appellaverunt. Diluvium, quod ſub Deucalione in Theſſalia, & incendium, quod ſub Phaëthonte factum eſt in Æthiopia, & multæ peſtilentiæ locales, ut Plato memorat, fuerunt. A Deucalione, Hellene, & Pyrra hi, qui prius Græci, Hellenes nuncupati ſunt, & Acta Attica vocata. Chaldæi contra Phœnices dimicant. Muſicus Euctæi & Nymphæ filius agnoſcitur. Corinthus condita eſt, quæ prius Ephyra vocabatur. Apollinis Delii templum ab Eryſichthone filio Cecropis fabricatum eſt. Hercules cognomento Deſanaus in Phœnice clarus habetur. Unde & ad noſtram uſque memoriam à Cappadocibus & Elienſibus Deſanaus adhuc dicitur. Hoc tempore Areopagus nomen judicii conſtitutus. Vitis inventa à Dionyſio, ſed non Semelæ filio. In Ægypto regnavit Telegonus Oris Paſtoris filius ſeptimus ab Inacho. Cranaus indigena: ex cujus filiæ Atthidis nomine

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

mine Attica vocata. In Creta regnavit Apteras, qui & urbem condidit. Deucalionis filius Dionyſius, verum non ille Semelæ filius, quum in Atticam perveniſſet, hoſpitio receptus à Semacho filiæ ejus capreæ pellem largitus eſt. Templum Deli conſtructum ab Eryſichthone filio Cecropis. Epaphus filius Ius Memphim condidit, quum in ſecunda Ægypto regnaret. Lacedæmon condita à Lacedæmone Semelæ filio. Erichthonius Vulcani & Minervæ filius, qui ab Homero Erechtheus vocatur, his temporibus fuit. Arcas filius Iovis & Calliſto, Pelaſgis in ditionem redactis, regionem eorum Arcadiam nuncupavit. Ægyptus, quæ prius Aëria dicebatur, ab Ægypto tunc ſibi regnante nomen accepit. Dardanus condidit Dardaniam. Buſiris Neptuni & Libyæ Epaphi filiæ filius apud vicina Nilo loca tyrannidem exercet, tranſeuntes hoſpites crudeli ſcelere interficiens. In Creta regnavit Lapis. His temporibus Tat filius Hermetis Triſmegiſti fuiſſe dignoſcitur. Phœnix & Cadmus de Thebis Ægyptiorum in Syriam profecti apud Tyrum & Sidonem regnaverunt. Templum Delphis à Phlegya incenſum. In Creta regnavit Aſterius. Europæ filiæ Phœnicis mixtus eſt Jupiter, quam poſtea Aſterius Cretenſium rex uxorem accipiens, Minoëm ex ea & Rhadamanthum, & Sarpedonem procreavit. Rhadamanthus & Sarpedon reges Lyciorum. Rapta Europa Cadmus regnavit Thebis: ex cujus filia Semele natus eſt Dionyſius, id eſt Liber Pater, ſub quo & Linus Thebæus muſicus fuit. Melus, & Paphus, & Thaſus, & Calliſte urbes conditæ. Bithynia condita à Phœnice, quæ primum Mariandyna vocabatur. Linus Thebæus, & Zethus, & Amphion in muſica arte clareſcunt. Idæi Dactyli his temporibus erant, qui ferrum repererunt. Amphion & Zethus Thebis regnabant.

HEBRÆORUM JUDICES.

Hebræorum judex AOD ann. LXXX.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XIX BELLESPARIS ann. XXX.
Aſſyriis regnavit XX LAMPRIDES ann. XXXII.

SICYONIORUM REGES.

Sicyoniis regnavit XVIII LAMEDON ann. XL.

ARGIVORUM REGES.

Argivis regnavit XII ABAS ann. XXIII.

ATHENIENSIVM REGES.

Athenienſibus regnavit VI ERECHTHEUS ann. L.
Hic Pandionis filius fuit, ſub quo cœpere myſteria.

ÆGYPTIORVM REGES.

Ægyptiis regnavit XVI MENOPHES ann. XL.

Poſt Gothoniel Hebræos habuere ſubjectos alienigenæ annis XLVIII, qui copulantur temporibus Aod ſecundum Judæorum traditiones, qui fuit judex ex tribu Ephraim.
Achaia ab Achæo condita. Erechthei filiam Orithyiam Boreas Aſtræi filius Thrax rapuit: quem fabula ventum fuiſſe confingit, & ſub hoc myſteria cœperunt. Fabula Proſerpinæ, quam rapuit Adoneus, id eſt Orcus, rex Moloſſorum: cujus canis ingentis magnitudinis Cerberus nomine Pirithoum devoravit; qui ad raptum uxoris ejus cum Theſeo venerat: quem & ipſum jam in mortis periculo conſtitutum adveniens Hercules liberavit: & ob id quaſi ab inferis receptus dicitur. Scribit Philochorus in Atthidis libro ſecundo. Pelops regnat in Græcia annis LIX: à quo Peloponneſus vocata. Dionyſius, qui Latine liber Pater, ex Semele naſcitur. Ea, quæ de Perſeo dicuntur, tunc geſta fuerunt. Expulſo Cadmo Amphion, & Zethus regnaverunt. Secundum quorundam opinionem hac ætate Phrixus cum Hella ſorore fugiens inſidias novercales viſus eſt per mare vehi ab ariete velleris aurei.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Fuit autem ei navis parata fugienti, cujus inſigne Aries erat. Porro Palæphatus affirmat Arietem vocatum nutritorem ejus, per quem liberatus fuit.

HEBRÆORVM JVDICES.

Hebræorum Iudices DEBORA & BARAC	ann. XL.
Hebræorum Iudex GEDEON ex tribu Manaſſe	ann. XL.
Hebræorum Iudex ABIMELECH filius Gedeonis	ann. III.
Hebræorum Iudex THOLA	ann. XXII.
Hebræorum Iudex IAIRUS ex tribu Manaſſe	ann. XXII.
Hebræorum Iudex IEPHTE	ann. VI.

Iephte in libro Iudicum ab ætate Moyſi, uſque ad ſemetipſum, ait ſupputari annos CCC.

Hebræorum Iudex ESEBON	ann. VII.

Poſt Eſebon in libro Iudæorum fertur Iudex AELON rexiſſe populum ann. X, qui non habetur apud LXX.

Hebræorum Iudex LABDON	ann. VIII.

ASSYRIORVM REGES.

Aſſyriis regnavit XXI SOSARES	ann. XX.
Aſſyriis regnavit XXII LAMPARES	ann. XXX.
Aſſyriis regnavit XXIII PANYAS	ann. XLV.
Aſſyriis regnavit XXIIII SOSARMUS	ann. XIX.
Aſſyriis regnavit XXV MITREUS	ann. XXVII.
Aſſyriis regnavit XXVI TAUTANES	ann. XXXII.

Sub Tautano rege Troja capta eſt.

SICYONIORVM REGES.

Sicyoniis regnavit XIX SICYON	ann. XLV.
Sicyoniis regnavit XX POLYBUS	ann. XL.
Sicyoniis regnavit XXI INACHUS	ann. XLII.
Sicyoniis regnavit XXII PHAESTUS	ann. VIII.
Sicyoniis regnavit XXIII ADRASTUS	ann. IIII.
Sicyoniis regnavit XXIV POLYPHIDES	ann. XXXI.

ARGIVORVM REGES.

Argivis regnavit XIII PROETUS	ann. XVII.
Argivis regnavit XIIII ACRISIUS	ann. XXXI.

Argivorum regnum defecit, quod ſtetit annis quingentis quadraginta quatuor, uſque ad Pelopem, qui regnavit annis LVIII.

Perſeus Acriſio non ſponte interfecto, migravit ab Argis, atque regnavit poſt Acriſium, in Mycenas imperio tranſlato. Et ibidem reges fuerunt Perſeus, Sthenelus, Euryſtheus, Atreus, Thyeſtes, Agamemnon, Ægiſthus, Oreſtes, & Tiſamenos, & Penthilus, & Cometes, uſque ad Heraclidarum deſcenſum. Rex Sthenelus in Mycenas imperio tranſlato regnavit annis octo.

MYCENARUM REGES.

Mycenis regnavit STHENELUS	ann. VIII.
Mycenis regnarunt ATREUS & THYESTES	ann. LXV.
Mycenis regnavit AGAMEMNON	ann. XV.

ATHENIENSIVM REGES.

Athenienſibus regnavit VII CECROPS alter	ann. XL.
Athenienſibus regnavit VIII PANDION alter	ann. XXV.

Athe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Athenienſibus regnavit IX ÆGEUS Pandionis filius ann. XLVII.
Athenienſibus regnavit X THESEUS ann. XXX.
Athenienſibus regnavit XI MENESTHEUS ann. XXIII.

DECIMA NONA ÆGYPTIORVM DYNASTIA.

Ægyptii per nonam decimam Dynaſtiam ſuo imperatore uti cœperunt, quorum primus SETHOS.

Ægyptiis regnavit primus SETHOS ann. LV.
Ægyptiis regnavit ſecundus RAMSES ann. LXVI.
Ægyptiis regnavit tertius AMENOPHTES ann. XL.
Ægyptiis regnavit quartus AMMENEMES ann. XXVI.
Ægyptiis regnavit quintus THUORIS ann. VII.

Thuoris rex Ægypti ab Homero vocatur maritus Alcandræ, cujus meminit in Odyſſea, dicens poſt Trojæ captivitatem Menelaum, & Helenam ad eum divertiſſe repetentes Græciam poſt bellum Trojæ.

Poſt Aod, Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis XX, qui conjunguntur temporibus Debboræ, & Barach, ſecundum Judæorum traditiones. Poſt Debboram Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis ſeptem, qui conjuncti ſunt temporibus Gedeon ſecundum Judæorum traditiones. Poſt Jair Hebræos in ditionem redigunt Ammonitæ annos XVIII, qui & temporibus poſteriorum Judicum copulantur, ſecundum Judæorum traditionem.

Bellum, quod ſub Eumolpo dicitur geſtum, hoc tempore fuit. Melampus divinus agnoſcitur. In Dardania regnavit Tros, à quo Trojani nuncupati. Apud Pythium vates prima Phemonoe hexametris verſibus futura ceciniſſe narratur. Phrygas rexit Tantalus, qui prius Mæones vocabantur. Ob raptum Ganymedis Troi patri Ganymedis, & Tantalo bellum exortum eſt, ut ſcribit Phanocles poëta. Fruſtra igitur Jovis fabula, & raptrix aquila conſingitur. Tityus convixit Tantalo, & Tityo Latona mater Apollinis, qui cum Hercule ſervivit Admeto. Ea, quæ de Phrixo & Melicerta dicuntur, ſub quo celebrata ſunt Iſthmia, eodem tempore habita ſunt. A Sicyone Sicyonii nuncupati ſunt, qui primum Ægialei vocabantur. Hoc tempore Pelops Hippodamiam duxit uxorem. Et Perſeus adverſus Perſas dimicat, Gorgonæ meretricis capite deſecto, quæ propter eximiam pulchritudinem ita ſpectatores ſuos mentis inopes reddebat, ut vertere eos putaretur in lapides. Didymus ſcribit in peregrina Hiſtoria, & perhibet ſcriptorem ejus. Pegaſus equus velociſſimus cujuſdam mulieris fuit, ſive, ut Palæphatus affirmat, Bellerophontis navis fuit. His temporibus Cyrene civitas condita eſt in Libya. Ion vir fortis ex ſuo vocabulo Athenienſes Iones vocavit. Hoc tempore geſta Perſei ſunt. Dionyſius, qui & Liber Pater, adverſus Indos dimicans, juxta Indum fluvium Nyſam urbem condidit. Amphion Thebis regnavit, quem ferunt cantu citharæ ſaxa moviſſe. Fuerunt autem duro corde, &, ut ita dixerim, ſaxei quidam auditores. Secundum quoſdam Thebis regnavit Cadmus. Europa à Cretenſibus rapta eſt navi, cujus inſigne fuit taurus. Pelops Peloponneſiis regnavit, Olympiis quoque præfuit: qui poſtea adverſus Ilium arma corripiens ſuperatur à Dardano. Ea, quæ de Spartis memorantur, quos Palæphatus ſcribit, quum proximarum eſſent regionum, adverſus Cadmum ſubito extitiſſe, & propter repentinos quaſi de terra contractus, & ex omni parte confluctus, SPARTOS vocatos, tunc geſta ſunt. His temporibus Mida regnavit in Phrygia. Ilium ab Ilo condita. Lajus Chryſippum rapuit. Templum in Eleuſina ædificatum. Quidam his temporibus vindicant geſta Liberi Patris, & ea, quæ de Indis, Lycurgo, Actæone, & Pentheo memorantur: quomodo adverſus Perſen conſiſtens occiditur in prælio. Ait Dinarchus poëta, non Rhetor. Qui autem voluerit, poteſt inſpicere ipſius Liberi Patris apud Delphos ſepulchrũ juxta Apollinem aureum. Pingitur vero Liber muliebri & delicato corpore, propter mulieres in ſuo exercitu militantes: Nam pariter ad arma viris fœminas allegebat, ut Philochorus loquitur in ſecundo Atthidis libro. Miletus condita. Europa Agenoris filia, ut in quibuſdam legimus, rapitur: quod iis congruit, quæ de Minoë dicuntur. Pandion fugit à Metionidibus paſſus inſidias. Philammon Delphius nobilis habetur, qui primus Pythium chorum conſtituit. Eæ, quę de Dædalo fabulæ feruntur, qui viſus eſt ſimulachra feciſſe moventia. Primus enim omnium pedes ſtatuarum à ſe invicem ſeparavit, aliis conjunctim eos fabricantibus. Palæphatus memorat: nec non quomodo cum filio Icaro Minoëm navi fugerit, & propter inveſtigabilem fugam avolaſſe pennis æſtimatus ſit. Cyzicus hoc tempore condita. Argonautæ his temporibus fuerunt. Tyrus condita ante templum Jeroſolymitanum annis CCCXL, ut ſcribit Joſephus in tertia. Atreus & Thyeſtes poſt Pelopem Peloponneſi imperium diviſerunt. Argonau-

gonautarum navigatio. Orpheus Thrax clarus habetur, cujus diſcipulus fuit Muſæus filius Eumolpi. Linus magiſter Herculis omnibus notus efficitur. Ea, quæ de Hipſypyle memorantur in Lemno. Ea, quæ de Sphinga, & Oedipode, & Argonautis dicuntur, in qua fuerunt Hercules, Aſclepius, & Pollux. Si ergo inter Argonautas fuerunt Caſtor & Pollux, quomodo poteſt eorum ſoror Helena credi, quæ poſt multos annos virgo rapitur à Theſeo? Sphingam vero ſcribit Palæphatus uxorem Cadmi propter zelum Harmoniæ à viro recedentem contra Cadmum conſtitiſſe. Minos mare obtinuit, & Cretenſibus leges dedit, ut Paradius memorat: quod Plato falſum eſſe convincit. Thamyris Ammonis filius inſignis habetur. Hercules conſummat certamina: Antæum interficit: Ilium vaſtat. Dicitur autem Antæus Terræ filius, quia ſolorum palæſtricæ artis certaminum, quæ in terra exercentur, ſcientiſſimus erat; & ob id videbatur à Terra matre adjuvari. Hydram autem callidiſſimam ſophiſtriam fuiſſe aſſerit Plato. Bellum Lapitharum & Centaurorum ſub hoc tempore: quos ſcribit Palæphatus libro de incredibilibus nobiles fuiſſe equites Theſſalorum. Priamus regnavit poſt Laomedontem: ea, quæ de Minotauro dicuntur, hujus ſunt temporis. Philochorus in ſecundo Atthidis libro ſcribit magiſtratum Minois fuiſſe Taurum nomine inhumanum atque crudelem: & quia Minos ſuper morte Androgei agonem ſtatuerat præmii nomine pueros Atticos largiens, ille fortiſſimus univerſos in contentione ſuperabat. Tandem factum eſt, ut à Theſeo in palæſtrica vinceretur. Ob quod Athenienſes pueri tributaria pœna liberati ſunt, ſicut ipſos quoque Cnoſſios referre teſtatur. Medea Colchenſis ab Ægeo diſcedit. Theſeus adverſum Thebas dimicavit. Septem, qui adverſus Thebas, pugnaverunt. Androgeos Athenis dolo interficitur. Theſeus Helenam rapuit, quam rurſus fratres cæperunt, capta matre Theſei, eo peregrinante. Theſeus, quum Athenienſes prius per regionem diſperſos primus in unam civitatem congregaſſet, ignominioſe ejectus eſt per ſigna teſtarum, eandem legem primus ipſe conſtituens. Minos leges ac jura conſtituit. Philiſtus ſcribit à Zioro & Carthagine hoc tempore Carthaginem conditam. Eoſdem autem fuiſſe Tyrios. Hercules agonem Olympicum conſtituit: à quo, uſque ad primam Olympiadem, ſupputantur anni CCCCXXX. Bellum Amazonum contra Thebas. Apri Calydonii, & Meleagri fabula. Theſeus Athenas profugus dereliquit. Minos in Sicilia adverſum Dædalum arma capiens à filiabus Cocali occiditur. Atreus Argis regnat. Phædra Hippolytum amat. Hercules in Libya occidit Antæum. Menelaus regnat in Lacedæmone. Interfectorum poſteri, qui vocabantur EPIGONI, adverſum Thebas bellum movent. Hercules in morbum incidit peſtilentem: qui ob remedium doloris ſe jecit in flammas, & ſic morte finitus eſt, anno ætatis ſuæ quinquageſimo ſecundo. Quidam ante triginta annos eum periiſſe ſcribunt. Alexander rapuit Helenam: & Trojanum bellum decennale ſurrexit. Cauſſa belli, quod trium mulierum de pulchritudine certantium præmium fuit, una earum Helenam paſtorali judici pollicente. Memnon & Amazones Priamo tetulere ſubſidium. Mopſus regnavit in Cilicia, à quo Mopſicrene, & Mopſiiſtia. Meneſtheus moritur in Melo regrediens à Troja: poſt quem Athenis regnavit Demophoon. Troja capitur XV anno Agamemnonis. A captivitate Trojæ, uſque ad primam Olympiadem, fiunt anni numero quadringenti ſexaginta ſex. Colligitur omne tempus à primo anno nativitatis Abrahæ, anni DCCCXXXV.

HEBRÆORUM JUDICES.

Poſt Labdon, Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annos XL, qui computantur temporibus Judicum poſteriorum, ſecundum Hebræorum traditiones.

Hebræorum judex SAMSON — ann. XX.

Hic fortiſſimus fuit, ita ut à quibuſdam facta ejus geſtis Herculis comparentur.

Hebræorum judex HELI Sacerdos — ann. XL.

In Hebræorum libro inveniuntur XL anni: in LXX autem interpretatione XX. Hebræi hunc tradunt eſſe Phineem

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XXVII. TEUTEUS — ann. XL.

Aſſyriis regnavit XXVIII TIMEUS — ann. XXX.

SICYONIORUM REGES.

Sicyoniis regnavit XXV PELASGUS. — ann. XX.

Sicyoniis

Sicyoniis regnavit XXVI ZEUXIPPUS ann. XXXII.

Quidam ad hujus memoriam conſervandam Balneas Byzantinorum multo poſt tempore appellatas putant.

Reges Sicyoniorum defecerunt, qui regnaverunt annis DCCCCLXII. Poſt quos Sacerdotes Carnii conſtituti ſunt. Caſtoris Chronographia de Sicyoniorum regno: *Exponemus Sicyoniorum reges ab Aegialeo, uſque ad Zeuxippum; qui omnes regnaverunt annis nongentis* LXII. Poſt quos Sacerdos conſtitutus eſt Charidemus, qui impenſas non ſuſtinens fugit.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit XII DEMOPHON filius Theſei ann. XXXIII.
Athenienſibus regnavit XIII OXYNTES ann. XII.
Athenienſibus regnavit XIIII APHIDAS ann. I.
Athenienſibus regnavit XV THYMOETES ann. VIII.

Erechthidarum imperio deſtructo, Atticorum Principium regnum ad aliud genus tranſlatum eſt, quum Thymoeten provocaſſet Xanthius Bœotius, & Thymoete recuſante, Melanthus Pylienſis Andropompi filius ſuſcepiſſet ſingulare certamen, ac deinde regnaſſet. Hinc & APATURION, id eſt fallaciarum ſolennitas celebratur: quia victoria fraude proceſſerat. Caſtoris de regno Athenienſium: *Exponemus autem & Athenienſium reges cognomento Erechthidas, à Cecrope Diphye, uſque ad Thymoeten: quorum omne tempus invenitur annorum* CCCCXXIX. *Poſt quos ſuſcepit regnum Melanthus Pylienſis Andropompi filius, & filius ejus Codrus: qui imperaverunt ſimul annis quinquaginta octo.*

LATINORUM REGNUM.

Primus rex Latinorum poſt captam Trojam Æneas. Ante eum Janus, Saturnus, Picus, Faunus regnaverunt annis circiter CL.

Latinis, qui poſtea Romani nuncupati ſunt, tertio anno captivitatis Trojæ, ſive, ut quidam volunt, poſt annos VIII, regnavit ÆNEAS ann. III.
Latinis regnavit ſecundus ASCANIUS Æneæ filius ann. XXXVIII.
Latinis regnavit tertius SILVIUS POSTHUMUS ann. XXIX.

Silvius Poſthumus, quia poſt mortem patris editus ruri fuerat educatus, & Silvii & Poſthumi nomen accepit: à quo omnes Albanorum Reges SILVII vocati ſunt.

De tertio tomo Manetho Ægyptii. Ægyptiorum viceſima Dynaſtia Diopolitanorum ann. CLXXVIII.

Poſt Labdon Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ ann. XL, qui computantur temporibus Judicum poſteriorum, ſecundum Hebræorum traditiones.

Lydii mare obtinuerunt. Mycenis poſt necem Ægyſthi regnavit Oreſtes ann. XV. Ea, quæ de Ulyſſe fabulæ ferunt, quomodo trieri Tyrrhenorum Scyllam fugerit ſpoliare hoſpites ſolitam. Scribit Palæphatus incredibilium libro primo. Sirenas quoque fuiſſe meretrices, quæ deceperunt navigantes. Pyrrhus Delphis in templo Apollinis ab Oreſte occiditur proditione ſacerdotis Macarei; quo tempore etiam quidam Homerum fuiſſe dicunt. Hectoris filii Ilium receperunt, expulſis Antenoris poſteris, Heleno ſibi ſubſidium ferente. Secundum quoſdam Heraclidarum deſcenſus. Amazones Epheſi templum incenderunt. Agon Lyciorum primus actus.

Aſcanius Æneæ filius Albam urbem condidit. Aſcanius derelicto novercæ ſuæ Laviniæ regno Albam condidit: & Silvium Poſthumum fratrem ſuum Æneæ ex Lavinia filium ſumma pietate educavit. Aſcanius Julium filium procreavit: à quo familia Juliorum orta, & propter ætatem parvuli, quia necdum regendis civibus idoneus erat, Silvium Poſthumum fratrem ſuum regni reliquit heredem.

HEBRÆORUM JUDICES.

Hebræorum Judices SAMUEL & SAUL primus rex ann. XL.

REGES HEBRÆORUM.

Hebræis primus regnavit DAVID ex tribu Juda ann. XL.
Hebræis regnavit ſecundus SALOMON filius David ann. XL.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit xxix Dercylus ann. xl.
Aſſyriis regnavit xxx Eupales ann. xxxviii.
Aſſyris regnavit xxxi Laosthenes ann. xlv.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit xvi Melanthus ann. xxxvii.
Athenienſibus regnavit xvii Codrus Melanthi filius ann. xxi.

Codrus juxta reſponſum ſeipſum morti tradens interimitur bello Peloponneſiaco, in quo Erichthidarum deſtructum imperium eſt, quod cccc lxxxvii annis perſeveraverat. Poſt Codrum, Principes, quos mors finiebat: quorum primus Medon regnum in finem vitæ obtinuit Athenis: & poſt eum cæteri Reges.

Athenienſibus regnavit primus Medon ann. xx.
Athenienſibus regnavit ſecundus Acastus ann. xxxvi.
Athenienſibus regnavit tertius Archippus ann. xix.

LATINORUM REGES.

Latinis regnavit quartus Æneas Silvius ann. xxxi.

In alia Hiſtoria reperimus quartum Latinum Silvium regnaſſe Laviniæ, & Melampodis filium uterinum fratrem Poſthumi, & quintum, qui nunc hic quartus ponitur, Silvium Æneam Poſthumi filium.

Latinis regnavit quintus Latinus Silvius ann. l.
Latinis regnavit ſextus Alba Silvius Silvii Æneæ F. ann. xxxix.

LACEDÆMONIORUM REGES.

Lacedæmoniis regnavit primus Eurystheus ann. xlii.
Lacedæmoniis regnavit ſecundus Agis ann. i.
Lacedæmoniis regnavit tertius Echestratus ann. xxxv.
Lacedæmoniis regnavit quartus Labotes ann. xxxvii.

CORINTHIORUM REGES.

Corinthiis regnavit primus Aletes ann. xxxv.
Corinthiis regnavit ſecundus Ixion ann. xxxvii.
Corinthiis regnavit tertius Agelaus ann. xxx.

Mortuo Eli Sacerdote Arca teſtamenti ab alienigenis poſſidetur, ac deinde in domo Aminadab facit annos xx. Samuel prophetabat. Hebræorum Pontifex Abiathar clarus habetur. Prophetabant Gad, Nathan, Aſaph. Salomon templum ædificare cœpit in Jeroſolymis, conſummavitque annis octo. Colligitur omne tempus à Moyſe, & egreſſu Iſraëlis ex Ægypto, uſque ad Salomonem, & ædificationem Templi in principiis annorum, ccccLxxx, ut Regnorum liber tertius teſtimonio eſt. A Diluvio, uſque ad Moyſen, anni m cccc xlvii. Ab Adam, uſque ad Diluvium, anni mm cc xlii. Fiunt omnes ſimul anni mmmm c lxix. Hebræorum Sacerdos Sadoc octavus ab Aaron. Prophetavit Sadoc, Achias Silonites, Sameas.

Homerus ſecundum quorundam opinionem his fuiſſe temporibus judicatur. Quanta autem de eo apud veteres diſſonantia fuerit, manifeſtum eſſe poterit ex ſequentibus. Quidam eum, ex quibus Crates, ante deſcenſum Heraclidarum ponunt. Eratoſthenes poſt centum annos Trojanæ captivitatis. Ariſtarchus Ionica migratione, ſive poſt annos centum. Philochorus Ionicæ migrationis tempore ſub Archippo Athenienſium magiſtratu, & poſt captam Trojam anno clxxx. Apollodorus Athenienſis cclx anno everſionis Ilii. Extiterunt alii, qui modico ante, quam Olympiades inciperent, id eſt cccc retro annis à Trojana captivitate eum fuiſſe putant: licet Archilochus vigeſimam tertiam Olympiadem, & quingenteſimum Trojanæ everſionis annum ſupputet. Heraclidarum deſcenſus in Peloponneſum. Euryſtheus & Procles Spartam obtinuerunt. Iones profugi Athenas ſe contulerunt. Peloponnenſes contra Athenas dimicant. Pelaſgi mare obtinuerunt. Magneſia in Aſia condita. Myrina condita. Cyme vel Cumæ in Italia condita. Epheſus condita ab Andro-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Andronico. Carthago condita eſt, ut quidam volunt, à Carchedone Tyrio: ut vero alii, à Didone filia ejus poſt Trojanum bellum ann. CXLIII. Ionica emigratio, in qua quidam Homerum fuiſſe ſcribunt.

REGNA JUDA ET ISRAEL.

Poſt mortem Salomonis ſeditione orta in gente Judæa, & regno bifariam diviſo, in Samaria decem Tribubus regnavit JEROBOAM: ROBOAM filius Salomonis regnavit in Jeruſalem, duabus Tribubus ſibi ſubjectis, quæ vocabantur Juda, ob reges Judæorum, qui ex ſtirpe Iudæ deſcenderant, unde & univerſa gens Iudææ nomen ſortita eſt.

REGES JUDA.

Hebræorum Iuda rex tertius ROBOAM filius Salomonis ann. XVII.
Hebræorum Iuda rex quartus ABIA ann. III.
Hebræorum Iuda rex quintus ASA ann. XLI.

REGES ISRAEL.

Hebræorum Iſrael rex primus IEROBOAM in Samaria ann. XXII.
Hebræorum Iſrael rex ſecundus NADAB ann. II.
Hebræorum Iſrael rex tertius BAASA ann. XXIV.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XXXII PYRITIADES ann. XXX.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit quartus THERSIPPUS ann. XLI.
Athenienſibus regnavit quintus PHORBAS ann. XXXI.

LATINORUM REGES.

Latinis regnavit ſeptimus AEGIPUS, ſive ATTIUS SILVIUS Albæ ſuperioris Regis filius. ann. XXIV.
Latinus regnavit octavus CAPYS SILVIUS Attii ſuperioris filius ann. XXVIII.

LACEDÆMONIORUM REGES.

Lacedæmoniis regnavit quintus DORYSSUS ann. XXIX.
Lacedæmoniis regnavit ſextus AGESILAUS ann. XLIV.

CORINTHIORUM REGES.

Corinthiis regnavit quartus PRYMNIS ann. XXXV.
Corinthiis regnavit quintus BACCHIS, unde Bacchidæ cognominati, ann. XXXV.

ÆGYPTIORUM XXI DYNASTIA REGUM TANITANORUM. VII.

Ægyptiis regnavit primus SEMENDIS ann. XXVI.
Ægyptiis regnavit ſecundus PSEUSENNES ann. XLI.

Suſakim rex Ægypti contra Judæos dimicans Templum ſpoliavit. Hebræorum Pontifex Maximus Abimelech illuſtris habetur. Prophetabant Achias, Sameas, & is, qui fuerat apud altare Samariæ, Ieu, Ioed. Azarias, qui & Addo, Ananias.

Tertio mare obtinuerunt Thraces annos decem & novem. Samus condita, & Smyrna in urbis modum ampliata. Thraces Bebryciam, quæ nunc Bithynia vocatur, à Strymone tranſeuntes occupaverunt.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda rex ſextus IOSAPHAT juſtus	ann. XXV.
Hebræorum Juda rex ſeptimus IORAM	ann. VIII.
Hebræorum Juda rex octavus OCHOZIAS	ann. I.
Hebræorum Juda nonus GOTHOLIA mater Oziæ	ann. VII.
Hebræorum Juda decimus IOAS	ann. XL.

REGES ISRAEL.

Hebræorum Iſrael quartus ELA	ann. II.
Hebræorum Iſrael rex quintus AMRI	ann. XII.
Hebræorum Iſrael rex ſextus ACHAB	ann. XXII.
Hebræorum Iſrael rex ſeptimus OCHOZIAS	ann. II.
Hebræorum Iſrael octavus IORAM	ann. XII.
Hebræorum Iſrael nonus IEU	ann. XXVIII.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XXXIII OPHRACTEUS	ann. XX.
Aſſyriis regnavit XXXIV OPHRATANES	ann. L.
Aſſyriis regnavit XXXV OCRAZAPES	ann. XLII.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit ſextus MEGACLES	ann. XXX.
Athenienſibus regnavit ſeptimus DIOGENETUS	ann. XXVIII.

LATINORUM REGES.

Latinis regnavit IX CALPETUS SILVIUS ſuperioris Regis Capys F.	ann. XII
Latinis regnavit X TIBERINUS SILVIUS Calpeti filius, à quo fluvius appellatus eſt Tiberis, qui prius Albula vocabatur,	ann. VIII.
Latinis regnavit XI AGRIPPA SILVIUS Tiberini filius	ann. XL.
Latinis regnavit XII AREMULUS SILVIUS Agrippæ ſuperioris F.	ann. XIX.

LACEDÆMONIORUM REGES.

Lacedæmoniis regnavit ſeptimus ARCHELAUS	ann. LX.

CORINTHIORUM REGES.

Corinthiis regnavit ſextus AGELAS	ann. XXX.
Corinthiis regnavit ſeptimus EUDEMUS	ann. XXV.

ÆGYPTIORUM REGES.

Ægyptiis regnavit tertius NEPHERCHENES	ann. IV.
Ægyptiis regnavit quartus AMENOPHTHIS	ann. IX.
Ægyptiis regnavit quintus OSOCHOR	ann. VI.
Ægyptiis regnavit ſextus SPINACHES	ann. IX.
Ægyptiis regnavit ſeptimus PSUSENNES	ann. XXXV.

Apud Hebræos prophetabant Abdias, Ieu, Ozias, Micheas. Pſeudoprophetæ vero erant Sedechias, Eliezer. Prophetabant Elias, & Eliſæus. Elias rapitur. Ionadab filius Rechab clarus habetur. Iojadas apud Hebræos inſigniſſimus erat Pontifex, qui ſolus poſt Moyſem vixit annos CXXX. Hebræorum propheta Zacharias occiditur.

Quarto mare obtinuerunt Rhodii ann. XXIII. Quinto mare obtinuerunt Phryges ann. XXV. Lycurgus inſignis habetur.

In Latina Hiſtoria ad verbum hæc ſcripta reperimus: *Agrippa apud Latinos regnante, Homerus poëta in Græcia claruit, ut teſtatur Apollodorus Grammaticus, & Euphorbus hiſtoricus, ante urbem conditam ann.* CXXIV, *&, ut ait Cornelius Nepos, ante Olympiadem primam annis* C. Silvius Aremulus Agrippæ Regis filius præſidium Albanorum inter montes, ubi nunc Roma eſt, poſuit: qui ob impietatem fulminatus interiit. Hujus fuit Julius proavus Julii-Proculi, qui cum Romulo Romam commigrans fundavit Juliam gentem.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda rex XI AMASIAS	ann. XXIX.

REGES ISRAEL.

Hebræorum Iſrael XI JOAS	ann. XVI.
Hebræorum Iſrael XII JEROBOAM	ann. XLI.

ASSYRIORUM REGES.

Aſſyriis regnavit XXXVI TONOS CONCOLEROS, qui vocatur Græce SARDANAPALUS	ann. XX.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit VIII PHERECLUS	ann. XIX.
Athenienſibus regnavit IX ARIPHRON	ann. XX.

Sub Ariphrone Aſſyriorum regnum deſtructum, & Sardanapalus, ut nonnulli ſcriptitant.

LATINORUM REGES.

Latinis regnavit XIII AVENTINUS SILVIUS	ann. XXXVII.

LACEDÆMONIORUM REGES.

Lacedæmoniis regnavit octavus TELECLUS	ann. XL.

CORINTHIORUM REGES.

Corinthiis regnavit octavus ARISTODEMUS	ann. XXV.
Corinthiis regnavit nonus AGEMON	ann. XVI.

ÆGYPTIORUM XXII DYNASTIA BUBASTITARUM REGUM III.

Ægyptiis regnavit primus SESONCHOSIS	ann. XXI.
Ægyptiis regnavit ſecundus OSORTHON	ann. XV.
Ægyptiis regnavit tertius TACELLOTHIS	ann. XIII.

Hebræorum Propheta Zacharias occiditur. Eliſæus propheta moritur. Zacharias propheta interficitur à Rege Joas.

Lycurgus inſignis habetur. Carthaginem quidam hac ætate conditam putant. Alii ut ſupra memoravimus. Sardanapalus eodem tempore Tarſum, atque Anchialem condidit, & in prælio victus ab Arbace Medo ſemet incendio concremavit.

Aventinus Aremuli ſuperioris Regis filius in eo monte, qui nunc pars Urbis eſt, mortuus ac ſepultus æternum loco vocabulum dedit.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda rex XII AZARIAS, qui & OZIAS	ann. LII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

REGES ISRAEL.

Hebræorum Iſrael XIII ZACHARIAS menſes VI. poſt quem XIII SELLUM dies III, Hic annos conſumitur per diverſos.
Hebræorum Iſrael XV rex MANAHEM ann. X.
Hebræorum Iſrael XVI rex PHACEAS ann. X.

REGNUM MEDORUM.

Uſque ad id tempus fuiſſe reges Aſſyriorum Hiſtoria refert. Et fiunt ſimul anni MCXCVII. Omnes autem anni regni Aſſyriorum à primo anno Nini, ſupputantur MCCXL. Arbaces Medus, Aſſyriorum imperio deſtructo, regnum in Medos tranſtulit: & interim ſine Principibus res agebatur, uſque ad Deïocem regem Medorum. In medio autem tempore Chaldæi proprie prævalebant: quorum ſeparatæ quædam Regum ſucceſſiones feruntur. Reliquæ autem gentes propriis Regibus utebantur.
Medis primus regnavit ARBACES ann. XXVIII.
Medis regnavit ſecundus SOSARMUS ann. XXX.

REGES ATHENIENSIUM.

Athenienſibus regnavit decimus THESPIEUS ann. XXVII.
Athenienſibus regnavit XI AGAMESTOR ann. XX.

LATINORUM REGES.

Latinis regnavit XIV PROCAS SILVIUS Aventini ſuperioris fil. ann. XXIII.
Latinis regnavit XV AMULIUS SILVIUS ann. XLIV.

LACEDÆMONIORUM REGES.

Lacedæmoniis regnavit nonus ALCAMENES ann. XXVII.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit primus CORANUS ann. XXVIII.
Macedonibus regnavit ſecundus COENUS ann. XII.

CORINTHIORUM REGES.

Corinthiis regnavit decimus ALEXANDER ann. XXV.
Corinthiis regnavit XI TELESTES ann. XII.
Corinthiis regnavit XII AUTOMENES ann. I.
Corinthiorum reges defecerunt. Poſt hos conſtituti ſunt in Corintho annui Prytanis.

ÆGYPTIORUM DYNASTIA XXIII TANITARUM. REGUM III.

Ægyptiis regnavit primus PETUBASTES ann. XXV.
Ægyptiis regnavit ſecundus OSORTHON, quem Herculem Ægyptii cognominarunt, ann. IX.
Ægyptiis regnavit tertius PSAMMUS ann. X.

Prophetabant apud Hebræos Oſee, Amos, Iſaias, Jonas.

Septimo Phœnices mare obtinuerunt. Lycurgus Lacedæmoniis jura componit. Lycurgi leges à Lacedæmone juxta ſententiam Apollodori hac ætate ſuſceptæ. Trieres prima navigat in Corinthum. Ægyptii poſt Phœnices mare obtinuerunt. Phidon Argivus menſuras, & pondera primus inſtituit.

Numitor Procæ ſuperioris Regis filius major à fratre Amulio regno pulſus in agro ſuo vixit. Filia ejus adimendi partus gratia Virgo Veſtalis electa: quæ quum ſeptimo patrui anno geminos

minos edidiſſet infantes, juxta legem in terra viva defoſſa eſt. Verum parvulos juxta ripam Tiberis expoſitos Fauſtulus regii paſtor armenti ad Accam Laurentiam uxorem ſuam detulit; quæ propter pulchritudinem, & rapacitatem corporis quæſtuoſi Lupa à vicinis appellabatur. Vnde ad noſtram memoriam meretricum cellulæ Lupanaria dicuntur. Pueri, quum adoleviſſent, collecta paſtorum & latronum manu, interfecto apud Albam Amulio, avum Numitorem in regnum reſtituunt.

REGES JVDA.

Hebræorum Iuda rex XIII IOATHAM ann. XVI.
Hebræorum Iuda rex XIV ACHAZ ann. XVI.

REGES ISRAEL.

Hebræorum Iſrael rex XVII PHACEE ann. XX.
Sub hoc Teglath Phalaſſar Rex Aſſyrius magnam partem populi Iudæorum in Aſſyrios tranſtulit.
Hebræorum XVIII rex OSEE ann. IX.

REGES MEDORUM.

Medis regnavit tertius MEDIDUS ann. XL.

ATHENIENSIUM REGES.

Athenienſibus regnavit XII AESCHYLUS ann. XXIII.
Athenienſibus regnavit XIII ALCMAEON ann. II.
Athenis Principes, qui uſque ad mortem ſuam reipublicæ præerant, deſierunt, & in decem annos magiſtratuum conſuetudo converſa eſt: regnavitq; primus CHAROPS ann. X.

ATHENIENSIUM PRINCIPES DECENNALES.

Athenienſibus regnavit XIV CHAROPS ann. X.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit tertius TYRIMMAS ann. XXXVIII.

LYDORUM REGNUM.

Lydis regnavit primus ARDYSUS ann. XXXVI.

ÆGYPTIORUM DYNASTIA XXIV.

Ægyptiis regnavit BOCCHORIS Saites ann. XLVI.
Prophetabat Oſee, Joël, Iſaias, Oded.
Bocchoris Ægyptiis jura conſtituit, ſub quo & agnus locutus eſt. Conſtituitur Olympias prima ſecundo anno Æſchyli Athenienſium Judicis: in qua Corœbus Elienſis extitit victor. Hanc Africanus temporibus Joatham regis Hebræorum fuiſſe ſcribit. Noſtra quoque ſupputatio iiſdem temporibus eam exhibuit. Scribit autem Africanus, ut verba ejus ponam, ad hunc modum: *Æſchylus Agameſtoris filius apud Athenienſes obtinuit principatum annis viginti tribus, qua ætate Ioatham regnabat in Ieruſalem.* Elii quinquennale certamen agunt, quatuor annis in medio expletis, in quibus Principes annui conſtituuntur: quam Olympiadem Iphitus filius Praxonidis filii Aemonis primus conſtituit. Ab hoc tempore Græca de temporibus hiſtoria vera creditur. Nam ante hæc, ut cuique viſum eſt, diverſas ſententias protulerunt. A captivitate Trojæ, uſque ad primam Olympiadem, anni CCCCVI. Lacedæmoniorum reges defecerunt. Hoc tempore Teglath Phalaſſar rex Aſſyriorum magnam partem Iudæorum populi in Aſſyrios tranſtulit, Rege Phacee: quo tempore Arctinus Mileſius verſificator prope omni metro & opere clarus habetur. Remus & Romulus

gene-

generantur à Marte & Ilia. Heſiodus ſecundum quoſdam clarus habetur. Athenis primum Trieres navigavit, Aminocleo primum curſum dirigente. Eumelus Poëta, qui Bugoniam, & Europiam: & Arctinus, qui Æthiopidam compoſuit, & Ilii Perſin, agnoſcuntur. In Lacedæmone primus Ephoros, quod magiſtratus nomen eſt, conſtituitur. Fuit autem ſub Regibus Lacedæmoniorum ann. cccl. Cinæthon Lacedæmonius Poëta, qui Telegoniam ſcripſit, agnoſcitur. Theræi Cyrenem condiderunt, oraculo ſic jubente. Conditor urbis Battus, cujus proprium nomen Ariſtoteles. Aradus inſula condita. Mare obtinent Mileſii. Nonnulli Romanorum ſcriptores Romam conditam ferunt.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda rex xv EZECHIAS	ann. XXIX.
Hebræorum Juda rex xvi MANASSE	ann. LV.

REGES MEDORUM.

Medis regnavit quartus CARDICEAS	ann. XIII.
Medis regnavit quintus DEIOCES	ann. LIV.

REGES ATHENIENSIUM.

Athenienſibus regnavit xv ÆSIMEDES	ann. X.
Athenienſibus regnavit xvi CLIDICUS	ann. X.
Athenienſibus regnavit xvii HIPPOMENES	ann. X.
Athenienſibus regnavit xviii LEOCRATES	ann. X.
Athenienſibus regnavit xix APSANDER	ann. X.
Athenienſibus regnavit xx ERYXIAS	ann. X.

ROMANORUM REGES.

Romanis primus regnavit ROMULUS	ann. XXXVIII.
Interregnum anni unius.	
Romanis ſecundus regnavit NUMA, qui & POMPILIUS	ann. XL.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit quartus PERDICCA	ann. LI.

LYDORUM REGNUM.

Lydis regnavit ſecundus ALYATTES	ann. XIV.
Lydis regnavit tertius MELES	ann. XII.
Lydis regnavit quartus CANDAULES	ann. XVII.
Lydis regnavit quintus GYGES	ann. XXXVI.

ÆGYPTIORUM DYNASTIA XXV. ÆTHIOPUM, REGUM III.

Ægyptiis regnavit primus SABACON	ann. XII.
Ægyptiis regnavit ſecundus SEVICHUS	ann. XII.
Ægyptiis regnavit tertius TARACOS	ann. XX.

Decem Tribus, quæ vocabantur Iſrael, & erant in parte Samariæ, victæ à Sennacherib, qui & Salmanaſſar, rege Chaldæorum, tranſlatæ ſunt inter montes Medorum: regnatumque eſt in Samaria ann. CCL. Sennacherib rex Chaldæorum ad cuſtodiendam regionem Judæam accolas miſit Aſſyrios, qui æmulatores legis Judææ facti Samaritæ nuncupati ſunt: quod Latina lingua exprimitur cuſtodes.

Thales Mileſius Phyſicus Philoſophus agnoſcitur. Cyzicus condita. Lacedæmonii contra Meſſenios vicennale bellum habebant. Eumelus Corinthius verſificator agnoſcitur, & Sibylla Erythræa. Mida regnavit in Phrygia. Naxus condita in Sicilia. Syracuſæ in Sicilia condi-

conditæ. Mare obtinent Cares. Catina in Sicilia condita. Meſſena à Lacedæmoniis capitur. Bellum, quod in Thyrea inter Lacedæmonios & Argivos geſtum eſt, hoc tempore fuit. In Sicilia Cherſoneſus condita. Sibylla, quæ & Herophila, in Samo inſignis habetur. Nicomedia condita, quæ prius Aſtacos vocabatur. Deioces Ecbataniam condit. Hi, qui Partheniæ vocabantur, Tarentum condiderunt: tunc & Corinthii Corcyram. Croton, & Parion, & Sybaris conditæ. Mida, quum apud Phrygas regnaret, ſanguine tauri potato extinctus eſt.

Romæ Palilibus, qui nunc dies feſtus eſt, Remus rutro paſtorali à Fabio Romuli duce occiſus eſt ob tranſmiſſum ſaltu vallum. Ob Aſyli impunitatem magna Romulo multitudo conjungitur. Romulus primus milites ſumpſit ex populo, & nobiliſſimos c ſenes ob ætatem Senatores, ob ſimilitudinem curæ Patres appellavit. Circenſibus Conſualibus ludis adornatis Sabinæ raptæ anno ab Urbe condita tertio: & una virginum pulcherrima cunctarum acclamatione rapientum Talaſio duci Romuli decernitur. Unde in nuptiarum ſolennitatibus TALASIO vulgo clamitant: quod ſcilicet talis nupta ſit, quæ Talaſium habere mereatur. Ceninenſes, Antennates, Cruſtumenii, Fidenates, Veientes, qui ob raptum Sabinarum bellum moverant, vincuntur à Romulo. Tarpeia clipeis Sabinorum obruta. Unde mons Tarpejus, in quo nunc Capitolium. Romani, Tatio Sabinorum rege regnante cum Romulo, à Curibus QUIRITES appellantur. Romulus apud Capreæ paludem nuſquam comparuit: & ſuadente Julio Proculo, QUIRINI nomine conſecratus eſt. Mortuo Romulo, per quinos dies Senatores Rempublicam rexerunt: atque ita unus annus expletus eſt: quod tempus Interregnum appellatum eſt. Numa Pompilius ſecundus Romæ regnat: nullum cum finitimis bellum geſſit: duos menſes anno addidit Januarium & Februarium, quum antehac decem tantum menſes apud Romanos fuiſſent. Capitolium quoque à fundamentis ædificavit: & congiarium dedit aſſes ligneos, & ſcorteos.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda XVII AMON ann. XII.

Amon ſecundum LXX Seniorum interpretationem XII annis regnavit: ſecundum Hebræos annis duobus.

Hebræorum Juda XVIII Rex JOSIAS ann. XXXII.

MEDORUM REGES.

Medis regnavit ſextus PHRAORTES ann. XXIV.
Medis regnavit ſeptimus CYAXARES ann. XXXII.

ROMANORUM REGES.

Romanis regnavit tertius TULLUS HOSTILIUS ann. XXXII.
Romanis regnavit quartus ANCUS MARTIUS ann. XXIII.
Romanis regnavit quintus TARQVINIUS PRISCUS ann. XXXVII.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit quintus ARGAEUS ann. XXXVIII.
Macedonibns regnavit ſextus PHILIPPUS ann. XXXVIII.

LYDORUM REGES.

Lydis regnavit ſextus ARDYS ann. XXXVII.
Lydis regnavit ſeptimus SADYATTES ann. XV.

ÆGYPTIORVM DYNASTIA XXVI SAITARVM. REGVM IX.

Ægyptiis regnavit primus AMMERRES Æthiops ann. XII.
Ægyptiis regnavit ſecundus STEPHINATIS ann. VII.
Ægyptiis regnavit tertius NECHEPSOS ann. VI.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ægyptiis regnavit quartus NECHAO ann. VIII.
Ægyptiis regnavit quintus PSAMMITICHUS ann. XLIV.

Hebræorum Pontifex Maximus Helcias habetur. Jeremias prophetare orſus eſt hoc tempore. Apud Hebræos prophetabat Olda mulier. Prophetabant Sophonias & Hieremias. Joſias rex Judæorum cum Nechaone rege Ægyptiorum congreſſus occiditur. At mihi miraculo eſt, quomodo ad unum tempus uterque convenerit, quum Scriptura divina hunc Pharaonem Nechaonem appellet.

Hipponax notiſſimus redditur. Athenis annui Principes conſtituti ſunt, ceſſantibus Regibus. Novem Principes ex nobilibus urbis electi præfuerunt annuo imperio Reipublicæ. Cyzicus condita & Locri in Italia. Glaucus Chius primus ferri inter ſe glutinum excogitavit & junxit. In Sicilia Gela, in Pamphylia Phaſelis conditæ. Poſt Caras mare obtinuerunt Leſbii ann. LXIX. Chalcedon condita. Nudipedalia primum acta in Lacedæmone. Sibylla, quæ & Herophila, in Samo nobilis habetur. Archilochus, & Simonides, & Ariſtoxenus inſignes habentur. Zaleucus legum lator apud Locros frequentibus præconiis celebratur. Cypſelus in Corintho tyrannidem exercuit annis XXII. Byzantium condita. Alcmæon clarus habetur, & Leſches Leſbius, qui parvam fecit Iliadem. Acanthus condita, & Stagira. Iſtrus civitas in Ponto condita, & Abdera. In Ponto Boryſthenes condita eſt. Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem exercuit. Lampſacus condita & Abdera. Terpander inſignis habetur. Oraculo Dodonæo primum Græcia uſa eſt. Thales Mileſius Examii filius primus Phyſicus philoſophus agnoſcitur: quem ajunt vixiſſe uſque ad quinquageſimam octavam Olympiadem. Myrthæus Athenienſis poëta agnoſcitur. Sinope condita. Lipara condita. Battus condidit Cyrenem. Scythæ uſque ad Palæſtinam penetraverunt. Pruſias condita. Apud Corinthios tyrannidem exercuit Periander. Epidaurus condita, quæ poſtea vocata Dyrrachium. Phalaris tyrannis deſtructa. Draco legumlator, ut quibuſdam videtur, agnoſcitur. Cyaxares adverſus Aſſyrios dimicans, Ninum capit. Arion Methymnæus clarus habetur, qui à Delphino in Tænarum dicitur tranſportatus. Panætius in Sicilia primus arripuit tyrannidem.

Tullus Hoſtilius primus Regum Romanorum purpura & faſcibus uſus eſt: ac deinde cum ſua doma fulmine conflagravit. Idem Tullus Hoſtilius poſt longam pacem bella reparavit. Albanos, Vejentes, Fidenates vicit: & adjecto monte Cœlio Urbem valli ambitu ampliavit. Ancus Martius Numæ ex filia nepos Aventinum montem & Janiculum Vrbi addidit: & ſupra mare tertiodecimo ab Vrbe miliario Oſtiam condidit civitatem. Ad extremum morbo periit. Tarquinius Priſcus Capitolium conſtruxit, & Jovi dedicavit: Circum Romæ ædificavit, numerum Senatorum auxit: Romanos ludos inſtituit: muros & cloacas ædificavit. Ad extremum ab Anci filiis occiſus eſt Regis ejus, cui ipſe ſucceſſerat.

REGES JUDA.

Hebræorum Juda XIX JOACHAZ menſes III.
Hebræorum Juda XX rex ELIAKIM, qui & JOAKIM, ann. XI.
Hebræorum Juda XXI rex JOACHIM menſ. III.
Hebræorum Juda XXII SEDECHIAS ann. XXII.

MEDORUM REGES.

Medis regnavit octavus ASTYAGES ann. XXXVIII.

IMPERIUM PERSARUM.

Cyrus Medorum deſtruxit imperium, & regnavit Perſis, ſubverſo rege Medorum Aſtyage.
Perſis regnavit primus CYRUS ann. XXX.
Perſis regnavit ſecundus CAMBYSES ann. VIII.
Cambyſen ajunt ſecundum Nabuchodonoſor vocari, ſub quo Judith hiſtoria conſcribitur.

ROMANORUM REGES.

Romanis regnavit ſextus SERVIUS ann. XXXIV.
Romanis regnavit ſeptimus TARQVINIUS SUPERBUS ann. XXXV.

REGES

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

REGES MACEDONUM.

Macedonibus regnavit ſeptimus AEROPAS	ann. XXVI.
Macedonibus regnavit octavus ALCETAS	ann. XXIX.
Macedonibus regnavit nonus AMYNTAS	ann. L.

REGES LYDORUM.

Lydis regnavit octavus ALYATES	ann. XLIX.
Lydis regnavit nonus CROESUS	ann. XV.

Crœſus à Cyro captus eſt: & Lydorum regnum deſtructum eſt, quod ſtetit ann. CCXXX.

REGES ÆGYPTIORUM.

Ægyptiis regnavit VI NECHAO ſecundus	ann. VI.
Ægyptiis regnavit VII PSAMMITICHUS alter, qui & PSAMMUS,	ann. XII.
Ægyptiis regnavit VIII VAPHRES	ann. XXX.

Hujus quoque Vaphris Jeremias Propheta meminit.

Ægyptiis regnavit IX AMASIS	ann. XLII.

Anno tertio Eliakim Nabuchodonoſor rex Babyloniæ Judæam capit: & in ditionem ſuam redactis plurimis Judæorum, quum etiam partem vaſorum Templi invaſiſſet, tributario Eliakim facto, victor ad ſuos rediit. In Babylone Daniel, Ananias, Azarias, Miſaël clari habentur. Joachim rex Babylonius captum ſecum pertrahit ſecundo veniens ad Judæam. Prophetabant Jeremias & Baruch. In Babylone prophetabant Daniel & Ezechiel. Hebræorum captivitas, & exterminium Templi, quod fuit in Jeruſalem, annis LXX, qui ſupputantur uſque in ſecundum annum Darii. Nabuchodonoſor rex Chaldæorum, Jeroſolymis captis, Templum incendit, quod ab initio ædificationis ſuæ permanſerat annis CCCCXLII. Sententiæ autem noſtræ etiam Clemens congruit in primo Stromate, XLVII Olympiade captivitatem Iudæorum factam eſſe conteſtans, regnante apud Ægyptios Vaphre, apud Athenas Phænippo: & ſupputari LXX annos deſolationis Templi, uſque ad ſecundum annum Darii. Capta Ieroſolyma ab Aſſyriis, ad Vaphrem regem Ægypti Iudæorum reliqui transfugerunt. Mortuo Nabuchodonoſor rege Chaldæorum, ſuſcepit imperium Evilmerodach: cui ſucceſſit frater ejus Baltaſar, cui Daniel eam ſcripturam, quæ in pariete apparuerat, interpretatus eſt ſignificantem imperium Chaldæorum in Medos & Perſas transferendum. In Babylone prophetabant Daniel & Ezechiel. Cyrus Hebræorum captivitate laxata quinquaginta fere hominum millia regredi fecit in Iudæam: qui conſtructo altari, Templi fundamenta jecerunt. Sed quum à vicinis gentibus fabricatio impediretur, imperfectum opus uſque ad Darium permanſit, ſolo tantum altari conſiſtente. Colligitur omne tempus captivitatis Iudæorum anni LXX, qui ſecundum quoſdam à tertio anno Eliakim uſque ad viceſimum annum Cyri regis Perſarum computantur. Porro ſecundum alios, à Ioſiæ Iudæorum anno XIII, ſub quo Ieremias prophetare cœpit, uſque ad primum annum ſupradicti Regis, deſolationis vero templi ſub Dario rege, complentur anni LXX. Prophetabant Aggæus & Zacharias. Eo tempore Ieſus filius Ioſedech, & Zerobabel regii generis filius Salathiel clari habentur, qui & principes fuerunt eorum, qui regreſſi ſunt in Iudæam.

Steſichorus Poëta clarus habetur. Alcman, ut quibuſdam videtur, clarus habetur. Cyaxares Medus ſubvertit Ninum. Pittacus Mitylenæus, qui de ſeptem Sapientibus fuit, cum Phrynone Athenienſi Olympionice congreſſus, eundem interfecit. Camerina urbs condita. Sappho & Alcæus Poëtæ clari habentur. Perinthus condita. Maſſilia condita. Solon Draconis legibus antiquatis, extra eas, quæ ad ſanguinem pertinebant, nova genti, cui præerat, jura conſtituit. Epimenides Athenas emundavit. His temporibus, certantibus in agone Tragos, id eſt hircus, in præmio dabatur: unde ajunt Tragœdos nuncupatos. Corinthiorum monarchia deſtructa eſt. Solis facta defectio, quum futuram eam Thales ante dixiſſet. Alyates & Aſtyages dimicaverunt. Hoc tempore ſeptem Sapientes appellati. Iſthmia poſt Melicertem, & Pythia primum acta. Aſtyages contra Lydos pugnat. Anaximander Mileſius Phyſicus agnoſcitur. Agon Nemeacus primum ab Argivis actus poſt eum, qui ſub Archemoro fuit. Phalaris tyrannidem exercuit ann. XVI. Æſopus interimitur à Delphis. Abaris de Scythia venit in Græciam. Eugammon Cyrenæus, qui Tele-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

goniam ſcripſit, agnoſcitur. Steſichorus moritur. Anaximenes Phyſicus Philoſophus agnoſcitur. Simonides clarus habetur. Piſiſtratus Athenienſium tyrannus in Italiam transgreditur. Chilo, qui de ſeptem Sapientibus fuit, Ephorus Lacedæmone conſtituitur diſpoſitione communis gentis. Xenophanes Colophonius clarus habetur. Ea, quæ de Crœſo memorantur, quomodo tentaret oracula, his fuere temporibus. Crœſus adverſum Cyrum bellum init. Cyrus Sardes capit. Templum Apollinis ſecunda vice incenderunt. Thales moritur. Harpagus, qui apud Cyrum primi loci habebatur, adverſus Ioniam dimicat Crœſus à Cyro captus eſt. Piſiſtratus ſecunda vice Athenis regnat. Theognis Poëta clarus habetur. Hippicus carminum ſcriptor agnoſcitur. Pherecydes hiſtoricus clarus habetur. Simonides Lyricus, & Phocylides clari habentur, & Xenophanes Phyſicus ſcriptor Tragœdiarum. Anacreon Lyricus poëta cognoſcitur. Tomyris regina Maſſagetarum Cyrum interfecit. Apud Samum tyrannidem exercent tres fratres, Polycrates, Syloſon, & Pantagnotus.

Servius ancillæ, ſed nobilis captivæ, filius tres montes Urbi addidit, Quirinalem, Viminalem, Eſquilinum. Foſſas circum muros duxit: cenſum Romanorum civium primus inſtituit: & ad extremum Tarquinii Superbi generi ſui ſuperioris regis filii ſcelere occiſus eſt. Tarquinius Superbus ſocero Servio occiſo arripuit imperium: Volſcos, Gabios, Vejos, Sueſſam Pometiam ſubegit: &, quum oppugnaret Ardeam, cauſſa Tarquinii junioris filii ſui, qui Lucretiam corruperat, regno excluſus eſt. Tarquinius Superbus excogitavit vincula, taureas, fuſtes, lautumias, carceres, exilia, metalla, compedes, & catenas.

PERSARUM REGES.

Ægypti XXVII Dynaſtia, Perſarum. Obtinuit quippe Ægyptum Cambyſes in anno quinto regni ſui, uſque ad Darium filium Xerxis, ann. CXI. Poſt Cambyſen duo fratres Magi regnaverunt menſibus VII. Poſt quos Darius annos XXXVI.

Perſis regnavit tertius DARIUS filius Hyſtaſpis — ann. XXXVI.
Perſis regnavit quartus XERXES filius Darii — ann. XX.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit decimus ALEXANDER — ann. XLIII.

INITIUM CONSULUM ROMANOR.

Romanorum reges ſeptem à Romulo, uſque ad Tarquinium Superbum, imperaverunt ann. CCXL, ſive, ut quibuſdam placet, CCXLIII.

Romæ poſt exactos reges primum Conſules à Bruto eſſe cœperunt: deinde Tribuni plebis, ac Dictatores: & rurſum Conſules Rempublicam obtinuerunt per annos ferme CCCCXLIV. uſque ad Julium Cæſarem, qui primus ſingulare arripuit imperium Olympiade CLXXXIII.

CONSULES ROMANORUM.

BRUTUS primus Conſul.
LUCIUS Conſul.
LARGIUS Dictator primus.
TITUS.
PUBLIUS.
MARCUS.
CNEJUS.

Prophetabant apud Hebræos noviſſimi Aggæus, Zacharias, & Malachias. Secundo anno Darii Regis Perſarum Templum in Jeroſolymis extruitur ab Zorobabele: conſummaturque opus anno quarto. Remiſſio quidem captivitatis Judæorum, & venia Templi ædificandi ſub Cyro exordium habuit: ſed conſummatur Templum ſub Dario: quia vicinæ gentes aſſiduis incurſionibus ædificationem Templi impedierunt. Clemens quoque congruit in primo Stromate ita ſcribens: *Et perſeveravit captivitas annis ſeptuaginta, uſque ad ſecundum annum Darii filii Hyſtaſpis, qui Perſis, Aſſyriis, & Ægypto regnavit: ſub quo Aggæus, & Zacharias, & unus ex duodecim, qui vocatur Angelus, prophetaverunt: ſacerdotióque functus eſt Ieſus filius Ioſedech.* Hæc ſupradictus vir. Quod autem ſeptuageſimus annus deſolationis Templi

pli altero anno Darii fuerit expletus, domeſticus eſt teſtis Zacharias Propheta ſecundo anno Darii ita dicens: *Domine omnipotens, quouſque miſereberis Ieruſalem, & civitatibus Iuda, quas deſpexiſti hic ſeptuageſimus annus eſt?* Templum Jeroſolymis conſummatur, prophetantibus apud Judæos Aggæo, & Zacharia.

Olympias LXV, in qua Perſarum regis Darii filii Hyſtaſpis fuit annus ſecundus. Pythagoras Phyſicus Philoſophus clarus habetur. Hipparchus & Hippias Athenis tyrannidem exercent. Harmodius & Ariſtogiton Hipparchum tyrannum interfecerunt: & Leæna meretrix amica eorum, quum tormentis cogeretur, ut ſocios proderet, linguam ſuam mordicus amputavit. Mare obtinuerunt Æginetæ ann. xx, uſque ad tranſitum Xerxis. Hellanicus hiſtoriographus, & Democritus philoſophus, & Heraclitus cognomento Tenebroſus, & Anaxagoras Phyſici clari habentur. Pythagoras philoſophus moritur. Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor agnoſcitur. Bellum, quod in Marathone geſtum eſt, & ea, quæ de Miltiade ſcribuntur, & Ariſtide, qui cognominabatur Juſtus. Panyaſis Poëta habetur illuſtris. Ægyptus receſſit à Dario. Gelo obtinuit Syracuſas. Pindarus & Simonides Lyrici Poëtæ inſignes habentur. Xerxes Ægyptum capit. Ariſtides cum ignominia ejicitur. Choerilus & Phrynichus illuſtres habentur. Diagoras agnoſcitur, & ſectatores ejus Phyſici Philoſophi. Xerxes, quum Athenas veniſſet, incendit urbem ſub Principe Callia. Bellum, quod in Thermopylis geſtum eſt, & apud Salamina navale certamen. Athenienſes Piræeum muro vallant. Hieron Syracuſis regnat. Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor agnoſcitur. Bellum in Platæis & in Mycale. Hieron poſt Gelonem Syracuſis tyrannidem exercet. Pindarus clarus habetur. Themiſtocles in Perſas fugit. Sophocles Tragœdiarum ſcriptor primum ingenii ſui opera publicavit. Sophocles & Euripides clari habentur. Herodotus hiſtoriarum ſcriptor agnoſcitur. Bacchylides & Diagoras Atheus plurimo ſermone celebrantur. Zeuxis præclarus pictor agnoſcitur, ex cujus nonnullis imaginibus, quas plurimas apud diverſas civitates fecerat, lavacrum Byzantinorum, arbitramur appellatum. Themiſtocles hauſto tauri ſanguine moritur. Socrates naſcitur.

Pulſis ad Urbe Regibus, vix uſque ad XV lapidem Roma tenebat imperium. Valerius Bruti collega adeo pauper mortuus eſt, ut ſumptu publico ſepeliretur. Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt hominum CXX millia. Nono anno poſt exactos Reges nova dignitas eſt creata, Dictatura ſcilicet, & Magiſter Equitum, qui Dictatori obſequeretur. Dictator primus LARGIUS: Magiſter Equitum SPURIUS CASSIUS fuit. Volſci Coriolos perdiderunt. Latini contra Romanos rebellaverunt. Romæ populus à Patribus facta ſeditione diſcedit. Marcius, qui Coriolos ceperat, interventu matris Veturiæ & uxoris Tolumniæ ab oppugnatione urbis removit exercitum. CCC Nobiles Fabiæ familiæ à Vejentibus cæſi. Quum in Algido monte Romani milites obſiderentur, à Dictatore Quintio Cincinnato liberati ſunt. Romæ virgo Pompilia deprehenſa in ſtupro viva defoſſa eſt. Romæ virgo Sunia deprehenſa in ſtupro viva defoſſa eſt.

PERSARUM REGES.

Perſis regnavit ſextus ARTABANUS menſ. VII, qui menſes in ordine annorum reputantur.	
Perſis regnavit ſeptimus ARTAXERXES, qui LONGIMANUS cognominabatur,	ann. XL.
Perſis regnavit octavus XERXES ſecundus menſes II. poſt quem SOGDIANUS nonus menſes VII.	
Perſis regnavit decimus DARIUS cognomento NOTHUS	ann. XIX.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit XI PERDICCA	ann. XXVIII.
Macedonibus regnavit XII ARCHELAUS	ann. XXIV.

ROMANORUM.

TRIBUNI.

DECEMVIRI.

Ea, quæ de Eſther & Mardochæo ſcripta ſunt, quidam affirmant ſub Artaxerxe geſta: quod ego non puto. nunquam enim Eſdras de Eſther ſiluiſſet: qui ſcripſit hoc tempore Eſram, & Ne-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

& Nehemiam reverſos ex Babylone, & ea deinceps conſecuta, quæ ab his geſta referuntur. Eſdras Sacerdos apud Hebræos inſignis cognoſcitur: cujus ætate Pontifex Maximus habitus eſt Eliaſib filius Joachin filii Jeſu filii Joſedech. Fuit autem Eſdras eruditiſſimus legis divinæ, & clarus omnium Judæorum magiſter, qui de captivitate regreſſi fuerant in Judæam. Nehemias Hebræus miniſter vinarius Artaxerxis Regis, concedente ſibi Domino ſuo, viceſimo ejus anno de Babylone venit in Judæam: & triceſimo ſecundo anno muros urbemque reſtituit. Scribit Eſdras ſub Pontifice Iojade filio Ioaſib, cui ſucceſſit Joannes filius ſuus, qui tempore Alexandri Macedonis fuit, opus fuiſſe completum. Nehemiam, qui muros Jeruſalem conſtruxerat, conſummaſſe opus triceſimo anno Artaxerxis regis Perſarum Eſdras memorat. Si quis autem ab hoc tempore LXX hebdomadas à Daniele ſcriptas numeret, quæ faciunt anns CCCCXC, reperiet eas in regno Neronis expletas: ſub quo obſideri Ieruſalem cæpta ſecundo poſtea Veſpaſiani anno capitur. Huc uſque divinæ ſcripturæ Hebræorum annalia tempora continent. Ea vero, quæ poſt hæc apud eos geſta ſunt, exhibeo de libro Maccabæorum, & Ioſephi, & Africani ſcriptis: qui deinceps univerſam hiſtoriam uſque ad Romana tempora perſecuti ſunt.

Lapis in Ægis fluvio de cœlo ruit. Sicilia à populo regebatur. Cimon juxta Eurymedontem Perſas navali pedeſtrique certamine ſuperat: & Medicum bellum conquieſcit. Solis facta defectio. Anaxagoras moritur. Heraclitus clarus habetur. Empedocles & Parmenides Phyſici Philoſophi notiſſimi habentur. Zeno & Heraclitus Tenebroſus agnoſcitur. Pherecydes ſecundus hiſtoriarum ſcriptor agnoſcitur. Cratinus & Plato Comœdiarum ſcriptores clari habentur. Ariſtarchus Tragœdiographus agnoſcitur. Crates Comicus, & Teleſilla, ac Bacchylides Lyricus clari habentur. Praxilla quoque & Cleobulina ſunt celebres. Templum Iunonis, quod in Argis fuerat, incenſum. Abaris Hyperboranus hariolus agnoſcitur: Athenienſes & Lacedæmonii fœdus triginta annorum ineunt. Herodotus, quum Athenis libros ſuos in conſilio legiſſet, honoratus eſt. Meliſſus Phyſicus agnoſcitur. Euripides Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur, & Protagoras Sophiſta, cujus libros decreto publico Athenienſes combuſſerunt. Phidias eburneam Minervam facit. Theætetus Mathematicus cognoſcitur. Ariſtophanes clarus habetur, & Sophocles poëta Tragicus. Democritus Abderites, & Empedocles, & Hippocrates medicus, Gorgias, Hippiaſque & Prodicus, & Zeno, & Parmenides Philoſophi inſignes habentur. Socrates plurimo ſermone celebratur. Initium belli Peloponneſiaci. Bacchylides carminum ſcriptor agnoſcitur. Athenienſes peſtilentia laborant. Thucydides agnoſcitur. Pericles moritur. Eupolis & Ariſtophanes ſcriptores Comœdiarum agnoſcuntur. Ex Ætna monte ignis erumpit. Terra motu apud Locros ſciſſa, Atalante facta eſt inſula. Plato naſcitur. Lacedæmonii & Athenienſes fœdus percutiunt. Eudoxus Cnidius clarus habetur. Lacedæmonii ver ſacrum Heracliam deſtinantes urbem condunt. Clades, quæ Athenienſibus accidit in Sicilia. Alcibiades profugus abiit ad Tiſaphernem. Ægyptus à Perſis diſceſſit.

Romæ Clariorum agon centenarius primus actus. Trecenteſimo anno ab Urbe condita X viri creati, & poſt annum ejecti ſunt propter Appium Claudium, qui Virginii cujuſdam filiam contra Latinos in Algido militantis voluit abducere. Romani per legatos ab Athenienſibus jura petiverunt: ex quibus duodecim Tabulæ conſcriptæ. Tribuni plebis & Ædiles Romæ facti, Conſulibus ejectis. Romæ rurſum Conſules creati. Fidenates contra Romanos rebellant. Gens Campanorum in Italia conſtituta.

PERSARUM REGES.

Perſis regnavit XI ARTAXERXES, qui nominatus eſt MNEMON,	ann. XL.
Perſis regnavit XII ARTAXERXES, qui & OCHUS,	ann. XXVI.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit XIII ORESTES	ann. III.
Macedonibus regnavit XIV ARCHELAUS	ann. IV.
Macedonibus regnavit XV AMYNTAS	ann. I.
Macedonibus regnavit XVI PAUSANIAS	ann. I.
Macedonibus regnavit XVII AMYNTAS	ann. VI.
Macedonibus regnavit XVIII ARGAEUS	ann. II.
Macedonibus regnavit XIX AMYNTAS	ann. XVIII.

Mace-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Macedonibus regnavit xx ALEXANDER ann. I.
Macedonibus regnavit xxi PTOLEMÆUS ALORITES ann. IV.
Macedonibus regnavit xxii PERDICCA ann. VI.
Rurſus Ægyptiorum renaſcitur xxviii Dynaſtia.

ÆGYPTIORVM DYNASTIA XXVIII.

Ægyptiis regnavit AMYRTÆUS SAITES ann. VI.

ÆGYPTIORVM DYNASTIA XXIX MENDESIORVM. REGVM IV

Ægyptiis regnavit primus NEPHERITES ann. VI.
Ægyptiis regnavit ſecundus ACHORIS ann. XII.
Ægyptiis regnavit tertius PSAMMUTHIS ann. I.
Ægyptiis regnavit quartus NEPHERITES menſes IV.

ÆGYPTIORVM DYNASTIA XXX SEBENNITARVM. REGVM III.

Ægyptiis regnavit primus NECTANEBIS ann. XVIII.
Ægyptiis regnavit ſecundus TEOS ann. II.
Ægyptiis regnavit tertius NECTANEBOS ann. XVIII.

ROMANORVM.

CAMILLUS Dictator.
TITUS QUINTIUS Dictator.

Sub Artaxerxe mihi videtur hiſtoria, quæ in Eſter libro continetur, expleta. Ipſe quippe eſt, qui ab Hebræis Aſſuerus, à Septuaginta interpretibus Artaxerxes cognominatur.
Eubœa à ſocietate Athenienſium diſcedit. Dionyſius Syracuſis tyrannidem exercet. Athenienſes ſuſtinent tyrannidem. Iſocrates rhetor agnoſcitur. Democritus moritur. Alcibiadem Pharnabazes interficit. Cyri regis aſcenſus, de quo ſcribit Xenophon. Tyranni Athenis oppreſſi. Athenienſes xxiv literis uti cœperunt, quum ante xvi tantum literas haberent. Xenophon filius Grylli, & Cteſias clari habentur. Socrates venenum bibit. Templum rurſum Epheſi incenſum. Socratici clari habentur. Diogenes Cynicus agnoſcitur. Speuſippus inſignis habetur. Dionyſius in tyrannide perſeverat. Eudoxus aſtrologus agnoſcitur. Plato Philoſophus agnoſcitur. Evagoras in furorem verſus, quum regnaret Cypri. Magno terræmotu facto, Elica & Bura Peloponnenſes urbes abſorptæ ſunt. Athenienſes Principes Græciæ facti. Iſocrates rhetor agnoſcitur. Plato, & Xenophon, nec non & alii Socratici clari habentur. Dionyſius rex Siciliæ decimo nono anno moritur: poſt quem junior Dionyſius regnum invadit. Theo rex Ægypti fugit in Arabiam. Ariſtoteles xviii ætatis annum gerens Platonis auditor eſt. Alexander Pheræus agnoſcitur.
Carthaginienſium bellum famoſum. Galli Senones Romam invaſerunt, excepto Capitolio. Tribuni militares pro Conſulibus eſſe cœperunt. Præneſtini à Romanis victi per Quintium Cincinatum apud flumen Alliam. Camillus Gallos, qui Romanis bellum intulerant, ſuperat.

PERSARVM REGES.

Perſis regnavit xiii ARSES Ochi fil. ann. IV.
Perſis regnavit xiv DARIUS Arſami fil. ann. VI.

MACEDONVM REGES.

Macedonibus regnavit xxiii PHILIPPUS ann. XXVI.
Macedonibus regnavit xxxiv ALEXANDER Philippi Fil. ann. XII. menſ. VII.
Macedonibus regnavit xxv PHILIPPUS ARIDÆUS Alexandri frater ann. VII.
Macedonibus regnavit xxvi CASSANDER ann. XXX.
Macedonibus regnavit xxvii ANTIGONUS & ALEXANDER ann. IV.

Mace-

Macedonibus regnavit XXVIII DEMETRIUS ann. VI.
Macedonibus regnavit XXIX PYRRHUS menſ. VII.
Macedonibus regnavit XXX LYSIMACHUS ann. VI.

ALEXANDRINORUM REGNI INITIUM.

Alexandriæ & Ægypto regnavit primus PTOLEMÆUS Lagi F. ann. XL.

ASIÆ REGNUM.

Aſiæ regnavit primus ANTIGONUS ann. XVIII.
Aſiæ regnavit ſecundus DEMETRIUS, qui & POLIORCETES, ann. XVII.

REGNUM SYRIÆ, BABYLONIS, ET SUPERIORUM LOCORUM.

Syriæ regnavit primus SELEUCUS NICANOR ann. XXXI.

ROMANORUM CONSULES.

CAMILLUS Dictator.
TITUS QUINTIUS Dictator.
CAJUS MARCIUS.
MARCUS VALERIUS.
MANLIUS.
DECIUS.
PAPIRIUS.
FABIUS QUINTUS.
DECIUS Conſul.
DOLABELLA.
DOMITIUS.
AIMILIUS Conſul.

Ochus Apodaſmo Judæorum capta in Hyrcaniam accolas tranſlatos juxta mare Caſpium collocavit. Judæorum Pontifex maximus Iaddus clarus habetur. Manaſſes frater Iaddi Pontificis Judæorum templum in monte Garizim conſtruxit. Alexander capta Tyro Judæam invadit, à qua favorabiliter exceptus Deo victimas immolavit, Pontificem Templi honoribus plurimis proſequitur, Andromacho locorum cuſtode dimiſſo, quem poſtea Samaritani interficiunt: ob quæ ab Ægypto reverſus Alexander magnis eos ſuppliciis afficit, & urbem eorum captam Macedonibus ad inhabitandum tradidit. Ptolemæus Lagi filius, Ieroſolymis & Judæa in ditionem ſuam dolo redactis, plurimos captivorum in Ægyptum tranſtulit. Judæorum Pontifex Maximus Onias Iaddi filius clarus habetur. Judæorum Pontifex Maximus Simon Oniæ filius clarus habetur, cui cognomentum fuit Juſto propter ſolicitam in Deum religionem, & in cives ſuos pronam clementiam. Judæorum Pontifex Eleazarus frater Simonis ſuſcipit Templi miniſterium, filio Simonis Onia parvo admodum derelicto.

Demoſthenes orator agnoſcitur. Dionyſius Sicilia pellitur. Alexander Philippi & Olympiados filius naſcitur. Dion Syracuſis interimitur. Hipparinus Dionyſii filius Syracuſis tyrannidem exercet. Erinna Poëtria agnoſcitur. Ægyptiorum regnum deſtructum. Ochus Ægyptum tenuit, Nectanebo in Æthiopiam pulſo, in quo Ægyptiorum regnum deſtructum eſt. Huc uſque Manethos. Ochus Sidonem ſubvertit, & Ægyptum ſuo ſubjunxit imperio. Demoſthenes orator omnium ore celebratur. Dionyſius Corinthum ſub fœdere navigavit. Plato moritur. Poſt quem Academiam Speuſippus tenuit. Dionyſius Corintho expulſus. Speuſippus moritur: cui ſuccedit Xenocrates. Alexander adverſum Illyrios & Thraces feliciter dimicans, ſubverſis Thebis, in Perſas arma corripuit, & apud Granicum flumen regiis ducibus oppreſſis, urbem Sardis capit. Alexandria in Ægypto condita VII anno regis Alexandri: quo tempore etiam Latini à Romanis perdomiti ſunt. Perſarum regnum concidit. Alexander obtinuit Babylonem interfecto Dario: in quo regnum Perſarum deſtructum eſt. Alexander regnavit Aſiæ ab anno regni ſui ſeptimo, uſque in duodecimum: & tenet omnia. Alexander Hyrcanos & Medos capit: revertenſque in Ammone condidit Parætonium. Alexander Aornim Petram capit, & Indum amnem tranſgreditur. Bellum Alexandri in India adverſum

adverſum Porum & Taxilem. Harpalus fugit in Aſiam. Anaximenes & Epicurus clari habentur. Alexander XXXII ætatis ſuæ anno moritur apud Babylonem. Poſt quem tranſlato in multos imperio, diverſi regnaverunt. Hinc Alexandrinorum naſcitur regnum, quod eſt Ægypti: & per diverſas gentes, quas Alexander tenuerat, diverſi regnaverunt. Lydiam & Thraciam, & Helleſpontum Lyſimachus tenuit. Macedonum duces in ſeditionem verſi. Agathocles Syracuſis tyrannidem exercet. Lamiacum motum bellum. Perdicca adverſus Ægyptios dimicat. Menander primam fabulam cognomento ὀργὴν docens ſuperat. Theophraſtus Philoſophus agnoſcitur, qui à divinitate loquendi, ut ait Cicero, nomen accepit. Theodorus Atheos agnoſcitur. Demetrius Phalereus habetur illuſtris. Aſiæ regnum naſcitur, & mox Syriæ. Menedemus & Speuſippus Philoſophi inſignes habentur. Regnum Syriæ & Babylonis, & ſuperiorum locorum naſcitur: à quo loco Edeſſeni ſua tempora computant. Maccabæorum hiſtoria hinc Græcorum ſupputat regnum. Verum hi libri inter divinas ſcripturas non recipiuntur. Demetrius Phalereus ad Ptolemæum veniens impetravit, ut Athenienſibus democratia redderetur. Seleucus Antiochiam, Laodiciam, Seleuciam, Apamiam, Edeſſam, Beroëam, & Pellam urbes condidit: quarum Antiochiam XII anno regni ſui extruxit. Seleucus Babylonem obtinuit. Demetrius rex Aſiæ cognomento Polyorcetes Samaritarum urbem vaſtat, quam Perdicca ante conſtruxerat. Menander Comicus moritur. Seleucus in eas urbes, quas extruxerat, Judæos transfert, jus eis civium, municipalem ordinem cum Græcis æquali honore concedens. Demetrius ſemetipſum Seleuco tradidit. Seleucus in Cilicia capto Demetrio, Syriæ & Aſiæ ſimul imperavit, & ex utroque regno unum fecit imperium. Serapis ingreſſus eſt Alexandriam.

Romani Gallos ſuperant. Romani quum Samnitas duobus præliis cecidiſſent, univerſos confines, qui à ſua ſocietate diſceſſerant, in ditionem priſtinam redigunt. Romanorum Conſul Manlius Torquatus filium ſuum, quod contra imperium in hoſtes pugnaverat, virgis cæſum ſecuri percuſſit. Appius Claudius Cæcus Romæ clarus habetur, qui aquam Claudiam induxit, & viam Appiam ſtravit. Romani Samnites diutiſſime contra ſe præliantes ad extremam ſervitutem ſui redigunt. Romani Marſos, & Umbros, & Pelignos ſuperant. Romani colonias deducunt. Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt civium Romanorum CCLXX millia. Legati Alexandrini à Ptolemæo primum Romam miſſi amicitias impetraverunt. Romani Gallos Tyrrhenoſque ſuperant: & Sabinorum terra ſorte dividitur. Conditæ à Romanis Ariminum, & Beneventum.

MACEDONUM REGES.

Macedonibus regnavit XXXI PTOLEMÆUS CERAUNOS menſes IX. poſt quem XXXII MELEAGRUS menſ. II. poſt quem XXXIII ANTIPATER dieb. XLV.
Macedonibus regnavit XXXIV SOSTHENES ann. II.
Macedonibus regnavit XXXV ANTIGONUS GONATAS ann. XXXVI.
Macedonibus regnavit XXXVI DEMETRIUS ann. X.
Macedonibus regnavit XXXVII ANTIGONUS ann. XV.
Macedonibus regnavit XXXVIII PHILIPPUS ann. XLII.
Macedonibus regnavit XXXIX PERSES ann. X.

REGES ALEXANDRINI.

Alexandriæ & Ægypto regnavit ſecundus PTOLEMÆUS PHILADELPHUS ann. XXXVIII.
Alexandriæ & Ægypto regnavit III PTOLEMÆUS EVERGETES ann. XXVI.
Alexandriæ & Ægypto regnavit IV PTOLEMÆUS PHILOPATOR ann. XVII.
Ea, quæ in tertio Maccabæorum libro ſcripta ſunt, ſub hoc principe geſta ſunt.
Alexandriæ & Ægypto regnavit V PTOLEMÆUS EPIPHANES ann. XXIV.
Alexandriæ & Ægypto regnavit VI PTOLEMÆUS PHILOMETOR ann. XXXV.

SYRIÆ REGES.

Syriæ & Aſiæ regnavit ſecundus ANTIOCHUS SOTER ann. XIX.
Syriæ & Aſiæ regnavit tertius ANTIOCHUS THEOS ann. XV.
Syriæ & Aſiæ regnavit quartus SELEUCUS CALLINICUS ann. XX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Syriæ & Aſiæ regnavit quintus SELEUCUS CERAUNOS ann. III.
Syriæ & Aſiæ regnavit ſextus ANTIOCHUS MAGNUS ann. XXXVI.
Syriæ & Aſiæ regnavit ſeptimus SELEUCUS PHILOPATOR ann. XII.
Secundus liber Maccabæorum apud Judæos hujus temporis geſta continet.
Syriæ & Aſiæ regnavit octavus ANTIOCHUS EPIPHANES ann. XI.

ROMANORUM CONSULES.

MARCUS CURIUS Conſul.
GENUCIUS Conſul.
APPIUS CLAUDIUS.
CNEIUS.
CAJUS.
ATILIUS REGULUS.
MANLIUS.
FABIUS.
LUTATIUS Conſul.
SEMPRONIUS.
VALERIUS.
FULVIUS.
LUCIUS.
CAJUS.
SCIPIO.
FLAMINIUS.
PAULUS.
TERENTIUS.
SCIPIO AFRICANUS.
QUINTUS FLAMINIUS.
MARCUS CATO.
TIBERIUS GRACCHUS.
POPILIUS.
LICINIUS.
LONGINUS.
LUCIUS PAULUS ÆMILIUS.
LICINIUS.

Judæorum Pontificatum poſt Eleazarum avunculus ejus Manaſſes accepit. Judæorum Pontifex Onias Simonis Juſti filius clarus habetur: qui conſueta Ptolemæo Regi tributa non reddens ad iram eum impulit. Verum Joſephus vir inter ſuos nobilis legatus à Judæis ad Ptolemæum miſſus, quum familiaritatem Regis ob plurima in eum meruiſſet obſequia, dux Judææ, & regionum finitimarum conſtituitur. Judæorum Pontifex Maximus Simon Oniæ filius clarus habetur: ſub quo Jeſus filius Sirach Sapientiæ librum componens, quem vocant Panareton, etiam Symeonis in eo fecit mentionem. Victi Judæi: & LX millia armatorum ex numero eorum cæſa. Judæorum Pontifex Maximus Onias filius Simonis inſignis habetur: ad quem Lacedæmoniorum rex Arius legatos miſit. Antiochus Judæorum erga ſe cognita voluntate magnis eos muneribus donat, & per epiſtolas crebris laudibus proſequitur. Simon præpoſitus templi Jeroſolymarum ad Apollonium Phœnices ducem confugiens, multis ei muneribus repromiſſis, ſacerdotium ſibi vindicare cœpit: quo Seleucus audito Heliodorum mittit ad negotium pervidendum, qui quum in Judæam veniſſet, & inique judicaſſet, multa perperam gerens, divinis adverſum ſe ſignis deterretur, & ad Seleucum revertitur. Onias autem Sacerdos curaverat, ut Simon profugus fieret. Hyrcanus Joſephi Judææ ducis filius, quum ad Ptolemæum perrexiſſet, honorifice ab eo ſuſceptus eſt. Verum fratres ejus, ſeditione contra eum mota, magnarum calamitatum Judææ genti cauſſa extiterunt. Ariſtobulus natione Judæus Peripateticus Philoſophus cognoſcitur: qui ad Philometorem Ptolemæum Explanationum in Moyſen commentarios ſcripſit. Antiochus Epiphanes quum de regione Ptolemæorum, quam ſubito invaſerat, Senatus præcepto receſſiſſet, Judæam venit, ibique Jeſu (qui & Iaſon) fratri Oniæ Pontificatum tradidit. Quo expulſo deinde Oniam cognomento Menelaum ſucceſſorem ei dedit. Itaque ob ſacerdotii dignitatem orta ſeditione inter Principes ingentium miſe-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

miſeriarum ſemina pullularunt. Antiochus Iudæorum legem impugnat. Ac primum quidem omnem eorum provinciam ad idololatriam compellens, qui parere noluerat, necat. Poſtea vero Jeroſolymam aſcendens Templum & vaſa Dei, quæ in miniſterio fuerant conſecrata, vaſtat, & in Templo Jovis Olympii ſimulachrum ponit: in Samaria ſuper verticem montis Garizim Jovis Peregrini delubrum ædificavit, ipſis Samaritanis, ut hoc faceret, precantibus. Verum hoc in tempore Mattathias quidam ex Sacerdotibus filius Aſamonæi, ex vico Moddim adverſum Antiochi duces arma corripiens, fultus etiam auxilio filiorum leges patrias vindicavit, Olympiade CLIII.

Soſtratus Cnidius Pharum in Alexandria conſtruxit. Ptolemæus Philadelphus Judæos, qui in Ægypto erant, liberos eſſe permiſit, & vaſa Eleazaro Pontifici Ieroſolyma votiva tranſmittens divinas ſcripturas in Græcam vocem ex Hebræa lingua per LXX interpretes transferre curavit: quas in Alexandriæ Bibliotheca habuit, quam ſibi ex omni genere literaturæ comparaverat. Antigonus cognomento Gonatas Lacedæmonem obtinuit. Aratus cognoſcitur. Polemo Philoſophus moritur: poſt quem Arceſilas & Crates clari habentur. Zeno Stoicus moritur: poſt quem Cleanthes. Nicomedes rex Bithyniæ Aſtacum urbem amplians Nicomediam nuncupavit. Eraſiſtratus medicus agnoſcitur. Antigonus Athenienſibus reddidit libertatem. Parthis à Macedonum imperio recedentibus, primus regnavit Arſaces: unde Arſacidæ dicti. Caria & Rhodos ita terræ motu concuſſæ ſunt, ut Coloſſus magnus ruerit. Eratoſthenes agnoſcitur. Antiochus rex Syriæ victo Philopatore Ptolemæo Judæam ſibi ſociat. Ptolemæus Epiphanes, Scopa principe militiæ deſtinato, Judæam capit, & plurimas Syriæ civitates. Juxta Theram apparuit Inſula, quæ vocatur Hiera. Antiochus Scopam ſuperavit, Syriæ urbes recepit, & Judæis voluntate conjungitur. Antiochus in amicitiam Ptolemæi regreſſus pacem cum eo facit, & Cleopatra filia ſua uxore ei tradita, dotis nomine Syriam, Phœnicen, Samariam, Judæamque concedit. Eumenes frater Regis Attali, qui Eumeniam in Phrygia condidit, clarus habetur.

Una virginum Romanarum in corruptione deprehenſa percutitur. Milo Romanis Tarentum tradidit. Romani Calabriam Meſſanamque tenuerunt. Argenteus nummus primum in urbe figuratur. Romani Colonias deduxerunt, multæque urbes in Sicilia ei junctæ. Romæ virgo Veſtalis in ſtupro detecta laqueo vitam explet. Romani Syracuſas capiunt. Romani Carthaginienſes navali certamine ſuperant, & centum Libyæ urbes capiunt. Carthaginienſes XC Romanorum naves in Sicilia capiunt, Metello Conſule verſo in fugam. Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt hominum CCLX millia. Romæ templum Veſtæ incenſum. Q. Ennius Poëta Tarenti naſcitur: qui à Catone Quæſtore Romam tranſlatus habitavit in monte Aventino parco admodum ſumptu contentus, & unius ancillæ miniſterio. Virgo Veſtalis Romæ à ſervo corrupta propria ſe manu interemit. XL. ferme millia Gallorum à Romanis cæſa. Romæ virgines Veſtæ ob ſtupri reatum terra obrutæ ſunt. Romani Marcello Conſule Syracuſas capiunt. Romani ſubigunt Capuam & Siciliam. Lævinus cum rege Aſiæ Attalo amicitiam facit. Scipio Iberiæ multas urbes recipit. Nævius Comicus Uticæ moritur pulſus Roma factione nobilium, ac præcipue Metelli. Plautus ex Umbria Sarſinas Romæ moritur, qui propter annonæ difficultatem ad molas manuarias piſtorem ſe locaverat, ibi, quoties ab opere vacaſſet, ſcribere fabulas ſolitus, ac vendere. Romani Græcos liberos eſſe juſſerunt, & univerſa Iberia imperia fecit. Poſt prælium, quo in Thermopylis victus Antiochus, hoc inter Romanos & eum convenit, ut mille talenta per annos ſingulos vectigalis nomine eis ſolveret. Titus Livius Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur: qui ob ingenii meritum à Livio Salinatore, cujus liberos erudiebat, libertate donatus eſt. Quum ab Antiocho per legatos Annibal repoſceretur, cui ſe à Scipione victus ſociaverat, ad Pruſiam regem Bithyniæ transfugit: quem quum rurſus per Flaminium etiam ab eo Senatus repeteret, quum tradendus eſſet, venenum bibit, & apud Libyſſam Bithyniæ ſepultus eſt. Statius Cæcilius Comœdiarum ſcriptor clarus habetur, natione Inſuber Gallus, & Ennii primum contubernalis. Quidam Mediolanenſem ferunt. Mortuus eſt anno poſt mortem Ennii, & juxta Janiculum ſepultus. Ennius Poëta ſeptuagenario major articulari morbo periit: ſepultuſque in Scipionis monumento via Appia, intra primum ab Urbe milliarium. Quidam oſſa ejus Rudiam ex Janiculo tranſlata affirmant. Romani interfecto Perſe, Macedonas, Illyricos, & Galatas liberos eſſe juſſerunt.

ALEXANDRINI REGES.

Alexandriæ & Ægypto regnavit ſeptimus PTOLEMÆUS EVERGETES ſecundus ann. XXIX.

Alexandriæ & Ægypto regnavit octavus PTOLEMÆUS PHYSCON, qui & SOTER,	ann. XVII.
Alexandriæ & Ægypto regnavit nonus PTOLEMÆUS ALEXANDER	ann. X.

SYRIÆ REGES.

Syriæ & Aſiæ regnavit nonus ANTIOCHUS EUPATOR	ann. II.
Syriæ & Aſiæ regnavit decimus DEMETRIUS SOTER	ann. XII.
Syriæ & Aſiæ regnavit XI ALEXANDER	ann. X.
Syriæ & Aſiæ regnavit XII DEMETRIUS	ann. III.
Syriæ & Aſiæ regnavit XIII ANTIOCHUS SIDETES	ann. IX.

Primus liber Maccabæorum hujus temporis hiſtoriam continet.

Syriæ & Aſiæ regnavit XIV DEMETRIUS	ann. IV.
Syriæ & Aſiæ regnavit XV ANTIOCHUS GRYPUS	ann. XII.
Syriæ & Aſiæ regnavit XVI ANTIOCHUS CYZICENUS	ann. XVIII.
Syriæ & Aſiæ regnavit XVII PHILIPPUS	ann. II.

Huc uſque Syria poſſeſſa per Reges in Romanorum ditionem ceſſit.

JUDÆORUM DUCES.

Iudæorum IUDAS MACCABÆUS	ann. III.
Iudæorum IONATHAS	ann. XIX.
Iudæorum SIMON	ann. VIII.
Iudæorum IOHANNES HYRCANUS	ann. XXVI.
Iudæorum ARISTOBULUS Rex	ann. I.
Iudæorum IANNÆUS ALEXANDER Rex	ann. XXVII.

ROMANORUM CONSULES.

LUCIUS CENSORINUS MARCIUS.
SERVIUS FLACCUS FULVIUS.
QUINTUS.
LUCIUS CÆCILIUS METELLUS.
QUINTUS MUCIUS.
FABIUS QUINTUS.
PUBLIUS.
LUCIUS CALPURNIUS.
CAJUS.
QUINTUS CAEPIO.
MANLIUS.
IULIUS.
LUCIUS MARCIUS.

Iudæorum dux Iuda, qui & Maccabæus, filius Mattathiæ Antiochi duces ab Iudæa expellens, & Templum ab idolorum imaginibus emundans patrias leges poſt triennium ſuis civibus reddidit Olympiade CLIV. Menelao Pontifice Iudæorum à juniore Antiocho occiſo, qui prius Iudæam Epiphani Antiocho prodiderat, Alcimus alienus à genere ſacerdotali ambitione pontificatum invadit. Ob quod Onias filius Pontificis Oniæ Ægyptum tranſmigrans in Heliopolitano pago civitatem nominis ſui condidit, templo ad ſimilitudinem patrii Templi conſtructo. Alcimus vero adverſum Iudam Maccabæum inimitias gerens, poſt non multum temporis Dei ira percuſſus interiit. Ac ſic cum omnium Iudæorum favore Iudæ Maccabæo ſacerdotium decernitur: qui dignitate ſuſcepta legatos Romam dirigit. Decrevitq; Senatus Iudæos amicos & auxiliatores Romanorum habendos. Iuda adverſum Demetrii duces inito prælio occiditur, tribus annis pontificatu geſto. Iudæorum dux Ionatha frater Iudæ, Bacchide duce Demetrii Iudæa expulſo, pontificatum ſuſcepit. Alexander Antiochi, qui Epiphanes cognominatus eſt, filius, Syriæ & Aſiæ imperans Ionatham corona & multis inſignibus donis proſequitur. Samaritani & Iudæi Alexandriæ, Ptolemæo judicante, contendunt de honoribus ex utraq; parte Templo ſuo deferendis. Et ſuperant Iudæi. Iona-

tha

tha dux Judæorum pariter & Pontifex cum Romanis & Spartiatis amicitias facit. Tryphon Jonatham Pontificem Judæorum interfecit, & in ſacerdotium frater Jonathæ Simon aſſumitur. Simoni Judæorum Pontifici pariter & Principi Romani, & Spartiatæ, legatione ejus libenter excepta, amicalia miſere ſcripta. Antiochus Sidetes rex Syriæ adverſum Judæã arma corripiens, & Jeroſolymam vallo circundans; quum ad conditiones Pontificem Simonem compuliſſet, recedit Olympiade CLXII. Simon Judæorum Pontifex interficitur, cui ſuccedit filius ſuus Johannes Hyrcanus. Iohannes dux Iudæorum & Pontifex adverſum Hyrcanos bellum gerens Hyrcani nomen accepit, & à Romanis jus amicitiæ poſtulans decreto Senatus inter amicos relatus eſt. Hyrcanus Pontifex Iudæorum Samariam, quæ noſtro tempore *Sebaſte* vocatur, obſidione captam ſolo coæquavit; quam poſtea Herodes reſtaurans Sebaſten in honorem Auguſti vocari voluit. Ionatha glorioſe apud Iudæos principatum gerit. Ariſtobulus filius Ionathæ Rex pariter & Pontifex primus apud Iudæos diadematis ſumpſit inſigne poſt CCCCLXXXIV annos Babylonicæ captivitatis. Poſt quem regnavit Iannæus cognomẽto Alexander, qui Pontificatũ quoque adminiſtrans crudeliſſime civibus præfuit.

Ariſtarchus Grammaticus agnoſcitur. Pſeudophilippus regnat in Macedonia anno uno. Alexandro filio Balæ Regis Syriæ Ptolemæus filiam ſuam tradidit uxorem. Trypho Antiochum occidit Alexandri filium. Ptolemæus Demetrio filiam ſuam tradidit uxorem cum regno, quod abſtulerat Alexandro. Tryphon Syriæ regnum conatus invadere Antiocho filio Alexandri interfecto, ad extremum & ipſe ſupermoritur. Poſt Demetrium regnavit univerſæ Syriæ frater ejus Antiochus, qui cognominatus eſt Sidetes. Arſaces Parthus Antiochum interfecit. Juxta Aeoli inſulas, igne ex flatu ſuſcitato, apparuit Inſula, quæ nunc Hiera vocatur. Antiochus Cyzicenus Grypo ejecto Syriam obtinuit, ac rurſum Grypus ſuperato Cyziceno eandem recepit. Ita ex ſucceſſione regnabant adverſum ſe invicem dimicantes. Rhodo terræmotu concuſſa, Coloſſus ruit. Expulſo de regno Phyſcone Ptolemæo per matrem Cleopatram & in Cyprum ſecedente, Ptolemæus, qui & Alexander, ſuccedit. Seleucus ab Antiocho filio Cyziceni vivus exuritur. Antiochus in Parthos fugiens Pompejo ſe deinceps tradidit. Poſt quem Philippus captus eſt à Gabinio.

Publius Terentius Carthaginienſis Comœdiarum ſcriptor ob ingenium & formam libertate donatus in Arcadia moritur: qui primam Andriam, antequam Ædilibus venderet, Cæcilio multum ſe miranti legit. Pacuvius Brunduſinus Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur: vixitque Romæ quoad picturam exercuit, ac fabulas vendidit. Deinde Tarentum tranſgreſſus prope nonagenarius diem obiit. Romani interfecto Pſeudophilippo Macedonas tributarios faciunt. Lucilius poëta naſcitur. Deſcriptione Romæ facta, inventa ſunt hominum CCCXXII millia. Oppius Gallos capit, & Carthago in ditionem Romanam per Scipionem redigitur, habens à conditione ſui annos DCLXVIII: ut vero alii affirmant, DCCLVIII. Scipio Numantinos ſubvertit. Brutus Iberiam uſque ad Oceanum ſubegit. Lucius Accius Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur, natus Mancino & Serrano Conſulibus, parentibus libertinis: & ſeni jam Pacuvio Tarenti ſua ſcripta recitavit: à quo & fundus Accianus juxta Piſaurum dicitur, quia illuc inter colonos fuerat ex Urbe deductus. Bellum ſervile ortum in Sicilia. Attalus moriens regni ſui populum Romanum inſtituit heredem. Servi, qui in Sicilia rebellabant, obſidionis neceſſitate compulſi ad ſua invicem cadavera devoranda converſi ſunt. Arverni nobiliſſima Galliarum urbs capta, & Rex Vituitus. Narbonam coloniæ deductæ. M. Terentius Varro Philoſophus & Poëta naſcitur. Jugurtha contra Romanos dimicans capitur. Cicero Arpini naſcitur matre Helvia, patre equeſtris ordinis & regio Volſcorum genere. Turpilius Comicus ſenex admodum Sinueſſæ moritur. C. Lucilius Satyrarum ſcriptor Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis XLVI. M. Furius Poëta cognomento Bibaculus Cremonæ naſcitur. CC millia Cimborum cæſa. LXXX millia capta per Marium cum duce Teutomodo. C. Marius quinquies Conſul juxta Eridanum Cimbros ſuperat, & de his cum Catulo triumphat. Thraces à Romanis victi. Rurſum in Sicilia bellum civile conſurgit. Aquilius in Sicilia bellum ſervile compeſcuit. Ptolemæus rex Cyrenæ moriens Romanos teſtamento dimiſit heredes. T. Lucretius Poëta naſcitur: qui poſtea amatorio poculo in furorem verſus, quũ aliquot libros per intervalla inſaniæ conſcripſiſſet, quos poſtea Cicero emendavit, propria ſe manu interfecit anno ætatis XLIV.

ALEXANDRINORUM REGES.

Alexandriæ & Ægypto regnavit X PTOLEMÆUS Cleopatræ filius ann. VIII.
Alexandriæ & Ægypto regnavit XI PTOLEMÆUS DIONYSUS ann. XXX.
Alexandriæ & Ægypto regnavit XII CLEOPATRA ann. XXII.

JVDEORVM REGES.

Judæis regnavit ALEXANDRA, quæ & SALINA, ann. IX.
Judæis regnavit HYRCANUS Pontifex ann. XXXIV.

ROMANORVM CONSVLES.

SULLA.
MARIUS CAJUS.
POMPEJUS.
MARCELLUS.

Ex hoc loco continua Romanis naſcuntur imperia in diem vitæ Principalis: & regnat apud Romanos primus omnium Cajus Julius Cæſar: qui primus apud Romanos ſingulare arripuit imperium. à quo Cæſares Romanorum Principes appellati.

Jannæus plurimas civitates capit. Alexandra, quæ & Salina, uxor Alexandri Jeroſolymis regnavit: ex cujus ætate Judæos rerum confuſio & variæ clades oppreſſerunt. Judæi Romanorum per Pompejum vectigales facti: & Pontificatum apud eos ſuſcepit Hyrcanus annis XXXIV. Ariſtobulus & Hyrcanus filii Alexandræ contra ſe de imperio dimicantes occaſionem præbuere Romanis, ut Judæam invaderent. Itaque Pompejus Ieroſolymam veniens, capta urbe & Templo reſerato, uſque ad Sancta Sanctorum accedit: Ariſtobulum vinctum ſecum abducit: Pontificatum confirmat Hyrcano: deinde Antipatrum Herodis Aſcalonitæ filium procuratorem Palæſtinæ facit. Pompejus captis Ieroſolymis tributarios Iudæos facit.

Ptolemæus, qui à matre fuit ejectus, regreſſus de fuga regnum obtinuit, quia Alexandrum, qui ante eum fuerat, ob interfectionem matris cives pepulerant. Templum tertio apud Delphos à Thracibus incenſum, & Romæ Capitolium. Apollodorus Pergamenus Græcus orator, præceptor Callidii & Auguſti clarus habetur. Simulacrum Olympii Iovis tactum fulmine. Diodorus Siculus Græcæ ſcriptor hiſtoriæ clarus habetur.

Bellum adverſum Romanos Picentes, Marſi, Pelignique moverunt. L. Pomponius Bononienſis Atellanarum ſcriptor clarus habetur. Plotius Gallus primus. Romæ Latinam Rhetoricam docuit: de quo Cicero ſic refert: *Memoria teneo pueris nobis primum Latine docere cœpiſſe Plotium quennam.* C. Valerius Catullus ſcriptor Lyricus Veronæ naſcitur. Salluſtius Criſpus ſcriptor hiſtoricus in Sabinis Amiterni naſcitur. Sulla Athenienſes vaſtat. Deſcriptione Romæ facta, inventa ſunt hominum CCCCLXIII millia. P. Terentius Varro vico Atace in provincia Narbonenſi naſcitur: qui poſtea XXXV annum agens Græcas literas cum ſummo ſtudio didicit. Vultacilius Plotus Latinus Rhetor CN. Pompei libertus & doctor ſcholam Romæ aperuit. Viceſimo ſexto anno ætatis Cicero Quintium defendit. Sulla Romam obtinuit, & poſt biennium moritur. Roſcio contra Chryſogonum defenſo, Cicero Athenas ſecedit, & inde poſt triennium Romam regreditur. Pompejus glorioſiſſime triumphat. Lepidus publicus hoſtis judicatur. Titus Quintius Atta ſcriptor Togatarum Romæ moritur: ſepultuſque via Præneſtina ad miliarium ſecundum. Bellum gladiatorium in Campania. L. Lucullus primus impetator appellatus eſt victa Armenia, Meſopotamia, & Neſibi cum fratre Regis capta. Pompejus univerſam Iberiam ſubjugavit. M. Lucullus de Beſſis triumphavit, capta Cabyle, & Tomis, & cæteris vicinis urbibus. Craſſus triumphavit. Virgilius Maro in pago, qui Andes dicitur, haud procul à Mantua naſcitur, Pompejo & Craſſo Conſulibus. M. Porcius Cato Stoicus Philoſophus agnoſcitur. Antiochia Syriæ capta à Romanis. Creticu bellum motum: unde Metellus Creticus. Lucus Daphnenſium juxta Antiochiam à Pompejo Appollini conſecratur. Libya per teſtamentum Apionis Regis Romanis relicta. Horatius Flaccus Satiricus & Lyricus Poëta libertino patre Venuſi naſcitur. Ea quæ de Catilina, Cethego, Lentulo, & Conſule Cicerone Salluſtius ſcribit, & Livius, hoc geſta ſunt tempore. Cicero in exilio annum fecit honorifice ſuſceptus à Plancio. Pompejus imperator appellatus. Cæſar Luſitaniam, & quaſdam inſulas in Oceano capit. Meſſala Corvinus orator naſcitur, & Titus Livius Patavinus ſcriptor hiſtoricus. Virgilius Cremonæ ſtudiis eruditur. Catullus triceſimo ætatis anno Romæ moritur. M. Callidius orator clarus habetur: qui bello poſtea civili Cæſarianas partes ſecutus, quum Togatam Galliam regeret, Placentiæ obiit. Cæſar Renum tranſiens Germanos vaſtat. Craſſus Conſul cum filio ſuo apud Carras captus. Ventidius primus Romanorum Parthos ſuperat. Curio promptus & popularis orator Romæ habetur inſignis, qui deinceps in Africa pudore amiſſi exercitus mori maluit, quam evadere. Virgilius ſumpta virili toga Mediolanum tranſ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

tranſgreditur, & poſt breve tempus Romam pergit. Cæſar Germanos & Gallos capit. Principium belli civilis Cæſaris, & Pompeji. Diodorus Siculus Græcæ ſcriptor hiſtoriæ clarus habetur. Pompejus prælio victus & fugiens appadonibus Alexandrini regis occiditur. M. Cælius prætor & T. Annius Milo exules oppreſſi ſunt, res novas in Thuriano Brutioque agro ſimul molientes.

ROMANORUM MONARCHIA.

Romanis regnavit primus C. JULIUS CÆSAR	ann. IV. menſ. VII.
Ab hoc loco Antiocheni ſua tempora computant.	
Ramanis regnavit ſecundus OCTAVIANUS CÆSAR à quo AUGUSTI Reges Romanorum.	ann. LVI. menſ. VI.

JUDÆORUM REGES ALIENIGENÆ.

Deficiente Pontificum principatu Judæis regnavit Herodes alienigena.

Judæis regnavit primus HERODES Antipatri Aſcalonitæ Fil.	ann. XXXVII.
Judæis regnavit ſecundus ARCHELAUS Herodis Fil.	ann. IX.

Decretum Senatus & Athenienſium ad Judæos mittitur, qui per legationem amicitiam poſtularant. Caſſius capta Judæa Templum ſpoliat. Antigonus contra Judæos dimicans tandem occiditur: à quo, uſque in præſens tempus, Jeroſolymarum regnum deſtructum eſt. Siquidem Herodes poſt eum à Romanis conſtitutus eſt Princeps alienigena, & nihil omnino pertinens ad Judæam. Herodes Antipatri Aſcalonitæ, & matris Cypridis Arabiſſæ filius à Romanis Judæorum ſuſcepit principatum: cujus tempore Chriſti nativitate vicina, Regnum & Sacerdotium Judææ, quod prius per ſucceſſione minorum tenebatur, deſtructum eſt, completa prophetia, quæ ita per Moyſen loquitur: *Non deficiet Princeps ex Iuda, neque dux de femoribus ejus, donec veniat cui repoſitum eſt: & ipſe eſt expectatio gentium.* In hoc etiam loco Chriſtus, quem Daniëlis ſcriptura ſignificat, accepit finem. Nam uſque ad Herodem, Chriſti, id eſt Sacerdotes, erant reges Judæorum: qui imperare cœperunt à ſexageſima quinta Olympiade, & ab inſtauratione Templi ſub Dario, uſque ad Hyrcanum, & centeſimam ſextam Olympiadem, annis CCCCLXXXIII in medio tranſactis: quos Daniel quoque ſignificat dicens: *Et ſcies & intelliges: Ab initio ſermonis reſtaurandi, & ædificandi Ieruſalem, uſque ad Chriſti principatum, hebdomades ſeptem, & hebdomades ſexaginta duæ:* quæ Hebdomades LXIX faciunt annos CCCCLXXXIII: in quibus Chriſti, id eſt Sacerdotes per unctionem conſecrati regnaverunt, uſque ad Hyrcanum: quo extremo omnium à Parthis capto, Herodes Antipatri filius nihil ad ſe pertinentem Iudæam ab Auguſto & Senatu accepit: filiique ejus poſt eum regnaverunt uſque ad noviſſimam Ieroſolymarum captivitatem, nequicquam ex ſucceſſione ſacerdotalis generis Pontificibus conſtitutis, neque perpetuitate vitæ ſecundum legem Moyſi ſervientibus Deo. Ignobiles vero quidam, & alio tempore alii, & nonnulli unius anni, ſive modico amplius à Romanis Imperatoribus Sacerdotium emebant. Quæ omnia etiam Propheta Daniel vaticinatur dicens: *Et poſt hebdomadas* VII, *&* LXII *interibit Chriſma, & judicium non erit in eo: & Templum & Sanctum corrumpet populus duce veniente: & cædentur in cataclyſmo belli.* Et in conſequentibus: *Et ſuper Templum,* inquit, *abominatio deſolationum: & uſque ad conſummationem temporum conſummatio dabitur ſuper deſolationem.* Herodes Ananiëlum quendam Babylonia accitum Pontificem Judæorum conſtituit: & poſt exiguum temporis Ariſtobulum fratrem uxoris ſuæ, nepotem Hyrcani ſucceſſorem ei dedit: quo poſt annum interfecto, rurſum Ananielo reddidit ſacerdotium. Herodes apud Jeroſolymam multas & magnas ædes conſtruit. Herodes Samariam olim jam in cineribus ſedentem à fundamentis ſuſcitans, in honorem Auguſti Auguſtam, id eſt Sebaſten appellavit: & in Paneade hoc templum, quod vocavit Panion, extruxit. Herodes Cæſaream in nomine Cæſaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur. Herodes Anthedonam condidit: & Antipatridam atque Herodion in honorem patris Antipatri & ſuum extruxit. Innumerabilia quoque opera in ſingulis Syriarum urbibus, quas regebat, ſolertiſſime ædificavit. Herodes Hyrcanum, qui olim ſacerdos Judæorum fuerat, de captivitate Parthica regreſſum, & filium ejus, qui ſacerdotio patris ſucceſſerat, interficit. Sororem quoque ejus uxorem ſuam cum duobus propriis filiis jam adoleſcentibus, & matrem uxoris occiſæ ſocrum ſuam crudeliſſime necat. Herodes ad ea, quæ ſupra crudeliſſime geſſerat, etjam hoc addidit. Virum ſororis ſuæ Salomæ interfecit: & quum eam alii tradidiſſet uxorem, etiam hunc necat. Scribas quoque & interpretes divinæ leges ſimili ſcelere occidit. Quiri-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

nus ex conſilio Senatus in Iudæam miſſus cenſum domuum poſſeſſionumque deſcribit. IESUS CHRISTUS filius Dei in Bethleem Juda naſcitur. Tertullianus in eo libro, quem contra Iudæos ſcripſit, affirmat Chriſtum quadrageſimo anno Auguſti natum, & quintodecimo Tiberii eſſe paſſum. Colliguntur omnes ab Abraham, uſque ad nativitatem Chriſti, anni duo millia quindecim. Iudas Galilæus ad rebellandum Iudæos cohortatur. Herodes, quum Chriſti nativitatem Magorum indicio cognoviſſet, univerſos in Bethleem pueros juſſit interfici. Herodes morbo intercutis aquæ, ſcatentibus toto corpore vermibus, miſerabiliter & digne moritur. In Herodis locum Archelaus ab Auguſto ſubſtituitur: & Tetrarchæ fiunt quatuor fratres ejus, Herodes, Antipater, Lyſias, & Philippus. Archelaus nono anno regni ſui in Viennam urbem Galliæ relegatur.

Ptolemæi cadaver cum lorica aurea in Nilo inventum. Cæſar in Ægypto regnum Cleopatræ confirmat ob ſtupri gratiam. Romæ baſilica Iulia dedicata. Prohibitæ lecticis margaritiſque uti quæ nec viros, nec liberos haberent, & minores eſſent annis quinquaginta quinque. Nigidius Figulus Pythagoricus & Magus in exilio moritur. Antonius decernit Quintilem menſem Iulium debere dici, quia in eo fuiſſet natus Iulius. Caſſius Iudæa capta templum ſpoliat. Idibus Martiis C. Iulius Cæſar in curia occiditur: & faſces ſtatim ſuſcepit P. Dolabella. C. Cæſaris corpus in Roſtris ob honorem concrematum. Servius Sulpitius Iuriſconſultus, & P. Servilius Iſauricus publico funere elati. Romæ tres ſimul Soles exorti paulatim in eundem orbem coaluerunt. Inter cætera portenta, quæ toto orbe facta ſunt, bos in ſuburbano Romæ ad arantem locutus eſt, *Fruſtra ſe urgeri. Non enim frumenta, ſed homines brevi defuturos.* Antonius adverſum Cæſarem Auguſtum bellum movet. Laberius Mimorum ſcriptor decimo menſe poſt C. Cæſaris interitum Puteolis moritur. Publius Mimographus natione Syrus Romæ ſcenam tenet. Cicero in Formiano ſuo ab Herennio & Popilio occiditur LXIV ætatis ſuæ anno; cujus caput cum manu dextra pro Roſtris poſitum: juxtaque coronata imago Popilij militis, qui eum occidirat. Ovidius Naſo naſcitur in Pelignis. C. Falcidius Tribunus plebis legem tulit, ne quis plus teſtamento legaret, quam ut quarta pars hæredibus ſupereſſet. Curtius Salaſſus in inſula Arada cum quatuor cohortibus vivus combuſtus eſt, quod tributa gravius exigeret. Vibium Maximum deſignatum Quæſtorem agnovit dominus ſuus, & abduxit. E taberna meritoria trans Tiberim oleum terra erupit, fluxitque toto die ſine intermiſſione, ſignificans Chriſti gratiam ex gentibus. Antonium ſuperat Auguſtus, & interveniente Senatu in amicitiam cum eo regreditur. Cornificius poëta à militibus deſtitutus interiit, quos ſæpe fugientes *galeatos lepores* appellaverat. Hujus ſoror Cornificia, cujus extant inſignia epigrammata. Templa Rhodiorum depopulatus eſt Caſſius. Secunda ſeceſſio Auguſti & Antonii. Cornelius Nepos ſcriptor hiſtoricus clarus habetur. Furnii, pater & filius, clari oratores habentur: quorum filius Conſularis ante patrem moritur. Salluſtius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum. M. Bavius poëta, quem Virgilius in Bucolicis notat, in Cappadocia moritur. Antonii, & Auguſti fœdus. Colonias deduxere Romani. Auguſtus triumphavit pedeſtris certaminis triumpho. Antonius Cleopatræ Arabiam tradidit. Auguſti & Antonii tertiæ diſſenſionis exordium: quod repudiata ſorore Cæſaris Cleopatram duxiſſet uxorem. Nicetes, & Hybreas, & Theodorus, & Plutio nobiliſſimi artis rhetoricæ Græci præceptores habentur. Cleopatra & Antonius ſemet interficiunt, & Ægyptus fit Romana provincia: quam primum tenuit Cornelius Gallus, de quo Virgilius ſcribit in Bucolicis. Uſque ad Cleopatram, qui vocabantur Lagidæ in Ægypto, regnaverunt annis ducentis nonaginta quinque. Hinc quidam primum annum Auguſti monarchiæ ſupputant. Artorius medicus Auguſti poſt Actiacam victoriam naufragio periit. Cæſar Auguſtus appellatus: à quo Sextilis menſis Auguſti nomen accepit. Cum ingenti triumphorum pompa Auguſtus Romam ingreſſus: & Cleopatræ liberi Sol & Luna ante currum ejus ducti. Nicopolis juxta Actiacum condita, & *Agon Actiacus* conſtitutis. Auguſtus Romanis plurimas leges ſtatuit. Cenſu Romæ agitato inventa ſunt civium Romanorum centena & LXIV millia. Anaxilaus Lariſſæus Pythagoricus & Magus ab Auguſto urbe Italiaque pellitur. M. Terentius Varro Philoſophus prope nonagenarius moritur. Thebæ Ægypti uſque ad ſolum dirutæ. Cornelius Gallus Forojulienſis, poëta, à quo primum Ægyptum rectam ſupra diximus, quadrageſimo ætatis ſuæ anno propria ſe manu interfeçit. Tralles terræ motu conſederunt. Indi ab Auguſto per legatos amicitiam poſtularunt. Meſſala Corvinus primus præfectus Urbis factus ſexto die magiſtratu ſe abdicavit incivilem poteſtatem eſſe conteſtans. Auguſtus Calabriam & Gallos vectigales facit. Munacius Plancius Ciceronis diſcipulus, orator, habetur inſignis:

gnis : qui quum Galliam comatam regeret, Lugdunum condidit. M. Lollius Galatiam Romanam provinciam facit. Auguſtus, quum ei monarchia deferretur, renuit. Quintilius Cremonenſis Virgilii & Horatii familiaris moritur. Auguſtus Cyzicenos libertate privavit. Pylades Cilix Pantomimus, quum veteres ipſi canerent & ſaltarent, primus Romæ chorum & fiſtulam ſibi præcinere fecit. Tiberius ab Auguſto miſſus occupavit Armeniam. Atratinus, qui ſeptemdecim natus annos Cœlium accuſaverat, clarus inter oratores habetur : & ad extremum morborum tædio in balneo voluntate exanimatus heredem dereliquit Auguſtum. Cantabri res novas molientes opprimuntur. Virgilius Brunduſii moritur Sentio Augurino & Lucretio Cinna Coss. Oſſa ejus Neapolim tranſlata in ſecundo ab urbe miliario ſepeliuntur, titulo iſtiuſmodi ſupra ſcripto, quem moriens ipſe dictaverat :

MANTUA ME GENUIT. CALABRI RAPUERE. TENET NUNC
PARTHENOPE. CECINI PASCUA, RURA, DUCES.

Germanos in arma verſos M. Lollius ſuperat. Varius & Tucca Virgilii & Horatii contubernales, Poëtæ, habentur illuſtres: qui Æneidum poſtea libros emendarunt ſub ea lege, ut nihil adderent. Auguſtus Cajum Agrippam adoptavit in filium. Æmilius Macer Veronenſis Poëta in Aſia moritur. Tiberius Vindelicos, & eos, qui Thraciarum confines erant, Romanas provincias fecit. Boſphorum Agrippa capit. Auguſtus à Senatu Pontifex Maximus appellatur. Tiberius Cæſar de captis Pannoniis triumphat. Horatius quinquageſimo ætatis ſuæ anno Romæ moritur. Paſſienus pater declamator inſignis diem obiit. Tiberius vaſtata Germania imperator appellatur. Tiberius de Retis, Vindelicis, Armeniis & Pannoniis triumphavit. Albucius Silo Novarienſis clarus rhetor agnoſcitur. Auguſtus filiam ſuam Juliam in adulterio deprehenſam damnat exilio. M. Tullius Tiro Ciceronis libertus, qui primus notas commentus eſt, in Puteolano prædio, uſque ad centeſimum annum conſeneſcit. Auguſtus gladiatorum ludum & navale certamen exhibuit. M. Meliſſus Spoletinus Grammaticus agnoſcitur. M. Porcius Latro Latinus declamator tædio duplicis quartanæ ſemet interficit. C. Cæſar amicitiam cum Parthis facit. Auguſtus Tiberium & Agrippam in filios adoptavit. Aſinius Pollio orator & Conſularis, qui de Dalmatiis triumpharat, LXXX ætatis ſuæ anno in villa Tuſculana moritur. Fames Romæ ita ingens facta, ut quinque modii venderentur denariis XXVII ſemis. Tiberius Cæſar Dalmatas Sarmataſque in Romanam redigit poteſtatem. Meſſala Corvinus orator ante biennium, quam moreretur, ita memoriam ac ſenſum amiſit, ut vix pauca verba conjungeret: & ad extremum ulcere ſibi circa ſacram ſpinam nato, inedia ſe confecit anno ætatis LXXII. Auguſtus cum Tiberio filio ſuo cenſum Romæ agitans invenit hominum nonageſies tercentena & ſeptuaginta millia. Defectio Solis facta : & Auguſtus LXXVII ætatis ſuæ anno Atellæ in Campania moritur, ſepeliturque Romæ in Campo Martio.

TIBERIUS CÆSAR tertius Romanorum imperator regnavit ann. XXIII. Hic multos reges ad ſe per blanditias evocatos nunquam remiſit : in quibus & Archelaum Cappadocem : cujus regno in provinciam verſo, Mazacam nobiliſſimam civitatem Cæſaream appellari juſſit. Druſum conſortem regni facit : qui veneno periit. XV ejus anno JOHANNES filius Zachariæ in deſerto juxta Jordanem fluvium prædicat, & hinc ipſe quoque Dominus JESUS CHRISTUS in populo ſalutarem viam annunciat. XVIII anno ejus JESUS CHRISTUS ſecundum prophetias ad paſſionem venit. XIX anno Eccleſiæ Jeroſolymitanæ primus Epiſcopus ab Apoſtolis ordinatur JACOBUS frater. Ex quo loco conſiderandum, quantæ deinceps calamitates Judæorum gentem oppreſſerint. Sejanus Præfectus Tiberii, qui apud eum plurimum poterat, inſtantiſſime cohortatur, ut gentem Judæorum deleat. Philo meminit in libro legationis ſecundo. Pilato de Chriſtianorum dogmate ad Tiberium referente, Tiberius retulit ad Senatum, ut inter cætera ſacra reciperetur. Verum quum ex conſulto Patrum Chriſtianos eliminari Urbe placuiſſet, Tiberius per edictum accuſatoribus Chriſtianorum comminatus eſt mortem. Philippus Tetrarcha Paneadem, in qua plurimas ædes extruxerat, Cæſaream Philippi vocavit, & Iuliadem civitatem aliam. Tiberius in Campania moritur.

CAJUS CÆSAR cognomento CALIGULA quartus Romanorum imperator regnavit ann. III. menſ. X. Hic ſemetipſum in Deos retulit. Memmii Reguli uxorem duxit, impellens eum, ut uxoris ſuæ patrem eſſe ſe ſcriberet. Petronio præfecto Syriæ præcepit, ut in Ieroſolymis ſtatuam ſuam ſub nomine Iovis Optimi Maximi poneret. Itaque toto orbe Romano, ſicuti Philo ſcribit, & Ioſephus, in Synagogis Iudæorum ſtatuæ, & imagines, & aræ Cajo Cæſari conſecratæ. Plurimi nobilium ab eo interfecti. Sorores ſuas, quibus ſtuprum intulerat, inſu-

inſularum exilio condemnat. Omnes exules jubet interfici. A protectoribus ſuis occiditur in Palatio, anno ætatis ſuæ viceſimo nono.

CLAUDIUS Romanorum quintus imperator regnavit ann. XIII. menſ. IX. dieb. XXVIII. Iſte eſt Claudius patruus Druſi, qui apud Moguntiacum monumentum habet. Hujus anno ſecundo PETRUS Apoſtolus, quum primus Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romam mittitur, ubi Euangelium prædicans XXV annis ejuſdem Urbis Epiſcopus perſeverat: & primus Antiochiæ Epiſcopus ordinatur EVODIUS. MARCUS autem Euangeliſta interpres Petri in Ægypto & Alexandriæ Chriſtum annunciat. Claudius de Britannis triumphavit: Orcadas inſulas Romano adjecit imperio. Sub eodem deſcriptione Romæ facta, inventa ſunt civium Romanorum LXVIII centena XLIV milia: & Thracia huc uſque regnata in provinciam redigitur. Hujus anno IX fames facta in Græcia. Modius ſex drachmis venumdatus eſt. Moritur Claudius in Palatio anno ætatis LXIV.

NERO Romanorum ſextus imperator regnavit ann. XIII. menſ. VII. dies XXVIII. Hujus avunculus fuit Cajus Caligula. Hic Agrippinam matrem ſuam, & ſororem patris interfecit. Tantę luxurię fuit, ut frigidis & calidis lavaretur unguentis: retibuſq; aureis piſcaretur, quę purpureis funibus extrahebat. Thermas ædificat, quas Neronianas appellavit. Romæ in citharistarum agone contendens omnes ſuperat. In Olympiade coronatur Cerycas, citharistas, Tragœdos, aurigas vario certamine ſuperans. Rurſus Iſthmia, Pythia, Actia celebrans inter cerycas, Tragœdos, & citharistas coronatur. Huic in expenſas centies centena milia decreto Senatus annua ſubminiſtrantur. Ut ſimilitudinem Trojæ ardentis inſpiceret, plurimā partē Romanæ urbis incendit. Multi nobilium Romæ ab eo interfecti. Cum cæteris viri inſignibus & Octaviam uxorem ſuam interfecit: Cornutumq; Philoſophum præceptorem Perſii; in exilium fugat. Supra omnia ſcelera ſua perſecutionem in Chriſtianos facit: in qua PETRUS & PAULUS glorioſe Romæ occubuerunt. Quum à Senatu quæreretur ad poënam, è Palatio fugiens ad quartum Urbis miliarium in ſuburbano liberti ſui, inter Salariam & Nomentanā viam ſemet interficit, anno ætatis XXXII. Atq; in eo omnis Auguſti familia conſumpta eſt.

Poſt Neronem GALBA in Iberia, VITELLIUS in Germania, OTHO Romæ imperium arripuerunt. Galba ſeptimo menſe imperii ſui in medio Romanæ urbis foro capite truncatur. Otho tertio regni ſui menſe apud Vebriacum propria manu occubuit. Vitellius à Veſpaſiani ducibus occiſus in Tiberim projicitur.

VESPASIANUS Romanorum ſeptimus imperator regnavit ann. IX. menſ. IX. dieb. XXII. Hic apud Judæam imperator ab exercitu appellatus, bellum Tito filio commendans Romam per Alexandriam proficiſcitur. Hujus anno ſecundo Titus Judæa capta, & Jeroſolymis ſubverſis DC virorum milia interfecit. Veſpaſianus Capitolium incenſum ædificare orſus eſt. Achajam, Lyciam, Rhodum, Byzantium, Samum, Thraciam, Ciliciam, Commagenam, quæ liberæ antea, & ſub Regibus amicis erant, in provinciam redegit. Colonias deduxit: & mortuus eſt profluvio ventris in villa propria circa Sabinos, anno ætatis LXIV.

TITUS octavus Romanorum imperator regnauit ann. II. menſ. II. Hic filius Veſpaſiani in utraque lingua diſertiſſimus fuit, & tantæ bonitatis, ut, quum quadam die recordatus fuiſſet in cæna, nihil ſe in illo die cuiquam præſtitiſſe, dixerit: AMICI, HODIE DIEM PERDIDI. Amphitheatrum Romæ ædificavit: & in dedicatione ejus quinque milia ferarum occidit. Morbo periit in ea villa, in qua pater ejus, anno ætatis XLII.

DOMITIANUS nonus Romanorum imperator regnavit ann. XV. menſ. V. Hic Titi frater junior enuchos fieri prohibuit: plurimos Senatorum in exilium miſit: multos nobilium perdidit: eos, qui de genere David erant, interfici præcepit, ut nullus Judæorum regni reliquus foret. Et ſcribit Bruttius plurimos Chriſtianorum ſub hoc feciſſe martyrium: inter quos & Flaviam Domitillam Flavii Clementis Conſulis ex ſorore neptem in inſulam Pontiam relegatam, quia ſe Chriſtianam teſtata ſit. Tantæ ſuperbiæ fuit, ut aureas & argenteas ſtatuas ſibi in Capitolio poni juſſerit. Primus Dominum ſe & Deum appellari juſſit. Duos menſes aliter appellavit, Septembrem Germanicum, & Octobrem Domitianum. De Dacis & Germanis triumphauit. Multa opera Romæ fecit. Templum ſine lignorum admixtione conſtruxit. Vites in urbibus ſeri prohibuit. Philoſophos & Mathematicos Roma per edictum extrudit. Secundus poſt Neronem Chriſtianos perſequitur. Et ſub eo Johannes Apoſtolus in Pathmum relegatus Apocalypſim vidit, quam Irenæus interpretatur. Domitianus occiditur in Palatio, & per veſpilliones ignobiliter exportatur anno ætatis XXXV.

NERVA Romanorum decimus imperator regnavit anno uno, menſ. IV. Senatus decrevit, ut omnia, quæ Domitianus ſtatuerat, in irritum deducerentur. Itaque multi, quos injuſte ejecerat, de exilio reverſi. Nonnulli propria bona receperunt. Ajunt & Apoſtolum Johannem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

nem hoc tempore exilio ſolutum Epheſum ſeceſſiſſe: in qua urbe & hoſpitiolum & amicos amantiſſimos ſui habebat. Nerva morbo periit in hortis Salluſtianis anno ætatis LXXII, quum jam Trajanum adoptaſſet in filium. Decreto Senatus in Deos relatus eſt.

TRAJANUS undecimus Romanorum imperator regnavit ann. XIX. menſ. VI. Hic natus Italicæ in Hiſpania Agrippinæ in Galliis imperator factus eſt. De Dacis & Scythis triumphavit. Victo Decebalo Rege Daciam fecit provinciam: Iberos, Sauromatas, Oſroenos, Arabas, Boſporanos, Colchos in fidem accipit. Seleuciam, Cteſiphontem, Babylonem occupavit, & tenuit. in mari rubro claſſem inſtituit, ut per eam Indiæ fines vaſtaret. Tertiam perſecutionem in Chriſtianos movet. Armeniam, Aſſyriam, Meſopotamiam fecit provincias. Judæis Meſopotamiæ rebellantibus præcepit Lyſiæ Quieto, ut eos provincia exterminaret. Adverſum quos Quietus aciem inſtruens infinita milia eorum interfecit: & ob hoc procurator Judææ ab imperatore decernitur. Morbo in Selinunte periit, ſive, ut alibi ſcriptum reperimus, apud Seleuciam Iſauriæ profluvio ventris extinctus eſt, anno ætatis LXIII, menſe nono, die quarto. Oſſa ejus in urnam auream conlata, & in foro ſub columna poſita. Soluſque omnium intra Urbem in foro ſepultus. Senatus eum in Deos retulit.

HADRIANUS duodecimus Romanorum imperator regnavit ann. XXI. Hic Italicæ in Hiſpania natus conſobrinæ Trajani filius, eruditiſſimus in utraque lingua, ſed in puerorum amore parum continens fuit. Alexandriam à Romanis ſubverſam publicis inſtauravit impenſis. Trajani invidens gloriæ de Aſſyria & Meſopotamia, & Armenia, quas ille provincias fecerat, revocavit exercitum. Judæos capit ſecundo contra Romanos rebellantes. Reliqua tributorum Urbis relaxavit, chartis publice incenſis. Plurimos etiam ipſis tributis liberos præſtitit. Ad Nicomediæ, & vicinarum urbium inſtaurationem, quæ terræ motu facto everſæ ſunt, de publico eſt largitus inpenſas. In Lybiam, quæ à Judæis vaſtata fuerat, colonias deducit. Athenienſibus leges petentibus ex Draconis, & Solonis reliquorumque libris jura componit. Cephiſum fluvium, qui Eleuſinam inundavit, ponte conjungens Athenis hiemem exegit, & ſacris Eleuſinæ initiatus Athenienſibus multa dona largitur: & quum Athenis inſignes & plurimas ædes feciſſet, Agonem edidit: bibliothecamq; miri operis extruxit. Huic Quadratus diſcipulus Apoſtolorum, & Ariſtides Athenienſis noſter Philoſophus libros pro Chriſtiana religione dedere compoſitos. Et Serenus Grannius legatus vir apprime nobilis literas ad eum miſit, iniquum eſſe dicens clamoribus vulgi innocentum hominum ſanguinem concedi, & ſine ullo crimine nominis tantum & ſectæ reos fieri. Quibus commotus Hadrianus Minutio Fundano Proconſuli Aſiæ ſcribit, non ſine objectu criminum Chriſtianos condemnandos. Cujus Epiſtolæ uſq; ad noſtram memoriam durat exemplum. Judæis in arma verſis, & Palæſtinam depopulantibus Tenio Rufo provinciam tenenti ad opprimendos rebelles miſit exercitum. Antinoum puerum eximiæ pulchritudinis in Ægypto mortuum vehementer deperiens in Deos refert: ex cujus nomine etiam urbs appellata eſt. Rebus Judæorum penitus oppreſſis AELIA condita, & in fronte ejus portæ, qua à Bethleheem egredimur, Sus ſcalptus in marmore prominens, ſignificans Romanæ poteſtati ſubjacere Judæos. Hadrianus morbo intercutis aquæ apud Bajas moritur major LX annis.

ANTONIUS Pius tertius decimus Romanorum imperator regnavit ann. XXII. menſes III. Huic Iuſtinus Philoſophus noſtri dogmatis librum pro noſtra religione conſcriptum reddidit, cui Creſcens Cynicus, quia ſeguloſum & prævaricatorem Philoſophiæ coarguebat, perſecutionem ſuſcitavit: in qua ille risoſe pro Chriſto ſanguinem fudit. Antonius autem apud Lorium villam ſuam duodecimo ab urbe miliario moritur, ann. Vitæ ſuæ LXXVII.

MARCUS ANTONIUS Romanorum quartus decimus imperator regnavit ann. XIX. menſe uno. Iſte & LUCIUS AURELIUS COMMODUS primiæ quo jure imperium adminiſtraverunt: quum uſque ad hoc tempus ſinguli Auguſti fuiſſent. Lucius cum fratre de Parthis triumphavit, & anno regni nono, ſive, ut alii putant, undecimo, inter Concordiam & Altinum apoplexi extinctus eſt ſedens cum fratre in vehiculo. Perſecutione orta, in Aſia Polycarpus & Pionius fecere martyrium: quorum ſcriptæ quoq; paſſiones feruntur. Plurimi vero in Gallia glorioſe ob nomen interfecti: quorum uſque in præſentem diem condita libris certamina perſeverant. Unde Antonino Imperatori Melito Aſianus Sardienſis Epiſcopus Apologeticum pro Chriſtianis tradidit. Imperator autem Antonius multis adverſum ſe naſcentibus bellis ipſis intererat. Sæpe duces nobiliſſimos deſtinabat, in quibus ſemel, Pertinaci, & exercitui, qui cum eo in Quadorum regione pugnabat, ſiti oppreſſo, pluvia divinitus miſſa eſt: quum è contrario Germanos & Sarmatas fulmina perſequerentur, & plurimos eorum interficerent. Extant literę M. Aurelii graviſſimi Imperatoris, quibus illam Germanicam ſitim Chriſtianorum forte militum precationibus imperato imbri diſcuſſam conteſtatur. Antonius

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ninus Commodum filium ſuum conſortem regni fecit,& cum eo de hoſtibus triumphavit, quos per triennium,apud Carnuntum habens ſtativa caſtra,vexaverat. Ambo imperatores multis multa largiti ſunt:& pecuniam,quæ fiſco debebatur, provinciis concedētes,tabulas debitorū in medio Romanæ urbis foro incendi fecerunt. Ac ne quid bonitati deeſſet, duras quaſq; leges novis cōſtitutionibus tēperarunt. Antoninus vero poſt victoriā adeo in editione munerū magnificus fuit, ut centum ſimul leones exhibuerit. In Pannonia morbo periit.

COMMODUS Romanorum quintus decimus imperator regnavit ann. XIII. Hic de Germanis triumphavit: Thermas Commodianas Romæ fecit: Septembrem menſem nomine ſuo appellavit. Coloſſi capite ſublato,ſuæ imaginis caput juſſit ei imponi: multos nobilium interfecit,& ſpectacula populo Romano præbuit inſignia. Strangulatur in domo Veſtiliani.

HELVIUS PERTINAX Romanorum decimus ſextus imperator imperavit menſ. VI. Hic ſeptuagenario major, quum Præfecturam urbis ageret, ex Senatuſconſulto imperare juſſus eſt. Obſecrante Senatu, ut ſororem ſuam Auguſtam, & filium ſuum Cæſarem appellaret, contradixit, ſufficere teſtatus, quod ipſe regnaret invitus. Occiditur in Palatio Juliani juriſperiti ſcelere, quem poſtea Severus apud Mulvium pontem interfecit.

SEVERUS ſeptimus decimus Romanorum imperator regnavit ann. XVIII. Hic provincia Tripolitana, oppido Lepti ſolus ex Africa, uſque in præſentem diem, Romanus imperator fuit: & in honorem Pertinacis, quem Iulianus occiderat, Pertinacem ſe cognominari juſſit. Parthos & Adiabenos ſuperavit, Arabaſq; interiores ita cecidit, ut regiones eorum Romanam provinciam fecerit. Ob quæ PARTHICUS & ARABICUS ADIABENICUS cognominatus eſt. Clodio Albino, qui ſe in Gallia Cæſarem fecerat, interfecto apud Lugdunum, in Britannos bellum transfert, ubi, ut receptas provincias ab incurſione barbarica faceret ſecuriores, vallum per CXXXII paſſuum milia à mari ad mare duxit. Moritur Eboraci in Britannia.

ANTONINUS cognomento CARACALLA Severi filius decimus octavus Romanorum imperator regnavit ann. VI. ita vocatus propter genus veſtis, quod Romæ erogaverat: & è contrario Caracallæ ex hujus nomine Antoninianæ dictæ. Romæ Thermas ſui nominis ædificavit. Tam impatiens libidinis fuit, ut novercam ſuam Iuliam uxorem duxerit. Interficitur inter Edeſſam, & Carras anno ætatis XLIII.

MACRINUS decimus nonus Romanorum imperator regnavit annum unum. Hic præfecturam Prætorii gerens imperator factus. Occiditur in Archelaide.

AURELIUS ANTONINUS ELIOGABALUS Romanorum viceſimus imperator regnavit ann. IV. Hic Antonini Caracallæ, ut putabatur, filius, & ſacerdos Eliogabali templi adeo impudice in imperio ſuo vixit, ut nullum genus obſcœnitatis omiſerit. Romæ occiditur tumultu militari cum matre Symiaſera.

ALEXANDER MAMAEAE Romanorum viceſimus primus imperator regnavit ann. XIII. Hic Xerxem Regem Perſarum glorioſiſſime vicit, & diſciplinæ militaris tam ſeverus corrector fuit, ut quaſdam tumultuantes legiones integras exauctoraverit. Thermas Alexandrinas Romæ ædificavit. In matrem Mamæam unice pius fuit: & ob id omnibus amabilis. Occiditur Mogontiaci tumultu militari.

MAXIMINUS viceſimus ſecundus Romanorum imperator regnavit ann. III. Hic primus ex corpore militari ſine Senatus auctoritate ab exercitu imperator electus eſt. Adverſus Eccleſiarum ſacerdotes perſecutionem facit. Aquilejæ à Pupieno occiditur.

GORDIANUS Romanorum viceſimus tertius imperator regnavit ann. VI. Hoc Romam ingreſſo, Pupienus & Albinus, qui imperium arripuerant, in Palatio occiſi. Ipſe vero adhuc admodum adoleſcens, Parthorum natione ſuperata, quum victor reverteretur in patriam, fraude Philippi præfecti prætorio haud longe à Romano ſolo interfectus eſt. Cui milites tumulum ædificant, qui Euphrati imminet, oſſibus ejus Romam revectis.

PHILIPPUS viceſimus quartus Romanorum imperator regnavit ann. VII. Hic Philippum filium ſuum conſortem regni fecit: primuſq; omnium ex Romanis imperatoribus Chriſtianus fuit. Hoc regnante cum filio milleſimus annus Romanæ urbis expletus eſt: ob quam ſolennitatem innumerabiles beſtiæ in Circo magno interfectæ: ludique in Campo Martio theatrales tribus diebus, & tribus noctibus populo pervigilante celebrati. Atlas mons natali Romanæ urbis cucurrit: & Agon mille annorum actus. Philippus ſenior Veronæ, Romæ junior occiditur.

DECIUS viceſimus quintus Romanorum imperator regnavit ann. I. menſ. III. Hic è Pannonia inferiore Budaliæ natus fuit. Quum Philippos patrem & filium interfeciſſet, ob odium eorum, in Chriſtianos perſecutionem movet, qua Laurentius Diaconus Romæ martyrium dixit. Cum filio in Abritto occiditur.

GALLUS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Gallus viceſimus ſextus Romanorum imperator cum Volusiano filio regnavit ann. II. menſ. IV. Sub hoc peſtilens morbus multas totius orbis provincias occupavit, maximéque Alexandriam & Ægyptum, ut ſcribit Dionyſius, & Cypriani de mortalitate teſtis eſt liber. Gallus & Voluſianus, quum adverſum Æmilianum, qui in Mœſia res novas moliebatur, ex urbe profecti eſſent, in foro Flaminii, ſive, ut alii putant, Interamnæ interfecti ſunt. Æmilianus autem tertio menſe invaſæ tyrannidis extinctus eſt.

Valerianus viceſimus ſeptimus Romanorum imperator cum Gallieno imperavit ann. XV. Valerianus in Rhetia ab exercitu Auguſtus, Gallienus Romæ à Senatu Cæſar appellatus. Sed Valerianus, in Chriſtianos perſecutione commota, ſtatim à Sapore Perſarum rege capitur: ibique ſervitute miſerabili conſeneſcit. Quo in Perſas abducto, Gallienus noſtris pacem reddidit. Gallieno autem in omnem laſciviam diſſoluto, Germani Ravennam uſque venerunt: Alamanni vaſtatis Galliis in Italiam tranſiere. Græcia, Macedonia, Pontus, Aſiæ depopulatæ per Gothos. Quadi & Sarmatæ Pannonias occupaverunt. Germanis Hiſpanias obtinentibus Tarracon expugnata eſt: Parthi Meſopotamiam tenentes Syriam incurſaverunt, Odenathus Decurio Palmyrenus collecta agreſtium manu ita Perſas cecîdit, ut ad Cteſiphontem caſtra poneret. Galliæ verò per Poſthumum & Victorinum & Tetricum receptæ. Gallienus Mediolani occiditur.

Claudius viceſimus octavus Romanorum imperator regnavit ann. I. menſ. IX. Sub hoc Alexandriæ Bruchium, quod per multos annos fuerat obſeſſum, tandem deſtruitur. Claudius Gothos Illyricum, & Macedoniam vaſtantes ſuperat. Ob quæ in Curia Clipeus illi aureus, & in Capitolio ſtatua aurea collocata eſt. Moritur Sirmii. Quintillus Claudii frater à Senatu Auguſtus appellatus decimo ſeptimo imperii die Aquilejæ occiditur.

Aurelianus viceſimus nonus Romanorum imperator regnavit ann. V. menſ. VI. Hic Tetrico apud Catalaunos prodente exercitum ſuum Gallias recepit. Zenobiam apud Timas haud longe ab Antiochia vincit: quæ, occiſo Odenatho marito, Orientis tenebat imperium. Romæ trimphantem Tetricus & Zenobia præceſſerunt. E quibus Tetricus Corrector poſtea Lucaniæ fuit: & Zenobia in urbe ſummo honore conſenuit: à qua hodieque Romæ Zenobia nuncupatur familia. Aurelianus Templum Soli ædificat, & primum Agonem Solis inſtituit: Romam firmioribus muris vallat. Quum adverſum nos perſecutionem moviſſet, fulmen juxta eum, comiteſque ejus ruit. Ac non multo poſt inter Conſtantinopolim, & Heracliam in Cænophrurio viæ veteris occiditur.

Tacitus Romanorum triceſimus imperator regnavit menſ. VI. quo apud Pontum occiſo, obtinuit Florianus imperium diebus LXXXIX. Hoc quoque apud Tarſum interfecto.

Probus Romanorum triceſimus primus imperator regnavit ann. VI. menſ. III. Hic Gallias à Barbaris occupatas ingenti virtute reſtituit: Gallos, & Pannonios vineas habere permiſit, Almamque & Aureum montem militari manu conſitos Provincialibus colendos dedit. Tumultu militari apud Sirmium in turre, quæ dicitur Ferrata, occiditur.

Carus Romanorum triceſimus ſecundus imperator cum filiis Numeriano & Carino regnavit ann. II. Hic Narbonenſis, quum omni Parthorum regione vaſtata Cochen & Cteſiphontem nobiliſſimas hoſtium urbes cepiſſet, ſuper Tigridem caſtra ponens fulmine ictus interiit. Numerianus, quum ob oculorum dolorem lecticula veheretur, inſidiis Apri ſoceri ſui occiſus eſt, vix fœtore cadaveris poſt aliquot dies ſcelere comperto. Carinus prælio victus apud Margum occiditur.

Diocletianus Romanorum triceſimus tertius imperator regnavit ann. XX. Hic Dalmata Scribæ filius imperator electus ſtatim Aprum in militum concione percuſſit, jurans ſine ſuo ſcelere Numerianum interfectum. Primus adorari ſe ut Deum, & gemmas veſtibus calceamentiſque inſeri juſſit: quum ante eum omnes imperatores in modum judicum ſalutarentur, chlamydem purpuream à privato habitu plus haberent. In conſortium regni ſui Herculium Maximianum aſſumit: qui ruſticorum multitudine oppreſſa, quæ factioni ſuæ Bacaudarum nomen indiderat, pacem Gallis reddidit. Tunc Carauſius ſumpta purpura Britannias occupavit. Narſeus Orienti bellum intulit, Quinquegentiani Africam infeſtaverunt: ob quæ Conſtantius & Galerius Maximianus Cæſares aſſumuntur in regnum. Quorum Conſtantius Claudii ex filia nepos fuit: Galerius in Dacia haud longe à Serdica natus. Atque ut eos Diocletianus etiam affinitate conjungeret, Conſtantius privignam Herculii Theodoram accepit: ex qua poſtea ſex liberos Conſtantini fratres habuit. Galerius filiam Diocletiani duxit Valeriam. Ambo uxores, quas habuerant, repudiare compulſi. Ægyptum Achilleus obtinuit. Buſiris & Coptos contra Romanos rebellantes ad ſolum uſque ſubverſæ ſunt. Carporum & Baſternarum gentes in Romanum ſolum tranſlatæ. Alexandria

xandria

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

xandria cum omni Ægypto per Achilleum ducem à Romana poteſtate deſciſcens octavo obſidionis menſe à Diocletiano capta eſt. Itaque plurimi per totam Ægyptum gravibus proſcriptionibus exiliiſque vexati, interfectis his, qui auctores perduellionis exciterant. Poſt decem annos per Aſclepiodotum præfectum prætorio Britanniæ receptæ. Galerius Maximianus ſuperato Narſeo, & uxoribus ac liberis, ſororibuſque ejus captis à Diocletiano ingenti honore ſuſcipitur. Diocletianus & Maximianus Auguſti inſigni pompa Romæ triumpharunt, antecedentibus currum eorum Narſei conjuge, ſororibus, liberis, & omni præda, qua Parthos ſpoliaverant. Decimo nono anno Diocletiani, menſe Martio, in diebus Paſchæ, Eccleſiæ ſubverſæ ſunt. Viceſimo autem anno, qui erat ſecundus perſecutionis, Diocletianus Nicomediæ, Maximianus Mediolani purpuram depoſuerunt.

GALERIUS triceſimus quartus Romanorum imperator regnavit ſolus biennio. Hic cum CONSTANTIO regnavit ann. XVI. qui ſextodecimo imperii anno obiit in Britannia Eboraci.

CONSTANTINUS Romanorum triceſimus quintus imperator regnavit annos XXX. menſ. X. Hic Conſtantii filius ex concubina Helena procreatus regnum invadit, quarto perſecutionis anno regnare orſus. Ab hoc Maxentius juxta pontem Mulvium ſuperatus occiditur. Criſpum, & Conſtantinum filios, & Licinium adoleſcentem Licinii Auguſti filium Conſtantini ex ſorore nepotem Cæſares appellat. Pacem noſtris reddit. Eo tempore Arius Presbyter de Eccleſia dejectus multos ſuæ impietati ſociat. Ad quorum perfidiam coarguendam Synodus CCCXVIII Epiſcoporum in Nicæam urbem Bithyniæ congregata omnes Hæreticorum machinas HOMOUSI oppoſitione dejecit. Viceſimo anno Vicennalia Conſtantini Nicomediæ facta, & ſequenti anno Romæ edita.

HUC USQUE HISTORIAM SCRIBIT EUSEBIUS PAMPHILI, CUI HIERONYMUS PRESBYTER ISTA SUBJECIT.

DRepanum Bithyniæ civitatem in honorem martyris Luciani ibi conditi Conſtantinus inſtaurans ex vocabulo matris ſuæ HELENOPOLIM nuncupavit. Conſtantinus uxorem ſuam Fauſtam interfecit. Conſtantinopolim dedicat pene omnium urbium nuditate. Edicto ejus gentilium templa everſa ſunt. Conſtantium filium provehit ad regnum. Tricennalibus ſuis Dalmatium Cæſarem appellat. Extremo vitæ ſuæ tempore ab Euſebio Nicomedienſi Epiſcopo baptizatus in Arrianum dogma declinat: à quo, uſque in præſens tempus, Eccleſiarum rapinæ, & totius orbis eſt ſecuta diſcordia. Quum bellum pararet in Perſas, in Achyrone villa publica juxta Nicomediam moritur, anno ætatis LXVI: poſt quem liberi ejus tres ex Cæſaribus Auguſti appellantur.

CONSTANTIUS triceſimus ſextus Romanorum imperator cum CONSTANTIO & CONSTANTINO fratribus regnavit ann. XXIV. menſ. V. dieb. XII. Sub hoc Sapor rex Perſarum, Meſopotamia vaſtata, duobus ferme menſibus Niſibin obſedit. Dalmatius Cæſar, quem patruus Conſtantinus conſortem regni reliquerat filiis, factione Conſtantii patruelis, & tumultu militari, anno imperii ſui tertio interimitur. Conſtantinus bellum fratri inferens juxta Aquilejam Alſæ occiditur. Vario autem eventu adverſum Francos à Conſtante pugnatur: à quo perdomiti: & pax cum eis facta. Bello Perſico nocturno apud Singaram haud dubiam victoriam militum ſtoliditate perdidimus. Neque vero ullum Conſtantio ex novem graviſſimis præliis contra Perſas gravius bellum fuit. Nam, ut alia omittam, Niſibin obſeſſa, Biſabdæ & Amida captæ ſunt. Magnentio apud Auguſtodunum arripiente imperium, Conſtans haud longe ab Hiſpania, anno ætatis ſuæ triceſimo, imperii ſui tertiodecimo, in caſtro, cui Helene nomen eſt, interficitur. Quamobrem turbata Republica Vetranio Murſæ, Nepotianus Romæ imperatores facti. Gallus Cæſar ſolicitatus à Conſtantio patrueli, cui in ſuſpitionem ob regiam indolem venerat, Iſtriæ occiditur. Julianus autem frater Galli Mediolani Cæſar appellatur: à quo magnæ Alamannorum copiæ apud Argentoratum oppidum Galliarum oppreſſæ. Et Conſtantius Mopſocrenis inter Ciliciam Cappadociamque moritur anno ætatis ſuæ XLV.

JULIANUS Romanorum triceſimus ſeptimus imperator regnavit anno uno, menſibus octo. Hoc ad idolorum cultum converſo, blanda perſecutio fuit, illiciens magis, quam impellens ad ſacrificandum: in qua multi ex noſtris voluntate propria corruerunt. In Perſas profectus noſtrum poſt victoriam Diis ſanguinem voverat: ubi à quodam ſimulato perfuga ad deſerta perductus, quum fame & ſiti Apoſtata perdidiſſet exercitum & inconſultius à ſuorum erraret agminibus, ab obvio forte hoſtium equite conto ilia perfoſſus interiit anno ætatis ſuæ XXXII.

JOVIANUS

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

JOVIANUS Romanorum triceſimus octavus imperator regnavit menſibus octo. Hic ex primicerio Domeſticorum imperator factus eſt: & rerum neceſſitate compulſus Niſibin, & magnam Meſopotamiæ partem Sapori Perſarum regi tradidit. Cruditate, ſive odore prunarum, quas nimias adoleri juſſerat, Dadaſtanæ moritur, anno ætatis XXXIII].

VALENTINIANUS Romanorum triceſimus nonus imperator regnavit annis XIII, menſibus quinque. Hic Tribunus Scutariorum è Pannonia Cibalenſis apud Nicæam Auguſtus appellatus fratrem Valentem Conſtantinopoli in communionem regni aſſumit, egregius aliàs Imperator, & Aureliano moribus ſimilis, niſi quod ſeveritatem ejus nimiam, & parcitatem quidam crudelitatem & avaritiam interpretabantur. Subita ſanguinis eruptione, quod Græce APOPLEXIS vocatur, Brigitione moritur. Poſt quem GRATIANUS aſſumpto in imperium VALENTINIANO fratre cum patruo Valente regnat. Valens autem ab Eudoxio Arrianorum Epiſcopo baptizatus noſtros perſequitur: legemque dedit, ut Monachi militarent. De Antiochia exire compulſus ſera pœnitentia noſtros de exiliis revocat. Lacrymabili bello in Thracia, deſerente equitum præſidio, Romanæ legiones à Gothis cinctæ uſque ad internecionem cæſæ ſunt. Ipſe autem imperator Valens, quum ſagitta ſaucius fugeret, & ob dolorem nimium ſæpe equo laberetur, ad cujuſdam viduæ caſam deportatus eſt: quo perſequentibus Barbaris, & incenſa domo, ſepultura quoq; caruit.

HUC USQUE HIERONYMUS PRESBYTER ORDINEM PRÆCEDENTIUM DIGESSIT ANNORUM. QUÆ SEQUUNTUR PROSPER DIGESSIT.

GRATIANUS. Igitur Valente à Gothis in Thracia concremato, Gratianus cum fratre Valentiniano regnat annis ſex.

I. Gratianus parvulum fratrem habens, regni conſortem probatæ ætatis virum Theodoſium in ſocietatem regni adſciſcit.

Gratianus valde religioni favens Eccleſiis per omnia promptus fuit.

Martinus Turonenſium Epiſcopus Apoſtolicis virtutibus inſignis habetur.

II. Theodoſius in Orientis partibus laſſam Rempublicam reparavit.

III. Maximus Tyrannus in Britannia à militibus imperator conſtituitur.

IV. Incurſantes Pictos & Scotos Maximus ſtrenue ſuperavit.

Priamus quidam regnat in Francia, quantum altius colligere potuimus.

V. Ambroſius libros contra Arrianorum perfidiam luculentiſſimos ad Gratianum Auguſtum ſcribit.

VI. Maximus in Gallias transfretavit: & conflictu contra Gratianum habito, eundem fugitantem Lugduni interfecit.

THEODOSIUS annis undecim.

I. Maximus timens Oriẽtalis imperii principem Theodoſium cum Valentiniano fœdus iniit.

Apud Treveros Manichæi deprehenſi ſummo Maximi ſtudio exterminati.

II. Juſtina mater Valentiniani Arrianis favens in Ambroſium & omnem Mediolanenſem Eccleſiam diverſa injuriarum genera congerit.

Reliquiæ Gervaſii & Protaſii Martyrum ab Ambroſio primum Mediolani repertæ.

Hymni Ambroſii compoſiti, qui nunquam ante in Eccleſiis Latinis modulis canebantur.

III. Maximus indignum ducens contra Eccleſiæ ſtatum agi, locum irrumpendi quod cum Valentiniano junxerat fœdus, invenit. Valentinianus veritus imminentem jam cervicibus ſuis Tyrannum, ad Theodoſium confugit.

HONORIUS & ARCADIUS XXX. II. CCCC.

THEODOSIUS & JOHANNES. XXV. & XX. III.

VALENTINIANUS & MARTIANUS. III. CCCC. XXV.

Auguſtinus Mediolani Rhetoricam apprime docens, omiſſis ſcholis ad fidem rectam convertitur, quum ante Manichæus fuiſſet.

IV. Theodoſius cum exercitu ad Italiam tranſgrediens, Maximum interfecit, & Valentinianum proprio regno reddidit.

Juſtina, quæ Eccleſias vexaverat, ne regnum cum filio reciperet, morte præventa eſt.

Immane Theſſalonicæ geſtum facinus extincti populi egregio pœnitentiæ exemplo Imperator religioſus eluit.

V. Hæreſis Apollinariſtarum ab Apollinare cæpta.

Arriani, qui totum pæne Orientem atque Occidentem commaculaverant, edicto glorioſi Principis Eccleſiis ſpoliantur, quæ Catholicis deputatæ ſunt.
VI. Iohannes Ægyptius Monachus, qui ob vitæ puritatem prophetiæ gratiam à Domino meruit, inſignis habetur.
VII. Poſt Damaſum Romanæ Eccleſiæ regimen triceſimus ſextus Syricius ſuſcepit.
Apud Alexandriam defuncto Petro, Timotheus, & poſt hunc Theophilus Epiſcopi conſtituuntur.
Ieroſolymis poſt Cyrillum Iohannes Eccleſiam recipit.
Apud Antiochiam defuncto Meletio ſubſtituitur Flavianus.
Ingens inter noſtros contentio oborta: quod ſcilicet Epiſcopi, qui ab Hæreticis depulſi fuerant, nollent his ab Imperatore dejectis, alios, quam ſe, ſubſtitui Sacerdotes.
Terribile in cœlo ſignum columnæ per omnia ſimile apparuit.
VIII. Apud Alexandriam templa deſtructa: in quibus Serapis antiquiſſimum & notiſſimum templum, quod quaſi quædam columna ruentem ſuſtinebat idololatriam.
IX. Valentinianus Viennæ ab Arbogaſte Comite ſuo extinguitur: in cujus locum tyrannidem Eugenius invadit.
X. Ad vindicandum Valentiniani interitum, & opprimendam Eugenii tyrannidem Theodoſius in Italiam tranſgreditur, aperto Dei favore conſpirantibus in id elementis.
XI. Eugenio ſuperato Theodoſius undecimo regni ſui anno diem obiit.
ARCADIUS & HONORIUS annos XXXII.
I. Conſtantinopolis eminentem Dei iram, igne ſuper nubem terribiliter fulgente, formidans toto ad pœnitentiam animo converſa ſubterfugit.
Rufinus Boſporitanus, quum ad ſummam militiæ perveniſſet, præferri ſibi Stiliconem non ferens ab eodem interficitur, Hunnorum, quo fulciebatur, præſidio ſuperato.
II. Claudianus Poëta admiratione dignus habetur.
Gildo Africanus in rebellione commota, conſueta Romanis ſtipendia ſubtraxit.
Prudentius Lyricus Poëta noſter, Hiſpanus genere, illuſtre ingenii ſui robur exeruit.
III. Stilico Magiſter militiæ Gildonē Mauritaniæ interfecit, Africa ad priſtinum jus radacta.
Romanæ Eccleſiæ Cathedram triceſimus ſeptimus Innocentius tenet.
IV. Toto orbe Romano antiquæ ſuperſtitionis templa deſtructa.
Paulinus, Nolanus poſtmodum Epiſcopus, admirabili exemplo venditis omnibus, quum eſſet dominus innumerabilium prædiorum, religionem expeditus elegit.
V. Johannes Conſtantinopolites Epiſcopus dictis factiſque clareſcit.
Martinus poſt egregie actam vitam corpore exuitur.
VI. Pelagius veſanus doctrina execrabili Eccleſias commaculare conatur.
VII. Contentio ex doctrina Origenis ſynodum apud Alexandriam movit, cujus extitit ſententia, ut extra Eccleſiam fieret quicunque ſupradicti viri opera probaviſſet.
VIII. Solis facta defectio.
Auguſtinus plurima libris innumerabilibus diſſerit.
IX. Severus ex diſciplina Sancti Martini ejus vitam tribus explicat libris.
X. Sæva Italiæ barbarici motus tempeſtas incubuit. Siquidem Radagajus Rex Gotorum Italiæ limitem vaſtaturus tranſgreditur. Ex hoc Arriani, qui Romano procul fuerant orbe fugati, Barbararum nationum, ad quas ſe contulere, præſidio erigi cœpere.
XI. Multis ante vaſtatis urbibus, Radagajus occubuit: cujus in tres partes per diverſos Principes diviſus exercitus aliquam repugnandi Romanis aperuit facultatem. Inſigni triumpho exercitum tertiæ partis hoſtium, circumactis Hunnorum auxiliaribus, Stilico uſque ad internecionem delevit.
XII. Arcadius Orientis imperium gubernans vitam explet, parvum admodum Theodoſium filium Imperii ſucceſſorem relinquens.
Cæleſtinus triceſimus octavus Romanam Eccleſiam gubernavit.
XIII. Diverſarum gentium rabies Gallias dilacerare exorſa, immiſſu quam maxime Stiliconis indigne ferentis filio ſuo regnum negatum.
XIV. Uticæ in foro Trajani terra diebus ſeptem mugitum dedit.
Inter alia multum Reipublicæ Stiliconis morte conſultum eſt, qui ſaluti Imperatoris tendebat inſidias.
Neſtorius Conſtantinopolites Epiſcopus ad hæreſim, quæ in Chriſto Deum ab homine ſeparat, vertitur.
XV. Johannes Comes Africæ occiſus eſt à populo.

Proculus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Proculus Maſſilienſis Epiſcopus clarus habetur, quo annuente, magna de ſuſpecto adulterio Remedii Epiſcopi quæſtio agitatur.

XVI. Hac tempeſtate præ valetudine Romanorum vires funditus attenuatæ Britanniæ. Saxonum incurſione devaſtatam Galliarum partem Vandali atque Alani vaſtavere. Quod reliquum fuerat, Conſtantius Tyrannus obſidebat.

Hiſpaniæ partem maximam Suevi occupavere. Ipſa denique orbis caput Roma deprædationi Gothorum fœdiſſime patuit.

XVII. Conſtantinus Tyrannus occiditur.

XVIII. Rurſum alia prædatio Galliarum, Gothis, qui Alarico duce Romam ceperant, Alpes tranſgredientibus.

XIX. Jovinus tyrannidem poſt Conſtantinum invadit. Induſtria viri ſtrenui, qui ſolus tyranno non ceſſit, Dardani, Atavulfus, qui poſt Alaricum Gothis imperitabat, à ſocietate Jovini avertitur. Salluſtius quoque & Sebaſtianus occiſi.

Valentia nobiliſſima Galliarum civitas à Gothis effringitur, ad quam fugiens ſe Jovinus contulerat.

XX. Ingens in Gallia fames.

Aquitania Gothis tradita.

Patroclus Arelatenſis Epiſcopus infami mercatu ſacerdotia venditare auſus.

Heraclius Comes Africæ, qui in Romanæ Urbis reparationem ſtrenuum exhibuerat miniſterium, nova quædam molitus interimitur.

XXI. Placidia ſoror Imperatoris diu captiva, poſtea etiam Regis uxor, Rege fraude ſublato, Conſtantis connubio copulatur.

XXII. Gothi, quum ſe iterum, Atavulfo perempto, moviſſent, Conſtantis repelluntur occurſu.

XXIII. Prædeſtinatorum hæreſis, quæ ab Auguſtini libris male intellectis accepiſſe dicitur initium, his temporibus ſerpere exorſa.

XXIV. Triceſimus nonus Xyſtus Romanam Eccleſiam regit.

XXV. Faramundus regnat in Francia.

XXVI. Solis facta defectio hoc anno.

XXVII. Signum in cælo mirabile apparuit.

Maximus Tyrannus Hiſpaniarum dominatum vi obtinet.

XXVIII. Honoratus, Minervius, Caſtor, Jovianus ſingulorum monaſteriorum Patres in Galliis florent.

XXIX. Conſtantio dignitas imperii ab Honorio ſponte delata, qua vix octo menſibus uſus interiit, Valentiniano octo annorum filio derelicto.

XXX. Maximus Tyrannus de regno dejicitur, ac Ravennam perductus ſublimem ſpectaculorum pompam tricennalibus Honorii præbuit.

XXXI. Placidia, quum inſidias fratri tenderet, deprehenſa eſt, & Romam exilio relegata.

XXXII. Honorius Ravennæ defunctus eſt.

Nullo jure debitum Johannes ex Primicerio Notariorum regnum ſumit: qui vulneratum multis cladibus reliquit imperium.

Theodosius annos xxvii.

I. Placidia ad Theodoſium auxilia precatum mittit.

Sigiſvuldus ad Africam contra Bonifacium properavit.

II. In Galliis Exuperantius Præfectus à militibus interficitur.

Muro Carthago circundata, quæ ex tempore, quo vetus illa deſtructa eſt, ſanctione Romanorum, ne rebellioni eſſet, munimento murorum non eſt permiſſa vallari.

Johanne ab exercitu Orientis victo & perempto, Ravenna deprædatione vaſtata eſt.

Aëtius Gaudentii Comitis in Galliis à militibus occiſi filius cum Chunnis Johanni opem laturus Italiam ingreditur.

III. Valentinianus Romæ imperator factus.

IV. Arelas à Gothis per Aëtium liberatur.

V. Placidia tandem optato illata regno.

Chlodius regnat in Francia.

VI. Caſſianus compertas in Ægypto vitas Patrum doctrinaſque & regulas libris ad plurimos datis exponit.

VII. Aëtius Ihutungorum gentem delere intendit.

VIII. Viginti ferme milia militum in Hiſpaniis contra Vandalos pugnantium cæſa.

Vandali in Africa transfretantes ingentem, lacerata omni provincia, Romanis cladem dedere.
IX. Conſulatu Aëtius dedito, Bonifacium, qui ab Regina accitus ex Africa fuerat, declinans ad munitiora conſcendit.
Aſperitas nimii frigoris etiam ſaluti plurimorum pernicies extitit.
Bonifacius certamine contra Aëtium habito percuſſus, victor quidem, ſed moriturus abſcedit.
X. Quum ad Chunnorum gentem, cui tunc Rugula præerat, poſt prælium ſe Aëtius contuliſſet, impetrato auxilio ad Romanum ſolum regreditur.
Gothi ad ferendum auxilium à Romanis acciti.
Germanus Epiſcopus Autiſiodori virtutibus & vitæ diſtrictione clareſcit.
XI. Aëtius in gratiam receptus.
Rugula rex Chunnorum, cum quo pax firmata, moritur: cui Bleda ſuccedit.
XII. Gallia ulterior Tibatonem principem rebellionis ſecuta à Romana ſocietate diſceſſit: à quo tracto initio, omnia pene Galliarum ſervitia in Bagaudam conſpiravere.
XIII. Bellum contra Burgundionem gentem memorabile exarſit, quo univerſa pene gens cum Rege Peretio deleta.
XIV. Capto Tibatone & cæteris ſeditionis partim principibus vinctis, partim necatis, Bagaudarum commotio conquieſcit.
XV. Theodoſianus liber omnium legum legitimorum Principum in unum collatarum hoc primum anno editus.
Silvius turbatæ admodum mentis, poſt militiæ in Palatio exactæ munera, aliqua de religione conſcribit.
XVI. Eccleſiæ Romanæ quadrageſimus Leo ſuſcepit principatum.
XVII. Pacatis motibus Galliarum Aëtius ad Italiam egreditur.
Deſerta Valentinæ urbis rura, Alanis, quibus Sambida præerat, partienda traduntur.
XVIII. Britanniæ uſque ad hoc tempus variis cladibus, eventibuſque latæ in ditionem Saxonum rediguntur.
XIX. Alani, quibus terræ Galliæ ulterioris cũ incolis dividendæ à Patricio Aëtio traditæ fuerant, reſiſtentes armis ſubigunt: & expulſis dominis terræ poſſeſſionem vi adipiſcuntur.
XX. Sabaudia Burgundionum reliquiis datur cum indigenis dividenda.
XXI. Carthago à Vandalis cum omni ſimul Africa lachrymabili clade & damno imperii Romani potentiam dejecit. ex hoc quippe à Vandalis poſſidetur.
XXII. Thracia Chunnorum incurſione concutitur.
XXIII. Bleda Chunnorum Rex Attilæ fratris fraude percutitur, cui ipſe ſuccedit.
XXIV. Nova iterum Orienti conſurgit ruina, qua ſeptuaginta non minus civitates Chunnorum deprædatione vaſtatæ, quum nulla ab Occidentalibus ferrentur auxilia.
XXV. Meroveus regnat in Francia.
Eudoxius arte medicus, pravi ſed exercitati ingenii, in Bagauda id temporis mota delatus, ad Chunnos confugit.
XXVI. Eucherius Lugdunenſis Epiſcopus & Hilarius Arelatenſis egregiam vitam morte conſummant.
XXVII. Hæreſis nefaria à quodam Archimandrita commota, cui favorem præbens Theodoſius obiit, ſeptem ſuper viginti annis in imperio exactis. Cui Martianus ſubſtituitur.
Placidia quoque poſt irreprehenſibilem converſationem hoc anno vitam explevit, filio viceſimum quintum annum in ipſo conſummante.

Valentinianus et Martianus.

I. Hac tempeſtate valde miſerabilis Reipublicæ ſtatus apparuit, quum ne una quidem ſit abſque barbaro cultore Provincia: & infanda Arrianorum hæreſis, quæ ſe nationibus barbaris miſcuit, catholicæ nomen fidei toto orbe diffuſa præſumat.
Attila Gallias ingreſſus quaſi jure debitam poſcit uxorem: ubi gravi clade inflicta & accepta, ad propria recedit.
II. Plurima hoc anno ſigna apparuerunt.
Inſperata in Galliis clade accepta furiatus Attila Italiam petit, quem incolæ metu ſolo territi præſidio nudavere.
III. Synodus Chalcedonẽſis. ubi Eutyche Dioſcoroq; dãnatis, omnes, qui ſe ab eis retraxerunt, in communionẽ recepti, confirmata univerſaliter fide, quæ de incarnatione Verbi ſecundum Euangelicam, & Apoſtolicam doctrinã per ſanctum Papam Leonẽ prædicabatur.
Attila

Attila in ſedibus ſuis mortuo, magna primum inter filios ipſius certamina de obtinendo regno exorta ſunt. Deinde aliquot gentium, quæ Hunnis parebant, defectus ſecuti cauſſas & occaſiones bellis dederunt, quibus ferociſſimi populi mutuis incurſibus contererentur.

IV. Inter Valentinianum Auguſtum & Aetium Patricium poſt promiſſæ invicem fidei ſacramenta, poſt pactum de conjunctione filiorum, diræ inimicitiæ convaluerunt: & unde fuit gratia charitatis augenda, inde exarſit fomes odiorum, incentore, ut credium eſt, Heraclio Spadone: qui ita ſibi imperatoris animum inſincero famulatu adſtrinxerat, ut eum facile in quæ vellet, impelleret. Quum ergo Aetius placita inſtantius repetit, & cauſſam *Filocomonus agit, imperatoris manu & circunſtantium gladiis crudeliter confectus eſt, Boetio præfecto prætorii ſimul perêpto, qui ei multa amicitia copulatus erat. Mortem Aetii mors Valentiniani non longo poſt tempore conſecuta eſt. Tam imprudenter enim declinata, ut interfecti Aetii amicos armigeroſque ejus ſibimet ſociaret, qui concepti facinoris opportunitatem diſſimulanter aucupantes egreſſum extra Urbem Principem, & ludo geſtationis intentum inopinatis ictibus confoderunt, Heraclio ſimul, ut erat proximus, interempto, & nullo ex multitudine regia ad ultionem tanti ſceleris accenſo. Ut autem hoc parricidium perpetratum eſt, Maximus vir gemini Conſulatus & Patritiæ dignitatis ſumpſit imperium. Qui quum periclitanti Reipublicæ profuturus per omnia crederetur, non ſero documento quid animi haberet probavit: ſic quidem, ut interfectores Valentiniani non ſolum non plecteret, ſed etiam in amicitiam reciperet: uxoremque ejus Auguſti amiſſionem viri lugere prohibitam intra pauciſſimos dies in conjugium ſuum tranſire cogeret. Sed hac incontinentia non diu potitus eſt. Nam poſt alterum menſem nunciato ex Africa Genſerici Regis adventu, multiſque nobilibus, ac popularibus ex urbe fugientibus, quum ipſe quoque, data cunctis abeundi licentia, trepide vellet abſcedere, à famulis Reginæ dilaniatus & membratim dejectus in Tiberim ſepultura quoque caruit. Poſt hunc Maximi exitum confeſtim ſecuta eſt multis digna lacrimis Romana captivitas, & Urbem omni præſidio vacuam Genſericus obtinuit, occurrente ſibi extra portas ſancto Leone Epiſcopo: cujus ſupplicatio ita eum, Deo agente, lenivit, ut, quum omnia in poteſtate ejus eſſent, tradita ſibi civitate, ab igne tamen, & cæde, atque ſuppliciis abſtineret. Per quatuordecim igitur dies ſecura & libera ſcrutatione omnibus opibus ſuis Roma vacuata eſt: multaque milia captivorum, prout quique aut ætate, aut arte placuerunt, cum Regina & filiabus ejus Carthaginem abducti ſunt.

FINIS.

DE

PROSPERI CHRONICO TESTIMONIA.

Caſſiodorus De Divinis Lectionibus cap. XVII.

Sanctus quoque Proſper Chronica ab Adam ad Genſerici tempora & Urbis deprædationem uſque perduxit.

Gennadius in Catalogo Illuſtr. Viror.

Proſper homo Aquitanicæ regionis, ſermone ſcholaſticus, & aſſertionibus nervoſus, multa compoſuiſſe dicitur: ex quibus ego Chronica nominis illius prætitulata legi continentia à primi hominis conditione juxta divinarum ſcripturarum fidem, uſque ad obitum Valentiniani Auguſti & captivitatem Urbis Romæ à Genſerico Wandalorum rege factam.

In Conſilio Vaſionenſi:

Proſper Aquitanicus Epiſcopus ſubſcripſi.

Regio Lepidi in æde Carmelitarum:

Hic ſitus eſt Proſper, quo ſancto præſule gaudet
Regium, & hic cineres oſſaque ſacra jacent.
Marmoreo Monachi condunt pia buſta ſepulchro.
Namque vetus turris fregerat alta cadens.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

EUSEBII PAMPHILI

CÆSAREÆ PALÆSTINÆ EPISCOPI

CHRONICORUM CANONUM

LIBER POSTERIOR,

QUI CHRONICUS CANON DICITUR.

PROOEMIUM.

MOYSEM gentis Hebrææ, qui primus omnium Prophetarum ante adventum Domini Salvatoris divinas leges ſacris literis explicavit, Inachi fuiſſe temporibus eruditiſſimi viri tradiderunt, ex noſtris Clemens, & Africanus, & Tatianus : ex Judæis Joſephus & Juſtus veteris hiſtoriæ monumenta replicantes. Porro Inachus quingentis annis Trojanum bellum antecedit. Ex Ethnicis vero impius ille Porphyrius in quarto Operis ſui libro, quod adverſum nos caſſo labore contexuit, poſt Moyſem Semiramim fuiſſe adfirmat : quæ apud Aſſyrios CL ante Inachum regnavit annos. Itaque juxta eum DCCC pene & L annis Trojano bello Moyſes ſenior invenitur. Quum hæc ita ſe habeant, neceſſarium duxi veritatem diligentius perſequi. Et ob id in priori libello quaſi quandam materiam futuro operi omnium Regum mihi tempora prænotavi, Chaldæorum, Aſſyriorum, Medorum, Perſarum, Lydorum, Hebræorum, Ægyptiorum, Athenienſium, Argivorum, Sicyoniorum, Lacedæmoniorum, Corinthiorum, Theſſalorum, Macedonum, Latinorum, qui poſtea Romani nuncupati ſunt. In præſenti autem ſtilo eadem tempora contra ſe invicem ponens, & ſingularum gentium annos dinumerans, ut quid cuique coætaneum fuit, ita curioſo ordine coaptavi. Neque me fugit, in Hebræis codicibus diſſonantes ætatum annos inveniri, pluſque vel minus, prout interpretibus viſum eſt, lectitari : ſequendumque illud potius, quod exemplariorum multitudo in fidem traxit. Verum utcunque quis volet, computet, & reperiet Inachi temporibus, quem primum Argis regnaſſe ajunt, Patriarcham Hebræorum fuiſſe Iſraëlem : à quo duodecim Iudæorum tribus Iſraëlis vocabulum ſortitæ ſunt. Semiramim autem & Abraham contemporales fuiſſe manifeſtum eſt. Namque Moyſes, junior licet ſupradictis ſit, ab omnibus tamen, quos Græci antiquiſſimos putant, ſenior deprehenditur, Homero ſcilicet, & Heſiodo, Trojanoque bello, ac multo ſuperius Hercule, Muſæo, Lino, Chirone, Orpheo, Caſtore, Polluce, Æſculapio, Libero, Mercurio, Apolline, cæteriſque Diis gentium, ſacriſque, vel vatibus, ipſius quoque Iovis geſtis, quem Græcia in arce divinitatis collocavit. Hos, inquam, omnes, quos enumeravimus, etiam poſt Cecropem Diphyem primum Atticæ Regem fuiſſe convincimus. Cecropem autem præſens Hiſtoria Moyſi coætaneum oſtendet, & antecedere Trojanum bellum annis trecentis quinquaginta. Quod ne cui dubium videatur, ſequens ratio ſic probabit. Quadrageſimo ſecundo anno imperii Auguſti CHRISTUS natus, quintodecimo Tiberii prædicare orſus eſt. Si quis igitur retrorſum annorum ſupputans numerum alterum Darii regis Perſarum quærat annum, ſub quo templum Ieroſolymarum, quod à Babyloniis deſtructum fuerat, inſtauratum eſt, reperiet à Tiberio, uſque ad Darium, annos quingentos quadraginta octo. Darii quippe ſecundus annus ſexageſimæ quintæ Olympiadis anno primo fuit : & Tiberii quintuſdecimus in ducenteſimam priman Olympiadem incurrit. Fiunt ergo inter Darium & Tiberium Olympiades centum triginta ſeptem : anni DXLVIII, quadriennio in una Olympiade ſupputato. Deinde ſecundo Darii anno, LXX deſolationis templi annus expletur. à quo, uſque ad primam Olympiadem, retrorſum numerantur Olympiades LXIIII,

anni

anni ducenti, quinquaginta ſex : qui ſimiliter ſupputantur à ſupradicto deſolationis templi anno, uſque ad quinquageſimum annum Oziæ Regis Iudæorum : ſub quo Eſaias, & Oſee fuerunt. Itaque prima Olympias in Eſaiæ & reliquorum incurrit ætatem, qui cum eo prophetaverunt. Rurſum ſi à prima Olympiade, ad ſuperiora tempora, & uſque ad captivitatem Trojæ proveharis, invenies annos CCCCVI. quos & nos in priore opuſculo digeſſimus, & curioſiſſima Græcorum Hiſtoria conſcribit. Item apud Hebræos à ſupradicto Oziæ anno, & temporibus Eſaiæ prophetæ, uſque ad Samſon, & tertium annum Labdon Iudicis, ſupputabis annos CCCCVI. Samſon autem eſt, quem in corporis robore Herculi ſimilem ferunt poſteri Iudæorum : & mihi videntur non multum inter ſe diſtare tempore. Siquidem ambo circa Trojæ captivitatem fuerunt. Poſt hoc iterum ad priora convertere. Et quum CCC tibi & XXIX annos pes retroactus impleverit, Græcorum Cecropem Diphyem, & Moyſem invenies Hebræorum. Nam à XLV Cecropis anno, uſque ad captivitatem Trojæ, & ab LXXX ætatis Moyſi anno, in quo populum Iſraëliticum de Ægypto eduxit, uſque ad Labdon & Samſon Judices, computantur anni CCCXXIX. Itaque ſine ulla ambiguitate Moyſes & Cecrops, qui primus Athenienſium rex fuit, iiſdem fuere temporibus. Porro iſte eſt Cecrops Diphyes indigena, ſub quo primum in arce oliva orta eſt, & Athenienſium urbs ex Minervæ appellatione ſortita nomen. Hic primus omnium Jovem appellavit; ſimulacra reperit; aram ſtatuit; victimas immolavit, nequaquam iſtiuſmodi rebus in Græcia uſquam viſis. Cætera quoque, quæ apud Græcos mira tractantur, poſteriora Cecropis annis deprehenduntur. Si autem Cecropis, conſequenter & Moyſi, qui cum Cecrope fuit. Poſt hunc enim ſcribitur diluvium ſub Deucalione, incendium ſub Phaëthonte, Erichthonius Vulcani & Terræ filius, Dardanus, qui Dardaniam condidit : de quo Homerus:

Quem primum genuit cæleſti Iupiter arce.

Liberæ quoque raptus, & Europæ : ſacra Cereris atque Iſidis : delubrum in Eleuſina : frumenta Triptolemi : regnum Trois :

Cujus Dii natum Ganymedem ad ſidera raptum:
Vina Iovis magni voluerunt fundere menſis.

Quo tempore quoque Tantalus & Tityus fuerunt, & Apollo natus eſt. Nam Latona Jovis conjux tempore Tityi fuit.

Latonæ autem & Jovis Apollo filius. Poſt quos Cadmus Thebas venit:

Qui Semelem genuit, de qua pulcherrima proles
Liber condignam partu tulit edita frugem.

Porro Liber, & reliqui, quos mox inferemus, poſt centeſimum annum Cecropis fuerunt: Linus ſcilicet, Zethus, & Amphion, Muſæus, & Orpheus, Minos, Perſeus, Æſculapius, gemini Caſtor & Pollux, Hercules, cum quo Apollo ſervivit Admeto : poſt quos facta eſt Trojanæ urbis everſio : quam Homerus longo ſequitur intervallo. Homerus autem Solone, & Thalete Mileſio, ceteriſque, qui cum his ſeptem Sapientes appellati ſunt, multo prior reperitur. Deinde Pythagoras extitit, qui ſe non Sapientem, ut priores, ſed Philoſophum, id eſt amatorem ſapientiæ dici voluit. Quem ſecutus Socrates Platonem erudivit : à quo famoſa in partes Philoſophia diviſa eſt. Horum ſingulos juxta ordinem ſequentis hiſtoriæ ſuis locis inferemus. Igitur Moyſes cunctos, quos ſupra memoravimus, antecedit: quia ætate Cecropis fuiſſe monſtratus eſt. Ab octageſimo autem anno Moyſi, & egreſſu Iſraël ab Ægypto, rurſus ad ſuperiora converſus, uſque ad primum annum Abrahæ reperies annos DV. quos ſimiliter à quadrageſimo quinto anno Cecropis, uſque ad Ninum & Semiramim Aſſyriorum principes, ſupputabis. Primus quippe omni Aſiæ, exceptis Indis, Ninus Beli filius regnavit. Itaque manifeſtum eſt, Abraham Nini ætate generatum, juxta eum tamen numerum, quem contractiorem editione vulgata ſermo præbet Hebræus. Verum in curioſitate ne ceſſes : & quum divinam ſcripturam diligenter evolveris, à nativitate Abrahæ, uſque ad totius orbis Diluvium, invenies retrorſum annos DCCCCXLII. Item à Diluvio, uſque ad Adam, MM.CC.XLII. in quibns nulla penitus nec Græca, nec Barbara, &, ut loquar in commune, gentilis reperitur hiſtoria. Quamobrem præſens opuſculum ab Abraham omnino, uſque ad noſtram ætatem, inferiota tempora perſequetur : & ſtatim in principio ſui Hebræorum Abraham : Aſſyriorum Ninum & Semiramim proponet : quia neque Athenarum adhuc urbs, neque Argivorum regnum nomen acceperat, ſolis Sicyoniis in Græcia florentibus, apud quos temporibus Abrahæ & Nini, Europem ſecundem regnaſſe ferunt. Quod cur etiam nos putemus, ex ſequentibus demonſtrabitur. Si enim diligenter enumeres ab ultima ætate Nini, uſque ad Trojæ captivitatem, invenies annos DCCCXXXIV.

Item in Sicyone à viceſimo ſecundo anno regis Europis, uſque ad ſupradictum tempus, eoſdem annos invenies DCCCXXXIV. Apud Hebræos quoque à nativitate Abraham, uſque ad Labdon & Samſon, Iudices Hebræorum, qui Trojanis temporibus populo præfuerunt, æque ſupputabis annos DCCCXXXIV. Item apud Ægyptios ab ætate Nini & Semiramidis, quo tempore jam ſextadecima Dynaſtia Thebæi Ægyptiis imperabant, uſque ad viceſimam Dynaſtiam, & regem Ægypti Thuorin, qui ab Homero Polybus vocatur, ſub quo Troja capta eſt, colliguntur etiam ſupradicti anni DCCCXXXIV. Igitur conſequenter in libelli fronte ponimus uno eodemque tempore Abraham, Ninum, Semiramim, Europem, Ægyptiorum Thebæos. Et hæc quidem ita ſe habere, ut præfati ſumus, poſterior textus oſtendet. Nunc illud in cura eſt, ut etiam Hebræorum annos in quatuor tempora dividamus: ab Abraham, uſque ad Moyſem: à Moyſe, uſque ad primam ædificationem templi: à prima ædificatione templi, uſque ad ſecundam inſtaurationem ejus: ab inſtauratione ejus, uſque ad adventum Domini. A nativitate quippe Abrahæ, uſque ad Moyſem, & egreſſu Iſraël ex Ægypto, computantur anni DV. A Moyſe, uſque ad Salomonem, & primam ædificationem templi, anni CCCCLXXIX, ſecundum minorem tamen numerum, quem tertius liber Regnorum continet. Nam juxta volumen Iudicum ſupputantur anni DC. A Salomone vero, uſque ad inſtaurationem templi, quæ ſub Dario Perſarum rege facta eſt, colliguntur anni DXII. Porro à Dario, uſque ad prædicationem Domini noſtri JESU CHRISTI, & uſque ad quintumdecimum annum Tiberii principis Romanorum, explentur anni DXLVIII. Itaque ſimul fiunt ab Abraham, uſque ad quintum decimum Tiberii annum, anni MM.XLIV. Similiter à Nino & Semiramide, uſque ad Moyſem & Ceropem, anni DV. A Cecrope, uſque ad captivitatem Trojæ, anni CCCXXIX. A captivitate Trojæ, uſque ad primam Olympiadem, anni CCCCVI. A prima Olympiade, uſque ad ſecundum Darii annum & inſtaurationem templi, anni CCLVI. A ſecundo Darii anno, & inſtauratione templi, uſque ad XV annum Tiberii Cæſaris, anni DXLVIII. Fiunt ſimul à Nino & Semiramide, uſque ad XV Tiberii annum, anni MM.XLIV: quos & ab Abraham, uſque ad Tiberium oſtendimus ſupputatos. A Tiberii autem XV anno, uſque ad XIV annum Valentis, quo interiit, numerantur anni CCCLI. Itaque fiunt anni iſtius hiſtoriæ MM.CCC.XCV. Et ne longus ordo numerorum aliquid forte turbationis afferat, omnem annorum congeriem in Decadas decidimus: quas ex ſingulârum gentium hiſtoriis congregantes ſibi invicem fecimus eſſe contrarias, ut facilis præbeatur inventio cujus Græci ætate vel Barbari, Prophetæ, & Reges, & Sacerdotes fuerunt Hebræorum: item qui diverſarum gentium falſo crediti Dii: qui Heroës: quæ, quando urbs condita: qui de illuſtribus viris Philoſophi, Poëtæ, Principes, ſcriptoreſque variorum operum extiterunt: & ſi qua alia digna memoriâ putavit Antiquitas. Quæ univerſa in ſuis locis cum ſumma brevitate ponemus.

EUSE-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

EUSEBII PAMPHILI

CÆSAREÆ PALÆSTINÆ EPISCOPI

CHRONICORVM CANONVM

LIBER POSTERIOR,

QUI CHRONICUS CANON DICITUR.

PRimus Aſſyriorum rex NINUS Beli filius regnavit omni Aſiæ, exceptis Indis, annos LII: cujus XLIII imperii anno natus eſt Abraham. In Græcia verò ſecundo imperio Sicyoniis imperavit EVROPS annis XLV: cujus XXII regni anno natus eſt Abraham. Porrò apud Ægyptios XVI poteſtas erat, quam vocant Dynaſtiam. Ab hoc tempore regnabant eis Thebæi annos CXC.

HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*
ABRAHAM.	NINVS.	EVROPS	THEBÆI.
I.	XLIII.	XXII.	I.

Ninus condidit civitatem Ninum in regione Aſſyriorum, quam Hebræi vocant Niniven. Nino regnante apud Aſſyrios, primus Sicyoniis imperavit Aegialeus annos LII, à quo Aegialea nuncupata eſt, quæ nunc Peloponneſus vocatur. Poſt quem ſecundus EVROPS, qui & prælatus eſt titulo. Nino regnante apud Aſſyrios, Ægyptiis THEBÆI imperabant.

II.	XLIV.	XXIII.	II.
III.	XLV.	XXIV.	III.
IV.	XLVI.	XXV.	IV.
V.	XLVII.	XXVI.	V.
VI.	XLVIII.	XXVII.	VI.
VII.	XLIX.	XXVIII.	VII.

Regnante Nino apud Aſſyrios, noviſſimo ejus tempore naſcitur Abraham. Abraham natione Chaldæus primam ætatem apud Chaldæos terit.

Apud Hebræos, uſque ad nativitatem Abrahæ, computantur anni mille nongenti quinquaginta. Vſque ad Diluvium enim, ab Adam, habent annos M. DC. LVI. & inde uſque ad Abraham, CC. XC. III. Et ideo XL Jobelei à nativitate Abraham computantur. Vnus enim Jobeleus quinquaginta anni ſunt.

Zoroaſtres magus rex Bactrianorum clarus habetur: adverſum quem Ninus dimicavit.

VIII.	L.	XXIX.	VIII.
IX.	LI.	XXX.	IX
X	LII.	XXXI.	X.

SEMIRAMIS uxor Nini Aſſyriis imperavit annos XLII. : de qua innumerabilia narrantur : quæ & Aſiam tenuit, & propter inundationem aggeres conſtruxit, plurimas Babyloniæ urbes inſtaurans.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*	
		SEMIRAMIS.			Aſſyriorum ſecunda SEMIRAMIS ann. XLII.
	XI.	I.	XXXII.	XI.	
	XII.	II.	XXXIII.	XII.	
	XIII.	III.	XXXIV.	XIII.	
	XIV.	IV.	XXXV.	XIV.	
	XV.	V.	XXXVI.	XV.	
	XVI.	VI.	XXXVII.	XVI.	
	XVII.	VII.	XXXVIII.	XVII.	
	XVIII.	VIII.	XXXIX.	XVIII.	
	XIX.	IX.	XL.	XIX.	
XX.	XX.	X.	XLI.	XX.	
	XXI.	XI.	XLII.	XXI.	
	XXII.	XII.	XLIII.	XXII.	
	XXIII.	XIII.	XLIV.	XXIII.	
	XXIV.	XIV.	XLV.	XXIV.	
			TELCHINUS.		Sicyoniis tertius imperavit TELCHINUS ann. XX.
	XXV.	XV.	I.	XXV.	
	XXVI.	XVI.	II.	XXVI.	
	XXVII.	XVII.	III.	XXVII.	
	XXVIII.	XVIII.	IV.	XXVIII.	
	XXIX.	XIX.	V.	XXIX.	
XXX.	XXX.	XX.	VI.	XXX.	
	XXXI.	XXI.	VII.	XXXI.	
	XXXII.	XXII.	VIII.	XXXII.	
	XXXIII.	XXIII.	IX.	XXXIII.	
	XXXIV.	XXIV.	X.	XXXIV.	
	XXXV.	XXV.	XI.	XXXV.	
	XXXVI.	XXVI.	XII.	XXXVI.	
	XXXVII.	XXVII.	XIII.	XXXVII.	
	XXXVIII.	XXVIII.	XIV.	XXXVIII.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*	
	XXXIX.	XXIX.	XV.	XXXIX.	
XL.	XL.	XXX.	XVI.	XL.	
	XLI.	XXXI.	XVII.	XLI.	
	XLII.	XXXII.	XVIII.	XLII.	
	XLIII.	XXXIII.	XIX.	XLIII.	
	XLIV.	XXXIV.	XX.	XLIV.	
			APIS.		Sicyoniorum quartus APIS ann. xxv. A quo Apia, nunc Peloponneſus, prius Ægialea nuncupata.
	XLV.	XXXV.	I.	XLV.	
	XLVI.	XXXVI.	II.	XLVI.	
	XLVII.	XXXVII.	III.	XLVII.	
	XLVIII.	XXXVIII.	IV.	XLVIII.	
	XLIX.	XXXIX.	V.	XLIX.	
L.	L.	XL.	VI.	L.	
	LI.	XLI.	VII.	LI.	

Principium XLI Jobelei ſecundum Hebræos. JOBEL autem apud Hebræos quinquagenarius annus vocatur. Itaque juxta ſupputationem illorum, ab Adam, uſque ad annum præſentem, fuerunt anni duo millia.

	LII.	XLII.	VIII.	LII.	
		ZAMEIS.			Aſſyriorum tertius ZAMEIS, qui & NINYAS, filius Nini & Semiramidis ann. xxxviii.
	LIII.	I.	IX.	LIII.	
	LIV.	II.	X.	LIV.	
	LV.	III.	XI.	LV.	
	LVI.	IV.	XII.	LVI.	Apud Cretam regnavit primus CRES indigena: à quo CRETA appellata: quem ajunt unum Curetarum fuiſſe, à quibus Jupiter abſconditus eſt, & nutritus. Hi Cnoſſon civitatem in Creta condiderunt, & Cybeles Matris templum.
	LVII.	V.	XIII.	LVII.	
	LVIII.	VI.	XIV.	LVIII.	
	LIX.	VII.	XV.	LIX.	
LX.	LX.	VIII.	XVI.	LX.	
	LXI.	IX.	XVII.	LXI.	
	LXII.	X.	XVIII.	LXII.	
	LXIII.	XI.	XIX.	LXIII.	
	LXIV.	XII.	XX.	LXIV.	
	LXV.	XIII.	XXI.	LXV.	
	LXVI.	XIV.	XXII.	LXVI.	

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.	
	LXVII.	XV.	XXIII.	LXVII.	
	LXVIII.	XVI.	XXIV.	LXVIII.	
	LXIX.	XVII.	XXV.	LXIX.	
			THELXION.		Sicyoniorum quintus THELXION ann. LII.
LXX.	LXX.	XVIII.	I.	LXX.	
	LXXI.	XIX.	II.	LXXI.	
	LXXII.	XX.	III.	LXXII.	
	LXXIII.	XXI.	IV.	LXXIII.	
	LXXIV.	XXII.	V.	LXXIV.	
	LXXV.	XXIII.	VI.	LXXV.	PRIMUS ANNUS REPROMISSIONIS DEI AD ABRAHAM.

Abraham, quum LXXV eſſet annorum, divino dignus habetur alloquio, & ea repromiſſione, quod ad eum facta eſt.

Primus annus repromiſſionis Dei ad Abraham: à quo, uſque ad Moyſen, & egreſſum gentis Hebræorum ex Ægypto, ſupputantur anni CCCCXXX: quorum meminit Paulus ita dicens: *Teſtamentum confirmatum à Domino, quæ poſt quadringintos & trigenta annos facta eſt lex, non infirmat ad evacuandam promiſſionem.* Ipſe quoque in Exodo Moyſes his congruens loquitur: *Habitatio autem filiorum Iſrael, qua habitaverunt in Ægypto, & in terra Chanaan, ipſi & pates eorum, anni quadringenti triginta.*

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ÆGYPT.	
	LXXVI.	XXIV.	VII.	LXXVI.	
	LXXVII.	XXV.	VIII.	LXXVII.	
	LXXVIII.	XXVI.	IX.	LXXVIII.	
	LXXIX.	XXVII.	X.	LXXIX.	
LXXX.	LXXX.	XXVIII.	XI.	LXXX.	
	LXXXI.	XXIX.	XII.	LXXXI.	
	LXXXII.	XXX.	XIII.	LXXXII.	
	LXXXIII.	XXXI.	XIV.	LXXXIII.	
	LXXXIV.	XXXII.	XV.	LXXXIV.	
	LXXXV.	XXXIII.	XVI.	LXXXV.	DECIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXXVI.	XXXIV.	XVII.	LXXXVI.	
	LXXXVII.	XXXV.	XVIII.	LXXXVII.	
	LXXXVIII.	XXXVI.	XIX.	LXXXVIII.	ABRAHAM ex ancilla Agar genuit Iſmaelem: à quo Iſmaelitarum gens, qui poſtea Agareni, deinde Sarraceni dicti.
	LXXXIX.	XXXVII.	XX.	LXXXIX.	
XC.	XC.	XXXVIII.	XXI.	XC.	
		ARIUS.			Aſſyriorum quartus ARIUS ann. XXX.
	XCI.	I.	XXII.	XCI.	

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*	
	XCII.	II.	XXIII.	XCII.	
	XCIII.	III.	XXIV.	XCIII.	
	XCIV.	IV.	XXV.	XCIV.	
	XCV.	V.	XXVI.	XCV.	VICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XCVI.	VI.	XXVII.	XCVI.	
	XCVII.	VII.	XXVIII.	XCVII.	
	XCVIII.	VIII.	XXIX.	XCVIII.	
	XCIX.	IX.	XXX.	XCIX.	Sodoma & Gomorrha ſuccenſæ.
C.	C.	X.	XXXI.	C.	

Abraham, quum centenarius eſſet, genuit ex libera filium Iſaac: cui ſupervixit alios annos LXXXV. Primo omnium Prophetarum Abrahæ verbum Dei quum in figura apparuiſſet humana, vocationem gentium pollicetur, quam in noſtrum tempus ſermo Chriſti deduxit ad finem per euangelicam in omnes gentes prædicationem.

	ISAAC FIL. ABRAHAM.				
	I.	XI.	XXXII.	CI.	INITIUM QUADRAGESIMI SECUNDI JOBELEI SECUNDUM JUDÆOS.
	II.	XII.	XXXIII.	CII.	
	III.	XIII.	XXXIV.	CIII.	
	IV.	XIV.	XXXV.	CIV.	
	V.	XV.	XXXVI.	CV.	TRICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	VI.	XVI.	XXXVII.	CVI.	
	VII.	XVII.	XXXVIII.	CVII.	
	VIII.	XVIII.	XXXIX.	CVIII.	
	IX.	XIX.	XL.	CIX.	
CX.	X.	XX.	XLI.	CX.	CENTESIMUS DECIMUS ANNUS ABRAHÆ.
	XI.	XXI.	XLII.	CXI.	
	XII.	XXII.	XLIII.	CXII.	
	XIII.	XXIII.	XLIV.	CXIII.	
	XIV.	XXIV.	XLV.	CXIV.	
	XV.	XXV.	XLVI.	XV.	QUADRAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XVI.	XXVI.	XLVII.	CXVI.	
	XVII.	XXVII.	XLVIII.	CXVII.	
	XVIII.	XXVIII.	XLIX.	CXVIII.	
	XIX.	XXIX.	L.	CXIX.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*	
CXX.	XX.	XXX.	LI.	CXX.	CENTESIMUS VICESIMUS ANNUS ABRAHÆ.
		ARALI-US.			Aſſyriorum quintus ARALIUS ann. XL.
	XXI.	I.	LII.	CXXI.	
			AEGY-DRUS.		Sicyoniis ſextus AEGYDRUS ann. XXXIV.
	XXII.	II.	I.	CXXII.	
	XXIII.	III.	II.	CXXIII.	
	XXIV.	IV.	III.	CXXIV.	
	XXV.	V.	IV.	CXXV.	QUINQUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XXVI.	VI.	V.	CXXVI.	
	XXVII.	VII.	VI.	CXXVII.	
	XXVIII.	VIII.	VII.	CXXVIII.	In Creta regnavit primus CRES indigena. Alii vero ſupraſcriptum tempus vindicant.
	XXIX.	IX.	VIII.	CXXIX.	
CXXX.	XXX.	X.	IX.	CXXX.	CENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS ABRAHÆ.
	XXXI.	XI.	X.	CXXXI.	
	XXXII.	XII.	XI.	CXXXII.	
	XXXIII.	XIII.	XII.	CXXXIII.	
	XXXIV.	XIV.	XIII.	CXXXIV.	
	XXXV.	XV.	XIV.	CXXXV.	SEXAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XXXVI.	XVI.	XV.	CXXXVI.	
	XXXVII.	XVII.	XVI.	CXXXVII.	
	XXXVIII.	XVIII.	XVII.	CXXXVIII.	
	XXXIX.	XIX.	XVIII.	CXXXIX.	
CXL.	XL.	XX.	XIX.	CXL.	CENTESIMUS QUADRAGESIMUS ANNUS ABRAHÆ.
	XLI.	XXI.	XX.	CXLI.	
	XLII.	XXII.	XXI.	CXLII.	
	XLIII.	XXIII.	XXII.	CXLIII.	
	XLIV.	XXIV.	XXIII.	CXLIV.	
	XLV.	XXV.	XXIV.	CXLV.	SEPTUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XLVI.	XXVI.	XXV.	CXLVI.	
	XLVII.	XXVII.	XXVI.	CXLVII.	
	XLVIII.	XXVIII.	XXVII.	CXLVIII.	
	XLIX.	XXIX.	XXVIII.	CXLIX.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ÆGYPT.*	
CL.	L.	XXX.	XXIX.	CL.	CENTESIMUS QUINQUAGESIMUS ANNUS ABRAHAM.
	LI.	XXXI.	XXX.	CLI.	PRINCIPIUM JOBELEI QUADRAGESIMI TERTII.
	LII.	XXXII.	XXXI.	CLII.	
	LIII.	XXXIII.	XXXII.	CLIII.	
	LIV.	XXXIV.	XXXIII.	CLIV.	
	LV.	XXXV.	XXXIV.	CLV.	OCTUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
			THURIMACHUS.		Apud Sicyonios ſeptimus THURIMACHUS ann. XLV.
	LVI.	XXXVI.	I.	CLVI.	
	LVII.	XXXVII.	II.	CLVII.	
	LVIII.	XXXVIII.	III.	CLVIII.	
	LIX.	XXXIX.	IV.	CLIX.	
CLX.	LX.	XL.	V.	CLX.	

Sexagenario Iſaac naſcuntur filii gemini: primus ESAU, qui & EDOM: à quo gens Idumæorum. Secundus JACOB, qui poſtea Iſrael, à quo Iſraelitæ, qui nunc Iudæi. Initium etiam regni Argivorum his temporibus.

Apud Hebræos JACOB filius Iſaac, qui prænotatur, uſque ad JOSEPH, ann. CXXI.

Apud Aſſyrios ſextus XERXES, qui & BALEUS, ann. XXX.

Apud Argos primus regnavit INACHUS ann. L.

Inachi filia Io, quam Ægyptii mutato nomine Iſidem colunt. A patre Inachó Inachus fluvius apud Argos. A filia Ione Boſporus nuncupatur.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	IACOB.	XERXES		INACHUS.		
	I.	I.	VI.	I.	CLXI.	
	II.	II.	VII.	II.	CLXII.	
	III.	III.	VIII.	III.	CLXIII.	
	IV.	IV.	IX.	IV.	CLXIV.	
	V.	V.	X.	V.	CLXV.	
	VI.	VI.	XI.	VI.	CLXVI.	NONAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	VII.	VII.	XII.	VII.	CLXVII.	
	VIII.	VIII.	XIII.	VIII.	CLXVIII.	
	IX.	IX.	XIV.	IX.	CLXIX.	
CLXX.	X.	X.	XV.	X.	CLXX.	CENTESIMUS SEPTUAGESIMUS ANNUS ABRAHÆ. ET ISAAC SEPTUAGESIMUS.
	XI.	XI.	XVI.	XI.	CLXXI.	
	XII.	XII.	XVII.	XII.	CLXXII.	
	XIII.	XIII.	XVIII.	XIII.	CLXIII.	

Caſtor Chronographus de Argivorum regno ita loquirut: *Conſequentur perſequemur reges Argi ab Inacho, uſque in Sthenelantum filium Crotopi: quorum invenitur omne tempus anni* CCC.LXXXIV.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	XIV.	XIV.	XIX.	XIV.	CLXXIV.	
	XV.	XV.	XX.	XV.	CLXXV.	CENTESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS, IN QUO MORITUR ABRAHAM ANNORUM CLXXV.
	XVI.	XVI.	XXI.	XVI.	CLXXVI.	
	XVII.	XVII.	XXII.	XVII.	CLXXVII.	
	XVIII.	XVIII.	XXIII.	XVIII.	CLXXVIII.	
	XIX.	XIX.	XXIV.	XIX.	CLXXIX.	
CLXXX.	XX.	XX.	XXV.	XX.	CLXXX.	OCTAGESIMUS ANNUS ISAAC.
	XXI.	XXI.	XXVI.	XXI.	CLXXXI.	
	XXII.	XXII.	XXVII.	XXII.	CLXXXII.	Apis in Ægypto primus Deus putatur, quem quidam Serapim vocant.
	XXIII.	XXIII.	XXVIII.	XXIII.	CLXXXIII.	
	XXIV.	XXIV.	XXIX.	XXIV.	CLXXXIV.	
	XXV.	XXV.	XXX.	XXV.	CLXXXV.	CENTESIMUS DECIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XXVI.	XXVI.	XXXI.	XXVI.	CLXXXVI.	
	XXVII.	XXVII.	XXXII.	XXVII.	CLXXXVII.	
	XXVIII.	XXVIII.	XXXIII.	XXVIII.	CLXXXVIII.	
	XXIX.	XXIX.	XXXIV.	XXIX.	CLXXXIX.	
CXC.	XXX.	XXX.	XXXV.	XXX.	CXC.	NONAGESIMUS ANNUS ISAAC.
		ARMAMITRES.			PASTORES.	Apud Aſſyrios ſeptimus ARMAMITRES ann. XXXVIII.

Ægypti ſeptima decima Dynaſtia. Apud Ægyptios per ſeptimam decimam Dynaſtiam regnaverunt PASTORES annis centum tribus. Reges Ægyptiorum Paſtores conjicimus nuncupatos propter Joſeph & fratres ejus, qui in principio paſtores deſcendiſſe in Ægyptum comprobantur.

	XXXI.	XXXI.	XXXVI.	XXXI.	I.	
	XXXII.	XXXII.	XXXVII.	XXXII.	II.	
	XXXIII.	XXXIII.	XXXVIII.	XXXIII.	III.	
	XXXIV.	XXXIV.	XXXIX.	XXXIV.	IV.	
	XXXV.	XXXV.	XL.	XXXV.	V.	CENTESIMUS VICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS
	XXXVI.	XXXVI.	XLI.	XXXVI.	VI.	
	XXXVII.	XXXVII.	XLII.	XXXVII.	VII.	
	XXXVIII.	XXXVIII.	XLIII.	XXXVIII.	VIII.	
	XXXIX.	XXXIX.	XLIV.	XXXIX.	IX.	
CC.	XL.	XL.	XLV.	XL.	X.	CENTESIMUS ANNUS ISAAC.

HEBR.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	Notes
			LEUCIPPUS.			
	XLI.	XI.	I.	XLI.	XI.	Sicyoniorum octavus LEUCIPPUS ann. LIII.
	XLII.	XII.	II.	XLII.	XII.	PRINCIPIUM JOBELEI QVADRAGESIMI QVARTI JUXTA JUDÆORUM TRADITIONEM.
	XLIII.	XIII.	III.	XLIII.	XIII.	
	XLIV.	XIV.	IV.	XLIV.	XIV.	
	XLV.	XV.	V.	XLV.	XV.	CENTESIMUS TRIGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XLVI.	XVI.	VI.	XLVI.	XVI.	
	XLVII.	XVII.	VII.	XLVII.	XVII.	
	XLVIII.	XVIII.	VIII.	XLVIII.	XVIII.	
	XLIX.	XIX.	IX.	XLIX.	XIX.	
CCX.	L.	XX.	X.	L.	XX.	
				PHORONEUS.		Apud Argos ſecundus PHORONEVS ann. LX.

Phoroneus Inachi filius & Niobæ primus leges judiciaque conſtituit. Quidam hujus filiam Nioben arbitrantur.

LI.	XXI.	XI.	I.	XXI.

Horum temporum quaſi valde antiquorum Plato in Timæo ita meminit: *Aliquando volens eos provocare in ſermones de temporibus antiquis, quæ cuique civitati apud veteres accidiſſent: de Phoroneo, qui primus hoc nomine appellatus, de Niobe, & his, qui poſt diluvium fuerunt.*

						Notes
	LII.	XXII.	XII.	II.	XXII.	Niobæ omnium primæ mulieri, ut Græci perhibent, mixtus eſt Jupiter: de qua naſcitur Apis, quem Serapim vocant.
	LIII.	XXIII.	XIII.	III.	XXIII.	
	LIV.	XXIV.	XIV.	IV.	XXIV.	
	LV.	XXV.	XV.	V.	XXV.	CENTESIMUS QVADRAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LVI.	XXVI.	XVI.	VI.	XXVI.	
	LVII.	XXVII.	XVII.	VII.	XXVII.	
	LVIII.	XXVIII.	XVIII.	VIII.	XXVIII.	
	LIX.	XXIX.	XIX.	IX.	XXIX.	
CCXX.	LX.	XXX.	XX.	X.	XXX.	CENTESIMUS VICESIMUS ANNUS ISAAC.
	LXI.	XXXI.	XXI.	XI.	XXXI.	
	LXII.	XXXII.	XXII.	XII.	XXXII.	
	LXIII.	XXXIII.	XXIII.	XIII.	XXXIII.	
	LXIV.	XXXIV.	XXIV.	XIV.	XXXIV.	
	LXV.	XXXV.	XXV.	XV.	XXXV.	CENTESIMUS QVINQVAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	LXVI.	XXXVI.	XXVI.	XVI.	XXXVI.	Theſſalus Græci filius regnavit in Theſſalia.
	LXVII.	XXXVII.	XXVII.	XVII.	XXXVII.	
	LXVIII.	XXXVIII.	XXVIII.	XVIII.	XXXVIII.	
		BELOCHUS.				Apud Aſſyrios octavus BELOCHUS ann. XXXV.
	LXIX.	I.	XXIX.	XIX.	XXXIX.	Telchines & Caryatæ adverſum Phoroneum & Parrhaſios inſtituunt bellum.
CCXXX.	LXX.	II.	XXX.	XX.	XL.	
	LXXI.	III.	XXXI.	XXI.	XLI.	CENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS ISAAC.
	LXXII.	IV.	XXXII.	XXII.	XLII.	Jacob Meſopotamiam venit, & ſervit apud Laban ann. VII.
	LXXIII.	V.	XXXIII.	XXIII.	XLIII.	
	LXXIV.	VI.	XXXIV.	XXIV.	XLIV.	
	LXXV.	VII.	XXXV.	XXV.	XLV.	CENTESIMUS SEXAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXVI.	VIII.	XXXVI.	XXVI.	XLVI.	

Ogyges in Attica Eleuſinam condidit, qui antiquitus vocabatur Acta, & alias plurimas civitates: cujus temporibus apud lacum Trionidem virgo apparuit, quam Græci Minervam nuncuparunt.

	LXXVII.	IX.	XXXVII.	XXVII.	XLVII.	
	LXXVIII.	X.	XXXVIII.	XXVIII.	XLVIII.	Iacob Liam & Rachel in Meſopotamia duxit uxores.
	LXXIX.	XI.	XXXIX.	XXIX.	XLIX.	
CCXL.	LXXX.	XII.	XL.	XXX.	L.	CENTESIMUS QVADRAGESIMUS ANNUS ISAAC.
	LXXXI.	XIII.	XLI.	XXXI.	LI.	
	LXXXII.	XIV.	XLII.	XXXII.	LII.	
	LXXXIII.	XV.	XLIII.	XXXIII.	LIII.	
	LXXXIV.	XVI.	XLIV.	XXXIV.	LIV.	CENTESIMUS SEPTUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXXV.	XVII.	XLV.	XXXV.	LV.	Ruben natus.
	LXXXVI.	XVIII.	XLVI.	XXXVI.	LVI.	Simeon natus.
	LXXXVII.	XIX.	XLVII.	XXXVII.	LVII.	Iacob genuit Levi.
	LXXXVIII.	XX.	XLVIII.	XXXVIII.	LVIII.	Iudas natus, à quo Iudæi appellati.
	LXXXIX.	XXI.	XLIX.	XXXIX.	LIX.	
CCL.	XC.	XXII.	L.	XL.	LX.	
	XCI.	XXIII.	LI.	XLI.	LXI.	CENTESIMUS QVINQVAGESIMUS ANNUS ISAAC.
	XCII.	XXIV.	LII.	XLII.	LXII.	INITIUM QVADRAGESIMI QVINTI JOBELEI.
	XCIII.	XXV.	LIII.	XLIII.	LXIII.	Iacob generat Ioſeph.

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*
			MESAPUS.		
	XCIV.	XXVI.	I.	XLIV.	LXIV.
	XCV.	XXVII.	II.	XLV.	LXV.
	XCVI.	XXVIII.	III.	XLVI.	LXVI.
	XCVII.	XXIX.	IV.	XLVII.	LXVII.
	XCVIII.	XXX.	V.	XLVIII.	LXVIII.
	XCIX.	XXXI.	VI.	XLIX.	LXIX.
CCLX.	C.	XXXII.	VII.	L.	LXX.
	CI.	XXXIII.	VIII.	LI.	LXXI.
	CII.	XXXIV.	IX.	LII.	LXXII.
	CIII.	XXXV.	X.	LIII.	LXXIII.
		BALEVS.			
	CIV.	I.	XI.	LIV.	LXXIV.
	CV.	II.	XII.	LV.	LXXV.
	CVI.	III.	XIII.	LVI.	LXXVI.
	CVII.	IV.	XIV.	LVII.	LXXVII.
	CVIII.	V.	XV.	LVIII.	LXXVIII.
	CIX.	VI.	XVI.	LIX.	LXXIX.
CCLXX.	CX.	VII.	XVII.	LX.	LXXX.
				APIS.	
	CXI.	VIII.	XVIII.	I.	LXXXI.
	CXII.	IX.	XIX.	II.	LXXXII.
	CXIII.	X.	XX.	III.	LXXXIII.
	CXIV.	XI.	XXI.	IV.	LXXXIV.
	CXV.	XII.	XXII.	V.	LXXXV.
	CXVI.	XIII.	XXIII.	VI.	LXXXVI.
	CXVII.	XIV.	XXIV.	VII.	LXXXVII.
	CXVIII.	XV.	XXV.	VIII.	LXXXVIII.
	CXIX.	XVI.	XXVI.	IX.	LXXXIX.
CCLXXX.	CXX.	XVII.	XXVII.	X.	XC.
	CXXI.	XVIII.	XXVIII.	XI.	XCI.

Apud Sicyonios nonus MESAPUS ann. XLVII.

CENTESIMUS OCTAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
Hoc tempore in Sicilia Meſſana, quæ & Mamertina, conditur.

CENTESIMUS SEXAGESIMUS ANNUS ISAAC, IACOB CENTESIMUS.
Diluvium Ægypti hoc tempore fuit, quod factum eſt ſub Ogyge.

Apud Aſſyrios nonus BALEUS ann. LII.

CENTESIMUS NONAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
Joſeph venditur à fratribus annos agens XVI.

Apud Argivos tertius APIS ann. XXXV. Hunc ajunt eſſe Serapim. Siquidem quum fratrem Aegialeum regem præfeciſſet Achaiæ, ipſe cum populo ad Ægyptum navigavit.

DUCENTESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
Telchines victi Rhodum condiderunt, quæ prius Ophiuſſa vocabatur.

Memphis in Ægypto ab Ape condita.

Centum octaginta annorum Iſaac moritur relinquens filium Jacob annorum CXX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	IOSEPH.					IOSEPH ex Hebræis dux Ægypti ann. LXXX. triceſimo ætatis ſuæ anno.
	I.	XIX.	XXIX.	XII.	XCII.	
	II.	XX.	XXX.	XIII.	XCIII.	
	III.	XXI.	XXXI.	XIV.	XCIV.	
	IV.	XXII.	XXXII.	XV.	XCV.	DUCENTESIMUS DECIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	V.	XXIII.	XXXIII.	XVI.	XCVI.	
	VI.	XXIV.	XXXIV.	XVII.	XCVII.	
	VII.	XXV.	XXXV.	XVIII.	XCVIII.	
	VIII.	XXVI.	XXXVI.	XIX.	XCIX.	
CCXC.	IX.	XXVII.	XXXVII.	XX.	C.	CENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS JACOB.
	X.	XXVIII.	XXXVIII.	XXI.	CI.	

Hoc anno, qui ſecundus famis fuit, introivit Ægyptum cum filiis ſuis Iacob : qui cum interrogaretur à Pharaone, quotum annum ageret, reſpondit ſe eſſe annorum centum triginta.

	XI.	XXIX.	XXXIX.	XXII.	CII.	
	XII.	XXX.	XL.	XXIII.	CIII.	
					AMOSIS.	Apud Ægyptios per XVIII. Diopolitanorum Dynaſtiam primus AMOSIS ann. XXV.
	XIII.	XXXI.	XLI.	XXIV.	I.	
	XIV.	XXXII.	XLII.	XXV.	II.	DUCENTESIMUS VICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XV.	XXXIII.	XLIII.	XXVI.	III.	
	XVI.	XXXIV.	XLIV.	XXVII.	IV.	
	XVII.	XXXV.	XLV.	XXVIII.	V.	
	XVIII.	XXXVI.	XLVI.	XXIX.	VI.	
CCC.	XIX.	XXXVII.	XLVII.	XXX.	VII.	CENTESIMUS QUADRAGESIMUS ANNUS JACOB.

Sparta condita eſt à Sparto filio Phoronei.

			ERATUS			Apud Sicyonios decimus ERATUS ann. XLVI.
	XX.	XXXVIII.	I.	XXXI.	VIII.	QVINQVAGESIMUS ANNUS JOSEPH. INITIUM QVADRAGESIMI SEXTI JOBELEI.
	XXI.	XXXIX.	II.	XXXII.	IX.	
	XXII.	XL.	III.	XXXIII.	X.	
	XXIII.	XLI.	IV.	XXXIV.	XI.	
	XXIV.	XLII.	V.	XXXV.	XII.	DUCENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
				ARGUS.		Apud Argivos quartus ARGUS ann. LXX.
	XXV.	XLIII.	VI.	XXXVI.	XIII.	
	XXVI.	XLIV.	VII.	XXXVII.	XIV.	

Iacob centeſimo quadrageſimo ſeptimo ætatis ſuæ anno diem obiit prophetans de Chriſto, & de vocatione gentium.

HEBR.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	XXVII.	XLV.	VIII.	III.	XV.	
	XXVIII.	XLVI.	IX.	IV.	XVI.	
CCCX.	XXIX.	XLVII.	X.	V.	XVII.	
	XXX.	XLVIII.	XI.	VI.	XVIII.	SEXAGESIMUS ANNUS JOSEPH.
	XXXI.	XLIX.	XII.	VII.	XIX.	
	XXXII.	L.	XIII.	VIII.	XX.	
	XXXIII.	LI.	XIV.	IX.	XXI.	
	XXXIV.	LII.	XV.	X.	XXII.	DUCENTESIMUS QUADRAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
		ALTA-DAS.				Aſſyriorum decimus ALTADAS ann. XXXII.
	XXXV.	I.	XVI.	XI.	XXIII.	
	XXXVI.	II.	XVII.	XII.	XXIV.	
	XXXVII.	III.	XVIII.	XIII.	XXV.	
					CHE-BRON.	Ægypti ſecundus CHEBRON ann. XIII.
	XXXVIII.	IV.	XIX.	XIV.	I.	
CCCXX.	XXXIX.	V.	XX.	XV.	II.	
	XL.	VI.	XXI.	XVI.	III.	SEPTUAGESIMUS ANNUS JOSEPH.
	XLI.	VII.	XXII.	XVII.	IV.	
	XLII.	VIII.	XXIII.	XVIII.	V.	
	XLIII.	IX.	XXIV.	XIX.	VI.	
	XLIV.	X.	XXV.	XX.	VII.	DUCENTESIMUS QUINQUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XLV.	XI.	XXVI.	XXI.	VIII.	
	XLVI.	XII.	XXVII.	XXII.	IX.	
	XLVII.	XIII.	XXVIII.	XXIII.	X.	
	XLVIII.	XIV.	XXIX.	XXIV.	XI.	
CCCXXX.	XLIX.	XV.	XXX.	XXV.	XII.	OCTAGESIMUS ANNUS JOSEPH.
	L.	XVI.	XXXI.	XXVI.	XIII.	
					AMENO-PHES.	Ægyptiorum tertius AMENOPHES ann. XXI.

His temporibus ſecundum quorundam opinionem Prometheus fuit, à quo homines factos commemorant: & re vera, quum ſapiens eſſet, feritatem eorum & nimiam imperitiam ad humanitatem & ſcientiam tranſfigurabat.

LI.	XVII.	XXXII.	XXVII.	I.

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	LII.	XVIII.	XXXIII.	XXVIII.	II.	
	LIII.	XIX.	XXXIV.	XXIX.	III.	
	LIV.	XX.	XXXV.	XXX.	IV.	DUCENTESIMUS QUINQUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LV.	XXI.	XXXVI.	XXXI.	V.	
	LVI.	XXII.	XXXVII.	XXXII.	VI.	
	LVII.	XXIII.	XXXVIII.	XXXIII.	VII.	
	LVIII.	XXIV.	XXXIX.	XXXIV.	VIII.	
CCCXL.	LIX.	XXV.	XL.	XXXV.	IX.	
	LX.	XXVI.	XLI.	XXXVI.	X.	NONAGESIMUS ANNUS JOSEPH.
	LXI.	XXVII.	XLII.	XXXVII.	XI.	
	LXII.	XXVIII.	XLIII.	XXXVIII.	XII.	
	LXIII.	XXIX.	XLIV.	XXXIX.	XIII.	
	LXIV.	XXX.	XLV.	XL.	XIV.	DUCENTESIMUS SEPTUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXV.	XXXI.	XLVI.	XLI.	XV.	
			PLEU-NÆUS.			Sicyoniorum undecimus PLEMNÆUS ann. XLVIII.
	LXVI.	XXXII.	I.	XLII.	XVI.	
		MAMI-TUS.				Aſſyriorum undecimus MAMITUS ann. XXX.
	LXVII.	I.	II.	XLIII.	XVII.	
	LXVIII.	II.	III.	XLIV.	XVIII.	
CCCL.	LXIX.	III.	IV.	XLV.	XIX.	CENTESIMUS ANNUS JOSEPH.
	LXX.	IV.	V.	XLVI.	XX.	PRINCIPIUM QUADRAGESIMI SEPTIMI JOBELEI.
	LXXI.	V.	VI.	XLVII.	XXI.	
					MEPHRES.	Ægyptiorum quartus MEPHRES ann. XII.
	LXXII.	VI.	VII.	XLVIII.	I.	
	LXXIII.	VII.	VIII.	XLIX.	II.	
	LXXIV.	VIII.	IX.	L.	III.	DUCENTESIMUS OCTOGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXV.	IX.	X.	LI.	IV.	
	LXXVI.	X.	XI.	LII.	V.	
	LXXVII.	XI.	XII.	LIII.	VI.	
	LXXVIII.	XII.	XIII.	LIV.	VII.	
CCCLX.	LXXIX.	XIII.	XIV.	LV.	VIII.	

HEBR.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*
	LXXX.	XIV.	XV.	LVI.	IX.

Centum decem annorum Ioſeph moritur: poſt cujus interitum Hebræi Ægyptiis ſervierunt annis CXLIV. Fiunt autem omnes anni, quos Hebræi in Ægypto fecerunt, CCXV. qui ab eo tempore computantur, quo Iacob cum filiis ſuis deſcendit in Ægyptum.

	I.	XV.	XVI.	LVII.	X.	HEBRÆORUM SERVITUS IN ÆGYPTO ANNI CXLIV.
	II.	XVI.	XVII.	LVIII.	XI.	
	III.	XVII.	XVIII.	LIX.	XII.	
					MIS-PHAR-MUTOSIS.	Ægyptiorum quintus MISPHARMUTOSIS ann. XXVI.
	IV.	XVIII.	XIX.	LX.	I.	DUCENTESIMUS NONAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	V.	XIX.	XX.	LXI.	II.	
	VI.	XX.	XXI.	LXII.	III.	
	VII.	XXI.	XXII.	LXIII.	IV.	
	VIII.	XXII.	XXIII.	LXIV.	V.	
CCCLXX.	IX.	XXIII.	XXIV.	LXV.	VI.	
	X.	XXIV.	XXV.	LXVI.	VII.	
	XI.	XXV.	XXVI.	LXVII.	VIII.	
	XII.	XXVI.	XXVII.	LXVIII.	IX.	
	XIII.	XXVII.	XXVIII.	LXIX.	X.	
	XIV.	XXVIII.	XXIX.	LXX.	XI.	TRECENTESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
				CRIA-SUS.		Argis quintus CRIASUS annis LIV.
	XV.	XXIX.	XXX.	I.	XII.	In Argis prima ſacerdotio functa eſt CALLITHYJA Piranthi filia.
	XVI.	XXX.	XXXI.	II.	XIII.	
		MAN-CHALEUS				Aſſyriorum duodecimus MANCHALEVS ann. XXX
	XVII.	I.	XXXII.	III.	XIV.	
	XVIII.	II.	XXXIII.	IV.	XV.	

Atlas frater Promethei præcipuus aſtrologus fuit: qui ob eruditionem diſciplinæ etiam cælum ſuſtinere dictus eſt. Euripides autem montem eſſe altiſſimum affirmat, qui & Atlas vocetur.

CCCLXXX.	XIX.	III.	XXXIV.	V.	XVI.
	XX.	IV.	XXXV.	VI.	XVII.
	XXI.	V.	XXXVI.	VII.	XVIII.
	XXII.	VI.	XXXVII.	VIII.	XIX.

HEBR.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	XXIII.	VII.	XXXVIII.	IX.	XX.	
	XXIV.	VIII.	XXXIX.	X.	XXI.	TRECENTESIMUS DECIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XXV.	IX.	XL:	XI.	XXII.	
	XXVI.	X.	XLI.	XII.	XXIII.	
	XXVII.	XI.	XLII.	XIII.	XXIV.	
	XXVIII.	XII.	XLIII.	XIV.	XXV.	
cccxc.	XXIX.	XIII.	XLIV.	XV.	XXVI.	
					THO-MOSIS.	Ægyptiorum ſextus THOMOSIS ann. IX.
	XXX.	XIV.	XLV.	XVI.	I.	
	XXXI.	XV.	XLVI.	XVII.	II.	
	XXXII.	XVI.	XLVII.	XVIII.	III.	
	XXXIII.	XVII.	XLVIII.	XIX.	IV.	
			ORTHO-POLIS.			Sicyoniorum duodecimus ORTHOPOLIS ann. LXII.
	XXXIV.	XVIII.	I.	XX.	V.	TRECENTESIMUS VICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XXXV.	XIX.	II.	XXI.	VI.	
	XXXVI.	XX.	III.	XXII.	VII.	
	XXXVII.	XXI.	IV.	XXIII.	VIII.	
	XXXVIII.	XXII.	V.	XXIV.	IX.	

His regnantibus SYRUS fuiſſe perhibetur indigena, ex cujus vocabulo Syria nomen accepit.

					AMENO-PHIS.	Ægyptiorum AMENOPHIS ann. XXXI. Hic eſt Amenophis, quem quidam Memnonem putant lapidem loquentem.
cccc.	XXXIX.	XXIII.	VI.	XXV.	I.	
	XL.	XXIV.	VII.	XXVI.	II.	PRINCIPIUM QUADRAGESIMI OCTAVI JOBELEI.
	XLI.	XXV.	VIII.	XXVII.	III.	Æthiopes ab Indo flumine conſurgentes juxta Ægyptum conſederunt.
	XLII.	XXVI.	IX.	XXVIII.	IV.	
	XLIII.	XXVII.	X.	XXIX.	V.	TRECENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XLIV.	XXVIII.	XI.	XXX.	VI.	
	XLV.	XXIX.	XII.	XXXI.	VII.	
	XLVI.	XXX.	XIII.	XXXII.	VIII.	
		SPHE-RUS.				Aſſyriorum rex tertiuſdecimus SPHERUS ann. XX.
	XLVII.	I.	XIV.	XXXIII.	IX.	

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ÆGYPT.*	
	XLVIII.	II.	XV.	XXXIV.	X.	
CCCCX.	XLIX.	III.	XVI.	XXXV.	XI.	
	L.	IV.	XVII.	XXXVI.	XII.	
	LI.	V.	XVIII.	XXXVII.	XIII.	
	LII.	VI.	XIX.	XXXVIII.	XIV.	TRECENTESIMUS QUADRAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LIII.	VII.	XX.	XXXIX.	XV.	
	LIV.	VIII.	XXI.	XL.	XVI.	
	LV.	IX.	XXII.	XLI.	XVII.	
	LVI.	X.	XXIII.	XLII.	XVIII.	
	LVII.	XI.	XXIV.	XLIII.	XIX.	
	LVIII.	XII.	XXV.	XLIV.	XX.	
CCCCXX.	LIX.	XIII.	XXVI.	XLV.	XXI.	
	LX.	XIV.	XXVII.	XLVI.	XXII.	
	LXI.	XV.	XXVIII.	XLVII.	XXIII.	
	LXII.	XVI.	XXIX.	XLVIII.	XXIV.	
	LXIII.	XVII.	XXX.	XLIX.	XXV.	
	LXIV.	XVIII.	XXXI.	L.	XXVI.	TRECENTESIMUS QUINQUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXV.	XIX.	XXXII.	LI.	XXVII.	Hoc anno natus Moyſes. Amram genuit Moyſem, quum eſſet annorum LXX.
	LXVI.	XX.	XXXIII.	LII.	XXVIII.	
		MAMITUS.				Aſſyriorum quartuſdecimus MAMITUS ann. XXX.
	LXVII.	I.	XXXIV.	LIII.	XXIX.	
	LXVIII.	II.	XXXV.	LIV.	XXX.	Epidaurus civitas condita eſt.
				PHORBAS.		Argis ſextus PHORBAS ann. XXXV.
CCCCXXX.	LXIX.	III.	XXXVI.	I.	XXXI.	
					HORUS.	Ægyptiorum octavus HORUS ann. XXXVIII.
	LXX.	IV.	XXXVII.	II.	I.	

Quidam ſcribunt Prometheum, & Epimetheum, & Atlantem fratrem Promethei, & Argum cuncta cernentem, & Io filiam Promethei his fuiſſe temporibus. Alii vero ætate Cecropis. Nonnulli ante Cecropem annis LX. ſive XC.

	LXXI.	V.	XXXVIII.	III.	II.
	LXXII.	VI.	XXXIX.	IV.	III.
	LXXIII.	VII.	XL.	V.	IV.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ÆGYPT.	
	LXXIV.	VIII.	XLI.	VI.	V.	TRECENTESIMUS SEXAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXV.	IX.	XLII.	VII.	VI.	
	LXXVI.	X.	XLIII.	VIII.	VII.	MOYSI DECIMUS.
	LXXVII.	XI.	XLIV.	IX.	VIII.	Hoc tempore primus regnavit in Theſſalia HAEMON.
	LXXVIII.	XII.	XLV.	X.	IX.	
ccccxl.	LXXIX.	XIII.	XLVI.	XI.	X.	Hoc tempore Phorbas Rhodum obtinuit.
	LXXX.	XIV.	XLVII.	XII.	XI.	PRINCIPIUM XLVIII. JOBELEI.
	LXXXI.	XV.	XLVIII.	XIII.	XII.	Hercules primus fertur Antæum luctæ viciſſe certamine.
	LXXXII.	XVI.	XLIX.	XIV.	XIII.	
	LXXXIII.	XVII.	L.	XV.	XIV.	
	LXXXIV.	XVIII.	LI.	XVI.	XV.	TRECENTESIMUS SEPTUAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	LXXXV.	XIX.	LII.	XVII.	XVI.	
	LXXXVI.	XX.	LIII.	XVIII.	XVII.	VICESIMUS MOYSI. Trochilus primus fertur junxiſſe quadrigam.
	LXXXVII.	XXI.	LIV.	XIX.	XVIII.	
	LXXXVIII.	XXII.	LV.	XX.	XIX.	Hoc tempore Xanthus Triopa Lesbon condidit.
ccccl.	LXXXIX.	XXIII.	LVI.	XXI.	XX.	
	XC.	XXIV.	LVII.	XXII.	XXI.	Hoc tempore CYDON regnat in Creta.
	XCI.	XXV.	LVIII.	XXIII.	XXII.	PRINCIPIUM XLIX. JOBELEI.
	XCII.	XXVI.	LIX.	XXIV.	XXIII.	
	XCIII.	XXVII.	LX.	XXV.	XXIV.	
	XCIV.	XXVIII.	LXI.	XXVI.	XXV.	TRECENTESIMUS OCTAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	XCV.	XXIX.	LXII.	XXVII.	XXVI.	
	XCVI.	XXX.	LXIII.	XXVIII.	XXVII.	TRICESIMUS MOYSI.
		SPARETUS.	MARATHUS.			Aſſyriorum quintuſdecimus SPARETUS ann. XL. Sicyoniorum tertiuſdecimus MARATHUS ann. XXX.
	XCVII.	I.	I.	XXIX.	XXVIII.	
	XCVIII.	II.	II.	XXX.	XXIX.	
cccclx.	XCIX.	III.	III.	XXXI.	XXX.	

Triceſimo quinto anno Moyſi Cecrops regnabat in Attica: à quo, uſque ad Trojæ captivitatem, fiunt anni ccclxxv. His temporibus in Acta, quæ nunc Attica nuncupatur, primus regnavit CECROPS, qui & DIPHYES, ann. L.

ATHENIENSIUM REGNI PRINCIPIUM.

A Cecrope, uſque ad primam Olympiadem, numerantur Reges XVII. Principes vero, quos mors tantum finiebat, XII. ſub quibus apud Græcos multa mira narrantur.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
					CECROPS DIPHYES.		Athenienſium primus rex CECROPS ann. L.

Cecrope regnante primum in arce oliva orta eſt: & ex Minervæ nomine, quæ Græce ATHENA dicitur, Athenæ nuncupatæ. Dicebatur autem DIPHYES, ſive ob longitudinem corporis, ſive idcirco, quod, quum eſſet Ægyptius, utramque linguam ſciebat.

	C.	IV.	IV.	XXXII.	I.	XXXI.	
	CI.	V.	V.	XXXIII.	II.	XXXII.	PrimusCecrops bovem immolans Iovem appellavit; & Cecropia regio ab eo nuncupata eſt.
	CII.	VI.	VI.	XXXIV.	III.	XXXIII.	
	CIII.	VII.	VII.	XXXV.	IV.	XXXIV.	
				TRIOPAS.			Argivorum ſeptimus TRIOPAS ann. XLVI.
	CIV.	VIII.	VIII.	I.	V.	XXXV.	TRECENTESIMUS NONAGESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	CV.	IX.	IX.	II.	VI.	XXXVI.	MOYSI QUADRAGESIMUS.
	CVI.	X.	X.	III.	VII.	XXXVII.	Moyſes Ægyptum derelinquens in eremo philoſophatur.
	CVII.	XI.	XI.	IV.	VIII.	XXXVIII.	
						ACENCERES.	Ægyptiorum nonus ACENCERES an. XII.
	CVIII.	XII.	XII.	V.	IX.	I.	
CCCCLXX.	CIX.	XIII.	XIII.	VI.	X.	II.	
	CX.	XIV.	XIV.	VII.	XI.	III.	

Curetes & Corybantes Cnoſſon condiderunt, qui modulatam & inter ſe concinentem in armis ſaltationem repperere.

	CXI.	XV.	XV.	VIII.	XII.	IV.	Chaldæi contra Phœnices dimicant.
	CXII.	XVI.	XVI.	IX.	XIII.	V.	Muſicus Euctæi & Nymphæ filius agnoſcitur.
	CXIII.	XVII.	XVII.	X.	XIV.	VI.	
	CXIV.	XVIII.	XVIII.	XI.	XV.	VII.	QUADRINGENTESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS. QUINQUAGESIMUS MOYSI.
	CXV.	XIX.	XIX.	XII.	XVI.	VIII.	Deucalion apud eos regnare orſus, qui circa Parnaſſum morabantur.
	CXVI.	XX.	XX.	XIII.	XVII.	IX.	
	CXVII.	XXI.	XXI.	XIV.	XVIII.	X.	Deorum judicium Neptuni & Minervæ de contentione regionis apud Cecropem fuiſſe confingitur.
	CXVIII.	XXII.	XXII.	XV.	XIX.	XI.	
CCCCLXXX.	CXIX.	XXIII.	XXIII.	XVI.	XX.	XII.	
						ACHORIS.	Ægyptiorum ACHORIS ann. VII.
	CXX.	XXIV.	XXIV.	XVII.	XXI.	I.	

Io Iaſi filiæ Iupiter mixtus eſt: qua in bovem, ut dicitur, verſa, Boſporus appellatus eſt: & ſecundum nonnullos in Ægyptum profecta Iſis nuncupata, quæ nupta poſtea Telegono Epaphum genuit.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	CXXI.	XXV.	XXV.	XVIII.	XXII.	II.	
	CXXII.	XXVI.	XXVI.	XIX.	XXIII.	III.	
	CXXIII.	XXVII.	XXVII.	XX.	XXIV.	IV.	
	CXXIV.	XXVIII.	XXVIII.	XXI.	XXV.	V.	QUADRINGENTESIMUS DECIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	CXXV.	XXIX.	XXIX.	XXII.	XXVI.	VI.	SEXAGESIMUS MOYSI.

Cecrops in Eubœa Athenas, quas & Diadas, condidit: quam urbem Euboici Orchomenon appellaverunt.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	CXXVI.	XXX.	XXX.	XXIII.	XXVII.	VII.	
			MARATHUS.			CENCHRES.	Sicyoniorum quartus decimus MARATHUS ann. XX.
	CXXVII.	XXXI.	I.	XXIV.	XXVIII.	I.	Ægyptiorum CENCHRES ann. XVIII.
	CXXVIII.	XXXII.	II.	XXV.	XXIX.	II.	
CCCCXC.	CXXIX.	XXXIII.	III.	XXVI.	XXX.	III.	Diluvium, quod ſub Deucalione in Theſſalia, & incendium,
	CXXX.	XXXIV.	IV.	XXVII.	XXXI.	IV.	quod ſub Phaëthonte factum eſt in Æthiopia:
	CXXXI.	XXXV.	V.	XXVIII.	XXXII.	V.	& multæ peſtilentiæ locales,
	CXXXII.	XXXVI.	VI.	XXIX.	XXXIII.	VI.	ut Plato memorat, fuerunt.
	CXXXIII.	XXXVII.	VII.	XXX.	XXXIV.	VII.	
	CXXXIV.	XXXVIII.	VIII.	XXXI.	XXXV.	VIII.	QUADRINGENTESIMUS VICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.
	CXXXV.	XXXIX.	IX.	XXXII.	XXXVI.	IX.	SEPTUAGESIMUS MOYSI.
	CXXXVI.	XL.	X.	XXXIII.	XXXVII.	X.	

A Deucalionis Hellene, & Pyrrhæ hi, qui prius Græci, Hellenes nuncupati ſunt, & Acta Attica vocata. Corinthus condita eſt, quæ prius Ephyra vocabatur.
Apollinis Delii templum ab Eryſichthone filio Cecropis fabricatum eſt.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
		ASTACADIS.					Aſſyriorum ſextus decimus ASTACADIS ann. XL.
	CXXXVII.	I.	XI.	XXXIV.	XXXVIII.	XI.	

Hercules cognomento Deſanaus in Phœnice clarus habetur. Unde & ad noſtram uſque memoriam à Cappadocibus, & Elienſibus Deſanaus adhuc dicitur.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	CXXXVIII.	II.	XII.	XXXV.	XXXIX.	XII.	Hoc tempore Areopagus nomen judicii conſtitutus.
D.	CXXXIX.	III.	XIII.	XXXVI.	XL.	XIII.	PRINCIPIVM QVINQVAGESIMI JOBELEI.
	CXL.	IV.	XIV.	XXXVII.	XLI.	XIV.	
	LXLI.	V.	XV.	XXXVIII.	XLII.	XV	
	CXLII.	VI.	XVI.	XXXIX.	XLIII.	XVI.	Moyſes in Sina monte
	XLIII.	VII.	XVII.	XL.	XLIV.	XVII.	divino fruitur aſpectu.

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	CXLIV.	VIII.	XVIII.	XLI.	XLV.	XVIII.	QUADRINGENTESIMUS TRICESIMUS ANNUS REPROMISSIONIS.

Vitis inventa à Dionyſio ſed non Semelæ filio.

Moyſes octageſimum agens annum & dux itineris ex Ægypto Hebræorum gentis efficitur, legem eis in eremo tradens per annos XL.

	MOYSES Dux HEBRÆORUM					ACHERRES.	Ægyptiorũ ACHERRES ann. VIII.
	I.	IX.	XIX.	XLII.	XLVI.	I.	Ab hoc loco, uſque ad Salomonem & ædificationem Templi, numerantur anni CCCCLXXX.
	II.	X.	XX.	XLIII.	XLVII.	II.	

Primus apud Hebræos Pontifex conſtitutus eſt Aaron frater Moyſi.

			ECHYREUS.				Sicyoniorum quintusdecimus ECHYREUS ann. LV.
	III.	XI.	I.	XLIV.	XLVIII.	III.	
	IV.	XII.	II.	XLV.	XLIX.	IV.	
DX.	V.	XIII.	III.	XLVI.	L.	V.	
				CROTOPUS.	CRANAUS.		Argis octavus CROTOPUS ann. XXI. Athenienſium ſecundus CRANAUS ann. IX.

Cranaus indigna: ex cujus filiæ Atthidis nomine vocata Attica.

	VI.	XIV.	IV.	I.	I.	VI.	In Ægypto regnavit Telegonus Oris Paſtoris filius ſeptimus ab Inacho.
	VII.	XV.	V.	II.	II.	VII.	
	VIII.	XVI.	VI.	III.	III.	VIII.	

Hoc tempore in Creta regnavit Apteras, qui & urbem condidit.

						CHERRES.	Ægyptiorum CHERRES ann. XV.
	IX.	XVII.	VII.	IV.	IV.	I.	
	X.	XVIII.	VIII.	V.	V.	II.	
	XI.	XIX.	IX.	VI.	VI.	III.	
	XII.	XX.	X.	VII.	VII.	IV.	
	XIII.	XXI.	XI.	VIII.	VIII.	V.	
	XIV.	XXII.	XII.	IX.	IX.	VI.	
					AMPHICTYON.		Athenienſium tertius AMPHICTYON ann. X.
DXX.	XV.	XXIII.	XIII.	X.	I.	VII.	

Deucalionis filius Dionyſius, verum non ille Semelæ filius, quum in Atticam perveniſſet, hoſpitio receptus à Semacho filiæ ejus capreæ pellem largitus eſt.

	XVI.	XXIV.	XIV.	XI.	II.	VIII.	Moyſes in deſerto præeſt genti Judæorum.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	XVII.	XXV.	XV.	XII.	III.	IX.	
	XVIII.	XXVI.	XVI.	XIII.	IV.	X.	Templum Deli conſtructum ab Eryſichthone filio Cecropis.
	XIX.	XXVII.	XVII.	XIV.	V.	XI.	
	XX.	XXVIII.	XVIII.	XV.	VI.	XII.	Epaphus filius Ionis Memphim condidit, quum in ſecunda Ægypto regnaret.
	XXI.	XXIX.	XIX.	XVI.	VII.	XIII.	
	XXII.	XXX.	XX.	XVII.	VIII.	XIV.	
	XXIII.	XXXI.	XXI.	XVIII.	IX.	XV.	
						ARMAIS.	Ægyptiorum ARMAIS qui & DANAUS ann. V.
	XXIV.	XXXII.	XXII.	XIX.	X.	I.	

Lacedæmon condita à Lacedæmone Semelæ filio.

					ERICHTHONIUS.		Athenienſium quartus ERICHTHONIUS ann. L.
DXXX.	XXV.	XXXIII.	XXIII.	XX.	I.	II.	

Erichthonius Vulcani & Minervæ filius, qui ab Homero Erechtheus vocatur, his regnantibus fuit.

	XXVI.	XXXIV.	XXIV.	XXI.	II.	III.	
				STHENELUS.			Argis nonus STHENELUS ann. XI.
	XXVII.	XXXV.	XXV.	I.	III.	IV.	Arcas filius Jovis &

Calliſto, Pelaſgis in ditionem redactis, regionem eorum Arcadiam nuncupavit.

	XXVIII.	XXXVI.	XXVI.	II.	IV.	V.	
						REMESSES.	Ægyptiorum REMESSES, qui & ÆGYPTVS, an. LXVIII.
	XXIX.	XXXVII.	XXVII.	III.	V.	I.	Ægyptus, quæ prius Aëria dicebatur, ab Ægypto tunc regnante nomen accepit.
	XXX.	XXXVIII.	XXVIII.	IV.	VI.	II.	
	XXXI.	XXXIX.	XXIX.	V.	VII.	III.	
	XXXII.	XL.	XXX.	VI.	VIII.	IV.	
		AMINTES.					Aſſyriorum decimus ſeptimus AMINTES ann. XLV.
	XXXIII.	I.	XXXI.	VII.	IX.	V.	Dardanus condidit Dardaniam.
	XXXIV.	II.	XXXII.	VIII.	X.	VI.	
DXL.	XXXV.	III.	XXXIII.	IX.	XI.	VII.	
	XXXVI.	IV.	XXXIV.	X.	XII.	VIII.	
	XXXVII.	V.	XXXV.	XI.	XIII.	IX.	

HEBR. | *ASSYR.* | *SICYON.* | *ARGIV.* | *ATHEN.* | *ÆGYPT.*

Poſt Sthenelum Argis regnavit GELANOR, quem quum Argivi imperio pepuliſſent, regnum Danao tradiderunt. Argos ſibi Danaus vindicavit, expulſus Ægypto, & eandem aquis abundare fecit. Danaus per filias quinquaginta filios Ægypti fratris interfecit, evadente ſolo Lynceo, qui poſt eum regnavit. Neque vero multitudo filiorum incredibilis videri in barbaris debet, quum tam innumerabiles habeant concubinas.

Caſtor de Argivorum Principibus: *Quum Sthenelum Danaus expuliſſet, Argos tenuit, minoreſque ejus perſeveraverunt, uſque ad Euryſtheum filium Stheneli, nepotem Perſei. Poſt quem Pelopidæ imperium ſuſceperunt.*

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
			DANAUS.			Argis decimus DANAUS ann. L.
XXXVIII.	VI.	XXXVI.	I.	XIV.	X.	Erichthonius primus quadrigam junxit in Græcia. Erat quippe apud alias nationes.
XXXIX.	VII.	XXXVII.	II.	XV.	XI.	
XL.	VIII.	XXXVIII.	III.	XVI.	XII.	

Mors Moyſi. Hoc tempore apud Hebræos pontificatum ſuſcepit Eleazar poſt mortem patris Aaron.

Huc uſque quinque libri Moyſi continent annos MMM DCC XXX. ſecundum LXX Seniorum interpretationem.

JESVS ſucceſſit Moyſi, & terram Philiſtinorum ſorte diſtribuit Judæis: qui dux fuit ann. XXVII.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	JESUS.						
	I.	IX.	XXXIX.	IV.	XVII.	XIII.	Buſiris Neptuni & Libyæ Epaphi filiæ filius apud vicina Nilo loca tyrannidem exercet, tranſeuntes hoſpites crudeli ſcelere interficiens.
	II.	X.	XL.	V.	XVIII.	XIV.	
	III.	XI.	XLI.	VI.	XIX.	XV.	
	IV.	XII.	XLII.	VII.	XX.	XVI.	
DL.	V.	XIII.	XLIII.	VIII.	XXI.	XVII.	PRINCIPIUM QUINQUAGESIMI PRIMI JOBELÆI.
	VI.	XIV.	XLIV.	IX.	XXII.	XVIII.	
	VII.	XV.	XLV.	X.	XXIII.	XIX.	
	VIII.	XVI.	XLVI.	XI.	XXIV.	XX.	
	IX.	XVII.	XLVII.	XII.	XXV.	XXI.	In Creta regnavit Lapis.
	X.	XVIII.	XLVIII.	XIII.	XXVI.	XXII.	
	XI.	XIX.	XLIX.	XIV.	XXVII.	XXIII.	His temporibus Tat filius Hermetis Triſmegiſti fuiſſe dignoſcitur.
	XII.	XX.	L.	XV.	XXVIII.	XXIV.	
	XIII.	XXI.	LI.	XVI.	XXIX.	XXV.	
	XIV.	XXII.	LII.	XVII.	XXX.	XXVI.	
DLX.	XV.	XXIII.	LIII.	XVIII.	XXXI.	XXVII.	
	XVI.	XXIV.	LIV.	XIX.	XXXII.	XXVIII.	
	XVII.	XXV.	LV.	XX.	XXXIII.	XXIX.	

Phœnix & Cadmus de Thebis Ægyptiorum in Syriam profecti apud Tyrum & Sidonem regnaverunt.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
			CORAX.				Sicyoniorum ſextusdecimus CORAX ann. XXX.
	XVIII.	XXVI.	I.	XXI.	XXXIV.	XXX.	
	XIX.	XXVII.	II.	XXII.	XXXV.	XXXI.	
	XX.	XXVIII.	III.	XXIII.	XXXVI.	XXXII.	
	XXI.	XXIX.	IV.	XXIV.	XXXVII.	XXXIII.	Templum Delphis à Phlegya incenſum.
	XXII.	XXX.	V.	XXV.	XXXVIII.	XXXIV.	
	XXIII.	XXXI.	VI.	XXVI.	XXXIX.	XXXV.	
	XXIV.	XXXII.	VII.	XXVII.	XL.	XXXVI.	In Creta regnavit Aſterius.
DLXX.	XXV.	XXXIII.	VIII.	XXVIII.	XLI.	XXXVII.	
	XXVI.	XXXIV.	IX.	XXIX.	XLII.	XXXVIII.	
	XXVII.	XXXV.	X.	XXX.	XLIII.	XXXIX.	

Europæ filiæ Phœnicis mixtus eſt Jupiter, quam poſtea Aſterius Cretenſium rex uxorem accipiens Minoëm ex ea & Rhadamanthem, & Sarpedonem procreavit.

Poſt mortum Jeſu ſubjectos tenuerunt Hebræos alienigenæ annis octo, qui junguntur temporibus Gothoniel: qui Hebræorum primus judex ex tribu Juda fuit.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	GOTHONIEL.						Primus Iudex GOTHONIEL an. XL.
	I.	XXXVI.	XI.	XXXI.	XLIV.	XL.	
	II.	XXXVII.	XII.	XXXII.	XLV.	XLI.	
	III.	XXXVIII.	XIII.	XXXIII.	XLVI.	XLII.	
	IV.	XXXIX.	XIV.	XXXIV.	XLVII.	XLIII.	
	V.	XL.	XV.	XXXV.	XLVIII.	XLIV.	
	VI.	XLI.	XVI.	XXXVI.	XLIX.	XLV.	
	VII.	XLII.	XVII.	XXXVII.	L.	XLVI.	
					PANDION.		Athenienſium quintus PANDION ann. XL. Hic Pandion filius Erichthonii, cujus filiæ Procne, & Philomela.

Rhadamanthus, & Sarpedon reges Lyciorum.

DLXXX.	VIII.	XLIII.	XVIII.	XXXVIII.	I.	XLVII.	

Apud Hebræos Pontificatum ſuſcepit PHINEES.

							Apud Argos ſacerdotio functa eſt Hypermneſtra Danai filia.
	IX.	XLIV.	XIX.	XXXIX.	II.	XLVIII.	
	X.	XLV.	XX.	XL.	III.	XLIX.	
		BOLOCHUS.					Aſſyriorum octavusdecimus BOLOCHUS an. XXV. cujus filia Atoſſa, quæ & Semiramis, regnavit cũ patre ann. XII.
	XI.	I.	XXI.	XLI.	IV.	L.	

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*
	XII.	II.	XXII.	XLII.	V.	LI.
	XIII.	III.	XXIII.	XLIII.	VI.	LII.
	XIV.	IV.	XXIV.	XLIV.	VII.	LIII.
	XV.	V.	XXV.	XLV.	VIII.	LIV.

Hoc tempore rapta Europa. Cadmus regnavit Thebis: ex cujus filia Semele natus eſt Dionyſius, id eſt Liber pater; ſub quo & Linus Thebæus muſicus fuit.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	XVI.	VI.	XXVI.	XLVI.	IX.	LV.	
	XVII.	VII.	XXVII.	XLVII.	X.	LVI.	Melus, & Paphus, & Thaſus & Calliſta urbes conditæ.
DXC.	XVIII.	VIII.	XXVIII.	XLVIII.	XI.	LVII.	
	XIX.	IX.	XXIX.	XLIX.	XII.	LVIII.	
	XX.	X.	XXX.	L.	XIII.	LIX.	
			EPOPEUS.	LYNCEUS.			Sicyoniorum decimus ſeptimus EPOPEUS ann. XXXV.
	XXI.	XI.	I.	I.	XIV.	LX.	Argivorũ undecimus LYNCEUS an. XLI.
	XXII.	XII.	II.	II.	XV.	LXI.	
	XXIII.	XIII.	III.	III.	XVI.	LXII.	Bithynia condita à Phœnice, quæ primum Mariandyna vocabantur.
	XXIV.	XIV.	IV.	IV.	XVII.	LXIII.	
	XXV.	XV.	V.	V.	XVIII.	LXIV.	Linus Thebæus, & Zethus, & Amphion in muſica arte clareſcũt.
	XXVI.	XVI.	VI.	VI.	XIX.	LXV.	Idæi Dactyli his temporibus erant, qui ferrum repererunt.
	XXVII.	XVII.	VII.	VII.	XX.	LXVI.	
DC.	XXVIII.	XVIII.	VIII.	VIII.	XXI.	LXVII.	Amphion & Zethus Thebis regnabant.
	XXIX.	XIX.	IX.	IX.	XXII.	LXVIII.	PRINCIPIUM QUINQUAGESIMI SECUNDI JOBELEI.
						MENOPHES.	Ægyptiorum MENOPHES ann. XL.
	XXX.	XX.	X.	X.	XXIII.	I.	
	XXXI.	XXI.	XI.	XI.	XXIV.	II.	In Dardania regnavit Erichthonius filius Dardani.
	XXXII.	XXII.	XII.	XII.	XXV.	III.	
	XXXIII.	XXIII.	XIII.	XIII.	XXVI.	IV.	Ea, quæ de Demetra, quam Iſidem eſſe ajunt, & Danaë, ex qua Perſeus naſcitur, dicuntur, his fuere geſta temporibus.
	XXXIV.	XXIV.	XIV.	XIV.	XXVII.	V.	
	XXXV.	XXV.	XV.	XV.	XXVIII.	VI.	
		BELLEPARES.					Aſſyriorum decimus nonus BELLEPARES ann. XXX.
	XXXVI.	I.	XVI.	XVI.	XXIX.	VII.	Ephyra, quæ nunc Corinthus, à Siſypho condita.

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	XXXVII.	II.	XVII.	XVII.	XXX.	VIII.	
DCX.	XXXVIII.	III.	XVIII.	XVIII.	XXXI.	IX.	Harmonia rapta à Cadmo.
	XXXIX.	IV.	XIX.	XIX.	XXXII.	X.	Minos filius Europæ regnat in Creta.

Cadmea condita eſt, & Side in Cilicia.

Eleuſine Celeus regnavit coævus Triptolemo, quem Philochorus ait longa navi ad urbes accedentem diſtribuiſſe frumenta, & ob id dediſſe ſuſpiciones, quod navis ejus ſerpens pennatus fuerit. Eſt figura, quæ poſſit recipi.

XL.	V.	XX.	XX.	XXXIII.	XI.	

Poſt Gothoniel Hebræos habuere ſubjectos alienigenæ annis XLVIII, qui copulantur temporibus Aod ſecundum Judæorum traditiones, qui fuit Judex ex tribu Ephraim.

AOD.						Hebræorum AOD ann. LXXX.
I.	VI.	XXI.	XXI.	XXXIV.	XII.	
II.	VII.	XXII.	XXII.	XXXV.	XIII.	
III.	VIII.	XXIII.	XXIII.	XXXVI.	XIV.	
IV.	IX.	XXIV.	XXIV.	XXXVII.	XV.	
V.	X.	XXV.	XXV.	XXXVIII.	XVI.	
VI.	XI.	XXVI.	XXVI.	XXXIX.	XVII.	
VII.	XII.	XXVII.	XXVII.	XL.	XVIII.	Achaia ab Achæo condita.

Erechthei filiam Orithyiam Boreas Aſtrei filius Thrax rapuit: quem fabula ventum fuiſſe confingit: & ſub hoc Myſteria cœperunt.

					ERECHTHEUS.		Athenienſium ſextus ERECHTHEUS ann. L.
DCXX.	VIII.	XIII.	XXVIII.	XXVIII.	I.	XIX.	Hic Pandionis filius fuit, ſub quo cœpere Myſteria.

Fabula Proſerpinæ, quam rapuit Aidoneus, id eſt Orcus, rex Moloſſorum: cujus canis ingentis magnitudinis Cerberus nomine Pirithoum devoravit, qui ad raptum uxoris ejus cum Theſeo venerat: quem & ipſum jam in mortis periculo conſtitutum adveniens Hercules liberavit: & ob id quaſi ab inferis receptus ſcribitur. Scribit Philochorus in Atthidis libro ſecundo.

IX.	XIV.	XXIX.	XXIX.	II.	XX.	
X.	XV.	XXX.	XXX.	III.	XXI.	Pelops regnat in Græcia annis LIX: à quo Peloponneſus vocata.
XI.	XVI.	XXXI.	XXXI.	IV.	XXII.	
XII.	XVII.	XXXII.	XXXII.	V.	XXIII.	
XIII.	XVIII.	XXXIII.	XXXIII.	VI.	XXIV.	
XIV.	XIX.	XXXIV.	XXXIV.	VII.	XXV.	
XV.	XX.	XXXV.	XXXV.	VIII.	XXVI.	

HEBR.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
			LAOMEDON.				Sicyoniorum decimus octavus LAOMEDON ann. XL.
	XVI.	XXI.	I.	XXXVI.	IX.	XXVII.	
	XVII.	XXII.	II.	XXXVII.	X.	XXVIII.	Dionyſius, qui Latine Liber Pater, ex Semele naſcitur.
DCXXX.	XVIII.	XXIII.	III.	XXXVIII.	XI.	XXIX.	
	XIX.	XXIV.	IV.	XXXIX.	XII.	XXX.	Ea, quæ de Perſeo dicuntur, tunc geſta fuerunt.
	XX.	XXV.	V.	XL.	XIII.	XXXI.	Expulſo Cadmo, AMPHION, & ZETHUS regnaverunt.
	XXI.	XXVI.	VI.	XLI.	XIV.	XXXII.	
				ABAS.			Argivorum duodecimus ABAS ann. XXIII.
	XXII.	XXVII.	VII.	I.	XV.	XXXIII.	

Secundum quorundam opinionem, hac ætate Phryxus cum Hella ſorore fugiens inſidias novercales viſus eſt per mare vehi ab ariete velleris aurei. Fuit autem ei navis parata fugienti, cujus inſigne aries erat. Porro Palæphatus affirmat, Arietem vocatum nutritorem ejus, per quem liberatus fuit.

	XXIII.	XXVIII.	VIII.	II.	XVI.	XXXIV.	
	XXIV.	XXIX.	IX.	III.	XVII.	XXXV.	
	XXV.	XXX.	X.	IV.	XVIII.	XXXVI.	
		LAMPRIDES.					Aſſyriorum viceſimus LAMPRIDES ann. XXXII.
	XXVI.	I.	XI.	V.	XIX.	XXXVII.	
	XXVII.	II.	XII.	VI.	XX.	XXXVIII.	
DCXL.	XXVIII.	III.	XIII.	VII.	XXI.	XXXIX.	Ea, quæ de Procne & Philomela dicuntur, tunc geſta ſunt.
	XXIX.	IV.	XIV.	VIII.	XXII.	XL.	
						SETHVS.	Ægyptii per nonamdecimam Dynaſtiam ſuo imperatore uti cœperunt, quorum primus SETHUS ann. LV.
	XXX.	V.	XV.	IX.	XXIII.	I.	
	XXXI.	VI.	XVI.	X.	XXIV.	II.	
	XXXII.	VII.	XVII.	XI.	XXV.	III.	
	XXXIII.	VIII.	XVIII.	XII.	XXVI.	IV.	
	XXXIV.	IX.	XIX.	XIII.	XXVII.	V.	Bellum, quod ſub Eumolpo dicitur geſtum, hoc tempore fuit.
	XXXV.	X.	XX.	XIV.	XXVIII.	VI.	
	XXXVI.	XI.	XXI.	XV.	XXIX.	VII.	Melampus divinus agnoſcitur.
	XXXVII.	XII.	XXII.	XVI.	XXX.	VIII.	
DCL.	XXXVIII.	XIII.	XXIII.	XVII.	XXXI.	IX.	In Dardania regnavit Tros: à quo Trojani nuncupati.

Apud Pythium vates prima Phemonoe hexametris verſibus futura cecinisse narratur.

HEBR.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	XXXIX.	XIV.	XXIV.	XVIII.	XXXII.	X.	
	XL.	XV.	XXV.	XIX.	XXXIII.	XI.	Phrygas rexit Tantalus, qui prius Mæones vocabantur.
	XLI.	XVI.	XXVI.	XX.	XXXIV.	XII.	
	XLII.	XVII.	XXVII.	XXI.	XXXV.	XIII.	

Ob raptum Ganymedis Troi patri Ganymedis & Tantalo bellum exortum eſt, ut ſcribit Phanocles poëta. Fruſtra igitur Jovis fabula, & raptrix aquila confingitur.
Tityus convixit Tantalo, & Tityo Latona mater Apollinis, qui cum Hercule ſervivit Admeto.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	XLIII.	XVIII.	XXVIII.	XXII.	XXXVI.	XIV.	
	XLIV.	XIX.	XXIX.	XXIII.	XXXVII.	XV.	
				PROETUS.			Argivorum tertiusdecimus PROETUS ann. XVII.
	XLV.	XX.	XXX.	I.	XXXVIII.	XVI.	
	XLVI.	XXI.	XXXI.	II.	XXXIX.	XVII.	
	XLVII.	XXII.	XXXII.	III.	XL.	XVIII.	
DCLX.	XLVIII.	XXIII.	XXXIII.	IV.	XLI.	XIX.	Ea, quæ de Phryxo & Melicerta dicuntur, ſub quo celebrata ſunt Iſthmia, eodem tempore habita ſunt.
	XLIX.	XXIV.	XXXIV.	V.	XLII.	XX.	
	L.	XXV.	XXXV.	VI.	XLIII.	XXI.	
	LI.	XXVI.	XXXVI.	VII.	XLIV.	XXII.	
	LII.	XXVII.	XXXVII.	VIII.	XLV.	XXIII.	
	LIII.	XXVIII.	XXXVIII.	IX.	XLVI.	XXIV.	
	LIV.	XXIX.	XXXIX.	X.	XLVII.	XXV.	
	LV.	XXX.	XL.	XI.	XLVIII.	XXVI.	
			SICYON				Sicyoniis decimus nonus SICYON ann. XLV. à quo Sicyonii nuncupati ſunt, qui primum Aegialei vocabantur.
	LVI.	XXXI.	I.	XII.	XLIX.	XXVII.	

Hoc tempore Pelops Hippodamiam duxit uxorem.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.	
	LVII.	XXXII.	II.	XIII.	L.	XXVIII.	
		SOSARES.			CECROPS.		Aſſyriorum viceſimus primus SOSARES ann. XX. Athenienſium ſeptimus CECROPS ſecundus Erechthei frater ann. XL.
DCLXX.	LVIII.	I.	III.	XIV.	I.	XXIX.	
	LIX.	II.	IV.	XV.	II.	XXX.	

Perſeus adverſus Perſas dimicat, Gorgonæ meretricis capite deſecto, quæ propter eximiam pulchritudinem ita ſpectatores ſuos mentis inopes reddebat, ut vertere eos putaretur in lapides. Didymus ſcribit in peregrina hiſtoria, & perhibet ſcriptorem ejus.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ARGIV.	ATHEN.	ÆGYPT.
	LX.	III.	V.	XVI.	III.	XXXI.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	LXI.	IV.	VI.	XVII.	IV.	XXXII.	
				ACRISIUS.			Argis quartusdecimus ACRISIUS ann. XXXI.
	LXII.	V.	VII.	I.	V.	XXXIII.	
	LXIII.	VI.	VIII.	II.	VI.	XXXIV.	Pegaſus equus velociſſimus cujuſdam mulieris fuit, ſive, ut Palæphatus affirmat, Bellerophontis navis fuit.
	LXIV.	VII.	IX.	III.	VII.	XXXV.	
	LXV.	VIII.	X.	IV.	VIII.	XXXVI.	
	LXVI.	IX.	XI.	V.	IX.	XXXVII.	
	LXVII.	X.	XII.	VI.	X.	XXXVIII.	His temporibus Cyrene civitas condita eſt in Lybia.
DCLXXX.	LXVIII.	XI.	XIII.	VII.	XI.	XXXIX.	
	LXIX.	XII.	XIV.	VIII.	XII.	XL.	
	LXX.	XIII.	XV.	IX.	XIII.	XLI.	Ion vir fortis ex ſuo vocabulo Athenienſes Iones vocavit.
	LXXI.	XIV.	XVI.	X.	XIV.	XLII.	
	LXXII.	XV.	XVII.	XI.	XV.	XLIII.	
	LXXIII.	XVI.	XVIII.	XII.	XVI.	XLIV.	Hoc tempore geſta Perſei ſunt.
	LXXIV.	XVII.	XIX.	XIII.	XVII.	XLV.	Dionyſius, qui & Liber Pater, adverſus Indos dimicans juxta Indum fluvium Nyſam urbem condidit.
	LXXV.	XVIII.	XX.	XIV.	XVIII.	XLVI.	
	LXXVI.	XIX.	XXI.	XV.	XIX.	XLVII.	
	LXXVII.	XX.	XXII.	XVI.	XX.	XLVIII.	

Amphion Thebis regnavit, quem ferunt cantu citharæ ſaxa moviſſe. Fuerunt autem duro corde, &, ut ita dixerim, ſaxei quidam auditores.

		LAMPARES.					Aſſyriorum viceſimus ſecundus LAMPARES ann. XXX.
DCXC.	LXXVIII.	I.	XXIII.	XVII.	XXI.	XLIX.	
	LXXIX.	II.	XXIV.	XVIII.	XXII.	L.	
	LXXX.	III.	XXV.	XIX.	XXIII.	LI.	

Poſt Aod Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis XX, qui conjunguntur temporibus Debboræ & Barach, ſecundum Judæorum traditiones.
Debbora ex Tribu Ephraim, Barach ex Tribu Nephthalim.

DEBBORA BARACH.						DEBBORA cum BARACH ann. XL.
I.	IV.	XXVI.	XX.	XXIV.	LII.	Secundum quoſdam Thebis regnavit Cadmus.
II.	V.	XXVII.	XXI.	XXV.	LIII.	
III.	VI.	XXVIII.	XXII.	XXVI.	LIV.	Europa à Cretenſibus rapta eſt navi, cujus in ſigne fuit taurus.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ARGIV.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	IV.	VII.	XXIX.	XXIII.	XXVII.	LV.	

Pelops Peloponneſiis regnavit : Olympiis quoque præfuit : qui poſtea adverſus Ilium arma corripiens ſuperatur à Dardano.

						RAMSES.	Ægyptiorum RAMSES ann. LXVI.
	V.	VIII.	XXX.	XXIV.	XXVIII.	I.	

Ea, quæ de Spartis memorantur, quos Palæphatus ſcribit, quum proximarum eſſent regionum, adverſus Cadmum ſubito extitiſſe, & propter repentinos quaſi de terra contractus, & ex omni parte confluctus, SPARTOS vocatos, tunc geſta ſunt.
His temporibus Mida regnavit in Phrygia.

	VI.	IX.	XXXI.	XXV.	XXIX.	II.	Ilium ab Ilo condita.
	VII.	X.	XXXII.	XXVI.	XXX.	III.	
DCC.	VIII.	XI.	XXXIII.	XXVII.	XXXI.	IV.	
	IX.	XII.	XXXIV.	XXVIII.	XXXII.	V.	
	X.	XIII.	XXXV.	XXIX.	XXXIII.	VI.	
	XI.	XIV.	XXXVI.	XXX.	XXXIV.	VII.	
	XII.	XV.	XXXVII.	XXXI.	XXXV.	VIII.	

Argivorum regnum deficit, quod ſtetit annis quingentis quadraginta quatuor, uſque ad Pelopem, qui regnavit annis LVIII.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*MYCEN.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
				STHENELUS.			
	XIII.	XVI.	XXXVIII.	I.	XXXVI.	IX.	

Perſeus Acriſio non ſponte interfecto, migravit ab Argis, atque regnavit poſt Acriſium, in Mycenas imperio tranſlato. Et ibidem reges fuerunt Perſeus, Sthenelus, Euryſtheus, Atreus, Thyeſtes, Agamemnon, Ægiſthus, Oreſtes, & Tiſamenos, & Penthilus, & Cometes, uſque ad Heraclidarum deſcenſum. Rex STHENELUS in Mycenas imperio tranſlato regnavit ann. VIII.

	XIV.	XVII.	XXXIX.	II.	XXXVII.	X.	
	XV.	XVIII.	XL.	III.	XXXVIII.	XI.	
	XVI.	XIX.	XLI.	IV.	XXXIX.	XII.	
	XVII.	XX.	XLII.	V.	XL.	XIII.	
					PANDION.		Athenienſium octavus PANDION ann. XXV.
DCCX.	XVIII.	XXI.	XLIII.	VI.	I.	XIV.	
	XIX.	XXII.	XLIV.	VII.	II.	XV.	
	XX.	XXIII.	XLV.	VIII.	III.	XVI.	

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*MYCEN.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
			POLY-BVS.	EURIS-THEUS.			Sicyoniorum viceſimus POLYBUS ann [illegible].
	XXI.	XXIV.	I.	I.	IV.	XVII.	Mycenarum EURISTHEUS ann. [illegible].
	XXII.	XXV.	II.	II.	V.	XVIII.	Laius Chryſippum rapuit.
	XXIII.	XXVI.	III.	III.	VI.	XIX.	Templum in Eleuſina ædificatum.
	XXIV.	XXVII.	IV.	IV.	VII.	XX.	
	XXV.	XXVIII.	V.	V.	VIII.	XXI.	
	XXVI.	XXIX.	VI.	VI.	IX.	XXII.	
	XXVII.	XXX.	VII.	VII.	X.	XXIII.	
		PANY-AS.					Aſſyriorum viceſimus tertius PANYAS ann. XLV.
DCCXX.	XXVIII.	I.	VIII.	VIII.	XI.	XXIV.	

Quidam his temporibus vindicant geſta Liberi patris, & ea, quæ de Indis, Lycurgo, Actæone, & Pentheo memorantur: quomodo adverſus Perſen conſiſtens occiditur in prælio, ait Dinarchus poëta, non Rhetor. Qui autem voluerit, poteſt inſpicere ipſius Liberi patris apud Delphos ſepulchrum juxta Apollinem aureum. Pingitur vero Liber muliebri & delicato corpore, propter mulieres in ſuo exercitu militantes: Nam pariter ad arma viris feminas allegebat, ut Philochorus loquitur in ſecundo Atthidis libro.

	XXIX.	II.	IX.	IX.	XII.	XXV.	
	XXX.	III.	X.	X.	XIII.	XXVI.	
	XXXI.	IV.	XI.	XI.	XIV.	XXVII.	
	XXXII.	V.	XII.	XII.	XV.	XXVIII.	
	XXXIII.	VI.	XIII.	XIII.	XVI.	XXIX.	
	XXXIV.	VII.	XIV.	XIV.	XVII.	XXX.	
	XXXV.	VIII.	XV.	XV.	XVIII.	XXXI.	
	XXXVI.	IX.	XVI.	XVI.	XIX.	XXXII.	
	XXXVII.	X.	XVII.	XVII.	XX.	XXXIII.	
DCCXXX.	XXXVIII.	XI.	XVIII.	XVIII.	XXI.	XXXIV.	Miletus condita.
	XXXIX.	XII.	XIX.	XIX.	XXII.	XXXV.	
	XL.	XIII.	XX.	XX.	XXIII.	XXXVI.	

Europa Agenoris filia, ut in quibuſdam legimus, rapitur: quod iis congruit, quæ de Minoe dicuntur.

Poſt Debboram Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ annis ſeptem, qui conjuncti ſunt temporibus Gideon ſecundum Judæorum traditiones.

	GEDE-ON.						GEDEON Iudex ex tribu Manaſſe an. XL.
	I.	XIV.	XXI.	XXI.	XXIV.	XXXVII.	

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	II.	XV.	XXII.	XXII.	XXV.	XXXVIII.
					ÆGEUS.	

Athenienſium nonus ÆGEUS Pandionis filius ann. XLVII.

Hic Pandion fugit à Metionidibus paſſus inſidias.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	III.	XVI.	XXIII.	XXIII.	I.	XXXIX.
	IV.	XVII.	XXIV.	XXIV.	II.	XL.
	V.	XVIII.	XXV.	XXV.	III.	XLI.

Philammon Delphius nobilis habetur, qui primus apud Pythium chorum conſtituit.

Eæ, quæ de Dædalo fabulæ feruntur, qui viſus eſt ſimulachra feciſſe moventia. Primus enim omnium pedes ſtatuarum à ſe invicem ſeparavit, aliis conjunctim eos fabricantibus. Palæphatus memorat. Nec non quomodo cum filio Icaro Minoem navi fugerit, & propter inveſtigabilem fugam avolaſſe pennis æſtimatus ſit.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	VI.	XIX.	XXVI.	XXVI.	IV.	XLII.
	VII.	XX.	XXVII.	XXVII.	V.	XLIII.
DCCXL.	VIII.	XXI.	XXVIII.	XXVIII.	VI.	XLIV.
	IX.	XXII.	XXIX.	XXIX.	VII.	XLV.
	X.	XXIII.	XXX.	XXX.	VIII.	XLVI.
	XI.	XXIV.	XXXI.	XXXI.	IX.	XLVII.
	XII.	XXV.	XXXII.	XXXII.	X.	XLVIII.

Cyzicus hoc tempore condita.

Argonautæ his temporibus fuerunt.
Tyrus condita ante Templum Ieroſolymarum annis CCXL, ut ſcribit Joſephus in tertia.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	XIII.	XXVI.	XXXIII.	XXXIII.	XI.	XLIX.

Atreus & Thyeſtes poſt Pelopem Peloponneſi imperium diviſerunt.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	XIV.	XXVII.	XXXIV.	XXXIV.	XII.	L.
	XV.	XXVIII.	XXXV.	XXXV.	XIII.	LI.
	XVI.	XXIX.	XXXVI.	XXXVI.	XIV.	LII.
	XVII.	XXX.	XXXVII.	XXXVII.	XV.	LIII.
DCCL.	XVIII.	XXXI.	XXXVIII.	XXXVIII.	XVI.	LIV.
	XIX.	XXXII.	XXXIX.	XXXIX.	XVII.	LV.
	XX.	XXXIII.	XL.	XL.	XVIII.	LVI.
			INACHUS.			
	XXI.	XXXIV.	I.	XLI.	XIX.	LVII.
	XXII.	XXXV.	II.	XLII.	XX.	LVIII.

Argonautarum navigatio.

Orpheus Thrax clarus habetur, cujus diſcipulus fuit Muſæus filius Eumolpi.

Linus magiſter Herculis omnibus notus efficitur.

Sicyoniorum viceſimus primus INACHUS ann. XLII.

Ea, quæ de Hypſipyle memorantur in Lemno.

HEBR.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*MYCEN.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	XXIII.	XXXVI.	III.	XLIII.	XXI.	LIX.	
				ATREVS ET THYESTES.			Mycenarum ATREUS & THYESTES ann. LXV.
	XXIV.	XXXVII.	IV.	I.	XXII.	LX.	

Ea, quæ de Sphinga & Oedipode, & Argonautis dicuntur, in quibus fuerunt Hercules, Aſclepius, Caſtor, & Pollux. Si ergo inter Argonautas fuerunt Caſtor & Pollux, quomodo poteſt eorum ſoror Helena credi, quæ poſt multos annos virgo rapitur à Theſeo? Sphingam verò ſcribit Palæphatus uxorem Cadmi propter zelum Harmoniæ à viro recedentem contra Cadmum conſtitiſſe.

	XXV.	XXXVIII.	V.	II.	XXIII.	LXI.	
	XXVI.	XXXIX.	VI.	III.	XXIV.	LXII.	
	XXVII.	XL.	VII.	IV.	XXV.	LXIII.	
DCCLX.	XXVIII.	XLI.	VIII.	V.	XXVI.	LXIV.	
	XXIX.	XLII.	IX.	VI.	XXVII.	LXV.	
	XXX.	XLIII.	X.	VII.	XXVIII.	LXVI.	
						AMENOPHES.	Ægyptiorum AMENOPHES ann. XL.
	XXXI.	XLIV.	XI.	VIII.	XXIX.	I.	
	XXXII.	XLV.	XII.	IX.	XXX.	II.	
		SOSARMUS.					Aſſyriorum viceſimus quartus SOSARMUS ann. XIX.
	XXXIII.	I.	XIII.	X.	XXXI.	III.	

Minos mare obtinuit, & Cretenſibus leges dedit, ut Paradius memorat: quod Plato falſum eſſe convincit.

	XXXIV.	II.	XIV.	XI.	XXXII.	IV.	
	XXXV.	III.	XV.	XII.	XXXIII.	V.	Thamyris Ammonis filius inſignis habetur.
	XXXVI.	IV.	XVI.	XIII.	XXXIV.	VI.	

Hercules conſummat certamina: Antæum interficit: Ilium vaſtat. Dicitur autem Antæus Terræ filius, quia ſororum palæſtricæ artis certaminum, quæ in terra exercentur, ſcientiſſimus erat: & ob id videbatur à Terra matre adjuvari. Hydram autem callidiſſimam ſophiſtriam fuiſſe aſſerit Plato.

	XXXVII.	V.	XVII.	XIV.	XXXV.	VII.
DCCLXX.	XXXVIII.	VI.	XVIII.	XV.	XXXVI.	VIII.
	XXXIX.	VII.	XIX.	XVI.	XXXVII.	IX.
	XL.	VIII.	XX.	XVII.	XXXVIII.	X.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC. Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag. 37 E 3 [1]

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.	

Bellum Lapitharum & Centaurorum ſub hoc tempore: quod ſcribit Palæphatus libro De incredibilibus nobiles fuiſſe equites Theſſalorum.

	ABIMELECH.						
	I.	IX.	XXI.	XVIII.	XXXIX.	XI.	Hebræorum ABIMELECH filius Gedeonis ann. III.
	II.	X.	XXII.	XIX.	XL.	XII.	
	III.	XI.	XXIII.	XX.	XLI.	XIII.	His temporibus Priamus regnavit poſt Laomedontem.
	THOLA.						
	I.	XII.	XXIV.	XXI.	XLII.	XIV.	Hebræorum THOLA ann. XXII.

Ea, quæ de Minotauro dicuntur, hujus ſunt temporis. Philochorus in ſecundo Atthidis libro ſcribit magiſtratum Minois fuiſſe Taurum nomine inhumanum, atque crudelem. Et quia Minos ſuper morte Androgei agonem ſtatuerat, præmii nomine pueros Atticos largiens, ille fortiſſimus univerſos in contentione ſuperabat. Tandem factum eſt, ut à Theſeo in pelæſtrica vinceretur. Ob quod Athenienſes pueri tributaria pœna liberati ſunt, ſicut ipſos quoque Gnoſſios referre teſtatur.

	II.	XIII.	XXV.	XXII.	XLIII.	XV.	
	III.	XIV.	XXVI.	XXIII.	XLIV.	XVI.	
	IV.	XV.	XXVII.	XXIV.	XLV.	XVII.	
DCCLXXX.	V.	XVI.	XXVIII.	XXV.	XLVI.	XVIII.	
	VI.	XVII.	XXIX.	XXVI.	XLVII.	XIX.	
	VII.	XVIII.	XXX.	XXVII.	XLVIII.	XX.	Medea Colchenſis ab Ægeo diſcedit.
					THESEUS.		
	VIII.	XIX.	XXXI.	XXVIII.	I.	XXI.	Athenienſium decimus THESEUS an. XXX. qui adverſum Thebas dimicavit.
		MITREUS.					
	IX.	I.	XXXII.	XXIX.	II.	XXII.	Aſſyriorum viceſimus quintus MITREUS ann. XXVII.
	X.	II.	XXXIII.	XXX.	III.	XXIII.	Septem, qui adverſus Thebas pugnaverunt.
	XI.	III.	XXXIV.	XXXI.	IV.	XXIV.	Androgeos Athenis dolo interficitur.
	XII.	IV.	XXXV.	XXXII.	V.	XXV.	Theſeus Helenam rapuit, quam rurſus fratres ceperunt, capta matre Theſei, eo peregrinante.
	XIII.	V.	XXXVI.	XXXIII.	VI.	XXVI.	
	XIV.	VI.	XXXVII.	XXXIV.	VII.	XXVII.	

Theſeus, quum Athenienſes prius per regionem diſperſos primus in unam civitatem congregaſſet, ignominioſe ejectus eſt per ſigna teſtarum, eandem legem prius ipſe conſtituens.

DCCXC.	XV.	VII.	XXXVIII.	XXXV.	VIII.	XXVIII.
	XVI.	VIII.	XXXIX.	XXXVI.	IX.	XXIX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*MYCEN.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
	XVII.	IX.	XL.	XXXVII.	X.	XXX.	
	XVIII.	X.	XLI.	XXXVIII.	XI.	XXXI.	
	XIX.	XI.	XLII.	XXXIX.	XII.	XXXII.	
			PHAES-TVS.				Sicyoniorũ viceſimus ſecundus PHAESTUS ann. VIII.
	XX.	XII.	I.	XL.	XIII.	XXXIII.	
	XXI.	XIII.	II.	LXI.	XIV.	XXXIV.	
	XXII.	XIV.	III.	XLII.	XV.	XXXV.	
	IAIRVS.						Hebræorum IAIR ex tribu Manaſſe ann. XXII.
	I.	XV.	IV.	XLIII.	XVI.	XXXVI.	
	II.	XVI.	V.	XLIV.	XVII.	XXXVII.	
DCCC.	III.	XVII.	VI.	XLV.	XVIII.	XXXVIII.	
	IV.	XVIII.	VII.	XLVI.	XIX.	XXXIX.	Minos leges ac jura conſtituit.
	V.	XIX.	VIII.	XLVII.	XX.	XL.	
			ADRAS-TVS.			AMME-NEMES.	Sicyoniorum viceſimus tertius ADRASTUS ann. IV.
	VI.	XX.	I.	XLVIII.	XXI.	I.	Ægyptiorum AMMENEMES ann. XXVI.
	VII.	XXI.	II.	XLIX.	XXII.	II.	
	VIII.	XXII.	III.	L.	XXIII.	III.	Philiſtus ſcribit à Zoro, & Carthagine hoc tempore Carthaginem conditam: eoſdem autem fuiſſe Tyrios.
	IX.	XXIII.	IV.	LI.	XXIV.	IV.	
			POLY-PHIDES.				
	X.	XXIV.	I.	LII.	XXV.	V.	Sicyoniorum viceſimus quartus POLYPHIDES ann. XXXI.
	XI.	XXV.	II.	LIII.	XXVI.	VI.	
	XII.	XXVI.	III.	LIV.	XXVII.	VII.	
DCCCX.	XIII.	XXVII.	IV.	LV.	XXVIII.	VIII.	
		TAVTA-NES.					Aſſyriorum viceſimus ſextus TAVTANES ann. XXXII.
	XIV.	I.	V.	LVI.	XXIX.	IX.	Bellum Amazonum contra Thebas. Apri Calydonii & Meleagri fabula.

Hercules agonem Olympicum conſtituit: à quo, uſque ad primam Olympiadem, ſupputantur anni CCCCXXX.

XV.	II.	VI.	LVII.	XXX.	X.	

Sub Tautane rege Aſſyriorum Troia capta eſt.
Theſeus Athenas profugus dereliquit.

	HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*MYCEN.*	*ATHEN.*	*ÆGYPT.*	
					MENESTHEUS PETEO.		Athenienſium undecimus MENESTHEUS ann. XXIII.
	XVI.	III.	VII.	LVIII.	I.	XI.	Minos in Sicilia adverſum Dædalum arma capiens à filiabus Cocali occiditur.
	XVII.	IV.	VIII.	LIX.	II.	XII.	
	XVIII.	V.	IX.	LX.	III.	XIII.	
	XIX.	VI.	X.	LXI.	IV.	XIV.	Atreus Argis regnat.
	XX.	VII.	XI.	LXII.	V.	XV.	Phædra Hippolytum amat.
	XXI.	VIII.	XII.	LXIII.	VI.	XVI.	Hercules in Lybia occidit Antæum.
	XXII.	IX.	XIII.	LXIV.	VI.	XVII.	

Poſt Iair Hebræos in ditionem redigunt Ammonitæ ann. XVIII, qui & temporibus poſteriorum Iudicum copulantur ſecundum Iudæorum traditionem.

	IEPHTE.						Hebræorum IEPHTE ann. VI.
DCCCXX.	I.	X.	XIV.	LXV.	VIII.	XVIII.	

Iephte in libro Judicum ab ætate Moyſi, uſque ad ſemetipſum, ait ſupputari ann. CCC.

			AGAMEMNON.			Mycenis imperat AGAMEMNON ann. XV, cujus regni anno XV Troiæ capitur.
II.	XI.	XV.	I.	IX.	XIX.	
III.	XII.	XVI.	II.	X.	XX.	Menelaus regnat in Lacedæmone.
IV.	XIII.	XVII.	III.	XI.	XXI.	Interfectorum poſteri, qui vocabantur EPIGONI, adverſum Thebas bellum movent.
V.	XIV.	XVIII.	IV.	XII.	XXII.	
VI.	XV.	XIX.	V.	XIII.	XXIII.	

Hercules in morbum incidit peſtilentem, qui ob remedium doloris ſe jecit in flammas, & ſic morte finitus eſt, anno ætatis ſuæ quinquageſimo ſecundo. Quidam ante triginta annos eum periiſſe ſcribunt.

ESEBON						Hebræorũ ESEBON ann. VII.
I.	XVI.	XX.	VI.	XIV.	XXIV.	

Alexander rapuit Helenam : & Troianum bellum decennale ſurrexit. Cauſſa belli, quod trium mulierum de pulchritudine certantium præmium fuit, una earum Helenam paſtorali judici pollicente.

II.	XVII.	XXI.	VII.	XV.	XXV.	
III.	XVIII.	XXII.	VIII.	XVI.	XXVI.	
					THUORES.	Ægyptiorũ THUORES ann. VII.
IV.	XIX.	XXIII.	IX.	XVII.	I.	

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
DCCCXXX.	V.	XX.	XXIV.	X.	XVIII.	II.
	VI.	XXI.	XXV.	XI.	XIX.	III.
	VII.	XXII.	XXVI.	XII.	XX.	IV.

Poſt Eſebon in libro Judæorum fertur Iudex AELON rexiſſe populum ann. x, qui non habetur apud LXX.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	MYCEN.	ATHEN.	ÆGYPT.
	LABDON.					
	I.	XXIII.	XXVII.	XIII.	XXI.	V.
	II.	XXIV.	XXVIII.	XIV.	XXII.	VI.
	III.	XXV.	XXIX.	XV.	XXIII.	VII.

Hebræorum LABDON ann. VIII.

Memnon & Amazones Priamo tetulere ſubſidium.

Mopſus regnavit in Cilicia, & quo Mopſicrenæ, & Mopſiiſtia.

TROIA CAPTA.

Thuoris rex Ægypti ab Homero Polybus vocatur, maritus Alcandræ, cujus meminit in Odyſſea, dicens poſt Troiæ captivitatem Menelaum & Helenam ad eum divertiſſe repetentes Græciam poſt bellum Troiæ.

Meneſtheus moritur in Melo regrediens à Troia: poſt quem Athenis regnavit DEMOPHON.

Colligitur omne tempus ſecundum Aſſyrios, uſque in præſentem diem, à quadrageſimo tertio anno Regis Nini, anni octingenti triginta quinque. Secundum Hebræos, à primo anno nativitatis Abrahæ, anni DCCCXXXV. Secundum Sicyonios, à viceſimo ſecundo anno Europis, anni DCCCXXXV. A nativitate verò Moyſi, anni CCCCX. A primo anno Cecropis, qui primus apud Atticam regnavit, uſque ad captivitatem Troiæ, & uſque ad viceſimum annum Meneſthei, cujus Homerus meminit, anni CCCLXXV. Similiter à XXXV anno ætatis Moyſi, fiunt anni CCCLXXXV.

A captivitate Troiæ, uſque ad primam Olympiadem fiunt anni numero quadringenti ſex.

TROIA CAPTA.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	ÆGYPT.
			DEMOPHON.	
IV.	XXVI.	XXX.	I.	I.
V.	XXVII.	XXXI.	II.	II.
		PELASGUS.		
VI.	XXVIII.	I.	III.	III.

Athenienſium duodecimus DEMOPHON filius Theſei ann. XXXIII.

De tertio tomo Manetho Ægyptii.

Ægyptiorum viceſima Dynaſtia Diopolitanorum ann. CLXXVIII.

Sicyoniorum viceſimus quintus PELASGUS ann. XX.

Primus rex Latinorum poſt captam Troiam ÆNEAS. Ante eum Ianus, Saturnus, Picus, Faunus regnaverunt annis circiter CL.

Latinis, qui poſtea Romani nuncupati ſunt, tertio anno captivitatis Troiæ, ſive, ut quidam volunt, poſt annos VIII, regnavit ÆNEAS ann. III.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
					ÆNEAS.	
	VII.	XXIX.	II.	IV.	I.	IV.
DCCCXL.	VIII.	XXX.	III.	V.	II.	V.

Lydii mare obtinuerant.

Poſt Labdon Hebræos in ditionem redigunt alienigenæ ann. XL, qui computantur temporibus Iudicum poſteriorum, ſecundum Hebræorum traditiones.

HEBR.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
SAMSON.					

Hebræorum SAMSON ann. XX.

Hic fortiſſimus fuit, ita ut à quibuſdam facta ejus geſtis Herculis comparentur.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
I.	XXXI.	IV.	VI.	III.	VI.
				ASCANIUS.	
II.	XXXII.	V.	VII.	I.	VII.
	TEUTEUS.				
III.	I.	VI.	VIII.	II.	VIII.
IV.	II.	VII.	IX.	III.	IX.
V.	III.	VIII.	X.	IV.	X.
VI.	IV.	IX.	XI.	V.	XI.
VII.	V.	X.	XII.	VI.	XII.
VIII.	VI.	XI.	XIII.	VII.	XIII.
IX.	VII.	XII.	XIV.	VIII.	XIV.
DCCCL. X.	VIII.	XIII.	XV.	IX.	XV.
XI.	IX.	XIV.	XVI.	X.	XVI.
XII.	X.	XV.	XVII.	XI.	XVII.
XIII.	XI.	XVI.	XVIII.	XII.	XVIII.

Mycenis poſt necem Ægiſthi regnavit Oreſtes ann. XV.

Latinorum ſecundus ASCANIUS ann. XXXVIII.

Aſſyriorum viceſimus ſeptimus TEUTEUS ann. XL.

Aſcanius Æneæ filius Albam urbem condidit.

Ea, quæ de Ulyſſe fabulæ ferunt, quomodo trieri Tyrrhenorum Scyllam fugerit ſpoliare hoſpites ſolitam. Scribit Palæphatus incredibilium libro primo. Sirenas quoque fuiſſe meretrices, quę deceperunt navigantes.

Aſcanius derelicto novercæ ſuæ Laviniæ regno Albam condidit: & Silvium Poſthumum fratrem ſuum Æneæ ex Lavinia filium ſumma pietate educavit.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
XIV.	XII.	XVII.	XIX.	XIII.	XIX.

Pyrrhus Delphis in templo Apollinis ab Oreſte occiditur proditione Sacerdotis Macarei: quo tempore etiam quidam Homerum fuiſſe dicunt.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
XV.	XIII.	XVIII.	XX.	XIV.	XX.
XVI.	XIV.	XIX.	XXI.	XV.	XXI.
XVII.	XV.	XX.	XXII.	XVI.	XXII.
		ZEUXIPPUS.			

Mycenis regnavit Tiſamenos filius Oreſtis.

Sicyoniorum viceſimus ſextus ZEUXIPPUS ann. XXXII.

Quidam ad hujus memoriam conſervandam balneas Byzantinorum multo pôſt tempore appellatas putant.

HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
XVIII.	XVI.	I.	XXIII.	XVII.	XXIII.
XIX.	XVII.	II.	XXIV.	XVIII.	XXIV.

HEBR.

	HEBR.	ASSYR.	SICYON.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.	
DCCCLX.	XX.	XVIII.	III.	XXV.	XIX.	XXV.	
	HELI SACERDOS						Hebræorum HELI Sacerdos ann. XL.

In Hebræorum libro inveniuntur XL anni. In LXX autem interpretatione XX. Hebræi hunc tradunt eſſe Phineem.

	I.	XIX.	IV.	XXVI.	XX.	XXVI.	
	II.	XX.	V.	XXVII.	XXI.	XXVII.	Hectoris filii Ilium receperunt, expulſis Antenoris poſteris, Heleno ſibi ſubſidium ferente.
	III.	XXI.	VI.	XXVIII.	XXII.	XXVIII.	
	IV.	XXII.	VII.	XXIX.	XXIII.	XXIX.	
	V.	XXIII.	VIII.	XXX.	XXIV.	XXX.	
	VI.	XXIV.	IX.	XXXI.	XXV.	XXXI.	Secundum quoſdam Heraclidarum deſcenſus.
	VII.	XXV.	X.	XXXII.	XXVI.	XXXII.	

Aſcanius Iulium filium procreavit: à quo familia Iuliorum orta. Et propter ætatem parvuli, quia necdum regendis civibus idoneus erat, Silvium Poſthumum fratrem ſuum regni reliquit heredem.

	VIII.	XXVI.	XI.	XXXIII.	XXVII.	XXXIII.	
				OXYNTES.			Athenienſium tertius decimus OXYNTES ann. XII.
	IX.	XXVII.	XII.	I.	XXVIII.	XXXIV.	
DCCCLXX.	X.	XXVIII.	XIII.	II.	XXIX.	XXXV.	Amazones Epheſi templum incenderunt.
	XI.	XXIX.	XIV.	III.	XXX.	XXXVI.	
	XII.	XXX.	XV.	IV.	XXXI.	XXXVII.	
	XIII.	XXXI.	XVI.	V.	XXXII.	XXXVIII.	
	XIV.	XXXII.	XVII.	VI.	XXXIII.	XXIX.	
	XV.	XXXIII.	XVIII.	VII.	XXXIV.	XL.	
	XVI.	XXXIV.	XIX.	VIII.	XXXV.	XLI.	Agon Lyciorum primus actus.
	XVII.	XXXV.	XX.	IX.	XXXVI.	XLII.	
	XVIII.	XXXVI.	XXI.	X.	XXXVII.	XLIII.	
	XIX.	XXXVII.	XXII.	XI.	XXXVIII.	XLIV.	
					SILVIUS POSTHUMUS.		Latinorũ tertius SILVIUS POSTHUMUS ann. XXIX.

Silvius Poſthumus, quia poſt mortem patris editus ruri fuerat educatus, & Silvii & Poſthumi nomen accepit: à quo omnes Albanorum Reges Silvii vocati ſunt.

DCCCLXXX.	XX.	XXXVIII.	XXIII.	XII.	I.	XLV.

HEBR.	*ASSYR.*	*SICYON.*	*ATHEN.*	*LATIN.*	*ÆGYPT.*
			APHI-DAS.		
XXI.	XXXIX.	XXIV.	I.	II.	XLVI.
			THY-MOETES		
XXII.	XL.	XXV.	I.	III.	XLVII.
	THINE-US.				
XXIII.	I.	XXVI.	II.	IV.	XLVIII.
XXIV.	II.	XXVII.	III.	V.	XLIX.
XXV.	III.	XXVIII.	IV.	VI.	L.
XXVI.	IV.	XXIX.	V.	VII.	LI.
XXVII.	V.	XXX.	VI.	VIII.	LII.
XXVIII.	VI.	XXXI.	VII.	IX.	LIII.
XXIX.	VII.	XXXII.	VIII.	X.	LIV.

Athenienſium quartus decimus APHIDAS anno uno.

Poſt quem quintus decimus THYMOETES annis octo.

Aſſyriorum viceſimus octavus THINEUS ann. XXX.

Reges Sicyonii defecerunt, qui regnaverunt annis DCCCCLXXII. Poſt quos Sacerdotes Carnii conſtituti ſunt.

Caſtoris Chronographia de Sicyoniorum regno: *Exponemus Sicyoniorum reges ab Aegialeo, uſque ad Zeuxippum; qui omnes regnaverunt ann. nongentis* LXII. *& Sacerdotes Carnii, qui præfuerunt annis* XXXIII. *Poſt quos Sacerdos conſtitutus eſt Charidemus, qui impenſas non ſuſtinens fugit.*

Erechthidarum imperio deſtructo, Atticorum Principum regnum ad aliud genus tranſlatum eſt, quum Thymœten provocaſſet Xanthius Bœotius, & Thymœte recuſante, Melanthus Pylienſis Andropompi filius ſuſcepiſſet ſingulare certamen, ac deinde regnaſſet. Hinc & APATURION, id eſt fallaciarum ſolennitas celebratur: quia victoria fraude proceſſerat.

Caſtoris de regno Athenienſium: *Exponemus autem & Athenienſium reges cognomento Erechthidas à Cecrope Diphye, uſque ad Thymœten: quorum omne tempus invenitur annorum* CCCCXXIX. *Poſt quos ſuſcepit regnum Melanthus Pylienſis Andropompi filius, & filius hujus Codrus: qui imperaverunt ſimul annis quinquaginta octo.*

	HEBR.	*ASSYR.*	*ATHEN.*	*LATIN.*	*ÆGYPT.*
			MELAN-THUS.		
DCCCXC.	XXX.	VIII.	I.	XI.	LV.
	XXXI.	IX.	II.	XII.	LVI.
	XXXII.	X.	III.	XIII.	LVII.
	XXXIII.	XI.	IV.	XIV.	LVIII.
	XXXIV.	XII.	V.	XV.	LIX.
	XXXV.	XIII.	VI.	XVI.	LX.
	XXXVI.	XIV.	VII.	XVII.	LXI.

Athenienſium ſextus decimus MELANTHUS ann. XXXVII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	HEBR.	*ASSYR.*	*ATHEN.*	*LATIN.*	*ÆGYPT.*
	XXXVII.	XV.	VIII.	XVIII.	LXII.
	XXXVIII.	XVI.	IX.	XIX.	LXIII.
	XXXIX.	XVII.	X.	XX.	LXIV.
DCCCC.	XL.	XVIII.	XI.	XXI.	LXV.

Mortuo HELI Sacerdote, Arca Teſtamenti ab alienigenis poſſidetur, ac deinde in domo Aminadab facit annos XX.

Hebræorum primus Rex SAUL ex tribu Benjamin.

SAMUEL.					
I.	XIX.	XII.	XXII.	LXVI.	Hebræorum SAMUEL & SAUL ann. XL.
II.	XX.	XIII.	XXIII.	LXVII.	
III.	XXI.	XIV.	XXIV.	LXVIII.	
IV.	XXII.	XV.	XXV.	LXIX.	
V.	XXIII.	XVI.	XXVI.	LXX.	
VI.	XXIV.	XVII.	XXVII.	LXXI.	
VII.	XXV.	XVIII.	XXVIII.	LXXII.	
VIII.	XXVI.	XIX.	XXIX.	LXXIII.	

HOMERVS ſecundum quorundam opinionem his fuiſſe temporibus judicatur. Quanta autem de eo apud veteres diſſonantia fuerit, manifeſtum eſſe poterit ex ſequentibus. Quidam eum, ex quibus Crates, ante deſcenſum Heraclidarum ponunt. Eratoſthenes poſt centeſimum annum Troianæ captivitatis. Ariſtarchus Ionica migratione, ſive poſt annos centum. Philochorus migrationis Ionicæ tempore, ſub Archippo Athenienſium magiſtratu, & poſt captam Troiam anno CLXXX. Apollodorus Athenienſis CCLX anno everſionis Ilii. Extiterunt alii, qui modico ante, quam Olympiades inciperent, id eſt CCCC retrò annis à Troiana captivitate, eum fuiſſe putant, licet Archilochus viceſimam tertiam Olympiadem, & quingenteſimum Troianæ everſionis annum ſupputet.

Latinorum quartus ÆNEAS SILVIUS annis XXXI. In alia hiſtoria reperimus quartum LATINVM SILVIVM regnaſſe Laviniæ & Melampodis filium uterinum fratrem Poſthumi: & quintum, qui nunc hic quartus ponitur, ÆNEAM SILVIVM Poſthumi filium.

				ÆNEAS SILVIVS.		
	IX.	XXVII.	XX.	I.	LXXIV.	
DCCCCX.	X.	XXVIII.	XXI.	II.	LXXV.	Samuel prophetabat.
	XI.	XXIX.	XXII.	III.	LXXVI.	
	XII.	XXX.	XXIII.	IV.	LXXVII.	
		DERCILVS.				
	XIII.	I.	XXIV.	V.	LXXVIII.	Aſſyriorum viceſimus nonus DERCILVS ann. XL.

HEBR.	ASSYR.	ATHEN.	LATIN.	ÆGYPT.
XIV.	II.	XXV.	VI.	LXXIX.
XV.	III.	XXVI.	VII.	LXXX.

	HEBR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.	
					EVRIS-THEVS	A L E-TES.		Lacedæmoniorum primus EVRYSTHEVS ann. XLII.
	XVI.	IV.	XXVII.	VIII.	I.	I.	LXXXI.	Corinthorum primus ALETES an. XXXV.
	XVII.	V.	XXVIII.	IX.	II.	II.	LXXXII.	
	XVIII.	VI.	XXIX.	X.	III.	III.	LXXXIII.	Heraclidarum deſcenſus in Peloponneſum.
	XIX.	VII.	XXX.	XI.	IV.	IV.	LXXXIV.	
DCCCCXX.	XX.	VIII.	XXXI.	XII.	V.	V.	LXXXV.	
	XXI.	IX.	XXXII.	XIII.	VI.	VI.	LXXXVI.	
	XXII.	X.	XXXIII.	XIV.	VII.	VII.	XXXVII.	
	XXIII.	XI.	XXXIV.	XV.	VIII.	VIII.	LXXXVIII.	Euryſtheus & Procles Spartam obtinuerunt.
	XXIV.	XII.	XXXV.	XVI.	IX.	IX.	LXXXIX.	
	XXV.	XIII.	XXXVI.	XVII.	X.	X.	XC.	
	XXVI.	XIV.	XXXVII.	XVIII.	XI.	XI.	XCI.	
			C O-DRVS.					Athenienſium decimus ſeptimus CODRVS Melanthi filius ann. XXI.
	XXVII.	XV.	I.	XIX.	XII.	XII.	XCII.	
	XXVIII.	XVI.	II.	XX.	XIII.	XIII.	XCIII.	
	XXIX.	XVII.	III.	XXI.	XIV.	XIV.	XCIV.	
DCCCCXXX.	XXX.	XVIII.	IV.	XXII.	XV.	XV.	XCV.	Iones profugi Athenas ſe contulerunt.
	XXXI.	XIX.	V.	XXIII.	XVI.	XVI.	XCVI.	
	XXXII.	XX.	VI.	XXIV.	XVII.	XVII.	XCVII.	
	XXXIII.	XXI.	VII.	XXV.	XVIII.	XVIII.	XCVIII.	
	XXXIV.	XXII.	VIII.	XXVI.	XIX.	XIX.	XCIX.	
	XXXV.	XXIII.	IX.	XXVII.	XX.	XX.	C.	
	XXXVI.	XXIV.	X.	XXVIII.	XXI.	XXI.	CI.	
	XXXVII.	XXV.	XI.	XXIX.	XXII.	XXII.	CII.	
	XXXVIII.	XXVI.	XII.	XXX.	XXIII.	XXIII.	CIII.	

Incurſus in Aſiam Amazonum pariter & Cimmeriorum.

XXXIX.	XXVII.	XIII.	XXXI.	XXVI.	XXIV.	CIV.

	HEBR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.	
				LATINUS SILVIUS.				Latinorum quintus LATINUS SILVIUS ann. L.
DCCCCXL.	XL.	XXVIII.	XIV.	I.	XXV.	XXV.	CV.	
	DAVID.							DAVID primus ex tribu Iuda regnavit apud Hebræos ann. XL.
	I.	XXIX.	XV.	II.	XXVI.	XXVI.	CVI.	
	II.	XXX.	XVI.	III.	XXVII.	XXVII.	CVII.	
	III.	XXXI.	XVII.	IV.	XXVIII.	XXVIII.	CVIII.	
	IV.	XXXII.	XVIII.	V.	XXIX.	XXIX.	CIX.	
	V.	XXXIII.	XIX.	VI.	XXX.	XXX.	CX.	
	VI.	XXXIV.	XX.	VII.	XXXI.	XXXI.	CXI.	Peloponnenſes contra Athenas dimicant.
	VII.	XXXV.	XXI.	VIII.	XXXII.	XXXII.	CXII.	Hebræorum Pontifex Abiathar clarus habetur.

Prophetabant Gad, Nathan, Aſaph.

Codrus juxta reſponſum ſeipſum morti tradens interimitur bello Peloponneſiaco, in quo Erechthidarum deſtructum imperium eſt, quod CCCCLXXXVII annis perſeveraverat.

Poſt Codrum Principes, quod mors finiebat: quorum primus MEDON regnum in finem vitæ obtinuit Athenis: & poſt eum cæteri Reges.

			MEDON.					Athenienſium primus MEDON ann. XX.
	VIII.	XXXVI.	I.	IX.	XXXIII.	XXXIII.	CXIII.	
	IX.	XXXVII.	II.	X.	XXXIV.	XXXIV.	CXIV.	
DCCCCL.	X.	XXXVIII.	III.	XI.	XXXV.	XXXV.	CXV.	
						IXION.		Corinthiorum ſecundus IXION ann. XXXVII.
	XI.	XXXIX.	IV.	XII.	XXXVI.	I.	CXVI.	
	XII.	XL.	V.	XIII.	XXXVII.	II.	CXVII.	
		EUPALES.						Aſſyriorum triceſimus EVPALES ann. XXXVIII.
	XIII.	I.	VI.	XIV.	XXXVIII.	III.	CXVIII.	
	XIV.	II.	VII.	XV.	XXXIX.	IV.	CXIX.	
	XV.	III.	VIII.	XVI.	XL.	V.	CXX.	
	XVI.	IV.	IX.	XVII.	XLI.	VI.	CXXI.	
	XVII.	V.	X.	XVIII.	XLII.	VII.	CXXII.	
					AGIS.			Lacedæmoniorum ſecundus AGIS anno uno.
	XVIII.	VI.	XI.	XIX.	I.	VIII.	CXXIII.	

	HEBR.	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
					ECHESTRATVS.			Lacedæmoniorū tertius, ECHESTRATUS ann. xxxv.
	XIX.	VII.	XII.	XX.	I.	IX.	CXXIV.	Pelaſgi mare obtinuerunt.
DCCCCLX.	XX.	VIII.	XIII.	XXI.	II.	X.	CXXV.	
	XXI.	IX.	XIV.	XXII.	III.	XI.	CXXVI.	Magneſia in Aſia condita.
	XXII.	X.	XV.	XXIII.	IV.	XII.	CXXVII.	
	XXIII.	XI.	XVI.	XXIV.	V.	XIII.	CXXVIII.	
	XXIV.	XII.	XVII.	XXV.	VI.	XIV.	CXXIX.	Myrina condita.
	XXV.	XIII.	XVIII.	XXVI.	VII.	XV.	CXXX.	
	XXVI.	XIV.	XIX.	XXVII.	VIII.	XVI.	CXXXI.	Cyme in Italia condita, vel Cumæ.
	XXVII.	XV.	XX.	XXVIII.	IX.	XVII.	CXXXII.	
			ACASTVS.					Athenienſium ſecundus ACASTUS ann. xxxvi.
	XXVIII.	XVI.	I.	XXIX.	X.	XVIII.	CXXXIII.	Epheſus condita ab Androclo.
	XXIX.	XVII.	II.	XXX.	XI.	XIX.	CXXXIV.	
DCCCCLXX.	XXX.	XVIII.	III.	XXXI.	XII.	XX.	CXXXV.	
	XXXI.	XIX.	IV.	XXXII.	XIII.	XXI.	CXXXVI.	

Carthago condita eſt, ut quidam volunt, à Carchedone Tyrio: ut verò alii, à Didone filia ejus, poſt Trojanum bellum ann. cxliii.

	HEBR.	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
	XXXII.	XX.	V.	XXXIII.	XIV.	XXII.	CXXXVII.	
	XXXIII.	XXI.	VI.	XXXIV.	XV.	XXIII.	CXXXVIII.	
	XXXIV.	XXII.	VII.	XXXV.	XVI.	XXIV.	CXXXIX.	
	XXXV.	XXIII.	VIII.	XXXVI.	XVII.	XXV.	CXL.	Ionica emigratio, in qua quidam Homerum fuiſſe ſcribunt.
	XXXVI.	XXIV.	IX.	XXXVII.	XVIII.	XXVI.	CXLI.	
	XXXVII.	XXV.	X.	XXXVIII.	XIX.	XXVII.	CXLII.	
	XXXVIII.	XXVI.	XI.	XXXIX.	XX.	XXVIII.	CXLIII.	
	XXXIX.	XXVII.	XII.	XL.	XXI.	XXIX.	CXLIV.	
DCCCCLXXX.	XL.	XXVIII.	XIII.	XLI.	XXII.	XXX.	CXLV.	
	SALOMON. I.	XXIX.	XIV.	XLII.	XXIII.	XXXI.	CXLVI.	SALOMON filius David ann. xl.
	II.	XXX.	XV.	XLIII.	XXIV.	XXXII.	CXLVII.	
	III.	XXXI.	XVI.	XLIV.	XXV.	XXXIII.	CXLVIII.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

HEBR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.
IV.	XXXII.	XVII.	XLV.	XXVI.	XXXIV.	CXLIX.

Salomon Templum ædificare cœpit in Ieroſolymis, conſummavitque annis octo.

Colligitur omne tempus à Moyſe & egreſſu Iſraëlis ex Ægypto, uſque ad Salomonem, & ædificationem Templi in principiis annorum, CCCCLXXX, ut Regnorum liber tertius teſtimonio eſt.

A Diluvio, uſque ad Moyſen, anni MCCCCXLVII.

Ab Adam, uſque ad Diluvium, anni MMCCXLII.

Fiunt omnes ſimul anni MMMMCLXIX.

	HEBR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.	
	V.	XXXIII.	XVIII.	XLVI.	XXVII.	XXXV.	CL.	Hebræorum Sacerdos Sadoc octavus ab Aaron.
	VI.	XXXIV.	XIX.	XLVII.	XXVIII.	XXXVI.	CLI.	
	VII.	XXXV.	XX.	XLVIII.	XXIX.	XXXVII.	CLII.	
						AGELAVS.		Corinthiorum tertius AGELAVS ann. XXXVII.
	VIII.	XXXVI.	XXI.	XLIX.	XXX.	I.	CLIII.	
	IX.	XXXVII.	XXII.	L.	XXXI.	II.	CLIV.	
				ALBA SILVIVS.				Latinorum ſextus ALBA SILVIVS Æneæ Silvii filius ann. XXXIX.
DCCCCXC.	X.	XXXVIII.	XXIII.	I.	XXXII.	III.	CLV.	
		LAOSTHENES.						Aſſyriorum triceſimus primus LAOSTHENES ann. XLV.
	XI.	I.	XXIV.	II.	XXXIII.	IV.	CLVI.	
	XII.	II.	XXV.	III.	XXXIV.	V.	CLVII.	
	XIII.	III.	XXVI.	IV.	XXXV.	VI.	CLVIII.	
					LABOTES.			Lacedæmoniorum quintus LABOTES ann. XXXVII.
	XIV.	IV.	XXVII.	V.	I.	VII.	CLIX.	
	XV.	V.	XXVIII.	VI.	II.	VIII.	CLX.	
	XVI.	VI.	XXIX.	VII.	III.	IX.	CLXI.	Quidam Homerum & Heſiodum his temporibus fuiſſe ſcribunt.
	XVII.	VII.	XXX.	VIII.	IV.	X.	CLXII.	
	XVIII.	VIII.	XXXI.	IX.	V.	XI.	CLXIII.	Prophetavit Sadoch, Achias Silonites, Sameas.
	XIX.	IX.	XXXII.	X.	VI.	XII.	CLXIV.	
M.	XX.	X.	XXXIII.	XI.	VII.	XIII.	CLXV.	
	XXI.	XI.	XXXIV.	XII.	VIII.	XIV.	CLXVI.	Carthago ſecundum nonnullos condita à Didone. Alii ſupraſcriptum tempus vindicant.
	XXII.	XII.	XXXV.	XIII.	IX.	XV.	CLXVII.	
	XXIII.	XIII.	XXXVI.	XIV.	X.	XVI.	CLXVIII.	

	HEBR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.
			ARCHIPPUS.				
	XXIV.	XIV.	I.	XV.	XI.	XVII.	CLXIX.
	XXV.	XV.	II.	XVI.	XII.	XVIII.	CLXX.
	XXVI.	XVI.	III.	XVII.	XIII.	XIX.	CLXXI.
	XXVII.	XVII.	IV.	XVIII.	XIV.	XX.	CLXXII.
	XXVIII.	XVIII.	V.	XIX.	XV.	XXI.	CLXXIII.
	XXIX.	XIX.	VI.	XX.	XVI.	XXII.	CLXXIV.
MX.	XXX.	XX.	VII.	XXI.	XVII.	XXIII.	CLXXV.
	XXXI.	XXI.	VIII.	XXII.	XVIII.	XXIV.	CLXXVI.
	XXXII.	XXII.	IX.	XXIII.	XIX.	XXV.	CLXXVII.
	XXXIII.	XXIII.	X.	XXIV.	XX.	XXVI.	CLXXVIII.
							SEMENDIS.
	XXXIV.	XXIV.	XI.	XXV.	XXI.	XXVII.	I.
	XXXV.	XXV.	XII.	XXVI.	XXII.	XXVIII.	II.
	XXXVI.	XXVI.	XIII.	XXVII.	XXIII.	XXIX.	III.
	XXXVII.	XXVII.	XIV.	XXVIII.	XXIV.	XXX.	IV.
	XXXVIII.	XXVIII.	XV.	XXIX.	XXV.	XXXI.	V.
	XXXIX.	XXIX.	XVI.	XXX.	XXVI.	XXXII.	VI.
MXX.	XL.	XXX.	XVII.	XXXI.	XXVII.	XXXIII.	VII.

Athenienſium tertius ARCHIPPUS ann. XIX.

In Ægypti viceſima prima Dynaſtia regnavit SEMENDIS ann. XIX.

Tertio mare obtinuerunt Thraces annos decem & novem.

Poſt mortem Salomonis ſeditione orta in gente Iudæa, & regno bifariam diviſo, in Samaria decem tribubus regnavit IEROBOAM. ROBOAM filius Salomonis regnavit in Ieruſalem, duabus tribubus ſibi ſubjectis, quæ vocabantur IUDÆ, ob Reges Iudæorum, qui ex Iudæ ſtirpe deſcenderunt. Unde & univerſa gens nomen Iudææ ſortita eſt.

IVD.	ISR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.
ROBOAM.	IEROBOAM.						
I.	I.	XXXI.	XVIII.	XXXII.	XXVIII.	XXXIV.	VIII.
II.	II.	XXXII.	XIX.	XXXIII.	XXIX.	XXXV.	IX.
			THERSIPPUS.				
III.	III.	XXXIII.	I.	XXXIV.	XXX.	XXXVI.	X.

Hebræorum Judę tertius ROBOAM ann. XVII.

Apud Hebręos, qui in Samaria erant & vocabantur ISRAEL primus regnavit IEROBOAM an. XXII.

Athenienſium quartus THERSIPPUS ann. XLI.

IVD.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
	IV.	IV.	XXXIV.	II.	XXXV.	XXXI.	XXXVII.	XI.
							PRVMNIS.	
	V.	V.	XXXV.	III.	XXXVI.	XXXII.	I.	XII.
	VI.	VI.	XXXVI.	IV.	XXXVII.	XXXIII.	II.	XIII.
	VII.	VII.	XXXVII.	V.	XXXVIII.	XXXIV.	III.	XIV.
	VIII.	VIII.	XXXVIII.	VI.	XXXIX.	XXXV.	IV.	XV.
					ÆGIPUS SILVIUS.			
	IX.	IX.	XXXIX.	VII.	I.	XXXVI.	V.	XVI.
MXXX.	X.	X.	XL.	VIII.	II.	XXXVII.	VI.	XVII.
						DORYSSVS.		
	XI.	XI.	XLI.	IX.	III.	I.	VII.	XVIII.
	XII.	XII.	XLII.	X.	IV.	II.	VIII.	XIX.
	XIII.	XIII.	XLIII.	XI.	V.	III.	IX.	XX.
	XIV.	XIV.	XLIV.	XII.	VI.	IV.	X.	XXI.
	XV.	XV.	XLV.	XIII.	VII.	V.	XI.	XXII.
			PYRITIADES.					
	XVI.	XVI.	I.	XIV.	VIII.	VI.	XII.	XXIII.
	XVII.	XVII.	II.	XV.	IX.	VII.	XIII.	XXIV.
	ABIA.							
	I.	XVIII.	III.	XVI.	X.	VIII.	XIV.	XXV.
	II.	XIX.	IV.	XVII.	XI.	IX.	XV.	XXVI.
								PSEVSENNES.
MXL.	III.	XX.	V.	XVIII.	XII.	X.	XVI.	I.
	ASA.							
	I.	XXI.	VI.	XIX.	XIII.	XI.	XVII.	II.
	II.	XXII.	VII.	XX.	XIV.	XII.	XVIII.	III.

Corinthiorũ quartus PRVMNIS ann. XXXV.

Suſakim rex Ægypti contra Iudæos dimicans Templum ſpoliavit.

Latinorum ſeptimus SILVIUS ATTIUS, ſive ÆGIPVS Albæ ſuperioris fil. an. XXIV.

Lacedæmoniorum quintus DORYSSVS ann. XXIX.

Samus condita, & Smyrna in urbis modum ampliata.

Aſſyriorum triceſimus ſecundus PYRITIADES ann. XXX.

Hebræorũ Iudæ ABIA ann. III.

Ægyptiorũ PSEVSENNES ann. XLI.

Hebræorũ Iudæ ASA Iuſtus ann. XLI.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
		NADAB							
	III.	I.	VIII.	XXI.	XV.	XIII.	XIX.	IV.	Hebræorũ Iſrael ſecundus NADAB an. II.
	IV.	II.	IX.	XXII.	XVI.	XIV.	XX.	V.	

Hebræorum Pontifex Maximus Abimelech illuſtris habetur.

Prophetabant Achias, Sameas, & is, qui fuerat apud altare Samariæ, Ieu, Ioed, Azarias, qui & Addo, Ananias.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
		BAASA.		Hebræorum Iſrael tertius BAASA ann. XXIV.					
	V.	I.	X.	XXIII.	XVII.	XV.	XXI.	VI.	Thraces Bebryciam, quæ nunc Bithynia vocatur, à Strymone tranſeuntes occupaverunt.
	VI.	II.	XI.	XXIV.	XVIII.	XVI.	XXII.	VII.	
	VII.	III.	XII.	XXV.	XIX.	XVII.	XXIII.	VIII.	
	VIII.	IV.	XIII.	XXVI.	XX.	XVIII.	XXIV.	IX.	
	IX.	V.	XIV.	XXVII.	XXI.	XIX.	XXV.	X.	
MI.	X.	VI.	XV.	XXVIII.	XXII.	XX.	XXVI.	XI.	
	XI.	VII.	XVI.	XXIX.	XXIII.	XXI.	XXVII.	XII.	
	XII.	VIII.	XVII.	XXX.	XXIV.	XXII.	XXVIII.	XIII.	
					CAPIS.				
	XIII.	IX.	XVIII.	XXXI.	I.	XXIII.	XXIX.	XIV.	Latinorum octavus CAPIS SILVIUS Attii ſuperioris Regis filius ann. XXVIII.
	XIV.	X.	XIX.	XXXII.	II.	XXIV.	XXX.	XV.	
	XV.	XI.	XX.	XXXIII.	III.	XXV.	XXXI.	XVI.	
	XVI.	XII.	XXI.	XXXIV.	IV.	XXVI.	XXXII.	XVII.	
	XVII.	XIII.	XXII.	XXXV.	V.	XXVII.	XXXIII.	XVIII.	
	XVIII.	XIV.	XXIII.	XXXVI.	VI.	XXVIII.	XXXIV.	XIX.	
	XIX.	XV.	XXIV.	XXXVII.	VII.	XXIX.	XXXV.	XX.	
						AGESILAUS.	BACCHIS.		Lacedæmoniorũ ſextus AGESILAVS ann. XLIV.
MLX.	XX.	XVI.	XXV.	XXXVIII.	VIII.	I.	I.	XXI.	Corinthiorum quintus BACCHIS an. XXXV. à quo Reges BACCHIADÆ cognominati.
	XXI.	XVII.	XXVI.	XXXIX.	IX.	II.	II.	XXII.	
	XXII.	XVIII.	XXVII.	XL.	X.	III.	III.	XXIII.	
	XXIII.	XIX.	XXVIII.	XLI.	XI.	IV.	IV.	XXIV.	
				PHORBAS.					
	XXIV.	XX.	XXIX.	I.	XII.	V.	V.	XXV.	Athenienſium quintus PHORBAS ann. XXXI.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
	XXV.	XXI.	XXX.	II.	XIII.	VI.	VI.	XXVI.	
			OPHRA TEUS.						Aſſyriorum triceſimus tertius OPHRATEUS ann. XX.
	XXVI.	XXII.	I.	III.	XIV.	VII.	VII.	XXVII.	
	XXVII.	XXIII.	II.	IV.	XV.	VIII.	VIII.	XXVIII.	
	XXVIII.	XXIV.	III.	V.	XVI.	IX.	IX.	XXIX.	
		ELA.							Hebræorũ Iſrael ELA ann. II.
	XXIX.	I.	IV.	VI.	XVII.	X.	X.	XXX.	
MLXX.	XXX.	II.	V.	VII.	XVIII.	XI.	XI.	XXXI.	
		AMRI.							Hebræorũ Iſrael quintus AMRI ann. XII.
	XXXI.	I.	VI.	VIII.	XIX.	XII.	XII.	XXXII.	
	XXXII.	II.	VII.	IX.	XX.	XIII.	XIII.	XXXIII.	
	XXXIII.	III.	VIII.	X.	XXI.	XIV.	XIV.	XXXIV.	
	XXXIV.	IV.	IX.	XI.	XXII.	XV.	XV.	XXXV.	
	XXXV.	V.	X.	XII.	XXIII.	XVI.	XVI.	XXXVI.	
	XXXVI.	VI.	XI.	XIII.	XXIV.	XVII.	XVII.	XXXVII.	
	XXXVII.	VII.	XII.	XIV.	XXV.	XVIII.	XVIII.	XXXVIII.	
	XXXVIII.	VIII.	XIII.	XV.	XXVI.	XIX.	XIX.	XXXIX.	Latinorum IX CARPENTVS SILVIUS ſuperioris Regis CAPIS fil. ann. XIII.
	XXXIX.	IX.	XIV.	XVI.	XXVII.	XX.	XX.	XL.	
MLXXX.	XL.	X.	XV.	XVII.	XXVIII.	XXI.	XXI.	XLI.	
					CARPENTUS SILVIUS.			NEPHERCHERES.	Ægyptiorũ NEPHERCHERES ann. IV.
	XLI.	XI.	XVI.	XVIII.	I.	XXII.	XXII.	I.	
	IOSAPHAT.								Hebræorũ Iuda ſextus IOSAPHAT Iuſtus ann. XXV.
	I.	XII.	XVII.	XIX.	II.	XXIII.	XXIII.	II.	
		ACHAB.							Hebræorũ Iſrael ſextus ACHAB ann. XXII.
	II.	I.	XVIII.	XX.	III.	XXIV.	XXIV.	III.	
	III.	II.	XIX.	XXI.	IV.	XXV.	XXV.	IV.	
								AMENOPHIS.	Ægyptiorũ AMENOPHIS ann. IX.
	IV.	III.	XX.	XXII.	V.	XXVI.	XXVI.	I.	

	IVD.	ISR.	ASS.	ATH.	LAT.	LAC.	COR.	ÆG.
			OPHRATENES.					
	V.	IV.	I.	XXIII.	VI.	XXVII.	XXVII.	II.
	VI.	V.	II.	XXIV.	VII.	XXVIII.	XXVIII.	III.
	VII.	VI.	III.	XXV.	VIII.	XXIX.	XXIX.	IV.
	VIII.	VII.	IV.	XXVI.	IX.	XXX.	XXX.	V.
MXC.	IX.	VIII.	V.	XXVII.	X.	XXXI.	XXXI.	VI.
	X.	IX.	VI.	XXVIII.	XI.	XXXII.	XXXII.	VII.
	XI.	X.	VII.	XXIX.	XII.	XXXIII.	XXXIII.	VIII.
	XII.	XI.	VIII.	XXX.	XIII.	XXXIV.	XXXIV.	IX.

Aſſyriorum triceſimus quartus OPHRATENES ann. L. Apud Hebræos prophetabant Abdias, Ieu, Ozias, Micheas: Pſeudoprophetæ vero erant Sedechias, Eliezer.

Latinorum decimus TIBERINUS SILVIUS Carpenti filius, ann. VIII. à quo fluvius appellatus eſt TIBERIS, qui prius ALBULA vocabatur.

					TIBERINVS.			OSOCHOR.
	XIII.	XII.	IX.	XXXI.	I.	XXXV.	XXXV.	I.
				MEGACLES.			AGELAS.	
	XIV.	XIII.	X.	I.	II.	XXXVI.	I.	II.
	XV.	XIV.	XI.	II.	III.	XXXVII.	II.	III.
	XVI.	XV.	XII.	III.	IV.	XXXVIII.	III.	IV.
	XVII.	XVI.	XIII.	IV.	V.	XXXIX.	IV.	V.
	XVIII.	XVII.	XIV.	V.	VI.	XL.	V.	VI.
								PSINACES.
MC.	XIX.	XVIII.	XV.	VI.	VII.	XLI.	VI.	I.
	XX.	XIX.	XVI.	VII.	VIII.	XLII.	VII.	II.

Ægyptiorũ OSOCHOR ann. VI. Athenienſium ſextus MEGACLES ann. XXX. Corinthiorum ſextus AGELAS ann. XXX. Ægyptiorũ PSINACES an. IX. Quarto mare obtinuerunt Rhodii ann. XXIII.

Latinorum undecimus AGRIPPA SILVIUS Agrippæ Tiberini filius ann. XL. In Latina Hiſtoria ad verbum hæc ſcripta reperimus: *Agrippa apud Latinos regnante, Homerus Poëta in Græcia claruit, ut teſtatur Apollodorus Grammaticus, & Euphorbus Hiſtoricus, ante Vrbem conditam annis* CXXIV, *&, ut ait Cornelius Nepos, ante Olympiadem primam annis* C.

				AGRIPPA.			
XXI.	XX.	XVII.	VIII.	I.	XLIII.	VIII.	III.
XXII.	XXI.	XVIII.	XI.	II.	XLIV.	IX.	IV.

Latinorum undecimus AGRIPPA ann. XL.

IVD.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
						ARCHELAUS.		
	XXIII.	XXII.	XIX.	X.	III.	I.	X.	V.
		OCHOZIAS.						
	XXIV.	I.	XX.	XI.	IV.	II.	XI.	VI.
	XXV.	II.	XXI.	XII.	V.	III.	XII.	VII.
	IORAM.	IORAM.						
	I.	I.	XXII.	XIII.	VI.	IV.	XIII.	VIII.
	II.	II.	XXIII.	XIV.	VII.	V.	XIV.	IX.
								PSUSENNES.
	III.	III.	XXIV.	XV.	VIII.	VI.	XV.	I.
MCX.	IV.	IV.	XXV.	XVI.	IX.	VII.	XVI.	II.
	V.	V.	XXVI.	XVII.	X.	VIII.	XVII.	III.
	VI.	VI.	XXVII.	XVIII.	XI.	IX.	XVIII.	IV.
	VII.	VII.	XXVIII.	XIX.	XII.	X.	XIX.	V.
	VIII.	VIII.	XXIX.	XX.	XIII.	XI.	XX.	VI.
	OCHOZIAS.							
	I.	IX.	XXX.	XXI.	XIV.	XII.	XXI.	VII.
	GOTHOLIA.							
	I.	X.	XXXI.	XXII.	XV.	XIII.	XXII.	VIII.
	II.	XI.	XXXII.	XXIII.	XVI.	XIV.	XXIII.	IX.
	III.	XII.	XXXIII.	XXIV.	XVII.	XV.	XXIV.	X.
		IEV.						
	IV.	I.	XXXIV.	XXV.	XVIII.	XVI.	XXV.	XI.
MCXX.	V.	II.	XXXV.	XXVI.	XIX.	XVII.	XXVI.	XII.
	VI.	III.	XXXVI.	XXVII.	XX.	XVIII.	XXVII.	XIII.
	VII.	IV.	XXXVII.	XXVIII.	XXI.	XIX.	XXVIII.	XIV.

Lacedæmoniorũ ſeptimus ARCHELAVS an. LX. Hebræorũ Iſrael ſeptimus OCHOZIAS ann. duob. Hebræorũ Iuda ſeptimus IORAM an. VIII. Hebræorũ Iſraël octavus IORAM an. XII. Ægyptiorũ PSVSENNES ann. XXXV. Prophetabant Elias & Eliſæus. Elias rapitur. Hebræorũ Iuda OCHOZIAS ann. I. Poſt quem GOTHOLIA mater ann. VII. Ionadab filius Rechab clarus habetur. Hebræorũ Iſrael IEV an. XXVIII.

Hebræorum Iuda decimus IOAS. ann. XL. Ioiadas apud Hebræos inſigniſſimus erat Pontifex, qui ſolus poſt Moyſen vixit ann. CXXX.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
	IOAS.								
	I.	V.	XXXVIII.	XXIX.	XXII.	XX.	XXIX.	XV.	Athenienſium ſeptimus DIOGENETUS ann. XXVIII.
	II.	VI.	XXXIX.	XXX.	XXIII.	XXI.	XXX.	XVI.	
				DIOGENETUS			EUDEMUS.		
	III.	VII.	XL.	I.	XXIV.	XXII.	I.	XVII.	Corinthiorum ſeptimus EUDEMUS ann. XXV.
	IV.	VIII.	LXI.	II.	XXV.	XXIII.	II.	XVIII.	
	V.	IX.	XLII.	III.	XXVI.	XXIV.	III.	XIX.	Quinto mare obtinuerunt Phryges ann. XXV.
	VI.	X.	XLIII.	IV.	XXVII.	XXV.	IV.	XX.	
	VII.	XI.	XLIV.	V.	XXVIII.	XXVI.	V.	XXI.	
MCXXX.	VIII.	XII.	XLV.	VI.	XXIX.	XXVII.	VI.	XXII.	Hebræorũ Propheta Zacharias occiditur.
	IX.	XIII.	XLVI.	VII.	XXX.	XXVIII.	VII.	XXIII.	
	X.	XIV.	XLVII.	VIII.	XXXI.	XXIX.	VIII.	XXIV.	
	XI.	XV.	XLVIII.	IX.	XXXII.	XXX.	IX.	XXV.	Lycurgus inſignis habetur.
	XII.	XVI.	XLIX.	X.	XXXIII.	XXXI.	X.	XXVI.	
	XIII.	XVII.	L.	XI.	XXXIV.	XXXII.	XI.	XXVII.	
			OCRAZAPES.		XXXV.				Aſſyriorum triceſimus ſextus OCRAZAPES ann. XLII.
	XIV.	XVIII.	I.	XII.	-	XXXIII.	XII.	XXVIII.	
	XV.	XIX.	II.	XIII.	XXXVI.	XXXIV.	XIII.	XXIX.	
	XVI.	XX.	III.	XIV.	XXXVII.	XXXV.	XIV.	XXX.	
	XVII.	XXI.	IV.	XV.	XXXVIII.	XXXVI.	XV.	XXXI.	
MCXL.	XVIII.	XXII.	V.	XVI.	XXXIX.	XXXVII.	XVI.	XXXII.	
	XIX.	XXIII.	VI.	XVII.	XL.	XXXVIII.	XVII.	XXXIII.	

AREMVLVS SILVIVS Agrippæ ſuperioris Regis filius præſidium Albanorum inter montes, ubi nunc Roma eſt, poſuit: qui ob impietatem fulminatus interiit. Hujus filius fuit IVLIVS proavus IVLI PROCVLI, qui cum Romulo Romam commigrans fundavit Iuliam gentem.

				AREMVLVS SILVIVS.				Latinorum duodecimus AREMVLVS SILVIUS ann. XIX.
XX.	XXIV.	VII.	XVIII.	I.	XXXIX.	XVIII.	XXXIV.	
XXI.	XXV.	VIII.	XIX.	II.	XL.	XIX.	XXXV.	Ægipti viceſima ſecunda Dynaſtia SYSONCHOSIS ann. XXI.
							SYSONCHOSIS.	
XXII.	XXVI.	IX.	XX.	III.	XLI.	XX.	I.	

IVD.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*	
	XXIII.	XXVII.	X.	XXI.	IV.	XLII.	XXI.	II.	
	XXIV.	XXVIII.	XI.	XXII.	V.	XLIII.	XXII.	III.	
		IOA-CHAB.							Hebræorũ Iſrael decimus IOACHAB ann. XVII.
	XXV.	I.	XII.	XXIII.	VI.	XLIV.	XXIII.	IV.	
	XXVI.	II.	XIII.	XXIV.	VII.	XLV.	XXIV.	V.	
	XXVII.	III.	XIV.	XXV.	VIII.	XLVI.	XXV.	VI.	
							ARISTODEMUS.		Corinthiorum octavus ARISTODEMVS ann. XXXV.
MCL.	XXVIII.	IV.	XV.	XXVI.	IX.	XLVII.	I.	VII.	
	XXIX.	V.	XVI.	XXVII.	X.	XLVIII.	II.	VIII.	
	XXX.	VI.	XVII.	XXVIII.	XI.	XLIX.	III.	IX.	
				PHERECLUS.					Athenienſium octavus PHERECLVS ann. XIX.
	XXXI.	VII.	XVIII.	I.	XII.	L.	IV.	X.	
	XXXII.	VIII.	XIX.	II.	XIII.	LI.	V.	XI.	
	XXXIII.	IX.	XX.	III.	XIV.	LII.	VI.	XII.	Eliſæus Propheta moritur.
	XXXIV.	X.	XXI.	IV.	XV.	LIII.	VII.	XIII.	
	XXXV.	XI.	XXII.	V.	XVI.	LIV.	VIII.	XIV.	
	XXXVI.	XII.	XXIII.	VI.	XVII.	LV.	IX.	XV.	Zacharias Propheta interficitur à Rege Ioas.
	XXXVII.	XIII.	XXIV.	VII.	XVIII.	LVI.	X.	XVI.	
MCLX.	XXXVIII.	XIV.	XXV.	VIII.	XIX.	LVII.	XI.	XVII.	

AVENTINVS Aremuli ſuperioris Regis filius in eo monte, qui nunc pars urbis eſt, mortuus ac ſepultus, æternum loco vocabulum dedit.

				AVENTINVS SILVIUS.				Latinorum tertiusdecimus AVENTINVS SILVIVS an. XXXVII.
XXXIX.	XV.	XXVI.	IX.	I.	LVIII.	XII.	XVIII.	
XL.	XVI.	XXVII.	X.	II.	LIX.	XIII.	XIX.	
AMASIAS.								Hebræorũ Iuda XI AMASIAS ann. XXIX.
I.	XVII.	XXVIII.	XI.	III.	LX.	XIV.	XX.	
	IOAS.				TELECLVS.			Hebræorũ Iſrael XI IOAS an. XVI.
II.	I.	XXIX.	XII.	IV.	I.	XV.	XXI.	

Lacedæmoniorum octavus TELECLVS ann. XI.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
								OSOR-THON.
	III.	II.	XXX.	XIII.	V.	II.	XVI.	I.
	IV.	III.	XXXI.	XIV.	VI.	III.	XVII.	II.
	V.	IV.	XXXII.	XV.	VII.	IV.	XVIII.	III.
	VI.	V.	XXXIII.	XVI.	VIII.	V.	XIX.	IV.
	VII.	VI.	XXXIV.	XVII.	IX.	VI.	XX.	V.
MCLXX.	VIII.	VII.	XXXV.	XVIII.	X.	VII.	XXI.	VI.
	IX.	VIII.	XXXVI.	XIX.	XI.	VIII.	XXII.	VII.
				ARI-PHRON.				
	X.	IX.	XXXVII.	I.	XII.	IX.	XXIII.	VIII.
	XI.	X.	XXXVIII.	II.	XIII.	X.	XXIV.	IX.
	XII.	XI.	XXXIX.	III.	XIV.	XI.	XXV.	X.
	XIII.	XII.	XL.	IV.	XV.	XII.	XXVI.	XI.
	XIV.	XIII.	XLI.	V.	XVI.	XIII.	XXVII.	XII.
	XV.	XIV.	XLII.	VI.	XVII.	XIV.	XXVIII.	XIII.
			TONOS-CONCO-LEROS.					
	XVI.	XV.	I.	VII.	XVIII.	XV.	XXIX.	XIV.
	XVII.	XVI.	II.	VIII.	XIX.	XVI.	XXX.	XV.
		IERO-BOAM.						TACE-LO-THES.
MCLXXX.	XVIII.	I.	III.	IX.	XX.	XVII.	XXXI.	I.
	XIX.	II.	IV.	X.	XXI.	XVIII.	XXXII.	II.
	XX.	III.	V.	XI.	XXII.	XIX.	XXXIII.	III.
	XXI.	IV.	VI.	XII.	XXIII.	XX.	XXXIV.	IV.
	XXII.	V.	VII.	XIII.	XXIV.	XXI.	XXXV.	V.

Ægyptiorũ OSORTHON ann. XV.

Carthaginem hac ætate quidam conditã putant. Alii, ut ſupra memoravimus.

Athenienſium IX ARIPHRON ann. XX.

Sub Ariphrone Aſſyriorum regnũ deſtructum, & Sardanapallus, ut nonnulli ſcriptitant.

Aſſyriorum triceſimus ſextus TONOSCONCOLEROS ann. XX. qui vocatur Græce SARDANAPALLUS.

Hebræorũ Iſrael duodecimus IEROBOAM ann. XLII.

Ægyptiorum TACELOTHES ann. XIII.

Sardanapalus eodem tempore Tarſum atque Anchialen condidit, & in prælio victus ab Arbace Medo ſemet incendio concremavit.

IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
						AGE-MON.	
XXIII.	VI.	VIII.	XIV.	XXV.	XXII.	I.	VI.
XXIV.	VII.	IX.	XV.	XXVI.	XXIII.	II.	VII.

Corinthiorum nonus AGEMON an. XVI.

IVD.

	IVD.	*ISR.*	*ASS.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
	XXV.	VIII.	X.	XVI.	XXVII.	XXIV.	III.	VIII.
	XXVI.	IX.	XI.	XVII.	XXVIII.	XXV.	IV.	IX.
	XXVII.	X.	XII.	XVIII.	XXIX.	XXVI.	V.	X.
MCXC.	XXVIII.	XI.	XIII.	XIX.	XXX.	XXVII.	VI.	XI.
	XXIX.	XII.	XIV.	XX.	XXXI.	XXVIII.	VII.	XII.
	AZARIAS.			THESPIEUS.				
	I.	XIII.	XV.	I.	XXXII.	XXIX.	VIII.	XIII.
	Septimo Phœnices mare obtinuerunt.							PETVBASTES.
	II.	XIV.	XVI.	II.	XXXIII.	XXX.	IX.	I.
	III.	XV.	XVII.	III.	XXXIV.	XXXI.	X.	II.
	IV.	XVI.	XVIII.	IV.	XXXV.	XXXII.	XI.	III.
	V.	XVII.	XIX.	V.	XXXVI.	XXXIII.	XII.	IV.
	VI.	XVIII.	XX.	VI.	XXXVII.	XXXIV.	XIII.	V.

Hebræorũ Iuda XII. AZARIAS, qui & OZIAS, ann. LII. Athenienſium X. THESPIEUS ann. XXVII. Ægypti viceſima tertia Dynaſtia PETVBASTES ann. XXXV. Lycurgus Lacedæmoniis jura componit.

Uſque ad id tempus fuiſſe Reges Aſſyriorum Hiſtoria refert. Et fiunt ſimul anni MCXCVII. Omnes autem Regni Aſſyriorum à primo anno Nini ſupputantur MCCXL.

ARBACES Medus, Aſſyriorum imperio deſtructo, regnum in Medos tranſtulit: & interim ſine Principibus res agebatur, uſque ad Deiocem regem Medorum. In medio autem tempore Chaldæi proprie prævalebant: quorum ſeparatæ quædam Regum ſucceſſiones feruntur. Reliquæ autem gentes propriis Regibus utebantur.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*COR.*	*ÆG.*
			ARBACES.		PROCAS SILVIUS.			
	VII.	XIX.	I.	VII.	I.	XXXV.	XIV.	VI.
	VIII.	XX.	II.	VIII.	II.	XXXVI.	XV.	VII.
MCC.	IX.	XXI.	III.	IX.	III.	XXXVII.	XVI.	VIII.
							ALEXANDER.	
	X.	XXII.	IV.	X.	IV.	XXXVIII.	I.	IX.
	XI.	XXIII.	V.	XI.	V.	XXXIX.	II.	X.
	XII.	XXIV.	VI.	XII.	VI.	XL.	III.	XI.

Medorum primus rex ARBACES ann. XXVIII. Latinorum XIV. PROCAS SILVIUS Aventini ſuperioris filius ann. XXIII. Corinthiorum X. ALEXANDER ann. XXV.

IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*MAC.*	*COR.*	*ÆG.*
					ALCAMENES	CARANUS.		
XIII.	XXV.	VII.	XIII.	VII.	I.	I.	IV.	XII.

Lacedæmoniorum nonus ALCAMENES ann. XXXVII.

Macedonum primus Rex CARANUS ann. XXVIII.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*MAC.*	*COR.*	*ÆG.*
	XIV.	XXVI.	VIII.	XIV.	VIII.	II.	II.	V.	XIII.
	XV.	XXVII.	IX.	XV.	IX.	III.	III.	VI.	XIV.
	XVI.	XXVIII.	X.	XVI.	X.	IV.	IV.	VII.	XV.
	XVII.	XXIX.	XI.	XVII.	XI.	V.	V.	VIII.	XVI.
	XVIII.	XXX.	XII.	XVIII.	XII.	VI.	VI.	IX.	XVII.
MCCX.	XIX.	XXXI.	XIII.	XIX.	XIII.	VII.	VII.	X.	XVIII.
	Heſiodus inſignis habetur, ut vult Porphyrius.								
	XX.	XXXII.	XIV.	XX.	XIV.	VIII.	VIII.	XI.	XIX.
	XXI.	XXXIII.	XV.	XXI.	XV.	IX.	IX.	XII.	XX.
	XXII.	XXXIV.	XVI.	XXII.	XVI.	X.	X.	XIII.	XXI.
	Prophetabant apud Hebræos Oſee, Amos, Iſaias, Ionas								
	XXIII.	XXXV.	XVII.	XXIII.	XVII.	XI.	XI.	XV.	XXII.
	XXIV.	XXXVI.	XVIII.	XXIV.	XVIII.	XII.	XII.	XVI.	XXIII.
	XXV.	XXXVII.	XIX.	XXV.	XIX.	XIII.	XIII.	XVI.	XXIV.
	XXVI.	XXXVIII.	XX.	XXVI.	XX.	XIV.	XIV.	XVII.	XXV.
	Phidon Argivus menſuras & pondera primus inſtituit.								
	Ægyptiorum OSORTHON ann. IX. Hunc Ægyptii Herculem cognominaverunt.								OSORTHON.
	XXVII.	XXXIX.	XXI.	XXVII.	XXI.	XV.	XV.	XVIII.	I.
	Lycurgi leges à Lacedæmone juxta ſententiam Apollodori hac ætate ſuſceptæ.								
				AGAMESTOR.	Atheninſium undecimus AGAMESTOR ann. XX.				
	XXVIII.	XL.	XXII.	I.	XXII.	XVI.	XVI.	XIX.	II.
MCCXX.	XXIX.	XLI.	XXIII.	II.	XXIII.	XVII.	XVII.	XX.	III.

Hebræorum Iſrael ZACHARIAS menſes ſex. Poſt quem SELLUM dies tres. Hic annus conſumitur per diverſos.

NUMITOR Procæ ſuperioris Regis filius major à fratre Amulio regno pulſus in agro ſuo vixit. Filia ejus adimendi partus gratia Virgo Veſtalis electa: quæ quum ſeptimo patrui anno geminos edidiſſet infantes, juxta legem in terra viva defoſſa eſt. Verum parvulos juxta ripam Tiberis expoſitos Fauſtulus regii paſtor armenti ad Accam Laurentiam uxorem ſuam detulit, quæ propter pulchritudinem & rapacitatem corporis quæſtuoſi LUPA à vicinis appellabatur. Unde ad noſtram memoriam meretricum cellulæ LUPANARIA dicuntur. Pueri quum adoleviſſent, collecta paſtorum & latronum manu, interfecto apud Albam Amulio, avum Numitorem in regnum reſtituunt.

	IVD.	ISR.	MED.	ATH.	LAT.	LAC.	MAC.	COR.	ÆG.
					AMVLIUS SILVIUS.	Latinorum quintus decimus AMULIUS SILVIUS ann. XLIV.			
	XXX.	XLII.	XXIV.	III.	I.	XVIII.	XVIII.	XXI.	IV.
		MANAEM.	Hebræorum Iſrael quintus decimus MANAEM ann. X.						
	XXXI.	I.	XXV.	IV.	II.	XIX.	XIX.	XXII.	V.
	XXXII.	II.	XXVI.	V.	III.	XX.	XX.	XXIII.	VI.
	XXXIII.	III.	XXVII.	VI.	IV.	XXI.	XXI.	XXIV.	VII.
	XXXIV.	IV.	XXVIII.	VII.	V.	XXII.	XXII.	XXV.	VIII.
	Medorum ſecundus SOSARMVS an. XXX.		SOSARMUS.		Corinthiorum undecimus TELESTES ann. XII.			TELESTES.	
	XXXV.	V.	I.	VIII.	VI.	XXIII.	XXIII.	I.	IX.
						Ægyptiorum PSAMMIS ann. X.			PSAMMIS.
	XXXVI.	VI.	II.	IX.	VII.	XXIV.	XXIV.	II.	I.
	XXXVII.	VII.	III.	X.	VIII.	XXV.	XXV.	III.	II.
	XXXVIII.	VIII.	IV.	XI.	IX.	XXVI.	XXVI.	IV.	III.
MCCXXX.	XXXIX.	IX.	V.	XII.	X.	XXVII.	XXVII.	V.	IV.

Trieres prima navigat in Corinthum.

Ægyptii poſt Phœnices mare obtinuerunt.

IVD.	ISR.	MED.	ATH.	LAT.	LAC.	MAC.	COR.	ÆG.
XL.	X.	VI.	XIII.	XI.	XXVIII.	XXVIII.	VI.	V.
	PHACEAS.	Hebræorum Iſrael ſextus decimus PHACEAS ann. X.				COENVS.	Macedonum ſecundus COENVS ann. XII.	
XLI.	I.	VII.	XIV.	XII.	XXIX.	I.	VII.	VI.
XLII.	II.	VIII.	XV.	XIII.	XXX.	II.	VIII.	VII.
XLIII.	III.	IX.	XVI.	XIV.	XXXI.	III.	IX.	VIII.
XLIV.	IV.	X.	XVII.	XV.	XXXII.	IV.	X.	IX.
XLV.	V.	XI.	XVIII.	XVI.	XXXIII.	V.	XI.	X.
					Ægyptiorum XIV Dynaſtiæ BOCCHORIS ann. XLIII.			BOCCHORIS.

Bocchoris Ægyptiis jura conſtituit, ſub quo & agnus locutus eſt.

IVD.	ISR.	MED.	ATH.	LAT.	LAC.	MAC.	COR.	ÆG.
XLVI.	VI.	XII.	XIX.	XVII.	XXXIV.	VI.	XII.	I.

IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*MAC.*	*COR.*	*ÆG.*
			Corinthiorum duodecimus AUTOMENES anno uno.				AUTOMENES.	
XLVII.	VII.	XIII.	XX.	XVIII.	XXXV.	VII.	I.	II.

Corinthiorum reges defecerunt. Poſt hos in Corintho conſtituti ſunt annui PRYTANIS.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*LAC.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*
	Athenienſium duodecimus ÆSCHYLUS ann. XXIII.			ÆSCHYLVS.	Lydorum primus ARDYSVS ann. XXXVI.			ARDYSUS.	
	XLVIII.	VIII.	XIV.	I.	XIX.	XXXVI.	VIII.	I.	III.
MCCXL.	XLIX.	IX.	XV.	II.	XX.	XXXVII.	IX.	II.	IV.

OLYMPIAS PRIMA.

Hic conſtituitur OLYMPIAS prima ſecundo anno Æſchyli Athenienſium Iudicis: in qua Corœbus Elienſis extitit victor. Hanc Africanus temporibus Ioatham Regis Hebræorum fuiſſe ſcribit. Noſtra quoque ſupputatio iiſdem temporibus eam exhibuit. Scribit autem Africanus, ut verba ejus ponam, ad hunc modum: *Æſchylus Agameſtoris filius apud Athenienſes obtinuit principatum annis viginti tribus, qua ætate Ioatham regnabat in Ieruſalem.*

Hoc tempore TEGLATH PHALASSAR Rex Aſſyriorum magnam partem Iudæorum populi in Aſſyrios tranſtulit, Rege Phacee: quo tempore Arctinus Mileſius verſificator prope omni metro & opere clarus habetur.

Elii quinquennale certamen agunt, quatuor annis in medio expletis: in quibus Principes annui conſtituuntur: quam Olympiadem IPHITVS filius Praxonidis filii Æmonis primus conſtituit. Ab hoc tempore Græca de temporibus hiſtoria vera creditur. Nam ante hæc, ut cuique viſum eſt, diverſas ſententias protulerunt. Porro & nos in prima Olympiade Ioatham poſuimus.

A captivitate Trojæ, uſque ad primam Olympiadem, anni CCCCVI.

Lacedæmoniorum reges defecerunt.

HINC DECEDENTIBVS ET SVCCEDENTIBVS REGNIS NOVUS ORDO CONSVRGIT.

HINC OLYMPIAS PRIMA.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*
OLYMP. I.	L.	X.	XVI.	III.	XXI.	X.	III.	V.
		PHACEE. Hebræorum Iſrael decimus ſeptimus PHACEE ann. XX.						

Sub hoc Teglath Phalaſſar Rex Aſſyrius magnam partem populi Iudæorum in Aſſyrios tranſtulit.

IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
LI.	I.	XVII.	IV.	XXII.	XI.	IV.	VI.	
Arctinus Mileſius verſificator florentiſſimus habetur.								
LII.	II.	XVIII.	V.	XXIII.	XII.	V.	VII.	
IOATHAM.	Hebræorum Iuda tertius decimus IOATHAM ann. XVI.				TVRIMAS.			Macedonū tertius TVRIMAS an. XXXVIII.
I.	III.	XIX.	VI.	XXIV.	I.	VI.	VIII.	

Remus & Romulus generantur à Marte & Ilia.

	IVD.	ISR.	MED.	ATH.	LAT.	MAC.	LYD.	ÆG.
OLYMP. II.	II.	IV.	XX.	VII.	XXV.	II.	VII.	IX.
	III.	V.	XXI.	VIII.	XXVI.	III.	VIII.	X.
	IV.	VI.	XXII.	IX.	XXVII.	IV.	IX.	XI.
	V.	VII.	XXIII.	X.	XXVIII.	V.	X.	XII.
OL. III.	VI.	VIII.	XXIV.	XI.	XXIX.	VI.	XI.	XIII.
MCCL.	VII.	IX.	XXV.	XII.	XXX.	VII.	XII.	XIV.

Propheta-bant qui & ſupra.

Eumelus Poëta, qui Bugoniam & Europiam, & Arctinus, qui Æthiopidam compoſuit & Ilii Perſin, agnoſcuntur.

	VIII.	X.	XXVI.	XIII.	XXXI.	VIII.	XIII.	XV.
	IX.	XI.	XXVII.	XIV.	XXXII.	IX.	XIV.	XVI.
OL. IV.	X.	XII.	XXVIII.	XV.	XXXIII.	X.	XV.	XVII.
	XI.	XIII.	XXIX.	XVI.	XXXIV.	XI.	XVI.	XVIII.
	XII.	XIV.	XXX.	XVII.	XXXV.	XII.	XVII.	XIX.

Propheta-bant Oſee, Ioël, Iſaias, Obed.

Heſiodus ſecundum quoſdam clarus habetur.
Athenis primum Trieres navigavit, Aminocleo curſum dirigente.

			MEDIDVS.					
	XIII.	XV.	I.	XVIII.	XXXVI.	XIII.	XVIII.	XX.
OL. V.	XIV.	XVI.	II.	XIX.	XXXVII.	XIV.	XIX.	XXI.
	XV.	XVII.	III.	XX.	XXXVIII.	XV.	XX.	XXII.
	XVI.	XVIII.	IV.	XXI.	XXXIX.	XVI.	XXI.	XXIII.

Medorum III MEDIDUS ann. XL.

In Lacedæmone primus Ἔφορος, quod magiſtratus nomen eſt, conſtituitur. Fuit autem ſub Regibus Lacedæmoniorum ann. CCCL.

Cinæthon Lacedæmonius Poëta, qui Telegoniam ſcripſit, agnoſcitur.
Theræi Cyrenem condiderunt, oraculo ſic jubente. Conditor urbis Battus, cujus proprium nomen Ariſtoteles.

	ACHAZ.							
MCCLX.	I.	XIX.	V.	XXII.	XL.	XVII.	XXII.	XXIV.
OL. VI.	II.	XX.	VI.	XXIII.	XLI.	XVIII.	XXIII.	XXV.
		OSEE.		ALCMAEON.				
	III.	I.	VII.	I.	XLII.	XIX.	XXIV.	XXVI.
	IV.	II.	VIII.	II.	XLIII.	XX.	XXV.	XXVII.

Hebræorũ Iuda quartus decimus ACHAZ ann. XVI.

Hebræorũ Iſrael decimus octavus OSEE ann. IX.

Athenienſium tertius decimus ALCMAEON ann. II.

Athenis Principes, qui uſque ad mortem ſuam Reipublicæ præerant, deſierunt, & in decem annos magiſtratuum conſuetudo converſa eſt: regnavitque primus CHAROPS filius Æſchyli ann. X.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*LAT.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*
				CHA-ROPS.				
	V.	III.	IX.	I.	XLIV.	XXI.	XXVI.	XXVIII.

Athenienſium quartus decimus CHA-ROPS ann. x.

Mare obtinent Mileſii, conſtruxeruntque urbem in Ægypto Naucratim.
Nonnulli Romanorum ſcriptores Romam conditam ferunt.

	IVD.	*ISR.*	*MED.*	*ATH.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*
					ROMV-LVS.			
OL. VII.	VI.	IV.	X.	II.	I.	XXII.	XXVII.	XXIX.

Romanorum primus ROMULUS ann. XXXVIII.

Romæ Palilibus, qui nunc dies feſtus eſt, Remus rutro paſtorali à Fabio Romuli duce occiſus eſt ob tranſmiſſum ſaltu vallum.
Ob Aſyli impunitatem magna Romulo multitudo conjungitur.
Romulus primus milites ſumpſit ex populo, & nobiliſſimos c̄ ſenes ob ætatem Senatores, ob ſimilitudinem curæ Patres appellavit.

	VII.	V.	XI.	III.	II.	XXIII.	XXVIII.	XXX.
	VIII.	VI.	XII.	IV.	III.	XXIV.	XXIX.	XXXI.

Thales Mileſius Phyſicus Philoſophus agnoſcitur.

Aradus inſula condita. Cyzicus condita.
Circenſibus Conſualibus ludis adornatis Sabinæ raptæ anno ab Urbe condita tertio: & una virginum pulcherrima cunctorum acclamatione rapientum Talaſio duci Romuli decernitur. Unde in nuptiarum ſolennitatibus TALASIO vulgo clamitant: quod ſcilicet talis nupta ſit, quæ Talaſium habere mereatur.

	IX.	VII.	XIII.	V.	IV.	XXV.	XXX.	XXXII.
OL. VIII.	X.	VIII.	XIV.	VI.	V.	XXVI.	XXXI.	XXXIII.
MCCLXX.	XI.	IX.	XV.	VII.	VI.	XXVII.	XXXII.	XXXIV.

PRIMA CAPTIVITAS ISRAEL.

Decem Tribus, quæ vocabantur ISRAEL, & erant in parte Samariæ, victæ à Sennacherib, qui & Salmanaſſar, rege Chaldæorum, tranſlatæ ſunt inter montes Medorum. Regnatumque eſt in Samaria ann. CCL.
Sennacherib rex Chaldæorum ad cuſtodiendam regionem Iudæam accolas miſit Aſſyrios, qui æmulatores legis Iudææ facti SAMARITÆ nuncupati ſunt: quod Latina lingua exprimitur cuſtodes.
Ceninenſes, Antemnates, Cruſtumeni, Fidenates, Veientes, qui ob raptum Sabinarum bellum moverant, vincuntur à Romulo.
Tarpeia clipeis Sabinorum obruta: unde mons Tarpeius, in quo nunc Capitolium.
Romani, Tatio Sabinorum rege regnante cum Romulo, à Curibus QUIRITES appelllantur.

	IVD.	*MED.*	*ATH.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*
	XII.	XVI.	VIII.	VII.	XXVIII.	XXXIII.	XXXV.
	XIII.	XVII.	IX.	VIII.	XXIX.	XXXIV.	XXXVI.
OL. IX.	XIV.	XVIII.	X.	IX.	XXX.	XXXV.	XXXVII.

Lacedæmonii contra Meſſenios vicennale bellum habebant.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	IVD.	*MED.*	*ATH.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
			ÆSI-MEDES					
	XV.	XIX.	I.	X.	XXXI.	XXXVI.	XXXVIII.	Athenienſium quintus decimus ÆSIMEDES ann. x.
						ALYATTES.		
	XVI.	XX.	II.	XI.	XXXII.	I.	XXXIX.	Lydorum ſecundus ALYATTES ann. xiv.
	EZECHIAS.							
	I.	XXI.	III.	XII.	XXXIII.	II.	XL.	Hebræorum Iuda quintus decimus EZECHIAS ann. xxix.
OL. x.	II.	XXII.	IV.	XIII.	XXXIV.	III.	XLI.	Eumelus Corinthius verſificator agnoſcitur, & Sibylla Erythræa.
	III.	XXIII.	V.	XIV.	XXXV.	IV.	XLII.	
	IV.	XXIV.	VI.	XV.	XXXVI.	V.	XLIII.	
MCCLXXX.	V.	XXV.	VII.	XVI.	XXXVII.	VI.	XLIV.	Mida regnavit in Phrygia.
							SABACON.	Ægypti xxv. Dynaſtia. SABACON Æthiops ann. xii.
OL. xi.	VI.	XXVI.	VIII.	XVII.	XXXVIII.	VII.	I.	Naxus condita in Sicilia.
					PERDICCA			
	VII.	XXVII.	IX.	XVIII.	I.	VIII.	II.	Macedonum quartus PERDICCA ann. li.
	VIII.	XXVIII.	X.	XIX.	II.	IX.	III.	
			CLIDICUS.					
	IX.	XXIX.	I.	XX.	III.	X.	IV.	Athenienſium ſextus decimus CLIDICUS ann. x.
		Catina in Sicilia condita.						Syracuſæ in Sicilia conditæ.
OL. xii.	X.	XXX.	II.	XXI.	IV.	XI.	V.	Mare obtinent Cares.
	XI.	XXXI.	III.	XXII.	V.	XII.	VI.	Meſſena à Lacedæmoniis capitur.
	XII.	XXXII.	IV.	XXIII.	VI.	XIII.	VII.	
	XIII.	XXXIII.	V.	XXIV.	VII.	XIV.	VIII.	
						MELES.		
OL. xiii.	XIV.	XXXIV.	VI.	XXV.	VIII.	I.	IX.	Lydorum tertius MELES ann. xii.
MCCXC.	XV.	XXXV.	VII.	XXVI.	IX.	II.	X.	
	XVI.	XXXVI.	VIII.	XXVII.	X.	III.	XI.	
	XVII.	XXXVII.	IX.	XXVIII.	XI.	IV.	XII.	

	IVD.	MED.	ATH.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
							SEBICHUS.	Ægyptiorum SEBICHUS ann. XII.
OL. XIV.	XVIII.	XXXVIII.	X.	XXIX.	XII.	V.	I.	
			HIPPOMENES					Athenienſium decimus ſeptimus HIPPOMENES ann. X.
	XIX.	XXXIX.	I.	XXX.	XIII.	VI.	II.	
	XX.	XL.	II.	XXXI.	XIV.	VII.	III.	
		CARDICEAS.						Medorum quartus CARDICEAS ann. XIII.
	XXI.	I.	III.	XXXII.	XV.	VIII.	IV.	Bellum, quod in Thyrea inter Lacedæmonios & Argivos geſtum eſt, hoc tempore fuit.
OL. XV.	XXII.	II.	IV.	XXXIII.	XVI.	IX.	V.	
	XXIII.	III.	V.	XXXIV.	XVII.	X.	VI.	
	XXIV.	IV.	VI.	XXXV.	XVIII.	XI.	VII.	
MCCC.	XXV.	V.	VII.	XXXVI.	XIX.	XII.	VIII.	
						CANDAULES.		Lydorum quartus CANDAULES ann. XVII.
OL. XVI.	XXVI.	VI.	VIII.	XXXVII.	XX.	I.	IX.	In Sicilia Cherſoneſus condita.
	XXVII.	VII.	IX.	XXXVIII.	XXI.	II.	X.	

Romulus apud Capreæ paludem nuſquam comparuit: & ſuadente Iulio Proculo QUIRINI nomine conſecratus eſt.

Mortuo Romulo per quinos dies Senatores Rempublicam rexerunt: atque ita unus annus expletus eſt: quod tempus INTERREGNUM appellatum eſt.

	IVD.	MED.	ATH.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
				SENATORES				SENATORES anno uno.
	XXVIII.	VIII.	X.	I.	XXII.	III.	XI.	Athenienſium decimus octavus LEOCRATES ann. X.
			LEOCRATES.	NVMA.				Romanorum ſecundus NUMA, qui & POMPILIUS, ann. XL.
	XXIX.	IX.	I.	I.	XXIII.	IV.	XII.	
	MANASSE.						TARACHUS.	Hebræorum Iuda decimus ſextus MANASSE ann. LV.
OL. XVII.	I.	X.	II.	II.	XXIV.	V.	I.	Ægyptiorũ TARACHUS Æthiops ann. XX.

Sibylla, quæ & Herophila, in Samo inſignis habetur.
Numa Pompilius nullum cum finitimis bellum geſſit.

II.	XI.	III.	III.	XXV.	VI.	II.

Numa Pompilius duos menſes anno addidit Januarium, & Februarium, quum antehac decem tantum menſes apud Romanos fuiſſent. Capitolium quoque à fundamentis ædificavit, & congiarium dedit aſſes ligneos, & ſcorteos.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	IVD.	*MED.*	*ATH.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
	III.	XII.	IV.	IV.	XXVI.	VII.	III.	Nicomedia condita, quæ prius Aſtacus vocabatur.
	IV.	XIII.	V.	V.	XXVII.	VIII.	IV.	
		DEIOCES.						Medorum quintus DEIOCES an. LIV.
OL. XVIII	V.	I.	VI.	VI.	XXVIII.	IX.	V.	Deioces Ecbatanam condit.

Hi, qui Partheniæ vocabantur, Tarentum condiderunt : & Corinthii Corcyram.

MCCCX.	VI.	II.	VII.	VII.	XXIX.	X.	VI.	
	VII.	III.	VIII.	VIII.	XXX.	XI.	VII.	
	VIII.	IV.	IX.	IX.	XXXI.	XII.	VIII.	
OL. XIX.	IX.	V.	X.	X.	XXXII.	XIII.	IX.	
			APSANDER.					Athenienſium decimus nonus APSANDER ann. X.
	X.	VI.	I.	XI.	XXXIII.	XIV.	X.	Croton, & Parion, & Sybaris conditæ.
	XI.	VII.	II.	XII.	XXXIV.	XV.	XI.	
	XII.	VIII.	III.	XIII.	XXXV.	XVI.	XII.	
OL. XX.	XIII.	IX.	IV.	XIV.	XXXVI.	XVII.	XIII.	
						GYGES.		Lydorum quintus GYGES ann. XXXVI.
	XIV.	X.	V.	XV.	XXXVII.	I.	XIV.	
	XV.	XI.	VI.	XVI.	XXXVIII.	II.	XV.	
MCCCXX.	XVI.	XII.	VII.	XVII.	XXXIX.	III.	XVI.	
OL. XXI.	XVII.	XIII.	VIII.	XVIII.	XL.	IV.	XVII.	Mida, quum apud Phrygas regnaret, ſanguine tauri potato extinctus eſt.
	XVIII.	XIV.	IX.	XIX.	XLI.	V.	XVIII.	
	XIX.	XV.	X.	XX.	XLII.	VI.	XIX.	
			ERYXIAS.					Athenienſium viceſimus ERYXIAS ann. X.
	XX.	XVI.	I.	XXI.	XLIII.	VII.	XX.	
							MERRES.	Ægyptiorum XXVI. Dynaſtiæ MERRES ann. XII.
OL. XXII.	XXI.	XVII.	II.	XXII.	XLIV.	VIII.	I.	
	XXII.	XVIII.	III.	XXIII.	XLV.	IX.	II.	
	XXIII.	XIX.	IV.	XXIV.	XLVI.	X.	III.	
	XXIV.	XX.	V.	XXV.	XLVII.	XI.	IV.	
OL. XXIII.	XXV.	XXI.	VI.	XXVI.	XLVIII.	XII.	V.	Hipponax notiſſimus redditur.

	IVD.	*MED.*	*ATH.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
MCCCXXX.	XXVI.	XXII.	VII.	XXVII.	XLIX.	XIII.	VI.	
	XXVII.	XXIII.	VIII.	XXVIII.	L.	XIV.	VII.	
	XXVIII.	XXIV.	IX.	XXIX.	LI.	XV.	VIII.	
					ARGEUS.			Macedonum quintus ARGEUS ann. XXXVIII.
OL. XXIV.	XXIX.	XXV.	X.	XXX.	I.	XVI.	IX.	

Athenis annui Principes conſtituti ſunt, ceſſantibus Regibus. Novem Principes ex nobilibus urbis electi præfuerunt annuo imperio Reipublicæ.

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
	XXX.	XXVI.	XXXI.	II.	XVII.	X.	Cyzicus condita eſt, & Locri in Italia.
	XXXI.	XXVII.	XXXII.	III.	XVIII.	XI.	
	XXXII.	XXVIII.	XXXIII.	IV.	XIX.	XII.	
						STEPHINATIS.	Ægyptiorum STEPHINATIS ann. VII.
OL. XXV.	XXXIII.	XXIX.	XXXIV.	V.	XX.	I.	
	XXXIV.	XXX.	XXXV.	VI.	XXI.	II.	
	XXXV.	XXXI.	XXXVI.	VII.	XXII.	III.	
MCCCXL.	XXXVI.	XXXII.	XXXVII.	VIII.	XXIII.	IV.	

Glaucus Chius primus ferri inter ſe glutinum excogitavit, & junxit.
In Sicilia Gela, in Pamphilia Phaſelis conditæ.

OL. XXVI.	XXXVII.	XXXIII.	XXXVIII.	IX.	XXIV.	V.	Poſt Caras mare obtinuerunt Lesbii ann. LXIX. Chalcedon condita.
	XXXVIII.	XXXIV.	XXXIX.	X.	XXV.	VI.	
	XXXIX.	XXXV.	XL.	XI.	XXVI.	VII.	

TVLLVS HOSTILIVS primus Regum Romanorum purpura & faſcibus uſus eſt : ac deinde cum ſua domo fulmine conflagravit. Item Tullus Hoſtilius poſt longam pacem bella reparavit : Albanos, Veientes, Fidenates vicit : & adjecto monte Cælio Urbem valli ambitu ampliavit.

			TVLLVS HOSTILIVS.			NECHEPSOS.	Romanorum tertius TULLUS HOSTILIUS ann. XXXII.
	XL.	XXXVI.	I.	XII.	XXVII.	I.	Ægyptiorum NECHEPSOS ann. VI.
OL. XXVII.	XLI.	XXXVII.	II.	XIII.	XXVIII.	II.	
	XLII.	XXXVIII.	III.	XIV.	XXIX.	III.	
	XLIII.	XXXIX.	IV.	XV.	XXX.	IV.	Nudipedalia primum acta in Lacedæmone.
	XLIV.	XL.	V.	XVI.	XXXI.	V.	

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
OL. XXVIII.	XLV.	XLI.	VI.	XVII.	XXXII.	VI.	Sibylla, quæ & Herophila, in Samo nobilis habetur.
						NE-CHAO.	Ægyptiorum NECHAO ann. VIII.
MCCCL.	XLVI.	XLII.	VII.	XVIII.	XXXIII.	I.	
	XLVII.	XLIII.	VIII.	XIX.	XXXIV.	II.	
	XLVIII.	XLIV.	IX.	XX.	XXXV.	III.	
OL. XIXX.	XLIX.	XLV.	X.	XXI.	XXXVI.	IV.	
					AR-DYS.		Lydorum ſextus ARDYS ann. XXXVII.
	L.	XLVI.	XI.	XXII.	I.	V.	Archilochus, & Simonides, & Ariſtoxenus inſignes habentur.
	LI.	XLVII.	XII.	XXIII.	II.	VI.	
	LII.	XLVIII.	XIII.	XXIV.	III.	VII.	Zaleucus legum lator apud Locros frequentibus præconiis celebratur.
OL. XXX.	LIII.	XLIX.	XIV.	XXV.	IV.	VIII.	Cypſelus in Corintho tyrannidem exercuit ann. XXVIII.
						PSAM-METI-CHUS.	Ægyptiorum PSAMMETICHUS ann. XLIV.
	LIV.	L.	XV.	XXVI.	V.	I.	
	LV.	LI.	XVI.	XXVII.	VI.	II.	Byzantium condita.

AMON ſecundum LXX. Seniorum interpretationem XII. annis regnavit: ſecundum Hebræos annis duobus.

	AMON.						
MCCCLX.	I.	LII.	XVII.	XXVIII.	VII.	III.	Hebræorum Juda decimus ſeptimus AMON ann. XII.
OL. XXXI.	II.	LIII.	XVIII.	XXIX.	VIII.	IV.	Alcmæon clarus habetur, & Leſches Lesbius, qui parvam fecit Iliadem.
	III.	LIV.	XIX.	XXX.	IX.	V.	Acanthus condita, & Stagira.

Phalaris apud Agrigentinos tyrannidem exercuit.
In Sicilia Selinus condita.

Iſtrus in Ponto condita.
Lampſacus condita, & Abdera.
In Ponto Boryſthenes condita eſt.

		PHRA-ORTES					
	IV.	I.	XX.	XXXI.	X.	VI.	Medorum ſextus PHRAORTES ann. XXIV.
	V.	II.	XXI.	XXXII.	XI.	VII.	
OL. XXXII.	VI.	III.	XXII.	XXXIII.	XII.	VIII.	
	VII.	IV.	XXIII.	XXXIV.	XIII.	IX.	
	VIII.	V.	XXIV.	XXXV.	XIV.	X.	
	IX.	VI.	XXV.	XXXVI.	XV.	XI.	
OL. XXXIII.	X.	VII.	XXVI.	XXXVII.	XVI.	XII.	

	IVD.	MED.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
MCCCLXX.	XI.	VIII.	XXVII.	XXXVIII.	XVII.	XIII.	Terpander inſignis.

Hebræorum Pontifex maximus Helcias habetur.

Oraculo Dodonæo primum Græcia uſa eſt.

				PHILIPPUS.			Macedonum ſextus PHILIPPUS ann. XXXVIII.
	XII.	IX.	XXVIII.	I.	XVIII.	XIV.	
	IOSIAS. I.	X.	XXIX.	II.	XIX.	XV.	Hebræorum Juda decimus octavus JOSIAS JUSTUS ann. XXXII.
OL. XXXIV.	II.	XI.	XXX.	III.	XX.	XVI.	
	III.	XII.	XXXI.	IV.	XXI.	XVII.	
	IV.	XIII.	XXXII.	V.	XXII.	XVIII.	

ANCUS MARCIUS Numæ ex filia nepos Aventinum montem & Janiculum Urbi addidit: & ſupra mare ſextodecimo ab Urbe miliario Oſtiam condidit civitatem. Ad extremum morbo periit.

			ANCVS MARCIUS.				Romanorum quartus ANCUS MARCIUS ann. XXIII.
	V.	XIV.	I.	VI.	XXIII.	XIX.	
OL.XXXV.	VI.	XV.	II.	VII.	XXIV.	XX.	

Thales Mileſius Examii filius primus Phyſicus Philoſophus agnoſcitur: quem aiunt vixiſſe uſque ad quinquageſimam octavam Olympiadem.

	VII.	XVI.	III.	VIII.	XXV.	XXI.	
	VIII.	XVII.	IV.	IX.	XXVI.	XXII.	Meſſena à Lacedæmoniorum ſocietate diſcedit.
MCCCLXXX.	IX.	XVIII.	V.	X.	XXVII.	XXIII.	
OL.XXXVI.	X.	XIX.	VI.	XI.	XXVIII.	XXIV.	
	XI.	XX.	VII.	XII.	XXIX.	XXV.	
	XII.	XXI.	VIII.	XIII.	XXX.	XXVI.	Myrthæus Athenienſis Poëta agnoſcitur.
	XIII.	XXII.	IX.	XIV.	XXXI.	XXVII.	Jeremias prophetare orſus eſt hoc tempore.
	XIV.	XXIII.	X.	XV.	XXXII.	XXVIII.	
OL.XXXVII.	XV.	XXIV.	XI.	XVI.	XXXIII.	XXIX.	Sinope condita. Lipara condita.

Apud Hebræos prophetabat Olda mulier.

		CYAXARES					Medorum ſeptimus CYAXARES ann. XXXII.
	XVI.	I.	XII.	XVII.	XXXIV.	XXX.	Battus condidit Cyrenem. Scythæ uſque ad Palæſtinam penetraverunt.

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
	XVII.	II.	XIII.	XVIII.	XXXV.	XXXI.	Pruſias condita.
OL. XXXVIII.	XVIII.	III.	XIV.	XIX.	XXXVI.	XXXII.	Apud Corinthios tyrannidem exercuit Periander.
MCCCXC.	XIX.	IV.	XV.	XX.	XXXVII.	XXXIII.	Prophetabant Sophonias & Ieremias.

Epidammus condita, quæ poſtea vocata Dyrrachium.

Phalaridis tyrannis deſtructa.

					SADY-ATTES		Lydorum ſeptimus SADYATTES ann. XV.
	XX.	V.	XVI.	XXI.	I.	XXXIV.	
	XXI.	VI.	XVII.	XXII.	II.	XXXV.	
OL. XXXIX.	XXII.	VII.	XVIII.	XXIII.	III.	XXXVI.	Draco legumlator, ut quibuſdam videtur, agnoſcitur.
	XXIII.	VIII.	XIX.	XXIV.	IV.	XXXVII.	
	XXIV.	IX.	XX.	XXV.	V.	XXXVIII.	
	XXV.	X.	XXI.	XXVI.	VI.	XXXIX.	
OL. XL.	XXVI.	XI.	XXII.	XXVII.	VII.	XL.	
	XXVII.	XII.	XXIII.	XXVIII.	VIII.	XLI.	Cyaxares adverſus Aſſyrios dimicans Ninum capit.

Arion Methymnæus clarus habetur, qui à delphino in Tænarum dicitur tranſportatus.

			TARQVINIVS PRISCVS.				Romanorum qnintus TARQVINIVS PRISCVS ann. XXXVII.
	XXVIII.	XIII.	I.	XXIX.	IX.	XLII.	Tarquinius Priſcus Capitolium conſtruxit, & Jovi dedicavit.
MCCCC.	XXIX.	XIV.	II.	XXX.	X.	XLIII.	

Tarquinius Priſcus Circum Romæ ædificavit, numerum Senatorum auxit, Romanos ludos inſtituit, muros & cloacas ædificavit. Ad extremum ab Anci filiis occiſus eſt Regis ejus, cui ipſe ſucceſſerat.

OL. XLI.	XXX.	XV.	III.	XXXI.	XI.	XLIV.	
						NECHAO II.	Ægyptiorum NECHAO ſecundus, qui & NECEPSOS, ann. VI.
	XXXI.	XVI.	IV.	XXXII.	XII.	I.	
	XXXII.	XVII.	V.	XXXIII.	XIII.	II.	Panætius in Sicilia primus arripuit tyrannidem.

Joſias rex Judæorum cum Nechaone rege Ægyptiorum congreſſus occiditur. At mihi miraculo eſt, quomodo ad unum tempus uterque convenerit, quum Scriptura divina hunc Pharaonem Nechaonem appellet.

	ELIAKIM.						Hebræorum Juda decimus nonus IOACHAZ menſes tres. Poſt quem ELIAKIM, qui & IOAKIM, ann. XI.
	I.	XVIII.	VI.	XXXIV.	XIV.	III.	
OL. XLII.	II.	XIX.	VII.	XXXV.	XV.	IV.	Steſichorus Poëta clarus habetur.

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
					ALY-ATTES		Lydorum octavus ALYATTES ann. XLIX.
	III.	XX.	VIII.	XXXVI.	I.	V.	

Anno tertio Eliakim Nabuchodonoſor rex Babyloniæ Judæam capit: & in ditionem ſuam redactis plurimis Judæorum, quum etiam partem vaſorum Templi invaſiſſet, tributario Eliakim facto, victor ad ſuos rediit.

	IV.	XXI.	IX.	XXXVII.	II.	VI.	
						PSAM-METI-CHUS.	Ægyptiorum PSAMMITES, qui & PSAMMETICHUS, XII.
	V.	XXII.	X.	XXXVIII.	III.	I.	In Babylonia Daniel, Ananias, Azarias, Miſael, clari habentur.

Alcman, ut quibuſdam videtur, clarus habetur.

				ÆRO-PAS.			Macedonum ſeptimus ÆROPAS ann. XXVI.
OL. XLIII.	VI.	XXIII.	XI.	I.	IV.	II.	
MCCCCX.	VII.	XXIV.	XII.	II.	V.	III.	Cyaxares Medus ſubvertit Ninum.

Pittacus Mitylenæus, qui de ſeptem Sapientibus fuit, cum Phrynone Athenienſi Olympionice congreſſus eundem interfecit.

	VIII.	XXV.	XIII.	III.	VI.	IV.	
	IX.	XXVI.	XIV.	IV.	VII.	V.	
OL. XLIV.	X.	XXVII.	XV.	V.	VIII.	VI.	
	XI.	XXVIII.	XVI.	VI.	IX.	VII.	Sappho & Alcæus Poëtæ clari habentur.

JOACHIM. Hebræorum Juda viceſimus primus JOACHIM, qui & JECHONIAS, menſes tres, Hunc JOACHIM rex Babylonius captum ſecum pertrahit ſecundo veniens ad Judæam.

	I.	XXIX.	XVII.	VII.	X.	VIII.	HIC ANNUS PER DIVERSOS IMPLETUR.
	SEDE-CHIAS.						Hebræorum Juda viceſimus ſecundus SEDECHIAS ann. XI.
	I.	XXX.	XVIII.	VIII.	XI.	IX.	
OL. XLV.	II.	XXXI.	XIX.	IX.	XII.	X.	Perinthus condita. Camarina condita.
	III.	XXXII.	XX.	X.	XIII.	XI.	Maſſilia condita. Prophetabant Ieremias & Baruch.
		ASTYA GES.					Medorum octavus ASTYAGES ann. XXXVIII.
	IV.	I.	XXI.	XI.	XIV.	XII.	
						VA-PHRES.	Ægyptiorum VAPHRES ann. XXX.
MCCCCXX.	V.	II.	XXII.	XII.	XV.	I.	

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
OL. XLVI.	VI.	III.	XXIII.	XIII.	XVI.	II.	In Babylone prophetabant Daniel, & Ezechiel.
	VII.	IV.	XXIV.	XIV.	XVII.	III.	Solon, Draconis legibus antiquatis; extra eas, quæ ad ſanguinem pertinebant, ſua jura conſtituit.
	VIII.	V.	XXV.	XV.	XVIII.	IV.	
	IX.	VI.	XXVI.	XVI.	XIX.	V.	
OL. XLVII.	X.	VII.	XXVII.	XVII.	XX.	VI.	
	XI.	VIII.	XXVIII.	XVIII.	XXI.	VII.	Epimenides Athenas emundavit.

His temporibus certantibus in agone Tragos, id eſt hircus, in præmio dabatur. Unde aiunt Tragœdos nuncupatos.

Hebræorum captivitas, & exterminium Templi, quod fuit in Jeruſalem, annis LXX, qui ſupputantur uſque in ſecundum annum Darii.

Nabuchodonoſor rex Chaldæorum, Ieroſolymis captis, Templum incendit, quod ab initio ædificationis ſuæ permanſerat ann. CCCCXLII. Sententiæ autem noſtræ etiam Clemens congruit in primo Stromate, XLVIII Olympiade captivitatem Judæorum factam eſſe conteſtans, regnante apud Ægyptios Vaphre, apud Athenas Phænippo: & ſupputari LXX annos deſolationis Templi, uſque ad ſecundum annum Darii.

Capta Ieroſolyma ab Aſſyriis, ad Vaphrem Regem Ægypti Judæorum reliqui transfugerunt. Hujus Vaphris Jeremias quoque propheta certo loco meminit.

PRIMUS ANNUS CAPTIVITATIS IERUSALEM.

	I.	IX.	XXIX.	XIX.	XXII.	VIII.	JUDÆA GENS CAPITUR.
	II.	X.	XXX.	XX.	XXIII.	IX.	
OL. XLVIII.	III.	XI.	XXXI.	XXI.	XXIV.	X.	Corinthiorum monarchia deſtructa eſt.
MCCCCXXX.	IV.	XII.	XXXII.	XXII.	XXV.	XI.	Solis facta defectio, quum futuram eam Thales prædixiſſet.

In Babylone prophetabant Daniel, & Iezechiel.

	V.	XIII.	XXXIII.	XXIII.	XXVI.	XII.	Alyattes, & Aſtyages dimicaverunt.
	VI.	XIV.	XXXIV.	XXIV.	XXVII.	XIII.	
OL. XLIX.	VII.	XV.	XXXV.	XXV.	XXVIII.	XIV.	
	VIII.	XVI.	XXXVI.	XXVI.	XXIX.	XV.	
				ALCETAS.			Macedonum octavus ALCETAS ann. XXIX.
	IX.	XVII.	XXXVII.	I.	XXX.	XVI.	Hoc tempore ſeptem Sapientes appellati.

Iſthmia poſt Melicerten, & Pythia primum acta.

			SERVIVS.				Romanorum ſextus SERVIUS ann. XXXIV.
	X.	XVIII.	I.	II.	XXXI.	XVII.	

Servius ancillæ, ſed nobilis, captivæ filius tres montes Vrbi addidit, Quitinalem, Viminalem, Eſquilinum: foſſas circum muros duxit: cenſum Romanorum civium primus inſtituit: & ad extremum Tarquinii Superbi generi ſui ſuperioris Regis filii ſcelere occiſus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	IVD.	*MED.*	*ROM.*	*MAC.*	*LYD.*	*ÆG.*	
OL. L.	XI.	XIX.	II.	III.	XXXII.	XVIII.	
	XII.	XX.	III.	IV.	XXXIII.	XIX.	
	XIII.	XXI.	IV.	V.	XXXIV.	XX.	
MCCCCXL.	XIV.	XXII.	V.	VI.	XXXV.	XXI.	Aſtyages contra Lydos pugnat.
OL. LI.	XV.	XXIII.	VI.	VII.	XXXVI.	XXII.	
	XVI.	XXIV.	VII.	VIII.	XXXVII.	XXIII.	Anaximander Mileſius Phyſicus agnoſcitur.
	XVII.	XXV.	VIII.	IX.	XXXVIII.	XXIV.	
	XVIII.	XXVI.	IX.	X.	XXXIX.	XXV.	

Mortuo Nabuchodonoſor rege Chaldæorum, ſuſcepit imperium EVILMERODACH, cui ſucceſſit frater ejus BALTAZAR, cui Daniel eam ſcripturam, quæ in pariete apparuerat, interpretatus eſt ſignificantem imperium Chaldæorum in Medos & Perſas transferendum.

OL. LII.	XIX.	XXVII.	X.	XI.	XL.	XXVI.	
	XX.	XXVIII.	XI.	XII.	XLI.	XXVII.	
	XXI.	XXIX.	XII.	XIII.	XLII.	XXVIII.	
	XXII.	XXX.	XIII.	XIV.	XLIII.	XXIX.	
OL. LIII.	XXIII.	XXXI.	XIV.	XV.	XLIV.	XXX.	Agon Nemeacus primum ab Argivis actus poſt eum, qui ſub Archemoro fuit.
						AMASIS.	Ægyptiorum AMASIS ann. XLII.
MCCCCL.	XXIV.	XXXII.	XV.	XVI.	XLV.	I.	
	XXV.	XXXIII.	XVI.	XVII.	XLVI.	II.	

Eugamon Cyrenæus, qui Telegoniam ſcripſit, agnoſcitur.
Agon Gymnicus, quem Panathæon vocant, actus.

	XXVI.	XXXIV.	XVII.	XVIII.	XLVII.	III.	Phalaris tyrannidem exercuit ann. XVI.
OL. LIV.	XXVII.	XXXV.	XVIII.	XIX.	XLVIII.	IV.	Æſopus interimitur à Delphis.
	XXVIII.	XXXVI.	XIX.	XX.	XLIX.	V.	Abaris de Scythia venit in Græciam.
					CROESUS.		Lydorum nonus CROESUS ann. XV.
	XXIX.	XXXVII.	XX.	XXI.	I.	VI.	

Piſiſtratus Athenienſium tyrannus in Italiam tranſgreditur.

	XXX.	XXXVIII.	XXI.	XXII.	II.	VII.

Cyrus Medorum deſtruxit imperium, & regnavit Perſis, ſubverſo Rege Medorum Aſtyage.
Cyrus Hebræorum captivitate laxata quinquaginta fere hominum millia regredi fecit in Iudæam: qui deſtructo altari, Templi fundamenta jecerunt. Sed quum à vicinis gentibus fabricatio impediretur, imperfectum opus uſque ad Darium permanſit, ſolo tantum altari conſiſtente.

	IVD.	PERS.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
		CYRUS					Primus Perſis regnavit CYRVS ann. xxx.
OL. LV.	XXXI.	I.	XXII.	XXIII.	III.	VIII.	Steſichorus moritur.
	XXXII.	II.	XXIII.	XXIV.	IV.	IX.	Simonides clarus habetur.
	XXXIII.	III.	XXIV.	XXV.	V.	X.	Chilo, qui de ſeptem Sapientibus fuit, Ephorus Lacedæmone conſtituitur, diſpoſitione communis gentis.
MCCCCLX.	XXXIV.	IV.	XXV.	XXVI.	VI.	XI.	
OL. LVI.	XXXV.	V.	XXVI.	XXVII.	VII.	XII.	
	XXXVI.	VI.	XXVII.	XXIII.	VIII.	XIII.	Prophetabant Aggæus & Zacharias.
	XXXVII.	VII.	XXVIII.	XXIX.	IX.	XIV.	Anaximenes Phyſicus Philoſoſophus agnoſcitur.
				AMYNTAS.			Macedonum nonus AMYNTAS ann. L.
	XXXVIII.	VIII.	XXIX.	I.	X.	XV.	Xenophanes Colophonius clarus habetur.
OL. LVII.	XXXIX.	IX.	XXX.	II.	XI.	XVI.	Ea, quæ de Crœſo memorantur, quomodo tentaret oracula, his fuere temporibus.
	XL.	X.	XXXI.	III.	XII.	XVII.	

Crœſus adverſus Cyrum bellum init.

	IVD.	PERS.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
	XLI.	XI.	XXXII.	IV.	XIII.	XVIII.	Thales moritur.

Eo tempore JESUS filius Joſedech, & ZEROBABEL regii generis, filius Salathiel clari habentur, qui & principes fuerunt eorum, qui regreſſi ſunt in Judæam.

	IVD.	PERS.	ROM.	MAC.	LYD.	ÆG.	
	XLII.	XII.	XXXIII.	V.	XIV.	XIX.	Templum Apollinis Delphici ſecunda vice incenderunt.
OL. LVIII.	XLIII.	XIII.	XXXIV.	VI.	XV.	XX.	

Crœſus à Cyro captus eſt, & Lydorum regnum deſtructum eſt, quod ſtetit ann. ccxxx.
Piſiſtratus ſecunda vice Athenis regnat.

IVD. | PERS. | ROM. | MAC. | ÆG.

Tarquinius Superbus ſocero Servio occiſo arripuit imperium: Volſcos, Gabios, Vejos, Sueſſam Pometiam ſubegit: &, quum oppugnaret Ardeam, cauſſa Tarquinii junioris filii ſui, qui Lucretiam corruperat, regno excluſus eſt.

Tarquinius Superbus excogitavit vincula, taureas, fuſtes, lautumias, carceres, exilia, metalla, compedes, & catenas.

	IVD.	PERS.	ROM.	MAC.	ÆG.	
			TARQUINIUS SUPERBUS.			Romanorum ſeptimus TARQVINIVS SVPERBVS ann. xxxv.
MCCCCLXX.	XLIV.	XIV.	I.	VII.	XXI.	Theognis Poëta clarus habetur.
	XLV.	XV.	II.	VIII.	XXII.	Cyrus Sardes capit.
	XLVI.	XVI.	III.	IX.	XXIII.	
OL. LIX.	XLVII.	XVII.	IV.	X.	XXIV.	

	IVD.	*PERS.*	*ROM.*	*MAC.*	*ÆG.*	
	XLVIII.	XVIII.	V.	XI,	XXV.	Harpagus, qui apud Cyrum primi loci habebatur, adverſus Joniam dimicat.
	XLIX.	XIX.	VI.	XII.	XXVI.	
	L.	XX.	VII.	XIII.	XXVII.	

Colligitur omne tempus captivitatis Judæorum anni LXX, qui ſecundum quoſdam à tertio anno Eliakim, uſque ad viceſimum annum Cyri Regis Perſarum, computantur: porro ſecundum alios, à Joſiæ Judæorum anno XIII, ſub quo Jeremias prophetare cœpit, uſque ad primum annum ſupradicti Regis. Deſolationis vero Templi ſub Dario Rege complentur anni LXX.

OL. LX.	LI.	XXI.	VIII.	XIV.	XXVIII.	Hippicus carminum ſcriptor agnoſcitur.
	LII.	XXII.	IX.	XV.	XXIX.	Pherecydes Hiſtoricus clarus habetur.
	LIII.	XXIII.	X.	XVI.	XXX.	
MCCCCLXXX.	LIV.	XXIV.	XI.	XVII.	XXXI.	Simonides Lyricus & Phocylides clari habentur, & Xenophanes Phyſicus ſcriptor Tragœdiarum.
OL. LXI.	LV.	XXV.	XII.	XVIII.	XXXII.	
	LVI.	XXVI.	XIII.	XIX.	XXXIII.	
	LVII.	XXVII.	XIV.	XX.	XXXIV.	
	LVIII.	XXVIII.	XV.	XXI.	XXXV.	
OL. LXII.	LIX.	XXIX.	XVI.	XXII.	XXXVI.	Anacreon Lyricus Poëta cognoſcitur.
	LX.	XXX.	XVII.	XXIII.	XXXVII.	Tomyris Regina Maſſagetarum Cyrum interfecit.
		CAMBYSES.				Perſarum ſecundus CAMBYSES ann. VIII.
	LXI.	I.	XIX.	XXIV.	XXXVIII.	

CAMBYSEN aiunt ab Hebræis ſecundum Nabuchodonoſor vocari: ſub quo Judith hiſtoria conſcribitur.
Apud Hebræos Pontifex Maximus Jeſus filius Joſedech, & princeps gentis Zorobabel clari habentur.

	LXII.	II.	XIX.	XXV.	XXXIX.	
OL. LXIII.	LXIII.	III.	XX.	XXVI.	XL.	
MCCCCXC.	LXIV.	IV.	XXI.	XXVII.	XLI.	Apud Samum tyrannidem exercent tres fratres, Polycrates, Syloſon, & Pantagnotus.
	LXV.	V.	XXII.	XXVIII.	XLII.	

Ægypti XXVII Dynaſtia Perſarum. Obtinuit quippe Ægyptum Cambyſes in anno quinto regni ſui, uſque ad Darium filium Xerxis annis CXI.

	LXVI.	VI.	XXII.	XXIX.		
OL. LXIV.	LXVII.	VII.	XXIII.	XXX.		
	LXVIII.	VIII.	XXIV.	XXXI.		Poſt Cambyſen duo fratres Magi regnaverunt menſibus VII.
	LXIX.	IX.	XXV.	XXXII.		

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	IVD.	*PERS.*	*ROM.*	*MAC.*	
		DARIUS.			Poſt quos DARIUS ann. XXXVI.
	LXX.	I.	XXVII.	XXXIII.	Samii Dicæarchiam condiderunt, quam nunc Puteolos vocant.

	PERS.	*ROM.*	*MAC.*
OL. LXV.	II.	XXVIII.	XXXIV.

OLYMPIAS LXV, in qua Perſarum regis Darii filii Hyſtaſpis fuit annus ſecundus.
Pythagoras Phyſicus Philoſophus clarus habetur.
Hipparchus & Hippias Athenis tyrannidem exercent.
Prophetabant apud Hebræos noviſſimi Aggæus, Zacharias, & Malachias.
Secundo anno Darii Regis Perſarum Templum in Ieroſolymis exſtruitur ab Zorobabele: conſummaturque opus anno quarto. Remiſſio quidem captivitatis Judæorum & venia templi ædificandi ſub Cyro exordium habuit: ſed conſummatur templum ſub Dario: quia vicinæ gentes aſſiduis incurſionibus ædificationem templi impedierunt. Clemens quoque congruit in primo Stromate ita ſcribens: *Et perſeveravit captivitas annis ſeptuaginta, uſque ad ſecundum annum Darii filii Hyſtaſpis, qui Perſis, Aſſyriis, & Ægypto regnavit: ſub quo Aggæus & Zacharias, & unus ex duodecim, qui vocatur Angelus, prophetaverunt, ſacerdotioque functus eſt Ieſus filius Ioſedech.* Hæc ſupradictus vir. Quod autem ſeptuageſimus annus deſolationis templi altero anno Darii fuerit expletus, domeſticus eſt teſtis Zacharias propheta ſecundo anno Darii ita dicens: *Domine Omnipotens, quoſque miſereberis Ieruſalem, & civitatibus Iuda, quas deſpexiſti? hic ſeptuageſimus annus eſt.*

	III.	XXIX.	XXXV.	Harmodius & Ariſtogiton Hipparchum tyrannum interfecerunt: & Leæna meretrix amica eorum, quum tormentis cogeretur, ut ſocios proderet, linguam ſuam mordicus amputavit.
	IV.	XXX.	XXXVI.	
MD.	V.	XXXI.	XXXVII.	
OL. LXVI.	VI.	XXXII.	XXXVIII.	Templum Ieroſolymis conſummatur prophetantibus apud Judæos Aggæo & Zacharia.
	VII.	XXXIII.	XXXIX.	
	VIII.	XXXIV.	XL.	
	IX.	XXXV.	XLI.	

INITIUM CONSULUM.

Pulſis ab Urbe Regibus vix uſque ad XV lapidem Roma tenebat imperium.
Romanorum Reges ſeptem à Romulo, uſque ad Tarquinium Superbum, imperaverunt ann. CXCL, ſive, ut quibuſdam placet, CCXLIII.

	PERSAR.	*MACED.*	CONSULUM.
OL. LXVII.	X.	XLII.	
	XI.	XLIII.	Romæ poſt exactos Reges primum Conſules à Bruto eſſe cœperunt: deinde Tribuni plebis ac Dictatores: & rurſum Conſules Rempublicam obtinuerunt per annos ferme CCCCLXIV, uſque ad Julium Cæſarem, qui primus ſingulare arripuit imperium Olympiade CLXXXIII.
	XII.	XLIV.	
	XIII.	XLV.	
OL. LXVIII.	XIV.	XLVI.	Mare obtinuerunt Æginetæ ann. XX, uſque ad tranſitum Xerxis.
MDX.	XV.	XLVII.	Valerius Bruti collega adeo pauper mortuus eſt, ut ſumptu publico ſepeliretur.
	XVI.	XLVIII.	

PER-

	PERSAR.	*MACED.*	CONSULUM.
	XVII.	XLIX.	
OL. LXIX.	XVIII.	L.	Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt hominum cxx milia. Nono anno poſt exactos Reges nova dignitas eſt creata, Dictatura ſcilicet, & Magiſter equitum, qui Dictatori obſequeretur. Dictator primus LARGIVS. Magiſter equitum SPVRIVS CASSIVS fuit.
		ALEXANDER.	Macedonum decimus ALEXANDER ann. XLIII.
	XIX.	I.	
	XX.	II.	
	XXI.	III.	
OL. LXX.	XXII.	IV.	Hellanicus Hiſtoriographus, & Democritus Philoſophus, & Heraclitus cognomento Tenebroſus, & Anaxagoras Phyſici clari habentur.
	XXIII.	V.	
	XXIV.	VI.	
MDXX.	XXV.	VII.	Pythagoras Philoſophus moritur. Volſci Coriolos perdiderunt.
OL. LXXI.	XXVI.	VIII.	Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor agnoſcitur.
	XXVII.	IX.	Latini contra Romanos rebellaverunt.
	XXVIII.	X.	Romæ Populus à Patribus facta ſeditione diſcedit.
	XXIX.	XI.	Marcius, qui Coriolos cœperat, interventu matris Veturiæ, & uxoris Tolumniæ ab oppugnatione Vrbis removit exercitum.
OL. LXXII.	XXX.	XII.	Bellum, quod in Marathone geſtum eſt, & ea, quæ de Miltiade ſcribuntur, & Ariſtide, qui cognominabatur Juſtus.
	XXXI.	XIII.	
	XXXII.	XIV.	
	XXXIII.	XV.	Panyaſis Poëta habetur illuſtris. ccc Nobilis Fabiæ familiæ à Veientibus cæſi. Quum in Algido monte Romani milites obſiderentur, à Dictatore Quintio Cincinnato liberati ſunt.
OL. LXXIII.	XXXIV.	XVI.	Ægyptus receſſit à Dario.
MDXXX.	XXXV.	XVII.	Gelo obtinuit Syracuſas.
	XXXVI.	XVIII.	Pindarus & Simonides Lyrici Poëtæ inſignes habentur.
	XERXES.		Perſarum quintus XERXES filius Darii ann. XX.
	I.	XIX.	Romæ virgo Pompilia deprehenſa in ſtupro viva defoſſa eſt.
OL. LXXIV.	II.	XX.	Xerxes Ægyptum capit. Ariſtides cum ignominia ejicitur.
	III.	XXI.	Chœrilus & Phrynichus illuſtres habentur.
	IV.	XXII.	Diagoras agnoſcitur, & ſectatores ejus Phyſici Philoſophi.
	V.	XXIII.	Xerxes, quum Athenas veniſſet, incendit urbem ſub Principe Callia. Bellum, quod in Thermopylis geſtum eſt, & apud Salamina navale certamen.
OL. LXXV.	VI.	XXIV.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	PERSAR.	*MACED.*	CONSULUM.
	VII.	XXV.	Athenienſes Piræeum muro vallant.
	VIII.	XXVI.	Hieron Syracuſis regnat. Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor agnoſcitur.
MDXL.	IX.	XXVII.	
OL. LXXVI.	X.	XXVIII.	Bellum in Platæis & in Mycale.
	XI.	XXIX.	Hieron poſt Gelonem Syracuſis tyrannidem exercet.
	XII.	XXX.	
	XIII.	XXXI.	Pindarus clarus habetur.
OL. LXXVII.	XIV.	XXXII.	Themiſtocles in Perſas fugit.
	XV.	XXXIII.	Sophocles Tragœdiarum ſcriptor primum ingenii ſui opera publicavit.
	XVI.	XXXIV.	Romæ Virgo Sunia deprehenſa in ſtupro viva defoſſa eſt. Sophocles & Euripides clari habentur.
	XVII.	XXXV.	Herodotus hiſtoriarum ſcriptor agnoſcitur.
OL. LXXVIII.	XVIII.	XXXVI.	Bacchylides & Diagoras Atheus plurimo ſermone celebrantur. Zeuxis præclarus pictor agnoſcitur, ex cujus nonnullis imaginibus, quas plurimas apud diverſas civitates fecerat, lavacrum Byzantinorum arbitrantur appellatum.
MDL.	XIX.	XXXVII.	Themiſtocles hauſto tauri ſanguine moritur.
	XX.	XXXVIII.	Socrates naſcitur.
	ARTABANUS.		Perſarum ſextus ARTABANUS menſibus VII: qui menſes in ordine annorum reputantur.
	I.	XXXIX.	Lapis in Ægis fluvio de cælo ruit.
	ARTAXERXES.		Perſarum ſeptimus ARTAXERXES, qui LONGIMANUS cognominabatur, ann. XL.
OL. LXXIX.	I.	XL.	Ea, quæ de Eſther, & Mordochæo ſcripta ſunt, quidam affirmant ſub hoc Rege geſta: quod ego non puto. Nunquam enim Eſdras de Eſther ſiluiſſet: qui ſcripſit hoc tempore Ezram & Nehemiam reverſos ex Babylone, & ea deinceps conſecuta, quæ ab his geſta referuntur.
	II.	XLI.	
	III.	XLII.	Sicilia à populo regebatur.
	IV.	XLIII.	Cimon juxta Eurymedontem Perſas navali pedeſtrique certamine ſuperat: & Medicum bellum conquieſcit.
		PERDICCA.	Solis factis defectio. Anaxagoras moritur. Macedonum undecimus PERDICCA ann. XXVIII.
OL. LXXX.	V.	I.	Heraclitus clarus habetur.
	VI.	II.	Eſdras Sacerdos apud Hebræos inſignis cognoſcitur: cujus ætate Pontifex Maximus habitus eſt Eliaſib filius Joachim filii Jeſu filii Joſedeh. Fuit autem Eſdras eruditiſſimus legis divinæ, & clarus omnium Judæorum magiſter; qui de captivitate egreſſi fuerant in Judæam.
	VII.	III.	
MDLX.	VIII.	IV.	
OL. LXXXI.	IX.	V.	Empedocles & Parmenides Phyſici Philoſophi notiſſimi habentur. Zeno & Heraclitus tenebroſus agnoſcitur.
	X.	VI.	Pherecydes ſecundus hiſtoriarum ſcriptor agnoſcitur. Cratinus & Plato Comœdiarum ſcriptores clari habentur.

	PERSAR.	*MACED.*	CONSULUM.
	XI.	VII.	Ariſtarchus Tragœdiographus agnoſcitur.
	XII.	VIII.	Romæ Clarior. agon centenarius primus actus. Trecenteſimo anno ab urbe condita Decemviri creati, & poſt annum ejecti ſunt propter Appium Claudium, qui Virginii cujuſdam filiam contra Latinos in Algido militantis voluit abducere.
OL. LXXXII.	XIII.	IX.	Romani per legatos ab Athenienſibus jura petiverunt : ex quibus Duodecim Tabulæ conſcriptæ.
	XIV.	X.	Crates Comicus, & Teleſilla, ac Bacchylides Lyricus clari habentur.
	XV.	XI.	Praxilla quoque & Cleobulina ſunt celebres. Templum Iunonis, quod in Argis fuerat, incenſum.
	XVI.	XII.	Abaris Hyperboranus hariolus agnoſcitur.
OL. LXXXIII.	XVII.	XIII.	Tribuni plebis & Ædiles Romæ facti, conſulibus ejectis.
MDLXX.	XVIII.	XIV.	
	XIX.	XV.	
	XX.	XVI.	Athenienſes & Lacedæmonii fœdus triginta annorum ineunt.
OL. LXXXIV.	XXI.	XVII.	Herodotus, quum Athenis libros ſuos in concilio legiſſet, honoratus eſt.
	XXII.	XVIII.	Meliſſus Phyſicus agnoſcitur.
	XXIII.	XIX.	Euripides Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur, & Protagoras Sophiſta, cujus libros decreto publico Athenienſes conbuſſerunt.
	XXIV.	XX.	
OL. LXXXV.	XXV.	XXI.	Romæ rurſum Conſules creati.
	XXVI.	XXII.	Phidias eburneam Minervam facit. Fidenates contra Romanos rebellant. Thætetus Mathematicus cognoſcitur.
	XXVII.	XXIII.	
MDLXXX.	XXVIII.	XXIV.	Ariſtophanes clarus habetur, & Sophocles Poëta Tragicus. Gens Campanorum in Italia conſtituta.
OL. LXXXVI.	XXIX.	XXV.	Democritus Abderites, & Empedocles, & Hipocrates medicus, Gorgias, Hippiaſque, & Prodicus, & Zeno, & Parmenides Philoſophi inſignes habentur.
	XXX.	XXVI.	Socrates plurimo ſermone celebratur.
	XXXI.	XXVII.	
	XXXII.	XXVIII.	

Nehemias Hebræus miniſter vinarius Artaxerxis Regis Perſarum, concedente ſibi domino ſuo, viceſimo ejus anno de Babylone venit in Iudæam : & triceſimo ſecundo anno muros urbemque reſtituit. Scribit Eſdras ſub Pontifice Ioiade filio Ioaſib, cui ſucceſſit Iohannes filius ſuus, qui tempore Alexandri Macedonis fuit, opus fuiſſe completum.

Nehemiam, qui muros Ieruſalem conſtruxerat, conſummaſſe opus triceſimo anno Artaxerxis Regis Eſdras memorat. Si quis autem ab hoc tempore LXX hebdomadas à Daniele ſcriptas numeret, quæ faciunt annos CCCCXC, reperiet eas in regno Neronis expletas : ſub quo obſideri Ieruſalem cæpta ſecundo poſtea Veſpaſiani anno capitur.

Huc uſque divinæ ſcripturæ Hebræorum annales temporum continent. Ea vero, quæ poſt hæc apud eos geſta ſunt, exhibeo de libro Macabæorum, & Joſephi, & Africani ſcriptis: qui deinceps univerſam hiſtoriam uſque ad Romana tempora proſecuti ſunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	PERSAR.	*MACED.*	CONSULUM.
		ARCHELAUS.	Macedonum duodecimus ARCHELAUS ann. XXIV.
OL.LXXXVII	XXXIII.	I.	Initium belli Peloponneſiaci.
	XXXIV.	II.	Bacchylides carminum ſcriptor agnoſcitur.
	XXXV.	III.	Athenienſes peſtilentia laborant.
	XXXVI.	IV.	Thucydides agnoſcitur. Pericles moritur.
OL.LXXXVIII	XXXVII.	V.	Eupolis & Ariſtophanes ſcriptores Comœdiarum agnoſcuntur.
MDXC.	XXXVIII.	VI.	Ex Ætna monte ignis erupit.
	XXXIX.	VII.	Terra motu apud Locros ſciſſa, Atlante facta eſt inſula.
	XL.	VIII.	Plato naſcitur.
	DARIUS NOTHUS.		Perſarum octavus XERXES ſecundus menſes II. Poſt quem nonus SOGDIANUS menſes VII. Cui ſuccedit decimus DARIUS cognomento NOTHUS ann. XIX.
OL.LXXXIX.	I.	IX.	Lacedæmonii & Athenienſes fœdus percutiunt.
	II.	X.	
	III.	XI.	Eudoxus Cnidius clarus habetur.
	IV.	XII.	Lacedæmonii ver ſacrum Heracliam deſtinantes urbem condunt.
OL.XC.	V.	XIII.	
	VI.	XIV.	Clades, quæ Athenienſibus accidit in Sicilia.
	VII.	XV.	
MDC.	VIII.	XVI.	
OL.XCI.	IX.	XVII.	
	X.	XVIII.	Alcibiades profugus abiit ad Tiſaphernem.
	XI.	XIX.	Ægyptus à Perſis diſceſſit.

Rurſus Ægyptiorum renaſcitur Dynaſtia XXVIII, & regnavit AMYRTÆUS Saites ann. VI.

	PERSAR.	*MACED.*	*ÆGYPT.*	CONSULUM.
	XII.	XX.	I.	
OL.XCII.	XIII.	XXI.	II.	Euboea ſocietate Athenienſium diſcedit.
	XIV.	XXII.	III.	
	XV.	XXIII.	IV.	
	XVI.	XXIV.	V.	
		ORESTES.		Macedonum tertiuſdecimus ORESTES ann. III.
OL.XCIII.	XVII.	I.	VI.	Euripides apud Archelaum, & Sophocles Athenis moritur. Dionyſius in Sicilia tyrannidem exercet.

	PERSAR.	*MAC.*	*ÆG.*	CONSULUM.
			NEPHERITES.	Ægypti XXVIII Dynaſtiæ NEPHERITES ann. VI.
MDCX	XVIII.	II.	I.	
	XIX.	III.	II.	
	ARTAXERXES MNEMON.	ARCHELAUS.		Perſarum undecimus ARTAXERXES, qui cognominatus eſt MNEMON, Darii & Paryſatidis filius ann. XL. Macedonum quartusdecimus ARCHELAUS ann. IV.

Sub hoc Rege mihi videtur hiſtoria, quæ in Eſter libro continetur, expleta. Ipſe quippe eſt, qui ab Hebræis Aſſuerus, à Septuaginta interpretibus Artaxerxes cognominatur.

	I.	I.	III.	
OL. XCIV.	II.	II.	IV.	
	III.	III.	V.	
	IV.	IV.	VI.	Dionyſius Syracuſis tyrannidem exercet. Athenienſes ſuſtinent tyrannidem.
		AMYNTAS.	ACHORIS.	Macedonum quintus decimus AMYNTAS anno uno. Ægyptii XXIX Dynaſtiæ Mendeſiorum ACHORIS ann. XII. Iſocrates rhetor agnoſcitur. Democritus moritur.
	V.	I.	I.	Alcibiadem Pharnabazus interficit. Cyri regis aſcenſus, de quo ſcribit Xenophon.
		PAUSANIAS.		Macedonum ſextus decimus PAUSANIAS anno uno. Tyranni Athenis oppreſſi.
OL. XCV.	VI.	I.	II.	Athenienſes XXIV litteris uti cœperunt, quum ante XVI tantum litteras haberent. Xenophon filius Grylli & Cteſias clari habentur.
		AMYNTAS.		Macedonum decimus ſeptimus AMYNTAS ann. VI.
	VII.	I.	III.	Socrates venenum bibit.
	VIII.	II.	IV.	Templum rurſum Epheſi incenſum.
MDCXX.	IX.	III.	V.	Socratici clari habentur.
OL. XCVI.	X.	IV.	VI.	Diogenes Cynicus agnoſcitur.
	XI.	V.	VII.	Speuſippus inſignis habetur.
	XII.	VI.	VIII.	Dionyſius in tyrannide perſeverat. Carthaginenſium bellum famoſum.
		ARGEUS.		Macedonum decimus octavus ARGEUS ann. II.
	XIII.	I.	IX.	
OL. XCVII.	XIV.	II.	X.	Eudoxus Aſtrologus agnoſcitur. Galli Senones Romam invaſerunt, excepto Capitolio.
		AMYNTAS.		Macedonum decimus nonus AMYNTAS ann. XVIII.
	XV.	I.	XI.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	PERS.	*MAC.*	*ÆG.*	C O N S U L U M.
	XVI.	II.	XII.	
			PSAM-MITES.	Ægyptiorum PSAMMITES anno uno. Poſt quem NEPHERITES menſes IV.
	XVII.	III.	I.	Plato Philoſophus agnoſcitur.
OL. XCVIII.	XVIII.	IV.		Tribuni militares pro Conſulibus eſſe cœperunt.
			N E C-TENE-BIS.	Ægyptiorum XXX Dynaſtiæ Sebennitarum NECTENEBIS ann. XVIII.
MDCCXXX.	XIX.	V.	I.	Evagoras in furorem verſus, quum regnaret Cypri.
	XX.	VI.	II.	
	XXI.	VII.	III.	
OL. XCIX.	XXII.	VIII.	IV.	
	XXIII.	IX.	V.	
	XXIV.	X.	VI.	
	XXV.	XI.	VII.	
OL. C.	XXVI.	XII.	VIII.	Magno terræmotu facto Elica & Bura Peloponenſes urbes abſorptæ ſunt.
	XXVII.	XIII.	IX.	
	XXVIII.	XIV.	X.	
MDCXL.	XXIX.	XV.	XI.	Præneſtini à Romanis victi per Quintium Cincinnatum apud flumen Alliam. Athenienſes Principes Græciæ facti.
OL. CI.	XXX.	XVI.	XII.	Iſocrates Rhetor agnoſcitur.
	XXXI.	XVII.	XIII.	
	XXXII.	XVIII.	XIV.	Plato & Xenophon, nec non & alii Socratici clari habentur.
		A L E-X A N-DER.		Macedonum viceſimus ALEXANDER anno uno.
	XXXIII.	I.	XV.	
		PTOLE MÆVS ALORI-TES.		Macedonum viceſimus primus PTOLEMÆVS ALORITES ann. IV.
OL. CII.	XXXIV.	I.	XVI.	
	XXXV.	II.	XVII.	
	XXXVI.	III.	XVIII.	
			THEO.	Ægypti THEO annis duobus.
	XXXVII.	IV.	I.	Theo rex Ægypti fugit in Arabiam.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	PERS.	*MAC.*	*ÆG.*	CONSULUM.
		PERDICCA		Macedonum viceſimus ſecundus PERDICCA ann. VI.
OL. CIII.	XXXVIII.	I.	II.	Dionyſius rex Siciliæ decimo octavo anno moritur: poſt quem junior Dionyſius regnum invadit.
			NECTANEBUS.	Ægyptiorum XXXI. Dynaſtiæ NECTANEBUS ann. XVIII.
MDCL.	XXXIX.	II.	I.	Ariſtoteles XVIII ætatis annum gerens Platonis auditor eſt.
	XL.	III.	II.	
	ARTAXERXES OCHUS.			Perſarum ARTAXERXES, qui & OCHUS, ann. XXVI.
	I.	IV.	III.	
OL. CIV.	II.	V.	IV.	Alexander Pheræus agnoſcitur.
	III.	VI.	V.	Camillus Gallos, qui bellum Romanis intulerant, ſuperat.
		PHILIPPUS.		Macedonum viceſimus tertius PHILIPPUS ann. XXVI.
	IV.	I.	VI.	
	V.	II.	VII.	
OL. CV.	VI.	III.	VIII.	Demoſthenes orator agnoſcitur.
	VII.	IV.	IX.	Ochus Apodaſmo Judæorum capta in Hyrcaniam accolas tranſlatos juxta mare Caſpium collocavit.
	VIII.	V.	X.	
MDCLX.	IX.	VI.	XI.	
OL. CVI.	X.	VII.	XII.	Dionyſius Sicilia pellitur.
	XI.	VIII.	XIII.	Alexander Philippi & Olympiados filius naſcitur.
	XII.	IX.	XIV.	Dion Syracuſis interimitur.
	XIII.	X.	XV.	Hipparinus Dionyſii filius Syracuſis tyrannidem exercet. Erynna poëtria agnoſcitur.
OL. CVII.	XIV.	XI.	XVI.	
	XV.	XII.	XVII.	
	XVI.	XIII.	XVIII.	ÆGYPTIORUM REGNUM DESTRUCTUM.

Ochus Ægyptum tenuit, Nectanebo in Æthiopiam pulſo: in quo Ægyptiorum regnum deſtructum eſt.

HUC USQUE MANETHOS.

	XVII.	XIV.	
OL. CVIII.	XVIII.	XV.	Ochus Sidonem ſubvertit, & Ægyptum ſuo junxit imperio.

PERS.

	PERS.	*MAC.*	CONSULUM.
MDCLXX.	XIX.	XVI.	Demoſthenes orator omnium ore celebratur.
	XX.	XVII.	Romani Gallos ſuperant.
	XXI.	XVIII.	Dionyſius Corinthum ſub fœdere navigavit.
OL. CIX.	XXII.	XIX.	Plato moritur. Poſt quem Academiam Speuſippus tenuit. Romani, quum Samnitas duobus prœliis cecidiſſent, univerſos confines, qui à ſua ſocietate diſceſſerant, in ditionem priſtinam redigunt.
	XXIII.	XX.	
	XXIV.	XXI.	
	XXV.	XXII.	Dionyſius Corintho expulſus.
OL. CX.	XXVI.	XXIII.	
	ARSES.		Perſarum tertius decimus ARSES Ochi filius ann. IV.
	I.	XXIV.	Deſcriptione facta Romæ inventa ſunt civium centum ſexaginta millia.
	II.	XXV.	Judæorum Pontifex Maximus Iaddus clarus habetur. Speuſippus moritur: cui ſuccedit Xenocrates.
MDCLXXX.	III.	XXVI.	
		ALEXANDER.	Macedonum viceſimus quartus ALEXANDER Philippi filius ann. XII. menſes VII.
OL. CXI.	IV.	I.	Manaſſes frater Iaddu Pontificis Iudæorum templum in monte Garizim conſtruxit.
	DARIVS.		Perſarum quartus decimus DARIVS Arſami filius ann. VI.
	I.	II.	
	II.	III.	Alexander adverſum Illyrios & Thraces feliciter dimicans, ſubverſis Thebis, in Perſas arma corripuit, & apud Granicum flumen regiis ducibus oppreſſis urbem Sardis capit.
	III.	IV.	Romanorum Conſul Manlius Torquatus filium ſuum, quod contra imperium in hoſtes pugnaverat, virgis cæſum ſecuri percuſſit.
OL. CXII.	IV.	V.	Alexander capta Tyro Iudæam invadit, à quo favorabiliter exceptus Deo victimas immolavit, Pontificem Templi honoribus plurimis
	V.	VI.	proſequitur, Andromacho locorum cuſtode dimiſſo, quem poſtea Samaritani interficiunt: ob quæ ab Ægypto reverſus Alexander magnis eos ſuppliciis afficit, & urbem eorum captam Macedonibus ad inhabitandum tradit.
	VI.	VII.	Alexandria in Ægypto condita VII anno Regis Alexandri: quo tempore etiam Latini à Romanis perdomiti ſunt.

PERSARUM REGNUM CONCIDIT.

Alexander obtinuit Babylonem interfecto Dario: in quo regnum Perſarum deſtructum eſt. Alexander regnavit Aſiæ ab anno regni ſui ſeptimo, uſque ad duodecimum: & tenuit omnia.

	MAC.	
	VIII.	Alexander Hyrcanos & Mardos capit: revertenſque in Ammone condidit Paretonium.
OL. CXIII.	IX.	
MDCXC.	X.	Alexander Aornin Petram capit, & Indum amnem tranſgreditur. Bellum Alexandri in India adverſum Porum & Taxilem.
	XI.	Harpalus fugit in Aſiam. Romani Samnitas ſubigunt, & colonias deducunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	MAC.	CONSULUM.
	XII.	Anaximenes & Epicurus clari habentur.

Alexander xxxii ætatis ſuæ anno moritur apud Babylonem. Poſt quem tranſlató in multos imperio, diverſi regnaverunt. Hinc Alexandrinorum naſcitur Regnum, quod eſt Ægypti: & per diverſas gentes, quas Alexander tenuerat, diverſi regnaverunt.

REGES GENTIUM.

	ALEX.	MAC.	CONSULUM.
	PTOLEMÆVS LAGI.	PHILIPPUS ARIDÆVS.	Ægypto primus regnavit PTOLEMÆVS Lagi filius ann. XL.
OL. CXIV.	I.	I.	Macedonum viceſimus quintus PHILIPPPVS, qui & ARIDÆVS, frater Alexandri ann. VII. Appius Claudius Cæcus Romæ clarus habetur, qui aquam Claudiam induxit, & viam Appiam ſtravit. Lydiam, & Thraciam, & Helleſpontum Lyſimachus tenuit. Macedonum duces in ſeditionem verſi.
	II.	II.	Agathocles Syracuſis tyrannidem exercet. Lamiacum motum bellum. Perdicca adverſus Ægyptios dimicat.
	III.	III.	Ptolemæus Lagi filius Jeroſolymis & Judæa in deditionem ſuam dolo redactis plurimos captivorum in Ægyptum tranſtulit. Judæorum Pontifex magnus Onias Jaddi filius clarus habetur.
	IV.	IV.	Menander primam fabulam cognomento Ὀργὴ docens ſuperat. Theophraſtus Philoſophus agnoſcitur, qui à divinitate loquendi, ut ait Cicero, nomen accepit.
OL. CXV.	V.	V.	Theodorus Atheos agnoſcitur. Demetrius Phalereus habetur illuſtris. Romani Samnites diutiſſime contra ſe prælïantes ad extremam ſervitutem ſui redigunt.

HINC ASIÆ REGNUM NASCITUR. ET MOX SYRIÆ.

	ALEX.	MAC.	ASIÆ.	
			ANTIGONVS	Aſiæ primus ANTIGONVS ann. XVIII.
	VI.	VI.	I.	
	VII.	VII.	II.	
		CASSANDER.		Macedonum viceſimus ſextus CASSANDER ann. XIX.
MDCC.	VIII.	I.	III.	
OL. CXVI.	IX.	II.	IV.	Menedemus & Speuſippus Philoſophi inſignes habentur.
	X.	III.	V.	
	XI.	IV.	VI.	
	XII.	V.	VII.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

REGNUM SYRIÆ ET BABYLONIS ET SUPERIORUM LOCORUM NASCITUR.

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	*ASIÆ.*	CONSULUM.
		SELEVCVS.			Syriæ primus SELEVCVS NICANOR ann. XXXII. Romani Marſos & Vmbros & Pelignos ſuperant. AB HOC LOCO EDESSENI SUA TEMPORA COMPUTANT.
OL. CXVII.	XIII.	I.	VI.	VIII.	Maccabæorum Hebræa hiſtoria hinc Græcorum ſupputat Regnum. Verum hi libri inter divinas ſcripturas non recipiuntur.
	XIV.	II.	VII.	IX.	
	XV.	III.	VIII.	X.	Romani colonias deducunt. Lyſimachia in Thracia condita.
	XVI.	IV.	IX.	XI.	Cyprum Ptolemæus invaſit.
OL. CXVIII.	XVII.	V.	X.	XII.	Theodorum Atheos agnoſcitur.
MDCCX.	XVIII.	VI.	XI.	XIII.	Demetrius Phalereus ad Ptolemæum veniens, impetravit, ut Athenienſibus democratia redderetur.
	XIX.	VII.	XII.	XIV.	
	XX.	VIII.	XIII.	XV.	
OL. CXIX.	XXI.	IX.	XIV.	XVI.	Seleucus Antiochiam, Laodiciam, Seleuciam, Apamiam, Edeſſam, Berœam, & Pellam urbes condidit: quarum Antiochiam XII anno regni extruxit.
	XXII.	X.	XV.	XVII.	
	XXIII.	XI.	XVI.	XVIII.	
					Seleucus Babylonem obtinuit.
				DEMETRIVS.	Aſiæ ſecundus DEMETRIVS, qui & POLIORCETES, ann. XVII.
	XXIV.	XII.	XVII.	I.	
OL. CXX.	XXV.	XIII.	XVIII.	II.	Judæorum Pontifex Maximus Simon Oniæ filius clarus habetur, cui cognomentum fuit Juſto propter ſolicitam in Deum religionem, & in cives ſuos pronam clementiam.
	XXVI.	XIV.	XIX.	III.	
			ANTIGONVS ET ALEXANDER.		Macedonum viceſimus ſeptimus ANTIGONVS & ALEXANDER Caſſandri filii ann. IV.
	XXVII.	XV.	I.	IV.	
MDCCXX.	XXVIII.	XVI.	II.	V.	
OL. CXXI.	XXIX.	XVII.	III.	VI.	Demetrius rex Aſiæ cognomento Poliorcetes Samaritarum urbem vaſtat, quam Perdicca ante conſtruxerat.
	XXX.	XVIII.	IV.	VII.	
			DEMETRIVS.		Macedonum viceſimus octavus DEMETRIVS ann. VI.
	XXXI.	XIX.	I.	VIII.	Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt civium Romanorum CCLXX milia.
	XXXII.	XX.	II.	IX.	Legati Alexandrini à Ptolemæo primum Romam miſſi amicitias impetraverunt.
					Menander Comicus moritur.
OL. CXXII.	XXXIII.	XXI.	III.	IX.	Romani Gallos Tyrrhenoſque ſuperant, & Sabinorum terra ſorte dividitur.

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	*ASIÆ.*	CONSULUM.
	XXXIV.	XXII.	IV.	XI.	Seleucus in eas urbes, quas extruxerat, Judæos transfert, jus eis civium & municipalem ordinem cum Græcis æquali honore concedens.
	XXXV.	XXIII.	V.	XII.	
	XXXVI.	XXIV.	VI.	XIII.	
			PYRRHUS.		Macedonum viceſimus nonus PYRRHUS menſes VII.
OL. CXXIII.	XXXVII.	XXV.		XIV.	Judæorum Pontifex Eleazarus frater Simonis ſuſcipit templi miniſterium, filio Simonis Onia paruo admodum derelicto.
			LYSIMACHUS.		Macedonum poſt PYRRHVM LYSIMACHVS ann. V.
MDCCXXX.	XXXVIII.	XXVI.	I.	XV.	Serapis ingreſſus eſt Alexandriam. Conditæ à Romanis Ariminum, & Beneventum.
	XXXIX.	XXVII.	II.	XVI.	Demetrius ſemetipſum Seleuco tradidit.
	XL.	XXVIII.	III.	XVII.	Seleucus in Cilicia capto Demetrio, Syriæ & Aſiæ pariter imperavit: & ex utroque regno unum fecit imperium.
	PTOLEMÆVS PHILADELPHUS.				Ægypti ſecundus PTOLEMÆVS PHILADELPHVS ann. XXXVIII.
OL. CXXIV.	I.	XXIX.	IV.		Soſtratus Cnidius Pharum in Alexandria conſtruxit. Romani Crotonem capiunt.
	II.	XXX.	V.		Ptolemæus Philadelphus Judæos, qui in Ægypto erant, liberos eſſe permiſit, & vaſa Eleazaro Pontifici Jeroſolymarum votiva tranſmittens divinas ſcripturas in Græcam vocem ex Hebræa lingua per LXX interpretes transferre curavit: quas in Alexandrina Bibliotheca habuit, quam ſibi ex omni genere literaturæ comparaverat.
			PTOLEMÆVS CERAVNOS.		Macedonum triceſimus primus PTOLEMÆVS, qui & CERAVNOS, menſes IX. Poſt quem triceſimus ſecundus MELEARGVS menſes duos. ANTIPATER dieb. XLV.
	III.	XXXI.	I.		
			SOSTHENES.		Macedonum triceſimus quartus SOSTHENES ann. II.
	IV.	XXXII.	I.		
		ANTIOCHVS SOTER.			Poſt Seleucum in Syria & Aſia regnavit ANTIOCHVS, qui & SOTER, ann. XIX.
OL. CXXV.	V.	I.	II.		
			ANTIGONVS GONATAS.		Macedonum triceſimus quintus ANTIGONVS GONATAS ann. XXXVI.
	VI.	II.	I.		Antigonus cognomento Gonatas Lacedæmonem obtinuit.
	VII.	III.	II.		

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	CONSULUM.
MDCCXL.	VIII.	IV.	III.	
OL. CXXVI.	IX.	V.	IV.	Vna Virginum Romanarum in corruptione deprehenſa percutitur.
	X.	VI.	V.	Milo Romanis Tarentum tradidit.
	XI.	VII.	VI.	Romani Calabriam Meſſanamque tenuerunt.
	XII.	VIII.	VII.	
OL. CXXVII.	XIII.	IX.	VIII.	Aratus cognoſcitur.
	XIV.	X.	IX.	Argenteus nummus primum in Vrbe figuratur.
	XV.	XI.	X.	Polemo Philoſophus moritur: poſt quem Arceſilas & Crates clari habentur.
	XVI.	XII.	XI.	
OL. CXXVIII.	XVII.	XIII.	XII.	Romani colonias deduxerunt, multæque urbes in Sicilia eis junctæ.
MDCCL.	XVIII.	XIV.	XIII.	
	XIX.	XV.	XIV.	Romæ Virgo Veſtalis in ſtupro detecta laqueo vitam explet.
	XX.	XVI.	XV.	
OL. CXXIX.	XXI.	XVII.	XVI.	Zeno Stoicus moritur: poſt quem Cleanthes.
	XXII.	XVIII.	XVII.	Romani Syracuſas capiunt.
	XXIII.	XIX.	XVIII.	Nicomedes rex Bithymiæ Aſtacum urbem amplians Nicomediam nuncupavit.
		ANTIOCHUS THEOS		Syriæ tertius ANTIOCHVS, qui vocabatur THEOS, ann. XV.
	XXIV.	I.	XIX.	Romani Carthaginienſes navali certamine ſuperant, & centum Libyæ urbes capiunt.
OL. CXXX.	XXV.	II.	XX.	
	XXVI.	III.	XXI.	
	XXVII.	IV.	XXII.	Eraſiſtratus medicus agnoſcitur.
MDCCLX.	XXVIII.	V.	XXIII.	
OL. CXXXI.	XXIX.	VI.	XXIV.	Antigonus Athenienſibus reddidit libertatem.
	XXX.	VII.	XXV.	Judæorum Pontificatum poſt Eleazarum avunculus ejus Manaſſes accepit.
	XXXI.	VIII.	XXVI.	
	XXXII.	IX.	XXVII.	
OL. CXXXII.	XXXIII.	X.	XXVIII.	Carthaginienſes XC Romanorum naves in Sicilia capiunt Metello Conſule verſo in fugam.
	XXXIV.	XI.	XXIX.	
	XXXV.	XII.	XXX.	
	XXXVI.	XIII.	XXXI.	
OL. CXXXIII.	XXXVII.	XIV.	XXXII.	Parthis à Macedonum imperio recedentibus, primus regnavit ARSACES, unde ARSACIDÆ dicti.

ALEX.

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	CONSULUM.
MDCCLXX.	XXXVIII.	XV.	XXXIII.	
	PTOLEMÆVS EVERGETES.	SELEVCUS CALLINICUS.		Ægypti tertius PTOLEMÆVS EVERGETES ann. XXVI. Syriæ SELEVCVS CALLINICVS ann. XX.
	I.	I.	XXXIV.	

Judæorum Pontifex Onias Simonis Juſti filius clarus habetur, qui conſueta Ptolemæo Regi tributa non reddens ad iram eum impulit. Verum Joſephus vir inter ſuos nobilis legatus à Judæis ad Ptolemæum miſſus, quum familiaritatem Regis ob plurima in eum meruiſſet obſequia, dux Judææ & regionum finitimarum conſtituitur.

	II.	II.	XXXV.	
OL.CXXXIV.	III.	III.	XXXVI.	Cenſu Romæ agitato inventa ſunt hominum CCLX milia.
			DEMETRIVS.	Macedonum triceſimus ſextus DEMETRIVS ann. X.
	IV.	IV.	I.	
	V.	V.	II.	Romæ templum Veſtæ incenſum.
	VI.	VI.	III.	
OL. CXXXV.	VII.	VII.	IV.	
	VIII.	VIII.	V.	Quintus Ennius Poëta Tarenti naſcitur: qui à Catone Quæſtore Romam tranſlatus habitavit in monte Aventino, parco admodum ſumptu contentus, & unius ancillæ miniſterio.
	IX.	IX.	VI.	
MDCCLXXX.	X.	X.	VII.	
OL.CXXXVI.	XI.	XI.	VIII.	Virgo Veſtalis Romæ à ſervo corrupta propriâ ſe manu interimit.
	XII.	XII.	IX.	
	XIII.	XIII.	X.	
			ANTIGONVS	Macedonum triceſimus ſeptimus ANTIGONVS ann. XV.
	XIV.	XIV.	I.	
OL.CXXXVII.	XV.	XV.	II.	Judæorum Pontifex Maximus Simon Oniæ filius clarus habetur: ſub quo Jeſus filius Syrach Sapientiæ librum componens, quem vocant PANARETON, etiam Symeonis in eo fecit mentionem.
	XVI.	XVI.	III.	
	XVII.	XVII.	IV.	
	XVIII.	XVIII.	V.	
OL.CXXXVIII.	XIX.	XIX.	VI.	XL ferme millia Gallorum à Romanis cæſa.
MDCCXC.	XX.	XX.	VII.	
		SELEVCVS CERAVNOS.		Syriæ SELEVCVS CERAVNOS ann. III.
	XXI.	I.	VIII.	

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	CONSULUM.
	XXII.	II.	IX.	
OL. CXXXIX	XXIII.	III.	X.	
		ANTIOCHVS MAGNVS.		Syriæ ANTIOCHVS MAGNVS ann. XXXVI.
	XXIV.	I.	XI.	Caria & Rhodus ita terræ motu concuſſæ ſunt, ut Coloſſus magnus ruerit.
	XXV.	II.	XII.	
	XXVI.	III.	XIII.	
	PTOLEMÆVS PHILOPATOR			Ægypti quartus PTOLEMÆVS PHILOPATOR ann. XVII. Ea, quæ in tertio Maccabæorum libro ſcripta, ſunt, ſub hoc Principe geſta ſunt.
OL. CXL.	I.	IV.	XIV.	
	II.	V.	XV.	
			PHILIPPVS.	Macedonum triceſimus octavus PHILIPPVS ann. XLII.
	III.	VI.	I.	
MDCCC.	IV.	VII.	II.	
OL. CXLI.	V.	VIII.	III.	Victi Judæi: & LX millia armatorum ex numero eorum cæſa.
	VI.	IX.	IV.	Romæ Virgines Veſtæ ob ſtupri reatum terra obrutæ ſunt.
	VII.	X.	V.	Eratoſthenes agnoſcitur.
	VIII.	XI.	VI.	Romani Marcello conſule Syracuſas capiunt.
OL. CXLII.	IX.	XII.	VII.	Romani ſubigunt Capuam & Siciliam.
	X.	XIII.	VIII.	Antiochus rex Syriæ victo Philopatore Ptolemæo Judæam ſibi ſociat.
	XI.	XIV.	IX.	
	XII.	XV.	X.	Levinus cum rege Aſiæ Attalo amicitiam facit.
OL. CXLIII.	XIII.	XVI.	XI.	Judæorum Pontifex Maximus Onias filius Simonis inſignis habetur: ad quem Lacedæmoniorum rex Arius legatos miſit.
MDCCCX.	XIV.	XVII.	XII.	
	XV.	XVIII.	XIII.	
	XVI.	XIX.	XIV.	
OL. CXLIV.	XVII.	XX.	XV.	Scipio Iberiæ multas urbes recipit.
	PTOLEMÆVS EPIPHANES.			Ægypti quintus PTOLEMÆVS EPIPHANES ann. XXIV.
	I.	XXI.	XVI.	Ptolemæus Epiphanes Scopa principe militiæ deſtinato, Judæam capit, & plurimas Syriæ civitates.

ALEX.

	ALEX.	*SYR.*	*MAC.*	CONSULUM.
	II.	XXII.	XVII.	Nævius Comicus Uticæ moritur pulſus Roma factione nobilium, ac præcipue Metelli.
	III.	XXIII.	XVIII.	
OL.CXLV.	IV.	XXIV.	XIX.	Plautus ex Vmbria Sarſinas Romæ moritur, qui propter annonæ difficultatem ad molas manuaris piſtorem ſe locaverat, ibi, quoties ab opere vacaſſet, ſcribere fabulas ſolitus, ac vendere.
	V.	XXV.	XX.	
	VI.	XXVI.	XXI.	Juxta Theram apparuit inſula, quæ vocatur Hiera.
MDCCCXX.	VII.	XXVII.	XXII.	Antiochus Scopam ſuperavit, Syriæ urbes recepit, & Judæis voluntate conjungitur.
OL. CXLVI.	VIII.	XXVIII.	XXIII.	Romani Græcos liberos eſſe juſſerunt: & univerſa Iberia imperata fecit.
	IX.	XXIX.	XXIV.	
	X.	XXX.	XXV.	Antiochus Iudæorum erga ſe cognita voluntate magnis eos muneribus donat, & per epiſtolas crebris laudibus proſequitur.
	XI.	XXXI.	XXVI.	
OL.CXLVII.	XII.	XXXII.	XXVII.	Poſt prælium, quo in Thermopylis victus Antiochus, hoc inter Romanos & eum convenit, ut mille talenta per annos ſingulos vectigalis nomine eis ſolveret.
	XIII.	XXXIII.	XXVIII.	Romani multas colonias deduxerunt.
	XIV.	XXXIV.	XXIX.	Antiochus in Amicitiam Ptolemæi egreſſus pacem cum eo facit; & Cleopatra filia ſua uxore ei tradita, dotis nomine Syriam, Phœnicen, Samariam, Iudæamque concedit.
	XV.	XXXV.	XXX.	Eumenes frater Regis Attali, qui Eumeniam in Phrygia condidit, clarus habetur.
OL.CXLVIII.	XVI.	XXXVI.	XXXI.	Secundus liber Maccabæorum apud Iudæos hujus temporis geſta continet.
		SELEVCHVS. PHILOPATOR		Syriæ SELEUCUS PHILOPATOR ann. XII.
MDCCCXXX.	XVII.	I.	XXXII.	

Titus Livius Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur, qui ob ingenii meritum à Livio Salinatore, cujus liberos erudiebat, libertate donatus eſt.

	XVIII.	II.	XXXIII.	Quum ab Antiocho per legatos Annibal repoſceretur, cui ſe à Scipione victus ſociaverat, ad Pruſiam regem Bithyniæ transfugit: quem quum rurſus per Flaminium etiam ab eo Senatus repeteret, quum tradendus eſſet, venenum bibit, & apud Libyſſam Bithyniæ ſepultus eſt.
	XIX.	III.	XXXIV.	
OL. CXLIX.	XX.	IV.	XXXV.	

Simon præpoſitus Templi Ieroſolymarum ad Apollonium Phœnices ducem confugiens multis ei muenribus promiſſis ſacerdotium ſibi vindicare cœpit; quo Seleucus audito Heliodorum mittit ad negotium pervidendum. Qui quum in Iudæam veniſſet, inique judicans, & multa perperam gerens divinis adverſum ſe ſignis deterretur, & ad Seleucum revertitur. Onias autem Sacerdos curaverat, ut Simon profugus fieret.

XXI.	V.	XXXVI.
XXII.	VI.	XXXVII.
XXIII.	VII.	XXXVIII.

ALEX.

	ALEX.	*SYRI*	*MAC.*	CONSULUM.
				Hyrcanus Ioſephi Iudææ ducis filius, quum ad Ptolemæum perrexiſſet, honorifice ab eo ſuſceptus eſt. Verum fratres ejus, ſeditione contra eum mota, magnarum calamitatum Iudææ genti cauſſa extiterunt.
OL. CL.	XXIV.	VIII.	XXXIX.	
	PTOLEMÆVS PHILOMETOR.			Ægypti ſextus PTOLEMÆVS PHILOMETOR ann. XXXV.
	I.	IX.	XL.	Statius Cæcilius Comœdiarum ſcriptor clarus habetur, natione Inſuber Gallus, & Ennii primum contubernalis. Quidam Mediolanenſem ferunt. Mortuus eſt anno poſt mortem Ennii, & juxta Ianiculum ſepultus.
	II.	X.	XLI.	
MDCCCXL.	III.	XI.	XLII.	
			PERSES	Macedonum triceſimus nonus PERSES ann. X.
OL. CLI.	IV.	XII.	I.	Ariſtobulus natione Iudæus Peripateticus Philoſophus cognoſcitur, qui ad Philometorem Ptolemæum Explanationum in Moyſen commentarios ſcripſit.
		ANTIOCHVS EPIPHANES.		Syriæ ANTIOCHVS EPIPHANES ann. XI.
	V.	I.	II.	
	VI.	II.	III.	
	VII.	III.	IV.	
OL. CLII.	VIII.	IV.	V.	Antiochus Epiphanes, quum de regione Ptolemæorum, quam ſubito invaſerat, Senatus præcepto receſſiſſet, Iudæam venit, ibique Ieſu, qui & Iaſon, fratri Oniæ Pontificatum tradidit. Quo expulſo deinde Oniam cognomento Menelaum ſucceſſorem ei dedit. Itaque ob ſacerdotii dignitatem orta ſeditione inter Principes ingentium miſeriarum ſemina pullularunt.
	IX.	V.	VI.	
	X.	VI.	VII.	
	XI.	VII.	VIII.	
OL. CLIII.	XII.	VIII.	IX.	

Antiochus Iudæorum legem impugnat: ac primum quidem omnem eorum provinciam ad idololatriam compellens, qui parere noluerat, necat. Poſtea vero Ieroſolymam aſcendens, templum & vaſa Dei, quæ in miniſterio fuerant conſecrata, vaſtat, & in templo Iovis Olympii ſimulachrum ponit: in Samaria ſuper verticem montis Garizim Iovis Peregrini delubrum ædificavit, ipſis Samaritanis, ut hoc faceret, precantibus. Verum hoc in tempore Matathias quidam ex Sacerdotibus filius Aſamonei ex vico Moddim adverſum Antiochi duces arma corripiens, fultus etiam auxilio filiorum, leges patrias vindicavit Olympiade CLIII.

Ennius Poëta ſeptuagenario major articulari morbo periit: ſepultuſque in Scipionis monumento, via Appia, intra primum ab Vrbe miliarium. Quidam oſſa ejus Rudiam ex Ianiculo tranſlata affirmant.

MDCCCL.	XIII.	IX.	X.
	ALEX.	*SYR.*	CONSVLVM.
			MACEDONVM REGNVM DEFECIT.
	XIV.	X.	

	ALEX.	*SYR.*	CONSULUM.
	XV.	IX.	Romani interfecto Perſe, Macedonas, Illyricos, & Galatas liberos eſſe juſſerunt.
		ANTIOCHUS EUPATOR.	Syriæ & Aſiæ ANTIOCHUS EUPATOR ann. II.
OL. CLIV.	XVI.	I.	Judæorum dux Juda, qui & Maccabæus, filius Mattathiæ Antiochi duces de Judæa expellens, & Templum ab Idolorum imaginibus emundans patrias leges poſt triennium ſuis civibus reddidit Olympiade CLIV.
	XVII.	II.	
		DEMETRIVS SOTER	Syriæ & Aſiæ DEMETRIUS SOTER ann. XII.
	XVIII.	I.	
	XIX.	II.	

Menelao Pontifice Judæorum à juniore Antiocho occiſo, qui prius Judæam Epiphani Antiocho prodiderat, Alcimus alienus à genere ſacerdotali ambitione pontificatum invadit. Ob quod Onias filius Pontificis Oniæ Ægyptum tranſmigrans in Heliopolitano pago civitatem nominis ſui condidit, templo ad ſimilitudinem templi patrii conſtructo. Alcimus vero adverſum Judam Maccabæum inimicitias gerens poſt non multum temporis Dei ira percuſſus interiit. Ac ſic cum omnium Judæorum favore Judæ Maccabæo ſacerdotium decernitur. Qui dignitate ſuſcepta legatos Romam dirigit. Decrevitque Senatus Judæos amicos & auxiliatores Romanorum habendos.

	ALEX.	*SYR.*	*IVD.*	CONSULUM.
			IUDA.	Judæorum dux JUDA ann. III.
OL. CLV.	XX.	III.	I.	
	XXI.	IV.	II.	
	XXII.	V.	III.	

Publius Terentius Carthaginienſis Comœdiarum ſcriptor ob ingenium & formam libertate donatus in Arcadia moritur, qui primam Andriam, antequam Ædilibus venderet, Cæcilio multum ſe miranti legit.

			IONATHAS.	Juda adverſum Demetrii duces inito prælio occiditur, tribus annis pontificatu geſto.
MDCCCLX.	XXIII.	VI.	I.	Judæorum dux JONATHAS ann. XIX.
OL. CLVI.	XXIV.	VII.	II.	Ariſtarchus Grammaticus agnoſcitur.
	XXV.	VIII.	III.	Judæorum dux Jonatha frater Judæ, Bacchide duce Demetrii Judæa expulſo, Pontificatum ſuſcepit.
	XXVI.	IX.	VI.	

Pacuvius Brunduſinus Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur: vixitque Romæ quoad picturam exercuit, ac fabulas vendidit. Deinde Tarentum tranſgreſſus, prope nonagenarius diem obiit.

	XXVII.	X.	V.	
OL. CLVII.	XXVIII.	XI.	VI.	Pſeudo-Philippus regnat in Macedonia anno uno.
	XXIX.	XII.	VII.	Romani interfecto Pſeudo-Philippo Macedonas tributarios faciunt.

ALEX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ALEX.	SYR.	IVD.	CONSULUM.
		ALEXANDER.		Aſiæ & Syriæ ALEXANDER ann. X. menſ. VII.
	XXX.	I.	VIII.	Alexander Antiochi, qui Epiphanes cognominatus eſt, filius Syriæ & Aſiæ imperans Ionatham corona & multis inſignibus donis proſequitur.
	XXXI.	II.	IX.	
OL. CLVIII.	XXXII.	III.	X.	Samaritani & Judæi Alexandriæ, Ptolemæo judicante, contendunt de honoribus ex utraque parte templo ſuo deferendis. Et ſuperant Judæi. Lucilius Poeta naſcitur.
MDCCCLXX.	XXXIII.	IV.	XI.	Deſcriptione Romæ facta, inventa ſunt hominum CCCXXII milia.
	XXXIV.	V.	XII.	Oppius Gallos capit: & Carthago in ditionem Romanam per Scipionem redigitur habens à conditione ſui ann. DCLXVIII: ut vero alii affirmant, DCCXLVIII.
	XXXV.	VI.	XIII.	
	PTOLEMÆVS EVERGETES.			Ægypti ſeptimus PTOLEMÆUS EVERGETES ann. XXIX.
OL. CLIX.	I.	VII.	XIV.	Jonatha dux Judæorum pariter & Pontifex cum Romanis & Spartiatis amicitias facit.
	II.	VIII.	XV.	Alexandro filio Balæ Regis Syriæ Ptolemæus filiam ſuam tradidit uxorem.
	III.	IX.	XVI.	Scipio Numantinos ſubvertit.
	IV.	X.	XVII.	Brutus Iberiam uſque ad Oceanum ſubegit. Trypho Antiochum occidit Alexandri filium.
		DEMETRIVS.		Syriæ & Aſiæ DEMETRIUS ann. III.
OL. CLX.	V.	I.	XVIII.	Ptolemæus Demetrio filiam ſuam tradidit uxorem cum regno, quod abſtulerat Alexandro.
	VI.	II.	XIX.	

Lucius Accius Tragœdiarum ſcriptor clarus habetur natus Mancino & Serrano Conſulibus parentibus libertinis: & ſeni jam Pacuvio Tarenti ſua ſcripta recitavit; à quo & fundus Accianus juxta Piſaurum dicitur, quia illuc inter colonos fuerat ex Urbe deductus.

Tryphon Jonatham Pontificem Judæorum interfecit, & in ſacerdotium frater Jonathæ Simon aſſumitur.

			SIMON	Judæorum dux SIMON ann. VIII.
	VII.	III.	I.	Tryphon Syriæ regnum conatus invadere, Antiocho filio Alexandri interfecto, ad extremum & ipſe ſupermoritur.
		ANTIOCHVS SIDETES.		Poſt Demetrium regnavit univerſæ Syriæ frater ejus ANTIOCHVS, qui cognominatus eſt SIDETES, ann. IX.
MDCCCLXXX.	VIII.	I.	II.	
OL. CLXI.	IX.	II.	III.	Simoni Iudæorum Pontifici pariter & Principi Romani & Spartiatæ, legatione ejus libenter excepta, amicalia miſere ſcripta.
	X.	III.	IV.	
	XI.	IV.	V.	Bellum ſervile ortum in Sicilia.

	ALEX.	*SYR.*	*IVD.*	CONSULUM.
	XII.	V.	VI.	Primus liber Macchabæorum hujus temporis hiſtoriam continet.
OL. CLXII.	XIII.	VI.	VII.	

Antiochus Sidetes rex Syriæ adverſum Judæam arma corripiens & Jeroſolymam circundans, quum ad conditiones Pontificem Simonem compuliſſet, recedit Olympiade CLXII.

	XIV.	VII.	VIII.	Attalus moriens regni ſui populum Romanum inſtituit heredem.

Simon Judæorum Pontifex interficitur. Cui ſuccedit filius ſuus JOHANNES.

			HYRCANVS JOHANNES.	Judæorum rex HYRCANVS, qui & JOHANNES ann. XXVI.
	XV.	VIII.	I.	
	XVI.	IX.	II.	
		DEMETRIUS.		Arſaces Parthus Antiochum interfecit. Poſt quem DEMETRIVS ann. IV.
OL. CLXIII.	XVII.	I.	III.	Servi, qui in Sicilia rebellabant, obſidionis neceſſitate compulſi ad ſua invicem cadavera devoranda converſi ſunt.
MDCCCXC.	XVIII.	II.	IV.	Arverni nobiliſſima Galliarum urbs capta, & Rex Vituitus.
	XIX.	III.	V.	Juxta Æoli inſulas igne ex flatu ſuſcitato, apparuit inſula, quæ nunc HIERA vocatur.
	XX.	IV.	VI.	Johannes dux Judæorum & Pontifex adverſum Hyrcanos bellum gerens Hyrcani nomen accepit, & à Romanis jus amicitiæ poſtulans decreto Senatus inter amicos relatus eſt.
		ANTIOCHVS GRYPVS.		Syriæ & Aſiæ ANTIOCHVS GRYPVS ann. XII.
OL. CLXIV.	XXI.	I.	VII.	
	XXII.	II.	VIII.	
	XXIII.	III.	IX.	
	XXIV.	IV.	X.	Narbonam coloniæ deductæ.
OL. CLXV.	XXV.	V.	XI.	Hyrcanus Pontifex Judæorum Samariam, quæ noſtro tempore Sebaſte vocatur, obſidione captam ſolo coæquavit: quam poſtea Herodes reſtaurans SEBASTEN in honorem Auguſti vocari voluit.
	XXVI.	VI.	XII.	
	XXVII.	VII.	XIII.	
MDCCCC.	XXVIII.	VIII.	XIV.	
OL. CLXVI.	XXIX.	IX.	XV.	Marcus Terentius Varro Philoſophus & Poëta naſcitur.
	PTOLEMÆVS PHYSCON.			Ægypti octavus PTOLEMÆVS PHYSCON, qui & SOTER, ann. XVII.
	I.	X.	XVI.	Antiochus Cyzicenus Grypo ejecto Syriam obtinuit: ac rurſum Grypus ſuperato Cyziceno eandem recepit. Ita ex ſucceſſione regnabant adverſum ſe invicem dimicantes.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ALEX.	*SYR.*	*IVD.*	CONSULUM.
	II.	XI.	XVII.	
	III.	XII.	XVIII.	
		ANTIOCHVS CYZICENVS.		Syriæ & Aſiæ ANTIOCHVS CYZICENVS ann XVIII.
OL.CLXVII.	IV.	I	XIX.	
	V.	II.	XX.	
	VI.	III.	XXI.	
	VII.	IV.	XXII.	
OL.CLXVIII	VIII.	V.	XXIII.	Jugurtha contra Romanos dimicans capitur.
MDCCCCX.	IX.	VI.	XXIV.	Rhodo terræmotu concuſſa, Coloſſus ruit.
	X.	VII.	XXV.	Jonatha glorioſe apud Judæos principatum gerit. Cicero Arpini naſcitur, matre Helvia, patre equeſtris ordinis ex regio Volſcorum genere.
	XI.	VIII.	XXVI.	Cn. Pompejus Magnus oritur.
			ARISTOBVLVS.	Judæorum ARISTOBVLVS anno uno
OL. CLXIX.	XII.	IX.	I.	

Ariſtobulus filius Jonathæ Rex pariter & Pontifex primus apud Judæos diadematis ſumpſit inſigne poſt CCCCLXXXIV annos Babylonicæ captivitatis. Poſt quem regnavit IANNÆVS cognomento ALEXANDER, qui pontificatum quoque adminiſtrans crudeliſſime civibus præfuit.

			IANNÆVS.	Iudæorum IANNÆVS, qui ALEXANDER, ann XXVII.
	XIII.	X.	I.	Turpilius Comicus ſenex admodum Sinueſſæ moritur. Cajus Lucillus Satyrarum ſcriptor Neapoli moritur, ac publico funere effertur, anno ætatis XLVI.
	XIV.	XI.	II.	M. Furius Poëta cognomento Bibaculus Cremonæ naſcitur.
	XV.	XII.	III.	
OL. CLXX.	XVI.	XIII.	IV.	CC milia Cimbrorum cæſa: LXXX milia capta per Marium cum duce Teutomodo.
	XVII.	XIV.	V.	C. Marius quinquies Conſul juxta Eridanum Cimbros ſuperat, & de his cum Catulo triumphat. Thraces à Romanis victi. Rurſum in Sicilia bellum ſervile conſurgit. Expulſo de regno Phyſcone Ptolemæo per matrem Cleopatram & in Cyprum ſecedente, PTOLEMÆVS, qui & ALEXANDER, ſuccedit.
	PTOLEMÆVS ALEXANDER.			Ægypti nonus PTOLEMÆVS ALEXANDER ann. X.
	I.	XV.	VI.	
MDCCCCXX	II.	XVI.	VII.	Aquilius in Sicilia bellum ſervile compeſcuit.
OL. CLXXI.	III.	XVII.	VIII.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ALEX.	SYR.	IVD.	CONSULUM.
				Ptolemæus rex Cyrenæ moriens Romanos teſtamento dimiſit heredes.
	IV.	XVIII.	IX.	Seleucus ab Antiocho filio Cyziceni vivus exuritur.
				Titus Lucretius Poëta naſcitur : qui poſtea amatorio poculo in furorem verſus, quum aliquot libros per intervalla inſaniæ conſcripſiſſet, quos poſtea Cicero emendavit, propria ſe manu interfecit anno ætatis quadrageſimo quarto.
		PHILIPPVS.		
	V.	I.	X.	Syriæ & Aſiæ PHILIPPVS ann. II.
	VI.	II.	XI.	Antiochus in Parthos fugiens Pompejo ſe deinceps tradidit: poſt quem Philippus captus eſt à Gabinio.

HUC USQUE SYRIA POSSESSA PER REGES IN ROMANAM DITIONEM CESSIT.

	ALEX.	IVD.	CONSULUM.
OL.CLXXII.	VII.	XII.	Bellum adverſum Romanos Picentes, Marſi, Pelignique moverunt.
	VIII.	XIII.	L. Pomponius Bononienſis Attellanarum ſcriptor clarus habetur.
	IX.	XIV.	Ptolemæus, qui à matre fuerat ejectus, regreſſus de fuga regnum obtinuit, quia Alexandrum, qui ante eum fuerat, ob interfectionem matris cives pepulerant.
	X.	XV.	
	PTOLEMÆVS CLEOPATRÆ FILIVS.		Ægypti decimus PTOLEMÆVS Cleopatræ filius ann. VIII.
OL.CLXXIII.	I.	XVI.	

Plotius Gallus primus Romæ Latinam Rhetoricam docuit: de quo Cicero ſic refert: *Memoria teneo pueris nobis primum Latine docere cœpiſſe Plotium quendam.*

MDCCCCXXX.	II.	XVII.	C. Valerius Catullus ſcriptor Lyricus Veronæ naſcitur.
	III.	XVIII.	Salluſtius Criſpus ſcriptor hiſtoricus in Sabinis Amiterni naſcitur.
	IV.	XIX.	Sulla Athenienſes vaſtat. Deſcriptione Romæ facta, inventa ſunt hominum CCCCLXIII milia.
OL.CLXXIV.	V.	XX.	Templum tertio apud Delphos à Thracibus incenſum, & Romæ Capitolium.
	VI.	XXI.	Jannæus plurimas civitates capit.
	VII.	XXII.	P. Terentius Varro vico Atace in Provincia Narbonenſi naſcitur: qui poſtea XXXV annum agens Græcas literas cum ſummo ſtudio didicit.
	VIII.	XXIII.	Vultacilius Plotus Latinus Rhetor, Cn. Pompei libertus & doctor ſcholam Romæ aperuit. Viceſimo ſexto annis ætatis Cicero Quintium defendit.
	PTOLEMÆVS DIONYSIVS.		Ægypti undecimus PTOLEMÆUS DIONYSIVS ann. XXX.
OL.CLXXV.	I.	XXIV.	Sulla Romam obtinuit, & poſt biennium moritur. Roſcio contra Chryſogonum defenſo, Cicero Athenas ſecedit, & inde poſt triennium Romam regreditur.
	II.	XXV.	Pompejus glorioſiſſime triumphat. Lepidus publicus hoſtis judicatur.
	III.	XXVI.	Titus Quintius Atta ſcriptor Togatarum Romæ moritur: ſepultuſque via Præneſtina ad miliarium ſecundum.

	ALEX.	*IVD.*	CONSULUM.
MDCCCCXL.	IV.	XXVII.	

ALEXANDRA, quæ & SALINA, uxor Alexandri Jeroſolymis regnavit: ex cujus ætate Judæos rerum confuſio, & variæ clades oppreſſerunt.

		ALEXANDRA.	Judæorum ALEXANDRA, quæ & SALINA, ann. IX.
OL.CLXXVI.	V.	I.	Bellum gladiatorium in Campania.
	VI.	II.	
	VII.	III.	L. Lucullus primus imperator appellatus eſt victa Armenia, Meſopotamia, & Neſibi cum fratre Regis capta.
	VIII.	IV.	Pompejus univerſam Iberiam ſubjugavit.
OL.CLXXVII	IX.	V.	M. Lucullus de Beſſis triumphavit, capta Cabyle, & Tomis, & cæteris vicinis urbibus.
	X.	VI.	Craſſus triumphavit.
	XI.	VII.	Virgilius Maro in pago, qui Andes dicitur, haud procul à Mantua naſcitur, Pompejo & Craſſo Conſulibus.
	XII.	VIII.	M. Porcius Cato Stoicus Philoſophus agnoſcitur.
OL.CLXXVIII	XIII.	IX.	Antiochia Syriæ capta à Romanis. Creticum bellum motum. Unde Metellus Creticus. Lucus Daphnenſium juxta Antiochiam à Pompejo Apollini conſecratur.

Judæi Romanorum per Pompejum vectigales facti, & Pontificatum apud eos ſuſcepit HYRCANUS annis XXXIV.

		HYRCANUS	
MDCCCCL.	XIV.	I.	

Ariſtobulus & Hyrcanus filii Alexandræ contra ſe de imperio dimicantes occaſionem præbuere Romanis, ut Judæam invaderent. Itaque Pompejus Jeroſolymam veniens, capta urbe & Templo reſerato, uſque ad ſancta ſanctorum accedit: Ariſtobulum vinctum ſecum abducit: Pontificatum confirmat Hyrcano. Deinde Herodis Aſcalonitæ filium procuratorem Palæſtinæ facit.

	XV.	II.	
	XVI.	III.	Libya per teſtamentum Apionis Regis Romanorum relicta.
OL.CLXXIX	XVII.	IV.	Horatius Flaccus Satyricus, & Lyricus Poëta libertino patre Venuſi naſcitur.
	XVIII.	V.	Apollodorus Pergamenus Græcus orator præceptor Callidii & Auguſti clarus habetur.
	XIX.	VI.	Pompejus captis Jeroſolymis tributarios Judæos facit.
	XX.	VII.	Ea, quæ de Catilina, Cethego, Lentulo, & Conſule Cicerone Salluſtius ſcribit, & Livius, hoc geſta ſunt tempore.
OL.CLXXX.	XXI.	VIII.	Cicero in exilio annum fecit, honorifice ſuſceptus à Plancio. Pompejus Imperator appellatus.
	XXII.	IX.	Cæſar Luſitaniam & quaſdam inſulas in Oceano capit.
	XXIII.	X.	Meſſala Corvinus orator naſcitur, & Titus Livius Patavinus ſcriptor Hiſtoricus.
MDCCCCLX.	XXIV.	XI.	Virgilius Cremonæ ſtudiis eruditur. Catullus triceſimo ætatis anno Romæ moritur.

M. Callidius orator clarus habetur: qui bello poſtea civili Cæſarianas partes ſecutus, quum togatam Galliam regeret, Placentiæ obiit.

	ALEX.	*IVD.*	CONSULUM.
OL.CLXXXI	XXV.	XII.	Cæſar Rhenum tranſiens Germanos vaſtat.
	XXVI.	XIII.	Craſſus Conſul cum filio ſuo apud Carras captus.
	XXVII.	XIV.	Ventidius primus Romanorum Parthos ſuperat.
	XXVIII.	XV.	

Curio promptus & popularis orator Romæ habetur inſignis, qui deinceps in Africa pudore amiſſi exercitus mori maluit, quam evadere.
Virgilius ſumpta toga Mediolanum tranſgreditur: & poſt breve tempus Romam pergit.

OL.CLXXXII	XXIX.	XVI.	Simulacrum Olympii Jovis tactum fulmine.
	XXX.	XVII.	Cæſar Germanos & Gallos capit.
	CLEOPATRA		Ægypti duodecima CLEOPATRA ann. XXII.
	I.	XVIII.	Principium belli civilis Cæſaris & Pompeii.
	II.	XIX.	Diodorus Siculus Græcæ ſcriptor hiſtoriæ clarus habetur.

CAIVS IVLIVS CÆSAR primus apud Romanos ſingulare arripuit imperium: à quo CÆSARES Romanorum Principes appellati.

	ROM	*ALEX.*	*IVD.*	
	CAIVS CÆSAR.			Romanorum primus regnavit C. IVLIVS CÆSAR ann. IV. menſ. VII.
OL.CLXXXIII	I.	III.	XX.	Pompejus prælio victus & fugiens à ſpadonibus Alexandrini Regis occiditur.

AB HOC LOCO ANTIOCHENI SUA TEMPORA COMPUTANT.

MDCCCCLXX.	II.	IV.	XXI.	M. Cœlius Prætor, & T. Annius Milo exules oppreſſi ſunt, res novas in Thuriano Brutioque agro ſimul molientes. Ptolemæi cadaver cum lorica aurea in Nilo inventum.
	III.	V.	XXII.	Cæſar in Ægypto regnum Cleopatræ confirmat ob ſtupri gratiam. Romæ Baſilica Iulia dedicata.

Decretum Senatus & Athenienſium ad Iudæos mittitur: qui per legationem amicitiam poſtularant.

IV. | VI. | XXIII. Cleopatra regio comitatu Urbem ingreſſa.

Prohibitæ lecticis margaritiſque uti, quæ nec viros nec liberos haberent, & minores eſſent annis quinquaginta quinque.
Nigidius Figulus Pythagoricus & Magus in exilio moritur.

OL.CLXXXIV V. | VII. | XXIV.

Antonius decernit Quintilem menſem Iulium debere dici, quia in eo fuiſſet natus Iulius.
Caſſius Iudæa capta Templum ſpoliat.
Idibus Martiis C. Julius Cæſar in curia occiditur: & faſces ſtatim ſuſcepit P. Dolabella.
C. Cæſaris corpus in Roſtris ob honorem concrematum.
Servius Sulpicius Iuriſconſultus, & P. Servilius Iſauricus publico funere elati.
Romæ tres ſimul Soles exorti paulatim in eundem orbem coaluerunt.
Inter cætera portenta, quæ toto orbe facta ſunt, bos in ſuburbano Romæ ad arantem locutus eſt; *Fruſtra ſe urgeri. Non enim frumenta, ſed homines brevi defuturos.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM.	*ALEX.*	*IVD.*	CONSULUM.
OCTAVIANUS CÆSAR.			Romanorum ſecundus regnavit OCTAVIANUS CÆSAR ann. LVI. menſ. VI. A quo AUGUSTI Reges Romanorum.
I.	VIII.	XXV.	Antonius adverſum Cæſarem Auguſtum bellum movet.

Laberius Mimorum ſcriptor decimo menſe poſt C. Julii Cæſaris interitum Puteolis moritur.
Publius Mimographus natione Syrus Romæ ſcenam tenet.
Cicero in Formiano ſuo ab Herennio & Popilio occiditur LXIV ætatis ſuæ anno.
Ciceronis caput cum manu dextra pro Roſtris poſitum: juxtaque coronata imago Popilii militis, qui eum occiderat.

II.	IX.	XXVI.	Ovidius Naſo naſcitur in Pelignis.
III.	X.	XXVII.	C. Falcidius Tribunus plebis legem tulit, ne quis plus teſtamento legaret, quam ut quarta pars heredibus ſupereſſet.

Curtius Salaſſus in inſula Arado cum quatuor cohortibus vivus combuſtus eſt, quod tributa gravius exigeret.
Vibium Maximum deſignatum Quæſtorem agnovit dominus ſuus, & abduxit.
E taberna meritoria trans Tiberim oleum terra erupit, fluxitque toto die ſine intermiſſione, ſignificans Chriſti gratiam ex gentibus.
Cicero, ut quibuſdam placet, in Cajetis interficitur.
Antonium ſuperat Auguſtus: & interveniente Senatu in amicitiam cum eo regreditur.
Cornificius Poëta à militibus deſtitutus interiit, quos ſæpe fugientes *galeatos lepores* appellaverat. Hujus ſoror Cornificia, cujus extant inſignia epigrammata.
Templa Rhodiorum depopulatus eſt Caſſius.
Secunda ſeceſſio Auguſti & Antonii.

OL. CLXXXV IV.	XI.	XXVIII.	Cornelius Nepos ſcriptor hiſtoricus clarus habetur.
V.	XII.	XXXIX.	Antigonus contra Judæos dimicans tandem occiditur: à quo uſque in præſens tempus Ieroſolymarum regnum deſtructum eſt. Siquidem Herodes poſt eum à Romanis conſtitutus eſt Princeps alienigena, & nihil omnino pertinens ad Iudæam.
VI.	XIII.	XXX.	
MDCCCCLXXX VII.	XIV.	XXXI.	
OL. CLXXXIX VIII.	XV.	XXXII.	Furnii Pater & Filius clari Oratores habentur: quorum filius Conſularis ante Patrem moritur.
IX.	XVI.	XXXIII.	Salluſtius diem obiit quadriennio ante Actiacum bellum.
X.	XVII.	XXXIV.	M. Bavius Poëta, quem Virgilius Bucolicis notat, in Cappadocia moritur.

HERODES Antipatri Aſcalonitæ & matris Cypridis Arabicæ filius à Romanis Judæorum ſuſcepit principatum: cujus tempore Chriſti nativitate vicina, Regnum & Sacerdotium Judææ, quod prius per ſucceſſiones minorum tenebatur, deſtructum eſt, completa prophetia, quæ ita per Moyſen loquitur: *Non deficiet Princeps ex Iuda, neque dux de femoribus ejus, donec veniat cui repoſitum eſt. Et ipſe eſt exſpectatio gentium.* In hoc etiam loco Chriſtus, quem Danielis ſcriptura ſignificat, accepit finem. Nam uſque ad Herodem, Chriſti, id eſt Sacerdotes, erant reges Iudæorum: qui imperare cœperunt à ſexageſima quinta Olympiade. & ab inſtauratione Templi ſub Dario, uſque ad Hyrcanum & centeſimam octageſimam ſextam Olympiadem, annis CCCCLXXXIII in medio tranſactis: quos Daniel quoque ſignificat dicens: *Et ſcies & intelliges ab initio ſermonis reſtaurandi & ædificandi Ieruſalem, uſque ad Chriſti principatum, hebdomades ſeptem, & hebdomades ſexaginta duæ.* quæ hebdomades LXIX faciunt

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *ALEX.* | *IVD.* CONSULUM.

annos CCCCLXXXIII: in quibus Chriſti, id eſt Sacerdotes, per unctionem conſecrati regnaverunt uſque ad Hyrcanum: quo extremo omnium à Parthis capto, Herodes Antipatri filius nihil ad ſe pertinentem Judæam ab Auguſto & Senatu accepit: filiique ejus poſt eum regnaverunt, uſque ad noviſſimam Ieroſolymarum captivitatem, necquicquam ex ſucceſſione ſacerdotalis generis Pontificibus conſtitutis, neque perpetuitate vitæ ſecundum legem Moyſi ſervientibus Deo. Ignobiles vero quidam, & alio tempore alii, & nonnulli unius anni, ſive modico amplius à Romanis Imperatoribus Sacerdotium emebant. Quæ omnia etiam Propheta Daniel vaticinatur dicens. *Et poſt Hebdomades* VII, *&* LXII, *interibit Chriſma, & judicium non erit in eo: & templum & ſanctum corrumpet populus duce veniente: & cædentur in cataclyſmo belli.* Et in conſequentibus: *Et ſuper Templum,* inquit, *abominatio deſolationum: & uſque ad conſummationem temporum conſummatio dabitur ſuper deſolationem.*

Lunæ ſecundum Romanos curſus inventus.

ROM.	ALEX.	IVD.	
IX.	XVIII.	HERODES. I.	Deficiente Pontificum principatu ſub Romanis regnat HERODES ex alienigenis ann. XXXVII.

Herodes Ananielum quendam Babylonia accitum Pontificem Judæorum conſtituit: & poſt exiguum temporis, Ariſtobulum fratrem uxoris ſuæ, nepotem Hyrcani, ſucceſſorem ei dedit: quo poſt annum interfecto, rurſum Ananielo reddit Sacerdotium.

Antonii & Auguſti fœdus. Colonias deduxere Romani.

Auguſtus triumphavit pedeſtris certaminis triumpho.

ROM.	ALEX.	IVD.	
OL.CLXXXVII XII.	XIX.	II.	Antonius Clopatræ Arabiam tradidit.
XIII.	XX.	III.	Auguſti & Antonii tertiæ diſſenſionis exordium: quod repudiata ſorore Cæſaris Cleopatram duxiſſet uxorem. Nicetes & Hybreas & Theodorus, & Plutio nobiliſſimi artis Rhetoricæ Græci præceptores habentur.
XIV.	XXI.	IV.	Cleopatra & Antonius ſemet interficiunt, & Ægyptus fit Romana Provincia: quam primum tenuit Cornelius Gallus, de quo Virgilius ſcribit in Bucolicis.
XV.	XXII.	V.	Uſque ad Cleopatram, qui vocabantur Lagidæ in Ægypto, regnaverunt ann. ducentis nonaginta quinque.

Artorius medicus Auguſti poſt Actiacam victoriam naufragio periit.

Quidam ab hoc loco primum annum Auguſti monarchiæ ſupputant.

Cæſar AUGUSTUS appellatus: à quo Sextilis menſis Auguſti nomen accepit.

Cum ingenti triumphorum pompa Auguſtus Romam ingreſſus: & Cleopatræ liberi Sol & Luna ante currum ejus ducti.

Nicopolis juxta Actium condita, & AGON ACTIACUS conſtitutus.

Auguſtus Romanis plurimas leges ſtatuit.

ÆGYPTI REGNUM, QUOD FUIT IN ALEXANDRIA, DESTRUCTUM EST.

ROM. | *IVD.* CONSULUM.

ROM.	IVD.	
OL.CLXXXVIII XVI.	VI.	Cenſu Romæ agitato, inventa ſunt civium Romanorum XLI, centena & LXIV milia.

Anaxilaus Lariſſæus Pythagoricus & magus ab Auguſto urbe Italiaque pellitur.

M. Terentius Varro Philoſophus prope nonagenarius moritur.

Thebæ Ægypti uſque ad ſolum dirutæ

ROM.	IVD.	
MDCCCCXC XVII.	VII.	Cornelius Gallus Forojulienſis Poëta, à quo primum Ægyptum rectam ſupra diximus, quadrageſimo ætatis ſuæ anno propria ſe manu interfecit.

Tralles terræ motu conſederunt.

ROM.	IVD.	
XVIII.	VIII.	Indi ab Auguſto legatos amicitiam poſtularunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Meſſala Corvinus primus Præfectis Vrbis factus ſexto die magiſtratu ſe abdicavit, incivilem poteſtatem eſſe conteſtans.

XIX. | IX. Auguſtus Calabriam & Gallos vectigales facit.

Munacius Plancus Ciceronis diſcipulus, Orator, habetur inſignis: qui quum Galliam Comatam regeret, Lugdunum condidit.
M. Lollius Galatiam Romanam provinciam facit.
Auguſtus, quum ei monarchia deferretur, renuit.

OL. CLXXXIX. XX. | X. Quintilius Cremonenſis Virgilii & Horatii familiaris moritur.

XXI. | XI.

XXII. | XII. Auguſtus Cyzicenos libertate privavit.

Pylades Cilix Pantomimus, quum veteres ipſi canerent & ſaltarent, primus Romæ chorum & fiſtulam ſibi præcinere fecit.

XXIII. | XIII. Tiberius ab Auguſto miſſus occupavit Armeniam.

Atratinus, qui ſeptemdecim natus annos Cœlium accuſaverat, Clarus inter Oratores habetur: & ad extremum morborum tædio in balneo voluntate exanimatus heredem dereliquit Auguſtum.
Cantabri res novas molientes opprimuntur.

OL. CXC. XXIV. | XIV. Herodes apud Jeroſolymam multas & magnas ædes conſtruit.

XXV. | XV.

Virgilius Brunduſii moritur, Sentio Saturnino, & Lucretio Cinna Conſulibus. Oſſa ejus Neapolim tranſlata in ſecundo ab Urbe miliario ſepeliuntur, titulo iſtiuſmodi ſupraſcripto, quem moriens ipſe dictaverat.

MANTUA ME GENUIT. CALABRI RAPUÉRE. TENET NUNC PAHTHENOPE. CECINI PASCUA, RURA, DUCES.

XXVI. | XVI.

Herodes Samariam olim jam in cineribus ſedentem à fundamentis ſuſcitans, in honore Auguſti Auguſtam, id eſt SEBASTEN appellavit: & in Paneade, id, quod vocatur Panion, exſtruxit.
Auguſtus Samiis libertatem dedit.

MM. XXVII. | XVII. In Cypro plurimæ civitatum parte terræmotu conciderunt.
Germanos in arma verſos M. Lollius ſuperat.

Varius & Tucca Virgilii & Horatii contubernales Poëtæ habentur illuſtres: qui Æneidum poſtea libros emendarunt ſub ea lege, ut nihil adderent.
Auguſtus Cajum Agrippam adoptavit in filium.

OL. CXCI. XXVIII. | XVIII. Æmilius Macer Veronenſis Poëta in Aſia moritur.

XXIX. | XIX. Tiberius Vindelicos, & eos, qui Thraciarum confines erant, Romanas provincias facit.

XXX. | XX. Coloniæ Berytum & Patras deductæ.
Boſphorum Agrippa capit.

XXXI. | XXI. Ceſtius Smyrnæus Rhetor Latine Romæ docuit.

Auguſtus à Senatu Pontifex Maximus appellatur.
Herodes Cæſaream in nomine Cæſaris condidit, quæ prius Turris Stratonis vocabatur.

OL. CXCII. XXXII. | XXII. Herodes Anthedonam condidit, & Antipatridam atque Herodion in honorem patris Antipatri & ſuum extruxit. Innumerabilia quoque opera in ſingulis Syriarum urbibus, quas regebat, ſolertiſſime ædificavit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. IVD. CONSULUM.

XXXIII. XXIII. Tiberius Cæſar de captis Pannoniis triumphavit.
Horatius quinquageſimo ætatis ſuæ anno Romæ moritur.
XXXIV. XXIV. Paſſienus pater Declamator inſignis diem obiit.
XXXV. XXV. C. Julius Hyginus cognomento Polyhiſtor inſignis Grammaticus habetur illuſtris.
Tiberius vaſtata Germania imperator appellatur.
OL. CXCIII. XXXVI. XXVI. Herodes Hyrcanum, qui olim Sacerdos Judæorum fuerat, de captivitate Parthica regreſſum, & filium ejus, qui ſacerdotio patris ſucceſſerat,
MMX. XXXVII. XXVII. interficit. Sororem quoque ejus uxorem ſuam cum duobus propriis filiis jam adoleſcentibus, & matrem uxoris occiſæ ſocrum ſuam crudeliſſime necat.
XXXVIII. XXVIII.

Tiberius de Rhetis, Vindelicis, Armeniis, & Pannoniis triumphavit.
Albucius Silo Novarienſis clarus Rhetor agnoſcitur.
In inſula Coo terræmotu plurima conciderunt.

XXXIX. XXIX. Auguſtus filiam ſuam Juliam in adulterio deprehenſam damnat exilio.
M. Tullius Tiro Ciceronis libertus, qui primus notas commentus eſt, in Puteolano prædio uſque ad centeſimum annum conſeneſcit.
OL. CXCIV. XL. XXX. Auguſtus gladiatorum ludum & navale certamen exhibuit.
M. Meliſſus Spoletinus Grammaticus agnoſcitur.
M. Porcius Latro Latinus Declamator tædio duplicis quartanæ ſemet interficit.
XLI. XXXI.

Herodes ad ea, quæ ſupra crudeliter geſſerat, etiam hoc addidit: Virum ſororis ſuæ Salomæ interfecit: & quum eam alii tradidiſſet, uxorem etiam hunc necat. Scribas quoque & interpretes divinæ legis ſimili ſcelere occidit.
Tertullianus in eo libro, quem contra Judæos ſcripſit, affirmat Chriſtum quadrageſimo primo anno Auguſti natum, & quintodecimo Tiberii eſſe paſſum.

XLII. XXXII.

IESUS CHRISTUS FILIUS DEI IN BETHLEEM IUDA NASCITUR.

Colliguntur omnes ab Abraham, uſque ad nativitatem Chriſti, anni duo milia quindecim.
Quirinus ex conſilio Senatus in Iudæam miſſus cenſum hominum poſſeſſionumque deſcribit.

ROM. IVD. DOMIN.
C. Cæſar amicitiam cum Parthis facit.
XLIII. XXXIII. I. Sextus Philoſophus Pythagoricus agnoſcitur.
Auguſtus Tiberium & Agrippam in filios adoptavit.
OL. CXCV. XLIV. XXXIV. II. Judas Galilæus ad rebellandum Judæos cohortatur.
XLV. XXXV. III. Herodes, quum Chriſti nativitatem Magorum indicio cognoviſſet, univerſos in Bethleem pueros juſſit interfici.
Herodes morbo intercutis aquæ, ſcatentibus toto corpore
XLVI. XXXVI. IV. vermibus, miſerabiliter & digne moritur.
Aſinius Pollio Orator & Conſularis, qui de Dalmatiis trium-
MMXX. XLVII. XXXVII. V. pharat, LXXX ætatis ſuæ anno in villa Tuſculana moritur.
Judæorum ARCHELAVS ann. IX.
ARCHELAVS. In Herodis locum Archelaus ab Auguſto ſubſtituitur, & Tetrarchæ fiunt IV fratres ejus, Herodes, Antipater, Lyſias, & Philippus.
OL. CXCVI. XLVIII. I. VI. Fames Romæ ita ingens facta, ut quinque modii venderentur denariis XXVII ſemis.
XLIX. II. VII.

	ROM.	*IVD.*	*DOMIN.*	CONSULUM
	L.	III.	VIII.	Philiſtio Mimographus natione Magneſianus Romæ clarus habetur.
	LI.	IV.	IX.	Tiberius Cæſar Dalmatas Sarmataſque redigit in Romanam poteſtatem.
OL. CXCVII	LII.	V.	X.	Athenodorus Tarſenſis Stoicus Philoſophus, & M. Verrius Flaccus Grammaticus inſignes habentur.
	LIII.	VI.	XI.	Athenienſes res novas contra Romanos molientes opprimuntur, auctoribus ſeditionis occiſis.
	LIV.	VII.	XII.	Meſſala Corvinus Orator ante biennium, quam moreretur, ita memoriam ac ſenſum amiſit, ut vix pauca verba conjungeret, & ad extremum ulcere ſibi circa ſacram ſpinam nato, inedia ſe confecit, anno ætatis LXXII.
	LV.	VIII.	XIII.	

Auguſtus cum Tiberio filio ſuo cenſum Romæ agitans invenit hominum nonageſies ter centena milia.

Sotio Philoſophus Alexandrinus præceptor Senecæ clarus habetur.

OL. CXCVIII	LVI.	IX.	XIV.	

Archelaus nono anno regni ſui in Viennam urbem Galliæ relegatur.

Defectio Solis facta: & Auguſtus LXXVII ætatis ſuæ anno Atellæ in Campania moritur, ſepeliturque Romæ in Campo Martio.

	TIBERIVS.	HERODES TETRARCHA.		Romanorum tertius regnavit TIBERIVS ann. XXIII. Judæorum Tetrarcha HERODES ann. XXIV.
MMXXX.	I	I.	XV.	Cajus Aſinius Gallus Orator Aſinii Pollionis filius, cujus etiam Virgilius meminit, diris à Tiberio ſuppliciis enecatur.
	II.	II.	XVI.	
	III.	III.	XVII.	
OL. CXCIX.	IV.	IV.	XVIII.	Livius Hiſtoricus Patavii moritur. Ovidius Poëta in exilio diem obiit, & juxta oppidum Tomos ſepelitur.
	V.	V.	XIX.	Germanicus Cæſar de Parthis triumphavit.

Tredecim urbes terræmotu ceciderunt, Epheſus, Magneſia, Sardis, Moſthene, Ægæ, Hierocæſarea, Philadelphia, Tmolus, Temnus, Cyme, Myrina, Apollonia, Dia, Hyrcania.

	VI.	VI.	XX.	Feneſtella hiſtoriarum ſcriptor & carminum ſeptuagenarius moritur, ſepeliturque Cumis.
	VII.	VII.	XXI.	

Tiberius multos Reges ad ſe per blanditias evocatos nunquam remiſit: in quibus & Archelaum Cappadocem: cujus regno in Provinciam verſo, Mazacam nobiliſſimam civitatem Cæſaream appellari juſſit.

OL. CC.	VIII.	VIII.	XXII.	Pompei Theatrum incenſum.
	IX.	IX.	XXIII.	Tiberius Druſum conſortem regni facit.
	X.	X.	XXIV.	Druſus Cæſar veneno periit.
MMXL.	XI.	XI.	XXV.	

Q. Haterius promptus & popularis Orator uſque ad nonageſimum prope annum in ſummo honore conſeneſcit. Sevius Plautus corrupti filii reus in judicio ſemet interficit.

ROM. | *IVD.* | *DOM.* CONSULUM.

OL. CCI. XII. | XII. | XXVI.

Philippus Tetrarcha Paneadem, in qua plurimas ædes conſtruxerat, Cæſaream Philippi vocavit, & Juliadem aliam civitatem.

XIII. | XIII. | XXVII. Pilatus procurator Judææ à Tiberio mittitur.

XIV. | XIV. | XXVIII. Votienus Montanus Narbonenſis Orator in Balearibus moritur illuc à Tiberio relegatus.
Herodes Tiberiadem condidit, & Liviadem.

V. | XV. | XXIX.

Johannes filius Zachariæ in deſerto juxta Jordanem fluvium prædicans Chriſtum filium Dei in medio eorum adeſſe teſtatur. Ipſe quoque Dominus JESVS CHRISTVS hinc populo ſalutarem viam annunciat, ſignis atque virtutibus vera comprobans eſſe, quæ diceret.

COMPUTANTUR IN PRÆSENTEM ANNUM, ID EST QUINTUM DECIMUM TIBERII CÆSARIS.

A ſecundo anno inſtaurationis Templi, quæ facta eſt ſub altero anno Darii Regis Perſarum, anni DXLVIII.
A Salomone autem, & ædificatione Templi, anni mille LX.
A Moyſe & egreſſu Iſraelis ex Ægypto, anni MDXXXVIII.
Ab Abraham & Regno Nini & Semiramidis, anni MMXLIV.
A Diluvio, uſque ad Abraham, anni DCCCCXLII.
Ab Adam, uſque ad Diluvium, anni MMCCXLII.

OL. CCII. XVI. | XVI. | XXX. JESVS CHRISTVS FILIVS DEI ſalutarem cunctis prædicans viam, miracula, quæ in Euangeliis ſcripta ſunt, facit.

XVII. | XVII. | XXXI. JESVS CHRISTVS Filius Dei diſcipulos ſuos divinis imbuens ſacramentis, ut univerſis gentibus converſionem ad Deum nuncient, imperat.

XVIII. | XVIII. | XXXII. PRINCIPIUM LXXXI JOBELEI SECUNDUM HEBRÆOS.

JESVS CHRISTVS ſecundum Prophetias, quæ de eo fuerant prolocutæ, ad paſſionem venit anno Tiberii XVIII: quo tempore etiam in aliis Ethnicorum commentariis hæc ad verbum ſcripta reperimus: *Solis facta defectio: Bithynia terræmotu contuſſa, & in urbe Nicæa ædes plurimæ corruerunt.* Quæ omnia his congruunt, quæ in paſſione Salvatoris acciderant. Scribit vero ſuper his & Phlego, qui Olympiadarum egregius ſupputator eſt, in tertiodecimo libro ita dicens: *Quarto autem anno* CCII *Olympiadis magna & excellens inter omnes, quæ ante eam acciderant, defectio Solis facta: dies hora ſexta in tenebroſam noctem verſus, ut ſtellæ in cælo viſæ ſint, terræque motus in Bithynia Nicææ urbis multas ædes ſubverterit.* Hæc ſupradictus vir.

Argumentum autem hujus rei, quod Salvator iſto anno paſſus ſit, Euangelium præbet Johannis: in quo ſcribitur, poſt XV annum Tiberii tribus annis Dominum prædicaſſe. Joſephus etiam vernaculus Judæorum ſcriptor circa hæc tempora die Pentecoſtes Sacerdotes primum commotiones locorum & quoſdam ſonitus ſenſiſſe teſtatur: deinde ex adyto Templi repentinam ſubito erupiſſe vocem dicentium, TRANSMIGREMUS EX HIS SEDIBUS. Scribit autem ſupradictus vir, quod eodem anno Pilatus Præſes ſecreto noctis imagines Cæſaris in templo ſtatuerit. Hæc prima ſeditionis & turbarum Judæis cauſſa extitit.

XIX. | XIX. | XXXIII.

Eccleſiæ Jeroſolymitanæ primus Epiſcopus ab Apoſtolis ordinatur JACOBVS frater Domini.
Ex hoc loco conſiderandum, quantæ deinceps calamitates Judæorum gentem oppreſſerint.
Caſſius Severus Orator egregius, qui Quintianum illud proverbium luſerat, XXV exilii ſui anno in ſumma inopia moritur vix panno verenda contectus.

ROM.

ROM. | IVD. | DOM. CONSULUM.

OL. CCIII. XX. | XX. | XXXIV.

Pilatus poſt ſupradictam ſeditionem, quæ ob Cæſaris imagines fuerat concitata, ſacrum theſaurum, quem Corban Judæi vocant, in aquæ ductum Ieroſolymarum expendens ſecundæ ſeditionis præbuit ſemina.

MML. XXI. | XXI. | XXXV.

Sejanus Præfectus Tiberii, qui apud eum plurimum poterat, inſtantiſſime cohortatur, ut gentem Iudæorum deleat. Philo meminit in libro legationis ſecundo.
Perſius Flaccus Satyricus Poëta Volaterris naſcitur.

XXII. | XXII. | XXXVI.

Agrippa filius Herodis Regis accuſator Herodis Tetrarchæ Romam profectus à Tiberio in vincula conjicitur.
Pilato deChriſtianorum dogmate adTiberium referente,Tiberius retulit ad Senatum,ut inter cætera ſacra reciperetur. Verum quum ex conſulto patrum Chriſtianos eliminari Urbe placuiſſet,Tiberius per edictum accuſatoribusChriſtianorum comminatus eſt mortem.

XXIII. | XXIII. | XXXVII. Tiberius in Campania moritur.

CAJUS CALIGULA. Romanorum quartus regnavit CAJUS ann. III. menſ. X.

OL. CCIV. I. | XXIV. | XXXVIII. C. Cæſar cognomento Caligula Agrippam vinculis liberatum regem Iudææ facit.

Cajus ſemetipſum in Deos refert.
Flaccus Avilius Præfectus Ægypti multis Iudæos calamitatibus premit, conſentiente Alexandriæ populo, & crebris adverſum eos clamoribus perſonante. Synagogas quoque eorum imaginibus, ſtatuis, aris, & victimis polluit. Refert Philo in eo libro, qui Flaccus inſcribitur, hæc omnia ſe præſente geſta: ob quæ etiam legationem ad Cajum Cæſarem ipſe ſuſceperit.

AGRIPPA. Iudæorum AGRIPPA ann. VII.

II. | I. | XXXIX. Paſſienus filius fraude heredis ſuæ necatur.

III. | II. | XL.

Cajus Memmii Reguli uxorem duxit impellens eum, ut uxoris ſuæ patrem eſſe ſe ſcriberet.
Pontius Pilatus incidens in multas calamitates propria ſe manu interfecit. Scribunt Romanorum Hiſtorici.
Cajus Petronio præfecto Syriæ præcepit, ut in Ieroſolymis ſtatuam ſuam ſub nomine Iovis Optimi Maximi poneret.
Toto orbe Romano,ſicuti Philo ſcribit, & Ioſephus, in Synagogis Iudæorum ſtatuæ & imagines & aræ C. Cæſari conſecratæ.
Plurimi nobilium à Cajo interfecti.
Cajus ſorores ſuas, quibus ſtuprum intulerat, inſularum exilio condemnat.

IV. | III. | XLI. Cajus omnes exules juſſit interfici.

Cajus à protectoribus ſuis occiditur in Palatio, anno ætatis ſuæ vigeſimo nono.

CLAVDIVS. Romanorum quintus regnavit CLAVDIVS ann. XIII. menſ. IX. dies XXVIII.

OL.CCV. I. | IV. | XLII. Iſte eſt Claudius patruus Druſi, qui apud Magontiacum monumentum habet.

ROM.	*IVD.*	*DOMIN.*	CONSULUM.
II.	V.	XLIII.	

PETRUS Apoſtolus, quum primus Antiochenam Eccleſiam fundaſſet, Romam mittitur ubi Euangelium prædicans XXV annis ejuſdem Urbis epiſcopus perſeverat.
MARCUS Euangeliſta interpres Petri in Ægypto & Alexandriæ Chriſtum annunciat.

III. | VI. | XLIV. Primus Antiochiæ Epiſcopns ordinatur EVODIVS.

MMLX. IV. | VII. | XLV.

Agrippa Rex Judæorum annos ſeptem imperans moritur. Poſt quem filius ſuus Agrippa ſubſtituitur à Claudio in regnum.
Prophetia Agabi, quæ in Actibus Apoſtolorum famem in toto orbe futuram dixerat, ſub Claudio expletur.
Claudius de Britanniis triumphavit, & Orcadas inſulas Romano adjecit imperio.
Domitius Afer Nemauſenſis clarus Orator habetur, qui poſtea Nerone regnante ex cibi redundantia in cœna moritur.
Clodius Quirinalis Rhetor Arelatenſis Romæ inſigniſſime docet.
Inter Theram & Theraſiam exorta eſt inſula habens ſtadia XXX.

	AGRIP-PA.		Judæorum AGRIPPA ſuperioris Agrippæ filius ann. XXVI.
OL. CCVI. V.	I.	XLVI.	Deſcriptione Romæ facta ſub Claudio, inventa ſunt civium Romanorum LXVIII centena XLIV milia.
VI.	II.	XLVII.	Thracia huc uſque regnata in provinciam redigitur.
VII.	III.	XLVIII.	

Sub Procuratore Judææ Cumano in diebus Azymorum tanta eſt Jeroſolymis orta ſeditio, ut in portarum exitu populo corruente triginta milia Judæorum perierint.

VIII. | IV. | XLIX.

M. Antonius Liberalis Latinus Rhetor graviſſimas inimicitias cum Palæmone exercet.
Palæmon Vicetinus inſignis Grammaticus Romæ habetur: qui quondam interrogatus, quid inter ſtillam & guttam intereſſet, *Gutta*, inquit, *ſtat: Stilla cadit.*

OL. CCVII. IX.	V.	L.	Fames facta in Græcia. Modius ſex drachmis venundatus eſt.
X.	VI.	LI.	Magna fames Romæ.
XI.	VII.	LII.	Claudius Felicem procuratorem Iudææ mittit, apud quem Paulus Apoſtolus accuſatus in defenſionem ſui perorat.
XII.	VIII.	LIII.	
OL. CCVIII XIII.	IX.	LIV.	

Sub Felice procuratore Iudææ extitere multi, qui populum ſua perſuaſione deciperent: in quibus & Ægyptius quidam Pſeudoprophetes fuit: qui plurimos ſibi aſſocians in ipſo magnarum rerum conatu per exercitum Felicis opprimitur. Scribit Ioſephus conſentanee Apoſtolorum Actibus, in quibus Paulo dicitur: *Nonne tu es Ægyptius, qui ante hos dies concitiſti & eduxiſti in deſertum quatuor milia virorum?*

MMLXV. X.V.	X.	LV.	Claudius moritur in Palatio anno ætatis LXIV.
NERO.			Romanorum ſextus regnavit NERO ann. XIII., menſ. VII, dies XXVIII. Hujus avunculus fuit Cajus Caligula.
I.	XI.	LVI.	Felice regente Iudæam ſeditio in Cæſarea Palæſtina orta magnam Iudæorum multitudinem perdidit.

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *IVD.* | *DOM.* CONSULUM.

II. | XII. | LV.

Feſtus ſuccedit Felici, apud quem, præſente Agrippa rege, Paulus Apoſtolus religionis ſuæ rationem exponens vinctus Romam mittitur.

Probus Berytius eruditiſſimus Grammaticorum Romæ agnoſcitur.

OL. CCIX. III. | XIII. | LVIII. Statius Surculus Toloſenſis in Galliis celeberrime Rhetoricam docet.

IV. | XIV. | LIX. Terræ motus Romæ, & Solis defectio.

V. | XV. | LX. Nero Agrippinam matrem ſuam, & ſororem patris interficit.

VI. | XVI. | LXI.

Nero tantæ luxuriæ fuit, ut frigidis & calidis lavaretur unguentis, retibuſque aureis piſcaretur, quæ pupureis funibus extrahebat.

Nero Romæ cithara contendens ſuperat.

Feſto magiſtratui Judææ ſuccedit Albinus.

OL. CCX. VII. | XVII. | LXII.

JACOBUS frater Domini, quem omnes Juſtum appellabant, à Judæis lapidibus opprimitur, in cujus thronum SYMEON, qui & SIMON, ſecundus aſſumitur.

VIII. | XVIII. | LXIII. Ante menſam Neronis fulmen cecidit.

Poſt Marcum euangeliſtam primus Alexandrinæ Eccleſiæ ordinatur Epiſcopus ANNIANUS, qui præfuit annis xxii.

Perſius moritur anno ætatis ſuæ xxix.

Thermæ à Nerone ædificatæ, quas Neronianas appellavit.

IX. | XIX. | LXIV. Nero Romæ in cithariſtarum agone contendens omnes ſuperat.

MMLXXX. X. | XX. | LXV.

M. Annæus Lucanus Cordubenſis Poëta in Piſoniana conjuratione deprehenſus, brachium ad ſecandas venas medico præbuit.

Nero, ut ſimilitudinem Troje ardentis inſpiceret, plurimam partem Romanæ urbis incendit.

In Aſia tres urbes terræ motu conciderunt, Laodicea, Hierapolis, Coloſſæ.

Albino Florus ſuccedit: ſub quo Judæi contra Romanos rebellaverunt.

Junius Gallio, frater Senecæ, egregius Declamator propria ſe manu interficit.

OL. CCXI. XI. | XXI. | LXVI. Non eſt actu, Nerone in ſuam præſentiam differente.

Duæ tautum provinciæ ſub Nerone factæ, Pontus Polemoniacus, & Alpes Cottiæ, Cottio Rege defuncto.

Multi nobilium Romæ à Nerone interfecti.

Nero in Olympiade coronatur cerycas, cithariſtas, Tragœdos, aurigas vario certamine ſuperans.

L. Annæus Seneca Cordubenſis præceptor Neronis, & patruus Lucani poëtæ, inciſione venarum, & veneno hauſto periit.

XII. | XXII. | LXVII.

Rurſum Nero Iſthmia, Pythia, Actia celebrans inter cerycas, Tragœdos, & cithariſtas coronatur.

Neroni in expenſas centies centena milia decreto Senatus annua ſubminiſtrantur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM.	*IVD.*	*DOMIN.*	CONSULUM.
XIII.	XXIII.	LXVIII	

Nero cum cæteris viris inſignibus & Octaviam uxorem ſuam interfecit, Cornutumque Philoſophum præceptorem Perſii in exilium fugat.

XIV.	XXIV.	LXIX.	Muſonius & Plutarchus Philoſophi inſignes habentur.

L. Annæus Melas Senecæ frater & Gallionis bona Lucani Poëtæ filii ſui à Nerone promeretur.

Primus Nero ſuper omnia ſcelera ſua etiam perſecutionem inter Chriſtianos facit, in qua PETRVS & PAVLVS glorioſe Romæ occubuerunt.

PRIMA PERSECUTIO.

Contra Judæos, qui Ceſti Flori avaritiam non ferentes rebellabant, Veſpaſianus magiſter militiæ à Nerone tranſmittitur.

Veſpaſianus plurimas urbes Judææ capit.

Flavius Joſephus ſcriptor Hiſtoricus dux belli Judæorum, quum à Romanis interficiendus eſſet, Veſpaſiano pronunciat de morte Neronis, & ejus imperio.

Poſt Petrum primus Romanam eccleſiam tenuit LINVS ann. XI.

Nero, quum à Senatu quæreretur ad pœnam, è Palatio fugiens, ad quartum Urbis miliarium in ſuburbano liberti ſui inter Salariam & Nomentanam viam ſemet interficit, anno ætatis XXXII. atque in eo omnis Auguſti familia conſumpta eſt.

Poſt Neronem Galba in Iberia, Vitellius in Germania, Otho Romæ imperium arripuerunt.

Marcus Fabius Quintilianus Romam à Galba perducitur.

GALBA ſeptimo menſe imperii ſui in medio Romanæ urbis foro capite truncatur.

Veſpaſianus duobus præliis ſuperatos Judæos ad muros compulit.

OTHO tertio regni ſui menſe apud Vetriacum propria manu occubuit.

Antiochiæ ſecundus epiſcopus ordinatur IGNATIVS.

VITELLLIVS à Veſpaſiani ducibus occiſus in Tiberim projicitur.

VESPASIANVS.			Romanorum ſeptimus regnavit VESPASIANVS ann. IX. menſ. XI, dieb. XXII.
OL. CCXII. I.	XXV.	LXX.	

Veſpaſianus apud Iudæam imperator ab exercitu appellatus: & bellum Tito filio commendans Romam per Alexandriam proficiſcitur.

II.	XXVI.	LXXI.	Capitolium Romæ incenſum.

REGNUM IUDÆORUM DEFICIT.

TITVS Iudæa capta, & Ieroſolymis ſubverſis, DC milia virorum interfecit. Ioſephus vero ſcribit undecies centena milia fame & gladio periiſſe, & alia centum milia captivorum publice venundata. Ut autem tanta multitudo Ieroſolymis reperiretur, cauſſam Azymorum fuiſſe refert: ob quam ex omni genere Iudæi ad Templum confluentes urbe quaſi carcere ſunt recluſi. Oportuit enim in iiſdem diebus eos interfici, in quibus Salvatorem crucifixerunt.

Colligitur omne tempus in ſecundum annum Veſpaſiani, & noviſſimam Ieroſolymarum everſionem, à quinto decimo anno Tiberii Cæſaris, & ab exordio euangelicæ prædicationis, anni XLII: à captivitate autem; quam ab Antiocho perpeſſi ſunt, anni CCXXXIX. Porro à Darii ſecundo anno, ſub quo rurſum Templum ædificatum eſt, anni DXC. A prima autem ædificatione Templi ſub Salamone, uſque ad noviſſimam ejus ruinam, quæ ſub Veſpaſiano facta eſt, anni MCII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOM.* | CONSULUM.

III. | LXXII.

IV. | LXXIII. Veſpaſianus Capitolium ædificare orſus.

OL. CCXIII. V. | LXXIV. In Alexandria facta ſeditio.

MMXC. VI. | LXXV. Achaja, Lycia, Rhodus, Byzantium, Samus, Thrachea Cilicia, Commagene, quæ liberæ antea, & ſub Regibus amicis erant, in provinciam redactæ.

VII. | LXXVI. Coloſſus erectus habens altitudinis pedes CVII.

Q. Aſconius Pedianus ſcriptor hiſtoricus clarus habetur: qui LXXIII ætatis ſuæ anno captus luminibus XII poſtea annis in ſummo omnium honore conſeneſcit.

VIII. | LXXVII. Gabinianus celeberrimi nominis Rhetor in Gallia docuit.

OL. CCXIV. IX. | LXXVIII. Tres civitates Cypri terræ motu ceciderunt.

Lues ingens Romæ facta: ut per multos dies in Ephemeridem decem milia ferme mortuorum hominum referrentur.

X. | LXXIX. Veſpaſianus colonias deduxit, & mortuus eſt profluvio ventris in villa propria circa Sabinos, anno ætatis LXIX.

TITVS. | Romanorum octavus regnavit TITVS ann. II, menſ. II.

I. | LXXX.

Titus filius Veſpaſiani in utraque lingua diſertiſſimus fuit, & tantæ bonitatis, ut, quum quadam die recordatus fuiſſet in cœna, nihil ſe in illo die cuiquam præſtitiſſe, dixerit, AMICI, HODIE DIEM PERDIDI.

Mons Veſuvius ruptus in vertice tantum ex ſe jecit incendii, ut regiones vicinas, & urbes cum hominibus exureret.

II. | LXXXI. Titus Muſonium Rufum Philoſophum de exilio revocat.

Titus Amphitheatrum Romæ ædificavit: & in dedicatione ejus quinque milia ferarum occidit.
Romanæ Eccleſiæ ſecundus conſtituitur ANACLETVS.
Romæ plurimæ ædes incendio concremantur.
Titus morbo periit in ea villa, qua pater ejus, anno ætatis XLII.

DOMITIANVS. | Romanorum nonus regnavit DOMITIANVS Titi frater junior ann. XV, menſ. V.

OL. CCXV. I. | LXXXII.

II. | LXXXIII. Domitiani uxor Auguſta appellatur.
Decreto Senatus Titus inter Deos refertur.

III. | LXXXIV. Domitianus eunuchos fieri prohibuit.
Tres Virgines Veſtæ ob ſtuprum damnatæ.

MMC. IV. | LXXXV. Plurimos Senatorum Domitianus in exilium mittit.

Secundus Alexandrinæ Eccleſiæ conſtituitur Epiſcopus ABILIVS, qui præfuit annis XIII.

OL. CCXVI. V. | LXXXVI. Domitianus templum ſine lignorum admixtione conſtruxit.

VI. | LXXXVII. Primus Domitianus *Dominum* ſe & *Deum* appellari juſſit.

VII. | LXXXVIII. Naſomontes & Daci dimicantes adverſum Romanos victi.

Duo menſes aliter appellati, September Germanicus, & October Domitianus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM.	DOM.	CONSULUM.
VIII.	LXXXIX.	Quintilianus ex Hiſpania Calagorritanus primus Romæ publicam ſcholam : & ſalarium è fiſco accepit & claruit.

Domitianus plurimos nobilium in exilium mittit, atque occidit.
Domitianus Mathematicos & Philoſophos Romana urbe pepulit.

OL.CCXVII. IX.	XC.	Multa opera Romæ facta, in quibus Capitolium, Forum tranſitorium, Divorum porticus, Iſium, ac Sarapium, Stadium; Horrea piperataria, Veſpaſiani templum, Minerva Chalcidica; Odium, Forum Trajani, Thermæ Trajanæ, & Titianæ, Senatus, Ludus matutinus, Mica aurea, Meta ſudans, & Pantheum.
X.	XCI.	
XI.	XCII.	Domitianus de Dacis & Germanis triumphavit.

Domitianus tantæ ſuperbiæ fuit, ut aureas & argenteas ſtatuas ſibi in Capitolio poni juſſerit.
Maxima Virginum Veſtalium Cornelia convicta ſtupri juxta legem viva defoſſa eſt.

XII.	XCIII.	Domitianus prohibuit vites in urbibus ſeri. Tertius Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus præfuit CLEMENS ann. VIII.
OL.CCXVIII XIII.	XCIV.	Flavius Joſephus viceſimum librum antiquitatum hujus temporis ſcribit.
MMCX. XIV.	XCV.	Domitianus multos nobilium perdidit: quoſdam etiam in exilium miſit.

Secundus poſt Neronem Domitianus Chriſtianos perſequitur: & ſub eo Apoſtolus Johannes in Patmum inſulam relegatus Apocalypſim vidit, quam Irenæus interpretatur.

SECUNDA PERSECUTIO.

XV.	XCVI.	Domitianus rurſum Philoſophos & Mathematicos Roma per edictum extrudit. Apollonius Tyaneus & Euphrates inſignes Philoſophi habentur.
XVI.	XCVII.	

Domitianus eos, qui de genere David erant, interfici præcepit, ut nullus Judæorum regni reliquus foret: & ſcribit Brutius plurimos Chriſtianorum ſub Domitiano feciſſe martyrium: inter quos & Flaviam Domitillam Flavii Clementis Conſulis ex ſorore neptem in inſulam Pontiam relegatam, quia ſe Chriſtianam teſtata ſit.

Multa ſigna atque portenta Romæ & toto orbe facta.

Domitianus occiſus in Palatio, & per veſpilliones ignobiliter exportatus anno ætatis XXXV.

NERVA.		Romanorum decimus regnavit NERVA anno uno, menſ. IV.
OL. CCXIX. I.	XCVIII.	Alexandrinæ Eccleſiæ tertius Epiſcopus præfuit CERDO ann. XI.

Senatus decrevit, ut omnia, quæ Domitianus ſtatuerat, in irritum deducerentur. Itaque multi, quos injuſte ejecerat, de exilio reverſi: nonnulli bona propria receperunt. Ajunt Apoſtolum Johannem hoc tempore exilio ſolutum Epheſum ſeceſſiſſe: in qua urbe & hoſpitiolum & amicos amantiſſimo ſui habebat.

Juſtus à Tiberiade Judæorum ſcriptor agnoſcitur.

Nerva morbo periit in hortis Salluſtianis anno ætatis LXXII, quum jam Trajanum adoptaſſet in filium.
Trajanus Agrippinæ in Galliis imperator factus natus Italicæ in Hiſpania.

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ROM.	*DOM.*	CONSULUM.
	TRAJANVS.		Romanorum undecimus regnavit TRAJANUS ann. xix. menſ. ix.
	I.	XCIX.	Decreto Senatus Nerva in Deos relatus eſt.
	II.	C.	Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum quartus ſuſcepit EVARISTVS ann. ix.
	III.	CI.	Johannem Apoſtolum, uſque ad Trajani tempora Irenæus Epiſcopus permanſiſſe ſcribit: poſt quem auditores ejus inſignes fuerunt Papias Hierapolitanus epiſcopus, & Polycarpus Zmyrnæus, & Ignatius Antiochenus.
OL. CCXX.	IV.	CII.	
	V.	CIII.	Trajanus de Dacis & Scythis triumphavit.

Trajanus victo Rege Decebalo Daciam fecit Provinciam: Iberos, Sauromatas, Oſroenos, Arabas, Boſporanos, Colchos in fidem accepit: Seleuciam, Cteſiphontem, Babylonem occupavit, & tenuit. In mari rubro claſſem inſtituit, ut per eam Indiæ fines vaſtaret.

	VI.	CIV.	
MMCXX.	VII.	CV.	Romæ aurea dumus incenſio conflagravit.
OL. CCXXI.	VIII.	CVI.	Terræ motu quatuor urbes Aſiæ ſubverſæ, Elea, Myrina, Pitane, Cyme: & Græciæ duæ, Opuntiorum, & Oritorum.
	IX.	CVII.	
	X.	CVIII.	Alexandrinæ Eccleſiæ quartus Epiſcopus ordinatur nomine PRIMVS ann. xii.

TERTIA PERSECUTIO.

Trajano adverſus Chriſtianos perſecutionem movente, Simon filius Cleopæ, qui in Jeroſolymis Epiſcopatum tenebat, crucifigitur, cui ſuccedit JUSTUS. Ignatius quoque Antiochenæ Eccleſiæ epiſcopus Romam perductus beſtiis traditur. Poſt quem tertius conſtituitur epiſcopus HERO.

Plinius ſecundus, quum quandam provinciam regeret, & in magiſtratu ſuo plurimos Chriſtianorum interfeciſſet, multitudine eorum perterritus quæſivit de Trajano quid facto opus eſſet, nuncians ei, præter obſtinationem non ſacrificandi, & antelucanos cœtus ad canendum cuidam Chriſto ut Deo, nihil apud eos reperiri. præterea ad confœderandam diſciplinam vetari ab his homicidia, furta, adulteria, latrocinia, & his ſimilia. Ad quæ commotus Trajanus reſcripſit, hoc genus quidem inquirendos non eſſe, oblatos vero puniri oportere. Tertullianus refert in Apologetico.

Quintus Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum tenet ALEXANDER ann. x.

	XI.	CIX.	
OL. CCXXII.	XII.	CX.	Plinius ſecundus Novocomenſis Orator & Hiſtoricus inſignis habetur, cujus plurima ingenii monumenta extant. [*Periit, dum inviſit Veſuvium.*]
	XIII.	CXI.	Tres Galatiæ civitates terræ motu dirutæ.
	XIV.	CXII.	Pantheum Romæ fulmine concrematum. Poſt Juſtum, Eccleſiæ Jeroſolymitanæ epiſcopatum quartum ſuſcepit ZACCHÆUS. Poſt quem quintus TOBIAS. Cui ſuccedit ſextus BENJAMIN: ac deinde ſeptimus JOHANNES. Octavus MATTHIAS. in cujus locum nonus conſtituitur PHILIPPUS.
	XV.	CXIII.	Trajanus Armeniam, Aſſyriam, Meſopotamiam fecit provincias.
OL. CCXXIII	XVI.	CXIV.	Terræmotus in Antiochia pene totam ſubruit civitatem.
MMCXXX.	XVII.	CXV.	Judæi, qui in Libya erant, adverſum cohabitatores ſuos alienigenas dimicant. Similiter im Ægypto & Alexandria. Apud Cyrenem quoque &

in Thebaide magna ſeditione contendunt. Verum gentilium pars ſuperat in Alexandria.

ROM.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

XVIII. | CXVI.

XIX. | CXVII.

Judæis Meſopotamiæ rebellantibus, præcepit imperator Trajanus Lyſiæ Quieto, ut eos provincia exterminaret. Adverſum quos Quietus aciem inſtruens infinita milia eorum interfecit: & ab hoc procurator Judææ ab imperatore decernitur.

Salaminam Cypri, interfectis in ea gentilibus, ſubvertere Judæi.

Trajanus morbo in Selinunte periit, ſive, ut alibi ſcriptum reperimus, apud Seleuciam Iſauriæ, profluvio ventris extinctus eſt anno ætatis LXIII, menſe nono, die quarto. Oſſa ejus in urnam auream conlata, & in foro ſub columna poſita. Soluſque omnium intra Urbem in foro ſepultus.

HADRIANUS. | Romanorum duodecimus regnavit HADRIANUS ann. XXI.

OL. CCXXIV. I. | CXVIII. Hadrianus Italicæ in Hiſpania natus conſobrinæ Trajani filius fuit.

Hadrianus Alexandriam à Romanis ſubverſam publicis inſtauravit impenſis.

Hadrianus Trajani invidens gloriæ de Aſſyria, Meſopotamia, & Armenia, quas ille Provincias fecerat, revocavit exercitum.

II. | CXIX. Hadrianus Judæos capit ſecundo contra Romanos rebellantes.

Senatus Trajanum in Deos refert.

Hadrianus eruditiſſimus in utraque lingua: ſed in puerorum amore parum continens fuit.

Hadrianus reliqua tributorum Urbis relaxavit, chartis publice incenſis. Plurimos etiam ipſis tributis liberos præſtitit.

III. | CXX.

Plutarchus Chæroneus, & Sextus, & Agathobulus, & Oenomaus Philoſophus inſignes habentur.

Romanæ Eccleſiæ ſextus Epiſcopatum tenet XYSTUS ann. X.

Bellum contra Sauromatas geſtum.

IV. | CXXI.

Terræmotu facto Nicomedia ruit: & vicinæ urbes plurimæ everſæ ſunt. Ad quarum inſtaurationem Hadrianus de publico eſt largitus impenſas.

OL. CCXXV. V. | CXXII. Euphrates Stoicus Philoſophus moritur.

Hadrianus in Lybiam, quæ à Judæis vaſtata fuerat, Colonias deducit.

VI. | CXXIII.

Hadrianus Athenienſibus leges petentibus ex Draconis & Solonis reliquorumque libris jura compoſuit.

VII. | CXXIV.

Cephiſus fluvius Eleuſinam inundavit: quem Hadrianus ponte conjungens, Athenis hiemem exegit.

MMCXI. VIII. | CXXV.

Jeroſolymis decimus poſt Philippum conſtituitur Epiſcopus SENECA. Poſt quem undecimus JUSTUS: cui ſuccedit duodecimus LEVI. Poſt quem tertiuſdecimus EPHRES. Quartuſdecimus JOSES. Quintuſdecimus JUDAS. Hi omnes, uſque ad everſionem, quam ab Hadriano perpeſſa eſt Jeruſalem, ex circumciſione Epiſcopi præfuerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

OL.CCXXVI. IX. | CXXVI. Hadrianus ſacris Eleuſinæ initiatus multa Athenienſibus dona largitur.

X. | CXXVII.

Quadratus diſcipulus Apoſtolorum & Ariſtides Athenienſis noſter Philoſophus libros pro Chriſtiana religione Hadriano dedere compoſitos. & Serenus Grannius legatus vir apprime nobilis literas ad Imperatorem miſit, iniquum eſſe dicens clamoribus vulgi innocentium hominum ſanguinem concedi, & ſine ullo crimine, nominis tantum & ſectæ reos fieri. Quibus commotus Hadrianus Minutio Fundano Proconſuli Aſiæ ſcribit, non ſine objectu criminum Chriſtianos condemnandos. cujus epiſtolæ uſque ad noſtram memoriam durat exemplum.

Imperator Hadrianus *Pater Patriæ* appellatur, & uxor ejus *Auguſta*.

XI. | CXXVIII.

XII. | CXXIX. Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum ſuſcepit ſeptimus TELESPHORUS ann. XI.

Antiochiæ conſtituitur quartus Epiſcopus CORNELIVS.

OL.CCXXVII XIII. | CXXX. Nicopolis & Cæſarea terræmotu conciderunt.

Antinous puer regius eximiæ pulchritudinis in Ægypto moritur: quem Hadrianus vehementer deperiens (nam in delitiis habuerat) in Deos refert: ex cujus nomine etiam urbs appellata eſt.

XIV. | CXXXI. Alexandrinæ Eccleſiæ ſextus Epiſcopus præfuit HYMENÆVS an. XIII.

Templum Romæ & Veneris in Urbe factum.

XV. | CXXXII. Salvius Julianus perpetuum compoſuit Edictum.

Hadrianus Athenis hiemem exigens Eleuſinam inviſit.

XVI. | CXXXIII.

Hadrianus cum inſignes plurimas ædes Athenis feciſſet, Agonem edidit, Bibliothecamque miri operis exſtruxit.

Judæi in arma verſi Palæſtinam depopulati ſunt, tenente Provinciam Tenio Rufo, cui ad opprimendos rebelles Hadrianus miſit exercitum.

Phavorinus & Polemo Rhetor illuſtres habentur.

OL. CCXXVIII XVII. | CXXXIV. Baſilides Hæreſiarches in Alexandria commoratur: à quo GNOTSICI.

COCHEBAS dux Iudaicæ factionis nolentes ſibi Chriſtianos adverſum Romanum militem ferre ſubſidium omnimodis cruciatibus necat.

MMCL. XVIII. | CXXXV.

Bellum Iudaicum, quod in Palæſtina gerebatur, finem accipit, rebus Judæorum penitus oppreſſis: ex quo tempore etiam introeundi eis Jeroſolymam licentia ablata, primum Dei nutu, ſicut Prophetæ vaticinati ſunt, deinde Romanis interdictionibus.

XIX. | CXXXVI.

Jeroſolymæ primus ex gentibus conſtituitur MARCUS, ceſſantibus his, qui fuerant ex Iudæis.

XX. | CXXXVII.

ROM.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

ÆLIA ab Ælio Hadriano condita: & in fronte ejus portæ, qua Bethleheem egredimur, Sus ſcalptus in marmore prominens, ſignificans Romanæ poteſtati ſubjacere Judæos. Judæorumque nonnulli à Tito Ælio filio Veſpaſiani extructam arbitrantur.

	ROM.	DOM.	
OL. CCXXIX.	XXI.	CXXXVIII.	Hadrianus morbo intercutis aquæ apud Bajas moritur major LX annis.
	ANTONINVS PIVS.		Romanorum tertiuſdecimus regnavit Titus ANTONINVS cognomento PIVS cum liberis ſuis AVRELIO & LVCIO ann. XXII, menſ. III.
	I.	CXXXIX.	
	II.	CXL.	RomanæEccleſiæ epiſcopatum octavus ſuſcepit HYGINVS an. VIII.

Antoninus Pater Patriæ appellatur.

	III.	CXLI.	

Sub Hygino Romanæ Urbis Epiſcopo Valentinus Hereſiarches & Cerdo magiſter Marcionis Romam venerunt.

OL. CCXXX.	IV.	CXLII.	Juſtinus Philoſophus librum pro noſtra religione conſcriptum Antonino reddidit.
	V.	CXLIII.	Romæ nonus Epiſcopus ordinatur PIVS ann. XV.

Antiochiæ quintus conſtituitur Epiſcopus HEROS ann. XXIV.

	VI.	CXLIV.	Alexandriæ ſeptimus epiſcopatum ſuſcepit MARCVS ann. X.

Valentinus Hæreticus agnoſcitur: & permanet uſque ad Anicetum.

MMCLX.	VII.	CXLV.	Meſomedes Cretenſis citharicorum carminum Muſicus Poëta agnoſcitur,
OL. CCXXXI.	VIII.	CXLVI.	Taurus Berytius Platonicæ ſectæ Philoſophus clarus habetur.
	IX.	CXLVII.	

Arrianus Philoſophus Nicomedienſis agnoſcitur, & Maximus Tyrius.
Apollonius Stoicus natione Chalcidicus & Baſilides Scythopolitanus Philoſophi illuſtres habentur: qui Veriſſimi quoque Cæſaris præceptores fuerunt.

	X.	CXLVIII.	
	XI.	CXLIX.	
OL.CCXXXII	XII.	CL.	Alexandrinæ Eccleſiæ octavus Epiſcopus præfuit CELADION ann. XIV.
	XIII.	CLI.	Creſcens Cynicus agnoſcitur: qui Juſtino noſtri dogmatis Philoſopho, quia ſe guloſum, & prævaricatorem Philoſophiæ coarguebat, perſecutionem ſuſcitavit, in qua ille glorioſe pro Chriſto ſanguinem fudit.
	XIV.	CLII.	
	XV.	CLIII.	
OL.CCXXXIII	XVI.	CLIV.	Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum tenet ANICETVS ann. XI: Sub quo Polycarpus Romam veniens multos ab hæretico errore correxit.
MMCLXX.	XVII.	CLV.	
	XVIII.	CLVI.	
	XIX.	CLVII.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Jeroſolymæ Epiſcopatum poſt Marcum ſeptimuſdecimus ſuſcepit CASSIANVS. Poſt quem octavuſdecimus PVBLIVS. Cui ſuccedit nonuſdecimus MAXIMVS. Viceſimus JVLIANVS. Viceſimus primus GAJANVS. Viceſimus ſecundus SYMMACHVS. Viceſimus tertius GAJVS. Viceſimus quartus JVLIANVS. Viceſimus quintus CAPITO.

OL.CCXXXIV. XX. | CLVIII.

XXI. | CLIX.

XXII. | CLX.

XXIII. | CLXI. Antoninus Pius apud Lorium villam ſuam duodecimo ab urbe miliario moritur anno ætatis ſuæ LXXVII.

MARCVS ANTONINVS. | LVCIVS AVRELIVS COMMODVS. Romanorum quartuſdecimus regnavit MARCVS ANTONINVS, qui & VERVS, & LVCIVS AVRELIVS COMMODVS ann. XIX. menſe uno. Hi primum æquo jure imperium adminiſtraverunt: quum uſque ad hoc tempus ſinguli Auguſti fuerint.

OL. CCXXXV. I. | CLXII. Lucio Cæſars Athenis ſacrificanti ignis de cælo ab oriente in occidentem ferri viſus.

II. | CLXIII. Vologeſius Rex Parthorum vicinas ſibi Romanas Provincias depopulatus eſt.

III. | CLXIV.

Fronte Orator inſignis habetur, qui Marcum Antoninum Verum Latinis literis erudivit.

MMCLXXX. IV. | CLXV. Seleucia Aſſyriæ urbs cum trecentis milibus hominum à Romanis capta.

OL.CCXXXVI. V. | CLXVI. Lucius Cæſar de Parthis cum fratre triumphavit.

VI. | CLXVII. Apud Piſas Peregrinus Philoſophus rogo, quem ex lignis compoſuerat, incenſo, ſemetipſum ſuperinjecit.

Alexandrinæ Eccleſiæ nonus Epiſcopus præfuit AGRIPPINVS ann. XII.

VII. | CLXVIII.

Perſecutione orta in Aſia, Polycarpus & Pionius fecere martyrium: quorum ſcriptæ quoque paſſiones feruntur.

QUARTA PERSECUTIO.

Plurimi in Gallia glorioſe ob nomen interfecti: quorum uſque in præſentem diem condita libris certamina perſeverant.

VIII. | CLXIX. Lues multas provincias occupavit, Roma ex parte vexata.

Romani contra Germanos, Marcomannos, Quados, Sarmatas, Dacos dimicant.
Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum ſuſcepit undecimus SOTER ann. VII.
Antiochiæ ſextus Epiſcopus ordinatur THEOPHILVS: cujus plurima ingenii opera extant.

OL.CCXXXVII. IX. | CLXX.

Lucius Imperator anno Regni nono, ſive, ut quidam putant, undecimo, inter Concordiam, & Altinum apoplexi extinctus eſt ſedens cum fratre in vehiculo.

X. | CLXXI. Antonino Imperatori Melito Aſianus Sardienſis Epiſcopus Apologeticum pro Chriſtianis tradidit.

XI. | CLXXII. Apollinaris Aſianus Hieropolitanus Epiſcopus inſignis habetur.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

Dionyſius Epiſcopus Corinthiorum clarus habetur, & Pinytus Cretenſis vir eloquentiſſimus.
Pſeudoprophetia, quæ CATAPHRYGAS nominatur, accepit exordium auctore Montano, & Priſcilla, Maximillaque inſanis vatibus.

XII. | CLXXIII. Tatianus hæreticus agnoſcitur: à quo ENCRATITÆ.

Bardeſanes alterius hæreſeos princeps notus efficitur.
Oppianus Cilix Poëta cognoſcitur, qui Halieutica miro ſplendore conſcripſit.
Tanta per totam urbem peſtilentia fuit, ut pene uſque ad internecionem Romanus exercitus deletus ſit.

OL.CCXXXVIII XIII. | CLXXIV.

Imperator Antoninus multis adverſum ſe naſcentibus bellis ſæpe ipſe intererat, ſæpe duces nobiliſſimos deſtinabat, in quibus ſemel Pertinaci, & exercitui, qui cum eo in Quadorum regione pugnabat, ſiti oppreſſo, pluvia divinitus miſſa eſt: quum è contrario Germanos & Sarmatas fulmina perſequerentur, & plurimos eorum interficerent. Extant literæ M. Aurelii graviſſimi Imperatoris, quibus illam Germanicam ſitim Chriſtianorum forte militum precationibus impetrato imbri diſcuſſam conteſtatur.

MMCXC. XIV. | CLXXV.

XV. | CLXXVI.

XVI. | CLXXVII. Atticus Platonicæ ſectæ Philoſophus agnoſcitur.
Romanæ Eccleſiæ duodecimus Epiſcopatum ſuſcepit ELEVTHERUS ann. xv.

OL.CCXXXIX XVII. | CLXXVIII. Antiochiæ ſeptimus Epiſcopus conſtituitur MAXIMINUS.

ANTONINUS COMMODUM FILIUM SUUM CONSORTEM REGNI FACIT.

XVIII. | CLXXIX. Antoninus cum filio de hoſtibus triumphavit, quos per triennium apud Carnuntum habens ſtativa caſtra, vexaverat.

Imperatores multis multa largiti ſunt: & pecuniam, quæ fiſco debebatur, provinciis concedentes tabulas debitorum in medio Romanæ urbis foro incendi fecerunt: ac quid bonitati deeſſet, duras quaſque leges novis conſtitutionibus temperarunt.

XIX. | CLXXX.

Antoninus poſt victoriam adeo in editione munerum magnificus fuit, ut centum ſimul leones exhibuerit.
Commodus à Senatu Auguſtus appellatus.
Smyrna urbs Aſiæ terræ motu ruit: ad cujus inſtaurationem decem annis tributorum immunitas data eſt.
Antoninus in Pannonia morbo periit.
Alexandrinæ Eccleſiæ decimus epiſcopatum ſortitur JULIANUS ann. x.

COMMODUS. | Romanorum quintusdecimus regnavit COMMODUS ann. xii.

I. | CLXXXI. Commodus de Germanis triumphavit.

OL. CCXL. II. | CLXXXII. Templum Serapidis Alexandriæ incenſum.

III. | CLXXXIII. Irenæus Epiſcopus Lugdunenſis inſignis habetur.

IV. | CLXXXIV. Thermæ Commodianæ Romæ factæ.

MMCC. V. | CLXXXV. Commodus Septembrem menſem nomine ſuo appellavit.

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM.	DOM.	CONSULUM.
OL. CCXLI. VI.	CLXXXVI.	

Jeroſolymis viceſimus ſextus ordinatur Epiſcopus MAXIMUS. Poſt quem viceſimus ſeptimus ANTONINUS. Viceſimus octavus VALENS. Viceſimus nonus DOLICHIANUS. Triceſimus NARCISSUS. Triceſimus primus DIUS. Triceſimus ſecundus GERMANIO. Triceſimus tertius GORDIUS. Triceſimus quartus rurſum NARCISSUS. Tantis apud Jeroſolymam conſtitutis Epiſcopis, non potuimus diſcernere tempora ſingulorum, eo quod in præſentem diem Epiſcopatus eorum anni minime ſervarentur.

VII.	CLXXXVII.	
VIII.	CLXXXVIII.	
IX.	CLXXXIX.	In Capitolio fulmen ruit, & magna inflammatione facta, Bibliothecæ & vicinæ quoque ædes concrematæ.
OL. CCXLII. X.	CXC.	Alexandriæ undecimus conſtituitur Epiſcopus DEMETRIVS ann. XLIII.

Commodus imperator Coloſſi capite ſublato, ſuæ imaginis caput ei juſſit imponi.
SERAPIO octavus Antiochiæ Epiſcopus ordinatur.

XI.	CXCI.	Commodus multos nobilium interfecit, & ſpectacula Populo Romano præbuit inſignia.
XII.	CXCII.	Incendio Romæ facto, Palatium & ædes Veſtæ, plurimaque Vrbis pars ſolo coæquatur.
XIII.	CXCIII.	Commodus ſtrangulatur in domo Veſtiliani.
PERTINAX.		Romanorum ſextusdecimus regnavit HELVIVS PERTINAX menſ. VI.

PERTINAX ſeptuagenario major, quum Præfecturam Urbis ageret, ex Senatuſconſulto imperare juſſus eſt.
Romæ Epiſcopatum ſuſcepit tertius decimus VICTOR ann. X. cujus medioeria de religione extant volumina.
Pertinax obſecrante Senatu, ut uxorem ſuam Auguſtam, & filium ſuum Cæſarem appellaret, contradixit, ſufficere teſtatus, quod ipſe regnaret invictus.
Pertinax occiditur in Palatio Juliani juriſperiti ſcelere, quem poſtea Severus apud Mulvium pontem interfecit.

SEVERVS.		Romanorum decimus ſeptimus regnavit SEVERVS ann. XVIII.
OL. CCXLIII. I.	CXCIV.	

Severus provincia Tripolitana, oppido Lepti ſolus ex Africa, uſque in præſentem diem, Romanus imperator fuit: & in honorem Pertinacis, quem Julianus occiderat, Pertinacem ſe cognominari juſſit.

MMCCX. II. | CXCV.

Clemens Alexandrinæ Eccleſiæ presbyter, & Pantænus Stoicus Philoſophus in diſputatione dogmatis noſtri diſertiſſimi habentur.

III. | CXCVI.

Narciſſus Jeroſolymarum Epiſcopus & Theophilus Cæſarienſis, Polycrates quoque, & Bacchylus Aſianæ provinciæ Epiſcopi inſignes habentur.

IV. | CXCVII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Quæſtione orta in Aſia inter Epiſcopos, an ſecundum legem Moyſi quartadecima die menſis Paſcha obſervandum eſſet, Victor Romanæ Vrbis Epiſcopus, & Narciſſus Jeroſolymarum, Polycrates quoque, & Irenæus, & Bacchylus plurimique Eccleſiarum paſtores, quod eis probabile viſum fuerat, literis ediderunt: quarum memoria ad nos uſque perdurat.

OL. CCXLIV.	V.	CXCVIII.	Judaicum & Samariticum bellum motum.
	VI.	CXCIX.	
	VII.	CC.	

Severus Parthos, & Adiabenos ſuperavit, Arabaſque interiores ita cecidit, ut regiones eorum Romanam provinciam fecerit. Ob quæ Parthicus & Arabicus, & Adiabenicus cognominatus eſt.

	VIII.	CCI.	Severo imperante, Thermæ Severianæ apud Antiochiam & Romæ factæ, & Septizonium extructum.
OL. CCXLV.	IX.	CCII.	Romanæ Eccleſiæ quartusdecimus epiſcopatum ſuſcepit ZEPHYRINVS.
	X.	CCIII.	Perſecutione inter Chriſtianos facta Leonides Origenis pater glorioſa martyrii morte transfertur.

QUINTA PERSECUTIO.

	XI.	CCIV.	
MMCCXX.	XII.	CCV.	Alexander ob confeſſionem Dominici nominis inſignis habetur.

Clemens multa & varia conſcripſit.
Muſanus noſtræ Philoſophiæ ſcriptor agnoſcitur.

IN HOC ANNO JOBELEVM A MAJORIBVS INVENIMVS OBSERVATVM, ID EST DVODECIMO ANNO SEVERI, ET CCLII ANTIOCHENÆ VRBIS.

OL. CCXLVI.	XIII.	CCVI.	
	XIV.	CCVII.	

Clodio Albino, qui ſe in Gallia Cæſarem fecerat, interfecto apud Lugdunum, Severus in Britannos bellum transfert, ubi, ut receptas Provincias ab incurſione barbarica faceret ſecuriores, vallum per CXXXII paſſuum milia à mari ad mare duxit.

	XV.	CCVIII.	Tertullianus Afer Centurionis Proconſularis filius omnium eccleſiarum ſermone celebratur.
	XVI.	CCIX.	Origenes Alexandriæ ſtudiis eruditur.
OL. CCXLVII	XVII.	CCX.	
	XVIII.	CCXI.	Severus moritur Eburaci in Britannia.
	CARACALLA		Romanorum decimus octavus regnavit ANTONINVS cognomento CARACALLA Severi filius ann. VI.
	I.	CCXII.	Antiochiæ nonus Epiſcopus conſtituitur ASCLEPIADES.
	II.	CCXIII.	ALEXANDER triceſimus quintus Jeroſolymarum Epiſcopus ordinatur adhuc vivente Narciſſo, & cum eo pariter Eccleſiam regit.
OL. CCXLVIII	III.	CCXIV.	

Antoninus CARACALLA cognominatus propter genus veſtis, quod Romæ erogaverat: & è contrario Caracallæ ex hujus nomine Antoninianæ dictæ.

	ROM.	*DOM.*	CONSULUM.
MMCCXXX.	IV.	CCXV.	
	V.	CCXVI.	Antoninus Romæ Thermas ſui nominis ædificavit.
	VI.	CCXVII.	

Antoninus tam impatiens libidinis fuit, ut novercam ſuam Juliam uxorem duxerit.
Antoninus interficitur inter Edeſſam & Carras anno ætatis XLIII.

	MACRINUS.		Romanorum decimus nonus regnavit MACRINUS anno uno.
OL. CCXLIX.	I.	CCXVIII.	Macrinus Præfecturam prætorio gerens Imperator factus.

Antiochiæ Epiſcopus decimus conſtituitur PHILETUS.
Circenſibus Vulcanaliorum Romæ Amphitheatrum incenſum.
Abgarus vir ſanctus regnavit Edeſſæ, ut vult Africanus.
Macrinus occiditur in Archelaide.

	AURELIUS ANTONINUS ELIOGABALUS.		Romanorum viceſimus regnavit MARCUS AURELIUS ANTONINUS ann. IV.
	I.	CCXIX.	

Marcus Aurelius Antoninus Antonini Caracallæ, ut putabatur, filius, & ſacerdos ELIOGABALI templi adeo impudice in imperio ſuo vixit, ut nullum genus obſcœnitatis omiſerit.

	II.	CCXX.	Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum ſuſcepit quintusdecimus CALLISTUS ann. V.
	III.	CCXXI.	Eliogabalum Templum Romæ ædificatum.
OL. CCL.	IV.	CCXXII.	

In Palæſtina Nicopolis, quæ prius Emmaus vocabatur, urbs condita eſt, legationis induſtriam pro ea ſuſcipiente Julio Africano ſcriptore temporum.
Antoninus Romæ occiditur tumultu militari cum matre Symiaſera.

	ALEXANDER MAMÆÆ.		Romanorum viceſimus primus regnavit ALEXANDER MAMÆÆ filius ann. XIII.
	I.	CCXXIII.	Alexander Xerxem Regem Perſarum glorioſiſſime vicit, & diſciplinæ militaris tam ſeverus corrector fuit, ut quaſdam tumultuantes legiones integras exauctoraverit.
	II.	CCXXIV.	
MMCCXL.	III.	CCXXV.	Romanæ Eccleſiæ ſextusdecimus ordinatur Epiſcopus URBANUS ann. IX.
OL. CCLI.	IV.	CCXXVI.	Ulpianus Juriſconſultus aſſeſſor Alexandri inſigniſſimus habetur.
	V.	CCXXVII.	Thermæ Alexandrinæ Romæ ædificatæ.
	VI.	CCXXVIII.	Geminianus Presbyter Antiochenus, & Hippolytus, & Beryllus epiſcopus Arabiæ Boſtrenus clari ſcriptores habentur.
	VII.	CCXXIX.	Antiochiæ undecimus ordinatur epiſcopus ZEBENNUS.
[illegible]	VIII.	CCXXX.	Origenes Alexandriæ clarus habetur.

	ROM.	DOM.	CONSULUM.
	IX.	CCXXXI.	Alexandrinæ Eccleſiæ duodecimus Epiſcopus ordinatur HERACLAS ann. XVI.
	X.	CCXXXII.	Alexander in matrem Mamæam unice pius fuit, & ob id omnibus amabilis.
	XI.	CCXXXIII.	Origenes de Alexandria ad Cæſaream Palæſtinæ tranſit.
OL. CCLIII.	XII.	CCXXXIV.	Romanæ Eccleſiæ decimusſeptimus Epiſcopatum ſuſcipit PONTIANVS ann. V.
MMCCL.	XIII.	CCXXXV.	Alexander occiditur Mogontiaci tumultu militari.
	MAXIMINVS.		Romanorum viceſimus ſecundus regnavit MAXIMINVS ann. III.
	I.	CCXXXVI.	Maximinus primus ex corpore militari ſine Senatus auctoritate ab exercitu impetator electus eſt.
	II.	CCXXXVII.	Maximinus adverſum Eccleſiarum ſacerdotes perſecutionem facit

SEXTA PERSECUTIO.

OL. CCLIV.	III.	CCXXXVIII.	Maximinus Aquileiæ à Pupieno occiditur.
	GORDIANVS.		Romanorum viceſimus tertius GORDIANVS ann. VI.
	I.	CCXXXIX.	Romæ octavus decimus ordinatur Epiſcopus ANTEROS menſe uno. Poſt quem decimus nonus FABIANVS ann. XIII.
	II.	CCXL.	Gordiano Romam ingreſſo Pupienus & Albinus, qui imperium arripuerunt, in Palatio occiſi.
	III.	CCXLI.	
OL. CCLV.	IV.	CCXLII.	
	V.	CCXLIII.	
	VI.	CCXLIV.	

Gordianus admodum adoleſcens, Parthorum natione ſuperata, quum victor reverteretur in patriam, fraude Philippi præfecti prætorio haud longe à Romano ſolo interfectus eſt. Gordiano milites tumulum ædificant, qui Euphrati imminet, oſſibus ejus Romam revectis.

	PHILIPPVS.		Romanorum viceſimus quartus PHILIPPVS ann. VII.
MMCCLX.	I.	CCXLVI.	

Philippus Philippum filium ſuum conſortem regni fecit: primuſque omnium ex Romanis imperatoribus Chriſtianus fuit.

OL. CCLVI.	II.	CCXLVI.	

Regnantibus Philippis milleſimus annus Romanæ Urbis expletus eſt: ob quam ſolennitatem innumerabiles beſtiæ in Circo magno interfectæ: ludique in campo Martio theatrales tribus diebus & tribus noctibus populo pervigilante celebrati.
Theatrum Pompei incenſum, & Hecatoſtylon.

	III.	CCXLVII.	Atlas mons Natali Romanæ Urbis cucurrit: & Agon mille annorum actus.
	IV.	CCXLVIII.	Philippus urbem nominis ſui in Thracia conſtruxit.
	V.	CCXLIX.	Alexandrinam Eccleſiam tertius decimus Epiſcopus tenuit DIONYSIVS ann. XVII.
OL. CCLVII.	VI.	CCL.	

ROM. | *DOM.* | CONSULUM.

VII. | CCLI. | Philippus ſenior Veronæ, Romæ junior occiditur.

DECIVS. | | Romanorum viceſimus quintus regnavit DECIVS anno uno menſ. III.

I. | CCLII. | Decius è Pannonia inferiore Budaliæ natus fuit.

Decius quum Philippum Patrem & filium interfeciſſet, ob odium eorum in Chriſtianos perſecutionem movet, qua Laurentius Diaconus Romæ martyrium dixit.

SEPTIMA PERSECUTIO.

Antonius monachus in Ægypto naſcitur.
Romæ Amphitheatrum incenſum.
Alexandro Jeroſolymarum Epiſcopo apud Cæſaream Palæſtinæ ob martyrium interfecto, & Antiochiæ Babyla, MAZABANVS & FABIVS Epiſcopi conſtituuntur.
Decius cum filio in Abritto occiditur.

GALLVS ET VOLVSIANVS. | Romanorum viceſimus ſextus regnavit GALLVS & VOLVSIANVS Galli filius ann. II. menſ. IV.

Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum poſt Fabiani glorioſam mortem viceſimus ſuſcipit CORNELIVS ann. II. qui & ipſe martyrio coronatus eſt. Extant ad eum Cypriani octo Epiſtolæ.

I. | CCLIII.

Peſtilens morbus multas totius orbis provincias occupavit, maximeque Alexandriam & Ægyptum, ut ſcribit Dionyſius, & Cypriani de Mortalitate teſtis eſt liber.
Novatus Presbyter Cypriani Romam veniens Novatianum & cæteros Confeſſores ſibi ſociat, eo quod Cornelius pœnitentes Apoſtatas recepiſſet.
Antiochiæ quartusdecimus conſtituitur epiſcopus DEMETRIANVS.

JOBELEUS JUXTA MAJORES NOSTROS.

MM.CCLVIII II. | CCLIV.

Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum tenet viceſimus primus LVCIVS menſes VIII. Poſt quem viceſimus ſecundus STEPHANVS annos II. Extant ad utrumque Cypriani Epiſtolæ.
Gallus & Voluſianus, quum adverſum Æmilianum, qui in Mœſia res novas moliebatur, ex Urbe profecti eſſent, in foro Flaminii, ſive, ut alii putant, Interamnæ interfecti ſunt. Æmilianus tertio menſe invaſæ tyrannidis extinctus eſt.

VALERIANVS ET GALLIENVS. | Romanorum viceſimus ſeptimus regnavit VALERIANVS & GALLIENVS ann. XV.

MM.CCLXX. I. | CCLV.

Valerianus in Rhetia ab exercitu Auguſtus, Gallienus Romæ à Senatu Cæſar appellatus.

II. | CCLVI. | Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum tenet viceſimus tertius XYSTVS ann. VIII.
III. | CCLVII.

Cyprianus primum Rhetor, deinde Presbyter, ad extremum Carthaginienſis Epiſcopus martyrio coronatur.

ROM. | *DOM.* | CONSULUM.

OCTAVA PERSECUTIO.

OL. CCLIX. IV. | CCLVIII.

Valerianus in Chriſtianos perſecutione commota ſtatim à Sapore Perſarum Rege capitur, ibique ſervitute miſerabili conſeneſcit.

V. | CCLIX. | Sapor Rex Perſarum Syriam, Ciliciam, Cappadociam depopulatur.

VI. | CCLX. | Valeriano in Perſas ducto, Gallienus noſtris pacem reddidit.

VII. | CCLXI. | Antiochiæ quintuſdecimus conſtituitur Epiſcopus PAVLVS SAMOSATENVS.

Gallieno in omnem laſciviam diſſoluto, Germani Ravennam uſque venerunt.

OL. CCLX. VIII. | CCLXII. | Alamanni vaſtatis Galliis in Italiam tranſiere Græcia, Macedonia, Pontus, Aſiæ depopulatæ per Gothos.

IX. | CCLXIII. | Quadi & Sarmatæ Pannonias occupaverunt.

X. | CCLXIV. | Germanis Hiſpanias obtinentibus Tarracon expugnata eſt. Parthi Meſopotamiam tenentes Syriam incurſaverunt.

MMCCLXXX XI. | CCLXV. | Alexandrinæ Eccleſiæ quartusdecimus Epiſcopus ordinatur MAXIMVS ann. XVIII.

OL. CCLXI. XII. | CCLXVI. | Romanæ Eccleſiæ viceſimus quartus Epiſcopus conſtituitur DIONYSIUS ann. XII.

Odenathus Decurio Palmyrenus collecta agreſtium manu ita Perſas cecidit, ut ad Cteſiphontem caſtra poneret.

XIII. | CCLXVII. | Jeroſolymarum epiſcopatum tenet HYMENÆVS.

Paulus Samoſatenus à cunctorum prædicatione deſciſcens Artemonis hæreſim ſuſcitavit. In cujus locum Antiochenæ Eccleſiæ ſextusdecimus ordinatur Epiſcopus DOMNVS.

XIV. | CCLXVIII. | Galliæ per Poſtumum & Victorinum & Tetricum receptæ.

XV. | CCLXIX. | Gallienus Mediolani occiditur.

CLAUDIUS. | | Romanorum viceſimus octavus regnavit CLAUDIUS ann. uno menſ. IX.

OL. CCLXII. I. | CCLXX. | Alexandriæ Bruchium, quod per multos annos fuerat obſeſſum, tandem deſtruitur.

II. | CCLXXI.

Claudius Gothos, Illyricum, & Macedoniam vaſtantes ſuperat. Ob quæ in curia clypeus ei aureus, & in Capitolio ſtatua aurea collocata eſt.
Claudius Sirmii moritur.
QUINTILIUS Claudii frater à Senatu Auguſtus appellatus decimoſeptimo imperii die Aquilejæ occiditur.

AURELIANUS. | | Romanorum viceſimus nonus AURELIANUS ann. V menſ. VI.

I. | CCLXXII. | Antiochenæ Eccleſiæ decimus ſeptimus ordinatur Epiſcopus TIMÆVS.

Aurelianus, Tetrico apud Catalaunos prodente exercitum ſuum, Gallias recepit.

II. | CCLXXIII.

CONSULUM.

Zenobia apud Timas haud longe ab Antiochia vincitur: quæ occiſo Odenatho marito Orientis tenebat imperium: in qua pugna ſtrenuiſſime adverſum eam dimicavit Pompejanus dux cognomento Francus, cujus familia hodieque apud Antiochiam perſeverat. ex cujus Euagrius Presbyter cariſſimus nobis ſtirpe deſcendit.
Euſebius Laodicenus inſignis habetur.

OL.CCLXIII III. | CCLXXIV.

Aurelianum Romæ triumphantem TETRICVS & ZENOBIA præceſſerunt. E quibus Tetricus Corrector poſtea Lucaniæ fuit: & Zenobia in Urbe ſummo honore conſenuit: à quo hodieque Romæ Zenobia nuncupatur familia.

MMCCXC. IV. | CCLXXV.

Aurelianus Templum Soli ædificat, & Romam firmioribus muris vallat.
Primus Agon Solis ab Aureliano inſtitutus.

NONA PERSECUTIO.

V. | CCLXXVI.

Aurelianus quum adverſum nos perſecutionem moviſſet, fulmen juxta eum comiteſque ejus ruit: ac non multo poſt inter Conſtantinopolim, & Heracliam in Cænophrurio viæ veteris occiditur.
Romanorum triceſimus regnavit TACITVS menſ. VI. quo apud Pontum occiſo, obtinuit FLORIANVS imperium diebus LXXXIX. Hoc quoque apud Tarſum interfecto.

PROBVS. | Romanorum triceſimus primus regnavit PROBVS an. VI, menſ. III.

I. | CCLXXVII. Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum viceſimus quintus ſuſcipit FELIX. ann. V.

OL.CCLXIV. II. | CCLXXVIII. Probus Gallias à Barbaris occupatas ingenti virtute reſtituit.

Secundo anno PROBI, juxta Antiochenos CCCXXV anno, juxta Tyrios CCCCII, juxta Laodicenos CCCXXIV, juxta Edeſſenos DLXXXVIII, juxta Aſcalonitas CCCLXXX, inſana Manichæorum hæreſis in commune humani generis malum exorta.

III. | CCLXXIX. Anatolius Laodicenus Epiſcopus Philoſophorum diſciplinis eruditus plurimo ſermone celebratur.

IV. | CCLXXX.

Probus Gallos & Pannonios vineas habere permiſit, Almamque & Aureum montem militari manu conſitos Provincialibus colendos dedit.
Antiochiæ decimus octavus conſtituitur Epiſcopus CYRILLVS.
Saturninus magiſter exercitus novam civitatem Antiochiæ exorſus eſt condere: qui poſtea imperium molitus invadere Apamiæ occiditur.

V. | CCLXXXI.

Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum ſuſcepit viceſimus ſextus EVTYCHIANVS menſ. VIII. Poſt quem viceſimus ſeptimus GAJANVS ann. XV.

OL.CCLXV. VI. | CCLXXXII.

Probus tumultu militari apud Sirmium in turre, quæ dicitur Ferrata, occiditur.
Alexandrinæ Eccleſiæ quintuſdecimus Epiſcopus præfuit THEONAS ann. XIX.

ROM. | *DOM.* | CONSULUM.

CARVS CARINVS. NVMERIANVS. Romanorum triceſimus ſecundus regnavit CARVS cum filiis CARINO & NVMERIANO ann. duobus.

I. CCLXXXIII.

CARVS Narbonenſis, quum omni Parthorum regione vaſtata Conchen & Cteſiphontem nobiliſſimas hoſtium urbes cepiſſet, ſuper Tigridem caſtra ponens fulmine ictus interiit.

II. CCLXXXIV.

NVMERIANVS, quum ob oculorum dolorem lecticula veheretur, inſidiis Apri ſoceri ſui occiſus eſt, vix fœtore cadaveris poſt aliquot dies ſcelere comperto.

MMCCC. III. CCLXXXV. CARINVS prælio victus apud Margum occiditur.

DIOCLETIANVS. Romanorum triceſimus tertius DIOCLETIANVS regnavit ann. xx.

OL. CCLXVI. I. CCLXXXVI.

Diocletianus Dalmata Scribæ filius imperator electus ſtatim Aprum in militum concione percuſſit, jurans ſine ſuo ſcelere Numerianum interfectum.

II. CCLXXXVII.

III. CCLXXXVIII.

Diocletianus in conſortem regni Herculium Maximianum aſſumit: qui ruſticorum multitudine oppreſſa, quæ factioni ſuæ BACAUDARUM nomen indiderat, pacem Gallis reddidit.
CARAUSIUS ſumpta purpura Britannias occupavit.
Narſeus Orienti bellum intulit.

IV. CCLXXXIX. Quinquegentiani Africam infeſtaverunt.

Ægyptum Achilleus obtinuit. Ob quæ CONSTANTIUS & GALERIUS MAXIMIANUS Cæſares aſſumuntur in regnum. Quorum Conſtantius Claudii ex filia nepos fuit: Galerius in Dacia haud longe à Serdica natus. Atque ut eos Diocletianus etiam affinitate conjungeret, Conſtantius privignam Herculii Theodoram accepit: ex qua poſtea ſex liberos Conſtantini fratres habuit. Galerius filiam Diocletiani duxit Valeriam. Ambo uxores, quas habuerant, repudiare compulſi.

OL. CCLXVII V. CCXC.

VI. CCXCI.

VII. CCXCII.

VIII. CCXCIII. Buſiris & Coptos contra Romanos rebellantes ad ſolum uſque ſubverſæ ſunt.

OL. CCLXVIII IX. CCXCIV. Carporum & Baſternarum gentes in Romanum ſolum tranſlatæ.

MMCCCX. X. CCXCV.

Primus Diocletianus adorari ſe ut Deum, & gemmas veſtibus calceamentiſque inſeri juſſit: quum ante eum omnes Imperatores in modum Judicum ſalutarentur, & chlamydem purpuream à privato habitu plus haberent.

ROM.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

XI. | CCXCVI.

XII. | CCXCVII. Romanæ Eccleſiæ viceſimus octavus Epiſcopatum ſuſcipit MARCELLINUS ann. IX.

OL.CCLXIX. XIII. | CCXCVIII.

Alexandria cum omni Ægypto per Achilleum ducem à Romana poteſtate deſciſcens octavo obſidionis menſe à Diocletiano capta eſt. Itaque plurimi per totam Ægyptum gravibus proſcriptionibus exiliiſque vexati, interfectis his, qui auctores perduellionis extiterant.

XIV. | CCXCIX. Eccleſiæ Jeroſolymarum viceſimus ſeptimus ordinatur Epiſcopus ZABDAS.

XV. | CCC. Poſt decem annos per Aſclepiodotum præfectum Prætorio Britaniæ receptæ.

XVI. | CCCI. Juxta Lingonas à Conſtantio Cæſare LX milia Alamanorum cæſa.

Galerius Maximianus victus à Narſeo ante carpentum Diocletiani purpuratus cucurrit.

OL. CCLXX. XVII. | CCCII.

Veturius magiſter militiæ Chriſtianos milites perſequitur, paulatim ex illo jam tempore perſecutione adverſum nos incipiente.

XVIII. | CCCIII.

Galerius Maximianus, ſuperato Narſeo, & uxoribus ac liberis, ſororibuſque ejus captis, à Diocletiano ingenti honore ſuſcipitur.
Thermæ Romæ Diocletianæ factæ, & Maximianæ Carthagini.
Eccleſiæ Jeroſolymarum viceſimus octavus præfuit HERMON.
Antiochiæ decimus nonus conſtituitur Epiſcopus TYRANNUS.

JOBELEUS SECUNDUM MAJORES.

Alexandrinæ Eccleſiæ ſextuſdecimus poſt Theonam Epiſcopus ordinatur PETRVS, qui poſtea nono perſecutionis anno glorioſe martyrium perpetravit.
Diocletianus & Maximianus Auguſti inſigni pompa Romæ triumpharunt, antecedentibus currum eorum Narſei conjuge, ſororibus, liberis, & omni præda, qua Parthos ſpoliaverant.
Terræmotu horribili apud Tyrum & Sidonem multa opera conciderunt: & populus innumerabilis oppreſſus.

DECIMA PERSECUTIO.

XIX. | CCCIV.

DECIMO NONO ANNO DIOCLETIANI, MENSE MARTIO IN DIEBVS PASCHÆ ECCLESIÆ SVBVERSÆ SVNT. SECVNDVM ANTIOCHENOS ANNVS CCCLI.

MMCCCXX. XX. | CCCV.

Secundo anno perſecutionis Diocletianus Nicomediæ, Maximianus Mediolani purpuram depoſuerunt.
Romæ viceſimus nonus Epiſcopus conſtituitur EVSEBIVS menſ. VII. Poſt quem triceſimus Eccleſiam tenet MILTIADES ann. III.

GALERIVS. | GALERIVS ſolus biennio Auguſtus imperium tenuit.

OL.CCLXXI. I. | CCCVI. MAXIMINVS & SEVERVS à Galerio Maximiano Cæſares facti.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOMIN.* C'ONSULUM.

II. | CCCVII.

CONSTANTINVS ſextodecimo imperii anno diem obiit in Britannia Eboraci. Poſt quem filius ejus CONSTANTINVS ex concubina Helena procreatus regnum invadit. Quarto perſecutionis anno CONSTANTINVS regnare orſus.

CONSTANTINVS. | Romanorum triceſimus quartus regnavit CONSTANTINVS ann. xxx, menſ. x.

I. | CCCVIII. MAXENTIUS Herculii Maximiani filius à Prætorianis militibus Romæ Auguſtus appellatur.

II. | CCCIX.

Severus Cæſar à Galerio Maximiano contra Maxentium miſſus Ravennæ ſecundo anno imrii ſui interficitur.

LICINIVS à Galerio Carnunti Imperator factus.

OL.CCLXXII III. | CCCX.

Herculius Maximianus à filia Fauſta detectus, quod dolum Conſtantino viro ſuo pararet, Maſſiliæ fugiens occiditur.

Quirinus Epiſcopus Siſcianus pro Chriſto glorioſe interficitur. Nam manuali mola ad collum ligata è ponte præcipitatus in fluvium diutiſſime ſupernatavit, & cum ſpectantibus collocutus, ne ſuo terrerentur exemplo, vix, orans ut mergeretur, obtinuit.

IV. | CCCXI. Galerius Maximianus viceſimo ptimo imperii ſui anno moritur.

V. | CCCXII. Romanæ Eccleſiæ SILVESTER triceſimus primus ann. $\overline{\text{XXIII}}$.

Maximinus perſecutione in Chriſtianos facta, quum jam à Licinio puniendus eſſet, apud Tarſum moritur.

Alexandrinæ Eccleſiæ decimus ſeptimus ordinatur Epiſcopus ACHILLAS.

IV. | CCCXIII. Maxentius juxta pontem Mulvium à Conſtantino ſuperatus occiditur.

PAX NOSTRIS A CONSTANTINO REDDITA.

OL.CCLXXIII VII. | CCCXIV. Bellum Cibalenſe adverſus Licinius.

MMCCCXXX. VIII. | CCCXV. Jeroſolymarum trigeſimus nonus conſtituitur Epiſcopus Macarius.

IX. | CCCXVI.

X. | CCCXVII.

Diocletianus haud procul à Salonis in villa ſua Spalato moritur, & ſolus omnium privatus inter Deos refertnr.

OL.CCLXXIV IX. | CCCXVIII.

CRISPVS & CONSTANTINVS filii Conſtantini, & LICINIVS adoleſcens Licinii Auguſti filius, Conſtantini ex ſorore nepos, Cæſares appellantur. Quorum Criſpum Lactantius Latinis literis erudivit, vir omnium ſuo tempore eruditiſſimus, ſed adeo in hac vita pauper, ut plerunque etiam neceſſariis indiguerit.

XII. | CCCXIX.

XIII. | CCCXX.

XIV. | CCCXX. Licinius Chriſtianos de Palatio ſuo pellit.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

Baſileus Amaſiæ Ponticæ Epiſcopus ſub Licinio martyrio coronatur.

OL.CCLXXV. XV. | CCCXXII.

Alexandriæ decimus octavus Epiſcopus ordinatur ALEXANDER, à quo ARRIUS Presbyter de Eccleſia dejectus multos ſuæ impietati ſociat: ad quorum perfidiam coarguendam Synodus trecentorum decemocto Epiſcoporum in Nicæam urbem Bithyniæ congregata omnes Hæreticorum machinas HOMOUSII oppoſitione dejecit.

XVI. | CCCXXIII.

XVII. | CCCXXIV. CONSTANTIUS filius Conſtantini Cæſar factus.

Licinius Theſſalonicæ contra jus ſacramenti privatus occiditur.

MMCCCXL. XVIII. | CCCXXV. Nazarius Rhetor inſignis habetur.

OL.CCLXXVI XIX. | CCCXXVI.

Criſpus filius Conſtantini, & Licinius junior Conſtantiæ Conſtantini ſororis & Licinii filius crudeliſſime interficiuntur anno imperii ſui nono.

XX. | CCCXXVII. Vicennalia Conſtantini Nicomediæ facta, & ſequenti anno Romæ edita.

HUC USQUE HISTORIAM SCRIBIT EUSEBIUS PAMPHILI MARTYRIS CONTUBERNALIS. CUI NOS ISTA SUBJECIMUS.

ARNOBIUS Rhetor clarus in Africa habetur: qui quum in civitate Siccæ ad declamandum juvenes erudiret, & adhuc Ethnicus ad credulitatem ſomniis compelleretur, neque ab Epiſcopo impetraret fidem, quam ſemper impugnaverat, elucubravit adverſus priſtinam religionem luculentiſſimos libros: & tandem velut quibuſdam obſidibus pietatis fœdus impetravit.

XXI. | CCCXXVIII. Drepanum Bithyniæ civitatem in honorem martyris Lucani ibi conditi Conſtantinus inſtaurans ex vocabulo matris ſuæ Helenopolim nuncupavit.

XXII. | CCCXXIX. In Antiochia Dominicum, quod vocatur Aureum, ædificari cœptum.

Conſtantinus uxorem ſuam Fauſtam interfecit.

Donatus agnoſcitur: à quo per Africam DONATIANI.

Antiochiæ poſt Tyrannum viceſimus ordinatur Epiſcopus VITALIS. Poſt quem viceſimus primus PHILOGONVS. Cui ſuccedit viceſimus ſecundus PAVLINVS. Poſt quem viceſimus tertius EVSTATHIVS. Quo in exilium ob fidem truſo, uſque in præſentem diem, Arriani Eccleſiam occupaverunt, id eſt, Eulalius, Euſebius, Euphronius, Placillus, Stephanus, Leontius, Eudoxius, Meletius, Euzojus, Dorotheus: rurſum Meletius. Quorum iccirco tempora non digeſſi, quod eos hoſtes potius, quam Epiſcopos Chriſti, judicavi.

OL.CCLXXVII XXIII. | CCCXXX. Juvencus Presbyter natione Hiſpanus Euangelia heroïcis verſibus explicat.

Pophyrius miſſo ad Conſtantinum inſigni volumine exilio liberatur.

XXIV. | CCCXXXI. Alexandrinæ Eccleſiæ nonus decimus ordinatur Epiſcopus ATHANASIVS.

Conſtantinopolis dedicatur pene omnium urbium nuditate.

Metrodorus Philoſopus agnoſcitur.

Romæ triceſimus ſecundus ordinatur Epiſcopus MARCVS menſes octo. Poſt quem triceſimus tertius ordinatus eſt JVLIVS annos ſedecim, menſes quatuor.

XXV. | CCCXXXII. Edicto Conſtantini gentilium templa everſa ſunt.

Romani Gothos in Sarmatarum regione vicerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | DOM. CONSULUM.

XXVI. | CCCXXXIII.

OL.CCLXXVIII XXVII. | CCCXXXIV. CONSTANTIVS filius Conſtantini provehitur ad regnum.

Peſtilentia & fame innumerabilis multitudo in Syria Ciliciaque periit.

MMCCCL. XXVIII. | CCCXXXV.

Sarmatæ Limigantes dominos ſuos, qui nunc ARCARAGANTES vocantur, facta manu, in Romanum ſolum expulerunt.

XXIX. | CCCXXXVI. Calocærus in Cypro res novas molitus opprimitur.

XXX. | CCCXXXVII. Conſtantinus cum liberis ſuis honorificas ad Antonium literas mittit.

Tricennalibus Conſtantini Dalmatius Cæſar appellatur.
Patera Rhetor Romæ glorioſiſſime docet.
Nazarii Rhetoris filia in eloquentia patri coæquatur.
Tiberianus vir diſertus præfectus prætorio Gallias regit.
Euſtathius Conſtantinopolitanus presbyter agnoſcitur: cujus induſtria in Jeroſolymis Martyrium conſtructum eſt.

OL.CCLXXIX XXXI. | CCCXXXVIII.

Conſtantinus extremo vitæ ſuæ tempore ab Euſebio Nicomedienſi Epiſcopo baptizatus, in Arrianum dogma declinat: à quo, uſque in præſens tempus, Eccleſiarum rapinæ, & totius orbis eſt ſecuta diſcordia.
Conſtantinus, quum bellum pararet in Perſas, in Achyrone villa publica juxta Nicomediam moritur, anno ætatis LXVI: poſt quem liberi ejus tres ex Cæſaribus Auguſti appellantur.

CONSTANTIVS, CONSTANTINVS, CONSTANS. Romanorum triceſimus quintus regnavit CONSTANTIVS, CONSTANTINVS & CONSTANS ann. XXIV. menſ. V, dieb. XII.

I. | CCCXXXIX. Ablabius præfectus prætorio, & multi nobilium occiſi.

Sapor rex Perſarum, Meſopotamia vaſtata, duobus ferme menſibus Niſibin obſedit.
Dalmatius Cæſar, quem patruus Conſtantinus conſortem regni reliquerat filiis, factione Conſtantii patruelis & tumultu militari, anno imperii ſui tertio interimitur.
Jacob Niſibenus agnoſcitur: ad cujus preces ſæpe urbs diſcrimine liberata eſt.

II. | CCCXL.

Ex hoc loco impietas Arriana Conſtantii imperatoris fulta præſidio exiliis, carceribus, & variis afflictionum modis primum Athanaſium, deinde omnes non ſuæ partis Epiſcopos perſecuta eſt.

III. | CCCXLI. Conſtantinus bellum fratri inferens juxta Aquilejam Alſæ occiditur.
Vario eventu adverſum Francos à Conſtante pugnatur.

OL.CCLXXX IV. | CCCXLII. Multæ Orientis urbes terræ motu horribili conciderunt.

Audæus in Syria clarus habetur. à quo hæreſis AUDIANA.
Franci à Conſtante perdomiti: & pax cum eis facta.
Hermogenes magiſter militiæ Conſtantinopoli tractus à populo ob Epiſcopum Paulum: quem Regis imperio & Arrianorum factione pellebat.

V. | CCCXLIII. Antiochiæ Dominicum aureum dedicatur.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | DOM. CONSULUM.

Macedonius artis plumariæ in locum Pauli ab Arrianis Epiſcopis ſubrogatur: à quo nunc hæreſis MACEDONIANA.

Paulus crudelitate Præfecti Philippi (nam fautor Macedonii partium erat) & Arrianorum inſidiis ſtrangulatur.

VI. | CCCXLIV.

Maximinus Treverorum Epiſcopus clarus habetur: à quo Athanaſius Alexandriæ Epiſcopus, quum à Conſtantio quæreretur ad pœnam, honorifice ſuſceptus eſt.

MMCCCLX. VII. | CCCXLV. Sapor Rex Perſarum Chriſtianos perſequitur.

Neocæſaria in Ponto ſubverſa, excepta Eccleſia, & Epiſcopo, cæteriſque, qui ibi reperti ſunt.

OL.CCLXXXI. VIII. | CCCXLVI.

Titianus vir eloquens Præfecturam prætorio apud Gallias adminiſtrat.

Athanaſius ad Conſtantis literas Alexandriam regreditur.

Dyrrachium corruit terræmotu: & tribus noctibus ac diebus Roma nutavit: plurimæque Campaniæ urbes vexatæ.

IX. | CCCXLVII. Magnis Reipublicæ expenſis in Seleucia Syriæ portus effectus.

X. | CCCXLVIII. Rurſus Sapor tribus menſibus obſedit Niſibin.

Euſebius Epiſcopus Emiſenus Arrianæ ſignifer factionis multa & varia deſcribit.

Solis facta defectio.

XI. | CCCXLIX.

Bellum Perſicum nocturnum apud Singaram, in quo haud dubiam victoriam militum ſtoliditate perdidimus. Neque vero ullum Conſtantio ex novem graviſſimis præliis contra Perſas gravius bellum fuit. Nam, ut alia omittam, Niſibin obſeſſa, Bizabdæ, & Amida captæ ſunt.

Quadrageſimus MAXIMUS poſt Macarium Jeroſolymarum Epiſcopus moritur. Poſt quem Eccleſiam Arriani invadunt: id eſt Cyrillus, Eutychius: rurſum Cyrillus, Irenæus: tertio Cyrillus, Hilarius: quarto Cyrillus. quorum Cyrillus, quum à Maximo fuiſſet presbyter ordinatus, & poſt mortem ejus ita ei ab Acacio Epiſcopo Cæſarienſi, & cæteris epiſcopis Arrianis epiſcopatus permitteretur, ſi ordinationem Maximi repudiaſſet, Diaconus in Eccleſia adminiſtravit: ob quam impietatem ſacerdotii mercede penſatus Heraclium, quem moriens Maximus in ſuum locum ſubſtituerat, varia fraude ſolicitatus, de Epiſcopo in Presbyterum regradavit.

OL.CCLXXXII. XII. | CCCL.

Romanæ Eccleſiæ triceſimus quartus ordinatur LIBERIUS. quo in exilium ob fidem truſo, omnes Clerici juraverunt, ut nullum alium ſuſciperent. Verum quum FELIX ab Arrianis fuiſſet in ſacerdotium ſubſtitutus, plurimi pejeraverunt: & poſt annum cum Felice ejecti ſunt; quia Liberius tædio victus exilii, & in hæretica pravitate ſubſcribens Romam quaſi victor intraverat.

JOBELEUS SECUNDUM HEBRÆOS.

XIII. | CCCLI.

MAGNENTIO apud Auguſtodunum arripiente imperium, Conſtans haud longe ab Hiſpania, anno ætatis ſuæ triceſimo, imperii ſui tertiodecimo, in caſtro, cui Helene nomen eſt, interficitur. Quamobrem turbata Republica VETRANIO Murſæ, NEPOTIANUS Romæ Imperatores facti.

Romæ populus adverſus Magnentianos rebellans ab Heraclida Senatore proditur.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

Nepotiani caput pilo per Urbem circumlatum, multæque proſcriptiones nobilium & cædes factæ.

Vetranioni apud Naiſſum à Conſtantio regium inſigne detractum.

Magnentius Murſæ victus: in quo prælio Romanæ vires conciderunt.

GALLUS Conſtantii patruelis Cæſar factus.

XIV. | CCCLII.

XV. | CCCLIII.

Gallus Judæos, qui interfectis per noctum militibus arma ad rebellandum invaſerant; oppreſſit, cæſis multis hominum milibus, uſque ad innoxiam ætatem: & civitates eorum Diocæſaream, Tiberiadem, & Dioſpolim, plurimaque oppida igni tradidit.

Nonnulli nobilium Antiochiæ à Gallo interfecti.

OL.CCLXXXIII XVI. | CCCLIV.

Magnentius Lugduni in Palatio propria ſe manu interfecit: & DECENTIUS frater ejus, quem ad tuendas Gallias Cæſarem miſerat, apud Senonas laqueo vitam explet.

Gennadius forenſis Orator Romæ inſignis habetur.

Minervius Burdigalenſis Rhetor Romæ inſigniſſime docet.

MMCCCLXX. XVII. | CCCLV.

Gallus Cæſar ſolicitatus à Conſtantio patrueli, cui in ſuſpicionem ob regiam indolem venerat, Iſtriæ occiditur.

SILVANUS in Gallia res novas molitus viceſimo octavo extinctus eſt die.

Victorinus Rhetor & Donatus Grammaticus meus Romæ inſignes habentur: è quibus Victorinus etiam ſtatuam in foro Trajani meruit.

XVIII. | CCCLVI. Paulinus & Rhodanus Galliarum Epiſcopi in exilium ob fidem truſi.

Alcimus & Delphidius Rhetores in Aquitania florentiſſime docent.

Petrus Cæſarauguſtæ Orator inſignis docet.

Donatus, à quo ſupra Donatianos dici memoravimus, Carthagine pellitur. Quidam ſectatores ejus etiam MONTENSES vocant, eo quod eccleſiam Romæ primum in monte habere cœperunt.

Euſebius Vercellenſis Epiſcopus, & Lucifer, & Dionyſius Caralitanæ, & Mediolunenſis Eccleſiæ Epiſcopi: Pancratius quoque Romanus Presbyter, & Hilarius Diaconus diſtantibus inter ſe ab Arrianis & à Conſtantio damnantur exiliis.

XIX. | CCCLVII.

Antonius monachus centeſimo & quinto ætatis anno in eremo moritur, ſolitus multis ad ſe venientibus de Paulo quodam Thebæo miræ beatitudinis viro referre complura: cujus exitum brevi libello explicavimus.

Hilarius Epiſcopus Pictavienſis factione Saturnini Arelatenſis Epiſcopi, reliquorumque, qui cum eo erant, Arrianorum, ante triennium in Phrygiam pulſus libros de noſtra religione componit.

Reliquiæ Apoſtoli Timothei Conſtantinopolim invectæ.

Sarmata, Amathas, & Macarius diſcipuli Antonii inſignes habentur.

Liberius Epiſcopus Romanus in exilium mittitur.

OL.CCLXXXIV XX. | CCCLVIII. Magnæ Alamanorum copiæ apud Argentoratum oppidum Galliarum à Cæſare Juliano oppreſſæ.

Sarraceni in monaſterium beati Antonii irruentes Sarmatam interfecerunt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

XXI. | CCCLIX.

Conſtantio Romam ingreſſo, oſſa Andreæ Apoſtoli, & Lucæ Euangeliſtæ à Conſtantinopolitanis miro favore ſuſcepta.
Nicomedia terræ motu funditus everſa, vicinis urbibus ex parte vexatis.
Paulinus Trevirorum Epiſcopus in Phrygia exulans moritur.

XXII. | CCCLX. GRATIANVS, qui nunc Imperator eſt, naſcitur.

Euanthius eruditiſſimus Grammaticorum Conſtantinopoli diem obiit: in cujus locum ex Africa Chreſtus adducitur.
Synodus apud Ariminum & Seleuciam Iſauriæ facta: in qua antiqua Patrum fides, decem primum legatorum, dehinc omnium proditione damnata eſt.
Honoratus ex Præfecto Prætorii Galliarum primus Conſtantinopoli præfectus Vrbis factus.

XXIII. | CCCLXI.

Hilarius, quum apud Conſtantinopolim librum ipſe Conſtantio porrexiſſet, ad Gallias rediit.
Macedonius Conſtantinopoli pellitur.
Omnes toto orbe pene Eccleſiæ ſub nomine pacis & Regis Arrianorum conſortio polluuntur.
Conſtantinopoli Eccleſiarum maxima dedicatur.
Meletius Sebaſtiæ Armeniorum Epiſcopus ab Acacio, & Georgio Arrianis Epiſcopis Antiochiam transfertur: & poſt non grande temporis intervallum, quum Presbyteros, qui ab Eudoxio anteceſſore ſuo depoſiti fuerant, ſuſcepiſſet, exilii juſtiſſimam cauſſam ſubita fidei demutatione deluſit.
Gallia per Hilarium Arminienſis perfidiæ dolos damnat.

OL.CCLXXXV XXIV. | CCCXLII. Conſtantius Mopſocrenis inter Ciliciam Cappadociamque moritur, anno ætatis ſuæ XLV.

JVLIANVS. Romanorum tricesimus ſextus regnavit JVLIANVS anno uno, menſibus octo.

I. | CCCLXIII.

Juliano ad idolorum cultum converſo, blanda perſecutio fuit illiciens magis, quam impellens ad ſacrificandum: in qua multi ex noſtris voluntate propria corruerunt.
Georgio per ſeditionem populi incenſo, qui in loco Athanaſii ab Arrianis fuerat ordinatus, Athanaſius Alexandriam rediit.
Euſebius & Lucifer de exilio revertuntur: è quibus Lucifer adſcitis aliis duobus Confeſſoribus, Paulinum Euſtathii Epiſcopi Presbyterum, qui ſe nunquam hæreticorum communione polluerat, in parte Catholica Antiochiæ Epiſcopum facit.
Proæreſius Sophiſta Athenienſis, lege data, ne Chriſtiani liberalium artium doctores eſſent, & ſibi ſpecialiter Julianus concederet, ut Chriſtianos doceret, ſcholam ſponte deſeruit.
Æmilianus ob ararum ſubverſionem Doroſtori à vicario incenditur.

II. | CCCLXIV.

Eccleſia ſecundo Antiochiæ clauſa, & graviſſima imminentis perſecutionis procella Dei voluntate ſopita eſt. Nam Iulianus in Perſas profectus noſtrum poſt victoriam Diis ſanguinem voverat: ubi à quodam ſimulato perfuga ad deſerta perductus, quum fame & ſiti Apoſtata perdidiſſet exercitum, & inconſultius à ſuorum erraret agminibus, ab obvio forte hoſtium equite conto ilia perfoſſus interiit, anno ætatis XXXII.

IOVIANVS. Romanorum tricesimus ſeptimus regnavit IOVIANVS menſ. octo.
Iovianus ex primicerio Domeſticorum Imperator factus eſt.

MMCCCLXXX I. | CCCLXV Iovianus rerum neceſſitate compulſus Niſibin & magnam Meſopotamiæ partem Sapori Perſarum Regi tradidit.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

Synodus Antiochiæ à Meletio & ſuis facta, in qua HOMOUSIO ANOMOEOQUE rejecto, medium inter hæc HOMOEOUSION Macedonianum dogma vindicaverunt.

Jovianus cruditate, ſive odore prunarum, quas nimias adoleri juſſerat, Dadaſtanæ moritur, anno ætatis XXXIV. Poſt quem VALENTINIANUS Tribunus Scutariorum è Pannonia Cibalenſis apud Nicæam Auguſtus appellatus fratrem VALENTEM Conſtantinopoli in communionem regni aſſumit.

VALENTINIANUS, ET VALENS — Romanorum triceſimus octavus regnat VALENTINIANUS, & VALENS annis XIII, menſibus quinque.

OL.CCLXXXVI I. | CCCLXVI.

Valentinianus egregius alias Imperator & Aureliano moribus ſimilis, niſi quod ſeveritatem ejus nimiam, & parcitatem quidam crudelitatem & avaritiam interpretabantur.

II. | CCCLXVII. Apollinaris Laodicenus Epiſcopus multimoda religionis noſtræ ſcripta componit.

Terræ motu per totum orbem facto, mare litus egreditur, & Siciliæ multarumque urbium innumerabiles populos oppreſſere.

PROCOPIUS, qui apud Conſtantinopolim tyrannidem invaſerat, apud Phrygiam Salutarem extinctus eſt: & plurimi Procopianæ partis cæſi atque proſcripti.

Romanæ Eccleſiæ triceſimus quintus ordinatur Epiſcopus DAMASUS. Et non poſt multum temporis intervallum URSINUS à quibuſdam Epiſcopus conſtitutus Sicinnium cum ſuis invadit: quo Damaſianæ partis populo confluente, crudeliſſimæ interfectiones diverſi ſexus perpetratæ.

III. | CCCLXVIII. Valens ab Eudoxio Arrianorum Epiſcopo baptizatus noſtros perſequitur.

GRATIANUS Valentiniani filius Ambianis Imperator factus.

Tanta Conſtantinopoli eſt orta tempeſtas, ut miræ magnitudinis decidens grando nonnullos hominum interfecerit.

Apud Atrebatas lana è cælo pluviæ mixta defluxit.

Hilarius Epiſcopus Pictaviis moritur.

IV. | CCCLXIX. Nicæa, quæ ſæpe corruerat, terræ motu funditus everſa.
Libanius Antiochenus Rhetor inſignis habetur.

Agon Conſtantinopoli è Valente redditus.

OL.CCLXXXVII V. | CCCLXX.

Atanaricus Rex Gothorum in Chriſtianos perſecutione commota plurimos interfecit: & de propriis ſedibus in Romanum ſolum expulit.

VI. | CCCLXXI. Euſebius Vercellenſis Epiſcopus moritur.
Conſtantinopoli Apoſtolorum Martyrium dedicatur.

Magna fames in Phrygia.

Lucifer Caralitanus Epiſcopus moritur, qui cum Gregorio Epiſcopo Hiſpaniarum, & Philone Libyæ nunquam ſe Arrianæ miſcuit pravitati.

Maximus Præfectus annonæ maleficos ab Imperatore inveſtigare juſſus plurimos Romæ nobilium occidit.

VII. | CCCLXXII. Valentinianus in Britannia, antequam tyrannidem invaderet, oppreſſus.

ROM.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

Presbyter Sirmii nequiſſime decollatur, quod Octavianum ex proconſule apud ſe latitantem prodere noluiſſet.

VIII. |CCCLXXIII.

Didymus Alexandrinus multa de noſtro dogmate per Notarios commentatur: qui poſt quintum nativitatis ſuæ annum luminibus orbatus elementorum quoque ignarus fuit.
Equitius Comes Illyrici iniquiſſimis tributorum exactionibus ante provincias, quas regebat, quam à Barbaris vaſtarentur, eraſit.
Eunomius diſcipulus Aëtii Conſtantinopolitani agnoſcitur. à quo Hæreſis EUNOMIANA.

OL.CCLXXX III. IX. |CCCLXXIV. Saxones cæſi Deuſone in regione Francorum.

Burgundionum octaginta ferme milia, quod nunquam ante, ad Rhenum deſcenderunt.
Clearchus Præfectus Urbis Conſtantinopolis agnoſcitur: à quo neceſſaria & diu expectata votis aqua inducitur civitati.
Alexandriæ ordinatur Epiſcopus PETRUS: qui poſt Valentis interitum tam affabilis in recipiendis hæreticis fuit, ut nonnullis ſuſpicionem acceptæ pecuniæ intulerit.

MMCCCXC. X. CCCLXXV.

Melania nobiliſſima mulierum Romanarum & Marcelli quondam Conſulis filia, unico Prætore tunc urbano filio derelicto, Jeroſolymam navigavit: ubi tanto virtutum præcipueque humilitatis miraculo fuit, ut Teclæ nomen acceperit.

XI. |CCCLXXVI.

Poſt Auxentii feram mortem, Mediolani Ambroſio Epiſcopo conſtituto, omnis ad fidem rectam Italia convertitur.
Aquilejenſes Clerici, quaſi chorus beatorum habentur.
Theodulus miſerabilis Presbyter, dum adverſus conſcientiam furoris ſui ſacrificia Deo offerre audet, in mediis precibus eliditur.

QUIA SUPERIORI ANNO SARMATÆ PANNONIAS VASTAVERANT IIDEM CONSULES PERMANSERE.

Valentinianus ſubita ſanguinis eruptione, quod Græce APOPLEXIS vocatur, Brigitione moritur. GRATIANUS aſſumpto in imperium VALENTINIANO fratre, cum patruo Valente regnat.
Multi Monachorum Nitriæ per Tribunos & milites cæſi.
Valens legem dedit, ut Monachi militarent.

XII. |CCCLXXVII. Theodoſius Theodoſii poſtea imperatoris pater, & plurimi nobilium occiſi.

Photinus in Galatia moritur: à quo PHOTINIANORUM Dogma inductum.
Baſilius Cæſarienſis Epiſcopus Cappadociæ clarus habetur.

OL.CCLXXXIX. XIII. |CCCLXXVIII. Alamanorum triginta circiter milia apud Argentariam oppidum Galliarum ab exercitu Gratiani ſtrata.

Florentinus & Bonoſus, & Rufinus inſignes Monachi habentur: è quibus Florentinus tam miſericors in egenos fuit, ut vulgo pater pauperum nominatus ſit.
Gens Hunorum Gothos vaſtat: qui à Romanis ſine depoſitione armorum ſuſcepti per avaritiam Maximi ducis ad rebellandum fame coacti ſunt.

XIV. CCCLXXIX. Superatis in congreſſione Romanis Gothi funduntur in Thraciam.

Valens de Antiochia exire compulſus ſera pœnitentia noſtros de exiliis revocat.
Lacrimabile bellum in Thracia: in quo, deſerente equitum præſidio Romanæ legiones à Gothis cinctæ uſque ad internecionem cæſæ ſunt. Ipſe imperator Valens, quum ſagitta ſaucius fugeret, & ob dolorem nimium ſæpe equo laberetur, ad cujuſdam villulæ caſam deportatus eſt. Quo perſequentibus Barbaris, & incenſa domo, ſepultura quoque caruit.

AB URBE CONDITA, USQUE AD EXTREMUM HUJUS OPERIS ANNUM, FIUNT ANNI MCXXXI: hoc modo,

Sub Regibus anni CCXL.
Sub Conſulibus CCCCLXIV.
Sub Auguſtis & Cæſaribus anni CCCCXXIV.

PROSPER AQUITANUS:
HUC USQUE HIERONYMUS PRESBYTER ORDINEM PRÆCEDENTIUM DIGESSIT ANNORUM.
NOS QUÆ CONSEQUUTA SUNT, ADJICERE CURAVIMUS.

Igitur Valente à Gothis in Thracia concremato GRATIANVS cum fratre VALENTINIANO quadrageſimus primus regnavit ann. VI.

I. | CCCLXXX. AUSONIO & OLIBRIO.

Gratianus poſt mortem patrui Theodoſium Theodoſii filium in conſortium adſumit imperii, eique regnum tradidit Orientis.
Theodoſius ſumma felicitate multis atque ingentibus præliis Gothos ſuperat, & è Thracia pellit.
Longobardi ab extremis Germaniæ finibus, Oceanique protinus litore, Scandiaque inſula magna egreſſi, & novarum ſedium avidi, Iborea & Ajone ducibus, Vandalos primum vicerunt.
Sempronius vir apprime eruditus agnoſcitur.
Ea tempeſtate Priſcillianus Epiſcopus de Gallæcia ex Manichæorum & Gnoſticorum dogmate hæreſim nominis ſui condidit.

II. | CCCLXXXI. GRATIANO V, & THEODOSIO.

Pro Catholica fide multa ſublimiter Ambroſius Epiſcopus ſcripſit.
Theodoſius, quum Theſſalonicæ ægrotaret, à Baſilio ejuſdem civitatis Epiſcopo baptiſma ſuſcepit.
Procurante Gratiano, eo quod Theodoſius ægrotaret, pax firmatur cum Gothis.
Synodus Patrum CLXXX apud Conſtantinopolim celebrata eſt contra Macedonium, Spiritum ſanctum Deum eſſe negantem.

OL. CCXC. III. | CCCLXXXII. SYAGRIO, & EUCHERIO.
Martinus Epiſcopus Turonorum Galliæ civitatis multis clarus habetur.
Gregorius Nazianzenus vir ſua ætate eloquentiſſimus & Hieronymi præceptor obiit.

IV. | CCCLXXXIII. ANTONINO, & SYAGRIO.

Ahitanaricus rex Gothorum apud Conſtantinopolim, quintodecimo die, quam fuerat ſuſceptus, occiditur.

V. | CCCLXXXIV. MEROBAUDE II, & SATURNINO.
Arcadius Theodoſii imperatoris filius Auguſtus appellatur.
Petronius Bononienſis Epiſcopus, vir ſtudiis & ſanctitate clarus moritur.

MMCCCC. VI. | CCCLXXXV. RECIMERE, & CLEARCHO.
HONORIVS Theodoſii filius naſcitur.
Romanæ Eccleſiæ poſt Damaſum triceſimus ſextus SERICVS præfuit ann. XVI.

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

In Britannia per ſeditionem militum MAXIMUS imperator eſt factus: quo mox ad Gallias transfretante Gratianus Pariſiis Merobaudis Magiſtri militum proditione ſuperatus effugiens Lugduni captus atque occiſus eſt.

Maximus VICTOREM filium ſuum conſortem regni facit.

VALENTINIANUS. | Romanorum quadrageſimus ſecundus VALENTINIANUS regnavit cum Theodoſio ann. VII.

OL. CCXCI. VII. | CCCLXXXVI. ARCADIO & BAUTONE.

Hoc tempore Hieronymus presbyter in Bethleem toto jam mundo clarus habitabat, egregio ingenio & ſtudio univerſali Eccleſiæ ſerviens.

Priſcillianus in Synodo Burdigalenſi damnandum ſe intelligens ad Imp. Maximum provocavit: audituſque Triveris ab Evodio præfecto prætorio, à Maximo gladio addictus eſt cum Euchrotia Delphidii Rhetoris conjuge, & Latroniano aliiſque erroris conſortibus.

Burdegalæ quædam Priſcilliani diſcipula nomine Urbica ob impietatis pertinaciam per ſeditionem vulgi lapidibus extincta eſt.

VIII. | CCCLXXXVII. HONORIO N. P. & EVODIO.

IX. | CCCLXXXVIII VALENTINIANO III, & EUTROPIO.

X. | CCCLXXXIX. THODOSIO II, & CYNEGIO.

Maximus Tyrannus à Valentiniano & Theodoſio imperatoribus in tertio ab Aquileja lapide ſpoliatus indumentis regiis ſiſtitur, & capite damnatur. Cujus filius Victor eodem anno ab Arbogaſte eſt interfectus in Gallia.

OL. CCXCII. XI. | CCCXC. TIMASIO, & PROMOTO.

Ithacius & Urſacius Epiſcopi ob necem Priſcilliani, cujus accuſatores fuerant, Eccleſiæ communione privantur.

Longobardi eorum ducibus defunctis, primum ſibi regem creaverunt AGELMUNDUM Ajonis filium, qui regnavit ann. XXXIII.

XII. | CCCXCI. VALENTINIANO IV, & NEOTERIO.

Signum in cælo quaſi columna pendens ardenſque per dies XXX apparuit.

Theodoſius venerabile Johannis Baptiſtæ caput ex vico Coſlai Conſtantinopolim deportans, ſeptimo ab urbe lapide, in Baſilica, quam magno ſumptu in ejus honorem erexerat, recondit.

XIII. | CCCXCII. TITIANO, & SYMMACHO.

EUGENIUS favore Arbogaſtis confiſus imperium ſibimet uſurpavit.

XIV. | CCCXCIII. ARCADIO II, & RUFINO.

Valentinianus ad vitæ faſtidium nimia Arbogaſtis Magiſtri militum auſteritate perductus laqueo apud Viennam periit.

Arbogaſtes Magiſter exercitus, mortuo Valentiniano, cujus exitu gravabatur, Eugenium in Galliis imperare facit.

THEODOSIUS. | Romanorum quadrageſimus tertius THEODOSIUS, quum jam per XIV regnaret annos, regnat cum ARCADIO & HONORIO filiis ann. III.

OL. CCXCIII. XV. | CCCXCIV TEODOSIO III, & ABUNDANTIO.

ROM. | *DOM.* | CONSULUM.

Honorium pater ſuus Theodoſius in eodem loco, quo fratrem ejus Arcadium Cæſarem fecerat, Principem conſtituit, xvii ab Urbe miliario, quum hora diei tertia tenebræ factæ ſunt.

MMCCCCX. XVI. | CCCXCV. | ARCADIO III, & HONORIO II.

Johannes monachus Anachoreta clarus habetur, qui ornatus Prophetiæ gratia Theodoſium conſulentem de eventu belli, quod adverſum Eugenium movebat, victorem futurum prædixit.

XVII. | CCCXCVI. | OLIBRIO & PROBINO.

Theodoſius Eugenium tyrannum vincit & perimit.
Auguſtinus beati Ambroſii diſcipulus multa facundia doctrinaque excellens Hippone Regio in Africa Epiſcopus ordinatur.
Hoc tempore Claudianus Poëta inſignis moritur.
Theodoſius imperator Mediolani moritur.

ARCADIUS, HONORIUS. | Romanorum quadrageſimus quartus ARCADIUS, quum jam regnaſſet annis XII, regnat cum fratre HONORIO ann. XIII.

XVIII. | CCCXCVII. | ARCADIO IV, & HONORIO III.

Terræmotus per dies plurimos fuit, cælumque ardere viſum eſt.
Oroſius Hiſpanus Presbyter vir eloquens & hiſtoriarum conditor claret.

OL.CCXCIV. XIX. | CCCXCVIII. | CÆSARIO & ATTICO.

His Conſulibus FLACCILLA nata eſt Arcadio filia.
Euagrius incredibilis abſtinentiæ monachus, & in ſacris literis eruditus apud Ægyptios habetur inſignis.

XX. | CCCXCIX. | HONORIO IV, & EYTYCHIANO.

Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum triceſimus ſeptimus tenet ANASTASIUS ann. IV, dieb. XXII.

XXI. | CCCC. | MANLIO & THEODORO V. C. CONS. Cum hoc Conſulatum inierat EUTROPIUS Eunuchus, qui mox & honore & vita exutus eſt.

XXII. | CCCCI. | STILICONE & AURELIANO.
Gothi Italiam Alarico & Radagaiſo ducibus ingreſſi.

OL.CCXCV. XXIII. | CCCCII. | VINCENTIO & FRAVITA.

Johannes Conſtantinopolitanus & Theophilus Alexandrinus illuſtres Epiſcopi habentur. Sed utrumque obſcuravit diſcordia, quæ eo uſque proceſſit, ut Johannes à Theophilo oppreſſus Pontum in exilium pergere cogeretur, quum tamen communionem ejus maxima pars Epiſcoporum Romani Pontificis exemplum ſecuta ſervaverit.

XXIV. | CCCCIII. | ARCADIO V, & HONORIO V.

Adverſum Gothos vehementer utriuſque partis clade Pollentiæ pugnatum.
Romanæ Eccleſiæ triceſimus octavus præeſt Epiſcopus INNOCENTIUS ann. XV, menſibus duobus, diebus XXI.

XXV. | CCCCIV. | THEDOSIO AUGUSTO I, & RUMORIDO.
Eudoxiæ Arcadii uxoris ſtatua ſuper Porphyreticam columnam poſita eſt.

MMCCCCXX XXVI. | CCCCV. | HONORIO VI, & ARISTÆNETO.

Eudoxia uxor Arcadii diem clauſit.

ROM.

ROM. | DOM. | CONSULUM.

OL. CCXCVI. XXVII. | CCCCVI. | Stilicone ii, & Anthemio.

Radagaiſus in Tuſcia multis Gothorum milibus cæſis, ducente exercitum Stilicone, ſuperatus & captus eſt.

XXVIII. | CCCCVII. | Arcadio vi, & Probo.

Vandali & Alani Gallias trajecto Rheno prid. Kal. Jan. ingreſſi.

XXIX. | CCCCVIII. | Honorio vii, & Theodosio ii.

Constantinus ex infima militia ob ſolam ſpeciem nominis in Britannia tyrannus exoritur, & ad Gallias tranſit.

XXX. | CCCCIX. | Basso & Philippo.

Arcadius imperator Conſtantinopoli moritur.

HONORIVS. | THEODOSIVS. | Romanorum quadrageſimus quintus HONORIVS cum THEODOSIO fratris filio regnavit ann. xv.

OL. CCXCVII. XXXI. | CCCCX. | Honorio viii, & Thodosio iii.

Vandali Hiſpanias occupaverunt.
Attalus Romæ Imperator factus, qui mox privatus regno Gothis cohæſit.

XXXII. | CCCCXI. | Flavio Varane v. c. Cons.

Roma orbis quondam victrix à Gothis Alarico duce capta: & ob hoc ſolus fuit orientalium partium Conſul. quod & ſequenti auno obſervatum eſt.

XXXIII. | CCCCXII. | Theodosio Augusto iv consulatu suo.

Conſtantinus per Honorii duces Conſtantium, & Ulfulam apud Arelatenſe oppidum victus, & captus eſt: cujus filium Conſtantem in Hiſpania regnare orſum Gerontius Comes in Maximum quendam tyrannidem transferens interemerat.

XXXIV. | CCCCXIII. | Honorio ix, & Theodosio v.

Maximo in Hiſpania, regno ablato, vita conceſſa, eo quod modeſtia humilitaſque hominis affectati imperii invidiam non merebatur.
Gothi, Rege Athaulfo, Gallias ingreſſi.
Eodem tempore Heros vir ſanctus, & beati Martini diſcipulus, quum Arelatenſi oppido Epiſcopus præſideret, à populo ejuſdem civitatis inſons & nullis inſimulationibus noxius pulſus eſt: inque ejus locum Patroclus ordinatur amicus & familiaris Conſtantii Magiſtri militum, cujus per ipſum gratia quærebatur: eaque res inter Epiſcopos regionis illius magnarum diſcordiarum materia fuit.

OL. CCXCVIII. XXXV. | CCCCXIV.

Luciano Viro Clarissimo Cons. Hujus collega in Conſulatu Heraclianus fuit, qui novarum in Africa rerum reus & honorem amiſit & vitam.

Burgundiones partem Galliæ propinquantem Rheno obtinuerunt.

JOVINVS & SEBASTIANVS fratres in Galliis regno abrepto perempti.

Hac tempeſtate PELAGIVS Brito dogma nominis ſui contra gratiam Chriſti, Cæleſtio & Juliano adjutoribus exerit, multoſque in ſuum errorem trahit; prædicans unumquemque ad juſtitiam voluntate propria regi, tantumque accipere gratiæ, quantum meruerit, quia Adæ peccatum ipſum ſolum læſerit, non etiam poſteros ejus obſtrinxerit; unde & volentibus poſſibile ſit omni carere peccato, omneſque tam inſontes naſci, quam primus

homo ante prævaricationem fuit: nec ideo baptizandos, ut peccato exuantur, ſed ut ſacramento adoptionis honorentur.

MMCCCCXXX XXXVI. | CCCCXV. Constantio v. c. Cons.

ATTALUS Gothorum conſilio & præſidio tyrannidem reſumit in Galliis.

XXXVII. | CCCCXVI. Honorio x, & Theodosio vi.

Attalus à Gothis ad Hiſpanias migrantibus neglectus, & præſidio carens capitur, & Conſtantio Patricio vivus offertur.

Athaulfus à quodam ſuorum vulneratus interiit: regnumque ejus Vallia, peremptis, qui idem cupere intelligebantur, invaſit.

XXXVIII. | CCCCXVII. Theodosio vii, & Palladio.

Placidiam Theodoſii Imperatoris filiam, quam Romæ Gothi cœperunt, quamque Athaulfus conjugem habuerat, Vallia pacem Honorii expetens reddidit, ejuſque nuptias Conſtantius promeretur.

Romanæ Eccleſiæ Epiſcopatum triceſimus nonus ſuſcipit ZOSIMUS anno uno, menſibus novem, diebus novem. quo tempore Pelagius jam à Papa Innocentio prædamnatus Afrorum vigore & maxime Auguſtini Epiſcopi ſcientia reſiſtebatur.

Ol. CCXCIX XXXIX. | CCCCXVIII. Honorio xi, & Constantio ii.

Honorius Romam triumphans ingreditur præeunte currum ejus Attalo, quem Liparæ vivere juſſit.

XL. | CCCCXIX. Honorio xii, & Theodosio viii.

Hoc tempore Conſtantius ſervus Chriſti exvicario Romæ habitans, & pro gratia Dei devotiſſime Pelagianis reſiſtens, factione eorundem multa pertulit, quæ illum ſanctis Confeſſoribus ſociaverunt.

Concilio apud Carthaginem habito CCXIV Epiſcoporum, ad Papam Zoſimum ſynodalia decreta perlata: quibus probatis per totum mundum, hæreſis Pelagiana damnata eſt.

VALENTINIANUS Conſtantii & Placidiæ filius naſcitur VI Nonas Julias.

XLI. | CCCCXX. Maximo & Plinta.

Romæ quadrageſimus Epiſcopatum agit BONIFACIUS ann. III, menſ. VIII, diebus VI.

Conſtantius pacem firmat cum Vallia, data eidem ad habitandum ſecunda Aquitanica, & quibuſdam civitatibus confinium Provinciarum.

XLII. | CCCCXXI. Theodosio ix, & Constantio iii.

Conſtantius ab Honorio in conſortium regni aſſumitur.

HIERONYMUS PRESBYTER moritur anno ætatis ſuæ XCI. prid. Kal. Octob.

Ol. CCC. XLIII. | CCCCXXII. Agricola & Eustathio.

Conſtantius Imperator moritur.

XLIV. | CCCCXXIII. Honorio xiii, & Theodosio x.

Hoc tempore exercitus ad Hiſpanias contra Vandalos miſſus eſt, cui Caſtinus dux fuit; qui Bonifacium virum bellicis artibus præclarum inepto & injurioſo imperio ab expeditionis ſuæ ſocietate avertit. Nam ille periculoſum ſibi atque indignum ratus eum ſequi, quem

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

diſcordem ſuperbientemque expertus eſſet, celeriter ſe ad portum Urbis, atque inde ad Africam proripuit: idque Reipublicæ multorum laborum initium fuit.

XLV. | CCCCXXIV. MARINIANO, & ASCLEPIODOTO.

Placidia Auguſta à fratre Honorio pulſa ad Orientem cum Honorio & Valentiniano filiis proficiſcitur.
Romanæ Eccleſiæ quadrageſimus primus præſidet Epiſcopus CÆLESTINVS ann. IX, menſ. X, dieb. XVII.
Longobardorum ſecundus regnavit Lamiſſus meretricis filius ann. III.

Honorius moritur: & regnum ejus JOHANNES occupat, conveniente, ut putabatur, Caſtino, qui exercitui Magiſter militum præerat.

THEODOSIVS. | Romanorum quadrageſimus ſextus THEODOSIVS imperium tenet ann. XXX.

MMCCCCXL. XLVI. | CCCCXXV. CASTINO, & VICTORE.

Theodoſius VALENTINIANUM amitæ ſuæ filium Cæſarem facit, & cum Auguſta matre ad recipiendum occidentale emittit imperium. Quo tempore Johannes, dum Africam, quam Bonifacius obtinebat, bello repoſcit, ad defenſionem ſui, infirmior factus eſt.

OL. CCCI. XLVII. | CCCCXXVI. THEODOSIO IX, & VALENTINIANO.

Placidia Auguſta & Valentinianus Cæſar mira felicitate Johannem Tyrannum opprimunt: & regnum victores recipiunt data venia Aetio, quod Hunni, quos per ipſum Johannes exciverat, ejuſdem ſtudio ad propria reverſi ſunt. Caſtinus autem in exilium actus eſt: quia videbatur Johannes ſine conniventia ipſius regnum non potuiſſe præſumere.
Valentinianus decreto Theodoſii Auguſtus appellatur.
Arelas nobile oppidum Galliarum à Gothis multa vi oppugnatum eſt, donec imminente Aetio non impuniti abſcederent.

XLVIII. | CCCCXXVII. THEODOSIO XII, & VALENTINIANO II AUGG.

Patroclus Arelatenſis Epiſcopus à Tribuno quodam Barnabo multis vulneribus laniatus occiditur: quod facinus ad occultam juſſionem Felicis Magiſtri militum referebatur: cujus impulſu, ut creditum eſt, etiam Titus Diaconus vir ſanctus Romæ pecunias pauperibus diſtribuens interficitur.

XLIX. | CCCCXXVIII. HIERIO, & ARDABURE.

Bonifacio, cujus intra Africam potentia gloriaque augebatur, bellum ad arbitrium Felicis, qui ad Italiam venire abnuerat, publico nomine illatum eſt, ducibus Mavortio, & Galbione, & Sinœce, cujus proditione Mavortius & Galbio, dum Bonifacium obſident, interempti ſunt: moxque ipſe à Bonifacio dolo detectus occiſus eſt. Exinde gentibus, quæ uti navibus neſciebant, dum à concertantibus in auxilium vocantur, mare pervium factum eſt: bellique contra Bonifacium cœpti in Sigiſvultum Comitem cura tranſlata eſt.

GENS VANDALORUM AB HISPANIIS AD AFRICAM TRANSIT.

L. | CCCCXXIX. FELICE, & TAURO.

Neſtorius Canſtantinopolitanus Epiſcopus novum Eccleſiis molitur errorem inducere, prædicans Chriſtum ex Maria hominem tantum, non etiam Deum natum, eique divinitatem collatam eſſe pro merito. Huic impietati præcipua Cyrilli Alexandrini Epiſcopi induſtria, & Papæ Cæleſtini repugnabat auctoritas.

ROM. | DOM. CONSULUM.

Pars Galliarum propinqua Rheno, quam Franci poſſidendam occupaverant, Aetii Comitis armis recepta.

OL. CCCII. LI. | CCCCXXX. FLORENTIO, & DIONYSIO.

Felice ad patritiam dignitatem provecto, Aetius Magiſter militum factus eſt ex agricola.

Pelagianus Severiani Epiſcopi Pelagiani filius eccleſias Britanniæ dogmatis ſui inſinuatione corrupit. Sed adactione Palladii Diaconi Papa Cæleſtinus Germanum Autiſſiodorenſem Epiſcopum vice ſua mittit, ut deturbatis hæreticis Britannos ad Catholicam fidem dirigat.

LII. | CCCCXXXI. THEODOSIO XIII, & VALENTINIANO III.

Aetius Felicem cum uxore ſua Paduſia, & Grunnitum Diaconum, eos inſidiari ſibi quum præſenſiſſet, interimit.

AVGVSTINVS EPISCOPVS per omnia excellentiſſimus moritur v Kal. Septemb. libris Juliani inter impetus obſidentium Vandalorum in ipſo dierum ſuorum fine reſpondens, & glorioſe in defenſione Chriſtianæ gratiæ perſeverans.

LIII. | CCCCXXXII. BASSO, & ANTIOCHO.

Congregata apud Epheſum plus ducentorum Synodo Sacerdotum, Neſtorius cum hæreſi nominis ſui, & cum multis Pelagianis, qui cognatum ſibi juvabant dogma, damnatur.

Ad Scotos in Chriſtum credentes ordinatur à Papa Cæleſtino Palladius: & primus Epiſcopus mittitur.

LIV. | CCCCXXXIII. AETIO, & VALERIO.

Romanæ Eccleſiæ quadrageſimus ſecundus præficitur Epiſcopus XYSTVS ann. VIII, dieb. XIX.

Totius orbis pace & conſenſione mirabili Bonifacius ab Africa ad Italiam per urbem venit, accepta Magiſtri militum dignitate: qui quum reſiſtentem ſibi Aetium prælio ſuperaviſſet, paucos poſt dies morbo extinctus eſt. Aetius verò, quum depoſita poteſtate in agro ſuo degeret, ibique cum quidam inimicus ejus repentino incurſu opprimere tentaſſet, profugus ad urbem, atque illinc ad Dalmatiam, deinde Pannonias ad Hunnos pervenit: quorum amicitia auxilioque uſus pacem principum & jus interpellatæ poteſtatis obtinuit.

OL. CCCIII. LV. | CCCCXXXIV. THEODOSIO XIV, & MAXIMO.

Maxima regiæ urbis pars Septentrionalis per tres dies continuos incenſa collapſaque eſt menſe Auguſto.

Johannes Monachus cognomento Caſſianus Maſſiliæ inſignis & facundus ſcriptor habetur.

MMCCCCL. LVI. | CCCCXXXV. ASPARE, & ARIOBINDA.

LVII. | CCCCXXXVI. THEODOSIO XV, & VALENTINIANO IV.

PAX FACTA cum Vandalis, data eis ad habitandum per Trigetium in loco Africæ Hippone, III Id. Febr.

Eodem tempore Gundicarium Burgundionum regem intra Gallias habitantem Aetius bello obtrivit, pacemque ei ſupplicanti dedit: qua non diu potitus eſt. Siquidem illum Hunni cum populo ſuo ac ſtirpe deleverunt.

LVIII. | CCCCXXXVII. ISIDORE, & SENATORE.

Gothi pacis placita perturbant, & pleraque municipia vicina ſedibus ſuis occupant, Narbonenſi oppido maxime infeſti: quod quum diu obſidione & fame laboraret, per Litorium Comitem ab utroque periculo liberatum eſt. Siquidem per ſingulos equites binis tritici modiis advectis, ſtrenuiſſime & hoſtes in fugam vertit, & civitatem annona implevit.

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

OL. CCCIV. LIX. | CCCCXXXVIII. AETIO II, & SIGISVULTO.

Bellum adverſum Gothos Hunnis auxiliantibus geritur.
IN AFRICA Geiſericus Rex Vandalorum intra habitationis ſuæ limites volens catholicam fidem Arriana impietate ſubvertere, quoſdam noſtrorum Epiſcoporum eatenus perſecutus eſt, ut eos privatos jure Baſilicarum ſuarum etiam civitatibus pelleret, quum ipſorum conſtantia nullius ſuperbiſſimi Regis terroribus cederet.
Valentinianus Auguſtus ad Theodoſium Principem Conſtantinopolim proficiſcitur, filiamque ejus in matrimonium accipit.
Eodem anno Piraticam Barbari Fœderatorum deſertores exercuerunt.

Per idem tempus quatuor Hiſpani viri, Arcadius, Probus, Paſchaſius, & Eutychius dudum apud Geiſiricum merito ſapientiæ & fidelis obſequii clari habebantur: quos Rex ut copulatiores ſibi faceret, in Arrianam ſectam tranſire præcepit. At illi hoc facinus conſtantiſſime reſpuentes, excitato in rabidiſſimam iram Barbaro, primum proſcripti, deinde in exilium acti, tum atrociſſimis ſuppliciis excruciati, ad poſtremum diverſis mortibus interempti illuſtri martyrio mirabiliter occubuerunt. Puer autem Paulillus nomine frater Paſchaſii, & Eutychii pro elegantia formæ atque ingenii admodum Regi acceptus, quum à profeſſione Catholicæ fidei nullis minis deturbari poſſet, diu fuſtibus cæſus, & ad infamem ſervitutem damnatus eſt, ideo, ut apparet, non interfectus, ne ſuperata ſævitia impii Regis ætas illa gloriaretur.

LX. | CCCCXXXIX. THEODOSIO XVII, & FAUSTO.

Hoc quoque anno iidem Piratæ multas inſulas, ſed præcipue Siciliam, vaſtavere.
Adverſum Gothos in Gallia quædam proſpere geſta.

LXI. | CCCCXL. THEODOSIO XVIII, & FESTO.

Littorius, qui ſecunda ab Aëtio Patricio poteſtate Hunnis auxiliaribus præerat, dum Aëtii gloriam ſuperare appetit, dumque Aruſpicum reſponſis, & Dæmonum ſignificationibus fidit, pugnam cum Gothis imprudenter conſeruit, fecitque intelligi, quantum illa, quæ cum eodem periit, manus prodeſſe potuerit, ſi potioribus conſiliis, quam ſua temeritate, uti maluiſſet: quando tantam ipſe hoſtibus cladem intulit, ut, niſi inconſideranter prælians in captivitatem incidiſſet, dubitandum foret cui potius parti victoria adſcriberetur.

Hac tempeſtate Julianus Heclanenſis jactantiſſimus Pelagiani erroris adſertor, quem dudum amiſſi Epiſcopatus intemperans cupido exagitabat, multimoda arte fallendi correctionis ſpeciem præferens, molitus eſt in communionem Eccleſiæ irrepere. Sed his inſidiis Xyſtus Papa, Diaconi Leonis hortatu, vigilanter occurrens nullum aditum peſtiferis conatibus patere permiſit. Et ita omnes Catholicos dejectione fallacis beſtiæ gaudere fecit: quaſi tunc primum ſuperbiſſimam hæreſim Apoſtolicus gladius detruncaviſſet.
Per idem tempus Vitricus Reipublicæ noſtræ fidelis & multis documentis bellicis clarus habebatur.

Pax cum Gothis facta, quum eam poſt ancipitis pugnæ lacrimabile experimentum humilius, quam antea, popoſciſſent.

Aëtio rebus, quæ in Galliis componebantur, intento, Geiſericus, de cujus amicitia nihil metuebatur, XIV Kal. Novemb. Carthaginem dolo pacis invadit: omneſque opes ejus, excruciatis diverſo tormentorum genere civibus, in jus ſuum vertit, nec ab Eccleſiarum deſpoliatione abſtinens, quas & ſacris vaſis exinanitas, & Sacerdotum adminiſtratione privatas non jam divini cultus loca, ſed ſuorum eſſe juſſit habitacula, in univerſum captivi populi ordinem ſævus, ſed præcipue nobilitati & religioni infenſus: ut non diſcernere-tur, hominibus magis, an Deo bellum intuliſſet.

CARTHAGO à Vandalis capta anno, poſtquam Romana eſſe cœperat, DLXXXV.

ROM.	*DOM.*	CONSULUM.

LXII. | CCCCXLI. VALENTINIANO AUGUSTO V, & ANATOLIO.

Defuncto Xyſto Epiſcopo, XL amplius diebus Romana Eccleſia ſine Antiſtite fuit, mirabili pace atque patientia præſentiam Diaconi Leonis expectans: quem tunc inter Aetium & Albinum amicitiæ redintegrandæ Galliæ detinebant: quaſi ideo longius eſſet abductus, ut electi meritum, & eligentium judicium probaretur. Ideo Leo Diaconus legatione publica accitus, & gaudenti patriæ præſentatus quadrageſimus tertius Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus ordinatur.

Geiſiricus Siciliam graviter affligens, accepto nuncio de Sebaſtiano, ab Hiſpania ad Africam tranſit: tum celeriter Carthaginem rediit, ratus periculoſum ſibi ac ſuis fore, ſi vir bellandi peritus recipiendæ Carthagini incubuiſſet. Verum ille amicum ſe magis, quam hoſtem videri volens diverſa omnia apud barbarum animum, quam præſumpſerat, reperit: eaque ſpes cauſſa illi maximæ calamitatis & infeliciſſimæ mortis fuit.

OL. CCCV. LXIII. | CCCCXLII. CYRO C. V. CONSULE.

Theodoſius imperator bellum contra Vandalos movet, Ariobindo, & Anſila, atque Germano ducibus cum magna claſſe directis, qui longis cunctationibus negotium differentes Siciliæ magis oneri, quam præſidio fuere.

LXIV. | CCCCXLIII. DIOSCORO, & EUDOXIO CONSS.

Hunnis Thracias & Illyricum ſæva populatione vaſtantibus, exercitus, qui in Sicilia morabatur, ad defenſionem orientalium provinciarum revertit. Cum Geiſirico autem ab Auguſto Valentiniano pax confirmata, & certis ſpatiis Africa inter utrumque diviſa eſt.

In Geiſericum de ſucceſſu rerum etiam apud ſuos ſuperbientem quidam optimates ipſius conſpiraverunt. Sed molitione detecta, multis ab eo ſuppliciis excruciati atque extincti ſunt. Quumque idem audendum etiam ab aliis videretur, tam multis Regis ſuſpicio exitio fuit, ut hac ſui cura plus virium perderet, quam ſi bello ſuperaretur.

LXV. | CCCCXLIV. MAXIMO II, & PATERIO CONSS.

Hoc tempore plurimos Manichæos intra urbem latere diligentia Papæ Leonis innotuit: qui eos de ſecretis ſuis erutos & oculis totius Eccleſiæ publicatos omnes dogmatis ſui turpitudines & damnare fecit, & prodere, incenſis eorundem codicibus: quorum magnæ moles fuerant interceptæ. Quæ cura viro ſancto divinitus, ut apparuit, inſpirata non ſolum Romanæ urbi, ſed etiam univerſo orbi plurimum profuit. Siquidem confeſſionibus in urbe captorum, qui Doctores eorum, qui Epiſcopi, quive Presbyteri, in quibus provinciis vel civitatibus degerent, patefactum ſit. Multique Orientalium partium Sacerdotes induſtriam Apoſtolici Rectoris imitati ſunt.

MMCCCCLX. LXVI. | CCCCXLV. THEODOSIO XVIII, & ALBINO CONSS.

Attila Rex Hunnorum Blebam fratrem & conſortem ſuum perimit, ejuſque populos ſibi parere compellit.

OL. CCCVI. LXVII. | CCCCXLVI. VALENTINIANO VI, & NONIO CONSS.

AB URBE CONDITA, USQUE AD EXTREMUM HUJUS OPERIS, FIUNT ANNI NUMERO MCXCVII, hoc modo.

Sub Regibus, anni CCXL.
Sub Conſulibus, anni CCCCLXIV.
Sub Auguſtis & Cæſaribus, anni CCCCXCIII.

ROM.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROM. | *DOM.* CONSULUM.

COLLIGVNTVR OMNES ANNI VSQVE IN CONSVLATVM THEODOSII JVNIORIS XVIII, ET VALENTINIANI JVNIORIS PLACIDIÆ FILII SEXIES AVGVSTORVM. MCXCVII.

A XV Tiberii anno & prædicatione Domini noſtri JESV CHRISTI, anni CCCCXVII.
A Secundo anno Darii Regis Perſarum, quo tempore Templum Jeroſolymis inſtauratum eſt, anni DCCCXCIX.
Ab Olympiade prima, qua ætate apud Hebræos Eſaias prophetabat, anni MCLV.
A Salomone & prima ædificatione Templi, anni * CCCCXV.
A Captivitate Trojæ, quo tempore Samſon apud Hebræos erat, anni MDLX.
A Moyſe & Cecrope primo Rege Atticæ, anni * CCCXXX.

CONTINET OMNIS CANON AB ABRAHAM, VSQVE AD TEMPVS SVPRA SCRIPTVM, anni MMCCCXCV.

A Diluvio, uſque ad Abraham, ſupputantur, anni DCCCCXLI.
Et ab Adam, uſque ad Diluvium, anni MMCCXLII.
Fiunt ab Adam, uſque in Conſulatum Theodoſii junioris XVIII, & Valentiniani Placidiæ filii junioris ſexies.

OMNES ANNI NUMERO V MILIA DCXLV.

A XVIII Conſulatu Theodoſii junioris, VICTOR EPISCOPVS TVNNVNENSIS Eccleſiæ Africæ hiſtoriam perſequitur, ubi Proſper reliquit.
Poſt Victorem Tunnunenſem hiſtoriam ducit venerabilis Pater noſter IOHANNES ABBAS monaſterii BICLARIENSIS fundator.

CHRONICORVM CANONVM
FINIS.

INDEX

I N D E X

IN POSTERIOREM LIBRUM

CHRONICORUM CANONUM

EUSEBII PAMPHILI,

AD NUMERUM EUSEBIANUM.

A.

AAron Hebræorum primus Pontifex. DVII.
Abaris Hyperboreus. MCCCCLIV. MDLXVIII.
Abas Argivorum Rex. DCXXXIV.
Abdera oppidum conditur. MCCCLXII.
Abdias Propheta. MLXXXVI.
Abgarus Edeſſæ Rex. MMCCXXXIII.
Abia Rex Juda. MXXXVII.
Abiathar Hebræorum ſummus Sacerdos. DCCCCXLV.
Abilius Alexandr. Epiſcop. MMC.
Abimelech fil. Gedeonis. DCCLXXII
Abimelech Hebræorum Pontif. Max. MXLIII.
Ablabius præfect. præt. occiſus. MMCCCLIII.
Abraham naſcitur. X.
Apud Chaldæos ætatem terit. VII.
Repromiſſio ad eum facta. LXXV
Ei apparet Deus. C.
Moritur. CLXXV.
Abundantius Conſul. MMCCCCIX.
Acacius Arrianus. MMCCCLXXVI.
Acanthus condita. MCCCLX.
Acaſtus Athenarum Archon. DCCCCLXVII.
Accius Tragœdiarum ſcriptor. MDCCCLXXVII.
Acenceres Ægypt. Rex. CCCCLXXVII.
Achab Rex Iſrael. MLXXXII.
Achaja ab Achæo condita. DCXIX.
Achaz Rex Juda. MCCLIX.
Acherres Rex Ægypt. DXIII.
Achias Silonites Proph. DCCCCXCVII. MXLIV.
Achillas Alexandrin. Epiſcopus. MMCCCXXIX.
Achilleus Ægyptum obtinet. MMCCCIV.
Achoris Ægypt. Rex. CCCCXC.
Achoris alius. MDCXV.
Acriſius Argiv. Rex. DCLXXIII.
A Perſeo interficitur. DCCV.
Acta, Attica. CCXXXVI. CCCCXCVI.
Adraſtus Sicyoniorum Rex. DCCCII.
Ædiles Romæ facti. MDLXVIII.
Ægeus Rex Athenarum. DCCXXXIV.
Ægialei Sicyonii. DCLXVIII.
Ægialeus Rex Sicyoniorum. I.
Ægialeus frater Apidis à fratre conſtituitur Rex Achajæ. CCLXX
Æginetæ mare obtinent. MDVIII.
Ægis fluvius. MDLI.
Ægiſthus Rex Mycenarum. DCCV.
Ægyptii mare obtinent. MCCXXX.
Ægyptus receſſit à Diocletiano per Achilleum. MMCCCIII.
Recipitur à Dioclet. MMCCCXIII.
Recedit à Dario Hyſtaſpis. MDXXIX.
Recipitur à Xerxe. MDXXXIV.
Receſſit à Dario Notho. MDCII.
Recipitur ab Ocho. MDCLXVII.
Provincia facta. MDCCCCLXXXVII
Ægyptus Latinor. Rex. MXXVIII.
Ægyptus Sicyoniorum Rex. CXXI.
Ælia Jeruſalem nova Hadriani. MMCLII.
Aëlon Judex Hebræor. DCCCXXXII.
Æmilianus tyrannus. MMCCLXIX.
Æmilianus ob ararum everſionem à Vicario incenditur. MMCCCLXXVIII.
Æmilius Macer Poëta. MMI.
Æneas primus Rex Latinorum. DCCCXXXVIII.
Æneas Silvius Rex Latinorum. DCCCCVIII.
Æropas Rex Maced. MCCCCVIII.
Aëria Ægyptus. DXXXIV.
Æſchylus Tragœdiarum ſcriptor. MDXXI. MDXXXIX.
Æſchylus Athenienſium Rex. MCCXXXIX.
Æſimedes Athenienſium Rex. MCCLXXIII.
Æſopus interimitur à Delphis. MCCCCLIII.
Æthiopum migratio in Ægyptum CCCCII.
Aëtius ex Agricola Magiſter militum. MMCCCCXLV.
Conſul. MMCCCCXLVIII. MMCCCCLIII.
Depoſita poteſtate vivit privatus. MMCCCCXLVIII.
Profugit ad Hunnos. Ibid.
Ætna. MDXC.
Agabus Propheta. MMLX.
Agamemnon Rex Mycenarum. DCCCXX.
Agameſtor Athenienſium Rex. MCCXIX.
Agar ancilla Saræ. LXXXVIII.
Agareni. LXXXVIII.
Agathobulus Philoſoph. MMCXXXV.
Agathocles Syracuſarum tyrannus. MDCXCIV.
Agelaus Corinthiorum Rex. DCCCCLXXXVII.
Agelmundus Longobardor. Rex. MMCCCCV.
Ageſilaus Rex Lacedæmonum. MLIX.
Aggæus Propheta. MCCCCLX. MCCCCXCVII.
Agis Lacedæmonior. Rex. DCCCCLVII.
Agnus locutus ſub Bocchori. MCCXXXVI.
Agon Gymnicus Panathenæus. MCCCCLII.
Lyciorum primus. DCCCLXXVI.
Nemeacus. MCCCCXLIX.
Centenarius Romæ. MDLXIV.
Actiacus. MDCCCCLXXXVIII.
Hadrianalis. MMCXLVIII.
Solis inſtitutus ab Aureliano. MMCCXC.
Agon Conſtantinopoli à Valente redditus. MMCCCLXXXIV.
Agrippa Silvius Rex Latinorum. MCI.
Agrippa Herodis nepos Rex. MMLI. MMLIV.
Moritur. MMLX.
Agrippa minor Rex. MMLX.
Agrippina Neronis mater. MMLXXV.
Agrippinus Alexandr. Epiſcopus. MMCLXXXII.
Aidoneus rapit Proſerpinam. DCXX.
Ajo Longobardorum Rex. MMCCCXCV.
Alamanni vaſtatis Galliis in Italiam tranſiere. MMCCLXXVII.
Alamannorum XL milia cæſa. MMCCCXVI.
Alamannorum multæ copiæ apud Argentoratum cæſæ. MMCCCLXXIII.
Alamannorum XXX milia cæſa. MMCCCXCIII.
Alani Gallias ingrediuntur. MMCCCCXXII.
Alaricus Gothorum dux. MMCCCCXVI.
Alba ab Aſcanio condita. DCCCLIII.
Alba Silvius rex Latinorum. DCCCCLXXXIX.

Albinus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Albinus Imp. contra Severum. MMCCXXI.
Albinus Imp. cum Pupieno interficitur. MMCCLV.
Albinus Conſul. MMCCCCLX.
Albinus procurator Judææ. MMLXXVI.
Albucius Silo Rhetor. MMXI.
Albula Tiberis. MXCIII.
Alcamenes Rex Lacedæmon. MCCIV.
Alcæus Poëta. MCCCCXIV.
Alcandra uxor Polybi regis Ægyptii. DCCCLXXV.
Alcetas Macedonum Rex. MCCCCXXXIV.
Alcibiades fugit ad Tiſaphernem. MDCII.
Interficitur à Pharnabazo. MDCXVI.
Alcimus Rhetor. MMCCCLXXI.
Alcimus Jeroſolymis Pontificatum invadit. MDCCCLVI.
Alcmæon Rex Athenarum. MCCLX.
Alcmæon. MCCCLX.
Alcman Poëta. MCCCCVIII.
Aletes primus Rex Corinthiorum. DCCCCXV.
Alexander Helenam rapit. DCCCXXVI.
Alexander Corinthior. Rex. MCC.
Alexander x Macedonum Rex. MDXIII.
Alexander xx Macedonum Rex. MDCXLIII.
Alexander Magnus naſcitur. MDCLXII.
Regnat poſt patrem. MDLXXX.
Darii duces vincit. MDCLXXXIII.
Sardes capit. Ibid.
Tyrum capit. MDLXXXV.
A Pontifice Judæorum excipitur. Ibid.
Moritur. MDCXCII.
Alexander Aſiæ & Syriæ Rex. MDCCCLXVI.
Alexander Chriſti Martyr. MMCCXX.
Alexander xxvii Macedonum Rex. MDCCXVIII.
Alexander Jeroſolymarum Rex. MDCCCCXIII.
Alexander Mamææ Imp. MMCCXXXVII.
Occiditur. MMCCL.
Alexander Phæreus. MDCLIII.
Alexander Romæ Epiſcopus. MMCXXIV.
Alexandra Judæorum Regina. MDCCCCXL.
Alexandria ab Alexandro condita. MDCLXXXVII.
Ab Hadriano inſtaurata. MMCXXXIII.
Alexandrini regni in Ægypto initium. MDCXCIII.
Finis. MDCCCCLXXXVIII.
Algidus mons. MDXXVII.
Allia flumen. MDCXL.
Alma mons Pannoniæ. MMCCXCV.
Altades Aſſyriorum Rex. CCCXV.
Alyattes Lydorum Rex. MCCLXXIV. MCCCCV.
Amaſias Rex Juda. MCLXII.
Amaſis Rex Ægypti. MCCCCLII.
Amathas Eremita diſcipulus Antonii. MMCCCLXXII.
Amazones Epheſi templum incendunt. DCCCLXX.
Amazones contra Thebas. DCCCX.
Amazones Priamo tulere auxilium. DCCCXXXIII.
Ambri Rex Iſrael. MLXX.
Ambroſius Epiſc. Mediolanenſis. MMCCCXCI. MMCCCXCVI.
Amenophis Ægyptiorum Rex. CCCXXXI.
Amenophis. CCCXCIX.
Amenophis. DCCLX.
Amenophis. MLXXXIV.
Amida civitas. MMCCCLIV.
Aminocles. MCCLV.
Amintes Rex Aſſyriorum. DXXXVII.
Ammenemes Rex Ægypti. DCCCIII.
Ammonitæ Hebræos ſubigunt. DCCCXIX.
Ammon Rex Juda. MCCCLIX.
Amos Propheta. MCCXIII.
Amuſis Rex Ægypti. CCXCIII.
Amphyction Rex Athenarum. DXIX.
Amphion ſaxa movet. DCLXXXVIII
Amphion & Zethus. DC. DCXXXI.
Amphitheatrum Titi. MMXCVI.
Amphitheatrum Romæ incenſum. MMCCXXXIII. MMCCLXVII.
Amram pater Moſis. CCCCXXVI.
Amri. vide Ambri.
Amulius Silvius. MCCXX.
Amyntas ix Macedoniæ Rex. MCCCCLIII.
Amyntas xv Macedoniæ Rex. MDCXV.
Amyntas xvii Macedoniæ Rex. MDCXVII.
Amyntas xix Macedoniæ Rex. MDCXXV.
Anacletus Epiſcop. Urbis Romæ. MMXCVI.
Anacreon Poëta Lyricus. MCCCCLXXV.
Ananias ſocius Danielis. MCCCCLVIII.
Ananias Propheta. MXLIV.
Ananiel Babylonius ab Herode Pontifex Maximus conſtitutus. MDCCCCLXXXIV.
Anaſtaſius urbis Romæ Epiſcopus. MMCCCCXIV.
Anatolius Laodicenus Epiſcopus. MMCCXCIV.
Anatolius Conſul. MMCCCCLVI.
Anaxagoras Philoſophus. MDVII.
Moritur. MDLV.
Anaxilaus Lariſſæus. MDCCCCLXXXIX.
Anaximander Mileſius. MCCCCXLII.
Anaximenes Phyſicus. MCCCCLX. MDCXCII.
Anchiale à Sardanapalo condita. MCLXXXIV.
Ancus Martius Rex Rom. MCCCLXXVI.
Andreæ Apoſtoli oſſa. MMCCCLXXIV.
Androclus Epheſi conditor. DCCCCLXVIII.
Androgei mors. DCCLXXVI. DCCLXXXIV.
Andromachus ab Alexandro Magno Judææ præfectus à Samaritis occiditur. MDCLXXXV.
Anianus urbis Alexandrinæ Epiſcopus. MMLXXIX.
Anicetus urbis Romæ Epiſcopus. MMCLXIX.
Annæus Cornutus Philoſophus. MMLXXXIII.
M. Annæus Lucanus. MMLXXX.
L. Annæus Mela. MMLXXXIV.
L. Annæus Seneca inciſione venarum perit. MMLXXXI.
Annus Repromiſſionis. LXXV.
Annibalis mors. MDCCCXXXI.
T. Annius Milo MDCCCCLXIX.
Anomœon. MMCCCLXXX.
Anſila dux. MMCCCCLVII.
Antæum Hercules vincit. CCCCXLII. DCCLXVIII. DCCCXVII.
Antæus Terræ filius cur. DCCLXVIII.
Antemnates à Romulo victi. MCCLXX.
Anteros Urbis Romæ Epiſcopus. MMCCLIV.
Anthedon urbs ab Herode inſtaurata. MMV.
Anthemius Conſul. MMCCCCXXI.
Antigonus xxvii Macedon. Rex. MDCCXVIII.
Antigonus Aſiæ Rex. MDCXCVIII.
Antigonus Gonatas Rex Macedonum. MDCCXXXVII.
Antigonus xxxvii Macedon. Rex. MDCCLXXXIII.
Antigonus Rex Judæor. occiditur. MDCCCCLXXVIII.
Antinous puer regius. MMCXLV.
ejus urbs cognominis. Ibid.
Antiochus Eupator. MDCCCLII.
Antiochus Magnus Syriæ Rex. MDCCXCIII.
Judæos favore proſequitur. MDCCCXXIII.
Romanis tributum pendit. MDCCCXXV.
Cum Ptolemæo reconciliatur. MDCCCXXVII.
Antiochus Theos. MDCCLV.
Antiochus Grypus. MDCCCXCII.
Antiochus Soter. MDCCXXXVI.
Antiochus Epiphanes. MDCCCXLI.
Judæos ad idololatriam compellit. MDCCCXLIX.
Antiochus Cyzicenus. MDCCCCIV.
Antiochus Sidetes. MDCCCLXXIX.
Antiochus Conſul. MMCCCCXLVII.
Antiochia à Seleuco condita. MDCCXIII.
A Romanis capta. MDCCCCXLIX.
Antiochenorum æra. MDCCCCLXIX. MMCCXX. MMCCXCIII. MMCCCXVIII.

Antipa-

INDEX.

Antipater XXXII Macedonum Rex. MCCXXXIV.
Antipater Herodis Aſcalonitæ F. procurator Palæſtinæ à Pompejo conſtitutus. MDCCCCL.
Antipatris urbs ab Herode conditur. MMV.
Antoninus Pius Imp. MMCLIII.
Antoninus Caracalla Imp. MMCCXXIX.
Antoninus Epiſcopus Jeroſolymitanus. MMCCI.
Antonius adverſus Cæſarem dimicat. MDCCCCLXXIV.
Vincitur. MDCCCLXXVI.
Secundo ſecedit ab Auguſto. MDCCCCLXXXVI.
Arabima Cleopatræ tradit. MDCCCCLXXXV.
Semet occidit. MDCCCCLXXXVII.
Antonius Monachus naſcitur. MMCCLXVII.
Moritur. MMCCCLXXII.
Antonius Conſul. MMCCCXCVIII.
Aod Hebræorum Judex. DCXIII.
Aornis Petra. MDCLXXXIX.
Apamia à Seleuco condita. MDCCXIII.
Apaturia feſtum. DCCCLXXXIX.
Aper ſocer Numeriani. MMCCCI.
Aper Calydonius. DCCCX.
Aphidas Rex Athenarum. DCCCLXXX.
Apion Rex Libyam teſtamento Romanis relinquit. MDCCCCLII.
Apis Sicyoniorum Rex. XLIV.
Apis Argivorum Rex. CCLXX.
Apis, qui & Serapis. CLXXXII.
Apis Ægialeum fratrem Achajæ Regem conſtituit. CCLXX.
Apodaſmus Judæorum. MDCLVIII.
Apollinaris Laodicenus. MMCCCLXXXII.
Hæreſim ſui cognominem ſuſcitat. MMCCCXCI.
Apollinaris Hieropolitanus Epiſcopus. MMCLXXXVII.
Apollodorus Pergamenus. MDCCCCLIII.
Apollonius Chalcidius Stoicus Philoſophus. MMCLXII.
Apollonius Tyaneus. MMCXI.
Appius Claudius Decemvir. MDLXV.
Appius Claudius Cæcus. MDCXCIII.
Apſander Archon Athen. MCCCXIII.
Apteras Rex Cretæ. DXIV.
Aquila raptrix Gadymedis. DCLIV.
Aquilejenſes Clerici. MMCCCXCI.
Aquilius bellum ſervile compeſcit. MDCCCCXX.
Aquitanica ſecunda Valliæ conceſſa. MMCCCCXXXV.
Aradus inſula condita. MCCLXVII.
Aralius Aſſyriorum Rex. CXX.
Aratus. MDCCXLV.
Arbaces Medus. MCXCVII.
Arca Teſtamenti ab alienigenis poſſidetur. DCCCC.
Arcadia ab Arcade dicta. DXXXII.
Arcadius Imp. MMCCCCXI.
Moritur. MMCCCCXXIV.
Arcadius martyr ſub Geiſerico. MMCCCCLIII.
Arcaragantes. MMCCCL.
Arceſilas. MDCCXLVII.
Archelaus Laced. Rex. MCIII.
Archelaus Macedonum XII Rex. MDLXXXIV.
Archelaus Maced. XIV Rex. MDCXII.
Archelaus Rex Judæorum. MMXX.
Archelaus Rex Cappadocum à Tiberio interfectus. MMXXXVI.
Archilla oppidum Gallirrum. MMCCCCXLI.
Archilochus. DCCCCVIII. MCCCLIII.
Archippus Archon. DCCCCVIII. MIV.
Arctinus Mileſius Poëta. MCCXL. MCCLI.
Æthiopidos ſcriptor. MCCL.
Ardabures Conſul. MMCCCCXLIII.
Ardea oppugnatur. MCCCLXIX.
Ardys Lydorum Rex. MCCXXXIX. MCCCLIII.
Aremulus Silvius Rex Latinorum. MCXLI.
Areopagus. DI.
Argenteus nummus primum in Urbe figuratus. MDCCXLVI.
Argeus V Maced. Rex. MCCCXXXII.
Argeus XVIII Macedonum Rex. MDCXXIII.
Argivorum regni initium. CLX.
Finis. DCCIV.
Argonautæ. DCCXLIV. DCCXLVI. DCCLVI.
Argos aquis abundans fecit Danaus. DXLII.
Argus Rex Argivorum. CCCV.
Argus cuncta cernens. CCCCXXXI.
Aries nutritor Phrixi. DCXXXIV.
Ariobindus Conſul. MMCCCCL.
Dux contra Vandalos. MMCCCCLVIII.
Arion Methymnæus. MCCCXCVIII
Ariphron Athenienſium Archon. MCLXXI.
Ariſtænetus Conſul. MMCCCCXX.
Ariſtarchus Grammaticus. MDCCCLXI.
Ariſtides Juſtus Athenienſis. MDXXV.
Ignominioſe ejicitur. MDXXXIII.
Ariſtides Athenienſis Philoſophus Chriſtianus. MMCXLII.
Ariſtobulus Judæus Peripateticus. MDCCCXL.
Ariſtobulus primus Rex Judæor. MDCCCCXIII.
Ariſtobulus affinis Herodis ab Herode Pont. Max. factus, mox ab eodem necatur. MDCCCCLXXXIV.
Ariſtobulus Alexandræ Judæorum Reginæ filius de regni jure cum fratre Hyrcano contendit. MDCCCCL.
Vinctus Romam mittitur. Ibid.
Ariſtodemus Rex Corinthi. MCXLIX.
Ariſtogiton. MCCCCXCVIII.
Ariſtophanes. MDLXXX. MDLXXXVIII.
Ariſtoteles Platonis auditor. MDCL.
Ariſtoteles Battus Cyrenarum conditor. MCCLIX.
Ariſtoxenes Muſicus. MCCCLIII.
Armais Rex Ægypti. DXXVIII.
Armais Lanus. Ibid.
Armamitres Aſſyriorum Rex. CXC.
Armenia provincia à Trajano facta. MMCXXVIII.
Arnobius Siccenſis Rhetor. MMCCCXLII.
Arrianus Philoſophus. MMCLXII.
Arrius Presbyter, à quo Arriani. MMCCCXXXV.
Arſaces Parthus. MDCCLXIX.
Arſaces Parthus Antiochum ultimum Regem Syriæ interfecit. MDCCCLXXXVIII.
Arſacidæ Parthi. MDCCLXIX.
Arſes Ochi filius. MDCLXXVII.
Artabanus Rex Perſarum. MDLI.
Artaxerxes Macrochir. MDLI.
Artaxerxes Mnemon. MDCXI.
Artaxerxes Ochus. MDCLI.
Artemonis hæreſis. MMCCLXXXI.
Artorius medicus Auguſti. MDCCCCLXXXVIII.
Arverni capti. MDCCCXC.
Aſa Juſtus Rex Juda. MXL.
Aſaph Propheta. DCCCCXLVII.
Aſcalonitarum æra. MMCCCXCII.
Aſcanius Latinorum Rex. DCCCXLI.
Aſclepiades Antiochiæ Epiſcopus. MMCCXXVII.
Aſclepiadotus Britannias recipit. MMCCCXV.
Aſclepiadotus Conſul. MMCCCCXXXIX.
Q. Aſconius Pædianus. MMXCI.
Aſiæ regni exordium. MDCXCVIII.
Finis. MDCCCCXXIV.
C. Aſinius Gallus Orator. MMXXX.
Aſinius Pollio Orator. MMXIX.
Aſpar Conſul. MMCCCCL.
Aſſes lignei & ſcortei. MCCCVI.
Aſſyria provincia à Trajano facta. MMCXXVIII.
Aſſyriorum regni finis. MCXCVII.
Aſtacades Aſſyriorum Rex. CCCCXCVI.
Aſtacus, poſt Nicomedia. MCCCVII. MDCCLV.
Aſterius Rex Cretæ. DLXIX.
Europam uxorem ducit. DLXXII.
Aſtyages Rex Medorum. MCCCCXVIII.
Regno evertitur à Cyro. MCCCCLVI.
Aſylus. MCCLXV.
Atalanta inſula nova. MDXCI.
Athanaricus Chriſtianos perſequitur. MMCCCLXXXV.
Moritur. MMCCCXCVIII.
Athanaſius Alexandriæ Epiſcopus. MMCCCXLVI.
Ad Maximum Treverenſem Epiſcopum confugiens honorifice excipitur. MMCCCLIX.
Alexandriam regreditur. MMCCCLXI.
Iterum Alex. regreditur, Georgio Arriano Epiſcopo cremato. MMCCCLXXVIII.

Athaulfus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Athaulſus Rex Gothorum. MMCCCCXXVIII.
Interficitur. MMCCCCXXXI.
Athenæ à Minerva nuncupatæ. CCCCLXI.
Athenæ Diades à Cecrope conditæ. CCCCLXXXVI.
Athenienſium regni exordium. CCCCLX.
Finis. MCCCXXXIII.
Athenienſes peſtilentia laborant. MDLXXXVII.
Tyrannidem ſuſtinent. MDCXVII.
Piræeum vallant. MDXXXVIII.
Eorum clades in Sicilia. MDXCVIII.
Tyrannos opprimunt. MDCXVI.
XXIV literis uti incipiunt. MDCXVII.
Principes Græciæ facti. MDCXL.
Illis libertas ab Antigono reſtituitur. MDCCLXI.
Res novas molientes contra Romanos oppreſſi. MMXXV.
Athenodorus Tarſenſis. MMXXIV.
Atlas frater Promethei. CCCLXXIX. CCCCXXXI.
Atlas mons natali Urbis cucurrit. MMCLXII.
Atoſſa, quæ & Semiramis. DLXXXIII
Atratinus Orator. MDCCCCXCVI.
Atræus Mycenarum Rex. DCCV.
Atreus & Thyeſtes Mycenarum Reges. DCCLV.
Peloponneſum dividunt. DCCXLV
Atreus Argis regnat. DCCCXVI.
Attalus Rex Pop. Rom. regni ſui reliquit heredem. MDCCCLXXXVI
Attalus invadit imperium. MMCCCCXXV.
Reſumit tyrannidem. MMCCCCXXX.
Victus & triumphatus Liparæ vivere permittitur. MMCCCCXXXIII.
Attica prius Acta. CCXXXVI.
Atticus Philoſophus Platonicæ ſectæ. MMCXCII.
Atticus Conſul. MMCCCCXIII.
Attila Hunnorum Rex Blebam fratrem interficit. MMCCCCLX.
Atticus Silvius Rex Lat. MXXVIII.
Audæus hæreſiarcha, à quo hæreſis Audiani. MMCCCLVII.
Aventinus Silvius Rex Latinorum. MCLX.
Aventinus mons Urbi adjectus. MCCCLXXV.
Averni. MDCCCCXC.
Auguſtinus Ambroſii diſcipulus Epiſcopus ordinatur. MMCCCCXI.
Moritur. MMCCCXLVI.
Auguſtus Cæſar. MDCCCCLXXIII.
Triumphat pedeſtri triumpho. MDCCCCLXXXIV.
Leges fert. MDCCCCLXXXVIII.
Pontifex Max. MMIV.
Moritur. MMXXIX.
Avilius Flaccus. MMLIII.
Aurea domus Romæ incenſa. MMCXX.
Aurelianus conſul. MMCCCCXVI.
Aurelianus Imp. MMCCLXXXV.
Occiditur. MMCCXCI.
M. Aurelius Antoninus Imperat. MMCLXXVI.
Eis literæ teſtes pluviæ precibus Chriſtianorum impetratæ. MMCLXXXIX.
Moritur. MMCXCIV.
Aurel. Commodus Im. MMCLXXVI.
Moritur. MMCLXXXV.
M. Aurelius Antoninus Eliogabalus. MMCCXXXIV.
Occiditur. MMXXVII.
Aureus Mons Pannoniæ. MMCCXCV.
Auſonius Conſul. MMCCCXCV.
Automenes Corinthiorum Rex. MCCXXXVII.
Auxentius Epiſcopus Mediolanenſis moritur. MMCCCXCI.
Azarias Rex Juda. MCXCI.
Azarias Propheta. MXLIV.

B.

Baaſa Rex Iſrael. MXLIV.
Babylas Antiochenus Epiſcopus. MMCCLXVII.
Bacauda. MMCCCIII.
Bacchiadæ Reges Corinthi. MLXI.
Bacchis Corinthiorum Rex. MLIX.
Bacchylides. MDXLIX. MDLXVI. MDLXXXV.
Bacchylus Epiſcopus. MMCCXI.
Baleus Aſſyriorum Rex. CCLXIII.
Balneæ Byzantinorum. MDCCCCLVII.
Baltazar Rex Babylonis. MCCCCXXXV. MDXLIX.
Baruch Hebræorum judex. DCXCI.
Bardeſanes hæreſiarcha. MMCLXXXVII.
Baruch Propheta. MCCCCXVIII.
Baſilica Julia de dicata. MDCCCCLXXI.
Baſilides Hæreſiarches. MMCXLIX.
Baſilides Philoſophus Scythopolitanus. MMCLXII.
Baſilius Cæſareæ Cappadocum Epiſcopus. MMCCCXCII.
Baſilius Amaſiæ Ponti Epiſc. martyrio coronatur. MMCCCXXXIV.
Baſſus Conſul. MMCCCCXXIV. MMCCCCXLVII.
Baſternarum gentes in Romanum ſolum tranſlatæ. MMCCCVIII.
Battus Ariſtoteles Cyrenarum conditor. MCCCLXXXVI. MCCLIX.
M. Bavius Poëta. MDCCCCLXXXII.
Bauto Conſul. MMCCCCI.
Bebrycia, quæ poſtea Bithynia. MXLV.
Bellepares Rex Aſſyriorum. DCVII.
Bellum ſub Eumolpo. DCXLVI.
Bellum Trois. DCLIV.
Bellum Lapitharum, & Centaurorum. DCCLXXI.
Bellum Amazonum contra Thebas. DCCCX.
Bellum Trojanum. DCCCXXVI.
Bellum Peloponnenſe incipit. MDLXXXV.
Bellum Picentium, Marſorum, Pelignorum adverſus Romanos. MDCCCCXXV.
Bellum contra Sauromatas. MMCXXXV.
Bellum Quadorum, Germanorum, Sarmatarum, Marcomannorum, Dacorum. MMCLXXXIV.
Bellum in Thermopylis. MDXXXVIII.
Bellum in Platæis, & in Mycale. MDXLI.
Belli Medici finis. MDLV.
Bellum Tullii Hoſtilj. MCCCXLIII.
Bellum Crœſi. MCCCCLXVI.
Bellum in Marathone. MDXXV.
Bellum Xerxis. MDXXXVI.
Bellum Fidenatum. MDLXXVIII.
Bellum Carthaginienſ. MDCXXIII.
Bellum Britannicum Severi. MMCCXXI.
Bellum Servile. MDCCCLXXXIX. MDCCCCXVIII.
Bellum Jugurthinum. MDCCCCIX.
Bellum gladiatorium in Campania. MDCCCCXLI.
Bellum Creticum. MDCCCCXLIX.
Bellum Cæſaris & Pompei. MDCCCCLXVII.
Bellum Antonii & Auguſti Cæſaris. MDCCCCLXXIV.
Bellum Actiacum. MDCCCCLXXXVI.
Bellum Telchinum, & Caryatium adverſus Phoroneum. CCXXVIII.
Bellum Phœnicum & Chaldæorum CCCCLXXXI.
Bellum inter Romulum & vicinos. MCCLXX.
Bellum Judaicum in Palæſtina ſub Hadriano finem accepit. MMCI.
Bellum Judaicum & Samariticum. MMCCXIII.
Bellum Civalenſe adverſus Licinium. MMCCCXXIX.
Bellum Perſicum nocturnum. MMCCCLXIV.
Bellum Narſei Regis Perſarum. MMCCCIII.
Bellum lacrimabile in Thracia. MMCCCXCIV.
Bellum Gothicum. MMCCCCLIII
Bellum Burgundionicum in Gallia MMCCCCLXI.
Bellum Vandalis indictum. MMCCCCLVII.
Belochus Aſſyriorum Rex. CCXVIII.
Belus Rex Aſſyriorum. I.
Beneventum conditur à Romanis. MDCCXXXI.
Benjamin Jeroſolymarum Epiſcopus. MMCXXVII.
Berœa à Seleuco condita. MDCCXIII.
Beryllus Epiſcopus. MMCCXLIII.
Berytus colonia. MMIII.
Beſſi triumphati. MDCCCCXLIV.
Bibliotheca Philadelphi Alexandrina. MDCCXXXIV.
Hadriani Athenis. MMCXLVIII.
Bithynia primum Mariandyna. DXCIV.
Eadem Bebrycia. MXLV.

Bizabda

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Bizabda urbs. MMCCCLXIV.
Bocchoris Ægyptiorum Rex. MCCXXXVI.
Bolochus Aſſyriorum Rex. DLXXXV.
Bonifacius Urbis Romæ Epiſcopus. MMCCCCXXXV.
Bonifacius obtinet Africam. MMCCCCXL.
Bello indicto obſidetur. MMCCCCXLIII.
Venit in Italiam, & magiſtri militum dignitatem accipit. MMCCCCXLVIII.
Aëtio victo moritur. Ibid.
Bonoſus monachus. MMCCCXCIII.
Boreas Thrax. DCXIX.
Boryſthenes oppidum. MCCCLXII.
Bos loquitur. MDCCCCLXXIII.
Boſporus ab Io Inachi filia dictus. CLX. CCCCLXXXI.
Capitur ab Agrippa. MMIII.
Bregetio oppidum. MMCCCXCI.
Bruchium Alexandriæ. MMCCLXXXIV.
Brutus Iberiam ſubigit. MDCCCLXXV.
Bugonia Eumeli. MCCL.
Bura terræ motu abſorpta. MDCXXXVII.
Burgundionum LXXX milia ad Rhenum. MMCCCLXXXIX.
Burgundiones Galliæ partem Rheno propinquam occupant. MMCCCCXXIX.
Buſiris filius Neptuni hoſpites mactat. DXLVI.
Buſiris urbs contra Romanos rebellat MMCCCVIII.
Byzantium urbs condita. MCCCLIX.

C.

Cadmea condita. DCXI.
Cadmus cum Phœnice in Syriam proficiſcitur. DLXI.
Thebis regnat. DCXCIII.
Cæleſtinus Epiſcopus Urbis Romæ. MMCCCCXXXIX.
Cæleſtius adjutor Pelagii. MMCCCCXXIX.
Cælum ardere viſum. MMCCCCXII.
Cænophrurium. MMCCXCI.
Cæſarea ab Herode condita. MMIV.
Cæſarea Philippi. MMXLI.
Cæſarius Conſul. MMCCCCXIII.
Cajus Agrippa nepos Auguſti miſſus ad Parthos. MMXV.
Adoptatur ab Auguſto. MM.
Cajus Caligula Imp. MMLII.
Arippam Regem Judæorum vinculis liberat. MMLIII.
Se Deum facit. Ibid.
Sorores à ſe conſtupratas relegat. MMLIV.
Interficitur. Ibid.
Calabria Meſſanaque à Romanis tenetur. MDCCXLIII.
M. Callidius Orator. MDCCCCLX.
Calliſta condita. DLXXXIX.
Calliſtus Epiſcopus Urbis Romæ. MMCCXXXV.
Callithyia Piranthi filia prima ſacerdos Junonis Argivæ. CCCLXXVI.
Calocærus res novas in Cypro molitur. MMCCCLI.
Camarina urbs condita. MCCCCXVII.
Cambyſes. MCCCCLXXXVI.
Camillus Gallos ſuperat. MDCLIV.
Campanorum gens. MDLXXX.
Candaules Lydorum Rex. MCCCI.
Cantabri res novas molientes opprimuntur. MDCCCCXCVI.
Capys Silvius. MLII.
Capito Jeroſolymarum Epiſcopus. MMCLXXII.
Capitolium Romæ incenſum. MMLXXXV.
Inſtauratur à Veſpaſiano. MMLXXXVIII.
Cappadocia in provinciam verſa. MMXXXVI.
Captivitas Iſrael. MCCLXX
Captivitas Juda unde ſupputanda. MCCCCLXXVI.
Caranus primus Rex Macedonum. MCCIII.
Carauſius invadit imperium. MMCCCIII.
Cardiceas Rex Medorum. MMCCXCV.
Cares mare obtinent. MCCLXXXIV.
Caria terræmotu concuſſa. MDCCXCIV.
Carinus Romanorum Imp. MMCCXCVII.
Occiditur. MMCCC.
Carnii Sicyoniorum ſacerdotes. DCCCLXXXIX.
Carnuntum urbs. MMCXCIV.
Carpathii. CCXXVIII.
Carpentus Silvius Rex Albæ. MLXXXI.
Carporum gens tranſlata in Ro. ſolum. MMCCCIX.
Carthago condita. MCLXVII.
A Zioro. DCCCIV.
A Carchedone. DCCCCLXXI MXI.
A Scipione in Rom. ditionem redacta. MDCCCLXXI.
A Geiſerico dolo capta. MMCCCCLV.
Carthaginienſes XC naves Rom. capiunt. MDCCLXV.
Carus Imp. Rom. MMCCXCVII.
Fulmine ictus perit. MMCCXCVIII
Caſſander XXVI Macedonum Rex. MDCXCIX.
Caſſianus Jeroſolymar. Epiſcopus. MMCLXXII.
Caſſius Templum Jeroſolymarum ſpoliat. MDCCCCLXXIII.
Item templum Rhodiorum. MDCCCCLXXVI.
Caſſius Severus Orator. MMXLVIII.
Caſtinus dux. MMCCCCXXXVIII.
Conſul. MMCCCCXL.
In exilium actus. MMCCCCXLI.
Cataphrygas hæretici. MMCLXXXVII
Catana urbs condita. MCCLXXXIV.
Catilina. MDCCCCLV.
Cecrops Diphyes primus Athenienſium Rex. CCCCLX.
Primus bovem mactavit, & Jovem appellavit. CCCCLXIII.
Cecropia Attica ab eo. Ibid.
Cecrops ſecundus. DCLXX.
Celadion Alexandrinæ urbis Epiſcopus. MMCLXV.
Celeus Eleuſinus Rex. DCXI.
Cencherus Rex Ægypt. CCCCXCVII.
Ceninenſes à Romulo victi. MCCLXX.
Cenſus à Servio Rege inſtitutus. MCCCCXXXV.
Cenſus Romæ CXX milium. MDXIII.
CCLXX milium. MDCCXXIII.
CCLX milium. MDCCLXXIII.
CCCXII milium. MDCCCLXX.
CCCCLXIII milium. MDCCCCXXXII.
CXLI centenum, & LXIV milium. MDCCCCLXXXIX.
Nonagies tercentenum & ſeptuaginta milium. MMXXVIII.
Sexagies octies centenum XLIII milium. MMLXI.
Centauri & Lapithæ. DCCLXXI.
Cephiſus fluvius. MMCXXXIX.
Cerberi fabula. DCXX.
Cerdo Alexandrinæ urbis Epiſcopus. MMCXII.
Cerdo hæreticus Marcionis magiſter. MMCLVI.
Ceſtius Florus procurator Judææ. MMLXXXIV.
Ceſtius Smyrnæus Rhetor. MMIV.
Chalcedon condita. MCCCXLII.
Chaldæi contra Phœnices dimicant. CCCCLXXXI.
Charidemus Sacerdos Carnius Sicyoniorum. DCCCLXXXIX.
Charops primus Princeps decennalis Athenis. MCCLIII.
Chebron Rex Ægypti. CCCXVIII.
Cherſoneſus in Sicilia condita. MCCCI.
Chilon unus VII Sapientum primus Ephorus Lacedæmone. MCCCCLXIII.
Chochebas dux Judæorum. MMCXLIX.
Choërilus. MDXXXIV.
Chreſtus Grammaticus. MMCCCLXXV.
Chriſtiani decreto Senatus ex Urbe pulſi. MMLI.
Chriſtianorum precibus pluvia impetrata. MMCLXXXIX.
Chryſippum Lajus rapit. DCCXIV.
Cicero naſcitur. MDCCCCXI.
Verſus Lucretii corrigit. MDCCCCXXI.
XXVI ætatis ſuæ anno Quintium defendit. MDCCCCXXXVI.
Athenas ſecedit. MDCCCCXXXVII.
In exilio annum facit. MDCCCCLVI.
Occiditur. MDCCCCLXXIV.
Caput ejus cum dextra manu in Roſtris poſitum. Ibid.
Cimbri cæſi à Mario. MDCCCCXVI. MDCCCCXVII.
Cimmeriorum & Amazonum incurſus in Aſiam. DCCCCXXXIX.
Cimon Athenienſes Perſas vincit. MDLV.

Cinæ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Cinæthon Poëta. MCCLIX.
Claſſis in mari rubro inſtituta à Trajano. MMCXVII.
Claudius Poëta. MMCCCCXI.
Claudius $\overline{\text{V}}$ Rom. Imp. MMLV.
De Britannis triumphat. MMLX.
Moritur. MMCCLXXXV.
Claudius $\overline{\text{XXVIII}}$ Romanor. Imp. MMCCLXXXIV.
Moritur. MMCCLXXXV.
Cleanthes Zenoni ſuccedit. MDCCLIII.
Clearchus Præfectus Urbis Conſtantinopolitanæ. MMCCCLXXXIX.
Conſul. MMCCCC.
Clemens Urbis Romæ Epiſcopus. MMCVIII.
Clemens Alexandrinus Presbyter. MMCCX.
Cleobulina. MDLXVI.
Cleopatra Antiochi Magni filia. MDCCCXXVII.
Cleopatra Ptolemæi filia nubit Demetrio. MDCCCLXXVI.
Cleopatra à filio Ptolemæo Alexandro interficitur. MDCCCCXXVII.
Cleopatra Ptolemæi Auletæ filia, Regina Ægypti. MDCCCCLXVI.
Se interficit. MDCCCCLXXXVII.
Clerici Aquilejenſes. MMCCCXCI.
Clidicus Archon Athenis. MCCLXXXIII.
Clipeus aureus Claudio Imperatori decretus. MMCCLXXXV.
Clodius Albinus uſurpator imperii interficitur, MMCCXXI.
Clodius Quirinalis Rhetor. MMLX.
Cnoſſos urbs in Creta à Curetibus condita. LVI. CCCCLXXX.
Cochebas. vide Chochebas.
Codrus Athenienſium Rex. DCCCCXXVI.
Interficitur. DCCCCXLVII.
Cœlius mons Romæ à Tullo Hoſtilio incluſus. MCCCXLIII.
M. Cœlius Prætor res novas moliens oppreſſus. MDCCCCLXIX.
Cœnus Macedonum Rex. MCCXXXI.
Coloſſæ terræmotu ruunt. MMLXXX
Coloniæ à Romanis multæ deductæ. MDCCVI. MDCCXLIX. MDCCCXXVI. MDCCCCLXXXIV. MMXCIV. MMCXXXVII.
Coloſſus Rhodius terræmotu ruit. MDCCXCIV. MDCCCCX.
Coloſſus habens altitudinem pedum $\overline{\text{CVIII}}$ MMXCI.
Ejus capite amputato ſtatuę Commodi caput imponitur. MMCCV.
Cometes Rex Mycenarum. DCCV.
Commodus Ro. Imp. MMCXCV.
Strangulatur MMCCVIII.
Conſtans Conſtantini Magni filius Ro. Imperator. MMCCCLII.
Adverſum Francos varia fortuna pugnat. MMCCCLVI.
Moritur. MMCCCLXVI.
Conſtans Conſtantini tyranni F. occiditur. MMCCCCXXVII.
Conſtantia Conſtantini Magni ſoror. MMCCCXLI.
Conſtantinus Magnus Imperator. MMCCCXXII.
Extremo vitæ tempore ab Epiſcopo Arriano baptizatus in Arrianum dogma declinavit. MMCCCLII.
Moritur. Ibid.
Conſtantinus alius Imperator Occidentis. MMCCCCXXII.
Victus capitur. MMCCCCXXVII.
Conſtantinus Conſtantini F. Imperator Ro. MMCCCLIII.
Bellum fratri inferens juxta Aquilejam. MMCCCLV.
Cæſar appellatus. MMCCCXXX.
Occiditur. MMCCCLV.
Conſtantius Conſtantini Magni pater Cæſar appellatur. MMXXXIV.
Theodoram filiam Herculii in uxorem ducit. Ibid.
Moritur. MMCCCXXII.
Conſtantius Conſul. MMCCCCXXXVI. MMCCCCXL. MMCCCCXLIII.
Ad conſortium imperii ab Honorio aſſumitur. MMCCCCXXXVI.
Moritur. MMCCCCXXXVII.
Conſtantius Conſtantini Magni F. Imp. Ro. MMCCCLII.
Orthodoxos perſequitur. MMCCCLV.
Moritur. MMCCCCLXXVII.
Conſtantius ſervus Dei Pelagianis reſiſtit. MMCCCCXXXIII.
Conſtantinopolis urbs omnium urbium nuditate dedicatur. MMCCCXLVII.
Conſtantinopoli aqua inducta. MMCCCLXXXIX.
Conſules primi Romæ. MDIV.
Rurſum creati. MDLXXVII.
Coptus urbs Ægypti in Romanos rebellat. MMCCCVIII.
Corax Sicyoniorum Rex. DLXII.
Corcyra a Corinthiis condita. MCCCIX.
Corinthiorum regni initium. DCCCCXV.
Finis. MCCXXXVIII. MCCCCXXIX.
Corinthus urbs condita. CCCCXCVI.
Cornelia Maxima Veſtalis viva defoſſa. MMCVII.
Cornelius Gallus Poëta primus Ægypti præfectus. MDCCCCLXXXVI.
Mortem ſibi conſciſcit. MDCCCCXC.
Cornelius Nepos. MDCCCCLXXVII.
Cornelius Epiſcopus urbis Romæ. MMCCLXVII.
Cornelius Antiochenæ urbis Epiſcopus. MMCXLIV.
Cornificia Cornificii Poëtæ filia Poëtria. MDCCCCLXXVI.
Cornificius Poëta. Ibid.
Cornutus Philoſophus à Nerone in exilium pulſus. MMLXXXIII.
Corœbus Elienſis victor primæ Olympiadis. MCCXLI.
Corybantes. LVI.
Coſſai vicus. MMCCCCVI.
Cottiæ Alpes in provinciam redactæ. MMLXXXI.
Cranaus Rex Atticæ. DX.
Craſſus triumphat. MDCCCCXLV.
Interficitur apud Carras. MDCCCCLXII.
Crates Comicus. MDLXVI.
Cratinus Comœdiarum ſcriptor. MDLXII.
Cres indigena Rex Cretenſium. LVI. CXXIX.
Creſcens Cynicus. MMCLXVI.
Criaſus Argivorum Rex. CCCLXXV.
Criſpus Conſtantini F. Cæſar appellatur. MMCCCXXX.
Crudeliſſime interficitur. MMCCCXLI.
Crœſus Lydorum Rex. MCCCCLIII.
A Cyro capitur. MCCCCLXVII.
Croton capitur à Romanis. MDCCXXXIII.
Crotopus Rex Argivorum. DX.
Cruſtumenii victi à Romulo. MCCLXX.
Cteſias. MDCXVII.
Cumæ urbs Italiæ conditæ. DCCCCLXVI.
Cumanus procurator Judææ. MMLXIII.
Cures urbs, à qua Quirites. MCCLXX
Curetes. LVI.
Cnoſſon condiderunt. LVI. CCCCLXXX.
Curio Orator. MDCCCCLXIV.
Curtius Salaſſus. MDCCCCLXXVI.
Cyaxares Medorum Rex. MCCCLXXXVI.
Ninum capit. MCCCXCVIII. MCCCCX
Cybeles templum in Creta conditum à Curetibus. LVI.
Cyme in Italia condita. DCCCCLXVI
Cynegius Conſul. MMCCCCIV.
Cyprianus martyrio coronatur. MMCCLXXII.
Epiſtolæ ejus ad Cornelium urbis Romæ Epiſcopum. MMCCLXVII.
Ad Lucium & Stephanum ejuſdem urbis Ro. Epiſcopos. MMCCLXIX.
Liber ejus de mortalitate. MMCCLXVIII.
Cyprum Ptolemæus invaſit. MDCCVII.
Cypſelus tyrannus Corinthi. MCCCLVII.
Cyrene urbs condita. DCLXXIX. MCCLIX.
Cyrenarum regnum po. Ro. relictum eſt teſtamento. MDCCCCXX.
Cyrillus contra Neſtorium. MMCCCCXLIV.
Cyrillus Antiochenæ urbis Epiſcopus. MMCCXCV.
Cyrus Perſis regnat. MCCCCLVI.
Judæorum captivitatem relaxat. Ibid.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Cyri minoris anabaſis. MDCXVI.
Cyrus v. c. Conſul. MMCCCCLVII.
Cyzicus condita. DCCXLIII. MCCCXXXIV.
Cyziceni libertate mulctantur ab Auguſto. MDCCCCXCV.

D.

Dacia facta provincia. MMCXVII.
Dadaſtana. MMCCCLXXX.
Dædalus. DCCXXXVI.
Fugit Icaro filio. Ibid.
Dalmatius Cæſar. MMCCCLII.
Interimitur. MMCCCLIII.
Damaſus Urbis Romæ Epiſcopus. MMCCCLXXXII.
Danaë mater Perſei. DCV.
Danaus Rex Argivorum. DXLII.
Generorum per filias ſuas mortem procurat. Ibid.
Danaus Armais Ægyptiorum Rex. DXXVIII.
Daniel propheta. MCCCCVIII. MCCCCXXI.
Dardanus Dardaniam condit. DXXXVIII. DCII.
Darius Hyſtaſpis. MCCCCXCV.
Darius Nothus. MDXCII.
Darius Arſami F. MDCLXXXI.
Debbora. DCXCI.
Decebalus Rex Dacorum vincitur. MMCXVII.
Decemviri Romæ creati. MDLXV.
Decretum Senatus Athenienſium ad Judæos. MDCCCCLXXI.
Decius Ro. Imperator. MMCCLXVI.
Chriſtianos perſequitur. Ibid.
Occiditur. MMCCLXVII.
Decentius invaſor imperii laqueo vitam finit. MMCCCLXIX.
Decem tribus deportatæ à Sennacherib. MCCLXX.
Dejoces Medorum Rex. MCCCVIII.
Ecbatanam condit. Ibid.
Delphidius Rhetor. MMCCCLXXI.
Demetra Iſis. DCV.
Demetrianus Antiochiæ Epiſcopus. MMCCLXVIII.
Demetrius Soter Rex Syriæ. MDCCCLIV. MDCCCLXXV.
Demetrius Phalereus. MDCXCVII. MDCCIX.
Demetrius Alexandriæ Epiſcopus. MMCCV.
Demetrius Poliorcetes Rex Aſiæ. MDCCXV.
Capitur à Seleuco. MDCCXXXII.
Samaritarum urbem à Perdicca conſtructam vaſtat. MDCCXXI.
Demetrius XXVIII Macedonum Rex. MDCCXXII.
Demetrius XXXVI Macedonum Rex. MDCCLXXVII.
Ducit Cleopatram filiam Ptolemæi. Ibid.
Democritus Abderites Philoſophus. MDXVII. MDLXXXI.
Moritur. MDCXVI.
Demophoon Rex Athenienſium. DCCCXXXV.
Demoſthenes Orator. MDCLVII. MDCLXX.
Dercyllus Aſſyriorũ Rex. DCCCCXII.
Deucalion. CCCCLXXVI. CCCCXC. CCCCXCVI.
Diagoras Philoſophus. MDXXXV. MDXLIX.
Dicæarchia à Samiis condita. MCCCCXCVI.
Dictator primus. MDXIV.
Didymus Alexandrinus cæcus. MMCCCLXXXVIII.
Diluviũ Ægypti ſub Ogyge. CCLXI.
Sub Deucalione. CCCCXC.
Diocæſarea Palæſtinæ incenſa. MMCCCLXVIII.
Diocletianus Ro. Imp. MMCCC.
Aprum interficit. MMCCCI.
Adorari vult. MMCCCX.
Deponit purpuram. MMCCCXIX.
Moritur. MMCCCXXIX.
Solus Imperatorum privatus inter Deos refertur. Ibid.
Diodorus Siculus. MDCCCCLXVII.
Diogenes Cynicus. MDCXXI.
Diogenetus Athenienſium Archon. MCXXIV.
Dionyſius Liber pater. Semelæ F. DLXXXVII. DCXXVIII.
Bellum Indis infert. DCLXXXVI.
Nyſam urbem condit. Ibid.
Dionyſius Deucalionis F. DXX.
Dionyſius Conſul. MMCCCCXLV.
Dionyſius Alexandriæ Epiſcopus. MMCCLXIV.
Dionyſius Urbis Ro. Epiſcopus. MMCCLXXXI.
Dionyſius Siciliæ Tyrannus. MDIX. MDCXV. MDCXXIII.
Moritur. MDCXLIX.
Dionyſius minor Siciliæ tyrannus. MDCXLIX.
E Sicilia pellitur. MDCLXI.
Corinthum proficiſcitur. MDCLXXII.
Corintho pellitur. MDCLXXVI.
Dionyſius Corinthi Epiſcopus. MMCLXXXVII.
Dionyſius Mediolanenſis Epiſcopus. MMCCCLXXI.
Dioſcorus Conſul. MMCCCCLVIII.
Dioſpolis Judææ incenſa. MMCCCLXVIII.
Diphyes Cecrops quare. CCCCLXI.
Dodonæum Oraculum. MCCCLXX.
Dolichianus Jeroſolym. Epiſcopus. MMCCI.
Domitianus Ro. Imp. MMXCVI.
Dominus vult appellari. MMCII.
De Dacis triumphat. MMCVI.
Eos, qui de genere David erant, occidi jubet. MMCXII.
Occiditur. Ibid.
Domitius Afer Nemauſenſis Orator. MMLX.
Dominicum aureum in Antiochia. MMCCCXLIV.
Dedicatur. MMCCCLVII.
Domnus Antiochiæ Epiſcopus. MMCCLXXXI.
Donatiani. MMCCCXLIV.
Donatus Grammaticus præceptor Hieronymi. MMCCCLXX.
Donatus hæreticus. MMCCCXCIV.
Pellitur Carthagine. MMCCCLXXI.
Doryſſus Lacedæmoniorum Rex. MXXX.
Draco legum lator. MCCCXCIII.
Drepanum inſtaurat Conſtantinus, & de nomine matris Helenæ nuncupat Helenopolim. MMCCCXLIII.
Druſus Cæſar conſors regni à Tiberio factus. MMXXXVIII.
Veneno perit. MMXXXIX.
Duodecim Tabulæ legum. MDLXV.
Dynaſtia Ægyptiorum XVI. I.
XVII. CXC.
XVIII. CCXCIV.
XIX. DCXLI.
XX. DCCCCXXXV.
XXI. MXIII.
XXII. MCXLIII.
XXIII. MCXCII.
XXIV. MCCXXVI.
XXV. MCCLXXXII.
XXVI. MCCCXXVI.
XXVII. MCCCCXCVII.
XXVIII. MDCIV.
XXIX. Mendeſiorum. MDCXV.
XXX. Sebennitarum. MDCXXIX.
XXXI. MDCXLIX.
Dyrrachium corruit terræmotu. MMCCCLXI.

E.

Ecbatana à Dejoce condita. MCCCVIII.
Eccleſia maxima Conſtantinopoli dedicatur. MMCCCLXXVI.
Echeſtratus Lacedæmoniorum Rex. DCCCCLIX.
Echyreus Sicyoniorum Rex. DVII.
Edeſſa à Seleuco condita. MDCCXIII.
Edeſſenorum æra. MDCCVII. MMCCXCIII.
Editio munerum Auguſti. MMXII.
Titi Veſpaſiani. MMXCVI.
M. Aureli Antonini. MMCXCV.
Philipporum Imp. MMCCLXI.
Ela Rex Iſrael. MLXVIII.
Eleazar filius Aaron Hebr. Pont. Max. DXLV.
Eleazar frater Simonis Pont. Max. MDCCXXIX.
Eleuſina condita ab Ogyge. CCXXXVI.
Eleuſinæ templum. DCCXIV.
Eleuſinæ ſacris initiatur Hadrianus. MMCXL.
Eleutherius Urbis Rom. Epiſcopus. MMCXCIII.
Eliakim Rex Juda. MCCCCIV.
Tributarius Nabuchodonoſori. MCCCCVI.

Elias

Elias propheta. MCX.
Rapitur. MCXII.
Eliaſib. Hebr. Pont. Max. MDLVIII.
Eliezer Pſeudopropheta. MLXXXVII.
Eliogabalum templum. MMCCXXXIV. MMCCXXXIV.
Eliorum quinquennale certamen Olympicum. MCCXL.
Eliſæus propheta. MCX.
Emaus Nicopolis. MMCCXXXVII.
Empedocles. MDLX. MDLXXXI.
Q. Ennius poëta naſcitur. MDCCLXXVII.
Moritur. MDCCCL.
Epaphus Jus, & Telegoni fil. CCCCLXXXI.
Memphim condit. DXXIV.
Epheſus condita. DCCCCLXVIII.
Ephorus primus Lacedæmone. MCCLVII. MCCCCLXIII.
Ephres Jeroſolym. Epiſcopus. MMCXL.
Ephyra Corinthus. CCCCXCVI.
A Siſypho condita. DCVIII.
Epicurus. MDCXCII.
Epidamnus poſtea Dyrrachium dicta conditur. MCCCXCII.
Epidaurus condita. CCCCXXIX.
Epigoni. DCCCXXII.
Epimenides Athenas emundat. MCCCCXXVI.
Epopeus Sicyoniorum Rex. DXCII.
Equitius Comes Illyrici. MMCCCLXXXVIII.
Eraſiſtratus medicus. MDCCLIX.
Eratoſthenes. MDCCCIII.
Eratus Sicyoniorum Rex. CCC.
Erechthidarum regni finis. DCCCCXLVII.
Erichthonius Athenienſum Rex. DXXIX.
Erechtheus Homero. DXXX.
Erichthonius primus in Græcia quadrigam jungit. DXLIII.
Erichthonius Rex Dardaniorum. DCIII.
Erinna poëtria. MDCLXIV.
Eryſichthon Apollinis Delii templum ædificat. CCCCXCVII.
Eryxias Archon Athenienſium. MCCCXXIII.
Eſaias. vide Iſaias.
Eſau filius Iſaac. CLX.
Eſdras. MDLVI.
Eſebon judex Hebr. DCCCXXV.
Eſquilinus collis adjectus Urbi à Servio Rege. MCCCCXXXV.
Eſther. MDLII. MDCXI.
Euagoras Rex Cypri. MDCXXX.
Euboea à ſocietate Athenienſium recedit. MDCV.
Eucherius Conſul. MMCCCXCVII.
Euchrotia Delphidii Rhetoris conjux damnatur. MMCCCCI.
Eudemus Corinthiorum Rex. MCXXIV.
Eudoxiæ uxoris Arcadii ſtatua. MMCCCCXIX.
Eudoxia moritur. MMCCCCXX.
Eudoxius Conſul. MMCCCCLVIII.
Eudoxus Cnidius. MDXCV. MDCXXV.
Eugamon Cyrenæus Telegoniæ ſcriptor. MCCCCLII.
Eugenius imperium uſurpat. MMCCCCVII. MMCCCCVIII.
Victus occiditur. MMCCCCXI.
Evilmerodac Nabuchodonoſori filius. MCCCCXXXV.
Eumelus Corinthius. MCCL. MCCLXXV.
Eumenes frater Attali Regis. MDCCCXXVIII.
Eumenia urbs. Ibid.
Eumolpi bellum. DCXLVI.
Eunomius hæreticus. MMCCCLXXXVIII.
Evodius primus Antiochiæ Epiſcopus. MMLIX.
Evodius Conſul. MMCCCCII.
Eupales Aſſyriorum Rex. DCCCCLI.
Euphrates philoſophus. MMCXI.
Moritur. MMCXXXVII.
Eupolis Comicus. MDLXXXVIII.
Euripides. MDXLVII. MDLIV.
Moritur. MDCIX.
Europs Sicyoniorum Rex ſecundus. I.
Europa rapta. DLXXXVII. DCXCIV. DCCXXXII.
Europia opus Eumeli. MCCL.
Euryſtheus Lacedæmoniorum Rex. DCCCCXV. DCCCCXXII.
Euryſtheus Mycenarum Rex. DCCXII.
Euſebius Emiſenus Epiſcopus Arrianus. MCCCLXIII.
Euſebius Nicomedienſis Epiſcopus Arrianus Conſtantinum Magnum baptizat. MMCCCLIII.
Euſebius Laodicenus Epiſcopus. MMCCLXXXVII.
Euſebius urbis Ro. Epiſcopus. MMCCCXX.
Euſebius Epiſcopus Vercellenſis. MMCCCLXXI.
De exilio revertitur. MMCCCLXXVIII.
Moritur. MMCCCLXXXVI.
Euſtathius presbyter Conſtantinopolitanus Martyrium Jeroſolymis conſtruit. MMCCCLII.
Euſtathius Conſul. MMCCCCXXXVII.
Euſtathius Epiſcopus Antiochenus. MMCCCXLIV.
Eutropius Conſul. MMCCCCIII.
Eutropius Eunuchus Conſul. MMCCCCXV.
Eutychianus urbis Ro. Epiſcopus. MMCCXCV.
Eutychianus Conſul. MMCCCCXIV.
Eutychius martyr ſub Geiſerico. MMCCCCLIII.
Ezechias Rex Judæ. MCCLXXV.
Ezechiel propheta. MCCCCXXI.
Ezras. vide Eſdras.

F.

Fabianus urbis Ro. Epiſcopus. MMCCLIV.
Fabius Romuli dux Remum interficit. MCCLXV.
M. Fabius Quintilianus. MMLXXXIV. MMCIV.
Fabius urbis Antiochenæ Epiſcopus. MMCCLXVII.
Falcidii lex. MDCCCCLXXVI.
Fames Romæ. MMXXII.
Fames ſub Claudio Aug. prædicta ab Agabo. MMLX.
Fames in Græcia MMLXV.
In Cilicia, & Syria. MMCCCXLIX.
In Phrygia. MMCCCLXXXVI.
Faunus Italiæ Rex. DCCCXXXVIII.
Favorinus Rhetor. MM.XLVI.I.
Fauſta uxor Conſtantini Magni à viro necatur. MMCCCXLIV.
Fauſtulus paſtor. MCCXX.
Fauſtus Conſul. MMCCCCLIV.
Felix procurator Judææ. MMLXV.
Felix Epiſcopus urbis Rom. MMCCXCII.
Felix Romæ in locum Liberii ab Arrianis ſubſtitutus. MMCCCLXV.
Felix Conſul. MMCCCCXLIV.
Ad Patriciam dignitatem provectus. MMCCCCXLV.
Interficitur cum uxore Paduſiá. MMCCCCXLVI.
Feneſtella. MMXXXV.
Ferri glutinum Glaucus Chius excogitavit. MCCCXL.
Feſtus procurator Judææ. MMLXXII
Feſtus Conſul. MMCCCCLV.
Fidenates contra Rom. rebellant. MDLXXVIII.
Victi à Romulo. MCCLXX.
Flaccus Avilius præfectus Ægypti ſævit in Judæos. MMLIII.
Flavia Domitilla propter Chriſtianiſmum relegata. MMCXII.
Flavius Varanes Conſul. MMCCCCXXVI.
Flavius Joſephus. vide Joſephus.
Florentinus Monachus pater pauperum. MMCCCXCIII.
Florentius Conſul. MMCCCCXLV.
Florianus Imperator. MMCCXCI.
Florus procurator Judææ. MMLXXX.
Fœderati Gothi. MMCCCLIII.
Fœdus inter Athenienſes & Lacedæmonios. MDXCIII.
Inter Lævinum & Attalum. MDCCCVIII.
Inter Romanos, & Judam Macchabæum. MDCCCLVI.
Inter Jonathan Judæorum Ethnarcham, Romanos, & Spartiatas. MDCCCLXXIII.
Inter Roman. & Simonem Judæorum Ethnarcham. MDCCCLXXXI.
Inter Romanos & Hyrcanum Judæorum Ethnarcham. MDCCCXCII.

Inter Antiochum Sidetem, & Simonem Ethnarcham. MDCCCLXXXV.
Inter Antonium & Auguſtum. MDCCCCLXXXIV.
Inter Auguſtum & Parthos. MMXIV.
Forum Trajani. MMCV.
Forum tranſitorium. Ibid.
Franci ſuperantur à Conſtante. MMCCCLVII.
Francis pars Galliarum Rheno propinqua adimitur. MMCCCCXLIV.
Fravita Conſul. MMCCCCXVII.
Fronto Orator. MMCLXXIX.
Fulmen ante menſam Neronis cadit. MMLXXVIII.
In Capitolium. MMCCIV.
Juxta Aurelianum. MMCCXCI.
M. Furius Bibaculus Poëta naſcitur. MDCCCCXV.
Furnii Oratores pater & filius. MDCCCCLXXX.

G.

Gabii à Tarquinio Superbo victi. MCCCCLXIX.
Gabinianus Rhetor. MMXCII.
Gad Propheta. DCCCCXLVII.
Gajanus urbis Ro. Epiſcopus. MMCCXCV.
Gajanus Jeroſolymarum Epiſcopus. MMCLXXII.
Gajus Jeroſolym. Epiſcop. Ibid.
Galatia Provincia facta. MDCCCCXCII.
Galba imperator. MMLXXXIV.
Galbio dux. MMCCCCXLIII.
Galerius Maximianus Cæſar appellatur. MMCCCIV.
Valeriam Diocletiani filiam ducit Uxorem. MMXXXIV.
Imperator. MMCCCXX.
Moritur. MMCCCXXVI.
Galliæ per Poſthumum, & Tetricum receptæ. MMCCLXXXII.
Rurſus per Probum. MMCCXCII.
Gallienus Imp. Ro. MMCCLXIX.
Occiditur. MMCCLXXXIII.
Galli Senones Romam invadunt. MDCXXV.
Gallus Imperator. MMCCLXVII.
Gallus Conſtantii patruelis Cæſar appellatur. MMCCCLXVI.
Judæos opprimit. MMCCCLXVIII.
Interficitur. MMCCCLXX.
Ganymedis raptus. DCLIV.
Garizim. MDCLXXXI. MDCCCL.
Gedeon Judex. DCCXXXII.
Geiſericus Rex Vandalorum Orthodoxos perſequitur. MMCCCCLIII.
Carthaginem dolo invadit. MMCCCCLV.
Gela condita. MCCCXL.
Gelanor Rex Argivorum. DXLII.
Gelo obtinuit Syracuſas. MDXXX.
Geminanus presbyter Antiochenus. MMCCXLIII.
Gemmas primus omnium Imperatorum veſtibus indidit Diocletianus. MMCCCX.
Gennadius orator. MMCCCLXIX.
Georgius Arrianus. MMCCCLXXVI.
Germani populabundi Ravennam uſque veniunt. MMCCLXXVI.
Superantur à M. Lollio. MM.
Hiſpanias obtinent. MMCCLXXIX.
Germanicus Cæſar de Parthis triumphat. MMXXXIII.
Germanio Epiſcopus Jeroſolymitanus. MMCCI.
Germanus Autiſſiodorenſis Epiſcopus. MMCCCCXLV.
Gerontius Comes. MMCCCCXXVII.
Gladiatorius ludus ab Auguſto exhibitus. MMXII.
Glaucus Chius ferri glutinum excogitavit. MCCCXL.
Gnoſtici. MMCXLIX.
Gordianus Imp. Ro. MMCCLIII.
Gordius Jeroſolymarum Epiſcopus. MMCCI.
Gorgias. MDLXXXI.
Gorgona meretrix. DCLXXI.
Gothi ſuperatis Romanis in Thracias ſeſe effundunt. MMCCCXCIV.
Vincuntur à Romanis in Sarmatarum regione. MMCCCXLVIII.
Multas provincias vaſtant. MMCCLXXVII.
Italiam ingrediuntur. MMCCCCXVI.
Gallias occupant. MMCCCCXXVIII.
Gotholia regnat in Jeroſ. MCXVI.
Gothoniel primus Hebræorum Judex. DLXXII.
Græcorum regni initium. MDCCIV.
Græcus pater Theſſali. CCXXVI.
Grando miræ magnitudinis Conſtantinopoli. MMCCCLXXXIII.
Gratianus naſcitur. MMCCCLXXVI.
Imperator. MMCCCLXXXIII. MMCCCXCV.
Occiditur. MMCCCC.
Gregorius Epiſcopus Hiſpaniarum. MMCCCLXXXVI.
Gregorius Nazianzenus Hieronymi præceptor moritur. MMCCCXCVII.
Grunnitus Diaconis interfectus ab Aetio. MMCCCCXLVI.
Gundicarius Burgundionum Rex. MMCCCCLXI.
Gyges Lydorum Rex. MCCCXVII.

H.

Hadrianus Romanorum Imperator. MMCXXXII.
Trajani invidet gloriæ. MMCXXXIII.
Reliqua tributorum relaxat. MMCXXXIV.
Iura componit Athenienſibus ex Solonis & Draconis legibus. MMCXXXVIII.
Moritur. MMCLIII.
Hæmon. CCCCXXXVIII.
Hæreſis Valentini. MMCLVI. MMCLIX.
Cerdonis. MMCLVI.
Marcionis. Ibid.
Baſilidis. MMCXLIX.
Gnoſticorum. Ibid.
Cata Phrygas. MMCLXXXVII.
Montenſium Donatianorum. MMCCCLXXI.
Montani. MMCLXXXVII.
Priſcilliani. MMCCCXCV.
Neſtorii. MMCCCCXLIV.
Pauli Samoſateni. MMCCLXXXI.
Artemonis. Ibid.
Eunomii. MMCCCLXXXVIII.
Manichæorum. MMCCXCIII.
Harmodius & Ariſtogiton tyrannicidæ. MCCCCXCVIII.
Harmonia rapta à Cadmo. DCX.
Harpagus dux Cyri. MCCCCLXVII.
Harpalus in Aſiam fugit. MDCXCI.
Q. Haterius Orator. MMXL.
Hebdomades Daniëlis unde incipiendæ. MDLXXXIV.
Hecatoſtylon Romæ. MMCCLXI.
Hectoris filii Ilium receperunt. DCCCLXII.
Helcias Pontifex Maximus. MCCCLXX.
Helena vicus. MMCCCLXVI.
Helena Conſtantini mater, concubina Conſtantii. MMCCCXXII. MMCCCXLIII.
Helena rapitur à Theſeo. DCCLXXXVI.
Ab Alexandro. DCCCXXVI.
Heli Sacerdos & Judex. DCCCLX.
Moritur. DCCCC.
Helica civitas terræmotu abſorpta. MDCXXXVII.
Heliodorus dux Seleuci templum Jeroſolymarum ſpoliatus percutitur à Deo. MDCCCXXXIII.
Hellanicus Hiſtoriographus. MDXVII.
Hellen. CCCCXCVI.
Hellenes Græci. Ibid.
Helvia mater Ciceronis. MDCCCCXI.
Helvius Pertinax. MMCCVIII.
Heraclas Alexandriæ Epiſcopus. MMCCXLVI.
Heraclea Lacedæmoniorum conditur. MDXCVI.
Heraclianus Conſul interficitur. MMCCCCXXIX.
Heraclidarum deſcenſus. DCCCLXVI. DCCCCVIII.
Heraclidas Senator. MMCCCXLVI.
Heraclitus Philoſophus. MDXVII. MDLVI. MDLX.
Hercules conſummat certamina. DCCLXVIII.
In morbum peſtilentem incidens ſe cremat. DCCCXXV.
Antæum vincit. DCCCVII. DCCLXVIII. CCCCXLII.

Olympi-

Olympicum agonem inſtituit. DCCCVII.
Theſeum liberat. DCXX.
Hercules Deſanaus. CCCCXCVIII.
Herculius Maximianus Ro. Imp. MMCCCIII.
Deponit purpuram. MMCCCXIX.
Occiditur Maſſiliæ. MMCCCXXV.
Hermogenes magiſter militiæ à populo raptatus. MMCCCLVII.
Hermon Jeroſolymarum Epiſcop. MMCCCXVIII.
Hero Epiſcopus Antiochiæ. MMCXXIV.
Herodes Antipatri filius Rex Judæorum. MDCCCCLXXXII.
Multas ædes Jeroſolymis conſtruit. MDCCCCXCVII.
Hyrcanum uxoris fratrem, ſororem ejus, & uxorem denique occidit. MMIX.
Aliæ crudelitates ejus. MMXIII.
Pueros in Bethlehem interfici jubet. MMXVII.
Ejus horrendus obitus. MMXVIII.
Herodes Tetrarcha. MMXXIX.
Tiberiadem & Liviadem condit. MMXLIII.
Herodion ab Herode conditum. MMV.
Herodotus hiſtoricus. MDXLVIII.
Athenis honoratur. MDLXXII.
Herophila Sibylla Samia. MCCCV. MCCCXLIX.
Heros Epiſcopus Antiochenus. MMCLVIII.
Heros Epiſcopus Arelatenſis. MMCCCCXXVIII.
Heſiodus. DCCCCXCVI. MCCXIII. MCCLV.
Hiera inſula enata. MDCCCXVIII. MDCCCXCI.
Hierapolis terræ motu collapſa. MMLXXX.
Hierius conſul. MMCCCCXLIII.
Hiero Syracuſis regnat. MDXXXVIII. MDXLII.
Hieronymus in Bethlehem. MMCCCCI.
Moritur. MMCCCCXXXVI.
Ejus præceptor Donatus. MMCCCVII.
Hilarius Epiſc. Pictavienſis ſcribit in exilio Phrygiæ in Arrianos. MMCCCLXXII.
Revertitur in Gallias. MMCCCLXXXVI.
Moritur. MMCCCLXXXIII.
Hipparchus Athenienſ. tyrannus. MCCCCXCVII.
Hipparinus Syracuſarum tyrannus. MDCLXIV.
Hippias tyrannus Athenis. MCCCCXCVII.
Hippias Philoſophus. MDLXXXI.
Hippicus carminum ſcriptor. MCCCCLXXVII.
Hippocrates medicus. MDLXXXI.
Hippolytus Epiſcopus. MMCCXLIII.
Hippomenes Rex Athenienſ. MCCXCIII..
Hipponax. MCCCXXIX.
Homerus. DCCCCVIII. DCCCCXCVI.
Homœuſion. MMCCCLXXX.
Homouſion. MMCCCXXXVII. MMCCCLXXX.
Honoratus primus præfectus Conſtantinopoleos. MMCCCLXXV.
Honorius Theodoſii fil. naſcitur. MMCCCC.
Cæſar appellatur. MMCCCCIX.
Imperator. MMCCCCXXIV.
Moritur. MMCCCCXXXIX.
Q Horatius Poëta naſcitur. MDCCCCLII.
Moritur. MMVII.
Horrea piperataria. MMCV.
Horus Ægypti Rex. CCCCXXX.
Hunni Gothos vaſtant. MMCCCXCIII.
Thraciam & Illyricum vaſtant. MMCCCCLVIII.
Hybreas Rhetor. MDCCCCLXXXVI.
Hydra Sophiſtria. DCCLXVIII.
Hyginus Epiſcopus Romæ. MMCLI
Hymenæus Alexandriæ Epiſcop. MMCXLVI.
Hypermneſtra ſacerdos Argiva. DLXXXII.
Hypſipylæ geſta in Lemno. DCCLIV.
Hyrcanus Joſephi filius. MDCCCXXXVI.
Hyrcanus Alexandræ reginæ F. Rex & Pont. Max. MDCCCCL.
Hyrcanus Johannes Pont. Maxim. MDCCCLXXXVI.
Unde illi cognomen Hyrcano. MDCCCXCII.
Samariam ſolo æquat. MDCCCXCVI.
Hyrcanus Alexandræ reginæ F. Pont. Max. MDCCCCL.

I.

Iacob filius Iſaac naſcitur. CLX.
In Meſopotamiam venit. CCXXXII.
Liam & Rachel uxorem ducit. CCXXXVII.
Deſcendit in Ægyptum. CCXCI.
Moritur. CCCVII.
Jacobus, frater Domini primus Epiſcopus Jeroſolymarum. MMXLVIII.
Iacobus Iuſtus. MMLXXVII.
Iacobus Niſibenus Epiſcopus. MMCCCLIV.
Iaddus Pontifex Maximus. MDCLXXVIII.
Iair Iudex Hebræorum. DCCXCVII.
Ianiculus mons Urbi additus ab Anco Martio. MCCCLXXV.
Ianiſcus Rex Sicyoniorum. DCCLII.
Iannæus Alexander Rex Jeroſol. MDCCCCXIII.
Ianus rex Latinorum. DCCCXXXVIII.
Iaſon frater Oniæ Pontificis. MDCCCXLV.
Iborea Longobardorum Dux. MMCCCXCV.
Idæi Dactyli ferri repertores. DXCIX.
Iechonias Rex Iuda. MCCCCXIV.
Iephte Iudex Hebræorum. DCCCXIX.
Ieremias Propheta. MCCCLXXXIV. MCCCXC. MCCCCXVIII.
Ieroboam primus Rex Iſrael. MXX.
Ieroboam ſecundus Rex in Iſrael. MCLXXIX.
Ieroſolyma ſubverſa à Nabuchodonoſoro. MMLXXXV.
A Veſpaſiano. MMLXXXVI.
Ieſus dux Hebræor. ſuccedit Moſi. DXLV.
Ieſus frater Oniæ Pontificis. MDCCCXLV.
Ieſus filius Ioſedech. MCCCCLXVII. MCCCCLXXXVII.
Ieſus filius Sirach. MDCCLXXXV.
Ieſus Chriſtus filius Dei naſcitur. MMXV.
Prædicat ſalutarem viam. MMXLIV.
Ad paſſionem venit. MMXLVII.
Ieu propheta. MLXXXVII. MXLIV.
Ieu Rex Iſrael. MCXV.
Ignatius Antiochiæ Epiſcopus. MMLXXXIV. MMCXVI.
Beſtiis objicitur. MMCXXIII.
Ignis è cælo Athenis. MMCLXXVIII.
Ignis ex Ætna monte. MDXC.
Iliadis parvæ auctor Leſches Lesbius. MCCCLX.
Ilii Perſis Arctini. MCCL.
Ilium ab Ilo conditur. DCXCVIII.
Inachus primus Rex Argivorum. CLXI.
Inachus fluvius. CLX.
Incendium ſub Phaëthonte. CCCCXC.
In monte Veſuvio. MMXCVI.
Romæ. MMXCVII. MMCXX. MMCCIV. MMCCVII. MMCCXXXIII. MMCCLXI.
Conſtantinopoli. MMCCCCXLIX.
Indi ab Auguſto amicitiam poſtulant. MDCCCCXCI.
Innocentius urbis Rom. Epiſcop. MMCCCCXVIII.
Inſula nata inter Theram & Theraſiam. MMLX.
Interregnum. MCCCII.
Io Inachi filia, quæ Iſis. CIX. CCCCLXXXI.
Epaphi mater. CCCCLXXXI.
Filia Promethei. CCCCXXXI.

INDEX.

Ioachab Rex Iſrael. MCXLVI.
Ioachaz Rex Juda. MCCCCIII.
Ioachim Rex Juda. MCCCCXIV.
Ioas Rex Juda. MCXXII.
Ioas Rex Iſrael. MCLXIII.
Ioatham Rex Juda. MCCXLIII.
Iobel quid. LI.
Iobelæum à majoribus obſervatum. MMCCXX. MMCCLXVIII.
Ioël propheta. MCCLIV.
Iohannes Baptiſta. MMXLIV.
Ejus caput. MMCCCCVI.
Iohannes Euangeliſta de exilio revocatus Epheſum ſecedit. MMCXIII.
Iohannes Jeroſolym. Epiſcopus. MMCXXVII.
Iohannes Monachus. MMCCCCX.
Iohannes Monachus Caſſianus. MMCCCCXLIX.
Iohannes Conſtantinopolitanus Epiſcopus. MMCCCCXVII.
Iohannes Imperium invadit. MMCCCCXXXIX.
Opprimitur. MMCCCCXLI.
Iojadas Pontifex moritur annorum CXXX. MCXXIII.
Ion, à quo Iones. DCLXXXII.
Ionadab filius Rechab. MCXVI.
Ionas Propheta. MCCXIII.
Ionathas Mathatiæ filius Judæorum dux. MDCCCLIX.
Pont. Max. MDCCCLXII.
Iones Athenienſes ab Ione. DCLXXXII.
Iones profugi Athenas ſe conferunt. DCCCCXXX.
Ionica emigratio. DCCCCLXXV.
Ioram Rex Juda. MCVII.
Ioram Rex Iſrael. Ibid.
Ioſaphat Rex Juda. MLXXXI.
Fl. Ioſephus à Veſpaſiano capitur. MMLXXXIV.
Viceſimum librum Antiquitatum abſolvit. MMCVIII.
Ioſeph Tobiæ filius. MDCCLXXI.
Ioſeph filius Jacob naſcitur. CCLI.
A fratribus venditur. CCLXVI.
Dux Ægypti. CCLXXXI.
Moritur. CCCLXI.
Ioſeph. Epiſc. Jeroſolym. MMCXL.
Ioſias Rex Juda. MCCCLXXI.
Occiditur. MCCCCIII.
Iovianus Ro. Imp. MMCCCLXXIX.
Pacem ignominioſam cum Sapore facit. MMCCCLXXX.
Moritur. Ibid.
Iovinus imperium invadens occiditur. MMCCCCXXIX.
Iovis Olympii ſimulacrum in templo Jeroſolym. poſitum ab Antiocho Epiphane. MDCCCXLIX.
Iovis Peregrini ſimulacrum in monte Garizim ab Antiocho poſitum. MDCCCXLIX.
Iphitus Praxonidis filius primam Olympiadem inſtituit. MCCXLI.
Irenæus Epiſcop. Lugdunenſis. MMCXCVIII.
Iſaac filius Abraham naſcitur. C.
Moritur. CCLXXXIX. CCCLXI.
Iſaias propheta. MCCXIII. MCCLIV.
Iſidorus Conſul. MMCCCCLII.
Iſis Io. CLX. CCCCXCI.
Iſis Demetra. DCV.
Iſium conſtructum Romæ. MMCV.
Iſmael. LXXXVIII.
Iſmaëlitæ. Ibid.
Iſocrates Rhetor. MDCXVI. MDCXLI.
Iſthmia ſub Melicerta. DCLXI.
Iſthmia & Pythia primum acta. MCCCCXXXV.
Iſtrus civitas condita. MCCCLXII.
Itacius Epiſcopus à communione privatur. MMCCCCV.
Iubileus quid. VII. LI.
Iuda filius Iacob. CCXLI.
Iudæi ad internecionem cæſi. MMCCCLXVIII.
Duobus præliis à Veſpaſiano victi in muros compelluntur. MMLXXXIV.
Iudæi, qui in Lybia, adverſus cohabitatores dimicant. MMCXXX.
Iudæi Meſopotamitæ ex provincia exterminantur. MMCXXXII.
Palæſtinam depopulantur. MMCXLVIII.
Iudæi à Iuda dicti. CCXLI.
A Pompejo Romanis tributarii facti. MDCCCCXLIX. MDCCCCLIV.
Victi, & LX milia ex illis cæſa. MDCCCI.
Ab Antiocho Magno in amicitiam recipiuntur. MDCCCXXIII.
Contra Romanos rebellant. MMLXXX.
Iudæorum captivitas ſub Nabuchodonoſor. MCCCCXXVI.
Sub Veſpaſiano. MMLXXXV.
Iudas Maccabæus. MDCCCLIII.
Pontifex Maximus. Ibid.
Occiditur. MDCCCLIX.
Iudas Galilæus ſignifer ſeditionis. MMXVI.
Iudas Epiſcopus Jeroſolymarum. MMCXL.
Iudith. MCCCCLXXXVII.
Iugurtha capitur. MDCCCCIX.
Iulia Auguſti filia exilio damnata. MMXII.
Iulia Caracallæ noverca poſtea uxor. MMCCXXXII.
Iulianus adjutor Pelagii. MMCCCCXXIX.
Iulianus Ieroſolymarum Epiſcop. MMCLXXII.
Iulianus alius Ieroſol. Epiſcopus. Ibid.
Iulianus Cæſar appellatur. MMCCCCLXXI.
Imperator. MMCCCLXXVII.
Occiditur. MMCCCLXXIX.
Iulianus Iuriſconſultus occidit Pertinacem. MMCCVIII.
Iulianus Epiſcop. Alexandriæ. MMCXCV.
Iulianus Heclanienſis Pelagianus. MMCCCCLV.
Iulias urbs MMXLI.
Iuliorum familia. DCCCLXVII.
Iulius Africanus ſcriptor temporum MMCCXXXVII.
C. Iulius Cæſar Luſitaniam capit. MDCCCCLVII.
Rhenum tranſit. MDCCCCLXI.
Gallos & Germanos capit. MDCCCCLXVI.
Primus invadit imperium. MDCCCCLXVIII.
Cleopatræ regnum confirmat. MDCCCCLXX.
Interficitur. MDCCCCLXXIII.
C. Iulius Hyginus Grammaticus. MMVIII.
Iunius Gallio. MMLXXX.
Iuſtinus Philoſophus Chriſtianum librum pro defenſione fidei noſtræ conſcribit. MMCLVII.
Iuſtus Eccleſiæ Ieroſol. Epiſcop. MMCXXIII.
Iuſtus alius Ieroſolym. Epiſcopus. MMCXL.
Iuſtus Tiberiadenſis. MMCXIII.
Iuvencus Presbyter. MMCCCXLV.

L.

Laban ſocer Iacob. CCXXXII.
Labdon Hebræorum Iudex. DCCCXXXII.
Laberius Mimorum ſcriptor. MDCCCCLXXIV.
Labotes Rex Lacedæmoniorum. DCCCCXCIV.
Lacedæmon Semelæ filius. DXXIX.
Lacedæmoniorum regni initium. DCCCCXV.
Lacedæmon capitur ab Antigono Gonata. MDCCXXXVIII.
Lactantius Rhetor Criſpum Conſtantini F. erudivit. MMCCCXXX.
Lævinus cum Rege Attalo amicitiam facit. MDCCCVIII.
Lagidarum regni initium. MDCXCIII.
Finis. MDCCCCLXXXVIII.
Lajus Chryſippum rapit. DCCXIV.
Lamiacum bellum. MDCXCIV.
Lamiſſus Longobardorum Rex. MMCCCCXXXIX.
Lampares Aſſyriorum Rex. DCLXXXVIII.
Lamprides Aſſyriorum Rex. DCXXXVII.
Laodicenorum æra. MMCCXCIII.
Laodicea à Seleuco condita. MDCCXIII.
Terræmotu collapſa. MMLXXX.
Laomedon Rex Sicyon. DCXXVII.
Laoſthenes Aſſyrior. Rex. DCCCCXC.
Lapis in Creta regnat. DLIV.
Lapis è cælo ruit. MDLI.
Lapithæ & Centauri. DCCLXXII.
Lapitharum bellum. Ibid.
Latini contra Rom. rebellaverunt. MDXXII.
Latinorum regni initium. DCCCXXXVIII.
Latinus Silvius. DCCCCXXXIX.
Latona mater Apollinis. DCLIV.

Latro-

Latronianus damnatur. MMCCCCI.
Lavacrum Byzantinorum. MDXLIX.
Laurentius Diaconus martyr. MMCCLXVII.
Leæna meretrix. MCCCCXCVIII.
Lecticarum uſus quibus interdictus. MDCCCCLXXII.
Legati Alexandrini Romam. MDCCXXIV.
Leo Diaconus. MMCCCCLV.
Fit Romæ Epiſcopus. MMCCCCLVI.
Manichæos de latibulis eruit. MMCCCCLIX.
Leonides Origenis pater martyrio afficitur. MMCCXVIII.
Lepidus publicus hoſtis judicatur. MDCCCCXXXIX.
Lesbii mare obtinent. MCCCXLI.
Leſches Lesbius. MCCCLX.
Levi Epiſcop. Jeroſolym. MMCXL.
Leucippus Sicyoniorum Rex. CC.
Levi naſcitur. CCXL.
Libanius Rhetor Antiochenus. MMCCCLXXXIV.
Liber pater. DCCXX.
Geſta ejus. Ibid.
Sepulchrum. Ibid.
Liberius Urbis Roman. Epiſcop. MMCCCLXV.
Pellitur ab Arrianis. Ibid.
Tædio exilii Arrianæ impietati ſuſcribit. Ibid.
Rurſus in exilium mittitur. MMCCCLXXII.
Libyſſa locus in Bithynia, ubi Anibal obiit. MDCCCXXXI.
Licinius Imperator fit à Galerio. MMCCCXXIV.
Chriſtianos de Palatio ſuo pellit. MMCCCXXXIII.
Occiditur contra jus. MMCCCXL.
Licinius Licinii Aug. F. Cæſar appellatur. MMCCCXXX.
Occiditur crudeliſſime. MMCCCXLI
Lingones. MMCCCXVI.
Linus Thebæus. DLXXXVII. DXCVII. DCCLII.
Linus Urbis Romæ Epiſcopus. MMLXXXIV.
Lipara condita. MCCCLXXXVI.
Literarum XXIV uſus apud Athen. MDCXVII.
Litorius Comes. MMCCCCLVI.
Commiſſo inconſiderate cum Gothis prælio capitur. MMCCCCLV.
Livias condita ab Herode Tetrarcha. MMXLIII.
T. Livius Tragœdiarum ſcriptor. MDCCCXXX.
T. Livius Hiſtoricus naſcitur. MDCCCCLVIII.
Moritur. MMXXXIII.
Locri conditi in Italia. MCCCXXXIV.
M. Lollius. MDCCCCXCII.
Germanos ſuperat. MM.
Longobardi Vandalos vincunt. MMCCCXCV.
Lorium villa. MMCLXXVI.
Lucianus v. c. Conſul. MMCCCXXIX.
Lucanus poëta. MMLXXX.
Lucanus martyr. MMCCCXLIII.
C. Lucilius poëta Satyrarum ſcriptor naſcitur. MDCCCLXIX.
Moritur. MDCCCCXIV.
Lucius Urbis Romæ Epiſcopus. MMCCLXIX.
Lucifer Caralitanæ Eccleſ. Epiſc. MMCCCLXXI.
De exilio revertitur. MMCCCLXXVIII.
Moritur. MMCCCLXXXVI.
Lucretia à Sexto Tarquinio corrupta. MCCCCLXIX.
T. Lucretius poëta naſcitur. MDCCCCXXI.
Quando moritur. Ibid.
L. Lucullus primus Imper. appellatus. MDCCCCXLIII.
M. Lucullus de Beſſis triumphat. MDCCCCXLV.
Lucus Daphnenſium. MDCCCCXLIX.
Ludus Matutinus. MMCV.
Lugdunum conditur. MDCCCCXCII.
Luna filia Cleopatræ in triumpho ducta. MDCCCCLXXXVIII.
Lunæ curſus inventus. MDCCCCLXXXIII.
Lupæ Meretrices dictæ. MCCXX.
Lupanaria. Ibid.
Lycæorum agon primus. DCCCLXXVI.
Lycurgus. MCXXXIII. MCXCVII. MCCXVIII.
Lydi mare obtinent. DCCCXL.
Lydorum regni initium. MCCXXXVIII.
Finis. MCCCCLXIX.
Lynceus Rex Argivorum. DXCII.
Lyſias Quietus. MMCXXXII.
Lyſimacha urbs. MDCCVI.
Lyſimachus Lydiam, Thraciam, & Helleſpontum tenuit. MDCXCIII.

M.

Macareus Sacerdos Apollinis. DCCCLIV.
Macarius Jeroſolymorum Epiſc. MMCCCXXIX.
Macarius diſcipulus Antonii Monachi. MMCCCLXXII.
Maccabæorum libri inter ſacras ſcripturas non recipiuntur. MDCCIV.
Macedonius Epiſcopus hæreticus. MMCCCLVIII.
Conſtantinopoli pellitur. MMCCCLXXVI.
Macedonum regni initium. MCCIII.
Finis. MDCCCL.
Macer Poëta. vide Æmilius.
Macrinus Rom. Imp. MMCCXXXII.
Mæones Phryges. DCLII.
Magi ſuccedunt Cambyſi. MCCCCXCIV.
Magiſter equitum primus. MDXIII.
Magnentius arripit imperium. MMCCCLXVI.
Vincitur. Ibid.
Propria ſe manu interficit. MMCCCLXIX.
Magneſia in Aſia condita. DCCCCLXI.
Malachias propheta. MCCCCXCVII.
Vocatur Angelus. Ibid.
Mamertina Meſſana. CCLVI.
Mamilus Aſſyriorum Rex. CCCCXXVII.
Mamilus Aſſyriorum Rex. CCCXLVII.
Manahem Rex in Iſrael. MCCXXI.
Manaſſes Rex Juda. MCCCIV.
Manaſſes filius Iaduæ Pontificis templum in monte Garizim conſtruit. MDCLXXXI.
Manaſſes Eleazari Pontificis avunculus. MDCCLXII.
Manchaleus Aſſyriorum Rex. CCCLXXVII.
Manichæorum ſectæ initium. MMCCXCIII.
Manlius Torquatus filium ſecuri percutit. MDCLXXXIV.
Manlius Theodorus Conſul. MMCCCCXV.
Marathonia pugna. MDXXV.
Marathus XIII Rex Sicyoniorum. CCCCLVII.
Marathus XIV Rex Sicyoniorum. CCCCXCVII.
Marcellinus Urbis Rom. Epiſcop. MMCCCCXII.
Marcion hæreticus. MMCLVI.
Marcius Coriolanus. MDXXIV.
Marcus Euangeliſta in Ægypt. Chriſtum annunciat. MMLIX.
Marcus Urbis Rom. Epiſcopus. MMCCCXLVII.
Marcus primus ex incircumciſis Jeroſolymar. Epiſcop. MMCLI.
Marcus Alexandriæ Epiſcopus. MMCLVIII.
Mardochæus. MDLII.
Mare obtinent Æginetæ. MDVIII.
Ægyptii, MCCXXX.
Cares. MCCLXXXIV.
Lesbii. MCCCXLI.
Lydii. DCCCXL.
Mileſii. MCCLXIV.
Minos. DCCLXV.
Pelaſgi. DCCCCLIX.
Phœnices. MCXCII.
Phryges. MCXXVII.
Rhodii. MC.
Thraces. MXIV.
Marianus Conſul. MMCCCCXXXIX.
Mariandyni Bithyni. DXCIV.
Marſi cum Rom. bellum gerunt. MDCCV.
Martyres Galliarum plurimi. MMCLXXXIII.
Martyrium Apoſtolor. Conſtantinopoli dedicatur. MMCCCLXXXVI.
Maſſilia condita. MCCCCXVII.
Matathias ſacerdos arma pro libertate & religione corripit. MDCCCXLIX.
Mathematici Urbe pulſi à Domitiano. MMCIV. MMCXI.
Matthias Jeroſ. Epiſc. MMCXXVII.

Mavor-

Mavortius Dux. MMCCCCXLIII.
Maxentius Herculii F. Romæ à militibus Auguſtus appellatur. MMCCCXXIII.
A Conſtantino victus occiditur. MMCCCXXIX.
Maximianus Herculius Imp. MMCCCIII.
Deponit purpuram. MMCCCXIX.
Occiditur Maſſiliæ. MMCCCXXV.
Maximila auctor ſectæ Cata Phrygas. MMCLXXXVII.
Maximinus Antiochiæ Epiſcopus. MMCXCIII.
Maximinus Alexandriæ Epiſcop. MMCCLXXX.
Maximinus Imp. Ro. MMCCL.
Chriſtianos perſequitur. MMCCLIII.
Occiditur. MMCCLIII.
Maximinus Cæſar fit à Galerio Maximiano. MMCCCXXI.
Chriſtianos perſequitur. MMCCCXXVII.
Moritur. Ibid.
Maximinus Treverorum Epiſcop. MMCCCLIX.
Maximus Alexandriæ Epiſcopus. MMCCLXXX.
Maximus Jeroſolymarum Epiſcop. MMCLXXII.
Alius. MMCCI.
Maximus Imperator. MMCCCC.
Capite damnatur. MMCCCCIV.
Maximus Tyrius Philoſophus. MMCLXII.
Maximus Conſul. MMCCCCXLIX. MMCCCCLIX. MMCCCCXXXV.
Maximus præfectus annonæ plurimos nobilium Romæ interficit. MMCCCLXXXVI.
Maximus tyrannus in Hiſpania. MMCCCCXXVII.
Imperio exuitur, vita conceſſa. MMCCCCXXVIII.
Mazabanus Epiſcop. Antiochenus. MMCCLXVII.
Mazaca Cæſarea. MMXXXVI.
Medea Colchenſis. DCCLXXXII.
Medidus Rex Medorum. MCCLV.
Medon Codri filius. DCCCCXLVII.
Medorum regni exordium. MCXCVII.
Finis. MCCCCLVI.
Megacles Rex Athenienſium. MXCIV.
Melampus divinus. DCXLVIII.
Melania nobiliſſima matrona propter pietatem Thecla vocata. MMCCCXC.
Melanthus Rex Athenienſium. DCCCLXXXIX.
Meleager. DCCCX.
Meleager Rex Macedonum. MDCCXXXIV.
Meles Lydorum Rex. MCCLXXXVIII.
Meletius Armeniorum Epiſcopus. MCCCLXXVII.
Melicertæ Iſthmia. DCLXI.
M. Meliſſus Spoletinus Grammaticus. MMXIII.
Meliſſus Phyſicus. MDLXXIII.
Melito Sardianus Epiſcopus Apologeticum Chriſtianæ religionis ſcribit. MMCLXXXVI.
Melus urbs condita. DLXXXIX.
Memmii Reguli uxor Cajo Caligulæ nubit. MMLV.
Memnon lapis loquens. CCCC.
Memnon tulit ſuppetias Priamo. DCCCXXXIII.
Memphis in Ægypto ab Ape condita. CCLXXIX.
Memphis ab Epapho condita. DXXIV.
Menander Comicus. MDCXCVI.
Moritur. MDCCXXIV.
Menedemus Philoſophus. MDCCI.
Menelaus Lacedæmoniorum Rex. DCCCXXI.
Menelaus Judæorum Pontifex. MDCCCXLV. MDCCCLVI.
Meneſtheus Athenienſium Rex. DCCCXII.
Moritur. DCCCXXXV.
Menophis Ægyptiorum Rex. DCI.
Menſes October & September aliter à Domitiano vocati. MMCIII.
Mephres Ægyptiorum Rex. CCCLIII.
Merobaudes Conſul. MMCCCXCIX.
Merres Ægyptior. Rex MCCCXXVI.
Meſapus Sicyoniorum Rex. CCLIII.
Meſomedes citharædicorum carminum Poëta. MMCLX.
Meſſalla Corvinus naſcitur. MDCCCCLVIII.
Primus Urbis præfectus factus. MDCCCCXCI.
Oblivioſus factus inedia ſeſe confecit. MMXXVII.
Meſſana urbs Mamertina. CCLVI.
Meſſana à Lacedæmoniorum ſocietate diſcedit. MCCCLXXIX.
Meſſena capitur à Lacedæmoniis. MCCLXXXIV.
Meſſeniacum bellum vicennale. MCCLXXIII.
Meta ſudans. MMCV.
Metrodorus Philoſ. MMCCCXLVII.
Mica aurea. MMCV.
Micheas Propheta. MLXXXVII.
Midas Rex Phrygiæ. DCXCVI. MCCLXXX.
Moritur. MCCCXX.
Mileſii mare obtinent. MCCLXIV.
Miletus condita. DCCXXX.
Milleſimus annus Ro. celebratus. MMCCLXI.
Milo Roman. Tarentum prodidit. MDCCXLII.
Miltiades pax Athenienſ. MDXXV.
Miltiades Urbis Ro. Epiſ. MMCCCXX.
Minerva Chalcidica. MMCV.
Minervius Burdigalenſis Rhetor. MMCCCLXIX.
Minos Europæ filius. DLXXII.
Regnat in Creta, DCXI.
Mare obtinet. DCCLXV.
Leges inſtituit. DCCCI.
Interficitur à filiabus Cocali. DCCCXIII.
*M*inotauri fabula. DCCLXXVI.
*M*inutius Fundanus Proconſul Aſiæ. MMCXLII.
*M*iſael ſocius Daniel. MCCCCVIII.
*M*iſpharmuthoſis Ægyptior. Rex. CCCLXIV.
*M*itreus Aſſyr. Rex. DCCLXXXIII.
*M*onachi Nitriæ per Tribunos cæſi. MMCCCXCI.
*M*onachos militare cogit Valens Imp. MMCCCXCI.
*M*ons Garizim. MDCLXXXI. MDCCCXLIX.
*M*ontanus auctor ſectæ Cata Phrygas. MMCLXXXVII.
*M*ontenſes Donatiſtæ. MMCCCLXXI.
*M*opſicrena. DCCXXXV.
*M*opſiiſtia. Ibid.
*M*opſus Rex Ciliciæ. Ibid.
*M*oſes naſcitur. CCCCXXVI.
Eremum petit. CCCCLXXV.
Iſrael educit ex Ægypto. DV.
*M*oritur. DXLV.
*M*unacius Plancus Lugdunum coloniam deducit. MDCCCCXCII.
*M*uſæus Eumolpi filius. DCCXLVII.
*M*uſanus *P*hiloſoph. Chriſtianus. MMCCXX.
*M*uſicus Euctæi filius. CCCCLXXII
*M*uſonius *P*hiloſophus. MMLXXXIV.
*M*uſonius Rufus de exilio revocatur. MMXCVI.
*M*ycenarum regni initium. DCCV.
*M*yrina condita. DCCCCLXIV.
*M*yrtæus Poëta. MCCCLXXXIII.
*M*yſteria ſub Erechtheo inſtituta. DCXIX.

N.

Nabuchodonoſor Rex Babyloniæ. MCCCCVI.
Nadab Rex Iſrael. MXLII.
Nævius *P*oëta Uticæ moritur. MDCCCXV.
Narbona colonia. MDCCCXCVI.
Per Comitem Litorium ab obſidione Gothorum liberatur. MMCCCCLII.
Narciſſus Jeroſolym. Epiſcopus. MDCCI. MMCCXI.
Narſeus Rex *P*erſarum bellum in Ro. movet. MMCCCXVI.
Vincitur. MMCCCXVI.
Naſamones victi. MMCI.
Nathan Propheta. DCCCCXLVII.
Navale certamen ab Auguſto exhibitum. MMXII.
Naucratis urbs in Ægyp. condita. MCCLXIV.
Naxus urbs in Sicilia condita. MCCLXXXI.
Nazarius Rhetor. MMCCCXLI.
*E*jus fil. eloquentiſſima. MMCCCLII.

Nechao

Nechao Ægyptiorum Rex. MCCCLI.
Nechao alius. MCCCCIII.
Necheplos Rex Ægypti. MCCCXLV.
Nectanebus Ægyptiorum Rex. MDCXLIX.
Nectenebis Ægyptiorum Rex. MDCXXIX.
Nehemias. MDLXXXIV.
Nemeacus agon primus. MCCCCXLIX.
Neocæsaria in Ponto ſubmerſa. MMCCCLX.
Neoterius Conſul. MMCCCCVI.
Nepherites Ægypti Rex. MDCIX.
Nepherites alius. MDCXXVII.
Nepotianus Imperator factus. MMCCCLXVI.
Interficitur. Ibid.
Neptuni & Minervæ contentio. CCCCLXXXIX.
Nero Ro. Imperator. MMLXX.
Matrem interficit. MMLXXV.
Luxus ejus. MMLXXVI.
Cithara Romæ contendit. Ibid.
In Olympia ſe coronatur. MMLXXXI. MMLXXXII.
Perſecutionem in Chriſtianos movet. MMLXXXIV.
Romam incedit. MMLXXX.
Semet interficit. Ibid.
Uxorem interficit. MMLXXXIII.
Nerva Imp. Ro. MMCXII.
Moritur. MMCXIII.
Refertur inter Deos. MMCXIV.
Neſtorius Conſtantinopolitanus Epiſcopus hæreſiarches. MMCCCCXLIV.
Damnatur. MMCCCCXLVII.
Nicæa terræmotu corruit. MMXLVII.
Funditus everſa ex alio terræmotu. MMCCCLXXXIV.
Nicetes Rhetor. MDCCCCLXXXVI.
Nicomedes Nicomediam condit. MDCCLV.
Nicomedia condita prius Aſtacos dicta. MCCCVI. MDCCLV.
Terræmotu corruit cum viciniis urbibus. MMCXXXVI. MMCCCLXXIV.
Nicopolis juxta Actium condita. MDCCCCLXXXVIII.
Nicopolis prius Emaus dicta. MMCCXXXVII.
Nigidius Figulus Pythagoricus. MDCCCCLXXII.
Ninive condita à Nino. I.
Ninus urbs ab Hebræis Ninive. Ibid.
Capitur à Cyaxare Medo. MCCCXCVIII. MCCCCX.
Ninus Rex Aſſyriorum. I.
Niobe Phoronei filia. CCX.
Ei mulierum primæ miſcetur Jupiter. CCXI.
Niſibis urbs obſeſſa à Sapore. MMCCCLIV. MMCCCLXII.
Traditur Sapori ab Imperatore Joviano. MMCCC.
Nonius Conſul. MMCCCCLXI.
Novatianus Presbyter. MMCCLXVIII.
Novatus Presbyter. Ibid.
Novem Principes annui Athenis. MCCCXXXIII.
Nudipedalia in Lacedæmone primum inſtituta. MCCCXLVII.
Numa Pompilius Rex. MCCCIII.
Menſium numerum auget, Capitolii fundamenta jacit. MCCCVI.
Numantia urbs à Scipione ſubverſa. MDCCCLXXV.
Numerianus Imp. occiditur. MMCCXCIX.
Numitor ab Amulio fratre regno pellitur. MCCXX.
Nyſa urbs à Dionyſio condita. DCLXXXVI.

O.

Ochozias Rex Juda. MCXV.
Ochozias Rex Iſraël. MCIV.
Ochus Rex Perſarum. MDCLI.
Ægyptum tenuit pulſo Nectanebo. MDCLXVII.
Judæos accolas ad mare Hyrcanum collocat. MDCLVIII.
Sidonem ſubvertit. MDCLXIX.
Ocrazapes Aſſyrior. Rex. MCXXXV.
Octavianus Cæſar. MDCCCCLXXIII.
Auguſtus appellatur. MDCCCCLXXXVIII.
Moritur. MMXXIX.
Odenathus Palmyrenus. MMCCLXXXI.
Odeum conſtruitur Romæ. MMCV.
Ogyges Eleuſinam condit. CCXXXVI.
Diluvium ſub eo. CCLXI.
Olda prophetiſſa. MCCCLXXXVI.
Oleum Romæ è terra manat. MDCCCCLXXVI.
Oliva Athenis in arce nata. CCCCLX.
Olibrius Conſul. MMCCCXCV. MMCCCCXI.
Olympia à Pelope inſtituta. DCXCVI.
Ab Hercule. DCCCX.
Olympias prima. MCCXLI.
Onias Jaddi filius Pont. Max. MDCXCV.
Onias Oniæ Pont. filius templum conſtruit in pago Ægypti Heliopolitano. MDCCCLVI.
Onias Simonis Juſti F. Pon Max. MDCCLXXI.
Onias Simonis F. Oniæ nepos Pont. Max. MDCCCIX.
Onias Menelaus. MDCCCXLV.
Ophiuſſa Rhodos. CCLXXVI.
Ophrateus Aſſyriorum Rex. MLXV.
Ophratenes Aſſyr. Rex. MLXXXV.
Oppianus Cilex Poëta. MMCLXXXVIII.
Oppius Gallos capit. MDCCCLXXI.
Oraculum Dodonæum. MCCCLXX.
Orcades inſulæ Ro. imperio adjectæ. MMLX.
Orckomenos urbs. CCCCLXXXVI.
Oreſtes Mycenarum Rex. DCCCXLI.
Pyrrhum occidit. DCCCLIV.
Oreſtes Macedonum Rex. MDCVIII.
Orge Comœdia Menandri. MDCXCVI.
Origenes. MMCCXLV. MMCCXLVIII.
Orithiya à Borea Thrace rápta. DCXIX.
Oroſius Presbyter Hiſpanus. MMCCCCXII.
Orpheus. DCCXLVII.
Orthopolis Rex Sicyoniorum. CCCXCIV.
Orus Ægyptiorum Rex. CCCCXXX.
Oſſa Andreæ Apoſtoli. MMCCCLXXIV.
Oſee Propheta. MCCXIII. MCCLIV.
Oſee ultimus Rex Iſraël. MCCLXI.
Oſochor Rex Ægypt. MXCIII.
Oſorthon Ægypt. Rex. MCLXIV.
Oſorthon alius. MCCXVII.
Oſtia urbs ab Anco Mart. condita. MCCCLXXV.
Otho Imp. ſeſe interficit. MMLXXXIV.
P. Ovidius Naſo naſcitur. MDCCCCLXXV.
Moritur in exilio. MMXXXIII.
Oxyntes Rex Athenienſ. DCCC. XVIII.
Ozias Propheta. MLXXXVII.
Ozias, qui & Azarias, Rex Juda. MDCXCI.

P.

Pacuvius Poëta. MDCCCLXIX.
Paduſia uxor Felicis occiditur cum viro. MMCCCCXLVI.
Palæmon Grammaticus. MMLIV.
Palilia Romæ. MCCLXV.
Palladius Conſul. MMCCCCXXXII.
Palladius Scotorum Apoſtolus. MMCCCCXLVII.
Penætius tyrannus. MCCCCIII.
Panaretus liber Jeſu Syrach. MDCCLXXXV.
Panathenæa acta. MCCCCLI.
Pancratius Ro. Presbyter. MMCCCLXXI.
Pandion primus Athenienſum Rex Procnes & Philomelæ pater. DLXXIX.
Pandion ſecundus. DCCIX.
Paneas Cæſarea Philippi. MMXLI.
Pamon ab Herode conditum. MDCCCCXCIX.
Pannonii à Tiberio triumphati. MMVI.
Pantagnotus tyrannus Sami. MCCCCXC.
Pantheum ædificatum. MMCV.
Concrematum. MMCXXVI.
Panyas Rex Aſſyriorum. DCCXX.
Panyaſis Poëta. MDXXVIII.
Paphus condita. DLXXXIX.
Papias Hierapolitanus Epiſcopus Johan. Euangeliſtæ auditor. MMCXVI.
Parætonium ab Alexandro Magno conditum. MDCLXXXVIII.
Parion urbs condita MCCCXIV.

Parmenides,

Parmenides. MDLX. MDLXXXI.
Pantagnotus Sami tyrannus. MCCCCXC.
Partheniæ. MCCCIX.
Parthi Arſacidæ. MDCCLXIX.
Parthi Meſopotamiam tenentes Syriam incurſant. MMCCLXXIX.
Parthorum regni initium. MDCCLXIX.
Paryſatis Regina Perſarum. MDCXI.
Paſchaſius martyr ſub Geiſerico. MMCCCCLIII.
Paſſienus declamator. MMVII.
Paſſienus fraude heredis ſuæ necatur. MMLIV.
Patera Rhetor. MMCCCLII.
Paterius Conſul. MMCCCCLIX.
Patræ Colonia. MMIII.
Patroclus Epiſcopus Arelatenſis. MMCCCCXXVIII.
Interficitur. MMCCCCXLII.
Paulillus Puer conſtantiſſimus Confeſſor ſub Geiſerico. MMCCCCLIII.
Paulinus Antiochenus Epiſcopus. MMCCCXLIV.
Paulinus Galliarum Epiſcopus. MMCCCLXXI.
Paulinus Treverorum Epiſcopus. MMCCCLIX.
Moritur exul in Phrygia. MMCCCLXXIV.
Paulinus Euſtathii Epiſcopi Presbyter Epiſcopus Antiochenus ordinatur à Caralitano Epiſcopo Lucifero. MMCCCLXXVIII.
Paulus Apoſtolus martyrio afficitur. MMLXXXIV.
Paulus Samoſatenus Antiochenus Epiſcopus hæreſim Artemonis ſuſcitat. MMCCLXXXI.
Paulus Thebæus eremita. MMCCCLXXII.
Pauſanias Rex Macedonum. MDCXVI.
Pax inter Theodoſium & Gothos. MMCCCXCVI.
Inter Theodoſium & Vandalos. MMCCCCLI.
Cum Gothis. MMCCCCLV.
Pegaſus equus velociſſ. DCLXXV.
Pelagius Brito Hæreſiarches. MMCCCCXXIX.
Ejus dogma damnatur. MMCCCCXXXIII.
Pelaſgi mare obtinent. DCCCCLIX.
Pelaſgus Sicyoniorum Rex. DCCCXXXVII.
Peligni cum Romanis bellum gerunt. MDCCV.
Pella à Seleuco condita. MDCCXIII.
Peloponneſii contra Athenas dimicant. DCCCCXLVI.
Peloponneſus Ægialia. I.
Pelops Rex Græciæ Peloponneſo nomen dedit. DCXXII. DCXCVIII.
Superatur à Dardano. Ibid.
Hippodamiam ducit uxorem. DCLXIX.
Olympiis præfuit. DCXCVI.
Penthilus Rex. DCCV.
Perdicca adverſus Ægyptios dimicat. MDCXCIV.
Perdicca IV Macedonum Rex. MCCLXXXI.
Perdicca XII Macedonum Rex. MDLV.
Perdicca XXII Macedonum Rex. MDCXLVIII.
Peregrinus Philoſophus ſe apud Piſas concremat. MMCLXXXI.
Periander tyrannus. MCCCLXXXIX.
Pericles moritur. MDLXXXVIII.
Perinthus condita. MCCCCXVI.
Perſarum regni exordium. MCCCCLVI.
Finis. MDCLXXXVII.
Perſei geſta. DCXXX. DCLXXXV.
Perſeus Erechthei frater. DCLXXI.
Perſes ultimus Macedon. Rex. MDCCCXL.
Perſius Satyricus naſcitur. MML.
Moritur. MMLXXIX.
Perſecutio Chriſtianorum.
Prima. MMLXXXIV.
Secunda. MMCX.
Tertia. MMCXXIII.
Quarta. MMCLXXXIII.
Quinta. MMCCXVIII.
Sexta. MMCCLII.
Septima. MMCCLXVII.
Octava. MMCCLXXIII.
Nona. MMCCXCI.
Decima. MMCCCXVIII.
Peſtilentia in Æthiopia. CCCCXC.
In Syria & Cilicia. MMCCCXLIX.
Athenis. MDLXXXVII.
Romæ. MMXCIII. MMCLXXXIV.
Undique terrarum. MMCLXXXVIII. MMCCLXVIII.
Petronius Præfectus Syriæ. MMLIV.
Petronius Epiſcopus Bononienſis. MMCCCXCIX.
Petrus Apoſtolus primum Antiochiæ Epiſcopus, deinde Romam mittitur. MMLVIII.
Martyrio coronatur. MMLXXX.
Petrus Cæſarauguſtanus Orator. MMCCCLXXI.
Petrus Alexandriæ Epiſcopus. MMCCCXVIII.
Petrus alius Alexandriæ Epiſcop. MMCCCLXXXIX.
Petubaſtes Ægyptiorum Rex. MCXCII.
Phaceas Rex Iſrael. MCCXXXI.
Phacee Rex Iſrael. MCCXLI.
Phædra Hippolytum amat. DCCCXVI
Phænippus Archon. MCCCCXXVI.
Phæſtus Sicyoniorum Rex. DCCXCIV.
Phaëton. XXIX.
Incendium ſub eo. CCCCXC.
Phalaris Tyrannus. MCCCLXII.
Phalaris Tyrannis deſtructa. MCCCXC.
Pharnabazus Alcibiaden interficit. MDCXVI.
Pharus à Soſtrato condita. MDCCXXXIII.
Phaſelis in Pamphylia condita. MCCCXL.
Phemonoë vates. DCL.
Phereclus Rex Athen. MCLII.
Pherecydes Hiſtoricus. MCCCCLXXVIII.
Pherecydes alius Hiſtoricus. MDLXI
Phidias Minervam eburneam facit MDLXXVIII.
Phidon Argivus. MCCXVII.
Philammo. DCCXXXIV.
Philetus Antiochiæ Epiſcopus. MMCCXXXIII.
Philippi Imp. Rom. MMCCLX.
Interficiuntur. MMCCLXVI.
Philippopolis urbs ab Imp. Rom. Philippo condita. MMCCLXIII.
Philippus præfectus Conſtantinopoleos. MMCCCLVIII.
Philippus VI Maced. Rex. MCCCLXX.
Philippus XXII Maced. Rex. MDCLIV.
Philippus Ardæus Rex Macedon. MDCXCIII.
Philippus XXXVIII Macedon. Rex. MDCCXCVIII.
Philippus ultimus Rex Syriæ. MDCCCCXXII.
Capitur à Gabinio. MDCCCCXXIII.
Philippus Tetrarcha. MMXLI.
Philippus Ro. Imp. primus Imperatorum Chriſtianus. MMCCLIX.
Philiſtion Mimographus. MMXXII.
Philo Judæus legatus ad Cajum Caligulam. MMLIII.
Philo Lybiæ Epiſc. MMCCCLXXXVI.
Philogonus Antiochenus Epiſcop. MMCCCXLIV.
Phines Pontifex. DLXXX.
Phlegyas templum Apollinis Delphici incendit. DLXVI.
Phocylides. MCCCCLXXX.
Phœnices mare obtinuerunt. MCXCII.
Phœnix & Cadmus in Syriam proficiſcuntur. DLXI.
Phorbas Athenienſium Rex. MLXIII.
Phorbas Argivo. Rex. CCCCXXIX.
Rhodum obtinet. CCCCXL.
Phoroneus Rex Argivorum. CCX.
Phraortes Rex Medor. MCCCLXII.
Phrixus & Helle. DCXXXIV.
Photinus hæreſiarches moritur. MMCCCXCII.
Phrynichus. MDXXXIV.
Phryges Mæones. DCLVI.
Phryges mare obtinent. MCXXVII.
Phrygia Salutaris. MMCCCLXXXII.
Pilatus procurator Judææ. MMXLII.
Imagines Cæſaris in templum infert. MMXLVII.
Sacrum theſaurum in aquæductum impendit. MMXLIX.
Seipſum interficit. MMLV.
Pindarus Lyricus. MDXXXI. MDXLIV.
Pinytus Cretenſis Epiſcopus. MMCLXXXVII.
Pionius martyrio coronatur. MMCLXXXIII.

Piræeus muro vallatur. MDXXXVIII.
Piratæ. MMCCCCLIII. MMCCCCLIV.
Pirithous à Cerbero devoratus. DCXX.
Piſiſtratus in Italiam tranſgreditur. MCCCCLV.
  Iterum Athenis regnat. MCCCCLXIX.
Pittacus cum Phrynone Athenienſi congreſſus vincit. MCCCCX.
Pius urbis Ro. Epiſcopus. MMCLVIII.
Placidia Theodoſii Imp. Fil. prius Athaulfo nupta poſtea Conſtantio nubit. MMCCCCXXXII.
  Pulſa ab Honorio fratre in Orientem proficiſcitur. MMCCCCXXXIX.
  Johanne tyranno oppreſſo regnum recuperat. MMCCCCXLI.
Plato Comœdiarum ſcriptor. MDLXII.
Plato Philoſophus naſcitur. MDXCII
  Claret. MDCXXVIII. MDCXLIII.
  Moritur. MDCLXXII.
Plautus Comitus moritur. MDCCCXVII.
Plemnæus Rex Sicyon. CCCXLVI.
Plinius Secundus quid de Chriſtianis Trajano ſcribit. MMCXXIII.
Plinius Secundus perit, dum inviſit incendium Veſuvii. MMCXXV.
Plinta Conſul. MMCCCCXXXV.
Plotius Gallus Rhetor. MDCCCCXXIX
Plutio Rhetor. MDCCCCLXXXVI.
Plutarchus Philoſophus. MMLXXXIV. MMCXXXV.
Polemo Philoſophus moritur. MDCCXLVII.
  Polemo Rhetor. MMCXLVIII.
Pollentia oppidum, ad quod cum Gothis pugnatum. MMCCCCXVIII.
Polybus Sicyoniorum Rex. DCCXII.
Polybus Thuores Rex Ægypt. DCCCXXXV.
Polycarpus Smyrnæ Epiſc. MMCXVI
  Romam venit. MMCLXX.
  Martyrio coronatur. MMCLXXXIII
Polycrates Sami tyrannus. MCCCCXC.
Polyphides Rex Sicyon. DCCCVI.
Cn. Pompejus Magnus naſcitur. MDCCCCXII.
  Glorioſiſſime triumphat. MDCCCCXXXVII.
  Univerſam Iberiam ſubjugat. MDCCCCXLIV.
  Judæos Romanis tributarios facit. MDCCCCLIV.
  Imperator appellatur. MDCCCCLVI.
  Victus interficitur in Ægypto. MDCCCCLXIX.
Pompejanus [illegible]ancus. MMCCLXXXVII.
Pompilia virgo viva defoſſa Romæ. MDXXXI.
L. Pomponius Attellanarum ſcriptor. MDCCCCXXVI.
Pontus Polemoniacus in Provinciam redigitur. MMLXXXI.
Populus Romæ à Patribus ſecedit. MDXXIII.
M. Porcius Cato Stoicus. MDCCCCXLVIII.
Porphyrius exilio liberatur. MMCCCXLV.
Portus in Seleucia Syriæ. MMCCCLXII.
Porus Rex Indiæ. MDCXC.
Poſthumus. MMCCLXXXIII.
Poſthumus Silvius Latin. Rex. DCCCLXXIX.
Præfectus primus urbis Conſtantinopolitanæ. MMCCCLXXV.
Præneſtini à Ro. debellati. MDCXL.
Praxilla. MDLXVI.
Presbyter quidam Sirmii decollatur. MMCCCLXXXVIII.
Priamus. DCCLXXV.
Primus Alexandriæ Epiſcopus quartus numero. MMCXXII.
Principes Athenis, quos mors finiebat. DCCCCXLVII.
Principes Athenienſium decennales. MCCLXIII.
Principes annui Athenis. MCCCXXXIII.
Priſcilla auctor ſectæ Cata Phrygas. MMCLXXXVII.
Priſcillianus Epiſcopus Gnoſticus. MMCCCXCV.
  Gladio addicitur. MMCCCCI.
Probinus Conſul. MMCCCCXI.
Probus martyr ſub Geiſerico. MMCCCCLIII.
Probus Berytius Grammaticus. MMLXXII.
Probus Conſul. MMCCCCXXII.
Probus Imperator. MMCCXCI.
  Occiditur. MMCCXCVII.
Procas Silvius Rex Lat. MCXCVII.
Procles Heraclida. DCCCCXXII.
Procne filia Pandionis. DLXXIX.
Procnes fabula. DCXL.
Procopius Tyrannus. MMCCCLXXXII.
Prodicus Philoſophus. MDLXXXI.
Prœtus Rex Argivorum DCLVI.
Prohæreſius Sophiſta Chriſtianus. MMCCCLXXVIII.
Prometheus. CCCCXXXI.
Promotus Conſul. MMCCCCV.
Proſerpinæ fabula. DCXX.
Protagoræ Sophiſtæ libri publico decreto deuſti. MDLXXIV.
Pruſias urbs condita. MCCCLXXXVIII
Prumnis Corinth. Rex. MXXIV.
Prytanes annui in Corintho creati. MCCXL.
Pſammetichus Rex Ægyptiorum. MCCCLIX.
Pſammis Ægypt. Rex. MCCXXVI.
Pſammites Ægypt. Rex. MCCCCIX.
Pſammites alius. MDCXXVII.
Pſeudophilippus regnat in Macedonia. MDCCCLXV.
  Occiditur. MDCCCLXVI.
Pſeuſennes Ægypt. Rex. MXXXIX.
Pſinaces Rex Ægypti. MC.
Pſeuſennes Ægypt. Rex. MCVIII.
Ptolemæi cadaver cum lorica aurea in Nilo inventum. MDCCCCLXX.
Ptolemæus Alorites $\overline{XXI}$ Macedonum Rex. MDCXLIV.
Ptolemæus Ceraunos $\overline{XXX}$ Macedonum Rex. MDCCXXXIV.
Ptolemæus Rex Cyrenarum Po. Ro. heredem reliquit. MDCCCCXX.
Ptol. Lagi F. MDCXCIII.
  Jeroſolymis captis multa milia Iudæorum in Ægyptum tranſportat. MDCXCV.
Ptol. Philadelphus. MDCCXXXII.
  Libros legis divinæ vertendos curat. MDCCXXXIV.
Ptol. Evergetes prior. MDCCLXX.
Ptol. Philopator. MDCCXCVI.
Ptol. Epiphanes. MDCCCXIII.
Ptol. Philometor. MDCCCXXXVII.
Ptol. Evergetes poſterior. MDCCCLXXII.
Ptol. Phyſcon. MDCCCCI.
  Pellitur de regno MDCCCCXVIII
  Reſtituitur. MDCCCCXXVII.
Ptol. Alexander. MDCCCCXVIII.
Ptol. Dionyſius. MDCCCCXXXVI.
Publius Mimographus. MDCCCCLXXIV.
Publius Jeroſ. Epiſcop. MMCLXXII.
Pupienus Maximinum interficit. MMCCLIII.
  Interficitur. MMCCLV.
Puteoli Dicæarchia. MCCCCXCV.
Pylades Cilix Pantomimus. MDCCCCXCV.
Pyritades Aſſyr. Rex. MXXXV.
Pyrrha. CCCCXCVI.
Pyrrhus occiditur ab Oreſte. DCCCLIV.
Pyrrhus $\overline{XXIX}$ Macedonum Rex. MDCCXXIX.
Pythagoras Philoſophus. MCCCCXCVII.
  Moritur. MDXX.
Pythiorum initium. MCCCCXXXV.

Q.

Quadi Pannonias occupant. MMCCLXXVIII.
Quadratus Apoſtolorum diſcipulus MMCXLII.
Quadrigam qui primi junxerunt. CCCCXLVII. DXLIII.
Quæſtio de Paſcha. MMCCXI.
Quinquegentiani in Africa. MMCCCIV.
Quintilianus. MMCIII.
Quintilis menſis Julius dictus. MDCCCCLXXIII.
Quintilius Cremonenſis. MDCCCCXCIII.
Quintilius Imperator Romanus. MMCCLXXXV.
Quintius Atta. MDCCCCXXXIX.
Quintius Cincinnatus Dictator. MDXXVIII. MDCXL.
Quirinalis collis adjectus Urbi à Servio Rege. MCCCCXXXV.
Quirinius in Judæam mittitur. MMXIV.
Quirinus Romulus. MCCCII.
Quirinus Epiſcopus Siſcianus martyr. MMCCCXXV.
Quirites. MCCLXX.

R.

Ragaiſus Gothor. dux. MMCCCCXVI.
  Victus à Stilicone capitur. MMCCCCXXI.

Ramſes Ægyptior. Rex. DCXCIV.
Recimer Conſul. MMCCCC.
Remeſſes, qui Ægyptus. DLXXXIII.
Remus & Romulus ex ilia naſcuntur. MCCXLVI.
Remus interficitur. MCCLXV.
Repromiſſionis annus. LXXV.
Retibus aureis Nero piſcatur. MMLXXVI.
Rhadamanthus Rex Lyciorum. DLXXIX.
  Europæ filius. DLXXII.
Rhodanus Epiſcopus. MMCCCLXXI.
Rhodii mare obtinent. MC.
Rhodus, prius Ophiuſſa. CCLXXVI.
Rhodus terræmotu concuſſa. MDCCXCIV. MDCCCCXC.
Roma condita. MCCLXIV.
  A Gallis capta. MDCXXV.
  A Gothis. MMCCCCXXVI.
Romæ muri inſtaurati. MMCCXC.
Romani ludi à Tarquinio Priſco inſtituti. MCCCC.
  Gallos ſuperant. MDCLXXI.
  Marſos, Umbros, Pelignos vincunt. MDCCV.
  Samnites duobus præliis ſubigunt. MDCLXXIII. MDCXCVII.
  Gallos & Tyrrhenos vincunt. MDCCXXV.
  Crotonem capiunt. MDCCXXXIII.
  Carthaginienſes ſuperant. MDCCLVI.
  Capuam & Siciliam capiunt. MDCCCV.
  Græcos liberant. MDCCCXXI.
  XL milia Gallorum cædunt. MDCCLXXXIX.
  Syracuſas Marcello Conſule capiunt. MDCCCIV.
  Macedonas, Illyricos, & Galatas liberos eſſe jubent. MDCCCLII.
  Gothos in Sarmatarum regione vincunt. MMCCCXLVIII.
  Calabriam, Meſſanamque tenent. MDCCXLIII.
  Syracuſas capiunt. MDCCLIV.
  Leges petunt. MDLXV.
  Colonias mittunt. MDCCVI. MDCCXLIX. MDCCCXXVI. MDCCCCLXXXIV. MMXCIV. MMCCXXXVII.
Romulus Senatores inſtituit. MCCLXV.
  Ceninenſes, Antemnates, Cruſtumenos, Fidenates, Veientes vincit. MCCLXX.
  Ad Capreæ paludem nuſquam comparuit. MCCCII.
  Quirinus vocatur. Ibid.
Ruben naſcitur. CCXXXVIII.
Rufinus monachus. MMCCCXCIII.
Rufinus Conſul. MMCCCCVIII.
Rumoridus Conſul. MMCCCCXIX.

S.

Sabachon Rex Ægypti. MCCLXXXII.
Sabinæ raptæ. MCCLXVII.
Sabinorum terra ſorte dividitur. MDCCXXV.
Sadoch Hebr. ſacerdos. DCCCCLXXXV.
Sadoch propheta. DCCCCXCVII.
Sadyattes Rex Lydorum. MCCCXC.
Salamin Cypri à Judæis ſubverſa. MMCXXXII.
Salluſtius Criſpus naſcitur. MDCCCCXXXI.
  Moritur. MDCCCCLXXXI.
Salomon. DCCCCLXXXI.
Salvius Julianus perpetuum edictum componit. MMCXLVI.
Salmanaſſar. MCCLXX.
Samaria ab Herode inſtaurata vocatur Sebaſte. MDCCCCXCIX.
Samaritæ unde dicti. MCCLXX.
Samaritas variis ſuppliciis afficit Alexander Magnus. MDCLXXXV.
  Eorum urbs à Perdicca inſtaurata. MDCCXXI.
  A Joh. Hyrcano deleta. MDCCCXCVI.
Samaritarum & Judæorum contentio de eorum templis. MDCCCLXVIII.
Sameas propheta. MXLIV.
Samiis libertas reſtituitur. MDCCCCXCIX.
Samnites duobus præliis à Romanis ſuperantur. MDCLXXIII.
Sampſon fortiſſimus. DCXL. DCCCXLI.
Samuel Hebræos regit. DCCCC.
Samus urbs condita. MXXX.
Sapor Rex Perſarum Valerianum Imp. capit. MMCCLXXIII.
  Ciliciam, Cappadociam, Syriam depopulatur. MMCCLXXIV.
Sapor alius à ſuperiore Niſibin obſidet. MMCCCLIV. MMCCCLXIII.
  Chriſtianos perſequitur. MMCCCLX.
Sappho poëtria. MCCCCXIV.
Sarapium. MMCV.
Sardes à Cyro captæ. MCCCCLXXI.
Sardanapalus Rex Aſſyr. MCLXXVII
  Interitus ejus. MCXCVII.
Sarmata monachus Antonii diſcipulus. MMCCCLXXII.
  A Sarracenis interficitur. MMCCCLXXIII.
Sarmatæ Arcaragantas expellunt. MMCCCL.
  Pannonias vaſtant. MMCCLXXVIII
Sarpedon Europæ filius. DLXXII.
Sarraceni, qui & Agareni. LXXXVIII.
Saturninus imperium invadens occiditur. MMCCXCV.
Saturninus Arelatenſis Epiſcopus Arrianus. MMCCCLXXII.
Saturninus Conſul. MMCCCXCIX.
Saturnus Rex Latinorum. DCCCXXXVIII.
Saul Rex Hebræorum. DCCCC.
Sauromatæ debellati. MMCXXXV.
Saxones cæſi. MMCCCLXXXIX.
Scandia inſula. MMCCCXCV.
Scipio multas Iberiæ urbes recipit. MDCCCXIII.
Scipio Numantiam ſubvertit. MDCCCLXXV.
Scopo Judæam capit. MDCCCXIV.
  Superatur ab Antiocho. MDCCCXIX
Scoti ad fidem per Palladium converſi. MMCCCCXLVII.
Scylla Tyrrhenorum. DCCCXLIII.
Scythæ in Palæſtinam excurrunt. MCCCLXXXVII.
Sebaſtianus in Gallia imperio arrepto opprimitur. MMCCCCXXIX.
Sebichus Ægypt. Rex. MCCXCIV.
Sedechias Pſeudopropheta. MLXXXVII.
Sedechias Rex Juda. MCCCCXV.
Seditio Romæ. MDXXIII.
  Alexandriæ. MMLXXXIX.
  Cæſareæ Palæſtinæ. MMLXXI.
  In Gallia ruſticorum Bacaudæ nomine. MMCCCIII.
  In Judæa. MXX. MMLXIII.
  Inter duces Macedones. MDCXCIII.
  Inter Judæos. MMXLVII. MMXLIX. MMLXIII.
  Judæorum univerſalis. MMCXXX
Sejanus Judaicæ gentis interitum procurat. MML.
Seleucia à Seleuco condita. MDCCXIII.
  Capitur à Ro. cum CCC milibus hominum. MMCLXXIX.
Seleucia Iſauriæ. MMCXXXII.
Seleucus Nicanor. MDCCIV.
  Babylonem obtinuit. MDCCXV.
  Ex duobus regnis Aſiæ & Syriæ unum facit, capto Demetrio. MDCCXXXII.
Seleucus Callinicus. MDCCLXX.
Seleucus Ceraunos. MDCCXC.
Seleucus Philopator. MDCCCXXIX.
Seleucus ab Antiocho filio Cyziceni vivus exuritur. MDCCCCXXI.
Selinus urbs. MCCCLXII.
Selinus alia. MMCXXXII.
Sellum Rex Iſrael. MCCXX.
Semachus Dionyſium Deucalionis filium hoſpitio excipit. DXX.
Semendis Rex Ægypt. MXIII.
Semiramis uxor Nini. I.
  Aſſyriorum Regina. X.
Sempronius vir eruditus. MMCCCXCV
Senator Conſul. MMCCCCLII.
Senatores multi à Domitiano in exilium miſſi. MMC.
Seneca. vide Annæus.
Seneca Jeroſol. Epiſcop. MMCXL.
Sennacherib Rex Aſſyr. MCCLXX.
Septem adverſus Thebas. DCCLXXXIII.
Septem Sapientes. MCCCCXXXIV.
September Commodi nomine tranſnominatus. MMCC.
Septizodium. MMCCXVI.
Serapio Antiochiæ Epiſc. MMCCV.
Serapis, qui & Apis. CXXXII. CCXI.
Serapis ingreſſus Alexandriam. MDCCXXX.
Serapium. vide Sarapium.
Serenus Granius. MMCXLII.
Sericus urbis Romæ Epiſcopus. MMCCCC.

Servile

Servile bellum. MDCCCLXXXIX.
P. Servilius Iſauricus. MDCCCCLXXIII.
Servius Plautus. MMXL.
Servius Tullius Rex Romæ. MCCCCXXXV.
Servius Sulpitius. MDCCCCLXXIII.
Sethos Rex Ægypti. DCXLI.
Severianus Epiſcopus Pelagianus. MMCCCCXLV.
Severns Imperator. MMCCVIII.
Moritur. MMCCXXV.
Severus Cæſar fit à Galerio. MMCCCXXI.
Occiditur. MMCCCXXII.
Sextilis menſis. MDCCCCLXXXVIII.
Sextus Pythagoricus. MMXV.
Sextus Philoſophus. MMCXXXV.
Sibylla Erythræa. MCCLXXV.
Sibylla Samia Herophila. MCCCV. MCCCXLIX.
Sicca patria Arnobii. MMCCCXLII.
Sicilia terræ motu vaſtata. MMCCCLXXXII.
Sicinnium locus Romæ. MMCCCLXXXII.
Sicyon Rex Sicyonior. DCLXVII.
Sicyonii prius Ægialei. DCLXVII.
Sicyonii regni finis. DCCCLXXXIX.
Side condita. DCXI.
Sigiſvultus Conſul. MMC CCCLIII.
Signum in cælo quaſi columna pendens. MMCCCCVI.
Silvanus res novas moliens extinguitur. MMCCCLXXX.
Silveſter urbis Romæ Epiſcopus. MMCCCXXVII.
Silvii omnes Latinorum reges vocati. DCCCLXXIX.
Simeon naſcitur Jacobo. CCXXXIX.
Simon Oniæ filius Juſtus Pont. Maximus. MDCCXVII.
Simon præpoſitus templi Jeroſolymarum. MDCCCXXXIII.
Simon Oniæ fil. Simonis Juſti nepos. MDCCLXXXV.
Simon Judæ Maccabæi frater. MDCCCLXXVIII.
Interſicitur. MDCCCLXXXVI.
Simon Cleopæ, qui & Symeon, II Epiſcopus Jeroſolymarum. MMLXXVII.
Crucifigitur. MMCXXIII.
Simonides Poëta. MCCCLIII. MCCCCLX. MCCCCLXXX. MDXXXI.
Simulachra Dædali. DCCXXXVI.
Simulacrum Jovis Olympii tactum fulmine. MDCCCCLXV.
Singara urbs. MMCCCLIV.
Sinope condita. MCCCLXXXVI.
Sirenes. MCCCXLIII.
Smyrna urbs Aſiæ in urbis modum ampliata. MXXX.
Terræmotu ruit. MMCXCV.
Socrates naſcitur. MDLI.
Claret. MDLXXXII.
Venenum bibit. MDCXVIII.
Sodoma, & Gomorrha ſuccenſa. XCIX.
Sol filius Cleopatræ. MDCCCCLXXXVIII.
Soles tres Romæ viſi. MDCCCCLXXIII.
Solis defectio. MCCCCXXX. MDLV. MMXXIX. MMLXXIV. MMCCCLXIII.
Paſſione Chriſti. MMXLVII.
Solon leges Draconis antiquat. MCCCCXXII.
Sophocles Tragicus. MDXLV. MDXLVII. MDLXXX.
Moritur. MDCIX.
Sophonias Propheta. MCCCXC.
Soſares Aſſyriorum Rex. DCLXIX.
Soſarmus Aſſyriorum Rex. DCCLXIV.
Soſarmus Medorum Rex. MCCXXV.
Soter urbis Rom. Epiſcop. MMCLXXXIV.
Soſthenes Rex Maced. MDCCXXXIV.
Soſtratus Cnidius Pharon condit. MDCCXXXIII.
Sparetus Aſſyr. Rex. CCCCLVII.
Sparta à Sparto Phoronei F. CCC.
Sparti Thebanorum. DCXCV.
Speuſippus. MDCXXII.
Academiam tenet poſt Platonem. MDCLXXII. MDCCI.
Moritur. MDCLXXIX.
Spherus Rex Aſſyr. CCCCVII.
Sphinx. DCCLVI.
Spurius Caſſius primus Magiſter Equitum. MDXV.
Stadium locus Romæ. MMCV.
Stagira conditur. MCCCLX.
Statius Cæcilius Comœdiarum ſcriptor. MDCCCXXXVIII.
Statius Surculus Rhetor. MMLXXIII
Statuæ aureæ & argenteæ Domitiani. MMCVII.
Statua Eudoxiæ Aug. MMCCCCXIX.
Stephanus urbis Rom. Epiſcopus. MMCCLXIX.
Stephinates Ægyptiorum Rex. MCCCXXXVIII.
Steſichorus. MCCCCV.
Moritur. MCCCCLX.
Sthenelus Argivor. Rex. DXXXI.
Sthenelus Rex Mycenar. DCCV.
Stilico Conſul. MMCCCCXVI. MMCCCCXXI.
Stilla & gutta quid differunt. MMLXIV.
Sueſſa Pometia à Tarquinio Superbo capta. MCCCCLXIX.
Sulla Athenienſes vaſtat. MDCCCCXXXII.
Moritur. MDCCCCXXXVII.
Sunia virgo viva defoſſa. MDXLVI.
Sus ſcalptus in porta Æliæ. MMCLII.
Suſakim Rex Ægyptiorum. MXXV.
Syagrius Conſul. MMCCCXCVII. MMCCCXCVIII.
Sybaris condita. MCCCXIV.
Syloſon tyrannus Sami. MCCCCXC.
Symeon. vide Simeon.
Symiaſera mater Eliogabali. MMCCXXXVII.
Symmachus Jeroſolym. Epiſcop. MMCLXXII.
Symmachus Conſ. MMCCCCVII.
Synodus Antiochiæ à Meletio convocata. MMCCCLXXX.
Conſtantinopol. MMCCCXCVI.
Carthagin. MMCCCCXXXIII.
Epheſina. MMCCCCXLVII.
Nicena. MMCCCXXV.
Syracuſæ conditæ. MMCCLXXXIV.
Captæ à Rom. MDCCLIV.
Iterum Marcello Cos. MDCCIV.
Syriæ regni exordium. MDCCIV.
Finis. MDCCCCXXIV.
Syria à Syro. CCCXCIX.
Syſonchoſis Rex Ægypti. MCXLIII.

T.

Tabulæ duodecim legum. MDLXV.
Tabulæ debitorum crematæ. MMCXXXIV. MMCXCIV.
Tachelotes Rex Ægypti. MCLXXIX.
Tacitus Ro. Imp. MMCCXCI.
Talaſio acclamatio in nuptiis. MCCLXVII.
Tantalus Phrygum Rex. DCLII.
Tarachus Æthiops Rex Ægypti. MCCCVI.
Tarentum à Partheniis conditum. MCCCIX.
A Milone Romanis proditur. MDCCXLII.
Tarpeja clipeis obruta. MCCLXX.
Tarpejus mons à Tarpeja. Ibid.
Tarquinius Priſcus. MCCCXCIX.
Tarquinius Superbus. MCCCCLXIX.
Tarraco à Germanis expugnata. MMCCLXXIX.
Tarſus condita à Sardanapalo. MCLXXXIV.
Tat filius Hermetis. DLVI.
Tatius Sabinorum Rex. MCCLXX.
Taurus Berytius Philoſophus. MMCLXI.
Taurus Conſul. MCCCCXLIV.
Taurus inſigne navis. DCXCIII.
Taurus Magiſter Minois. DCCLXXVI.
Tautanus Aſſyr. Rex. DCCCX.
Taxiles Rex Indiæ. MDCXC.
Telchin Sicyoniorum Rex. XXIV.
Telchines & Caryatæ bellum adverſus Phoroneum movent. CCXXVIII.
Telchines Rhodum condiderunt. CCLXXVI.
Teleclus Rex Lacedæm. MCLXIII.
Telegonia Poëſis Cinæthonis. MCCLIX.
Telegonus Ægyptius. CCCCLXXXI. DXI.
Teleſilla. MDLXVI.
Teleſphorus urbis Rom. Epiſcop. MMCXLIV.
Teleſtes Corinthius. MCCXXV.
Templa Gentilium Conſtantini edicto everſa. MMCCCXLVIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

INDEX.

Templum Apollinis Delii ab Eryſichthone fabricatum. CCCCXCVI. DXXIII.
Templum à Salomone conſtruitur. DCCCCLXXXIIII.
Evertitur à Nabuchodonoſoro. MCCCCXXVI.
Templum Delphis à Phlegya incenſum. DLXVI.
Iterum incenſum. MCCCCLXVIII.
Tertio à Thracibus incenſum. MDCCCCXXXIII.
Templum in Eleuſina conditur. DCCXIV.
Templum ab Onia in Heliopolitano pago conſtructum. MDCCCLVI.
Templum conſtruitur à Zorobabel Jeroſolymis. MCCCCXCVII. MDXI.
Evertitur à Veſpaſiano. MMLXXXVI.
Templum in monte Garizim conſtruitur. MDCLXXXI.
Templum Rhodiorum depopulatur Caſſius. MDCCCCLXXVI.
Templum Romæ & Veneris ædificatum. MMCXLVI.
Templum Serapidis incenſum. MMCXCVII.
Templum Soli ab Aureliano conſtructum. MMCCXC.
Templum Junonis Argivæ incenſum. MDLXVII.
Templum Epheſi incenſum. DCCCLXX. MDCXIX.
Templum Veſtæ incenſum. MDCCLXXV.
Iterum. MMCCVI.
Templum Veſpaſiani. MMCV.
Templum ſine lignorum admixtione à Domitiano conſtructum. MMCI.
Templum Heliogabali. MMCCXXXIV. MMCCXXXVI.
Tenebræ medio die. MMXLVII. MMCCCCIX.
Tenius Rufus Rræfectus Palæſtinæ. MMCXLVIII.
P. Terentius Comicus. MDCCCLIX.
P. Terentius Varro Atacinus naſcitur. MDCCCCXXXV.
M. Terentius Varro naſcitur. MDCCCCI.
Moritur. MDCCCCLXXXIX.
Terpander Muſicus. MCCCLXX.
Terræmotus in Peloponneſo. MDCXXXVII.
In Caria & Rhodo. MDCCXCIV. MDCCCCX.
In Thebis Ægyptiis. MDCCCCLXXXIX.
In Cypro. MM.
In Co inſula. MMX.
Trallibus. MDCCCCXC.
In tredecim urbibus. MMXXXIV.
Romæ. MMLXXIV. MMCCCLXI.
In tribus civitatibus. MMLXXX.
In ſex urbibus MMCXXI.
In trib. civitatib. Cypri. MMXCII.
In Nicena urbe, paſſione Dom. MMXLVII. MMCCCLXXXIV.
Colaſſis. MMLXXX.
Nicomediæ, & in vicinis urbibus. MMCXXXVI. MMCCCLXXIV.
In tribus Galatiæ civitatibus. MMCXXV.
Antiochiæ. MMCXXIX.
Nicopoleos, & Cæſareæ. MMCXLIV.
Smyrnæ. MMCXCV.
In Campaniæ urbibus. MMCCCLXI.
Neocæſariæ Ponti. MMCCCLX.
Dyrrachii. MMCCCLXI.
Multarum urbium in Oriente. MMCCCLVII.
Tyri & Sidonis. MMCCCXVIII.
Per univerſum orbem. MMCCCLXXXII.
Per dies plurimos. MMCCCCXII.
Tertullianus Afer. MMCCXXIII.
Tetricus. MMCCLXXXII.
Prodit exercitum ſuum. MMCCLXXXVI.
In triumpho ductus. MMCCLXXXVIII.
Corrector Lucaniæ fit. Ibid.
Teuteus Aſſyrior. Rex. DCCCXLII.
Thales Mileſius. MCCLXV. MCCCLXXVII.
Defectionem Solis prædicit. MCCCCXXX.
Moritur. MCCCCLXVI.
Thamyris Ammonis filius. DCCLXVII.
Thaſus condita. DLXXXIX.
Theætetus Mathematicus. MDLXXVIII.
Theatrum Pompei incenſum. MMXXXVII. MMCCLXI.
Thebæ Ægyptiæ diruuntur. MDCCCCLXXXIX.
Thebæorum Dynaſtia. I.
Thelxion Sicyoniorum Rex. LXIX.
Themiſtocles in Perſas fugit. MDXLIV.
Moritur. MDL.
Theo Ægyptiorum Rex. XVI.
Theo alius. MDCXLVIII.
Theodora Herculii filia Conſtantii uxor. MMCCCIV.
Theodorus Atheos. MDCXCVII. MDCCVIII.
Theodorus Rhetor. MDCCCCLXXXVI
Theodoſius Theodoſii Imp. pater occiditur. MMCCXCII.
Theodoſius ſenior Imp. MMCCCXCV
Baptizatur. MMCCCXCVI.
Moritur. MMCCCCXI.
Theodoſius junior Imp. MMCCCCXXIV.
Theodulus Presbyter. MMCCCXCI.
Theognis poeta. MCCCCLXX.
Theonas Alexandriæ Epiſcopus. MMCCXCVII.
Theophilus Antiochiæ Epiſcop. MMCLXXXIV.
Theophilus Cæſareæ Epiſcop. MMCCXI.
Theophilus Alexandriæ Epiſcop. MMCCCCXVII.
Theophraſtus. MDCXCVI.
Theræi Cyrenas condunt. MCCLIX
Thermæ Neronianæ. MMLXXIX.
Trajanæ. MMCV.
Titianæ. Ibid.
Commodianæ. MMCXCIX.
Severianæ. MMCCXVI.
Antoninianæ. MMCCXXXI.
Alexandrinæ. MMCCXLII.
Maximianæ Carthagine. MMCCCXVIII.
Diocletianæ. Ibid.
Therſippus Athenienſium Rex. MXXII.
Theſeus Rex Athenienſ. DCCLXXXII.
Helenam rapit. DCCLXXXVI.
Ejicitur ignominioſe. DCCLXXXIX. DCCCXII.
Theſſalus Græci filius, Rex Theſſaliæ. CCXXVI.
Thineus Aſſyr. Rex. DCCCLXXXIII.
Thola judex Hebræor. DCCLXXV.
Thomoſis Rex Ægypti. CCCXC.
Thraces mare obtinent. MXIV.
Bithyniam occupant. MXLV.
A Romanis vincuntur. MDCCCCXVIII.
Thracia in provinciam redacta. MMLXII.
Thucydides. MDLXXXVII.
Thuoris Rex Ægypti. DCCCXXVIII.
Idem Polybus Homero. DCCCXXXV.
Thurimachus Sicyon. Rex. CLV.
Thurimas Rex Macedoniæ. MCCXLIII.
Thyeſtes Rex Peloponneſi. DCCXLV.
Thymœtes Athenien. Rex. DCCCLXXX.
Thyreaticum bellum. MCCXCV.
Tiberianus præf. præt. Galliarum. MMCCCLII.
Tiberias ab Herode Tetrarcha condita. MMXLIII.
Incenſa. MMCCCLXVIII.
Tiberinus Silvius. MXCIII.
Tiberius occupat Armeniam. MDCCCCXCVI.
Vindelicos Ro. provinc. facit. MMII.
De Pannoniis triumphat. MMVI.
Vaſtata Germania Imperator appellatur. MMVIII.
De Rhetis, Vindelicis, Pannoniis triumphat. MMXI.
Adoptatur ab Aug. MMXVI.
Sarmatas, Dalmatas in Ro. poteſtatem redigit. MMXXIII.
Imperator Ro. MMXXIX.
Chriſtum colendum decernit. MMLI.
Moritur. MMLII.
Timæus Antiochiæ Epiſcopus. MMCCLXXXVI.
Timaſius Conſul. MMCCCCV.
Timothei Apoſtoli reliquiæ. MMCCCLXXII.

Tiſamenos

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Tiſamenos filius Oreſtis Rex Mycenarum. DCCCLVI.
Titianus præfect.præt.Galliarum. MMCCCLXI.
Titianus Conſul. MMCCCCVII.
Titus Diaconus. MMCCCCXLII.
Titus Livius. vide Livius.
Titus Veſpaſianus Romanor.Imp. MMXCIV.
Moritur MMXCVI.
Inter Deos refertur. MMXCVIII.
Tityus convixit Tantalo. DCLIV.
Tobias Jeroſ. Epiſcopus. MMCXXVII.
Tola. vide Thola.
Tolumnia uxor Marcii Coriolani. MDXXIV.
Tomyris Maſſagetarum Regina. MCCCCLXXXVI.
Tonos concoleros Sardanapalus Rex Aſſyriorum ultimus. MCLXXVII.
Tragœdi unde dicti. MCCCCXXVI.
Trajanus Imp. MMCXIII.
Obit. MMCXXXII.
In Deos relatus. MMCXXXIV.
Trecenti Fabii cæſi. MDXXVIII.
Tribuni plebis creantur. MDLXVIII.
Tribuni militum creantur. MDCXXIX.
Tricennalia Conſtantini. MMCCCLII.
Trieris primæ navigatio. MCCXXX. MCCLV.
Triopas Rex Argiv. CCCCLXIV.
Triptolemus Rex Athenienſium. DCXI.
Tritonis lacus. CCXXXVI.
Triumphus Craſſi. MDCCCCXLV.
Pompei. MDCCCCXXXVIII.
M. Luculli de Beſſis. MDCCCCXLIV.
Auguſti pedeſtris. MDCCCCLXXXIV.
Ejuſdem de Cleopatra. MDCCCCLXXXVIII.
Tiberii de Pannoniis. MMVI.
Ejuſdem de Rhetis, Vindelicis, Armeniis. MMXI.
Cæſaris Germanici. MMXXXIII.
Claudi Aug. de Britannis. MMLX.
Domitiani de Dacis. MMCVII.
Trajani de Dacis. MMCXVII.
L. Veri, & M. Aur. Antonini de Parthis. MMCLXXXII.
M. Aur. Antonini & Commodi. MMCXCIV.
Commodi de Germanis. MMCXCVI.
Aureliani de Galliis & Oriente. MMCCLXXXIX.
Diocletiani & Maximiani de Narſeo & Parthis. MMCCCXVIII.
Honorii de Attalo tyranno. MMCCCCXXXIII.
Trochilus primus quadrigas jungit. CCCCXLVII.
Troja capta. DCCCXXXV.
Tros Rex Dardaniorum. DCXLIX.
Trypho Antiochum occidit. MDCCCLXXVI.
Jonatham Pontificem. MDCCCLXXVIII.
Occiditur. MDCCCLXXIX.
M. Tullius Tiro Ciceronis libertus, MMXII.
Tullus Hoſtilius Rex Ro. MCCCXLIII
Urbem ampliavit. Ibid.
Turpilius Comicus moritur. MDCCCXIV.
Turris ferrata Sirmii. MMCCXCVII
Turris Straton. Cæſarea appellata. MMIV.
Tyranni apud Samum. MCCCCXC.
Tyranni Athenis opprimuntur. MDCXVI.
Tyrannus Epiſcopus Antiochenus. MMCCCXVIII.
Tyriorum æra. MMCCXCIII.
Tyrum condita. DCCXLIV.

V.

Valens Imp. Arrianus orthodoxos perſequitur. MMCCCLXXXIII.
Sera pœnitentia orthodoxos de exiliis revocat. MMCCCXCIV.
Occiditur. Ibid.
Valens Epiſcop. Jeroſolym. MMCCI.
Valentinianus Tyrannus in Britannia. MMCCCLXXXVII.
Valentinianus ſenior imperator Ro. MMCCCLXXX.
Moritur. MMCCCXCI.
Valentinianus ſenioris F. Ro. Imp. MMCCCC.
Strangulatur. MMCCCCVII.
Valentinianus Placidiæ & Conſtantii F. naſcitur. MMCCCCXXXV.
Cæſar appellatur. MMCCCCXL.
Auguſtus MMCCCCXLI.
Regnum Occidentis recuperat, cæſo Johanne tyranno. Ibid.
Filiam Theodoſii junioris uxorem ducit. MMCCCCLIII.
Valentinus Hæreſiarches. MMCLVI. MMCLIX.
Valeria Diocletiani filia Galerii uxor. MMCCCIV.
Valerianus Imp. Ro. MMCCLXIX
Capitur à Sapore Perſarum Rege. MMCCLXXIII.
Valerius Bruti collega moritur. MDX.
C. Valerius Catullus naſcitur. MDCCCCXXX.
Moritur. MDCCCCLX.
Vallia Rex Gothorum. MMCCCCXXXI.
Vallum Severi in Britannia. MMCCXXI.
Vandali Gallias ingrediuntur. MMCCCCXXII.
Hiſpanias occupant. MMCCCCXXV.
Africam petunt. MMCCCCXLIII.
Vaphres Ægyptiorum Rex. MCCCCXXI. MCCCCXXVI.
Varius Poëta agnoſcitur. MM.
Vei à Tarquinio Superbo debellati. MCCCCLXIX.
Vejentes à Ro. victi. MCCLXX.
Ventidius primus Ro. Parthos ſuperat. MDCCCCLXIII.
M. Verrius Flaccus. MMXXIV.
Veſpaſianus magiſter militiæ ſub Nerone. MMLXXXIV.
Plurimas urbes Judææ capit. Ibid.
Imperator Romanus. Ibid.
Romam per Alexandriam proficiſcitur. MMLXXXV.
Capitolium inſtaurat. MMLXXXVIII.
Colonias deducit. MMXCIV.
Moritur. Ibid.
Veſtiliani domus. MMCCVIII.
Veſuvii montis incendium. MMXCV
Vetranio Imperator factus. MMCCCLXVI.
Vetriacus. MMLXXXIV.
Veturia Marcii Coriolani mater. MDXXIV.
Veturius magiſter militiæ Chriſtianos milites perſequitur. MMCCCXVII.
Vibius Maximus Quæſtor à domino agnitus in ſervitutem aſſeritur. MDCCCCLXXVI.
Vicennalia Conſtantini. MMCCCXLII.
Victor Auguſtus Maximi Aug. F. MMCCCC.
Interficitur. MMCCCCIV.
Victor Conſul. MMCCCCXL.
Victor urbis Ro. Epiſcop. MCCVIII.
Victorinus Rhetor in foro Trajani ſtatuam meruit. MMCCCVII.
Viminalis collis Urbi adjectus à Servio Rege. MCCCCXXXV.
Vincentius Conſul. MMCCCCXVII.
Vineas habere Gallis & Pannoniis permittit Probus Imperator. MMCCXCV.
P. Virgilius Maro naſcitur. MDCCCCXLVI.
Sumpta virili toga Mediolanum petit. MDCCCCLXIV.
Moritur. MDCCCCXCVII.
Virgines Veſtæ ob ſtuprum vivæ defoſſæ. MDCCCII. MMXCIX.
Virgo Veſtalis Pompilia viva defoſſa. MDXXXII.
Sunia. MDXLVI.
Virgo Veſtalis laqueo vitam explet. MDCCLI.
Alia percutitur. MDCCXLI.
Virgo Veſtalis Maxima Cornelia viva defoſſa. MMCVII.
Vitalis Epiſcopus Antiochenus. MMCCCXLIV.
Vitellius Imperator Romanus. MMLXXXIV.
Vites in Urbe ſeri prohibet Domitianus. MMCVIII.
Vitis à Dionyſio inventa. DV.
Vlfula dux Honorii Imperatoris, MMCCCCXXVII.
Vlpianus Juriſconſultus. MMCCXLI.
Vologæſus Rex Parth. Ro. Prov. depopulatur. MMCLXXIX.
Volſci à Tarquinio Superbo victi. MCCCCLXIX.

Voluſianus Imp. MMCCLXVII.
Votienus Montanus Orator. MMXLIII.
Vrbanus Ro. Epiſcopus. MMCCXL.
Vrbica Priſcilliani diſcipula lapidibus à plebe obruta. MMCCCCI.
Vrſacius Epiſcopus à communione Eccleſiæ privatur. MMCCCCV.
Vrſinus urbis Rom. Epiſcopus. MMCCCLXXXII.
Voltacilius Plotus Rhetor. MDCCCCXXXVI.

X.

Xanthus Triopa Lesbon condit. CCCCXLIX.
Xenocrates ſucceſſor Speuſippi. MDCLXXIX.
Xenophanes Colophonius Phyſicus. MCCCCLXV. MCCCCLXXX.
Xenophon. MDCXVII. MDCXLIII.
Xerxes Darii F. MDXXXI.
Ægyptum capit. MDXXXIII.
Athenas incendit. MDXXXVI.
Xerxes II Perſarum Rex. MDXCII.
Xerxes Perſar. Rex ab Alexandro. Mammææ victus. MMCCXXXVIII.
Xerxes Aſſyrior. Rex. CLX.
Xyſtus urbis Ro. Epiſc. MMCXXXV.
Xyſtus alius. MMCCLXXI.
Xyſtus alius. MMCCCCXLVIII.

Z.

Zabdas Jeroſolymarum Epiſcop. MMCCCXIV.
Zachæus Jeroſolymarum Epiſc. MMCXXVII.
Zacharias Rex Iſrael. MCCXX.
Zacharias Propheta occiditur à Rege Joas. MCXXX. MCLVIII.
Zacharias Propheta. MCCCCLX. MCCCCXCVII.
Zaleucus Locrorum legiſlator. MCCCLIV.
Zameis Aſſyriorum Rex. LII.
Zebennus Antiochenus Epiſcop. MMCCXLIV.
Zeno. MDLX. MDLXXXI.
Moritur. MDCCLIII.
Zenobia Odenati Palmyreni uxor vincitur ab Aureliano. MMCCLXXXXVII.
Triumphata. MMCCLXXXVIII.
Zenobia familia Romæ. MMCCLXXXVIII.
Zephyrinus urbis Romæ Epiſcop. MMCCXVII.
Zetus & Amphion. DXCVII.
Thebis regnant. DC. DCXXXI.
Zeuxippus Rex Sicyoniorum. DCCCLVII.
Zeuxis pictor. MDXLIX.
Zorobabel Hebræorum dux. MCCCCLXVII. MCCCCLXXXVII.
Zoroaſtes Bactrianus. VII.
Zoſimus urbis Rom. Epiſcopus. MMCCCCXXXII.

NOMENCLATOR AUCTORUM,
QUORUM SCRIPTA ADDUCUNTUR IN HIS CHRONICIS.

AFricanus. MCCXL. MDLXXXIV. MMCCXXX.
Apollodorus Athenienſis. DCCCCVIII. MCI. MCCXVIII.
Archilochus. DCCCCVIII.
Ariſtarchus. DCCCCVIII.
Bruttius. MMCXII.
Caſtor *de Regno Argivorum*. CLXI. DXLII.
De Regno Aſſyriorum. DCCCLXXXIX.
De Regno Athenienſium. DCCCLXXXIX.
Cicero. MDCXCVI. MDCCCCXXIX.
Clemens Alexandrinus *in primo Stromate*. MCCCCXXVI. MCCCCXCVIII.
Cornelius Nepos. MCI.
Crates. DCCCCVIII.
Cyprianus *de mortalitate*. MMCCLXVIII.
Daniel Propheta. MDCCCCLXXXIII. & Ibid.
Didymus *in peregrina hiſtoria*. DCLXXI.
Dinarchus Poëta. DCCXX.
Dionyſius Epiſcopus *de peſtilentia*. MMCCLXVIII.
Eratoſthenes. DCCCCVIII.
Eſdras. MDLXXXIV.
Ethnicorum commentarii. MMXLVII.
Euphorbius. MCI.
Euripides. CCCLXXIX.
Flavius Joſephus Hebræus. DCCXLIV. MDLXXXIV. MMXLVII. MMLIV. MMLXIX. MMLXXXV.
Viceſimo libro Antiquitatum. MMCVIII.
Homerus. DCCCXXXV.
Ieremias. MCCCCXXVI.
Ieſus Fil. Sirach *in Panareto*. MDCCLXXV.
Iohannes Euangeliſta. MMXLVII.
Irenæus Epiſcopus Lugdunenſis. MMCXVI.
Latina Hiſtoria. MCI.
Lucas *in Actis Apoſtolicis*. MMLXIX.
Macchabæorum liber. MDLXXXIV.
Primus liber. MDCCIV. MDCCCLXXXIV.
Secundus liber. MDCCCXXIX.
Tertius liber. MDCCXCVI.
Manetho Ægyptius. DCCCXXXV. MDCLXVII.
Moſes in Geneſi. MDCCCCLXXXIII.
In Exodo. LXXV.
Palæphatus *libro de incredibilibus*. DCXXXIV. DCLXXV. DCXCV. DCCXXXVI. DCCLVI. DCCLXXII. DCCCXLIII.
Paradius. DCCCLXV.
Paulus Apoſtolus *ad Galatas*. LXXV.
Phanocles Poëta. DCLIV.
Phlego Olympiadarum ſupputator. MMXLVII.
Philiſtus. DCCCIV.
Philo Judæus *libro legationis ſecundo*. MML.
Libro, qui Flaccus *inſcribitur*: MMLIII. MMLIV.
Philochorus. DCXI. DCXX. DCCCCVIII.
Secundo Atthidos libro. DCCXX. DCCLXXVI.
Plato. CCCCXC. DCCLXV. DCCLXVIII.
In Timæo. CCXII.
Plinius Secundus. MMCXXIII.
Porphyrius. MCCX.
Tertullianus *contra Judæos*. MMXIV.
Apologetico. MMCXXIII.
Virgilius *in Bucolicis*. MDCCCCLXXXII. MDCCCCLXXXVII. MMXXX.
In Epithaphio ſuo. MDCCCCXCVII.
Xenophon *in Anabaſi*. MDCXVI.
Zacharias Propheta. MCCCCXCVII.

INDICIS ET NOMENCLATORIS FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

VICTORIS
EPISCOPI TUNUNENSIS
CHRONICON
CONTINUANS
UBI PROSPER DESINIT.

Iſidorus de viris illuſtribus cap. XXXVIII.

Victor Tununenſis Eccleſiæ Africanæ Epiſcopus. Hic à principio Mundi, uſque ad primum Juſtini junioris imperium, brevem per Conſules annuos bellicarum, eccleſiaſticarumque rerum nobiliſſimam promulgavit hiſtoriam laude, & notatione illuſtrem, ac memoria digniſſimam. Hic pro defenſione trium Capitulorum à Juſtiniano Aug. exilio in Ægyptum tranſportatur Inde rurſus Conſtantinopolim vocatus, dum Juſtiniano Imperatori, & Eutychio Conſtantinopolitanæ Urbis Epiſcopo obtrectatoribus orundem trium Capitulorum reſiſteret, rurſus in monaſterio ejuſdem civitatis cuſtodiendus mittitur, atque in eadem damnatione, ut dicunt, permanens moritur.

Idem Originum lib. V. *cap. ultimo.*

Dehinc Euſebius Epiſcopus Cæſarienſis atque ſanctæ memoriæ Hieronymus Presbyter Chronicorum Canonum multiplicem ediderunt hiſtoriam regnis ſimul & temporibus ordinatam: dehinc alii, atque alii: inter quos præcipue Victor Tununenſis Eccleſiæ Epiſcopus recenſitis priorum hiſtoriis, geſta ſequentium ætatum uſque ad Conſulatum Juſtini junioris Imperatoris explevit.

Meminerunt etiam Victoris hujus Ado Viennenſis in principio Chronici, & Otho Friſingenſis lib. V. *Hiſtoriæ cap.* IV.

Deſcripſimus ex Chirographo una cum Joanne Abbate Biclanienſi, triennio ante editionem Iniolſtadienſem.

A XVIII Conſulatu Theodoſii junioris, Victor Epiſc. Tununenſis Eccleſiæ Africæ hiſtoriam proſequitur, ubi Proſper reliquit.

Igitur THEODOSIO XVIII & ALBINO COSS. Antiochenæ Eccleſiæ epiſcopatum poſt Johannem Diaconus ſuſcepit.

AETIO III, & SYMMACHO COSS.

CALIPPIO & ARDABURE COSS. Eutyches Presbyter & Archimandrita cujuſdam monaſterii Conſtantinopolitani apparuit: qui ſui nominis hæreſim condidit. Hic etenim Dominum noſtrum Jeſum Chriſtum ſic aſſerebat natum ex Maria ſemper virgine matre, ut nihil in eo conſiteretur humanæ naturæ. qui ſynodali invitatus colloquio Conſtantinopoli congregato, cui ſanctus præfuit Flavianus ejuſdem urbis Epiſcopus, dum nollet Chriſtum in duabus conſiteri naturis poſt nativitatem ex Virgine, & nobis ſecundum carnem * ſubſtantialem eſſe, damnationem cum proprio errore ſuſcepit: quam ſanctus Romanus antiſtes Apoſtolica auctoritate firmavit: Pro quo, imperatore Theodoſio patrocinante, Leone Romano, Dioſcoro Alexandrino, Diacono Antiocheno, Juvenale Jeroſolymitano, & Flaviano Conſtantinopolitano præſulibus ſedium.

POSTHUMIANO & ZENONE COSS. Synodus generalis II congregatur in Epheſo, in qua Dioſcorus Alexandrinus ſibi principatum uſurpans imperiali favore Eutychen poſt legitimam damnationem abſolvit, & ejus obtrectatores duarum in Chriſto naturarum doctores, Flavianum Conſtantinopolitanum, Euſebium Dorylei, Theodoretum Cyri, Ibam Edeſſenum Antiſtites cæteroſque alios impia auctoritate, contradicentibus etiam legatis ſedis apoſtolicæ, condemnavit, totamque Synodum ſibi favore Monachorum, ſeditione, militariq; violentia inclinavit.

ASTURIO, & PROTOGENE COSS. Attila Rex Hunnorum, poſtquam eſt Valentiniani Auguſti ducis prælio ſuperatus, & in fugam converſus, vires recepit, & ad Italiam importabiliter pergit, cujus mala Romana Reſpublica pacis fœdere ſopiit. Qui Attila Leonis Papæ legatione ſuſcepta non ſolum à Reip. vaſtatione quievit, ſed & trans Danubium pace data receſſit.

His diebus Gothæ cum Hunis dimicant in campi Catalaunicis, in quo prçlio Theodoredus rex occubuit, & Gothæ victores extiterunt, dimicante Thuriſmundo Rege. Attila rex Hunorum nuſquam comparuit.

VALENTINIANO VII, & * ATTIENO COSS. Theodoſius Imperator anno vitę ſuę LXII Conſtantinopoli moritur. Chryſaphius Præpoſitus, Imperatoris, amicitiis Eutychetis male uſus occiditur: & Martianus totius Reip. conſenſu Imp. efficitur.

* AVIENO.

ROMANORUM XLVII regnat annis v, menſibus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ſibus VI. qui in ipſo regni ſui exordio Eccleſiarum paci proſpiciens Chalcedone fieri ſynodum imperiali auctoritate denunciat.

Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ præſulatum poſt Flavianum Anatolius ſuſcepit.

Poſt Theodoredum Turiſmundus filius ejus Gothorum Regiam regit ann. X.

CONSULATU MARTIANI Auguſti VIII Cal. Octobris, Leone Romano, Dioſcoro Alexandrino, Maximo Antiocheno, Iuvenale Hieroſolymitano, & Anatolio Conſtantinopolitano Præſulibus, Synodus generalis Chalcedone colligitur Epiſcoporum DCXXXII. ubi Epheſina II nec dicenda Synodus abdicatur. Eutyches cum Dioſcoro patrono ſuo Alexandrino Epiſcopo, atq; Neſtorio condemnatur: Antiſtiteſque catholici injuſte damnati ab eodem Dioſcoro in Synodo præfata Epheſina II ſolvuntur, fideſque ſanctorum Patrum, qui in Nicena, Conſtantinopolitana, & Epheſina prima convenerunt, ſanctis Synodis explanatur. His itaq; diffinitis, & ſubſcriptionibus totius Synodi roboratis, Euſebio Doriclei, Theodoreto Cyri, & Iba Edeſſeno propriis reſtitutis eccleſiis, iis, quos pro eis Dioſcorus hæreticus ſubſtituerat, pulſis, omnia, quæ ad ſtatum Eccleſiæ pertinent, diſpoſita ſunt, ratumque terminum ſuſceperunt.

OPILIONE & VINCOMALO COSS. Dioſcoro Gangra exilio relegato, Proterius Alexandrinæ Eccleſiæ ſuſcepit præſulatum.

Eo tempore Attila moritur: de cujus regno dum filii dimicant, Huni vaſtantur, ac deinde minorantur.

AETIO & STUDIO Coss. Aëtius Patritius Valentiniani Auguſti manu intra Palatium primo percuſſus circumſtantium gladiis crudeli morte extinguitur. Boëthiuſque Præfectus nihilominus occiditur.

VALENTINIANO VIII, & ANTHEMIO Coss. Valentinianus Imper. Romæ in Campo Martio dolis Maximi Patritii, & Heraclii Præpoſiti perimitur: idemque Maximus ex conſule & Patritio ejus ſumit imperium diebus LXVII. Hic itaque malum, quod latebat, apparuit. Mox relictam Valentiniani Auguſtam viri exitum ſui lugere non permittens in matrimonio ſumit. Sed his malis pejora ſuccedunt, dum adventum Genſerici Vandalorum Regis formidat: & cunctis volentibus Urbe recedere licentiam tribuit, priuſquam fugam, quam cogitabat, aſſumeret, occiſus, membratimque conciſus in Tiberium fluvium projectus eſt.

AETIO & STUDIO Coss. & Præfectis, tertia die poſtquam maximus occiditur, Genſericus Vandalorũ rex Romanam urbem ingreditur, & per XIV dies cunctis opibus nudat, ſecumque inde Valentiniani filias, & uxorem, ac captivorum multa milia tollit. Ut autem ab incendio, tormentis, & gladio abſtineret, Papæ Leonis interceſſio facit. Hujus quoque captivitatis LXXV die * Anitius vir totius ſimplicitatis in Galliis imperium ſumit.

* Avitus.

JOHANNE & VARANE COSS. Ricimirus Patritius Avitum ſuperat, cujus innocentiæ parcens Placentiæ civitatis epiſcopum facit.

CONSTANTINO & RUFO COSS. Martianus Imperator Orientis Conſtantinopoli moritur, & pro eo Leo imperator efficitur Romanorum XLVIII. Leo regnat annis XVI.

His temporibus Theodoricus frater Thurismundi Gothos regit ann. IX.

Alexandria & Ægyptus errore Dioſcori languens decreta Chalcedonenſis Synodi non recepit. Proterium Antiſtitem Dioſcori ſucceſſorem, & Synodi Chalcedonenſis decretorum cuſtodem populus Dioſcoritanus, ſeditione facta Timotheo auctore cognomento *Herulo, interfecit * VI Kal. Aprilis, VI feria, ultimæ jejuniorum Hebdomadæ, die, qua noſter Salvator & Dominus à Iudæis eſt crucifixus. Tunc enim Paſcha Domini * cum quarto eſt Kal. April. celebratum. Proterio itaque interempto, Timothæus præfatus cognomento * Herulus Chalcedonenſis Synodi obtrectator ejus epiſcopatum eccleſiamque pervadit.

alias Æluro leg. VI. anno CCCCLVII. *IV.

* Ælurus.

LEONE AUG. COSS. Majoranus Romæ Imperium ſumit. Timotheus Alexandrinæ Eccleſiæ incubator defenſores Synodi Chalcedonenſis inſequitur.

His diebus Gothi contra Suevos dimicant in campo Paramo juxta flumen Orbicum, in quo prælio Gothi extitere victores.

PATRICIO & RICIMERO Coss. Juvenalis Hieroſolymarum Epiſcopus literis Leonis Romani Antiſtitis adverſus errorem Eutychis Dioſcorique armatur.

His diebus Majoranus Imp. Cæſaraugustam venit.

MAGNO & APOLLONIO Coss. Timotheus Epiſcopus interfector Proterii Epiſcopi, Leonis Principes præcepto, vi à ſede Alexandrinæ raptus Eccleſiæ Cherſona exilio relegatur: & poſt menſes V eidem Alexandrinæ Eccleſiæ alius pro eo Timotheus cognomento * Salafratatus Synodi Chalcedonenſis defenſor Epiſcopus ordinatur.

* Salafaciarim.

*GADALAIFO & SEVERINO.

*LEONE AUG. II, VIVIANO V.C. Coss. Carthaginienſis Eccleſiæ poſt Capreolum, quod vult Deus Eugenius Epiſcopus ordinatur.

* DAGALAIFO. * LEONE AUG. II. & SEVERO. AUG. COSS. BASILIO & VIVIANO. COSS.

OLYBRIO & RUSTICO Coss. Genſerico

His Conſſ. Majoranus Imper. à Ricimero interfectus eſt. *Humericus

ſericus Vandalorum Rex poſt multarum provinciarum clades & Chriſtiani apud Africam populi ſpolia atque neces, moritur anno regni XL. Poſt quem * Ugnericus filius ejus regnat annos VII, menſes V. Huic Ugnerico Pater Genſericus Valentiniani filiam, quam ex Roma captivam abduxerat, in conjugium tradidit.

*HERMINERICHO.

* HERMIA & BASILISCO COSS. Antiochenæ Eccleſiæ epiſcopatum poſt Maximum cœpit Alexander, Hieroſolymitanæ vero Eccleſiæ poſt Iuvenalem præeſt Anaſtaſius.

His diebus Theodoricus Rex Gothorum à ſuis gladio interfectus eſt: & Euricus frater ejus Gothorum Rex efficitur. Regnat annos XVI.

LEONE AVG. III COSS. Ugnericus Vandalorum Rex Arriano ſuſcitatus furore Catholicos per Africam plus patre perſequitur: Chriſtianorum Eccleſias tollit, & Catholicos Sacerdotes exilio mittit.

BUSEO & JOHANNE COSS. Signum in cælo ex nube velut contum apparuit per dies X. *Antherius Romæ Imperium ſumpſit.

*Anthemius.

LEONE IV & ANTHEMIO II COSS. Leo Aug. ſupplicationibus Ægyptiorum permotus, ut Synodus fieret, quæ de geſtis Synodi Chalcedonenſis judicum ferret, ad cognoſcendam ſingulorum fidem, Eccleſiarum præſulibus unicuique ſemotim ſcripſit: ſingulis epiſtolas tanquam ex una collatione conſonas ſuſcepit, id fieri nullatenus poſſe: ſed magis ac magis in ſua perpetuitate Synodi geſta Chalcedonenſis manere. Extant quæ ἐγκύκλια Græco eloquio vocitantur.

ZENONE & MARTIANO COSS. Romanæ Eccleſiæ epiſcopatum poſt Leonem Hilarius ſuſcepit.

*JORDANE. His COSS. Arelatum & Maſſilia à Gothis occupata ſunt.

* IOHANNE & SEVERO COSS. Leo Aug. Patritium Aſparis filium Cæſarem facit.

LEONE AVG. V & PROBINO COSS. Aſpar & duo filii ejus Patritius Cæſar, & Ardaburius Conſtantinopoli, præcepto Leonis Aug. occiduntur.

LEONE VI & PROBINO COSS. Leo Aug. Leonem nepotem ſuum Zenonis & uxoris ſuæ filiæ filium Cæſarem facit: & imperat ann II. Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus poſt Hilarium Simplicius ordinatur, & poſt Simplicium Felix.

Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ Gennadius Anatolio ſuccedit in epiſcopatu, & Gennadio Acatius.

Antiochenæ Eccleſiæ poſt Alexandrum Martyrius, & poſt Martyrium Julianus ordinatur Epiſcopus. Hieroſolymitanæ vero Eccleſiæ Martyrius poſt Anaſtaſium Epiſcopus ordinatur. His Coss. Olybrius Romam venit, & imperium factione Ricimeri Patritii, regnante Anthemio, ſumit. Quo agnito Anthemius in fugam converſus occiſus eſt, & poſt certos dies Herculanus Oreſtis filius arripiens imperium cum patre ſuo occiditur: & ejus regnum nepos aſſumit.

LEONE MINORE AVG. COSS. Leo major Aug. Conſtantinopoli moritur. Zenon à Leone Aug. F. in Septimo contra conſuetudinem coronatur.

ROMANORUM XLIX ZENON regnat annis XVII. Poſt Conſulatum Leonis junioris Aug. Zenon Imp. quærens Leonem Aug. proprium filium ſuum occidere, & ejus imperium pervadere, alium pro eo ejus uxor Ariadne Auguſta ſimilem puerum ad mortem obtulit, & Leonem eundem Auguſtum occulte totondit, eumque clericum unius Eccleſiæ Conſtantinopolitanæ fecit. Qui Leo uſque ad Juſtiniani tempora Principis vixit.

Eodem Conſulatu Baſiliſcus cum filio Marco imperium quam tyrannice Conſtantinopoli ſumit.

Zenon Aug. in Iſauriam, unde exortus fuerat, fugit: & cum Ariadne Auguſta ſub hiemis diſcrimine navali itinere ſubſecuta.

His Coss. Baſiliſcus Tyrannus lege data Chalcedonenſem Synodum damnari, & Epheſinam II præcepit abſolvi & ſuſcipi.

Timotheus Epiſcopus cognomento * Hellurus Proterii ſucceſſor pariter & peremptor ab exilio Cherſona rediit: & fugato alio Epiſcopo Timotheo Salafatiatio cognomento defenſore Synodi Chalcedonenſis, Alexandrinam Eccleſiam etiam pervadit. * Ælurus.

BASILISCO TYRANNO & * ARMATO COSS. Zenon Aug. viceſimo menſe, donato ſibi exercitu, Conſtantinopolim ab Iſauria redit: imperium reſumit, & Baſiliſcum cum filiis & uxore exilio in Saſemis Cappadociæ mittit: finemque vitæ ibi miſere facit. *HARMATIO.

Inter hæc, quæ geſta ſunt, quia nullus Cos. acceſſit, & Baſiliſcus Tyrannus à Conſulatu receſſit, * Armatus præſenti anno Conſul remanſit. *Harmatius

Poſt Conſulatum * Armati v. c. Timotheus. * Hellurus Chalcedonenſis Synodi obtrectator, & Proterii Epiſcopi interfector moritur: & Alexandrinæ Eccleſiæ præſulatum alius Timotheus Salafatiatius Chalcedonenſis Synodi defenſor reſumit. Hieroſolymitanæ itaque Eccleſiæ Sallustius Martyrio ſuccedit * Harmatii. * Ælurus.

Epiſcopus: Antiochenæ vero Petrus cognomento Fullo poſt Julianum, qui Martyrio ſucceſſerat, ordinatur Epiſcopus.

Zenone Aug. Cos. Hunericus Vandalorum Rex perſecutioni per totam Africam nimis inſiſtens, Tubunnis, Macri Nippis, aliiſque Eremi partibus Catholicos jam non ſolum Sacerdotes & cuncti ordinis Clericos, ſed & Monachos, atque Laicos quatuor circiter millia exiliis durioribus relegat, & Confeſſores ac Martyres facit, Confeſſoribuſque linguas abſcidit. Quos Confeſſores, quod linguis abſciſſis perfecte finem aduſque locuti ſunt, Urbs Regia adteſtatur, vbi eorum corpora jacent. Tunc Lætus Neptenſis Eccleſiæ Epiſcopus martyrio coronatur IIX Kal. Octob. & Eugenius Epiſcopus Carthaginenſis Eccleſiæ, poſt dira Eremi exilia plurimis afflictionibus, pœniſque clarus habetur. Hic itaque Hunericus inter innumerabiles ſuarum impietatum ſtrages, quas in Catholicos exercebat, octavo regni ſui anno interioribus cunctis effuſis, ut Arrius pater ejus, miſere vitam finivit: cui ſuccedit Guntamundus: regnat annis XII: qui noſtros protinus de exilio revocavit.

Poſt Conſulatum Zenonis III. Timotheus cognomento Salafatiatius Synodi Chalcedonenſis defenſor moritur: & pro eo Alexandrinæ Eccleſiæ Johannes Tabenneſiota Preſbyter & Oeconomus, Synodi Chalcedonenſis defenſor Epiſc. ordinatur. Quem Zenonis præcepto Principis, Petrus, qui ſuperſtite Timotheo Salafatiatio Epiſcopo ab hæreticis fuerat ordinatus, ejiciens Alexandrinam Eccleſ. pervadit. Qui confeſtim favore Zenonis Principis Synodum Chalcedonenſem de pulpito coram populis damnat: nomina Proterii & Salafatiatii de Eccleſiaſticis Diptychis tollit, & Dioſcori, & Helluri, qui Proterium interfecit, ſcribit: corpuſq; præfati T. Salafatiatii de Eccleſia ejiciens in loco deſerto foris civitatem projecit.

Tricundio v. c. Cos. Zenon Imperator Eutychiani poculo erroris ſopitus Acatium Conſtantinopolit. Epiſcopum damnatoribus Synodi Chalcedonenſis Petro Alexandrino, & Petro Antiocheno Epiſcopis per Henoticum à ſe prolatum ſocians eorum communione polluitur, & cum eis à Catholica fide recedit.

Poſt Conſulatum Tricundii v. c. Leontius Tyrannus Hylli Patritii factione imperium in Iſauria cum tyrannide ſumit.

Theodorito v. c. Cos. Felix Romanæ Eccleſiæ Præſul Monachis & Clericis per Orientem, Ægyptum, & Bithyniam commorantibus ſcribit, ut Petrum Alexandrinum Epiſcopum Chalcedonenſis Synodi obtrectatorem & ejus communicatores tanquam Hæreticos vitent.

Poſt Conſulatum Theodoreti v. c. Orientales Epiſcopi, præter paucos, per Henoticum Zenonis communione atque conſenſu polluti, Petri Alexandrini, Petri Antiocheni, & Acatii Conſtantinopolitani Epiſcoporum Synodo Chalcedonenſi renunciant.

His dieb. Euricus Rex moritur, & Alaricus filius ejus pro eo Rex efficitur. Regnat annis XXIII.

Longino v. c. Coss. Acatius Conſtantinopolitanus Epiſcopus literis Felicis Romanæ Eccleſiæ Præſulis admonitus, ut à damnatorum Synodi Chalcedonenſis communione atque ſocietate abſtineat, legatos ejus cuſtodiæ mancipat.

Poſt Conſulatum Longini v. c. Acatius Conſtantinopolitanus, Petrus Alexandrinus, Petrus Antiochenus Epiſcopi Chalcedonenſis Synodi inimici à Felice R. E. Præſule & Synodo in Italia facta damnantur: & ipſa damnatio Acatio Conſtantinopolim legatis miſſis per Monachos monaſteriorum Achimitentium Baſiani atque Dii ingeritur.

Poſt Conſulatum II Longini v. c. Corpus Sancti Barnabæ Apoſtoli in Cypro, & Euangelium ſecundum Matthæum ejus manu ſcriptum, ipſo eodem revelante, inventum eſt, Leontius tyrannus & Patritius proditione caſtelli capti morte turpiſſima pereunt. Petrus Antiochenus ſub damnatione moritur: & in ejus loco Calendionem ordinat. Orientales autem Epiſcopi tanquam neſcientes Johannem cognomento Codonatum eidem Antiochenæ Eccleſiæ conſecrant Epiſcopum: cui Petrus ſucceſſit hæreticus.

Eusebio v. c. Coss. Acatius Conſtantinopolitanus Epiſcopus ſub damnatione moritur: & pro eo Flavianus Epiſcopus ordinatur: cui tertio promotionis ſuæ menſe mortuo Euphemius Synodi Chalcedonenſis decretorum cuſtos in Epiſcopatu ſuccedit.

Poſt Conſulatum III Longini v. c. Petrus Alexandrinæ incubator Eccl. ſub damnatione moritur: cujus epiſcopatum ſimul & errorem ſuſcepit Anaſtaſius. Calendio Antiochenus Epiſc. reliquias prædeceſſoris ſui Euſtochii Epiſcopi & Confeſſoris ex * Philippis populi Macedoniæ colligit, & Antiochiam ſummo cum honore producit. Hoc tempore Annianus ſuper Euphratem fluvium oratione podagros curat.

* Philippopoli.

curat. Auxentius dæmones fugat. Daniel & Anaſtaſius, Vindemiolus, Manaſſe, Severus, & cæteri alii per diverſa Eremi loca virtutibus variis, ac præſcientia claruerunt.

OLYBRIO V. C. COSS. Zenon Imperator Conſtantinopoli moritur anno vitæ ſuæ XLII. Ariadne Auguſta Zenonis relicta Anaſtaſium Silentiarium Illyricianum, Patre Dyrrhacheno, Matre Arriana, Imperatorem deſignat. Anaſtaſii autem fide, imo perfidia, procul jam * patre nota, coactus eſt Euphemio Conſtantinopolitano Epiſcopo inſiſtente, ſcripto promittere, nihil ſiniſtrum contra Apoſtolicam fidem, & Synodum Chalcedonenſem agere. Chirographum Euphemius Epiſcopus ſuſcipit, & in Archivo Eccleſiæ reponit.

ROMANORUM L regnat Anaſtaſius annis XXVII: qui imperium ſumens violenter Chirographum ſuum ab Euphemio Epiſcopo recolligit, & adverſus Synodi Chalcedonenſis defenſores Epiſcopos atrociter ſævit: inter quos mortuo Petro Antiocheno Epiſcopo, qui Calendione Synodi Chalcedonenſis defenſore ſuperſtite fuerat ab hæreticis Zenonis temporibus Principis ordinatus, ſententiam mutat in pejus, ut Calendio quidem de malis ad pejora ducatur, & pro eo Palladius ordinetur.

ANASTASIO & RUFO COSS. Romanæ Eccleſiæ Felici ſuccedit Gelaſius, & Gelaſio Anaſtaſius. Alexandrinæ verò Athanaſius præerat hæreticus. Antiochenæ etiam Eccleſiæ Palladius Calendione ſuperſtite factus, & Hieroſolymorum Salluſtius. Euphemius Conſtantinopoleos Epiſcopus Anaſtaſii Imperatoris calliditate prævisa Synodum congregat: Synodi Chalcedonenſis decreta confirmat.

His COSS. Saci in Hiſpanias ingreſſi.

ASTERIO & PRÆSIDIO COSS. Johannes Epiſcopus Alexandrinus à Romana Eccleſia veniens Anaſtaſio Imperatori ſupplicat, ut eum throno ſuo pro antiqua amicitia reddat. Sed hoc pro defenſione Chalcedonenſis Synodi dum non impetrat, Romam furtim, unde venerat, remeavit.

VICTORE V.C. COSS. Bellum Iſauricum cum exardeſcit. Athenodorus & Longinus tyranni occiduntur. Athanaſio Alexandrino mortuo, Johannes cognomento Hemula ſuccedit: quo occumbente, poſt paucos dies ei Iohannes alius cognomento Niceta ſuccedit Epiſcopus.

PAULO V. C. COSS. Anaſtaſius Imperator Hæreticorum Synodum faciens Henoticum Zenonis confirmat, & Euphemium Epiſcopum Conſtantinopolitanum Chalcedonenſis Synodi defenſorem deponit, quem Euchaida in exilium mittens pro eo Macedonium facit.

His COSS. Burdimelus in Hiſpania tyrannidem aſſumit.

ANASTASIO AUG. COSS. Macedonius Conſtantinopolitanus Epiſcopus, Synodo facta, condemnat eos, qui Chalcedonenſis decreta Synodi ſuſcipiunt, & eos, qui Neſtoris & Eutychis defendunt. Anaſtaſio Romano Epiſcopo mortuo ſuccedit Symmachus, & ex alia parte Laurentius ordinatur. qui dum Nuceriæ civitatis * epiſcopus nollet eſſe contentus, Synodo Romæ facta, à coetu eſt ſacerdotali projectus. Palladius Antiochenus moritur: & pro eo Flavianus ordinatur Epiſcopus. Alexandrinæ Eccleſiæ Johannes cognomento Niceta adhuc præſidebat. Hieroſolymæ verò poſt Salluſtium Elias ſuſcepit præſulatum.

His COSS. Gothi intra Hiſpanias ſedes acceperunt, & Burdimelus à ſuis traditus, & Toloſam directus, in Tauro æneo impoſitus igne crematus eſt.

* Epiſcopatu.

Gunthamundo Vandalorum rege Carthagine mortuo, Thraſamundus regnat ann. XXVII, menſes IV. Et hic Arriana inſania plenus Catholicos inſectatur. Catholicorum Eccleſias claudit: & in Sardiniam exilio ex omni Africana Eccleſia CXX Epiſcopos mittit. Eo tempore Fulgentius Ruſpenſis civitatis Epiſcopus in noſtro dogmate claruit.

JOHANNES SCYTHA & PAULO COSS. Olympius quidam Arrianus in balneis, quæ Helianæ vocantur, ad Regiam Vrbem, ſanctam & conſubſtantialem Trinitatem blaſphemans, tribus * ignis ſiclis, Angelo miniſtrante, inviſibiliter in piſcina frigidæ aquæ perfuſus vitam impie ſimulque prodigioſe finivit.

GIBBO V.C. COSS. Anaſtaſius Imperator Flaviano Antiocheno, & Philoxeno Hieropolitano præſulibus Conſtantinopolim Synodum congregat: & contra Diodorum Tarſenſem, Theodorum Mopſueſtenum cum ſcriptis, Theodoritum Cyri, Ibam Edeſſenum, Andream, Eucherium, Quirum, & Iohannem Epiſcopos, cæteroſque alios, qui in Chriſto duas prædicabant naturas, duaſque formas, & qui non confitentur unum de Trinitate crucifixum, una cum Leone Epiſcopo Romano, & ejus Tomo, atque Chalcedonenſi Synodo inferre anathema perſuaſit.

PATRITIO & HYPATIO COSS. Barbas quidam Arriani erroris Epiſcopus, dum præſumit contra Regulam ſupra bapti-

zandum dicere, Baptizat te Barbas in nomine Patris per Filium in Spiritu ſancto: protenus aqua, ex qua futurus erat baptizare hominem, nuſquam comparuit: vas vero ipſum, in quo aqua erat, confractum eſt. Quod conſiderans qui baptizandus erat, protinus ad Catholicum currit, & baptiſmum regulariter ſumit.

ABIENO & POMPEJO COSS. Anaſtaſius Imperator Macedonium Conſtantinopolitanum Epiſcopum cum quibuſdam Clericis nolentem Synodi Chalcedonenſis decreta damnare ab Eccleſia rapit, & in exilium mittit: atque pro eo Timotheum presbyterum Epiſcopum facit: qui continuo damnatores Synodi Chalcedonenſis in communionem ſuſcepit.

ABIENO JUNIORE COSS. Ingens terræmotus cum coruſcationibus magnis atque grandine, & totius cæli ac terræ commotióne factus.

His COSS. Cæſarauguſtæ Circus expectatus eſt.

CETHEGO V. C. COSS. Flavianus Antiochenus Epiſcopus ſera pœnitentia Anaſtaſium Imperatorem deſerit, & in poſſeſſione Platani vocabulo, relicto throno ſuo, ſecedit. Huic Anaſtaſius Imperator Severum Chalcedonenſis Synodi inimicum ſubrogat: Eccleſiæ Orientis ſcandala magna ſubminiſtrat.

THEODORO V. C. COSS. Eugenius Carthaginenſis Epiſcopus Confeſſor moritur. Julianus Boſtrenus & Iohannes Paltenſis Epiſcopi ab Eccleſiis propriis ultro recedunt. & alii eis ſubrogantur.

His COSS. Dertoſa à Gothis ingreſſa eſt. Pe tyrannus interfectus eſt: & caput ejus Cæſarauguſtam deportatum eſt.

MESSALLA V. C. COSS. Conſtantinopoli, jubente Anaſtaſio Imperatore, ſancta Euangelia tanquam ab idiotis Euangeliſtis compoſita reprehenduntur, & emendantur.

His diebus pugna Gothorum & Francorum Boglodoreta. Alaricus Rex in prælio à Francis interfectus eſt. Regnum Toloſanum deſtructum eſt.

VENANTIO & CELERE COSS. Populos Alexandrinos & totius Ægypti ſimul puſillos, & magnos, liberos ac ſervos, clericos, atque monachos, præter peregrinos, immundi ſpiritus occupant: & humana locutione privati latrare cunctis diebus ac noctibus, ut canes, cæperunt, ita ut vinculis ferreis vincti ad Eccleſias poſtea, ut ſanitatem perciperent, traherentur. Comedebant enim ſuas manus, ſimulque & brachia pariter omnes. His evenientibus Angelus in viri ſpecie quibuſdam ex populo apparuit, dicens hoc eis pro eo, quod anathema Synodo Chalcedonenſi dederint, eveniſſe, comminatus deinceps nihil eos tale aliquid præſumere.

VENANTIO JUNIORE V. C. COSS. Cawades rex Perſarum Zumdaber caſtellum plurimis theſauris ab initio ſuæ conditionis plenum & Dæmonum leonibus mancipatum cuſtodiaque munitum, ubi nullus unquam ingredi potuit, Chriſtianorum orationibus capit: & ingreſſus univerſos ex eo theſauros tulit.

IMPORTUNO JUNIORE V. C. COSS. Helias Epiſcopus Hieroſolymitanus Synodi Chalcedonenſis defenſor nolens Severum Antiochenum Apoſtolicæ fidei inimicum in communionem præcipiente Anaſtaſio Imperatore ſuſcipere, exilio Paraxenenſi Caſtello truditur: & pro eo Joannes crucis cuſtos Epiſcopus ordinatur. qui confeſtim & Severum Antiochenum in communionem ſuſcepit, & Synodum Chalcedonenſem damnavit.

BOETIO V. C. COSS. Vitalianus Patritioli F. fidei Catholicæ ſubverſionem, & Synodi Chalcedonenſis damnationem, remotioneſque Orthodoxorum Epiſcoporum, atque ſucceſſiones hæreticorum cognoſcens virorum fortium validam manum congregat, & Anaſtaſii imperio rebellat.

His COSS. Geſalicus Hœricum Barcinone in Palatio interfecit: quo anno idem Geſalicus ab Helbane Theodorici Italiæ Regis duce ab Hiſpania fugatus Africam petit. Comes vero Veilici Barcinone occiditur.

FELICE V. C. COSS. Vitalianus Comes in Patritium nepotem Anaſtaſii Principis, magiſtrum Romanæ militiæ, congreſſione facta, LXVII viris ex militia Romana peremptis, vivum capit, & vinculis æreis vinctum in cuſtodiam caveæ ferreæ tradit, & poſtea diſtrahit.

PAULO & MUSCHIANO COSS. Alamundarus Saracenorum rex a defenſoribus Synodi Chalcedonenſis baptizatus, Theopaſchitas Epiſcopos à Severo Antiocheno Epiſcopo ad ſe cum literis miſſos, barbaram mirabiliter propoſitionem concludens atque ſuperans Deum immortalem oſtendit.

PROBO V. C. COSS. Anaſtaſii Imperatoris præcepto Plato civitatis præfectus & Maximus pulpitum Eccleſiæ ſancti Theodori aſcendentes, & hymno, quem Græci Triſagion dicunt, τὸ ϛαυρωθὲν δὶ ἡμᾶς noviter apponentes, dum per forum Conſtantini id pſallentes ad majorem Eccleſiam pergunt, nubes ex improviſo cinerem ſuper eos pro pluvia emiſerũt, totãq; civitatem atq; Provinciam contexerunt: pro qua novitate Canſtantinopolitanæ multa mala obvenerunt civitati, multiq; ſunt male interempti. Praſinorum ſiquidem, ſimulque & Venetorum turbæ adverſus Anaſtaſim Imper. unitæ inter mille injurias atque mala incendium in urbem

Poſt Alaricum Theodoricus Italiæ Rex Gothorum regit in Hiſpania, ann XV. Amalarici parvuli tutelam gerens.

urbem miſerunt combuſtaque eſt. Civitas ἀπὸ τῆς ΧΑΛΚΗϹ, uſque ad Conſtantini forum ſupra longitudinem plateæ columnarum XCIV.

SENATORE V. C. Coss. Vitalianus Comes cum manu valida barbarorum Conſtantinopolim veniens in Soſthene ſedit: qui non aliter poſtulatus pacem Anaſtaſio Imperatori promittit, niſi prius defenſores Synodi Chalcedonenſis relegatos exilio ſedibus propriis reddat, & Romanæ Eccleſiæ cunctas Orientis Eccleſias uniat.

FLORENTIO V. C. Coss. Ugni Armeniam, Cappadociam, & Galatiam, Pontumque atrociter vexavere. Eo tempore Euphemius Conſtantinopolitanus Epiſcopus apud Ancyram Galatiæ, & Ariadne Auguſta in regia Urbe de hac vita tranſiere.

PETRO V. C. Coss. Univerſi Archimandritę & monachi Eremi trans Palęſtinam & Iordanem fluvium Anaſtaſio Imperatori ſcribunt pro ſtatu Chalcedonenſis Synodi, & adverſum impietates Severi Antiocheni Epiſcopi.

AGAPITO V. C. Coss. Ioannes Alexandrinus Epiſcopus moritur: & pro eo Dioſcorus ordinatur. Timotheus Conſtantinopolitanus Epiſcopus obtrectator Synodi Chalcedonenſis v die menſis Aprilis occubuit, & Ioannes Cappadox in cella propria, atque Preſbytero epiſcopatum tradidit. Hunc Anaſtaſius ante ordinationem ſuam, ut Synodum Chalcedonenſem prædamnaret, coegit.

AGAPITO II & MAGNO Coss. Anaſtaſius Imperator intra Palatium ſuum tonitruorum terrore fugatus & coruſcationis jaculo percuſſus, in cubiculo, quo abſconſus fuerat, moritur: & cum ignominia abſque conſuetis exequiis ad tumulum ducitur anno vitæ ſuæ XXCIIX.

ROMANORUM LI JUSTINUS regnat an. IIX. menſ. IX.

Illyricianus Catholicus Synodi Chalcedonenſis amator ſimulque defenſor, cujus conjunx Lupicina nomine dicebatur, quam Conſtantinopolitani Euphemiam poſtea vocaverunt, cui nepos Juſtinianus vocabulo fuit Candidati militia functus. * * * *

JUSTINO AUG. & HERACLIO Coss. Amantius Præpoſitus ſeditiones in populo ſuſcitans Imperator alius poſtulatur: qui Juſtini præcepto Principis una cum Andrea cubiculario occiditur, & in rheuma jactatur.

RUSTITIONE V. C. Coss. Ioannes, qui ante Iuſtinum ad Imperium erat electus, Heraclię Thracię Epiſcopus ordinatur. & Iuſtinianus nepos Iuſtini Aug. ex candidato Magiſter militũ ordinarius conſtituitur.

VALERIO & IUSTINIANO Coss. Alexandrinæ Eccleſ. Dioſcoro Epiſcopo mortuo Timotheus ſuccedit. Antiochenæ vero Eccleſiæ Severus Princeps heres fit, & Hieroſolymitanæ Eccleſiæ Ioannes.

Juſtinus Imperator orientales, præter parvos Pontifices, Acatium quondam Conſtantinopolitanum, Petrum Antiochenum, & Petrum Alexandrinum Epiſcopos priſtino errore implicitos occidentalibus Antiſtitibus ſub digna ſatisfactione conjungit, redivivaque facit Synodi Chalcedonenſis decreta Zenonis & Anaſtaſii Principum temporibus abdicata.

SYMMACHO & BOETIO Coss. Vitalianus ſacramento ſuſcepto Conſtantinopolim redit: quem Juſtinus Aug. grate ſuſcipiens Magiſtrum militum facit, & Conſulatum dari permittit.

MAXIMO V. C. Coss. Traſamundus Vandalorum Rex Carthagine moritur: cujus uxor Amalafrida fugiens ad Barbaros, congreſſione facta, Capſæ juxta Eremum capitur, & in cuſtodia privata moritur.

Hilderic, qui ex Valentiniani Imp. filia à Giſerico captivata & Ugnerico juncta natus eſt, regnavit annis VII, menſ. III. Hic ergo ſacramento à deceſſore ſuo Traſamundo obſtrictus, ne Catholicis in regno ſuo aut Eccleſias aperiret, aut privilegia reſtitueret, priuſquam regnaret, ne ſacramenti terminos præteriret, præcepit & Sacerdotes Catholicos ab exilio redire, & Eccleſias aperire, & Bonifacium cum dogmatibus divinis ſatis ſtrenuum ad poſtulationem totius urbis Carthaginienſis Eccleſiæ Epiſcopum conſecravit.

Vitalianus Conſtantinopoli intra Palatium, loco, quem Delphicum Græco vocabulo dicunt, Iuſtiniani Patritii factione dicitur interfectus fuiſſe.

IUSTINO AUG. & APIONE Coss. Romanæ Eccleſiæ in Epiſcopatu, mortuo Symmacho, ſuccedit Hormiſda. Alexandrinæ Eccleſiæ adhuc Timotheus ſuperfuit. Antiochenæ Eccleſiæ Severus Chalcedonenſis Synodi obtrectator, quum à Iuſtino Imperatore quæreretur ad pœnas, fugit: & in ejus loco ſubſtituitur Paulus. Hieroſolymitanæ Eccleſiæ Ioannes præfuit. Conſtantinopolitanæ vero Eccleſiæ Ioanni Epiphanius ſuccedit Epiſcopus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Poſt Conſulatum II Juſtini, & Apionis, Juſtinus Auguſtus Juſtinianum nepotem ſuum ad Senatorum ſupplicationem invitus Cæſarem facit.

PHILOXENO & PROBO Coss.

MARBOTIO Cos. Juſtinus Imp. moritur.

ROMANORUM LII JUSTINIANUS regnat annis XXXIX menſ. VII. Huic erat uxor vocabulo Theodora.

JUSTINIANO AUG. COS. Orientales Eccleſiæ ejuſdem Principis juſſione IV Synodos, Conſtantinopolitanam, Epheſinam I, & Chalcedonenſem, atque Sanctorum CL Patrum fidem præſentibus ſacrificiis, publica voce ſuſcipiunt.

His diebus Stephanus præfectus Hiſpaniarum efficitur: qui tertio anno præfecturæ ſuæ in civitate Gerundenſi in concilio diſcinctus eſt.

DECIO V. C. COS. Theodoræ Auguſtæ factione unum de Trinitate paſſum non aſſerens ſecundum quid, ſed abſolute ſuſcipiendum cunctis generali lege imponit: & à Clericis atque Monachis ſubſcriptiones violenter exegit. Qua de cauſſa plurimi ſe ab Eccleſia ſubſtraxerunt, & Monachi à propriis monaſteriis receſſerunt, aſſerentes ſibi ſufficere fidem eorum, qui in præfatas ſanctas IV Synodos convenerunt.

* Hypatius.

LAMPADIO & ORESTE COSS. *Epatius Anaſtaſii Principis nepos tyrannidem Conſtantinopoli aſſumens, multis homium millibus in Circenſi ſpectaculo militari gladio cæſis, capitur, & nocte cum Pompejo occiditur, atque in rheuma jactatur.

His Coss. Amalaricus rex cum Zidiberto Francorum rege in Galliis ſuperatus Narbonenſi in prælio Barcinonem fugiens venit, ibique à Franco angone percuſſus interiit.

Poſt Conſulatum Lampadii & Oreſtis Geilimer apud Africam regnum cum tyrannide ſumit, & Carthaginem ingreſſus Hildericum regno privat, & cum filiis cuſtodiæ mancipat, atque Oamerdigum, multoſque nobilium perimit.

Poſt Conſulatum Lampadii & Oreſtis anno tertio. Beliſarius magiſter Romanæ militiæ duobus *ſuperatis præliis Tracium mirabiliter Perſicum prælio ſuperavit.

* ſuperatum.

JUSTINIANO AUG. III Cos. Geilimer Tyrannus multos nobilium Africæ provinciæ crudeliter extinguit, multorumque ſubſtantias per Bonifacium tollit.

JUSTINIANO IV Cos. Juſtinianus Imp. viſitatione Læti Epiſcopi ab Hunerico Vandalorum rege martyre facto exercitum in Africam, Beliſario Magiſtro militum duce, contra Vandalos mittit: quos idem Beliſarius prælio ſuperans, Gunthimer, & Gebamundum Gadinges Regis fratres perimit, ipſoque Gelimer Rege in fugam converſo, Africam capit, nonageſimo ſeptimo Vandalorum ingreſſionis anno. In ipſo etiam Beliſarii ingreſſu, priuſquam congreſſio fieret, Geilimer Tyrannus Hildericum Regem cum quibuſdam generis ejus affinib. occidit. Beliſarius Magiſter militum ac Patritius Geilimer Tyrannum capit, & eum cum divitiis ex rapinis Africæ conquiſitis Conſtantinopolim Juſtiniano Imperatori adducit.

BELISARIO V. C. Cos. Reparatus Carthaginienſis Eccleſiæ epiſcopatum poſt Bonifacium ſuſcipit. Hieroſolymitanæ vero Eccleſiæ præſulatum Petrus Joanni mortuo ſuccedit.

Poſt Conſulatum Beliſarii anno ſecundo. Juſtinianus Imperator libros de incarnatione Dominica edidit, & Illyricianos Epiſcopos ad ſubſcribendum coëgit.

Poſt Conſulatum Beliſarii anno III. Epiphanio Epiſcopo Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ mortuo, qui Joanni ſucceſſerat, Anthemius Epiſcopus *Eutychia Juſta Trapezontenſis, factione Theodoræ Auguſtæ, Conſtantinopolitanam pervadit Eccleſiam.

JOANNE V. C. COS. Romanæ Eccleſiæ poſt Ormiſdam Joannes, poſt Joannem Felix, poſt Felicem Bonifacius, poſt Bonifacium alius Joannes, & poſt Joannem Agapitus Epiſcopus ordinantur. Alexandrinæ Eccleſiæ Timotheo mortuo, qui Dioſcoro minori ſucceſſerat, duo, populi electione, perverſi ordinantur uno die Epiſcopi, Theodoſius ſcilicet & Gaianus. Quibus ordinatis Alexandria in utriſque eſt Chriſti inimicis diviſa. A Theodoſio enim Theodoſiani, & à Gajano Gajanitæ voluerunt appellari: quanvis æqualiter Synodum Chalcedonenſem non ſuſcipiant, & erroris Eutychetis & Dioſcori proprios faciant.

APIONE V. C. Cos. Severus Antiochenus hæreſis princeps, à quo Severiani vocantur, & Julianus Halicarnaſſenſis Epiſcopi, Apoſtolicæ fidei, & Chalcedonenſis Synodi impugnatores exilio Alexandriā Iuſtiniani juſſione mittuntur, ubi adverſus ſequaces Chalcedonenſis Synodi ſcribentes ex duabus unam in Chriſto naturam eſſe dixerunt, quam dudum Severus corruptam, & Iulianus adſtruit incorruptam. Alexandria, Ægyptus, & Libya in utriſque eſt Chriſti inimicis diviſa. Theodoſiani enim Severum, & Gajanitæ Iulianum ſecuti ſunt. Sed à Theodoſianis aliæ duæ hæreſes exierunt: una Agnoitarum, & altera Tritheitarum. Agnoitæ ſiquidem perverſitati, à qua exierunt, id

adjiciunt,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

adjiciunt, quod Chriſti divinitas ignoret futura, quæ ſunt ſcripta de die, & hora noviſſima. Tritheitæ vero ſicut tres perſonas in Trinitate, ita quoque tres adſtruunt Deos eſſe contra illud, quod ſcriptum eſt: Audi Iſrael: Dominus Deus tuus unus eſt. Et rurſum: Nullus Deus, niſi unus: &, Ego ſum Deus, & non eſt alius præter me.

JUSTINO v. c. Cos. Agapitus Archiepiſcopus Romanus Conſtantinopolim venit, & Anthemium Epiſcopum Conſtantinopolitanum Eccleſiæ perverſorem, Chalcedonenſis Synodi inimicum deponit, Theodoram Auguſtam ejus patronam communione privat, & Menam protinus Conſtantinopolitanæ Eccleſiæ Epiſcopum facit.

Theodoſius & Gaianus Alexandrini Epiſcopi cum ſuo errore damnati exilio transportantur. Sed Theodoſius Conſtantinopoli Sycas relegatus totum pene Palatium, & maximam regiæ urbis partem ſua perfidia maculavit. Quæ occaſio cunctis pene hæreſibus licentiam tribuit: ita ut non ſolum Theodoſianitæ, ſed & Gaianitæ monaſteria atq; oratoria apud urbem regiam conſtruxiſſent. Vixit enim Theodoſius præfatus hæreticus uſque ad primum Juſtini junioris Auguſti Conſulatum. Eo anno, Paulo Antiocheno Epiſcopo ſuperſtite, ſubrogatur Euphraſius.

BASILIO v. c. Cos. Agapito Archiepiſcopo Romano Conſtantinopoli mortuo, Silverius pro eo Epiſcopus ordinatur: Alexandrinæ vero Eccleſiæ Theodoſio atq; Gajano exulatis, * Paulus prior pro eis Zabinnenſiotarum Dioſcori hæretici prædeceſſoris ſui depoſitionem celebrans Palæſtino concilio deponitur: & pro illo Zoilus ordinatur Epiſcopus.

* Paulus Præſtor pro eis Tabennenſiotarum monachorum a defenſoribus Synodi Chalced. ordinatur Epiſcopus qui [illegible].

Hoc anno Francorum Reges [illegible] per Pampalonam Hiſpanias ingreſſi Cæſaraugustam venerunt; quam obſeſſam per tres dies omnem fere Tarraconenſem Provinciam depopulatione triverunt. His diebus inguinalis plaga totam pene contrivit Hiſpaniam.

Conſulatu præfato Stuzas apud Africam regnum in Eremi partibus cum Tyrannide aſſumit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno ſecundo. Theodoræ factione Auguſtæ, quæ occulta eſſe Synodi Chalcedonenſis nunquam deſtitit inimica, ex quo regnare cœpit, proſcriptionum inſidiæ præparantur. Silverius Romanus Epiſcopus exilio mittitur, & pro eo Vigilius ordinatur: à quo Theodora memorata Auguſta, priuſquam ordinaretur, occulto chirographo elicuit, ut Papa effectus in proſcriptione Synodi Chalcedonenſis tria capitula condemnaret, id eſt Epiſtolam Ibæ Edeſſeni ad Murim Perſam, quæ judicio Synodi Chalcedonenſis approbata, & orthodoxa judicata eſt, & geſtis Synodalibus ſociata. Theodorum dein Mopſueſtanum Epiſcopum ſynodaliter ſimiliter geſtis apud Antiochian ſub Ioanne Epiſcopo ejuſdem Eccleſiæ, & Chalcedone laudatum: & Theodoreti Cyri Epiſcopi dicta cum eodem Theodoreto Synodi Chalcedonenſis vocibus collaudata. Hic itaque Papa effectus ab Antonia Patritia Beliſarii uxore compellitur, ut Theodoſio Alexandrino, Anthemio Conſtantinopolitano, & Severo Antiocheno jampridem ab Apoſtolica ſede damnatis, tanquam Catholicis ſcriberet: & ita de fide, quemadmodum & illi, ſentiret. Cujus epiſtolæ illius tenor ita ſe habere probatur: DOMINIS, *& in Chriſti Dei Salvatoris noſtri charitate conjunctis fratribus, Theodoſio, Anthemio, & Severo Epiſcopis Vigilius Epiſcopus: Scio quidem quæ ad ſanctitatem veſtram ante fidei meæ credulitas, Deo juvante, pervenit. Sed quia modo glorioſa Domina & filia mea Patritia Chriſtianiſſima deſideria mea facit impleri, ut fraternitati veſtræ præſentia ſcripta tranſmitterem: ſalutans ego gratia, qua nos in Chriſto D. N. Salvatore conjungimur, eam fidem, quam tenetis, Deo jubente, & tenuiſſe me & tenere ſignifico: ſcientes illud inter nos, quod prædicamus, & legimus, quia anima una, & cor nobis ſit unum in Deo, profectus mei, qui eſt veſter, Deo juvante, nunciare vobis gaudia maturavi, ex meo animo fraternitatem veſtram, quæ optat, libenter amplectitur. Oportet ergo, ut hæc, quæ vobis ſcribo, agnoſcat: ſed magis tanquam ſuſpectum me ſapientia veſtra ante alios æſtimet ſe habere, ut facilius poſſit Deus, quæ cœpit operari, perficere. Et ſubſcriptio:* ORATE PRO ME DOMINI MEI FRATRES IN CHRISTI DOMINI NOSTRI SERVATORIS CHARITATE CONNEXI.

Horum exordia malorum generalis orbis terrarum mortalitas ſequitur, & inguinum percuſſione major pars populorum necatur.

Tiudi mortuo Thiudiſelus Gothos regit ann. [illegible], menſ. VII.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno III, Stuzas Tyrannus gentium multitudine ordinata Solomoni Magiſtro militiæ & Patritio Africæ Æduciq; Romanæ militiæ ducibus Cilio occurrit: ubi congreſſione facta, peccatis Africæ, Romanæ Reipub. militia ſuperatur, Solomon utriuſque.

. . . .

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno IV. Juſtinianus Imperator Acephalorum ſubreptionibus inſtigatus Vigilium Roma-

num Epiſcopum ſubtiliter compellit, ut ad urbem Regiam properaret, & ſub ſpeciem congregationis eorum, qui ab Eccleſiæ ſunt ſocietate diviſi, tria Capitula condemnaret.

Tudiſo mortuo Agila Gothos regit. ann. v. menſ. vi.

Hieroſolymitanæ Eccleſiæ præſulatum poſt Petrum Macarius ſuſcipit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno v. Stuza Tyrannus apud Africam, portu Taceæ congreſſione facta, Ioannis Romanæ militiæ ducis jaculo percuſſus eſt: pariq; vice & Ioannes Stuzæ: qui confeſtim alterutro utrique gladio ceciderunt: & Dominico die, quo pugna facta eſt, moriuntur.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno vi. Ferrandus Charthaginis Eccleſiæ Diaconus clarus habetur. Guntarith Magiſter militum Ariobindam Patritium Principemq; Romanæ apud Africam militiæ eo tempore ab Imp. miſſum Charthagine intra Palatium nocte perimit, & regnum cum tyrannide aſſumit. Hunc Charthaginis dux Artabanus trigeſimo ſexto regni ſui die prandentem interfecit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno iix. Iuſtinianus Imp. per diverſas Provincias in regni ſui finibus conſtitutas inſtantiſſime ſcribit: & Antiſtites cunctos præfata iii capitula damnare compellit. Euphemio Antiocheno Epiſcopo ſuccedit Donninus.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno ix. Illyriciana Synodus in defenſione iii Capitum Iuſtiniano Aug. ſcribit: & Benenatum primæ Iuſtinianæ Civitatis Epiſcopum obtrectatorem eorundem iii Capitum condemnat.

Theodora Auguſta Chalcedonenſis Synodi inimica canceris plaga corpore toto perfuſa vitam prodigioſe finivit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno x. Africani Antiſtites Vigilium Romanum Epiſcopum damnatorem iii Capitulorum ſynodaliter à Catholica communione, reſervato ei pœnitentiæ loco, recludunt, & pro defenſione memoratorum trium Capitulorum literas ſatis idoneas Iuſtiniano Principi per Olympium Magiſtranum mittunt. Eo tempore vii Facundi Hermianenſis Eccleſiæ Epiſcopi refulſere: quibus evidentiſſime declaravit tria ſæpefata Capitula in præſcriptione fidei Catholicæ & Apoſtolicæ Chalcedonenſis Concilii fuiſſe damnata.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno xi. Reparatus Archiepiſcopus Carthaginenſis Eccleſię, Firmus Numidarum Epiſcoporum Primates, & Primaſius, & Verecundus Concilii * Binzanteni Epiſcopi pro fidei cauſſa ad urbem Regiam ejuſdem præcepto Principis evocantur. Apollinarius Zoilo iii memorata capitula damnare nolenti Epiſcopus Alexandrinę Eccleſiæ ſubrogatur.

* Byzaceni.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno xii. Reparatus Archiepiſcopus plurimis calumniis impetitus pro eo, quod damnationi trium capitulorum memoratorum aſſenſum non præbuit, officio ſumptibuſque privatus, Eucayda exilio relegatur: & Primaſius Diaconus Apocriſiarius eius, poſtquam damnavit quæ ſunt ſynodaliter atque univerſaliter defenſata, eo ſuperſtite contra vota Cleri ſimulque & populi Epiſcopus Carthaginenſis Eccleſiæ ordinatur.

Firmus Concilii Numidiæ primas donis Principis corruptus damnationi eorundem capitulorum aſſenſum præbuit. Sed ad propria remeans in navi morte turpiſſima periit. Primaſius quoque Aquimetenſis monaſterio relegatus. Sed Boëtio Primate Byzanceni concilii morte prævento, ut ei ſuccederet, memoratæ damnationi protinus aſſenſit, reverſuſque ad ſua, quæ prius defendebat, validiſſimis perſecutionibus impugnavit, fidelibuſq; calumnias generando, eorumq; ſubſtantias auferendo. Sed in quibus peccavit, latere non potuit. Siquidem poſtquam à Catholicis ſui Concilii Antiſtitibus pro ſuis prævaricationibus condemnatus infelici morte exſtinguitur: & quæ conquiſierat fraude, fideliter à Iudicibus auferuntur Verecundus vero Eccleſiæ Nicenſis Epiſcopus in defenſione memoratorum perdurans Capitulorum Chalcedone urbe, ubi refugium fecerat, in diverſorio glorioſæ matris Euphemiæ de hac vita migravit ad Dominum. Macarius Hieroſolymitanus Epiſcopus ejicitur, & eo ſuperſtite Euſtochius ordinatur.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. an. xiii. Conſtantinopolim Synodus Iuſtiniani Principis præcepto colligitur: cui præſules ſedium aderant. Vigilius Romanus Epiſcopus, ſuperſtite Silverio, ordinatur: Apollinarius Alexandrinus, Zoilo vivente: Promotus Antiochenus * Dominus: * Euſtochius, Macario remoto Hieroſolymitano Epiſcopo, Epiſcopus factus: & Eutychius Conſtantinopolitanus, qui Menæ fuerat ſubrogatus. Ibi tria ſæpefata Capitula cum defendentibus ea damnationi ſubjiciunt, ſibique ipſis pœnitentiæ regreſ-

* Domnus alias Donninus.
* Eutocius

regreſſum pœnaliter intercludunt, tali ſe perpetuo anathemate obſtringentes, ſi aliquando abſolvere tentaverint, quæ damnationis ſententiæ ſubdiderunt. Quorum decretis Rusticus Romanæ Eccleſiæ Diaconus, & Felix Guillenſis Monaſterii Provinciæ Africanæ Hegumenos contradicentes ſcripto Thebaida in exilium cum ſuis ſociis tranſmittuntur. His itaq; geſtis terræmotus Vrbem Regiam à fundamentis concutiens ædificia plurima porticuſque dejecit, & Baſilicis conſiſtentibus altaria pene cuncta proſtravit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. annor. XIV. Frontinus Epiſcopus ad Vrbem Regiam evocatus pro defenſione trium eorundem Capitulorum *Antiochenſi primæ Thebaidæ Civitatis exilio deputatur: & pro eo ab hæreticis Petrus Salonenſi Eccleſiæ ordinatur.

*Antinoenſi.

Proconſularis concilii Provinciæ Africanæ ſacerdotes Rufini & Vini Epiſcoporum Reparati Archiepiſcopi obtrectatorum arte deluſi tanquam defenſoribus fidei occurrunt, & Primaſii Prævaricatoris Carthaginis Eccleſiæ communione, præter pauciſſimos, polluunt.

Dacius Mediolanenſis Epiſcopus Conſtantinopolim venit, & damnationi eorundem trium Capitulorum conſentiens eo die percuſſus occubuit.

Narſes Eunuchus ex Præpoſito Patritius Totilam Gothorum regem prælio apud Italiam mirabiliter ſuperat, ac perimit, & omnes ejus divitias tollit.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XV. Concilii Numidiæ Epiſcopi ad inſtar Proconſularium Sacerdotum collecti Cartaginem veniunt, & Primaſii ejuſdem Eccleſiæ incubatoris communione polluti, prævaricatoreſque effecti ad propria redeunt.

Victor Tununenſis Eccleſiæ Epiſcopus hujus auctor operis poſt cuſtodias ſimulque & plagas, quas Sala & Valericis perpeſſus, nec non in Monaſterio de Mandra primo ac ſecundo exilio Egi Mauritaniæ inſulæ, tertio Alexandrinæ una cum Theodoro Cebarſuſitanæ Eccleſiæ Epiſcopo pro præfatorum trium Capitulorum defenſione exilio mittitur: & carceri Caſtelli Diocleſiani poſt prætorianum carcerem truditur. Antiochenæ Anaſtaſius Domnino ſuccedit Epiſcopus.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XVI. Primoſus Carthaginenſis incubator Eccleſiæ ſibi nolentes aſſenſum præbere nunc fuſtibus, nunc cuſtodiis, nunc quoque exiliis affligit.

Victor & Theodoſius antefati Epiſcopi Africani de carcere ejiciuntur: & poſt diſputationes in Prætorio continuas dierum XV, ad aliam cuſtodiam Monaſterii Tabenenſiotarum, quod eſt apud Canopum XII millibus ab urbe Alexandrina, mittuntur.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XVII. Vigilius Romanus in inſula Sicilia moritur. Eo tempore Felix Hegumenus Monaſterii Gallitani exilio apud Sinopen de hac vita migravit ad Dominum.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XIIX. Pelagius Romanus Archidiaconus trium præfatorum defenſor Capitulorum Iuſtiniani Principis perſuaſione de exilio redit: & condemnans ea, quæ dudum conſtantiſſime defendebat, Romanæ Eccleſiæ Epiſcopus à prævaricatoribus ordinatur: qui fuit annis V.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno. XIX. Illyriciani Epiſcopi, præter parva monaſteria paruoſque fideles perſecutiones paſſi conſentiunt priſtinam fidem in irritum deducentes. Eo tempore Ugni Armeniam graviſſime vexaverunt.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XX. Bulgares Thraciam invadunt, & uſque ad Sucas Conſtantinopolim veniunt. Sergium Patritium, qui dudum Africanæ fuerat dux militiæ, capiunt: ſimulque diſtrahunt. Sed patritii Beliſarii armis fortiter debellati, pariterque fugati Danubium tranſierunt.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XXI. corpus Sancti Antonii Eremitæ repertum cum maximo honore Alexandriam perducitur, & in Baſilica Sancti Ioannis Baptiſtæ honorifice collocatur.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XXII. Frontinianus Salonenſis Epiſcop. de exilio Antinoenſi Ancyram Galatiæ tranſmutatur. Petrus ejus incubator Eccleſiæ moritur: & pro eo Prodinus ſubſtituitur.

Poſt Conſulatum Baſilii v. c. anno XXIII. Reparatus Archiepiſcopus Carthaginenſis Eccleſiæ exilio apud Euchaidam glorioſa confeſſione tranſit ad Dominum die VII Idus Ianuarii.

Eo anno Iuſtinianus Princeps legatos gentis * Abarorum, unde venerant facit *. *Avarum.

Anno XXXVII imperii præfati Principis Juſtiniani, Pelagius Romanus Epiſcopus ordinatur: præfuit ann. XI.

Euſtochius Hieroſolymitanus Epiſcopus, qui fuerat Macario ſuperſtite ordinatus, ejicitur: & rurſum Macarius reformatur.

Anno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Anno XXXVIII Imperatoris ejuſdem Muſicus, Brumaſius, Donatus, & Chryſonius Epiſcopi de Africa, & Victor, ac Theodorus Epiſcopus ſimiliter ex Ægypto ad Vrbem Regiam imperiali præcepto evocantur. Qui dum eidem Iuſtiniano Principi præſentes præſenti, & poſtea Eutychio Regiæ Vrbis Epiſcopo altercanti novæ ſuperſtitioni reſiſtunt, abinuicem ſegregati per monaſteria ejuſdem Vrbis cuſtodiæ mittuntur.

Anno XXXIX Imperii ſui Juſtinianus Eutychium Conſtantinopolitanum Epiſcopum damnatorem trium Capitulorum, & Euagrii Eremitæ Diaconi, ac Didymi Monachi & Confeſſoris Alexandrini, quorum laudes ſupra illuſtrium virorum ex auctoritate protulimus, exilio dirigit, & pro eo Iohannem ejuſdem erroris conſimilem Epiſcopum facit.

Eo anno Praſini apud Regiam Vrbem civile bellum faciunt, multoſque Reip. viros gladio frequenti congreſſione proſternunt. Sed eorum atroces plurimi poſtea à Juliano Præfecto extincti ſunt.

XL Imperii ſui anno Juſtinianus vitæ ſuſcepit finem indictione XV.

Theodorus Cabarſuſſitanus Epiſcopus defenſor trium Capitulorum exilio ad Vrbem Regiam eo menſe & die, quo Iuſtinianus, moritur: & juxta Confeſſores, quibus Vgnericus Vandalorum Rex linguas abſciderat, ſepelitur.

Iuſtinus junior Vigilantiæ ſororis Iuſtiniani Auguſti filius, patre Dulciſſimo natus cum tranquillitate populi magna Imperii ſumit ſceptra. Hujus conjunx Sophia Theodoræ Auguſtæ neptis aſſeritur.

Colliguntur omnes anni ab Adam primo homine, uſque ad navititatem D. N. Ieſu Chriſti ſecundum carnem, quæ facta eſt VMCXCIX. A navitate vero D. N. Ieſu Chriſti, quæ facta eſt XLIII Auguſti Octaviani Cæſaris imperii anno, uſque in annum Iuſtini primum Principis Rom. qui Iuſtiniano imperio ſucceſſit, anni DXXVII. Fiunt ſimul ab Adam, uſque in annum primum memorati Principis Rom. anni VMDCCLXVI.

HACTENUS VICTOR TUNUNENSIS

AB HINC HISTORIAM DUCIT VENERABILIS

PATER NOSTER

IOANNES ABBAS

MONASTERII BICLARIENSIS FUNDATOR.

Iſidorus de Viris illuſtribus cap. XLIV.

Joannes Gerundinenſis Eccleſiæ Epiſcopus nativitate Gothus, Provinciæ Luſitaniæ Scalabi natus. Hic quum eſſet adoleſcens, Conſtantinopolim perrexit, ibique Græca & Latina eruditione munitus, poſt decem & ſeptem annos in Hiſpaniam reverſus eſt eodem tempore, quo, incitante Leovigildo Rege, Arriana fervebat inſania. Hunc ſupradictus Rex, quum ad nefandæ hæreſis crudelitatem compelleret, & hic omnino reſiſteret, exilio truſus, & Barcinonem relegatus, per decem annos multas inſidias, & perſecutiones ab Arrianis perpeſſus eſt. Qui poſtea condidit Monaſterium, quod nomine BICLARO dicitur: ubi congregata Monachorum ſocietate ſcripſit regulam ipſi Monaſterio profuturam, ſed & cunctis Deum timentibus ſatis neceſſariam. Addidit in libro Chronicorum ab anno primo Juſtini junioris principatus, uſque in annum octavum Mauricii Principis Romanorum, & quartum Reccaredi regis annum hiſtorico, compoſitoque ſermone valde utilem hiſtoriam: & multa alia ſcribere dicitur, quæ ad noſtram notitiam non pervenerunt.

Post Euſebium Cæſarienſis Eccleſiæ Epiſcopum, Hieronymum toto orbe notum Presbyterũ, nec non & Proſperum virum religioſum, atq; Victorem Tununenſis Eccleſiæ Africanæ Epiſcopum, qui hiſtoriam omnium pene gentium ſumma brevitate & diligentia contexere viſi ſunt, & uſq; ad noſtram ætatem congeriem perduxerunt annorũ, & quæ acta ſunt in mundo, ad agnitionem noſtram tranſmiſerunt: nos ergo in adjutorio D. N. Ieſu Chriſti, quæ temporibus noſtris acta ſunt, ex parte quod oculata fide pervidimus, & ex parte quæ ex relatu fidelium didicimus, ſtuduimus ad poſteros noteſcenda brevi ſtilo tranſmittere.

Quintadecima ergo Indictione, ut dictũ eſt, Iuſtiniano mortuo, Iuſtinus junior nepos ejus Romanorum efficitur imperator.

ROMA-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ROMANORUM LIII regnat Juſtinus junior annis XI, qui Juſtinus anno primo regni ſui ea, quæ contra Synodum Chalcedonenſem fuerant commentata, deſtruxit, ſymbolumque ſanctorum CL Patrum Conſtantinopoli congregatorum, & in Synodo Chalcedonenſi laudabiliter receptum, in omni Catholica Eccleſia à populo concinendum intromiſit, priuſquam Dominica dicatur oratio.

Armeniorum gens, & Iberorum, qui à prædicatione Apoſtolorum Chriſti ſuſceperunt fidem, dum à Coſdra Perſarum Imperatore ad culturam idolorum compellerentur, renuentes tam impiam juſſionem, Romanis ſe cum provinciis ſuis tradiderunt: quæ res inter Romanos & Perſas pacis fœdera rupit.

Anno II memorati Principis, in Regia Urbe Ætherius & Additus Patritii, dum Iuſtino mortem vellent veneno potius, quam ferro per medicos inferre, detecti capitali ſententia puniri juſſi, prior à feris devoratus, ſecundus incendiis concrematus interiit. Juſtinus filius Germani Patritii, conſobrinus Juſtini Imperatoris, factione Sophiæ Auguſtæ in Alexandria occiditur. His temporibus Athanaildus rex Gothorum in Hiſpania vitæ finem ſuſcepit: & Luiba pro eo in regnum provehitur.

Anno III Juſtini Imp. Garamantes per legatos paci R.P. & fidei Chriſtianæ ſociari deſiderantes poſcunt: qui ſtatim utrunque impetrant. Theodorus præfectus Africæ à Mauris interfectus eſt. Mauritarum gens his temporibus fidem recipit. Hujus imperii anno III Leovigildus germanus Luibani Regis, ſuperſtite fratre, in regnum citerioris Hiſpaniæ conſtituitur: Goſuintham relictam Athanaildi in conjugium accipit: & provinciam Gothorum, quæ jam pro rebellione diverſorum fuerat diminuta, mirabiliter ad priſtinos revocat terminos.

Anno IV Juſtini Imp. qui eſt Leovegildi Regis ſecundus annus, Theoctiſtus Magiſter militum provinciæ Africanæ à Mauris bello ſuperatus interiit.

Leovegildus Rex loca Baſtanię & Malacitanæ urbis, repulſis militibus, vaſtat: & victor ſolio redit. Juſtinus Imper. per Tiberium excubitorum comitem in Thracia bellum genti Barbarorum ingerit, & victor Tiberius Conſtantinopolim redit, In provincia Gallæciæ, Miro poſt Theodomirum Suevorum Rex efficitur.

Anno V Iuſtini Imp. qui eſt III Leovegildi Regis annus, Iuſtinus Imperator Armeniam & Iberiam, repulſis Perſis, Romanas provincias facit: & bellum Perſarum Imp. per duces * parcit. Amabilis Magiſter militiæ Africanæ à Mauris occiditur. Leovegildus Rex Aſinodam fortiſſimam civitatem proditione cujuſdam Frainidanei nocte occupat: & militibus interfectis memoratam urbem ad Gothorum revocat jura. Donatus Abbas monaſterii Pernitani mirabilium operator clarus habetur.

* Peragit.

Anno VI Iuſtini Imp. qui eſt Leovegildi Regis IV annus, Gepidarum regnum finem accepit, qui à Longobardis prælio ſuperati, Cunicmundus Rex campo occubuit: & theſauri ejus per Traſaricum Arrianæ ſectæ Epiſcopum, & Reptilanem Cunicmundi nepotem Iuſtino Imp. Conſtantinopolim ad integrum perducti ſunt. Leovegildus Rex Cordubam civitatem diu Gothis rebellem nocte occupat, & cæſis hoſtibus propriam facit: multaſque urbes & caſtella, interfecta ruſticorum multitudine, in Gothorum dominium revocat. Miro Suevorum Rex bellum contra Aragones movet. Domnus Helenenſis Eccleſiæ Epiſcopus clarus habetur.

Anno VII Iuſtini Imp. qui eſt Leovegildi V annus, Alboinus Longobardorum Rex factione conjugis ſuæ à ſuis nocte interficitur. Theſauri vero ejus cum ipſa Regina in Reip. Romanæ ditionem obveniunt: & Longobardi ſine Rege & theſauro remanſere. His diebus Luiba Rex vitæ finem accepit: & Hiſpania omnis in regno & poteſtate Leovegildi Regis Galliaque Narbonenſis concurrit. Iuſtinus Imperator gravi infirmitate concutitur: quæ infirmitas ab aliis quidem cerebri motio, ab aliis Dæmonum vexatio putabatur. In Regia Urbe mortalitas inguinalis plagæ exardeſcit: in qua multa millia hominum vidimus defuiſſe. Leovegildus Rex Sabariam ingreſſus Sapos vaſtat, & provinciam ipſam in ſuam redigit ditionem: duoſque filios ſuos ex amiſſa conjuge Ermenegildum & Recaredum conſortes regni facit. Legati gentis Macuritarum Conſtantinopolim veniunt: dentes elephantinos, & camelopardalim Juſtino Principi munera afferentes ſibi cum Romanis amicitias collocant. Poſt Johannem Romanæ Eccleſiæ Benedictus ordinatur Epiſcopus. Præfuit annis IV. Mauſona Emeritenſis Eccleſiæ Epiſc. in noſtro dogmate clarus habetur.

Anno

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Anno IIX Juſtini, qui eſt Leovegildi VI annus, Perſæ cum Romanis pacis fœdera rumpunt: & congreſſione facta Daras civitatem fortiſſimam bello ſuperant, & cæſa multitudine Romanorum memoratam urbem ingreſſi depopulati ſunt.

His diebus Leovigildus Rex Cantabriam ingreſſus provinciæ pervaſores interficit: Amaya occupat: opes eorum pervadit, & provinciam in ſuam revocat ditionem.

Juſtinus Imp. Tiberium, quem ſuperius Excubitorum Comitem diximus, Cæſarem facit, & non multo poſt imperiali faſtigio provehit, & Reip. principem deſignat. Hujus Tiberii Cæſaris die prima in Regia Urbe inguinalis plaga ſedata eſt.

Anno IX Juſtini Imperatoris, qui eſt Leovevildi Regis VII annus, Coſdroes Perſarum Imperator cum nimia multitudine exercitus ad vaſtandos Romanorum terminos promovet: cui Juſtinianus Dux Romanæ militiæ, & Magiſter militum Orientis à Tiberio deſtinatus bellum parat: & in campos, qui inter Daras & *Nezinios ponuntur, [* Neziuios.] forti pugna congreſſus, habens ſecum gentes fortiſſimas, quæ barbaro ſermone Hermam nuncupantur, memoratum Imperatorem bello ſuperat. Quo cum ſuo exercitu in fugam verſo, caſtra ejus pervadit: & provinciæ Perſidæ fines victor Iuſtinianus vaſtat, exuviaſque eorum pro triumpho Conſtantinopolim dirigit, XXIV Elephantos inter cætera, qui magnum ſpectaculum Romanis in Urbe Regia exhibuerunt. Prædam vero de manubiis Romanorum . . . : . . . . Perſarum multitudo ob nimiam vilitatem nummo publico venundata ſunt. Leovegildus Rex * Aregenſes * montibus ingreditur. [*Aragonenſes. *montes.] Aſpidium loci Seniorem cum uxore & filiis captivos ducit, opeſque ejus ac loca in ſuam redegit poteſtatem. Aramundarus Saracenorum Rex Conſtantinopolim venit, & cum ſtemate ſuo, & donis Barbariæ Tiberio Principi occurrit. Qui à Tiberio benigne exceptus, & donis opimis exornatus ad patriam abire permiſſus eſt.

Anno X Iuſtini Imp. qui eſt Leovegildi Regis VIII annus, Bandarius gener Juſtini Principis à Longobardis prælio vincitur: & non multò poſt vitæ finem accipit. Romanus filius Anagaſti Patritii, Magiſter militiæ genti Suevorum Regem vivum cœpit: quem cum ſuo theſauro, uxore, & filiis Conſtantinopolim adducit, & provinciam ejus in Romanorum dominium redigit. Leovegildus Rex in Gallæcia Suevorum fines conturbat. & à Rege Mirone per legatos rogatus pacem eis pro parvo tempore tribuit. Sclavini in Thracia multas urbes Romanorum pervadunt: quas depopulatas vacuas reliquere. Abares litora maris captioſe obſident, & navibus litora Thraciæ navigantibus ſatis infeſti ſunt. Poſt Benedictum Romanæ Eccleſiæ Pelagius junior ordinatur Epiſcopus. Præeſt ann. XI.

Anno XI regni ſui Juſtinus diem clauſit extremum, & Tiberius ſingulare obtinuit imperium.

ROMANORUM LIV Tiberius regnat annis VI.

Anno ergo primo imperii Tiberii, qui eſt Leovigildi annus IX, Abares Thracias vaſtant, & Regiam urbem à muro longe obſident. Leovigildus Rex Oroſpedam ingreditur, & civitates atque caſtella ejuſdem provinciæ occupat, & ſuam provinciam facit: & non multo poſt inibi Ruſtici rebellantes à Gothis opprimuntur: & poſt hæc integra à Gothis poſſidetur Oroſpeda.

Anno II Tiberii Imperatoris, qui eſt Leovigildi annus X, Gennadius Magiſter militum in Africa Mauros vaſtat: Gaſmulem fortiſſimum Regem, qui jam tres Duces ſuperius nominatos Romani exercitus interfecerat, bello ſuperat, & ipſum Regem gladio interficit. Tiberius Mauricium Excubitorum Comitem Magiſtrum militiæ Orientis inſtituit, & ad repugnandum Perſis direxit. Romani contra Longobardos in Italia lacrymabile bellum gerunt.

Leovegildus Rex extinctis undique tyrannis, & pervaſoribus Hiſpaniæ ſuperatis ſortitus requiem propria cum plebe reſedit, & civitatem in Celtiberia ex nomine filii condidit, quæ Recopolis nuncupatur: quam miro opere, & mœnibus, & ſuburbanis adornans privilegia populo novæ urbis inſtituit. Joannes Presbyter Eccleſiæ Emeritenſis clarus habetur.

Anno III Tiberii Imp. qui eſt Leovigildi XI annus, Abares a finibus Thraciæ pelluntur, & partes Græcię, atque Pannonis occupant. Leovegildus Rex Hermengildo filio ſuo filiam Siſberti Regis Francorum in matrimonium tradit: & provinciæ partem ad regnandum tribuit. Leovigildo ergo quieta pace regnante adverſariorum domeſtica rixa conturbat. Nam eodem anno filius ejus Hermenegildus factione Goſuinthæ Reginæ tyrannidem aſſumens in Hiſpali civitate rebellione

facta

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

facta recluditur, & alias civitates atque caſtella ſecum contra patrem rebellare facit. Quæ cauſſa in provincia Hiſpaniæ tam Gothis, quam Romanis majoris exitii, quam adverſariorum infeſtatio fuit. Novellus Complutenſis Epiſcopus clarus habetur.

Anno $\overline{\text{IV}}$ Tiberii, qui eſt Leovegildi $\overline{\text{XII}}$ annus, Mauricius Magiſter militum Orientis contra Perſas bellum movet, & repulſa Perſarum multitudine in Oriente hiemavit. Leovigildus Rex in urbem Toletanam Synodum Epiſcoporum Sectæ Arrianæ congregat, & antiquam hæreſim novello errore emendat dicens de Romana religione ad noſtram Catholicam fidem venientes non debere baptizari, ſed tantummodo per manus impoſitionem, & communionis præceptionem * pollui & gloriam Patri per Filium in Spiritu ſancto * dare. Per hanc ergo ſeductionem plurimi noſtrorum cupiditate potius impulſi in Arrianum dogma declinant.

*ablui
*dari.

Anno $\overline{\text{V}}$ Tiberii, qui eſt Leovegildi $\overline{\text{XIII}}$ annus, Longobardi in Italia Regem ſibi ex ſuo genere eligunt vocabulo Antarich, cujus tempore & milites Romani omnino ſunt cæſi: & terminos Italiæ Longobardi ſibi occupant. Sclavinorum gens Illyricum, & Thracias vaſtant.

Leovegildus Rex partem Vaſconiæ occupat, & civitatem, quæ Victoriacum nuncupatur, condidit. Tiberius Imperator Magiſtro militum Orientis filiam ſuam in conjugium tradit.

Anno VI Tiberii, qui eſt Leovegildi $\overline{\text{XIV}}$ annus, Tiberius vitæ terminum dedit, & Mauricius pro eo Romanorum Imperator efficitur.

ROMANORUM $\overline{\text{XV}}$ MAURICIUS regnat annos XX Leovegildus Rex exercitum ad expugnandum tyrannum filium colligit.

Anno ergo primo Mauricii Imperatoris, qui eſt Leovegildi Regis $\overline{\text{XV}}$ annus, Leovegildus Rex civitatem Hiſpalenſem congregato exercitu obſidet, & rebellem filium gravi obſidione concludit: in cujus ſolatio Miro Suevorum Rex ad expugnandam Hiſpalim devenit, ibique diem clauſit extremum: cui Eburicius filius in provincia Gallæciæ in regnum ſuccedit. Interea Leovegildus Rex ſupradictam civitatem nunc fame, nunc ferro, nunc Bætis concluſione omnino conturbat.

Anno II Mauricii Imperatoris, qui eſt Leovegildi XVI annus, Leovegildus muros Italicæ antiquæ civitatis reſtaurat: quæ res maximum impedimentum Hiſpalenſi populo exhibuit. His diebus Andeca in Gallæcia Suevorum regnum cum tyrannide aſſumit: & Siſeguntiam relictam Mironis Regis in conjugium accepit: Eboricum regno privat, & Monaſterii monachum facit. Leovegildus Rex filio Hermenegildo ad Rempubl. commigrante, Hiſpalim pugnando ingreditur: Civitates, & Caſtella, quas filius occupaverat, cepit, & non multo poſt memoratum filium in Cordubenſi urbe comprehendit, & regno privatum in exilium Valentiam mittit.

Mauricius Imperator contra Longobardos, Francos per conductelā movet: quæ res utrique genti non parva contulit damna.

Eutropius Abba Monaſterii Servitani diſcipulus ſancti Donati clarus habetur.

Anno III Mauricii, qui eſt Leovegildi $\overline{\text{XVII}}$ annus, Mauricius per Duces bellum infert. Leovegildus Rex Gallæcias vaſtat. Andecanim Regem comprehenſum regno privat. Suevorum gentem, theſaurum, & patriam ſuam in poteſtatem redigit, & Gothorum provinciam facit. Hermenegildus in urbe Tarraconenſi à Sisberto interficitur.

Franci Galliam Narbonenſem occupare cupientes cum exercitu ingreſſi: in quorum congreſſionem Leovegildus Recaredum filium obviam mittens: & Francorum eſt ab eo exercitus repulſus, & provincia *Gallæciæ ab eorum infeſtatione eſt liberata. Caſtra vero duo quum nimia hominum multitudine unum pace, alterum bello occupat. Caſtrum vero, qui Hodierno vocatur, tutiſſimum valde in ripa Rodani fluminis ponitur: quod Recaredus Rex fortiſſima pugna aggreſſus obtinuit: & victor ad patrem patriamque redit. Andeca vero regno privatus tondetur, & honore Presbyteri poſt regnum honoratur. Non dubium quod in Eiborico Regis filio rege ſuo fecerat, patitur: & exilio Pacenſi urbe relegatur. Malaricus in Gallæcia tyrannidem aſſumens quaſi regnare vult: qui ſtatim à Ducibus Leovegildi oppreſſus comprehenditur, & Leovegildo vinctus præſentatur. Leander Hiſpalenſis Eccleſ. Epiſc. clarus habetur.

* Galliæ

Anno IV Mauricii Imperatoris, qui eſt Leovegildi Regis $\overline{\text{XVIII}}$ annus, Anthane Longobardorum Rex cum Romanis congreſſione facta ſuperat, & cæſa multitudine militum Romanorum Italiæ fines occupat.

Hoc anno Leovegildus Rex diem clauſit extremum: & filius ejus Recaredus cum tranquillitate regni ejus ſumit ſceptra.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Anno v Mauricii Imperatoris Romanorum, qui eſt Recaredi Regis primus feliciter annus, Mauricius Theodoſum filium ſuum ex filia Tiberii Imp. natum Cæſarem facit. Pelagio juniore mortuo, Romanæ Eccleſiæ Gregorius in Epiſcopatum ſuccedit. Præeſt annis xv. Romani per Francorum adjutorium Longobardos vaſtant, & provinciæ Italiæ partem in ſuam redigunt poteſtatem. Sisbertus interfector Hermegildi morte turpiſſima perimitur. Recaredus primo regni ſui anno, menſe x, Catholicus, Deo juvante, efficitur, & ſacerdotes Sectæ Arrianæ ſapienti colloquio aggreſſus ratione potius, quam imperio converti ad Catholicam fidem facit: gentemque omnium Gothorum & Suevorum ad unitatem & pacem revocat Chriſtianæ Eccleſiæ. Sectæ Arrianæ, gratiâ divina, in dogmate veniunt Chriſtiano.

Deſiderius Francorum Dux Gothus ſatis infeſtus à Ducibus Recaredi Regis ſuperatur: & cæſa Francorum multitudine in campo moritur.

Recaredus Rex aliena à prædeceſſoribus direpta & fiſco ſociata placabiliter reſtituit. Eccleſiarum & Monaſteriorum conditor & ditator efficitur.

Anno vi Mauricii, qui eſt Recaredi ii annus, quidam ex Arrianis Sunna Epiſcopus, & Seggo cum quibuſdam tyrannidem aſſumere cupientes deteguntur. Convicti Sunna exilio truditur, & Seggo manibus amputatis in Gallæciam exulans mittitur. Mauricius Theodoſium filium, quem ſupra Cæſarem diximus, Romanorum Imperatorem facit.

Anno vii Mauricii, qui eſt Recaredi Regis iii annus, Uldila Epiſcopus cum Goſuintha Regina inſidiantes Recaredo manifeſtantur: & fidei Catholicæ communionem, quam ſub ſpecie Chriſtiana quaſi ſumentes projiciunt, publicantur. Quod malum in cognitionem hominum deductum, Uldila exilio condemnatur: Goſuintha vero Catholicis ſemper infeſta vitæ tunc terminum dedit. Francorum exercitus à Gonterano Rege tranſmiſſus, Boſone Duce, in Galliam Narbonenſem obveniunt, & juxta Carcaſſonenſem urbem caſtra metati ſunt. Cui Claudius Luſitaniæ Dux à Recaredo Rege directus obviam inibi occurrit: cum quo congreſſione facta, Franci in fugam vertuntur: & direpta caſtra Francorum: & exercitus à Gothis cæditur. In hoc ergo certamine gratia divina, & fides catholica, quam Recaredus Rex in Gothis fideliter adeptus eſt, eſſe noſcitur operata: quoniam non eſt difficile Deo noſtro, * ſi in paucis una in * multis detur victoria. Nam Claudius Dux cum ccc viris lx millia ferme Francorum noſcitur infugaſſe, & maximam eorum partem gladio trucidaſſe. Non immerito Deus laudatur temporibus noſtris in hoc prælio eſſe operatus, qui ſimiliter ante multa temporum ſpatia per manum Ducis Gedeoni mccc viris multa millia Madianitarum Dei populo infeſtantium noſcitur extinxiſſe.

* ſi paucis
* multos

Anno iix Mauricii Imperatoris, qui eſt Recaredi iv annus, ſancta Synodus Epiſcoporum totius Hiſpaniæ, Galliæ, & Gallæciæ in urbe Toletana, præcepto Principis Recaredi congregatur Epiſcoporum numero lxxii. in qua Synodo intererat memoratus Chriſtianiſſimus Recaredus ordinem converſionis ſuæ & omnium Sacerdotum, vel gentis Gothicæ confeſſionem tomo ſcriptam manu ſua Epiſcopis porrigens, & omnia, quæ ad profeſſionem fidei Orthodoxæ pertinent, innoteſcens cujus tomi ordinem decrevit ſancta Epiſcoporum Synodus Canonicis applicare monumentis. Summa tamen Synodalis negotii penes ſanctum Leandrum Hiſpalenſis Eccleſiæ Epiſcopum, & beatiſſimum Eutropium Monaſterii Servitani Abbatem fuit. Memoratus vero Recaredus Rex, ut diximus, ſancto intererat Concilio renovans temporibus noſtris antiquum Principem Conſtantinum Magnum ſanctam Synodum Nicenam ſua illuſtraſſe præſentia: nec non & Martianum Chriſtianiſſimum Imperatorem, cujus inſtantia Chalcedonenſis Synodi decreta formata ſunt. Siquidem & in Nicena urbe hæreſis Arriana & initium ſumpſit, & damnationem meruit, radicibus non amputatis. Chalcedone vero Neſtorius & Eutychius una cum Dioſcoro ipſorum patrono, & hæreſibus propriis condemnati ſunt. In hac vero ſancta Toletana Synodo Arrii perfidia poſt longas Catholicorum neces atque innocentium ſtrages ita radicitus amputata eſt, inſiſtente Principe memorato Recaredo Rege, ut ulterius non pullulet, Catholica ubique pace data Eccleſiis. Hæc ergo nefanda hæreſis, ſecundum quod ſcriptum eſt, *De domo Domini exiet tentatio ab Alexandria, &c.* detegente ſancto Alexandro ejuſdem urbis Epiſcopo, per Arrium Presbyterum inolevit: qui in Nicena Synodo cccxiix Epiſcoporum judicio, vigeſimo imperii Conſtan-

ſtantini ſenioris anno ſynodaliter damnationem cum proprio errore ſuſcepit. Quæ poſt hæc non ſolum Orientis, & Occidentis partem maculavit, ſed & Meridianam & Septentrionis plagam, & ipſas inſulas ſua perfidia irretivit. A vigeſimo ergo Conſtantini Principis anno, quo tempore Hæreſis Arriana initium ſumpſit, uſque in octavum annum Mauricii Principis Romanorum, qui eſt Recaredi quartus regni annus, anni ſunt CCLXVI, quibus Eccleſia Catholica hujus Hæreſis infeſtatione laboravit. ſed favente Deo vicit, quoniam fundata eſt ſuper petram. In his ergo temporibus, quibus omnipotens Deus, proſtrato veternoſæ Hæreſis veneno, pacem ſuæ reſtituit Eccleſiæ, Imperator Perſarum Chriſti ſuſcepit fidem, & pacem cum Mauricio Imperatore firmavit. Recaredo ergo Orthodoxo quieta pace regnante, domeſticæ inſidiæ prætenduntur. Nam quidam ex cubiculo ejus etiam Provinciæ Dux, nomine Argimundus, adverſus Recaredum Regem tyrannidem aſſumere cupiens, ita ut, ſi poſſet, eum & regno privaret & vita. Sed nefandi ejus conſilii detecta machinatione, comprehenſus, & in vinculis ferreis redactus, habita diſcuſſione, ſocii ejus impiam machinationem confeſſi condigna ſunt ultione interfecti. Ipſe autem Argimundus, qui regnum aſſumere cupiebat, primum verberibus interrogatus, deinde turpiter decalvatus, poſt hæc dextra amputata, exemplum omnibus in Toletana urbe Aſino ſedens pompizando dedit, & docuit famulos dominii non eſſe ſuperbos.

CHRONICI IOAN. ABBATIS BICLAR. FINIS.

IDATII EPISCOPI CHRONICON ET FASTI CONSVLARES.

Ex editione IAC. SIRMONDI
Lutetiæ Pariſ. MDCXIX.

LECTORI.

De Chronico & Faſtis Idatii.

IDATII Chronicon, cujus excerpta tantum quædam ab Henrico Caniſio primùm, deinde à Joſepho Scaligero edita fuerant, integrum nunc demum indidem prodit, unde nuper Romæ vulgari cœptum eſt. ex antiquo videlicet codice noſtro, quem qui Romanam editionem curavit, quia Pariſiis eſſe audiverat, Pariſienſem appellavit: nos Metenſem potius dicturi eramus quòd Metis olim exſcriptum arbitremur; inde certè ad nos ex Monaſterio non ignobili nec obſcuro pervenerit. Quanti autem meritò eſſe debeat hic libellus, tute, Lector, ſtatim agnoſces. Intelliges enim, non ſolùm ab hoc fonte hauſta ea eſſe, quæ de Gothorum, Suevorum, aliarùmque gentium rebus in Hiſpania Galliáque per ea tempora geſtis, apud Iſidorum, & alios ſcriptores, non aliis fermè quàm Chronici hujus verbis contexta leguntur: ſed alia præterea tum ad ſacram, tum ad civilem hiſtoriam plurima hic doceri, quæ ut ceteris omnibus intacta qui extant, ipſi nos etiam, niſi ab Idatio prodita eſſent, ignorare cogeremur. Facile ergo judicabis, publici uſus fuiſſe, ut non diutius hoc beneficio careremus. Nec verò minor, ut ſpero, erit gratia Faſto-

rum Conſularium, quos Chronico adjecimus, Idatianóſque jam alibi nominavimus: non tam quòd in eodem codice Idatii Chronico ſubjiciebantur; quàm quòd rerum & verborum in utroque opere affinitas & cognatio, epocharúmque & temporum par obſervatio, totius denique ſcriptionis color idem ac genius eundem utriuſque auctorem fuiſſe ſatis oſtendant, tametſi auctoris nomen nullum præferat Inſcriptio, quæ his verbis ibi concepta eſt, DECLARATIO CONSULUM EX QUO PRIMUM ORDINATI SUNT. Etſi porrò in exemplari noſtro procedebant hi Faſti ad ſecundum uſque Anthemii Conſulatum, hoc eſt ad ea tempora, in quibus Idatii Chronicon deſinit, atque à primis orſi Conſulibus, omnia exinde ad eum uſque annum paria Conſulum percenſebant: nobis tamen, dum aliud conſilium dies proferat, ſatius in præſens viſum eſt, eam duntaxat partem edi, quæ & ab antiquariis minùs fuerat depravata, & memorabilium rerum varietate, atque fructu tibi acceptior, jucundiórque fore videbatur. Fruere itaque, Lector, & vale.

DE NUMERORUM NOTIS, QUÆ CHRONICI ET FASTORUM marginibus affixæ ſunt.

IN Chronico Idatii, præter Olympiadas, & ſingulorum Imperatorum annos, qui ordine digeruntur, duo præcipuè numeri adnotantur. Unus major, cujus initium ducitur ab Abrahamo, hoc eſt ab exordio Chronici Euſebiani. Nam cùm Euſebii Chronicon continuaret Idatius, conſequens erat, ut illius etiam epochas ſectaretur. Hic igitur prior numerus eſt Euſebianus. Alter eſt æra Hiſpanicæ, quam in Faſtis quoque, ut Hiſpanis uſitatam & familiarem adjecit. Hæc verò Chriſti natalem XXXVIII. *tantum annis antecedit, cùm numerus Euſebianus præcedat annis* ĪI. XV. *Quare ſi adſignata æra, Chriſti annum indagari placet, deducendi ab æra ſunt anni* XXXVIII. *Verbi gratia, Barbarorum in Hiſpanias ingreſſum in Chronico pag.* 10. *& in Faſtis pag.* 63. *contigiſſe notat æra* CCCCXLVII. *deduc annos octo & triginta, reliqui fiunt* CCCCIX. *Is ergo Chriſti annus fuit, cùm Barbari in Hiſpanias penetrarunt. Quod ſanè confirmant reliqui etiam characteres, qui unà ibidem comparantur. Olympias enim* CCXCVII. *& Conſules Honorius* VIII. *Theodoſius* III. *& feria tertia quarto Calendas Octobris, omnia congruunt anno Chriſti* CCCCIX. *Rurſus pag.* 40. *prodigia quædam in Gallæcia* VI. *Nonas Martias viſa, eámque feriam ſextam fuiſſe narrat in Chronico, æra quingenteſima. Si de quingentis tollantur* XXXVIII. *reſtant* CCCCLXII. *Annus ergo Chriſti fuit* CCCCLXII. *in quem & feria item illa quadrat, & Severi Aug. qui Majoriano ſucceſſit, annus ſecundus, cui hæc adſcripta ſunt. Atque in hunc modum ratiocinari in ceteris licebit, niſi ſi quando numeri ſuis locis antiquariorum culpa moti ſcrutantium induſtriam & conatum eludent.*

VETERVM DE IDATIO TESTIMONIA.

Leo Magnus ſub finem epiſtolæ XCI. *ad Turibium Epiſcopum Aſturicenſem.*

SI autem aliquid, quod abſit, obſtiterit, quo minus poſſit celebrari generale Concilium, Gallæciæ ſaltem in unum conveniant Sacerdotes. quibus congregatis fratres noſtri HYDATIUS & Ceponius imminebunt, conjuncta cum eis inſtantia tua, quo citius vel provinciali conventu remedium tantis vulneribus adferatur. *Neque enim mihi dubium, quin hic noſter ſit Hydatius, Epiſcopus Gallæciæ, qui unà cum Turibio, ut Chronici pagina* 24. *declarat, adverſus hæreticos laborabat. Hydatium autem* Ἰδάτιον, *origine Græca dictum fuiſſe veriſimile eſt, cùm ita quoque ſcribatur in eodem exemplari noſtro, & apud Sigebertum, & alios.*

Ex Libello de XII. *Scriptoribus Eccleſiaſticis, qui Iſidoro & Ildefonſo ſubjici ſolet.*

IDATIUS provinciæ Gallæciæ Epiſcopus, ſecutus Chronicam Euſebii Cæſarienſis Epiſcopi, ſeu Hieronymi preſbyteri, quæ uſque hodie in Valentis Auguſti imperium edita declaratur, dehinc ab anno primo Theodoſii Auguſti, uſque in annum imperii Leonis VIII. ſubjunctam ſequitur hiſtoriam: in qua magis barbararum gentium bella crudelia narrat, quæ premebant Hiſpaniam. Deceſſit ſub Leone principe, ultima jam penè ſenectute, ſicut etiam præfationis ſuæ demonſtrat initio.

Sigebertus de viris Illuſtribus, cap. XVIII.

IDATIUS Lemicæ Hiſpaniarum urbis Epiſcopus Chronicam initiatam à primo Theodoſii Imperatoris Conſulatu compoſuit. *In vulgari Chronico Sigeberti Idatius Chronicon ſuum perduxiſſe dicitur ad Chriſti uſque annum* CCCCXC. *Zenonis Auguſti* XVII. *quod falſum eſt, cùm viginti antè minimùm annis ſub Leone Auguſto ſcribendi vivendíque finem fecerit, ut ſuperiora declarant.*

PRÆFATIO.

IDATIUS ſervus D. N. JESU Chriſti univerſis fidelibus in Domino noſtro JESU Chriſto, & ſervientibus ei in veritate ſalutem.

PROBATISSIMORUM *in omnibus virorum ſtudia, quos præcipuè in fide Catholica, & converſatione perfecta teſtes veritatis divini cultus docet adſertio, ut ornantur decore dictorum, ita & commendantur honore meritorum, ut miram in omni opere ſuo obtineant firmitatem. Verùm* IDATIUS *provinciæ Gallæciæ natus in Lemica civitate, mage divino munere, quàm proprio merito, ſummi præſul creatus officii, ut extremus plagæ, ita extremus & vitæ, perexiguum informatus ſtudio ſeculari, multo minus docilis ſanctæ lectionis volumine ſalutari; ſanctorum & eruditiſſimorum patrum in præcedenti opere ſuo, pro capacitate proprii ſenſus aut verbi, oſtenſum ab his ſecutus exemplar. Quorum primus Euſebius Cæſarienſis Epiſcopus, qui Eccleſiaſticas ſui numeri libris ſcripſit hiſtorias, ab initio Nini regnantis Aſſyriis, & ſancti Abrahæ Patriarchæ Hebræis, & reliquorum contemporales his annos regum, in viceſimum Conſtantini Auguſti quo imperabat annum, Græci ſermonis Chronographiæ concludit hiſtoria. Poſt hunc ſucceſſor ſyngrapheus perfectus univerſis factorum dictorúmque monimentis, Hieronymus presbyter, idem Euſebius cognomento, de Græco in Latinum ſcripturæ hujus interpres, à viceſimo anno ſupradicti Imperatoris in quartum decimum Valentis Auguſti annum ſubditam texit hiſtoriam. Eſto ut in ſanctis quibus deguit Hieroſolymorum locis, à memorato Valentis anno in tempus, quo in præſenti vita duravit, fortè quamplurima de his quæ ſunt inſecuta ſubjecerit: quia haud unquam, dum valuit, à diverſo ſtyli opere ceſſavit. Quem quodam tempore propriæ peregrinationis in ſupradictis regionibus adhuc infantulus vidiſſe me certus ſum. Qui poſt aliquot annos beato ut erat manſit in corpore. Si tunc proprio operi quod ſubdidit aliqua ſubjunxerit, apud eos, ad quos ſcriptorum ejus omne opus vel ſumma pervenit, certa & plena cognitio eſt. Sed quoniam in cujuſdam ſtudii ſui ſcriptura dixiſſe eum conſtat, debacchantibus jam in Romano ſolo barbaris omnia haberi permixta, atque confuſa, opinamur ex hujus indicio ſermonis, in hoc per ſe annorum volumine ſubdito de ſucceſſione temporum ab ipſo nihil adjectum. Tamen quia ad noſtri temporis curſum, ut ſuperior lectio docet, deſcriptio defluxit annorum, cùm membrana hujus hiſtoriæ curam contigiſſet expertis, mentem monuit imperiti, ut de cognitis, etſi in omnibus impari greſſu, vel veſtigiis ſe ſubſterneret præceſſorum. Quæ fideli ſuſcipiens cordis intuitu, partim ex ſtudio ſcriptorum, partim ex certo aliquantorum relatu, partim ex cognitione quam jam lacrymabile propriæ vitæ tempus oſtendit, quæ ſubſequuntur adjecimus. Quorum continentiam geſtorum & temporum, qui legis ita diſcernes. Ab anno primo Theodoſii Auguſti in annum tertium Valentiniani Auguſti, Placidiæ reginæ filii, ex ſupradicto à nobis conſcripta ſunt ſtudio, vel ex ſcriptorum ſtylo, vel ex relationibus indicantum. Exin immerito adlectus ad Epiſcopatus officium, non ignarus omnium miſerabilis temporis ærumnarum, & concluſi in anguſtias imperii Romani metas ſubdidimus ruituras, & quod eſt luctuoſius, intra extremam univerſi orbis Gallæciam deformem Eccleſiaſtici ordinis ſtatum, creationibus indiſcretis honeſtæ libertatis interitum, & univerſæ propemodum in divina diſciplina religionis occaſum ex furentium dominantem permixta iniquarum perturbatione nationum. Hæc jam quidem inſerta; ſed poſteris in temporibus quibus offenderint, reliquimus conſummanda.*

IDATII EPISCOPI CHRONICON.

ROMANORUM XXXIX. Theodoſius per Gratianum in conſortium regni adſumptus, cum ipſo, & Valentiniano juniore regnat annis XVII.

1 Theodoſius natione Hiſpanus, de provincia Gallæcia, civitate Cauca, à Gratiano Auguſtus appellatur.

Inter Romanos, & Gothos multa certamina conſeruntur.

2 Theodoſius Conſtantinopolim ingreditur in primo conſulatu ſuo, quem cum Gratiano agebat Auguſto.

OLYMP. CCXC. Alexandriæ XXI. habetur epiſcopus Theophilus vir eruditiſſimus, inſignis, qui à primo conſulatu Theodoſii Auguſti Laterculum per centum annos digeſtum de Paſchæ obſervatione conſcripſit.

3 Athanaricus rex Gotthorum apud Conſtantinopolim decimo quinto die ex quo à Theodoſio fuerat ſuſceptus, interiit.

CCCCXX. VII. Jobeleus ex quo Dominus aſcendit. 4 Gothi infida Romanis pace ſe tradunt.

Ambroſius in Italia Mediolani epiſcopus, Martinus in Galliis Turonis epiſcopus, & vitæ meritis, & patratis miraculis virtutum habentur inſignes.

5 Theodoſius Arcadium filium ſuum Auguſtum appellans regni facit ſibi eſſe conſortem.

II. CCCC. 6 Honorius naſcitur filius Theodoſii.

Legati Perſarum ad Theodoſium Conſtantinopolim veniunt.

OLYMP. CCXCI. 7 Greothingorum gens à Theodoſio ſuperatur.

Priſcillianus declinans in hæreſim Gnoſticorum, per epiſcopos, quos ſibi in eadem pravitate collegerat, Abulæ epiſcopus ordinatur. qui aliquot Epiſcoporum conciliis auditus, Italiam petit, & Romam. Ubi ne ad conſpectum quidem ſanctorum epiſcoporum Damaſi, & Ambroſii receptus, cum his cum quibus iverat, redit ad Gallias. Inibi ſimiliter, à ſancto Martino epiſcopo, & ab aliis epiſcopos hæreticus judicatus, appellat ad Cæſarem; quia in Galliis his diebus poteſtatem tyrannus Maximus obtinebat imperii.

8 Arcadii quinquennalia celebrantur.

Romanæ eccleſiæ XXXVI. habetur epiſcopus Siricius.

9 Priſcillianus propter ſupradictam hæreſim ab epiſcopatu depulſus, & cum ipſo Latronianus laicus, aliquantique ſectatores ejus apud Trevirim ſub tyranno Maximo cæduntur. Exin in Gallæciam Priſcillianiſtarum hæreſis invaſit.

10 Maximus tyrannus occiditur per Theodoſium tertio lapide ab Aquileia quinto Kalendas Auguſtas: & eodem tempore, vel ipſo anno in Galliis per Arbogaſtem Comitem filius Maximi nomine Victor extinctus eſt.

Cynegius Theodoſii præfectus habetur illuſtris, qui factis inſignibus præditus, & uſque ad Ægyptum penetrans gentium ſimulacra ſubvertit.

11 Theodoſius cum Honorio filio ſuo Romam ingreſſus eſt. OLYMP. CCXCII.

12

13

14 Valentinianus junior apud Viennam ſcelere Comitis Arbogaſti occiditur, & Eugenius tyrannus efficitur. CCCCXXX.

15 OLYMP. CCXCIII.

16 Eugenius à Theodoſio Auguſto ſuperatus occiditur. II. CCCCX.

17 Theodoſius invaletudine hydropis apud Mediolanum defunctus eſt anno regni ſui XVII. Et iſte annus, qui Theodoſii XVII. ipſe Arcadii. & Honorii in initio regni eorum primus eſt. quod ideo indicatur, ne Olympiadem quinque annorum turbet adjectio, in hoc loco tantum propter regnantum inſerta principum.

1 ROMANORUM XL. Arcadius, & Honorius Theodoſii filii defuncto patre regnant annis XXX.

2

3 [Romanæ Eccleſiæ XXXVII. habetur epiſcopus Anaſtaſius.] OLYMP. CCXCIV.

4

5 In provincia Carthaginienſi in civitate Toleto ſynodus epiſcoporum contrahitur, in qua quod geſtis continetur, Sympho ſius, & Dictinius, & alii cum his Gallæciæ provinciæ epiſcopi, Priſcilliani ſectatores hæreſim ejus blaſphemiſſimam cum adſertore eodem profeſſionis ſuæ ſubſcriptione condemnant. Statuuntur quædam etiam obſervanda de eccleſiæ diſciplina, communicante in eodem concilio. Ortigio epiſcopo, qui Cælenis fuerat ordinatus, ſed agen-

tibus

tibus Priſcillianiſtis pro fide catholica pulſus factionibus exulabat.

6

OLYMP. CCXCV. 7

8 Solis facta defectio tertio Idus Novembris feria ſecunda.

Romanæ eccleſiæ XXXVIII. habetur epiſcopus Innocentius.

9 Theodoſius Arcadii filius naſcitur.

II. CCCCXX. 10 Conſtantinopoli Joannes epiſcopus prædicatur inſignis, qui ob fidem catholicam Eudoxiam Arcadii uxorem infeſtiſſimam patitur Arrianam.

OLYMP. CCXCVI. 11

12 Hieroſolymis Joannes, Cæſarea Eulogius, Cypro Epiphanius, Alexandria Theophilus qui ſupra, epiſcopi habentur inſignes.

Hieronymus presbyterio præditus, in Bethleem Judæ vicinia conſiſtens, præcipuus habetur in cunctis.

13 Poſt ſupraſcriptos ſanè Arrianos qui Hieroſolymis ante Joannem epiſcopi fuerint, Idatius, qui hæc ſcribit, ſcire non potuit. Hunc verò ſanctum cum ſanctis Eulogio, Theophilo, & Hieronymo vidit, & infantulus, & pupillus.

14

OLYMP. CCXCVII. 15 Alani, & Wandali, & Suevi Hiſpanias ingreſſi æra CCCCXLVII. alii quarto Kalendas, alii tertio Idus Octobris memorant die, tertia feria, Honorio VIII. & Theodoſio Arcadii filio III. Conſulibus.

Alaricus rex Gothorum Romam ingreſſus. cùm intra, & extra Urbem cædes agerentur, omnibus indultum eſt, qui ad ſanctorum limina confugerunt.

Placidia Theodoſii filia, Honorii Imperatoris ſoror, à Gothis in Urbe capta.

Alaricus moritur, cui Ataulfus ſuccedit in regno.

Barbari, qui in Hiſpanias ingreſſi fuerant, cæde deprædantur hoſtili. Peſtilentia ſuas partes non ſegnius operatur.

16 Debacchantibus per Hiſpanias barbaris, & ſæviente nihilominus peſtilentiæ malo, opes & conditam in urbibus ſubſtantiam tyrannicus exactor diripit, & milites exhaurit: fames dira graſſatur, adeo ut humanæ carnes ab humano genere vi famis fuerint devoratæ: matres quoque necatis, vel coctis per ſe natorum ſuorum ſint paſtæ corporibus. Beſtiæ occiſorum gladio, fame, peſtilentia, cadaveribus adſuetæ, quóſque hominum fortiores interimunt, eorúmque carnibus paſtæ paſſim in humani generis efferantur interitum. Et ita quatuor plagis, ferri, famis, peſtilentiæ, beſtiarum, ubique in toto Orbe ſævientibus, prædictæ à Domino per prophetas ſuos adnuntiationes implentur.

17 Subverſis memorata plagarum graſſatione Hiſpaniæ provinciis, barbari ad pacem ineundam, Domino miſerante converſi, ſorte ad habitandum ſibi provinciarum dividunt regiones. Gallæciam Wandali occupant & Suevi, ſitam in extremitate Oceani maris occidua. Alani Luſitaniam, & Carthaginienſem provincias: & Wandali cognomine Silingi Bæticam ſortiuntur. Hiſpani per civitates, & caſtella reſidui à plagis, barbarorum per provincias dominantium ſe ſubjiciunt ſervituti.

Conſtantinus poſt triennium invaſæ tyrannidis ab Honorii duce Conſtantio intra Gallias occiditur.

18 Jovinus, & Sebaſtianus fratres intra Galliam, & in Africa Heraclianus pari tyrannidis inflantur inſania.

Auguſtinus Hipponenſis epiſcopus OLYMP.
habetur inſignis, inter cujus ſtudia ma- CCXCVIII.
gnifica, Donatiſtas ab eo Dei adjutorio ſuperatos, probata fides demonſtrat auctorum.

19 Jovinus, & Sebaſtianus oppreſſi ab Honorii ducibus Narbona interfecti ſunt.

Gothi Narbonam ingreſſi vindemiæ tempore.

Heraclianus movens exercitum de Africa adverſus Honorium, Utriculo in Italia in conflictu ſuperatus effugit in Africam, cæſis in loco ſupradicto L. millibus armatorum. Ipſe poſt Carthagine in æde Memoriæ per Honorium percuſſoribus miſſis occiditur.

20 Ataulfus apud Narbonam Placidiam II. CCCCXXX.
duxit uxorem: in quo prophetia Danielis putatur impleta, qui ait filiam regis Auſtri ſociandam regi Aquilonis: nullo tamen ejus ex ea ſemine ſubſiſtente.

21 Hieroſolymis Joanne de quo ſupra epiſcopo præſidente, ſanctus & primus poſt Chriſtum Dominum martyr Stephanus revelatur.

[Hieronymus, qui ſupra, præcipuus in omnibus, elementorum quoque peritiſſimus Hebræorum, in lege Domini, quod ſcriptum eſt, diurna, nocturnáque meditatione continuus, ſtudia operis ſui reliquit innumera. Ad ultimum Pelagianorum ſectam cum ejuſdem auctore adamantino veritatis malleo contrivit. Adverſus hos, & alios hæreticos extant ejus probatiſſima monimenta.

22 Ataulfus à Patritio Conſtantio pulſa-

tus ut, relictaNarbonaHiſpanias peteret, per quendam Gothum apud Barcinonam inter familiares fabulas jugulatur. Cui ſuccedens Wallia in regno, cum Patricio Conſtantio pace mox facta, Alanis, & Wandalis Silingis, in Luſitania, & Bætica ſedentibus adverſatur.

OLYMP. CCXCIX. Alexandrinæ eccleſiæ poſt Theophilum quis præſederit, ignoravi hæc ſcribens.

Conſtantius Placidiam accepit uxorem.

[Fredibalum regem gentis Wandalorum ſine ullo certamine ingenioſè captum ad Imperatorem Honorium deſtinat.]

23 Wallia rex Gothorum Romani nominis cauſa intra Hiſpanias cædes magnas efficit barbarorum.

24 Solis facta defectio die decimo quarto Kal. Auguſti, qui fuit quinta feria.

Romanæ Eccleſiæ XXXIX. præſidet Epiſcopus Zoſimus.

Durante Epiſcopo quo ſupra, graviſſimo terræmotu ſancta in Hieroſolymis loca quaſſantur, & cætera, de quibus in geſtis ejuſdem Epiſcopi ſcripta declarant.

Wandali Silingi in Bætica per Walliam regem omnes exſtincti.

Alani, qui Wandalis, & Suevis potentabantur, adeo cæſi ſunt à Gothis, ut extincto Atace rege ipſorum, pauci, qui ſuperfuerant, abolito regni nomine, de Gunderici regis Wandalorum, qui in Gallæcia reſederat, ſe patrocinio ſubjugarent.

Gothi intermiſſo certamine, quod agebant, per Conſtantium ad Gallias revocati, ſedes in Aquitanica à Toloſa uſque ad Oceanum acceperunt.

Wallia eorum rege defuncto Theodores ſuccedit in regno.

25 Inter Gundericum Wandalorum, & Hermericum Suevorum reges certamine orto, Suevi in Nervaſis montibus obſidentur à Wandalis.

Valentinianus Conſtantii, & Placidiæ filius naſcitur.

In Gallicana regione in civitate Biterris multa ſigna effecta terrifica, Paulini epiſtola ejuſdem civitatis epiſcopi enarrat ubique directa.

26 Wandali Suevorum obſidione dimiſſa, inſtante Aſterio Hiſpaniarum Comite, & ſub Vicario Maurocello, aliquantis Bracaræ in exitu ſuo occiſis, relicta Gallæcia ad Bæticam tranſierunt.

[Romanæ Eccleſiæ XL. præſidet Epiſcopus Bonifacius.]

Honorius apud Ravennam Conſtantium conſortem ſibi facit in regno.

27 Conſtantius Imperator Ravennæ moritur in ſuo tertio conſulatu. OLYMP. CCC.

28 Caſtinus Magiſter militum cum magna manu, & auxiliis Gothorum, bellum in Bætica Wandalis infert. quos cùm ad inopiam vi obſidionis arctaret, adeo ut ſe tradere jam pararent, inconſultè publico certamine confligens, auxiliorum fraude deceptus, ad Tarraconam victus effugit.

Bonifacius palatium deſerens Africam invadit.

29

30 Honorius actis tricennalibus ſuis Ravennæ obiit. II. CCCCXL.

Paulinus nobiliſſimus, & eloquentiſſimus, dudum converſione ad Deum nobilior factus, vir Apoſtolicus, Nola Campaniæ epiſcopus habetur inſignis: cui Theraſia de conjuge facta ſoror, teſtimonio vitæ beatæ æquatur, & merito. Extant operis ipſius egregii ſtudia prædicanda. OLYMP. CCCI.

ROMANORUM XLI. Theodoſius Arcadii filius ante aliquot annos regnans in partibus Orientis, defuncto patre, poſt obitum Honorii patrui, monarchiam tenet imperii, cùm eſſet annorum viginti ſex.

Joannes arripit tyrannidem.

1 Theodoſius Valentinianum, amitæ ſuæ Placidiæ filium, Conſtantinopoli Cæſarem facit, & contra Joannem mittit. ſub quo à ducibus, qui cum eo per Theodoſium miſſi fuerant, apud Ravennam primo anno invaſæ tyrannidis occiditur, & Felix Patricius ordinatur ex Magiſtro militum.

Valentinianus, qui erat Cæſar, Romæ Auguſtus appellatur.

Wandali Balearicas inſulas deprædantur: deinde Carthagine Spartaria, & Hiſpali everſa, & Hiſpaniis deprædatis, Mauritaniam invadunt.

2 Romanæ eccleſiæ XLI. præſidet epiſcopus Cæleſtinus.

3

4 Gundericus rex Wandalorum capta Hiſpali, cùm impiè elatus, manus in eccleſiam civitatis ipſius extendiſſet, mox Dei judicio dæmone correptus interiit. Cui Gaiſericus frater ſuccedit in regno. Qui ut aliquorum relatio habet, effectus apoſtata de fide Catholica in Arianam dictus eſt tranſiſſe perfidiam.

5 Gaiſericus rex de Bæticæ provinciæ litore cum Wandalis omnibus, eorúmque familiis, menſe Majo ad Mauritaniam, & Africam relictis tranſit Hiſpaniis. Qui priuſquàm pertranſiret, admonitus Hermigarium Suevum vicinas in tranſitu ſuo provincias deprædari, recurſu cum aliquantis ſuis OLYMP. CCCII.

facto,

facto, prædantem in Luſitatania conſequitur. Qui haud procul de Emerita, quam cum S. martyris Eulaliæ injuria ſpreverat, multis per Gaiſericum cæſis, ex his quos ſecum habebat, arrepto, ut putavit, Euro velocius fugæ ſubſidio, in flumine Ana divino brachio præcipitatus interiit. Quo ita extincto, mox quò cœperat Gaiſericus enavigavit.

6 Suevi ſub Hermerico rege medias partes Gallæciæ deprædantes, per plebem, quæ caſtella tutiora retinebat, acta ſuorum partim cæde, partim captivitate, pacem, quam ruperant, familiarum, quæ tenebantur, redhibitione inſtaurant.

Per Aëtium Comitem non procul de Arelate quædam Gothorum manus extinguitur, Anaolfo optimate eorum capto. Juthungi per eum ſimiliter debellantur, & Nori.

Felix qui dicebatur Patricius Ravennæ tumultu occiditur militari.

7 AëtiusDux utriúſque militiæ Noros edomat rebellantes. Rurſum Suevi initam cum Gallæcis pacem libata ſibi occaſione conturbant. Ob quorum deprædationem Idatius epiſcopus ad Aëtium ducem, qui expeditionem agebat in Galliis, ſuſcipit legationem. Vetto, qui de Gothis doloſè ad Gallæciam venerat, ſine aliquo effectu redit ad Gothos.

8 Superatis per Aëtium in certamine Francis, & in pace ſuſceptis, Cenſorius Comes legatus mittitur ad Suevos, ſupradicto ſecum Idatio redeunte. OLYMP. CCCIII.

Bonifacius in æmulationem Aëtii de Africa per Placidiam evocatus in Italiam ad palatium redit. Qui depulſo Aëtio in locum ejus ſuccedens, paucis pòſt menſibus, inito adverſum Aëtium conflictu, de vulnere, quo fuerat percuſſus interiit. Cui Sebaſtianus gener ſubſtitutus per Aëtium de palatio ſuperatus expellitur.

9 Regreſſo Cenſorio ad palatium, Hermericus pacem cum Gallæcis, quos prædabatur aſſiduè ſub interventu epiſcopali datis ſibi reformat obſidibus.

Symphoſius epiſcopus per eum ad comitatum legatus miſſus, rebus in caſſum fruſtratur arreptis.

In conventu Lucenſi contra voluntatem Agreſtii Lucenſis epiſcopi, Paſtor & Syagrius epiſcopi ordinantur.

Aëtius Dux utriuſque militiæ Patricius appellatur.

10 Sebaſtianus exul & profugus effectus, navigat ad palatium Orientis.

Romanæ eccleſiæ XLII. habetur epiſcopus Xyſtus.

11 Hieroſolymis Juvenalem epiſcopum præſidere, Germani presbyteri Arabicæ regionis exinde ad Gallæciam venientis, & aliorum Græcorum relatione comperimus, adjicientibus Conſtantinopolim eum cum aliis, & Palæſtinæ provinciæ & Orientis epiſcopis evocatum, ſub præſentia Theodoſii Auguſti, contracto epiſcoporum interfuiſſe concilio ad deſtruendam Hebionitarum hæreſim, quam Neſtorius ejuſdem urbis epiſcopus pravo ſtultiſſimæ ſectæ reſuſcitabat ingenio.

Quo verò tempore ſancti Joannes, Hieronymus, & alii, quos ſupra diximus, obierint, vel quis Joanni ante Juvenalem ſucceſſerit, ſicut & feciſſe cognitum eſt in brevi ſeniorem quendam, referentum ſermo non edidit.

12 Narbona obſideri cœpta per Gothos.

Burgundiones, qui rebellaverant, à Romanis duce Aëtio debellantur.

Uno, eodémque tempore Alexandriæ Cyrillum epiſcopum præſidere, & Conſtantinopoli Neſtorium hæreticum Hebionæum, Cyrilli ipſius ad eundem epiſtola, & hæreſim deſtruentis, & regulam fidei exponentis oſtendit. Hæc cum aliis habentur allata. OLYMP. CCCIV.

13 Narbona obſidione liberatur Aëtio Duce, & Magiſtro militum. Burgundionum cæſa viginti millia.

Rurſus Cenſorius, & Fretimundus legati mittuntur ad Suevos.

14 Gothorum cæſa octo millia ſub Aëtio duce.

Suevi cum parte plebis Gallæciæ, cui adverſabantur, pacis jura confirmant.

Hermericus rex morbo oppreſſus Rechilam filium ſuum ſubſtituit in regnum: qui Andevotum cum ſua, quam habebat, manu ad Singilionem Bæticæ fluvium aperto Marte proſtravit, magnis ejus auri & argenti opibus occupatis.

15 Carthagine fraude decepta decimo quarto Kal. Novemb. omnem Africam rex Gaiſericus invadit.

Bello Gothico ſub Theodore rege apud Toloſam, Litorius Romanus dux, inconſultius cum auxiliari manu irruens, cæſis his, ipſe vulneratus capitur, & poſt dies paucos occiditur.

Inter Romanos & Gothos pax efficitur.

Gaiſericus elatus impiè Epiſcopum, clerúmque Carthaginis depellit ex ea, & juxta prophetiam Danielis, demutatis miniſteriis ſanctorum, eccleſias catholicas tradit Arrianis.

Rechila rex Suevorum Emeritam ingreditur.

16 Gaiſericus Siciliam deprædatus Panormum diu obſedit: qui damnati à catholicis epiſcopis Maximini, apud Siciliam Arrianorum ducis, adverſum catholicos præcipitatur inſtinctu, ut eos quoquo pacto in impietatem cogeret Arrianam. Nonnullis declinantibus, aliquanti durantes in catholica fide conſummavere martyrium.

Cenſorius Comes, qui legatus miſſus fuerat ad Suevos, reſidens Mirtyli, obſeſſus à Rechila in pace ſe tradidit.

OLYMP. CCCV. 17. Rex Suevorum diuturno per annos ſeptem morbo adflictus moritur Hermericus.

Rex Rechila Hiſpali obtenta, Bæticam, & Carthaginienſem provincias in ſuam redigit poteſtatem.

[Romanæ eccleſiæ XLIII. præſidet epiſcopus Leo.]

Sabino epiſcopo de Hiſpali factione depulſo, in locum ejus Epiphanius ordinatur fraude, non jure.

Aſturius Dux utriuſque militiæ ad Hiſpanias miſſus Tarraconenſium cædit multitudinem Bacaudarum.

18 Cometæ ſidus apparere incipit menſe Decembri: quod per menſes aliquot viſum, ſubſequentis in peſtilentia plagæ, quæ fere in toto orbe diffuſa eſt, præmiſit oſtentum.

Conſtantinopolitanæ eccleſiæ depulſo Neſtorio præſidet epiſcopus Flavianus.

19 Aſturio Magiſtro utriuſque militiæ gener ipſius ſucceſſor ipſi mittitur Merobaudis, natu nobilis, & eloquentiæ merito, vel maximè in poëmatis ſtudio veteribus comparandus, teſtimonio etiam provehitur ſtatuarum. Brevi tempore poteſtatis ſuæ Aracellitanorum frangit inſolentiam Bacaudarum. Mox nonnullorum invidia perurgente, ad urbem Romam ſacra præceptione revocatur.

II. CCCCLX. 20 Sebaſtianus illic, quò confugerat, deprehenſus ſibi adverſa moliri, è Conſtantinopoli fugit admonitus, & ad Theodorem regem Gothorum veniens, conquæſitam ſibi qua potuit, Barcinonam hoſtis ingreditur.

OLYMP. CCCVI. 21 In Aſturicenſi urbe Gallæciæ, quidam ante aliquot annos latentes Manichæi geſtis epiſcopalibus deteguntur, quæ ab Idatio, & Turibio epiſcopis, qui eos audierant, ad Antoninum Emeritenſem epiſcopum directa ſunt.

Wandali navibus Turonio in litore Gallæciæ repente advecti, familias capiunt plurimorum.

Sebaſtianus de Barcinona fugatus migrat ad Wandalos.

Per epiſcopum Romæ tunc præſidentem geſta de Manichæis per provincias diriguntur.

22 Vitus Magiſter utriuſque militiæ factus ad Hiſpanias miſſus, non exiguæ manus fultus auxilio, cùm Carthaginienſes vexaret, & Bæticos, ſuccedentibus cum rege ſuo illic Suevis, ſuperatis etiam in congreſſione, qui ei ad deprædandum in adjutorium venerant, Gothis, territus miſerabili timore diffugit. Suevi exin illas provincias magna deprædatione ſubvertunt.

23 Romanæ eccleſiæ XLIII. præſidet epiſcopus Leo. hujus ſcripta per epiſcopi Turibii diaconem Pervincum contra Priſcilianiſtas ad Hiſpanienſes epiſcopos deferuntur. Inter quæ ad epiſcopum Turibium de obſervatione catholicæ fidei, & de hæreſum blaſphemiis, diſputatio pleno dirigitur, quæ ab aliquibus Gallæcis ſubdolo probatur arbitrio.

Solis facta defectio die nono Kal. Januarias, qui fuit tertia feria.

24 Rechila rex Suevorum Emeritæ gentilis moritur menſe Auguſto: cui mox filius ſuus catholicus Rechiarius ſuccedit in regnum, nonnullis quidem ſibi de gente ſua æmulis, ſed latenter. obtento tamen regno, ſine mora ulteriores regiones invadit ad prædam.

Paſcentium quendam urbis Romæ, qui de Aſturica diffugerat, Manichæum Antoninus epiſcopus Emeritæ comprehendit, auditúmque etiam de provincia Luſitania facit ex pelli.

Per Ajulfum Hiſpali Cenſorius jugulatur.

25 Rechiarius accepta in conjugium Theodoris regis filia, auſpicatur initium OLYMP. CCCVII.
regni Vaſconias deprædatur menſe Februario.

Baſilius ob teſtimonium egregii auſus ſui congregatis Bacaudis in eccleſia Tyriaſſone fœderatos occidit. ubi & Leo ejuſdem eccleſiæ epiſcopus, ab eiſdem qui cum Baſilio aderant, in eo loco obiit vulneratus.

Rechiarius menſe Julio ad Theodorem ſocerum profectus, Cæſarauguſtanam regionem cum Baſilio in reditu deprædatur. Irrupta per dolum Ilerdenſi urbe acta eſt non parva captivitas.

26 Aſturius vir illuſtris ad honorem provehitur conſulatus.

Sebaſtianus exul factus perniciosam ſibi, ſicut poſt exitus docuit, Gaiſerici confugit poteſtatem: parvò pòſt tempore quàm venerat per eum jubetur occidi.

De Galliis epiſtolæ deferuntur Flaviani epiſcopi ad Leonem epiſcopum miſſæ, cum ſcriptis Cyrilli epiſcopi Alexandrini ad

ad Neſtorium Conſtantinopolitanum de Eutychete Hebionita hæretico, & Leonis epiſcopi ad eundem reſponſa: quæ cum aliorum epiſcoporum & geſtis, & ſcriptis, per eccleſias diriguntur.

27 Theodoſius Imperator moritur Conſtantinopoli anno ætatis ſuæ quadrageſimo octavo.

Poſt quem XLIII. ſtatim apud Conſtantinopolim Marcianus à militibus, & ab exercitu, inſtante etiam ſorore Theodoſii Pulcheria regina, efficitur Imperator. Qua ſibi in conjugium adſumpta, regnat in partibus Orientis.

28 Valentiniani Imperatoris mater Placidia moritur apud Romam.

OLYMP. CCVIII. In Gallæcia terræmotus aſſidui, ſigna in cælo plurima oſtenduntur. Nam pridie nonas Aprilis tertia feria, poſt Solis occaſum, ab Aquilonis plaga cælum rubens ſicut ignis, aut ſanguis, efficitur, intermixtis per igneum ruborem lineis clarioribus in ſpeciem haſtarum rutilantium deformatis. à die clauſo uſque in horam noctis ferè tertiam ſigni durat oſtenſio, quæ mox ingenti exitu perdocetur.

Gens Hunnorum pace rupta deprædatur provincias Galliarum. plurimæ civitates effractæ: in campis Catalaunicis, haud longè de civitate, quam effregerant, Mettis, Aëtio duci, & regi Theodori, quibus erat in pace ſocietas, aperto Marte confligens, divino cæſa ſuperatur auxilio: bellum nox intempeſta diremit. Rex illic Theodores proſtratus occubuit: CCC. fermè millia hominum in eo certamine cecidiſſe memorantur.

Multa anno ſigna procedunt. Quinto Kalen. Octobris à parte Orientis Luna fuſcatur. In diebus ſequentis paſchæ viſa quædam in cælo regionibus Galliarum, epiſtola de his Eufronii Auguſtodunenſis epiſcopi ad Agrippinum Comitem facta evidenter oſtendit. Stella cometes à decimo quarto Kal. Julias apparere incipit, quæ III. Kal. diluculo ab Oriente viſa, poſt occaſum Solis ab occidua parte mox cernitur. Kalendis Auguſti à parte Occidentis apparet.

Occiſo Theodore Thoriſmo filius ejus ſuccedit in regno.

Hunni cum rege ſuo Attila relictis Galliis poſt certamen Italiam petunt.

29 Secundo regni anno principis Marciani Hunni, qui Italiam prædabantur, aliquantis etiam civitatibus irruptis, divinitus partim fame partim morbo quodam plagis cæleſtibus feruntur: miſſis etiam per Marcianum principem Aëtio duce cæduntur auxiliis; pariterque in ſedibus ſuis, & cæleſtibus plagis, & per Marciani ſubiguntur exercitum. & ita ſubacti, pace facta cum Romanis, proprias univerſis repetunt ſedes, ad quas rex eorum Attila mox reverſus interiit.

Ad Suevos Manſuetus Comes Hiſpaniarum, & Fronto ſimiliter Comes, legati pro pace mittuntur, & obtinent conditiones injunctas.

Thoriſmo rex Gothorum ſpirans hoſtilia à Theodorico & Frederico fratribus jugulatur: cui Theodoricus ſuccedit in regno.

30 Tertio regni anno principis Marciani IICCCCLXX.
regina moritur Pulcheria menſe Julio.

Per Fredericum Theodorici regis fratrem Bacaudæ Tarraconenſes cæduntur ex auctoritate Romana.

In Gallæcia terræmotus, & in Sole ſignum in ortu, quaſi altero ſecum concertante monſtratur.

Aëtius Dux, & Patricius fraudulenter ſingularis accitus intra palatium manu ipſius Valentiniani Imperatoris occiditur. Et cum ipſo per ſpatarium ejus aliqui ſingulariter intromiſſi jugulantur honorati.

His geſtis legatos Valentinianus mittit ad gentes, ex quibus ad Suevos venit Juſtinianus.

31 Quarto regni anno principis Marciani, per duos barbaros Aëtii familiares Valentinianus Romæ Imperator occiditur in campo, exercitu circunſtante, anno ætatis ſuæ XXXVI. & regni XXXI Poſt quem mox Maximus ex conſulibus XLIII. Romæ Auguſtus appellatur. qui cùm Imperator factus relictam Valentiniani ſibi duxiſſet uxorem, & filio ſuo ex priore conjuge Palladio, quem Cæſarem fecerat, Valentiniani filiam in conjugium tradidiſſet, magnorum motuum, quos verebatur, perturbatione diſtortus, & quia in occiſorum per Valentinianum, & in ipſius interitum Valentiniani, ambitu regni conſilia ſceleſta patrata contulerat, cùm imperium deſerere vellet, & Romam, vix quatuor regni ſui menſibus expletis, in ipſa urbe tumultu populi, & ſeditione occiditur militari.

Ipſo anno in Galliis Avitus Gallus civis ab exercitu Gallicano, & ab honoratis, primùm Toloſæ, dehinc apud Arelatum Auguſtus appellatus, Romam pergit, & ſuſcipitur.

Uſque ad Valentinianum Theodoſii generatio tenuit principatum.

1 ROMANORUM XLIII. Marcianus quarto jam regni ſui anno obtinet monarchiam.

Per Avitum, qui à Romanis, & evocatus & ſuſceptus fuerat Imperator, legati ad

Mar-

Marcianum pro unanimitate mittuntur imperii.

Gaiſericus ſollicitatus à relicta Valentiniani, vt malum fama diſpergit, priuſquàm Avitus Auguſtus fieret, Romam ingreditur, direptiſque opibus Romanorum Carthaginem redit, relictam Valentiniani, & filias duas, & Aëtii filium Gaudentium nomine, ſecum ducens.

Suevi Carthaginenſes regiones, quas Romanis reddiderant, deprædantur.

Olymp. cccix. v. annus Martiani. Marcianus, & Avitus concordes principatu Romani utuntur imperii.

Per Auguſtum Avitum Fronto Comes legatus mittitur ad Suevos. Similiter & à rege Gothorum Theudorico; quia fidus Romano eſſet imperio, legati ad eoſdem mittuntur, ut tam ſecum, quàm cum Romano imperio, quia uno eſſent pacis fœdere copulati, jurati fœderis promiſſa ſervarent. Remiſſis legatis utriúſque partis, atque omni juris ratione violata, Suevi Tarraconenſem provinciam, quæ Romano imperio deſerviebat, invadunt.

De Erulorum gente ſeptem navibus in Lucenſi litore aliquanti advecti, viri fermè cccc. expediti, ſuperventu multitudinis congregatæ duobus tantùm ex ſuo numero effugantur occiſis. qui ad ſedes proprias redeuntes, Cantabriarum, & Varduliarum loca maritima crudeliſſimè deprædati ſunt.

Legati Gothorum rurſum veniunt ad Suevos. poſt quorum adventum rex Suevorum Rechiarius cum magna ſuorum multitudine regiones provinciæ Tarraconenſis invadit, acta illic deprædatione & grandi ad Gallæciam captivitate deducta.

Mox Hiſpanias rex Gothorum Theudoricus cum ingenti exercitu ſuo, & cum voluntate, & ordinatione Aviti Imperatoris ingreditur. Cui cum multitudine Suevorum rex Rechiarius occurrens duodecimo de Aſturicenſi ube milliario, ad fluvium nomine Vrbicum, tertio nonas Octobris die ſexta feria inito mox certamine ſuperatur. cæſis ſuorum agminibus, aliquantis captis, plurimiſque fugatis, ipſe ad extremas ſedes Gallæciæ plagatus vix evadit, ac profugus.

Theudorico rege cum exercitu ad Bracaram extremam civitatem Gallæciæ pertendente, quinto Kal. Novemb. die Dominico, & ſi incruenta, fit tamen ſatis mœſta, & lacrymabilis ejuſdem direptio civitatis. Romanorum magna agitur captivitas captivorum, Sanctorum baſilicæ effractæ, altaria ſublata atque confracta, virgines Dei exin quidem abductæ, ſed integritate ſervata, clerus uſque ad nuditatem pudoris exutus, promiſcui ſexus cum parvulis, de locis refugii ſanctis, populus omnis abſtractus, jumentorum, pecorum, camelorúmque horrore locus ſacer impletus, ſcripta ſuper Hieruſalem ex parte cæleſtis iræ revocavit exempla.

2 Rechiarius ad locum, qui Portucale appellatur, profugus regi Theudorico captivus adducitur. quo in cuſtodiam redacto, cæteris, qui de priore certamine ſuperfuerant, tradentibus ſe Suevis, aliquantis nihilominus interfectis, regnum deſtructum, & finitum eſt Suevorùm.

Hiſdem diebus Rechimeris Comitis circumventione magna multitudo Wandalorum, quæ ſe de Carthagine cum LX. navibus ad Gallias, vel ad Italiam moverat, regi Theudorico nunciatur occiſa per Avitum.

Heſychius Tribunus legatus ad Theodoricum cum ſacris muneribus miſſus ad Gallæciam venit, nuncians ei id quod ſupra, in Corſica cæſam multitudinem Wandalorum, & Avitum de Italia ad Gallias Arelate ſucceſſiſſe. Orientalium naves Hiſpalim venientes per Marciani exercitum cæſas nunciat.

Occiſo Rechiario menſe Decembri, rex Theudoricus de Gallæcia ad Luſitaniam ſuccedit.

In conventus parte Bracarenſis latrocinantum deprædatio perpetratur.

Ajulfus deſerens Gothos in Gallæcia reſidet.

Suevi, qui remanſerant in extrema parte Gallæciæ, Maſſiliæ filium nomine Maldram ſibi regem conſtituunt.

Theudoricus Emeritam deprædari volens beatæ Eulaliæ martyris terretur oſtentis.

3 Avitus tertio anno poſteaquam à Gallis, & à Gotthis factus fuerat Imperator caret imperio, Gothorum promiſſo deſtitutus auxilio, caret & vita.

In Orientis partibus ſeptimo anno imperii ſui moritur Marcianus.

Romanorum xliv. Majorianus in Italia, & Conſtantinopoli Leo Auguſti appellantur.

1 Theudoricus adverſis ſibi nunciis territus, mox poſt dies Paſchæ, quod fuit quinto Kal. Aprilis, de Emerita egreditur, & Gallias repetens, partem ex ea quam habebat multitudine variæ nationis, cum ducibus ſuis ad campos Gallæciæ dirigit. qui dolis, & perjuriis inſtructi, ſicut eis fuerat imperatum, Aſturicam, quam jam prædones ipſius ſub ſpecie Romanæ ordinationis intraverant, mentientes ad Suevos, qui remanſerant, juſſam ſibi expeditionem, ingrediuntur pace fucata ſolita arte perfidiæ. Nec

mora

mora promiſcui generis reperta illic cæditur multitudo, ſanctæ effringuntur eccleſiæ, altarib. direptis, & demolitis, ſacer omnis ornatus, & uſus aufertur. Duo illic epiſcopi inventi cum omni clero abducuntur in captivitatem: invalidior promiſcui ſexus agitur miſeranda captivitas; reſiduis, & vacuis civitatis domibus datis incendio, camporum loca vaſtantur. Palentina civitas ſimili, quo Aſturica, per Gothos perit exitio. Unum Coviacenſe caſtrum triceſimo de Aſturica milliario à Gothis diutino certamine fatigatum, auxilio Dei, hoſtibus & obſiſtit, & prævalet: quàm plurimis ex eorum manu interfectis, reliqui revertuntur ad Gallias.

Ajulfus dum regnum Suevorum ſpirat, Portucale moritur menſe Iunio.

Suevi in partes diviſi pacem ambiunt Gallæciarum: è quibus pars Frantanem, pars Maldram regem appellat. Solito more perfidiæ Luſitaniam deprædatur pars Suevorum Maldram ſequens. acta illic Romanorum cæde, prædíſque contractis, civitas Ulyxippona ſub ſpecie pacis intratur.

Frantanes moritur per Paſcha, & Pentecoſtem. Iubente Maldra Suevi in ſolitam perfidiam verſi, regionem Gallæciæ adhærentem flumini Durio deprædantur. Quinto idus Iunias, die quarta feria, ab hora quarta in horam ſextam, ad ſpeciem Lunæ quintæ, vel ſextæ, Sol de lumine orbis ſui minoratus apparuit.

2 Gothicus exercitus duce ſuo Cyrila à Theudorico rege ad Hiſpanias miſſus menſe Iulio ſuccedit ad Bæticam. Legati Gotho-
OLYMP. CCCX. rum, & Wandalorum pariter ad Suevos veniunt, & revertuntur.

3 Theudoricus cum duce ſuo Sunierico exercitus ſui aliquantam ad Bæticam dirigit manum: Cyrila revocatur ad Gallias. Suevi nihilominus Luſitaniæ partes cum Maldra, alii cum Remiſmundo Gallæciam deprædantur.

Eruli maritima conventus Lucenſis loca nonnulla crudeliſſimè invadunt ad Bæticam pertendentes.

Maldras germanum ſuum fratrem interficit, & Portucale caſtrum idem hoſtis invadit.

Inter Suevos, & Gallæcos interfectis aliquantis honeſtis natu, malum hoſtile miſcetur.

Legati à Nepotiano Magiſtro militiæ, & à Sunierico Comite miſſi veniunt ad Gallæcos, nunciantes Majorianum Auguſtum, & Theudoricum regem firmiſſima inter ſe pacis jura ſanxiſſe, Gothis in quodam certamine ſuperatis.

4 Maldras in fine menſis Februarii jugulatus merito perit interitu.

Per Suevos Luco habitantes, in diebus Paſchæ, Romani aliquanti cum rectore ſuo honeſto natu repentino ſecuri de reverentia dierum occiduntur incurſu.

Menſe Majo Majorianus Hiſpanias ingreditur Imperator: quo Carthaginenſem provinciam pertendente, aliquantas naves, quas ſibi ad tranſitum adverſum Wandalos præparabat, de litore Carthaginienſi commoniti Wandali per proditores abripiunt. Majorianus ita à ſua ordinatione fruſtratus ad Italiam revertitur.

Pars Gothici exercitus à Sunierico & Nepotiano Comitibus ad Gallæciam directa, Suevos apud Lucum deprædantur, quæ Dictinio, Spinione & Aſcanio delatoribus, ſpargentibúſque ad terrorem propriæ venena perfidiæ, indicata recurrit ad ſuos. ac mox iiſdem delatoribus, quibus ſupra, Frumarius cum manu Suevorum, quam habebat impulſus, capto Idatio epiſcopo ſeptimo Kalen. Auguſti in Aquæflavienſi eccleſia, eundem conventum grandi evertit excidio.

Remiſmundus vicina pariter Auregenſium loca, & Lucenſis conventus maritima populatur.

Inter Frumarium, & Remiſmundum oritur de regni poteſtate diſſenſio.

Gallæcorum & Suevorum pacis quædam umbra conſeritur.

A Theudorico legati ad Suevos veniunt, & recurrunt.

Sunierieus Scalabim, cui adverſabatur, obtinet civitatem.

Idatius, qui ſupra, tribus menſibus captivitatis impletis, menſe Novembri miſerantis Dei gratia, contra votum, & ordinationem ſupradictorum delatorum, redit ad Flavias.

De rege Theudorico legati gentis perfidæ revertuntur.

Gaiſericus rex à Majoriano Imperatore per legatos poſtulat pacem.

5. 1 Majorianum de Galliis Romam redeuntem, & Romano imperio vel nomini res neceſſarias ordinantem, Rechimer livore percitus, & invidorum conſilio fultus, fraude interficit circumventum.

ROMANORUM XLV. Severus à Senatu Romæ Auguſtus appellatur anno imperii Leonis quinto. II. CCCC.
6. 2 Sunierieus redit ad Gallias. Nepotianus Theudorico ordinante Arborium accipit ſucceſſorem. LXXX.

In provincia Gallæcia prodigiorum videntur ſigna diverſa. Aëra D. VI. Nonas Martias pullorum cantu, ab occaſu Solis Luna

in ſanguinem plena convertitur. Idem dies ſexta feria fuit.

Antiochia major * Iſauriæ inobediens monitis ſalutaribus,terra dehiſcente demergitur, tantùm ipſius civitatis aliquantis, qui eum obaudientes timori Domini ſunt ſecuti, de interitu liberatis, turrium etiam ſolis cacuminibus extantibus ſuper terram.

Gaiſericus Valentiniani relictam Conſtantinopol. remittit. Filiæ ipſius una Gentoni Gaiſerici filio,alia Olybrio ſenatori urbis Romæ jure matrimonii copulantur.

OLYMP. CCCXI. Agrippinus Gallus & Comes, & civis, Ægidio Comiti viro inſigni inimicus, ut Gothorum mereretur auxilia, Narbonam tradidit Theudorico.

Adverſus Ægidium Comitem utriuſque militiæ, virum, ut fama commendat, Deo bonis operibus complacentem, in Armoricana provincia Fretiricus frater Theuderici regis inſurgens, cum his cum quibus fuerat, ſuperatus occiditur.

Cum Palegorio viro nobili Galæciæ, qui ad ſupradictum fuerat regem Cyrila legatus ad Gallæciam veniens,euntes ad eundem regem legatos obviat Remiſmundi. qui regreſſi in celeri, revertentem Cyrilam in Lucenſi urbe ſuſcipiunt. Poſt cujus mox egreſſum de Gallæcia, Suevi promiſſionum ſuarum ut ſemper fallaces & perfidi, diverſa loca infelicis Gallæciæ ſolito deprædantur.

Per Theudoricum ad Suevos Remiſmundus, & Cyrila cum aliquantis Gothis, qui prius venerant, remittuntur. Cyrila in Gallæcia remanente, Remiſmundo mox recurrente ad regem, inter Gallæcos, & Suevos indiſciplinata perturbatio dominatur.

Romanæ eccleſiæ XLIV. præſidet epiſcopus Hilarus.

7. 3 Nepotianus recedit è corpore.

Frumario mortuo, Remiſmundus omnibus Suevis in ſuam ditionem regali jure revocatis, pacem reformat elapſam.

Menſe Majo ſupradicti viri Ægidii legati per Oceanum ad Wandalos tranſeunt, qui eodem curſu Septembri menſe revertuntur ad ſuos.

Decimotertio Kalend. Auguſti die ſecunda feria, in ſpeciem Lunæ quintæ Sol de lumine ſuo ab hora tertia in horam ſextam cernitur minoratus.

Legatos Remiſmundus mittit ad Theudoricum; qui ſimiliter ſuos ad Remiſmundum remittit, cum armorum adjectione, vel munerum, directa & conjuge, quam haberet.

Wandali per Marcellinum in Sicilia cæſi effugantur ex ea.

Aëgidius moritur, alii dicunt inſidiis, alii veneno deceptus. Quo deſiſtente, mox Gothi regiones invadunt, quas Romano nomini tuebatur.

Suevi Conimbricam doloſè ingreſſi, familiam nobilem Cantabri ſpoliant, & captivam abducunt matrem cum filiis.

Legati eodem anno duabus vicibus à rege Suevorum mittuntur ad regem Theudoricum, ad quem & Arborius proficiſcitur evocatus.

8. 4 Reverſi legati Suevorum obiiſſe nunciant Severum imperii ſui anno quarto. qui ſupra remittuntur ad Conimbricam.

Ajax natione Galata, effectus apoſtata, & ſenior Arrianus, inter Suevos regis ſui auxilio hoſtis Catholicæ fidei, & divinæ Trinitatis emergit. de Gallicana Gothorum habitatione hoc peſtiferum inimici hominis virus advectum.

Suevi adverſum Aunonenſem ſæviunt plebem. qua de cauſa legati à Theudorico ad Remiſmundum mittuntur in caſſum, ſpretique ab eo mox redeunt.

De Conſtantinopoli à Leone Auguſto Anthemius frater Procopii cum Marcellino, aliiſque comitibus viris electis, & cum ingenti multitudine exercitus copioſi, ad Italiam, Deo ordinante, directus aſcendit.

ROMANORUM XLVI. Anthemius octavo milliario de Roma Auguſtus appellatur, anno Leonis imperii octavo, menſe Auguſto.

9. 1 Expeditio ad Africam adverſus Wandalos ordinata metabolarum commutatione, & navigationis inopportunitate revocatur.

Per Theudericum Salla legatus mittitur ad Remiſmundum regem Suevorum, qui reverſus ad Gallias eum à fratre ſuo Eurico reperit interfectum.

Euricus pari ſcelere quo frater, ſuccedit in regnum: qui honore provectus, & crimine, legatos ad regem dirigit Suevorum. quibus ſine mora à Remiſmundo remiſſis, ejuſdem regis legati ad Imperatorem, alii ad Wandalos, alii diriguntur ad Gothos.

De Aunonenſi plebe, cui Suevorum adverſabatur hoſtilitas, Opilio cum viris ſecum à rege profectis, & cum aliquantis, qui cum ipſo miſſi fuerant, revertitur.

Gothi, qui ad Wandalos miſſi fuerant, ſupradictæ expeditionis rumore Perterriti revertuntur in celeri: pariter & Suevi, qui poſt legatos, more ſolito, per diverſa loca in prædam diſperſi fuerant, revocantur: ſed paucis poſt menſibus ipſe rex Suevorum ad Luſitaniam tranſit.

2 Conimbrica in pace decepta diripitur: domus

domus deſtruuntur cum aliqua parte murorum, habitatoribúſque captis atque diſperſis, & regio deſolatur, & civitas.

OLYMP. CCCXII. Legati de Gothico reverſi portenta in Galliis viſa aliquanta, in conſpectu . . . . . . ſimilem ipſi de continuo paruiſſe Solem alium viſum . . . . Solis occaſu. Congregatis etiam quodam die concilii ſui Gothis tela, quæ habebant in manibus, à parte ferri, vel acie, alia viridi, alia roſeo, alia croceo, alia nigro colore naturalem ferri ſpeciem aliquandiu non habuiſſe mutata. Medio Toloſæ civitatis hiſdem diebus è terra ſanguinem erupiſſe, totóque diei fluxiſſe curriculo.

3 Legatorum Suevorum reditum aliquanta Gothorum manus inſequens Emeritam petit.

Ulixippona à Suevis occupatur, cive ſuo, qui illic præerat, tradente Luſidio. Hac re cognita Gothi, qui venerant, invadunt, & Suevos deprædantur, pariter & Romanos ipſis in Luſitaniæ regionibus ſervientes.

Legati, qui ad Imperatorem miſſi fuerant, redeunt, nuntiantes ſub præſentia ſui magnum valde exercitum cum tribus ducibus lectis adverſum Wandalos à Leone Imperatore deſcendiſſe, directo Marcellino pariter cum manu magna eidem per Imperatorem Anthemium ſociata. Rechimerum generum Anthemii Imperatoris, & Patricium factum: Aſparem degradatum ad privatam vitam, filium ejus occiſum, adverſum Romanum imperium, ſicut detectique ſunt, Wandalis conſulentes.

Hilaro defuncto ſex ſacerdotii ſui annis expletis, XLV. Romanæ eccleſiæ Simplicius epiſcopus ordinatur.

Aunonenſes pacem cum rege faciunt Suevorum, qui & Luſitaniæ, & conventus Aſturicenſis quædam loca prædantes invadunt.

Gothi circa eundem conventum pari hoſtilitate deſæviunt, partes etiam Luſitaniæ deprædantur.

Luſidius per Remiſmundum cum ſuis hominibus Suevis ad Imperatorem in legatione dirigitur.

Duriſſimus extra ſolitum hoc eodem tempore annus hiberni, veris, æſtatis, autumni in aëris, & omnium fructuum permutatione diffunditur.

Signa etiam aliquanta, & prodigia in locis Gallæciæ pervidentur. In flumine Minio, de municipio Lais milliario ferme quinto, capiuntur piſces quatuor novi viſu, & ſpecie, ſiut retulere, qui cœperant Chriſtiani, & religioſi, Hebræis, & Græcis litteris, Latinis autem ærarum numeris inſigniti, ita CCCLXV. anni circulum continentes, pari menſium intervallo. Haud procul de ſupradicto municipio in ſpeciem lenticulæ viridiſſimorum ut herba quædam forma granorum plena amaritudine defluxit è cælo. & multa alia oſtenta, quæ memorare prolixum eſt.

IDATII EPISCOPI
FASTORUM CONSULARIUM PARS,

ab exordio Aureliani Aug. ad obitum Honorii.

ANTIOCHIANO & Orſito.
His Conſulibus levatus Aurelianus Imperator.
Aureliano & Baſſo.
His Conſſ. muri urbis cœpti fieri.
CCLX. Quieto & Voldumiano.
Tacito & Placidiano.
Aureliano II. & Capitolino.
Aureliano III. & Marcellino.
His Conſſ. occiſus eſt Aurelianus Imper. Cænofrurio, & levatus eſt Tacitus Romæ.
Tacito II. & Æmiliano.
Probo & Paulino.
His Conſſ. occiſus eſt Tacitus Tyana.
Probo II. & Lupo.
Probo III. & Paterno.
Meſſala & Grato.
Probo IV. & Tiberiano.
Probo V. & Victorino.
Caro II. & Carino.
His Conſſ. occiſus eſt Probus Sirmiō.
Carino II. & Numeriano.
His Conſſ. magna fames fuit.
Diocletiano II. & Ariſtobulo.
His Conſſ. occiſus eſt Carinus Margo, [& levatus eſt Diocletianus Imperator,] qui ipſo anno cum Ariſtobulo Conſul proceſſerat.
Maximo II. & Aquilino.

His Conſſ. levatus eſt Maximianus Imperator ſenior die Kal. April.
Diocletiano III. & Maximiano.
Maximiano II. & Ianuario.
Baſſo & Quintiano.
Diocletiano IV. & Maximiano III.
Tiberiano & Dione.
His Conſſ. tenebræ fuerunt inter diem. & eo anno levati ſunt Conſtantius & Maximianus Cæſares die Kal. Mart.
CCCXXX. Annibaliano & Aſclepiodoto.
Diocletiano V. & Maximiano IV.
Conſtantio & Maximiano.
His Conſſ. caſtra facta in Sarmatia contra Acinco & Bononia.
Tuſco & Annulino.
His Conſſ. Carporum gens univerſa in Romania ſe tradidit.
Diocletiano VI. & Conſtantio II.
Maximiano V. & Maximiano II.
His Conſſ. victi Perſæ.
Fauſto II. & Gallo.
Diocletiano VII. & Maximiano VI.
His Conſſ. victi Marcomanni.
Conſtantio III. & Maximiano III.
Titiano II. & Nepotiano.
CCCXL. Conſtantio IV. & Maximiano IV.
His Conſulib. vilitatem juſſerunt Imperatores eſſe.
Diocletiano VIII. & Maximiano VII.
His Conſſ. perſecutio Chriſtianorum.
Diocletiano IX. & Maximiano VIII.
His Conſſ. depoſuerunt purpuram privati effecti Diocletianus & Maximianus, & veſtierunt Severum & Maximinum. Nam Conſtantius & Maximianus, qui Cæſares fuerunt, eadem hora Auguſti nuncupati ſunt die Kal. April.
Conſtantio V. & Maximiano V.
Conſtantio VI. & Maximiano VI.
His Conſſ. diem functus Conſtantius, & poſtea levatus eſt Conſtantinus VIII. *Kal. Aug.*
Novies & Conſtantino.
His Conſſ. quod eſt poſt ſextum Conſulatum, occiſus Severus Romæ.
Item Decies & Maximiano VII.
His Conſſ. quod eſt Maxentio & Romulo, levatus Licinius Carnunto III. *Id. Nov.*
Poſt Conſulatum Decimum & Septimum.
His Conſſ. quod eſt Maxentio II. *& Romulo* II.
Anno II. poſt Conſulatum Decimum & Septimum.
His Conſſ. quod eſt Maxentio III. *ſolo, diem functus Maximianus ſenior.*
Maximiano VIII. Conſule.
His Conſſ. quod eſt Rufino & Voluſiano, diem functus Maximianus junior.

Conſtantino II. & Licinio II. CCCL.
His Conſſ. quod eſt Maxentio IV. *ſolo, victus & occiſus Maxentius Romæ ad pontem Mulvium.*
Conſtantino III. & Licinio III.
Voluſiano II. & Anniano.
His Conſſ. bellum Cibalenſe fuit die VIII. *Idus Octobr.*
Conſtantino IV. & Licinio IV.
Sabino & Rufino.
His Conſſ. diem functus Diocletianus Salona die III. *Non. Decemb.*
Gallicano & Baſſo.
His Conſſ. levati tres Cæſares, Criſpus, Licinius & Canſtantinus die Kal. Mart.
Licinio V. & Criſpo Cæſare.
His Conſſ. tenebræ fuerunt inter diem hora IX.
Conſtantino V. & Licinio Cæſare.
Conſtantino VI. & Conſtantino Cæſare.
Criſpo II. & Conſtantino II.
Probiano & Iuliano. CCCLX.
Severo & Rufino.
Criſpo III. & Conſtantino III.
His Conſſ. bellum Hadrianopolitanum die V. *Non. Iulias, & bellum Calchedonenſe* XIV. *Kal. Octob. & levatus eſt Conſtantius Cæſar* VI. *Idus Novemb.*
Paulino & Iuliano.
His Conſſ. occiſus Licinius.
Conſtantino VII. & Conſtantio Cæſare.
His Conſſ. occiſus eſt Criſpus, & edidit vicennalia Conſtantinus Auguſtus Romæ.
Conſtantino & Maximo.
Ianuario & Iuſto.
Conſtantino VIII. & Conſtantino IV.
Gallicano & Symmacho.
His Conſſ. dedicata eſt Conſtantinopolis die V. *Idus Maias.*
Baſſo & Ablabio.
Pacatiano & Hilariano. CCCLXX.
His Conſſ. victi Gothi ab exercitu Romano in terris Sarmatarum die XII. *Kal. Maji.*
Dalmatio & Xenophilo.
His Conſſ. levatus eſt Conſtans die VIII. *Kal. Ianuar.*
Optato & Paulino.
His Conſſ. Sarmatæ ſervi univerſa gens dominos ſuos in Romaniam expulerunt.
Conſtantio & Albino.
His Conſſ. tricennalia edidit Conſtantinus Aug. die VIII. *Kal. Aug. & levatus eſt Dalmatius Cæſar* XIV. *Kal. Octob.*
Nepotiano & Facundo.
Feliciano & Titiano.
His Conſſ. Conſtantinus Aug. ad cæleſtia regna ablatus eſt XI. *Kal. Iunias. & ipſo anno nuncupati ſunt tres Auguſti Conſtantinus, & Conſtantius, & Conſtans* V. *Idus Septemb.*

Urſo

Urſo & Polemio.
Conſtantio II. & Conſtante.
Acyndino & Proculo.
His Conſſ. occiſus eſt Conſtantinus junior.
Marcellino & Probino.
His Conſſ. pugna facta eſt cum gente Francorum à Conſtante Aug. in Galliis. & ipſo anno terræmotus fuit ad Orientem per totum annum præter Antiochiam.
CCCLXXX. Conſtantio III. & Conſtante II.
His Conſſ. victi Franci à Conſtante Aug. ſeu pacati. tractus Hermogenes.
Placido & Romulo.
Leontio & Saluſtio.
Amantio & Albino.
Conſtantio IV. & Conſtante III.
Rufino & Euſebio.
Philippo & Salia.
His Conſſ. bellum Perſicum fuit nocturnum.
Limenio & Catullino.
Sergio & Nigriniano.
His Conſſ. Conſtans occiſus eſt in Galliis à Magnentio. & levatus eſt Magnentius die XV. Kal. Februar. & Vetranio apud Sirmium Kal. Mai. eo anno. & Nepotianus Romæ III. Non. Iunias. & pugna magna fuit cum Romanis & Magnentianis.
Poſt Conſſ. Sergii & Nigriniani.
His Conſſ. bellum Magnentii fuit Morſa die IV. Kal. Octob. & eo anno depoſitus Vetranio VIII. Kal. Ianuar. & levatus eſt Conſtantius Cæſar Id. Mart. & apparuit in Oriente ſignum Salvatoris die III. Kal. Februar. Luna XXVIII.
CCCXC. Conſtantio V. & Conſtantio Cæſ.
Conſtantio VI. & Conſtantio II.
His Conſſ. Magnentius ſe interfecit in Galliis apud Lugdunum die III. Idus Aug. & Decentius frater Magnentii laqueo ſe ſuſpendit XV. Kal. Septemb.
Conſtantio VII. & Conſtantio III.
His Conſſ. occiſus eſt Conſtantius Cæſar in inſula Flanona.
Arbetione & Lolliano.
His Conſſ. levatus eſt Iulianus Cæſar die VIII. Idus Novembres.
Conſtantio VIII. & Iuliano Cæſare.
His Conſſ. introierunt Conſtantinopolim reliquiæ Apoſtoli Timothei die Kal. Iun.
Conſtantio IX. & Juliano Cæſ. II.
His Conſſ. introierunt Conſtantinopolim reliquiæ SS. Apoſtolorum Andreæ & Lucæ die V. Non. Mart. & introivit Conſtantius Aug. Romam IV. Kal. Majas, & edidit XXXV.
Datiano & Cæreale.
His Conſſ. introierunt Conſtantinopolim legati Perſarum die VII. Kal. Mart. Ipſo anno terræmotus factus, ita ut civitas Nicomedenſium funditus verſaretur die IX. Kal. Septemb. aliæ verò CL. civitates partibus vexatæ ſunt.
Euſebio & Hypatio.
His Conſſ. natus eſt Gratianus filius Auguſti Valentiniani die XIV. Kalend. Majas. & ipſo anno primum proceſſit Conſtantinopolim Præfectus urbis, nomine Honoratus, die III Idus Decemb.
Conſtantio X. & Juliano III.
His Conſſ. dedicatum eſt Conſtantinopoli Dominicum die XV. Kal. Martias.
Tauro & Florentio.
His Conſſ. diem functus Conſtantius Aug. Mopſucrinas in finib. Ciliciæ Phœniciæ provinciæ III. Non. Novemb. & introivit Iulianus Aug. Conſtantinopolim die III. Idus Decemb.
Mamertino & Nevitta. CCCC.
Juliano Aug. IV. & Saluſtio.
His Conſſ. occiſus eſt Iulianus Aug. in bello Perſico die VI. Kal. Iulias. & quia apoſtata à Deo factus eſt Chriſtianorum etiam perſecutor, occiſus eſt, & levatus eſt Chriſtianiſſimus Iovianus Aug. V. Kal. Iulias.
Joviano Aug. & Varroniano.
His Conſſ. receſſit Iovianus Aug. Dadaſtana die XI. Kal. Mart. & levatus eſt Valentinianus Aug. apud Nicæam die V. Kal. Mart. Ipſo anno levatus eſt Valens Aug. Conſtantinopoli in miliario VII. in tribunali à fratre ſuo Valentiniano die IV. Kal. April.
Valentiniano & Valente Aug.
His Conſſ. mare ulta terminos ſuos egreſſum eſt die XII. Kal. Aug. & ipſo anno latro nocturnus hoſtiſque publicus intra urbem Conſtantinopolim apparuit die IV. Kal. Octob.
Gratiano nob. & Dagalaifo.
His Conſſ. natus eſt Valentinianus Iunior filius Auguſti Valentiniani die XV. Kal. Febr. & ipſo anno idem hoſtis publicus & prædo intra Phrygiam ſalutarem, & in Nacolienſium campis ab Auguſto Valente oppreſſus atque extinctus eſt die VI. Kal. Iunias. Ipſo anno Auguſtus Valentinianus gentem Alamannicam pervicit.
Lupicino & Iovino.
His Conſſ. in civitate Conſtantinopoli, Deus grandinem pluit in modum petrarum die IV. Nonas Iulias. Et ipſo anno levatus eſt Gratianus Aug. in Galliis apud Ambianos in tribunali à patre ſuo Auguſto Valentiniano die IX. Kal. Sept.
Valentiniano II. & Valente II.
His Conſſ. terræmotus factus, ita ut civitas Nicænorum terræ funditus proſterneretur die V. Idus Octob.
Valentiniano nob. & Victore.
His Conſſ. opus magnificum ciſternæ Conſtantinopol. completum eſt à Domitio Modeſto V. C.

iterum Præfecto urbis. quod in prima inchoaverat Præfectura. Agon poſt an. XVII. *reſtitutus eſt ab Aug. Valente.*

Valentiniano III. & Valente III.

His Conſſ. magna fames fuit in partibus Phrygiæ; & dedicata eſt ſancta Eccleſia, ubi beati Apoſtoli poſiti ſunt, V. *Idus April.*

Gratiano Aug. II. & Probo.

ccccx. Modeſto & Arintheo.

Valentiniano IV. & Valente IV.

Gratiano III. & Equitio.

Poſt Conſſ. Gratiani III. & Equitii.

His Conſſ. thermæ Caroſianæ dedicatæ ſunt agente Præfecto V. C. *Vindalonio Magno. Et ipſo anno diem functus Valentinianus ſenior* XV. *Kal. Decemb. in caſtello Virgitione. & levatus eſt Valentinianus junior Aug. filius Aug. Valentiniani ab exercitu in tribunali die* X. *Kal. Decemb. in civitate Acinco.*

Valente Aug. V. & Valentin. jun. Aug.

His Conſſ. victi & expulſi ſunt Gothi à gente Hunorum, & ſuſcepti ſunt in Romania pro miſericordia juſſione Aug. Valentis. Et ipſo anno introivit corpus Auguſti Valentiniani Conſtantinopolim, V. *Kal. Ian.*

Gratiano IV. & Merobaude.

His Conſſ. gens Gothorum, qui pro miſericordia ſuſcepti ſunt, rebellaverunt adverſus Romanos. ad quos expugnandos ſunt miſſi Comites cum militibus; & pugnaverunt cum Gothis.

ccccxvi. Valente VI. & Valentiniano II.

His Conſſ. ingreſſus eſt Valens Aug. ab Oriente Conſtantinopolim die III. *Kal. Iun. Et ipſo anno profectus eſt Valens Aug. ex urbe ad foſſatum die* III. *Idus Iunias. & pugna magna fuit cum Romanis & Gothis miliario* XII. *ab Hadrianopoli, die* V. *Id. Aug. Ex ea die Valens Aug. nuſquam apparuit. & toto anno per diœceſim Thraciarum, & Scythiæ, & Mœſiæ, Gothi habitaverunt ſimul, & eas prædaverunt. deinde uſque ad portas urbis Conſtantinopolitanæ venerunt.*

Auſonio & Olybrio.

His Conſſ. levatus eſt Theodoſius Aug. ab Auguſto Gratiano die XIV. *Kal. Februar. in civitate Sirmio. Ipſo anno multa bella Romani cum Gothis commiſerunt. Deinde victoriæ nuntiatæ ſunt adverſus Gothos, Alanos, atque Hunos die* XV. *Kal. Decemb.*

Gratiano Aug. V. & Theodoſio Aug.

His Conſſ. victoriæ nuntiatæ ſunt amborum Auguſtorum. Et ipſo anno ingreſſus eſt Theodoſius Aug. Conſtantinopolim die XVIII. *Kal. Decemb.*

Syagrio & Eucherio.

His Conſſ. ingreſſus eſt Athanaricus rex Gothorum Conſtantinopolim die III. *Idus Ianuar. Eodem menſe diem functus idem Athanaricus* VIII. *Kal. Februar.*

Antonio & Syagrio. ccccxx.

His Conſſ. Theodoſius Aug. corpus Auguſti Valentiniani in ſarcophago depoſuit die IX. *Kal. Mart. Ipſo anno univerſa gens Gothorum cum rege ſuo in Romaniam ſe tradiderunt die* V. *Non. Octob.*

Merobaude II. & Saturnino.

His Conſulibus levatus eſt Arcadius Aug. Conſtantinopoli in miliario VII. *in tribunali à Theodoſio Aug. patre ſuo die* XVII. *Kal. Febr. Et ipſo anno ingreſſum eſt Conſtantinopolim corpus Conſtantiæ filiæ Auguſti Conſtantini die* II. *Idus Septemb.*

Ricomere & Clearcho.

His Conſſ. introierunt Conſtantinopolim legati Perſarum. Ipſo anno natus eſt Honorius nob. in purpuris die V. *Id. Sept.*

Arcadio Aug. & Bautone.

Honorio nob. & Evodio.

His Conſſ. victi atque expugnati, & in Romania captivi adducti gens Greothingorum à noſtris. Theodoſio & Arcadio. deinde cum victoria & triumpho ingreſſi ſunt Conſtantinopolim die IV. *Idus Octob.*

Valentiniano III. & Eutropio.

His Conſſ. Quinquennalia Arcadius Aug. propria cum Theodoſio Aug. patre ſuo editionibus ludiſque celebravit XVII. *Kal. Feb.*

Theodoſio Aug. II. & Cynegio.

Defunctus eſt Cynegius Præfectus Orientis in Conſulatu ſuo Conſtantinopoli.

Hic univerſas provincias longi temporis tabe deceptas in ſtatum priſtinum revocavit. & uſque ad Ægyptum penetravit, & ſimulacra gentium evertit. Unde cum magno fletu totius populi civitatis deductum eſt corpus ejus ad Apoſtolos die XIV. *Kal. April. Et poſt annum tranſtulit cum matrona ejus Achantia ad Hiſpanias pedeſtre. Et ipſo anno occiditur hoſtis publicus Maximus tyrannus à Theodoſio Aug. in miliario* III. *de Aquileja* V. *Kal. Aug. Sed & filius ejus Victor occiditur poſt paucos dies in Galliis à Comite Theodoſii.*

Timaſio & Promoto.

His Conſſ. introivit Theodoſius Aug. in urbem Romam cum Honorio filio ſuo die Iduum Iuniarum, & dedit congiarium Romanis.

Valentiniano IV. & Neuterio.

Tatiano & Symmacho.

Arcadio Aug. II. & Rufino. ccccxxx.

Valentinianus junior apud Viennam eſt interfectus. & levavit ſe Eugenius tyrannus. poſtmodum Theodoſius Aug. occidit Eugenium.

Theodoſio Aug. III. & Abundantio.

Arcadio Aug. III. & Honorio Aug. II.

Olybrio & Probino.

His

His Conſulibus receßit apud Mediolanum Theodoſius Aug.
Arcadio Aug. IV. & Honorio Aug. III.
Attico & Cæſario.
Honorio Aug. IV. & Eutychiano.
His Conſſ. Gildo occiſus.
Manilio & Theodoro.
His Conſſ. templa gentilium demolita ſunt, Ioviniano & Gaudentio Comitibus.
Stilicone v. c. Conſule.
Vincentio & Fravito.
ccccxl. Arcadio v. & Honorio v.
His Conſſ. Solis facta defectio III. *Id. Nov.*
Thedoſio & Rumorido.
Honorio IV. & Ariſtæneto.
His Conſſ. bellum civile fuit ex III. *Kal. Sept.*
Stilicone II. & Anthemio.
His Conſſ. inter Catholicos & Donatiſtas unitas facta.
Arcadio VI. & Probo.
Honorio VII. & Theodoſio Aug. II.
Baſſo & Philippo.
ccccxlvii. Honorio VIII. & Theodoſio III.
His Conſſ. barbari Hiſpanias ingreßi.
Honorio IX. & Varari, quod fuit Tertullo.
Theodoſio Aug. IV.
His Conſſ. Conſtantini tyranni in conto caput adlatum eſt XIV. *Kal Octob.*
Honorio IX. & Theodoſio V. ccccl.
P. C. Honor. IX. & Theod. V. Lucio Coſ.
His Conſſ. occiſi ſunt Iovinus, Sebaſtianus, Saluſtius. & Heraclianus abolitus eſt.
Conſtantio v. c.
Honorio X. & Theodoſio VI.
His Conſſ. S. Stephanus primus martyr revelatur S. Presbytero Luciano die VI. *feria, quæ fuit tunc* III. *Non. Decemb. in Hieroſolymis S. Ioanne Epiſcopo præſidente. & extant ex his geſtis epiſtolæ ſupradicti presbyteri, & S. Aviti presbyteri Bracarenſis, qui tunc in Hieroſolymis degebant.*
Theodoſio VII. & Palladio.
Honorio XI. & Conſtantio II.
Honorio XII. & Theodoſio VIII.
Monaxio & Plenta.
His Conſſ. S. Ioannes Hieroſolymorum Epiſcopus qui ſupra, epiſtolam dirigit per Eccleſias orbis terrarum, quæ habetur, de ſignis terroribuſque divinitus perpetratis.
Theodoſio IX. & Conſtantio III.
Agricola & Euſtatio.
Honorio XIII. & Theodoſio X.
Mariniano & Aſclepiodoto.
His Conſſ. Honorius Aug. receßit Ravennæ.

MARCELLINI V.C. COMITIS ILLYRICIANI CHRONICON.

Ex editione IAC. SIRMONDI
Lutetiæ Pariſ. MDCXIX.

LECTORI.

DE Chronici hujus auctore neceſſariò monendus es, Lector, non omnia Marcellini eſſe, quæ in illo continentur. Teſtatur enim præfatione ſua Marcellinus ſe opus ſuum ab initio principis Theodoſii, ad Magni uſque Conſulatum, per annos CXL. perduxiſſe: tum deinde alios tantùm XVI. annos adjeciſſe, à primo Juſtini ad quartum uſque Juſtiniani Aug. Conſulatum, hoc eſt ad annum Chriſti DXXXIV. Ultra hunc annum igitur non proceſſerat Marcellinus: nec plura ſanè his fuerant in editione Ant. Sconhovii, qui Chronicon hoc in lucem primus dedit. Quæ deinceps ſequuntur ad finem uſque principis Juſtiniani, ab alio poſtea quopiam adjecta ſunt, & à Panuinio primùm, deinde ab aliis nullo diſcrimine pro Marcellinianis edita. Nos ex vetuſtiſſimo Tilianæ bibliothecæ Codice, tum Marcellini omnia multò quàm hactenus emendatiora, tum Appendicem, quæ & ipſa perantiqui eſt ſcriptoris, multis partibus auctiorem damus: integram daturi, niſi nos lacerum exemplar in ſeptimo poſt Baſilii Conſulatum anno deſtituiſſet. Quo factum, ut in reliquis ad finem uſque Panuinianam editionem ſequi neceſſe fuerit, demptis annorum ad calcem epilogiſmis, quos idcirco prætermittendos cenſuimus, quia nihil illos neque ad Marcellini Chronicon, neque ad ejus Appendicem pertinere conſtabat.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Caſſiodorus Inſtitutionis divinarum Scripturarum cap. XVII.

MARCELLINUS etiam quatuor libros de temporum qualitatibus, & poſitionibus locorum pulcherrima proprietate conficiens, itineris ſui tramitem laudabiliter percurrit: quem vobis pariter dereliqui. Chronica verò, quæ ſunt imagines hiſtoriarum, breviſſimæque temporum commemorationes, ſcripſit Græcè Euſebius, quem tranſtulit Hieronymus in Latinum, & uſque ad tempora ſua deduxit eximiè. Hunc ſubſecutus eſt ſupraſcriptus Marcellinus Illyricianus, qui adhuc patricii Juſtiniani fertur egiſſe cancellos: ſed meliore dictione devotus, à tempore Theodoſii principis, uſque ad fores imperii triumphalis Auguſti Juſtiniani opus ſuum, Domino juvante, perduxit: ut qui antè fuit in obſequio ſuſcepto gratus, poſtea ipſius imperio copioſè amantiſſimus appareret.

PRÆFATIO.

POST mirandum opus, quod à mundi fabrica uſque in Conſtantinum principem Euſebius Cæſarienſis, hujus ſæculi originem, tempora, annos, regna, virtutéſque mortalium, & variarum artium repertores, omniumque penè provinciarum monumenta commemorans, Græco edidit ſtylo, noſter Hieronymus cuncta tranſtulit in Latinum, & uſque in Valentem Cæſarem Romano adjecit eloquio. Igitur uterque hujus operis auctor V̄. *&* DLXXIX. *annorum hunc mundum tunc fore miro computavit ingenio. Ego verò ſimplici duntaxat computatione Orientale tantùm ſecutus imperium, per indictiones, perque Conſules infrà ſcriptos, centum &* XL. *annos, à ſeptima videlicet indictione, & à Conſulatu Auſonii & Olybrii (quibus etiam Conſulibus Theodoſius Magnus creatus eſt Imperator) enumerans, & uſque in Conſulatum Magni indictionis undecimæ colligens, eorumdem auctorum operi ſubrogavi: itémque alios* XVI. *annos, à conſulatu Iuſtini Auguſti primo, uſque in conſulatum Iuſtiniani Auguſti* IV. *ſuffeci: id ſunt ſimul anni* CLVI. *& meum ruſticum opus ſuppoſui.*

INDICTIONE VII.

Auſonio & Olybrio Coſſ.

THEODOSIUS Hiſpanus Italicæ divi Trajani civitatis, à Gratiano Auguſto apud Sirmium XXXIX. poſt Valentis interitum imperator creatus eſt, XIV. Kalendas Februarias, Orientalem duntaxat Remp. recturus, vir admodum religioſus, & catholicæ eccleſiæ propagator, omnibuſque Orientalibus principibus præponendus, niſi quod Marcianum tertium poſt ſe principem imitatorem habuerit. Alanos, Hunos, Gothos, gentes Scythicas magnis multiſque præliis vicit.

INDICTIONE VIII.

Gratiano Aug. V. *& Theodoſio Aug. Coſſ.*

Gregorius Nazianzenus facundiſſimus Chriſti ſacerdos, & Hieronymi noſtri præceptor, eccleſia noſtra apud Byzantium capta ab Arrianis, plebem catholicam in beatæ Anaſtaſiæ oratorio catholica quotidie allocutione continuit. Sæpe namque pravorum conviciis inſectatus eſt: ſed gratia Chriſti præditus, uſque ad id tempus, quo eadem eccleſia ſui præſentia noſtris eſt reddita, perfidus obſtitit Arrianis. Nam his Coſſ. Theodoſius Magnus poſtquam de Scythicis gentibus triumphavit, expulſis continuò ab Orthodoxorum eccleſia Arrianis, qui eam per XL. fermè annos ſub Arrianis Imperatoribus tenuerant, noſtris Catholicis Orthodoxus reſtituit Imperator menſe Decembri.

INDICTIONE IX.

Eucherio & Euagrio Coſſ.

Sanctis CL. patribus urbe Auguſta congregatis adverſus Macedonium in Spiritum Sanctum naufragantem, ab iiſdem epiſcopis ſancta Synodus confirmata eſt: Damaſo videlicet ſedem beati Petri tenente, Conſtantinopoli verò per Timotheum Alexandrinum, perque Meletium Antiochenum & Cyrillum Hieroſolymitanum epiſcopos, Nectario ex pagano protinus baptizato, & in præfata Synodo pontifice ordinato. Athanaricus rex Gothorum, cum quo Theodoſius Imp. fœdus pepigerat, Conſtantinopolim menſe Januario venit, eodemque menſe morbo periit.

INDICTIONE X.

Antonio & Syagrio Coſſ.

Divi Valentiniani magni cadaver Theodoſius princeps ab Italia reportatum, apud Comitatum regio in ſepulchro recondidit. Eodem anno univerſa gens Gothorum,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

rum, Athanarico rege ſuo defuncto, Romano ſeſe imperio dedit. Menſe Octobri Damaſus Romanæ eccleſiæ, exceptis Liberio & Felice, XXXV. epiſcopus, anno pontificatus ſui XVIII. in Domino requievit.

INDICTIONE. XI.

Merobaude II. & Saturnino Coſſ.

Romanæ eccleſiæ Siricius XXXVI. antiſtes factus, vixit annos XV. Archadius à patre ſuo Theodoſio Aug. conſors imperii ſeptimo ab urbe milliario coronatus eſt. Gratianus imp. Maximi tyranni dolo apud Lugdunum occiſus eſt VIII. Cal. Septembris.

INDICTIONE XII.

Richomere & Clearcho Coſſ.

Legati Perſarum Conſtantinopolim advenerunt pacem à Theodoſio principe poſtulantes. Eodem tempore Honorius alter Theodoſio natus eſt filius menſe Septembri.

INDICTIONE XIII.

Archadio & Bautone Coſſ.

Theodoſius Imp. aliquantas Eoas nationes per legatos ſuo ut pote imperio ſubdidit.

INDICTIONE XIV.

Honorio Cæſare & Euodio Coſſ.

Invaſam princeps Theodoſius ab hoſtibus Thraciam vindicavit, victorque cum Archadio filio ſuo urbem ingreſſus eſt. Galla Theodoſii regis altera uxor his conſulibus Conſtantinopolim venit.

INDICTIONE XV.

Valentiniano III. & Eutropio Coſſ.

Archadius Cæſar cum patre ſuo Theodoſio ſua quinquennalia celebravit. Theodoſius Magnus Italiam contra Maximum tyrannum pugnaturus acceſſit.

INDICTIONE I.

Theodoſio Aug. II. & Cynegio Coſſ.

Valentinianus Gratiani frater & Theodoſius Imp. Maximum tyrannum & Victorem filium ejus apud Aquileiam rebellantem vicerunt. Andragathius Comes morte Maximi cognita præcipitem ſeſe è navi in undas dedit ac ſuffocatus eſt.

INDICTIONE. II.

Timaſio & Promoto Coſſ.

Theodoſius Imp. cum Honorio filio ſuo Romam menſe Junio introivit, congiarium Romano populo tribuit, urbeque egreſſus eſt Cal. Septembris. Per idem tempus grando crepitans per biduum continuum pro pluvia cecidit, pecorum arborúmque pernicies. Stella à Septentrione gallicinio ſurgens, & in modum Luciferi ardens potius quàm ſplendens apparuit, viceſimo ſexto die eſſe deſivit. Templum Serapidis apud Alexandriam Theodoſii imp. edicto ſolutum eſt.

INDICITONE III.

Valentiniano Aug. IV. & Neoterio Coſſ.

Signum in cœlo quaſi columna pendens ardenſque per dies XXX. apparuit. Galla Theodoſii uxor ab Archadio privigno ſuo ejecta eſt. Obeliſcus in circo poſitus eſt. columna haud longè ab eccleſia conſtituta eſt, quæ argenteam Theodoſii Magni ſtatuam ferens hactenus contemplatur.

INDICTIONE IV.

Tatiano & Symmacho Coſſ.

Theodoſius Imp. Italia decedens Conſtantinopolim remeavit. Valentinianus Imp. apud Viennam dolo Arbogaſtis ſtrangulatus interiit Idib. Martiis. Eugenius Arbogaſtis favore confiſus imperium ſibimet uſurpavit.

INDICTIONE V.

Archadio II. & Rufino Coſſ.

Arbogaſtes Valentiniano Imp. extincto, & Eugenio Cæſare facto, innumeras invictaſque copias undique in Gallias contraxit, Occidentale imperium utpote ſibi vindicaturus, vir barbarus animo, conſilio, manu, audacia, potentiáque nimius. Contraxit autem undique innumeras copias, vel Romanorum præſidiis, vel Barbarorum auxiliis, alibi poteſtate, alibi cognatione ſubnixus. Uſque hunc XIIII. Theodoſii imperii annum, beatus Hieronymus poſt aſcenſionem D. N. Jeſu Chriſti, à Petro Apoſtolo incipiens, & in ſemetipſum deſinens, CXXXV. virorum illuſtrium eccleſiaſtica volumina deſcripſit, apud Bethleem oppidum

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

degens, ubi & monaſterium ſibi condidit, & alia multa eccleſiaſtica literis quoque Hebraicis edoctus ſcripſit, finémque vitæ ſuæ admodum ſenex fecit, ibique ſepultus eſt, Catholicis quidem inexpugnabilis eccleſiæ turris, hæreticis autem omnibus infatigabilis hoſtis, tam propoſito vitæ ſuæ, quàm librorum à ſe editorum aſſertionibus depugnans.

INDICTIONE VI.

Theodoſio III. *& Abundantio Coſſ.*

Honorium pater ſuus Theodoſius in eodem loco quo fratrem ejus Archadium Cæſarem fecit, id eſt ſeptimo ab urbe regia milliario. Tunc quippe hora diei tertia tenebræ factæ ſunt.

INDICTIONE VII.

Archadio III. *& Honorio* II. *Coſſ.*

Theodoſius Auguſtus aſſumpto Honorio Cæſare, eodémque filio, contra Arbogaſtem, qui Eugenium tyrannum Imperatorem facere auſus eſt, iterum properavit. bello commiſſo Eugenius victus atque captus interfectus eſt, Arbogaſtes ſua ſe manu perculit. Terræmotu à menſe Septembrio in Novembrium continuo imminente, aliquantæ Europæ regiones quaſſatæ ſunt. Thermæ Archadianæ ex conditoris ſui nomine nomen acceperunt.

INDICTIONE VIII.

Olybrio & Probino Coſſ.

Theodoſius Magnus apud Mediolanum vita deceſſit. Imperavit annos XVII. Corpus ejus eodem anno Conſtantinopolim allatum, atque ſepultum. Archadius & Honorius germani, utrumque imperium diviſis tantùm ſedibus tenere cœperunt. Rufinus patricius Archadio principi inſidias tendens, Alaricum Gothorum regem, miſſis ei clàm pecuniis, infeſtum Reip. fecit, & in Græciam miſit. Porrò detecto dolo ſuo Rufinus ab Italicis militibus, olim cum Gaina Comite Archadio miſſis, ante portas ubis meritò trucidatus eſt. Caput ejus manuſque dextra per totam Conſtantinopolim demonſtrata.

INDICTIONE IX.

Archadio IV. *& Honorio* III. *Coſſ.*

Rufini uxor & filia exulant. Eutropius ſacri palatii cubicularius omnes opes abripuit, avaritiamque tranſgreſſus eſt. Terræmotus per dies plurimos fuit, cælúmque ardere viſum eſt.

INDICTIONE X.

Cæſario & Attico Coſſ.

His conſulibus Flaccilla Archadio nata eſt filia.

INDICTIONE XI.

Honorio IV. *& Eutychiano Coſſ.*

Romanæ eccleſiæ Anaſtaſius XXXVII. epiſcopus ordinatus vixit annos quatuor. Ambroſius Mediolanenſis, virtutum epiſcopus, arx fidei, orator Catholicus, ad Chriſtum Dominum commigravit. Joannes Antiochiæ natus, ibíque à Meletio ejuſdem civitatis epiſcopo, eodemque confeſſore, lector eccleſiæ ordinatus, per ſingulos officii gradus aſcendit. Ubi per quinquennium continuum Diaconus multos divinoſque edidit libros: Presbyter quoque factus per XII. annos plures confecit. Tanta dehinc opinione ubique meritò propagatus, Conſtantinopoli in locum Nectarii pontifex ſuffectus eſt. ubi plurima dulciáque divinarum ſcripturarum volumina ſuo operi catholico addidit, hoſque epiſcopos habuit inimicos, Theophilum Alexandrinum, Epiphanium Cyprium, Acacium Beroënſem, Antiochum Ptolomenſem, Severianum Gabalenſem, & Severum Calchedonenſem. Gildo Comes, idémque paganus, qui mortuo Theodoſio principe Africæ præerat, dum Archadio & Honorio adhuc pueris regnantibus invidet, Africamque nititur obtinere, frater ejus Maſcezel cognita ejus veſania, relictiſque duobus apud Africam filiis, in Italiam remeat: Gildo utrumque fratris filium dolo trucidat. Maſcezel fratris ſcelere cognito, cum quinque millibus ſuorum contra Gildonem cum LXX. millibus armatorum ſibimet obviantem infeſtus accedit, Gildonémque parricidam jejuniis & orationibus ſuis, immò beati Ambroſii in ſomnis admonitu, auxiliantibus fugavit. Gildo fugiens propria ſe manu ſtrangulavit: ſicque Maſcezel ſine bello victoriam meruit, ac ſine cæde vindictam.

INDICTIONE XII.

Theodoro & Eutropio eunucho Coſſ.

Hic Eutropius omnium ſpadonum primus

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

mus atque ultimus conſul fuit: de quo Claudianus poëta ait,

Omnia ceſſerunt Eunucho conſule monſtra.

Pulcheria Archadio altera filia nata eſt, Gaina Comes apud Conſtantinopolim ad præparandum civile bellum barbaros ſuos occultè admonet; ipſe valetudinem ſimulans urbe digreditur. cœpto adverſus Byzantios prælio plurimi hoſtium cadunt, cæteri fugientes eccleſiæ noſtræ ſuccedunt, ibique retecto eccleſiæ culmine, jactiſque deſuper lapidibus obruuntur.

INDICTIONE XIII.

Stilichone & Aureliano Coſſ.

Bellum navale contra Gainam tyrannum inter Cherroneſum & Helleſpontum geſtum eſt: multa millia Gothorum cæſa, vel demerſa ſunt. Gaina Comes de hoc bello fugiens evaſit. ipſo tamen anno occiſus eſt menſe Februario.

INDICTIONE XIV.

Vincentio & Fravita Coſſ.

Caput Gainæ haſtili præfixum Conſtantinopolim allatum eſt. Maris Pontici ſuperficies ita gelu frænata eſt, ut per triginta dies ſoluta tandem glacies inſtar montium per Propontidem ſupernè portata decurreret. Theodoſius junior patre Archadio natus eſt III. Idus Apriles.

INDICTIONE XV.

Archadio V. *& Honorio* V. *Coſſ.*

Romanæ eccleſiæ Innocentius XXXVIII. creatus antiſtes, vixit annos XV. Theodoſius junior in loco quo pater, patruúſque ſuus, Cæſar creatus eſt Conſtantinopoli ingens terræ motus fuit.

INDICTIONE I.

Theodoſio juniore & Rumorido Coſſ.

Marina patre Archadio nata III. Idus Febr. Eudoxiæ Archadii uxori ſuper porphyreticam columnam argentea ſtatua juxta eccleſiam poſita hactenus ſiſtit. Joannem Conſtantinopolitanæ civitatis epiſcopum, cui ſupradicti ſex antiſtites in caſſum æmuli fuere, alióſque triginta ſubimet epiſcopos conſcivere, nolente Archadio principe, in Cucuſum Armeniæ oppidum exulem miſerunt, eumque poſt annum unum in villam, quæ Comana in regione Pontica dicitur, de exilio in exilium relegarunt. Hunc ibidem mortuum religioſa Orthodoxorum plebs in atrio Baſiliſci epiſcopi ſancti, idemque martyris, ab eodem Matyre in ſomnis admonita, in novum moxque repertum ſepulchrum condidit.

INDICTIONE. II.

Honorio VI. *& Ariſtæneto Coſſ.*

Eccleſiam Conſtantinopolitanam flamma ignis, quæ de beati Joannis throno quondam epiſcopi nata fuit, ſubitò conflagravit, vicinamque eccleſiæ urbis faciem ſerpens nihilominus exuſſit. Eudoxia uxor Archadii diem obiit.

INDICTIONE III.

Stilichone II. *& Anthemio Coſſ.*

Iſauri per montem Tauri diſcurſantes ingens diſpendium Reip. importarunt: quibus Narbazaicus legatus majus continuò rependit incommodum.

INDICTIONE. IV.

Archadio VI. *& Probo Coſſ.*

Theodoſius junior quinquennalia dedit. Radagaiſus paganus & Scytha cum ducentis millibus ſuorum totam Italiam inundavit. Huldin & Sarus Hunnorum Gothorúmque reges Radagaiſum continuò devicerunt, ipſius capite amputato, captivos ejus ſingulis aureis diſtrahentes.

INDICTIONE. V.

Honorio VII. *& Theodoſio juniore* II. *Coſſ.*

Ciſterna maxima juxta porphyreticā Conſtantini Imperatoris columnam in foro ejus ſub plateæ tranſitum conſtructa eſt.

INDICTIONE. VI.

Baſſæ & Philippo Coſſ.

Stilicho Comes, cujus duæ filiæ Maria & Thermantia ſingulæ uxores Honorii principis fuere, utraque tamen virgo defuncta, ſpreto Honorio, regnumque ejus inhians, Alanorum, Suevorum, Wandalorumque gentes donis pecuniiſque illectas contra regnum Honorii excitavit, Eucherium filium ſuum paganum & adverſum Chriſtianos inſidias molientem cupiens Cæſarem ordinare. qui cum eodem Eucherio dolo ſuo detecto occiſus eſt. Romæ in foro pacis per dies ſeptem terra mugitum dedit. Archadius Imp.

vitæ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

vitæ finem fecit. regnavit poſt obitum patris ſui Theodoſii annos XIII.

INDICTIONE VII.

Honorio VIII. *& Theodoſio juniore* III. *Coſſ.*

Apud Conſtantinopolim magna exarſit populi ſeditio, panis ſcilicet penuria ſibimet ingruente.

INDICTIONE VIII.

Varane ſolo Coſſ.

Alaricus trepidam urbem Romam invaſit, partemque ejus cremavit incendio, ſextóque die quam ingreſſus fuerat deprædata urbe egreſſus eſt, Placidia Honorii principis ſorore abducta, quam poſtea Ataulfo propinquo ſuo tradidit uxorem.

INDICTIONE IX.

Honorio IX. *& Theodoſio* IV. *Coſſ.*

Theodoſius junior decennalia, Honorius Romæ vicennalia dedit. Conſtantinus apud Gallias invaſit imperium, filiumque ſuum ex monacho Cæſarem fecit: ipſe apud Arelatum civitatem occiditur, Conſtans filius apud Viennam capite plectitur.

INDICTIONE X.

Theodoſio Imp. V. *ſolo Coſſ.*

Iovinus ac Sebaſtianus in Galliis tyrannidem molientes occiſi ſunt. Attalus in mari captus, atque Honorio exhibitus, truncata manu vitæ relictus eſt.

INDICTIONE XI.

Lucio ſolo Coſſ.

Heraclianus Africæ Comes cum ſeptingentis navibus & tribus militum millibus ad urbem tendens, mox ad urbem Romam egreſſus eſt, occurſu Marini Comitis territus & in fugam verſus, arrepta nave ſolus Carthaginem rediit, ibique illicò interfectus eſt.

INDICTIONE XII.

Conſtantio & Conſtante Coſſ.

Pulcheria Theodoſii ſoror Auguſta appellata eſt. Valia res Gothorum facta cum Honorio principe pace, Placidiam ſororem ejus eidem viduam reddidit.

INDICTIONE XIII.

Honorio X. *& Theodoſio* VI. *Coſſ.*

Eccleſia Conſtantinopolitana dudum igni cremata, his Coſſ. reſtaurata dedicataque eſt, Attico epiſcopo eandem regente eccleſiam. Lucianus preſbyter vir ſanctus, cui revelavit Deus his Conſulibus locum ſepulcri & reliquiarum corporis ſancti Stephani primi Martyris, ſcripſit ipſam revelationem Græco ſermone ad omnium eccleſiarum perſonas.

INDICTIONE XIIII.

Theodoſio VII. *& Palladio Coſſ.*

Oroſius preſbyter Hiſpanici generis ſeptem libros hiſtoriarum deſcripſit. Miſſus ab Auguſtino epiſcopo idem Oroſius pro diſcenda animæ ratione ad Hieronymum Preſbyterum, reliquias beati Stephani tunc nuper inventas rediens primus intulit Occidenti. Atticus Conſtantinópolitanus epiſcopus ſcripſit ad reginas, Archadii Imp. filias, de fide & virginitate librum valde egregium, in quo præveniens Neſtorianum dogma impugnat.

INDICTIONE XV.

Honorio XI. *& Conſtantio* II. *Coſſ.*

Tenebræ in die factæ ſunt. Cybera Aſiæ civitas, aliquantaque prædia terræ motu demerſa. Romanæ eccleſiæ Zoſimus XXXVIII. epiſcopus ordinatus vixit annis III.

INDICTIONE I.

Honorio XII. *& Theodoſio* VIII. *Coſſ.*

Plinta Comes, idemque rebellio, apud Palæſtinam provinciam delectus eſt. Solis defectio facta eſt. Stella ab Oriente per ſeptem menſes ſurgens ardenſq; apparuit.

INDICTIONE II.

Monaxio & Plinta Coſſ.

Valentinianus junior apud Ravennam patre Conſtantio, & Placidia matre, V. Nonas Julias natus eſt. Multæ Palæſtinæ civitates villæque terræmotu collapſæ. Dominus noſter Jeſus Chriſtus ſemper ubique præſens, & ſuper montem Oliveti Hieroſolymæ vicinum ſeſe de nube manifeſtavit. Multæ tunc utriuſque ſexus vicinarum gentium nationes, tam viſu quàm auditu perterritæ, atq; credulæ, ſacro Chriſti fon-

ſti fonte ablutæ ſunt, omniumque baptizatorum in tunicis crux Chriſti ſalvatoris, divinitatis nutu, extemplò impreſſa refulſit.

INDICTIONE III.

Theodoſio IX. *& Conſtantio* III. *Coſſ.*

Romanæ eccleſiæ Bonifacius XL. epiſcopus ordinatus vixit annis tribus. In Oriente tumultum milites excitarunt, ductoremque ſuum Maximinum nomine exſtinxerunt. In Perſide in Chriſtianos perſecutio deſævit.

INDICTIONE IV.

Euſtathio & Agricola Coſſ.

Theodoſius Imp. Eudociam Achinam duxit uxorem. Archadio patri ſuo in foro ejus, ſuper immanem columnam, ingentem ſtatuam idem Theodoſius dedicavit. Ciſterna Aëtii conſtructa eſt. Romani cum Perſis conflixere.

INDICTIONE V.

Honorio XIII. *& Theodoſio* X. *Coſſ.*

Theodoſius Imp. Eudoxiam filiam genuit. In tricennalia Honorii, Maximus tyrannus & Jovinus ferro victi, adducti de Hiſpanis atque interfecti ſunt. Hunni Thraciam vaſtaverunt. Perſæ cum Romanis pacem pepigere.

INDICTIONE VI.

Aſclepiodoto & Mariniano Coſſ.

Cæleſtinus Romanæ eccleſiæ XLI. Antiſtes creatus eſt, vixit annos IX. Evagrius ſcripſit altercationem Judæi Simonis & Theophili Chriſtiani, quæ penè omnibus nota eſt. Terræmotus multis in locis fuit, & frugum inedia ſubſecuta. Philippus & Saluſtius philoſophi morbo perierunt. ſtella ſæpe ardente crinita Honorius Imp. fatale munus implevit.

INDICTIONE VII.

Victore & Caſtino Coſſ.

Placidia mater Valentiniani Auguſta nuncupata eſt. Valentinianus Cæſar creatus Theodoſii Imp. Eudoxiam filiam ſibimet deſponſavit, Joannes regnum Occidentale Honorio defuncto invaſit.

INDICTIONE VIII.

Theodoſio IX. *& Valentiniano Cæſare Coſſ.*

Suprafatus Joannes dolo potius Ardaburis & Aſparis, quàm virtute occiditur. Valentinianus junior apud Ravennam factus eſt Imperator.

INDICTIONE IX.

Theodoſio XIII. *& Valentiniano* II. *Coſſ.*

Siſinnius vir ſanctæ ſimplicitatis, & ſimplicis ſanctitatis, Conſtantinopolitanus epiſcopus factus eſt.

INDICTIONE X.

Hierio & Ardabure Coſſ.

Pannoniæ quæ per quinquaginta annos ab Hunnis retinebantur, à Romanis receptæ ſunt. Thermæ Theodoſianæ dedicatæ.

INDICTIONE XI.

Felice & Tauro Coſſ.

Neſtorius Antiochia natus, vir ſatis quidem eloquentiæ, ſapientiæ verò parum habens, Conſtantinopolitanis admodum adnitentibus, ex presbytero epiſcopus ordinatus eſt. Beatiſſimi Joannis epiſcopi, dudum malorum epiſcoporum invidia exulati, apud Comitatum cœpit memoria celebrari menſe Septembrio die XXVI.

INDICTIONE XII.

Florentio & Dionyſio Coſſ.

Orthodoxi noſtri Macedonianorum eccleſiam extra muros urbis poſitam abſtulerunt, quoniam iidem Macedoniani Antoninum Germis Catholicum epiſcopum interfecerunt. Beatiſſimus Auguſtinus Hipponenſis eccleſiæ elegantiſſimus Chriſti ſacerdos, doctórque præcipuus, morte placida quievit.

INDICTIONE XIII.

Theodoſio XIII. *& Valentiniano* III. *Coſſ.*

Theodoſius Imp. tricennalia geſſit. Felix apud Ravennam occiditur. Cæleſtinus Romanæ arcis pontifex, Neſtorio pravitatis epiſcopo per epiſtolam ſuam, datis eidem x. dierum induciis, vel pœnitenti veniam, vel diſſentienti damnationem denunciat. Idem Neſtorius eccleſiæ Conſtantinopolitanæ perfidus Antiſtes, à quo & Neſtoriana perfidia pullulavit, apud Epheſum ducentorũ ſanctorum patrum ſententia in Synodo condemnatus eſt, Cæleſtino Cyrillum Alexandrinæ civitatis epiſcopum pro tempore vicarium denunciante: in locum Neſtorii Maximianus epiſcopus eſt ſubrogatus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

INDICTIONE XIV.

Antiocho & Baſſo Coſſ.

Flacilla Theodoſii Auguſti filia extremum ſpiritum fudit. Barbari urbe Auguſta enurriti ad eccleſiam noſtram hoſtili ritu confluunt: ignem in eccleſiam ad comburendum altare dum infeſti jaciunt, invicem ſeſe, reſiſtente Deo, trucidant. Hoc tempore dum ad horrea publica Theodoſius proceſſum celebrat, tritici in plebe ingruente penuria Imperator ab eſuriente populo lapidibus impetitur.

INDICTIONE XV.

Valerio & Aetio Coſſ.

Romanæ eccleſiæ Xyſtus XLII. epiſcopus ordinatus vixit annis VIII. Placidiæ matris Valentiniani Imp. inſtinctu, ingens bellum inter Bonifacium & Aetium patricios geſtum eſt. Aëtius longiore Bonifacii telo pridie ſibimet præparato, Bonifacium congredientem vulneravit illæſus: tertióque menſe Bonifacius vulnere, quo ſauciatus fuerat, emoritur: Pelagiam uxorem ſuam valde locupletem, nulli alteri niſi Aëtio ut nuberet, exhortans.

INDICTIONE I.

Theodoſio XIV. *& Maximo Coſſ.*

Maxima urbis regiæ pars Septentrionalis per tres dies continuos incenſa, collapſáque eſt menſe Auguſto.

INDICTIONE II.

Ariobinda & Aſpare Coſſ.

Honoria Valentiniani Imp. ſoror ab Eugenio procuratore ſuo ſtuprata concepit, palatióque expulſa, Theodoſio principi de Italia tranſmiſſa, Attilanem contra Occidentalem remp. concitabat.

INDICTIONE III.

Theodoſio XV. *& Valentiniano* IV. *Coſſ.*

Forum Theodoſii imp. in loco qui Helianę dicitur, ædificatum eſt, Sebaſtianus Bonifacii quondam patricii gener urbe Auguſta fugit, atque in Africa interemptus eſt.

INDICTIONE IV.

Iſidoro & Senatore Coſſ.

Theodoſius Imp. Cyzicum civitatē navibus petit, multáq; eidem civitati munificentia præſtita, urbem Auguſtam renavigavit.

INDICTIONE V.

Aëtio II. *& Sigiſvuldo Coſſ.*

Valentinianus Imp. Roma digreſſus, ad copulandam ſibi in matrimonium Eudoxiam Theodoſii principis filiam, quam dudum deſponſaverat, Conſtantinopolim advenit, eáque ſibi nupta apud Theſſalonicam, Italiam repetens hyemavit.

INDICTIONE VI.

Theodoſio XVI. *& Fauſto Coſſ.*

Cotradis prædo cum piratis ſuiſque comitibus captus, interfectúſque eſt. Reliquiæ beatiſſimi Joannis Auguſtæ urbis quondam epiſcopi, eidem redditæ civitati, ibique ſepultæ, menſe Januario, die XXVIII. Valentinianus Imp. cum Eudoxia uxore Ravennam ingreſſus eſt.

INDICTIONE VII.

Theodoſio XVII. *& Feſto. Coſſ.*

Theodoſius Imp. octava quinquennalia edidit. Eudocia uxor Theodoſii principis ab Hieroſolymis urbem Regiam remeavit, beatiſſimi Stephani primi martyris reliquias, quæ in Baſilica S. Laurentii poſitæ venerantur, ſecum deferens. Hoc tempore Genſericus rex Wandalorum Africæ civitates, Carthaginémque metropolim cum ſuis ſatellitibus occupavit x. Cal. Novembris.

INDICTIONE VIII.

Valentiniano V. *& Anatolio Coſſ.*

Paulinus magiſter officiorum in Cæſarea Cappadociæ, jubente Theodoſio Principe, interemptus eſt. Romanæ Eccleſiæ Leo XLIII. papa creatus vixit annos XXI.

INDICTIONE IX.

Cyro ſolo Coſ.

Perſæ, Sarraceni, Zanni, Iſauri, Hunni finibus ſuis egreſſi Romanorum ſola vaſtarunt. Miſſi ſunt contra hos Anatolius & Aſpar magiſtri militiæ, pacémque cum eis unius anni fecerunt. Joannes natione Wandalus, magiſtérque militiæ, Arnegiſeli fraude in Thracia interemptus eſt. Hunnorum reges numeroſis ſuorum cum millibus in Illyricum irruerunt: Naiſum, Singidunum, aliáſque civitates, oppidáque Illyrici plurima exciderunt.

INDICTIONE X.

Eudoxio & Dioſcoro Coſſ.

Stella quæ crinita dicitur per plurimum tempus

tempus ardens apparuit. Bleda & Attila fratres, multarúmque gentium reges, Illyricum, Thraciámque depopulati ſunt.

INDICTIONE XI.

Maximo II. *& Paterio Coſſ.*

His conſulibus tanta nix cecidit, ut per ſex menſes vix liqueſcere potuerit: multa hominum & animalium millia frigoris rigore confecta perierunt. Theodoſius Imp. ex Aſiana expeditione in urbem redit. Thermarum quæ Achilleæ dicuntur, encæniæ factæ.

INDICTIONE XII.

Theodoſio XVIII. *& Albino Coſſ.*

Theodoſius princeps nona quinquennalia dedit: Archadia ſoror Theodoſii vivendi finem fecit. Aliquanta Bithyniæ oppida atque prædia continuatarum vi longa pluviarum, & fluviorum inundatione creſcentium, ſublapſa diſſolutaque perierunt. Severum presbyterum & Joannem Diaconum Eudociæ reginæ apud Æliam urbem miniſtrantes, miſſus ab Imp. Theodoſio Saturninus Comes domeſticorum occidit. Eudocia neſcio quo excita dolore Saturninum protinus obtruncavit: ſtatimque mariti Imp. nutu, regiis ſpoliata miniſtris, apud Æliam civitatem moritura remanſit.

INDICTIONE XIII.

Valentiniano VI. *& Nomo Coſſ.*

Bleda rex Hunnorum Attilæ fratris ſui inſidiis interimitur. Apud Byzantium populari orta in Circo ſeditione multi ſeſe invicem occiderunt, multáque intrinſecus hominum pecudúmque morbo corpora perierunt.

INDICTIONE XIV.

Ætio III. *& Symmacho Coſſ.*

His conſulibus magna fames Conſtantinopolim invaſit, peſtiſque ilicò ſubſecuta. Templum Regiæ civitatis igne crematū.

INDICTIONE XV.

Ardabure & Callepio Coſſ.

Ingenti terrę motu per loca varia imminente plurimi urbis Auguſtæ muri recenti adhuc reædificatione conſtructi, cum LVII. turribus corruerunt. Saxa quoque ingentia in foro Tauri dudum ſuper ſeſe in ædificio poſita, ſtatuæque plurimę ſine ullius videlicet læſione collapſæ ſunt, plurimis nihilominus civitatibus collapſis: fames, & aërum peſtifer odor multa millia hominum jumentorúmq; delevit. Ingens bellum & priore majus per Attilam regem noſtris inflictum, penè totam Europam, exciſis invaſiſque civitatibus, atque caſtellis, conraſit. Eodem anno, urbis Auguſtæ muri olim terræmotu collapſi, intra tres menſes, Conſtantino Præfecto prætorio operam dante, reædificati ſunt. Attila rex uſque ad Thermopolim infeſtus advenit. Arnegiſclus magiſter militiæ in ripenſe Dacia, juxta Utum amnem, ab Attila rege, viriliter pugnans, plurimis hoſtium interemptis, occiſus eſt.

INDICTIONE I.

Zenone & Poſtumiano Coſſ.

Provincia India Theodoſio principi Tigrim domitam pro munere miſit. Utramque porticum Troadenſem, turréſque portarum utraſque ignis ſubitus exuſſit: quarum ruina continuò repurgata, Antiochus Præfectus prætorio in priſtinam erexit ſpeciem: legatis Attilæ à Theodoſio deſpectas olim pecunias flagitantibus.

INDICTIONE II.

Protogene & Aſturio Coſſ.

Marina Theodoſii regis ſoror fati munus implevit. Flavianus epiſcopus in ſecunda apud Epheſum Synodo, vi Dioſcori Alexandrini epiſc. & Saturnini ſpadonis in Epipam exulatus eſt. Areobinda & Taurus patricii communi vita defuncti ſunt.

INDICTIONE III.

Valentiniano VII. *& Abieno Coſſ.*

Theodoſius Imp. vivendi finem fecit: regnavit poſt mortem Archadii patris ſui annos XLII. Loco ejus Marcianus imperium adeptus eſt. Cryſaphius eunuchus, Pulcheriæ Theodoſii ſororis nutu, ſua cum avaritia interemptus eſt.

INDICTIONE IV.

Marciano Aug. & Adelfio Coſſ.

Leone pontifice ſedem B. Petri regente, DCXXX. patrum ſancta & univerſalis ſynodus contra Eutychetem nefandiſſimorum præſulem monachorum apud Calchedonam in baſilica ſanctæ Eufemiæ firmata eſt: ſolus Dioſcorus Alexandrinæ eccleſiæ epiſcopus diſſenſit, ſtatimque ab iiſdem catholicis patribus ſacerdotio abdicatus eſt.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

INDICTIONE V.

Sporacio & Herculano Coſſ.

Marcianus Aug. ſuis ſtatuit decretis, ut hi, qui conſules fieri cupiebant, nihil æris in populum ſpargerent, ſed ſtatutam pecuniam ad reparandum urbis aquæductum dependerent. Hoc tempore tres magni lapides è cœlo in Thracia ceciderunt. Aquileia civitas ab Attila Hunnorum rege exciſa eſt.

INDICTIONE VI.

Vincomalo & Opilione Coſſ.

Joannes præcurſor Domini & Baptiſta, caput ſuum, quod olim Herodias impia nefandáque poſtulatione ab humeris amputatum & in diſco poſitum accepit, proculque à truncato ejus corpore ſepelivit, duobus Orientalibus monachis ob adorandam apud Hieroſolymam Chriſti Domini reſurrectionem introeuntibus revelavit, ut ad Herodis quondam regis habitaculum accedentes admoniti requirerent, fidēlitérque humo extollerent. Hoc ergo caput fide repertum, ſuáque hiſpida in mantica conditum, dum ad propria remeantes habitacula pervehunt, quidam Emiſenæ figulus civitatis, diutinam imminentémque ſibi fugiens paupertatem, ſeſe his exhibuit comitem: quique dum neſcius peram ſibi creditam cum ſacro capite portat, ab eo cujus caput vehebat, noctu admonitus, utrumque comitem fugiens dereliquit, ſtatimque Emiſenam urbem cum ſancto levique onere introgreſſus eſt. Ibique dum advixit præcurſoris Chriſti veneratus eſt caput, morienſque ſorori ſuæ rerum neſciæ ſignatum in vaſculo tradidit recolendum. Illa verò ſucceſſori ſuo repoſitum, ſignatúmque ut erat dereliquit. Porrò Euſtochius quidam occultus Arrianæ perfidiæ presbyter, talem tantúmque theſaurum indignus obtinuit, gratiámque quam Chriſtus Dominus per Joannem Baptiſtam infirmo populo tribuebat, is eam, ac ſi ſuam duntaxat, in vulgo diſſeminabat. Hinc pravitate ſua detecta Emiſena civitate expulſus eſt. Hoc inde antrum, in quo beatiſſimi Joannis caput in urnam miſſum, ſub terraque reconditum erat, quidam monachi pro habitaculo habere cœperunt. Marcellus demum presbyter, totiuſque monaſterii præſul, dum in eodem ſpecu vita irreprehenſibili habitat, idem B. Joannes Chriſtique præcurſor ſeſe eidem ſuumque oſtendit caput, ibidémque ſepultum multis præfulgens virtutibus patefecit. Hoc igitur venerabile caput ſub Uranio memoratæ epiſcopo civitatis, per præfatum Marcellum presbyterum conſtat inventum Vincomalo & Opilione coſſ. menſe Februario, die XXIV. media jejuniorum paſchalium ſeptimana, Imperatoribus vero Valentiniano & Marciano regnantibus. Pulcheria Auguſta Marciani principis uxor, B. Laurentii atrium inimitabili opere conſummavit, beatúmque vivendi finem fecit.

INDICTIONE VII.

Aëtio & Studio Coſſ.

Attila rex Hunnorum Europæ orbator provinciæ noctu mulieris manu cultróque confoditur. Quidam verò ſanguinis rejectione necatum perhibent. Aëtius patricius magna Occidentalis Reip. ſalus, & regis Attilæ terror, à Valentiniano Imp. cum Boëtio amico in palatio trucidatur, atque cum ipſo Heſperium cecidit regnum, nec hactenus valuit relevari.

INDICTIONE VIII.

Valentiniano VIII. *& Anthemio Coſſ.*

Valentinianus princeps dolo Maximi patricii, cujus etiam fraude Aëtius perierat, in campo Martio per Optilam & Thrauſtilam Aëtii ſatellites, jam percuſſo Heraclio ſpadone, truncatus eſt. Idem Maximus invaſit imperium, tertióque tyrannidis ſuæ menſe, membratim Romæ à Romanis tractus diſcerptúſque eſt. Genſericus rex Wandalorum, ab Eudoxia Valentiniani uxore epiſtolis invitatus ex Africa Romam ingreſſus eſt, eáque urbe rebus omnibus ſpoliata, eandem Eudoxiam cum duabus filiabus ſecum rediens abduxit.

INDICTIONE IX.

Varano & Ioanne Coſſ.

His conſulibus innumera locuſtarum agmina fructum Phrygiæ vaſtaverunt. Eucherius Lugdunenſis Eccleſiæ pontifex multa ſcripſit tam eccleſiaſticis, quàm monaſticis ſtudiis neceſſaria.

INDICTIONE X.

Conſtantino & Rufo Coſſ.

Marcianus Imp. bonis principibus comparandus vitæ ſpiritum amiſit. imperavit annos VI. menſes VI. Leo eidem defuncto ſucceſſit, cujus voluntate Majorianus apud Ravennam Cæſar eſt ordinatus.

IN-

INDICTIONE XI.

Leone Aug. & Majoriano Coſſ.

Leo Imp. pro tomo Chalcedonenſi per univerſum orbem ſingulis orthodoxorum epiſcopis, ſingulas conſonantéſque miſit epiſtolas, quo ſibi quid de eodem tomo ſentirent cuncti ſuis reſcriptionibus indicarent. Horum omnium epiſcoporum ita conſpirantes ſuſcepit epiſtolas, ut eas putares uno tempore unius viri eloquio fuiſſe dictatas.

INDICTIONE XII.

Patricio & Ricimere Coſſ.

Iſaac Antiochenæ eccleſiæ presbyter ſcripſit Syro ſermone multa, præcipuéque adverſus Neſtorianos & Eutychianos. Ruinam etiam Antiochiæ elego carmine planxit, quemadmodum Ephrem diaconus Nicomediæ lapſum.

INDICTIONE XIII.

Apollonio & Magno Coſſ.

Cyzicus civitas terræmotu concuſſa, murorúmque ſuorum ambitu interrupto, ſeſe ſuóſque diu deplanxit.

INDICTIONE XIV.

Dagalaiſo & Severino Coſſ.

Romanæ eccleſiæ Hilarus XLIV. pontifex factus, vixit annos VI. Majorianus Cæſar apud Dertonam, juxta fluvium qui Hyra dicitur, interemptus eſt. Locum ejus Severus invaſit.

INDICTIONE XV.

Leone Aug. II. *ſolo Coſ.*

Jacobus natione Achivus, religione paganus, medicinæ artis peritia, tam ingenio quàm literatura perclaruit. Hic ob medendum Leonem Aug. febre defatigatum, ſacrum palatii cubiculum vocatus intravit, ſtatimque in ſella juxta thorum imperialem poſita, ſine ullo Auguſti nutu conſedit, ſicque medicas adhibuit manus. Porrò meridie ad eundem ſacrum pulvinar reverſus, ſublatum ſui propter ſolium, in quo matutinus reſederat, protinus intellexit, ſpondamque thori regiam intrepidus ſuperſedit, veterúmque ſtudii ſui repertorum præceptionibus monitum id ſeſe geſſiſſe, non temerè præſumpſiſſe, ægrotantem docuit principem.

INDICTIONE I.

Viviano & Felice Coſſ.

Proſper homo Aquitanicæ regionis, ſermone ſcholaſticus, & aſſertionibus nervoſus, multa compoſuiſſe dicitur. Epiſtolæ quoque Papæ Leonis adverſus Eutychem de vera Chriſti incarnatione datæ, ab iſto dictatæ creduntur.

INDICTIONE II.

Ruſtico & Olybrio Coſſ.

Beorgor rex Alanorum à Ricimere rege occiditur.

INDICTIONE III.

Baſiliſco & Hermenerico Coſſ.

Conſtantinopolis magno invaſa incendio, faciéque fœdata deplanxit. Severus, qui Occidentis arripuit principatum, Romæ interiit.

INDICTIONE IV.

Leone Aug III. *ſolo Coſ.*

Theodoritus epiſcopus Cyri civitatis, ſcripſit de incarnatione Domini adverſus Eutychem preſbyterum, & Dioſcorum Alexandrinæ eccleſiæ epiſcopum, qui humanam in Chriſto carnem fuiſſe denegant.

INDICTIONE V.

Puſeo & Ioanne Coſſ.

Leo Imp. Anthemium patricium Romam miſit, Imperatorémque conſtituit. Romanæ eccleſiæ Simplicius XLV. Pontifex creatus vixit annos XV. Ravennam civitatem terræmotus deterruit.

INDICTIONE VI.

Anthemio Aug. II. *ſolo Coſ.*

Marcellinus Occidentis patricius, idemque paganus, dum Romanis contra Wandalos apud Carthaginem pugnantibus opem auxiliumque fert, ab iiſdem dolo confoditur, pro quibus palam venerat pugnaturus.

INDICTIONE VII.

Zenone & Marciano Coſſ.

His conſulibus caput Denzicis Hunnorum regis Attilæ filii Conſtantinopolim allatum eſt.

INDICTIONE VIII.

Iordane & Severo Coſſ.

Gennadius Conſtantinopolitanæ eccleſiæ pontifex Daniëlem prophetam ex integro ad verbum commentatus eſt, & Homilias multas compoſuit, & Pauli epiſtolas omnes expoſuit.

INDICTIONE IX.

Leone Aug. III. *& Probiano Coſſ.*

Aſpar primus patriciorum cum Ardabure & Patriciolo filiis, illo quidem olim patricio, hoc autem Cæſare, generoque Leonis principis appellato, Arrianus cum Arriana prole ſpadonum enſibus in palatio vulneratus interiit.

INDICTIONE X.

Marciano & Feſto Coſſ.

Veſuvius mons Campaniæ torridus inteſtinis ignibus æſtuans exuſta evomuit viſcera, nocturniſque in die tenebris incumbentibus, omnem Europæ faciem minuto contexit pulvere. Hujus metuendi memoriam cineris Byzantii annuè celebrant VIII. Idus Novemb. Anthemius Imp. Romæ à Ricimere genero ſuo occiditur. Loco ejus Olybrius ſubſtitutus, ſeptimo menſe imperii ſui vita defunctus eſt. In Aſia aliquantæ civitates vel oppida terræmotu collapſa ſunt.

INDICTIONE XI.

Leone Aug. V. *ſolo Coſ.*

Glycerius apud Ravennã plus præſumptione quàm electione Cæſar factus eſt. Conſtantinopoli ſeditione in Circo orta, multi Iſaurorum à populo interempti ſunt.

INDICTIONE XII.

Leone juniore ſolo Coſ.

Leo ſenior Imp. Leone juniore à ſe jam Cæſare conſtituto, morbo periit, tam ſui imperii annis, quàm hujus Leonis regni menſibus computatis, anno XVII. menſe VI. Zenonem Leo junior, idémq; filius Imperator principem regni conſtituit. Glycerius Cæſar Romæ imperium tenens, à Nepote, Marcellini quondam patricii ſororis filio, imperio expulſus, in portu urbis Romæ ex Cæſare epiſcopus ordinatus eſt, & obiit.

INDICTIONE XIII.

Zenone Aug. II. *ſolo Coſ.*

Zeno Imp. Verinæ ſocrus ſuæ, & Baſiliſci fratris ejus inſidiis circumventus, cum Ariadne uxore ſua profugus in Iſauriam tendit. Regnum Zenonis Baſiliſcus tyrannus invaſit. Nepos, qui Glycerium regno pepulerat, Romæ elevatus eſt Imperator. Nepote Oreſtes protinus effugato, Auguſtulum filium ſuum in imperium collocavit.

INDICTIONE XIIII.

Baſiliſco & Armato Coſſ.

Baſiliſcus tyrannus Marco filio ſuo Cæſare facto, dum contra fidem Catholicam Neſtoriana perfidia intumeſcens conatur aſſurgere, antè inflatus crepuit, quàm pœnitens ſtare potuerit. Baſiliſcus cum filio, & cum Zenonida uxore ſua, jam Zenone priſtinum ad imperium remeante, in exilium miſſus eſt, atque in oppidulum, quod Leminis in provincia Cappadociæ dicitur, truſus fame extabuit. Odoacer rex Gothorum Romam obtinuit, Oreſtem Odoacer ilicò trucidavit, Auguſtulum filium Oreſtis Odoacer in Lucullano Campaniæ caſtello exilii pœna damnavit. Heſperium Romanæ gentis imperium, quod ſeptingenteſimo nono urbis conditæ anno primus Auguſtorum Octavianus Auguſtus tenere cœpit, cum hoc Auguſtulo periit, anno deceſſorum regni Imperatorum DXXII. Gothorum dehinc regibus Romam tenentibus.

INDICTIONE XV.

Sine conſulibus.

Bracilam Comitem Odoacer rex apud Ravennam occidit.

INDICTIONE I.

Illo ſolo Coſ.

Theodulus preſbyter in Cœleſyria multa conſcripſit, claruſque habetur.

INDICTIONE II.

Zenone Aug. III. *ſolo Coſ.*

Sabinianus magnus Illyricianæ utriuſque militiæ ductor creatus, curiam fragilem, conlapſúmque juſtum Reipublicæ cenſum, vel præpaventem fovit, vel dependentem tutatus eſt. Diſciplinæ præterea militaris ita optimus inſtitutor coërcitórque fuit, ut priſcis Romanorum ductoribus comparetur. Theodoricum idem Sabinianus regem apud Græciam debacchantem ingenio magis quàm virtute deterruit.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

INDICTIONE III.

Baſilio ſolo Coſ.

Urbs regia per XL. continuos dies aſſiduo terrę motu quaſſata magnoperè ſeſe affli-cta deplanxit. Ambæ Troadenſes porticus corruerunt, aliquantæ eccleſiæ vel ſciſſæ ſunt, vel collapſæ. Statua Theodoſii magni in foro Tauri ſuper cochlidem columnam poſita corruit, duobus fornicibus ejuſdem collapſis. Hunc formidoloſum diem Byzantii celebrant VIII. Cal. Octobris. His Coſſ. Nepos, quem dudum Oreſtes imperio abdicaverat, Viatoris & Ovidæ comitum ſuorum inſidiis, haud longè à Salonis, ſua in villa occiſus eſt.

INDICTIONE IV.

Placido ſolo Coſ.

Theodoricus Triarii filius rex Gothorum adſcitis ſuis uſque ad Anaplum, quarto urbis milliario advenit: nulli tamen Romanorum noxius continuò reverſus eſt. Porrò in Illyricum properans, dum inter ſuorum moventia plauſtra progreditur, jacentis ſuper carpentum teli acumine, & paveſcentis equi ſui impulſione, fixus transverberatúſque interiit. Sabinianum magnum mors, quæ huic peccanti mundo meritò imminet, antè eum ademit, quàm integrum defatigatæ reip. ſubſidium foret.

INDICTIONE V.

Trocondo & Severino Coſſ.

Romanæ eccleſiæ Felix XLVI. epiſcopus ordinatus vixit annis XII. Theodoricus cognomento Valamer utramque Macedoniam, Theſſaliámque depopulatus eſt, Lariſſam quoque metropolim deprædatus.

INDICTIONE VI.

Fauſto ſolo Coſ.

Idem Theodoricus rex Gothorum Zenonis Aug. munificentiis penè pacatus, Magiſterque præſentis militiæ factus, Conſul quoque deſignatus, creditam ſibi ripenſis Daciæ partem, Mœſiæque inferioris, cum ſuis ſatellitibus pro tempore tenuit.

INDICTIONE VII.

Theodorico & Venantio Coſſ.

Illus natione Iſaurus, dignitate Magiſter officiorum, amputata apud Comitatum auricula, Orientem Zenoni infeſtus invaſit. Porrò cum Leontio tyrannidem arripuit. Totam namque per Africam crudelis Hunerici Wandalorum regis in noſtros Catholicos perſecutio importata eſt. Nam exulatis, diffugatiſque pluſquam CCCXXXIV. orthodoxorum Epiſcopis, eccleſiiſque eorum clauſis, plebs fidelium variis ſubacta ſuppliciis, beatum conſummavit agonem. Nempe tunc idem rex Hunericus, unius Catholici adoleſcentis, vitam à nativitate ſua ſine ullo ſermone ducentis, linguam præcepit excidi, idemque mutus quod ſine humano auditu Chriſto credens fide didicerat, mox præciſa ſibi lingua locutus eſt, gloriamque Deo in primo vocis ſuæ exordio dedit. Denique ex hoc fidelium contubernio aliquantos ego religioſiſſimos viros præciſis linguis, manibus truncatis, apud Byzantium integra voce conſpexi loquentes. Hæc Arrianorum crudelitas in religioſos Chriſti cultores ſupraſcriptis Coſſ. menſe Februario cœpit infligi.

INDICTIONE VIII.

Symmacho ſolo Coſ.

Longinus Zenonis frater Auguſti, poſt decennalem cuſtodiam, quam eidem Illus apud Iſauriam inflixerat, ad germanum ſuum Conſtantinopolim advenit.

INDICTIONE IX.

Longino ſolo Coſ.

Joannes Antiochenæ parœciæ ex grammatico presbyter, ſcripſit adverſum eos, qui in una tantùm ſubſtantia adorandum aſſerunt Chriſtum, nec adquieſcunt duas in Chriſto confitendas eſſe naturas.

INDICTIONE X.

Bœtio ſolo Coſſ.

Theodoricus rex Gothorum Zenonis Auguſti nunquam beneficiis ſatiatus, magna ſuorum manu, uſque ad regiam civitatem & Melentiadam oppidum infeſtus acceſſit, plurimiſque locis igne crematis, ad Novenſem Mœſiæ civitatem, unde advenerat, remeavit.

INDICTIONE XI.

Dinamio & Siſidio Coſ.

Leontius interea rex, & Illus tyrannus, in

Papyrio Iſauriæ caſtello capti, decollatique ſunt. Capita eorum Conſtantinopolim allata præfixa haſtilibus tabuere. Eodem anno Theodoricus rex omnium ſuorum multitudine aſſumpta Gothorum, in Italiam tendit.

INDICTIONE XII.

Euſebio & Probino Coſſ.

Idem Theodoricus rex Gothorum optatam occupavit Italiam: Odoacer itidem rex Gothorum metu Theodorici perterritus, Ravennam ingreſſus eſt. porrò ab eodem Theodorico perjuriis illectus, interfectúſque eſt.

INDICTIONE XIII.

Longino II. *& Fauſto Coſſ.*

Zeno Imp. Pelagii gulam in inſula quæ Panormum dicitur, laqueo frangi præcepit.

INDICTIONE XIV.

Olybrio ſolo Coſ.

Zeno Auguſtus vita deceſſit, tam ſui imperii annis, quàm Baſiliſci tyrannidis menſibus computatis, anno XVII. menſe VI. Anaſtaſius ex ſilentiario imperator creatus eſt. Bellum plebejum inter Byzantios ortum, parſque urbis plurima atque Circi igne combuſta.

INDICTIONE XV.

Anaſtaſio Aug. & Rufo Coſſ.

Dum bellum paratur Iſauricum, dumque Iſauri imperium ſibi vindicare nituntur, in Phrygia juxta Cotiæum civitatem undique confluunt, ibique Lilingis, ſegnis quidem pedes, ſed eques in bello acerrimus, à Romanis primus in prælio trucidatur, omneſque ſimul Iſauri fugæ dediti, per montana aſperaque loca Iſauriam repetunt. Hoc bellum Iſauricum per ſex annos tractum eſt.

INDICTIONE I.

Euſebio II. *& Albino Coſſ.*

Bella civilia adverſus Anaſtaſii regnum apud Conſtantinopolim geſta ſunt: ſtatuæ regis reginæque funibus ligatæ atque per urbem tractæ. Julianus Magiſter militiæ nocturno prælio pugnans, Scythico ferro in Thracia confoſſus interiit.

INDICTIONE II.

Aſterio & Præſidio Coſſ.

Anaſtaſius Imp. contra Orthodoxorum fidei majeſtatem inteſtina cœpit prœlia commovere, piaculi ſui perfidiam prius in Euſemium urbis epiſcopum, ſibi pro orthodoxorum fide viriliter reſultantem, profano manifeſtavit ingenio Laodicea, Hierapolis, & Tripolis, atque Agathicũ, uno tempore unoque terræmotu collapſæ ſunt. Romanæ eccleſiæ XLVII. Gelaſius epiſcopus ordinatus vixit annos IV.

INDICTIONE III.

Viatore ſolo Coſ.

Euſemius Auguſtæ civitatis antiſtes, de quo ſuperius fecimus mentionem, falſo ab Anaſtaſio principe accuſatus atque damnatus, in exilium ductus eſt. Locum Euſemii Macedonius tenuit.

INDICTIONE IV.

Paulo ſolo Coſ.

Auguſtatico ſuo dudum Anaſtaſius militibus præſtito, donativum quoque hoc fratre Conſule tribuit. India Anaſtaſio principi elephantem, quem Plautus poëta noſter Lucabum nomine dicit, duáſque Camelopardalas pro munere miſit.

INDICTIONE V.

Anaſtaſio Aug. ſolo Coſ.

Solis defectus apparuit. bellúmque Iſauricum hoc ſexto anno ſedatum. Athenodorus Iſaurorum primus in Iſauria captus decollatúſque eſt. Caput ejus Tarſum civitatem allatum pro portis haſtili fixum extabuit.

INDICTIONE VI.

Ioanne Scytha & Paulino Coſſ.

Romanæ eccleſiæ XLVIII. Anaſtaſius pontifex ordinatus vixit annos II. Longinus Iſaurus cognomento Selinunteus, apud Antiochiam Iſauriæ civitatem à Priſco Comite captus, Conſtantinopolim miſſus eſt, catenatuſque per Agentem circumductus. Anaſtaſio principi, & populo ingens ſpectaculum fuit, variiſque deinde cruciatibus apud Nicæam Bithyniæ civitatem expenſus eſt. Nummis, quos Romani Terentianos vocant, Græci follares, Anaſtaſius princeps ſuo nomine figuratis, placabilem plebi commutationem diſtraxit.

INDICTIONE VII.

Ioanne Gibbo ſolo Coſ.

Ariſtus Illyricianæ ductor militiæ cum XV. millibus armatorum, & cum DXX. plauſtris armis ad præliandum neceſſariis oneratis, contra Bulgares Thraciam devaſtantes profectus eſt. Bellum juxta Zurtam fluvium conſertum, ubi plus quàm IV. millia noſtrorum, aut in fuga, aut in præcipitio ripæ fluminis interempta ſunt. Ibique Illyriciana virtus militum periit, Nicoſtrato, Innocentio, & Aquilino Comitibus interfectis. Hoc anno ingens terræmotus Ponticam concuſſit provinciam.

INDICTIONE VIII.

Patricio & Hypatio Coſſ.

Romanæ eccleſiæ XLIX. Symmachus epiſcopus factus, vixit annos XV. Anaſtaſius Imp. donativum Illyricianis militibus, per Paulum tribunum Notariorum erogandum miſit.

INDICTIONE IX.

Pompejo & Avieno Coſſ.

Conſtantio Præfecto urbis ludos theatrales meridiano tempore ſpectante, pars in eodem ſpectaculo Cerealis parti diverſę cæruleæ occultas præparavit inſidias. Nam enſes ſaxaque in vaſis incluſa fictilibus, eadémque arma diverſis pomis deſuper cumulata, ſub Theatri porticu ritu vendentium ſtatuit. Dum reſidente Conſtantio ex more civium concrepant voces, antè viſa quàm audita arma excutiuntur, ſaxáque in incautos cives inſtar imbrium jaciuntur enſeſque vibrantes in amicorum, inque vicinorum ſanguine obliti, ſuis cum percuſſoribus debacchantur: nutat & congemiſcit Theatri cavea, & refugientium huc atque illuc ſuorum pedibus conculcata, occiſorúmque fœdata cruore deplangit. Plus enim quàm tria millia civium ſaxis, gladiiſque, compreſſionibus, & aquis proſcenis amiſſos urbs Auguſta deflevit.

INDICTIONE X.

Probo & Avieno Coſſ.

Conſueta gens Bulgarorum deprædatam ſæpe Thraciam, nullo Romanorum milite reſiſtente, iterum devaſtavit. Amidam opulentiſſimam civitatem, monachorum ejus aſtu proditam, Choadis rex Perſarum, quinto menſe quàm expugnare eam cœperat, irrupit, proditoréſque ejus monachos obtruncavit.

INDICTIONE XI.

Dexicrate & Voluſiano Coſſ.

Tres Romanorum Ductores, Patricius, Hypatius, & Areobinda, qui cum XV. millibus armatorum olim in Perſas miſſi fuerant, pugnaturi, juxta Syficum caſtellum cum iiſdem Perſis ſine audacia conflixerunt, multis tunc militum ductoribus de prælio fugientibus cæſis. Immenſo dehinc auri pondere hoſtibus dato, captam rebúſque vacuam Amidam civitatem, iidem noſtri redemere ductores, Celere magiſtro officiorum ſibi cum duobus millibus bellatorum in ſubſidium deſtinato.

INDICTIONE XII.

Cethego ſolo Coſ.

Interea Celer Magiſter officiorum per Callinicum Meſopotamiæ civitatem armatum ducens militem, ad devaſtanda Perſarum rura diſcurrit, plurimos agreſtes ruſticis intentos laboribus more pecudum trucidat, paſtores diverſorum pecorum cum numeroſis jumentis abducit, caſtella latere lutóque conſtructa invadit, uſque ad pontem ferreum, ſic nomine dictum cuncta vaſtando progreditur, omnique præda potitus ad communia caſtra ditato milite remeat, aliquanta dehinc ob percutiendum fœdus cum Perſis deliberat, miſſo ad ſe pro pepigendo fœdere Armonio à ſecretis.

INDICTIONE XIII.

Sabiniano & Theodoro Coſſ.

Idem Sabinianus Sabiniani magni filius, ductórque militiæ, delegatus contra Mundonem Getam arma conſtruxit, X. millia armatorum ſibimet adſcitorum, plauſtráque armis atque commeatibus onerata ſecum trahens, pugnaturus acceſſit. commiſſóque ad Horreo Margo prælio, multis ſuorum militibus in hoc conflictu perditis, & in Margo flumine enecatis, amiſſis præterea plauſtris, in caſtellum quod Nato dicitur, cum paucis fugit. tanta in hoc lamentabili bello ſpes militum cecidit, ut quantum apud mortales nequaquam potuerit reparari.

INDICTIONE XIV.

Ariobinda & Meſſala Coſſ.

His Coſſ. Anaſtaſii principis ſtatua, in eodem

dem loco quo dudum Theodoſii magni ſteterat, ſuper immanem columnam in foro Tauri ſtatuta eſt.

INDICTIONE XV.

Anaſtaſio Aug. III. *Coſ.*

Seditio popularis in Circo facta eſt, miles & armatus obſtitit. Gradus Circi ſeptentrionalis ſua cum fornice incenſi collapſique ſunt, Anaſtaſio Cæſare in proceſſibus commorante.

INDICTIONE I.

Celere & Venantio Coſſ.

Romanus Comes Domeſticorum & Ruſticus Comes Scholariorum, cum centum armatis navibus, totidémque dromonibus, octo millia militum armatorum ſecum ferentibus, ad devaſtanda Italiæ littora proceſſerunt, & uſque ad Tarentum antiquiſſimam civitatem aggreſſi ſunt, remenſóque mari inhoneſtam victoriam, quam piratico auſu Romani ex Romanis rapuerunt, Anaſtaſio Cæſari reportarunt.

INDICTIONE II.

Opportuno ſolo Coſ.

Orto Auguſta urbe incendio utramque porticum à foro Conſtantini uſque ad Perdicæ tenuiſſimam ſtatuam ignis in pulverem redegit. Portus Juliani undis ſuis rotalibus machinis prius exhauſtus, cœnóque effoſſo, purgatus eſt.

INDICTIONE III.

Boëtio ſolo Coſ.

Simulacrum æneum in foro Strategii ſuper fornicem reſidens, & cornu copiæ fortunæ retinens incendio proflammatum eſt, combuſtúmque amiſit brachium, quod tamen ſtatuarii continuò ſolidarunt. Appius Patricius exulatus eſt. Conſtantinus olim Magiſter militiæ, epiſcopus Laodiceæ ordinatus.

INDICTIONE IV.

Secundino & Felice Coſſ.

Macedonius Auguſtæ urbis epiſcopus, licet olim Anaſtaſii Imperatoris dolis fallaciiſque circumventus, pravorum teſtimoniis eidem accuſatus, quoniam tomum ſanctorum Patrum apud Calchedonam ſancta dudum ſubſcriptione roboratum, eidem principi dare diſtulit, ab eodem Euchaita in exilium deputatus eſt. Locum Macedonii Timotheus meridiano tempore ab Anaſtaſio Cæſare epiſcopus ordinatus invaſit.

INDICTIONE V.

Paulo & Muſciano Coſſ.

Sæpe cælum à ſeptentrionali plaga ardere viſum eſt. Die dominico, dum jubente Anaſtaſio Cæſare, per Marinum, pérque Platonem in eccleſiæ pulpito conſiſtentes, in hymnum Trinitatis Deipaſſianorum quaternitas additur, multi Orthodoxorum priſtina voce pſallentes, perfidóſque præcones clamoribus objurgantes, in ejuſdem eccleſiæ gremio cæſi ſunt, ductique in carcere perierunt: altera nihilominus die in atrio ſancti Theodori majori cæde Catholici pro fide unica perculſi ſunt. Quapropter commota Orthodoxorum agmina die ſequenti, id eſt VIII. Idus Novemb. (in quo die memoria cineris dudum totam Europam tegentis apud Byzantios celebratur) in forum Conſtantini undique confluunt: quorum alii quidem, cæteris die noctúque hymnum Trinitatis Chriſto Deo pſallentibus, totam peragrant civitatem, & Anaſtaſii Cæſaris monaſtico habitu adſentatores ferro flammiſque interimunt: alii claves portarum, omniáque ſigna militaria ad forum, quo religionis caſtra metati fuerant, deferunt; ibique Anaſtaſio Cæſare in proceſſibus degente, Areobindam ſibi imperatorem fieri clamitant. Imaginibus deinde, ſtatuiſque Anaſtaſii in terram dejectis, Celerem & Patricium Senatores, ad ſe ſupplicandi ſibi vel ſatisfaciendi gratia miſſos, jactis pluviæ inſtar lapidibus repulerunt. domibus Marini & Pompei ſuccenſis. In Circum ad Anaſtaſium venientes, & ante ſuum ſolium conſiſtentes, hymnum Trinitatis juxta morem Catholicorum concinentes, coruſcánſque Euangelium, crucémque Chriſti ferentes, è foro plurimi convenerunt, Marinum, Platonemque pravitatis ejus autores feris ſubjici conclamantes. Hos cives idem Anaſtaſius Cæſar ſolitis perjuriis, ſimulatiſque vocibus, ſeſe facturum cuncta promittens, tertio die quàm in forum advenerant, ſine ullo rerum effectu ad ſua fecit habitacula repedare. Porrò redintegrata Anaſtaſius pravitate, infamem & irridendam ſynodum apud Sidonem civitatem, cujus de nomine in ridiculis nomina præ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

præponuntur, LXXX. fermè perfidorum epiſcopis congregatis, adverſum Orthodoxorum epiſcopum, fieri imperavit. Flavianus Anthiochiæ Catholicus Patriarcha, & Joannes Paltenſium oppidi pontifex, quoniam hunc cœtum ſacrilegum refellerant, in caſtellum quod Petra dicitur, exules miſſi ſunt. Ibi Flavianus confeſſor Chriſti in Domino requievit: Joannem Juſtinus Aug. mox Imperator factus eſt, revocavit. Iiſdem fermè temporibus ſolis defectus contigit. Gens Erulorum in terras atque civitates Romanorum juſſu Anaſtaſii Cæſaris introducta.

INDICTIONE VI.

Clementino & Probo Coſſ.

SeverusEutychetis perfidiæ cultor, Anaſtaſio Cæſare volente, ſedem Flaviani antiſtitis ex monacho factus epiſcopus occupavit. Dorotheus Ancyræ civitatis venerandus antiſtes, Anaſtaſio principi propter unicam Orthodoxorum fidem jugiter adverſarius, finem vivendi, quem ſibimet miſſo contra ſe à Cæſare Magiſtriano ipſe prædixerat, in dicto tempore fecit.

INDICTIONE VII.

Senatore ſolo Coſ.

Vitalianus Scytha aſſumptis Romanorum equitum peditúmque pluſquam LX millibus armatorum in triduo congregatorum, auxilio in locum quiSeptimus dicitur, advenit, ibique caſtra metatus eſt; diſpoſitiſque à mari in mare ſuorum ordinibus, ipſe ad uſque portam, quæ aurea dicitur, ſine ullius acceſſit diſpendio; ſcilicet pro Orthodoxorum ſe fide, proque Macedonio urbis epiſcopo, in caſſum ab Anaſtaſio principe exulato, Conſtantinopolim acceſſiſſe aſſerens. Porrò Anaſtaſii ſimulationibus atque perjuriis per Theodorum internuncium illectus atque illuſus, octavo die quàm urbem acceſſerat, remeavit. Hinc Odyſſum Mœſiæ civitatem Vitalianus pernoctans aſtu ingreſſus eſt. Cyrillum lenocinantem magis, quàm ſtrenuum militiæ ductorem, inter duas pellices Vitalianus reperit dormientem, eumque abſtractum mox cultro Getico jugulavit, hoſtémque ſe Anaſtaſio Cæſari palam apertéque exhibuit.

INDICTIONE VIII.

Anthemio & Florentio Coſſ.

Romanæ eccleſiæ L. Hormiſda epiſcopus ordinatus vixit annos IX. Idem Vitalianus eidem Anaſtaſio Imp. immanior factus eſt inimicus, præmiſſis quippe ſuorum equitibus, armatiſque naviculis ſiniſtro ſibi littore decurrentibus, ipſe peditum armis ſtipatus Syſthenenſe prædium ingreſſus eſt, totiúſque loci palatium habuit manſionem. Miſſi ſunt ad Vitalianum à Cæſare Senatores, qui pacis cum eo leges componerent, nonaginta auri pondo, exceptis regalibus muneribus, pro pretio tunc accepit Hypatii, jam mille centum auri libris cum Uranio captivo ſibi à ſuis in Sozopoli oblatis. Magiſter militum Vitalianus per Thraciam factus, Hypatium, quem captivum catenatúmque apud Acres caſtellum tenebat, reverſus ſuo remiſit avunculo. Ea tempeſtate Hunni Armenia tranſmiſſa totam Cappadociam devaſtantes, uſque Lycaoniam perrexerunt: Ariadne Auguſta LX. annis in palatio exactis vita deceſſit.

INDICTIONE IX.

Petro ſolo Coſ.

Mutata fide Anaſtaſius Imp. Vitaliano ſuccedit, eidemque Rufinum deſtinat ſucceſſorem. Helias Hieroſolymitanæ urbis epiſcopus in villa, quæ Haila dicitur, ab eodem principe relegatus emoritur. Laurentium præterea Lychnidenſem, Domnionem Serdicenſem, Alciſſum Neopolitanum, Gajanum Naiſitanum, & Euangelum Pautalienſem, Catholicos Illyrici ſacerdotes, ſuis Anaſtaſius præſentari juſſit obtutibus. Alciſſus, & Gajanus epiſcopi apud Byzantium vita defuncti ſunt, unoque ſepulchro reconditi. Domnione & Euangelo ad ſedes proprias, ob metum Illyriciani Catholici militis, extemplo remiſſis, ſolus Laurentius Anaſtaſium Imp. in palatio pro fide Catholica ſæpe convincens, apud Comitatum, ac ſi in exilio relegatus, retentus eſt, mobiliórque deinde corpore quàm Conſtantinopolim advenerat, effectus. Nam ſeptimo infirmitatis ſuæ anno idem Laurentius fide ſua, ſed Chriſti gratia, in atrio Coſmæ & Damiani ſanatus eſt, pedibúſque ſiſtere propriis, greſſibúſque meruit confirmari, ſuæque dein patriæ incolumis reddi, ubi major octogenario requieſcit.

INDICTIONE X.

Anaſtaſio & Agapito Coſſ.

Olla illa quæ in Hieremia vate ab Aquilone adver-

adverſum nos noſtráque delicta ſæpe ſuccenditur, tela ignita fabricavit, maximamque partem Illyrici iiſdem jaculis vulneravit. Duæ tunc Macedoniæ, Theſſaliáque vaſtata eſt, & uſque Thermopylas, veterémque Epirum, Getæ equites deprædati ſunt. Mille tunc librarum auri denarios per Paulum Anaſtaſius Imperator pro redimendis Romanorum captivis, Joanni Præfecto Illyrici miſit. deficiente pretio, vel incluſi ſuis cum domunculis captivi Romani tenti ſunt, vel pro muris clauſarum urbium trucidati.

INDICTIONE XI.

Magno ſolo Coſ.

In provincia Dardania aſſiduò terræmotu XXIV. caſtella uno momento collapſa ſunt. Quorum duo ſuis cum habitatoribus demerſa, quatuor dimidia ædificiorum ſuorum hominumque amiſſa parte deſtructa, undecim tertia domorum, totidémque populi clade dejecta, ſeptem quarta tectorum ſuorum, tantáque plebis parte depreſſa, vicina verò metu ruinarum deſpecta ſunt. Scupus namque metropolis, licet ſine civium ſuorum hoſtem fugientium clade, funditus tamen corruit. Uno in caſtello regionis Caniſæ, quod Sarnunto dicitur, ruptis tunc terra venis, & ad inſtar torridæ fornacis exæſtuans, diutinum altrinſecus ferventemque imbrem evomuit. Plurimi totius provinciæ montes hoc terræmotu ſciſſi ſunt, ſaxáque ſuis evulſa compagibus, devolutáque arborum crepido per XXX. paſſuum millia patens, & in XII. pedum latitudinem dehiſcens, profundam aliquantis voraginem civibus, caſtellorum ſaxorumque ruinas, vel adhuc hoſtium incurſiones fugientibus, juſſa paravit. Anaſtaſius Imp. ſubita morte præventus major octogenario periit: regnavit annos XXVII. menſes II. dies XXIX.

INDICTIONE XII.

Iuſtino Aug. & Eutharico Coſſ.

Juſtinus à Senatu electus Imperator continuò ordinatus eſt. Amantius palatii Præpoſitus, Andreas, Miſael & Ardabur cubicularii, Manichæorum fautores, & Juſtini Auguſti deprehenſi ſunt proditores. Quorum duo, Amantius & Andreas, ferro trucidati ſunt: Miſael & Ardabur Serdicam in exilium miſſi. Theocritus Amantii ſatelles, quem idem Amantius Præpoſitus ad regnandum clam præparaverat, comprehenſus, & in carcere ſaxis contuſus ingentibus periit, ſalſóque in gurgite jacuit, ſepultura quoque cum imperio cui inhiarat caruit. Vitalianus Scytha Juſtini principis pietate ad rempublicam revocatus, Conſtantinopolim ingreſſus eſt, ſeptimóque receptionis ſuæ die Magiſter militiæ ordinatus.

INDICTIONE XIII.

Vitaliano & Ruſtico Coſſ.

Vitalianus Conſul VII. menſe conſulatus ſui XVI. vulneribus confoſſus, in palatio cum Celeriano & Paulo ſatellitibus ſuis interemptus eſt.

INDICTIONE XIV.

Iuſtiniano & Valerio Coſſ.

Famoſiſſimum hunc Conſulatum Juſtinianus Conſul omnium Orientalium Conſulatu profecto munificentior his liberalitatibus edidit. Nam CCLXXXVIII. millia ſolidorum in populum, inque ſpectacula ſive in ſpectaculorum machinam diſtributa, XX. leones, XXX. pardos, exceptis aliis feris, in amphitheatro ſimul exhibuit. Numeroſos præterea phaleratóſque in Circo caballos jam donatis quoque impertivit aurigis, una duntaxat ultimaque mappa inſanienti populo denegata.

INDICTIONE XV.

Symmacho & Boetio Coſſ.

INDICTIONE I.

Maximo ſolo Coſ.

Plerique lapidatorum, percuſſorum, urbiſque depopulatorum, ſua ob ſcelera deprehenſi, ferro, igni, ſuſpendióque expenſi ſunt, gratum bonis civibus ſpectaculum exhibentes.

INDICTIONE II.

Iuſtino Aug. II. & Opilione Coſſ.

His Conſulibus inopia olei magnam penuriam in populum importavit.

INDICTIONE III.

Filoxeno & Probo Coſſ.

Joannes Romanæ eccleſiæ Papa LI. anno à Petro Apoſtolorum Pontificumque præſule CCCCLXXV. ſeſſionis ejus, Theodorico rege pro Arrianorum ſuorum cæremoniis reparandis laborante, ſolus duntaxat

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

taxat Romanorum ſibi deceſſorum, urbe digreſſus Conſtantinopolim venit, miro honore ſuſceptus eſt. Dexter dextrum eccleſiæ inſedit ſolium, diemque Domini noſtri reſurrectionis plena voce Romanis precibus celebravit.

INDICTIONE IV.

Olybrio ſolo Coſ.

Totam Antiochiam Syriæ civitatem repens inter prandendum terræmotus invaſit. alioquin occiduam urbis magnamque ejus partem, ſiniſtris mox ventis undique flantibus, flammaſque coquinarum pro tempore æſtuantes ruentia in ædificia miſcentibus, duplex torridúmque exitium importavit. Eufraſium quoque totius urbis epiſcopum adempto ejus capite, combuſto ſimul obruit ſepulchro, obeliſco Circi inverſo, & humi defoſſo.

INDICTIONE V.

Mabortio ſolo Coſ.

Anno regiæ urbis conditæ CXCVIII. Juſtinus imperator Juſtinianum ex ſorore ſua nepotem, jamdudum à ſe nobiliſſimum deſignatum, participem quoque regni ſui, ſucceſſoremque creavit Cal. Aprilis. ipſe verò quarto ab hoc menſe vita deceſſit, anno imperii IX. menſe II.

INDICTIONE VI.

Iuſtiniano Aug. ſolo Coſ.

Anno regiæ urbis conditæ CXCVIII. regium veſtibulum, priſcúmque in eo ſolium, ob aſpicienda probandaque in Circo certamina ſtructum, victor Juſtinianus princeps, eminentius clariuſque quàm fuerat, & vtramque Senatorum ex more ſpectantium porticum ſolita magnanimitate redintegravit, bonis quidem agitatoribus præmium, ignavis autem ſeveritatem innuens.

INDICTIONE VII.

Decio ſolo Coſ.

Parthis bella moventibus arma Romanus paravit exercitus, fineſque ſuos rebellans tutatus eſt. Hæc expeditio noſtrorum pene per quinquennium tenuit, digreſſaque Oriente Africam petit, contra Wandalos feliciter dimicatura.

INDICTIONE VIII.

Lampadio & Oreſte Coſſ.

Mundo Illyricianæ utriuſque militiæ ductor, dudum Getis Illyricum diſcurſantibus primus omnium Romanorum ducum incubuit, eoſque haud paucis ipſorum interemptis fugavit. His autem deinde Coſſ. idem dux audaciæ ſuæ ſecundus in Thraciam quoque advolans, prædantes eam Bulgares feliciore pugna cecidit, quingentis eorum in prælio trucidatis.

INDICTIONE IX.

P C. Lampadii & Oreſtis Coſſ.

His Coſſ. Codex Juſtinianus orbi promulgatus eſt.

INDICTIONE X.

item P C. Lampadii & Oreſtis Coſſ.

Hypatius, Pompeius, & Probus generè conſobrini, Divique Anaſtaſii nepotes, imperium quod ſibi ſinguli indigna ambitione exoptabant, Idibus Januariis, jam pleriſque nobilium conjuratis, omnique ſeditioſorum turba armis doniſque miniſtratis illecta, dolis invadere tentaverunt, atque per quinque continuos dies urbem regiam rapinis, ferro, ignéque per ſceleratos cives, ſine certo interrege diſcurſantes; hoſtili impietate, ipſe ſe fideles reipublicæ in palatio diſſimulantes, depopulati ſunt. Quinta verò hujus infandi ſceleris die, dum de foro Hypatius ſceleratorum comitum manibus torque redimitus aureo, & Pompejus comes ejus ſua ſub veſte loricatus, ad invadendum conſcendunt palatium; uterque eorum ante fores palatii captus eſt, ſtatimque piiſſimi principis noſtri nutu catenatus, trucidatúſque pœnas luit, & antè imperium perdidit, quàm haberet, innumeris paſſim in Circo populis trucidatis, & tyrannorum ſociis continuò proſcriptis. Eccleſia tunc incenſa mox cæpit ab eodem Auguſto renovari.

INDICTIONE XI.

Iuſtiniano Aug. III. Coſ.

Poſt diuturnum immanémque laborem contra Medos Romanis geſtum ſudoribus, tandem per Rufinum patricium, perque Hermogenem Magiſtrum officiorum, utrumque legatum à principe noſtro miſſum, pax cum Parthis depacta eſt. Sponſionem percuſſi fœderis ab utroque

Imperatore invicem ſibi munera in concordiam miſſa ſecuta ſunt.

INDICTIONE XII.

Juſtiniano Aug. IV. *& Paulino Coſſ.*

Provincia Africa, quæ in diviſione orbis terrarum à pleriſque in parte tertia poſita eſt, volente Deo vindicata eſt. Carthago quoque civitas ejus anno excidionis ſuæ XCVI. pulſis devictiſque Wandalis, & Gelimero rege eorum capto, & Conſtantinopolim miſſo, quarto Juſtiniani principis Conſulatu ipſius moderatione recepta eſt, ſua cum patria firmiùs, quàm dudum fuerat, redintegrata. Quo tempore Theodahadus rex Gothorum Amalaſuentham reginam creatricem ſuam de regno pulſam in Inſula laci Bulſinienſis occidit. Cujus mortem Imperator Juſtinianus ut doluit, ſic & ultus eſt.

INDICTIONE XIII.

Beliſario ſolo Coſ.

Poſtquam Carthago Libyaque ſuo cum rege Gelimero per Beliſarium eſt ſubjugata, de Roma Italiaque deliberat Imperator. iterúmque expeditio, iterúmque claſſis paratur, idémque ductor qui Conſul eligitur, rectóque navigio Siciliam properat, Catanam & Syracuſas ſine mora, immo omnem pervadit Trinacriam. Ibique comperiens quod in Africa civile bellum exoritur, & miles in proprium ducem inſurgit, cum paucis ad Africam tendit, Solomoni qui præerat, ſubvenit: exercitum verò partim blandiendo, partim ulciſcendo, inimicum tyrannum effugando, reipublicæ conſulit utilitati, remenſóque navigio Trinacriam redit. Agapitus Romanæ urbis epiſcopus à Theodato rege Gothorum in legationem directus Conſtantinopolim venit. Tzitta Patricius in Myſia cum hoſte Bulgarum congrediens ad Jatrum ſuperior invenitur. Epiphanius epiſcopus regiæ Urbis ante adventum Romani præſulis moritur. cujus epiſcopatum contra canones Anthimus Trapezuntena eccleſia relicta invadit.

INDICTIONE XIV.

Poſt Conſulatum Beliſarii,

Ebremud Theodati gener relicto exercitu regio in Brutiis, ad Beliſarium in Siciliam convolavit. In Africa verò, Solomone itidem cum exercitu diffidente, Germanus ſuccedit Solomonem remittens ad Principem. Beliſarius Campaniam tranſiens Neapolim vaſtat. Gothorum exercitus Theodahadum regem habens ſuſpectum, Vitigem in regnum adſciſcit. qui mox in campo barbarico regnum pervaſit. Expeditione ſoluta Romam ingreditur, ubi jam Agapito Conſtantinopoli defuncto, Theodahadus rex Silverium epiſcopatui ſubrogarat. ibique reſidens dirigit Ravennam, Theodatum occidit, in loco qui dicitur Quintus, juxta fluvium Santernum: & ipſe ſubſequitur per Tuſciam, omnes opes Theodati diripiens, quas in Inſula, vel in Urbevetus congregaverat. Ravennámque ingreſſus Mateſuentham neptem Theodorici ſibi ſociam in regno plus vi copulat, quàm amore. Beliſarius favente Domino Romam ingreditur. Germanus in Africa feliciter adminiſtrat. Agapitus Conſtantinopolim, ut diximus, de Roma adveniens, Anthimum mox eccleſia pellit, dicens eum juxta eccleſiaſticam regulam adulterum, qui ſua eccleſia dimiſſa ambierat alienam. in cujus locum Mennam preſbyterum epiſcopum ordinavit: & ipſe extremum diem obiit in Domino. in nullo tamen, ſicut ei à Principe objiciebatur, ſentiens contra fidem. Ipſo namque anno ob nimiam ſiccitatem paſtura in Perſide denegata, circiter quindecim millia Saracenorum ab Alamundaro cum Chabo & Hezido phylarchis limites Enphrateſię ingreſſa ſunt. Ubi Batzas dux eos partim blanditiis, partim diſtractione pacifica fovit, & inhiantes bellare repreſſit.

INDICTIONE XV.

Iterum P C. Beliſarii.

Vitiges Tyrannus exercitu aggregato Romam obſidet. cui tunc faventem Papam Silverium Beliſarius ab epiſcopatu ſummovit, & loco ejus Vigilium Diaconum ordinavit. Temporéque longo Romam obſidente Vitige, Beliſarius intus inedia vigiliiſque laborans, auxilium ab Imperatore depoſcit. Cui directi ſunt Martinus & Valerianus, uterque Magiſter militiæ. nec ſic tamen Vitiges obſidionem reliquit. In Africa Germanus rebelliones milites cum Stotza Tyranno inter Maurorum deſerta bellando effugat. In Oriente quoque Joannes Cottiſtis arripiens tyrannidem, antequam adverſi quicquam tentaret, Daras exſtinctus eſt. Eccleſia major Conſtantinopoli ab Imperatore Juſtiniano ſingulariter in mundo

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

do conſtructa dedicatur die VI. Kalend. Ianuarias.

INDICTIONE I.

Ioanne ſolo Coſ.

Adhuc Vitige in obſidione Romæ morante, Joannes Magiſter militum cum Batza, Conone, Paulo, Remaque illuſtribus, magnóque exercitu apparato, ad Italiam properant, caſtráque ad portum Romanum collocant, laboranti Romæ ſubveniunt. Quorum adventum Vitiges cernens, trium menſium temporis cum Beliſario pacta confirmat, ſuóſque legatos ad Imperatorem tranſmittit. In qua pace Beliſarius Campaniam redit, annonæ copiam Romæ illaturus. reverſuſque Campania contrarium ſibi de medio aufert Conſtantinum Patricium. Joannes verò in portu quæ poſuerat, caſtra deſerens, Samnitum regionem ingreſſus eſt, Aternóque oppido expugnato, Tremonem Gothorum ducem cum ſuis proſternit: Ortonam quoque ſimiliter invadit, Picenum deprædans Ariminum occupat. Quo audito Vitiges ab obſidione Urbis, in qua adhuc poſt turbatam pacem conſiſtebat, relicta Roma, per Clodiæ aggerem, & annonariam Tuſciam tranſit Apenninum; & in Rubiconis fluminis ripa caſtrametatus, Ariminum obſidet. Unde proturbatus à Narſete de Conſtantinopoli, & à Beliſario de Roma venientibus, fugit Ravennam. Cujus nepos Orajo Mediolanũ longa inedia deterit, Mundilam, Paulúmq; duces ibi poſitos cum ſuo milite obſidens. Narſete verò Arimino reſidente Beliſarius accedens Ròmam ad exhyemandum, deditione ſuſcipit Urbinum, & Urbemvetus, & Inſulam laci Bulſinenſis.

INDICTIONE II.

Appione ſolo Coſ.

Narſes revertitur Conſtantinopolim. Beliſarius obſidens Auximum ſeptimo menſe ingreditur, ſimilitérque & Feſulam. Gothi Mediolanum ingreſſi muros diruunt, prædamque potiti omnes Romanos interficiunt. Mundilam, Paulúmque duces abducunt Ravennam. Theudibertus Francorum Rex cum magno exercitu adveniens, Liguriam, totámque deprædat Æmiliam. Genuam oppidum in littore Tyrreni maris ſitum evertit ac prædat. Exercitu dehinc ſuo morbo laborante, ut ſubveniat, paciſcens cum Beliſario, ad Gallos revertitur. Germanus de Africa Conſtantinopolim evocatur. Solomon ibi rurſus dirigitur. Calluc Magiſter militum cum Gepidis primùm feliciter dimicans, ſecundo infeliciter ruit.

INDICTIONE III

Iuſtino jun. ſolo Coſ.

Parthi in Syriam ingreſſi multas urbes ſubvertunt. contra quos Germanus arma arripiens, Juſtinum filium, eundémque Conſulem, in ipſis faſcibus ſecum ducit. Antiochia magna deprædata demolitur à Perſis. Beliſarius Ravennam ingreditur, regem Vitigem, & reginam, cunctáſque opes, Gothóſque nobiliores tollens ſecum, ad Imperatorem revertitur, evocante ſe Marcello Comite. Solomon in Africa feliciter dimicans rebelliones proturbat. Gothi trans Padum reſidentes, Orajo Vitigis nepote & Heldebado ductantibus, Vitigem regem cum regina, opibúſque Palatii, necnon & Gothos audientes ſedibus propriis pulſos, Orientémq; per Beliſarium abductos, rebellare diſponunt, regem ſibi ſtatuentes Heldebadum. contra quem debellaturus Beſſa Patricius Placentiam à Ravenna conſcendit Conſtantino Ravennam de Dalmatiis, ut præeſſet exercitui, ab Imperatore directo.

INDICTIONE IV.

Baſilio ſolo Coſ.

Parthis perſiſtentibus inimicis, Beliſarius Orientis ſuſcepit expeditionem, Germano regreſſo ad urbem regiam. Gothi Heldibado occiſo Erarium ſibi ordinant regem. Solomon in Africa interficitur, Sergius loco ejus dux ſucceſſit belli, moderatorque provinciæ.

INDICTIONE V.

Poſt Conſulatum Baſilii.

Milites clam Veronam ingreſſi, dum avaritia inhiante de præda concertant, à Gothis egredientibus de latebris cum ſuo dedecore civitate pelluntur. Gothi Erario rege occiſo Totilam in regnum manciparunt. Qui malo Italiæ mox Padum tranſit, & ad Faventiam Æmiliæ civitatem Romanorum exercitum ſuperat, duces effugat, Cæſenam & Urbinum, Montem Feretris, & Petrapertuſa occupat, huc illucque diſcurrens devaſtat Italiam. Rurſus in annonaria Tuſcia ad Mucellos per Ruderit, & Viliarid, Bledamque duces ſuos Romanum exercitum ſuperat. Quo prælio Beſſa patricius vulneratus evadit: cæteri verò fugientes per quaqua ſalvati ſunt.

INDICTIONE VI.

Poſt Conſulatum Baſilii anno II.

Totila devaſtat Campaniam, urbéſque mu-

ratas evertes, per ſuos Tiburim obſidet. Mortalitas magna Italiæ ſolum devaſtat, Oriente jam & Illyrico peræq; attritis. In oriente Perſis adhuc tenentib. conflictum cum noſtris, Sergius in Africa inquietatur à rebellionibus cum Stotza & Mauris.

INDICTIONE VII.

P. C. Baſilii anno III.

Totila obſidet Firmum & Aſculum, invaſámque Neapolim deſolat, & Tibur. Roma verò obſidetur à longe, in qua præerat Joann. Magiſter militum. In Oriente Beliſario conſtituto, exulatur Ioann. ex Conſule ordinario, Patricius, atq. Præfectus prætorio, & domus ejus datur Beliſario.

INDICTIONE VIII.

P. C. Baſilii anno IV.

Totila Firmum & Aſculum ſub juramento ingreſſus eſt: milite Romano cum rebus ſuis dimiſſo, crudelitatem ſuam in Romanos exercuit, eóſque omnes nudat & necat. In Africa Joannes inruens ſuper tyrannum Stotzam, interimit eum, & ipſe ab ejus occiditur armigero. In qua tyrannide Joannes quidam electus Stotzas junior vocitatur. Beliſarius de Oriente evocatus, in offenſam periculúmque incurrens grave, & invidiæ ſubjacens, rurſus remittitur ad Italiam. Qui veniens, Romam dirigit Beſſam, Joannem mittit ad Imperatorem. Totilas vaſtato Piceno, pugnánſque ad Auximum vincit. Indéque diſcurrens per Tuſciam, Spoletium deſtruit, & Aſiſium, Cluſiúmque oppida tenuit, & obſidet Peruſiam.

INDICTIONE IX.

P. C. Baſilii anno V.

Vigilius Papa LIX. ab Apoſtolo Petro evocatus ab Imperatore Roma egreditur, & in Siciliam venit. Totila occupata Lucania & Brutiis Neapolim ſubvertit, Romam obſidet. De Africa Sergius evocatur, & Areobindas nepte Imperatoris acceptа, ibi judex dirigitur. In Oriente cum Parthis fœdus initur per Conſtantianum Magiſtrum militiæ, & exercitus revertitur Conſtantinopolim.

INDICTIONE X.

P. C. Baſilii VI.

Gothi legationem mittunt ad Imperatorem per epiſcopum civitatis Aſiſinatium, nomine Aventium. Joannes Magiſter militum ad Italiam properat. Beliſarius à Ravenna egreſſus venit Dyrrachium. indéque directo Joanne Calabria, ipſe per Siciliam Romam perrexit. Papa Vigilius ingreſſus eſt Conſtantinopolim VIII. Kal. Febr. Totila dolo Iſaurorum ingreditur Romam die XVI. Kal. Januarias, ac evertit muros, domos aliquantas igni comburens, ac omnes Romanorum res in prædam accepit. hos ipſos Romanos in Campaniam captivos abduxit. Poſt quam devaſtationem, XL. aut amplius dies Roma fuit ita deſolata, ut nemo ibi hominum, niſi beſtiæ morarentur. Hinc veniens Beliſarius murorum partem reſtaurat, veniens Totila ad pugnam reſiſtit. Eodemque anno de Africa neptis Imperatoris revertitur vidua, occiſo Areobinda à Gunthario Tyranno, qui cum Stotza juniore tractans eum occiderat. Sed Artabanes utroſque comprehenſos Guntharium occidit, Joannem idem Stotzam juniorem vinctum tranſmittit ad principem. Poſt aliquantos dies mittitur in Africa Joannes, & Artabanes evocatus præſentale accepit Magiſterium.

INDICTIONE XI.

P. C. Baſilii VII.

Joannes Magiſter militum in Campania prædans Gothos, nonnullos liberat Senatores. qui poſtea patitur nocturnum Totilæ ſuperventum Bulgarum ſuorum proditione. * * *

IND. XII. *P. C. Baſilii* VIII.

IND. XIII. *P. C. Baſilii* IX.

IND. XIV. *P. C. Baſilii* X.

His temporibus in Africa Mauri per Joannem Patricium domiti ſunt.

INDICTIONE XV.

P. C. Baſilii XI.

Hoc tempore Juſtinianus Auguſtus Narſem Eunuchum Chartularium & Cubicularium ſuum Principem militiæ fecit, & in Italiam miſit. Qui commiſſa pugna, Dei gratia, victor, Totilam occidit, & gentem Gothorum, auxiliantibus etiam Longobardis in Italia exterminavit. Per hęc tempora cum Buccelinus Comes cum ſociis à Theodeberto Rege Francorum dudum miſſus per annos aliquot Italiam Siciliamque infeſtaret, & Romanum ſæpe exercitum ſuperaret, tandem exercitus ejus profluvio ventris attritus à Narſe pugna victus & profligatus, ipſe Dux occiſus eſt. nec multo poſt ſocius ejus Omnirugus Dux cum reliquis Gothorum, quibus ſe junxit, peremptus eſt.

INDICTIONE I.

P. C. Baſilii V. C. XII.

Theodebaldus Francorum rex moritur, & re-

regnum ejus uxoremq́; Vanderadam Hlotarius rex patris ejus Theodeberti patruus accepit, qui jam XLIV. annis regnabat. Quo ipſo anno Hlotarius ipſe Saxones rebellantes juxta Wiſerã fluvium magna cæde domuit, & Thuringiam pervaſam devaſtavit.

INDICTIONE II.

P. C. Baſilii V. C. XIII.

Vigilius Papa tandem ab Imperatoribus Romanis, & à Narſe de exilio relaxatus, cum Roman redire cœpiſſet, in Sicilia morbo calculi tactus deceſſit: móxque Romam perlatus apud S. Marcellum in via Salaria ſepultus eſt. Pro quo ordinatus Pelagius Papa LXII. ſedit annis XI. menſibus X. Qui à populo Romano factionis contra Vigilium incuſatus, celebratis una cum Narſe litaniis, apud S. Petrum ambone aſcenſo, Euangelióque ſuper caput ſuum poſito, juramento ſe crimine purgavit.

INDICTIONE III.

P. C. Baſilii V. C. XIV.

Hoc tempore Saxones iterum Hlotario rebellantes, cum ab eo peterentur hoſtiliter, eique pro ſatis factione dimidium rerum ſuarum offerrent, idque exercitus Francorũ refutans eo invito pugnaſſet, magna ab eis cæde protritus fugæ præſidium petiit.

INDICTIONE IV.

P. C. Baſilii V. C. XV.

His diebus Hramnus patri ſuo Hlotario, annuente patruo Hildeberto rebellans, regnum Francorum ſeditione perturbat. Saxones factione Hildeberti in Francia prædas egerunt Hildebertus Remenſem Campaniam populatur.

INDICTIONE V.

P. C. Baſilii V. C. XVI.

In Britannia Bridus rex Pictorum efficitur. Hildebertus rex Francorum circa hæc tempora moritur, & Pariſius in Baſilica S. Vincentii à ſe conſtructa ſepelitur, regnumque ejus frater Hlotarius aſſumẽs, totam paterni regni monarchiam obtinuit.

INDICTIONE VI.

P. C. Baſilii V. C. XVII.

Hramnus patrem Hlotarium, quem multis malis offenderat, hoc tempore in Britanniam fugiens, inſequente eo ibidem cum Conoboro rege pugna victus & captus, cum uxore & filiabus vivus incenſus eſt. Quo etiam tempore Turonis baſilica S. Martini rebellibus ad eam fugientibus igne crematur.

IND. VII. *P. C. Baſilii V. C.* XVIII.
IND. VIII. *P. C. Baſilii V. C.* XIX.
IND. IX. *P. C. Baſilii V C.* XX.
IND. X. *P. C. Baſilii V. C.* XXI.
IND. XI. *P. C. Baſilii V. C.* XXII.
IND. XII. *P. C. Baſilii V. C.* XXIII.
IND. XIII. *P. C. Baſilii V. C.* XXIV.
IND. XIV. *P. C. Baſilii V. C.* XXV.

COLLECTIO OMNIUM ANNORUM ISTIUS CHRONICI.

Colliguntur omnes anni, uſque ad Conſulatum Valentis VI, & Valentiniani junioris Augg. primum à XV. anno Tiberii, & prædicatione Domini noſtri JESU CHRISTI, anni CCCLI.

Ab anno Darii Regis Perſarum, quo tempore templum Hieroſolymis inſtauratum eſt, anni DCCCCXCIX.

Ab Olympiade prima, qua ætate apud Hebræos Eſaias prophetabat, anni MCLV.

A Solomone & prima ædificatione Templi, anni MCCCCXI.

A Captivitate Trojæ, quo tempore Sanſon apud Hebræos erat, anni MDLXI.

A Moyſe & Cecrope primo rege Atticæ, anni MDCCXC.

Ab Abraham & regno Nini & Semiramidis, anni MMCCCXCV.

A Diluvio, uſque Abraham, ſupputantur anni DCCCCXLII.

Ab Adam, uſque ad Diluvium, anni MMCCXLII.

Fiunt igitur ab Adam, uſque ad XIV. Valentis annum, id eſt uſque ad Conſulatum ejus VI, & Valentiniani junioris, omnes anni MMMMMDLXXIX.

A Valente VI, & Valentiniano juniore, uſque ad Conſulatum Eudocii, colliguntur LXIV. anni & per hoc à XV. Tiberii anno, quo Dominus prædicare cæpit, ad Conſulatum Eudocii, & Dioſcori, ſunt anni CCCCXI.

A Trojæ excidio, uſque ad primam Olympiadem anni ſunt CCCCVI.

Item à Trojæ excidio, uſque ad conſtructionem urbis Romæ, anni CCCCXXXVI. quæ condita eſt à Romulo, VII. Olympiadis anno ſecundo: qui XVII. ab Ænea regnavit. CCCCYXXII.

Ab urbe Roma condita, uſque ad adventum Domini, anni DCCLII: & ab eadem conditione uſque ad paſſionem Domini, anni DCCLXXI. Et à paſſione, uſque ad Conſulatum Euſtochii, anni CCCXCII.

Simul ab Urbe condita, uſque ad prædictum Conſulatum, colliguntur anni MCLXXV. Uſque ad Conſulatum D. Theodoſii XV, anni MCLXXXIX.

A morte Cæſaris, uſque ad Conſulatum Theodoſii XV, fiunt anni CCCCXXXVI.

Paſſus eſt Dominus noſter JESUS CHRISTUS à conſtitutione Mundi poſt annos MMMMMCCXXIX. Euſebius ponit MMMMMCXXX. ſi numeri non ſunt tranſpoſiti.

Ab Abraham autem, uſque ad paſſionem Domini, anni ſunt MMXLIV. Idem Euſebius libro temporum, ubi agit de paſſione Domini.

A paſſione Domini uſque ad Conſulatum Euſtochii, anni ſunt CCCXCIV. Et uſque ad Conſulatum D. N. Theodoſii Aug. XV, anni ſunt CCCCIX.

EXPLICIT CHRONICON MARCELLINI COMITIS V. C.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

EXCERPTA UTILISSIMA
EX PRIORE LIBRO CHRONOLOGICO
EUSEBII, ET AFRICANO, ET ALIIS
LATINE CONVERSA
AB HOMINE BARBARO, INEPTO, HELLENISMI ET LATINITATIS IMPERITISSIMO.

Non parva autem pars conſarcinata eſt ex deliriis Breviatoris, aut Interpretis, qui commenta ſua in ſcripta aliena infulſit.

PRIMUS homo factus eſt à Deo, cui nomen Adam. Uxor autem ejus Eva. Ab Adam, uſque ad diluvium Noe, generationes decem: anni autem duo millia ducenti quadraginta duo.

Adam factus eſt annorum ducentorum triginta: & ſic genuere Seth. Mortuus eſt autem novem annorum noningentorum trecenta.

Seth autem vixit annos centum quinque. Fiunt ſimul anni quadringenti triginta quinque: & genuere Enos. Mortuus eſt autem Seth annorum noningentorum duodecim.

Enos autem vixit annos centum nonaginta. Fiunt ſimul anni ſexcenti quinquaginta quinque: & genuere Cainan. Mortuus eſt autem Enos noningentorum quinque.

Cainan autem vixit annos centum ſeptuaginta. Fiunt ſimul anni ſeptingenti nonaginta quinque: & genuere Maleleel. Mortuus eſt autem Cainan annorum noningentorum undecim.

Maleleel autem vixit annos centum ſexaginta quinque. Fiunt ſimul anni noningenti ſexaginta: & genuere Jared. Mortuus eſt autem Maleleel annorum octingentorum nonaginta.

Jared autem vixit annos centum ſexaginta duos. Fiunt ſimul anni mille centum viginti duo: & genuere Enoch. Mortuus eſt autem Jared annorum noningentorum Sexaginta duorum.

Enoch autem vixit annos centum ſexaginta quinque. Fiunt ſimul anni mille ducenti octuaginta ſeptem: & genuit Mathuſalam Placuit autem Enoch Deo factus annorum tricentorum ſexaginta quinque: & tranſlatus eſt.

Mathuſalam autem vixit annos centum ſexaginta ſeptem. Fiunt ſimul anni mille quadringenti quinquaginta quatuor: & genuit Lamech. Mortuus eſt autem Mathuſalam annorum noningentorum ſexaginta novem.

Lamech autem vixit annos centum octuaginta octo. Fiunt ſimul anni mille ſexcenti quadraginta duo: & genuit Noë. Mortuus eſt autem Lamech annorum ſeptingentorum.

Factus eſt autem Noë annorum quingentorum. Fiunt ſimul anni duo millia centum quadraginta duo: & genuit Noë tres filios, Sem, Cham, & Japheth.

Et factum eſt, quum homines multiplicarentur ſuper terram, & filias procreaſſent, videntes autem Angeli Dei filias hominum, quod eſſent pulchræ, acceperunt ſibi uxores ex omnibus, quas elegerunt. Et dixit Dominus Deus: Non permanebit ſpiritus meus in hominibus iſtis in æternum, quia caro ſunt: eruntque dies eorum annorum centum viginti. Gigantes autem erant ſuper terram in diebus illis, & ultra. Quumque introiſſent Angeli Dei ad filias hominum, illæ, quæ genuerunt, illæ fuerunt Gigantes à ſæculo homines nominati. Corrupta

rupta eſt autem terra coram Deo: & repleta eſt terra iniquitate. Et vidit Dominus Deus terram, quia corrupta erat. Omnis quippe caro corruperat viam ſuam ſuper terram. Et dixit Dominus Deus ad Noë: Tempus omnium rerum venit coram me. Et quia repleta eſt terra iniquitate eorum, & ecce corrumpam eos, & terram. Fac autem tibi Arcam de lignis quadratis: & linies eam intrinſecus & extrinſecus aſphaltou bitumini. Et quod ſequitur. Et fecit Noë omnia, quæ præceperat illi Dominus Deus. Et erat Noe annorum ſexcentorum. Fiunt autem ſimul anni duo millia ducenti quadraginta duo. Et Diluvium aquarum factum eſt ſupra terram quadraginta diebus, & quadraginta noctibus: & mortua eſt omnis caro: quique habuit ſpiritum vitæ in ſemetipſo ſuper teram, ab homine, uſque ad pecus, & reptile, & ferarum, & omnium, quod erat ſuper terram habens ſpiritum vitæ in ſemetipſo.

Poſt hæc autem in ſexcenteſimo primo anno exiit Noé, & omnes, qui cum eo erant, de Arca. Fiunt autem ſimul ab Adam, uſque ad Diluvium Noe, anni duo millia ducenti quadraginta duo. Et à Diluvio Noe, uſque ad Turris ædificationem, & confuſionem linguarum, generationes ſex: anni autem quingenti quinquaginta octo.

Hi autem ſunt filii Noe, Sem, Cham, & Japhet poſt Diluvium, ſic:

Sem factus eſt annorum centum unius. Fiunt ſimul anni duo millia trecenti quadraginta tres: & genuit Arfaxad.

Arfaxad autem vixit annos centum triginta quinque. Fiunt ſimul anni duo millia quadringenti ſeptuaginta octo: & genuit Cainan.

Cainan autem vixit annos centum triginta. Fiunt ſimul anni duo millia ſexcenti octo: & genuit Salam.

Salam autem vixit annos centum triginta. Fiunt ſimul anni duo millia ſeptingenti triginta octo: & genuit Eber.

Eber autem vixit annos centum triginta quatuor. Fiunt ſimul anni duo millia octingenti duodecim: & genuit Phaleg, & Ragau fratrem ejus. Sub ipſo factum eſt diſperſio, & fuit omnis terra labia & vox una omnibus. Et factum eſt, dum moverent ab Oriente, invenerunt Paneum, quod eſt terra fructifera, in terra Sennaar: & habitaverunt ibi. Et dixit homo ad proximum ſuum: Venite faciamus nobis lateres, & coquamus eos igne. Et facta eſt eis ipſa latera quaſi lapis, & bitumen erat eis lutus. Et dixerunt: Venite, ædificemus nobis civitatem, & turrem, cujus caput ſit uſque ad cælum: & faciamus nobis nomen antequam diſperſi fuerimus ſuper omnem faciem terræ. Et deſcendit Dominus Deus videre civitatem, & turrim, quam ædificaverunt filii hominum. Et dixit Dominus: Ecce labia & vox omnibus una: & hoc initiarunt facere: & nunc non minuitur ex ipſis omnia quæcunque propoſuerunt facere. Venite, deſcendentes diſperſas faciamus ibi eorum linguas, ut non obaudiat unuſquiſque vocem proximi ſui. Et diſperſit illos Dominus Deus inde ſuper faciem omnis terræ: & ceſſaverunt ædificantes civitatem & turrem. Propter hoc vocatum eſt nomen ejus confuſio: quia ibi confudit Dominus labia omnis terræ. Et exinde diſperſit eos Dominus Deus ſuper omnem faciem terræ. Fiunt autem ſimul ab Adam, uſque ad Turris ædificationem, & diſperſionem terræ, Generationes quindecim, anni duo millia octingenti ſeptuaginta octo.

TERRÆ DIVISIONES TRES FILIOS NOE POST DILUVIO FACTUM EST. SIC:

Sem & Cham & Japhet trium fratrum, ſecundum *tribum partiti ſunt ſuper terram.

[m] Et Sem primogenito à Perſide & Bactriam uſque in India longitudo. Latitudo autem ab India uſque Rinocoruram.

m Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ ἔδωκεν ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων, ἕως.

* κατὰ φῦλον non κατὰ φυλήν.

Cham

Ινδικῆς μῆκος, πλάτος δὲ, ἀπὸ Ινδικῆς, ἕως Ῥινοκουρούρων τῆς Αἰγύπτου. *Cedren.* 10. 17.

n ἀπὸ Μηδίας τὰ πρὸς ἄρκτον καὶ δυσμὰς, ἕως Γαδείρων. *Cedren* 10. 31.

o ποταμὸν διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεὼν καὶ Χρυσοῤῥόας καλεῖται. *Cedren.* 10. 30.

Cham autem ſecundo ab Rinocoruram [x] uſque Garirum.

x μέχρι Γαδείρων *ſed irrepſit ex ſequenti.*

Japhet autem tertio [n] à Midia uſque Garirum, ad Aquilonem.

Habet autem Japheth fluvium Tigrem, qui dividit Midiam, & Babyloniam in terra Syriorum.

Cham autem [o] habet fluvium Geon, qui vocatur Nilus, Sem autem Euphratem.

Confuſæ ſunt autem linguæ ſuper terram poſt Diluvium. [a] Fuerunt autem, quæ confuſæ ſunt linguæ, ſeptuaginta duo. Qui autem turrem ædificabant, fuerunt gentes ſeptuaginta, quæ in linguis ſuper faciem terræ diviſæ ſunt. Nebrod autem Gigas filius Chus Ethiopu .... iſte pro cibaria eorum venando porrigebat feras.

a ἦσαν δὲ τὰ πάντα τῶν οἰκοδομούντων ἔθνη, ἑβδομήκοντα. φωνὴ δὲ αὐτοῖς πᾶσιν ὑπῆρχε μία. Νεβρὼδ δὲ αὐτοῖς ὁ Γίγας ὁ τοῦ Αἰθίοπος Χοῦς υἱὸς εἰς βρῶσιν ἀγρίων ἐχορήγει ζῶα. *Cedren.* 9. 25.

NOMINA AUTEM SEPTUAGINTA SUNT HÆC:

Filii Japheth filio Noë tertio juniori, Gamer, à quo Cappadoci: & Magog, à quo Chaldæi & Galates: & Made, à quo Midi: & * Vojas, à quo Græci & Hiones: & Thobali, à quo Tettali: & Moſoch, à quo Illyrici: & Tyrach, à quo Thraci: & Chattaim, à quo Macedoni.

Et filii Gamer filio Japheth tertio filio Noe, Aſchanath, à quo Sarmati: & Eriſphan, à quo Rhodii: & Thorgaman, à quo Armenii.

Et filii filiorum Japhet filio Noe, Eliſa, à quo Siculi: & Chæreis, à quo Iberi, qui & Tyrannii: & Etici, à quo Romei, qui & Latini. Omnes iſti filii Japheth tertio filio Noë. Ex iſtis diſperſæ ſunt inſulæ gentium.

Sunt autem & Cyprii ex Citteis ex filiorum Jareth ſimul gentes quindecim. Invenimus autem qui ab Aquilone ſunt ex ipſis ex tribu Citteis. Eſt autem de Elladii gente omnes ex ipſo, excepto his, qui habitaverunt in poſtero ibi Eſſaitei, qui habitaverunt circa mare honorabilem civitatem, quæ vocatur Athenas, ſimul autem & Thibas, qui Sidonii ſunt accolæ de Cathmo Aginoru. Chalcedonii autem tyranni peregrini fuerunt, & alii ſimili modo, qui poſt hac in Ellada migraverunt.

Hæc ſunt autem gentes Japeth tertio filio Noë. A Midia, uſque ad Speriam, à parte Oceani adtendens ad Aquilonem ſic: Midii, Albani, Gargani, Errei, Armenii, Amazonii, Coli, Corzini, Dennaci, Cappadoci, Paphlagoni, Mariandini, Tabarini, Challyri, Moſſonici, Sarmati, Saurobati, Meoti, Scythi, Taurini, Thraci, Baſtarni, Illyrici, Macedoni, Græci, Ligyrii, Iſtrii, Alunni, Dauni, Iapycii, Colabri, Oppici, Latini, qui & Romei, Tyranni, Calli, qui & Latini, Ligiſtini, Celtibirii, Ibirii, Galli, Aquitanii, Illyrici, Baſantii, Cyrtanii, Lyſitani, * Hu ac cai .... Cynii, Britanni, qui in inſulis habitant. [y] Qui autem ſapiunt ex iſtis literis, hi ſunt: Ibirii, Latini, [b] qui utuntur Romei, Spani, Græci, Midi, Armenii. Sunt autem termina eorum à Midia * uſque Garirum, quod ad Aquilonem. Lateræ autem à fluvio, & fluvium uſque Maſſuſias contra Solem. Provinciæ autem eorum ſunt hæc: Media, Albania, Amazonia, Armenia parva & magna, Cappadocia, Paphlagonia, Galatia, Colchus, Ludia, Achaja, Boſporina, Meotia, Derris, Sarmatia, Taurianía: Baſtarnia, Scythia, Thracia, Macedonia, Dennalia, Molchia, Tettalia, Lucria, Byotia, Etolia, Attica, Achaia, Pelepponiſſus, Acarnia, Ipirotia, Illyria luculiſſima, Adracia, à quo Adriaticum pelagus, Gallia, Tuſcinia, Lyſitania, Midia, Meſſalia, Italia, Celtica. Spanogallia, Ibiria, Spania magna. Simul provinciæ Japeth quadraginta: uſque ad Britaniacas inſulas, quæ ad Aquilonem reſpiciunt. Sunt autem eis & inſulæ. commune autem Sicilia, Eubya, Rodus, Chius, Lesbus, Cythira, Zacynthus, Cephalina, Ithaci, Corcyra, & qui in circuitu ſunt, parte Aſiæ, quæ vocatur Ionia. Fluvius autem eſt iis Tigris dividens Midiam & Babyloniam. Hæc ſunt termini tertio filio Noë.

y οἱ δὲ τούτων σοφοὶ τὰ γράμματα.

b οἱ χρηματίζομένοι Ῥωμαῖοι.

* ἕως Γαδείρων.

Filii autem Cham ſecundo filio Noë, Chus primogenitus, ex quo Æthio-

Ethiopi: & Meſtreim, ex quo Ægyptii: & Fud, ex quo Troglodyti: & Chanaan, ex quo Afri, & Funici.

Filii autem Chus Ethiopu filio Cham ſecundo filio Noe, Sabat, & Eugilar, & Sabaſcatha, & Regma, & Seſathath.

Et filii Regma filio Chus, filio Cham ſecundo filio Noe Sabat, & Judadad. Et Chus genuit Nebrod Ethiopem & venatorem & Gigantem, & Egyptiorum patrias cum Meſtreim patre eorum octo. Dicit autem ſic: Et Meſtreim genuit [a] Illuſlydiim, ex quo facti ſunt Lydii: & Illuſenemigim, ex quo Pamphyli: & [b] Illuſlabiim, ex quo Libii: & illuſnephthabiim, ex quo Fygabii: & Illuſpatroſoniim, ex quo Licii: & Illuſcathforiim, ex quo Cilicii.

a Illos Lydiim. τοὺς Λυδιείμ.

b Illos Labiim. τοὺς Λαβιείμ.

Chananeorum autem patrias cum Chanaan patre eorum ſunt duodecim. Dicit enim ſic: Et Chanaan genuit Sidona primogenitum, & Chetteum, & Amorreum, & Gergeſeum, & Æggeum, & Aruceum, ex quo Tripolitani, & Aſethneum, ex quo Orthoſiaſti, & Arudiam, ex quo Aridii, & Samareum, & Ferezeum, & Amathium, Eſt autem habitatio eorum ab [c] Rinocorurum, uſque Garirum aſpiciente uſque ad Septentrionem longitudo.

c ἀπὸ Ῥινοκολούρων ἕως Γαδείρων.

QUÆ AUTEM EX IPSIS NATÆ SUNT GENTES:

Æthiopi, Troglodyti, Aggei, Gugarini, Iſabini, [d] Piſceſcomeduli, Ellaini, Ægyptii, Finici, Libyi, Marmaridii, Carii, Pſylliti, Myſſi, Moſoſini, Fygadii, Mæonii, Bithynii, Nomadii, Lycii, Mariandini, Pamphyli, Moſoſini, Piſſidii, Antulei, Cilicii, Mauriſii, Criti, Magartei, Numidii, Macarii, Naſamonii. Hi poſſident ab Ægypto, uſque ad Septentrionalem Oceanum, gentes XXXII. Qui autem ex iis ſciunt literas, ſunt hæc: Phynici, Ægyptii, Pamphili, Phrygii. Eſt autem terminum ab Rinocorurum, qui extendit Aſſyria, & Æthiopia, uſque Garitum. Nomina autem Provinciarum ſunt hæc:

d ἰχθυοφάγοι.

Ægyptus cum omnibus, qui in circuitu ejus ſunt. Æthiopia, quæ adſpicit ad Indos, & alia Æthiopia, unde creditur Æthioporum fluvius Geon, qui vocatur Nilus. Rubra, qui adſpicit ad Orientem. Thebaida, tota Libya, quæ extendit uſque Corcyna, Marmaria, & omnia, quæ in circuitu ejus ſunt, Syrta habens gentes tres, Naſamona, Macas, Tautameus: Libya alia, qui reſpicit & extendit uſque ad minorem Syrticum. Numeda. Maſſyris. Mauritania, qui extendit uſque Eracleoticum terminum contra Gararitum habet, qui aſpicit ad Aquilonem, qui circa mare ſunt, Ciliciam, Pamphyliam, Piſſidiam, Myſſiam, Mygdoniam, Phrygiam, Camiliam, Lyciam, Caryam, Lydiam, Troadam, Eoliam, Bithyniam antiquam, quæ vocatur Phrygia. Simul Provincias XIII.

Sunt autem eis & inſulæ communes: Corſula, Lapanduſa, Gaulu, Melicia, Cercina, Minna, Taurana, Sardava, Salata, Gorſuna, Crita, Gauloroda, Thira, Gariatha, Aſta vetera, Chius, Lesbos, Teneda, Lambra, Jaſa, Samus, Cous, Cnidus, Niſyra, Magna Cyprus. Simul inſulas XXV.

Habet enim & fluvium Geon, qui vocatur Nilus, qui circuit Ægyptum, & Æthiopiam, dividet inter Cham, & Japeth ab ore occidui maris.

Hæc eſt Genealogia Cham ſecundo filio Noe.

De Sem autem primogenito filio Noe ſunt tribus viginti quinque. Hi contra Orientem habitaverunt.

Elam, unde Elimei, Aſur, unde Aſſyrii, & Arfarad, unde Chaldei, & Lud, unde Elayonii, Futh, unde Perſi, & Aram, unde Vantii. Et filius Aram filii Sem filio Noe, qui & Hul, ex quo naſcuntur Lydii: & Gather, unde Goſphinii, & Moſoch, unde Moſynii. Et Arfaxad genuit Cainan, unde fiunt qui ab Oriente Samaritæ. Cainan autem genuit Salathee, unde fiunt Salathii. Et Salathee genuit Eber unde

fiunt

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

fiunt Ebrei. Eber autem nati ſunt ei filii duo. Falec, unde aſcendit generatio Abrahæ, & Ectam fratrem ejus. Ectam autem genuit Ermodad, unde naſcuntur Ludii: & Saleph, unde naſcuntur Bactrianii: & Arani, unde & Arabii: & Iduram, unde & Milii: & Ethil, unde Arrianii: & Abimeil, unde Yrcanii: & Declam, unde Cedryſii: & Gebal, unde Scythii: & Sabal, unde Adamoſynii: & Huir unde Armenii: & Eugee, unde Nudi Sapientes. Hi omnes de Sem primogenito Noe. Omnium filiorum Sem eſt habitatio à Bachione uſque Rinocorurum, qui pertinet uſque ad Syriam & Ægyptum, & mare rubrum, & ab oræ, quæ eſt Arſinoita India.

HÆC AUTEM, QUÆ EX IPSIS FACTÆ SUNT, GENTES:

Hebræi, qui & Judæi, Perſi, Midi, Peoni, Ariani, Aſſyrii, Yrcani, Indii, Magardi, Parthi, Germani, Elymei, Coſſei, Arabi antiqui, Cedruſii, Arabi primi, Nudi Sapientes.

Extendit autem habitatio eorum uſque Rinocorurum, & uſque Ciliciа. Qui autem noverunt ex ipſis literas, ſunt; Ebrei, qui & Iudæi, Perſi, Midi, Chaldæi, Indii, Aſſyrii.

Eſt autem habitatio filiorum Sem primogenito filio Noë. In longitudine autem India uſque Rinocururum. Latitudo autem à Perſida, & Bactrium uſque inferiorem Indiam.

NOMINA AUTEM PROVINCIARUM FILIORUM SEM SUNT HÆC:

Perſida cum omnibus ſubjacentibus gentibus, Bactriana, Hyrcania, Babylonia, * Cordylia, Aſſyria, Meſopotamia, Arabia antiqua, Elymea, India, Arabia famoſa, Cyliſyria, Commagenia, & Funice, quæ eſt filiorum Sem. * al. Cordyus.

Omnes iſti ex trium filiorum Noe tribus LXXII.

Gentes autem, quas diſperſit Dominus Deus ſuper faciem omnis terras, ſecundum linguas earum in diebus Falec & Ectam fratrem ejus in Turris ædificatione, quando confuſas ſunt linguas eorum, ſunt autem hæc:

I	Ebrei, qui & Judæi.	II	Aſſyrii.	III	Chaldæi.
IV	Midi,	V	Perſi.	VI	Arabi primi & ſecundi.
VII	Madiani primi & ſecũdi.	VIII	Adiabini.	IX	Tajani.
X	Salomoſſini.	XI	Sarracini.	XII	Magi.
XIII	Caſpiani.	XIV	Albani.	XV	Indi primi & ſecundi.
XVI	Etiopi primi & ſecundi.	XVII	Egypti & Thibei.	XVIII	Libyi.
XIX	Chottæi.	XX	Chananæi.	XXI	Ferezei.
XXII	Eugei.	XXIII	Amorrei.	XXIV	Gergeſei.
XXV	Jebuſei.	XXVI	Idomei.	XXVII	Samarei.
XXVIII	Fynici	XXIX	Euri.	XXX	Cilicii, qui & Tharſi.
XXXI	Cappadoci	XXXII	Armenii.	XXXIII	Ibiri.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

XXXIV	Bibrani.	XXXV	Scythi.	XXXVI	Colchi,
XXXVII	Sanni.	XXXVIII	Boſporani.	XXXIX	Aſiani.
XL	Iſaurii.	XLI	Lycaonii.	XLII	Piſſidii.
XLIII	Galatas.	XLIV	Pamphlagoni.	XLV	Phlygii.
XLVI	Græci, qui & Achæi.	XLVII	Theſſali.	XLVIII	Macedonii.
XLIX	Thraci.	L	Myſſi.	LI	Beſſi.
LII	Dardani.	LIII	Sarmati.	LIV	Germani.
LV	Pannonii.	LVI	Norici.	LVII	Delmatii.
LVIII	Romei, qui & Cittei.	LIX	Lygii.	LX	Galli, qui & Celtei.
LXI	Aquitanii.	LXII	Brittani.	LXIII	Spani, qui & Tyranni.
LXIV	Mauri.	LXV	Macuaci.	LXVI	Getuli.
LXVII	Afri.	LXVIII	Mazici.	LXIX	Tarantii exteriores.
LXX	Boradii.	LXXI	Celtionii.	LXXII	Taramantii ex-

teriores, qui uſque in Æthiopia extendunt.
Fiunt ſimul[a] Tribus LXXII.

[a] φῦλα nationes, non φυλαί.

Iſtas gentes diſperſit Dominus Deus ſuper faciem omnis terræ ſecundum linguas eorum.

Et hæc ſtudui ſignificare tibi quales ſunt & accolæ, ignotas gentes, & interpretationes eorum, & fines, & habitationes eorum. Initiamus ſcribere ab Oriente, uſque in Occidentem ſecundum ordinem.

Perſæ & Midi accolæ facti ſunt, Parthi & quæ in circuitu gentes pacis uſque media Syria. Arabi autem accolæ facti ſunt Arabi famoſi. Iſthoc autem nomine nominatur Arabia ab omnibus famoſa. Chaldei autem accolæ facti ſunt Meſopotamitæ. Madianitæ accolæ facti ſunt Cinedocolpitas & Troglodytas, & Piſceſcomeduli.

Græcorum autem gentes & nomina eorum ſunt quinque: Hionii, Arcadii, Byotii, Eolii, Laconii. Iſtorum autem accolæ facti ſunt Pontici & Bithynii, Troji, & Aſiani, Carii, & Lycii, Pamphylii, Cyrinei: & inſulæ multæ, quæ vocantur Cyclades undecim, qui Myrtium pelagum habent. Sunt autem hæc: Andrus, Tinus, Tio, Naxus, Ceus, Curus, Dilus, Sifnus, Nirea, Cyrnus, Marathum, Andrus. Inſulas Elladicas, quæ vocantur Cycladas.

Sunt & alias inſulas magnas duodecim, qui etiam & civitates plures habent, quæ vocantur Eſphoradas, in quas habitaverunt Græci. Sunt autem hæc: Eubia, Crita, Sicilia, Cyprus, Cous, Tamus, Rodus, Chius, Thaſſus, Leſbus, Samothraci. Inſulas Elladicas, quæ vocantur Eſporadas.

Eſt autem ab Biotes Eubia, ſicut ab Hiones Hionidis civitates ſedecim nominatas. Sunt autem hæc: Clazomena, Mitilina, Focea, Priina, Erythra, Samus, Teus, Colofu, Chius, Efeſus, Smyrna, Perinthus, Byzantius, Chalcedona, Pontus, Arniſſus, Eleuthra.

Romanorum autem, qui & Cittei, gentes & accolæ ſunt ſeptem, Tuſcii, Emilliſui, Sicinii, Campani, Apuliſii, Calabrii, Lucani.

Afrorum autem gentes & accolæ ſunt quinque, Nebdini, Cnithi, Nu-

midii, Sii, Naſamonii. Sunt autem eis & inſulas v̄ civitates habentes: Sardinia, Corſica, Girba, Cercinia, Galata. Inſulas Africæ famoſas & magnas.

Maurorum autem gentes & accolæ ſunt tres: Moſulami, Tigzitanii, & Sarinei.

Spanorum autem, qui & [a] Tyrinniorum. vocantur (autem) Paraconniſii gentes, & accolæ ſunt quinque Lyſitanii, Betycii aut Rigoni, Waſcones, Callaici, qui & Aſpores vocantur. Gentes & accolæ ſunt quatuor. a Τυῤῥηνῶν.

* Galloi.

* Tallorum autem, qui & [b] Narbudiſii vocantur, gentes & accolæ ſunt quatuor: Lugdunii, Bilici, Sicanii, Ednii. b Ναρβωνήσιοι.

Germanorum autem gentes & accolæ ſunt quinque: Marcomallii, Bardunii, Cuadrii, Berdilii, Ermunduli.

Sarmatarum autem gentes, & accolæ ſunt duo: Amaxobii, & Græcoſarmates.

Iſtas gentes & peregrinationes eorum, ſicut diſperſæ ſunt ſuper terram. Et hoc ſtudium fuit ſignificare tibi de ignotas gentes, & oppidos eorum, & nominatos montes, & illos principales fluvios, ac ne de hoc immemor ſis.

Initiemus autem dicere de illas ignotas gentes, ab Oriente uſque ad occiduum Solis, quomodo habitant. Illi Adiabinii habitant ultra Arabia interiore. Tainaii autem ultra illos. Alamoſyni autem ultra Arabes in inferiore Arabia. Saccini autem ultra Taones. Albani autem ultra Caſpianorum portus: Madynii fortiores, qui expugnati ſunt à Moyſe in rubro maris. Illa autem modica Madian eſt ultra de illa rubra mare, ubi regnavit Raguel, & Jothor ſocer Moyſi. Et ultra Cappadocia in dextra Armenii, & Birri, & Birrani: in læva autem Schythi & Colchi, & Boſporani. Sanni autem, qui dicuntur Sanniggii, qui & uſque Pontum extendunt, ubi eſt congregatio Aſpari, & Sebaſtopolis, & Cauſolimin, & Phaſis fluvius, uſque ad Trapezuntum extendunt iſtas gentes. In læva autem parte Naulchi, & Labooti. Montes autem ſunt nominati duodecim in terra excepto illum Deoſpiratum montem Sina. Sic Libanus in Syria inter Biblo & Birytho. Caucaſus in Scythia. Taurus in Cilicia & Cappadocia. Atlas in Libya. Parnaſſus in Focide. Cytherus in Byotia. Elicus in Teumiſo. Parthenius in Eubia. Niſſeus in Arabia. Lycabantus in Italia & Gallia. Pinnius in Chio, qui & Mimas. Olympus autem in Macedonia. [a] Significantes autem nomina montium terræ neceſſe eſt de illos principales fluvios nunciare tibi. Fluvii autem ſunt nominati quadraginta. Indus, qui vocatur Fiſon: & Nilus, qui vocatur Geon: Tigris, & Euphrates, Jordanis, Ciphiſſus, Taneus, Iſminius, Erymanthus, Alyus, Aſſopus, Thermodus, Eraſinus, Rius, Boryſthenus, Alfius, Taurus, Eurotus, Meandrus, Axius, Pyramus, Orentus, Danubius, Ebrus, Saggarius, Achelmus, Pinnius, Euginus, Sperchius, Cauſtrus, Semojus, Scamandrus, Styramus, Parthenius, Iſtrus, Rinus, Betus, Rodanus, Eridanus, Beus, Thubiris, qui nunc vocatur Thubiris. Fiunt ſimul fluvii currentes XL. a σημειωσάμενοι j.

Maria & fluvia conveniẽtes in ſemetipſis dant voces. Significantes autem his omnibus tempus advenit ad textũ Chronicæ currere annos, ſicut prius demonſtravimus, dicentes: Ab Adam, uſq; ad Diluvium Noe, generationes quindecim: anni duomillia ducenti quadraginta duo. Et à Diluvio Noe, uſque ad Turris ædificationem, & confuſionem diviſarũ linguarum, generationes quidem ſex, anni autem quingenti quinquaginta octo. Fiunt ſimul anni duo millia octingenti. Et à diviſione terrarum, uſque dum genuit Abraham Iſaac generationes quidem ſex, anni autem ſexcentitres. Sic poſt diviſionem terrarum Falec factus eſt annorum centum. Fiunt ſimul anni duo millia noningenti, & genuit Ragau. Sub iſto diviſio facta eſt. Falec enim interpretatur diviſio. Vixit autem Ragau annos centum triginta duos. Fiunt ſimul anni tria millia triginta duo: & genuit Seruch. Vixit

autem

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

autem annos centum triginta duos. Fiunt ſimul anni tria millia CLXIV: & genuit Nachor. Vixit autem Nachor annos ſeptuaginta novem. Fiunt ſimul anni tria millia CCCLXXXVIII, quando præcepit illi Deus exire de domo patris ſui, & venire in terram Chanaan. Habitavit autem Abraham in terra Chanaan alios annos XXV. Fiunt anni centum. & ſic genuit Iſaac. Fiunt ſimul ab Adam, uſque quod genuit Abraham Iſaac, omnes anni tria millia, quadringenti XIII.

Incluſa virgulis abundant.

Temporibus vero Abrahæ, [quando genuit Iſaac] Syrorum primus regnavit Bilus ann. LXII. Sicyoniorum autem regnavit Egialeus. In Ægyptios regnavit Arouth Pharao. Fiunt ſimul ab Adam, uſque dum genuit Abraham Iſaac, generationes XXI, anni tria millia quadringenti XIII. & ab Abraham, uſque ad exitum filiorum Iſraël per Moyſen, generationes quidem ſex, anni autem quadringenti quadraginta tres.

Abraham autem erat annorum centum, quando genuit Iſaac. Fiunt ſimul ab Adam, anni tria millia, quadringenti XIII. Vixit autem Iſaac annos. Fiunt anni tria millia quadringenti ſeptuaginta tres: & genuit Jacob. Vixit autem Jacob annos octuaginta tres. Fiunt ſimul anni tria millia quingenti, quinquaginta ſex. & genuit Levi, & fratres ejus. Vixit autem Levi annos XLV. Fiunt ſimul anni tria millia DCI: & ſic genuit Caath. Vixit autem Caath annos XL. Fiunt ſimul anni tria millia DCLXI, & genuit Ambram. Vixit autem Ambram annos LXXV. Fiunt ſimul anni tria millia ſeptingenti XXXVI: & genuit Moyſen, & Aaron, & Mariam ſororem eorum. Factus eſt autem Moyſes annorum LXXX Fiunt ſimul anni tria millia octingenti XVI, quando intravit ad Pharonem regem Ægypti. Et fecit Dominus Deus ſigna, & prodigia per manum Moyſi, mittens decem plagas in Ægypto. Et eduxit filios Iſrael de Ægypto in manu forti: & tranſierunt mare rubrum pedibus, ſicut per aridam. Fecerunt autem & in herimo Sinai filii Iſrael comedentes manna annos XL. Fiunt ſimul anni tria millia octingenti LVI. Fiunt ab Adam, uſque ad mortem Moyſi, anni tria millia octingenti LVI. [y] In diebus autem Moyſis[a] Phoroneus Argeon regnavit cum Inachum. Leucippus autem regnavit Sicceis. Erectheus Athineis regnavit. Hilochus autem Aſſyriis regnavit. Peteſſontius autem Pharao in Ægypto. Occiduum enim ſine regno erat. Fiunt ſimul ab Adam, uſque ad mortem Moyſi, generationes quidem XXVI, anni autem tria millia octingenti LVI. & à morte Moyſi, uſque ad mortem Hieſu Nave, & Phinees Sacerdotis, anni LIII, ſic: Poſt mortem autem Moyſi, & Aaron, ſuſcitavit Dominus Deus ſpiritum ſuum ſuper Hieſu filium Nave, & tranſmeavit populum filiorum Iſrael Jordanis fluvium: & ceciderunt muri Hiericho: & exterminavit à facie filiorum Iſrahel Chananeum & Chetteum, & Eugeum, & Pherezeum, & Amorreum, & Gergeſeum, & Hiebuſeum: & fecit in terram, quam invaſit, annos XXXI. Sic pugnando fecit annos ſex: & poſſidens alios viginti quinque annos terram illam. Fiunt ſimul anni XXXI. Fiunt ſimul ab Adam anni tria millia octingenta, octuaginta ſeptem. Et poſt obitum Hieſu filii Nave præfuit populo Phinees Sacerdos annos XXIII. Fiunt anni LIV. Fiunt ſimul ab Adam, uſque ad obitum Hieſu filii Nave, & Phinees Sacerdotis, omnes anni tria millia noningenti decem.

[y] ἐν τοῖς χρόνοις δὲ τοῦ Μωσέως ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Βήλοχος, Ἀθηναίων δὲ Ἐρεχθεὺς, Αἰγυπτίων δὲ ἐβασίλευσε Πετισσώνιος ὁ καὶ Φαραώ. *Cedren.* 37. 40.

[a] Φορωνεὺς τῶν Ἀργείων μετὰ Ἴναχον ἐβασίλευσε. *Cedren.* 66. 15.

POPULUS HEBRÆORUM TRANSEUNTES JORDANEM.

Et ab obitu Hieſu & Phinees uſque ad initium Heli Sacerdotis, finis autem Judicum filiorum Iſrael, anni ſunt quadragenti XXX. Sic poſt obitum Hieſu & Phinees peccavit populus filiorum Iſrahel ad Deum, & tradidit illos Deus Chuſalteri Regi Meſopotamiæ: & ſervierunt illi annos novem. Fiunt ſimul anni tria millia noningenti

xix. Et clamaverunt ad Dominum: & ſuſcitavit illis Dominus Deus Principem Gotonial fratrem Chaleb juvenem de Tribu Juda. Iſte pugnavit cum Chuſater in bello, & interfecit eum. Et judicavit Gothoniel populum annos xxxiv. Fiunt ſimul anni tria millia noningenti liii. Et iterum peccavit populus ad Deum: & traditi ſunt à Domino Eglom Regi Moab: & ſervierunt illi filii Iſraël an. xviii. Fiunt ſimul anni tria millia noningenti lxxi. Convertentes autem iterum ad Deum, ſuſcitavit illis Principem Naoth., virum de tribu Ephraim, & interfecit Eglom: & præfuit populo annos lv. Fiunt ſimul anni quatuor millia ii.

In diebus Naoth & Semega filium ejus Judicum ſcribuntur in iis fuiſſe [a] Prometheus, Epimitheus & Atlas, & Providens Algus, item Deucalios, & poſt eos Diluvius ſub Græcorum memoratur: [c] Prometheus plaſmare homines ſicut Phitoniſſæ. non autem ſic: ſed quia ſapiens fuit valde, imperitos homines [b] quaſi parvulos plaſmabat. [d] Atlas autem Promethei frater [g] amabilis aſtrologus fulgebat per diſciplinam ejus, & cœlum fertur deponi. Euripides autem poëta ſuper nubes dixit Atlatum eſſe. [f] Epimetheus autem dicitur inventor lyræ, & omne organa muſica. Et poſt obitum Naoth & Semega Judicum, iterum peccavit populus coram Domino Deo: & tradidit illos Dominus Deus Jabi regi Aſſyriorum: & ſervierunt annos xx. Fiunt ſimul anni quatuor millia lxxi. Sub iſto prophetavit Deborra uxor Laſiu, & per ipſam tenuit Principatum filiorum Iſraël Barach annos xl. Fiunt ſimul anni quatuor millia cxi. In diebus autem Deborra & Barach omnes * de dena ſcribuntur eſſe [h] Athineorum autem tunc regnavit Cecrops, qui vocabatur Dipſyis, annos l. Dipſyis autem vocabatur, quia ſtatura procerus erat.

a ὁ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς, Ἄτλας τε καὶ ὁ πανόπτης Ἄργος.

b ὡς νηπίους, id eſt ἰδιώτας.

c Cedren. 67. 5.

d Ἄτλας ἀδελφὸς ἄριστος ἀστρολόγος διέλαμπεν ὃς ἐπιστήμης ἕνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφήμισται. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἄτλαντα ὄρος εἶναι φησιν ὑπερνεφές. Euſeb.

g ἀρεστὸς pro ἄριστος.

f Ἐπιμηθεὺς δὲ τὴν μουσικὴν ἐξεῦρε. Cedr. 67. 7.

h ὁ Κέκροψ δὲ διφυὴς ὀνομάσθη ἢ διὰ μῆκος σώματος &c. οὗτος τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε χρόνους ν. Cedren. 67. 9.

i Θ.

Poſt mortem autem Deborra & Barach iterum peccavit populus coram Deo. & tradidit illos Dominus Deus Orib Madianitis: & ſervierunt eis ann. vii. Fiunt ſimul anni quatuor millia cxviii. Poſt hæc ſuſcitavit Deus Gedeon habentem trecentos viros: & interfecit Orib, & Zeb, & duodecim millia Allophylorum. Et judicavit Gedeon Iſraël ann. xl. Fiunt ſimul anni quatuor millia clviii. In diebus autem Gedeoni Principis Zethus & Aphius filii [m] Zini ſcribuntur: & [n] illa Ganymidis, & Perſea & Dyoniſu. Amphius autem Cadmu nepos Thibeis regnavit, & condidit muros Thibeæ.

m Ζηνός.

n τὰ περὶ Γανυμήδους, καὶ Περσέως καὶ Διονύσου.

Et poſt Gedeon præfuit filius Abimelech: & ipſe judicavit Iſrael ann. iii. Fiunt ſimul anni quatuor millia clxi. Et poſt iſtum iterum rexit filios Iſrael ann. xxiii. Fiunt ſimul anni quatuor millia clxxxiv. In diebus autem his [p] illas de Lycurgum & Æleum & Pelopum ſcribuntur. Et poſt mortem Tholæ filii Fila ſurrexit Jaher ille Galodita de tribu Manaſſe. Et ipſe judicavit Iſrael annos xxi. Fiunt ſimul anni iv. millia ccii. Et poſt mortem Jaher Principis, iterum peccaverunt filii Iſrael coram Deo: & traditi ſunt Amanitis: & ſervierunt ipſis annos xviii. Fiunt ſimul anni iv. millia ccxxiv. Et clamaverunt iterum ad Deum, & ſuſcitavit eis Principem Jephte illum Galaditen de tribu Manaſſe: & liberavit eos: & præfuit populo an. vi. Fiunt ſimul anni iv. millia ccxxx. Et poſt judicavit Eglom ille Zabulonita annos x. Fiunt ſimul iv. millia ccxl. Et poſt illum judicavit Eſbal ille Bethlemita de tribu Juda: & ipſe judicavit Iſrael annos vii. Fiunt ſimul anni iv. millia ccxlvii. Et poſt illum præfuit populo Abdon filius Ella ille Pharatonita de tribu Ephraim: & ipſe judicavit Iſrael annos viii. Fiunt ſimul anni quatuor millia ducenti lv. Et poſt illum iterum peccavit pop. coram Domino: & tradidit illos Deus Philiſtæis, & alienigenis: & ſervierunt illis ann. xl. Fiunt ſimul anni quatuor millia ducenti xcv. [q] In diebus autem illis [r] Solis ædificatus eſt, & mura Dardani ſcribuntur eſſe ædificata, in quo regnavit * Darius, & poſt eum Laomedus, & Sarpidus, & * Siamus Scolaſticus Rex.

p τὰ περὶ Λυκούργου, καὶ Ἠλείων καὶ Πέλοπος.

q κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ἴλιον ἐκτίσθη. Cedren. 68. 25.

r [illegible] ſemper vertit ἥλιον [illegible].

* Dardanus.

* Priamus.

Poſt-

Poſtquam autem reverſi ſunt filii Iſrael ad Dominum, ſuſcitavit illis Deus Sampſon filium Manoe de Tribu Dan. Iſte expugnavit Allophylos, & judicavit Iſrael annos XX. Fiunt ſimul anni quatuor millia CCCXV. In diebus autem Sampſon Judicis illa qui Dedela * erat Rea, & Theyeſten ſcribuntur: item autem Orpheus & Muſæus cognoſcebantur. & [y] qui ad Eraclem pertinent, & opus illorum, de quo * Apollonius hiſtoriographus ſcripſit.

Et poſt obitum Sampſon ſine principem . . . . . & pacem per ann. XL. Fiunt ſimul anni quatuor millia CCCLV. Et poſt hæc Heli Sacerdos judicavit Iſrael [r] ille Solis confixus eſt ab Achæis, & Dardana mura confracta ſunt. Huc uſque Judices Iſrael conſtaverunt. Judices enim Iſrael ſecundum proprias eorum generationes finierunt. [t] De illis autem, qui ſine Geneologia, manifeſtatio hæc eſt. Temporibus vero Judicum recenſuimus dicendo. [f] In iſtis fuerunt qui ecdiu depinguntur: unde [s] Picus ille Cronu pronepos partibus occaſu ipſis temporibus imperavit. Cronus quidem propater ejus in diviſione terræ fuit occidentales partes tenens, ſicut ſine urbes ſine reges eſſent, [g] de quo multus eſt ſermo, & ſine interpretatione ſunt. [k] Poſt Cronis autem perditionem ſecundum ſucceſſiones annorum Picus pronepos ejus per tempora regnavit in Italia primus: quem & Serapin quidam interpretati ſunt: alii autem Dia Olympium: Cæteri autem Plutea Aidonium: & alii Chthonium Poſidona. Iſtorum autem nominum ei pertinuit pro eo quod ille multa potuiſſet ſuper omnes. Iſte autem in Aſſyrios in juventute regnans Ninus ibi vocabatur: & condidit Ninivem civitatem Aſſyriorum. [a] Uxor autem ejus Semiramis mulier fuit maligna, & præſumens, & impudica, quam Ream vocaverunt: alii autem Iram Zygiam: & alii Nemeſin multiformem: cæteri autem Ecatim Chthonicam propter innumeram ejus atrocitatem. Iſte quidem relinquens uxori imperium, occidentis partibus veniens imperavit. Erant enim partes illæ ſine urbibus, & ſine rege, ſecundum quod narrat hiſtoria. In illis autem temporibus Picus Croni pronepos [b] inveniens terram illam ſpatioſam manentem imperavit in illã an. LXXX, [c] patrias poſſidens, & illas nobiliſſimas feminas per magicas & ingenia maligna convertens, & abortivos faciebat: & ſic mulieres, quæ ab ipſo deludebantur, domos & ſedes præparabant ei, & ſculptilia multa illi conficiebant ſicut placebat eis, [d] & quaſi Deo eas commiſcuiſſet, & in Deum eum eſſe gloriabantur. [e] Poſt iſtius autem perditionem Faunus filius ejus regnavit in Italia an. XXXV. Hic factus eſt vir impius & ſtrenuus valde tunc deſcendit in Ægyptũ, & ibidem demoratus eſt, imperialem veſtem indutus: & * ſapiens videbatur apud Ægyptios, quos per magicas & maleficia decipiebat; & ſuſpiciones & divinationes illos decipiebat. Avium narrationes, & opupas denuntiationes, & equorum hinnos diſcebat, & mortuorũ divinationes, & alia plura mala. Et dum [f] computatorem illum cernerent, & valde loquacem ſapiẽtes Ægyptiorũ, [g] Hermem terbeatiſſimum illum glorificabant, pro eo quod linguas eorum bene noviſſet ubiq;: ſimul autem & polyolbium, & multo ditatum, & Deorum illum miniſtrum ſuſpicabantur. [h] Regnavit autem ibi an. XXXV. Fiunt autem ab Adam, uſq; ad initium Pici, qui interpretatur Serapidis pronepos Croni, ann. IV millia C. Tunc Eraclius ab Spanorum partibus rediens arma ſua poſuit in Roma in Boarium forum in templo clauſit. [k] Dicunt enim Eraclium in Latothibis fuiſſe, Ecdius & Alcminius; & fugiens Eryſthea regem Thybeoſium cum omnia ſua navigavit, & navigavit Occidentis partibus: unde imagines auro veſtitas ſibi compoſuit in noviſſimis occidentis partibus, qui & uſque hodie ſtant: pro quo & Euripedes ille memoravit . . . . Fecit autem & filium ex illa Neocorum Alea filia Telephonum, & Latinum eum vocavit. Regnavit autem Eraclius annos XXXVIII. Poſt mortem autem Eraclii Telephus filius ejus, qui & Latinus vocatus eſt, regnavit in ipſa provincia annos

 XVIII;

* & Atrea.

y τὰ περὶ Ἡρακλέα, καὶ τὰ ἔργα αὐτοῦ.

* Apollodorus.

r τὸ Ἴλιον ἥλω ὑπὸ Ἀχαιῶν. non ἥλιος ἑάλω.

t περὶ δὲ τῶν ἀγενεαλογήτων αὕτη ἡ δήλωσις.

f ἐν τούτοις ἦσαν οἱ ἐκ δίος διαγραφόμενοι.

s τὰ δὲ δυτικὰ καὶ τὰ κατὰ Ἰταλίαν μέρη ὑπὸ τῶν υἱῶν Πίκου ἐτοπαρχοῦντο. Cedren. 66. 49.

g περὶ ὧν πολὺς λόγος καὶ ἀδιεξήγητός ἐστι.

k μετὰ τὴν Κρόνου τελευτὴν κατὰ διαδοχὴν ἐτῶν Πῖκος. &c.

a οὗτος ἔσχε γυναῖκα ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς καλουμένην Σεμίραμιν. Ταύτην καὶ Ῥέαν ὠνόμασαν, ὡς ἐν δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ ὑπερβάλλοντι φύσει τῶν ἀνθρώπων ἄρχουσαν. Cedren. 12. 36.

b εὑρὼν γῆν ἐκείνην εὐρεῖαν μὲν οὖσαν, non μένουσαν.

c *Totam hiſtoriam aliis verbis pete ex Cedreno 13. 45.*

d καὶ ταῖς πολλαῖς αὐτῶν μετὰ φαντασιῶν ἀρρήτων καὶ μυστικῶν συναπτόμενος θεὸν φημίζεσθαι αὐτὸν, καὶ ἀνακηρύττεσθαι τοῖς πολλοῖς ἀνέπεισε. Cedren. 14. 4.

* ἐφιλοσόφει. Cedr. 5. 16.

e μετὰ δὲ τὴν τοῦ Διὸς τελευτὴν Φαῦνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν. Cedren. 13. 1.

e ὃ καὶ μετὰ τὴν Διὸς τελευτὴν ἐβασίλευσε τῆς Ἰταλίας ἔτη τριάκοντα πέντε. ἦν δὲ πανοῦργος ἀνὴρ, καὶ μαθηματικὸς, καὶ λογιώτατος. &c. εἰς Αἴγυπτον ἦλθε. Cedren. 14 27.

e ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον, ὃς καὶ διέτριβεν ἐκεῖ ὑπερφερόμενος πάντας καὶ φορῶν χρυσῆν στολὴν καὶ ἐφιλοσόφει παρὰ τοῖς Αἰγυπτίοις λέγων αὐτοῖς μαντείας. λογικὸς γὰρ ἦν φύσει, καὶ προσεκύνουν αὐτὸν Ἑρμῆν ὡς λέγοντα τὰ μέλλοντα καὶ διανέμοντα αὐτοῖς τὴν τῶν μελλόντων ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔνθεν ἀπόκρισιν, καὶ παρέχοντα αὐτοῖς χρήματα. ὃν καὶ πλουτοδότην ἐκάλουν, ὡς τὸ χρυσοῦ θεὸν νομίζοντες. Cedren. 13. 13.

f λογιστὴν καὶ λογιώτατον.

g ἀλλὰ τὸν Φαῦνον ἐπ' ὀνόματι τοῦ πλανήτου ἀστέρος ἐκάλεσεν Ἑρμῆν. Cedren. 14. 27.

h ἐπὶ λθ ἔτη Αἰγύπτου ἐβασίλευσε. Cedr. 14. 40.

k ὁ δὲ Ἡρακλῆς γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἀνωτέρω προειρημένοις χρόνοις ἐν τῇ Λάτῳ τῆς Θήβης ἐκ τοῦ Διὸς τῆς Ἀλκμήνης ὑπάρχων, καὶ τοῦ Πίκου Διὸς, ὃς ἀνετράφη ἐν τῇ Ἰσπανίᾳ χώρᾳ, καὶ ἀνδρεῖος γενόμενος ἦν τότε ἀπὸ τῶν Ἰσπανῶν ἐπὶ τὴν Ἰταλίαν φυγὼν, καὶ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ ἔτη ΛΗ, ὅστις ἔλαβε γυ-

Τῆς δὲ Ἰταλίας ἐβασίλευσεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀπὸ τῆς Αὔγης Τήλεφος, ὁ μετ'

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

XVIII : & de ejus nomine Romeos, & Cittei vocantur, Latinos nominavit, qui & uſque hodiernum diem Latini vocantur. [m] Temporibus illis Phrygius Æneas Anchiſes & Aphrodite filius venit de Lybia, & cum Latino ſe conjunxit,& fecit pugnam cum Rutulis : & in ipſa pugna Latinus occiſus eſt : & imperium ejus ſumpſit Æneas, & condidit Libyniam civitatem in nomine Dido ille Libyſſa. Regnavit autem Æneas * poſt Solis deſolationem annos XIX à Solis vaſtatione : & vixit in regno an. XXXVIII. [o] Poſt autem Æneæ mortem Aſcanius filius ejus regnavit ibi annos XXXV: & condidit Albaniam, & regnum Albanii impoſuit. [p] Poſt autem Aſcanii mortem regnavit Albas Poſthumius ille Æneæ nepos annos XXXVI, , & condidit Silvem . . . . ab iſtoque poſtea Reges Silvani vocati ſunt. Reges autem, qui regnaverunt ab Alba in occiduum, ſunt iſti :

Albas Silvius Æneæ nepos regnavit annos XXXVI.
Titus Silvius regnavit annos XXXVIII.
Francus Silvius regnavit annos LIII.
Latinus Silvius regnavit annos LVI.
Procuas Silvius regnavit annos XLVI.
Tarquinius Silvius regnavit annos XVIII.
Cidenus Silvius regnavit annos XXXV.
Abjulinus Silvius regnavit annos XXI.
Rimus Silvius regnavit annos XXIX.

νεῖκα τὴν Λιβύην τὴν Ἀλήτου βασιλέως θυγατέρα, ὅθεν καὶ στήλας αὐτῷ χρυσοφυρήτοις ἀνέστησαν οἱ Ἰταλοὶ βασιλεῖς εἴτ' οὖν Ρῆγες ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ, αἵτινες στῆλαι μέχρι τοῦ παρόντος ἵστανται. Cedren. 115.21.

* μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν. non ἡλίου.

o μετ' αὐτὸν δὲ Ἀσκάνιος Ἴουλος υἱός. Αἰνείου ἀπὸ Κρεούσης Τρωάδος τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔτη λε. ὃς καὶ Λαβινίαν κτίσας. &c. Cedren. 112. 13.

αὐτὸν ἦρξε Λατῖνος, ἔτη ιη. ὃς τοὺς Κητιαίους ἐπωνόμασε Λατίνους. Cedren. 115. 13.

m Αἰνείας πρὸς τὸν τότε τοπαρχοῦντα Ἰταλίας Λατῖνον ἐφορμᾷ. καὶ κατὰ τῶν Ρουτίλων σὺν αὐτῷ ἐκστρατεύει. ἐν ᾧ πολέμῳ Λατῖνος ὁ Τηλέφου υἱὸς ἀναιρεῖται καὶ αὐτὸς μετὰ Λατῖνον ἔτη ιθ' βασιλεύσας τελευτᾷ. 112. 3.

n Cedren. vocat Ἀλβανίαν. Ibid..

p Λαβινίας δὲ ἦρξεν Ἄλβας ὁ υἱὸς Ἀσκανίου ἔτη λς. ὃς καὶ κτίζει τὴν πόλιν Σίλβαν, ἐξ οὗ καὶ οἱ βασιλεῖς Σίλβιοι ἐκαλοῦντο. Cedr. 112.16.

Poſt iſtos regnavit Romulus in Roma, & condidit Romam, & leges Romanis impoſuit, & cauſſas edocuit. Fiunt vero ſimul ab Adam, vſque ad initium regni Romuli, qui & Romam condidit, anni IV millia, octingenti XX. [q] Primus quidem regnavit in Roma Romulus : a quo Romani dicti ſunt, qui & Romam condidit, & regnavit Olympias [annos] IX & dimidium. Fiunt ſimul anni IV millia octingenti LVIII. Poſt iſtum regnavit Numma Pompilius annos XLI. Fiunt anni IV millia octingenti XCIX. [r] Iſte primum nummum adinvenit : pro quo uſque hodie nummus dicitur ille Denarius. Poſt iſtum regnavit in Roma Tullius Servilius annos XXXII. Fiunt ſimul anni IV millia noningenti XXXI. Poſt iſtum regnavit in Roma Lucius Tarquinius annos XXXIII. Fiunt ſimul anni IV millia noningenti LIV. Poſt iſtum regnavit in Roma Titus Superbus annos XXXVIII. Fiunt anni IV millia noningenti XCII. Poſt hunc regnavit in Roma Julius Servius annos XLIV. Fiunt ſimul anni V millia XXXVI. Poſt hunc regnavit in Roma Quintus Tarquinius annos XXXV. Fiunt anni V millia LXXI. Simul Reges Romanorum à Romulo VII permanſerunt ann. CCLV. Et ab initio Latini, qui fuit filius Eraclii, anni DCLXXX. Iſti reges, qui regnaverunt in Romam, & in omnem occidentalis parte terram. Fiunt ſimul ab Adam, uſque ad initium Romuli, qui & Romam condidit, anni IV millia octingenti XX. Et ab initio Romuli uſque Q. Tarquinio, anni CCL.

q οὗτος μετωνόμασε τὴν πόλιν, καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἰδίῳ ὀνόματι Ρωμαίους πρότερον λεγομένους Λατίνους. Cedr. 121.59.

r Cedren. 122. 18. ἅπαξ ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νουμμία ἐκάλεσε.

Ecce nunc manifeſtavimus quidem ædificationes Romanorum, & quomodo quot annos regnaverit. Neceſſe eſt enim ad hiſtoriam currere Chronographum annos per Ebreorum regna, quis & clarior manifeſtior temporis ſingillatim, & annos ſecundum ordinem, ſicut prius manifeſtavimus. Ab Adam, uſque ad finem Judicum Iſraël, ab initio Heli Sacerdotis, fiunt anni IV millia CCCLXXV. Et tradidit Dominus Deus Arcam in manus alienigenarum. [a] In diebus autem Heli Sacerdotis * Solis exterminatio facta eſt ab Acheis, in quibus memorantur Agamemnus, & Menelaus, & Achilleus, & [b] quanti alii Danei : de quibus hiſtoriam poſuit Omirus literator & * ſcriba. Poſt mortem autem Heli Sacerdotis judicavit Samuel propheta filios Iſrael, & reduxit Arcam Domini, & introduxit eam in domo Aminadab: & manſit ibi annos XX. Fiunt ſimul IV millia CCCXCV. Poſt hæc unxit Samuel Saulem filium Cis regem ſuper Iſrael. Iſte primus regnavit in Juda annos XX. Fiunt ſimul anni ab Adam IV millia CCCCXV.

a Cedren. 99. 11.

b καὶ ὅσοι ἄλλοι

* Ἰλίου ἐκπόρθησις.

* συγγραφεύς.

Poſt

Poſt mortem autem Saul Regis regnavit David filius Ieſſe de tribu Juda annos XL, & menſes ſex, ſic: In Chebron annos ſeptem & dimidium: & in Hieruſalem annos XXXIII. Fiunt anni XL, & dimidium. Simul anni IV. millia quadringenti, LV, & menſes ſex. Iſte reduxit Arcam Domini à domo Aminadab. & dum duceret eam, declinavit vitulus, & oppreſſit Oram: & mortuus eſt. & timuit David. & introduxit eam in domo Abdede Chettei. & fecit ibi menſes V. Prophetaverunt autem ſub David Caath & Nathan. Fuit autem archiſtratigus David Moab filius Sarvæ. ſorori David. Iſte dinumeravit tribus Iſrael: & invenit millia CLXX. Levi autem & Benjamin non dinumeravit. Numerum autem de his, qui ceciderunt in Iſrael, millia LXX. pro quod dinumerati ſunt: & probare voluerunt Dominum. Poſt David autem Regem regnavit Salomon filius ejus annos XL. Fiunt ſimul anni IV. millia quadringenti XLV. Iſte ædificavit in Hieroſolymis Templum duodecimo anno regni ſui. Et prophetaverunt ſub Salomone Natan & Achias ille Salonita, & Sameus, & Abdæus. Princeps autem Sacerdotum fuit ſuper eos Sadoc. Poſt Salomon autem regnavit Roboam filius ejus annos ſeptem, & dimidium. Fiunt ſimul anni IV. millia quingenti XVIII. Sub iſto diviſum eſt regnum. Et regnavit Hieroboam ſervus Salomonis de tribu Ephraim in Samaria. Iſte fecit ſcandalum in Iſrael, duas dammulas aureas. Prophetavit autem & Hieroboam & Achias ille Silonita, & Sammeus filius Ellamei. Poſt iſtum regnavit Abia filius ejus annos tres. Fiunt ſimul anni IV. millia quingenti XV, & dimidium. Prophetaverunt autem ipſi prophetæ. Poſt hunc regnavit Aſa filius Abia annos XLI. Fiunt ſimul anni IV millia quingenti LVI, & dimidium. Iſte in ſenectute ſua podalgivus factus eſt. Prophetavit autem ſub ipſo Ananias. Poſt hunc regnavit Joſaphat filius ejus ann. XXV. Fiunt ſimul anni IV millia quingenti LXXXI, & dimidium. Sub ipſo prophetavit Helias ille Theſbita, & Micheas filius Embla, & Abdeus filius Ananei. Sub Michea autem fuit Pſeudopropheta Sedechias ille de Chanaa. Poſt iſtum regnavit filius ejus Joram annos VIII. Fiunt ſimul anni IV millia quingenti LXXXIX, & dimidium. Et ſub ipſo prophetavit Helias. Poſt quem Heliſæus. [a] Sub iſtum autem & filium Ochoziam, populus in Samaria ſtercora columborum comederunt, quando oravit Helias, ut non plueret ſuper terram, & non pluit cælum per ann. tres, & menſ. ſex. Poſt iſtum regnavit filius ejus Ochozias annum vnum, & dimidium. Fiunt ſimul an. IV millia quingenti XCI. Et ſub iſto prophetavit Heliſæus, & Abdoneus. Poſt hunc prophetavit Godolia mater Ochoziæ, uxor Joram an. VII. Fiunt ſimul an. IV millia DXCVIII. Hæc ſurgens interfecit filios filiorum ſuorum, quia erat de genere Achab Regis Samariæ uxor Ochoziæ filii ejus. Soror autem Ochoziæ filii Joſabe dum eſſet uxor Jodæ principis Sacerdotum, rapuit Joham filium Ochoziæ, & hunc impoſuit Joda in regnum. Prophetavit enim & ſub Godolia Eliſſeus, & Abdias, & Hiju. Poſt hæc autem regnavit Johas filius Ochoziæ an. XL. Fiunt ſimul anni IV millia ſexcenti XXXVIII. Iſte occidit Zachariam filium Jodæ Sacerdotis inter Templum, & altare. Poſt Joas autem regnavit filius ejus Amaſias an: XXVIII. Fiunt ſimul anni IV millia DCCLXVI. Poſt Amaſiam autem regnavit filius ejus Oſias ann. LII. Fiunt ſimul anni IV millia DCCXVIII. Hic fuit leproſus uſque dum mortuus eſt. Iudicabat pro eo Ioatham filius ejus, quem non ſinebat ſedere in ſolium regni. Prophetaverunt autem ſub Ozia Amos & Eſaias filius ejus, & Oſee Hebræi, & Ionas Amathei de Gomor. Poſt Oſiam autem regnavit Ioatham filius ejus annos XVI. Fiunt ſimul anni IV millia DCCXXXIV. Et ſub iſto ſimiliter prophetaverunt. Eſaias & Oſee, & Micheas ille Morathita, & Iohel Bathueli. Et poſt iſtum regnavit Achas filius ejus annos XVI. Fiunt ſimul anni IV millia ſeptingenti L. Et ſub iſto ſimiliter prophetaverunt Eſaias & Micheas. Fuit autem princeps

a ἐπὶ τούτου καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E3 [1]

Sacerdotum ſuper eos Hurias. Sub iſtius regno, anno vndecimo illa prima Olympiada venit ad Græci. Fiunt vero ſimul, ab Adam uſque initium Olympiadæ, omnes anni IV millia ſeptingenti XLV. Eſt autem Olympiada anni IV. Sub iſtius regno, anno XVI ſurrexit Salbanaſar Rex Aſſyriorum, & venit in Judæam, & tranſmigravit qui in Samaria erant in Midia, & in Babylonia. Duo ſolummodo tribus remanſerunt in Hieruſalem qui fuerunt ex genere David regnaturi. Poſt Achas autem regnavit Ezechias filius ejus annos XXIX. Fiunt ſimul anni IV millia ſeptingenti LXXV. Et ſub iſtum iterum prophetaverunt & Oſeas & Micheas. Sub iſtius regno Romulus, qui Romam condidit, regnavit Olympiadas IX, & dimidiam. Fiunt ann. XXXVIII. Poſt iſtum Ezechiam regnavit Manaſſes filius annos LV. Fiunt anni IV millia octingenti XXXI, ſic. Iſte interfecit Eſaiam prophetam. [a] ſerrans eum diviſit in duas partes eo quod arguebat eum propter ſacrificia idolorum. Poſt regnum autem Manaſſe regnavit filius ejus Amos annos II. Fiunt ſimul anni IV millia octingenti XXXIII. Poſt Amos autem regnavit Joſias filius ejus annos XXXI. Fiunt ſimul anni IV millia octingenti LXIII. Iſte eſt Joſias, qui ſuppoſuit membra hominum ſub membra idolorum, ſicut ſcriptum eſt. Sub iſto & Paſcha inventa eſt in Iſrahel anno XVIII regni Ioſiæ. A quo enim obiit Hieſu Nave, non ſervata eſt Paſcha ſic, niſi tunc. Helcheus Sacerdos invenit in Templo illum librum legis abſconditum octavo decimo anno Ioſiæ. Prophetaverunt autem & ſub Ioſia Elibaſillim, qui fuit veſterarius Sacerdotum, & Sophonias, & Hieremias, & Oldad, & Baruch. Fuit autem Pſeudopropheta Ananias ſurdus. Poſt Ioſiam autem regnavit Ioacham filius ejus ann. IV & menſ. III. Fiunt anni IV millia octingenti LXVII. Iſtum ligavit * Sennachaoch Rex Ægyptiorum ferreis vinculis, & duxit in Ægyptum: fratrem autem ejus Eliachim ordinavit pro eo: & ſub iſtum iterum prophetaverunt Hieremias & Buzzi, & Baruch, & Hurias filius Samiæ de Cariathiarim. Sub iſto regnavit Eleachim pro Ioacham fratre ſuo annos XI. Fiunt ſimul anni IV millia octingenti LXXVIII. Sub iſtius regno ſurrexit Nabuchodonoſor Rex Aſſyriorum & tranſlatavit qui in Samaria erant, in Midia, & in Babylonia. Et Eleachim regem ligans æreis ligaminis duxit in Babylonia. Prophetaverunt autem Hieremias & Baruch, & Hurias. Poſt hunc regnavit pro Eliachim patre ſuo Ioachim filius ejus annos III. Fiunt ſimul anni IV millia octingenti LXXXI. Et hunc iterum abduxit Nabuchodonoſor Rex Babylonis ad ſe ligatum cathenis, & multitudinem populi filiorum Iſraël: in quibus & Danielem, & qui cum eo erant, Ananiam, & Hiezechielem captivos duxit in Babylonia. Et ordinavit Nabuchodonoſor in loco Ioachim Sedechiam, quem & Iechoniam, fratrem Ioachim juvenem. Regnavit autem Sedechias in Iſrael annos XI. Fiunt ſimul omnes anni IV millia octingenti XCII. In duodecimo autem anno duxit & ipſum Nabuchodonoſor in Babylonia, & cæcavit eum, & multitudinem populi filiorum Iſrael duxit in Babylonia, niſi pauci, qui & in Ægyptum deſcenderunt. Tunc & Templum in Hieroſolymis * venundatum eſt, permanens per annos quadringentos XXV. Prophetabant autem in ipſa * deprecatione Hezechiel & Naum, & Daniel, & Hieremias in Ægypto, & Habacuc in Hoſtracina. In quinto autem anno regni Nabuchodonoſor in Babylonia initiaverunt prophetare Hiezechiel & Naum & Malachias juvenis, & tunc Aggæus & Zacharias. Uſque Sedechiam & Iechoniam tenuit regnum Iudæorum: & ultra Rex in Iſrael non eſt factus uſque in hodiernum diem. Fiunt vero anni IV millia octingenti XLV. Illi vero reges, qui in Iſrael & in Iudæa, & in Samaria finierunt. Et tunc tradidit Dominus Deus regnum terræ in manus Aſſyriorum & Chaldæorum, & Perſarum, & Midorum, & tributaria facta eſt eis omnis terra. Vixit vero Nabuchodonoſor judicans omnem terram à Caſpianis portis,

uſque

[a] τ̃ μέγαν Ησαΐαν πρίσας ξυλίνῳ πρίονι. Cedren. 91.5.

* Nechao.

* ἐπρήσθη, non ἐπράθη. ἐνεπρήσθη.

* μετοικεσίᾳ, non μεθικεσίᾳ.

uſque in Eracliæ finibus, & Ægyptum, & omnem Judæam, ſubjectos faciens ſibi Pontum, & totam Aſiam, & omnem terram Romanorum annos. XIX. Fiunt ſimul ab Adam anni quatuor millia noningenti XII. Poſt iſtum autem regnavit Balthaſar filius ejus menſes IX, & dimidium. Fiunt ſimul anni quatuor millia noningenti XII. Prophetabant autem in his diebus Hiezechiel, & Daniel & Baruch in Babylonia. Poſt hunc autem regnavit in Babylonia Darius ille primus annos IX. Fiunt ſimul anni quatuor millia noningenti XXI. In quinto autem anno Darii Regis vidit Daniel viſionem de illas hebdomadas: & prophetavit, dicens: * Ædificabitur Hieruſalem lata & magna. Sexto autem anno Dario filio Aſueri, quo regnavit in regno Chaldæorum, Zorobabel Ebræorum primus aſcendit in Hieroſolima, & cæpit ædificare Hieruſalem. Poſt iſtum autem regnavit Cyrus Perſes annos XXX. Fiunt ſimul anni IV. millia noningenti. In ſecundo autem anno Cyrus regnans juſſit populo filiorum Iſrael, ut aſcenderet in Hieroſolyma. Tunc Templum ædificatur ſub quinquageſima quinta Olympiade, Cyro Rege regnante. Simul Zorobabel Hebræi aſcendentes de Babylona in Judæa ædificare cæperunt Templum. Prophetaverunt autem ſub Cyro Rege Hiezechiel, Daniel, & Haggæus, & Habacus, & Zacharias, Baruch. In ipſis autem temporibus Pythagoras & * Princeps Agoras famoſi Philoſophi cognoſcebantur. In ipſis autem temporibus Cyrus interfecit Crœſum Regem Ludias. & Ludiorum regnum diſſipatum eſt ſub quinquageſima quinta Olympiada, Poſt Cyrum autem regnavit filius ejus Cambyſus annos VIII. Fiunt ſimul anni quatuor millia noningenti LIX. Et ſub iſtum iterum prophetaverunt Daniel & Aggæus, & Zacharias & Abucuc. Poſt Cambyſum autem regnavit Darius ſtultus frater Cyri annos XXXIII. Fiunt anni IV millia noningenti XCII. Et ſub iſtum iterum prophetaverunt Daniel & Aggæus, & Zacharias, & Abacuc. Sub iſtum autem miſſus eſt Daniel in laccum leonum. Poſt Darium autem ſtultum regnavit Xerxes Perſus annos XI. Fiunt ſimul anni V millia III. Iſte eſt *Xerxes*, qui expugnavit univerſa, & in Athinas veniens combuſſit eas, & ſuſpirioſus factus in Babylonia reverſus eſt. Poſt Xerxem autem regnavit Artaxerxes * filius Achilei de genere David, qui factus eſt & pincerna Artaxarxis Regis. vigeſimo quarto anno regni ejus petiit Regi Artaxerxi, & juſſus ab eo ædificavit Hieruſalem: & adſcendens in Judæa ædificabat Hieruſalem, & finem dedit ædiſicationis Templi. Mura autem civitatis erexit, & plateas in ipſa compoſuit ſecundum Danielis prophetiam, qui dicit ſic: * *Et ædificabitur Hieruſalem, & circummurabitur*. Sub iſtum & illa adverſus Mardochæum & Heſter, Aman autem ſuſpenſus eſt eo tempore. Heſdras aſcendens in Hieruſalem legem docebat, Princeps autem Sacerdotum erat Hieſus filius Joſedec. Poſt hæc & Africanus dinumerans ipſam prophetiam ſeptem hebdomadarum; & ſeptuageſimum numerum extendens ad Chriſti adventum, Poſt Artaxerxem autem regnavit Xerxes filius ejus menſes quinque, & occiſus eſt. Et poſt hunc regnavit Ogdianus menſes VII. Fiunt ſimul anni V millia XXXVII. Poſt iſtos regnavit Darius juvenus, qui vocatur Memoratus, annos XIX. Fiunt anni V millia LVI. Fuit autem ſub iſtos in Hieruſalem, Princeps ſacerdotum Joachim. [a] Philoſophi autem cognoſcebantur illi circa Agoram. Poſt Darium autem regnavit [a] filius ejus Artaxerxes ſecundus, qui vocatur Memoratus, annos XLII. Fiunt ſimul anni V millia XCVIII. Fuit autem ſub iſtum princeps Sacerdotum in Hieruſalem Heliaſibus. [a] Philoſophi autem cognoſcebantur tempore Artaxerxis Sophoclus & Eraclitus & Anaxagorus, & Hirodotus, & Meliſſus, & Euripidus canto compoſitor, & Protagorus, & Socrator Ritor, & Phideas ſtatuas compoſitor, & Theetitus artifex, & Dimocritus Abderitus, & Ippocratis medicus, & Thucididus Ritor, & Empedoclus, & Gorgias, & Zinon, & Parmeni-

* οἰκοδομηθήσεται πλατεῖα καὶ περίτειχος.

* Πρωταγόρας.

* *Deeſt*: ſub hoc fuit Nehemias

* οἰκοδομηθήσεται Ἱερουσαλὴμ καὶ περίτειχος.

[a] Φιλόσοφοι δὲ ἐγνωρίζοντο οἱ περὶ Διαγόραν.

[a] *Euſeb.* MDLXX *uſque ad* MDLXXX.

[a] Τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Ἱπποκράτης Κῷος ἰατρός. Ῥήτορες δὲ Λυσίας καὶ Ἰσαῖος,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

καὶ Ἀντισθένης ὀνομαζόμενος, Ἀριστοφάνης τε ὁ Κωμικός, καὶ Εὐριπίδης ποιητής, καὶ Ἡράκλειτος φυσικὸς φιλόσοφος &c. Euſeb. apud Georgium Monachum.

menides, & Socrates Athineus, & Periclus, & Eupolus & Ariſtophanus * architector. Hi omnes cognoſcebantur. Vnde & Africanus ſub Artaxarxe Rege dinumerat Philoſophos. Poſt Artaxerxem autem Memoratum regnavit filius ejus Ochus in Babylonia annos XXI. Fiunt ſimul anni V millia CXIX. Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Jodæ. [In Aſia autem regnavit Philippus ille Alexandri.] In his temporibus Ochus Rex Perſarum & Midorum præliavit in Ægyptum. * noviſſimus Pharao regni Ægypti: & cognoſcens quia ceſſavit fortitudo Ægyptiorum, caput ſuum radens & mutans veſtimenta ſua alio ſpecie fugiit per Piluſcum, & relinquens proprium regnum in Macedonia moratus ibidem aſtrologica arte didicebatur. [a] Philoſophi autem in Athinas Phideas ſtatuas compoſitor, & Theetitus magiſter ludum, & Euripidus poëta, & Dicritus Abdirus, & Ippocratis medicus, & Dimoſthenus Ritor cognoſcebantur. ceteri autem mortui ſunt. Poſt hunc autem regnavit in Babylonia Alſus Ochi filius annos IV. Fiunt anni V milla CXXIII Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Jodæ. Poſt hunc autem regnavit in Babyloniam Darius Midus ille Alſami annos VI. Fiunt ſimul anni V millia CXXIX. Iſtum [a] depoſuit Alexander Macedo, & conditor, poſtquam legem poneret in Ellada, & omnem Romanorum terram, Syriam quoque & Ægyptum, & partes Lybiæ. Tunc venit in partes Orientales & * expugnatus omnes civitates & oppida gentium, obſedit Regem Perſarum Darium: tradidit Dominus Deus in manus ejus Darium: & omnem fortitudinem ejus diſperdit, & omnem domum ejus ſcrutavit. Et dominavit Alexander Macedo, [d] & conditor omnem terram Chaldæorum: [c] & introivit in omnem fortitudinem Darii, & legem poſuit in omnes civitates ejus. & tributarii facti ſunt ei, ſicut proprio Regi: ut enim condidit Alexander Alexandriam [g] contra Ægyptum, veniens in Hieroſolyma Domino Deo adoravit dicens: Gloria tibi Deus ſolus omnia tenens, qui vivis in ſæcula. Fuit autem tunc in Hieruſalem filius Sacerdotum Jaddus. Philoſophi autem in Athinas ſub Alexandro conditore Dimoſthenus Ritor, & Æſchinus, & Dimas, & Plato, & Lyſias, & Dimocritus alius cognoſcebantur. Regnavit autem Alexander Macedo & * conditor, poſtquam ſuperavit Darium Regem Perſarum, & Porum Regem Indorum, & omnes gentes ſubjugavit à Caſpiacas portas, quæ ſunt in ortu Solis, uſque ad exteriores terminos Eraclii, qui jacent in exteriores Occidentis partibus contra * Garirum. Veniens ad mortem Alexander teſtamentum ſcripſit, ut unuſquiſque Principum Alexandri regnarent ſinguli in proprias eorum provincias, ſicut imperavit eis Alexander ſic: * Macedonia quidem Arideum, quem & philippum, præcepit regnare. Ponton autem Leona dixit regnare. Paphlagonia autem in Cappadocia Eumenium [d] ſcriba memoratum præordinavit regnare. Phrygiam autem & illam magnam Cæſaria Deaſandro tradidit. Cilicia autem & Iſauria, & omnia circuita ejus Philone ordinavit. Syriam autem uſque Meſopotamiam dedit Tapithone ut regnaret. Syriam vero Cylem vocatam, Phynicen autem interpretatam, Meleagro ordinavit dominare. Babylonia autem Seleucum præcepit regnare. Ægyptum autem, & quæ circa eum, uſque ſuperiorem Lybiam Philippo, qui vocabatur Ptolomeus, donavit. Quæ autem de ſuperiore Babylone, uſque Caſpiacas portas, Principes quidem in ea & Satrapes, archiſtratigum autem eorum Perdicum ordinavit. India autem, quæ extendit circa Hydaſpem fluvium, Taxio dedit regnare. India autem, quæ dicitur ſub Indo, & uſque Hydaſpem fluvium extendens, Pythonæ dominare præcepit. Super Parapanniſodum autem Oxydarcum ordinavit regnare. Aracuſia autem & Cedruſia Sybartum ordinavit regnare. Arabiam autem totam Staſanoro donavit, & Togdianiam Philippo minori dedit dominare. Illam autem, qui circuit contra Aquilonis partes, & illam, qui

habet

* *δομοποιὸς* pro *κωμῳδοποιὸς* ut infra de Menandro.

* *Deeſt*: Nectenabo.

* Νεκτενεβὼ μὴ φέρων τὴν ἔφοδον τοῦ Ἀρταξέρξου κατὰ τῆς Αἰγύπτου, κειράμενος τὴν κόμην, καὶ τὸ σχῆμα τῆς βασιλείας ἀμείψας καταλαβὼν τὴν Πέλλαν πόλιν Μακεδονίας ἤγουν Θεσσαλονίκης κειμένην, φαντασίας τινὰς καὶ μαγείας Αἰγυπτιακὰς ἐνδεικνύμενος καὶ προαγορεύων τὰ μέλλοντα. &c. Cedren. 124. 14.

a *Euſeb. lib.* 1.

a καθεῖλεν.

* ἐκπορθήσας.

b καὶ πᾶν κράτος αὐτοῦ διέφθειρε.

c καὶ εἰσῆλθεν πᾶν κράτος Δαρείου.

d κτίστης. *ita ſemper Euſebio & Africano.*

g κατὰ τὴν Αἴγυπτον.

* Ἀλέξανδρος ὁ κτίστης.

* Γαδείρων.

* *Hæc longe aliter Cedreno.* 128. 21

d ὁ συγγραφεύς.

* Cam.

habet Ircaniam, Antigono donavit regnare. * Germaniam autem totam Tripolemo donavit. Perſidam autem totam Perco donavit [a] Spaniam autem uſque Alyo fluvio & Eracleoticum terminum, Antipatum ordinavit regnare. Sic vero ſtatuit & donavit Alexander ſuis Principibus: & unuſquiſque eorum ſic regnaverunt, ſicut ipſe diſpoſuerat. Vixit autem Alexander annos XXXVI. Regnavit quidem annos XVII. ſic: Pugnavit enim annos IX. uſque dum factus eſt annorum XXVIII. Illos autem alios VIII. annos vixit in pace & ſecuritate. Subjugavit autem gentes barbaras XXVI, & Græcorum [c] tribus XIII. * Condidit autem Alexander civitates XII, quæ uſque nunc inhabitantur, Alexandriam, quæ in Pentapolim, Alexandriam, quæ in Ægyptum, Alexandriam, quæ ad Arpam, Alexandriam, quæ Cabioſum, Alexandriam Scythiam in Ægæis, Alexandriam, quæ ſuper Cypridum fluvium. Alexandriam, quæ in Troada. Alexandriam, quæ in Babylonia, Alexandriam, quæ in Meſaſgiges, Alexandriam, quæ in Perſida, Alexandriam fortiſſimam: & mortuus eſt. Fiunt vero ab Adam, uſque ad finem Alexandri conditoris, ſimul anni V millia, CXXXVII Et ab obitu Alexandri, uſque ad Cleopatram illam Ægyptiam, anni ducenti XCIV, ſic. Poſt autem mortem Alexandri, ut dictum eſt, regnavit in Ægypto Philippus Ptolomeus, qui fuit conſiliarius Alexandri, annos VII. Fiunt ſimul anni V millia CXLIV. Fuit autem princeps Sacerdotum Janneus. In his temporibus Menander [a] ædificator videbatur. Poſt philippum autem regnavit Alexander Ptolomæus, quem & ipſe conſiliarius Alexandri, annos XII. Fiunt ſimul anni V millia CLVI. Princeps autem Sacerdotum fuit in Hieruſalem ipſe Janneus. Iiſdem temporibus illi ſeptuaginti Hebræi Sapientes illam legem interpretaverunt Græco ſermone. Poſt hunc regnavit in Ægypto Lagaus Ptolomeus, annos XX. Fiunt ſimul anni V millia CLXXXVI Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Iaddus. Temporibus iſtis Jeſus filius Sirach cognoſcebatur, qui illam à Deo ſpiratam Sapientiam Ebræis edocuit. Poſt hunc autem regnavit in Ægypto Philadelphus Ptolomeus annos XXXVIII. Fiunt ſimul anni V millia CCXIV. Fuit autem princeps Sacerdos Onias. Poſt Philadelphum autem regnavit in Ægypto Euergetus Ptolomæus annos XXV. Fiunt ſimul anni V millia CCXXXIX. Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Simon, & poſt hunc Onias alius. Poſt Euergetum autem regnavit in Ægypto filius ejus Philopator Ptolomeus annos XVII Fiunt ſimul anni V millia CCLVI. Fuit autem in Hieruſalem Princeps Sacerdotum Manaſſes. Poſt Epiphanium autem Ptolomeum regnavit filius ejus in Ægypto Philomitor Ptolomeus annos XXXV. Fiunt ſimul anni V millia CCCXV. Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Simon. Hiſdem temporibus illa in Maccabei finiebantur. in Hieruſalem ſub Antiocho rege Syriæ. Poſt Pilomitorem autem Ptolomeum regnavit filius ejus Euergetus alius in Ægypto annos XXIX. Fiunt ſimul anni V millia CCCLIV. Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Onias alius Poſt hunc autem regnavit in Ægypto Soter vocatus Ptolomeus annos XXXVI. Fiunt ſimul anni V millia CCCLXXX. Princeps autem Sacerdotum fuit in Hieruſalem Hieſus annos VI, & Onias alius annos VII, & Tianneus annos XV. Poſt hunc regnavit in Ægypto novus Dionyſius annos XXIX. Fiunt ſimul anni V millia CCCCVIII. Fuit autem in Hieruſalem princeps Sacerdotum Simon annos VIII. & Johannis annos XX. Hiſdem temporibus Soſates cognoſcebatur ille Ebraicus Onias in Alexandria. Poſt autem * novum Dionyſium noviſſimum illum, & noviſſimorum Ptolomæorum regnavit in Ægypto Beronice Cleopatra annos XXII. Fiunt ſimul anni V millia CCCCXXXI. Quod ſunt omnes anni Ptolomeorum regna à morte Alexandri, uſque ad mortem Cleopatræ quæ & in Alexandriam Pharum condidit. Simul anni ducenti XCIV. Fiunt ſimul ab Adam, uſque ad mortem Cleopatræ, anni V millia quadringenti

[a] Ἰβηρίαν. Iberiam.

[c] *φῦλα non φυλάς. ita ſemper.*

* *Longe aliter Stephanus qui & XVIII numerat.*

[a] *δομοποιὸς pro κωμῳδοποιός.*

* *νεώτερον.*

ti XXXI. Et deinceps tradidit Dominus Deus regnum Ægyptiorum in manus Romanorum uſquè hodie: & ultra rex non eſt in Ægypto factus uſque in hodiernum diem. Et quia minus ſunt in Chriſtianorum & Ebræorum libris, iſtos, qui foris ſunt gentium ſcripta temporum neceſſitate compulſus prævidi exquirere ſingillatim antiquorum Regum, qui regnaverunt & eorundem tempora de primo & ſecundo Tomo Manethonis, & conjungere qui apud nos ſunt, & quos in Chronica Deos & Herois vocatos reges, & quæ ab eis hiſtorialiter acta ſunt, tradere . . . . his in divino verbo, incipiens à diebus protopatoris Abraham & Iſaac & prophetarum ſingillatim regna recenſere cunctatim, ac nobis, ut nobis per omnium ſcripturarum eorum unitum ſit regnum.

Hæc ſequentia plane ſunt ab Aphricano & Euſebio, & Caſtore.

ASSYRIORUM REGNA ET TEMPORA.

Aſſyriorum primum regem ſcribunt Bilum, quem & ab Aſſyriis & Phœnices & Perſi Deum vocaverunt. Hunc [a] Dium Græco nomine interpretaverunt. Bilus vero primus in Aſſyrios regnavit annos LXII, & partem Aſiæ. Poſt hæc regnavit Ninus annos LII. Iſte condidit Ninevem civitatem Aſſyriorum, & veniens in Aſia vocatus eſt Picus poſt quem Semiramis uxor ejus annos XLII. [b] Hanc Ream vocaverunt propter ejus multam atrocitatem. Poſt hunc Zinas regnavit annos XXXVIII. Poſt hunc Arius annos XXX. Poſt hunc Aranus annos XL. Poſt hunc Xerxes, qui & Balleus, annos XXX. Poſt hunc Mamithrus annos XXXVII. Poſt hunc Bilochus annos XXXV. Poſt hunc Balleus annos LII. Poſt hunc Altallus annos XXXV. Poſt hunc Mamithus annos XXX [q] Itaſſerus annos XX. Mamythus annos XXXV. Spareus annos XL. Aſcatagus annos XL. Amintus annos [l] L. Actoſai & Semiramis femina annos XXIII. Bilochus annos XXV. Belleroparus annos XXXIV. Lampridus annos XXXII. Poſarus annos XX. Lamparus annos XXX. Pannius & Zeus annos XLV. Soſarmus ann. XX. Mithreus annos XXXV. Tautelus annos XXXII. [a] Anno iſto triceſimo ſecundo confixus eſt Sol ab Acheis. Euteus annos XI. Thineus an. XXIX. Cercillus annos XL. Eupalus annos XXXVI. Lauſthenus annos XLV. Peritiadus annos XXX. Ophrateus annos XX. Ophratanus ann. L. Acrapazus annos XL. Tonos Conceleros, qui vocatur Græce Sardanapalus, annos XXX. Ninus annos XIX. Simul Reges XXXIX antiqui Aſſyriorum perſeverantes annos mille quadringentos triginta. Ab iſtis autem in prima Olympiada, annos LXVII Aſſyriorum regnum.

Ægyptiorum regnum invenimus vetuſtiſſimum omnium regnorum: cujus initium * ſub Manethono dicitur memoramus ſcribere. [a] Primum Deorum, qui ab ipſis ſcribuntur faciam regna ſic: Iſeſtum dicunt quidam Deum regnare in Ægypto annos ſexcentos LXXX. Poſt hunc Solem Iſeſti annos LXXVII. Poſt iſtum * Oſinoſirim annos CCCCXX. Poſt hunc Oron Stoliarchum annos XXVIII. Poſt hunc Typhona annos XLV. Colliguntur Deorum regna anni mille DL.

Deinceps * Mitheorum regna ſic: * Prota Anubes Amuſim, qui etiam Ægyptiorum ſcripturas compoſuit, annos LXXXIII. [a] Poſt hunc Apion Grammaticus, qui [b] ſecundum Inachum interpretabatur . . . . annos LXXVII. quem ſub Argios initio regnaverunt. Poſt hæc [c] Ecyniorum reges interpretavit Imitheus vocans & ipſos, annos duo millia C, fortiſſimos vocans. Hæc finis de primo Tomo Manethoni habens tempora annorum duo millia C. Mineus & pronepotes ipſius ſeptem regnaverunt annos CCLIII. Regnaverunt & aliorum octo annos CCCII. Necherocheus, & aliorum octo ann. CCXIV. Similiter aliorum ſeptendecim annos CCXIV. Similiter aliorum viginti unus annos CCLVIII. Othoi, & aliorum ſeptem annos CCIII. Similiter & aliorum quatuordecim annos CXL. Similiter & aliorum viginti annos CCCCIX. Similiter & aliorum ſeptem annos CCIIII.

a Δία.

b ταύτην καὶ Ῥέαν ὠνόμασαν ὡς ἐν δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ καὶ ὑπερβαλλούσῃ φόνῳ τῶν ἀνθρώπων ἄρξασαν Ced, 12. 42.

q εἶτα Σφαῖρος.

l Ἀβώσα ἢ καί.

a τούτου ἔτει λβ Ἥλιος ἐβλήθη ὑπὸ Ἀχαιῶν.

* ὑπὸ Μανεθῶνος. a Manethone.

a πρώτην Θεῶν τῶν αὐτοῖς ποιητῶν γραφομένων βασιλείας, οὕτως Ἥφαιστον τινές φασι. &c.

* Solin, Oſirin.

* ἡμιθέων.

* πρῶτος Ἄνουβις.

a μετὰ δὲ τοῦτον Ἀπίων ὁ γραμματικός. &c.

b κατὰ Ἴναχον.

c κυνῶν.

CCIV. Poteſtas Diopolitanorum ann. IX. Poteſtas Bubaſtanorum ann. CLIII. Poteſtas Tanitorum ann. CLXXXIV. Poteſtas Sebennitorum an. CCXXIV. Poteſtas Memphitorum ann. CCCXVIII. Poteſtas Iliopolitorum an. CCXXI. Poteſtas Ermupolitorum ann. CCLX. Uſque ad ſeptimam decimam Poteſtatem ſecundum ſcribitur totum, ut docet, numerum habentem annos mille quingentos XX. Hæc ſunt Poteſtates Ægyptiorum. De regna autem, quæ in cæteris gentibus facta ſunt, & paulatim creverunt, proferamus temporibus regni Argivorum.

f διόπεǫ ἐγχάφητόμ.

* Primus in Argus Inachus regnavit an. L. quo tempore Moyſes natus eſt. Poſt hunc Phoroneus regnavit ann. LX. [g] quo anno quinquageſimo quinto ex Ægypto egreſſio Judæorum per Moyſen facta eſt. Poſt hunc [g] Argius regnavit ann. LXX. Poſt hunc Criaſſus regnavit an. LVI Poſt hunc Phorbas regnavit ann. XXXV. Poſt hunc Triopas regnavit ann. LXVI. Poſt hunc Crotopus regnavit an. XXXI. Poſt hunc Stenelus regnavit ann. XI. Poſt hunc Danaus regnavit, qui illas filias ... . annos L. Poſt hunc Lyggeus Ægyptius XLI. * à quo Cadmus Aginorus aſcendit Biotia Europiſſa ad exquirendum. Poſt hunc Abas regnavit an. XXIII. Poſt hunc Pritus regnavit ann. XXVII. Poſt hunc Acriſius regnavit ann. XXXI. Poſt hunc Pelops regnavit cum * Nomaum, à quo Peloponneſus vocatur, ann. XXXVIII. Poſt hunc Atreus & Thyeſtes an. XLV. Poſt hos * Agamemnus Atreus an. XXXIII. Colliguntur nunc ab Inacho Rege, uſque * ad deſolationem Solis, [g] quod eſt octavodecimo Agamemnonis, anni ſeptingenti XVIII. * A Solis devaſtatione, uſque ad primam Olympiadam, anni CCCCVII. Et Porphyrius autem in hiſtoria Philoſophiæ ſic dixit: Poſt autem Solis devaſtationem Agamemnonus reliquos annos XV. Poſt hunc Egeſtus regnavit ann. VII. Poſt hunc Oreſtus regnavit annos XXVIII. Poſt hunc Penthilus regnavit ann. XXII. Et Argivorum regnum * diſſipatum eſt [k] Colliguntur vero Argivorum regna ſimul anni ſeptingenti XC. Proferamus iterum & Sicyoniorum, qui nunc Elladii vocantur. Diſponamus regna, à quibus initiati ſunt temporibus, & in quibus diffinierunt, manifeſtemus. Africanus quidem dixit ſic [m] tenere eis omnes annos mille VII, à minuitate autem eorum, in primam Olympiadam, anni CCCXXIX. Sicut numeratur ab initio Sicyoniorum regna in primam Olympiadam, omnes anni mille CCCXXXVI. Viceſimo nono autem anno Patriarchæ Jacob illum Sicyoniorum initiavit regnum ſic:

* πρῶτος ἐν Ἀργεί. g ἔτη ν.

g Ἀργεῖος. Tatianus.

* ἐφ' οὗ, non ἀφ' οὗ.

* Oenomao.

* ἕως ἐρημώσεως Ἰλίου.

* Ἀγαμέμνων ὁ Ἀτρέως.

* ἀπὸ Ἰλίου ἐκπορθήσεως.

g οὗ κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος βασιλείας Ἴλιον ἑάλω, Tatianus.

* κατελύθη.
k καὶ ἡ βασιλεία τῶν Ἀργείων ἐπὶ φ' μθ' ἔτη διαρκέσασα εἰς Σικυωνίους τοὺς Ἑλλαδικοὺς μεταπέπτωκε. Cedren. 66.22.

m κατέσχεν.

I	Egialeus	ann. LII.	anni autem Jacob XXVIII.
II	Europs	ann. XLV.	anni Iſaac LXXXVIII.
III	Telchus	ann. XX.	anni Abraham CXIV.
IV	Amphus	ann. XXV.	initiaverunt regna.
V	Thelxius	ann. LII.	
VI	Egydrus	ann. XXXIV.	
VII	Thurimachus	ann. XLV.	
VIII	Leucippus	ann. LIII.	Anno quadrageſimo tertio Leucippi egreſſio Judæorum ex Ægypto.
IX	Meſapſus	ann. XLVII.	
X	Eratus	ann. * XVI.	
XI	Plammeus	ann. XLVIII.	Ellada.

* XLVI.

XII Orthopolus ann. XLV. Marathus ann. XXX. Echirus ann. LV. Corax ann. XX. Epopeus ann. XXXV. Laomedus ann. XLIII. Inachus ann. XLV. Feſtus ann. L. Adraſtus ann. IV. Polifidus ann. XXXI. Pelaſgus ann. XX. Xeuxippus ann. XXXV. Polybus ann. XLV. uſque Xeuſippum tenuit Sicyoniorum regnum permanens annos quingentos LXXXI. Poſt *Xeuxippum* autem reges quidem non fuerunt: ſed [y] præibant eis Secerdotes Carnii an. XXVIII. * quem primus Sacerdos Archelaus annum I. Poſt hunc Automidus ann. I. *Poſt hunc* * Methudutus ann. I. Poſt hunc Euneus anni. I. Poſt hunc Theonomus annos I. Poſt hunc Amphycius ann. IX. Poſt hunc [z] Charidus ann. I.

* ὤν, non ὄν.

y προέστη αὐτῶν, προέστησαν.

z Charidemus.

y ὃς οὐχ ὑποστὰς, ὡς γραφῇ φέρεται.

[x] Oſuch ſuſtinens cibaria fugiit: à quo, in prima Olympiada, [y] ut fertur ſcriptura, anni cccxxvi i. Fiunt vero omnes Sicyoniorum regna ab Ægialeo, uſque in prima Olympiada, anni mille cccxxxvi.

* οὔπω πολλοῦ διεληλυθότος χρόνου τῆς Ἀθηναίων βασιλείας, ἡ ἐξ Αἰγύπτου λαοῦ ἔξοδος (γενέσθη.)

* Nondum multo tranſacto tempore Athineorum regnum, ab Ægypto populi egreſſio. Anno enim ducenteſimo octavo egreſſionis primus in Athenis regnavit Cecrops [g] procerus, & qui poſt eum: ſicut manifeſtatur, ſic:

g διφυής.

I	Cecrops procerus	ann. L.	Anno treceſimo quinto Cecro-
II	Amphitrius	ann. XL.	pis Promitheus & Epimithe-
III	Erychthonius	ann. X.	us & Atlas ſcribuntur, [b] qui &
IV	Pandius	ann. L.	Diu ſcribuntur.
V	Erechtheus	ann. XL.	
VI	Cecrops Erichtheus	ann. LIII.	

b οἱ τοῦ Διὸς γραφόμενοι.

VII Pandius Cecropus ann. XLIII. Temporibus Pandii Cecropi Cadmus Aginori [c] literarum verſos primus duxit ad Græcos. Ereus Pandionus an. XLVIII. Thiſeus Erei ann. XXXI. Meneſtheus ann. XIX. Dimophus ann. XXXV. Oxyntus ann. XIV. Aphydus annos I. Thymytus ann. IX. Melanthus ann. XXXVII. Codrus ann. XXI. A Cecropo procero, uſque Codrum, anni quadringenti XCII. Poſt Codrum autem fuerunt, [d] ſicut vixerunt, Principes. [k] Diſyis autem vocatus eſt Cecrops, quoniam proceræ ſtaturæ fuit præ omnibus. [e] Poſt Codrum autem primus filius ejus Diabeus. Medrus Codri an. XX. Acaſtus ann. XXXVIV. Archippus ann. XL. Phorbus ann. XXXIII. Megaclus ann. XXVIII. Diognitus ann. XXVIII. Phereclus ann. XV. Ariphus ann. XXX. Thiſpius ann. XL. Agamiſtor ann. XXVI. Therſippus ann. XXIII. Æſchylus ann. . . . . . . Æſchylo anno ſecundo prima Olympiada adducta eſt à Græcis. Colliguntur vero ab initio regni Ceropi in prima Olympiada, anni octingenti XIV. Poſt Æſchylum autem illi XIII. Almeus ann. X. Corops ann. X. Eſimidus ann. X. Celdicus ann. X. Ippomenus ann. X. Leocratis ann. X. Apſandrus ann. X. Erygias ann. X.

c γραμμάτων στοιχεῖα, non στίχους.

d ἕως ἔζησαν.

k ὁ Κέκροψ διφυὴς ὠνομάσθη διὰ μῆκος σώματος. Cedren. 67. 9.

e μετὰ Κόδρον δὲ πρῶτος υἱὸς αὐτοῦ διὰ βίου ἐγένετο ἄρχων Ἀθηναίων, non Διάβιος.

Et ceſſavit regnum Athineorum in Olympiada viceſima quarta. [a] Fiunt vero omnem Athineorum fortitudinem à Cecropo uſque * Oxurium, anni noningenti ſeptem.

* Eruxiam.

a γίνεται δὲ ὅλη Ἀθηναίων κράτους ἀπὸ Κέκροπος ἕως Ἐρυξίου, ἔτη ἐννακόσια ἑπτά.

[a] Latinorum autem, qui & Romanorum, regnum fortiorem Aſſyriorum & Ægyptiorum, & Argiorum, ſeu & Sicyoniorum, quem & Græcorum, & Athineorum in hiſtoria invenimus memorantem: & nos quidem ſequi pedes Romanorum . . . . quem & Latinorum, tempora diſponimus.

a Λατίνων δὲ τῶν καὶ Ῥωμαίων βασιλείαν ἰσχυροτέραν τῆς Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων καὶ Ἀργείων, ἢ καὶ Σικυωνίων, τῶν καὶ Ἑλλήνων, καὶ Ἀθηναίων ἐν ἱστορίᾳ εὕρομεν μνημονευθεῖσαν. καὶ ἡμεῖς μὲν ἀκολουθοῦντες κατὰ πόδα Ῥωμαίων τῶν καὶ Λατίνων χρόνους στοιχειοῦμεν.

[b] Latinorum autem regnum ab Eraclio quidem & Telepho, qui & Latinus vocatur, conamur, in quibus præſcripſimus dicendo, cum quibus regnavit ille Æneas ille Phrygius Anchiſæ & Aphroditis filius nono & decimo poſt vaſtationem Solis, in diebus Heli Sacerdotis & Samuelis Prophetæ ſecundum Ebræam hiſtoriam. Obtinuit autem Romanorum imperium uſque annos ſexcentos LIII, ſic: Æneas Silvius ann. XXXVIII. Aſcanius Silvius ann. XXXV. Albas Silvius ann. XXXVI. Titus Silvius ann. XXXVIII. Francus Silvius ann. LIII. Latinus Silvius an. LVI. Procuax Silvius ann. XLVI. Tarquinius Silvius ann. XVIII. Cidenſus Silvius ann. XXXII. Abintinus Silvius ann. XXI. Rimus Silvius ann. XXIX. Uſque Rimum Silvium Latinorum regnum [c] diffamabatur, permanens uſque ad annos CCCII.

b Λατίνων δὲ βασιλεία μὲν ἀπὸ Ἡρακλέους μὲν καὶ Τηλέφου τοῦ καὶ Λατίνου καλουμένου ἐπιχειροῦμεν, οἷς προέγραψαμεν συλλέγοντες.

c διεφημίζετο, διεφημίσθη.

Poſt hæc autem regnavit Romulus, qui & condidit Romam, à quo Romani vocati ſunt. Romulus regnavit ann. XXXVIII. Nummas Pompius ann. XLI. Tullius Servilius ann. XXXII. Lucius Tarquinius ann. XXIII. Titus Superbus ann. XXXVIII. Tullius Servius annos XLI. Quintus Tarquinius ann. XXXV. Colliguntur autem & à Romulo anni ducenti LI. Fiunt vero ſimul Latinorum, qui & Romanorum, an. * ſexcenti LIII. Defexit autem regnum in Olympiada ſexageſima ſexta: & tunc [f] Principes ordinati ſunt, uſque dum regnaret C. Iulius Cæſar.

* DLIII.

f ὕπατοι.

T E M-

TEMPORA REGNI LACEDÆMONIORUM.

Regnaverunt Lacedæmonii per annos cccxxv, & defecerunt in prima Olympiada, quæ facta eſt ſub Achas regem Judæ in diebus Eſaiæ Prophetæ, ſicut ſcribunt eorum initium ab Eryſtheo, initiatum. Anno viceſimo Saul. initiaverunt Lacedæmoniorum Reges, & defecerunt in anno primo Achas regi Judæ. in quo tempore prima Olympiada à Græcis adducta eſt. Illa autem ſigillatim regnorum hæc. Eryſtheus ann. xlii. Egeus ann. ii. Echeſtratus ann. xxxiv. Labotus ann. xxxvii. Doryſſus ann. xxix. Ageſiiaus ann. xxx. *Cemenelaus ann. xliv. Archelaus ann. lx. Celeclus ann. xl. Alcamanus ann. xxvii. Automedus ann. xxv. Simul Reges Lacedæmoniorum permanſerunt in regno annos cccl. Et Lacedæmoniorum regnum diſſipatum eſt.

τότε καὶ Εὐρυσθεὺς ἐκράτει τῶν Λακεδαιμονίων ἔτη μβ. καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ὀκτώ. τὰ δὲ πάντα ἔτη κατέσχεν ἡ αὐτῶν ἀρχὴ τκϛ. Cedren. 101. 20.

* καὶ Μενέλαος.

CORINTHIORUM REGES ET TEMPORA.

Corinthiorum regnum ſtabilitum eſt ſecundo anno Eryſthei regis Lacedæmoniorum. Permanſit autem cccxxiii. Eodem vero tempore Lacedæmonii congregantes commutaverunt illos trecentos xxiii annos, quos obtinuerunt Corinthiorum Reges, Euryſtheo regnante Lacedæmoniorum anno ſecundo. Regnavit autem Corinthiorum primus Alitus, & qui ſequuntur poſt hæc, ſic regnarunt. Alitus ann. xxxv. Exius ann. xxxvii. Achelaus ann. xxiii. Prymnus ann. xxxv. Bacchus ann. xxxv. Agelas ann. xxxiv. Eumidus ann. xxv. Ariſtomidus ann. xxxv. Igemonius ann. xvi. Alexander ann. xxv. Teleſtus an. ix. Automenus ann. iv. Hi Corinthiorum Reges ſub anno triceſimo primo Saulis regi Judæ initiaverunt, & defecerunt anno quintodecimo regni Jonathan filii Oziæ, patri autem Achas regis Judæ.

MACEDONIORUM REGES ET TEMPORA.

Macedoniorum autem regnum non ſilendum eſt. Et [a] enim Romeis obtinentibus fortitudinem nondum longinquo tempore ſub Ozia rege Judæorum, anno tricenteſimo tertio novimus eam ſuſtentare: & regnavit per annos dcxlvii. Ceſſavit autem annos * unuſquiſque in quinquageſima tertia Olympiade. Regnavit autem Ozias in Hieruſalem & in Juda annos lii. Sub triceſimo autem tertio anno Oziæ horum regnum ordinatum eſt. Cranaus primus in Macedonia regnans, ſicut numerus manifeſtat ſic: Cranaus annos xxviii. Cynus ann. xii. Tyrimnus ann. xxxviii. Perdicas ann. li. Argeus annos xxxviii. Philippus xxvi. Æropus ann. xxxviii. Alcetus ann. xxix; Amyntus ann. l. Alexander ann. xliii. Perdicus ann. xxviii. Arcelaus ann. xxiv. Oreſtus ann. iii. Arcelaus alius ann. unum, & dimidium. Amyntus ann. iii. Pauſanius ann. i, & dimidium. Argeus ann. iii. Amyntus alius ann. xviii. Alexander alius ann. ii. Ptolomeus ann. iii. Perdicus alius ann. vi. Philippus ann. xxvi. Amyntus alius ann. vi. Alexander alius ann. xiii. Alexander omnia regna tenens Macedonorum regno conjunxit. Poſt Alexandrum autem conditorem in Principes ejus regna venerunt. Et Macedonum principato ſucceſſit Philippus frater ann. vii. Caſſandrus ann. xix. [a] Pedes Caſſandrus ann. iv. Dimitrius ann. v. Pyrrhus menſes vi. Lyſimachus annos. v. Ptolemæus Ceraunus annos ii. Meleagrus menſes vii. Antipatrus menſes ii. Soſthenus annos ii. Antigonus Gonata annos xxxv. Dimitrius annos x. Antigonus annos xv. Philippus alius annos v. Perſeus annos x. Hæc Macedonum regna, regnantes ab anno Oziæ regis Judæ tricenteſimo tertio, obtinuerunt per annos dcxlvii. & ceſſaverunt in Olympiada centeſima liii.

a τῶν Ρωμαίων ὅπω κράτος ἐχόντων ἔγνωμεν αὐτὴν ὑφισαμένην.

* uſque in C quinquageſima tertia.

a παῖδες Κασσάνδρου.

LYDORUM REGNA ET TEMPORA.

Et Lydorum regnum tenuit per annos CCXXXII, incipiens ab Ardyo primum Regem Lydorum ſub Crœſum illum à Cyro Perſarum * diſſipatum. Finiit in Olympiada quinquageſima octava. Initium vero primæ Olympiadæ invenitur exordium regni Lydorum in anno primo Achas. Regnavit quidem & Lydorum principatus per annos CCXXXII, ſic: Ardyrus ann. XXXVI. Alyatus ann. XIV. Midus ann. XII. Caudalus XVII Gygus ann. XXXVI. Ardyſſus ann. XXXVIII. Salyatus ann. XV. Alyatus alius annos XLIX. Cryſſus ann. XV. Hæc Lydorum regnum. Incipit à principio primæ Olympiadæ in primo anno Achas regis Judæ: & ceſſavit in Olympiada quinquageſima octava. Fiunt anni CCXXXII.

* καταλυθέντα.

MIDORUM REGNA ET TEMPORA.

Midorum autem regnum obtinuit per annos CCLXIX. & hæc Cyrus Perſus deſtruens regnum eorum in Perſida duxit in principio quinquageſimæ quintæ Olympiadæ in ipſa nunc quinquageſima quinta Olympiada. Fiunt CCXVI, ſicut pridem. Trium annorum primæ Olympiadæ Midorum initium invenimus eſſe regnum, quod eſt quinto decimo anno Oziæ regis Judæ. Quod vero CCLXIX annorum Midorum obtinuerunt tempora, ſic: à principio Abbaci, qui primus regnavit in Midia, uſque Alyatum, quem Cyrus exterminans in Perſida regnum migravit. Abracus ann. XXVIII. Soſarmus ann. IV. Mamythus ann. XL. Cardiceus ann. XXIII. Diycus ann. LIV. Fraortus ann. XXIV. Cyaxarus ann. XXXII. Aſtyacus ann. XXXVIII. Hæc Midorum regna permanſerunt per annos CCLXIX. à quintodecimo anno Oziæ regis Judæ, hoc eſt, * LIII annorum primæ Olympiadæ Finiit autem quinquageſima quarta Olympiada anno trecenteſimo octavo regnante Aſtyago, quem exterminavit Cyrus Perſus. in quinquageſima quarta Olympiada. Et Lydorum, & Midorum regna diſſipata ſunt ſub Cyro Perſarum.

* νγʹ ἔτη τῆς α Ολυμπιάδος.

REGNI PERSARUM TEMPORA.

Cyrus Perſarum rex * diſſipans regna Lydorum, & Midorum regnavit Olympiadas VII, & dimidiam. In anno autem primo regni ipſius, * in quo contigit conſummari ſeptuaginti annos * deprædicationi genti Iudæorum, relaxavit multitudinem filiorum Iſrael remeari ad propriam habitationem: in quo anno fuit initium quinquageſimæ quintæ Olympiadæ Tenuit autem Perſarum regnum uſq; Darium, quem * Alexander Macedo & conditor occidit, annos CCXXX, ſic: Cyrus Perſus ann. XXX Cambyſus ann. IX Serdius . . . . . VII. Darius juvenis . . . . VI. Xerxes major ann. XX. Artabanus . . . . VII. Artaxerxes minor ann XL. Xerxes junior menſes II Sogdianus menſes VII. Darius [a] ſtultus annos . . . IX. Artaxerxes memoratus ann. XLII Ochus filius Artaxerxis annos XXII. Alſus filius Ochi ann. IV. Alexander Macedo & conditor exterminans Perſarum regnum traduxit in Macedonium regnum * permanens annos CCXXX. ſub Olympiada centeſima duodecima.

* καταλύσας.

* τοῦτο τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ ἑβδομηκονταετὴς χρόνος τῆς μετοικεσίας συμπληροῦται. Cedren. 118. 17.

* deprecationi. μετοικεσίας, non μεθηκεσίας.

* Ἀλέξανδρος Μακεδὼν ὁ κτίστης.

a νόθος tanquam νωθής.

* διαμείναντα.

MACEDONUM REGNA ET SYRIÆ.

Alexander Philippi cœpit regnare Macedon. in Olymp. centeſima undecima omnia ſimul regna comprehendens, & ſub Macedonorũ jura redigens per an. XII. & dimidium obiit in anno . . . relinquens principes poſt ſe quatuor, Philippum fratrem ſuũ Macedoniæ regnũ Antigonũ autem Aſiæ reliquit regnare. Philippũ vocatum Ptolomeũ omnem Ægyptũ præcepit regnare. Seleucũ autem, quem & Nicanorẽ,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Syriam omnem juſſit regnare. Qui autem regnaverunt in Syria per tempora,ſunt ita: Seleucus, qui & Nicanor,ann. XXXII. Antiochus Soter annos XIX. Antiochus Theoidus ann. XV. Seleucus Callinicus ann. XXI. Seleucus Ceraunos ann. II. Antiochus Megaclus ann. XXXVI. Antiochus Philomitor ann. XII. Antiochus Epiphanius ann. XI. Iſte eſt qui in Judæis iniquitatem impoſuit, cujus hiſtoria eſt in Maccabeis. Antiochus Eupator ann. II. Dimitrius Soter ann. XII.
* κατελύθη. Alexander Grypus ann. X. Dimitrius Grypus ann. III. Antiochus Situs ann. IX. Dimitrius juvenis ann. IV. Antiochus* ille Grypi ann. * ὁ Γρυποῦ.
XII. Antiochus Cyzicinus ann. XVIII. Philip. II. Sub Philippo noviſſimo Syrorum regnum * diſſipatum eſt. Macedonorum principatum venit in Romanos Gajo Julio Romanorum Cæſare migrans eam, & permanens per annos CCXXI.

ÆGYPTIORUM REGNA ET TEMPORA.

Ægypti autem reges, qui & Ptolomei nuncupati ſunt, regnaverunt poſt Alexandri diſceſſum annos CCXCIV, ſic: Philippus Ptolomæus ann. VII. Philadelphus Alexander annos XII. Lagous Ptolomæus ann. XX. Evergetus Ptolomæus annos XXXVIII. Philopator Ptolomæus ann. XVII. Epiphanius Ptolomæus ann. XXIII. Philomitor Ptolomæus ann. XXXV. Evergetus Fauſcus Ptolom. ann. XXIX. Soter Ptolom. ann. XXXVI. Philadelphus Ptolom. ann. XXV. Novus Dionyſius Ptolom. ann. XXIX. Cleopatra ann. XII. Diſſipatus eſt Ptolomæorum principatus ſub Octaviano Auguſto Romanorum imperatore, ſub imperium ejus anno XIV, permanens annos CCXXIV.

Primus factus eſt Princeps Sacerdotum Hieſus filius Joſedech. ſimul Zorobabel. Poſt hunc Jachimus filius Hieſu. Poſt hunc Eliaſibus filius Jachimi. Poſt hunc Jodae filius Eliaſibi. Poſt hunc Joan. filius Jodae. Poſt hunc Jaddus filius Johannis. quo tempore Alexander Macedo & conditor Alexandriam condidit, & veniens in Hieruſalem Domino Deo adoravit dicens: Gloria tibi Deus, qui vivis in ſæcula ſolus princeps. Poſt hunc Onias filius Jaddi. Poſt hunc Eleazarus filius Oniæ: quo tempore illi Septuaginta Ebræorum Sapientes in Alexandria legem interpretaverunt Græco eloquio. Poſt hunc Onias filius Simoni frater Eleazari. Poſt hunc Simon filius Jaddi: quo tempore Hieſus filius Syrach, qui & magnam Ebræis ſcripſit ſapientiam, agnoſcebatur. Poſt hunc Onias filius Simoni: quo tempore Antiochus Syrorum rex Judæos expugnans * Græca * ἑλληνίζειν ἠνάγκαζε.
locutione cogebat. Poſt hunc Iudas Maccabæus filius Oniæ. Poſt hunc Ionathas frater Judæ. Poſt hunc Simon frater Ionathæ. Poſt hunc Ioannes filius Ionathæ, qui dicebatur Urcanus. Poſt hunc Ariſtobulus filius Ioannis,qui primus impoſuit diadema regni principatum Sacerdotii. Poſt hunc Ianneus,qui & Alexander,rex ſimul & princeps Sacerdotum. Uſque ad iſtum illi,qui à Curo uncti præfuerunt permanentes per an. CCCCLXXXIII: quæ ſunt Ebdomadæ annorum LXVIII, quæ & à Daniele, quemadmodum definierunt. Poſt Ianneum autem,quem & Alexandrum,principem Sacerdotum,& regem, in quo finierunt qui ſecundum ritum Principes Sacerdotum uncti nominabantur. Poſt hos regnavit Salina & Alexandra uxor ejus. Poſt hunc tumultum inter ſe ejus pueri facientes Pompejus Romanorum archiſtratigus expugnavit Hieruſalem tenens uſque ad progreſſionem Templi apertionis. Tunc gens illa Iudæorum tributaria facta eſt Romanis. Principatum quidem Sacerdotum Urcano tradidit. Antipatrum autem Aſcalona. Palæſtinæ procuratorem faciens. quo tempore Romanorum primus Monarchus C. Iul. Cæſar. Regnavit autem an. XVIII. Poſt hunc Auguſtus regnavit an. LVI. & qui poſt eos ſequentes. Romanorum autem regnavit Monarchus primus C. Iul. Cæſar in Olympiada centeſima octuageſima tertia. Iſte eſt C. Iul. Cæſar, qui biſſextum & Solis curſum adinvenit. Poſt iſtum regnavit Octavianus, qui & Auguſtus, & qui ſequuntur Conſules, ſic:

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Auguſtus regnavit ann. LVI. Dedit Conſulatus XIII. Tiberius regnavit ann. XXIII. Coſſ. V. Cajus regnavit annos X. Coſſ. IV. Claudius regnavit annos XV. Coſſ. V. Nero regnavit annos XIV. Coſſ. IV. Galba, *Stultus, Vitellio annos I, & dimidium. Titus regnavit annos III. Coſſ. VIII. Domitianus regnavit annos XVI. Coſſ. VII. Nerva regnavit annos II. Coſſ. IV. Trajanus regnavit annos XX. Coſſ. VI. Hadrianus regnavit annos XII. Coſſ. III. Antoninus regnavit ann. XIII. Coſſ. IV. Marcus Byrrus regnavit ann. XX. Coſſ. XXIV. Commodus regnavit an. XIII. Coſſ. VII. Veſpaſianus regnavit an. IX. Coſſ. X. Pertinax Didius an. Coſſ. IV. Severus regnavit menſes III. Conſules . . . . Getas Caracallas regnavit ann. Conſules XXV. Macrinus Ilogabalus regnavit an. V. Conſulem I. Alexander Mameas regnavit ann. XIII. Coſſ. III. Maximus regnavit ann. III. Coſſ. II. Balbinus, & Publianus, & Cordus ann. I. Gordianus regnavit ann. VI. Coſſ. II. Philippus regnavit ann. VI. Coſſ. III. Decius regnavit ann. II. Conſulem I. Gallus & Voluſianus regnavit annos III. dederunt Conſulatus VII. Æmilianus, & Valerianus, & Galerianus, hi tres ſimul annos XV. Coſſ. VII. Gallianus cum Claudio ann. I. Conſulem I. Quintillus & Aurelianus regnaverunt ann. VI. dederunt Conſul. III. Tacitus & Florianus ann. I. Conſulem I. Probus regnavit annos VI. Coſſ. V. Carus & Carinus & Numerianus ſimul hi tres ann. II, & dimidium. Dederunt Conſulatus unuſquiſque II. Dioclitianus & Maximianus regnaverunt ann. XXI. Regnaverunt & Conſtantinus & Maximus cum eis annos XII. Conſtantius & Conſtantinus Magnus cum Gonſtantio filio ejus ann. XXXI. Conſtantius & Conſtans & Conſtantinus junior ſimul ann. XXIV. Julianus regnavit annos II. Conſules II. Jovianus regnavit menſes VIII. Valentinus & Valens, & filii eorum Gratianus & Valentinianus annos XXII. Theodoſius Magnus cum Arcadio & Honorio filios ejus ſimul annos XXXVI. Theodoſius cum Valentiniano annos LI. Valentinus cum Marciano annos V. Martianus ſolus annos VII. Leo cum Anithimo annos XVIV. Leo junior cum Zinone annos II. Baſiliſcus & Marcus menſ. XX. Zino ſolus annos . . . . . Anaſtaſius ſolus annos . . . . Et equidem manifeſtavimus omnium poteſtatem Regum. Volumus percurrere quod ad Romanum pertinet imperium. Uſque Cleopatra enim facta eſt omnis Ægyptiorum Ptolemæorum poteſtas permanens annos CCXCIV. & poſt Cleopatram ultra non regnaverunt Ptolomæi in Ægypto uſque in hodiernum diem. In diebus, quibus regnaverunt Ptolomæi in Ægypto & fecerunt Romani prælium cum Spanis, & levaverunt imperatorem julium, quem & Cæſarem vocaverunt. Iſte eſt, qui Julius Cæſar, qui & biſſextum, & Solis curſum adinvenit. Hic & Conſulatum unumquenque annum fieri inſtituit. Regnavit autem C. Julius Cæſar annos XVIII. & poſt hunc Octavianus, qui & Auguſtus. Gajo Julio Cæſare ſecundo, Marco clariſſimo. Gratiano & Antonino clariſſimorum. C. Iulio Cæſare ſecundo, & Flavio Marco clariſſimo. Iurbo & Paneo virorum illuſtrium. Burto & Cortilano clariſſimorum. Cajo Iulio Cæſare tertio, & Lepido illuſtrium. Munatio & Plachano illuſtrium. Emelio & Cæſario illuſtrium. Antonino & Serviliano clariſſimorum. Chryſaſorico & Criſpo clariſſimorum. Octavio & Pollione clariſſ. Cenſorio & Savino clariſſ. Pulco & Enobaudo clariſſ. Gallo & Agrippino clariſſimorum. Octaviano & Neru. filio clariſſimorum. Pompejo & Cornelio clariſſimorum. Libono & Antonino clariſſimorum. Cicerone & Publi. Catonem illuſtrium. Hiſdem Conſulibus Julius Cæſar occiſus eſt : & ſumpſit imperium Octavianus, qui & Auguſtus, annos LVI. & dedit Conſulatus XIII. Fiunt vero ab Adam, uſque initium imperii Auguſti, anni V millia, CCCCLXVII. Auguſto primo & Tullio. II. Auguſto ſecundo & Socio. III. Auguſto tertio, & Craſſo. IV. Auguſto quarto. & Meſſallo. V Thenebaudo V, & Scipione. VI Auguſto ſexto, & Apulia. VII Auguſto

* ὄθων. tanquam. νωθής

guſto ſeptimo & Agrippa. Hiſdem Conſulibus Carthago renovata eſt, Idus Julias, Epifi XVIII. VIII Auguſto octavo & Sylvano. IX Aug. nono & Tauro. X Aug. decimo & Sullio. XI Auguſto undecimo & Piſone. XIII Saturnio & Cinno. XVIII Lentulo & Silvano. In his temporibus adnunciavit Elizabeth Angelus de Joanne, in eodem conſulatu Lentuli & Silvani VIII Kal. Aprilis. XIX Lentulo ſecundo & Lepido. XX Rufino & Piſone. XXI Meſſalla & Seriniano. XXII Maximo & Tuberone. XXIII Africano & Maximo. XXV Aruntio & Priſco. XXVI Cenſorino & Gallione. XXVII Nerone & Plaudo. XXVIII Balbino & Bereto. Eodem tempore miſſus eſt Angelus Gabriel ad Mariam Virginem ſub Auguſto tertio decimo, octavo Kalendarum Aprilium. XXIX Felecio & Suilio. XXX Lentulo & Auxonio. XXXI Cæſario & Auſtorino. XXVII Sylvano & Paullino. In ſexto autem menſe abiit Maria ad cognatam ſuam Elizabeth, & ſalutavit eam. Et dixit ei Elizabeth. Unde hoc mei, ut mater Domini mei veniat ad me? Ecce enim qui eſt in me exultavit infans, & benedixit te. XXXIII Priſco & Romano. XXXIV Juetore & Protarcho. XXXV Senecione & Bardone. XXXVI Timageno & Nigriano. XXXVII Syriano & Peregrino. XXXVIII Xiridio & Marcello. In his temporibus ſub Auguſto natus eſt Joannes præcurſor Zachariæ filius VIII Cal. Julias XXXIX. Fruro & Antorino. XL Auguſto & Sacerdote. XLI Pompejano & Plutone. XLII Auguſto & Silvano. XLIII Antulo & Julio. XLIV Auguſto & Silvano. Hiſdem Conſulibus Dominus noſter Jeſus Chriſtus natus eſt ſub Auguſto VIII Kal. Januarius. In deſerto natus eſt, cujuſdam nomine Puuſdu: quod eſt Euſebii. In ipſa enim die, in qua natus eſt, Paſtores viderunt ſtellam Chuac XXVIII. Fiunt vero ab Adam, uſque ad nativitatem Domini noſtri Jeſu Chriſti, anni V millia quingenti. XLV Vincio & Birro. XLVI Cæſario & Servilio. XLVII Macrino & Saturnio. XLVIII Sacerdo & Bolenſo. XLIX Lepido & Arruntio. In his diebus ſub Auguſto Kal. Januarias Magi obtulerunt ei munera, & adoraverunt eum. Magi autem vocabantur Bithiſarea, Melchior, Gathaſpar. Audiens autem Herodes à Magis, quoniam rex natus eſſet, conturbatus eſt, & omnis Hieroſolyma cum eo. Et videns quia inluſus eſſet à Magis, miſit homicidas ſuos dicens eis: Interficite omnes pueros à bimatu & infra. Herodes autem quærebat Ioannem: & miſit miniſtros ante altare ad Zachariam dicens illi: Ubi abſcondis tu filium tuum? an ignoras, quia poteſtatem habeo te occidendi, & ſanguis tuus in manibus meis eſt? Et dixit Zacharias: Ego teſtis ſum Dei viventis. Tu effundis ſanguinem meum. Spiritum autem meum Deus recipiet. Et ſub aurora occiſus eſt Zacharias. LI Critico & Nerva. LII Camerino & Birillo. LII Dolomallo & Sophiano. LIII Quintiliano & Carbilio. Elizabeth autem cognoſcens; quia quærebatur Ioannes, apprehendit eum aſcendens in montana, & aſpiciebat ubi eum abſconderet: & non erat locus abſcondendi. Tunc ſuſpirans Elizabeth exclamavit dicens: Mons Dei ſuſcipe me matrem cum filio. & ſtatim ſciſſus eſt mons, & ſuſcepit eos. LIV Germano & Caſpio. LV Aſuſtorio & Silvano. LVI Plachno & Avito. LVII Pompiano & Flacco. His Conſulibus Auguſtus obiit, & regnavit Tiberius ann. XXII. Dedit Conſulatus VII. LVIII Tiberio Auguſto & Germano. LIX Flavio & Rupino. LX Druſollo & Sorano. In his diebus planxerunt Zachariam & fleverunt eum tribus diebus noctibus. Et ſuſcitavit eis Dominus Deus in loco Zachariæ Simonem. Ille acceperat reſponſum ab Angelo, non viſurum ſe mortem, niſi vidiſſet Chriſtum Domini in carne. Et videns eum dixit: Nunc dimittis ſervum tuum, Domine, in pace: quia viderunt oculi mei ſalutarem tuum, quod paraſti ante faciem omnium populorum, lumen ad revelationem gentium, & gloria plebis tuæ Iſrael. LXI Tauro & Libone. LXII Silvano & Gerontio. LXIII Meſaulico & Baldino. LXIV Tiberio Auguſto ſecundo & Cotta. V Agrippa & Druſo. Tunc reſponſum accepit Ioſeph, ut recipiens

Jeſum ac Mariam fugiit in Ægyptum, & fuit ibi menſes XII. de quo nunc ſileam. LVI. Nerone & Lentulo. LVII Celetho & Piſone. LIX Getulo & Barro. Et veniens Jeſus faciebat mirabilia ſub Conſulatu Aſiatici & Silvani, in quibus & aquam vinum fecit VI Kal. Novemb. Craſſo Tiberio Seriniano ſecundo. Baptizatus eſt autem ſub Conſulatu Meura VIII Kal. Januarias. LXIX Tiberio quarto & Antonino. Transfiguratus eſt autem in monte ſub Conſulatu Rubellionis XIV Kal. April. Quando autem myſterium agebat cum diſcipulis ſuis ſub Conſulatu Rubellionis IX Kal. Aprilis. LXX Tiberio quinto, & Priſco. LXXI Bicino & Arruntio. Eodem tempore Natalitium factum eſt Herodis. Saltavit filia Herodiadis in medio, & petiit caput Johannis, & adductum eſt caput Johannis in diſco VII Kal. Junii, Pauni II. Traditus eſt autem Dominus noſter Jeſus Chriſtus à Iuda ſub Conſulatu Rubellionis VIII. Kal. Aprilis. Videns autem hoſtiaria Petrum agnovit eum, & ait illi: Vere & tu ex illis es. Nam & loquela tua manifeſtum te fecit. Et ille negavit dicens: Non ſum. Et confeſtim Gallus cantavit. Nomen autem hoſtiariæ Balla dicebatur: quod interpretatur Quærens.

LXXII Tiberio Auguſto ſexto & Silo. Eodem anno Dominus noſter Jeſus crucifixus eſt ſub Conſulatu Rebellionis VIII Kal. Aprilis: quod eſt Famenoth. XXIX.

Miles autem vocabatur Hieremias, id eſt Atlas crucem cuſtodiens. Centurio vocabatur Apronianus. Alius. illi autem duo Angeli, qui in ſepulchro, vocabantur unus Azabel, quod eſt Juſtus Deo, alius autem Caldu, quod eſt fortis. Judas autem abiens ſuſpendit ſe in arbore nomine Tramarice. Surrexit autem Dominus noſter Ieſus Chriſtus ſub Conſulatu Rubellionis VI Kal. Aprilis. Aſcendit autem Dominus noſter III Non. Majas.

Miſſus eſt autem Spiritus Sanctus Idus Majas. Paulus autem Apoſtolus poſt aſcenſionem Domini, & poſt paſſionem Stephani dierum, in Apoſtolatum ordinatur VI Idus Ianuarias in Conſulatu Rubellionis, poſt aſcenſionis Salvatoris noſtri menſes VIII. poſt dies XI paſſionis Stephani, pridie Epiphaniæ.

LXXII. Scipio & Sulano. LXXIII Perſico & Bitellio. LXXIV Tiberio Auguſto & Druſo. Hiſdem Conſulibus Tiberius obiit: & regnavit pro eo Cajus ille Callus annos III. Dedit Conſulatus IV. LXXV Cajo Gallo Aug. tertio & Sulla. LXXVI Cajo Auguſto quarto & Apollione. LXXVII Venuſto & Saturnino. Scurdo & Clemente. His Coſſ. Gajus Gallus obiit: & regnavit pro eo Claudius ann. IV. Dedit Conſulatus.

LXXVIII Claudio & Cornelio Tauro. LXXIX Criſpino & Silvano. LXXX Aſiatico & Bereto. LXXXI Bincomallo & Publio. LXXXII Claudio ſecundo & Gallione. LXXXIII Bitellio & Antonino. LXXXIV Claudio tertio & Sylvio. LXXXV Bereto & Orphito. LXXXVI Claudio quarto & Criſpino. LXXXVI Silvano & Agiolao. LXXXVII Marcellino & Bereto. LXXXVIII Nerone filio Claudio & Nerva. LXXXIX Claudio Auguſto quinto & Scipione. XC Saturnino & . . . Hiſdem Conſulibus Claudius obiit: & imperium ſumpſit filius ejus Nero annos IV. Dedit Conſulatus XIV. XCII Nerone Auguſto ſecundo & Rupo. XCIII Saturnino & Publio. XCIV Nerone Auguſto tertio & Poſone. Hiſdem Conſulibus paſſus eſt beatus Apoſtolus crucifixus in Roma, capite deorſum, ſub Nerone. Similiter & ſanctus Paulus Apoſtolus capite truncatus. Martirizaverunt III Kal. Iulias: quod eſt Epipi V.

XCV Marcellino & Calliano. XCVI Nerone & Comipilo. XCVII Rigolo & Baſſiano. XCVIII Sylvano & Criſpino. XCIX Cæleſtino & Salluſtio. C Capitone & Flavio. CI Romillo & Lucio. CII Secundo & Maronio. CIII Longino & Apulio. CIV Iulio & Paullino. Hiſdem Conſulibus Nero imperio labefactus eſt: & imperium ejus Galba ſuſcepit . . . . menſ. IV, & occiſus eſt. Et regnavit Otho menſ.

VII,

VII, & occiſus eſt. Et regnavit Bitellio menſ. V, & occiſus eſt. Et imperium ſumpſit Veſpaſianus annos X. Dedit Conſulatus IX. Poſt Conſulatum Galbæ Italico. CV Veſpaſiano Auguſto & Tito filio ejus primo. CVI Veſpaſiano Auguſto ſecundo & Tito Cæſare. CVII Veſpaſiano tertio & Tito Cæſare. CVIII Veſpaſiano quarto & Tito quinto. Hiſdem Conſulibus victi ſunt Judæi, ſub Veſpaſiano & Tito imperatoribus, & Iudæa depopulata eſt. CIX Veſpaſiano & Tito ſexto. CX Veſpaſiano ſeptimo & Nerva. CXI Veſpaſiano octavo & Commodo. CXII Veſpaſiano nono & Tito. Hiſdem Conſulibus Veſpaſianus obiit: & imperium Titus invaſit annos II. Dedit Conſulatus II. CXIII Tito Auguſto octavo & Birro. CXIV Silvano & Commodo. Hiſdem temporibus Titus obiit: & imperium ejus ſumpſit Domitianus annos . . . . . Dedit Conſulatus IX. CXV Domitiano Auguſto primo & Meſſalino & Rufo. CXVI Domitiano ſecundo & Sabiniano. CXVII Domitiano tertio & Cerilao. CXVIII. Domitiano quarto & Domomallo. CXIX Domitiano quinto & Sabino. CXX. Flavio & Criſpo illuſtrium. CXXI Glabrione & Nerva. CXXII Domitiano ſexto & Rufino. CXXIII Domitiano ſeptimo & Nigriano. CXXIV Aſperiato & Papiſio. CXXV Sinatore & Longino. CXXVI Modeſto & Buſtio. CXXVII Domitiano & Priſco. CXXVIII Senecione & Palmato CXXIX Criſpo & Sorano.

* * * * * * * *

Deſiderantur valde multa.

* * * * * * * *

XII Dioclitiano Auguſto quinto & Maximo Cæſare ſecundo. XIII Maximino Cæſare quinto & Maximino Cæſare quinto. XIV Fauſto & Tatiano clariſſimorum. Conſtantino & Maximino clariſſ. Dioclitiano & Maximiano clariſſ. Tatiano & Nepotiano clariſſ. Conſtantio & Maximo novorum Cæſarum quarto. Hiſdem Conſulibus venit Dioclitianus in Alexandria, & Eccleſias exterminavit, & multi martyrizaverunt, in quibus & beatus Petrus Epiſcopus Alexandrinus capite truncatus eſt. Martyrizavit VII Kal. Decemb. In eodem anno Caſtritius in Alexandria donatus eſt, & Dioclitiano balneum ædificatum eſt. Dioclitiano & Maximo nobilium Auguſtorum ſeptimo. Dioclitiano & Maximo octavo. Hiſdem Conſulibus perſecutio Chriſtianorum facta eſt in occiduum, & multi martyrizaverunt, in quibus & Timotheus Epiſcopus in Carthagine glorioſe martyrizavit.

Dioclitiano nono & Conſtantio quinto nobilium Augg. Dioclitiano decimo & Maximiano octavo invictiſſimorum. Conſtantio Cæſare & Maximiano Nobili quinto. Hiſdem Coſſ. Dioclitianus à regno receſſit, & Conſtantius abiens ſedit in Bizantio. Licinio & Conſtantino primo novorum Auguſtorum. Licinio & Conſtantio ſecundo. Hiſdem Coſſ. filius Dioclitiani Maximus obiit: & imperium tenuit Conſtantius cum filio ſuo. Conſtantino & Conſtantio clariſſimor. Rufo & Sabino clariſſ. Conſtantio Auguſto quarto & Licinio Cæſare tertio. Voluſiano & Annania clariſſ. Licinio & Criſpo Cæſaris. Hiſdem Conſulibus Conſtantius obiit: & imperium obtinuit Conſtantinus cum quinque filiis ſuis Conſtantio, & Licinio, & Criſpo, & Conſtantino, & condidit Conſtantinopolim. Conſtantino Auguſto quinto & Conſtantio novo Cæſare. Conſtantio Auguſto ſexto & Licinio minimo primo. Eodem anno manifeſtatum eſt honorabile lignum crux Domini & Salvatoris noſtri Ieſu Chriſti in Hieroſolyma per beatam Helenam imperatricem & matrem Conſtantini * VIII Kal. * Decemb. quod eſt Thoth XVII. Criſpo & Conſtan- *XVIII. Kal. Octob.
tio nobiliſſimos Cæſares filios Auguſti ſecundo. Severo & Rufino clariſſ. Criſpo & Conſtantio ſecundo Cæſare. Probino & Iuliano clariſſ. Eodem anno congregata Synodus in Nicæa tricentorum decem & octo Epiſcoporum ſub Alexandro Archiepiſcopo Alexandriæ: in qua eſt Symbolum ſanctæ Trinitatis manifeſtatum, & Arrii

fero-

ferocitas atque hæreſis diminuta eſt. Conſtantino Auguſto quarto & Conſtante Aug. tertio. Conſtantino Aug. quinto, & Conſtante Aug. inviſtiſſimorum Aug. Licinio & Criſpino & Criſpino novorum Cæſarum. Eodem anno in Alexandria Epiſcopus Alexander obiit Farmuthi xxii: & ſucceſſit ei in ſacerdotio Athanaſius an. XLVI Conſtantio Auguſto ſeptimo & Conſtantio ſexto. Criſpino & Licinio ſecundo. Conſtante ſeptimo & Conſtante tertio Auguſtorum. Lolliano & Juſto clariſſimor. Conſtantino Magno octavo & Conſtante Augg. quarto. Galliano & Symmacho clariſſ. Baſſo & Albino clariſſ. Pacatiano & Hilariano clariſſ. Dematio & Zinophilo clariſſ. Optato & Paulino clariſſimorum. Conſtantino novo Auguſto primo & Savino. Nepotiano & Facundo clariſſ. Hiſdem Conſulibus tranſlati ſunt in Conſtantinopolim ſanctus Andreas Apoſtolus, & Lucas Euangeliſta x Kal. Julias. Feliciano & Tatiano clariſſ. Urſo & Polemio clariſſimor. Conſtantio Auguſto ſecundo & Conſtante novo Cæſare quinto. Acindino & Proclo clariſſ. Conſtantio tertio & Conſtante ſecundo Augg. nobilium. Marcellino & Probino clariſſ. Placidiano & Romulo clariſſ. Leontio & Salluſtio clariſſ. Amantio & Saviniano clariſſ. Eodem anno Conſtantinus major Imperator obiit VI Kal. Decembris & ſuſceperunt imperium V filii ejus. Conſtantio quarto & Conſtante tertio. Conſtantio quinto & Conſtante quarto inviſtiſſimorum Augg. Rufino & Euſebio clariſſimorum. Limenio & Tolino clariſſ. Sergio & Nigriano clariſſ. Conſtantio ſexto & Conſtantio novorum Augg. Hiſdem Conſulibus Arriani invaſerunt Eccleſias: & expulſus eſt beatus Epiſcopus Alexandriæ Athanaſius. Conſtantio ſeptimo & Conſtantio novo ſecundo Auguſtorum. Arbetione & Iuliano clariſſ. Conſtantio octavo & Conſtantio tertio Auguſtorum. Conſtantio nono & Lolliano. Datiano & Cerilao clariſſ. Conſtantio Aug. decimo & Iuliano Cæſare ſecundo. Euſebio & Ypatio clariſſimorum. Conſtantio Aug. undecimo & Juliano Cæſare tertio. Hiſdem Coſſ. Conſtantius imperat. obiit: & regnavit pro eo Iulianus annos V, & dimidium. Eodem anno completi ſunt decem cycli ſæculares, ab anno quingenteſimo trecenteſimo ſecundo. Fiunt vero ab Adam, uſque ad Conſulatum hujus anni omnis quinque millia octingenti LIV Juliano Auguſto quarto & Salluſtio clariſſimo. Eo anno *maris aſcendit, & iterum receſſit. x Kal. Auguſtas, Epiphi XXVII. Barroniano & Juliano & Iobiniano clariſſ. Eodem anno Julianus Imp. obiit. VI Kal. Majas: & regnavit Jovianus menſes VII, & occiſus eſt: & regnaverunt pro eo duo fratres Valentinianus annos XI, & dimidium: ſimiliter & frater ejus Valens annos XIII. Dedit autem Valentinianus Conſulatus IV. & Valens Conſulatus VI. Valentiniano & Valente Auguſtorum. Paulo & Florentio clariſſ. Valentiniano & Valente Augg. Gratiano filio Valentiniani Cæſare & Galaifo. Lupiciano & Jobino clariſſ. Eo anno introivit Tatianus in Alexandria primus Auguſtalius VI Kal. Februarias. Valentiniano & Valente Augg. tertio ſub Tatiano Auguſtalio. Valentiniano & Valente Auguſtorū quarto, ſub eodem Tatiano Auguſtalio. Gratiano * Auguſtalio ſecundo clariſſimo, ſub eodem Tatiano Eodem anno martyrizavit beatus Dorotheus in Alexandria VII Idus Octobris: quod eſt Faoſi duodecimo, ferarū eſca traditus eſt, ſub Tatiano Præſide, pro quo tunc erant hæretici. Modeſto & Arintheo clariſſ. ſub Publio Auguſtalio, Valentiniano & Valente V, ſub eodem Publio Auguſtalio. Hiſdem Conſulibus armati omnem Spaniam deſolaverunt: & eo anno Valentinianus in bello mortuus eſt VII Idus Octob. Gratiano Auguſto tertio & Equitio clariſſimo, ſub Tatiano Præſide. Gratiano Auguſto quarto Merobaudo: ſub eodem Tatiano Auguſtalio ſecundo. Hic condidit in Alexandria fluvium, qui vocatur Tatianus, & portas fecit auro *perſuſas quę nunc dicuntur Petrinas. Valentiniano Auguſto quinto & Valente filio ejus Auguſtorum, ſub eodem Tatiano Auguſtalio.

* Auguſto.

* χρυσοσφυρηλάτους.

Eo

Eo anno Athanaſius Epiſcopus obiit in Alexandria Pachon VII: & ſedit pro eo Petrus Archipresbyter annos VII. Valentiniano novo Auguſto quinto & Merobaudo clariſſimo ſub Palladio Auguſtalio. Valente ſexto & Valentiniano Auguſtorum, ſub Tatiano Auguſtalio præſide. Hiſdem Conſulibus Valens obiit: & imperium obtinuerunt Gratianus & Valentinianus novus. Auſonio & Olybrio clariſſimorum, ſub Adriano. Auguſtalio. Euſebio & Olybrio clariſſimorum, ſub Adriano, Gratiano Auguſtalio quarto & Gadalaifo clariſſimorum. Luppiciano & Eutropio clariſſimorum. Antonino & Eutropio clariſſ. ſub Paullino Auguſtalio. Eo anno Petrus Alexandrinus obiit in Alexandria: & ſedit pro eo frater ejus Timotheus annos V, Mechir vicenſimo. Auſonio & Olybrio ſecundo clariſſimorum, ſub Baſſiano Præſide. Eo anno Theodoſius elevatus eſt in imperio, ſub Gratiano Imperatore in Sirmio XIV Kal. Februarias: & regnavit annos XVI. Dedit Conſulatus III Gratiano quinto & Theodoſio primo nobilium Auguſtorum, ſub Hypatio Auguſtalio. Suagrio & Eucerio clariſſimor. ſub Antonino Auguſtalio. Eo anno occiſus eſt Gratianus Imperator ſub Maximo Tyranno in Leududa VIII Kal. Septembris. Et eodem anno coronatus eſt in imperio Arcadius in Conſtantinopolim V Idus Septembris Richomedo & Clearco clariſſimor. ſub eodem Antonino. Eo anno Timotheus Epiſcopus Alexandrus obiit Epifi XXVI. & ſedit pro eo Theophilus Archidiaconus annos XXVIII: & illos ſacrilegos exterminavit. Arcadio Auguſto filio Theodoſii & Baudone clariſſimor. ſub Florentio Auguſtalio. Eo anno natus eſt Honorius in Conſtantinopolim, V Idus Septembris, Valentiniano Auguſto III, & Eutropio clariſſimorum.

EXCERPTORUM CHRONOLOGICORUM

FINIS.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΤΩΝ
ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ
ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ·
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΚ ΤΩΝ ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΕΥΣΕΒΙΟΥ.

Εὐσέβιος ἐν τῷ προοιμίῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας.

Ἤδη μὲν οὖν τούτων καὶ πρότερον ἐν οἷς διετυπωσάμην χρονικοῖς ἐπιτομὴν κατεστησάμην. πληρεστάτην δ' οὖν ὅμως αὐτῶν ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡρμήθην τὴν ἀφήγησιν ποιήσασθαι.

Τοῦ αὐτοῦ ἐκ τοῦ δεκάτου λόγου εὐαγγελικῆς προπαρασκευῆς.

Ταῦτα μὲν οὖν ἀποδεικτικῶς ἐν τοῖς πονηθεῖσιν ἡμῖν χρονικοῖς κανόσιν οὕτως ἔχοντα συνέστη.

Ἐπιφάνιος λόγῳ ἀγκυρωτῷ.

Κογγιάριον. Τοῦτο τὸ μέτρον ἐστὶν ἐν χρονογραφίαις Εὐσεβίου, καὶ τῶν ἄλλων χρονογράφων, ὧν ἕκαστος τῶν τότε βασιλέων κατὰ φιλοτιμίαν τῷ δήμῳ Ῥωμαίων πρὸς εὐφρασίαν ἐχαρίζοντο.

Ἐκ τῶν Γεωργίου τοῦ Κεδρινοῦ.

Ὁ τοίνυν πολυμαθὴς καὶ πολυΐστωρ Εὐσέβιος ἐν τοῖς χρονικοῖς κανόσι περὶ τῶν Ἀντιόχων, καὶ Σελεύκων, καὶ Πτολεμαίων, καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησαμένων ἀρχιερέων διεξιὼν ἐν ἐπιτομῇ. καὶ τὰ λοιπά.

Ἐκ τοῦ αὐτοῦ.

Ὅτι ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῆς Χεττούρας γίνεται Ἰεξάν. ἐκ τούτου Δαδάν, ἐκ τούτου Ῥαγουήλ, καὶ Ἰοθὸρ ὁ καὶ Ἰοβάβ. ἐκ δὲ Ἰοθὸρ Σεπφόρα, ἣν ἔγημε Μωϋσῆς, καθὼς ἱστορεῖ Δημήτριος, ὥς φάσκει καὶ Εὐσέβιος ἐν τῷ χρονικῷ.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐν δὲ τοῖς ἀνωτέρω προγεγραμμένοις χρόνοις ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰαφὲθ ἐγεννήθη Σερούχ, ὅστις πρῶτος ἤρξατο τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ δόγματος τῆς εἰδωλολατρείας, καθὼς Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Αὐγούστου, ὥς φησιν Εὐσέβιος τοῦ Παμφίλου, ἀρχὴν ἡ τετάρτη λαμβάνει βασιλεία, ἣν ὁ Δανιὴλ ἐν τῇ τῶν τεσσάρων θηρίων ὀπτασίᾳ τέταρτον θηρίον φοβερὸν ὀνομάζει.

Τοῦ αὐτοῦ.

Ἀναγκαῖον δὲ ζητῆσαι περὶ τῆς τῶν Ἀσσυρίων βασιλείας, πῶς ταύτης πρὸ υϛ ἐτῶν καθαιρεθείσης ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ Μήδου καὶ ταύτην εἰς Μήδους μετενέγκαντος, ἡ γραφὴ τὸν Σαλμανασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων καλεῖ. καί φησιν [Εὐσέβιος] ὅτι Μήδων μὲν γένος κατὰ διαδοχὴν ἀπὸ Ἀρβάκου ἐβασίλευσεν. καὶ τὰ ἑξῆς.

ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΤΑ ΣΩΖΟΜΕΝΑ.

Ὁρκίζω σε τὸν μεταγραψόμενον τὸ βιβλίον τοῦτο κατὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ κατὰ τῆς ἐνδόξου παρουσίας αὐτοῦ, ἧς ἔρχεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, ἵνα ἀντιβάλῃς ὃ μετεγράψω, καὶ κατορθώσῃς πρὸς τὸ ἀντίγραφον τοῦτο, ὅθεν μετεγράψω, ἐπιμελῶς, καὶ τὸν ὅρκον τοῦτον ὁμοίως μεταγράψῃς, καὶ θήσῃς ἐν τῷ ἀντιγράφῳ.

ΕΚ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΛΟΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.

* * * * * * *

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

* * * * * * *

ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.

Παρὰ τῶν ο ἑρμηνευτῶν.

Ἴδωμεν οὖν πρῶτον, ἣν τῶν ο ἑρμηνεία τὴν ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τῆς τοῦ Ἀαρὼν γενέσεως χρονογραφίαν παρείληφα:
Πρῶτος ἀνθρώπων Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ γεννᾷ τὸν Σὴθ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψ, μέχρι ρλε Μαλαλεήλ.
Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σε γεννᾷ τὸν Ἐνώς. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψζ, μέχρι Κ ἔτους Ἐνώχ.
Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ϙ γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψιε μέχρι νγ ἔτους Μαθουσάλα.
Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψμ μέχρι πα ἔτους Λάμεχ.
Μαλαλεὴλ γενόμενος ἐτῶν ρξε γεννᾷ τὸν Ἰαρέδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψλ, μέχρι μη ἔτους Νῶε.
Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ γεννᾷ τὸν Ἐνώχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω μέχρι σω ἔτους Νῶε.
Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ρξε γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ, καὶ μετετέθη ἐν ἔτει λγ τοῦ Λάμεχ.
Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ γεννᾷ τὸν Λάμεχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωβ.
Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη γεννᾷ τὸν Νῶε. καὶ ἐπέζησεν ἔτη φλε. πρῶτος Λάμεχ πρὸ τοῦ ἰδίου πατρὸς τελευτᾷ τοῦ Μαθουσάλα. ἐπέζησε δὲ μέχρι φλε ἔτους Νῶε. Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ο ἑρμηνείαν.

Παρὰ τοῦ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκοῦ.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκόν.
Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Σὴθ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω, ἕως νς ἔτους Λάμεχ.
Σὴθ γενόμενος ἐτῶν ρε γεννᾷ τὸν Ἐνώχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ, μέχρι ρξη ἔτους Λάμεχ.
Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ϙ γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε, μέχρι πδ ἔτους Νῶε.
Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ο γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωμ, μέχρι ρο ἔτους Νῶε.
Μαλαλεὴλ γενόμενος ἐτῶν ξε γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ μέχρι σλδ ἔτους Νῶε.
Ἰάρεδ γενόμενος ἐτῶν ρξβ γεννᾷ τὸν Ἐνώχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω, μέχρι τξη ἔτους Νῶε.
Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ξε γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ. καὶ μετετέθη ἐν ἔτει ριγ Λάμεχ.
Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρπζ γεννᾷ τὸν Λάμεχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ψπβ, ἕως αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.
Λάμεχ.

* * * *

Παρὰ τοῦ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκοῦ.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκόν.
Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Σὴθ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω μέχρι σκγ ἔτους Νῶε.
Σὴθ γενόμενος ἐτῶν ρε γεννᾷ τὸν Ἐνώς. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωζ, ἕως τλε ἔτους Νῶε.
Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ϙ γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωιε μέχρι υλγ ἔτους Νῶε.

Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ο̅ γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ω̅μ̅, μέχρι φκα ἔτους Νῶε.
Μαλαλεὴλ γενόμενος ἐτῶν ξε γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ωλ, μέχρι φοε ἔτους Νῶε.
Ἰάρεδ γενόμενος ξβ γεννᾷ τὸν Ἐνώχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ϡπε, μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.
Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ξε γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα. καὶ ἐπέζησεν ἔτη τ. Μετετέθη ἐν ἔτει ρπ τοῦ Νῶε.
Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ξζ γεννᾷ τὸν Λάμεχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη χνγ, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.
Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν νγ γεννᾷ τὸν Νῶε. καὶ ἐπέζησεν ἔτη χ, μέχρις αὐτοῦ τοῦ κατακλυσμοῦ.

* * * * * * *

Μαθουσάλα. οὗτος μακροβιώτατος πάντων τῶν πρὸ αὐτοῦ ἀποθανόντων γέγονεν. οὗτος κατὰ τὰς πανταχοῦ βίβλους ὑπερέβη τὸν κατακλυσμὸν ἔτεσι ιδ. ὡς ἄπορον εἶναι πῶς διεσώθη ἐν τῷ κατακλυσμῷ. Τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων ἔχει, ὅτι ϡπβ ἔτη ἐπέζησεν μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτόν. ὡς γίνεσθαι τὸν πάντα τῆς ζωῆς αὐτοῦ χρόνον ἔτη ͵Αμθ.

Ἀφρικανοῦ.

Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ γεννᾷ τὸν Σήθ. καὶ τούτοις ἐπιζήσας ἔτη ϡ ἀπέθανεν, ἤτοι τὸν δεύτερον θάνατον.
Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σε ἐγέννησε τὸν Ἐνώς.
Ἀπὸ Ἀδὰμ τοίνυν, μέχρι τῆς γενέσεως Ἐνώς, ἔτη τὰ σύμπαντα υλε.
Ἐνὼς ὑπάρχων ἐτῶν ρϙ γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν.
Καϊνᾶν δὲ ἐτῶν ρο γεννᾷ τὸν Μαλαλεήλ.
Μαλαλεὴλ δὲ ἐτῶν ρξε γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ.
Ἰάρεδ δὲ ἐτῶν ρξβ γεννᾷ τὸν Ἐνώχ.
Ἐνὼχ δὲ ὑπάρχων ἐτῶν ρξε γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα, καὶ εὐαρεστήσας τῷ θεῷ, ἐπιζήσας ἔτη σ, οὐχ εὑρίσκετο.
Μαθουσάλα γενόμενος ρπζ ἐγέννησε τὸν Λάμεχ.
Λάμεχ ὑπάρχων ἐτῶν ρπη γεννᾷ τὸν Νῶε.

* * * * * * *

Μαθουσάλα. οὗτος ἁπάντων πλείονα χρόνον βιοῖ τῶν τε πρὸ αὐτοῦ καὶ ἑξῆς εἰς ἡμᾶς, εἰς ἔτη τὰ σύμπαντα ͵Αξθ.
Εἰσὶ τρεῖς ὁμωνυμίαι τῶν ἀπὸ Καῒν τοῖς ἀπὸ Σήθ, ὡς Ἐνώχ, καὶ Μαθουσάλα, καὶ Λάμεχ.

Ἐκ Τιμοθέου τοῦ χρονογράφου περὶ κοσμοποιΐας.

Ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Γεδεὼν ἦν Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ ὁ λυρικὸς Ὀδρύσιος ὁ σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιητής, ὅστις ἐξέθετο θεογονίας καὶ κόσμου κτίσιν, καὶ ἀνθρώπων πλαστουργίαν, εἰρηκὼς ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ συντάγματος αὐτοῦ, ὅτι ἐξ ἰδίας ἐνθυμήσεως οὐκ ἐξέθετο τι περὶ θεοῦ, ἢ τῆς κοσμικῆς κτίσεως, ἀλλὰ αἰτησάμενος αὐτοῦ μαθεῖν παρὰ τοῦ Φοίβου Τιτᾶνος Ἡλίου τὴν θεογονίαν, καὶ τὴν τοῦ κόσμου κτίσιν, καὶ τίς ἐποίησεν αὐτήν. ἐκφέρεται γὰρ ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει διὰ ποιητικῶν στίχων οὕτως·

> ὦ ἄναξ Λητοῦς υἱ' ἑκατηβόλε, Φοῖβε κραταιέ,
> πανδερκές, θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσων,
> ἥλιε χρυσέαισιν ἀειρόμενε πτερύγεσσι,
> δωδεκάτην δὴ τήνδε πυρὸς σέον ἔκλυον ὀμφὴν
> σεῦ φαμένοιο. σὲ δ' αὐτόν, ἑκηβόλε, μάρτυρα θείην.

καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς περὶ τούτων εἶπε στίχους. ἔφρασε δὲ ἐκ τῶν προειρημένων στίχων, ὅτι ὡς ἐκ τῆς εὐχῆς ἀκούσας περὶ θεογονίας καὶ κτίσεως κόσμου συνεγράψατο. παρείθησαν δὲ διὰ τὸ πλῆθος. λέγει δὲ πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ ταῦτα, ὅτι ἐξ ἀρχῆς ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ ὁ αἰθὴρ ὑπὸ τοῦ θεοῦ δημιουργηθείς. ἐντεῦθεν δὲ κἀκεῖθεν τοῦ αἰθέρος ἦν χάος καὶ νὺξ ζοφερά, πάντα δὲ ἐκάλυπτε τὰ ὑπὸ τὸν αἰθέρα, σημαίνων τὴν νύκτα προτερεύειν, εἰρηκὼς ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ἀκατάληπτόν τινα καὶ πάντων ὑπέρτατον εἶναι, προγενέστερόν τε καὶ δημιουργὸν ἁπάντων. καὶ αὐτοῦ τοῦ αἰθέρος, καὶ πάντων τῶν ὑπὸ αὐτὸν τὸν αἰθέρα. τὴν δὲ γῆν εἶπεν ὑπὸ τοῦ σκότους ἀόρατον οὖσαν. ἔφρασε δέ, ὅτι τὸ φῶς ῥῆξαν τὸν αἰθέρα, ἐφώτισε πᾶσαν τὴν κτίσιν, εἰπὼν ἐκεῖνο εἶναι τὸ φῶς τὸ ῥῆξαν τὸν αἰθέρα τὸ προειρημένον, τὸ ὑπέρτατον πάντων. οὗ ὄνομα ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἀκούσας ἐκ τῆς μαντείας ἐξεῖπε, ΜΗΤΙΣ, (ὅπερ ἑρμηνεύεται βουλή) ΦΩΣ, ΖΩΟΔΟΤΗΡ. εἶπεν ἐν τῇ αὐτοῦ ἐκθέσει ταύτας τὰς τρεῖς θείας τῶν ὀνομάτων δυνάμεις μίαν εἶναι δύναμιν, καὶ ἓν κράτος τούτων θεόν, ὃν οὐδεὶς ὁρᾷ. ἧς τινὸς δυνάμεως οὐδεὶς δύναται γνῶναι ἰδέαν ἢ φύσιν. ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς δυνάμεως τὰ πάντα γεγενῆσθαι, ἀρχὰς ἀσωμάτους, ἥλιον καὶ σελήνην καὶ ἐξουσίαν, καὶ ἄστρα πάντα, γῆν, καὶ θάλασσαν, καὶ τὰ ὁρώμενα ἐν αὐτοῖς πάντα, καὶ τὰ ἀόρατα. Τὸ δὲ τῶν ἀνθρώπων γένος εἶπεν ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ πλασθὲν ἐκ γῆς, καὶ ψυχὴν ὑπὸ αὐτοῦ λαβεῖν λογικήν, καθὼς Μωσῆς ἐξέθετο. ὁ δὲ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἐν τῇ αὐτοῦ βίβλῳ συνέταξεν, ὅτι διὰ τῶν αὐτῶν τριῶν ὀνομάτων μιᾶς θεότητος τὰ πάντα ἐγένετο, καὶ αὐτός ἐστι τὰ πάντα. Περὶ δὲ τοῦ ταλαιπώρου γένους τῶν ἀνθρώπων ὁ αὐτὸς Ὀρφεὺς ἐξέθετο ποιητικῶς στίχους πολλούς. ἀφ' ὧν εἰσὶν οὗτοι·

θῆρες·

θῆρες τ' οἰωνοί τε, βροτῶν τ' ἀλιτώσια φῦλα.
ἄχθεα γῆς, εἴδωλα τετυγμένα, μήτε τι ἐσθλὸν
εἰδότες, οὔτε κακοῖο προσερχομένοιο νοῆσαι
φραδμόνες, οὔτ' ἔπιον μάλ' ἀποστρέψαι κακότητος,
οὔτ' ἀγαθοῦ παρεόντος ἐπιστρέψαι τι καὶ ἔρξαι
ἴδριες, ἀλλὰ μάτην ἀδαήμονες, ἀπρονόητοι.

καὶ ἄλλους δὲ πολλοὺς περὶ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους ἐξέθετο στίχους ὁ αὐτὸς σοφώτατος Ὀρφεύς. Ταῦτα Τιμόθεος συνεγράψατο ὁ χρονογράφος λέγων τὸν Ὀρφέα πρὸ τοσούτων χρόνων εἰπόντα, Τριάδα ὁμοούσιον δημιουργῆσαι τὰ πάντα.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ ΕΝ ΤΑΙΣ ΕΞΩ ΙΣΤΟΡΙΑΙΣ ΕΜΦΕΡΟΜΕΝΩΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΤΩΝ ΧΑΛΔΑΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Ἐκ τῶν Ἀβυδηνοῦ.

Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίης πέρι τοσαῦτα. Βασιλεῦσαι δὲ τῆς χώρας πρῶτον λέγεται Ἄλωρον, τὸν δὲ ὑπὲρ ἑωυτοῦ λόγον διαδοῦναι, ὅτι μιν τοῦ λεὼ ποιμένα ὁ θεὸς ἀποδείξαι. Βασιλεῦσαι δὲ σάρους ι. Σάρος δέ ἐστι χ καὶ Γ ἔτεα. Νῆρος δὲ χ. Σῶσσος δὲ ξ. μετὰ δὲ τοῦτον Ἀλάπαρον ἄρξαι σάρους γ. μεθ' ὃν Ἀμίλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβίβλου ἐβασίλευσε σάρους ιγ. ἐφ' οὗ δεύτερον Ἀννήδοτον τὴν θάλασσαν ἀναδῦναι παραπλήσιον Ὠάννῃ τὴν ἰδέαν ἡμιδαίμονα. μεθ' ὃν Ἀμμένων ἐκ Παντιβίβλων ἦρξε σάρους ιβ. μεθ' ὃν Μεγάλανος ἐκ Παυσιβίβλων ἦρξε σάρους ιη. εἶτα Δαὼς ποιμὴν ἐκ Παντιβίβλων ἐβασίλευσε σάρους ι. ἐφ' οὗ δ διφυεῖς εἰς γῆν ἐκ θαλάσσης ἀνέδυσαν. ὧν τὰ ὀνόματα ταῦτα, Εὐέδωκος, Εὐδόκιμος, Ἐνάβουλος, Ἀνήμεντος. ἐπὶ δὲ τοῦ μετὰ ταῦτα Ἀεδωρέχου Ἀνώδαφος. μεθ' ὃν ἄλλοι τε ἦρξαν, καὶ Σίσουθρος ἐπὶ τούτοις. ὡς τοὺς πάντας εἶναι βασιλεῖς ι. ὧν ὁ χρόνος τῆς βασιλείας συνῆξε σάρους ρκ.

Ἐκ τῶν Ἀπολλοδώρου.

Ταῦτα μὲν ὁ Βηρωσσὸς ἱστόρησε. πρῶτον γενέσθαι βασιλέα Ἄλωρον ἐκ Βαβυλῶνος Χαλδαῖον. βασιλεῦσαι δὲ σάρους ι. καὶ καθεξῆς Ἀλάπαρον καὶ Ἀμήλωνα τὸν ἐκ Παυτιβίβλων. εἶτα Ἀμμένωνα τὸν Χαλδαῖον, ἐφ' οὗ φησὶ φανῆναι τὸν μυσαρὸν Ὠάννην τὸν Ἀννήδοτον ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς. ὅπερ Ἀλέξανδρος προλαβὼν εἴρηκε φανῆναι τῷ πρώτῳ ἔτει. οὗτος δὲ μετὰ σάρους μ. ὁ δὲ Ἀβιδινὸς τὸν δεύτερον Ἀννήδοτον μετὰ σάρους κς. εἶτα Μεγάλαρον ἐκ Παυτιβίβλων πόλεως. βασιλεῦσαι δὲ αὐτὸν σάρους ιη. καὶ μετὰ τοῦτον Δάωνον ποιμένα ἐκ Παντιβίβλων βασιλεῦσαι σάρους ι. κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς Ἀννήδοτον δ τὴν αὐτὴν τοῖς ἄνω ἔχον διάθεσιν, καὶ τὴν ἰχθύος πρὸς ἀνθρώπους μίξιν. εἶτα ἦρξεν Ἀεδώραχος ἐκ Παντιβίβλων, καὶ βασιλεῦσαι σάρους ιη. ἐπὶ τούτου φησὶν ἄλλο φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης ὅμοιον κατὰ τὴν ἰχθύος πρὸς ἄνθρωπον μίξιν, ᾧ ὄνομα Ὠδάκων. Τούτους οὖν φησὶ πάντας τὰ ὑπὸ Ὠάννου κεφαλαιωδῶς ῥηθέντα κατὰ μέρος ἐξηγήσασθαι. περὶ τούτων Ἀβυδινὸς οὐδὲν εἶπεν. εἶτα ἄρξαι Ἀμέμψινον Χαλδαῖον ἐκ Λαράγχων. βασιλεῦσαι δὲ σάρους ιη. ἐπὶ τούτου τὸν μέγαν κατακλυσμόν φησι γεγενῆσθαι. ὡς γίνεσθαι ὁμοῦ πάντας βασιλεῖς ι, σάρους ρκ.

Κανόνιον τῶν πρώτων Χαλδαίων βασιλέων.

Χαλδαίων α ἐβασίλευσεν	Ἄλωρος	σάρους ι.
Χαλδαίων β ἐβασίλευσεν	Ἀλάσπαρος	σάρους γ.
Χαλδαίων γ ἐβασίλευσεν	Ἀμηλὼν	σάρους ιγ.
Χαλδαίων δ ἐβασίλευσεν	Ἀμενὼν	σάρους ιβ.
Χαλδαίων ε ἐβασίλευσεν	Μετάλαρος	σάρους ιη.
Χαλδαίων ς ἐβασίλευσεν	Δάωρος	σάρους ι.
Χαλδαίων ζ ἐβασίλευσεν	Ἀεδώραχος	σάρους ιη.
Χαλδαίων η ἐβασίλευσεν	Ἄμφις	σάρους ι.
Χαλδαίων θ ἐβασίλευσεν	Ὀτιάρτης	σάρους η.
Χαλδαίων ι ἐβασίλευσεν	Ξίξουθρος	σάρους ιη.

Ἀλέξανδρος Πολυΐστωρ ἐκ τῆς πρώτης Βηρωσσοῦ Χαλδαϊκῆς ἱστορίας.

Βηρωσσὸς ἐν τῇ πρώτῃ τῶν Βαβυλωνιακῶν φησὶ γενέσθαι αὐτὸν κατ' Ἀλέξανδρον τὸν Φιλίππου τὴν ἡλικίαν, ἀναγραφὰς δὲ πολλῶν ἐν Βαβυλῶνι φυλάσσεσθαι μετὰ πολλῆς ἐπιμελείας ἀπὸ ἐτῶν που ὑπὲρ μυριάδων ιε περιεχούσας χρόνον. περιέχειν δὲ τὰς ἀναγραφὰς ἱστορίας περὶ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ θαλάσσης, καὶ πρωτογονίας, καὶ

,, βασιλέων καὶ τῶν κατ' αὐτοὺς πράξεων. Καὶ πρῶτον μὲν τὴν Βαβυλωνίων γῆν φησὶ κεῖσθαι ἐπὶ τοῦ Τίγριδος καὶ Εὐφράτου ποταμοῦ μέσην. φύειν δὲ αὐτὴν πυροὺς ἀγρίους καὶ κριθὰς, καὶ ὄχρον, καὶ σήσαμον, καὶ τὰς ἐν τοῖς ἕλεσι φυομένας ῥίζας ἐσθίεσθαι. ὀνομάζεσθαι αὐτὰς γόγγας. ἰσοδυναμεῖν δὲ τὰς ῥίζας ταύτας κριθαῖς. γίνεσθαι δὲ φοίνικας, καὶ μῆλα, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκρόδρυα, καὶ ἰχθύας, καὶ ὄρνεα χερσαῖά τε καὶ λιμναῖα. εἶναι δὲ αὐτῆς τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἀραβίαν μέρη ἄνυδρά τε καὶ ἄκαρπα. τὰ δὲ ἀντικείμενα τῇ Ἀραβίᾳ ὀρεινὰ καὶ ἄφορα. ἐν δὲ τῇ Βαβυλῶνι πολὺ πλῆθος ἀνθρώπων γενέσθαι ἀλλοεθνῶν κατοικησάντων τὴν Χαλδαίαν. ζῆν δὲ αὐτοὺς ἀτάκτως, ὥσπερ τὰ θηρία. ἐν δὲ τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ φανῆναι ἐκ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κατὰ τὸν ὁμοροῦντα τόπον τῇ Βαβυλωνίᾳ ζῶον ἄφρενον ὀνόματι Ὠάννην, καθὼς καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστόρησεν, τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἔχον ἰχθύος, ὑπὸ δὲ τὴν κεφαλὴν παραπεφυκυῖαν ἄλλην κεφαλὴν ὑποκάτω τῆς τοῦ ἰχθύος κεφαλῆς, καὶ πόδας ὁμοίως ἀνθρώπου, παραπεφυκότας δὲ ἐκ τῆς οὐρᾶς τοῦ ἰχθύος, εἶναι δὲ αὐτοῦ φωνὴν ἀνθρώπου. τὴν δὲ εἰκόνα αὐτοῦ ἔτι καὶ νῦν διαφυλάσσεσθαι. τοῦτο δέ φησι τὸ ζῶον τὴν μὲν ἡμέραν διατρίβειν μετὰ τῶν ἀνθρώπων οὐδεμίαν τροφὴν προσφερόμενον, παραδιδόναι τε τοῖς ἀνθρώποις γραμμάτων καὶ μαθημάτων καὶ τεχνῶν παντοδαπῶν ἐμπειρίαν. Καὶ πόλεων συνοικισμοὺς, καὶ ἱερῶν ἱδρύσεις, καὶ νόμων εἰσηγήσεις, καὶ γεωμετρίαν διδάσκειν, καὶ σπέρματα, καὶ καρπῶν συναγωγὰς ὑποδεικνύναι. Καὶ συνόλως πάντα τὰ πρὸς ἡμέρωσιν ἀνήκοντα τοῦ βίου παραδιδόναι τοῖς ἀνθρώποις. ἀπὸ δὲ τοῦ χρόνου ἐκείνου οὐδὲν ἄλλο περισσὸν εὑρεθῆναι. τοῦ δὲ ἡλίου δύναντος, τὸ ζῶον τοῦτον δῦναι πάλιν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τὰς νύκτας ἐν τῷ πελάγει διαιτᾶσθαι. εἶναι γὰρ αὐτὸ ἀμφίβιον. ὕστερον δὲ φανῆναι καὶ ἕτερα ζῶα ὅμοια τούτῳ, περὶ ὧν ἐν τῇ τῶν βασιλέων ἀναγραφῇ φησὶ δηλώσειν. τὸν δὲ Ὠάννην περὶ γενεᾶς καὶ πολιτείας γράψαι, καὶ παραδοῦναι τόνδε τὸν λόγον τοῖς ἀνθρώποις. Γενέσθαι φησὶ χρόνον, ἐν ᾧ τὸ πᾶν σκότος καὶ ὕδωρ εἶναι, καὶ ἐν τούτοις ζῶα τερατώδη, καὶ διφυεῖς τὰς ἰδέας ἔχοντα ζωογονεῖσθαι. ἀνθρώπους γὰρ διπτέρους γεννηθῆναι, ἐνίους δὲ καὶ τετραπτέρους, καὶ διπροσώπους, καὶ σῶμα μὲν ἔχοντας ἕν, κεφαλὰς δὲ δύο, ἀνδρείαν τε καὶ γυναικείαν. καὶ αἰδοῖά τε δισσὰ, ἄρρεν καὶ θῆλυ, καὶ ἑτέρους ἀνθρώπους τοὺς μὲν αἰγῶν σκέλη καὶ κέρατα ἔχοντας, τοὺς δὲ ἱππόποδας. τοὺς δὲ τὰ ὀπίσω μὲν μέρη ἵππων, τὰ δὲ ἔμπροσθεν ἀνθρώπων, οὓς ἱπποκενταύρους τὴν ἰδέαν εἶναι. ζωογονηθῆναι δὲ καὶ ταύρους ἀνθρώπων κεφαλὰς ἔχοντας, καὶ κύνας τετρασωμάτους, οὐρὰς ἰχθύος ἐκ τῶν ὄπισθε μερῶν ἔχοντας, καὶ ἵππους κυνοκεφάλους, καὶ ἀνθρώπους καὶ ἕτερα ζῶα κεφαλὰς μὲν καὶ σώματα ἵππων ἔχοντα, οὐρὰς δὲ ἰχθύων, καὶ ἄλλα ζῶα παντοδαπῶν θηρίων μορφὴν ἔχοντα. πρὸς δὲ τούτοις ἰχθύας καὶ ἑρπετὰ, καὶ ὄφεις καὶ ἄλλα ζῶα πλείονα θαυμαστὰ, καὶ παρηλλαγμένα τὰς ὄψεις ἀλλήλων ἔχοντα, ὧν καὶ τὰς εἰκόνας ἐν τῷ τοῦ Βήλου ναῷ ἀνακεῖσθαι. ἄρχειν δὲ τούτων πάντων γυναῖκα, ᾗ ὄνομα Ὀμόρκα. εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊστὶ μὲν Θαλάτθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα, κατὰ δὲ ἰσόψηφον σελήνη. οὕτω δὲ τῶν ὅλων συνεστηκότων, ἐπανελθόντα Βῆλον σχίσαι τὴν γυναῖκα μέσην, καὶ τὸ μὲν ἥμισυ αὐτῆς ποιῆσαι γῆν, τὸ δὲ ἄλλο ἥμισυ οὐρανὸν, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ζῶα ἀφανίσαι. ἀλληγορικῶς δέ φησι τοῦτο πεφυσιολογῆσθαι. ὑγροῦ γὰρ ὄντος τοῦ παντὸς, καὶ ζώων ἐν αὐτῷ γεγεννημένων, τούτων τὸν θεὸν ἀφελεῖν τὴν ἑαυτοῦ κεφαλὴν, καὶ τὸ ῥυὲν αἷμα τοὺς ἄλλους θεοὺς φυρᾶσαι τῇ γῇ, καὶ διαπλάσαι τοὺς ἀνθρώπους. διὸ νοερούς τε εἶναι, καὶ φρονήσεως θείας μετέχειν. τὸν δὲ Βῆλον, ὃν Δία μεθερμηνεύουσι, μέσον τεμόντα τὸ σκότος, χωρίσαι γῆν καὶ οὐρανὸν ἀπ' ἀλλήλων, καὶ διατάξαι τὸν κόσμον. Τὰ δὲ ζῶα οὐκ ἐνεγκόντα τὴν τοῦ φωτὸς δύναμιν φθαρῆναι. ἰδόντα δὲ τὸν Βῆλον χώραν ἔρημον καὶ καρποφόρον κελεῦσαι ἑνὶ τῶν θεῶν τὴν κεφαλὴν ἀφελόντι ἑαυτοῦ τῷ ἀποῤῥυέντι αἵματι φυρᾶσαι τὴν γῆν, καὶ διαπλάσαι ἀνθρώπους καὶ θηρία τὰ δυνάμενα τὸν ἀέρα φέρειν. ἀποτελέσαι δὲ τὸν Βῆλον καὶ ἄστρα καὶ ἥλιον καὶ σελήνην, καὶ τοὺς πέντε πλανήτας. Ταῦτα Βηρωσσὸς ἐν τῇ πρώτῃ φάσκει. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ τοὺς ι βασιλεῖς τῶν Χαλδαίων, καὶ τὸν χρόνον τῆς βασιλείας αὐτῶν σάρους ρκ, ἤτοι ἐτῶν μυριάδας μγ καὶ Β, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ.

Περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων βασιλείας.

Αἰγύπτιοι δὲ θεῶν καὶ ἡμιθέων καὶ παρὰ τούτους νεκύων καὶ θνητῶν ἑτέρων βασιλέων πολλὴν καὶ φλύαρον συνείρουσι μυθολογίαν. οἱ γὰρ παρ' αὐτοῖς παλαιότατοι σεληναίους ἔφασκον εἶναι τοὺς [Τ, τοὺς μηνιαίους τοὺς] ἐνιαυτοὺς ἐξ ἡμερῶν λ συνεστῶτας. οἱ δὲ μετὰ τούτους ἡμίθεοι ὥρους ἐκάλουν τοὺς ἐνιαυτοὺς τοὺς τριμηνιαίους.

Ἐκ τῶν Μανεθῶ τοῦ Σεβεννύτου, ὃς ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Αἰγύπτῳ εἰδώλων χρηματίσας ἐκ τῶν ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῇ κειμένων στηλῶν ἱερᾷ, φησὶ, διαλέκτῳ καὶ ἱερογραφικοῖς γράμμασι κεχαρακτηρισμένων ὑπὸ Θὼθ τοῦ πρώτου Ἑρμοῦ καὶ ἑρμηνευθεισῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἐκ τῆς ἱερᾶς διαλέκτου εἰς τὴν Ἑλληνίδα φωνὴν γράμμασιν ἱερογλυφικοῖς, καὶ ἀποτεθέντων ἐν βίβλοις ὑπὸ τοῦ Ἀγαθοδαίμονος τοῦ δευτέρου Ἑρμοῦ, πατρὸς δὲ τοῦ Τὰτ ἐν τοῖς ἀδύτοις τῶν ἱερῶν Αἰγυπτίων. ἃ προσεφώνησε τῷ αὐτῷ Φιλαδέλφῳ βασιλεῖ δευτέρῳ Πτολεμαίῳ ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Σώθεως, γράφων οὕτως·

,, Βασιλεῖ μεγάλῳ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ σεβαστῷ Μανεθῶς ἀρχιερεὺς καὶ γραμματεὺς τῶν κατ' Αἴγυπτον ἱερῶν ἀδύτων γένει Σεβεννύτης ὑπάρχων Ἡλιουπολίτης τῷ δεσπότῃ μου Πτολεμαίῳ χαίρειν. ἡμᾶς δεῖ λογίζεσθαι, μέγιστε βασιλεῦ, περὶ πάντων, ὧν βούλῃ ἡμᾶς ἐξετάσαι πραγμάτων. Ἐπιζητοῦντί σοι περὶ τῶν μελλόντων τῷ κόσμῳ γίνεσθαι καθὼς ἐκέλευσάς μοι, παραφανήσεται ἃ ἔμαθον ἱερὰ βιβλία γραφέντα ὑπὸ τοῦ προπάτορος τρισμεγίστου Ἑρμοῦ. ἔῤῥωσό μοι δέσποτα μου βασιλεῦ.

Θεῶν βασιλεία κατὰ τὸ παλαιὸν χρονικὸν ἐκ τῶν Μανεθῶ.

,, Ἡφαίστου χρόνος οὐκ ἔστιν, διὰ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας αὐτὸν φαίνειν. ἔπειτα Κρόνος, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες θεοὶ ιβ ἐβασι-

„ ἐβασίλευσαν ἔτη Γ ϡπδ. ἔπειτα ἡμίθεοι βασιλεῖς ῆ ἔτη σιζ. Καὶ μετ' αὐτοὺς γενεαὶ ιε κυνικοῦ κύκλου ἀνεγρά- „ φησαν ἐν ἔτεσι υμγ. εἶτα Τανιτῶν ις δυναστεία γενεῶν η, ἐτῶν ϙϑ. πρὸς οἷς ιζ δυναστεία Μεμφιτῶν, γενεῶν ιδ, ἐτῶν „ τμη. ἔπειτα ιθ δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν ε, ἐτῶν ϙϑ. εἶτα κ δυναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν η, ἐτῶν σκη, „ ἔπειτα κα δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν ις, ἐτῶν ρκα. εἶτα κβ δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν γ, ἐτῶν μη. ἔπειτα κγ δυ- „ ναστεία Διοσπολιτῶν, γενεῶν β, ἐτῶν ιθ. εἶτα κδ δυναστεία Σαϊτῶν, γενεῶν κγ, ἐτῶν μδ. μεθ' οὓς κε δυναστεία „ Μεμφιτῶν, γενεῶν ζ, ἐτῶν ροζ. καὶ μετ' αὐτοὺς κς δυναστεία Περσῶν, γενεῶν ε, ἐτῶν ρκδ. κη. δυναστεία .... ἔπειτα „ κθ δυναστεία Τανιτῶν, γενεῶν ...... ἐτῶν λθ. καὶ ἐπὶ πάσαις λ δυναστεία Τανίτου ἑνὸς ἔτη ιη. τὰ πάντα ὁμοῦ „ τῶν λ δυναστειῶν ἔτη ϡγ, καὶ ͵ςφκε. Ταῦτα ἀναλυόμενα ἤτοι μεριζόμενα παρὰ αὐτὰ ἔτη εἰκοσιπεντάκις τὴν „ παρ' Αἰγυπτίοις καὶ Ἕλλησιν ἀποκατάστασιν τοῦ ζωδιακοῦ μυθολογουμένην δηλοῖ, τοῦτ' ἔστι τὴν ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου „ ἐπὶ τὸ αὐτὸ σημεῖον, ὅ ἐστιν ἐν λεπτὸν τῆς πρώτης μοίρας τοῦ ἰσημερινοῦ ζωδίου Κριοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς, ὥσπερ καὶ „ ἐν τοῖς Γενικοῖς τοῦ Ἑρμοῦ, καὶ ἐν ταῖς Κυραννίσι βίβλοις εἴρηται.

Πρώτη δυναστεία.

Αἰγυπτίων α ἐβασίλευσεν	Ἥφαιστος	ἔτη ϡκδ. δ.
Αἰγυπτίων β ἐβασίλευσεν	Ἥλιος Ἡφαίστου	ἔτη πς.
Αἰγυπτίων γ ἐβασίλευσεν	Ἀγαθοδαίμων	ἔτη νς. ιω.
Αἰγυπτίων δ ἐβασίλευσεν	Κρόνος	ἔτη μ.
Αἰγυπτίων ε ἐβασίλευσεν	Ὄσιρις καὶ Ἶσις	ἔτη λε.
Αἰγυπτίων ς ἐβασίλευσεν	......	ἔτη ....
Αἰγυπτίων ζ ἐβασίλευσεν	Τύφων	ἔτη κθ.
Αἰγυπτίων η ἐβασίλευσεν	Ὧρος ἡμίθεος	ἔτη κε.
Αἰγυπτίων θ ἐβασίλευσεν	Ἄρης ἡμίθεος	ἔτη κγ.
Αἰγυπτίων ι ἐβασίλευσεν	Ἄνουβις ἡμίθεος	ἔτη ιζ.
Αἰγυπτίων ια ἐβασίλευσεν	Ἡρακλῆς ἡμίθεος	ἔτη ιε.
Αἰγυπτίων ιβ ἐβασίλευσεν	Ἀπόλλων ἡμίθεος	ἔτη κε.
Αἰγυπτίων ιγ ἐβασίλευσεν	Ἄμμων ἡμίθεος	ἔτη λ.
Αἰγυπτίων ιδ ἐβασίλευσεν	Τιθόης ἡμίθεος	ἔτη κζ.
Αἰγυπτίων ιε ἐβασίλευσεν	Σῶσος ἡμίθεος	ἔτη λβ.
Αἰγυπτίων ις ἐβασίλευσεν	Ζεὺς ἡμίθεος	ἔτη κ.

Ἔτι περὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων Αἰγύπτου.

Μετὰ δὲ τὴν Ἑρμοῦ τελευτὴν ὁ Ἥφαιστος ἐπὶ τέσσαρα ἥμισυ ἔτη τῆς Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν. ἦν δέ, φασι, πολεμιστής, ὃν συμπεσόντα τῷ ἵππῳ πληγῆναι τὸν πόδα, καὶ χωλεύοντα ἄχρι τέλους διαρκέσαι. Ἀπεθεώθη δὲ ὁ Ἥφαιστος ὑπὸ Αἰγυπτίων, διὰ τὸ νομοθετῆσαι μονανδρεῖν, καὶ σωφρόνως βιοῦν τὰς γυναῖκας τῶν Αἰγυπτίων, τὰς δὲ μοιχευομένας τιμωρεῖσθαι. ἀλλὰ μὴν, καὶ, ὡς ὁ Πλάτων, πολεμικῶν καὶ γεωργικῶν ἐργαλείων τὴν ἐκ σιδήρου κατασκευὴν αὐτοῖς ὑποδείξαντα. λίθοις γὰρ καὶ ῥοπάλοις ἐπολέμουν πρὸ αὐτοῦ. τοῦτον δέ φασι διὰ μυστικῆς εὐχῆς τὴν ὀξυλάβην δεξάμενον ἐκ τοῦ ἀέρος οὕτω τὴν χαλκευτικὴν Αἰγυπτίοις παραδοῦναι.
Μετὰ δὲ Ἥφαιστον, ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἥλιος καλούμενος ἐπὶ εἴκοσι καὶ ἥμισυ ἔτη τῆς Αἰγύπτου ἐβασίλευσε. Καὶ μετ' αὐτὸν Σῶσις. Εἶτα Ὄσιρις. μεθ' ὃν Ὧρος. Καὶ μετ' αὐτὸν Θοῦλις, ὃς καὶ ἕως τοῦ ὠκεανοῦ πᾶσαν τὴν γῆν παρείληφεν. ἐπὶ δὲ τὴν Ἀφρικὴν ὑποστρέφων εἰς τὸ μαντεῖον, ἐπυνθάνετο, τίς πρὸ αὐτοῦ, καὶ τίς μετ' αὐτὸν οὕτω δυνήσεται; ἀκοῦσαι δὲ τοῦ χρησμοῦ οὕτως·

Πρῶτα θεὸς, μετέπειτα Λόγος, καὶ Πνεῦμα σὺν αὐτοῖς.
Σύμφυτα δ' ἐστὶ τάδε, κρατὸς ὢν αἰώνιον ἐστίν.
Ὠκέσι, θνητὲ, βάδιζε ποσὶν βηλοῦ διὰ νηῶν.

Τοῦτον δ' ἐξιόντα τοῦ μαντείου ἐξεληλυθότα οἱ ἴδιοι ἐν αὐτῇ τῇ Ἀφρικῇ κατέσφαξαν. Μετὰ δὲ τοῦτον Σέσωστρις τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ εἴκοσι ἔτη ἐβασίλευσεν. οὗτος Ἀσσυρίους καὶ Χαλδαίους, καὶ Πέρσας, ἕως Βαβυλῶνος, ὑπέταξε, καὶ τὴν Ἀσίαν, Εὐρώπην, καὶ Μυσίαν, καὶ Σκυθίαν. Ὑποστρέφων δὲ δεκαπέντε χιλιάδας ἀνδρῶν νεανίσκων Σκυθῶν μαχιμωτάτων ἐπιλεκτῶν ἐν τῇ Περσικῇ γῇ κατῴκισεν. Ἀνέστη δὲ μετ' αὐτὸν ἐπ' Αἴγυπτον Φαραὼ, ὁ καὶ Ναρεχὼ καλούμενος κρατήσας ἔτη, ὥς φασι, πεντήκοντα. Ἐκ τούτου οἱ ἀπὸ τοῦ γένους αὐτοῦ κατερχόμενοι βασιλεῖς Φαραὼ προσηγορεύοντο, ἕως ὧδε αἱ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεῖαι.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.

Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη ͵βσ μβ.

Ἀλεξάν-

Ἀλεξάνδρου τοῦ πολυΐστορος ἐκ τῆς δευτέρας τῶν Βηρωσσοῦ Χαλδαϊκῶν.

„ Ἀρδάτου δὲ τελευτήσαντος, τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ξείσουθρον βασιλεῦσαι σάρους ιη΄. ἐπὶ τούτου μέγαν κατακλυσμὸν γενέ-
„ σθαι. ἀναγεγράφθαι δὲ τὸν λόγον οὕτως· τὸν Κρόνον αὐτῷ κατὰ τὸν ὕπνον ἐπιστάντα φάναι, μηνὸς Δαισίου ιε΄ τοὺς
„ ἀνθρώπους ὑπὸ κατακλυσμοῦ φθαρήσεσθαι. κελεῦσαι οὖν διὰ γραμμάτων πάντων ἀρχὰς καὶ μέσα καὶ τε-
„ λευτὰς ὀρύξαντα θεῖναι ἐν πόλει Ἡλίου Σιππάροις, καὶ ναυπηγησάμενον σκάφος ἐμβῆναι μετὰ τῶν συγγενῶν καὶ
„ ἀναγκαίων φίλων. ἐνθέσθαι δὲ βρώματα καὶ πόμα. ἐμβαλεῖν δὲ καὶ ζῶα πτηνά, καὶ τετράποδα. καὶ πάντα
„ εὐτρεπισάμενον πλεῖν. ἐρωτώμενον δὲ ποῦ πλεῖ φάναι πρὸς τοὺς θεοὺς εὐξόμενον ἀνθρώποις ἀγαθὰ γενέ-
„ σθαι. Τὸν δὲ οὐ παρακούσαντα ναυπηγήσαντα σκάφος τὸ μὲν μῆκος σταδίων πέντε, τὸ δὲ πλάτος σταδίων δύο.
„ τὰ δὲ συνταχθέντα πάντα συνθέσθαι, καὶ γυναῖκα, καὶ τέκνα, καὶ τοὺς ἀναγκαίους φίλους ἐμβιβάσαι. γενο-
„ μένου δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ εὐθέως λήξαντος, τῶν ὀρνέων τινὰ τὸν Ξείσουθρον ἀφιέναι. τὰ δὲ οὐ τροφὴν
„ εὑρόντα, οὔτε τόπον ὅπου καθίσαι, πάλιν ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. τὸν δὲ Ξίσιθρον πάλιν μετά τινας ἡμέρας ἀφιέ-
„ ναι τὰ ὄρνεα. Τὰ δὲ πάλιν εἰς τὴν ναῦν ἐλθεῖν τοὺς πόδας πεπηλωμένους ἔχοντα. τὸ δὲ τρίτον ἀφεθέντα
„ οὐκέτι ἐλθεῖν εἰς τὸ πλοῖον. Τὸν δὲ Ξίσουθρον ἐννοηθῆναι γῆν ἀναπεφηνέναι. διελόντα τε τῶν τοῦ πλοίου ῥαφῶν
„ μέρος τι καὶ ἰδόντα προσοκεῖλαν τὸ πλοῖον ὄρει τινὶ ἐκβῆναι μετὰ τῆς γυναικὸς, καὶ τῆς θυγατρὸς καὶ τοῦ κυβερνήτου
„ προσκυνήσαντα τὴν γῆν. καὶ βωμὸν ἱδρυσάμενον, καὶ θυσιάσαντα τοῖς θεοῖς, γενέσθαι μετὰ τῶν ἐκβάντων τοῦ πλοίου
„ ἀφανῆ. τοὺς δὲ ὑπομείναντας ἐν τῷ πλοίῳ, μὴ εἰσπορευομένων τῶν περὶ τὸν Ξίσουθρον, αὐτὸν μὲν αὐτοῖς οὐκέτι
„ ὀφθῆναι, φωνὴν δὲ ἐκ τοῦ ἀέρος γενέσθαι κελεύουσαν, ὡς δέον αὐτοὺς εἶναι θεοσεβεῖς, καὶ πάρ᾽ αὐτὸν διὰ
„ τὴν εὐσέβειαν πορεύεσθαι μετὰ τῶν θεῶν οἰκήσοντας. τῆς δὲ αὐτῆς τιμῆς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὴν θυγατέρα, καὶ
„ τὸν κυβερνήτην μετεσχηκέναι. εἶπέ τε αὐτοῖς, ὅτι πάλιν ἐλεύσονται εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ὡς εἵμαρται αὐτοῖς ἐκ
„ Σιππάρων ἀνελομένοις τὰ γράμματα διαδοῦναι τοῖς ἀνθρώποις, καὶ ὅτι ὅπου εἰσὶν, ἡ χώρα Ἀρμενίας ἐστίν. τοὺς
„ δὲ ἀκούσαντας ταῦτα θῦσαί τε τοῖς θεοῖς, καὶ πεζῇ πορευθῆναι εἰς Βαβυλῶνα. Τοῦ δὲ πλοίου τούτου κατακλιθέν-
„ τος ἐν τῇ Ἀρμενίᾳ μέρος τι . . . . ἐν τοῖς Κορκυραίοις ὄρεσι τῆς Ἀρμενίας διαμένον, καί τινας ἀπὸ τοῦ
„ πλοίου κομίζειν ἀποξύοντας ἄσφαλτον. χρᾶσθαι δὲ αὐτὴν πρὸς τοὺς ἀποτροπιασμούς. ἐλθόντας οὖν τούτους εἰς
„ Βαβυλῶνα, τά τε ἐκ Σιππάρων γράμματα ἀνορύξαι, καὶ πόλεις πολλὰς κτίζοντας, καὶ ἱερὰ ἀνιδρυσαμένους
„ πάλιν ἐπικτίσαι τὴν Βαβυλῶνα.

Ἀβιδινοῦ ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ.

„ Μετὰ Εὐεδώρεχον ἄλλοι τινὲς ἦρξαν, καὶ Σίσιθρος, τῷ δὴ Κρόνος προσημαίνει ἔσεσθαι πλῆθος ὄμβρων Δαισίου
„ ιε΄. κελεύει δὲ πᾶν ὅ, τι γραμμάτων ἦν ἐχόμενον, ἐν Ἡλίου πόλει τῇ ἐν Σιππάροισι ἀποκρύψαι. Σίσιθρος δὲ
„ ταῦτα ἐπιτελέα ποιήσας εὐθέως ἐπ᾽ Ἀρμενίης ἀνέπλωε, καὶ παραυτίκα μιν κατελάμβανε τὰ ἐκ τοῦ θεοῦ.
„ τρίτῃ δὲ ἡμέρῃ ἐπεί τε ὕων ἐκόπασε, μετίει τῶν ὀρνίθων, πεῖραν ποιεύμενος εἴ που γῆν ἴδοιεν τοῦ ὕδατος ἐκδῦ-
„ σαν. αἱ δὲ, ἐκδεκομένου σφέας πελάγεος ἀμφιχανέος ἀπορέουσαι ὅκη κατορμήσονται, παρὰ Σίσιθρον ὀπίσω
„ κομίζονται, καὶ ἐπὶ αὐτῇσι ἕτεραι. ὡς δὲ τῇσι τρίτῃσι ἐπετύχεεν (ἀπικέατο γὰρ δὴ πηλοῦ κατάπλεοι τοὺς ταρ-
„ σοὺς) θεοί μιν ἐξ ἀνθρώπων ἀφανίζουσι. τὸ δὲ πλοῖον ἐν Ἀρμενίῃ ξύλου περίαπτα ἀλεξιφάρμακα καὶ τοῖσι
„ ἐπιχωρίοισι παρείχετο.

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΝ.

Ἀφρικανοῦ περὶ τῆς τῶν Αἰγυπτίων καὶ Χαλδαίων μυθώδους χρονολογίας.

Αἰγύπτιοι μὲν οὖν ἐπὶ τὸ κομπωδέστερον χρόνων περιττὰς περιόδους καὶ μυριάδας ἐτῶν κατὰ θέσιν τινὰ τῶν παρ᾽ αὐτοῖς ἀστρολογουμένων ἐξέθεντο, ἅς τινες τῶν ταῦτα ἀκριβοῦν δοξάντων συστέλλοντες σεληναίους εἶπον ἐνιαυτοὺς, οὐδὲν ἔλαττον ἐπὶ τὸ μυθῶδες ἀπονενευκότες συμπίπλουσι τοῖς ὀκτὼ καὶ ἐννέα χιλιάσιν ἐτῶν, ἃς Αἰγυπτίων οἱ παρὰ Πλάτωνι ἱερεῖς εἰς Σόλωνα καταριθμοῦντες οὐκ ἀληθεύουσι .... τὰ γὰρ Φοινίκων τρισμύρια ἔτη, καὶ τὸν τῶν Χαλδαίων μύθων λῆρον τὸν τῶν μυριάδων τί δεῖ λέγειν; Ἐκ τούτων γὰρ Ἰουδαῖοι τὸ ἀνέκαθεν γεγονότες ἀπὸ Ἀβραὰμ ἀρξάμενοι, ἄτυφόν τε καὶ ἀνθρωπίνως μετὰ τοῦ ἀληθοῦς διὰ τοῦ Μωσέως πνεύματος διδαχθέντες, ἔκ τε τῶν Ἑβραϊκῶν ἱστοριῶν ἀριθμὸν ἐτῶν ͵εφ΄ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σωτηρίου λόγου τὴν ἐπὶ τῆς μοναρχίας τῶν Καισάρων κηρυσσομένην παραδεδώκασι.

* * * * *

Κατὰ τὴν τῶν ο΄ ἑρμηνείαν.

Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ΄ γεννᾷ τὸν Σήμ, τὸν Χάμ, τὸν Ἰάφεθ. καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ϛ΄.

Ετους χ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν, μέχρι πγ Εβερ. ὁμοῦ τὰ πάντα ,βσμβ. Ταῦτα μὲν κατὰ τὴν τῶν ο ἑρμηνείαν.

κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ιουδαίοις Εβραϊκόν.

Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ γεννᾷ τὸν Σῆμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ιάφεθ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ἑκατὸν, μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ.
ἐν ἔτει χ τοῦ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη. καὶ ἐπέζησε Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν, μέχρι νη ἔτους Αβραάμ. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,αχνϛ.

κατὰ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Εβραϊκόν.

Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ γεννᾷ τὸν Σῆμ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ, μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ.
ἐν ἔτει τοῦ Νῶε χ ὁ κατακλυσμὸς ἐγενήθη. καὶ ἐπέζησεν Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν, μέχρι πτ ἔτους Εβερ. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,ατζ.

* * * * *

Γενεαλογία τοῦ Αβραὰμ

Κατὰ τὸν Αφρικανόν.

Μετὰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ ἐγέννησε τὸν Αρφαξάδ.
Αρφαξὰδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλε γεννᾷ τὸν Σαλᾶ. ,ΒΤϚΖ.
Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Εβερ. ,ΒΦΚΖ.
Εβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ γεννᾷ τὸν Φάλεκ οὕτως ἐπικληθέντα διὰ τὸ ἐν ἡμέραις αὐτοῦ μερισθῆναι τὴν γῆν.
Φάλεκ ἐτῶν ρλ ἐγέννησε τὸν Ραγάμ. καὶ ἐπιζήσας ἔτη σθ ἐτελεύτησεν. ,ΧΑΞΒ.
Απὸ Αδὰμ, ἐπὶ τελευτὴν Φάλεκ, ἔτη ,Τ.
Ραγὰμ ἐτῶν ρλβ γενόμενος ἐγέννησε τὸν Σερούχ.
Σερούχ ρλ ἐτῶν τὸν Ναχώρ.
Ναχὼρ οθ ἐτῶν τὸν Θάρα.
Θάρα ο ἐτῶν τὸν Αβραὰμ, καὶ Αρράν. Συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς κατεπηγγελμένης γῆς Αβραὰμ, ἀπὸ μὲν τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ Νῶε γενεῶν δέκα, ἔτη ΑΙΕ.
ἀπὸ Αδαμ γενεῶν Κ, ἔτη ,ΓΣΟΖ.
Ενθεν ἄρχεται τῶν Εβραίων ἡ προσωνυμία. Εβραῖοι γὰρ οἱ Περάται ἑρμηνεύονται, διαπεράσαντος Ευφράτην Αβραὰμ, καὶ οὐχ, ὡς οἴονταί τινες, ἀπὸ Εβερ τοῦ προειρημένου.

κατὰ τὴν τῶν ο ἑρμηνείαν.

Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτους β Σὴμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Αρφαξάδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ, μέχρις ρα ἔτους Φάλεκ.
Αρφαξὰδ γενόμενος ἐτῶν ρλε γεννᾷ τὸν Σαλᾶ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ, μέχρι θ ἔτους Ραγάμ.
Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Εβερ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υϛ, μέχρι ζ ἔτους Σερούχ
Εβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ γεννᾷ τὸν Φάλεκ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε, μέχρι λη Ναχώρ.
Φάλεκ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Ραγάμ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ, μέχρι οε, ἔτους Σερούχ. Εν ταῖς ἡμέραις Φάλεκ . . . . . . τῇ Εβραίων φωνῇ μερισμός. καὶ οὗτος πρὸ τοῦ πατρὸς τελευτᾷ. Κατὰ τοῦτον ἡ πυργοποιία συνέστη. καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονεν, καὶ ἡ καθ᾽ ἕκαστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφορά.
Μετὰ δὲ τὸν Φάλεκ Ραγὰμ γενόμενος ἐτῶν ρλε [ρλβ] γεννᾷ τὸν Σερούχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σξ, μέχρι οζ, ἔτους Ναχώρ.
Σερούχ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Ναχώρ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ, μέχρι να ἔτους Αβραάμ. οὗτος πρῶτος ἤρξατο τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ τοῦ δόγματος τῆς εἰδωλολατρείας.
Ναχὼρ γενόμενος ἐτῶν οθ γεννᾷ τὸν Θάρρα. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ, μέχρι οζ ἔτους Αβραάμ.
Θάρρα γενόμενος ἐτῶν ο γεννᾷ τὸν Αβραάμ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε μέχρι λε ἔτους Ισαάκ.
Αβραὰμ ἔτους α. οὗτος ἦν ὁ τοῦ Ιουδαίων ἔθνους προπάτωρ. κατὰ τοῦτον, Ασσυρίων καὶ τῆς Ασσυρίας πάσης ἐβασίλευσε Νίνος, καὶ Σεμίραμις. Ομοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Αβραὰμ, ἔτη ,Αμβ. ἦν δὲ τὰ ἀπὸ τοῦ Αδαμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη ,βσμβ. Τὰ πάντα συνάγεται ἔτη ,Γρπδ.

κατὰ τὸ παρὰ Ιουδαίοις Εβραϊκόν.

Ετους β μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Σῆμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Αρφαξάδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ, μέχρι νε ἔτους Ιακώβ.

Ἀρφαξὰδ γενόμενος ἐτῶν λε γεννᾷ τὸν Σαλᾶ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ, μέχρι μη ἔτους Ἰσαάκ.
Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν λ γεννᾷ τὸν Ἔβερ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υγ, μέχρι μη ἔτους Ἰακώβ.
Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν λδ γεννᾷ τὸν Φάλεκ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υλ, μέχρις θ ἔτους Ἰακώβ.
Φάλεκ γενόμενος ἐτῶν λ γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σθ, μέχρι μη ἔτους Ἀβραάμ.
Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν λβ γεννᾷ τὸν Σεροὺχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ, μέχρι οη Ἀβραάμ.
Σεροὺχ γενόμενος ἐτῶν λ γεννᾷ τὸν Ναχώρ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σ, μέχρι πρώτου ἔτους Ἰσαάκ.
Ναχὼρ γενόμενος ἐτῶν κθ γεννᾷ τὸν Θάρρα. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ριθ, μέχρι μθ ἔτους Ἀβραάμ.
Θάρρα γενόμενος ἐτῶν ο γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρλε, μέχρι σλε ἔτους Ἰσαάκ.
Ἀβραὰμ ἔτος α. Ὁμοῦ τὰ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραάμ, ἔτη σϙβ. Τὰ δὲ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ ἔτη ͵αϡμη.

κατὰ δὲ τὸ Σαμαρειτικὸν Ἑβραϊκόν.

Ἔτους β μετὰ τὸν κατακλυσμόν. Σὴμ υἱὸς Νῶε γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη φ, μέχρι ρα ἔτους Φάλεκ.
Ἀρφαξὰδ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Σαλᾶ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ, μέχρι λθ ἔτους Φάλεκ.
Σαλᾶ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Ἔβερ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη τγ, μέχρι λθ ἔτους Ῥαγαῦ.
Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλδ γεννᾷ τὸν Φάλεκ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σο, μέχρι ρμ ἔτους Ῥαγαῦ.
Φάλεκ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ. καὶ ἐπέζησεν μέχρι ρθ, ἔτους Ῥαγαῦ.
Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλβ γεννᾷ τὸν Σεροὺχ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη σζ, μέχρι οζ, ἔτους Ναχώρ.
Σεροὺχ γενόμενος ἐτῶν ρλ γεννᾷ τὸν Ναχώρ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ρ, μέχρι κα Ἀβραάμ.
Ναχὼρ γενόμενος ἐτῶν οθ γεννᾷ τὸν Θάρρα. καὶ ἐπέζησεν ἔτη ξθ, μέχρι ξθ ἔτους Θάρρα.
Θάρρα γενόμενος ἐτῶν ο γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ. καὶ ἐπέζησεν ἔτη οε, μέχρις οε ἔτους Ἀβραάμ.
Ἀβραὰμ ἔτος α. Ὁμοῦ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ α ἔτος Ἀβραάμ, ἔτη ϡμβ, ὁπόσα ἦν καὶ κατὰ τὴν τῶν ο ἑρμηνείαν.

* * * * *

Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΕΝ ΤΑΙΣ ΗΜΕΡΑΙΣ ΤΟΥ ΦΑΛΕΚ.

* * * * * * * *

ΜΕΡΙΣΜΟΣ ΓΗΣ.

Τῷ ͵βφοβ ἔτει τοῦ κόσμου, ἐνακοσιοστῷ τριακοσιοστῷ ἔτει τοῦ Νῶε, κατὰ θεῖον δηλονότι χρησμὸν, ἐμέρισε Νῶε τοῖς τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ τὴν γῆν οὕτω·

Σὴμ τῷ πρωτοτόκῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος τετρακοσιοστὸν τριακοστὸν πρῶτον ἔδωκεν ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων, ἕως Ἰνδικῆς, μῆκος. πλάτος δὲ, ἀπὸ Ἰνδικῆς, ἕως Ῥινοκορούρων τῆς Αἰγύπτου, ἤτοι τὰ ἀπὸ ἀνατολῆς, ἕως μέρους τῆς μεσημβρίας, τήν τε Συρίαν, ἣ καὶ Ἰουδαία λέγεται (καὶ γὰρ καὶ οἱ παλαιοὶ Σύρους τοὺς Παλαιστίνους ὠνόμαζον) καὶ Μηδίαν, καὶ ποταμὸν διορίζοντα αὐτοῦ τὰ ὅρια τὸν Εὐφράτην.

Χὰμ δὲ τῷ δευτέρῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος υκζ ἔδωκε τὴν πρὸς νότον καὶ Λίβα, καὶ μέρος τῆς δύσεως ἀπὸ Ῥινοκορούρων τῆς Αἰγύπτου, Αἰθιοπίαν, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Λιβύην, Ἀφρικὴν, καὶ Μαυριτανίαν, ἕως Ἡρακλείων στηλῶν, ἤτοι ἕως τοῦ δυτικοῦ, καὶ Λιβυκοῦ ὠκεανοῦ, ποταμὸν δὲ διορίζοντα τὸν Νεῖλον, ὃς καὶ Γεὼν καὶ Χρυσορρόας λέγεται.

Ἰάφεθ δὲ τῷ τρίτῳ αὐτοῦ υἱῷ ἄγοντι ἔτος υκε, ἀπὸ Μηδίας τὰ πρὸς ἄρκτον δυσμὰς, ἕως Γαδείρων, καὶ Βρεταννικῶν νήσων, Ἀρμενίαν, Ἰβηρίαν, Πόντον, Κόλχους, καὶ τὰς κατόπιν χώρας καὶ νήσους, ἕως Ἰταλίας, καὶ Γαλλιῶν, Ἱσπανίας τε, καὶ Κελτιβηρίας, καὶ Λυσιτανῶν.

Οὕτω μερίσας καὶ ἐγγράφως διαθέμενος, ὥς φασιν, ἐπαναγνούς τε αὐτοῖς τὴν διαθήκην αὐτοῦ ἐσφραγίσατο, παρ' ἑαυτῷ κατασχὼν, ἕως τοῦ ͵βφϙβ ἔτους ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐν ᾧ καὶ ἐκοιμήθη. μέλλων δὲ τελευτᾷν ἐνετείλατο τρισὶν υἱοῖς αὐτοῦ, μηδένα ἐπελθεῖν τοῖς τοῦ ἀδελφοῦ ὁρίοις, καὶ ἀτάκτως ἐνεχθῆναι πρὸς τὸν ἕτερον, ὡς τούτου γενησομένου αἰτίου στάσεως αὐτοῖς καὶ πολέμων τῶν πρὸς ἀλλήλους. τὴν δὲ διαθήκην αὐτοῦ δέδωκε τῷ Σὴμ ὡς πρωτοτόκῳ υἱῷ καὶ θεοφιλεστέρῳ. ὃς καὶ τὴν ἡγεμονίαν διεδέξατο μετ' αὐτὸν, καὶ τὰς ἐξαιρέτους τῆς παρ' αὐτοῦ εὐλογιῶν ἐκληρώσατο, ὡς καὶ ἐν τῇ γενέσει φέρεται.

Ἐν δὲ τῷ ͵βψϙα ἔτει τοῦ κόσμου, ἤτοι μετὰ διακόσια ἔτη τῆς τελευτῆς Νῶε, νεωτερίσας ὁ τοῦ Χὰμ υἱὸς Χαναὰν ἐπέβη τοῖς ὁρίοις τοῦ Σὴμ, καὶ κατῴκησεν ἐκεῖ παραβὰς τὴν ἐντολὴν Νῶε, σὺν τοῖς ἐξ αὐτοῦ γενομένοις ἔθνεσιν ἑπτὰ, Ἀμορραίοις, Φερεζαίοις, Εὐαίοις, Γεργεσαίοις, Ἰεβουσαίοις, καὶ Χαναναίοις, οὓς διὰ Μωσέως καὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ ἐξωλόθρευσεν ὁ θεὸς, καὶ κατὰ τινας καιροὺς διὰ τῶν Κριτῶν ἀπέδωκε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὴν πατρῴαν γῆν, δίκαιος καὶ ἐν τούτῳ φανεὶς ὁ Θεὸς, ὡς ἐκ τοῦ Σὴμ καταγομένοις διὰ γενεῶν λη, ἐτῶν χιλίων ἑξακοσίων ὀγδοήκοντα ἑπτὰ, ὃ καὶ ἔφθασεν εἰς τὸ τετρακισχιλιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἔτος, ἤτοι τῷ κγ τῆς βασιλείας Σαλομῶνος· καθ' ὃν ἐνεκαίνισεν τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα πολυτελῆ ναὸν, θύσας τῷ πατρῴῳ θεῷ λαμπρῶς. περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

τόποις ἑκάστης τῶν αὐτῶν λη γενεῶν κατὰ τὸ ἐγχώριον στοιχειῶδες ἐπιτομὴ σὺν θεῷ λεχθήσεται. Νῦν δὲ ἐπανέλθωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν πυργοποιΐαν, καὶ τὴν σύγχυσιν τῶν οβ ἐθνῶν, καὶ γλωσσῶν, αἳ συνεχύθησαν. καὶ εἴπωμεν ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν ἱστορικῶν παρείρηται, τίνα καὶ πόσα ἔθνη ἑκάστῳ τῶν γ υἱῶν τοῦ Νῶε ἔλαχεν ἐκ τῶν διασπαρέντων οβ ἐθνῶν. χρὴ δὲ ἀναμνησθῆναι τῶν προλεχθέντων ἀνωτέρω, ὅτι ἀρξάμενοι τῷ καθολικῷ ͵βψλς ἔτει οἰκοδομεῖν τὸν πύργον, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σὴμ φϟδ, τοῦ δὲ υἱοῦ Αρφαξὰδ υϟγ, καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Καϊνᾶν τνη, καὶ τοῦ Σαλᾶ σλ καὶ τοῦ Εβερ ϟθ, ἔμειναν οἰκοδομοῦντες ἐπὶ ἔτη μ, ἕως τοῦ κοσμικοῦ ͵βψος. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἔτει διεσπάρησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην οὕτως.

Εκ τοῦ Σὴμ τοῦ πρωτοτόκου Νῶε ἔθνη κε οὕτως.

α Αρφαξάδ.	ἀφ' οὗ Χαλδαῖοι.	β Αλάμ.	ἀφ' οὗ Ελυμαῖοι.
γ Ασούρ.	ἀφ' οὗ Ασσύριοι.	δ Λούδ.	ἀφ' οὗ Λυδοί.
ε Αράμ.	ἀφ' οὗ Σύροι		

υἱοὶ Αράμ.

ϛ Ως.			
η Γάθερ.	ἀφ' οὗ Τράχωνες.	ζ Ούλ.	ἀφ' οὗ Μαγαρδοί.
	ἀφ' οὗ Αρμένιοι.	θ Μοσόχ.	ἀφ' οὗ Μεσήνιοι.

υἱοὶ Αρφαξάδ.

ι Καϊνᾶν.	ἀφ' οὗ Γασφηνοί.	ια Σασᾶν.	ἀφ' οὗ Κοσσαῖοι.
ιβ Εβερ.	ἀφ' οὗ Εβραῖοι.	ιγ Φάλεκ.	ἀφ' οὗ Βάκτροι.
ιδ Ελμωδάμ.	ἀφ' οὗ Ινδοί.	ιε Ιεκτάν.	ἀφ' οὗ Μαδιναῖοι.
ιϛ Αραβώθ.	ἀφ' οὗ Αραβες.	ιζ Ιδουράν.	ἀφ' οὗ Καμήλιοι.
ιη Δέρα.	ἀφ' οὗ Μῆδοι.	ιθ Ιεζιά.	ἀφ' οὗ Αριαδνοί.
κ Δεκλάμ.	ἀφ' οὗ Κεδρούσιοι.	κα Γεβήλ.	ἀφ' οὗ Σκύθαι.
κβ Αβιμεήλ.	ἀφ' οὗ Υρκανοί.	κγ Σαβάτ.	ἀφ' οὗ Αραβες Ινδῶν.
κδ Ουήρ.	ἀφ' οὗ Ουαργαῖοι.	κε Ευήν.	ἀφ' οὗ Γυμνοσοφισταί.

Οὗτοι πάντες ἐκ τοῦ Σὴμ κατάγονται, ὧν ἡ κατοικία ἐστὶν κατὰ μῆκος ἀπὸ Βάκτρων καὶ Ινδικῆς, ἕως Ρινοκορούρων τῆς ὁριζούσης Συρίαν, καὶ Αἴγυπτον, καὶ τὴν Ερυθρὰν θάλασσαν, ἀπὸ στόματος τοῦ κατ' Αρσινόην τῆς Ινδικῆς. κατὰ δὲ πλάτος ἀπὸ Περσίδος καὶ Βάκτρων, ἕως Ινδικῆς. Τὰ δὲ ὀνόματα τῶν χωρῶν ταῦτα. Περσὶς, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔθνη. Βακτριανή. Υρκανία. Βαβυλωνία. Κορδυαλία. Ασσυρία. Μεσοποταμία. Ευδαίμων Αραβία. Κοίλη Συρία. Κομμαγηνή. καὶ ἡ Φοινίκη Περσίς. τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γενόμενα ἔθνη ταῦτα. Εβραῖοι. Ιουδαῖοι. Πέρσαι. Μῆδοι. Μαγαρδοί. Πάρθοι. Γερμανοί. Ελυμαῖοι. Αραβες ἀρχαῖοι. Κεδρούσιοι. Σκύθαι. Γυμνοσοφισταί. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα. Ιουδαῖοι. Πέρσαι. Μῆδοι. Χαλδαῖοι. Ινδοί. Ασσύριοι. Ταῦτα τὰ κε ἔθνη τοῦ Σὴμ σὺν ταῖς χώραις, καὶ ὁρίοις αὐτῶν.

Εκ τοῦ Χὰμ τοῦ β υἱοῦ Νῶε ἔθνη λβ οὕτως.

α Χοῦς.	ἐξ οὗ Αιθίοπες.	β Μεστραίμ.	ἐξ οὗ Αιγύπτιοι.
γ Φούδ.	ἐξ οὗ Τρωγλοδύται.	δ Χαναάν.	ἐξ οὗ Χαναναῖοι.

Οὗτοι ἔφυγον ἀπὸ προσώπου τῶν υἱῶν Ισραήλ. καὶ κατῴκησαν Τρίπολιν τῆς Αφρικῆς ὡς οὖσαν ἐν τῷ κλήρῳ τοῦ Χάμ.

υἱοὶ Χοῦ τοῦ Αιθίοπος τοῦ πρώτου υἱοῦ Χάμ.

ε Σαβάτ.	ἐξ οὗ Σαβάτ.	ϛ Ευιλάτ.	ἐξ οὗ Γαιτινοί.
ζ Σεβαλά.	ἐξ οὗ Σαβῖνοι.	η Ρέγμα.	ἐξ οὗ ἰχθυοφάγοι,
θ Σεβακατά.	ἐξ οὗ		

υἱοὶ Ρέγμα.

ι Σαβά.	ἐξ οὗ Μαρμαρῖται.	ια Ιουδαδάν.	ἐξ οὗ Φοίνικες.
ιβ Νεβρώδ.	ἐξ οὗ Γίγαντες.	ιγ Λουδιείμ.	ἐξ οὗ .....
ιδ Νεμεσιείμ.	ἐξ ὧν	ιε Λαβιείμ.	ἐξ ὧν .....
ιϛ Νεφθαβιείμ.	ἐξ ὧν	ιζ Πατρωσονιείμ.	ἐξ ὧν .....
ιη Χασλονιείμ.	ἐξ ὧν	ιθ Φιλιστιείμ.	ἐξ ὧν ....,
κ Χαφθονιείμ	ἐξ ὧν		

υἱοὶ Χαναὰν, ὧν πρωτότοκος Σιδών.

κα Σιδών.	ἐξ οὗ Σιδώνιοι.	κβ Χαλναῖος.	ἐξ οὗ . . . . .
κγ Ἰεβουσαῖος.	ἐξ οὗ Ἰεβουσαῖοι..	κδ Ἀμορραῖος.	ἐξ οὗ Ἀμορραῖοι.
κε Γεργεσαῖος.	ἐξ οὗ Γεργεσαῖοι.	κϛ Εὐαῖος.	ἐξ οὗ Εὐαῖοι.
κζ Ἀρουκαῖος.	ἐξ οὗ . . .	κη Ἀσενναῖος.	ἐξ οὗ . . . .
κθ Ἀράδιος.	ἐξ οὗ Ἀράδιοι.	λ Σαμαραῖος.	ἐξ οὗ Ὀρθοσῖται.
λα Ἀμαθεῖς.	ἐξ οὗ Ἀμαθούσιοι.		

Οἱ πάντες σὺν τῷ Χὰμ λβ. Τούτων ἡ κατοικία ἀπὸ Ῥινοκορούρων, ἕως Γαδείρων τὰ πρὸς νότον. Τὰ δὲ ἐξ αὐτῶν γεννηθέντα ἔθνη, Αἰθίοπες. Τρωγλοδύται. Ἀγγαῖοι. Ταγγινοί. Σαβῖνοι. Ἰχθυοφάγοι. Ἐλαῖνοί. Αἰγύπτιοι. Φοίνικες. Λίβυες. Μαρμαρῖται. Κᾶρες. Ψυλλῖται. Μυσοί. Μοσύλλιοι. Φρύγες. Μάκωνες. Βιθυνοί. Νομάδες. Λύκιοι. Μαριανδινοί. Πάμφυλοι. Μοσσυνοί. Πισυνοί. Αὐγαλαῖοι. Κίλικες. Μαυρούσιοι. Κρῆτες. Μαγάρται. Νουμίδες. Μάκωνες. καὶ Ναζαμῶνες. οὗτοι διακρατοῦσιν ἀπὸ Αἰγύπτου, ἕως τοῦ δυτικοῦ πρὸς λίβα καὶ νότον ὠκεανοῦ. οἱ δὲ ἐπιστάμενοι αὐτῶν γράμματα, Φοίνικες. Αἰγύπτιοι. Πάμφυλοι Φρύγες. αἱ δὲ χῶραι αὐτῶν, Αἴγυπτος. Αἰθιοπία ἡ βλέπουσα κατὰ Ἰνδοὺς πρὸς εὐρόνοτον. ἄλλη Αἰθιοπία πρὸς νότον, ὅθεν ἐκπορεύεται ὁ Νεῖλος ποταμός. Ἐρυθρὰ ἡ βλέπουσα κατὰ ἀνατολάς. Θηβαΐς. Λιβύη ἡ παρεκτείνουσα μέχρι Κορκυρίνης. Μαρμαρὶς, καὶ τὰ περὶ αὐτὴν πάντα. Σύρτις ἔχουσα ἔθνη γ, Νασαμῶνας, Μάκωνας, Ταυταμαίους. Λιβύη ἀπὸ Λέπτιος παρεκτείνουσα μέχρι μικρᾶς Σύρτεως. Νουμιδία. Μασσουρίς. Μαυριτανία ἡ καὶ Ἀφρικὴ παρεκτείνουσα μέχρι Ἡρακλειωτικῶν στηλῶν κατέναντι Γαδείρων. ἔχει δὲ ἐν τοῖς κατὰ Βορρᾶν τὰ πρὸς θάλασσαν, Κιλικίαν, Παμφυλίαν, Πισιδίαν, Λυκαονίαν, Φρυγίαν, Καββαλλίαν, Λυκίαν, Λυδίαν, Καρίαν, Τρωάδα, Αἰολίαν, Βιθυνίαν, τὴν ἀρχαίαν Φρυγίαν. ἔχει δὲ νήσους ἐπισήμους γ, Σαρδὼ, Κρήτην, Κύπρον. ἐπικοινοῖ δὲ Κόρκυραν, Λαμπαδοῦσαν, Γαῦδον, Μελίτην, Κερκίναν, Μίνιγγα, Γαλάτην, Γοργωνίαν, Κρήτην, Γαυλορίδην, Θήραν, Κάρπαθον, Ἀστυπάλαιαν, Χῖον, Λέσβον, Τένεδον, Ἴμβρον, Θάσον, Σάμον, Κνίδον, Κῶν, * Νίσυραν. ποταμὸν δὲ Γεὼν τὸν καὶ Νεῖλον, ὃς καὶ κυκλοῖ Αἴγυπτον, καὶ Αἰθιοπίαν. καὶ διορίζει μεταξὺ τοῦ Χὰμ καὶ Ἰάφεθ τὸ στόμα ἑσπερίας θαλάσσης. τὰ ἐπίκοινα τοῦ Χὰμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ.

*In V. Νήσουρον.

ἐκ τοῦ Ἰάφεθ τοῦ γ υἱοῦ Νῶε ἔθνη ιε οὕτως.

υἱοὶ Ἰάφεθ τοῦ γ υἱοῦ Νῶε.

α Γόμερ.	ἐξ οὗ Καππάδοκες.	β Μαγώγ.	ἐξ οὗ Κέλτοι οἱ καὶ Γαλάται.
γ Μαδαΐ.	ἐξ οὗ Μῆδοι.	δ Ἰωυάν.	ἐξ οὗ Ἕλληνες οἱ καὶ Ἴωνες.
ε Θωβέλ.	ἐξ οὗ Θετταλοί.	ϛ Μοσόχ.	ἐξ οὗ Ἰλλυριοί.
ζ Θηράς.	ἐξ οὗ Θρᾷκες.	η Χετιείν.	ἐξ οὗ Μακεδόνες.

οἱ υἱοὶ Γάμερ τοῦ υἱοῦ Ἰάφεθ.

θ Ἀσχανάζ.	ἐξ οὗ Ῥηγῖνες.	ι Ῥιχάθ.	ἐξ οὗ Σαυρομάται.
ια Θοργαμά.	ἐξ οὗ Ἀρμένιοι.		

οἱ υἱοὶ Ἰωυάν.

ιβ Ἐλισά.	ἐξ οὗ Σικελοί.	ιγ Θαρσεῖς.	ἐξ οὗ Ἴβηρες.
ιδ Κίτιοι.	ἐξ οὗ Λατῖνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι.	ιε Ῥόδιος.	ἐξ οὗ Ῥόδιοι.

Ἐκ τούτων ἀφωρίσθησαν νῆσοι τῶν ἐθνῶν ἐν τῇ γῇ αὐτῶν ἕκαστος κατὰ γλῶσσαν αὐτῶν, ἐν ταῖς φυλαῖς αὐτῶν, καὶ ἐν τοῖς ἔθνεσιν αὐτῶν, ὥς φησιν ἡ γραφή. Ὁμοῦ ἔθνη οβ. Εἰσὶ δὲ καὶ οἱ Κύπριοι ἐκ τῶν Κιτιαίων, καὶ οἱ ἐν τῷ Βορρᾷ ὁμόφυλοι τῶν αὐτῶν Κιτιαίων, καὶ τῶν Ῥωμαίων, καὶ τὰ ἔθνη τῆς Ἑλλάδος, πλὴν τῶν μετοικησάντων ὕστερον ἐκεῖ Σαϊτῶν καὶ κατοικησάντων τὴν τῆς Ἑλλάδος μητρόπολιν Ἀθήνας καὶ τὰς Θήβας. Σιδωνίων γὰρ οὗτοι ἄποικοι ἐκ Κάδμου τοῦ Ἀγήνορος, οἱ δὲ Χαλδαῖοι Τυρίων εἰσὶν ἄποικοι, καὶ οἵτινες ἄλλοι εἰς Ἑλλάδα μετῴκησαν. Τὰ δὲ τοῦ Ἰάφεθ ἔθνη ἀπὸ Μηδίας, ἕως τοῦ ἑσπερίου ὠκεανοῦ κατέσπαρται βλέποντα πρὸς Βορρᾶν οὕτως. Μῆδοι. Ἀλβανοί. Γαργανοί. Ἐόραιοι. Ἀρμένιοι. Ἀμαζόνες. * Κολλοί. Κορζηνοί. Δενναγινοί. Καππάδοκες. Παφλαγόνες. Ταβιεννοί. Χάλυβες. Σάρμαται. Θρᾷκες. Μοσσυνοί. Βασρανοί. Σαυρομάται. Ἰλλυριοί. Μαιῶται. Σκύθαι. Ταῦροι. Μακεδόνες. Ἕλληνες. Ἴστριοι. Δαυνεῖς. Οὐεργνοί. Ἰάπυγες. Καλαβροί. Ὀπικοί. Λατῖνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι. Γάλλοι, οἱ καὶ Κελτοῖοι. Λυγιστῖνοι. Κελτίβηρες. Ἴβηρες. Γάλλοι Ἀκυιτανοί. Ἰλλυρικοί. Βάστενιες. Κυρτανοί. Λυσιτανοί. * Οὐακκαῖοι οἱ Βρετανικοί. οἱ δὲ ἐν ταῖς νήσοις οἰκοῦντες ἐξ αὐτῶν εἰδότες γράμματα εἰσὶν οὗτοι, Ἴβηρες, Λατῖνοι, οἱ καὶ Ῥωμαῖοι, Σπάνοι, Ἕλληνες, Μῆδοι, Ἀρμένιοι. ἔστι δὲ κατὰ μῆκος τὰ ὅρια αὐτῶν, ἀπὸ Μηδίας, ἕως δυτικοῦ ὠκεανοῦ, τὰ πρὸς Βορρᾶν,

*Κόλχοι.

*Οὐακκαῖοι.

βορρᾶν, εὖρος ἡ ἀπὸ Τανάϊδος ποταμοῦ, ἕως Μασουσίας τῆς κατὰ ἥλιον. αἱ χῶραι δὲ αὐτῶν, Μηδία, Ἀλβανία, Ἀρμενία μικρὰ καὶ μεγάλη, Ἀμαζονὶς, Παφλαγονία, Καππαδοκία, Γαλατία, Κολχὶς, Βοσπορηνὴ, Μαιῶτις, Δέρρις. Σαρματία, Ταυριανὴ, Βασρανὴ, Σκυθία, Θρᾴκη, Μακεδονία, Ἑλλὰς, Θεσσαλὴ, Βοιωτὶς, Λοκρία, Αἰτωλία, Ἀχαΐα, Πελοπόννησος, Ἀκαρνανία, Ἠπειρῶτις, Ἰλλυρὶς, Λυχνῖτις, Ἀδριακὴ, ἀφ' ἧς τὸ Ἀδριακὸν πέλαγος ἐκλήθη, Καλαβρία, Ἰταλία, Γαλλία, Θουσκηνὴ, Λυσιτανία, Κελτικὴ, Μασσαλία, Κελτογαλλία, Σπανογαλλία, Ἰβηρία, Σπανία ἡ μεγάλη. Ἐνταῦθα καταλήγει τὰ ὅρια τοῦ Ἰάφεθ, ἕως Βρετανικῶν νήσων τὰ πρὸς βορρᾶν βλέποντα. ἔχει δὲ νήσους Βρετανίαν, Σικελίαν, Εὔβοιαν, Ῥόδον, Χίον, Λέσβον, Κύθηρα, Ζάκυνθον, Κεφαλληνίαν, Ἰθάκην, καὶ τὰς Κυκλάδας, καὶ μέρος τι τῆς Ἀσίας, τὴν Ἰωνίαν καλουμένην, ποταμὸν δὲ Τίγριν διορίζοντα μεταξὺ Μηδίας καὶ Βαβυλωνίας. Ἐν τούτοις οὖν πληροῦται τὰ τοῦ Ἰάφεθ ὅρια διὰ τὸ εἰρηκέναι τὴν γραφὴν, Πλατύναι ὁ θεὸς Ἰάφεθ, πλεῖστα ὄντα. Τὴν πᾶσαν γὰρ Εὐρώπην, καὶ μέρος οὐ μικρὸν τῆς μεγάλης Ἀσίας ἀπηνέγκατο. Διὸ καὶ εἴρηται, Καὶ κατασκηνώσει ἐν τοῖς σκηνώμασι τοῦ Σήμ. οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀναγωγικὸν τρόπον. ὅτι πᾶσα ἡ μερὶς τοῦ Ἰάφεθ σχεδὸν τῷ βαπτίσματι καὶ τῇ εἰς Χριστὸν τὸν ἀληθινὸν θεὸν ἡμῶν πίστει προσετέθη, ἅτινα ἐστὶ τὰ σκηνώματα τοῦ Ἰσραὴλ, ἐπεὶ καὶ ἐξ αὐτοῦ ὁ Ἀβραὰμ, καὶ οἱ πατριάρχαι, ἐξ ὧν καὶ αἱ λοιπαὶ γενεαρχίαι ἕως Χριστοῦ ἠγουμένου σαφῶς γενεαλογοῦνται. Τοῦ δὲ Χὰμ πλεῖστα μέχρι καὶ νῦν ἔθνη ἐστὶν ἐν ἀποστασίᾳ κατά τε τὰς Ἰνδίας καὶ Αἰθιοπίας καὶ Μαυριτανίας, ἐν οἷς Ἀραβίαι, καὶ Ἰδουμαῖαι κατὰ θεοῦ καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ θρασυνόμεναι τῇ τοῦ Χὰμ καὶ Χαναὰν κατάρᾳ καθυποβεβλημένοι. διὸ καὶ παῖδα οἰκέτην τοῦ Χὰμ τοῦ Σὴμ καὶ τοῦ Ἰάφεθ ἡ γραφὴ ἀπεφήνατο διὰ τοῦ Χαναὰν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ καὶ αὐτὸν σημαίνουσα.

ἐκ τῶν Ἀβυδινοῦ Ἀσσυριακῶν.

» Ἐστὶ δ' οἳ λέγουσι τοὺς πρώτους ἐκ γῆς ἀνασχόντας ῥώμῃ τε καὶ μεγέθει χαυνωθέντας, καὶ δὴ θεῶν καταφρονήσαντας ἀμείνονας εἶναι πύργον τύρσιν ἠλίβατον ἀείρειν, ἵνα νῦν Βαβυλών ἐστιν, ἤδη τε ἆσσον εἶναι τοῦ οὐρανοῦ. καὶ τοὺς ἀνέμους θεοῖσι βοηθέοντας ἀνατρέψαι περὶ αὐτοῖσι τὸ μηχάνημα, τοῦ δὴ τὰ ἐρείπια λέγεσθαι Βαβυλῶνα. τέως δὲ ὄντας ὁμογλώσσους ἐκ θεῶν πολύθρουν φωνὴν ἐνείκασθαι. Μετὰ δὲ Κρόνῳ καὶ Τιτᾶνι συστῆναι πόλεμον. ὁ δὲ τόπος ἐν ᾧ πύργον ᾠκοδόμησαν, νῦν Βαβυλὼν καλεῖται, διὰ τὴν σύγχυσιν τοῦ περὶ τὴν διάλεκτον πρώτην ἐναργοῦς. Ἑβραῖοι γὰρ τὴν σύγχυσιν Βαβὲλ καλοῦσι.

ἐκ τῶν Ἱστιαίου Μιλησίου.

» Τῶν δὲ ἱερέων τοὺς διασωθέντας τὰ τοῦ Ἐνυαλίου Διὸς ἱερώματα λαβόντας εἰς Σενναὰρ τῆς Βαβυλωνίας ἐλθεῖν. σκίδνανται δὴ τὸ λοιπὸν ἐντεῦθεν ὑπὸ τῆς ὁμογλωσσίας τὰς συνοικίας ποιησάμενοι πανταχοῦ. καὶ γῆν ἕκαστοι κατελάμβανον τὴν ἐντυχοῦσαν.

* * * * * *

Ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ ἐγεννήθη Σερούχ, ὅστις πρῶτος ἤρξατο τοῦ ἑλληνισμοῦ, καὶ τοῦ δόγματος τῆς εἰδωλολατρείας. αὐτὸς γὰρ, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τοὺς πάλαι γενομένους ἢ πολεμιστὰς, ἢ ἡγεμόνας, καί τι πράξαντας ἀνδρείας ἢ ἀρετῆς ἄξιον ἐν τῷ βίῳ τοῦ μνημονεύεσθαι, καὶ ὡς ὄντας αὐτῶν προπάτορας ἀνδριᾶσι στηλῶν ἐτίμησαν, καὶ ὡς θεοὺς προσεκύνουν αὐτοὺς, καὶ ἐθυσίαζον. οἱ δὲ μετὰ ταῦτα ἄνθρωποι ἀγνοοῦντες τὴν τῶν προγόνων γνώμην, ὅτι ὡς προπάτορας καὶ ἀγαθῶν εὑρετὰς ἐτίμησαν μνήμαις μόναις, ὡς θεοὺς ἐπουρανίους ἐτίμων, καὶ ἐθυσίαζον αὐτοῖς. ἦν δὲ τὸ τῆς ἀποθεώσεως σχῆμα τοιοῦτον. Ἐν τοῖς ἱερατικαῖς αὐτῶν βίβλοις ἐτάσσοντο τὰ ὀνόματα αὐτῶν μετὰ τελευτὴν, καὶ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἑορτὴν αὐτῷ ἐπετέλουν, λέγοντες τὰς αὐτῶν ψυχὰς εἰς τὰς τῶν μακάρων νήσους ἰέναι, καὶ μηκέτι κρίνεσθαι ἢ καίεσθαι πυρί. καὶ διέμειναν ἕως τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραὰμ ταῦτα. ἀλλὰ καὶ ὁ σοφώτατος Σοφοκλῆς διέθετο ταῦτα.

εἷς ταῖς ἀληθείαισιν εἷς ἐστὶ θεὸς,
ὃς οὐρανόν τ' ἔτευξε καὶ γαῖαν μακρὰν,
πόντου τε χαροπὸν οἶδμα, κἀνέμων βίας.
θνητοὶ δὲ πολλοὶ καρδίᾳ πλανώμενοι
ἱδρυσάμεσθα πημάτων παραψυχὴν
θεῶν ἀγάλματ' ἐκ λίθων τε καὶ ξύλων,
ἢ χρυσοτεύκτων ἢ ἐλεφαντίνων τύπους.
θυσίας τε τούτοις, καὶ καλὰς πανηγύρεις
τεύχοντες ἡμᾶς εὐσεβεῖν νομίζομεν.

Μοναρχίαν γὰρ ἔδοξε δοξάζειν ὁ αὐτὸς Σοφοκλῆς. Ἴωνες δὲ οἱ ἐκ τοῦ Ἰωῦς τῶν Ἑλλήνων ἀρχηγοὶ γεγονότες τοῖς ξοάνοις προσεκύνουν, οἷς τισι μέμφεται Χαιρωνεύς ὁ Πλούταρχος ὡς πλάνην ἀγαλμάτων τινῶν εἰσάγουσι τοὺς κατ' οὐρανὸν φωστῆρας θεοποιούμενοι, τὸν ἥλιον καὶ τὴν σελήνην, ὡς ἡ τῶν Αἰγυπτίων θεογονία περιέχει. αὐτοὺς γάρ λέγει τὸν σύμπαντα κόσμον διοικεῖν καὶ τρέφειν αὐξάνοντας τὰ πάντα τῇ τριμερεῖ κινήσει τῶν πέντε πλανήτων, καὶ τῆς λοιπῆς ἀστροθεσίας κατὰ γένεσιν καὶ ἀστέρας.

Οἱ Χαλδαῖοι πρῶτοι ἀνηγόρευσαν ἑαυτοὺς βασιλεῖς. ὧν πρῶτος Εὔηχος ὁ παρ' ἡμῖν Νεβρὼδ ἐβασίλευσεν.

Βασιλεῖς Χαλδαίων.

Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	α	Εὔηχος	ἔτη ς.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	β	Χομάσβολος	ἔτη ζ.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	γ	Πῶρος	ἔτη λε.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	δ	Νεχώβης	ἔτη μγ.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	ε	Ἄβιος	ἔτη μη.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	ς	Ονίβαλλος	ἔτη μ.
Χαλδαίων ἐβασίλευσεν	ζ	Ζίνζιρος	ἔτη με.

Διεδέξαντο δὲ Χαλδαίων βασιλείαν Ἄραβες ἐπὶ ἔτη σιε βασιλεῖς ς. ὧν ὁ χρόνος ὑποτέτακται.

Ἀράβων βασιλεῖς οἱ μετὰ τοὺς τῶν Χαλδαίων.

Ἀράβων ἐβασίλευσεν	α	Μαρδοκέντης	ἔτη με.
Ἀράβων ἐβασίλευσεν	β	Σισιμάδακος	ἔτη κη.
Ἀράβων ἐβασίλευσεν	γ	Γάβιος	ἔτη λζ.
Ἀράβων ἐβασίλευσεν	δ	Πάραννος	ἔτη μ.
Ἀράβων ἐβασίλευσεν	ε	Ναβόνναβος	ἔτη κε.
Ἀράβων ἐβασίλευσεν	ς	. . . . .	ἔτη μα.

Ἡ δὲ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων ὧδε ἔληξεν. ταύτην Ἀσσυρίων μα διεδέξαντο βασιλεῖς ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου, ἕως τοῦ μα Μακοσκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλου, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἱστορικῶν Πολύβιος, καὶ Διόδωρος, Κεφαλλίων τε, καὶ Κάστωρ, καὶ Θάλλος, καὶ ἕτεροι.

Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγύπτου δυναστῶν.

Πρώτη δυναστεία βασιλέων η.

Μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους πρώτην δυναστείαν καταριθμοῦσι βασιλέων η.

Α ὧν πρῶτος γέγονε Μήνης, ὃς διασήμως αὐτῶν ἡγήσατο. ἀφ' οὗ τοὺς ἐξ ἑκάστου γένους βασιλεύσαντας ἀναγραψαμένων ἡ διαδοχὴ τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον. Μήνης Θεινίτης, καὶ οἱ τούτων ἀπόγονοι ιζ (ἐν ἄλλῳ δὲ Ζ) ὃν Ἡρόδοτος Μῆνα ὠνόμασεν, ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ξ. οὗτος ὑπερόριον στρατείαν ἐποιήσατο, καὶ ἔνδοξος ἐκρίθη. ὑπὸ δὲ Ἱπποποτάμου ἡρπάσθη.

Β Ἄθωθις ὁ τούτου υἱὸς ἦρξεν ἔτεσι κζ, καὶ τὰ ἐν Μέμφει βασίλεια ᾠκοδόμησεν. ἰατρικήν τε ἐξήσκησεν, καὶ βίβλους ἀνατομικὰς συνέγραψεν.

Γ Κερκένης ὁ τούτου υἱὸς ἔτη λθ.

Δ Οὐενέφρης ἔτη μβ. ἐφ' οὗ λιμὸς κατέσχε τὴν χώραν, ὃς καὶ τὰς Πυραμίδας τὰς περὶ Κοχώνην ἤγειρεν.

Ε Οὐσαφαὴς ἔτη ε.

ς Νιεβὴς ἔτη κς.

Ζ Σεμέμψης ἔτη ιη. ἐφ' οὗ πολλὰ παράσημα ἐγένετο, καὶ μεγίστη φθορά.

Η Οὐβιένθης ἔτη κς.

οἱ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σιβ.

Δευτέρα δυναστεία βασιλέων θ.

Πρώτου Βώχου. ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστιν ἐγένετο, καὶ πολλοὶ ἀπώλοντο. μεθ' ὃν καὶ Β Χοὸς, ὅτε ὁ Ἆπις, καὶ ὁ Μνεῦις, ἀλλὰ καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος θεοὶ ἐνομίσθησαν. Γ Βίοφις. ἐφ' οὗ ἐκρίθη καὶ τὰς γυναῖκας γέρας βασιλείας ἔχειν. καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τρεῖς, ἐφ' ὧν οὐδὲν παράσημον ἐγένετο. Ἐπὶ δὲ τοῦ ἑβδόμου μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον ἡμέραις ια ῥυῆναι.

Η Σέσωχρις ἔτη μη. ὃς ὕψος εἶχε πηχῶν ε, πλάτος γ.

Θ Χενέρης ἔτη λ. ὁμοῦ ἔτη τβ. ὁμοῦ πρώτης καὶ δευτέρας δυναστείας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη φνε.

Τρίτη δυναστεία Μεμφιτῶν, βασιλέων η.

Α Νεχέρωχις. ἐφ' οὗ Λίβυες ἀπέστησαν Αἰγυπτίων, καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον αὐξηθείσης, διὰ δέος ἑαυτοὺς παρέδοσαν. Μεθ' ὃν Σέσορθος, ὃς Ἀσκληπιὸς παρ' Αἰγυπτίοις ἐκλήθη διὰ τὴν ἰατρικήν. Οὗτος καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομὴν εὕρατο. ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη. οἱ δὲ λοιποὶ ἓξ οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ἔπραξαν, οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσι ρϘη.

Τετάρτη δυναστεία βασιλέων ιζ Μεμφιτῶν συγγενείας ἑτέρας.

Ὧν τρίτος Σοῦφις ὁ τὴν μεγίστην Πυραμίδα ἐγείρας, ἥν φησιν Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι ὃς καὶ ὑπερόπτης

ρόπης εἰς θεοὺς γέγονεν, ὡς μετανοήσαντα αὐτὸν τὴν ἱερὰν συγγράψαι βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα Αἰγύπτιοι περιέπουσι. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ἀνεγράφη. οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσι υμη. ὁμοῦ τῶν δ δυναστειῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ͵α ρϙε.

Πέμπτη δυναστεία βασιλέων τριάκοντα ἑνὸς ἐξ Ἐλεφαντίνης.

Ὧν πρῶτος Θώης. οὗτος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ἀνῃρέθη. ὁ δὲ δ Ἀφίωψ ἑξαέτης ἀρξάμενος ἐβασίλευσε μέχρις ἐτῶν ρ. γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις ͵α ρϙε ἔτεσι τῶν δ δυναστειῶν ͵α σϙε.

Ἕκτη δυναστεία.

Γυνὴ Νίτωκρις ἐβασίλευσε τῶν κατ' αὐτὴν γεννικωτάτη, καὶ εὐμορφοτάτη, ξανθήτε τὴν χρόαν ὑπάρξασα, ἣ καὶ λέγεται τὴν τρίτην πυραμίδα ᾠκοδομηκέναι. οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη σγ. γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις ͵α σϙε τῶν ε δυναστειῶν ἔτη ͵α υϙη.

Ἑβδόμη δυναστεία.

Ἑβδόμη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων πέντε. οἳ ἐβασίλευσαν ἡμέρας οε.

Ὀγδόη δυναστεία.

Ὀγδόη δυναστεία Μεμφιτῶν βασιλέων ιθ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρ. γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις, ἔτη ͵α φϙη τῶν ὀκτὼ δυναστειῶν.

Ἐνάτη δυναστεία.

Ἐνάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν βασιλέων δ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρ, ὧν πρῶτος Ἀχθὸς δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο. ὕστερον μανίᾳ περιέπεσεν, καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.

Δεκάτη δυναστεία.

Δεκάτη δυναστεία Ἡρακλεοπολιτῶν, βασιλέων ιθ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπε.

Ἑνδεκάτη δυναστεία.

Ἑνδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ιϛ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ. μεθ' οὓς Ἀμμενέμης ἔτη ιϛ. μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον καταγήοχεν ὁ Μανεθῶ. ὁμοῦ βασιλεῖς ρμβ, ἔτη ͵βτ, ἡμέραι οθ.

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ. Δωδεκάτη δυναστεία.

Δωδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ζ, ὧν πρῶτος Σεσόγχωρις Ἀμμενέμου υἱὸς ἔτη μϛ.
B Ἀμμενέμης ἔτη λη. ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνῃρέθη.
Γ Σέσωστρις ἔτη μη. ὃς λέγεται γεγονέναι πηχῶν δ, παλαιστῶν γ, δακτύλων β. ὃς πᾶσαν ἐχειρώσατο τὴν Ἀσίαν ἐν ἐνιαυτοῖς ἐννέα, καὶ τῆς Εὐρώπης τὰ μέχρι θαλάσσης πανταχόσε μνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἐθνῶν καταχέσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγεννέσι γυναικῶν μόρια ταῖς στήλαις ἐγχαράσσων, ὡς καὶ ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων μετὰ Ὄσιριν νομισθῆναι.
Δ Μεθ' ὃν Λάβαρις ἔτη η. ὃς τὸν ἐν Ἀρσενοΐτῃ λαβύρινθον ἑαυτῷ τάφον κατεσκεύασεν.
οἱ δὲ τούτου διάδοχοι ἐπὶ ἔτη μβ. οἱ πάντες ἐβασίλευσαν ἔτη σμε.

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία.

Τρισκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ξ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη υνγ.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη δυναστεία Ξοϊτῶν, βασιλέων οϛ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπδ.

πεντεκαιδεκάτη δυναστεία.

Πεντεκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν βασιλέων, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη σν.

ἑξκαιδεκάτη δυναστεία.

Ἑξκαιδεκάτη δυναστεία Θηβαῖοι βασιλεῖς πέντε, οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη ϛϙ.

ἑπτακαι-

ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία.

Επτακαιδεκάτη δυναστεία ποιμένες ἦσαν φοίνικες ξένοι βασιλεῖς, οἳ καὶ Μέμφιν εἷλον.
Α ὧν πρῶτος Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαΐτης νόμος ἐκλήθη, οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθροΐτῃ νόμῳ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.
Β Ανῶν ἔτη μγ.
Γ Αφωφις ἔτη ιδ.
Δ Μεθ' ὃν Ανχλης ἔτη λ. ὁμοῦ ἔτη ργ. κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεῖς Ιωσὴφ δείκνυται.

ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ιϛ.

α ὧν πρῶτος Αμωσις ἔτη κε.
β Χεβρὼν δεύτερος ἔτη ιγ.
γ Αμένωφις ἔτη κα.
δ Μιφρὶς ἔτη ιβ.
ε Μισφραγμούθωσις ἔτη κϛ. ὁμοῦ ἀπὸ Αμώσιος τοῦ πρώτου τῆς προκειμένης ιη δυναστείας, ἕως Μισφραγμουθώσεως ἀρχῆς, ἔτη γίνονται οα. βασιλεῖς ε.
ϛ Τούθμωσις ἔτη θ.
ζ Αμένωφις ἔτη λα. οὗτος ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος καὶ φθεγγόμενος λίθος.
η Ωρος ἔτη λϛ (ἐν ἄλλῳ λη.)
θ Αχενχέρσης ἔτη ιβ.
ι Αθωρις ἔτη λθ. (θ.)
ια Χενχέρης ἔτη ιϛ. κατὰ τοῦτον Μωϋσῆς τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τῶν Ιουδαίων ἡγήσατο.
ιβ Αχέρρης ἔτη η.
ιγ Χερρῆς, ἔτη ιε.
ιδ Αρμαῒς, ὁ καὶ Δαναὸς, ἔτη ε. μεθ' ἃ ἔτη τῆς Αἰγύπτου ἐκπεσὼν, καὶ φεύγων τὸν ἀδελφὸν Αἴγυπτον, εἰς τὴν Ελλάδα ἀφικνεῖται, κρατήσας τε τοῦ Αργους βασιλεύει Αργείων.
ιε Αμμεσῆς, ὁ καὶ Αἴγυπτος, ἔτη ξη.
ιϛ Μένωφις ἔτη μ. ὁμοῦ τμη. (σϟζ.)

Εννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ε Διοσπολιτῶν.

α Σέθως ἔτη νε.
β Ράψης ἔτη ξϛ.
γ Αμένωφθις ἔτη μ.
δ Αμμενέμμης ἔτη κϛ.
ε Θούωρις ὁ παρ' Ομήρῳ καλούμενος Πολύβους Αλκάνδρας ἀνὴρ, ἐφ' οὗ τὸ Ιλιον ἑάλω, ἔτη ζ. ὁμοῦ ἔτη ρϟδ.
ἐπὶ τὸ τέλος αὐτὸ β τόμου Μανεθῶ βασιλέων ων, ἐτῶν αρκα.

ΤΡΙΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ.

εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ οἱ ἐβασίλευσαν ἔτη ροη.

α Σμένδης ἔτη κϛ.
β Ψουσέννης ἔτη μα.
γ Νεφερχένης ἔτη δ.
δ Αμένωφθις ἔτη θ.
ε Οσόχωρ ἔτη ϛ.
ϛ Ψινάχης ἔτη θ.
ζ Ψουσέννης ἔτη λε. ὁμοῦ ἔτη ρλ.

εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβαστιτῶν, βασιλέων γ.

α Σεσόγχωσις ἔτη κα.
β Οσόρθων ἔτη ιε.
γ Τακέλλωθις ἔτη ιγ. ὁμοῦ ἔτη μθ.

εἰκοστὴ τρίτη δυναστεία Τανιτῶν βασιλέων γ.

α Πετουβάστης ἔτη κα. μεθ' ὃν
β Οσόρθων ἔτη θ, ὃν Ηρακλέα Αἰγύπτιοι ἐκάλεσαν.
γ Ψαμμοῦς ἔτη ι. ὁμοῦ ἔτη μδ.

εἰκοστὴ

εἰκοστὴ τετάρτη δυναστεία.

Βόκχωρις Σαΐτης ἔτη μδ. ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγξατο. ὁμοῦ ἔτη μδ.

εἰκοστὴ πέμπτη δυναστεία Αἰθιόπων, βασιλέων γ.

α Σαββακῶν. ὃς αἰχμάλωτον Βόκχωριν ἑλὼν ἔκαυσε ζῶντα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ.
β Σεύηχος υἱὸς ἔτη ιβ.
γ Τάρακος ἔτη κ. ὁμοῦ ἔτη μδ.

κϛ δυναστεία Σαϊτῶν, βασιλέων θ.

α Αμμερὴς Αἰθίοψ ἔτη ιβ.
β Στεφανάθις ἔτη ζ.
γ Νεχεψῶς ἔτη ϛ.
δ Νεχαὼ ἔτη η.
ε Ψαμμίτιχος ἔτη με.
ϛ Νεχαὼ δεύτερος ἔτη ϛ. Οὗτος εἷλε τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰωαχὰζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγεν.
ζ Ψάμμουθις ἕτερος, ὁ καὶ Ψαμμίτιχος, ἔτη ιζ.
η Οὐαφρῆς ἔτη κε. ᾧ προσέφυγον, ἁλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων Ἱερουσαλὴμ, οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι.
θ Αμωσις ἔτη μβ. ὁμοῦ ἔτη ρξγ [ρξη.]

εἰκοστὴ ἑβδόμη δυναστεία Περσῶν, βασιλέων η.

α Καμβύσης ἔτει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη γ.
β Μάγοι μῆνας ζ.
γ Δαρεῖος ἔτη λϛ.
δ Ξέρξης ὁ Δαρείου ἔτη κα.
ε Ἀρταξέρξης ὁ μακρόχειρ ἔτη μ.
ϛ Ξέρξης ὁ δεύτερος μῆνας β.
ζ Σογδιανὸς μῆνας ζ.
η Δαρεῖος ὁ Ξέρξου ἔτη ιθ. ὁμοῦ ἔτη ρκ. μῆνες δ.

εἰκοστὴ ὀγδόη δυναστεία.

Ἀμυρταῖος Σαΐτης ἔτη ϛ.

εἰκοστὴ ἐνάτη δυναστεία Μενδήσιοι, βασιλεῖς δ.

α Νεφερίτης ἔτη ϛ.
β Ἀχωρις ἔτη ιγ.
γ Ψάμμουθις ἔτη α.
δ Νεφερίτης μῆνας δ.
ε Μοῦθις ἔτος α. ὁμοῦ ἔτη κα, καὶ μῆνες δ.

τριακοστὴ δυναστεία Σεβεννυτῶν, βασιλέων γ.

α Νεκτάνεβις ἔτη ι.
β Τέως ἔτη β.
γ Νεκτανεβὸς ἔτη η. Ὁμοῦ ἔτη κ.

τριακοστὴ πρώτη δυναστεία Περσῶν βασιλέων γ.

α Ὦχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ Περσῶν βασιλείας κρατεῖ Αἰγύπτου ἔτη ϛ.
β μεθ' ὃν Ἀρσης Ὤχου ἔτη δ.
γ μεθ' ὃν Δαρεῖος ἔτη ϛ. ὃν Ἀλέξανδρος καθεῖλεν.
ταῦτα ἐκ τρίτου τόμου Μανεθῶ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

ὁ πρῶτος οἰκήσας τὴν Μεστραίαν χώραν, ἤτοι Αἴγυπτον, Μεστραῒμ ἐβασίλευσεν ἐν αὐτῇ τῇ Μεστραίᾳ.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν α Μεστραῒμ ὁ καὶ Μήνης ἔτη λε.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	β	Κόδρους	ξγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	γ	Ἀρίσταρχος	λδ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	δ	Σπάνιος	λς.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ε	ἀνεπίγραφος	οβ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ς	ἀνεπίγραφος	....
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ζ	Σέραπις	κγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	η	Σεσόγχωσις	μθ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	θ	Ἀμενεμῆς	κθ.

Ἀπολλόδωρος χρονικὸς ἄλλην Αἰγυπτίων τῶν Θηβαίων λεγομένων βασιλείαν ἀνεγράψατο βασιλέων λη, ἐτῶν ͵αος. ὧν τὴν γνῶσιν, φησὶν, ὁ Ἐρατοσθένης λαβὼν Αἰγυπτιακοῖς ὑπομνήμασι, καὶ ὀνόμασι κατὰ πρόσταξιν βασιλικὴν τῇ Ἑλλάδι φωνῇ παρέφρασεν οὕτως.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων βασιλεῖς τῶν μετὰ α ρχδ ἔτη τῆς διασπορᾶς λα βασιλέων πρῶτος ἐβασίλευσεν Μήνης Θηβινίτης Θηβαῖος, ὃς ἑρμηνεύεται Διόνιος, ἔτη ξβ.
Θηβαίων ἐβασίλευσεν δεύτερος Ἀθώθης υἱὸς Μίνεως ἔτη νθ. οὗτος ἑρμηνεύεται Ἑρμογένης.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε τρίτος Ἀθώθης ὁμώνυμος ἔτη λβ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ι	Ἄμωσις	ἔτη β
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ια	Ἀκεσέφθρης	ιγ
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιβ	Ἀχωρεὺς	θ
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιγ	Ἀμιΰσης	δ
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιδ	Χαμόις	κς.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιε	Ἀμεσίσης	ξε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ις	. . . .	
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιζ	Οὐσῆ	ν.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ιη	Ῥαμεσῆς	κθ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	δ	Διαβιῆς υἱὸς Ἀθώθεως, ὃς ἑρμηνεύεται Φιλέταιρος,	ἔτη ιθ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ε	Πεμφῶς υἱὸς Ἀθώθου, ὅ ἐστιν Ἡρακλείδης,	ἔτη ιη.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ς	Τοιγάραμος ἄμαχος χειρὶ Μεμφίτης, ὃ ἑρμηνεύεται Τίσανδρος,	ἔτη οθ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ζ	Στοῖχος υἱὸς αὐτοῦ, ὅ ἐστιν Ἄρης ἀναίσθητος,	ἔτη ς.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	η	Γοσορμίης, ὅ ἐστιν αἴτησις παντὸς,	ἔτη λ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	θ	Μάρης υἱὸς αὐτοῦ, ὅ ἐστιν Ἡλιόδωρος,	ἔτη κς.

Παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν ις δυναστεία, καθ᾽ ἣν ἐβασίλευσαν Θηβαῖοι ἔτη ρξ. ἔν τισι δὲ ἀντιγράφοις ρϘ.
Τὴν τῶν Ἀράβων βασιλείαν τὴν μετὰ τὴν Χαλδαίων διεδέξαντο Ἀσσυρίων βασιλεῖς διαρκέσαντες ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Βήλου ἕως τοῦ Θώνου Κονκολέρου τοῦ καὶ Σαρδαναπάλου.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	α	Βῆλος	ἔτη νε.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	β	Νίνος	ἔτη νβ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	γ	Σεμίραμις	ἔτη μβ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	δ	Νινύας, ὁ καὶ Ζάμης, υἱὸς Νίνου καὶ Σεμιράμεως,	ἔτη λη.

Νίνου Ἀσσυρίων βασιλεύοντος Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιε Μιάμων ἔτη ιδ.
Νίνου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τεσσαρακοστὸν τρίτον ἄγοντος ἔτος τῆς βασιλείας, γεννᾶται Ἀβραάμ. κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους παρ᾽ Αἰγυπτίοις ἑκκαιδεκάτη δυναστεία, καθ᾽ ἣν ἐβασίλευον Θηβαῖοι.

Σικυωνίων βασιλεῖς πῶς καὶ πόθεν ἤρξαντο.

Αἱ παρ᾽ Ἕλλησιν ἀρχαιολογίαι πᾶσαι μὲν ἀσύμφωνοι φέρονται παρὰ τοῖς ἀλλαξαμένοις αὐτὰς ἱστορικοῖς. ἐξαιρέτως

τως δὲ οἱ περὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. Τούτω πρώτη καὶ πάντων παλαιοτάτη ἀναγράφεται Σικυωνίων ἀρχή, ἧς πρῶτος ἡγήσατο Αἰγιαλεύς. ἀφ' οὗ καὶ Αἰγιάλεια, ἡ νῦν Πελοπόννησος, τὸ πρὶν ἐκαλεῖτο. Σικυωνίων βασιλεία ἔτη ϡξζ, καὶ ἱερεῖς ς.

Τῷ ͵Γσλϛ ἔτει τοῦ κόσμου, ἐν τῷ Ναχὼρ, ἡ Σικυωνίων βασιλεία ἤρξατο, ἀπὸ πρώτου βασιλέως Αἰγιαλέως, ἕως κς βασιλέως Ζευξίππου, ἐπὶ ἔτη διαρκέσασα ϡξζ. μεθ' οὓς ἄρχοντες ἱερεῖς ς ἔτη λγ. Ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη ᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος καὶ ἕτεροι ἔγραψαν.

ΚΑΣΤΟΡΟΣ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων.

„ Παρατίθεμαι δὲ καὶ τοὺς Σικυῶνος βασιλεύσαντας ἀρξαμένους μὲν ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, „ λήγοντας δὲ ἐπὶ Ζεύξιππον. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέσχον ἐτῶν χρόνον ϡνθ. Μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστά- „ θησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνείου. Οὗτοι δὲ ἱεράτευσαν ἔτη λγ. μεθ' οὓς κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομεί- „ νας τὴν δαπάνην ἔφυγεν.

Σικυώνιοι ἐλέγοντο ἀπὸ Σικυῶνος.

Πάντων μὲν Ἑλλήνων παλαιότατοι τοῖς χρόνοις ἀναγράφονται Σικυώνιοι βασιλεῖς, οἱ Σικυῶνος ἡγησάμενοι. ὧν πρῶτος ἦρξεν Αἰγιαλεὺς κατὰ Βῆλον καὶ Νίνον γεγονὼς τοὺς πρῶτον Ἀσσυρίων βασιλεῦσαι, καὶ τῆς Ἀσίας μνημονευομένους, ὑφ' οὗ Αἰγιάλεια τὸ πρὶν, ἡ νῦν Πελοπόννησος, ἐκαλεῖτο.

Περὶ τῶν Σικυῶνος βασιλέων ἐν ἐπιτόμῳ.

Εἰσὶν οἱ Σικυῶνος βασιλεῖς κατὰ τὴν τοῦ χρονογράφου Κάστορος ἔκθεσιν ὧδε.

Πρῶτος Αἰγιαλεὺς ἔτη νβ. οὗτος λέγεται βασιλεῦσαι Σικυῶνος κατὰ τὸ ιε ἔτος Βήλου τοῦ πρώτου τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς ἡγησαμένου, ὃν Ποσειδῶνος υἱὸν εἶναι, καὶ Λιβύης μυθεύουσι.

δεύτερος Εὔρωψ — ἔτη με.
τρίτος .... — ἔτη ....
τέταρτος Πέλοψ — ἔτη κε.
Ὑφ' οὗ Πελοπόννησος ἐκλήθη.
πέμπτος Θελξίων — ἔτη νβ.
ἕκτος ....γυδρος — ἔτη λδ.
ἕβδομος Θουρίμαχος — ἔτη με.
Κατὰ τοῦτον Ἀργείων πρῶτος βασιλεὺς Ἴναχος.
ὄγδοος Λεύκιππος — ἔτη νγ.
ἔννατος Μεσσάπος — ἔτη μζ.
Κατὰ τοῦτον συνίσταται ἄρξας τῆς Αἰγύπτου Ἰωσὴφ, ὁ παρ' Ἑβραίοις μνημονευόμενος.
δέκατος Ἔρατος — ἔτη μς.
ἑνδέκατος Πλημναῖος — ἔτη μη.
δωδέκατος Ὀρθόπολις — ἔτη ξγ.
τρισκαιδέκατος Μαραθώνιος — ἔτη λ.
Κατὰ τοῦτον πρῶτος τῆς Ἀττικῆς ἐβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυής.
τεσσαρεσκαιδέκατος Μάραθος — ἔτη η.
Κατὰ τοῦτον συνίσταται τῆς ἀπ' Αἰγύπτου πορείας τῶν Ἑβραίων ἡγησάμενος Μωϋσῆς, ὡς κατὰ καιρὸν δειχθήσεται.
πεντεκαιδέκατος Ἐχυρεὺς — ἔτη νε.
Κατὰ τοῦτον Ἀργείων βασιλεύει Δαναός.
ἑκκαιδέκατος Κόραξ — ἔτη λ.
ἑπτακαιδέκατος * Ἐπωπεὺς — ἔτη λε.
ὀκτωκαιδέκατος Λαομέδων — ἔτη μ.
ἐννεακαιδέκατος Σικυὼν — ἔτη με.
Κατὰ τοῦτον οἱ Ἀργείων βασιλεῖς ἐπαύσαντο διαρκέσαντες ἔτεσι φμ.
εἰκοστὸς Πόλυβος — ἔτη μ.
εἰκοστὸς πρῶτος Ἴναχος — ἔτη μ.
εἰκοστὸς δεύτερος Φαίστος — ἔτη η.
εἰκοστὸς τρίτος Ἄδαρτος (Ἄδραστος) — ἔτη δ.
εἰκοστὸς τέταρτος Πολυφείδης — ἔτη λα.
Κατὰ τοῦτον Ἴλιον ἥλω.
εἰκοστὸς πέμπτος Πελασγὼν (Πελασγὸς) — ἔτη η.
Κατὰ τοῦτον Αἰνείας Λατίνων ἐβασίλευσεν.
εἰκοστὸς ἕκτος Ζεύξιππος — ἔτη λα.
Ὁμοῦ γίνονται Σικυῶνος βασιλεῖς οἱ πάντες κς. Βασιλεύουσι δὲ χρόνον ἐτῶν ϡνθ.

Μετὰ Ζεύξιππον βασιλεῖς μὲν οὐκέτι, ἱερεῖς δὲ τοῦ Καρνείου. ὧν πρῶτος ἱεράσατο Ἀρχέλαος — ἔτος α.
δεύτερος Αὐτομέδων — ἔτος α.
τρίτος Θεόκλυτος — ἔτη δ.

τέταρ-

τέταρτος Εὐνέος	ἔτη ϛ.
πέμπτος Θεόνομος	ἔτη θ.
ἕκτος Ἀμφιγύης	ἔτη ιγ.
ἕβδομος Χαρίδημος τελευταῖος	ἔτος α.

οὗτος οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἔφυγεν. ἀφ' οὗ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη τνα.

ὁμοῦ Σικυωνίων βασιλέων τε καὶ ἱερέων — ἔτη ϡϙη,

Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τῆς γεννήσεως Ἀβραὰμ, ἔτη ,Γρπδ.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος ὢν τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ἐτράφη, καὶ τῆς παρ' αὐτοῖς ἀστρολογίας καὶ λοιπῆς μετέσχε σοφίας, θεοφιλὴς δὲ ὢν, καὶ τοῖς κτίσμασι τὸν νοῦν ἑαυτοῦ μὴ καταδεξάμενος ἐᾶσαι ἐνδιατρίβειν, ἀλλὰ ἐπὶ τὸν δημιουργὸν ἐκ τῆς τῶν κτισμάτων ἀναχθεὶς καλλονῆς, θείας ἐλλάμψεως ἠξιώθη ἔτι διατρίβων ἐν τῇ πατρίδι.

Ἀρχὴ τοῦ μα Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις. Ἰωβὴλ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς. ὡς εἶναι κατ' αὐτοὺς ἐπὶ με ἔτους Ἀβραὰμ, ἔτη ,Βν.

Κατὰ τοὺς ο. Τὰ μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη ,Βσμβ. Τὰ δὲ ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ α ἔτος Ἀβραὰμ, ἔτη ϡμβ. Τὰ πάντα ἔτη ,Γρπδ.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκόν. ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη ,αχνϛ, ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ α ἔτος Ἀβραὰμ, ἔτη σϙβ. Τὰ πάντα ἔτη ,αϡμη.

Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκόν. ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη ,ατζ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ α ἔτος Ἀβραὰμ, ἔτη ϡμβ. ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη ,Βσμθ.

Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ καταξιοῦται κατὰ τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην ἐπαγγελίαν. ἀπὸ δὲ οε ἔτους αὐτοῦ Ἀβραὰμ, ἐπὶ Μωϋσέα (ἤγουν π ἔτους τῆς ἐκείνου ἡλικίας κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους) ἔτη τυγχάνει υλ, ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων. „Διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη υλ γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ. καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνᾴδει, λέγων. ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατῴκησαν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, αὐτοὶ, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔτη υλ.

Τῷ πϛ ἔτει Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγὰρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαὴλ, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν γένος. οἱ δὲ αὐτοὶ εἰσιν Ἀγαρηνοὶ, οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι.

Περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν πέντε πόλεων.

Πῦρ κατὰ τῆς Πενταπόλεως ὑετίζει θεὸς, καὶ ἀναλίσκει μὲν ἐξ αὐτῆς ἅπαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, διαφθείρει δὲ καὶ αὐτὸ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς, καὶ τῆς περικειμένης θαλάσσης νεκροῦται τὰ ὕδατα.

Ἀφρικανοῦ περὶ τοῦ αὐτοῦ.

„Λιμοῦ κατασχόντος τὴν γῆν τὴν Χαννῖτιδα, κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον Ἀβραάμ. δεδιὼς δὲ, μὴ διὰ τὸ κάλλος γυναικὸς ἀναιρεθῇ, ἀδελφὸς εἶναι σκήπτεται. ἐπαινεθεῖσαν δὲ ἠγάγετο Φαραώ. οὕτω γὰρ Αἰγύπτιοι τοὺς βασιλέας ἑρμηνεύουσι. καὶ ὁ μὲν δίκας ἔτισε τῷ θεῷ. ὁ δὲ ἅμα τοῖς ἰδίοις Ἀβραὰμ ἤδη πλουτῶν ἀπηλλάττετο. Ἐν Χαναὰν διεπληκτίζοντο ποιμένες τοῦ τε Ἀβραὰμ, καὶ τοῦ Λώτ. καὶ δόξαντος αὐτοῖς, ἐχωρίσθησαν, ἑλομένου Λὼτ ἐν Σοδόμοις οἰκεῖν δι' ἀρετὴν καὶ κάλλος τῆς γῆς ἐχούσης πέντε πόλεις, Σόδομα, Γόμορρα, Ἀδαμα, Σεβωεὶμ, Σηγὼρ, καὶ τοσούτους βασιλέας. τούτοις οἱ πλησιόχωροι τέσσαρες βασιλεῖς Σύρων ἐπολέμησαν, ὧν ἡγεῖτο Χοδολλαγόμορ βασιλεὺς Αἰλάμ. συνέβαλλον δὲ παρὰ τὴν θάλασσαν τὴν ἁλυκὴν, ἣ καλεῖται νῦν θάλασσα νεκρά. ἐν ταύτῃ πλεῖστα τῶν θαυμασίων τεθέαμαι. ζῶον τε γὰρ οὐδὲν ἐκεῖνο τὸ ὕδωρ φέρει. καὶ νεκροὶ μὲν ὑποβρύχιοι φέρονται. ζῶντες δὲ οὐδ' ἂν ῥᾳδίως βαπτίσαιντο. λύχνοι μὲν καιόμενοι καὶ ἐπιφέρονται, σβεννύμενοι δὲ καταδύουσιν. ἐνταῦθα δὲ εἰσὶν αἱ ἀσφάλτου πηγαί. φέρει δὲ στυπτηρίαν καὶ ἅλα ὀλίγον τι τῶν ἄλλων διαφέροντα. πικρὰ τε χώρα ἐστὶ καὶ διαυγής. ἔνθα δ' ἂν καρπὸς εὑρεθῇ, καπνοῦ πλέον οὐδὲν εὑρίσκεται θολερωτάτου. τὸ δὲ ὕδωρ ἰᾶται τοὺς χρωμένους αὐτῷ. λήγει δὲ παντὶ ὕδατι πάσχον ἐναντία. εἰ δὲ μὴ Ἰορδάνην εἶχε τὸν ποταμὸν ὡς προφύλακα διατρέχοντα καὶ ἐπιπολὺ ἀντέχοντα, ἔληξεν ἂν θᾶττον, ἢ φαίνεται. ἔστι δὲ παρ' αὐτῇ πάμπολυ τοῦ βαλσάμου φυτόν. ὑπονοεῖται δὲ ἀνατετράφθαι ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τὴν τῶν περιοικούντων ἀσέβειαν.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιθ	Ραμεσσομενῆς	ἔτη ιε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ	Οὐσιμάρης	λα.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κα	Ραμεσήσεως	κγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κβ	Ραμεσσαμενῶς	ιθ.

Οὗτος πρῶτος Φαραὼ ἐν τῇ ἱερᾷ γραφῇ μνημονεύεται. Ἐπὶ τούτου ὁ πατριάρχης Ἀβραὰμ κατῆλθεν εἰς Αἴγυπτον.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κγ	Ραμεσσῆ Ἰουβασσῆ	ἔτη λθ.

Θηβαί-

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅	Ἀνωϋφὶς, ὅ ἐστιν υἱὸς ἐπίκοινος,	ἔτη ι̅θ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅α̅	Σιροῒς, ὅ ἐστιν υἱὸς Κόῤῥης, ὡς δὲ ἕτεροι, ἀβάσκαντος	ἔτη ι̅η̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅β̅	Χνοῦβος Χνεῦρος, ὅ ἐστι Χρύσης Χρύσου υἱὸς,	ἔτη κ̅ζ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅γ̅	Ραύωσις, ὅ ἐστιν ἀρχικράτωρ,	ἔτη ι̅γ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅δ̅	Αἰΰρης,	ἔτη ι̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅ε̅	Σαῶφις κωμαστὴς, κατὰ δὲ ἐνίους χρηματιστὴς,	ἔτη κ̅θ̅

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν β̅	Εὐρωψ.	ἔτη μ̅ε̅.

κατὰ τὸ κ̅ ἔτος Εὐρωπος τούτου τοῦ β̅ βασιλέως Σικυωνίων, ἤτοι Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. ἐκ τούτου φασί τινες τὴν Εὐρώπην προσαγορευθῆναι πᾶσαν Ἤπειρον ἑνὶ ὀνόματι, καὶ οὕτω μέχρι νῦν ὀνομάζεσθαι. τοῦτ' ἔστι τὴν ἀντικειμένην τῇ μεγάλῃ Ἀσίᾳ γῆν.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν γ̅	Τελχὶν	ἔτη κ̅θ̅.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν δ̅	Ἄπις	ἔτη μ̅ε̅.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ε̅	Θελξίων	ἔτη ν̅β̅.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ε̅	Ἄρειος	ἔτη λ̅
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ϛ̅	Ἀράλιος	ἔτη μ̅.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ζ̅	Ξέρξης	ἔτη λ̅.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν η̅	Ἀρμαμίθρης	ἔτη λ̅η̅.

ἔτος ρ̅ Ἀβραάμ. πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραὰμ ὁ τοῦ Θεοῦ λόγος φανεὶς ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν θεσπίζει. ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας. Τῷ Ἀβραὰμ παῖς γνήσιος γεννᾶται.
Σάῤῥα ἐτῶν ρ̅κ̅ζ̅ ἐτελεύτησε, καὶ ἐτάφη ἐν Χεβρῶν, ἣ νῦν Ἐλευθερόπολις καλεῖται, ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὃ ὠνήσατο Ἀβραάμ. Ἰσαὰκ ἔλαβε γυναῖκα Ρεβέκκαν θυγατέρα Φαθουήλ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε κ̅δ̅	Ραμεζσηὐαφρος	ἔτη κ̅θ̅.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσε κ̅ε̅	Κόγχαρος	ἔτη ε̅.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ εἰκοστοῦ πέμπτου βασιλεύσαντος Κογχάρεως τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ι̅ϛ̅ δυναστείας τοῦ κυνικοῦ γεγενημένου κύκλου παρὰ τῷ Μανεθῷ ἀπὸ τοῦ πρώτου βασιλέως καὶ οἰκιστοῦ Μεστρὲμ τῆς Αἰγύπτου, πληροῦνται ἔτη ψ̅ βασιλέων κ̅ε̅. καὶ διεδέξαντο Τανῖται βασιλεῖς δ̅, οἳ καὶ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἐπὶ τῆς ι̅ζ̅ δυναστείας ἔτη σ̅ν̅δ̅.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ̅ϛ̅	Σιλίτης	ἔτη ι̅θ̅.

πρῶτος τῶν ϛ̅, τῆς ι̅ζ̅ δυναστείας παρὰ Μανεθῷ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅ϛ̅	Σεναῶφις δεύτερος	ἔτη κ̅ζ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅ζ̅	Μόσχερις ἡλιόδοτος	ἔτη λ̅α̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅η̅	Μοῦσθις	ἔτη λ̅γ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ι̅θ̅	Πάμμος ἀρχόνδης	ἔτη ι̅γ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ̅	Ἀπαππῶος μέγιστος	ἔτη ρ̅.

Οὗτος, ὥς φασι, παρὰ ὥραν μίαν ἐβασίλευσεν ἔτη ρ̅.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ̅α̅	Ἐχεσκος ὁ Κάρας	ἔτος α̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ̅β̅	Νίτωκρις γυνὴ ἀντὶ τοῦ ἀνδρὸς, ὅ ἐστιν Ἀθηνᾶ νικηφόρος	ἔτη ϛ̅.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κ̅γ̅	Μυρταῖος Ἀμμωνόδοτος	ἔτη κ̅β̅.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	ϛ	Αἴγυδρος	ἔτη λδ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	ζ	Θουρίμαχος	ἔτη με.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	η	Λεύκιππος	ἔτη νγ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	θ	Μέσαππος	ἔτη μζ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	ι	Ερατος	ἔτη μϛ.

ἑξηκοστῷ ἔτει Ισαὰκ γίνονται δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς Ρεβέκκας. πρῶτος Ησαῦ ὁ καὶ Εδώμ. ἀφ' οὗ τὸ Ιδουμαίων ἔθνος. δεύτερος Ιακὼβ ὁ μετονομασθεὶς Ισραήλ. ἀφ' οὗ Ισραηλῖται, οἱ καὶ Ιουδαῖοι.
Τῶν Εβραίων Ιακὼβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς ἀρχῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ. καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ιζ.

Αφρικανοῦ.

Η ποιμενικὴ σκηνὴ τοῦ Ιακὼβ ἐν Εδέσσῃ σωζομένη κατὰ τοὺς χρόνους Αντωνίνου βασιλέως Ρώμης διεφθάρη κεραυνῷ.

Αφρικανοῦ.

οζ ἐτῶν λέγεται ἐλθεῖν τὸν Ιακὼβ εἰς Μεσοποταμίαν, ὡς ἐκ τῆς γραφῆς.

Αφρικανοῦ.

Τῷ πζ ἔτει τοῦ Ιακὼβ ἐγεννήθη Λευΐ.
Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρῆτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαι φασὶ κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἀνωτέρω ἱστορήσαμεν. Κάτ' ἄλλους ἐπὶ Νινύα ἐπισημήναμένους, ὅτι τε εἷς ἐστὶ τῶν λεγομένων Κουρήτων. καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβεὶς ἐτράφη, καὶ ὅτι νῆσος Κρήτη πρῶτον ἐξ αὐτοῦ προσηγορεύθη.

Αφρικανοῦ.

Ιακὼβ ἀπαρεσθεὶς τοῖς ὑπὸ Συμεὼν καὶ Λευΐ πραχθεῖσιν ἐν Σικίμοις, διὰ τὴν τῆς ἀδελφῆς φθορὰν εἰς τοὺς ἐπιχωρίους, θάψας ἐν Σικίμοις οὓς ἐφέρετο θεοὺς παρὰ τὴν πέτραν ὑπὸ τὴν θαυμασίαν τερέβινθον, ἥτις μέχρι νῦν εἰς τιμὴν τῶν πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων τιμᾶται, μετῆρεν εἰς Βεθήλ. Ταύτης παρὰ τὸ πρέμνον τῆς τερεβίνθου βωμὸς ἦν, ἐφ' ὃν τοὺς * ἐκ τινὰς ἀνέφερον ἐν ταῖς πανηγύρεσιν τῆς χώρας ἔνοικοι.

Αφρικανοῦ.

Απὸ Αδὰμ τοίνυν, ἐπὶ τὴν τελευτὴν Ιωσὴφ, καὶ τῆσδε βίβλου, γενεαὶ μὲν κγ, ἔτη δὲ ͵γφξγ.

Ασσυρίων βασιλεῖς.

Ασσυρίων ἐβασίλευσεν	θ	Βήλωχος	ἔτη λε.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν	ι	Βαλαῖος	ἔτη νβ.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν	ια	Σέθως	ἔτη λβ.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν	ιβ	Μάμυθος	ἔτη λ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κζ	Βαιὼν	ἔτη λθ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κη	Απαχνᾶς	ἔτη λϛ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κθ	Αφωφις	ἔτη ξα.

Τοῦτον λέγουσί τινες κληθῆναι Φαραῶ, καὶ τῷ δ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν Ιωσὴφ ἐλθεῖν εἰς Αἴγυπτον δοῦλον. οὗτος κατέστησε τὸν Ιωσὴφ κύριον Αἰγύπτου πάσης τῆς βασιλείας αὐτοῦ. ἡ δὲ θεία γραφὴ καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ Αβραὰμ βασιλέα Αἰγύπτου Φαραῶ καλεῖ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κδ	Θυοσιμάρης κραταιὸς, ὅ ἐστιν ἥλιος,	ἔτη ιβ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κε	Θύριλλος, ὅ ἐστιν αὐξήσας τὸ πάτριον κράτος,	ἔτη η.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κϛ	Σεμφρουκράτης, ὅ ἐστιν Ηρακλῆς Αρποκράτης,	ἔτη ιη.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	κζ	Χουθὴρ Ταῦρος τύραννος	ἔτη ζ.

Θηβαι-

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κη Μερῆς φιλόσοφος ἔτη ιβ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν κθ Χομοεφθὰ κόσμος φιλεύπης ἔτη ια.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λ Σκονιόσοχος τύραννος ἔτη ζ.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ια Πλημαναῖος ἔτη ν. κατὰ δὲ ἄλλους με.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιβ Ορθόπολις ἔτη ξγ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιγ Εχυρεὺς ἔτη νε.

Τῷ β ἔτει τοῦ λιμοῦ κατῆλθον οἱ ἀδελφοὶ τοῦ μὲν Ιωσὴφ λθ ἔτος, τοῦ δὲ Ιακὼβ ρκθ.
Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως πρώτου Ἀβραὰμ ἔτους, ,Γρπδ ἔτη. καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ, ἕως τέλους Ιωσὴφ, ἐν ᾧ καταλήγει χρόνῳ τῆς Γενέσεως ἡ βίβλος, ἤγουν τῷ ρι ἔτει τῆς ζωῆς Ιωσὴφ, ἔτη τξα. γίνονται οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τελευτῆς Ιωσὴφ, ἔτη ,Γφμε.

* * * * *

ἡ τῶν υλ ἀπαρίθμησις τῆς ἐν γῇ Χαναὰν παροικίας τοῦ Ισραὴλ καὶ ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τὴν πρὸς Ἀβραὰμ τοῦ θεοῦ πρόρρησιν κατὰ πάντας σὺν ἑρμηνεύσαντας καὶ ἰσορικοὺς ἀπὸ τοῦ ε καὶ ο ἔτους ἀριθμεῖται.

* * * * * * * *

Ασσυρίων βασιλεῖς.

Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιγ Αμάλιος ἔτη κη.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιδ Σφαῖρος ἔτη κβ.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιε Μάμυλος ἔτη λ.
Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ις Σπαρθέως ἔτη λ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λ Σέθως ἔτη ν.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λα Κηρτὸς ἔτη κθ. κατὰ Ἰώσηπον, κατὰ δὲ τὸν Μανεθῶ ἔτη μδ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λβ Ασὴθ ἔτη κ.
Οὗτος προσέθηκε τῷ ἐνιαυτῷ τὰς ἐπαγομένας, καὶ ἐπ᾽ αὐτοῦ, ὥς φασιν, ἐχρημάτισε τξε ἡμερῶν ὁ Αἰγυπτιακὸς ἐνιαυτὸς τξ μόνον ἡμερῶν πρὸ τούτου μετρούμενος. Ἐπὶ αὐτοῦ ὁ μόσχος θεοποιηθεὶς Ἆπις ἐκλήθη.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λγ Ἄμωσις, ὁ καὶ Τέθμωσις, ἔτη κβ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λα Πενταθυεὶς ἔτη ις.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λβ Σταμενεμῆς ἔτη κγ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λγ Σισοσιχερμῆς Ηρακλῆς κραταιὸς ἔτη νε.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λδ Μάρης ἔτη μγ.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν λε Σιφώασος, ὁ καὶ Ἑρμῆς υἱὸς Ἡφαίστου ἔτη ε.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιδ Μαραθώνιος ἔτη λ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιε Μαραθιος ἔτη κ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ις Κόραξ ἔτη λ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιζ Επωπεὺς ἔτη λβ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιη Λαομέδων ἔτη μγ.

Αργείων βασιλεῖς.

Δευτέρα μετὰ τὴν Σικυωνίων βασιλείαν κατὰ τὴν Εὐρώπην λέγεται γενέσθαι καὶ αὐτὴ ἀρχαιοτάτη ἡ τῶν Αργείων χρόνοις ὕστερον ὀνομαζομένων ἀπό τινος Αργου βασιλεύσαντος. Ταύτης πρῶτος Ιναχος ἐβασίλευσεν ἔτη ν. ἀφ᾽ οὗ ἡ χώρα πρῶτον Ιναχία ἐλέγετο, ἕως Αργου. ὁ δὲ χρόνος αὐτοῦ βασιλείας ἀσύμφωνος φέρεται παρ᾽ Ἕλλησι

Διὰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

διὰ τὴν ἀρχαιότητα καθάπερ τῶν λοιπῶν. ἔστι δὲ κατὰ τοὺς πολλοὺς ἀπὸ μὲν τοῦ πρώτου Ἰνάχου, ἕως τοῦ Σθενέλου, ἐτῶν υιγ. Τὸν δὲ Σθένελον Δαναὸς ἐκβαλὼν ἐκράτησε τοῦ Ἄργους, ὡς μαρτυροῦσι πάντες ἱστορικοὶ σὺν τοῖς ἀπογόνοις ἔτη ρξβ. Ὁμοῦ ἔτη φοε ἀπὸ Ἰνάχου, ἐπὶ Ἀκρίσιον πέμπτον ἀπὸ Δαναοῦ βασιλέως. Μετὰ δὲ Ἀκρίσιον ἔσχατον τῶν Δαναϊδῶν εἰς Μυκήνας μετετέθη ἡ βασιλεία τῶν Ἀργείων κατὰ Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως. καὶ διεδέξαντο τὴν βασιλείαν οἱ Πελοπίδαι. ὧν πρῶτος ἐβασίλευσε Πέλοψ. ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα Πελοπόννησος. Οὗτος Ὀλυμπίων προέστη. βασιλεύει δὲ ἔτη νγ. ἐν δὲ τοῖς πρὸ αὐτοῦ ἔτεσι διαφωνεῖται ἔτη κζ. κατὰ Οἰνόμαον ἴσως ὑπονοούμενα, μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς εἰς Μυκήνας μετὰ Ἀκρίσιον ἐπὶ Εὐρυσθέως. ὧν οἱ μὲν πρὸ Πέλοπος ἔτη φασὶ βασιλεῦσαι πγ. Οἱ δὲ μετὰ Πέλοπα ἔτη με. εἶτα Πελοπίδαι μετὰ Πέλοπα, Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης ἔτη ξε. Μεθ᾽ ὃν Ἀγαμέμνων Ἀτρέως ἐστὶ σὺν ἀδελφῷ Μενελάῳ, κατὰ μέν τινας λγ, κατὰ δὲ ἄλλους λ, ἢ καὶ κη. Αἴγισθος ζ, ἢ ιζ. Ὀρέστης Ἀγαμέμνονος υἱὸς, καὶ Πενθίλος, καὶ Κομήτης ἔτη νη, Ἡρακλειδῶν κάθοδος, οἱ Πελοπόννησον λαβόντες ἐκράτησαν. Μετ᾽ αὐτοὺς Πελοπίδαι ἔτη νη. ἀφ᾽ ἧς ἐπὶ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν, ἔτη ξ. ἀπὸ δὲ τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη ἀναγράφουσιν σξζ.

Ἀρχὴ βασιλείας Ἀργείων. ὧν ὁ πρῶτος βασιλεὺς Ἴναχος ἔτη νς ἐβασίλευσεν. Φορωνεὺς ἔτη ξ. Φορωνεὺς παῖς Ἰνάχου καὶ Νιόβης πρῶτος λέγεται νόμους, καὶ κριτήρια παρ᾽ Ἕλλησι θέσθαι. Φασὶ δέ τινες Νιόβην Φορωνέως εἶναι θυγατέρα. ὅπερ οὐκ ἀληθές.

Περὶ τῶν Ἀργείων βασιλέων ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

Μετὰ τοὺς Σικυωνίους ἡγησαμένους, εὖ ἂν ἔχοι καὶ τοὺς Ἀργείων βασιλεῖς ἐν ἐπιτομῇ διελθεῖν, καθὼς τὰ ἀκριβῆ τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν περιέχει. Μνημονεύει δὲ καὶ τούτων ὁ Κάστωρ ὧδέ πως γράφων.

Πρῶτος Ἴναχος, ἀφ᾽ οὗ Ἰναχία χώρα ἐκαλεῖτο,	ἔτη ν.
Βασιλεύει δὲ πρῶτος Ἴναχος Ἀργείων κατὰ Θρασύμαχον, ὃς ἕβδομος ἦν τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς.	
δεύτερος Φορωνεὺς	ἔτη ξ.
Κατὰ τοῦτον Ὤγυγος Ἐλευσῖνα ἔκτισε.	
τρίτος Ἆπις	ἔτη λε.
τέταρτος Ἄργος ὁ Διὸς καὶ Νιόβης. ἀφ᾽ οὗ ἡ χώρα μετωνομάσθη Ἀργεία	ἔτη ο.
πέμπτος Κρίασος	ἔτη νδ.
ἕκτος Φόρβας	ἔτη λε.
ἕβδομος Τριόπας	ἔτη μς.
ὄγδοος Κροτωπὸς	ἔτη κα.
ἔννατος Σθένελος	ἔτη ια.
Τοῦτον δὲ Δαναὸς ἐκβαλὼν ἐκράτησεν Ἄργους, καὶ οἱ τούτου ἀπόγονοι.	
δέκατος Δαναός	ἔτη ν.
ἑνδέκατος Λυγκεὺς	ἔτη μα.
δωδέκατος Ἄβας	ἔτη κγ.
τρισκαιδέκατος Προῖτος	ἔτη ιζ.
τεσσαρεσκαιδέκατος Ἀκρίσιος	ἔτη λα.
ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Ἀργείων ἀρχῆς	ἔτη φμε.

Μέχρι τούτων οἱ Δαναΐδαι. Μετὰ δὲ Ἀκρίσιον, εἰς Μυκήνας μετατεθείσης τῆς Ἀργείων ἀρχῆς κατὰ Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου, οἱ Πελοπίδαι διεδέξαντο. Βασιλεύει δὲ πρῶτος Πελοποννήσου Πέλοψ. Πέλοψ Ὀλυμπίων προέστη.

εἰς Μυκήνας μετατεθείσης τῆς Ἀργείων ἀρχῆς, μετὰ Ἀκρίσιον ἐβασίλευσεν Εὐρυσθεὺς	ἔτη με.
ἔπειτα οἱ Πελοπίδαι Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης,	ἔτη ξε.
Ἀγαμέμνων μετὰ τούτους	ἔτη λ.
Αἴγισθος	ἔτη ιζ. (ς.)
Ὀρέστης καὶ Τισαμενὸς, καὶ Πένθιλος, καὶ Κομήτης	ἔτη νη.
Μέχρις Ἡρακλειδῶν καθόδου ὅτε Πελοπόννησον εἷλον, ἐπὶ τὴν Ἰώνων ἀποικίαν	ἔτη ξ.
ἀπὸ δὲ τῆς Ἰώνων ἀποικίας, ἐπὶ Ὀλυμπιάδα πρώτην,	ἔτη σξζ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐβασίλευσε Κρής τις αὐτόχθων, ὃν ἕνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ᾽ οἷς Ζεὺς κρυφθεὶς ἀνετράφη, καὶ Κρήτης ἐτυράννησεν. ἐξ αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. τοὺς αὐτοὺς φασὶ Κούρητας κτίσαι πόλιν Κνωσσὸν ἐν Κρήτῃ καὶ ἱερὸν Κυβέλης. Ἄργος καὶ Σικυὼν πόλεις. [Πελοπόννησος.] ἡ θυγάτηρ Ἰνάχου Ἰὼ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ἶσις ὠνομάσθη, ἣν Αἰγύπτιοι σέβουσιν, Ἶσιν Φαρίαν καλοῦντες, διὰ τὸ πρώτως ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ παραγενέσθαι. Φασὶ δὲ αὐτὴν τινες γημαμένην Τηλεγόνῳ τὸν Ἔπαφον γεννῆσαι. Ἀπὸ Ἰνάχου ποταμὸς Ἴναχος ἐν Ἄργει ὠνομάσθη. καὶ ὁ Βόσπορος ἐπώνυμος τῆς Ἰοῦς. Κάσος καὶ Βῆλος Ἰνάχου παῖδες πρὸς τῷ Ὀρόντῃ ποταμῷ τὴν νῦν Ἀντιόχειαν τῆς Ἀσσυρίας πόλιν ἔκτισαν. Νιόβῃ γαμετῇ Ἰνάχου, μητρὶ δὲ Φορωνέως πρώτῃ γυναικῶν ἐμίγη Ζεὺς, ἐξ ἧς ἔσχεν Ἆπιν υἱὸν τὸν Σάραπιν. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους μυθεύονται Ἕλληνες μιγῆναι τὸν αἰσχρότατον Δία Ἰοῖ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου, ἣν καὶ βοῦν ἐποίησεν. ἀφ᾽ ἧς ὁ Βόσπορος ἐκλήθη. πᾶσα παρ᾽ Ἕλλησι θαυμαζομένη πρᾶξις ἀπὸ τῶν Ἰνάχου χρόνων, καὶ Φορωνέως εἰς τὰ μετέπειτα φέρεται. διὸ καὶ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ τοῦ Φορωνέως ἐπιμέμνηται χρόνων ὡς πάνυ παλαιῶν, καὶ Νιόβης, καὶ τοῦ κατ᾽ Ὤγυγον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ὠγυγίου ἀρχαιοτάτου κατακλυσμοῦ, ὡς λέγεται. κατὰ δὲ Φορωνέα Ἄπιδα γενεάς. ΘΕΣΣΑΛΙΑ. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θεσσαλός. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα, ἕως νῦν, ὠνόμασται. Ὤγυγος πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς νῦν Ἀττικῆς τούτοις τοῖς χρόνοις ἐγνωρίζετο. Ὤγυγος ἐν Ἀκτῇ. .... Τελωνίδι λίμνη Ἀθηνᾶ παρ' Ἕλλησιν ὠνομάσθη. Τελχῖνες καὶ Καρροιάται πρὸς Φορωνέα, καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.

Μωσῆς .... ἐκ τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τῆς Χεττούρας γυναικὸς Ἰεξάν. ἐκ τούτου Δαδάν. ἐκ τούτου Ῥαγουὴλ, καὶ Ἰοθὸρ, ὁ καὶ Ἰωβάβ. ἐκ δὲ Ἰοθὸρ Σεπφώρα, ἣν ἔγημε Μωσῆς, καθὼς ἱστορεῖ Δημήτριος.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	ιζ	Ἀσκαλάδης	ἔτη λη.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	ιη	Ἀμυώτης	ἔτη με.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	ιθ	Βήλοχος	ἔτη κε.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	κ.	Βαλάτορος	ἔτη λ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	κα	Λαμπρίδης	ἔτη λ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	κβ	Σωσάρης	ἔτη κ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λδ	Χεβρὼν	ἔτη ιγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λε	Ἀμεφῆς	ἔτη ιε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λϛ	Ἀμενσῆς	ἔτη ια.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λζ	Μισφραγμούθωσις	ἔτη ιϛ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λη	Μισφρῆς	ἔτη κγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λθ	Τούθμωσις	ἔτη γθ.

Θηβαίων Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λζ	Φρούρων, ἤτοι Νεῖλος,	ἔτη ε.
Θηβαίων Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	λη	Ἀμουθαῖος	ἔτη ξγ.

Ἡ τῶν λη βασιλέων τῶν κατ' Αἴγυπτον λεγομένων Θηβαίων, ὧν τὰ ὀνόματα Ἐρατοσθένης λαβὼν ἐκ τῶν ἐν Διοσπόλει ἱερογραμματείων παρέφρασεν ἐξ Αἰγυπτίας εἰς Ἑλλάδα φωνὴν ἐνταῦθα ἔληξεν ἀρχὴ διαρκέσασα ατοε ἔτη. Τῶν δὲ τούτοις ἐφεξῆς ἄλλων νγ Θηβαίων βασιλέων ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἀπολλοδώρου παραδεδομένων τὰς προσηγορίας περιττὸν ἡγούμεθα ἐνταῦθα ὡς μηδὲν συμβαλλομένας παραθέσθαι.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	ιθ	Σικυὼν	ἔτη μβ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κ	Πολύβιος	ἔτη μγ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κα	Ἴναχος	ἔτη με.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κβ	Φαῖστος	ἔτη ι.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κγ	Ἄδραστος	ἔτη ζ.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κδ	Πολυφείδης	ἔτη λα.
Σικυωνίων ἐβασίλευσεν	κε	Πελασγὸς	ἔτη κ.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν	γ	Ἄπις	ἔτη λε.

Ὁ ἐπὶ Ὠγύγου παλαιότατος παρ' Ἕλλησιν ἱστορούμενος ἐν Ἀκτῇ τῇ νῦν Ἀττικῇ κατακλυσμὸς τούτοις γέγονε τοῖς χρόνοις. διαφόρως γὰρ ἱστορεῖται, τῶν μὲν ἐπὶ Φορωνέως, τῶν δὲ ἐπὶ Ἄπιδος λεγόντων. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ἀπ' Αἰγύπτου πορεία τοῖς ἱστορικοῖς οὕτω φέρεται διαφόρως κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους τῷ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμῷ. συμφωνοῦσι δὲ τούτοις ἐν τούτῳ καὶ Ἰώσηππος καὶ Ἰοῦστος Ἰουδαῖοι ἱστορικοὶ, καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου Κλήμης ὁ Στρωματεὺς, καὶ Ἀφρικανὸς, οὗ καὶ χρῆσιν ἐφεξῆς παραθώμεθα.

„ Ἀφρικανὸς ἐν τρίτῳ λόγῳ φησίν. Φαμὲν τοίνυν ἐκ γε τοῦδε τοῦ συντάγματος, Ὤγυγον, ὃς τοῦ πρώτου κατα-

„ κλυσμοῦ γέγονεν ἐπώνυμος, πολλῶν διαφθαρέντων διασωθεὶς, μετὰ τὴν ἀπ' Αἰγύπτου τοῦ λαοῦ μετὰ Μωσέως

„ ἔξοδον, γεγενῆσθαι. καὶ μετ' ὀλίγα. Μετὰ δὲ Ὤγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν, ἀβασί-

„ λευτος ἔμεινεν ἡ νῦν Ἀττικὴ, μέχρι Κέκροπος, ἔτη ρπθ. τὸν μὲν γὰρ Ὤγυγον Ἀκταῖον, ἢ τὰ πλασσόμενα τῶν

„ ὀνομάτων οὐδὲ γενεάς φησιν ὁ Φιλόχορος. καὶ μεθ' ἕτερα. Ἀπὸ Ὠγύγου τοίνυν, ἐπὶ Κῦρον, ὅπως ἀπὸ

„ Μωσέως ἐπὶ τὸν αὐτοῦ χρόνον, ἔτη ασλε. ἀλλὰ καὶ Ἑλλήνων δέ τινες ἱστοροῦσι κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους

,, γενέσθαι Μωσέα, Πολέμων μὲν ἐν πρώτῃ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν λέγων, Ἐπὶ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως μοῖρα τοῦ Αἰ-
,, γυπτίων στρατοῦ ἐξέπεσεν Αἰγύπτου, οἳ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ καλουμένῃ Συρίᾳ οὐ πόῤῥω Ἀραβίας ᾤκησαν. Ἀπίων δὲ
,, Ποσειδωνίου περιεργότατος γραμματικῶν ἐν τῇ κατὰ Ἰουδαίων βίβλῳ, καὶ ἐν δ τῶν ἱστοριῶν φησί, κατὰ Ἴναχον
,, Ἄργους βασιλέα, Ἀμώσιος Αἰγύπτου βασιλεύοντος, ἀποστῆναι Ἰουδαίους, ὧν ἡγεῖσθαι Μωσέα. Μέμνηται δὲ καὶ Ἡρό-
,, δοτος τῆς ἀποστασίας ταύτης, καὶ Ἀμώσιος ἐν τῇ δευτέρᾳ, τρόπῳ δέ τινι καὶ Ἰουδαίων ἐν τοῖς περιτεμνομένοις αὐτοὺς
,, καταριθμῶν.

* * * * * *

Τοῦτον τὸν Ἄπιν φασὶ πρῶτον Αἰγυπτίοις νομισθῆναι θεὸν, καὶ Σάραπιν κληθῆναι. οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαΐας, ὥς φασι, κατέστησε βασιλέα. αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν ὄχλῳ. Τελχῖνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ᾤκισαν νῆσον τὴν καλουμένην Ὀφιοῦσαν. Τότε Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρόνους. Σπάρτη ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν δ	Ἄργος		ἔτη ο.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν ε	Κρίασος		ἔτη νε.

Τούτοις τοῖς χρόνοις, ὥς φασι, Προμηθεὺς ἦν, ὃς ἐμυθεύετο πλάττειν ἀνθρώπους, ἐξ ἀπαιδευσίας καὶ ἀλογίας εἰς παίδευσιν μετάγων, ὥς φησιν ὁ τὴν παλαιὰν κωμῳδίαν .... ἐν Σοφισταῖς. Προμηθεὺς γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. ἑρμηνεύουσι δὲ οἱ Ἀναξαγόρειοι τοὺς μυθώδεις θεοὺς νοῦν μὲν τὸν Δία, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τέχνην.
,, ὅθεν καὶ τό· Χειρῶν ὀλλυμένων ἔῤῥει πολύμητις Ἀθήνη.

Ἀφρικανοῦ.

,, ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Καλλίθυια Πειράνθος ἐν Ἄργει πρῶτον ἱεράτευσε τῆς Ἥρας. τούτοις χρόνοις Ἄτλας ὁ Προμηθέως ἀδελφὸς ἄριστος ἀστρολόγος διέλαμπεν, ὃς δι' ἐπιστήμης ἕνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφήμισται. Εὐριπίδης δὲ τὸν Ἀτλάντα ὄρος εἶναί φησιν ὑπερνεφές. Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους Γοθονιὴλ ἤκμαζεν, ὡς μαρ-
,, τυροῦσι πάντες οἱ ἐκ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου ἱστορικοί. ἐν οἷς καὶ Ἀφρικανός φησιν. Οἱ ἀπὸ τῆς Κουρητείας τῆς νῦν
,, Ἀκαρνανίας Κούρητες καὶ Κορύβαντες Κνωσσὸν ᾤκισαν, οἱ τὴν ἐν ὅπλοις ἔνρυθμον κίνησιν εὑρόντες. Τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενὴς, οὗ ἐπώνυμος ἡ Συρία, ἄλλοι γὰρ πρότερον ἔτεσι ρ. καὶ περὶ Προμηθέως δὲ καὶ Ἐπιμηθέως τὸ αὐτὸ διαφόρως ἱστοροῦσι· καὶ Ἄτλαντος, Ἄργου τε, καὶ Ἰοῦς τῆς Προμηθέως, καὶ Πανόπτου. οἱ μὲν γὰρ ὅτι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ γεγόνασιν. οἱ δὲ ὅτι πρότερον ἔτεσι ξ. ἄλλοι δὲ ἐνενήκοντα. Ἐπιμηθεὺς δὲ τὴν μουσικὴν ἐξεῦρε. καὶ Δευκαλίων τὰ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τῆς Ἀττικῆς ἀνετάξατο.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κγ	Λαμπραὴς		ἔτη λ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κδ	Πανύας		ἔτη μ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κε	Σώσαρμος		ἔτη κβ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κς	Μιθραῖος		ἔτη κζ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κζ	Τεύταμος, ὁ καὶ Τευτάνης		ἔτη λβ.
παρά τισι λεγόμενος. ἐπὶ τούτου Ἴλιον ἑάλω.			
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κη	Τευταῖος		ἔτη μδ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν μ	Ἀμενῶφθις		ἔτη λδ.

Οὗτος Ἀμενῶφθις ἐστὶν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος, καὶ φθεγγόμενος λίθος, ὃν λίθον χρόνοις ὕστερον Καμβύσης ὁ Περσῶν τέμνει, νομίζων εἶναι γοητείαν ἐν αὐτῷ, ὡς Πολύαινος ὁ Ἀθηναῖος ἱστορεῖ.

Περὶ Αἰθιόπων, πόθεν ἦσαν.

Αἰθίοπες ἀπὸ Ἰνδοῦ ποταμοῦ ἀναστάντες πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ ᾤκησαν.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν μα	Ἐσλωρος		ἔτη μη.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν μβ	Ἀχερχερῆς		ἔτη κε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν μγ	Ἀθυρὶς		ἔτη κθ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν μδ	Χενχερὴς		ἔτη κς.

Σικυωνίων βασιλεῖς.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κς	Ζεύξιππος		ἔτη λ.

Ἕως

Ἕως τούτου ἡ τῶν Σικυωνίων, ἤτοι Πελοποννησίων λεγομένων, βασιλεία διήρκεσεν ἐν γενεαῖς μὲν, ἤτοι βασιλεῦσι, κϛ, ἔτεσι δὲ ͵Α ξβ. μεθ' οὓς κϛ βασιλεῖς, ὥς φασιν, ἡγοῦντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ Καρνείου ἔτη λγ. ὁμοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη ᾳ.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν ϛ Φόρβας ἔτη κε.

Οὗτος Ῥόδου ἐκράτησε.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν ζ Τριόπας ἔτη λϛ.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν η Κροτωπὸς ἔτη κε.

Φασί τινες, ὅτι μετὰ Σθένελον Ἄργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Ἀργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες Δαναὸν Ἄργους ἐβασίλευσαν, ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου, καὶ κρατήσας τοῦ Ἄργους ἔνυδρον αὐτὸ ἐποίησε διὰ τῶν λεγομένων Δαναΐδων. αὗται δὲ ἦσαν αὐτοῦ θυγατέρες ν, αἳ τοὺς ν υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχρήσαντο, χωρὶς ἑνὸς τοῦ Λυγκέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ' αὐτόν. οὐκ ἄπιστον δὲ ἐν βαρβάροις ἡ πολυτεκνία διὰ τὸ πλῆθος τῶν παλλακῶν.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἰὼ ἡ δευτέρα εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα κατά τινας, ἣ καὶ Ἶσις προσηγορεύθη Φαρία. καὶ γημαμένη Τηλεγόνῳ Ἔπαφον ἐγέννησεν. Ἔπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου, καὶ Μέμφιν ἔκτισεν. Κόρινθος ἡ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη. Φοῖνιξ καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐβασίλευσαν. Βούσιρις Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Ἐπάφου παῖς τῶν κατὰ τὸν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει, καὶ τοὺς παροδεύοντας κατέθυεν ξένους. Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεπρήσθη ὑπὸ Φλεγύου. Κρητῶν ἐβασίλευσεν Ἀστέριος. Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος μυθεύεται Ζεὺς μιγῆναι. ὁ δὲ ἦν τεθνεὼς ἐν Κρήτῃ, ὡς μαρτυρεῖ αὐτοῦ ὁ τάφος. αὕτη δὲ ἦν Ἀστερίου τοῦ Κρητῶν βασιλέως γαμετή. ἐξ ἧς ἔσχεν τρεῖς υἱοὺς, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν, καὶ Σαρπηδόνα, οἳ καὶ Διὸς ἐμυθεύοντο παῖδες εἶναι.

Περὶ τῶν Ἀθηναίων βασιλέων ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

Ἑξῆς δ' ἂν εἴη τούτοις καὶ τὸν τῶν Ἀθήνησι βασιλευσάντων κατάλογον συνάψαι.

Πρῶτος παρ' Ἀθηναίοις μνημονεύεται Ὤγυγος, καθ' ὃν παρ' Ἕλλησιν ὁ μέγας καὶ παλαιὸς ἱστορεῖται κατακλυσμός. τούτῳ λέγεται συγχρονίσαι Φορωνεὺς ὁ Ἰνάχου Ἀργείων βασιλεύς. Γίνεται δὲ Ὤγυγος κατὰ Μέσσαπον ἔνατον Σικυῶνος βασιλέα, καὶ μετὰ Βήλοχον Ἀσσυρίων ὄγδοον βασιλέα. Μετὰ δὲ Ὤγυγον διὰ τὴν ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν φασὶν ἀβασίλευτον διαμεῖναι τὴν νῦν Ἀττικὴν, μέχρι Κέκροπος, ἔτη ρϑ. Ταῦτα δὲ διαριθμεῖται τὰ ἔτη καὶ ἀπὸ τῆς Ἀργείων βασιλείας περὶ Ὠγύγου ἀρξαμένης. ἀπὸ δὲ τῶν τελευταίων Φορωνέως Ἀργείων βασιλέων, καθ' ὃν μνημονεύεται ὁ ἐπὶ Ὠγύγου κατακλυσμὸς, ἐπὶ Φόρβαντα, ἐφ' οὗ τῆς νῦν Ἀττικῆς πρῶτος ἐβασίλευσε Κέκροψ ὁ διφυὴς, συνάγεται ἔτη ρ. ἀπὸ δὲ Κέκροπος, ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, καταριθμοῦνται βασιλεῖς μὲν ἑπτακαίδεκα, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου δώδεκα, ἐφ' ὧν λέγεται γεγονέναι τὰ ν Ἑλληνικὰ θαυμάσια μυθολογούμενα. οἱ δ' οὖν μετὰ τὸν Ὤγυγον καὶ τὸν κατακλυσμὸν Ἀθηναίων βασιλεῖς εἰσὶν οἵδε.

πρῶτος Κέκροψ ὁ διφυὴς κατὰ Μαραθώνιον βασιλεύσας, ὃς ἦρξε Σικυῶνος τρισκαιδέκατος, ἔτη ν.

Κατὰ δὲ τοῦτον καὶ Μωϋσῆς παρ' Ἑβραίοις ἐγνωρίζετο, ὡς κατὰ καιρὸν ἐπιδείξομεν, ἐφ' οὗ ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ, ἥ τε ἐπὶ Φαέθοντος ἐκπύρωσις ἐν Αἰθιοπίᾳ.

δεύτερος Κραναὸς αὐτόχθων ἔτη θ.

τρίτος Ἀμφικτύων Δευκαλίωνος ἔτη ι.

τέταρτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου, ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἐρεχθεὺς, ἐφ' οὗ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι ἔτη ν.

πέμπτος Πανδίων Ἐριχθονίου, ἐφ' οὗ Κόρης ἁρπαγὴ, καὶ τὰ περὶ Τριπτόλεμον, ἔτη μ.

ἕκτος Ἐρεχθεὺς Πανδίονος, ἐφ' οὗ τὰ περὶ Περσέα, ἔτη ν.

ἕβδομος Κέκροψ ἀδελφὸς Ἐρεχθέως, ἐφ' οὗ τὰ περὶ Διόνυσον, ἔτη μ.

ὄγδοος Πανδίων Ἐρεχθέως ἔτη κε.

ὃς φεύγων ἐν Μεγάροις ἐβασίλευσεν. ἐφ' οὗ Εὐρώπη, Κάδμος, καὶ τὰ περὶ Σπάρτους.

ἔνατος Αἰγεὺς Πανδίονος ἔτη μη.

ἐν ᾧ τὰ περὶ τοὺς Ἀργοναύτας καὶ Κενταύρους, Ἡρακλῆς τε τοὺς ἄθλους ἐτέλει.

δέκατος Θησεὺς Αἰγέως ἔτη λ.

ἐφ' οὗ Μίνως ἐνομοθέτει.

ἑνδέκατος Μενεσθεὺς Πετεῶ τοῦ Ἐρεχθέως, ἐφ' οὗ Ἴλιον ἑάλω, ἔτη κγ.

δωδέκατος Δημοφῶν Θησέως ἔτη λγ.

ἐφ' οὗ τὰ περὶ Ὀδυσσέα, καὶ Ὀρέστην. καὶ Αἰνείας ἐβασίλευσε Λαβινίου.

τρισκαιδέκατος Ὀξύντης Δημοφῶντος ἔτη ιβ.

ἐφ' οὗ τὸν ἐν Ἐφέσῳ ναὸν ἐνέπρησαν Ἀμαζόνες.

τεσσαρεσκαιδέκατος Ἀφείδας Ὀξύντου ἔτη α.

πεντεκαιδέκατος Θυμοίτης Ἀφείδαντος ἀδελφὸς, ἔτη η.

 ἑκκαι-

ἑκκαιδέκατος Μέλανθος Ἀνδροπόμπου Πύλιος — ἔτη λζ.

ἐφ᾽ οὗ Ἡρακλειδῶν κάθοδος, καὶ κράτησις Πελοποννήσου.

ἑπτακαιδέκατος Κόδρος Μελάνθου — ἔτη κα.

ἐφ᾽ οὗ Ἴωνες ἐξ Ἀχαΐας ἐκπεσόντες εἰς Ἀθήνας κατέφυγον.

ὀκτωκαιδέκατος Κόδρου Μέδων — ἔτη η.

ἐννεακαιδέκατος Ἄκαστος Μέδοντος — ἔτη λϛ.

ἐφ᾽ οὗ Ἰώνων ἀποικία, ἐν οἷς Ὅμηρον ἱστοροῦσι.

Κατὰ τοῦτον παρ᾽ Ἑβραίοις Σολομῶν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ᾠκοδόμει ναὸν, ὡς κατὰ καιρὸν ἐπιδείξομεν.

εἰκοστὸς Ἄρχιππος Ἀκάστου — ἔτη ιθ.

εἰκοστὸς πρῶτος Θέρσιππος Ἀρχίππου — ἔτη μα.

εἰκοστὸς δεύτερος Φόρβας Θερσίππου — ἔτη ....

εἰκοστὸς τρίτος Μεγακλῆς Φόρβαντος — ἔτη ....

εἰκοστὸς τέταρτος Διόγνητος Μεγακλέους — ἔτη ....

ἐφ᾽ οὗ Λυκοῦργος ἐγνωρίζετο.

εἰκοστὸς πέμπτος Φερεκλῆς Διογνήτου — ἔτη ιθ.

εἰκοστὸς ἕκτος Ἀρίφρων Φερεκλέους — ἔτη κ.

ἐφ᾽ οὗ ἡ Ἀσσυρίων ἀρχὴ κατελύθη, καὶ Σαρδανάπαλος ἀνῃρέθη.

εἰκοστὸς ἕβδομος Θεσπιεὺς Ἀρίφρονος — ἔτη κζ.

ἐφ᾽ οὗ Λυκοῦργος ἐνομοθέτει Λακεδαιμονίοις.

εἰκοστὸς ὄγδοος Ἀγαμήστωρ Θεσπιέως — ἔτη ιζ.

εἰκοστὸς ἔνατος Αἰσχύλος Ἀγαμήστορος — ἔτη κγ.

ἐφ᾽ οὗ ἔτει δωδεκάτῳ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη, ἣν ἐνίκα Κόροιβος Ἠλεῖος στάδιον.

ὁμοῦ συνάγεται ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἀπὸ μὲν Κέκροπος τοῦ Διφυοῦς, ἔτη ψπ. ἀπὸ δὲ Ὠγύγου ἔτη. ͵ασ.

ἐντεῦθεν δὲ κατὰ τὰς Ὀλυμπιάδας ἀριθμητέον τοὺς χρόνους.

τριακοστὸς δὲ μετὰ Αἰσχύλον Ἀθηναίων βασιλεύει Ἀλκμαίων — ἔτη ιβ.

Μετὰ τοῦτον ἔδοξεν εἶναι τὰς ἀρχὰς δεκαετεῖς.

Χάροψ — ἔτη ι.

Αἰσιμήδης — ἔτη ι.

Κλείδικος — ἔτη ι.

Ἱππομένης — ἔτη ι.

Λεωκράτης — ἔτη ι.

Ἀλέξανδρος — ἔτη ι.

Ἐρυξίας — ἔτη ι.

ἔδοξεν αἱρεῖσθαι ἄρχοντα κατ᾽ ἐνιαυτόν. καὶ πρῶτος ἡγήσατο ἐνιαύσιος ἄρχων Κρέων ἐπὶ τῆς εἰκοστῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος. μεθ᾽ ὃν καὶ ἕκαστον ἔτος εἷς τις παρ᾽ αὐτοῖς ἦρχεν, ὧν οὐκ ἀναγκαῖον νῦν τὰ ὀνόματα παρατίθεσθαι.

Οὗτοι οἱ τῆς Ἀθηναίων ἀρχαιότητος ἐν ἐπιτομῇ μνημονευόμενοι χρόνοι, καὶ ὧν ἐν ταῖς παλαιαῖς καὶ μᾶλλον ἀκριβεστέραις ἱστορίαις ἀναφέρονται. τοὺς μὲν οὖν ἔμπροσθεν χρόνους τῆς Ἰλίου ἁλώσεως καὶ τὰς ἐν τούτοις πραχθείσας ἱστορίας οὐκ ἀκριβεῖς ἀναγραφὰς ἐχούσας, ὡς οἷόν τε ἦν ἐκ τῶν διαφόρως μνημονευομένων ἐπετεμόμεθα. τὰ δὲ ἀπὸ τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, μέχρι τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος οὐδ᾽ αὐτὰ μὲν ἠξιώθη μνήμης ἐντελοῦς. ὅμως δὴ ὁ Πορφύριος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας, ὧδέ πως ἐπιτέμνεται πρὸς λέξιν.

Πορφυρίου.

Ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἰλίου, ἐπὶ τὴν τῶν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη π φησὶν εἶναι ὁ Ἀπολλόδωρος. ἀπὸ δὲ τῆς καθόδου, εἰς τὴν Ἰωνίας κτίσιν, ἔτη ξ. ἐντεῦθεν Λυκοῦργον ἔτη θ, καὶ ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα. ἀπὸ δὲ Λυκούργου εἰς τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ὀκτὼ καὶ ἑκατόν. τὰ δὲ πάντα ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἰλίου, ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη ἑπτὰ καὶ υ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν α Αἰγεὺς Πανδίονος. — ἔτη ν.

Κέκροψ ὁ Διφυὴς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν δὲ Ἀττικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν, διὰ μῆκος σώματος οὕτω καλούμενος, ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος. ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὢν τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασεν. ἐπὶ αὐτοῦ ἡ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρῶτος ἐφύη. ἀπ᾽ αὐτοῦ δὲ Κεκροπία ἡ χώρα ἐκλήθη. οὗτος πρῶτος βοῦν ἔθυσεν, καὶ Ζῆνα προσηγόρευσεν, ὥς τινες. ἀπ᾽ αὐτοῦ, ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα, βασιλεῖς ιϛ, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου ια ἔτη ψ. κατὰ τούτους τὰ παρ᾽ Ἕλλησι θαυμαστὰ δοκοῦντα μυθολογεῖται.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. ἡ τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Ἀθηνᾶς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται Ἕλλησι περὶ τῆς χώρας. τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ἀπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἱδρύθη. Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν. Μουσικὸς ὁ Εὐκλαίου καὶ Νύμφης ἤκμαζεν. Δευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο. Κέκροψ Ἀθήνας τὰς ιβ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν. Εὐβοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν μετωνόμασαν. Ἕλλην υἱὸς Δευκαλίωνος ἐγνωρίζετο, ἀφ᾽ οὗ Ἕλληνες οἱ Γραικοὶ μετεκλήθησαν. Ἀμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη οὐχὶ τοῦ ἐκ Σεμέλης. Ἄρειος πάγος ἐκλή-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἐκλήθη, καὶ δικαστήριον κατέστη. Ἡρακλέα τινές φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Διωδᾶν ἐπιλεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων καὶ Ἰλίων κεκλῆσθαι.
Κατὰ Κέκροπα τὸν Διφυῆ πρῶτον Ἀθήνησι βασιλέα, μετὰ Ὤγυγον καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυσμὸν ἐγένετο Μωσῆς.
Τῷ μὲ ἔτει Κέκροπος τοῦ Διφυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐγένετο.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	κθ	Θιναῖος	ἔτη λ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λ	Δέρκυλος	ἔτη μ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	με	Ἀχερῆς	ἔτη η.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	μς	Ἀρμαῒς ὁ καὶ Δαναὸς	ἔτη θ.

Ἀρμαῒς, ὁ καὶ Δαναὸς, φεύγων τὸν ἀδελφὸν Ῥαμεσσῆν, τὸν καὶ Αἴγυπτον, ἐκπίπτει τῆς κατ' Αἴγυπτον βασιλείας αὐτοῦ, εἰς Ἑλλάδα τε ἀφικνεῖται. Ῥαμεσσῆς δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ Αἴγυπτος καλούμενος ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη ξη. Μετωνόμασεν τὴν χώραν Αἴγυπτον τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἥτις πρότερον Μεστραία, παρ' Ἕλλησι δὲ Ἀερία, ἐλέγετο. Δαναὸς δὲ ὁ καὶ Ἀρμαῒς κρατήσας τοῦ Ἄργους, καὶ ἐκβαλὼν Σθένελον τὸν Κρότωπου, Ἀργείων ἐβασίλευσεν, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν Δαναΐδαι καλούμενοι, ἐπ' Εὐρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως μεθ' οὓς οἱ Πελοπίδαι ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχήν. ὧν πρῶτος Ἀτρεύς.

Ἀργείων βασιλεῖς.

Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ι	Δαναὸς	ἔτη νη.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ια	Λυγκεὺς	ἔτη λε.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ιβ	Ἄβας	ἔτη ς.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ιγ	Προῖτος	ἔτη ιζ.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ιδ	Ἀκρίσιος	ἔτη λα.

Μετὰ Ἀκρίσιον, ὥς φασι, τῆς ἀρχῆς τῶν Ἀργείων εἰς Μυκήνας μετατεθείσης διεγένοντο βασιλεῖς οἵδε. Περσεὺς, ὃς ἀνεῖλεν ἀκουσίως τὸν Ἀκρίσιον, Σθένελος, Εὐρυσθεὺς, Πέλοψ, Ἀτρεὺς, Θυέστης, Ἀγαμέμνων, Αἴγισθος, Ὀρέστης, Τισαμενὸς, Πένθιλος, καὶ Κομήτης. μεθ' οὓς Ἡρακλειδῶν κάθοδος. Γίνονται τῆς Ἀργείων βασιλείας ἔτη φνα, ἐν γενεαῖς ιδ, ἤτοι βασιλεῦσιν, ὧν θ μὲν κυρίως Ἀργεῖοι λέγονται. μετὰ δὲ τούτους ἐβασίλευσε τοῦ Ἄργους Πέλοψ παρ' Ὁμήρῳ τῷ ποιητῇ λεγόμενος [πλήξιππος] ἐν τῇ Ἰλιάδι τὸ σκῆπτρον τῆς βασιλείας παρ' αὐτοῦ Διὸς εἰληφέναι. Οὗτος Ἀτρεῖ παιδὶ κατέλιπε τὴν βασιλείαν. μεθ' οὓς Θυέστης, εἶτα Ἀγαμέμνων, καὶ Μενέλαος υἱοὶ Ἀτρέως, οἱ καὶ κατὰ τῆς Τροίας διὰ τὴν Ἑλένης κλοπὴν ἐπιστρατεύσαντες σὺν Ἀχιλλεῖ καὶ Ὀδυσσεῖ καὶ Αἴαντι, καὶ τοῖς λοιποῖς τῆς Εὐρώπης καὶ τῶν νήσων βασιλεῦσι, καὶ ναυσὶ, καὶ στρατεύματι. μεθ' οὓς Αἴγισθος, εἶτα Ὀρέστης, καὶ οἱ λοιποὶ Πελοπίδαι Ἀργείων, καὶ αὐτοὶ βασιλεῖς ἀναγορευόμενοι κατὰ τὴν Ὁμήρου ποίησιν, κατὰ δέ τινας τῶν ἱστορικῶν, Μυκηναίων, διὰ τὸ κυριεύειν ἄμφω τῶν χωρῶν. Τινὲς διαφέρονται, λέγοντες μετὰ Ἀκρίσιον, εἰς Μυκήνας μετατεθείσης τῆς ἀρχῆς, τῶν Ἀργείων βασιλεῦσαι Περσέα, Σθένελον, Εὐρυσθέα πρὸ τοῦ Ἀτρέως.
Ἄβας ἔτη κγ ἐβασίλευσε. Προῖτος δὲ μετ' αὐτὸν ἔτη ιζ. μετὰ δὲ Προῖτον ὁ δεύτερος Ἀκρίσιος ἐβασίλευσεν ἔτη λα. μεθ' ὃν Πέλοψ ἔτη λβ. μετὰ Πέλοπα ἐβασίλευσεν Ἀτρεὺς ἔτη κ. εἶτα Θυέστης ἔτη δώδεκα. μεθ' ὃν Ἀγαμέμνων ἔτη ιη. εἶτα Αἴγισθος ἔτη ἑπτά. Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία Ἑλλήνων, ἤτοι Πελοποννησίων, ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα τέσσαρα.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἀμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν, ὡς ἄλλοι. Οὗτος ἐμυθεύετο κιθαρίζων θέλγειν τοὺς λίθους, οὓς εὐλόγως ὑπολη‍πτέον ἠλιθίους τινὰς ἀνθρώπους. Ζῆθος δὲ καὶ Ἀμφίων ἀδελφοὶ ἦσαν ποιμένες λυρικοὶ καλούμενοι διὰ τὸ κιθαρίζειν ποιμενικῶς. Ὀρφεὺς Θρᾷξ ἐγνωρίζετο. Τούτου μαθητὴς Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου υἱός. Τὰ κατὰ Ὑψιπύλην ἐν Λήμνῳ καὶ Σφίγγα. Παλαίφατος Κάδμου γυναῖκά φησι γνομένην, διὰ ζῆλον Ἁρμονίας ἀποστᾶσαν, Καδμείοις πολεμεῖν. Τά τε περὶ Οἰδίποδος, ὡς εἷλεν αὐτήν. Καὶ τὰ κατὰ τὴν Ἀργὼ, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς, καὶ Διόσκοροι, καὶ Ἀσκληπιός. εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συνήκμαζον, πῶς δύναται τούτων ἀδελφὴ Ἑλένη εἶναι, εἰ μήπω μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἁρπάζεται ὑπὸ Θησέως; Ἐν Ἄργει ἱεράτευσεν Ὑπερμνήστρα Δαναοῦ. Ζῆθος καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Θηβῶν ἐβασίλευσαν. Κρήτης ἐβασίλευσε Λάπης. Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	β	Κραναὸς αὐτόχθων.	ἔτη θ.

Κραναοῦ τούτου δευτέρου βασιλέως τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀτθὶς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη. Κατὰ τοῦτον τὸν Κραναὸν ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θετταλίᾳ, καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπυ-

ἐμπυ-

ἐμπυρισμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι γεγόνασιν Ἕλλησι τοπικαὶ φθοραί, ὡς Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν γ Ἀμφικτύων, υἱὸς Δευκαλίωνος, γαμβρὸς Κραναοῦ ἔτη ι.

Κατὰ Ἀμφικτύωνα τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν τινές φασι Διόνυσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξεναθῆναι Σημάχῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρήσασθαι. ἕτερος δ᾽ ἦν οὗτος ἐκ Σεμέλης ὄντος.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν δ Ἐριχθόνιος. ἔτη ν.

Οὗτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ Ἐρεχθεύς ἐστιν. Ἐριχθόνιος ἅρμα πρῶτος Ἑλλήνων ἐφεῦρεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ε Πανδίων. ἔτη μ.

Τούτου θυγατέρες Πρόκνη, καὶ Φιλομήλα τοῦ Πανδίονος.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαίμονος τοῦ ἐκ Μεσήνης. Ἔπαφος Ἰοῦς τῆς δευτέρας καὶ Διὸς υἱὸς Μέμφιν ἔκτιζεν ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀρκὰς ὁ Καλλιστοῦς, καὶ Διὸς υἱὸς Πελασγῶν κρατήσας Ἀρκαδίαν τὴν χώραν μετωνόμαζεν. Δάρδανος ἔκτιζε Δαρδανίαν. Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευζεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης υἱὸς ὁ Διόνυσος ἐκ μοιχείας, ὃν Ἕλληνες Διός φασι μυθικῶς. Κατὰ τούτους Λίνος, καὶ Ἀμφίων, καὶ Ζῆθος λυρικοὶ Θηβαῖοι, καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὥς τινες. ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα. Φοῖνιξ Τυρίοις ἐβασίλευσεν. Μίνως Κρήτης ἐβασίλευζεν ὁ Εὐρώπης. Ῥαδάμανθυς καὶ Σαρπηδὼν Λυκίων ἦρχον. Ἀμφίων καὶ Ζῆθος Θηβῶν ἑπταπύλων ἐβασίλευον. Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου ἐβασίλευσεν. Εὐρώπης ἁρπαγή. Ἁρμονία ἡρπάγη ὑπὸ Κάδμου. Οἱ Ἰδαῖοι Δάκτυλοι λεγόμενοι οἱ σίδηρον εὑρόντες κατὰ τούτους ἦσαν. Μῆλος, καὶ Θάσος, καὶ Ἀλκίασθη ἐκτίσθησαν, καὶ Πάφος. Βιθυνία ἐκτίσθη ὑπὸ Φοίνικος ἡ πρὶν Μαριανδυνὴ καλουμένη. Ἐφύρα ἡ νῦν Κόρινθος ὑπὸ Σισύφου ᾠκίσθη. Κόρης ἁρπαγὴ Περσεφόνης ὑπὸ Αἰδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερον, ᾧ τὸν Πειρίθουν ὕστερον διεχρήσατο παραγινόμενον ἐφ᾽ ἁρπαγῇ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεῖ. Θησέα δὲ περιτυχὼν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα συνδιαφθείρεσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου πρέπον ἐξ ᾅδου νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθέναι, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ. Ἐλευσῖνος πόλεως Κελεὸς ἐβασίλευζεν, καθ᾽ ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὅν φησιν ὁ Φιλόχορος μακρῷ πλοίῳ προσβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῖτον διαδοῦναι. ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναῦν, ἔχειν δέ τι καὶ τοῦ σχήματος. Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη. Καδμεία ἐκτίσθη, καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ. Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λα	Εὐτάκμης	ἔτη λη.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λβ	Λαοσθένης	ἔτη με.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λγ	Πυρτιάδης	ἔτη λ
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λδ	Ὀφρατᾶος	ἔτη κα.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λε	Ἐφαχερῆς	ἔτη νβ.
Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν	λϛ	Ἀκραγάνης	ἔτη μβ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	μζ	Ῥαμεσσῆς ὁ καὶ Αἴγυπτος	ἔτη ξη.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	μη	Ἀμένωφις	ἔτη η.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	μθ	Θούωρις	ἔτη ιζ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ν	Νεχεψῶς	ἔτη ιθ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	να	Ψάμμουθις	ἔτη ιγ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νβ	. . . . .	ἔτη ιε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νγ	Κῆρτος	ἔτη ιβ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νδ	Ῥάμψις	ἔτη με.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νε	Ἀμμενσῆς ὁ καὶ Ἀμμενέμης	ἔτη κϛ.

Μυκηνῶν Ἀργείων βασιλεῖς.

Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ιε	Πέλοψ	ἔτη λε.

Τὸν Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου. οὗτος Ὀλυμπίων προέστη, καὶ στρατεύσας κατὰ Ἰλίου ἡττήθη ὑπὸ Δαρδάνου. ἀπ᾽ αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνόμασται. οὗτος Ἱπποδάμειαν ἔγημεν. Τινὲς δὲ υγ ἔτη, ἄλλοι ξγ λέγουσιν αὐτὸν βασιλεῦσαι. καὶ ἕτεροι λε.

Μυκηνῶν Ἀργείων βασιλεῖς.

Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσεν	ιϛ	Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης	ἔτη λγ.
		κατὰ δὲ ἄλλους,	ἔτη ξε.

Μετὰ

Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτὴν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης τῶν Μυκηνῶν κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους. ὧν θανόντων Ἀγαμέμνων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μυκηνῶν καὶ Ἀργείων. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν μετὰ τὸν Ἀτρέως θάνατον, ὡς ἑξῆς συγκεῖται.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ϛʹ Ἐρεχθεὺς ἔτη νʹ.

Ἐρεχθέως τούτου θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θρᾷξ ἥρπασεν Ὠρείθυιαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ φησίν. ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ζʹ Κέκροψ δεύτερος Ἐρεχθέως ἀδελφὸς ἔτη μʹ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ηʹ Πανδίων Ἐρεχθέως ἔτη κεʹ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν θʹ Αἰγεὺς Πανδίονος ἔτη μηʹ.

Κατὰ τούτους Φρίξος ἔδοξέ τισιν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλλῳ κριῷ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἕλλῃ φεύγων τὴν μητρυιὰν ἐπιβουλεύουσαν. καὶ ἐτύχησεν πλοίου, ᾧ τὸ παράσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ κριόν φησι καλεῖσθαι τὸν διασώσαντα αὐτοὺς τροφέα. ὁ κατ' Εὔμολπον πόλεμος. ἀφ' οὗ οἱ Εὐμολπίδαι Ἀθήνησι. Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίονος. Πυθοῖ Φημονόη χρησμῳδὸς πρώτη δι' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι. τῆς Δαρδανίας ἐβασίλευσεν Τρὼς καὶ Ἶλος, ἀφ' οὗ Τρῶες καὶ Τρωὰς ἡ πόλις καὶ Ἴλιον, καθ' οὓς Τάνταλος ἐβασίλευε τῆς Φρυγίας, ἤτοι Μαιονίας, ἀφ' ἧς καὶ Μαίονες. Τιτυὸς συνεχρόνισε Ταντάλῳ. Κατὰ δὲ Τιτυὸν Λητώ. ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ τῷ Ἀδμήτῳ ἐδούλευσεν.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Γανυμήδην Τάνταλος ἁρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ὑπ' αὐτοῦ κατεπολεμεῖτο Τρωὸς, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ, καὶ Φανοκλῆς. μάτην ἄρα τοῦ Διὸς, ὡς ἀετοῦ, τοῦτον ἁρπάσαντος ὁ μῦθος καταψεύδεται. Ἴλιον ὑπὸ Ἴλου ἐκτίσθη. Μελάμπους μάντις ἐγνωρίζετο. τὰ κατὰ Φρίξον καὶ Μελικέρτην, ἐφ' οὗ τὰ Ἴσθμια. Τὰ κατὰ Δήμητραν, ἥν τινες Ἶσιν φασί. καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεὺς τὰς στρατείας ἐπετέλει, καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε. τὴν δὲ Γοργόνα ἐκαρατόμησεν ἑταίραν εὔμορφον διὰ κάλλος ἐξιστῶσαν τοὺς θεατὰς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Δίδυμος φησὶν ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ, καὶ παρατίθεται τὸν συγγραφέα ταύτης. Πήγασος τάχα τις ἵππος ὀξὺς κτῆμα τῆς γυναικός. ὡς δὲ Παλαίφατος, Βελλεροφόντου πλοῖον ἦν ὁ Πήγασος. Τὰ πρὸς Μελέαγρον καὶ Οἰνέα ἐν Αἰτωλίᾳ. Κυρήνη ἐκτίσθη ἐν Λιβύῃ. Ἴων πολέμαρχος γεγονὼς Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν. Διόνυσος ἐπὶ Ἰνδοὺς ἐστράτευσεν, καὶ Νύσαν πόλιν ἔκτισεν πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ. Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν. Λάϊος Χρύσιππον ἥρπασεν. Μίλητος ἐκτίσθη πόλις. ὁ ἐν Ἐλευσῖνι νεὼς ἐκτίσθη. Εὐρώπη Ἀγήνορος ὑπὸ Κρητῶν ἡρπάγη ἐμπόρων, ὥς φησιν Ἡρόδοτος. τοῦ δὲ πλοίου παράσημον ἦν Ταῦρος. ταύτης ἐπιζητῶν Κάδμος ἐξελθὼν κτίζει τὴν Καδμείαν, καὶ Θηβῶν ἐβασίλευσεν. τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπελθόντας αὐτῷ διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συρρεῖν κατ' αὐτοῦ, Σπαρτοὺς ὠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησί. Διονύσου πράξεις καὶ τὰ περὶ Ἰνδοὺς, Λυκοῦργόν τε καὶ Ἀκταίωνα, καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεῖ συστὰς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητὴς, οὐχ ὁ ῥήτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν ἔνθα καὶ τὸ ὅπλον ἀνάκειται Αὐγούστου Καίσαρος, καὶ Νέρωνος ἡ κιθάρα. βάθρον δέ τι νομίζεται τοῖς ἀγνοοῦσιν ὁ Διονύσου τάφος. καὶ οὕτω γράφεται. θηλύμορφος διά τε ἄλλας αἰσχρὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὸ μιξόθηλυν στρατόν. ὥπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι καὶ τὰς θηλείας, ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ. Λίνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο. Ἀνδρόγεως ἐδολοφονήθη ἐν Ἀθήναις. Φιλάμμων ὁ Δέλφειος ἤκμαζεν ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῖ χορόν. τὰ κατὰ Δαίδαλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν. πρῶτος γὰρ διέστησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότας αὐτοὺς πλαττόντων. οὗτος ἀποπτῆναι μυθεύεται σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, πλοίου λαβόμενος, καὶ διαφυγὼν τὸν Μίνωα, διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι. Θάμυρις ὁ Φιλάμμωνος ἤκμαζε. Μίνως ἐθαλασσοκράτει, καὶ Κρησὶ παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει, κομίζων τοὺς νόμους ἐξ ἄντρου τοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐννεαετηρίδι, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις ἐλέγχει. Ἡρακλῆς τοὺς ἄθλους ἐτέλει, καὶ Ἀνταῖον ἐν τῇ Λιβύῃ καταπαλαίσας ἀναιρεῖ τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπισήμονα εἶναι τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον χαμαὶ, ὡς ἀπὸ τῆς μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν. ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὢν μὴ προσδεηθεὶς, ζώσας τὸν Ἀνταῖον τοῖς ἅμμασι, καὶ μετεωρίσας διεχειρίσατο. τὴν δὲ Ὕδραν τὸ μυθευόμενον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστριαν λέγει, δι' ἣν ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς τὸ Ἴλιον ἐπόρθησεν. Μήδεια Κολχὶς ἀνεχώρησεν Αἰγέως. Πόλεμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσαλῶν ἦσαν ἱππεῖς ἄριστοι, ὥς φησι Παλαίφατος ἐν πρώτῃ ἀπίστων. Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ Ταύρου τοῦ ζώου καὶ Πασιφάης μιξόθηρ ἐγένετο, καὶ τὸν παρ' Ἀθηναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθοινᾶτο τοὺς παῖδας. αὐτοὶ δὲ οἱ Γνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνωος στρατηγὸν, ὃς ὠνομάζετο μὲν Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀνήμερος ἦν. Ἐπεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ἀνδρόγεῳ ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Ἀθηναῖοι, τοὺς δὲ Ἀττικοὺς παῖδας ἔπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων ἐκράτει. ὡς δὲ καὶ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη, καὶ τὸν Ταῦρον κατεπάλαισε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι, καὶ τὴν πόλιν ἀφαιρεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἱστόρησεν ἐν δευτέρᾳ Ἀτθίδος. Οἱ ἐπίγονοι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν. Φαίδρα Ἱππολύτου ἠράσθη. Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Δαίδαλον, ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ὁ Σαμψὼν ἦν ὁ παρ' Ἕλλησι βοώμενος Ἡρακλῆς, ὃς μετὰ τοὺς ἄθλους, καὶ τὴν Ἀνταίου ἀναίρεσιν τοῦ γηγενοῦς ἐν Λιβύῃ, καὶ τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα, καὶ τὴν πρώτην ὑπ' αὐτοῦ ἅλωσιν Τροίας ἐπὶ Λαομέδοντος πατρὸς Πριάμου βασιλέως Τροίας λοιμώδει νόσῳ περιπεσὼν εἰς πῦρ ἐνήλατο. καὶ οὕτως ἐξ ἀνθρώπων ἐγένετο, βιώσας τὰ πάντα ἔτη νβʹ. πλείονες δὲ περὶ τούτου μικρὸν ἱστοροῦσι γενέσθαι Ἡρακλῆν. ἄλλοι τε πλείονα ἔτη ζῆσαι αὐτόν.

Αὐδῶν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Αὐδὼν κριτὴς ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η΄, μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ἀλλόφυλοι Φιλισταῖοι ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ΄. ἃ τοῖς τοῦ Σαμψῶνος συναριθμεῖται ἔτεσι κατά τινα Ἑβραίων παράδοσιν.

Ἀσσυρίων βασιλεῖς.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν λζ΄ Θῶνος ὁ λεγόμενος Κονκόλερος ἑλληνιστὶ Σαρδανάπαλος ἔτη κ΄.

Σαρδανάπαλος Ταρσὸν ᾤκιζεν καὶ Ἀγχιάλην τὰς πόλεις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεία κατελύθη τῷ κ΄ ἔτει Σαρδαναπάλου, ὅσπερ τισὶ Θῶνος Κονκόλερος ὠνομάζετο. περὶ οὗ καὶ Διόδωρος λέξεσιν αὐταῖς οὕτω γράφει. Σαρδανάπαλος δὲ τριακοστὸς μὲν καὶ πέμπτος ἀπὸ Νίνου τοῦ συστησαμένου τὴν ἡγεμονίαν, ἔσχατος δὲ γενόμενος βασιλεὺς Ἀσσυρίων ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τρυφῇ καὶ ῥᾳθυμίᾳ. καὶ μετ᾽ ὀλίγα. καὶ τοιοῦτος ὢν τὸν τρόπον οὐ μόνον αὐτὸς αἰσχρῶς κατέστρεψε τὸν βίον, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἀσσυρίων ἡγεμονίαν ἄρδην ἀνέστρεψε πολυχρονιωτάτην γενομένην τῶν μνημονευομένων. Ἀρβάκης γάρ τις Μῆδος μὲν τὸ γένος, ἀνδρείᾳ δὲ καὶ ψυχῆς λαμπρότητι διαφέρων ἐστρατήγει Μήδων τῶν κατ᾽ ἐνιαυτὸν ἐκπεμπομένων εἰς τὴν Νίνον. κατὰ δὲ τὴν στρατηγίαν γενόμενος συνήθης τῷ στρατηγῷ τῶν Βαβυλωνίων ὑπ᾽ ἐκείνου παρεκλήθη καταλῦσαι τὴν τῶν Ἀσσυρίων βασιλείαν. Ταῦτα Διόδωρος περὶ τῆς Σαρδαναπάλου καταστροφῆς ἐσχάτου τῶν Ἀσσυρίων βασιλέων ἀπὸ Νίνου γεγονότος, ὃν πρῶτον εἶναι βασιλέα τῶν αὐτῶν Ἀσσυρίων προλαβὼν ἀνωτέρω φησὶν οὕτως. τὸ παλαιὸν κατὰ τὴν Ἀσίαν ὑπῆρχον ἐγχώριοι βασιλεῖς, ὧν οὔτε πράξεις ἐπίσημοι, οὔτε ὀνόματα μνημονεύεται. πρῶτον δὲ τῶν εἰς ἱστορίαν καὶ μνήμην παραδιδομένων Νῖνος ὁ βασιλεὺς τῶν Ἀσσυρίων μεγάλας πράξεις ἐπετελέσατο. Καὶ μεθ᾽ ἕτερα. Μετὰ δὲ ταῦτα γεννήσας ἐκ Σεμιράμιδος υἱὸν Νινύαν ἐτελεύτησεν, τὴν γυναῖκα λιπὼν βασίλισσαν. τὸν δὲ Νίνον ἡ Σεμίραμις ἔθαψεν ἐν τοῖς βασιλείοις. καὶ ἐπάγει. αὕτη μὲν οὖν βασιλεύσασα τῆς Ἀσίας ἁπάσης, πλὴν Ἰνδῶν, ἐτελεύτησε τὸν προειρημένον τρόπον, βιώσασα μὲν ἔτη ξβ΄, βασιλεύσασα δὲ β΄ πρὸς τοῖς μ΄. καὶ μεθ᾽ ἕτερα. παραπλησίως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ βασιλεῖς παῖδες παρὰ πατρὸς διαδεχόμενοι τὴν ἀρχὴν ἐβασίλευσαν ἐπὶ γενεὰς λε΄ μέχρι Σαρδαναπάλου. ἐπὶ τούτου γὰρ ἡ τῶν Ἀσσυρίων ἡγεμονία μετέπεσεν εἰς Μήδους ἔτη διαμείνασα πλείω τῶν ͵α καὶ τ΄, καθάπερ φησὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος ἐν τῇ δ΄ βίβλῳ. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν βασιλέων, καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐτῶν οὐ κατεπείγει γράφειν, διὰ τὸ μηδὲν ὑπ᾽ αὐτῶν πεπρᾶχθαι μνήμης ἄξιον. μόνη γὰρ τετύχηκεν ἀναγραφῆς ἡ πεμφθεῖσα συμμαχία τοῖς Τρωσὶν ὑπὸ Ἀσσυρίων, ἧς ἐστρατήγει Μέμνων ὁ Τιθωνοῦ. Τευτάμου γὰρ βασιλεύοντος, ὃς ἦν κϛ΄ ἀπὸ Νίνου τοῦ Σεμιράμιδος, φασὶ τοὺς μετὰ Ἀγαμέμνονος Ἕλληνας ἐπὶ Τροίαν στρατεῦσαι, τὴν ἡγεμονίαν ἐχόντων τῆς Ἀσίας Ἀσσυρίων ἔτη πλείω τῶν χιλίων.

Οὐ δ᾽ ἀσυμφώνως οἱ τῶν Ἑλλήνων ἱστορικοὶ γεγράφασι περὶ τῶν χρόνων καὶ βασιλέων τούτων, παρέστω Κεφαλλίων ἐπίσημος εἰς οὐχ ὁ τυχὼν οὕτω φάσκων.

ἐκ τοῦ Κεφαλαίωνος. Ἄρχομαι γράφειν ἀφ᾽ ὧν ἄλλοι τε ἐμνημόνευσαν, καὶ τὰ πρῶτα Ἑλλάνικός τε ὁ Λέσβιος καὶ Κτησίας ὁ Κνίδιος, ἔπειτα Ἡρόδοτος ὁ Ἁλικαρνασσεύς. τὸ παλαιὸν τῆς Ἀσίας ἐβασίλευσαν Ἀσσύριοι, τῶν δὲ ὁ Βήλου Νῖνος. εἶτα ἐπάγει γένεσιν Σεμιράμεως, καὶ Ζωροάστρου μάγου ἔτει νβ΄ τῆς Νίνου βασιλείας. μεθ᾽ ὃν Βαβυλῶνα, φησίν, ἡ Σεμίραμις ἐτείχισε, τρόπον, ὡς πολλοῖσι λέλεκται, Κτησίᾳ, Ζήνωνι, Ἡροδότῳ, καὶ τοῖς μετ᾽ αὐτούς, στρατείαν τε αὐτῆς κατὰ τῶν Ἰνδῶν, καὶ ἧτταν, καὶ ὅτι τοὺς ἰδίους ἀνεῖλεν υἱούς, καὶ ὑπὸ Νίνου τῶν παίδων ἑνὸς ἀνῃρέθη τοῦ διαδεξαμένου τὴν ἀρχήν. καὶ μεθ᾽ ἕτερα. καὶ τῶν λοιπῶν εἰς χίλια ἐτῶν ἀριθμὸν ἦρχον παῖς παρὰ πατρὸς ἐκδεχόμενος τὴν ἀρχήν. καὶ ἔχων ἧτταν οὐδεὶς αὐτῶν ἐτελεύτησεν τῶν γ΄ καὶ κ΄. τὸ γὰρ ἀπόλεμόν τε καὶ ἀφιλοκίνδυνον γυναικῶδες αὐτοῖς ἦν ἀσφαλές. ἔνδον γὰρ ἔμενον, οὐδέ τι αὐτοῖς ὧν ἔργον ἐπρήσσετο. οὐδὲ ἑώρα τις αὐτούς, πλὴν αἵ τε παλλακίδες, καὶ τῶν ἀνδρῶν οἱ γυναικώδεις. τοὺς δὲ βασιλεῖς τούσδε εἴ τις εἰδῆσαι βούλεται, Κτησίας ἐστὶν ὁ λέγων τὰ ὀνόματα αὐτῶν, κ΄ οἶμαι, καὶ γ΄. ἐμοὶ δὲ ἡ γραφὴ τί τερπνόν, ἢ τί χαρίειν ἔμελλεν ἕξειν ὀνομακλήδην ἄνευ πράξεων βαρβάρων φωνέοντι τυράννους, δειλούς, καὶ μαλακοὺς βαρβάρους; πρὸς οἷς καὶ ἐπάγει τὰ περὶ τῶν ἐτῶν αὐτῶν. ἐτέων δὲ ὄντων ἀπὸ Νίνου τεσσαράκοντα πρὸς καὶ χ΄, Βέλιμος ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων, καὶ ἀφικνεῖται Περσεὺς ὁ Δανάης εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ ναῦς ἄγων ρ΄. ἔφευγε δὲ Περσεὺς Διόνυσον τὸν Σεμέλης υἱέα. καὶ μετέπειτα. ὑστέρῃ δὲ γενεῇ κατὰ Πανύαν ἄρχοντα ὁ τῶν Ἀργοναυτῶν στόλος ἐπί τε Φᾶσιν, καὶ Μήδειαν τὴν Κολχίδα καὶ Ἡρακλέα πλανηθέντα ἀπὸ τῆς νεὼς διὰ τὸν ἔρωτα τοῦ Ὕλα λέγουσι περὶ τοὺς Καππάδοκας ἀληθῆναι. καὶ αὖθις. χιλίων δὲ ἐτῶν ἀπὸ Σεμιράμεως, εἰς Μητραῖον βασιλέα, ἂν ἀριθμοῖτο, περιτελλομένων, Μήδεια Κολχὶς ἀνεχώρησεν Αἰγέως. ἧς υἱὸς Μῆδος. ἀφ᾽ οὗ Μῆδοι. καὶ ἡ χώρα ἐκλήθη Μηδία. εἶτά φησι. Μητραίου δὲ τὴν ἀρχὴν διαδέχεται Ταύτανος ζ΄ καὶ κ΄ αὐτὸς κατὰ ἔθη τὰ Ἀσσυρίων καὶ νόμους. καὶ ἄλλο μὲν οὐδὲν ἐγένετο οὐδὲ ἐπὶ τούτου καινὸν ἔργον. Ἀγαμέμνων δὲ καὶ Μενέλαος οἱ Μυκηναῖοι ἐστρατεύσαντο σὺν Ἀργείοισι καὶ τοῖσι ἄλλοισι Ἀχαιοῖς εἰς Ἴλιον πόλιν τοῦ Πριάμου τοῦ Φρυγὸς στρατηγίης.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νϛ΄	Ὀχυρεὺς	ἔτη ιδ΄.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νζ΄	Ἀμεδῆς	ἔτη κζ΄.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	νη΄	Θούωρις	ἔτη ν΄.

Οὗτός ἐστιν ὁ παρ᾽ Ὁμήρῳ Πόλυβος Ἀλκάνδρας ἀνὴρ ἐν Ὀδυσσείᾳ φερόμενος παρ᾽ ᾧ φησὶ Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν νθ΄ Ἄθωθις, ὁ καὶ Φούσαρος, ἐφ᾽ οὗ σεισμοὶ κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐγένοντο μηδέπω γεγονότες ἐν αὐτῇ πρὸ τούτου, ἔτη κη.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξ΄ Κενκένης ἔτη λθ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξα΄ Οὐεννέφης ἔτη γ΄.

Μυκηνῶν Ἀργείων βασιλεῖς.

Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιζ΄ Ἀγαμέμνων ἔτη ιη. κατὰ δὲ ἄλλους λε.

Τῷ ιη΄ ἔτει Ἀγαμέμνονος ὁ κατὰ τῆς Τροίας ἤρξατο πόλεμος διὰ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ Πάριδος κλοπὴν υἱοῦ Πριάμου βασιλέως Ἰλίου. καὶ διήρκεσεν ἔτη ι΄, ἕως ἁλώσεως Ἰλίου, ἤτοι τῷ ὑποκειμένῳ ιζ΄ ἔτει Ἀγαμέμνονος γέγονεν.

Ἀγαμέμνονος Ἀργείων καὶ Μυκηνῶν βασιλεύοντος, Μενελάου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Λακεδαιμονίων, Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος τῆς Τροίας καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσεν.

Τότε ὁ Παλαμήδης εὗρε τὰ ις΄ γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου, α β γ δ ε ι κ λ μ ν ο π ρ σ τ υ. προσέθηκε δὲ αὐτοῖς Κάδμος ὁ Μιλήσιος ἕτερα γράμματα τρία θ φ χ. διὸ καὶ πολλῷ τῷ χρόνῳ τοῖς ιθ΄ ἐχρῶντο. ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι μὴ ἔχοντες τὸ ψ, τὴν ψαλίδα πσαλίδα ἔλεγον καὶ ἔγραφον, καὶ ἄλλα πολλὰ ῥήματα ἄλλως ἐξεφώνουν, καὶ ἔλεγον, καὶ ἔγραφον. πρὸς ταῦτα Σιμωνίδης ὁ Κεῖος προσέθηκε δύο, η, καὶ ω. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ Συρακούσιος τρία καὶ ζ ξ ψ. οὕτως ἐπληρώθησαν τὰ κδ΄ στοιχεῖα.

Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιη΄ Αἴγισθος ἔτη ζ.
Μυκηνῶν Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιθ΄ Ὀρέστης ἔτη κγ.

Ὀρέστης Πύῤῥον τὸν Ἀχιλλέως ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ Μαχαιρέως τοῦ ἱερέως. καὶ οἱ Ἕκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτήσαντο, σὺν Ἀντηνορίδας ἐκβαλόμενοι Ἑλένου γνώμῃ, μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας.

Λατίνων βασιλεῖς.

Πρῶτον φασὶ Πῖκον υἱὸν Κρόνου βασιλεῦσαι χώρας Λαυρέντου λζ΄ ἔτη. εἶναι δὲ τὴν χώραν, ἕως τῆς νυνὶ Ῥώμης πόλεως. μεθ᾽ ὃν Φαῦνον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Πίκου ἔτη μδ΄. ἔπειτα Λατῖνος ἔτη λς΄. τούτου κατὰ τὸ λγ΄ ἔτος Αἰνείας ἐξ Ἰλίου παραγενόμενος σὺν τοῖς μετ᾽ αὐτοῦ ὅπλοις καὶ πλούτῳ παρεσκευασμένος, συμμαχήσας τε αὐτῷ Λατίνῳ κατὰ Ῥουτούλων, καὶ Τοῦρνον ἀνελὼν, Λαβινίᾳ ζεύγνυται Λατίνου θυγατρὶ τοῦ βασιλέως, καὶ βασιλεύει τῆς χώρας μετὰ τὸν Λατῖνον ἔτη γ΄, κτίσας πόλιν ἐπ᾽ ὀνόματι τῆς γυναικὸς Λαβινίαν, ἐν ᾗ καὶ ἐβασίλευσεν. Τινὲς ἔτη η΄ φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεῦσαι ἀπὸ τοῦ θ΄ ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν ἅλωσιν, ὥστε αὐτὸν κατὰ τὸ ιβ΄ ἔτος αὐτῆς ἀποθανεῖν.

Αἰνείας μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας Λατίνων ἐβασίλευσεν ἔτη κγ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Καρχηδόνα φησὶ Φίλιστος κτισθῆναι ὑπὸ Ἐζώρου καὶ Καρχηδόνος τῶν Τυρίων. κατὰ τοῦτον χρόνον Ἡρακλῆς τὸν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν, ἀφ᾽ οὗ ἐπὶ πρώτην Ὀλυμπιάδα, υο΄ ἔτη. κατὰ δὲ ἄλλους υλ΄. Ἀδαμάντα θυγάτηρ Εὐρυσθέως ἐν Ἄργει ἱεράτευσεν ἔτη λη. αἱ δὲ ἀπὸ ταύτης τὴν ἱερωσύνην διαδεξάμεναι φαλίδες ἐκαλοῦντο. Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος μετὰ τὸν πατέρα, Τροίας καὶ Ἰλίου ἐβασίλευσεν. Τούτου παῖς Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις. Ἀμαζόνες κατὰ Ἀθηναίων ἐστράτευσαν. Κάπρου Καλυδωνίου θήρα διὰ Μελεάγρου. Μενέλαος Λακεδαίμονος ἐβασίλευσεν. Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνεμάχησαν. Ἴλιον ἥλω τῷ φθινοπώρῳ πρὸ ιζ΄ ἡμερῶν τῆς [χειμερινῆς] τροπῆς. Λυδοὶ, οἱ καὶ Μαίονες, ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ϙβ΄.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ι΄ Θησεὺς Αἰγέως ἔτη λα.

Θησεὺς Ἑλένην ἥρπασεν, ἣν αὖθις ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάστωρ, καὶ Πολυδεύκης τὴν μητέρα Θησέως αἰχμαλωτίσαντες, ἀποδημοῦντος τοῦ Θησέως. Θησεὺς Ἀθηναίους κατὰ χώραν ἐσπαρμένους εἰς ἓν συναγαγὼν, ἤτοι εἰς μίαν πόλιν πρῶτος ἐξωστρακίσθη, αὐτὸς πρῶτος θεὶς τὸν νόμον. Θησεὺς ἔφυγεν ἀπὸ Ἀθηνῶν.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ια΄ Μενεσθεὺς Πετεῶ τοῦ Ὀρνέως τοῦ Ὀρεχθέως ἔτη λγ.

Ἐπὶ τούτου ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μήλου χρυσοῦ, ὃ κάλλους ἔπαθλον ἦν γυναικῶν τριῶν ὑπὸ μιᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ. Βουκόλος δὲ οὗτος ἦν Ἰλιεὺς, [ὡς ἡ κωμῳδία.] Μενεσθεύς. οὗτος Ἕλλησι κατὰ τῶν Τρώων συνεμάχησεν. Τούτου τῷ λγ΄ ἔτει Ἴλιον ἥλω. ἐπανιὼν δὲ ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτᾷ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιβ Δημοφῶν Θησέως ἔτη λγ.

Ἐπὶ τούτου τὰ περὶ Ὀδυσσέα καὶ Ὀρέστην. Αἰνείας ἐβασίλευσε Λαβινίου. Τὰ κατὰ Ὀδυσσέα καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ Σειρῆνας.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιγ Ὀξυντης Δημοφῶντος ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιδ Ἀφείδας ἔτος α.

Ἡσίοδος ἐγνωρίζετο, ὃν Ἔφορος ἀνεψιὸν καὶ σύγχρονον Ὁμήρῳ φησί. Σαμψὼν ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη κ.
Τὰ μὲν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ, καὶ τῶν μετ' αὐτὸν πρεσβυτέρων ἡ γραφὴ παρεσιώπησεν. ἡ δὲ ἄγραφος συνήθεια τοῦ μὲν Ἰησοῦ κζ, τῶν δὲ πρεσβυτέρων ιη παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀφρικανὸς ἔτη λ αὐτοῖς ἀπένειμεν, μεγάλα διαμαρτών, καὶ πλημμελεστάτῳ πράγματι ἐπικεχειρηκώς, πρὸς τούτοις ἄλλα ο ἔτη πε, μ τὰ τῆς ἀναρχίας, λ δὲ τὰ τῆς εἰρήνης ὅθεν παρεμβάλλων, τὰ ὅλα ρ. Τὰ δὲ παρὰ τῷ ἀποστόλῳ ἐν ταῖς πράξεσι τῶν Κριτῶν ἔτη υν, τὰ μετὰ Μωσέως πλείστην ἄλλως κεῖται μέχρι Σολομῶνος, καὶ τῆς τοῦ ἱεροῦ ἐπισκευῆς ἐν τῷ γ τῶν Βασιλειῶν. λέγει γάρ· καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υπ ἔτει τῆς ἐξόδου τῆς ἀπ' Αἰγύπτου ἤρξατο οἰκοδομεῖν Σολομὼν τὸν ναόν. τὸ δὲ Ἑβραϊκὸν, καὶ ἐγενήθη ἐν τῷ υπ ἔτει.
Ταῦτα δὲ οἱ τῶν Ἰουδαίων διδάσκαλοι ἀκριβῶς συνάγεσθαι ἔλεγον, μόνης τῆς τῶν ἐξ Ἰσραὴλ κριτῶν χρονοκρατίας ἠριθμημένης, καὶ μὴ λογιζομένης ἰδίως τῆς τῶν ἀλλοφύλων, ἀλλὰ τῆς τῶν Κριτῶν συνουμένης. ὁ δὲ ἱερὸς Ἀπόστολος τὰ υν ἔτη τῶν Κριτῶν οὐκ ἀκριβολογούμενος εἶπεν, ἀλλὰ ἐκδοχῇ κοινοτέρᾳ.
Ἀπὸ τῆς ἐξόδου, ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν, ἔτη υοθ.
Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τέλους τῶν Κριτῶν, καὶ ἀρχῆς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, ἔτη ͵δμδ.
Ἠλεὶ ἱερεὺς ἡγήσατο τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη κ κατὰ τοὺς ο, κατὰ δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν, ἔτη μ, καθ' ὃν ἡ πρώτη τῶν Βασιλειῶν παρὰ τοῖς Ἑβραίοις καὶ Χριστιανοῖς ἱστορεῖται.
Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ ὁ λυρικὸς καὶ ποιητῶν ἁπάντων ἐπισημότατος παρ' Ἕλλησιν ἐγνωρίζετο, ὃς ἐν ποιητικοῖς στίχοις περὶ στοιχείων ποιήσεως, καὶ ἀνθρώπου γενέσεως, καὶ φωτὸς ἐξ αἰθέρος ἔλλαμψιν φιλοσοφῶν ἀρχάς τε ἀσωμάτους καὶ ἐξουσίας, ἥλιον, σελήνην, καὶ ἄστρα πάντα, γῆν, καὶ θάλασσαν, καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς ὁρατά τε καὶ ἀόρατα πάντα ὑπὸ τοῦ δημιουργοῦ τῶν ὅλων γενέσθαι, καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων γένος ὑπ' αὐτοῦ θεοῦ πλασθῆναι ἐκ γῆς, καὶ ψυχὴν ὑπ' αὐτοῦ λογικὴν λαβεῖν. εἰς μίαν δὲ δύναμιν, καὶ ἓν κράτος θεότητος ἀνάγεσθαι τὰ πάντα θεολογεῖ. ὅς ἐστιν ὁ ὢν θεὸς, ὃν οὐδεὶς ὁρᾷ. Τρία δέ φησιν ὀνόματα, βουλὴ, φῶς, ζωὴ ἐν αὐτῷ, ὀλίγου δεῖν συμφώνως τῇ ἀληθείᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς περί τε θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὁ σοφώτατος ἀποφθεγγόμενος Ὀρφεύς.
Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ Μαρσύαν φιλόσοφον λέγουσι γενέσθαι, ὃς ἐξεῦρε διὰ μουσικῆς αὐλοὺς ἀπὸ καλάμων, καὶ ἀπενοεῖτο ἀποθεῶν ἑαυτὸν, καὶ λέγων ἀνθρώποις εὑρηκέναι διὰ τοῦ γένους τῶν καλάμων τροφήν. τοῦτον παραφρονήσαντα λέγεται ῥίψαι ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμόν. ὅθεν καὶ ὁ ποταμὸς Μαρσύας ὠνομάσθη. ἀπὸ Κολχίδος δὲ οὗτος ὥρμητο.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξβ Σουσακεὶμ ἔτη λδ.
Σουσακεὶμ Λίβυας καὶ Αἰθίοπας, καὶ Τρωγλοδύτας παρέλαβεν πρὸ τῆς Ἱερουσαλήμ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξγ Σενιψέρος ἔτη κε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξδ Ἀμμενῶφις ἔτη θ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξε Νεφεχέρης ἔτη ϛ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξϛ Σαίτης ἔτη ιε.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξζ Ψινάχης ἔτη θ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξη Πετουβάστης ἔτη μδ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ξθ Οσόρθων ἔτη θ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ο Ψάμμος ἔτη ι.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν οα Κόγχαρις ἔτη κα.

Λατίνων βασιλεῖς.

Λατίνων ἐβασίλευσεν β Ἀσκάνιος ἔτη λζ.
Ἀσκάνιος υἱὸς Αἰνείου, ὃς ἔκτισεν Ἄλβαν. ἐφ' οὗ τὰ κατὰ Ὀρέστην, καὶ τὸν Αἰγίσθου φόνον ὑπ' αὐτοῦ, καὶ τῆς μητρὸς Κλυταιμνήστρας.
Λατίνων ἐβασίλευσεν γ Σίλουιος Αἰνείου ἔτη κθ.
Λατίνων ἐβασίλευσεν δ Σίλουιος Ἰούλιος ἔτη λα.
Λατίνων ἐβασίλευσεν ε Αἰνείας Σίλουιος ἔτη ν.
Λατίνων ἐβασίλευσεν ϛ Σίλουιος ἔτη λ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. ὁ τῶν Λυκίων ἀγὼν πρῶτος ἐτέθη. Ἡρακλειδῶν κάθοδος, Ὕλλου τοῦ πρεσβυτέρου παιδὸς Ἡρακλέους ἡγουμένου τῆς κατὰ Πελοποννησίων μάχης, ἥ τις ἐπεκράτησεν ἱκανοῖς ἔτεσι μεταξὺ Πελοποννησίων καὶ Ἡρακλειδῶν. Τότε Ῥόδος ἡ νῆσος οἰκίζεται παρὰ Λακεδαιμονίων, ὡς Ζεύξιππος ἱστορεῖ, μετοικησάντων ἐκ Πελο-

Πελοποννήσου διὰ τὴν τῶν Ηρακλειδῶν ἐπίθεσιν. Τότε καὶ ἡ τῶν Μυκηνῶν ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα χρόνους σ̄ κατά τινας, κατὰ δὲ ἄλλους ἧττον. Αμαζόνες τῇ Ασίᾳ ἐπῆλθον ἅμα Κιμμερίοις. αὗται καὶ τὸ ἐν Εφέσῳ ἱερὸν προσενέπρησαν.

Αθηναίων βασιλεῖς.

Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιε̄ Θυμοίτης Αφείδαντος ἀδελφὸς ἔτη η̄.

Επὶ τούτου ἡ τῶν Ερεχθειδῶν βασιλεία κατελύθη παρ' Αθηναίοις Αττικῶν λεγομένη, καὶ μετῆλθεν εἰς ἕτερον γένος. Θυμοίτην γὰρ προκαλεσαμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτοῦ, καὶ μὴ ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίτου, Μέλανθος Ανδροπόμπου Πύλιος ἀναδεξάμενος ἐμονομάχησεν, καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν, ἔνθεν Αθήνησιν ἡ τῶν Απατουρίων ἑορτὴ ἄγεται, διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι τὴν νίκην.

Αθηναίων ἐβασίλευσεν ις̄ Ανδροπόμπου Πύλιος ἔτη λ̄ζ.
Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιζ̄ Κόδρος Μελάνθου ἔτη κ̄α.

Επὶ τούτου ἡ τῶν Ηρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον γέγονεν, Ιωνές τε εἰς Αθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Αχαΐας. Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Αθήνας, οἷς ἑαυτὸν ἐξέδωκε διὰ χρησμὸν Κόδρος Μελάνθου. Καὶ οὐκέτι βασιλεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίου τοῖς Αθηναίοις καθίσταντο.

Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιη̄ Μεδόντων ἔτη κ̄.

οὗτος πρῶτός ἐστι τῶν διὰ βίου γενομένων Αρχόντων παρ' Αθηναίοις.

Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιθ̄ Ακαστος Μεδόντος Αρχων πρῶτος ἔτη λ̄ε.

Επὶ Ακάστου Ιώνων ἀποικία, καὶ Ομηρος ἱστορεῖται γεγονὼς παρ' Ελλησιν, ὥς τινες. οἱ δὲ ὀλίγον πρότερον, καὶ ἄλλοι ὕστερον.

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

Τότε καὶ Ευρυσθεὺς ἐκράτει τῶν Λακεδαιμονίων ἔτη μ̄β, καὶ ἄλλοι μετ' αὐτὸν ὀκτώ. Τὰ δὲ πάντα ἔτη κατέσχεν ἡ αὐτῶν ἀρχὴ τ̄κε.

Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ᾱ Ευρυσθεὺς ἔτη μ̄β.

Ευρυσθεὺς καὶ Προκλῆς Σπάρτης ἐπεκράτησαν.

Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν β̄ Αγις ἔτος ᾱ.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν γ̄ Εχέστρατος ἔτη λ̄ε.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν δ̄ Λαβώτης ἔτη λ̄ξ.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ε̄ Δόρυσθος ἔτη κ̄θ.

Εν τοῖς χρόνοις Σαοὺλ πρῶτον ἀγῶνα οἱ Πισαῖοι ἐν Ολυμπίᾳ κατεβάλοντο, καὶ Διῒ Ολυμπίῳ κοσμικὴν πρώτην ἐπετέλεσαν ἑορτήν. ἐντεῦθεν κατὰ τέσσαρα ἔτη τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἑορτὴν ἐπιτελοῦντες Ολυμπιάδας τὰς τετραετηρίδας καθεξῆς ἠρίθμουν. ἐν οἷς χρόνοις καὶ Κορίνθιοι μετὰ σὺν Λακεδαιμονίους ὑπαρχοῦντες Ελλήνων, ἐβασίλευσαν τὰ πάντα ἔτη τ̄ιη.

Κορινθίων βασιλεῖς.

» Εκ τοῦ Διοδώρου περὶ τῆς τῶν Κορινθίων ἀρχῆς. Τούτων ἡμῖν διευκρινημένων λείπεται περὶ τῆς Κορινθίας καὶ Σικυω-
» νίας εἰπεῖν, ὃν τρόπον ὑπὸ Δωριέων κατῳκίσθησαν. Τὰ γὰρ κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔθνη σχεδὸν πάντα, πλὴν
» Αρκάδων, ἀνάστατα συνέβη γενέσθαι κατὰ τὴν κάθοδον Ηρακλειδῶν. οἱ τοίνυν Ηρακλεῖδαι κατὰ τὴν διαίρε-
» σιν ἐξαίρετον ποιησάμενοι τὴν Κορινθίαν, καὶ τὴν ταύτης πλησιόχωρον, διεπέμψαντο πρὸς τὸν Αλήτην παρα-
» διδόντες αὐτῷ τὴν προειρημένην χώραν. ἐπιφανὴς δὲ ἀνὴρ γενόμενος, καὶ τὴν Κόρινθον αὐξήσας ἐβασίλευ-
» σεν ἔτη λ̄η. μετὰ δὲ τὴν τούτου τελευτὴν ὁ πρεσβύτατος ἀεὶ τῶν ἐκγόνων ἐβασίλευσε μέχρι τῆς Κυψέλου τυραννίδος,
» ἥτις τῆς καθόδου Ηρακλειδῶν ὑστερεῖ ἔτεσι ῡμζ. καὶ πρῶτος παρ' αὐτοῖς διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ιξίων ἔτη λ̄η.
» μεθ' ὃν ἦρξεν Αγέλας ἔτη λ̄ζ. μετὰ δὲ τούτους Πρυμνὴς ἔτη λε. καὶ Βάκχις ὁμοίως τὸν ἴσον χρόνον γενόμενος ἐπιφα-
» νέστατος τῶν πρὸ αὐτοῦ. Διὸ καὶ συνέβη τοὺς μετὰ ταῦτα βασιλεύσαντας οὐκέτι Ηρακλείδας, ἀλλὰ Βακχίδας προσ-
» αγορεύεσθαι. Μετὰ τοῦτον Αγέλας μὲν ἔτη λ̄. Ευδαμος δὲ ἔτη κε. Αριστομήδης ε̄ καὶ λ̄. Οὗτος δὲ τελευτήσας
» ἀπέλιπεν υἱὸν Τελέστην παῖδα τὴν ἡλικίαν, οὗ τὴν κατὰ γένος βασιλείαν ἀφείλατο θεῖος ὢν καὶ ἐπίτρο-
» πος Αγήμων, ὃς ἦρξεν ἔτη ις. Μετὰ τοῦτον κατέσχεν Αλέξανδρος ἔτη κε. Τοῦτον ἀνελὼν Τελέστης ὁ στερηθεὶς τῆς
» πατρῴας ἀρχῆς ἦρξεν ἔτη ιβ̄. τούτου δὲ ὑπὸ τῶν συγγενῶν ἀναιρεθέντος, Αυτομένης μὲν ἦρξεν ἐνιαυτόν. οἱ δὲ ἀπὸ
» Ηρακλέους Βακχίδαι πλείους ὄντες διακοσίων κατέσχον τὴν ἀρχήν, καὶ κοινῇ μὲν προειστήκεισαν τῆς πόλεως
» ἅπαντες. ἐξ αὐτῶν δὲ ἕνα κατ' ἐνιαυτὸν ᾑροῦντο πρύτανιν, ὃς τὴν τοῦ βασιλέως εἶχε τάξιν ἐπὶ ἔτη θ, μέχρι τῆς
» Κυψέλου τυραννίδος, ὑφ' ἧς κατελύθησαν. εἰσὶν οὖν οἱ βασιλεῖς Κορινθίων οἵδε.

Κορινθίων βασιλεῖς.

ᾱ Βάκχις ἔτη λ̄α ρ̄πε.   β̄ Αλήτης ἔτη λ̄η ......

γ̄ Ιξίων

γ	Ιξίων	ἔτη λη οϛ.	δ	Αγέλας	ἔτη λζ ριγ.
ε	Πρύμνης	ἔτη λε ρκη.	ϛ	Αγελάστης	ἔτη λ σιγ.
ζ	Ευδημος	ἔτη κε σλη.	η	Αριστομήδης	ἔτη λε σογ
θ	Αγήμων	ἔτη ιϛ σπη.	ι	Αλέξανδρος	ἔτη κε τιδ.
ια	Τελέστης	ἔτη ιβ τκϛ.	ιβ	Αυτομένης	ἔτος α ....

μέθ᾽ οὓς ἐνιαύσιοι πρυτάνεις ἔτη ϙ. ὁμοῦ υιζ.

Διασολογία περὶ αὐτῶν βασιλέων.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν	α	Αλήτης	ἔτη λη.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν	β	Ιξίων	ἔτη λη.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν	γ	Αγέλας	ἔτη λε.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν	δ	Πρύμνης	ἔτη λε.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν	ε	Βάκχις	ἔτη λε.

ἀφ᾽ οὗ μετὰ τοῦτον βασιλεῖς ἐκλήθησαν Βακχίδαι.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν	ϛ	Αγέλας	ἔτη λ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Πελασγοὶ δεύτερον ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη πε. Νειλεὺς Πελοποννησίων καὶ Αθηναίων ἡγέμενος εἰς Ασίαν ἐλθὼν τῆς Ιωνίας ᾤκισεν πόλεις, ἐκβαλὼν τοὺς Κᾶρας. Ομηρον ποιητὴν οἱ μὲν περὶ τὴν Ηρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, ὥσπερ ὁ Κράτης. οἱ δὲ περὶ Ερατοσθένην μετὰ ἔτη ρ τῶν Τρωϊκῶν. οἱ δὲ περὶ Αρίσταρχον κατὰ τὴν Ιωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ. οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ιωνικῆς ἀποικίας κάθ᾽ ἕνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Αθήνησιν Αρχίππου μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσι ρπ. οἱ δὲ περὶ Απολλόδωρον τὸν Αθηναῖον ὑπὲρ τῶν Ιλιακῶν ἔτη σμ. ἄλλοι μικρὸν πρὸ τῶν Ολυμπιάδων, ἔτεσι υ ἐγγὺς μετὰ Ιλίου ἅλωσιν· καὶ ἕτεροι κατὰ Αρχίλοχον περὶ κγ Ολυμπιάδα, μετὰ ἔτη φ που τῆς ἁλώσεως Τροίας. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὁ περὶ αὐτοῦ χρόνος πάντη τοῖς παλαιοῖς ἀσύμφωνος. Μυρίνα ἡ παρ᾽ ἡμῖν Σμύρνα λεγομένη ἐκτίσθη ἐν Ασίᾳ. Εφεσος ἐκτίσθη ἐν Ασίᾳ ὑπὸ Ανδρονίκου. Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ιταλίᾳ. Καρχηδὼν ἐπεκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου, ὡς δὲ ἄλλοι, ὑπὸ Διδοῦς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσι ρλγ. ἐκαλεῖτο δὲ πρὸ τούτου Ορίγω. Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θρᾶκες ἔτη οθ. Θρᾶκες ἀπὸ Στρυμόνος διαβάντες ἔσχον τὴν νῦν Βιθυνίαν τότε δὲ Βεβρυκίαν καλουμένην. Θρᾶκες ἐθαλασσοκράτουν. Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ρόδιοι, κατὰ δέ τινας πέμπτοι, ἔτη κγ. Κατὰ δέ τινας Ομηρος ἤκμαζε. Φρύγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κε. κατὰ δέ τινας ϛ.

Σαλομῶν υἱὸς Δαβὶδ ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ἔτη μ. αὐτὸς τὸν ἐν Ιερουσαλὴμ πρῶτον ναὸν ᾠκοδόμησεν. ἐπ᾽ αὐτοῦ προεφήτευον Νάθαν καὶ Αχίας ὁ Σιλωνίτης, Σαμμαίας τε καὶ Αδδῶ, καὶ Σαδώκ. εἰσὶν οὖν ἀπὸ Αδὰμ, ἕως τοῦ η ἔτους αὐτοῦ, ἔτη ,Δρο. Εβραίων ἀρχιερεὺς ὁ ἀπὸ Ααρὼν Σαδὼκ ἐγνωρίζετο. ὁ Τυρίων βασιλεὺς ἀπέστειλεν Σολομῶντι πρὸς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ μυριάδας ἀνδρῶν η. Ειρώμου τοῦ Τυρίων βασιλέως θυγατέρα ἔγημεν ὁ Σολομῶν, ὡς Τατιανὸς ἱστορεῖ. Τελευτήσαντος Σολομῶνος ἐσχίσθη ἡ βασιλεία τῶν υἱῶν Ισραὴλ εἰς δύο. καὶ ἐβασίλευσεν Ροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλὴμ τῶν δύο φυλῶν, τοῦ τε Ιούδα καὶ τοῦ Βενιαμίν. αἱ δὲ ἄλλαι δέκα φυλαὶ τοῦ Ισραὴλ ἐβασίλευσαν ἑαυτοῖς ἐν Σαμαρείᾳ τὸν Ιεροβοὰμ δοῦλον Σαλομῶνος. καὶ ἔμειναν οὕτω διῃρημέναι αἱ δύο βασιλεῖαι ἕως τῆς εἰς Χαλδαίους αἰχμαλωσίας.

Ουαφρῆς βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ιεροσολύμοις μυριάδας η, καθὼς ἱστορεῖ Ευπόλεμος.

Αιγυπτίων βασιλεῖς.

Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν	οβ	Οσόρθων	ἔτη ιε.
Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν	ογ	Τακελῶφις	ἔτη ιγ.
Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν	οδ	Βόχωρις	ἔτη μδ.

Βόχωρις Αιγυπτίοις ἐνομοθέτει. ἐφ᾽ οὗ λόγος, ὅτι ἀρνίον ἐφθέγξατο.

Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν	οε	Σαβάκων Αἰθίοψ	ἔτη ιβ.

οὗτος τὸν Βόχωριν αἰχμάλωτον λαβὼν ζῶντα ἔκαυσε.

Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν	οϛ	Σεβήχων.	ἔτη ιβ.

Λατίνων βασιλεῖς.

Λατίνων ἐβασίλευσεν	ζ	Αγχίσης Σιλουίου	ἔτη ι.
Λατίνων ἐβασίλευσεν	η	Αἰγύπτος Σίλουιος	ἔτη κ.
Λατίνων ἐβασίλευσεν	θ	Κάπυς Σιλουίου	ἔτη λδ.
Λατίνων ἐβασίλευσεν	ι	Τιβέριος	ἔτη η.

ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ ποταμὸς Τίβερις προσηγορεύθη ὁ πρὶν Αλβουλα καλούμενος.

Λατίνων ἐβασίλευσεν	ια	Αρέμουλος Σίλουιος	ἔτη ιθ.

οὗτος ἐκεραυνώθη διὰ πολλὴν ἀσέβειαν.

Αγ-

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄ Ἄρχιππος Ἀκάτου ἔτη ιθ̄.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄ᾱ Θέρσιππος Ἀρχίππου ἔτη ιθ̄.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄β̄ Φόρβας Θερσίππου ἔτη λ̄.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄γ̄ Μεγακλῆς Φορβαντος ἔτη κ̄η̄.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄δ̄ Διόγνητος Μεγακλέους ἔτη κ̄ε̄.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄ε̄ Φερεκλῆς Διογνήτου ἔτη ιθ.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν κ̄ς̄ Ἀρίφρων Φερεκλέους ἔτη κ̄.
Κατὰ δὲ Ἀφρικανὸν ἔτη λ̄α.

Κατὰ τοῦτον Ἀρίφρονα ἡ τῶν Ἀσσυρίων κατελύθη ἀρχὴ, ὡς πάντες συμφωνοῦσι.

Λακεδαιμονίων βασιλεῖς.

Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ς̄ Ἀγεσίλαος ἔτη μ̄ᾱ.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ζ̄ Ἀρχέλαος ἔτη ξ̄.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν η̄ Τήλεκλος ἔτη μ̄.
Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν θ̄ Ἀλκαμένης ἔτη λ̄ζ.

Οὗτος τελευταῖος ἐστὶ τῆς πρώτης οἰκίας. τῆς δὲ δευτέρας οἰκίας κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐβασίλευσαν ἐξ βασιλεῖς. Ἀπολλόδωρος. Λυκούργου νόμιμα ἐν τῷ η̄ Ἀλκαμένους. Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρῶτος Ἔφορος καθεστάθη.

Κορινθίων βασιλεῖς.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν ζ̄ Εὔδημος ἔτη κ̄ᾱ.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν η̄ Ἀριστομήδης ἔτη λ̄α.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν θ̄ Ἀγήμων ἔτη ις̄.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν ῑ Ἀλέξανδρος ἔτη κ̄ε.
Κορινθίων ἐβασίλευσεν ιᾱ Ἰξίων ἔτη ιβ̄.

Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς, καὶ οἱ Κορινθίων, ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου διήρκεσαν ἔτεσι τ̄ν. Μεθ' οὓς ἐνιαύσιοι Πρυτάνεις, ὡς μέν τινες ἐπὶ Αἰσχύλου ἄρχοντος, ὡς δὲ ἕτεροι, μετὰ ταῦτα, ὡς προέκειται.

Βασιλεῖς Ἰούδα καὶ Βενιαμίν.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ᾱ Ῥοβοὰμ υἱὸς Σολομῶντος ἔτη ιζ̄.

Ἐπὶ τούτου ἀνέβη Σουσακεὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐπὶ Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἔλαβε πάντας τοὺς θησαυροὺς οἴκου τοῦ βασιλέως, καὶ πάντα ὅπλα τὰ χρυσᾶ.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν β̄ Ἀβιὰ υἱὸς Ῥοβοὰμ ἔτη γ̄.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν γ̄ Ἀσὰ υἱὸς Ἀβιὰ ἔτη μ̄ᾱ.

Οὗτος ἀποστὰς τῆς πατρικῆς ἀσεβείας τὰ εἴδωλα καθεῖλεν, καὶ τὰ ἄλση ἐξέκοψεν, τὴν ἑαυτοῦ τε μητέρα ἐξέπαυσε τοῦ εἰδωλομανεῖν.

Οὗτος Ζοραὼ τὸν Αἰθίοπα κατὰ τῆς Ἰουδαίας στρατεύσαντα μετὰ πλήθους Λιβύων ἐν μυριάσιν ρ̄ ἐπελθόντα ἐτροπώσατο. Ἑβραίων ἱερεὺς Ἀβιμέλεχ ἐγνωρίζετο. Προεφήτευον δὲ Ἀχιὰ, Σαμαίας, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου. Ἰηοῦ. Ἰωήλ. Ἀζαρίας. ὁ καὶ Ἀδδῶ. καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαχαρίας, ὁ καὶ Ἰωδῆ. Ἀνανία, καὶ Ἰωπᾶς.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν δ̄ Ἰωσάφατ υἱὸς Ἀσὰ ἔτη κ̄ε.

Προεφήτευον παρ' Ἑβραίοις Ἠλίας, Ἰηοῦ, Ἀβδιοῦ, Ὀζιὴλ, Μιχαίας, Ψευδοπροφῆται δὲ Σεδεκίας, Ἐλιέζερ. καὶ ἕτεροι.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ε̄ Ἰωρὰμ υἱὸς Ἰωσάφατ εὐσεβοῦς ἔτη η̄.

Τούτου τῷ ζ̄ ἔτει Ἠλίας ὁ Θεσβίτης ἀνελήφθη. προεφήτευον Ἀμμὼς καὶ Ἐλισσαῖος.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ς̄ Ὀχοζίας υἱὸς Ἰωρὰμ ἔτος ἕν.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ζ̄ Γοθολία μήτηρ Ὀχοζία, θυγάτηρ Ἀχαὰβ, ἣν λιθοβόλησεν ὁ λαὸς κατὰ πρόσταξιν Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἔτη η̄.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν η̄ Ἰωὰς ἔτη μ̄.

Ἰωδαὲ θεοφιλὴς ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο βιώσας ἔτη ρ̄λ μόνος ἀπὸ τῶν χρόνων Μωσέως. Ζαχαρίας ὁ προφήτης ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἰωὰς τοῦ βασιλέως. ἐν ἄλλῳ δὲ Ἀζαρίας. Ἐλισαῖος ὁ προφήτης ἐτελεύτησεν ἔτει λζ τοῦ Ἰωᾶς.

Βασιλεῖς Ἰσραὴλ δεκάσκηπτροι ἐν Σαμαρείᾳ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ᾱ Ἱεροβοὰμ δοῦλος Σολομῶντος ἔτη κ̄β.

Προεφήτευον ὁ οἰκῶν ἐν Βαιθὴλ, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	β	Ναδάβ.	ἔτη β.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	γ	Βαασὰ υἱὸς Ἀχιὰ	ἔτη κδ.

Ἰηοῦ υἱὸς Ἀνανίου προεφήτευσεν.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	δ	Ἠλὰ	ἔτη β.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ε	Ζαμβρὶ ἡμέρας ζ.	
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ς	Ἀμβρὶ	ἔτη ιβ.

Οὗτος κτίζει τὴν Σαμαρέων πόλιν τὴν νῦν καλουμένην Σεβαστήν, καὶ ἐπωνόμασεν αὐτὴν Ζεμμὴρ εἰς ὄνομα Σομὼρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ζ	Ἀχαὰβ υἱὸς Ἀμβρὶ	ἔτη κη.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	η	Ὀχοζίας υἱὸς Ἀχαὰβ	ἔτη β.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	θ	Ἰωρὰμ ἀδελφὸς Ὀχοζίου	ἔτη ιβ.

Ἐλισσαιὲ μετὰ Ἠλία θαυματουργὸς καὶ προφήτης ἐγνωρίζετο.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ι	Ἰηοῦ	ἔτη κη.

Ἐπὶ τούτου λιμὸς καὶ σεισμὸς μέγας κατὰ τὴν Ἰουδαίαν ἐγένετο.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	οζ	Ταράκης	ἔτη κ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	οη	Ἀρμαῒς	ἔτη λη.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	οθ	Στεφινάθης	ἔτη κζ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	π	Νεχεψὸς	ἔτη ιγ.

Λατίνων βασιλεῖς.

Λατίνων ἐβασίλευσεν	ιβ	Κάρμεντος	ἔτη ις.
Λατίνων ἐβασίλευσεν	ιγ	Σίλουιος	ἔτη ιη.
Λατίνων ἐβασίλευσεν	ιδ	Προκᾶς Σίλουιος.	ἔτη λβ.

Κατὰ τοῦτον ἡ πρώτη Ὀλυμπιάς.

Λατίνων ἐβασίλευσεν	ιε	Ἀμούλιος Σίλουιος	ἔτη κγ.

Καὶ Νωμήτωρ, ὥς τισι δοκεῖ, ἔτη β μετὰ Ἀμούλιον ἰδίως. Τινὲς δὲ σὺν αὐτῷ φασί.

Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρεως καὶ Ἰλίας τῇ ε * μετερο κατὰ δέ τινας πρὸ ἐτῶν ι Ῥωμύλον φασὶ κατὰ τὸ τέλος τῆς ζ Ὀλυμπιάδος βασιλεῦσαι τῶν Λατίνων ἀπὸ Αἰνείου, Ῥώμην τε κτίσαι, καὶ μετονομάσαι τὴν πόλιν καὶ τὸ ἔθνος τῷ ἰδίῳ ὀνόματι Ῥωμαίους τοὺς πρότερον καλουμένους Λατίνους. ἄλλοι δὲ κατὰ τὴν ἕκτην Ὀλυμπιάδα. καὶ ἕτεροι κατὰ τὴν η φασί. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν πολλὴ γέγονε διαφωνία περί τε τοῦ χρόνου τῆς κτίσεως αὐτῆς, καὶ τῶν οἰκητόρων.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	α	Ῥωμύλος ἀπὸ Αἰνείου	ἔτη λη.

Ἀπὸ Ῥωμύλου οἱ πρότερον καλούμενοι Λατῖνοι Ῥωμαῖοι προσηγορεύθησαν.

Οὗτος ὁ Ῥωμύλος ἀνελὼν Ῥέμον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ βασιλεύει μόνος, καὶ κτίζει, καὶ τειχίζει Ῥώμην κατὰ τὴν ζ Ὀλυμπιάδα, ἢ, ὥς τινες, κατὰ τὴν ὀγδόην, ἥτις τοῖς χρόνοις Ἀχὰζ συντρέχει. Ἀπὸ Ἰλίου ἁλώσεως, ἕως κτίσεως Ῥώμης, γίνονται ἔτη υμδ.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	κζ	Θεσπιεὺς Ἀρίφρονος	ἔτη κζ.	κατὰ δὲ ἄλλους	ἔτη μ.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	κη	Ἀγαμήστωρ	ἔτη ιζ.	κατὰ δὲ ἄλλους	ἔτη μ.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	κθ	Αἰσχύλος	ἔτη ιδ.		

Αἰσχύλου τῷ β ἔτει πληρουμένῳ, τῷ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει, ὃς ἦν κθ βασιλεὺς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Κέκροπος τοῦ διφυοῦς. ιβ δὲ τῶν διὰ βίου ἀρχόντων, ἡ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη. Τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωθὰμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. ὃ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν παρίστησι. Γράφει δὲ
„ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν. Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἦρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ, ἐφ᾽ οὗ Ἰωαθὰμ
„ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν (λέγει) ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ βα-
„ σιλέα Ἰούδα συνείληφεν.

Ἐνταῦθα μοι δοκεῖ καλῶς ἔχειν καὶ τὰς παρ᾽ Ἕλλησιν ἀναγραφομένας Ὀλυμπιάδας ἐπισυνάψαι τῷ λόγῳ. ἀπὸ γὰρ τούτων τὰ τῆς Ἑλλήνων χρονογραφίας ἀκριβοῦς ἀναγραφῆς τετευχέναι δοκεῖ, ἅτε περὶ αὐτῶν, ὡς ἑκάστῳ φίλον ἦν, ἀπεφήναντο.

Περὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Περὶ τῆς θέσεως τοῦ ἀγῶνος τῶν Ολυμπίων.

Ολίγα δὲ ἀναγκαῖον περὶ τοῦ ἀγῶνος εἰπεῖν, ὡς οἱ μὲν πορρωτάτω τοῖς χρόνοις τὴν θέσιν αὐτοῦ προάγοντες πρὸ Ηρακλέους αὐτὸν τεθῆναί φασιν ὑπὸ ἑνὸς τῶν Ιδαίων Δακτύλων, εἶτα ὑπὸ Αεθλίου ἐπὶ Διαπείρᾳ τῷ αὐτοῦ παίδων, ἀφ᾽ οὗ καὶ οἱ ἀγωνισταὶ Αθληταὶ ἐκλήθησαν. μεθ᾽ ὃν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Επειόν. εἶτα Ενδυμίωνα. ἑξῆς δὲ Αλεξῖνον. εἶτα Οινόμαον προστῆναι τῆς θυσίας. μεθ᾽ ὃν Πέλοπα εἰς τιμὴν τῷ πατρῴῳ Διὶ ἀγαγεῖν. εἶτα Ηρακλέα τὸν Αλκμήνης καὶ Διὸς, ἀφ᾽ οὗ γενεὰς δέκα τυγχάνειν. οἱ δὲ τὰς τελείας τρεῖς φασὶν, ἐπὶ Ιφιτον τὸν ἀνανεωσάμενον τὸν ἀγῶνα. Τοῦτον γὰρ Ηλεῖον ὄντα, καὶ προνοούμενον τῆς Ελλάδος, βουλόμενόν τε παῦσαι πολέμων τὰς πόλεις ἐκ Πελοποννήσου πάσης στεῖλαι θεωροὺς τοὺς πευσομένους περὶ ἀπαλλαγῆς τῶν κατεχόντων πολέμων. τὸν δὲ θεὸν τοῖς Πελοποννησίοις χρῆσαι ταῦτα.

> ὦ Πελοποννήσου ναέται, περὶ βωμὸν ἰόντες
> θύετε, καὶ πείθεσθε τά κεν μάντεις ἐνέπωσιν
> Ηλεῖοι πρόπολοι, πατέρων νόμον ἰθύνοντες.

Τοῖς δὲ Ηλείοις τάδε προαγορεῦσαι·

> τὴν αὐτῶν ῥύεσθε πάτραν, πολέμου δ᾽ ἀπέχεσθε,
> Κοινοδίκου φιλίας ἡγούμενοι Ελλήνεσσι,
> εὖτ᾽ ἂν πενταέτης ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

Τούτου χάριν Ιφιτος ἀπήγγειλε τὴν ἐκεχειρίαν, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐπετέλεσε σὺν Λυκούργῳ τῷ Λακεδαιμονίῳ συγγενεῖ τυγχάνοντι. ἀμφότεροι γὰρ ἀφ᾽ Ηρακλέους. καὶ τότε μόνον ἦν σταδίου ὁ ἀγών. ὕστερον δὲ τὰ ἄλλα ἆθλα κατὰ μέρος προσετέθη. ἱστοροῦσι δὲ οἱ περὶ Αριστόδημον τὸν Ηλεῖον, ὡς ἀπὸ εἰκοστῆς καὶ ἑβδόμης Ολυμπιάδος ἤρξαντο οἱ ἀθληταὶ ἀναγράφεσθαι, οἱ δηλαδὴ νικηφόροι. πρὸ τοῦ γὰρ οὐδεὶς ἀνεγράφη, ἀμελησάντων τῶν προτέρων. τῇ δὲ εἰκοστῇ ὀγδόῃ τὸ στάδιον νικῶν Κόροιβος Ηλεῖος ἀνεγράφη πρῶτος. καὶ ἡ Ολυμπιὰς αὕτη πρώτη ἐτάχθη, ἀφ᾽ ἧς Ελληνες ἀριθμοῦσι τοὺς χρόνους. Τὰ δὲ αὐτὰ τῷ Αριστοδήμῳ καὶ Πολύβιος ἱστορεῖ. Καλλίμαχος δὲ δέκα τρεῖς Ολυμπιάδας ἀπὸ Ιφίτου παρεῖσθαι φησὶ μὲν ἀναγραφείσας, τῆς δὲ τεσσαρεσκαιδεκάτης Κόροιβον νικᾶν. Πολλοὶ δὲ λέγουσιν, ἀπὸ τῆς ὑπὸ Ηρακλέους τοῦ Αλκμήνης τοῦ ἀγῶνος θέσεως ἐπὶ τὴν πρώτην ἀριθμουμένην Ολυμπιάδα, γενέσθαι ἔτη υνθ. Αγουσι δὲ Ηλεῖοι πενταετηρικὸν τὸν ἀγῶνα, τεσσάρων ἐτῶν μεταξὺ συντελουμένων.

* * Ελλήνων Ολυμπιάδες ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐπὶ τὴν σμζ, καθ᾽ ἣν Ρωμαίων ἐβασίλευσεν Αντωνῖνος υἱὸς Σεβήρου.

Πρώτη Ολυμπιὰς, ἣν ἐνίκα Κόροιβος Ηλεῖος στάδιον. τοῦτο γὰρ ἠγωνίζοντο μόνον ἐπὶ Ολυμπιακῶν ἀγώνων.

Δευτέρα. Αντίμαχος Ηλεῖος στάδιον.

Ρῶμος καὶ Ρωμύλος ἐγεννήθησαν.

Τρίτη. Ανδρoκλος Μεσσήνιος στάδιον.

Τετάρτη. Πολυχάρης Μεσσήνιος στάδιον.

Πέμπτη. Αισχίνης Ηλεῖος στάδιον.

Εκτη. Οιβώλας Δυμαῖος στάδιον.

Εβδόμη. Διοκλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Ρωμύλος Ρώμην ἔκτισε.

Ογδόη. Αντικλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Εννάτη. Ξενοκλῆς Μεσσήνιος στάδιον.

Δεκάτη. Δωτάδης Μεσσήνιος στάδιον.

Ενδεκάτη. Λεωχάρης Μεσσήνιος στάδιον.

Δωδεκάτη. Οξύθεμις Κορωναῖος στάδιον.

Τρισκαιδεκάτη. Διοκλῆς Κορίνθιος στάδιον.

Τεσσαρεσκαιδεκάτη. Δέσμων Κορίνθιος στάδιον.

Προσετέθη καὶ δίαυλον. καὶ ἐνίκα Υπήνιος Ηλεῖος.

Πεντεκαιδεκάτη. Ορσιππος Μεγαρεὺς στάδιον.

Προσετέθη δολιχός. καὶ γυμνοὶ ἔδραμον, ἐνίκα Ακανθος Λάκων.

Εκκαιδεκάτη. Πυθαγόρας Λάκων. στάδιον.

Επτακαιδεκάτη. Πῶλος Επιδαύριος στάδιον.

Οκτωκαιδεκάτη. Τέλλις Σικυώνιος στάδιον.

Προσετέθη πάλη. καὶ ἐνίκα Ευρύβατος Λάκων.

Προσετέθη καὶ πένταθλος, καὶ ἐνίκα Λαμπίας Λάκων.

Εννεακαιδεκάτη. * Μένος (Μένων) Μεγαρεὺς στάδιον.

Εικοστή. Αθηράδας Λάκων στάδιον.

Εικοστὴ πρώτη. Πανταλῆς Αθηναῖος στάδιον.

Εικοστὴ δευτέρα. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.

Εικοστὴ τρίτη. Ικάριος Υπηρεσιεὺς στάδιον.

Προσε-

Προσετέθη πυγμὴ, καὶ Ὀνόμαστος Σμυρναῖος ἐνίκα, ὁ καὶ τῇ πυγμῇ νόμους θέμενος.

Εἰκοστὴ τετάρτη. Κλεοπτόλεμος Λάκων στάδιον.

Εἰκοστὴ πέμπτη. Θάλπις Λάκων στάδιον.

Προσετέθη τέθριππον, καὶ ἐνίκα Πάγων Θηβαῖος.

Εἰκοστὴ ἕκτη. Καλλισθένης Λάκων στάδιον.

Φιλόμβροτος ὁ Λάκων πένταθλος τρισὶν Ὀλυμπιάσιν ἐνίκησε. Κάρνια ἐτέθη πρῶτον ἐν Λακεδαίμονι κιθαρῳδῶν ἀγών.

Εἰκοστὴ ἑβδόμη. * Εὔρυβος Ἀθηναῖος στάδιον.

Εἰκοστὴ ὀγδόη. Χάρμις Λάκων στάδιον.

ὃς σύκοις ξηροῖς ἤσκει. Ταύτην ἦξαν Πισαῖοι, Ἠλείων ἀσχολουμένων, διὰ τὸν πρὸς Δυμαίους πόλεμον.

Εἰκοστὴ ἐννάτη. Χίονις Λάκων στάδιον.

Οὗ τὸ ἅλμα ποδῶν ἦν νβ.

Τριακοστή. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.

Πισαῖοι Ἠλείων ἀποστάντες ταύτην τε ἦξαν, καὶ τὰς ἑξῆς κβ.

Τριακοστὴ πρώτη. Χίονις Λάκων τὸ τρίτον στάδιον.

Τριακοστὴ δευτέρα. Κρατῖνος Μεγαρεὺς στάδιον.

Ὅτε καὶ Κομαῖος τρίτος ἀδελφῶν ἀγωνισάμενος ἐνίκα.

Τριακοστὴ τρίτη. Γύγις Λάκων στάδιον.

Προσετέθη παγκράτιον. καὶ ἐνίκα Λύγδαμις Συρακούσιος ὑπερμεγέθης, ὃς στάδιον ἐξεμέτρησε τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ, μόνας ἑξακοσίους παραθέσεις ποιησάμενος.

Προσετέθη καὶ .... καὶ ἐνίκα Κραξίλλας Θεσσαλός.

Τριακοστὴ τετάρτη. * Στόμας Ἀθηναῖος στάδιον.

Τριακοστὴ πέμπτη. Σφαῖρος Λάκων στάδιον.

καὶ δίαυλον Κύλων ὁ Ἀθηναῖος ὁ ἐπιθέμενος τυραννίδι.

Τριακοστὴ ἕκτη. Φρυνῶν Ἀθηναῖος, ὃς Πιττακῷ μονομαχῶν ἀνῃρέθη.

Τριακοστὴ ἑβδόμη. Εὐρυκλείδας Λάκων στάδιον.

Προσετέθη στάδιον παίδων. καὶ ἐνίκα Πολυνείκης Ἠλεῖος.

Προσετέθη καὶ παίδων πάλη. καὶ ἐνίκα Ἱπποσθένης Λάκων, ὃς διαλιπὼν μίαν τὰς ἑξῆς πέντε Ὀλυμπιάδας ἀνδρῶν πάλην ἐνίκησε.

Τριακοστὴ ὀγδόη. Ὀλυνθεὺς Λάκων στάδιον.

Προσετέθη παίδων πένταθλος, καὶ ἠγωνίσαντο τότε μόνον. ἐνίκα Δευτελίδας Λάκων.

Τριακοστὴ ἐννάτη. Ῥίψολκος Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστή. Ὀλυνθεὺς Λάκων τὸ δεύτερον στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ πρώτη. Κλεώνδας Θηβαῖος στάδιον.

Προσετέθη παίδων πυγμή. καὶ ἐνίκα Φιλώτας * συκαρίτης.

Τεσσαρακοστὴ δευτέρα. Λυκώτας Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ τρίτη. Κλέων Ἐπιδαύριος στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ τετάρτη. Γέλων Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ πέμπτη. Ἀντικράτης Ἐπιδαύριος στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ ἕκτη. Χρυσάμαξος Λάκων στάδιον.

Καὶ Πολυμνήστωρ Μιλήσιος παίδων στάδιον, ὃς αἰπολῶν λαγὼν κατέλαβε.

Τεσσαρακοστὴ ἑβδόμη. Εὐρυκλῆς Λάκων στάδιον.

Τεσσαρακοστὴ ὀγδόη. Γλύκων Κροτωνιάτης στάδιον.

Πυθαγόρας Σάμιος ἐκκριθεὶς παίδων πυγμὴν. καὶ ὡς θῆλυς χλευαζόμενος, προβὰς εἰς τοὺς ἄνδρας, ἅπαντας ἑξῆς ἐνίκησε.

Τεσσαρακοστὴ ἐννάτη. Λυκῖνος Κροτωνιάτης στάδιον.

Πεντηκοστή. Ἐπιτελίδας Λάκων στάδιον.

Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν.

Πεντηκοστὴ πρώτη. Ἐρατοσθένης Κροτωνιάτης στάδιον.

Πεντηκοστὴ δευτέρα. Ἄγις Ἠλεῖος στάδιον.

Πεντηκοστὴ τρίτη. Ἄγνων Πεπαρήθιος στάδιον.

Πεντηκοστὴ τετάρτη. Ἱππόστρατος Κροτωνιάτης στάδιον.

Ἀρριχίων Φυγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγκράτιον ψιλωθεὶς ἀπέθανε, καὶ νεκρὸς ἐστέφθη, φθάσαντος ἀπειπεῖν τοῦ ἀνταγωνιστοῦ, κλωμένου αὐτῷ τοῦ ποδὸς ὑπ' ἐκείνου.

Πεντηκοστὴ πέμπτη. Ἱππόστρατος ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον, ὅτε Κῦρος ἐβασίλευε Περσῶν.

Πεντηκοστὴ ἕκτη. Φαῖδρος Φαρσάλιος στάδιον.

Πεντηκοστὴ ἑβδόμη. Λάδρομος Λάκων στάδιον.

Πεντηκοστὴ ὀγδόη. Διόγνητος Κροτωνιάτης στάδιον.

Πεντηκοστὴ ἐννάτη. Ἀρχίλοχος Κερκυραῖος στάδιον.

Ἑξηκοστή. Ἀπελλαῖος Ἠλεῖος στάδιον.

Ἑξηκοστὴ πρώτη. Ἀγάθαρχος Κερκυραῖος στάδιον.
Ἑξηκοστὴ δευτέρα. Ἐρυξίας Χαλκιδεὺς στάδιον.

Μίλων Κροτωνιάτης πάλην, ὃς νικᾷ Ὀλύμπια ἑξάκις, Πύθια ἑξάκις, Ἴσθμια δεκάπις, Νέμεα ἐννάκις.

Ἑξηκοστὴ τρίτη. Παρμενίδης Καμαριναῖος στάδιον.
Ἑξηκοστὴ τετάρτη. Εὔανδρος Θεσσαλεὺς στάδιον.
Ἑξηκοστὴ πέμπτη. Ἀνοχᾶς Ταραντῖνος στάδιον.

Προσετέθη ὁπλίτης, καὶ ἐνίκα Δαμάρητος Ἡρακλείδης.

Ἑξηκοστὴ ἕκτη. Ἰσχυρος Ἱμεραῖος στάδιον.
Ἑξηκοστὴ ἑβδόμη. Φανᾶς Πελληνεύς. στάδιον.

Πρῶτος ἐτρίασσεν δίαυλον, ὅπλον.

Ἑξηκοστὴ ὀγδόη. Ἰσχόμαχος Κροτωνιάτης στάδιον.
Ἑξηκοστὴ ἐννάτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ἑβδομηκοστή. Νικαίστας Ὀπούντιος στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ πρώτη. Τισικράτης Κροτωνιάτης στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ δευτέρα. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ἑβδομηκοστὴ τρίτη. Ἀστύαλος Κροτωνιάτης στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ τετάρτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ἑβδομηκοστὴ πέμπτη. ὁ αὐτὸς τρίτον.
Ἑβδομηκοστὴ ἕκτη. Σκαμάνδρος Μιτυληναῖος στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη. Δανδης Ἀργεῖος στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη. Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης στάδιον.
Ἑβδομηκοστὴ ἐννάτη. Ξενοφῶν Κορίνθιος στάδιον.
Ὀγδοηκοστή. Τορύμμας Θεσσαλὸς στάδιον.

πάλην Ἀμησινᾶς Βαρκαῖος, ὃς βουκολῶν ταύρῳ ἐγυμνάζετο, ὃν καὶ εἰς Πίσαν ἀγαγὼν συνεγυμνάσθη.

Ὀγδοηκοστὴ πρώτη. Πολύμναστος Κυρηναῖος στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ δευτέρα. Λύκος Λαρισσαῖος. στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ τρίτη. Κρίσσων Ἱμεραῖος στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ τετάρτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ὀγδοηκοστὴ πέμπτη. ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ ἕκτη. Θέοπομπος Θεσσαλὸς στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ ἑβδόμη. Σώφρων Ἀμβρακιώτης στάδιον.

Ἐν ᾧ ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος συνεκροτήθη.

Ὀγδοηκοστὴ ὀγδόη. Σύμμαχος Μεσσήνιος στάδιον.
Ὀγδοηκοστὴ ἐννάτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Ἐνενηκοστή. Ὑπέρβιος Συρακούσιος στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ πρώτη. Ἐξάγεντος Ἀκραγαντῖνος στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ δευτέρα. αὐτὸς τὸ δεύτερον στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ τρίτη. Εὔκαλος Κυρηναῖος στάδιον.

Παγκράτιον Πολύδαμας Σκοτουσσαῖος ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρὰ Ὤχῳ γενόμενος λέοντας ἀνῄρει, καὶ ὁπλιζομένους γυμνὸς κατηγωνίσατο. ἵστη δὲ καὶ ἅρματα ἐλαυνόμενα κατὰ κράτος.

Προσετέθη συνωρίς, καὶ ἐνίκα Εὐαγόρας Ἠλεῖος.

Ἐνενηκοστὴ τετάρτη. Κροκίνας Λαρισσαῖος στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ πέμπτη. Μένων Ἀθηναῖος στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ ἕκτη. Εὐπόλεμος Ἠλεῖος στάδιον.

Προσετέθη σαλπιγκτής. καὶ ἐνίκα Τίμαιος Ἠλεῖος.

Προσετέθη καὶ κῆρυξ. καὶ ἐνίκα Κράτης Ἠλεῖος.

Ἐνενηκοστὴ ἑβδόμη. Τερειναῖος Ἠλεῖος στάδιον.
Ἐνενηκοστὴ ὀγδόη. Σώσιππος ὁ Δελφὸς στάδιον.

Ἀριστόδημος Ἠλεῖος πάλην, οὗ μέσου οὐδεὶς ἔλαβεν.

Ἐνενηκοστὴ ἐννάτη. Δίκων Συρακούσιος στάδιον.

Προσετέθη τέθριππον πωλικόν. καὶ ἐνίκα Εὐρυβάτας Λάκων στάδιον.

Ἑκατοστή. Διονυσόδωρος Ταραντῖνος στάδιον.
Ἑκατοστὴ πρώτη. Δάμων Θούριος στάδιον.
Ἑκατοστὴ δευτέρα. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον στάδιον.
Ἑκατοστὴ τρίτη. Πυθόστρατος Ἐφέσιος στάδιον.
Ἑκατοστὴ τετάρτη. Φωκίδης Ἀθηναῖος πάλη.

αὕτη ὑπὸ Πισαίων ἐτέθη.

Ἑκατοστὴ πέμπτη. Πῶρος Κυρηναῖος στάδιον.
Ἑκατοστὴ ἕκτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.

Εκατοστὴ ἑβδόμη. Μικρίνας Ταραντῖνος   στάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδόη. Πολυκλῆς Κυρηναῖος   στάδιον.
Εκατοστὴ ἐννάτη. Αριστόλοχος Αθηναῖος   στάδιον.
Εκατοστὴ δεκάτη . . . . . .
Εκατοστὴ ἑνδεκάτη. Κλεόμαντις Κλειτόριος   στάδιον.
Εκατοστὴ δωδεκάτη. Ευρύλας Χαλκιδεὺς   στάδιον.
Αλέξανδρος Βαβυλῶνα κατέσχε Δαρεῖον καθελών.
Εκατοστὴ τρισκαιδεκάτη. Κλίτων Μακεδὼν   σταδιον.
Αργεὺς Αργεῖος δολιχὸν, ὃς ἐν Αργει τὴν ἑαυτοῦ νίκην αὐθημερὸν ἀνήγγειλεν.
Εκατοστὴ τεσσαρεσκαιδεκάτη. Μικίννας Ρόδιος   στάδιον.
Αλέξανδρος ἐτελεύτησε. μεθ' ὃν εἰς πολλοὺς διαιρεθείσης τῆς ἀρχῆς, Αιγύπτου καὶ Αλεξανδρείας ἐβασίλευσε Πτολεμαῖος.
Εκατοστὴ πεντεκαιδεκάτη. Δαμασίας Αμφιπολίτης   στάδιον.
Εκατοστὴ ἑκκαιδεκάτη. Δημοσθένης Λάκων   στάδιον.
Εκατοστὴ ἑπτακαιδεκάτη. Παρμενίδης Μιτυληναῖος   στάδιον.
Εκατοστὴ ὀκτωκαιδεκάτη. Ανδρομένης Κορίνθιος   στάδιον.
Αντήνωρ Αθηναῖος, ἢ Μιλήσιος παγκράτιον, ἀκόντιον, περιοδονίκης, ἄληπτος ἐν ταῖς τρισὶν ἡλικίαις.
Εκατοστὴ ἐννεακαιδεκάτη. Ανδρομένης Κορίνθιος   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστή. Πυθαγόρας Μάγνης   στάδιον.
Πάλην Κεράς Αργεῖος, ὃς χηλὰς ἀπέσπα βοός.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ πρώτη. Πυθαγόρας τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ δευτέρα. Αντίγονος Μακεδὼν   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ τρίτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ τετάρτη. Φιλόμηλος Φαρσάλιος   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ πέμπτη. Λάδας Αιγεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ ἕκτη. Ιδαῖος, ἢ Νικάτωρ, Κυρηναῖος   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ ἑβδόμη. Περιγένης Αλεξανδρεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ ὀγδόη. Σέλευκος Μακεδὼν   στάδιον.
Εκατοστὴ εἰκοστὴ ἐννάτη. Φιλῖνος Κῶος   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστή. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ πρώτη. Αμμώνιος Αλεξανδρεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ δευτέρα. Ξενοφάνης Αιτωλὸς   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ τρίτη. Σιμύλος Νεαπολίτης   στάδιον.
Πάρθοι Μακεδόνων ἀπέστησαν. καὶ πρῶτος ἐβασίλευσεν Αρσάκης. ὅθεν Αρσακίδαι.
Εκατοστὴ τριακοστὴ τετάρτη. Αλκίδας Λάκων   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ πέμπτη. Ερατων Αιτωλὸς   στάδιον.
Πυγμὴν Κλεόξενος Αλεξανδρεὺς, περιοδονίκης ἀτραυμάτιστος.
Εκατοστὴ τριακοστὴ ἕκτη. Πυθοκλῆς Σικυώνιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ ἑβδόμη. Μενεσθεὺς Βαρκυλίτης   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ ὀγδόη. Δημήτριος Αλεξανδρεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ τριακοστὴ ἐννάτη. Ιωλαΐδας Αργεῖος,   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστή. Ζώπυρος Συρακούσιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ πρώτη. Δωρόθεος Ρόδιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ δευτέρα. Κράτης Αλεξανδρεὺς   στάδιον.
Κάρος Ηλεῖος καὶ πάλην, καὶ παγκράτιον ἐνίκα μετὰ Ηρακλέα. καὶ ἀναγράφεται δεύτερος ἀφ' Ηρακλέους.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ τρίτη. Ηράκλειτος Σάμιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ τετάρτη. Ηρακλείδης Σαλαμίνιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ πέμπτη. Πυῤῥίας Αιτωλὸς   στάδιον.
Παίδων πυγμὴν Μόσχος Κολοφώνιος. Μόνος παιδικὴν περίοδον.
Προσετέθη παίδων παγκράτιον, καὶ ἐνίκα Φαίδιμος Αλεξανδρεύς.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἕκτη. Μικίων Βοιώτιος   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἑβδόμη. Αγέμαχος Κυζικηνὸς   στάδιον.
Πάλην Κλεόστρατος [Κλεῖτος] Ρόδιος, ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανεν.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ὀγδόη. Ακεσίλαος Μεγαλοπολίτης   στάδιον.
Εκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ἐννάτη. Ιππόστρατος Σελευκεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστή. Ονησίκρατος Σαλαμίνιος   στάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ πρώτη. Θύμηλος Ασπένδιος   στάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ δευτέρα. Δημόκριτος Μεγαρεὺς   στάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ τρίτη. Αρίστανδρος Λέσβιος   στάδιον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Εκατοστὴ πεντηκοστὴ τετάρτη. Λεωνίδας Ρόδιος τριαστὴς σάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ πέμπτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ ἕκτη. ὁ αὐτὸς τὸ τρίτον, Ρόδιος, τρίτος ἀφ᾽ Ηρακλέους πάλην ὁμοῦ καὶ παγκράτιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ ἑβδόμη. Λεωνίδας τὸ τέταρτον σάδιον.
Μόνος δὲ, καὶ πρῶτος, ἐπὶ τέσσαρας Ολυμπιάδας στεφάνους Ολυμπιακοὺς ἔχει δώδεκα.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ ὀγδόη. Ορθων Συρακούσιος σάδιον.
Εκατοστὴ πεντηκοστὴ ἐννάτη. Αλκιμος Κυζικηνὸς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστή. Ανώδικος Κυζικηνὸς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ πρώτη. Αντίπατρος Ηπειρώτης σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ δευτέρα. Δάμων Δελφὸς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ τρίτη. Τιμόθεος Τραλλιανὸς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ τετάρτη. Βοιωτὸς Σικυώνιος σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ πέμπτη. Ακουσίλαος Κυρηναῖος. σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ ἕκτη. Χρυσόγονος Νικαεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ ἑβδόμη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ ὀγδόη. Νικόμαχος Φιλαδελφεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑξηκοστὴ ἐννάτη. Νικόδημος Λακεδαιμόνιος σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστή. Σιμμίας Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ πρώτη. Παρμενίσκος Κερκυραῖος σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ δευτέρα. Ευδαμος Κῷος σάδιον.
Πρωτοφάνης Μάγνης πάλην, καὶ παγκράτιον, τέταρτος ἀφ᾽ Ηρακλέους.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ τρίτη. Παρμενίσκος Κερκυραῖος τὸ β̅ σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ τετάρτη . . . .
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ πέμπτη. Επαίνετος Αργεῖος σάδιον παίδων.
Ανδρες γὰρ οὐκ ἠγωνίσαντο, Σύλλα πάντας εἰς Ρώμην μεταπεμψαμένου.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἕκτη. Δίων Κυπαρισσεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη. Εκατόμνως Ηλεῖος σάδιον.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ὀγδόη. Διοκλῆς Υπαιπηνὸς σάδιον.
Στρατόνικος Κοράγου Αλεξανδρεὺς πάλην καὶ παγκράτιον πέμπτος ἀφ᾽ Ηρακλέους. ὃς Νεμέα τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παίδων καὶ ἀγενείων τέσσαρας στεφάνους ἔσχεν.
Εκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ ἐννάτη. Ανδρέας Λακεδαιμόνιος σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ Ανδρόμαχος Αμβρακιώτης σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ πρώτη. Λάμαχος Ταυρομενίτης σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ δευτέρα. Αυπεσίων Αργεῖος σάδιον.
Μαρίων Μαρίωνος Αλεξανδρεὺς πάλην καὶ παγκράτιον ἕκτος ἀφ᾽ Ηρακλέους.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ τρίτη. Θεόδωρος Μεσσήνιος σάδιον.
Ιούλιος Καῖσαρ ἐμονάρχησε Ρωμαίων.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ τετάρτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Αὔγουστος Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ πέμπτη. Αρίστων Θούριος σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ ἕκτη. Σκάμανδρος Αλεξανδρεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ ἑβδόμη. Σώπατρος Αργεῖος σάδιον.
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ ὀγδόη . . . .
Εκατοστὴ ὀγδοηκοστὴ ἐννάτη. Ασκληπιάδης Σιδώνιος. σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστή. Αυφίδιος Πατρεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ πρώτη. Διόδοτος Τυανεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ δευτέρα. Διοφάνης Αιολεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ τρίτη. Αρτεμίδωρος Θυατείρηνος σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ τετάρτη. Δημάρατος Εφέσιος σάδιον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ πέμπτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Εκατοστὴ ἐνενηκοστὴ ἕκτη. Γαμμένης Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου σάδιον.
Εκατοστὴ ἐννενηκοστὴ ἑβδόμη. Ασιατικὸς Αλικαρνασσεὺς σάδιον.
Εκατοστὴ ἐννενηκοστὴ ὀγδόη. Διοφάνης Προυσαεὺς, σάδιον.
Αρισέας Στρατονικεὺς, ἢ Μαιάνδριος πάλην καὶ παγκράτιον ἕβδομος ἀφ᾽ Ηρακλέους.
Τιβέριος Ρωμαίων ἐβασίλευεν.
Εκατοστὴ ἐννενηκοστὴ ἐννάτη. Αισχίνης Μιλήσιος ὁ Γλαυκίας σάδιον.
Απεδόθη τῶν ἵππων ὁ δρόμος πάλαι κωλυθεὶς, καὶ ἐνίκα Τιβερίου Καίσαρος τέθριππον.
Διακοσιοστή. Πολέμων Πετραῖος σάδιον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Διακοσιοστὴ πρώτη. Δαμασίας Κυδωνειάτης στάδιον.
Διακοσιοστὴ δευτέρα. Ερμογένης Περγαμηνὸς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τρίτη. Απολλώνιος Επιδαύριος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τετάρτη. Σαραπίων Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Στράτος (Στράτις) Αργεάτης πάλην καὶ παγκράτιον ὄγδοος ἀφ' Ηρακλέους, ἔτι παραβραβευόντων τῶν Ηλείων σὺν δυναμένους.
Διακοσιοστὴ πέμπτη. Ευβουλίδας Λαοδικεὺς στάδιον.
Κλαύδιος Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ ἕκτη. Ουαλέριος Μιτυληναῖος στάδιον.
Διακοσιοστὴ ἑβδόμη. Αθηνόδωρος Αιγιεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ ὀγδόη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον. στάδιον.
Νέρων Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ ἐννάτη. Καλλικλῆς Σιδώνιος στάδιον.
Διακοσιοστὴ δεκάτη. Αθηνόδωρος Αιγιεὺς τὸ δεύτερον στάδιον.
Διακοσιοστὴ ἑνδεκάτη. οὐκ ἤχθη, Νέρωνος ἀναβαλλομένου εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἐπιδημίαν. Μετὰ δὲ ἔτη δύο ἀχθείσης αὐτῆς, στάδιον μὲν Τρύφων Φιλαδελφεὺς ἐνίκα, Νέρων δὲ κηρύκων ἀγῶνα ἐστεφανοῦτο, τραγῳδοὺς, κιθαρῳδοὺς, ἅρμα πωλικὸν, καὶ τὸ τέλειον, καὶ τὸ δεκάπωλον.
Διακοσιοστὴ δωδεκάτη. Πολίτης Κεραμίτης στάδιον.
Ουεσπασιανὸς Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ τρισκαιδεκάτη. Ρόδων Κυμαῖος, ἢ Θεόδοτος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρεσκαιδεκάτη. Στράτων Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Τίτος Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ πεντεκαιδεκάτη. Ερμογένης Ξάνθιος στάδιον.
Δομετιανὸς Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ ἑκκαιδεκάτη. Απολλοφάνης, ὁ καὶ Πάπος, Ταρσεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ ἑπτακαιδεκάτη. Ερμογένης Ξάνθιος τὸ δεύτερον στάδιον.
Διακοσιοστὴ ὀκτωκαιδεκάτη. Απολλώνιος Αλεξανδρεὺς, ἢ Ηλιόδωρος, στάδιον.
Διακοσιοστὴ ἐννεακαιδεκάτη. Στέφανος Καππάδοξ στάδιον.
Νερούας Ρωμαίων ἐβασίλευε. Μέθ' ὃν [Τραϊανός.]
Διακοσιοστὴ εἰκοστή. Αχιλλεὺς Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ πρώτη. Θεωνᾶς, ὁ καὶ Σμάραγδος, Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ δευτέρα. Κάλλισος Σιδήτης στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ τρίτη. Εὔστολος Σιδήτης στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ τετάρτη. Ισαρίων [Ιλαρίων] Αλεξανδρεὺς, στάδιον.
Αδριανὸς Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ πέμπτη. Αριστέας Μιλήσιος στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ ἕκτη. Διονύσιος Οσαμευμὺς Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ ἑβδόμη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ ὀγδόη. Λουκᾶς Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ εἰκοστὴ ἐννάτη. Επίδαυρος, ὁ καὶ Αμμώνιος, Αλεξανδρεὺς, στάδιον.
Αντωνῖνος Ευσεβὴς Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ τριακοστή. Δίδυμος Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ πρώτη. Κραναὸς Σικυώνιος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ δευτέρα. Ατλικὸς Σαρδιανὸς στάδιον.
Σωκράτης πάλην καὶ παγκράτιον ἀπογραψάμενος ὑπὸ Ηλείων, παρεβραβεύθη ὑπὸ Διονυσίου Σελευκέως.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ τρίτη. Δεμήτριος Χῖος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ τετάρτη. Ηρᾶς Χῖος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ πέμπτη. Μνασίβουλος * Εραλεὺς στάδιον.
Αντωνῖνος Μάρκος Πίος, καὶ Λούκιος Βῆρος Ρωμαίων ἐβασίλευον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ ἕκτη. Αειθάλης Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ ἑβδόμη. Ευδαίμων Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ ὀγδόη. Αγαθόπους Απινίτης [Αιγινήτης] στάδιον.
Διακοσιοστὴ τριακοστὴ ἐννάτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Κόμοδος Ρωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστή. Ανουβὶς, ὁ καὶ Φιλοῦς, Αλεξανδρεὺς. στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ πρώτη. Ηρων Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ δευτέρα. Μάγνης Κυρηναῖος στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ τρίτη. Ισίδωρος Αλεξανδρεὺς στάδιον.
Περτίναξ, εἶτα Σεβῆρος, Ρωμαίων ἐβασίλευσαν.

Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ τετάρτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ πέμπτη. Ἀλέξανδρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ ἕκτη. Ἐπινίκιος Κυζικηνὸς, ὁ καὶ Κωᾶς, στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ ἑβδόμη. Σατορνῖλος Κρὴς Γορτύνιος στάδιον.
Ἀντωνῖνος, ὁ καὶ Καράκαλλος, Ῥωμαίων ἐβασίλευε.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ ὀγδόη. Ἡλιόδωρος, ὁ καὶ Τρωσιδάμας, Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.
Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ ἐννάτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.
Μέχρι τούτου τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν.

Ἀφρικανοῦ.

›› Οὐκ ἄμουσον δ᾽ ἂν εἴη καὶ τὴν παρ᾽ Αἰγυπτίοις περὶ τῶν τετραετηρικῶν Ὀλυμπιάδων ἔννοιαν τινὰ ἄλλην τῆς παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις οὖσαν ἐν ἀρχῇ δηλῶσαι τοῖς ἀγνοοῦσιν. ἡ γὰρ σελήνη παρ᾽ Αἰγυπτίοις κυρίως Ὀλυμπιὰς καλεῖται διὰ τὸ κατὰ μῆνα περιπολεῖν τὸν Ζωδιακὸν κύκλον, ὃν παλαιοὶ αὐτῶν Ὄλυμπον ἐκάλουν. αὕτη γὰρ ἀπὸ Καρκίνου τοῦ ἰδίου οἴκου, ἢ ἀπὸ κέντρου περιερχομένη τὰ ιβ κατασπάζεται ζώδια ἐν νυχθημέροις κθ, καὶ λεπτοῖς λγ.γ τῷ δὲ ἐνιαυτῷ ὅλῳ δωδεκάκις αὐτὰ περιπολοῦσα πληροῖ νυχθήμερα τνδ, καὶ ὥρας η. λεπτὰ μ. ὁ δὲ ἥλιος ἐν νυχθημέροις τξε. δ περιπολεῖ τὸν αὐτὸν Ὄλυμπον. ὡς λείπεσθαι τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡλιακοῦ νυχθήμερα ι. ὥρας κα. λεπτὰ ε. πληροῖ οὖν ὁ ἥλιος ἐν Ὀλυμπιάδι μιᾷ τετραετηρικῇ ἡμέρας αυξα. ἡ δὲ σελήνη νυχθήμερα αυιζ. ὥρας ια. λεπτὰ κθ. σελήνιον α. ἐν δὲ Ὀλυμπιάσι β γίνονται σελήνια ϙθ, νυχθήμερα δὲ ͵α͵ͅκδ. ἃ ς ὁ ἥλιος ἐν τοῖς η ἔτεσι. * καὶ τοιαύτη μὲν ἡ τῶν Αἰγυπτίων δόξα περὶ Ὀλυμπιάδων. τῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Ὀλυμπιάδων ἀνεγράφησαν σταδιονῖκαι σμη, μόνοις ἐτῶν ͵απθ.

Μήδων βασιλεῖς.

Μήδων ἐβασίλευσεν α Ἀρβάκης ὁ καταλύσας τὴν τῶν Ἀσσυρίων ἀρχὴν ἔτη κη.
Μήδων ἐβασίλευσεν β Μανδαύκης ἔτη κ.
Μήδων ἐβασίλευσεν γ Σώσαρμος ἔτη λ.
Μήδων ἐβασίλευσεν δ Ἀρτύκας ἔτη λ.
Μήδων ἐβασίλευσεν ε Δηϊόκης ἔτη λδ.
Δηϊόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς ἔκτισεν Ἐκβάτανα τὴν πόλιν μεγάλην καὶ διαβόητον.

περὶ τῆς τῶν Μακεδόνων ἀρχῆς πόθεν ἤρξατο.

Κάρανος ὁ Ἀργεῖος Φείδωνος ἀδελφὸς τοῦ τότε βασιλέως Ἄργους ἰδίαν κτήσασθαι χώραν σπεύδων, δύναμιν λαβὼν παρὰ Φείδωνος τοῦ ἀδελφοῦ ἔκτε Ἄργους καὶ τῆς ἄλλης Πελοποννήσου, σὺν τῇ κατὰ Μακεδονίαν τόπους ἐπῆλθεν. συμμαχήσας δὲ καὶ τῷ τῶν Ὀρεστῶν βασιλεῖ κατὰ τῶν πλησιοχώρων Δαρδάνων λεγομένων, τῆς κατακτηθείσης χώρας τὸ ἥμισυ προσλαβὼν διὰ τὴν συμμαχίαν, παρέλαβε τὴν Μακεδονίαν. ἔκτισε πόλιν ἐν αὐτῇ κατὰ χρησμὸν ἐξ ἧς ὁρμώμενος συνεστήσατο τὴν Μακεδονικὴν βασιλείαν, ἣν καθεξῆς οἱ ἀπ᾽ αὐτοῦ διεδέχοντο. ἦν δὲ ὁ Κάρανος ἑνδέκατος ἀπὸ Ἡρακλέους, ἕβδομος δὲ ἀπὸ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν α Κάρανος ἔτη λ.
πρὸ τῆς α Ὀλυμπιάδος ἔτεσιν ιη ἀπὸ Καράνου τοῦ βασιλέως Μακεδόνων, Φείδων Ἄργους κρατῶν ἀδελφὸς Καράνου τοῦ πρώτου βασιλέως Μακεδόνων μέτρα καὶ στάθμια πρῶτος ἐφεῦρεν, ὥς τινες. ἦσαν δὲ καὶ πρὸ τούτου.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν β Κοῖνος ἔτη κη.

Βασιλεῖς Ἰούδα.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν θ Ἀμασίας υἱὸς Ἰωὰς ἔτη κθ.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ι. Ἀζαρίας, ὁ καὶ Ὀζίας, υἱὸς Ἀμασίου ἔτη νβ.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ια Ἰωαθὰμ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις.
Πρώτη Ὀλυμπιάς. Προεφήτευσεν Ὡσηὲ, Ἰωὴλ, Ἡσαΐας, Ὠβὴδ, Μιχαίας.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιβ Ἀχὰζ υἱὸς Ἰωαθὰμ ἔτη ις.
ἔτι προεφήτευον Ἡσαΐας, Ὡσηὲ, Μιχαίας.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιγ Ἐζεκίας υἱὸς Ἀχὰζ ἔτη κθ.

Βασιλεῖς Ἰσραήλ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ια Ἰωαχὰς υἱὸς Ἰηοῦ ἔτη ιζ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιβ	Ἰωᾶς	ἔτη ις.

Τούτοις τοῖς χρόνοις προεφήτευσαν Ὠσηὲ, Ἀμῶς, Ἰωνᾶς, Ναούμ.

Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιγ	Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ἰωᾶς	ἔτη μα.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιδ	Ζαχαρίας μῆνας ς.	
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιε	Σιλοὺμ ἡμέρας λ.	
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ις	Μαναὴμ	ἔτη ι.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιζ	Φακεσίας υἱὸς Μαναὴμ	ἔτη β.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιη	Φακεὲ υἱὸς Ρωμελίου	ἔτη κ.
Τοῦ Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν	ιθ	Ὠσηὲ ὁ τοῦ Ἠλὰ	ἔτη θ.

Ἐπὶ τούτου πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν βασιλευομένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθέντων εἰς ὄρη Μήδων, καὶ Χαλδαίων, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῇ Σαλμανασὰρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως. ἐβασίλευσαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσι διακοσίοις πεντήκοντα.

Ἀναγκαῖον δὲ οἶμαι τῇ παρούσῃ αἰχμαλωσίᾳ ζητῆσαι, πῶς τῆς τῶν Ἀσσυρίων βασιλείας περὶ ϛ ἐτῶν καθαιρεθείσης ὑπὸ Ἀρβάκου τοῦ Μήδου τοῦ ταύτην εἰς Μήδους μετενέγκαντος, ἡ γραφὴ τὸν Σαλμανασὰρ βασιλέα Ἀσσυρίων καλεῖ, καὶ τὴν ἀποικίαν εἰς Ἀσσυρίους φησὶ τῶν ι φυλῶν. εἶτα τὴν τοπικὴν θέσιν τῆς κατοικίας αὐτῶν ἐν Χαλχὰλ, καὶ ἐν Ἀβὼρ ποταμοῖς Γοζὰν, καὶ ὄρεσι Μήδων, διὰ τὸ ὄψιμον τῆς ἐξουσίας καὶ τὴν χώραν Μηδίαν λεγομένην. Σαλμανασὰρ δὲ καλῶς ἂν, οἶμαι, νοηθείη αὐτὸς οὗτος ὁ ἀπὸ Ἀρβάκου βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ Μήδων, ὃς ἦν τῶν Ἀσσυρίων μὲν ἀρχηγὸς, ὑπὸ δὲ τὴν ἡγεμονίαν ἄρτι καταπεπτωκυῖαν. οὕτω γάρ φασιν οἱ τὰ Βαβυλώνια καταγράψαντες, ὅτι Ἀρβάκης τὴν βασιλείας προσηγορίαν, καὶ τὸ πλοῦτον εἰς Μήδους μετήγαγεν, Ἀσσυρίων δὲ βασιλέα κατέστησε Βέλεσιν ὑφ' αὐτὸν δηλονότι. καὶ οὕτω λοιπὸν ἦσαν κατὰ διαδοχὴν ὑπὸ Μήδοις τεταγμένοι, ὥς τισι δοκεῖ. ἕως τοῦ ἐσχάτου βασιλέως Ἀσσυρίων καὶ Μήδων Δαρείου τοῦ καὶ Ἀστυάγους, ὃν Κῦρος καθελὼν εἰς Πέρσας τὴν βασιλείαν μετήνεγκεν, ὥς τισιν ἔδοξεν. ἕτεροι φασὶ μετὰ Σαρδανάπαλον κρατῆσαι τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνον. ὡς
„ που καὶ Κάστωρ ἐν τῷ κανόνι αὐτοῦ φησὶν ὧδε· Πρώτους μὲν εἶναι τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῖς κατετάχαμεν τὴν μὲν
„ ἀρχὴν ἀπὸ Βήλου πεποιημένους. τῶν δὲ τὰ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτη μὴ παραδεδόσθαι σαφῶς, τοῦ μὲν ὀνόματος
„ μνημονεύομεν, τὴν δὲ ἀρχὴν τῆς χρονογραφίας ἀπὸ Νίνου πεποιήκαμεν, καὶ κατήγαγομεν ἐπὶ Νίνον τὸν δια-
„ δεξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ Σαρδαναπάλου.

* * * * * *

Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου ἔτη τοῦ καὶ Σαλμανασὰρ βασιλέως Χαλδαίων, ἕως Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου τελευτῆς κατὰ τὸν ἀστρονομικὸν κανόνα.

α Ναβονασάρου	ιδ	ιδ.	β Ναβίου	β	ις.
γ Χινζήρου, καὶ Πώρου	ε	κα.	δ Ἰλουλαίου	ε	κς.
ε Μαρδοκεμπάδου	ιβ	λη.	ς Ἀρκεανοῦ	ε	μγ.
ζ Ἀβασιλεύτου	β	με.	η Βηλίβου	γ.	μη.
θ Ἀπροναδίου	ς	νδ.	ι Ἠριγεβάλου	α	νε.
ια Νεσνοιμορδάκου	δ	νθ.	ιβ Ἀβασιλεύτου ἄλλου	η	ξζ.
ιγ Ἰσαρινδίνου	ιγ	π.	ιδ Σαοσδουχῖνος	θ	πθ.
ιε Κινιλαδάλου	ιδ	ργ.	ις Ναβαπαλασσάρου πατρὸς Ναβουχοδονόσορ κα ρκδ. κατὰ δὲ ἄλλους		κε.
ιζ Ναβουπολασσάρου τοῦ καὶ Ναβουχοδονόσορ				γμ	ρξζ.
ιη Ἰλλοαρουδάμου	γ	ρο.	ιθ Νηριγασολασσάρου	ε	ροε.
κ Ναβοναδίου	λδ	σθ.	κα Κύρου	θ	σιη.
κβ Καμβύσου	η	σκς.	κγ Δαρείου	λς	σξβ.
κδ Ξέρξου	κα	σπγ.	κε Ἀρταξέρξου πρώτου	μα	τκδ.
κς Δαρείου δευτέρου τοῦ καὶ Νόθου	ιθ	τμγ.	κζ Ἀρταξέρξου δευτέρου	μς	τπθ.
κη Ὤχου	κα	υι.	κθ Ἄρσου	β	υιβ.
λ Δαρείου τρίτου τοῦ καὶ Ἀρσάμου	ς	υιη.	λα Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου	ς	υκδ.

ΝΑΒΟΠΑΛΑΣΑΡΟΣ. Τοῦτον ὁ Πολυΐστωρ Ἀλέξανδρος Σαρδανάπαλον καλεῖ πέμψαντα πρὸς Ἀστυάγην σατράπην Μηδείας, καὶ τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἀμυΐτην λαβόντα νύμφην εἰς τὸν υἱὸν αὐτοῦ Ναβουχοδονόσορ. οὗτος στρατηγὸς ὑπὸ Σάρακος τοῦ Χαλδαίων βασιλέως σταλεὶς, κατὰ τοῦ αὐτοῦ Σάρακος εἰς Νίνον ἐπιστρατεύει. οὗ τὴν ἔφοδον πτοηθεὶς ὁ Σάρακος ἑαυτὸν σὺν τοῖς βασιλείοις ἐνέπρησεν. καὶ τὴν ἀρχὴν Χαλδαίων παρέλαβεν ὁ αὐτὸς Ναβοπολάσαρος ὁ τοῦ Ναβουχοδονοσόρου πατήρ.

Αἰγυπτίων βασιλεῖς.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πα	Νεχαὰβ	ἔτη η.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πβ	Ψαμμίτιχος	ἔτη ιδ.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πγ	Νεχαὰβ δεύτερος Φαραὼ	ἔτη θ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πδ	Ψαμμούθης ἕτερος ὁ καὶ Ψαμμίτιχος	ἔτη ιζ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πε	Οὐάφρης	ἔτη λδ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	πς	Ἄμασις	ἔτη ν.

Ἕως τούτου ἡ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεία διαρκέσασα ἐν δυναστείαις ι, βασιλεῦσι δὲ πς, βασιλεύσαντος τῆς Μεστραίας, ἤτοι Αἰγύπτου χώρας, Ἀμώσεως ἀπὸ τοῦ πρώτου Μεστρὲμ τοῦ καὶ Μνεύεως. ἐπὶ τούτου γὰρ ἀποστάσαν τὴν κατὰ τοῦτον ἀρχῆς τὴν Αἴγυπτον ὅπλοις καὶ μάχαις κραταιαῖς ὑπηγάγετο Καμβύσης. ἔνθα καὶ Πυθαγόραν εὑρὼν ἐπιξενωθέντα διὰ φιλοσοφίαν σὺν τοῖς αἰχμαλώτοις εἰς Πέρσας * πλῆθ. ἡνίκα φασὶν αὐτὸν εἰς Χαλδαίους ἐλθεῖν, καὶ τὴν παρ᾽ ἐκείνοις σοφίαν μετελθεῖν. καὶ πάλιν ἐκεῖθεν ἀναζεύξαντα εἰς Ἰταλίαν χωρῆσαι φυγόντα τὴν πατρίδα Σάμον διὰ Πολυκράτην τὸν τύραννον, καὶ διαζῆσαι τὴν Ἰταλικὴν διατριβὴν συστησάμενον. ἔμεινε δὲ ἡ Αἴγυπτος ὑπὸ Πέρσαις, ἕως Δαρείου τοῦ Ξέρξου. Ἔστιν οὖν κζ δυναστεία, καθ᾽ ἣν Πέρσαι ἐκράτησαν, ἀπὸ ε ἔτους Καμβύσου.

Ῥωμαίων βασιλεῖς.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	β	Νουμᾶς Πομπίλιος	ἔτη μα.

Νουμᾶς μετὰ Ῥωμύλον βασιλεύσας Ῥώμης πρῶτος Ῥωμαίων νόμους εἰσήγαγεν, ὁ αὐτὸς τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων ᾠκοδόμησεν. ὁ αὐτὸς τῷ ἐνιαυτῷ δύο μῆνας προσέθηκε, τόν τε Ἰανουάριον, καὶ Φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ τούτου χρηματίζοντος, ὁ αὐτὸς καὶ κογχιάριον ἔδωκεν, ἀσσάρια ξύλινα, καὶ σκύτινα, καὶ ὀστράκινα. πόλεμον δὲ οὐδένα πώποτε διῳκήσατο.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	γ	Τύλλος Ὁστίλιος	ἔτη λβ.

Οὗτος πρῶτος πορφύραν περιεβάλλετο καὶ ῥάβδον κατεῖχεν.
Τοῦτον φασὶ πρῶτον περιβαλέσθαι πορφύραν ἐν βασιλεῦσι Ῥώμης, καὶ ῥάβδον κατασχεῖν. οὗτος τὸ τῆς Ῥώμης πόλισμα εὐρύτερον κατεσκεύασεν. οὗτος τῆς οἰκίας αὐτοῦ καταφλεγείσης σκηπτῷ συγκαυθεὶς τελευτᾷ.

Ἀθηναίων βασιλεῖς.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λ	Ἀλκμαίων	ἔτη β.

Ἐπὶ τούτου Ἀθήνησιν ἡ διὰ βίου κατελύθη ἀρχή. Μετὰ Ἀλκμαίωνα τὸν λ βασιλέα Ἀθηναίων κατεστάθησαν ἄρχοντες δεκαετεῖς ζ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λα	Χάροψ α ἄρχων δεκαετὴς	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λβ	Αἰσιμήδης	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λγ	Κλεόδικος	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λδ	Ἱππομένης	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λε	Λεωκράτης	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λς	Ἀψανδρος	ἔτη ι.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν	λζ	Ἐρυξίας	ἔτη ι.

Ἀφρικανοῦ.

Ἕως τοῦδε οἱ Ἀθηναῖοι βασιλεῖς πρῶτοι ιζ, καὶ μετ᾽ αὐτοὺς οἱ διὰ βίου λεγόμενοι ἄρχοντες ιγ, ἔπειτα δεκαετεῖς ζ, ὁμοῦ πάντες λζ κρατήσαντες τῆς Ἀθηναίων ἀρχῆς ἐπαύσαντο διαρκέσαντες ἐπὶ ἔτη ὅλα ωνς. Μετὰ τούτους ἄρχοντες Ἀθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη. ἡ δὲ τῶν ἐνιαυσίων ἤρχθη, Κρέοντος πρώτου ἄρχοντος ἡγησαμένου ἐπὶ τῆς ιθ Ὀλυμπιάδος. οἱ δὲ ἐπὶ κε. ἀφ᾽ οὗ ἐπὶ σν Ὀλυμπιάδα ἄρχοντες ͵Αγ, μέχρι Φιλίνου. καθ᾽ ὃν ὑπάτευον Γράτος Σαβινιανὸς Ῥωμαίων, καὶ Σέλευκος ἀπὸ τῶν περὶ Βροῦτον μετὰ τοὺς βασιλεῖς ὑπατευσάντων ͵ψκε καταριθμούμενοι, ἐπὶ τὰ ἔτη ͵εψκγ τοῦ κόσμου κατὰ τὸν Ἀφρικανόν. ὅπερ ἦν Ἀντωνίνου καὶ Αὐγένου ἔτος γ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἀρκτῖνος Μιλήσιος περὶ πολὺ ἤκμαζεν. ἐν Ἰταλίᾳ Πανδοσία καὶ Μεταπόντιον πόλεις ἐκτίσθησαν. Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μενοκλέους. Θηραῖοι Κυρήνην ᾤκισαν κατὰ χρησμόν. οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης. ἐν Πόντῳ Τραπεζοῦς ἐκτίσθη. ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη. ἐν Σικελίᾳ Χερρόνησος ἐκτίσθη.

Μήδων βασιλεῖς.

Μήδων ἐβασίλευσεν	ς	Ἀφραδάρτης	ἔτη να.
Μήδων ἐβασίλευσεν	ζ	Κυαξάρης	ἔτη λβ.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	γ	Τύρμας	ἔτη με.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ζ̄ Περδίκκας ἔτη μη̄.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ϛ Ἀργαῖος ἔτη λβ̄.

Οὗτος ὁ Ἀργαῖος πρῶτος ἐν Μακεδονίᾳ τείχη ἤγειρεν.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἀρχίλοχος καὶ Σιμωνίδης καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνωρίζοντο. Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαίμονι ἤχθη. Ἔτι Σίβυλλα Σαμία χρησμῳδὸς, ἡ καὶ Ἡροφίλα, ἐγνωρίζετο. ἡ γὰρ Κυμαία κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους ἤκμαζεν. Κύζικος ᾠκίσθη. Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζεν. Κύψελλος Κορίνθου ἐτυράννησεν ἔτη κη̄. Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, καὶ Ἀλκμὰν ἤκμαζεν. Ἐν Πόντῳ πόλις Ἴστρος ἐκτίσθη. Ἄκανθος καὶ Στάγειρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν. Λάμψακος καὶ Ἄβδηρα ἐκτίσθησαν. Τέρπανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο. ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη. Δωδώνης τῷ μαντείῳ κατὰ τούτους Ἕλληνες τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο. Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησε. Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος φιλόσοφος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐγνωρίζετο. λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ρ̄ ἔτη. ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη. Σινώπη ἐκτίσθη. Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο. ἔτι Τέρπανδρος μελοποιὸς, ὃς τὴν ἑπτάτονον ἁρμονίαν εὑρεῖν λέγεται, ἤκμαζεν. Βάττος Κυρήνην ἐπέκτισεν. Κορινθίων Περίανδρος ὁ Κυψέλλου ἐτυράννησεν. Λιπάρα ἐκτίσθη. Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. Δράκων κατά τινας ἐνομοθέτει. Ἀρίων ἐγνωρίζετο Μηθυμναῖος. ὅς ποτε ἐπὶ δελφῖνος εἰς Ταίναρον διεσώθη. Ἀλκμὰν κατά τινας ἐγνωρίζετο.

Βασιλεῖς Ἰούδα.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιδ̄ Μανασσῆς υἱὸς Ἐζεκίου ἔτη νε̄.

προεφήτευσεν Ἰωὴλ Ἀβδίου. Ἰωνᾶς. Ναούμ. Ἀμβακούμ. Ὀλδὰ γυνὴ παρὰ Ἑβραίοις προεφήτευεν.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιε Ἀμὼς υἱὸς Μανασσῆ ἔτη ιβ̄.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ις̄ Ἰωσίας υἱὸς Ἀμὼς ἔτη λβ.

Τῷ ιγ ἔτει Ἰωσίου ἤρξατο προφητεύειν Ἱερεμίας.

Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον, καὶ τὴν Βασὰν κατέσχον τὴν ἐξ αὐτῶν κληθεῖσαν Σκυθόπολιν. Χελκίας ἀρχιερεὺς ἱεράτευσεν. Σοφωνίας προεφήτευσεν.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε ιζ Ἰωαχὰζ μῆνας γ̄.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσε ιη̄ Ἐλιακείμ, ὁ καὶ Ἰακείμ, ἔτη ια̅.

Τὸ δ̄ ἔτος Ἰωακεὶμ υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ πρῶτον ἔτος βασιλέως Βαβυλῶνος Ναβουχοδονόσορ, Ἱερεμίας τόδε αὐτὸ κγ̄ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ προφητείας πρὸς τὸν λαὸν Ἰούδα ἐξαριθμεῖ ἀπὸ τοῦ ιγ ἔτους Ἰωσίου βασιλέως ἀρχόμενον, ἀφ᾽ οὗ ὁ ἑβδομηκονταετηρικὸς τῆς αἰχμαλωσίας χρόνος μετρεῖται, ἕως τοῦ ᾱ ἔτους Κύρου γενόμενος ἔτη ο̄. κατὰ δὲ δεύτερον τρόπον ὁ αὐτὸς ἑβδομηκονταετὴς χρόνος συνάγεται ἀπὸ τοῦ ἐνεστῶτος δ̄ ἔτους Ἰωακείμ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ θεὸς διὰ τοῦ προφήτου ἐγκαλεῖ τῷ λαῷ τοῦ Ἰούδα περὶ τῆς ἀπειθείας, ἐπὶ τὸ ᾱ ἔτος τοῦ αὐτοῦ Κύρου. Κατὰ δὲ τρίτον, καὶ τελευταῖον, ἀπὸ τοῦ ια̅ ἔτους Σεδεκίου, ἕως τοῦ β̄ ἔτους Δαρείου. Τισὶ δὲ ἀκριβέστερον δοκεῖ ἀπὸ τοῦ ε̄ ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου τὰ ἐπὶ τὸ ᾱ ἔτος Κύρου ἀριθμεῖν. ἀλλ᾽ οὐδ᾽ οὕτως ἀκριβῶς σώζεται.

Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιθ Ἰωαχείμ, ὁ καὶ Ἰεχονίας, μῆνας γ̄.
Τοῦ Ἰούδα ἐβασίλευσεν κ̄ Σεδεκίας ἔτη ια.

ΝΑΒΟΥΧΟΔΟΝΟΣΟΡ βασιλεὺς Χαλδαίων.

ἐκ τῆς τρίτης τῶν Χαλδαϊκῶν Βηρωσσοῦ Βαβυλωνίου ἱερέως Βήλου.

,, Ἀκούσας δὲ πατὴρ αὐτοῦ Ναβοπολλάσαρος, ὅτι ὁ τεταγμένος σατράπης ἔν τε Αἰγύπτῳ καὶ τοῖς περὶ Συρίαν τὴν
,, κοίλην καὶ τὴν Φοινίκην τόποις ἀποστάτης γέγονεν, οὐ δυνάμενος ἔτι κακοπαθεῖν, συστήσας τῷ υἱῷ Ναβουχοδονο-
,, σόρῳ ὄντι ἔτι ἐν ἡλικίᾳ μέρη τινὰ τῆς δυνάμεως, ἐξέπεμψεν ἐπ᾽ αὐτόν. συμμίξας δὲ Ναβουχοδονόσορος τῷ
,, ἀποστάτῃ, καὶ παραταξάμενος, αὐτοῦ τε ἐκυρίευσε, καὶ τὴν χώραν ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ἐποίη-
,, σε. τῷ τε πατρὶ αὐτοῦ συνέβη Ναβοπολλασάρῳ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἀρρωστήσαντι ἐν τῇ Βαβυλωνίων πόλει μεταλ-
,, λάξαι τὸν βίον ἔτη βεβασιλευκότι εἴκοσι ἐννέα. αἰσθόμενος δὲ μετ᾽ οὐ πολὺ τὴν τοῦ πατρὸς τελευτὴν Ναβου-
,, χοδονόσορος καταστήσας τὰ κατὰ τὴν Αἴγυπτον πράγματα, καὶ τὴν λοιπὴν χώραν, καὶ τοὺς αἰχμαλώτους Ἰου-
,, δαίων τε, καὶ Φοινίκων, καὶ Σύρων, καὶ τῶν κατὰ τὴν Αἴγυπτον ἐθνῶν συντάξας τισὶ τῶν φίλων μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς λοι-
,, πῆς ὠφελείας ἀνακομίζειν εἰς τὴν Βαβυλωνίαν, αὐτὸς ὁρμήσας ὀλιγοστὸς παρεγένετο διὰ τῆς ἐρήμου εἰς Βαβυ-
,, λῶνα, καταλαβὼν δὲ τὰ πράγματα διοικούμενα ὑπὸ Χαλδαίων καὶ διατηρουμένην τὴν βασιλείαν ὑπὸ τοῦ
,, βελτίστου αὐτῶν, κυριεύσας ἐξ ὁλοκλήρου τῆς πατρικῆς ἀρχῆς, τοῖς μὲν αἰχμαλώτοις παραγενόμενος συνέ-
,, ταξεν αὐτοῖς ἀποικίας ἐν τοῖς ἐπιτηδειοτάτοις τῆς Βαβυλωνίας τόποις ἀποδεῖξαι. αὐτὸς δὲ ἀπὸ τῶν ἐκ τοῦ πολέμου
,, λαφύρων τό τε Βήλου ἱερὸν, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήσας φιλοτίμως, τήν τε ὑπάρχουσαν ἐξ ἀρχῆς πόλιν καὶ ἑτέ-
,, ραν ἔξωθεν προσκαταχαρισάμενος καὶ ἀναγκάσας πρὸς τὸ μηκέτι δύνασθαι τοὺς πολιορκοῦντας τὸν ποταμὸν ἀνα-
,, στρέφοντας ἐπὶ τὴν πόλιν κατασκευάζειν, περιεβάλετο τρεῖς μὲν τῆς ἔνδον πόλεως περιβόλους, τρεῖς δὲ τῆς ἔξω
,, τούτων, τοὺς μὲν ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, τοὺς δὲ ἐξ αὐτῆς πλίνθου. καὶ τειχίσας ἀξιολόγως τὴν
,, πόλιν, καὶ τοὺς πυλῶνας κοσμήσας ἱεροπρεπῶς προσκατεσκεύασε τοῖς πατρικοῖς βασιλείοις ἕτερα
,, βασίλεια ἐχόμενα ἐκείνων. ὑπὲρ ὧν τὸ μὲν ἀνάστημα καὶ τὴν πολλὴν πολυτέλειαν μικρὸν ἴσως ἔσται ἐάν τις ἐξη-
γῆται.

» ἧπται. πλὴν ὄντα γε ὑπερβολὴν ὡς μεγάλα καὶ ὑπερήφανα συνετελέσθη ἡμέραις δεκαπέντε. ἐν δὲ τοῖς βα-
» σιλείοις τούτοις ἀναλήμματα λίθινα ὑψηλὰ ἀνοικοδομήσας καὶ τὴν ὄψιν ἀποδοὺς ὁμοιοτάτην τοῖς ὄρεσι, κα-
» ταφυτεύσας δένδρεσι παντοδαποῖς ἐξειργάσατο. καὶ κατασκευάσας τὸν καλούμενον κρεμαστὸν παράδεισον, διὰ τὸ
» τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἐπιθυμεῖν τῆς ὀρείας διαθέσεως ὡς τεθραμμένην ἐν τοῖς κατὰ Μηδίαν τόποις, μετὰ τὸ ἄρξα-
» σθαι τοῦ προειρημένου τείχους, ἐμπεσὼν εἰς ἀρρωστίαν μετηλλάξατο τὸν βίον βεβασιλευκὼς ἔτη τεσσαράκοντα
» τρία. τῆς δὲ βασιλείας κύριος ἐγένετο ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐιλμαράδουχος. οὗτος προστὰς τῶν πραγμάτων ἀνόμως
» καὶ ἀσελγῶς, ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ τοῦ τὴν ἀδελφὴν ἔχοντος αὐτοῦ Νηριγλισσορόορου ἀνῃρέθη βασιλεύσας
» ἔτη δύο. Μετὰ δὲ τὸ ἀναιρεθῆναι τοῦτον, διαδεξάμενος τὴν ἀρχὴν ὁ ἐπιβουλεύσας αὐτῷ Νηριγλισσορόορος
» ἐβασίλευσεν ἔτη τέσσαρα. τούτου υἱὸς Λαβοροσσοάρχοδος ἐκυρίευσε μὲν τῆς βασιλείας παῖς ὢν μῆνας ἐννέα,
» ἐπιβουλευθεὶς δὲ, διὰ τὸ πολλὰ ἐμφαίνειν κακοήθη, ὑπὸ τῶν φίλων ἀπετυμπανίσθη. ἀπολομένου δὲ τούτου,
» συνελθόντες οἱ ἐπιβουλεύσαντες αὐτῷ κοινῇ τὴν βασιλείαν περιέθηκαν Ναβοννήδῳ τινὶ τῶν ἐκ Βαβυλῶνος ὄντι
» ἐκ τῆς αὐτῆς ἐπισυστάσεως. ἐπὶ τούτου τὰ περὶ τὸν ποταμὸν τείχη τῆς Βαβυλωνίων πόλεως ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ
» ἀσφάλτου κατεκοσμήθη. οὔσης δὲ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν τῷ ἑπτακαιδεκάτῳ ἔτει, προεξεληλυθὼς Κῦρος
» ἐκ τῆς Περσίδος μετὰ δυνάμεως πολλῆς, καὶ καταστρεψάμενος τὴν λοιπὴν Ἀσίαν πᾶσαν, ὥρμησεν ἐπὶ τῆς Βα-
» βυλωνίας. αἰσθόμενος δὲ Ναβόννηδος τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, ἀπαντήσας μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ παραταξάμενος,
» ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ καὶ φυγὼν ὀλιγοστὸς, συνεκλείσθη εἰς τὴν Βορσιππηνῶν πόλιν. Κῦρος δὲ Βαβυλῶνα κα-
» ταλαβόμενος, καὶ συντάξας τὰ ἔξω τῆς πόλεως τείχη κατασκάψαι, διὰ τὸ λίαν αὐτῷ πραγματικὴν, καὶ
» δυσάλωτον φανῆναι τὴν πόλιν, ἀνέζευξεν ἐπὶ Βόρσιππον, ἐκπολιορκήσων τὸν Ναβόννηδον. Τοῦ δὲ Ναβοννήδου
» οὐχ ὑπομείναντος τὴν πολιορκίαν, ἀλλ' ἐγχειρίσαντος αὐτὸν πρότερον, χρησάμενος Κῦρος φιλαν-
» θρώπως, καὶ δοὺς οἰκητήριον αὐτῷ Καρμανίαν, ἐξέπεμψεν ἐκ τῆς Βαβυλωνίας. Ναβόννηδος μὲν οὖν τὸ λοι-
» πὸν τοῦ χρόνου διαγενόμενος ἐν ἐκείνῃ τῇ χώρᾳ κατέστρεψε τὸν βίον.

ἐκ τῆς Ἀβυδηνοῦ τῶν Ἀσσυρίων γραφῆς.

» Μεγασθένης δέ φησι ἐν τῇ τετάρτῃ τῶν Ἰνδικῶν Ναβουκοδρόσορον Ἡρακλέους ἀλκιμώτερον γεγονότα ἐπί τε Λιβύην
» καὶ Ἰβηρίην στρατεῦσαι. ταύτας δὲ χειρωσάμενον, ἀπόδασμον αὐτέων εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Πόντου κατοικίσαι. Μετὰ
» δὲ λέγεται πρὸς Χαλδαίων, ὡς ἀναβὰς ἐπὶ τὰ βασιλήια κατασχεθείη θεῷ ὅτεῳ δή. Φθεγξάμενος δὲ εἶπε
» οὕτως· Ἐγὼ Ναβουκοδρόσορος, ὦ Βαβυλώνιοι, τὴν μέλλουσαν ὑμῖν προαγγέλλω συμφορὴν, τὴν οὔτε Βῆλος
» ἐμὸς πρόγονος, οὔτε βασίλεια Βῆλτις ἀποτρέψαι μοίρας πεῖσαι σθένουσι. ἥξει Πέρσης ἡμίονος τοῖσι ὑμετέροισι
» δαίμοσι χρεώμενος συμμάχοισι, ἐπάξει δὲ δουλοσύνην. οὗ δὴ συναίτιος ἔσται Μήδης τὸ Ἀσσύριον αὔχημα.
» ὡς εἴθε μιν πρόσθεν, ἢ δοῦναι τοὺς πολιήτας, Χάρυβδίν τινα, ἢ θάλασσαν εἰσδεξαμένην ἀϊστῶσαι πρόρ-
» ριζον, ἤ μιν ἄλλας ὁδοὺς στραφέντα φέρεσθαι διὰ τῆς ἐρήμου, ἵνα οὔτε ἄστεα, οὔτε πάτος ἀνθρώπων, θῆρες δὲ
» νόμον ἔχουσι, καὶ ὄρνιθες πλάζονται, ἔν τε πέτρῃσι καὶ χαράδρῃσι μοῦνον ἀλώμενον, ἐμέ τε, πρὶν εἰς νόον βα-
» λέσθαι ταῦτα, τέλεος ἀμείνονος κυρῆσαι. ὁ μὲν θεσπίσας παραχρῆμα ἠφάνιστο. ὁ δέ οἱ παῖς Εὐιλμα-
» λούρουχος ἐβασίλευε. τὸν δὲ ὁ κηδεμὼν ἀποκτείνας Νηριγλισάρης λεῖπε παῖδα Λαβασσοάρασκον. τούτου δέ
ἀποθανόντος βιαίῳ μόρῳ, Ναβαννίδοχον ἀποδεικνῦσι βασιλέα προσήκοντά οἱ οὐδέν. τῷ δὲ Κῦρος, ἑλὼν Βα-
» βυλῶνα, Καρμανίης ἡγεμονίην δωρέεται.

Πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν νεὼν πυρπολεῖ. διήρκεσεν τε ὁ νεὼς ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς ἔτεσι θμβ. συνᾴδει δὲ ἡμῖν καὶ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στρωματεῖ φάσκων ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι, βασιλεύοντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρὶ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησι Φιλίππου. Συνάγεται τὰ πάντα ο ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου εἰς τὸ β ἔτος Δαρείου Ἑβραίων αἰχμαλωσίας, καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ. Οὐαφρὶ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον, ἁλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλὴμ, οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. μέμνηται δὲ τοῦ Οὐαφρὶ καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης.

Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευον Δανιὴλ, Ἰεζεκιήλ. οἱ τρεῖς παῖδες ἐγνωρίζοντο.

Ἐν Αἰγύπτῳ Ἱερεμίας ἐλιθάσθη. ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακοὺμ προεφήτευεν.

Ἐν Βαβυλῶνι ψευδοπροφῆται Ἀχίας, Σεδεκίας, Σαμαίας.

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν α Κῦρος ἔτη λα.

Οὗτος τὴν Ἀστυάγου καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλε βασιλείαν γεγονυῖαν ἐν ἔτεσιν σνθ.

Κῦρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων γένους, καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ τῆς Βαβυλωνίας ἀμφὶ τὰς ε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν, καὶ θεμελίους κατεβάλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἐθνῶν ἐπισχόντων, διέμενε τὸ ἔργον ἀτελὲς, μέχρι Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, μόνου θυσιαστηρίου συνεστῶτος, συνάγεται δὲ ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἔτη ο ἀριθμούμενα κατὰ μέν τινας ἀπὸ γ ἔτους Ἰωακεὶμ, ἐπὶ κ ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ ἔτος Ἰωσίου βασιλέως Ἰουδαίων, ἐπὶ τὸ λς Ἀστυάγους. ἀπὸ δὲ ε ἔτους τῆς προφητείας Ἱερεμίου, ἐπὶ τὸ α ἔτος Κύρου, ἔτη ο γίνεται, ὅπερ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι. τὸ δὲ ἀληθὲς, τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἑβδομηκονταετηρὶς ἀποπεραιοῦται κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἀπὸ θ καὶ ι ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

Κῦρος στρατεύσας ἐπὶ Μασσαγέτας ὑπὸ Τομύριδος γυναικὸς βασιλίδος αὐτῶν διεφθάρη.

Βασιλεῖς Ῥωμαίων.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	δ	Ἄγκος Μάρκιος	ἔτη κγ.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	ε	Ταρκυΐνιος Πρίσκος	ἔτη λζ.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	ς	Σέρβιος Τούλλιος ὁ ἐκ δούλης	ἔτη λδ.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν	ζ	Ταρκυΐνιος Σούπερβος	ἔτη λε.

Οὗτοι βασιλεῖς Ῥωμαίων ζ. μεθ' οὓς λοιπὸν ὕπατοι ἀρξάμενοι ἀπὸ Κολλατίνου, καὶ Βρούτου. εἶτα δήμαρχοι, καὶ δικτάτωρες. μεθ' οὓς πάλιν ὕπατοι διεγένοντο ἔτεσι υογ, ἕως Ἰουλίου Καίσαρος πρώτου μοναρχήσαντος.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Πρῶτοι ὕπατοι Ῥωμαίων Κολλατῖνος καὶ Βροῦτος. Σάμου τύραννοι Πολυκράτης, καὶ Συλοσῶν, καὶ Παντόγνωτος ἀδελφοὶ γεγόνασι. Θαλῆς θνήσκει. Κῦρος Σάρδεις εἷλεν. Ἅρπαγος εὐδοκιμῶν παρὰ Κύρῳ κατὰ τῆς Ἰωνίας ἐστράτευσεν. Θέογνις ποιητὴς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος. Σιμωνίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Πολυκράτης Σαμίων τυραννῶν ἀνεσταυρώθη. Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνεῖλον Ἵππαρχον τύραννον. καθ' οὓς Λέαινα ἡ ἑταίρα ὑπ' αὐτῶν ἐταζομένη κατέπιεν τοὺς συνωμότας τὴν ἑαυτῆς ἀποτεμοῦσα γλῶσσαν. Λέαιναν μόνην ἑταίραν εἰκόνι Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν ἐν ἀκροπόλει. ἄγλωττον δὲ Λέαιναν ταύτην παρεζωγράφησαν, ἀντὶ ἐπιγραφῆς τὸ πάθος δηλοῦντες. Τιμήσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὑρέθησαν μυριάδες ιβ. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος, καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς λεγόμενος, καὶ Ἀναξαγόρας φυσικοὶ ἤκμαζον. Ἑλλάνικος ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ς	Φίλιππος	ἔτη λε.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ζ	Ἀερόπας	ἔτη μγ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	η	Ἀλκέτας	ἔτη κη.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Τῆς Αἰγύπτου σειομένης παρ' ἔθος, οἱ Χαλδαῖοι δεδιότες ἀνέζευξαν. ἐπολιόρκει δὲ αὐτήν .... Καμαρίνα πόλις ἐκτίσθη. Ἡράκλεια ἐκτίσθη. Πέρινθος ἐκτίσθη. ἡ τῶν Κορινθίων κατελύθη μοναρχία. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἕλλησι τράγος ἐδίδοτο. ἀφ' οὗ καὶ τραγικοὶ ἐκλήθησαν. Θαλῆς Μιλήσιος ἔκλειψιν ἡλίου συμβᾶσαν προεῖπε. Ἴσθμια καὶ Πύθια πρῶτον ἤχθη μετὰ Μελικέρτην. οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν. Ἀστυάγης Λυδοὺς κατεπολέμει. Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Ἀβάρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους παρ' Ἕλλησι ζ φιλοσόφους ἀκμάσαι λόγος, ὧν τὰ ὀνόματα, Σόλων Ἀθηναῖος, Θαλῆς Μιλήσιος, Πιττακὸς Λέσβιος, Χείλων Λακεδαιμόνιος, Βίας Πριηνεύς, Ἀνάχαρσις ὁ Σκύθης ἀγράμματος, Κλεόβουλος Λίνδιος. ιβ Φωκαεῖς ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη μδ. Νέμεα πρῶτον ἤχθη ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων, μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρχεμόρῳ. Αἴσωπος μυθοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς ὑπὸ Δελφῶν ἀπώλετο. ὁ τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἤχθη. Εὐγάμων Κυρηναῖος ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας ἐγνωρίζετο. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος * Ὀλυμπιαθῆσαι ἐκρίθη παίδων πυγμήν, ὃς ἀπελθὼν προβὰς τοὺς ἄνδρας ἐνίκα κατὰ τὴν να Ὀλυμπιάδα. Ἀρριχίων Φιγαλεὺς τὸ τρίτον νικῶν παγκράτιον ψιλωθεὶς * ἀπέθανεν, νεκρός τε ἐστέφθη, φθάσαντος ἀπείπασθαι τοῦ ἀνταγωνιστοῦ Κλεομένους τοῦ * ποδὸς ὑπ' αὐτοῦ. Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησεν, καὶ εἰς τὴν Ἰταλίαν παρῆλθεν. Ἀναξιμένης φυσικὸς ἐγνωρίζετο. Στησίχορος τέθνηκε. Σιμωνίδης ἤκμαζε. Χείλων εἷς τῶν ζ φιλοσόφων Λακεδαιμονίων ἔφορος γέγονεν. Ἡ Λυδῶν βασιλεία σλβ ἔτη κατελύθη ὑπὸ Κύρου.

Λυδῶν βασιλεῖς.

Λυδῶν ἐβασίλευσεν	α	Ἄρδυσος Ἀλυάττου	ἔτη λς.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	β	Ἀλυάττης	ἔτη ιδ.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	γ	Μέλης	ἔτη ιβ.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	δ	Κανδαύλης	ἔτη ιζ.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	ε	Γύγης	ἔτη λς.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	ς	Ἄρδυσος	ἔτη λη.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	ζ	Σαδυάττης	ἔτη ιε.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	η	Ἀλυάττης	ἔτη μθ.
Λυδῶν ἐβασίλευσεν	θ	Κροῖσος	ἔτη ιε.

Κροῖσος κατὰ Κύρου στρατεύσας ἥλω σὺν τῇ Λυδῶν βασιλείᾳ διαρκεσάσῃ ἔτη σλβ, ἐν βασιλεῦσιν θ. οὗτος ἔνατος βασιλεὺς Λυδῶν γεγονὼς ἔτη ιε ἐβασίλευσεν, ἕως τοῦ ιδ ἔτους Κύρου. Οὗτος ὁ Κροῖσος πυθόμενος παρὰ τῷ Ἀπόλλωνι εἴληφε μαντείου χρησμὸν τοιοῦτον. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην δύναμιν καταλύσει. καὶ οὐ νοήσας ἡττήθη. Ἐν τῇ Βαβυλωνίᾳ προεφήτευσε Δανιὴλ, καὶ Ἰεζεκιὴλ, ἐν δὲ τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀμβακούμ. ἐν δὲ τῇ ἀνακλήσει τῆς αἰχμαλωσίας Ἀγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας προεφήτευον. Ζοροβάβελ υἱὸς Σαλαθιὴλ υἱοῦ Ἰεχονίου τοῦ βασιλέως ἡγεῖτο, καὶ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἱεράτευεν. προεφήτευον δὲ ὕστατοι προφητῶν Ἀγγαῖος, Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ, καὶ Μαλαχίας.

Ἰουδαίων ἀρχαιογονία, καὶ τῶν κρατησάντων ἐν αὐτοῖς ἀπαρίθμησις, μέχρι τῆς Ῥωμαϊκῆς δυναστείας, ἀπὸ τοῦ Ἀβραὰμ ἀρχομένη ὡς ἐν ἐπιτόμῳ.

Ἀβραὰμ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Αβραὰμ μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς	ἔτη ρ̄.
Ισαὰκ	ἔτη ξ̄.
Ιακὼβ	ἔτη ρκᾱ.
Ιωσὴφ, ἐν οἷς ἄρχει Αἰγύπτου	ἔτη π̄.
Εβραῖοι δουλεύουσιν Αἰγυπτίοις	ἔτη ρμ̄.
Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ	ἔτη μ̄.
Ιησοῦς	ἔτη κζ̄.

Οἱ Κριταί.

Οθονιὴλ	ἔτη μ̄.
Αὼδ	ἔτη π̄.
Δεβόῤῥα καὶ Βαρὰκ	ἔτη μ̄.
Γεδεὼν	ἔτη μ̄.
Αβιμέλεχ	ἔτη μ̄.
Θωλᾶ	ἔτη κβ̄.
Ιάειρ	ἔτη κβ̄.
Ιεφθάε	ἔτη ς̄.
Εσεβὼν	ἔτη ζ̄.
Λαβδὼν	ἔτη η̄.
Επὶ τούτου Ιλιον ἑάλω.	
Σαμψὼν	ἔτη κ̄.
Ελεὶ ἱερεὺς	ἔτη μ̄.

Ομοῦ ἔτη ..... Μέθ' οὓς κατέστησαν βασιλεῖς ἀπὸ τῆς Ιούδα φυλῆς. ὧν πρῶτος

Δαβὶδ	ἔτη μ̄.
Σολομῶν	ἔτη μ̄.

Τῆς βασιλείας διαιρεθείσης, δύο φυλῶν μόνων ἡ κατὰ Ιεροσόλυμα γέγονε βασιλεία. ἡ δὲ τῶν ἑτέρων δέκα φυλῶν κατὰ Σαμάρειαν ἀπεκρίθη. καὶ ἐλέγοντο οἱ μὲν ἐν Ιεροσολύμοις, τοῦ Ιούδα βασιλεῖς. οἱ δὲ κατὰ Σαμάρειαν, τοῦ Ισραὴλ. Ρητέον δὲ πρῶτον τοὺς ἀπὸ τοῦ Ιούδα, ἅτε καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλικοῦ γένους καταγομένους. ὁ πρῶτος Σαμαρείας, εἴτ' οὖν τοῦ Ισραὴλ, βασιλεὺς ὁ Ιεροβοὰμ, δοῦλος ὢν καὶ ἀποστάτης τοῦ Ροβοὰμ τοῦ υἱοῦ Σολομῶντος.

Ροβοὰμ	ἔτη ιζ̄.
Αβιὰ	ἔτη γ̄.
Ασὰ	ἔτη μᾱ.
Ιωσάφατ	ἔτη κε̄.
Ιωρὰμ	ἔτη η̄.
Οχοσίας	ἔτη ᾱ.
Γοθολία μήτηρ	ἔτη ζ̄.
Ιωὰς	ἔτη μ̄.
Αμεσσίας	ἔτη κθ.
Αζαρίας, ὁ καὶ Οζίας	ἔτη νβ.
Ιωάθαν	ἔτη ις.
Αχὰζ	ἔτη ις.
ἐφ' οὗ Ισραὴλ αἰχμάλωτος ἀπήχθη.	
Εζεκίας	ἔτη κθ.
Μανασσῆς	ἔτη νε.
Αμὼν	ἔτη ιβ.
Ιωσίας	ἔτη λ̄ᾱ.
Ιωαχὰζ μῆνας γ̄.	
Ελιακεὶμ, ὁ καὶ Ιωακεὶμ,	ἔτη ιβ.
Ιεχονίας, ὁ καὶ Ιωακεὶμ, μῆνας γ̄.	
Σεδεκίας	ἔτη ιᾱ.

ἐφ' ὁ Ιούδας αἰχμάλωτος ἀπήχθη. καὶ ὁ ναὸς πυρπολεῖται ὑπὸ Ναβουχοδονόσορ τοῦ Ασσυρίων βασιλέως Ολυμπιάδι τεσσαρακοστῇ ἑβδόμῃ.

Ομοῦ ἔτη υπ̄ε, μῆνες γ̄. Διέμειναν τε ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου Ιουδαῖοι, καθὼς ἤδη προείρηται, ἀβασίλευτοι, ὅσα ἐπὶ ἰδίοις βασιλεῦσιν, ἄρχουσι μὲν καὶ ἡγεμόσι χρώμενοι τοῖς οἰκείοις ἀρχιερεῦσι, τοῖς δὲ Ασσυρίων βασιλεῦσι τὸ πρῶτον, ἢ τοῖς Περσῶν, ὑπακούοντες, καὶ μετ' ἐκείνους, τοῖς μετ' Αλέξανδρον ἄρξασι Μακεδόσι, μέχρις Αντιόχου Επιφανοῦς, ὃς τῆς Συρίας βασιλεύσας ἑλληνίζειν ἐξηνάγκασε τὸ Ιουδαίων ἔθνος. Κατὰ δὲ Αντίοχον τουτονὶ Ματταθίας Ασαμωναίου παῖς ζῆλον τὸν ὑπὲρ τῆς πατρίου θρησκείας ἀναλαβὼν τὴν Ιουδαίων ἀρχὴν ἀνεκτήσατο, καὶ ἡγήσατο τοῦ λαοῦ. Μεθ' ὃν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ιούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος. Ιωνάθης μετὰ τοῦτον. Σίμων τουτονὶ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διαδέχεται. εἰς τοῦτον ἡ βίβλος τῶν Μακκαβαίων περαιοῦται περιέχουσα χρόνον ἐτῶν τεσσαράκοντα μέχρι τέλους ρξᾱ Ολυμπιάδος.

Μετὰ

Μετὰ δὲ Σίμωνα Ἰουδαίων ἡγεῖται, καθὼς Ἀφρικανὸς, καὶ Ἰώσηππος ἱστορεῖ,
Ἰωάθης, ὁ καὶ Ὑρκανὸς, ἔτη κϛ.
Μεθ' ὃν Ἀριστόβουλος ἔτη α.

Οὗτος πρῶτος διάδημα περιέθετο, ὁμοῦ καὶ βασιλεὺς καὶ ἀρχιερεὺς γεγονὼς τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους μετὰ ἔτη υπδ τῆς εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίας.

Μεθ' ὃν Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ Ἰανναῖος. ἔτη κζ.
Μεθ' ὃν Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Σααλίνα, γυνὴ αὐτοῦ, ἔτη θ.

Μεθ' ἣν Ἀριστόβουλος, καὶ Ὑρκανός. καθ' οὓς Πομπήϊος Ῥωμαίων στρατηγὸς ὑποφόρους Ῥωμαίοις ἐποίησε τοὺς Ἰουδαίους, Ὑρκανὸν μὲν ἐπιστήσας αὐτῶν βασιλέα, τὸν δὲ Ἀριστόβουλον δέσμιον εἰς Ῥώμην ἀπαγών. Κατὰ τοῦτον τὸν Ὑρκανὸν, Ῥωμαίων βασιλεύει ἐπὶ τῆς ρπδ (ρπγ) Ὀλυμπιάδος Ἰούλιος Καῖσαρ ἔτη γ, μῆνας ζ. Μεθ' ὃν Αὔγουστος, ὁ καὶ Σεβαστὸς, ἔτη νϛ, μῆνας ϛ. καθ' ὃν Ἡρώδης πρῶτος ἀλλόφυλος οὐδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων χειρίζεται, γένος ὢν Ἀσκαλωνίτης. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ δὲ Αὔγουστον Ῥωμαίων ἐβασίλευσε Τιβέριος. Τούτου ἔτος ἦν πεντεκαιδέκατον, ἐν ᾧ σωτὴρ, καὶ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ θεὸς ἀνεφάνη ἐν τῷ τῶν ἀνθρώπων βίῳ.

Ἦν δὲ τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἔτη ͵δχο.
Καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἐπὶ τὸ ιε Τιβερίου, ἔτη φμη.

Ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου, ἔτη * ͵εσιε.

Ἀπὸ δὲ πεντεκαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου, ἐπὶ τὴν εἰκοσαετηρίδα Κωνσταντίνου τοῦ νικητοῦ Σεβαστοῦ, ἔτη τ.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος εἰς ἔτη * ͵εφιη (͵εφκη) κατὰ τὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνείαν.
Ἐπιδραμοῦμαι δὲ καὶ τοὺς τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεῖς.

Ἰσραὴλ βασιλεῖς.

Ἱεροβοὰμ		ἔτη κβ.
Ναδὰβ		ἔτη β.
Βαασὰ		ἔτη κδ.
Ἐλα		ἔτη β.
Ζαμβρὶ	ἡμέρας ζ.	
Ἀμβρὶ		ἔτη ιβ.
Ἀχαὰβ		ἔτη κβ.
Ὀχοζίας		ἔτη β.
Ἰωρὰμ		ἔτη ιβ.
Ἠοῦ		ἔτη κβ.
Ἰωάχαζ		ἔτη ιζ.
Ἰωὰς		ἔτη ιϛ.
Ἱεροβοὰμ		ἔτη μα.
Ζαχαρίας	μῆνας ϛ, ἡμέρας ϛ.	
Σελλοὺμ	μῆνα α, ἡμέρας ιε.	
Μαναὴμ		ἔτη ι.

ἐφ' οὗ ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων * Φουᾶ.

....	ἔτη ....
Φακείας	ἔτη ....
Φακεὲ	ἔτη κ.
Ὠσηὲ	ἔτη θ.

ἐφ' οὗ αἰχμάλωτος ληφθεὶς ὁ Ἰσραὴλ ὑπὸ Σαλμανασὰρ τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως κατὰ τὴν ὀγδόην Ὀλυμπιάδι.
ὁμοῦ ἔτη σμθ, μῆνες ζ, ἡμέρας κη.

Περσῶν βασιλεῖς.

Περσῶν ἐβασίλευσεν β Καμβύσης υἱὸς Κύρου ἔτη η.
Καμβύσης ἐπιστρατεύσας κατὰ τῶν β ἀδελφῶν Μάγων ἐφ' ἵππου τρωθεὶς τελευτᾷ. Τοῦτόν τινες φασὶ εἶναι Ναβουχοδονόσορ δεύτερον τὸν κατὰ Ὀλοφέρνην καὶ τὴν Ἰουδὶθ, ὥσπερ Ἀφρικανός. ὅπερ ἀδύνατον.
Περσῶν ἐβασίλευσεν γ Μάγοι ἀδελφοὶ β μῆνας ζ.
Περσῶν ἐβασίλευσεν δ Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λϛ.
Οὗτος τὰς μυθευομένας κατὰ τῆς Ἑλλάδος μυριάδας μετὰ Δάτιδος, Δατίου, καὶ Σαφέρνους τῶν στρατηγῶν ἐξέπεμψε πεισθεὶς τοῖς τυράννοις Ἱππίᾳ τῷ Ἀθηναίῳ καὶ Δημαράτῳ Λακεδαιμονίῳ διωχθεῖσιν οἴκοθεν, λοιπὸν δὲ καὶ διὰ τὴν Σάρδεων ἅλωσιν ὑπὸ τῶν Ἀθηναίων, καὶ φερόντων τῶν κατὰ τὴν Ἀσίαν τὴν Περσῶν ἀνάγκην. τότε δὲ κακῶς πράττουσιν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

τοῦσιν ἐν Μαραθῶνι Πέρσαι, Μιλτιάδου καὶ Ἀριστείδου, καὶ Καλλιμάχου καλῶς ἐστρατηγηκότων. ἐν οἷς καὶ ὁ τύραννος Ἱππίας πίπτει μετὰ τῶν βαρβάρων Ἀθηναίοις μαχόμενος. αὐτὸς δὲ Δαρεῖος οὐκ ἐνεγκὼν τὸ πάθος, ἐξ ἀθυμίας ἀπόλλυται.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	η	Ἀμύντας	ἔτη μθ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	θ	Ἀλέξανδρος	ἔτη μδ.

Κατὰ τοῦτον ἡ Ξέρξου διάβασις. οὗτος δ᾽ ἔδωκε τοῖς Πέρσαις ὕδωρ καὶ γῆν.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ια	Περδίκκας	ἔτη κγ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Νάξιοι ἐθαλασσοκράτησαν ιε ἔτη ι. καὶ μετ᾽ αὐτοὺς Ἐρετριεῖς ιϛ ἔτη ζ. Γέλων Συρακουσίων ἐκράτησεν ἔτη ιζ. ἐθαλασσοκράτησαν Αἰγινῆται ἔτη ι. Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν ϙ. οἱ δὲ οε. Αἰσχύλος τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο. ὁ Πειραιεὺς ἐτειχίσθη ὑπὸ Θεμιστοκλέους. Λατῖνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν. Ἐν Ῥώμῃ ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου. Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη. Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐτείχισαν. Ζεῦξις ζωγράφος ἐγνωρίζετο. Κίμων ἐπ᾽ Εὐρυμέδοντι Πέρσας ἐνίκα ναυμαχίᾳ, καὶ πεζομαχίᾳ. καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος παύεται διὰ Ἐφιάλτην ἱστάδας στησαντὸς Πέρσαις καὶ Ἀθηναίοις καὶ πᾶσιν Ἕλλησιν ἀπ᾽ αὐτοῦ. Ἐφιάλτης δὲ δῆμος τῆς Ἀττικῆς. Κρατῖνος καὶ Πλάτων οἱ κωμικοὶ ἤκμαζον. ἐν Ῥώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετὴς ἤχθη. Κράτης ὁ κωμικὸς, καὶ Τελέσιλλα, καὶ Πράξιλλα, καὶ Κλεοβουλίνα ἐγνωρίζοντο. Βακχυλίδης ὁ μελοποιὸς ἤκμαζεν. ὁ τῆς Ἥρας ναὸς ἐνεπρήσθη. Ἀθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους τριακοντούτεις. Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἐτιμήθη παρὰ τῆς Ἀθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους. Εὐριπίδης τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Πρωταγόρας ὁ σοφιστὴς ἤκμαζεν. Τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καῦσαι. Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὕπατοι. Ἄβαρις Ὑπερβόρειος χρησμολόγος ἐγνωρίζετο. Φειδίας πλάστης καὶ ἀγαλματοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησεν. Θεαίτητος μαθηματικὸς ἤνθει. Ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανῶν ἔθνος συνέστη. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἤκμαζεν [ἐν Αἰγύπτῳ μυηθεὶς ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μήδου σταλέντος ἐν Αἰγύπτῳ παρὰ τῶν τηνικαῦτα βασιλέων Περσῶν ἄρχειν τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Μέμφεως σὺν ἄλλοις ἱερεῦσι καὶ φιλοσόφοις. ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία σοφὴ, καὶ Παμμένης συνέγραψε περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, καὶ λίθων, καὶ πορφύρας λοξῶς. ὁμοίως δὲ καὶ Μαρία ἐπῃνέθησαν παρ᾽ Ὀστάνου, ὡς πολλοῖς καὶ σοφοῖς αἰνίγμασι κρύψαντες τὴν τέχνην. Παμμένους δὲ κατέγνωσαν ἀφθόνως γράψαντος.] Ἱπποκράτης Κῷος ἰατρῶν ἄριστος ἐγνωρίζετο Ἀσκληπιάδης τὸ γένος. Δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ῥοῦφος Λάρκιος. Πανύασις ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἀριστείδης ὁ λεγόμενος δίκαιος ἐξωστρακίσθη μετὰ πολλοὺς πόνους ὑπὸ Ἀθηναίων. Ἰωακεὶμ υἱὸς Ἰησοῦ β ἱεράτευσεν ἔτη λϛ.

Ἐλιάσιβος γ ἱεράτευσεν ἔτη λδ ἑπτακαιδέκατος ἀπὸ Ἀαρὼν τοῦ πρώτου ἱερέως.

Ἔσδρας ἱερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο. καθ᾽ ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ἐλιασὶβ υἱὸς Ἰωακεὶμ τοῦ υἱοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ἰωσέδεκ. ἦν δὲ Ἔσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανὴς τῶν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐπανελθόντων. Τὰ κατὰ τὴν Ἐσθὴρ καὶ Μαρδοχαῖον φασί τινες. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. οὐ γὰρ ἐσιώπησε τὰς κατ᾽ αὐτὴν πράξεις ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφή. Τὰ κατὰ Νεεμίαν. Νεεμίας ἐκ φυλῆς Ἰούδα οἰνοχόος Ἀρταξέρξου εἰκοστῷ ἔτει τοῦ αὐτοῦ Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα εἴσεισιν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκ Βαβυλῶνος, τὴν πόλιν τε αὐτοῖς τείχεσιν ἤγειρεν. ἡ δὲ ᾠκοδομήθη πλατεῖα καὶ περίτειχος κατὰ τὴν πρόῤῥησιν Δανιὴλ τοῦ προφήτου, εἰκοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος ἀρξαμένου τοῦ ἔργου, καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ ἔτος αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφὴ, ἐπεὶ ἀρχιεράτευσεν ἔτη . . . . . Μετὰ δὲ Ἰωάννην ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα.

Ἕως μὲν οὖν Ἔσδρα καὶ Νεεμίου αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ γραφαὶ ἐκκλησιάζεσθαι παρεδόθησαν ὑπὸ τῶν μακαρίων Ἀποστόλων καὶ Μαθητῶν τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ διδασκάλων ἡμῶν. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα, ἢ πραχθέντα, ἕως τῆς θείας σαρκώσεως τοῖς Ἰουδαίοις Ἰώσηππος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ καὶ Ἀφρικανὸς μετ᾽ αὐτὸν ἐν ἐπιτόμῳ. Τὰς μέντοι ο ἑβδομάδας παρὰ τῷ Δανιὴλ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἐντεῦθεν εἴ τις ἀριθμήσειεν, αἳ γίνονται ἔτη υϙ, εὕροι ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αὐτοκράτορα περαιουμένας, καθ᾽ ὃν πολιορκεῖσθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις μετὰ Νέρωνα, ἔτει β Οὐεσπασιανοῦ τὴν ἐσχάτην ἅλωσιν ὑπομένει.

Περσῶν βασιλεῖς.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν	ε	Ξέρξης	ἔτη κ.

Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβεν. Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐνέπρησεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάδου Ἀθηναίων ἄρχοντος. Οὗτος καὶ τὴν Αἴγυπτον τυραννήσασαν ἐπὶ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Δαρείου καθυπέταξε, καὶ τὰς Ἀθήνας ἐνέπρησε σὺν πολλαῖς μυριάσι καὶ ναυτικῷ μεγίστῳ παραγενόμενος εἰς Ἑλλάδα, ὃς εἰσελθὼν τὰς Θερμοπύλας καὶ καταλειφθεὶς εἰς Πειραιᾶ τῇ στρατηγίᾳ Θεμιστοκλέους ἐν Ἀρτεμισίῳ καὶ Σαλαμῖνι δεινῶς πράξας μόλις ἐπάνεισιν εἰς τὰ οἰκεῖα, Μαρδόνιον καὶ Μασίστιον στρατηγοὺς καταλείψας σὺν λ μυριάσιν ἐν Πλαταιαῖς καὶ Μυκάλῃ πολέμῳ κρατηθέντας, κἀκεῖσε διαφθαρέντας πολλά τε βουληθέντας Ἀθηναίοις σπείσασθαι, καὶ μὴ δυνηθέντας. Τότε καὶ Φειδίας ὁ πλάστης καὶ Ἡρόδοτος ἱστορικὸς ἤκμαζον. κατὰ τοῦτόν φασι πρῶτον γενέσθαι Δικτάτωρα Ῥωμαίοις Τιβέριον Μάρκιον, καὶ Μιλτιάδην τὸν στρατηγὸν μετὰ τὴν ἐν Μαραθῶνι κατὰ Περσῶν νίκην ἀδίκως ὑπ᾽ Ἀθηναίων μέχρι θανάτου δεθῆναι, καὶ μηδὲ ταφῆς ἀξιωθῆναι, ἕως Κίμων ἑαυτὸν εἰς τὸν δεσμὸν ὑπὲρ τοῦ πατρὸς ἔδωκε, μόλις

ἔπειτα λυθεὶς διʼ Ἐλπινίκης ἰδίας ἀδελφῆς ἀνδρὶ πλουσίῳ συναφθείσης διὰ τὴν ὥραν διʼ οὗ καὶ τὸν ἀδελφὸν ἔλυσε Κίμωνα.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν ϛ̄ Ἀρτάβανος υἱὸς Ξέρξου μῆνας ζ.
Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν ζ̄ Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ λεγόμενος Μακρόχειρ ἔτη μα.

Ἐπὶ Ἀρταξέρξου τούτου τοῦ Μακρόχειρος ἐπολέμησαν οἱ Ἀθηναῖοι τὸν λεγόμενον ἱερὸν πόλεμον. Τότε καὶ Κάμιλλος παρὰ Ῥωμαίοις ὑπάτευσεν ἄριστος στρατηγὸς ἀλόγως διωχθεὶς ἐκ συκοφαντίας, ὃς οὐ καρτερήσας ὁρῶν πολιορκουμένην ὑπὸ Γαλατῶν τὴν Ῥώμην, δύναμιν συλλεξάμενος ἠλευθέρωσε τῆς πολιορκίας τὴν πόλιν ἐπελθὼν ἔξωθεν καὶ διαφθείρων τοὺς πολεμίους. Τότε δὲ Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς παρʼ Ἀθηναίοις ἤκμαζεν. Τότε καὶ ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος διὰ τὸ γεγονὸς ὑπὸ Περικλέους ψήφισμα, μὴ κοινωνεῖν Μεγαρεῦσι τοὺς Ἀθηναίους ὡς ὑβρίσασιν Ἀσπασίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ, καὶ διὰ τὴν τοιαύτην αἰτίαν προσθεμένων τῶν Μεγαρέων τοῖς Λακεδαιμονίοις. Τότε καὶ Κίμων στρατηγὸς ἀκμάσας ἀχαριστηθεὶς μετʼ οὐ πολὺν ἐξωρίσθη χρόνον ὑπὸ Ἀθηναίων τῶν καὶ Ἀριστείδην ἐξορισάντων, καὶ τοὺς Θεμιστοκλέους πόνους ἀγνωμονησάντων οὕτως, ὡς φάρμακον αὐτὸν ἑλέσθαι καὶ καταλῦσαι τὸν βίον. Τότε καὶ Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, Ζήνων τε, καὶ Παρμενίδης οἱ φιλόσοφοι, καὶ Ἱπποκράτης Κῷος ὁ ἰατρός. ῥήτορες δὲ καὶ Λυσίας τε, καὶ Ἰσαῖος, καὶ Ἀντισθένης ὠνομάζοντο, Ἀριστοφάνης τε ὁ Κωμικὸς, καὶ Εὐριπίδης ποιητὴς, καὶ Ἡράκλειτος φυσικὸς φιλόσοφος, καθʼ οὓς φασι καὶ Σωκράτην φιλόσοφον τεχθῆναι.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιβ̄ Ἀρχέλαος ἔτη ιδ̄.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιγ̄ Ὀρέστης ἔτη γ̄.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἐν Ῥώμῃ Σουσουνία παρθένος φθαρεῖσα κατωρύγη ζῶσα. λίθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν ποταμοῖς Αἰγός. Σωκράτης ἐγεννήθη. Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο. ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη, καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία. Ἐν Ῥώμῃ Πορπίλα τις παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ καταγνωσθεῖσα ζῶσα κατωρύγη. Χοιρίλος καὶ Πρόνικος ἐγνωρίζοντο. οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον. Ἱέρων Συρακουσίων ἐτυράννει, καὶ ὅλης Σικελίας. Σοφοκλῆς τραγῳδοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο. Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει διὰ τὴν Ἀθηναίων ἄνοιαν, ὃς αἷμα ταύρου πιὼν τελευτᾷ. Σικελίας δημοκρατία. Ἡλίου ἔκλειψις. Ἀναξαγόρας θνήσκει. Κίμων ἐπʼ Εὐρυμέδοντι ναυμαχίᾳ Πέρσας νικᾷ καὶ πεζομαχίᾳ. Εὔηνος ἐλεγείας ποιητὴς ἐγνωρίζετο. Ἐμπεδοκλῆς, καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Ζήνων καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς ἤκμαζον. Δήμαρχοι ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀγορανόμοι ᾑρέθησαν μηκέτι ὄντων ὑπάτων. νόμους ἐκ τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαῖοι μετεστείλαντο, ἀφʼ ὧν τὰς δώδεκα δέλτους συνέθηκαν.

Ἀρχιερεῖς.

Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ε̄ Ἰωάννης ἔτη λβ̄.
Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ϛ̄ Ἰαδδοῦς ἔτη κ̄.
Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦ ἀρχιερέως ᾠκοδόμησε τὸ ἐν Γαριζὶν ἱερὸν Σαμαρείταις.

Περσῶν βασιλεῖς.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν η̄ Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας β̄.
Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν θ̄ Σογδιανὸς μῆνας ζ.
Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν ι̅ Δαρεῖος ὁ νόθος ἀνελὼν Σογδιανὸν ἔτη ιθ̄.

Κατὰ τοῦτον ἐπικληθέντα Δαρεῖον νόθον ἡ Ἀθηναίων συμφορὰ γέγονεν ἐν Σικελίᾳ, καὶ Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν. Τότε δὴ καὶ Πολυδάμας Σκοτουσαῖος παγκράτιον νικήσας παρʼ Ὤχῳ τῷ Περσῶν βασιλεῖ γέγονε μετὰ χρόνον λέοντα διαχειρωσάμενος, καὶ ὡπλισμένοις γυμνὸς πολεμῶν, παμμεγέθης ὑπάρχων, καὶ ἀλκιμώτατος.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν ια̅ Ἀρταξέρξης υἱὸς Δαρείου νόθου, ὁ καὶ Μνήμων, ἔτη μ̄.

Κατὰ τοῦτόν μοι δοκεῖ ἡ κατὰ τὴν Ἐσθῆρα ἱστορία, εἰ δὴ αὐτός ἐστιν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσούηρος, παρὰ δὲ τοῖς ο̄ ἑρμηνευταῖς Ἀρταξέρξης. Τῷ λβ ἔτει Ἀρταξέρξου υἱοῦ Δαρείου νόθου Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Μακεδόνων βασιλέως ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη. ἐπὶ τοῦ Ἀρταξέρξου τοῦ Μνήμονος, Κῦρος ἀδελφὸς αὐτοῦ, Δαρείου τοῦ νόθου παῖς καὶ Παρυσάτιδος οἰκῶν ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐπιστρατεύει κατὰ τοῦ ἀδελφοῦ περὶ τῆς βασιλείας.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσε ιβ̄ Ὦχος Ἀρταξέρξου παῖς ἔτη ε̄.
κατὰ δέ τινας ἔτη κ̄.

Ὦχος Ἀρταξέρξου παῖς εἰς Αἴγυπτον στρατεύων μερικὴν αἰχμαλωσίαν εἷλεν Ἰουδαίων, ὧν τοὺς μὲν ἐν Ὑρκανίᾳ κατῴκισε πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ, τοὺς δὲ καὶ ἐν Βαβυλῶνι, οἳ καὶ μέχρι νῦν εἰσιν αὐτόθι, ὡς πολλοὶ τῶν Ἑλλήνων ἱστοροῦσι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἱστοροῦσιν. ἔτει ὁ Ὦχος κρατήσας Αἰγύπτου β̄ ἔτη ἀναιρεῖται ὑπὸ Βαγώου τινὸς Πέρσου τῶν ἐν τέλει. ὁ αὐτὸς καὶ Σιδῶνα κατέσκαψεν. Ἕως Ὤχου καὶ Νεκτανεβῶ ὁ Μανεθῶς τὰς λᾱ δυναστείας Αἰγύπτου περιέγραψεν περιεχομένας ἔτεσι ᾳν̄. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκ Ἑλληνικῶν συγγραφέων. ἔτει ὁ Ὦχος εἰς Αἴγυπτον ἐπιστρατεύσας ἔτι ζῶντος τοῦ πατρὸς Ἀρταξέρξου (ὡς καὶ ἄλλοι) μετὰ ταῦτα ἐκράτησεν Αἰγύπτου, φυγόντος Νεκτανεβῶ, ὥς τινες, εἰς Αἰθιοπίαν, ὡς δὲ ἕτεροι, εἰς Μακεδονίαν, ἡνίκα καὶ Ὀλυμπιάδι μιχθεὶς διὰ γοητείας υἱὸν ἔχειν Ἀλέξανδρον Ἄμμωνος εἶναι καὶ θεοῦ υἱὸν νομιζόμενον.

Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν	ιγ̄	Ὦχος δευτέρου	ἔτη δ̄.
Τῶν Περσῶν ἐβασίλευσεν	ιδ̄	Δαρεῖος Ἀρμοσάμου	ἔτη ς̄.

Οὗτος ὁ Δαρεῖος ὁ Ἀρμοσάμου συμβαλὼν Ἀλεξάνδρῳ ἐν Ἰσσῷ ποταμῷ τῆς Κιλικίας ἡττᾶται. Δαρεῖος Ἀρσάμου, ὃν Ἀλέξανδρος καθεῖλεν, Σαναβαλάτην τινὰ Χουθαῖον σατράπην ἔπεμψεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ. τούτου γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ γέγονε Νικασοῖ ὁ τοῦ τηνικαῦτα ἀρχιερέως Ἰαδδοῦ ἀδελφὸς, ὁ καὶ Μανασσῆς, ὃν μὴ δυνηθεὶς Σαναβαλέτης εἰς Ἱερουσαλὴμ καταστῆσαι ἀρχιερέα κτίζει ναὸν ἐν τῷ ὄρει Γαριζεὶ δεηθεὶς πρῶτον μὲν Δαρείου, ἔπειτα δὲ καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου. καὶ καθιστᾷ αὐτὸν ἀρχιερέα ἐν τῷ αὐτῷ ναῷ τῷ ὑπὸ Σαμαρειτῶν νῦν προσκυνουμένῳ.

ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΙ.

Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν δευτέρῳ ἔτει νόθου Δαρείου.

Αἰγυπτίων κη̄ δυναστεία.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	Ἀμυρταῖος Σαΐτης	ἔτη ς̄.

Αἰγυπτίων κθ̄ δυναστεία.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	ᾱ	Νεφερίτης	ἔτη ς̄.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	β̄	Ἀχωρις	ἔτη ιγ̄.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	γ̄	Ψάμμουθις	ἔτη β̄,
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	δ̄	Μνᾶς	ἔτη δ̄.

Αἰγυπτίων λ̄ δυναστεία Σεβεννυτῶν.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	Νεκτανέβης	ἔτη η̄.

Αἰγυπτίων λᾱ δυναστεία.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν	Τέως	ἔτη β̄.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Πλάτων πρὸς Σωκράτην ἐφοίτα. Σιμμίας, καὶ Κέβης, καὶ οἱ λοιποὶ Σωκρατικοί. κατὰ Ἀφρικανὸν Ὀλυμπιὰς πζ̄. ὁ Πελοποννησίων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος ἑπτακαιεικοσαετὴς, ὃν Θουκυδίδης συνέγραψεν, δι' Ἀσπασίαν πόρνην β̄ * καὶ σέλας μετὰ Μεγαρέων ἀστυγειτόνων Ἀθηναίοις συνέστη. Ὀλυμπιὰς πη̄. Βακχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο. Ἀθηναίους ἐπίεσεν ὁ λιμός. Σωκράτης φιλόσοφος καθαρτικὸς ἤκμαζεν. Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικοὶ, Σοφοκλῆς τε ὁ τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο. Γοργίας καὶ Ἱππίας, καὶ Πρόδικος, ὡς δέ τινες, καὶ Ζήνων, καὶ Παρμενίδης κατὰ τούτους ἤκμαζον. Πῦρ ἐκ τῆς Αἴτνης ἐν τοῖς κατὰ Σικελίαν τόποις ἐρράγη. Σεισμῶν γεγονότων, ἡ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆσος ἐγένετο. Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐσπείσαντο. Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἐγνωρίζετο. Λακεδαιμόνιοι ἀπῴκισαν Ἡράκλειαν. Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ. Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν. Ἀλκιβιάδην ἀνεῖλεν Φαρνάβαζος. Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου. Ἰσοκράτης ῥήτωρ. Κτησίας. Διόδωρος ἐγνωρίζετο. Ἀθηναῖοι τὰ κδ̄ ἑλληνικὰ γράμματα κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο, ιε̄ μόνα ὄντα πρότερον. οἱ ἐν Ἀθήναις τύραννοι κατελύθησαν. Ἀθηναῖοι ἡττηθέντες ὑπὸ Λυσάνδρου ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς παρέδοσαν ἑαυτοὺς Λακεδαιμονίοις. ἔτει ρνζ̄ Ῥόδιοι ἐκ τῆς Τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν. καὶ Κῦρος ἐπὶ τὸν ἀδελφὸν Ἀρταξέρξην ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἀνελθὼν ἀναιρεῖται, ὡς ἱστορεῖ Ξενοφῶν * τὴν ἀνάβασιν, ὃς ἡγήσατο τῶν μυριάδων ἐν τῇ καθόδῳ. οἱ δὲ ἐν Ἀθήναις κατελύθησαν τύραννοι. Σαλπιγκτῶν καὶ κηρύκων ἀγὼν προσετέθη ἐν Ὀλυμπίᾳ. Ἑλίκη καὶ Βοῦρα πόλεις ἐν Ἀχαΐᾳ, ἤτοι Πελοποννήσῳ, κατεπόθησαν μεγάλῳ σεισμῷ. ὧν ἔτι κατὰ θάλασσαν ἴχνη φαίνεται τοῖς πλέουσιν ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον εἰς δεξιά. Εὔδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο. Καρχηδονίων ὁ ἱερὸς πόλεμος. Σκηπίων Ἀφρικανὸς Ῥωμαίων δικτάτωρ πορθήσας Καρχηδόνα Ἀφρικὴν τὴν χώραν μετωνόμασεν. Σωκράτης δὲ ἀνοίας Ἀθηναίων ἀποθνήσκει καταχριθεὶς πιεῖν τὸ κώνειον. ὁ ἐν Ἐφέσῳ ναὸς αὖθις ἐνεπρήσθη. Διογένης Κυνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει. Πλάτων καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ φιλόσοφοι ἤνθουν. Γαλάται καὶ Κέλται Ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπετωλίου. Εὐαγόρας βασιλεὺς τῆς Κύπρου ἐξέστη. Πραινεστίνους ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι. Ἰσοκράτης σοφιστὴς ἤκμαζεν. Διονύσιος Σικελίας τύραννος ἀπέθανεν κρατήσας ἔτη λη̄. μεθ' ὃν ὁ δεύτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ

νεώ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

νεώτερος, καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἐν Σικελίᾳ γεγονὼς τὸ δεύτερον. Αριστοτέλης Πλάτωνι ἐμαθήτευσεν ἀπὸ ιζ ἔτους τῆς ζωῆς αὐτοῦ. τότε, φασὶ, καὶ Σωκράτης διὰ ἀνοίας τῶν Αθηναίων τὸ κώνειον πιὼν ἐτέλεσε τὸν βίον. ἐπ' αὐτοῦ Διονύσιος ἐτυράννει τῆς Σικελίας. καθ' ὃν ὁ Πλάτων ἀποδημήσας ἱστορίας ἕνεκα τῶν λεγομένων Αιτναίων τοῦ πυρὸς κρατήρων, ὥς φασιν οἱ κατ' αὐτὸν φιλόσοφοι, ὡς δὲ Αριστείδης ὁ Ρήτωρ κατὰ Πλάτωνος γράψας, Σικελικῆς χάριν, τραπέζης τοῖς τυράννοις γνώσκεται διά τινος Δίωνος γυναῖκα ἀδελφοῦ τοῦ Διονυσίου ἀνδρὸς προσκειμένου φιλοσοφίᾳ. ὡς δ' ἐπηρώτησε Διονύσιος Πλάτωνα τίς εὐδαίμων ἐν ἀνθρώποις, ἐλπίζων ἀκοῦσαι παρὰ τοῦ φιλοσόφου, ὅτι σὺ, ὁ δὲ οὐ κολακεύων τὸν τύραννον, ἀλλ' εἰπὼν, ὅτι Σωκράτης ἁπάντων, καὶ οἱ κατ' ἐκεῖνον ζῶντες φιλόσοφοι. αὖθις ἠρωτήθη, τί ἔργον πολιτικοῦ. καὶ ἀπεκρίνατο τῷ αὐτῷ τυράννῳ τὸ καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ποιεῖν τοὺς πολίτας. ἀκούσειν ποθῶν τι παρὰ Πλάτωνος, ὅτι τὸ ὀρθῶς δικάζειν. (ηὔχει γὰρ ἐπὶ τούτῳ Διονύσιος.) εἶτα, φησὶ, τὸ ὀρθῶς δικάζειν ἢ τίνος ἔργον σοὶ δοκεῖ; πρὸς ὃν ὁ Πλάτων, μόριον τι μικρὸν πολιτικοῦ τὸ δικάζειν ὀρθῶς. ἀκεσταῖς γὰρ ἐοίκασι τοῖς τὰ διερρωγότα ἱμάτια ἀνυφαίνουσι. Τρίτον αὐτὸν ἐπανήρετο, τὸ τύραννον εἶναι, φὰς, ποταπόν σοι φαίνεται; πρὸς ὃν αὐτίκα ὁ Πλάτων, σφόδρα δεινὸν, ὅπου γε καὶ τὰ κουρευτικὰ μαχαίρια φοβεῖται, μὴ ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθῇ. πρὸς ταῦτά φησιν ὁ Πλατωνικὸς Πλάτωνος ὑπεραπολογούμενος διδασκάλου ἐν τοῖς κατὰ τοῦ Αριστείδου. Διονύσιος ὁ Σικελίας τύραννος χαλεπήνας ἐπὶ τῷ φιλοσόφῳ μηδ' ὅλως αὐτὸν κολακεῦσαι, ἀπεφήνατο Πλάτωνα αἱρεῖσθαι ἤλιον ὑπὲρ γῆν ὄντος, καὶ ἐπρίατο αὐτὸν Αννίκηρις τις ἐκ Αιγίνης, οὗ χάριν ὁ λόγος παρὰ τοῖς Πλατωνικοῖς μέχρι νῦν ἐπεκράτησε, καὶ οὐδεὶς Αννίκηριν ἐγίνωσκεν, εἰ μὴ Πλάτωνα ἐπρίατο. ἕτεροι δὲ ἱστοροῦσιν, ὅτι Πόλιδι τινὶ παρ' αἰτίαν τινὰ παραπλέοντι τὴν Σικελίαν παραδοὺς ὁ τύραννος ἐκβάλλει τῆς νήσου, ὃς τὸν φιλόσοφον παραλαβὼν Αιγινήταις πρὸς Αθηναίους οὖκ εἰρηνεύουσι προσορμίσας ἀποδέδωκε τὸν Πλάτωνα, τοῦτο κελεύσαντος αὐτῷ λάθρα Διονυσίου. αὐτὸς δὲ Πλάτων, οὗ πριαμένου μεταθέμενος αὐτὸν, εἰς Αθήνας διατελεῖ. Διονυσίου δὲ τελευτήσαντος ιη ἔτει τῆς τυραννίδος, κρατεῖ Διονύσιος ὁ παῖς αὐτοῦ μετ' αὐτὸν τῆς Σικελίας τυραννίδος, Πλάτωνά τε μετακαλεῖται τῷ Δίωνι χαριζόμενος, καὶ σφόδρα τιμᾷ παραγενόμενον διὰ τὴν Δίωνος προτροπὴν, ἐλπίδι τοῦ μεταβάλλειν εἰς ἀριστοκρατίαν τὴν τυραννίδα. Δίωνος δὲ συκοφαντίᾳ προδοσίας ἐκδιωχθέντος ὑπὸ τοῦ τυράννου, τῆς νήσου, καὶ πλεύσαντος εἰς Αθήνας ἐκπέμπεται καὶ Πλάτων ἐν νηί. μεταμεληθεὶς ὁ τύραννος μετακαλεῖται Πλάτωνα ὑπισχνούμενος ἐπαναγαγεῖν καὶ Δίωνα δι' αὐτόν. καὶ παραγίνεται Πλάτων. Διονυσίου δὲ ψευσαμένου, μετ' ὀλίγον ἀπαίρει. ὁ δὲ Δίων ἐπαναστὰς μετὰ Ελληνικῆς δυνάμεως ἐκβάλλει Διονύσιον τῆς ἀρχῆς, αὐτός τε μετ' ὀλίγον ἀναιρεῖται παρά τινων οἰκείων. καὶ Διονύσιος πάλιν κρατεῖ. ὃς ὑπὸ Κορινθίων καὶ Τιμολέοντος στρατηγοῦ ἀχθεὶς ἐν Κορίνθῳ ἀσχήμως ἐκεῖ τελευτᾷ ἐν πενίᾳ καταγηράσας.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Πλάτων τελευτῶν κατὰ τὴν ρζ Ολυμπιάδα Σπεύσιππον ἀδελφιδοῦν διάδοχον τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς προεστήσατο. Αριστοτέλης ὁ Νικομάχου Σταγειρίτης μαθητὴς Πλάτωνος ἤνθει. Τούτου μαθητὴς γνησιώτατος Αλέξανδρος ὁ Φιλίππου πᾶσαν λογικὴν καὶ σωματικὴν ἀσκηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. ἐπὶ σοφίᾳ καὶ λόγοις δογματικοῖς ἤνθουν Ξενοκράτης διάδοχος Σπευσίππου, Κράτης καὶ Διογένης Κυνικοὶ, καὶ Ιππαρχὶς Κράτητος γυνὴ φιλόσοφος. Δημοσθένης ῥήτωρ. Ηριννα ποιήτρια. Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε Σικελίας.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ιδ	Αρχέλαος	ἔτη δ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ιε	Αμύντας	ἔτη α.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ις	Παυσανίας	ἔτη α.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ιζ	Αμύντας	ἔτη ε.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ιη	Αργαῖος	ἔτη β.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	ιθ	Αμύντας	ἔτη ιβ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κ	Αλέξανδρος	ἔτη α.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κα	Πτολεμαῖος	ἔτη γ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κβ	Περδίκκας	ἔτη ς
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κγ	Φίλιππος	ἔτη κγ.

Οὗτος δοθεὶς πρὸς ὁμηρείαν εἰς Θήβας Επαμινώνδᾳ κατὰ τὰς Θήβας ἀκμάζοντι στρατηγικῷ ἀνδρὶ τότε ζηλωτὴς γέγονε τῆς αὐτοῦ ἀρετῆς. βασιλεὺς δὲ ὄντως μείζων καὶ τοῖς πράγμασιν. ὅθεν καὶ τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν μεγάλως ηὔξησεν. τούτου δὲ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Παυσανίου, Αλέξανδρος παῖς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ Πέρσας καταπολεμήσας.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κδ	Αλέξανδρος Φιλίππου καὶ Ολυμπιάδος παῖς	ἔτη ιβ.

Από Ναβονασάρου α ἔτους, εἰς τὸν Αλέξανδρον, ἔτη υιβ.

„ ἐκ τοῦ Δεξίππου. Αλέξανδρος Ιλλυριοὺς καὶ Θρᾶκας εἷλε. Θήβας κατέσκαψε. τοὺς Δαρείου στρατηγοὺς ἐπὶ Γρανικῷ ποταμῷ Λυδῶν ἐνίκησε. Σάρδεις εἷλε. Τύρον ἐπολιόρκησεν. Ιουδαίαν προσελάβετο, καὶ τὸν ἀρχιερέα Ιαδδοῦν ἐτίμησε θύσας τῷ θεῷ, ὡς παρ' αὐτοῦ τὴν οἰκουμένην ὁμολογῶν παρειληφέναι. ἧς καὶ ἐπιμελητὴν μετὰ τῶν λοιπῶν τόπων Ανδρόμαχον κατέστησεν, ὃν ἀνελόντες οἱ τὴν Σαμάρειαν οἰκοῦντες δίκας ἔτισαν, ἐπανελθόντος Αλεξάνδρου ἐξ Αιγύπτου. τὴν Σαμάρειαν πόλιν ἑλὼν Αλέξανδρος Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατῴκισεν.

Αλε-

Ἀλεξάνδρεια ἡ κατ' Αἴγυπτον ζ' ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη. τῷ αὐτῷ ἔτει τοὺς ἐν Σαμαρείᾳ διὰ τὸν Ἀνδρομάχου φόνον ἐπιτιμῶν Ἀλέξανδρος ἐξ Αἰγύπτου ἐτιμωρήσατο, Μακεδόνας ἐγκατοικίσας τῇ πόλει αὐτῶν. Τῷ αὐτῷ ἔτει ἡ ἐν Ἀρβήλαις τῆς Μηδικῆς ἤχθη μάχη, καθ' ἣν Δαρεῖος μὲν ὑπὸ τῶν περὶ Βῆσσον ἀνῃρέθη τὸν Βακτριανῶν. Ἀλέξανδρος τὴν Περσικὴν βασιλείαν σὺν Βαβυλῶνι καὶ Σουσιανῇ προσηγάγετο διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου, ἕως Δαρείου, ἔτη σλ'. ὁ αὐτὸς Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους ἐχειρώσατο. Βῆσσος συνελήφθη. Ἀλέξανδρος Σογδιανὴν κατεστρέψατο. ὁ αὐτὸς τὴν Ἄορνιν πέτραν ἐχειρώσατο, καὶ Βαρναβοσαν ποταμὸν Ἰνδῶν. πρὸς δὲ Ἄμδαμιν διέβη Βραχμανῶν.

Περὶ τῶν Μακεδόνων βασιλέων ἐκ τοῦ Δεξίππου.

Μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας ἔτεσι π' Ἡρακλεῖδαι κατέσχον τὴν Πελοπόννησον, ἐξ ὧν αἱ τῶν Κορινθίων καὶ Λακεδαιμονίων βασιλεῖαι πρῶται συνέστησαν. χρόνοις δὲ ὕστερον περὶ τὰ τέλη τούτων ἡ τῶν Μακεδόνων βασιλεία ἤρξατο οὕτως· Κάρανος Ἀργεῖος ἀδελφὸς ὢν Φείδωνος ἑνὸς τῶν ἀφ' Ἡρακλέους κατάγοντων τὸ γένος καὶ τῶν Ἀργείων βασιλεύοντος, σπουδάζων ἑαυτῷ χώραν καταστήσασθαι δύναμιν ἤθροισεν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ ἐκ τῆς ὅλης Πελοποννήσου. μεθ' ἧς τοῖς ὑπὲρ Μακεδονίαν τόποις ἐπιστρατεύσας συμμαχήσας ἅμα καὶ ἑνὶ τῶν Ὀρεστῶν λεγομένων δυνάστῃ περὶ τὴν χώραν κατὰ τῶν πλησιοχώρων βαρβάρων, τὴν ἡμίσειαν ἔλαβε χώραν, καὶ πόλιν ἤγειρε κατὰ χρησμόν, καὶ βασιλείαν ἐν αὐτῇ συνεστήσατο, ἣν οἱ κατὰ γένος ἐξ αὐτοῦ, καὶ μετ' αὐτὸν διεδέχοντο. οὗτος ὁ Κάρανος ἀπὸ μὲν Ἡρακλέους ἑνδέκατος ἦν, ἀπὸ δὲ Τημένου τοῦ μετὰ τῶν ἄλλων Ἡρακλειδῶν κατελθόντος εἰς Πελοπόννησον ἕβδομος. Γενεαλογοῦσι δὲ αὐτὸν οὕτως, ὥς φησιν ὁ Διόδωρος, καὶ οἱ πολλοὶ τῶν συγγραφέων, ὧν εἷς καὶ Θεόπομπος. Κάρανος Φείδωνος τοῦ Ἀριστοδαμίδα, τοῦ Θεοσίου, τοῦ Κισσίου, τοῦ Τημένου, τοῦ Ἀριστομάχου, τοῦ Κλεοδάτου, τοῦ Ὕλλου, τοῦ Ἡρακλέους. ἔνιοι δὲ ἄλλως, φησί, γενεαλογοῦσι, φάσκοντες εἶναι Ποίαντος τοῦ Κροίσου, τοῦ Κλεοδαίου τοῦ Εὐρυβιάδα, τοῦ Δεβάλλου τοῦ Λαχάρους, τοῦ Τημένου, ὃς καὶ κατῆλθεν εἰς Πελοπόννησον. οὗτος ὁ Κάρανος λ' ἔτη ἐβασίλευσεν. μεθ' ὃν Κοῖνος παῖς ἔτη κη'. μετὰ δὲ τοῦτον ὁ υἱὸς Τυρίμμας ἔτη με'. καὶ τὴν λοιπὴν τῆς Μακεδονίας προσελάβετο χώραν. καὶ καθόλου τὴν βασιλείαν ηὔξησεν. εἶτα Ἀργαῖος παῖς Τυρίμμα ἔτη λδ'. μεθ' ὃν Φίλιππος υἱὸς Ἀργαίου ἔτη λε'. πρὸς οἷς Ἀερόπας ὁ Φιλίππου υἱὸς ἔτη κγ'. Ἀλκέτας ἔτη κη'. εἶτα Ἀμύντας υἱὸς Ἀλκέτου ἔτη μβ'. ἑξῆς Ἀλέξανδρος Ἀμύντου υἱὸς ἔτη μδ'. οὗτος κατὰ τὴν Ξέρξου διάβασιν Πέρσαις ἔδωκεν ὕδωρ, καὶ γῆν. οὗτος ἔσχε β' υἱούς, Περδίκκαν καὶ Ἀμύνταν. ὧν Περδίκκας μὲν ἐβασίλευσεν ἔτη κγ'. Ἀμύντας δὲ πάντα τὸν βίον ἰδιωτικῶς ζήσας κατέλιπεν υἱὸν Ἀρριδαῖον, οὗ παῖς γέγονεν Ἀμύντας ἕτερος ὁμώνυμος τῷ πάππῳ. περὶ οὗ ἑξῆς λεχθήσεται, πῶς ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρῆλθεν. μετὰ γὰρ Περδίκκαν Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ἔτη ιδ'. πρὸς ὃν καὶ Εὐριπίδης τραγῳδοποιὸς παραγενηθεὶς πάντα τὸν χρόνον διῆξεν τιμώμενος παρ' αὐτῷ. Ἀρχελάου δὲ ἀναιρεθέντος, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Ὀρέστης υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δ'. μεθ' ὃν Ἀμύντας ἔτος α' βασιλεύσας ὑπὸ Μακεδόνων ἐξεβλήθη. καὶ Ἀμύντας ὁ προρρηθεὶς καθείρχθη υἱὸς μὲν Ἀρριδαίου τοῦ υἱοῦ Ἀμύντου τοῦ Ἀλεξάνδρου, καθ' ὃν, ὡς προείρηται, γέγονεν ἡ Ξέρξου διάβασις ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα. Ἀμύντου τοίνυν τούτου βασιλεύσαντος ἔτη ιβ', διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Ἀλέξανδρος υἱὸς αὐτοῦ πρῶτος ἔτος α'. Μετὰ δὲ τοῦτον Πτολεμαῖος ἦρξεν ὁ λεγόμενος Ἀλωρίτης ἀλλότριος τοῦ γένους ἔτη γ'. Τοῦτον ἀνεῖλεν Περδίκκας υἱὸς καὶ αὐτὸς Ἀμύντου.

· · · · · · · ·

ἔτη κγ' κρατήσας τῆς βασιλείας Μακεδόνων, δεόντως τε ἅπαντα πράξας καὶ κατὰ τάξιν, μεγίστην πασῶν τῶν κατὰ τὴν Εὐρώπην ἀναδείξας τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. οὗτος οὖν περὶ τὴν χώραν ἅπαντας ἐδουλώσατο πολεμίους βουληθεὶς καὶ αὐτοὺς Ἕλληνας ὑπὸ χεῖρα ποιήσασθαι, μεγάλην κτησάμενος δύναμιν, καὶ Τριβαλλοὺς ὑποτάξας ἐπ' αὐτοῦ μὲν πλούτου πλουτᾷ καταγηράσας. Ἀριστοτέλης δὲ ὁ Σταγειρίτης Νικομάχου παῖς ἤνθει, οὗ καὶ ἀκροατὴς γέγονεν Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου τούτου παῖς ἐξ Ὀλυμπιάδος γαμετῆς, ἣν Ἕλληνες φασὶν ἐξ Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος φέρειν τὸ γένος. Φίλιππος οὗτος πρὸ μικροῦ χρόνου τῆς τελευτῆς τὸ Βυζάντιον ἐπολιόρκησε. Συμμαχούντων δὲ Βυζαντίοις Ἀθηναίων διὰ Χάρητος στρατηγοῦ, ἀποτυχὼν ὁ Φίλιππος, ἐπὶ Χερρόνησον χωρεῖ. καὶ ταύτην λαβὼν ἐπανῆλθεν. Τότε καὶ Ἀθηναίοις σπένδεται βασιλεύσας, ὡς προλέλεκται, ἔτη κγ', καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Παυσανίου κατὰ τὴν ρι' Ὀλυμπιάδα ἀρχομένην. καθ' ἣν Ἀλέξανδρος παῖς ἐβασίλευσε τῶν Μακεδόνων. μετὰ γὰρ τὸν πατέρα Φίλιππον ἀναδέδεικται κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος Δαρείου Ἀρσάμου Περσῶν βασιλέως, μετὰ Κῦρον γεγονότος μέχρι τοῦ νῦν. Τῆς ἀρχῆς Ἀλεξάνδρου γίνεται χρόνος ἀπὸ μὲν α' Ὀλυμπιάδος καὶ αὐτῆς ἀρχομένης, ἔτη υκ'. ἀπὸ δὲ Τροίας ἁλώσεως, ἔτη ω'. Ἀλέξανδρος οὖν εἰκοστὸν ἄγων ἔτος πᾶσαν ἄσκησιν ἠσκημένος σωματικήν, αὐτοῦ τε γνησιώτατος Ἀριστοτέλους γεγονὼς τοῦ δαιμονιωτάτου φοιτητὴς ἐπὶ τὴν πατρῴαν παρῆλθε βασιλείαν. καὶ πρῶτον μὲν Θρᾴκης καὶ Ἑλλάδος ἁπάσης, πλὴν Λακεδαίμονος μόνης, κρατήσας, εἰς τὴν μεγάλην Ἀσίαν διὰ τὸν Περσικὸν περαιοῦται πόλεμον, ἐν Γρανικῷ τε ποταμῷ πρότερον καταγωνισάμενος τῶν Περσικῶν στρατευμάτων, ἔπειτα καὶ ἐν Ἰσσῷ τῆς Κιλικίας ποταμῷ πολεμεῖ Δαρεῖον. καὶ τελευταῖον εἴσω χωρεῖ τῆς Ἀσσυρίας. καταλαβὼν δὲ Δαρεῖον ὑπὸ Βήσσου τινὸς τῶν ἀρχόντων ἀναιρεθέντα θάπτει μεγαλοπρεπῶς ἔχων ἤδη τὴν αὐτοῦ γαμετὴν ἀπὸ τῆς ἐν Ἰσσῷ μάχης σὺν τῇ μητρί τε καὶ τοῖς τέκνοις. Βασιλεύει δὲ τὴν βασιλείαν Περσικὴν ἅμα τῇ βαρβάρῳ διαίτῃ. γενόμενος δὲ ἐν Καυκάσῳ κρατεῖ τῶν αὐτόθι βαρβάρων μέχρι Μαιώτιδος λίμνης ἐλθών. κἀκεῖθεν μεταχωρήσας ἐπὶ τοὺς Ἰνδούς, παντός τε κρατήσας ἔθνους Ἰνδικοῦ μέχρι ποταμοῦ Γάγγου πάλιν ἀναζεύγνυσιν διὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ μέχρι τῆς Ἰνδικῆς θαλάσσης καὶ οὕτως εἰς τὴν Ἀσσυρίαν ἐπάνεισι Βαβυλῶνα, πᾶσαν ἔχων Εὐρώπην ὑπὸ χεῖρα καὶ τὴν Ἀσίαν. τελευτᾷ δὲ τὸν βίον ἐκεῖ νόσῳ καμών. θάπτεται δὲ μετὰ βραχὺ τὸ σῶμα εἰς τὴν κατ' Αἴγυπτον Ἀλεξάνδρειαν. ἣν μετὰ τὴν ἐν Ἰσσῷ μάχην αὐτὸς ᾠκοδομήσατο, Τύρον, καὶ Γάζαν, καὶ τὰς λοιπὰς πόλεις παραστησάμενος, πλὴν Ἱεροσολύμων διὰ τὴν ἑξῆς ἀφηγηθησομένην αἰτίαν, ἐκ Παλαιστίνης εἰς Αἴγυπτον ἐλθών. θάπτεται οὖν τὸ σῶμα σταλὲν εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὑπὸ Ἀρριδαίου ἀδελφοῦ αὐτοῦ πρὸς πατρός, ὃς μετὰ Ἀλέξανδρον ἦρξε Μακεδόνων μετονομασθεὶς ὑπ' αὐτῶν Φίλιππος σὺν Ἀλεξάνδρῳ ἐκ Ῥωξά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἐκ Ῥωξάνης τοῦ Δαρείου παιδὸς τοῦ μεγάλου Ἀλεξάνδρου, ἐγγὺς ἔτη ζ. [ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὖν τούτου οἱ χρόνοι τῶν προχείρων κανόνων κατὰ Πτολεμαῖον ληφθέντες, καὶ κατὰ ἀποκατάστασιν Αἰγυπτιακοῦ ἔτους ψηφίζονται.] ὅσοι μὲν οὖν ἐγγὺς ἦν περὶ τῆς Ἀλεξάνδρου βασιλείας περὶ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς παραδέδοται συνοπτικῶς, ἤδη προτέτακται μέχρις αὐτοῦ. λοιπὸν δὲ καὶ τοὺς μετ' αὐτὸν διαδεξαμένους τὴν ἡγεμονίαν Μακεδόνων μὲν, ὡς ἤδη λέλεκται, Ἀρριδαῖος ἀδελφὸς αὐτοῦ πρὸς πατρὸς ἐκ Φιλίννης τῆς Θεσσαλῆς ὁ ἐπικληθεὶς Φίλιππος πόθῳ τοῦ Μακεδόνων τοῦ πρὸς τὸν πατέρα Φίλιππον, καὶ Ἀλέξανδρος παῖς ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου. εἶτα καὶ οἱ λοιποὶ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστος, ὧν οἱ προὔχοντες ἦσαν Πτολεμαῖος ὁ Λάγου κληρωσάμενος τὴν Αἰγύπτου βασιλείαν. Σέλευκος ὁ Νικάτωρ Συρίας καὶ Κιλικίας μέχρι Βαβυλῶνος. Περδίκκας ὁ λαβὼν παρ' Ἀλεξάνδρου τὸν δακτύλιον ἐπὶ τῆς μεγάλης τάττεται Φρυγίας. Λυσίμαχος τὴν εἰς δεξιὰ τοῖς πλέουσι τοῦ Πόντου ἡγεμονίαν παραλαμβάνει. Ἀντίγονος Φρυγίας τῆς μικρᾶς, καὶ Παμφυλίας, καὶ Λυκίας ἄρχει. Εὐμένης Παφλαγονίας, καὶ Καππαδοκίας κληροῦται. Κάσσανδρος Ἀντιπάτρου σὺν τῷ πατρὶ τὴν Ἀρριδαίου καὶ Ἀλεξάνδρου διοικεῖ βασιλείαν ἐν Μακεδόσι, καὶ τῆς Ἑλλάδος κρατεῖ. Ταῦτα πάντα συντρέχει κατὰ τὴν ριε Ὀλυμπιάδα, καθ' ἣν ἀρχομένην, πρινὴ ἄρξασθαι Ἀρριδαῖον, Ὀλυμπιὰς κτείνεται ἡ Ἀλεξάνδρου μήτηρ, ἡ παρὰ Αἰακοῦ σταλεῖσα τοῦ βασιλέως Ἠπείρου, ἢ τοῦτον φυγοῦσα, καὶ πρὸς Μακεδόνας ἐλθοῦσα. διττῶς γὰρ ἱστορεῖται. τοῦτον μὲν οὖν ἀνελοῦσα σὺν τῇ γαμετῇ ζ ἔτει τῆς μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλείας αὐτοῦ, καὶ αὐτὴ μετὰ βραχὺν χρόνον ἀναιρεῖται ὑπὸ Κασσάνδρου τοῦ Ἀντιπάτρου. Βασιλεύει δὲ Μακεδόνων ἀρξαμένη σὺν δύο παισὶ τοῦτο ἐκ Φαρσίνης τῆς Φαρναβάζου Ἡρακλεῖ καλουμένῳ, καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ προρρηθέντι ἐκ Ῥωξάνης τῆς θυγατρὸς Ὀξυάρτου Βάκτρων βασιλέως ὄντος. καὶ αὐτὸς ὁ Κάσσανδρος ἀνελὼν τήνδε Ὀλυμπιάδα, καὶ ἄταφον ἐκρίψας, ἑαυτὸν Μακεδόσι βασιλέα ἀνηγόρευσεν γήμας τὴν Φιλίππου τοῦ βασιλέως γαμετὴν Θεσσαλονίκην, καὶ βασιλεύσας ἔτη ιθ, φθινάδι τὸ νόσῳ διαλυθεὶς ἐπὶ τρισὶν υἱοῖς Φιλίππῳ, Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Ἀντιπάτρῳ. ὧν Φίλιππος α ἦρξε μετὰ Κάσσανδρον τὸν πατέρα, Μακεδόνων, ἐν Ἐλάτρῳ θανών. Ἀντίπατρος δὲ Θεσσαλονίκην ἀνελὼν τὴν ἰδίαν μητέρα συμπράττουσαν Ἀλεξάνδρῳ, τῶν ἀδελφῶν περὶ βασιλείας ἐρισάντων, φεύγει πρὸς Λυσίμαχον, καὶ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καίπερ γήμας θυγατέρα αὐτοῦ. Ἀλέξανδρος δὲ Λυσάνδραν τὴν Πτολεμαίου γαμεῖ, παρὰ Δημητρίου δὲ ἀναιρεῖται τοῦ πολιορκητοῦ συμμαχήσοντος κατὰ Ἀντιπάτρου τοῦ νεωτέρου ἀδελφοῦ τοῦτον προσκαλεσαμένου. καὶ ἄρχει Μακεδόνων Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου μὲν παῖς ὄντος τοῦ τὴν μικρὰν κληρωσαμένου Φρυγίαν, ὡς ἀνωτέρω προείρηται, φοβερώτατος δὲ τῶν τότε κατὰ τὴν Ἀσίαν βασιλέων, ὃς καὶ ἐν Φρυγίᾳ θνήσκει, πάντων αὐτῷ διαφόρων ἐπιθέντων δυναστῶν, ἔτη ιη τῆς βασιλείας κρατήσας, πολιορκητὴς δὲ ἐπικληθεὶς, διὰ τὸ μετὰ θάνατον Ἀντιγόνου τοῦ πατρὸς ἐν Ἐφέσῳ διασωθῆναι φυγὰς, ἣν καὶ τῆς ὅλης Ἀσίας ἀσφαλὲς ὤφθη δεινότατος ἐν τῇ πολιορκίᾳ βασιλεύσας ἁπάντων τῶν τηνικαῦτα. Οὗτος τῆς μὲν Ἀσίας τῆς μικρᾶς ἔτη ιζ, Μακεδόνων δὲ ϛ ἐβασίλευσεν ἔτη μόνα μετὰ τὸ ἀνελεῖν Ἀλέξανδρον τὸν Κασσάνδρου. καὶ ἐκβάλλεται τῆς ἀρχῆς ὑπὸ Πύρρου βασιλέως τῆς Ἠπείρου υἱοῦ μὲν Αἰακοῦ Ἠπειρώτου δυνάστου διαδεξαμένου τὴν Ἠπειρωτικὴν ἀρχὴν ἀπ' αὐτοῦ, εἰκοστοῦ δὲ καὶ τρίτου ἀπὸ Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος, καὶ Πηλέως, ἀνδρὸς καὶ χειρὶ δυνατοῦ καὶ εὐβουλίᾳ στρατηγικοῦ. ὃς Πύρρος ἐκβαλὼν Δημήτριον, ὡς προσηκούσης αὐτῷ τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς κατὰ τὸ γένος Φιλίππου διὰ Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου μητέρα φερούσης ἐκ Πύρρου τοῦ καὶ Νεοπτολέμου παιδὸς Ἀχιλλέως τὸ γένος, ἐκράτησε τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς μῆνας ζ. Λυσίμαχος δὲ ὁ Θετταλὸς Ἀγαθοκλέους παῖς εἷς τῶν Ἀλεξάνδρου δορυφόρων Θρᾴκης τε καὶ Χερρονήσου, τῆς λοιπῆς τε βασιλεύει ὁμόρου χώρας τῷ Πόντῳ καὶ τῇ Μακεδονίᾳ, ταύτῃ ἐπιδραμὼν ὡς γείτονι Πύρρον μὲν διεδέξατο. αὐτὸς δὲ ἐβασίλευσε Μακεδόνων ἔτη ε, καὶ μῆνας ϛ. οὗτος ἡττηθεὶς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον τὸν Νικάτορα μάχῃ ἣ βασιλέα Συρίας καὶ Ἀσίας αἰχμάλωτον ἑλόντα καὶ πολιορκητὴν Δημήτριον, ἐκπίπτει τῆς ἀρχῆς. φανεροῦ δὴ ὄντος τοῦ τρόπου, καθ' ὃν Ἀντίγονος πρὸ τῆς μικρᾶς Φρυγίας εὐθὺς μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσας τέθνηκε. καὶ ὅπως ὁ τούτου παῖς Δημήτριος δόλῳ κρατήσας Μακεδόνων ὑπὸ Πύρρου ἐξεβλήθη, αἰχμαλωτός τε ἁλοὺς ὑπὸ Σελεύκου ἐν Κιλικίᾳ τηρούμενος βασιλικῶς θνήσκει. καὶ αὖθις ὁ Λυσίμαχος Πύρρον ἐκβαλὼν Μακεδόνων ἐβασίλευσεν. ὑπὸ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος καταπολεμηθεὶς ἐκπέπτωκε τῆς ἀρχῆς. ὑπολείπεται δεῖξαι καὶ Σέλευκον, ὅπως τῆς βασιλείας ἐπέτυχεν. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πρῶτος τῆς Αἰγύπτου μετὰ Ἀλέξανδρον βασιλεύσας ἔτη μ ἐλθὼν εἰς Παλαίγαζαν συνάπτει μάχην Δημητρίῳ τῷ Ἀντιγόνου. καὶ νικήσας ἀναδείκνυσι Σέλευκον βασιλέα Συρίας, καὶ τῶν ἄνω τόπων. Σέλευκος δὲ ἀναβὰς μέχρι Βαβυλῶνος, καὶ κρατήσας τῶν βαρβάρων βασιλεύει ἔτη λβ. διὸ καὶ Νικάνωρ ἐπεκλήθη. τῷ γοῦν λβ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, οε τῆς ὅλης ζωῆς, Λυσίμαχον ἐκβαλὼν τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς, ἐπαρθεὶς δὲ ἐπὶ τῇ νίκῃ καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ Λάγου τοῦ κεραυνοῦ λεγομένου, μέλλων δὲ Μακεδόνων ἄρχειν. καὶ κρατεῖ Μακεδόνων Πτολεμαῖος οὗτος ὁ Λάγου καὶ Εὐρυδίκης παῖς τῆς Ἀντιπάτρου Σέλευκον ἀνελὼν εὐεργέτην τε ὄντα ἑαυτοῦ καὶ ἐκ φυγῆς ὑποδεξάμενον ἔτος α, καὶ μῆνας ε, ἀναιρεῖται καὶ αὐτὸς Γαλάταις πολεμῶν κατακοπεὶς μετὰ τῆς δυνάμεως, καὶ τῶν ἐλεφάντων. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους ρκε [Ὀλυμπιάδος] τῶν Γαλατῶν ἐπικειμένων τῇ Μακεδονίᾳ, καὶ λεηλατούντων αὐτὴν, * διὰ τὸ πολλοὺς ἐπεμβαίνοντας τῇ βασιλείᾳ πρὸς βραχὺ κρατεῖν, καὶ ἐκπίπτειν αὐτῆς. ὧν εἷς καὶ Μελέαγρος ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου πρὸς ὀλίγας ἡμέρας δυναστεύσας καὶ ἐκπεσών. ὡσαύτως καὶ Ἀντίπατρος ἡμέρας με. μεθ' ὃν Σωσθένης. ἔτι δὲ Πτολεμαῖος. πρὸς δὲ τούτοις Ἀλέξανδρος, καὶ Πύρρος Ἠπειρώτης, οἱ πάντες ἔτη γ κατὰ Διόδωρον. Ἀντίγονος ὁ Γονατᾶς ἐπικληθεὶς, διὰ τὸ ἐν Γόνοις τῆς Θεσσαλίας τραφῆναι, υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ βασιλεύει Μακεδόνων ἔτη λδ, προβασιλεύσας ἔτη ιβ τῆς Ἑλλάδος, καὶ μετὰ ταῦτα τῆς Μακεδονικῆς ἀρχῆς σὺν τῇ Ἑλλαδικῇ αὐτοποιησάμενος ἐν κράτος. Μετὰ τοῦτον ὁ υἱὸς Δημητρίου ἔτη ι βασιλεύσας τελευτᾷ καταλιπὼν Φίλιππον υἱὸν νήπιον. τούτου ἐπίτροπος Ἀντίγονος κατασταθεὶς ὁ Δημητρίου κρατεῖ Μακεδόνων ἔτη ιβ, κατὰ δὲ τὸν Διόδωρον ἔτη θ, μεθ' ὃν ὁ Φίλιππος αὐξηθεὶς ἀπέλαβε τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, καὶ ἦρξεν ἔτη μβ. τούτου τελευτήσαντος, διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Περσεὺς ἔτη ι. [ὅθεν] κατά τινας ὕστατος βασιλεύσας Μακεδόνων, γενόμενος ὑποχείριος τε Ῥωμαίοις, καὶ τὸν βίον οἰκτρῶς καταστρέψας [κατὰ τοὺς χρόνους τῶν Μακ-

,, καβαίων]

καθαιρῶν) τῆς μὲν οὖν πρὸς Ῥωμαίους δυστυχοῦς μάχης Φίλιππος προκατῆρξεν ὁ Περσέως πατήρ. τοῦ δὲ αἰσχίστου τέλους Περσεὺς ἀπήλαυσεν σὺν τοῖς ὑπ' αὐτὸν Μακεδόσι, καὶ τοῖς συμμαχήσασιν Ἰλλυριοῖς καὶ Ἠπειρώταις, καὶ Μολοσσοῖς. Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος καὶ ἄριστος στρατηγὸς Περσέα λαβὼν αἰχμάλωτον, τοῦτον μὲν ἄδικον πρὸς Ῥωμαίους ἐξαγαγόντα παρὰ τὰς συνθήκας πόλεμον εἰς ἐλευθέραν ἀπέθετο φυλακήν. τὰς δὲ πόλεις Μακεδόνων καὶ Ἰλλυριῶν ἁλούσας παρ' ἐλπίδα πάσας ἐλευθέρας ἀφῆκε καίτοι μεγάλους κινδύνους ὑπομεινάντων Ῥωμαίων πολλάκις ἐν τοῖς πρὸς Περσέα πολέμοις, καὶ πρό γε τούτου κρατησάντων πολέμῳ Φιλίππου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ Ἀντιόχου μεγάλου, καὶ τοσοῦτον ἐπ' αὐτοῖς φιλανθρωπευθέντων, ὡς μὴ μόνον τὰς βασιλείας αὐτῶν ἔχειν, ἀλλὰ καὶ φίλους αὐτοὺς εἶναι συγχωρησάντων. ἐφ' οἷς [ἑαυτοὺς] Μακεδόνες ἀγνωμονήσαντες ἀνάξιοι ἐδόκουν παντὸς ἐλέους χειρωθέντες Ῥωμαίοις σὺν τῷ Πέρσῃ. ἀλλὰ ἡ σύγκλητος ἀμνησικάκως καὶ μεγαλοψύχως αὐτοῖς προσηνέχθη, τὴν ἐλευθερίαν ἀντὶ δουλείας χαρισαμένη. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς Ἰλλυριοῖς. καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γαιτίωνα αἰχμάλωτον ἔλαβεν σὺν τῷ Πέρσῃ. εὐγνωμῶν οὖν δυναπῖς Ῥωμαῖοι τὴν ἐλευθερίαν χαρισάμενοι τὸ ἥμισυ διδόναι τῶν τελῶν προσέταξαν ὧν πρότερον ἐτέλουν τοῖς ἰδίοις βασιλεῦσιν. ἐξέπεμψαν τε δέκα μὲν πρεσβευτὰς ἐκ τοῦ συνεδρίου εἰς Μακεδονίαν, πέντε δὲ εἰς Ἰλλυριούς, οἳ καὶ πρὸς Αἰμίλιον Μάρκον ἐλθόντες συνεῖδον τὰ τείχη Δημητριάδος πόλεως Μακεδόνων καθελεῖν, Ἀμφιλόχους δὲ τῶν Αἰτωλῶν ἀποζεῦξαι, καὶ τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας τῶν Μακεδόνων εἰς ἓν συναγαγεῖν. ἔνθα ἐλευθέρους καὶ ἀφρουρήτους αὐτοὺς ἀφῆκαν. κατέλυσαν δὲ καὶ τὰς ἐκ τῶν μετάλλων ἀργύρου καὶ χρυσοῦ προσόδους, διά τε τὸ ἐνοικούντων ἀνεπηρέαστον, καὶ ὅπως μή τινες μετὰ ταῦτα νεωτερίζωσι διὰ τῶν χρημάτων ἀνακτώμενοι τὴν Μακεδόνων ἀρχήν. τὴν δὲ χώραν ὅλην διεῖλον εἰς δ΄ μέρη. ὧν πρῶτον τὸ μεταξὺ Νέσσου, Ἐρύμην, καὶ τὰ πρὸς Ἄβδηρα, καὶ Μαρώνειαν, καὶ Αἶνον πόλεις, πρὸς δυσμὰς δὲ τοῦ Στρυμόνος Βισαλτία πᾶσα μετὰ τῆς ἐν τῇ Σιντικῇ Ἡρακλείας. δεύτερον μέρος, ὅπερ ἀπὸ μὲν ἀνατολῆς ὁρίζει ὁ Στρυμὼν ποταμός, ἀπὸ δὲ δυσμῶν ὁ καλούμενος Ἀξιὸς ποταμός, καὶ οἱ παρακείμενοι αὐτῷ τόποι. τρίτον, ὃ περιέχει κατὰ δυσμὰς μὲν ὁ Πηνειὸς ποταμός. κατὰ δὲ ἄρκτον, τὸ λεγόμενον Βέρνον ὄρος, προστεθέντων καὶ τινων τόπων τῆς Γανονίας, ἐν οἷς καὶ πόλεις ἀξιόλογοι Ἔδεσσα καὶ Βέρσια. τέταρτον καὶ τελευταῖον, ὅπερ ὑπὲρ τὸ Βέρνον ὄρος συνάπτει τῇ Ἠπείρῳ, καὶ τοῖς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα τόποις. ἡγοῦντο δὲ καὶ πόλεις δ΄ τῶν αὐτῶν δ΄ μερῶν, τοῦ μὲν πρώτου Ἀμφίπολις, τοῦ β΄ Θεσσαλονίκη, τοῦ τρίτου Πέλλα. καὶ τοῦ τετάρτου Πελαγωνία. ἐν ταύταις ἀρχηγοὶ δ΄ κατεστάθησαν, καὶ οἱ φόροι ἠθροίζοντο. ἐν δὲ τοῖς ἐσχάτοις τῆς Μακεδονίας τόποις, διὰ τὰς τῶν παρακειμένων ἐθνῶν ἐπιβουλὰς κατέστησαν στρατιώτας. ἐπὶ τούτοις ὁ Αἰμίλιος ἀγῶνας καὶ πότους μεγαλοπρεπεῖς τῷ πλήθει συντάξας, τὰ εὑρεθέντα χρήματα εἰς τὴν Ῥώμην ἀπέστειλεν. καταλαβὼν δὲ καὶ αὐτὸς θρίαμβον καταγαγεῖν ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ στρατηγοῖς κελεύεται παρὰ τῆς συγκλήτου. καὶ πρῶτος μὲν Ἀνίκιος καὶ Ὀκτάβιος ὁ τῆς ναυτικῆς δυνάμεως ἡγησάμενος ἀνὰ μίαν ἡμέραν ἑκάτερος ἐθριάμβευσεν. ὁ δὲ σοφώτατος Αἰμίλιος ἐπὶ τρεῖς. καὶ τῇ μὲν πρώτῃ ἅμαξαι χίλιαι διακόσιαι προῆλθον φέρουσαι λευκὰς καὶ τραχείας ἀσπίδας. καὶ ἄλλαι ασ΄ πλήρεις ἀσπίδων χαλκῶν. καὶ ἕτεραι τ΄ λόγχας, καὶ σαρίσσας, καὶ τόξα, καὶ ἀκόντια γέμουσαι. προηγοῦντο δὲ αὐτῶν, ὡς ἐν πολέμῳ, σαλπιγκταί. ἦσαν δὲ καὶ ἄλλαι πόλεις εἴδη φέρουσαι ὅπλων. κάμακες ω΄ καθωπλισμέναι. χρυσίου τάλαντα α΄. ἀργύρου τάλαντα βσ΄. ἐκπωμάτων πλῆθος. ἀγαλμάτων καὶ ἀνδριάντων ποικίλων ἅμαξαι φ΄, ἀσπίδες τε χρυσαῖ. καὶ πίνακες ἀναθεματικοὶ πάμπολλοι. τῇ τρίτῃ προηγοῦντο λευκοὶ βόες εὐπρεπεῖς ρκ΄. χρυσοῦ τάλαντα ἐν φορήμασι σκ΄. φιάλη ι΄ ταλάντων χρυσοῦ διάλιθος. χρυσωμάτων παντοῖαι κατασκευαὶ ταλάντων ι΄. ἐλεφάντων ὀδόντες δισχίλιοι τριπήχεις. ἅρμα ἐλεφάντινον ἐκ χρυσοῦ, καὶ λίθων. ἵππος φαλάροις διάλιθος, καὶ τῇ λοιπῇ κατασκευῇ διαχρύσῳ πολεμικῶς κεκοσμημένος. κλίνη χρυσῆ στρωμναῖς πολυανθέσι κατεστρωμένη. φορεῖον χρυσοῦν περιπεπετασμένον πορφύραν. ἐφ' οἷς Περσεὺς ὁ δυστυχὴς βασιλεὺς Μακεδόνων ἅμα δυσὶν υἱοῖς, καὶ θυγατρὶ μιᾷ, καὶ τοῖς ἡγεμόσι τν΄. στέφανοι υ΄ δοθέντες ἐκ τῶν πόλεων καὶ τῶν βασιλέων. καὶ ἐπὶ πᾶσιν Αἰμίλιος ἐφ' ἅρματος ἐλεφαντίνου καταπλήκτου.

Ῥητέον οὖν μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντας Αἰγύπτου τε καὶ Συρίας, καὶ Μακεδονίας. τὴν γὰρ Αἰγυπτιακὴν μυθολογίαν, καὶ τοὺς πρὸς τὸν τῆς σελήνης κύκλον ἀριθμουμένους ἐνιαυτούς, καὶ τὰ Αἰγυπτιακὰ τῶν ἐν αὐτοῖς βεβασιλευκότων ὀνόματα, καὶ τοὺς λήρους ἔδοξέ μοι ἀναγράφειν.

Οἱ μετὰ Ἀλέξανδρον τὸν Μακεδόνα Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεύσαντες ἀπὸ τῆς Πορφυρίου γραφῆς.

Τελευτᾷ μὲν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς τεσσαρεσκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος ἄρξας ἔτη τὰ σύμπαντα δώδεκα. διαδέχεται δὲ τὴν βασιλείαν Ἀρριδαῖος ὁ μετονομασθεὶς Φίλιππος, ἀδελφὸς ὢν Ἀλεξάνδρου οὐχ ὁμομήτριος. γέγονε γὰρ ἐκ Φιλίννης τῆς Λαρισσαίας τῷ Φιλίππῳ. βασιλεύει δὲ ἐπὶ ἔτεσι ζ΄. καὶ ἀναιρεῖται ἐν τῇ Μακεδονίᾳ διὰ Πολυσπέρχοντος τοῦ Ἀντιπάτρου υἱοῦ. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀρσινόης καὶ Λάγου υἱὸς μετ' ἐνιαυτόν, καὶ διὰ τῆς εἰς Φίλιππον ἀναγεγραμμένης ἡγεμονίας σατράπης εἰς Αἴγυπτον πέμπεται. καὶ σατραπεύει μὲν τὰ πρῶτα ἔτη ζ΄, καὶ δέκα, βασιλεύει δὲ ἔτη τρία καὶ εἴκοσι. ὥστε πάντα μ΄ λογίζεσθαι αὐτῷ, ἄχρι τῆς τελευτῆς. ἐπεὶ δὲ ζῶν ἔτι τῆς ἀρχῆς παρεχώρησε τῷ υἱῷ Πτολεμαίῳ τῷ παιδὶ τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένῳ, ἐκείνῳ δὴ τεσσαράκοντα, τριάκοντα δέ, καὶ ὀκτὼ τὰ τοῦ πρώτου Πτολεμαίου, ὃν Σωτῆρα ἐπεκάλουν, λογίζονται. Τοῦτον διαδέχεται Πτολεμαῖος ὁ υἱὸς ὁ ἐπικληθείς, ὡς ἔφαμεν, Φιλάδελφος. καὶ ζῶντος μὲν ἔτι τοῦ πατρὸς δύο πληροῖ τῆς βασιλείας ἔτη, ἀποθανόντος δέ, ὀκτὼ καὶ τριάκοντα. ὡς καὶ τούτῳ ὀκτὼ καὶ τριάκοντα σὺν τῆς βασιλείας ἐνιαυτοὺς ἴσους τοῖς τοῦ πατρὸς ἀποδίδοσθαι. Τοῦτον διαδέχεται τρίτον Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Εὐεργέτης, καὶ βασιλεύει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ὃν ὁ τέταρτος διαδέχεται Πτολεμαῖος ὁ κληθεὶς Φιλοπάτωρ καὶ βασιλεύει ἔτεσιν ὅλοις ἑπτὰ καὶ δέκα.

Ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πέμπτος Πτολεμαῖος Ἐπιφανὴς μὲν ἐπεκλήθη. βασιλεύει δὲ τέσσαρσι καὶ εἴκοσι ἔτεσι.

Τούτου παῖδες δύο Πτολεμαῖοι μετ' αὐτὸν τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενοι, ὅ, τε πρεσβύτερος ὁ κατ' ἐπίκλησιν Φιλομήτωρ, καὶ ὁ νεώτερος ὁ ἐπικαλούμενος Εὐεργέτης δεύτερος. ἀμφοῖν δὲ ἔτη τέσσαρα καὶ ἑξήκοντα λογίζονται. ὑφ' ἓν γὰρ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν ἐτάξαμεν, ὅτι διαστασιαζόντων πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐναλλὰξ βασιλευόντων σύγχυσις περὶ τοὺς χρόνους γέγονεν. ἄρχει μὲν γὰρ ὁ Φιλομήτωρ πρότερος ἔτεσιν ἕνδεκα μόνος. Ἀντιόχου δ' ἐπιστρατεύσαντος Αἰγύπτῳ, καὶ περιελόντος αὐτοῦ τὸ διάδημα, οἱ Ἀλεξανδρεῖς τῷ νεωτέρῳ ἐπέτρεψαν τὰ πράγματα, καὶ διώξαντες Ἀντίοχον ἐρρύσαντο τὸν Φιλομήτορα, καὶ ἐχρημάτισεν αὐτοῖς Φιλομήτορος ιϛ, Εὐεργέτου δὲ ἕν. Ὁμονοοῦσι δὲ ἄχρι τοῦ ἑπτακαιδεκάτου. ἀπὸ δὲ τοῦ ὀκτωκαιδεκάτου μόνου χρηματίζει τοῦ Φιλομήτορος. Ἀφαιρεθέντα γὰρ τῆς ἀρχῆς τὸν πρεσβύτερον ὑπὸ τοῦ νεωτέρου κατάγουσι Ῥωμαῖοι. καὶ ἄρχει μὲν αὐτὸς τῆς Αἰγύπτου, τῷ δὲ ἀδελφῷ τῆς Λιβύης τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζει. καὶ μόνος ἄρχει δεκαοκτώ. Ἀποθανόντος δὲ ἐν Συρίᾳ (καὶ γὰρ καὶ ἐκείνων ἐγκρατὴς ἦν τῶν τόπων) μετακληθεὶς ἐκ Κυρήνης ὁ Εὐεργέτης, καὶ βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς τὰ ἔτη αὐτοῦ ἀναγράφει, ἀφ' οὗ πρῶτον βασιλεὺς ἐνομίσθη, ὡς δοκεῖν μετὰ τὴν τοῦ ἀδελφοῦ τελευτὴν ἄρξαντα αὐτὸν ἔτεσιν εἴκοσι πέντε ἀνατιθέναι ἑαυτῷ τέσσαρα καὶ πεντήκοντα. τὸ γὰρ τριακοστὸν ἕκτον Φιλομήτορος, δέον προσαγορεῦσαι τῆς τούτου βασιλείας, πρῶτον αὐτὸς εἰκοστὸν πέμπτον προσέταξε γράφεσθαι. καὶ οὕτως ἀμφοτέρων μὲν ἑξήκοντα τέσσαρα, τοῦ μὲν Φιλομήτορος λε, τὰ δ' ὑπολειπόμενα τοῦ Εὐεργέτου. ἡ δὲ ὑποδιαίρεσις ἐν τοῖς κατὰ μέρος ποιεῖ πλάνην. Πτολεμαίου δὲ τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου ἐκ Κλεοπάτρας γίνονται υἱοὶ δύο Πτολεμαῖοι καλούμενοι. ὧν ὁ μὲν πρεσβύτερος Σωτὴρ ἐπεκαλεῖτο, ὁ δὲ νεώτερος ὁ πρεσβύτερος ὑπὸ τῆς μητρὸς ἀναδειχθείς. δοκῶν δὲ αὐτῇ εἶναι πειθήνιος, ἄχρι μέν τινος ἠγαπᾶτο. ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δέκατον ἔτος τῆς ἀρχῆς τοὺς φίλους τῶν γονέων ἀπέσφαξεν, ὑπὸ τῆς μητρὸς, διὰ τὴν ὠμότητα, τῆς ἀρχῆς καθῃρέθη. καὶ εἰς Κύπρον ἐφυγαδεύθη. τὸν δὲ νεώτερον ἡ μήτηρ ἐκ Πηλουσίου μεταπεμψαμένη βασιλέα ἀπέδειξε σὺν ἑαυτῇ. συνεβασίλευεν οὖν ὁ νεώτερος τῇ μητρὶ, τῶν χρηματισμῶν ἀναφερομένων εἰς ἀμφοτέρους. καὶ ἑνδέκατον μὲν Κλεοπάτρας ἀνηγορεύθη, ὄγδοον δὲ Πτολεμαίου Ἀλεξάνδρου. συνανέλαβε γὰρ ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς τοῦ ἀδελφοῦ βασιλείας εἰς ἑαυτὸν τοὺς χρόνους, ἀφ' οὗ τῆς Κύπρου ἐβασίλευσε. καὶ τοῦτο τῆς ζώσης Κλεοπάτρας τὸ ἔτος περιῆν, εἰς μόνον δὲ ἤρξατο μετατίθεσθαι τὸν Ἀλέξανδρον μετὰ τὸν ἐκείνης θάνατον τὰ σύμβολαια. ὀκτωκαίδεκα τοὺς πάντας ἀντιλαβόμενος τῶν σκήπτρων ἐνιαυτοὺς, ἀφ' οὗ κατῆλθεν εἰς Ἀλεξάνδρειαν, ἓξ καὶ εἴκοσι βεβασιλευκὼς ἐχρημάτισε. τῷ δὲ ἐννεακαιδεκάτῳ τοῖς στρατεύμασιν ὀργισθεὶς ἐξῆλθε συλλέξων ἐπ' αὐτοὺς δύναμιν εἰς Αἴγυπτον. οἱ δ' ἐπιδιώξαντες, ἡγουμένου Τύρρου συγγενοῦς τῶν βασιλέων, κατεναυμάχησαν αὐτὸν, καὶ φεύγειν ἠνάγκασαν μετὰ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς, τῆς Λυκίας εἰς πόλιν Μύρας. ὅθεν εἰς Κύπρον μεταπηδηθεὶς, καὶ καταπολεμηθεὶς ὑπὸ ναυάρχου Χαιρέου, θνήσκει. Μετὰ δὲ τὴν τούτου φυγὴν, πρὸς τὸν πρεσβύτερον Πτολεμαῖον τὸν Σωτῆρα οἱ Ἀλεξανδρεῖς πρεσβευσάμενοι παραδιδόασι πάλιν τὴν βασιλείαν αὐτῷ ἐκ Κύπρου καταπλεύσαντι. Διαγενομένων δὲ ἄλλων ἐτῶν ἑπτὰ πρὸς μησὶν ἕξ (τοσαῦτα γὰρ ἐπέζησε μετὰ τὴν κάθοδον) ὁ πᾶς χρόνος ὁ μετὰ τὸν τοῦ πατρὸς ἀμφοτέρων θάνατον εἰς τοῦτον ἀναφέρεται, τὸν μὲν ἀριθμὸν σώζων λε ἐνιαυτῶν πρὸς μησὶν ἕξ, διῳκηκὼς δὲ κατὰ τὴν ἀλήθειαν εἰς μὲν τὸν Σωτῆρα Πτολεμαῖον κατὰ διαφόρους χρόνους δεκαεπτὰ ἔτη καὶ μῆνας ἕξ, εἰς δὲ τὸν δεύτερον, τὸν καὶ Ἀλέξανδρον, τοὺς μέσους, ὧν ἦρξεν ὁ πρεσβύτερος, ἐνιαυτοὺς δεκαοκτὼ, οὓς καίτοι μὴ δυνηθέντες ἐκ τῆς ἀναγραφῆς ἀφανίσαι, τὸ ὅσον ἐφ' ἑαυτοῖς ἀπαλείφουσι. Προσέκρουσε γὰρ αὐτοῖς διά τινας Ἰουδαϊκὰς ἐπικουρίας. οὐ γὰρ ἀριθμοῦσι τούτους τοὺς χρόνους, τοὺς δὲ πάντας τὰ ἓξ καὶ τριάκοντα ἔτη τῷ πρεσβυτέρῳ προσνέμουσι, πάλιν τοὺς ἓξ μῆνας τοὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου, οἳ συνεπλήρουν τὰ τριάκοντα ἓξ ἔτη, μὴ ἀποδόντες Κλεοπάτρᾳ τῇ θυγατρὶ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου, γυναικὶ δὲ τοῦ νεωτέρου, ἥτις μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρὸς ἀντελάβετο τῶν πραγμάτων. οὐδὲ γὰρ Ἀλεξάνδρῳ τῷ μετ' αὐτῆς ἡμέρας ἄρξαντι ιθ, τὰς ιθ ἡμέρας ἀποδιδόασιν. οὗτος δὲ υἱὸς μὲν ἦν τοῦ νεωτέρου Πτολεμαίου, τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου, πρόγονος δὲ Κλεοπάτρας, καταμένων δὲ ἐν Ῥώμῃ, τῆς ἐν Αἰγύπτῳ δυναστείας ἀνδρῶν ἐρήμου γενομένης, μετάκλητος ἦλθεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν, καὶ γήμας τὴν προειρημένην Κλεοπάτραν, παραλαβών τε παρ' ἑκούσης τὴν ἐξουσίαν, ἐννεακαίδεκα διαγενομένων ἡμερῶν ἀνεῖλεν αὐτὴν, καὶ αὐτὸς ὑπὸ τῶν ἐνόπλων ἐν τῷ γυμνασίῳ διὰ τὴν μιαιφονίαν συνεχόμενος ἀπώλετο.

Τοῦτον τὸν Ἀλέξανδρον διαδέχεται Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς νέος Διόνυσος, υἱὸς μὲν ὢν Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος, ἀδελφὸς δὲ τῆς εἰρημένης Κλεοπάτρας, οὗ τῆς ἀρχῆς ἔτη κθ λογίζονται.

Τούτου θυγάτηρ Κλεοπάτρα ὑστάτη τῆς Λαγιδῶν γενεᾶς, ἧς ἔτη ἀριθμεῖται τῆς ἀρχῆς δύο καὶ εἴκοσι. οὐδ' αὐταὶ αἵδε αἱ βασιλεῖαι τὸν εἱρμὸν τῶν χρόνων ἀπ' ἀρχῆς, ἄχρι τέλους, κατὰ τὸ ἑξῆς ἀναγραφόμενον ἔχον, ἀλλ' ἐγένετό τις αὐτῶν ἐν ἑκατέρῳ διὰ μέσου παρένθεσις εἰς ἄλλους. ἐπὶ γὰρ τοῦ νέου Διονύσου εἰς τὰς αὐτοῦ θυγατέρας, Κλεοπάτραν, τὴν καὶ Τρύφαιναν, καὶ Βερενίκην, τριετὴς ὡς βεβασιλευκυίας ἀνεγράφη χρόνος, εἰς μὲν ἀμφοτέρας ἐνιαυτὸς εἷς, ἡ δ' ἑξῆς μετὰ τὸν Κλεοπάτρας, τῆς καὶ Τρυφαίνης, θάνατον διετία εἰς μόνην Βερενίκην, ἕνεκα τοῦ τὸν μὲν Πτολεμαῖον εἰς Ῥώμην ἀπηρκέναι, καὶ τοῦτον ἐκεῖ διατετελεκέναι τὸν χρόνον, τὰς δὲ θυγατέρας, ὡς οὐκέτι ἐπανήξοντος τοῦ πατρὸς, ἀντιλαβέσθαι τῶν πραγμάτων, συνεπισπωμένης ἑαυτῇ κατὰ [τούτους] τοὺς χρόνους τῆς Βερενίκης ἄνδρας τινὰς συγγενεῖς τοὺς συνάρξαντας μέχρι ὅτου παραγενόμενος ὁ Πτολεμαῖος ἀπὸ Ῥώμης τῆς μὲν πρὸς τὴν θυγατέρα διαθέσεως ἐπελάθετο, συγήσας δ' αὐτὴν διὰ τὰ πραχθέντα τοῦ ζῆν ἐστέρησεν. ἐπεί γε τῆς Κλεοπάτρας τὰ πρῶτα τῆς δυναστείας ἔτη εἰς ἐκείνην τε καὶ τὸν πρεσβύτερον αὐτῆς ἀδελφὸν ἀνενέχθη Πτολεμαῖον, τὰ δ' ἑξῆς εἰς ἑτέρας, διὰ τοιαύτην αἰτίαν τελευτῶν ὁ νέος Διόνυσος ἐπὶ παισὶ τέτρασι, Πτολεμαίοις δυσὶ, καὶ Κλεοπάτρᾳ, καὶ Ἀρσινόῃ, διέταξε τοῖς πρεσβυτέροις αὐτοῦ παισὶ Πτολεμαίῳ καὶ Κλεοπάτρᾳ τὴν ἀρχήν. ὧν συμβασιλευόντων τετραετὴς διεγένετο χρόνος. καὶ τοῦτο διέμεινεν ἂν καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς τὸ ἔθος, εἰ μὴ Πτολεμαῖον παραβάντα τὰς τοῦ πατρὸς ἐντολὰς καὶ μόνον τῆς ἡγεμονίας ἀντιποιεῖσθαι βουλόμενον

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

μένον ἡ μοῖρα τοῦ ζῆν μετέστησεν ἐν Αἰγύπτῳ καταναυμαχηθέντα ὑπὸ Ἰουλίου Καίσαρος Κλεοπάτρᾳ συλλαμβανομένου. Μετὰ δὲ τὴν ἀπώλειαν Πτολεμαίου, ὁ νεώτερος ἀδελφὸς Κλεοπάτρας συνεθρονίσθη τῇ ἀδελφῇ Πτολεμαῖος καλούμενος, γνώμῃ Καίσαρος, καὶ ἐχρημάτισε τὸ πέμπτον ἔτος Κλεοπάτρας τὸ καὶ πρῶτον Πτολεμαίου, καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα, μέχρι τῆς ἀναιρέσεως αὐτοῦ, ἄλλα δύο. Τελευτήσαντος δὲ καὶ τούτου παῖς Κλεοπάτρας ἀπάτῃς τῷ τετάρτῳ μὲν αὐτοῦ, τῷ δὲ Κλεοπάτρας ὀγδόῳ, ὁ μεταγενέστερος εἰς μόνην Κλεοπάτραν ἀνεγράφη χρόνος, ἕως ἐτῶν πεντεκαίδεκα. τὸ δ' ἑκκαιδέκατον ὠνομάσθη τὸ καὶ πρῶτον, ἐπειδὴ τελευτήσαντος Λυσιμάχου τοῦ ἐν Συρίᾳ Χαλκίδος βασιλέως, Μάρκος Ἀντώνιος ὁ αὐτοκράτωρ τήντε Χαλκίδα, καὶ τοὺς περὶ αὐτὴν τόπους παρέδωκε τῇ Κλεοπάτρᾳ. καὶ ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰ τούτων ἕτερα ἔτη μέχρι τοῦ εἰκοστοῦ δευτέρου, ὃ καὶ τελευταῖον ἐγένετο Κλεοπάτρας, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον προστιθεμένου τοῦ ἀριθμοῦ, ἐγράφετο, ὡς γίνεσθαι τὸ δεύτερον καὶ εἰκοστὸν αὐτῆς τὸ καὶ ἕβδομον.

Ἀπὸ δὲ Κλεοπάτρας Ὀκτάυιος Καῖσαρ, ὁ καὶ Αὔγουστος, τὴν ἀρχὴν διαδέχεται κρατήσας Αἰγύπτου τῇ ἐπ' Ἀκτίῳ μάχῃ, κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα, ἐν ἔτει δευτέρῳ.

Ἀπὸ τῆς ἑκατοστῆς ἑνδεκάτης Ὀλυμπιάδος ἔτους πρώτου, ἀφ' οὗ Ἀρριδαῖος, ὁ καὶ Φίλιππος [Ἀλέξανδρος] ὁ Φιλίππου διεδέξατο τὴν ἀρχὴν, ἐπὶ τὴν ἑκατοστὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα, καὶ ταύτης ἔτος δεύτερον, Ὀλυμπιάδες γίνονται ἑβδομήκοντα τρεῖς, καὶ ἐνιαυτός. Τούτων ἔτη σϟγ. Τοσαῦτα δὲ καὶ ἀριθμεῖται τὰ ἔτη τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλευσάντων, ἐπὶ τῆς Κλεοπάτρας τελευτῆς.

Οἱ Πτολεμαίων χρόνοι τῶν μετὰ Ἀλέξανδρον
βασιλευσάντων Αἰγύπτου.

Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἑκατοστῆς ἑνδεκάτης Ὀλυμπιάδος βασιλεύει, κτίζει τε τὴν Ἀλεξάνδρειαν τὴν πρὸς Αἰγύπτῳ. ὁ δὲ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χρόνος ἔτη ιβ, μῆνες ζ.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου	ἔτη μ.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος	ἔτη λη.
Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης	ἔτη κδ.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ	ἔτη κα.
Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανὴς	ἔτη κδ.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ	ἔτη λα.
Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εὐεργέτης	ἔτη κθ.
Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων, ὁ καὶ Σωτὴρ,	ἔτη ις, μῆνας ς.
Πτολεμαῖος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, ἐξωσθέντος μὲν τοῦ πρὸ αὐτοῦ	....
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος κατελθὼν ἀπὸ τῆς φυγῆς, ἐξωσθέντος τοῦ Ἀλεξάνδρου,	ἔτη η.
Πτολεμαῖος ὁ Διόνυσος	ἔτη λ.
Πτολεμαίου θυγάτηρ Κλεοπάτρα	ἔτη κβ.

Κατὰ ταύτην Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ πρῶτος ἐμονάρχησε Ῥωμαίων. μέθ' ὃν Καῖσαρ Σεβαστὸς Ὀκτάουιος, ὁ καὶ Αὔγουστος, Κλεοπάτραν ἑλὼν καθεῖλε τὴν τῶν Πτολεμαίων ἀρχὴν, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη σϟγ. Ταῦτα καὶ τὰ παρ' Αἰγυπτίοις.

Ἀσίας καὶ Συρίας βασιλεῖς οἱ μετὰ τὸν μέγαν
Ἀλέξανδρον.

Φιλίππου τοῦ Ἀρριδαίου ἕκτον ἔτος κατέχοντος (ἄγοντος) τὴν βασιλείαν [τῆς βασιλείας] ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς πεντεκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος ἔτει τρίτῳ, Ἀντίγονος ὁ πρῶτος ἐβασίλευσε τῆς Ἀσίας καὶ ἦρξε μὲν ἔτεσιν ἑκτωκαίδεκα τὰ πάντα βιώσας ἓξ καὶ ὀγδοήκοντα. Φοβερώτατος δὲ τῶν τότε βασιλέων γέγονε, καὶ θνήσκει περὶ τὴν Φρυγίαν, πάντων αὐτῷ διὰ φόβον τῶν δυναστῶν ἐπιθεμένων, τετάρτῳ ἔτει τῆς ἑκατοστῆς ἐννεακαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος. ὁ δ' υἱὸς αὐτοῦ Δημήτριος φυγὰς εἰς τὴν Ἔφεσον διεσώθη, καὶ τῆς Ἀσίας ἁπάσης ἀποσφαλεὶς πάντων δεινότατος βασιλεὺς ἔδοξεν εἶναι ἐν τῇ πολιορκίᾳ. ἀφ' οὗ δὴ καὶ πολιορκητὴς ἐπεκλήθη. βασιλεύει δὲ καὶ αὐτὸς ἔτη ιζ.

Λείπει πολλά.

*   *   *   *

...κῆσαι αἰχμάλωτον βασιλικῶς ἐφύλαττεν, ἣν Ἀντιόχῳ. καὶ τοῦ Σελεύκου τούτου νεώτερος υἱὸς ὁ Ἀντίοχος ὁ ἐν Κυζίκῳ παρὰ Κρατερῷ τῷ εὐνούχῳ τρεφόμενος διὰ δέος τοῦ Δημητρίου, ὃς διὰ τοῦτο Κυζικηνὸς ἐπεκλήθη. ὁ τοίνυν Δημήτριος ἀπολυθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἀρσάκου, ὡς εἴρηται, καὶ κατελθὼν, βασιλεύει. Πτολεμαῖος δὲ ἀγανακτήσας, ὅτι τῷ Πηλουσίῳ προσέβαλεν ὁ Δημήτριος, ἅτε τῶν κατ' Αἴγυπτον πραγμάτων ἐχόμενος, πέμπει βασιλέα τῆς Ἀσίας Ἀλέξανδρον, ὡς υἱὸν Ἀλεξάνδρου, ὃς διὰ τὸ ὡς ἀγοραστὸς εἶναι νενομίσθαι τοῦ Πτολεμαίου, Ζαβινᾶς ἐπεκλήθη πρὸς τῶν Σύρων. συμβολῆς δὲ περὶ Δαμασκὸν γινομένης, ἡττηθεὶς ὁ Δημήτριος φεύγει εἰς Τύρον, κἀκεῖ κωλυόμενος εἰσελθεῖν, πλοίῳ ἐπιβὰς κατεκόπη, βασιλεύσας πρὸ μὲν τῆς αἰχμαλωσίας ἔτη τρία, μετὰ δὲ τὴν κάθοδον, ἔτη δ. διαδέχεται δὲ τὸν Δημήτριον Σέλευκος ὁ υἱός. καὶ εὐθὺς ἐκ διαβολῆς τῆς μητρὸς ἀποθνήσκει. Ἀντίοχος δὲ ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ νεώτερος παραλαμβάνει τὰ πράγματα τῆς ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς τετάρτης Ὀλυμπιάδος ἔτει δευτέρῳ, καὶ τρίτῳ ἔτει νικᾷ τὸν Ζαβινᾶν. ὁ δὲ τὴν ἧτταν μὴ ἐνέγκας φαρμάκῳ ἑαυτὸν διεχρήσατο.

βασιλεύει δὲ ἔτη ια, ἄχρι τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἑκατοστῆς ἑξηκοστῆς ἕκτης Ολυμπιάδος. συναριθμεῖται γὰρ ὁ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Σελεύκου ἐνιαυτὸς τῆς ἀρχῆς εἰς τοῦτον. ἐκαλεῖτο δὲ Γρυπὸς καὶ Φιλομήτωρ. καθιέντι δὲ τῷ ὁμομητρίῳ ἀδελφῷ * ἀντιόχῳ, καὶ ἀνεψιῷ τὰ ἐκ πατρὸς τῷ ἐπικληθέντι Κυζικηνῷ, περὶ οὗ πρὸ ὀλίγου εἰρήκαμεν, ἐκχωρεῖ τῆς ἀρχῆς ἀπελθὼν εἰς τὴν Ασπενδον, ὅθεν καὶ Ασπένδιος ἐκλήθη ὁ αὐτὸς, καὶ Γρυπὸς, καὶ Φιλομήτωρ ἐπικαλούμενος. Τοῦ τοίνυν Αντιόχου εἰς τὴν Ασπενδον ἐκχωρήσαντος ἄρχει ἀπὸ τῆς ρξζ Ολυμπιάδος ἔτους τοῦ πρώτου ὁ Κυζικηνὸς Αντίοχος. τῷ δὲ δευτέρῳ τῆς αὐτῆς Ολυμπιάδος κάτεισι πάλιν ἀπὸ τῆς Ασπένδου ὁ Αντίοχος. καὶ κρατεῖ μὲν αὐτὸς τῆς Συρίας, ὁ δὲ Κυζικηνὸς τῆς κοίλης. Διαιρεθείσης δὲ τῆς ἀρχῆς, ὁ μὲν Γρυπὸς παρατείνει ἄχρι τῆς ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς Ολυμπιάδος τοῦ τετάρτου ἔτους, ἔτη κατὰ τὴν κάθοδον ἐπιζήσας δεκαπέντε, ὡς ἄρξαι τὰ πάντα εἴκοσι ἕξ, ἕνδεκα μὲν καθ' ἑαυτὸν, πεντεκαίδεκα δὲ τῆς ἀρχῆς διῃρημένης. ὁ δὲ Κυζικηνὸς κρατήσας ἀπὸ τῆς ρξζ ἔτους πρώτου τελευτᾷ ἔτει ροα Ολυμπιάδος, βασιλεύσας μὲν ἔτη ιη, βιοὺς δὲ τὰ πάντα ἔτη ν. Τελευτᾷ δὲ τοῦτον τρόπον. ἀποθανόντος γὰρ τοῦ Γρυποῦ Αντιόχου κατὰ τὸν εἰρημένον χρόνον, Σέλευκος ὁ τούτου παῖς ἐπελθὼν μετὰ δυνάμεως πολλὰς πόλεις προσηγάγετο. Αντίοχος δὲ ὁ Κυζικηνὸς προσαγαγὼν ἐκ τῆς Αντιοχείας τὴν δύναμιν, καὶ παραταξάμενος, ἐνικήθη ἐξενεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ἵππου αὐτοῦ πρὸς τῶν πολεμίων καὶ μέλλων συλλαμβάνεσθαι, ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. τῆς δὲ βασιλείας ὁ Σέλευκος ἐγκρατὴς γενόμενος παρέλαβε τὴν Αντιόχειαν. πρὸς δὲ τοῦτον ἐπολέμει τοῦ Κυζικηνοῦ υἱὸς γενόμενος Αντίοχος. γενομένης δὲ μάχης ἐν τῇ Κιλικίᾳ περὶ πόλιν τὴν ὀνομαζομένην Μοψουεστίαν, ἐνίκησεν ὁ Αντίοχος. Σέλευκος δὲ φυγὼν εἰς τὴν πόλιν, καὶ πυθόμενος τοὺς ἐγχωρίους, ὅτι διεγνώκασιν αὐτὸν ζῶντα κατακαῦσαι, φθάσας ἑαυτὸν ἀπέσφαξεν. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ οἱ κληθέντες δίδυμοι, Αντίοχός τε, καὶ Φίλιππος, ἐπιφανέντες μετὰ δυνάμεως, καὶ τὴν πόλιν βίᾳ χειρωσάμενοι μετῆλθον τὴν ἀπώλειαν τοῦ ἀδελφοῦ, κατασκάψαντες τὴν πόλιν. Επελθὼν δὲ ὁ τοῦ Κυζικηνοῦ υἱὸς μάχῃ αὐτοὺς νικᾷ: καὶ τούτων Αντίοχος μὲν ὁ τοῦ Σελεύκου ἀδελφὸς ἀπὸ τῆς μάχης ἐλαύνων τὸν ἵππον, καὶ καταφυγὼν εἰς τὸν Ορόντην, ὑπὸ τοῦ ῥείθρου κατεφθάρη. Λοιπῶν δὲ ὄντων τῶν ἀμφισβητούντων περὶ τῆς βασιλείας, Φιλίππου, καὶ τοῦ Σελεύκου μὲν ἀδελφοῦ, υἱοῦ δὲ τοῦ Γρυποῦ Αντιόχου, Αντιόχου τε τοῦ παιδὸς τοῦ Κυζικηνοῦ, ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς ροα Ολυμπιάδος ἀρξάμενοι, καὶ δυνάμεις ἀξιολόγους ἔχοντες, καὶ μέρους τῆς Συρίας ἐπικρατοῦντες διεπολέμουν πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς Συρίας. καὶ ἡττηθεὶς Αντίοχος εἰς Πάρθους ἀπέφυγε, καὶ ὕστερον Πομπηΐῳ ἑαυτὸν ἐνεχείρισεν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ καταχθησόμενος εἰς τὴν Συρίαν. ὁ δὲ λαβὼν παρ' Αντιοχέων χρήματα, τοῦ μὲν οὐκ ἐφρόντισεν, αὐτόνομον δὲ τὴν πόλιν εἴασε. Πεμψάντων δ' ἐπ' αὐτὸν Μενέλαον, καὶ Λάμπωνα, καὶ Καλλίμανδρον Αλεξανδρέων, ὅπως Πτολεμαίου τοῦ Διονύσου τῆς Αλεξανδρείας ἐκπεσόντος, αὐτὸς ἐλθὼν τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσῃ μετὰ τῶν θυγατέρων τοῦ Πτολεμαίου, νόσῳ συσχεθεὶς ἐτελεύτησε. Καταλύεται δὲ καὶ Φίλιππος ὁ τοῦ Γρυποῦ καὶ Τρυφαίνης τῆς Πτολεμαίου ὁ ὄγδοος υἱὸς ὁ προειρημένος. καὶ κατιέναι θέλοντα αὐτὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον (μετεπέμψαντο γὰρ καὶ τοῦτον τότε οἱ Αλεξανδρεῖς ἐπὶ τὴν ἀρχὴν) Γαβίνιος ὁ τῆς Συρίας ἄρχων Ρωμαῖος ἔπαρχος ὢν τοῦ Πομπηΐου ἐπέσχε· καὶ οὕτως ἡ βασιλικὴ διαδοχὴ ἡ κατὰ Συρίαν ἄχρι τούτων φθάσασα κατελύθη.

Εισὶν οὖν ἐφεξῆς Ασίας καὶ Συρίας βασιλεῖς οἵδε.

Αντίγονος ἐβασίλευσε τῆς Ασίας	ἔτη ιη.
Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς τῶν τε ἄνω τόπων, καὶ Συρίας,	ἔτη ιζ.
Σέλευκος ὁ Νικάτωρ	ἔτη λβ.
Αντίοχος ὁ Σωτὴρ	ἔτη ιθ.
Αντίοχος ὁ Θεὸς	ἔτη ιε.
Σέλευκος ὁ Καλλίνικος	ἔτη κα.
Σέλευκος ὁ Κεραυνὸς	ἔτη γ.
Αντίοχος ὁ Μέγας	ἔτη λς.
Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ	ἔτη ιβ.
Αντίοχος ὁ Επιφανὴς	ἔτη ια.
Αντίοχος ὁ Ευπάτωρ	ἔτος α. μῆνας ς.
Δημήτριος ὁ Σωτὴρ	ἔτη ιβ.
Αλέξανδρος	ἔτη ιε.
Δημήτριος Δημητρίου	ἔτη γ.
Αντίοχος ὁ Σιδήτης	ἔτη θ.
Δημήτριος αὖθις	ἔτη δ.
Αντίοχος ὁ Γρυπὸς	ἔτη κς.
Αντίοχος ὁ Κυζικηνὸς	ἔτη ιη.
Φίλιππος ὁ τοῦ Γρυποῦ	ἔτη β.

Εφ' οὗ ἡ κατὰ Συρίαν ἀρχὴ κατελύθη.

Συνάγεται οὖν ὁ τῆς βασιλείας τῆς ὑπὸ Μακεδόνων χρόνος, ἀπὸ μὲν τοῦ Αντιγόνου, εἰς ἔτη σϛδ, ἀπὸ δὲ Σελεύκου τοῦ Νικάτορος, ἔτη σλθ.

Η Μακεδονικὴ βασιλεία ἀπὸ τοῦ Πορφυρίου τοῦ καθ' ἡμῶν φιλοσόφου.

Μετὰ δὲ Αλέξανδρον τὸν Φιλίππου, Μακεδόνων ἐβασίλευσαν οἵδε τῆς Μακεδονίας, καὶ Ελλάδος.

Η τῶν Μακεδόνων ἀρχὴ, ἄχρι τῆς ὑπὸ Ρωμαίων καταλύσεως, τοῦτον διῴκησε τὸν τρόπον.

Αρριδαῖος ὁ Φιλίππου καὶ Φιλίννης τῆς Θετταλῆς, ὃν οἱ Μακεδόνες πόθῳ τοῦ Φιλίππου γένους Φίλιππον προσαγορεύσαντες

σαντες

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

σαντες βασιλέα ἀνέδειξαν μετ' Ἀλέξανδρον, καίπερ δὴ ἑταίρας γεγονότα, ἢ ἄφρονα συνειδότες εἶναι, διαδέχεται τὴν ἀρχὴν, ὥσπερ ἔφαμεν, Ὀλυμπιάδος τῆς ριδ ἔτει δευτέρῳ. λογίζεται δ' αὐτῷ ἔτη ζ. ἐπέζησε γὰρ ἄχρι ἑκατοστῆς πεντεκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος ἔτους τετάρτου. Κατέλιπε δ' ὁ Ἀλέξανδρος παῖδας, Ἡρακλέα τε ἐκ Μαρσίνης τῆς Φαρναβάζου, Ἀλέξανδρόν τε ἐκ Ῥωξάνης τῆς Ὀξυάρτου τοῦ Βάκτρων βασιλέως. Ἀρριδαῖον μὲν οὖν Ὀλυμπιὰς ἔκτεινεν ἡ μήτηρ Ἀλεξάνδρου. αὐτὴν δὲ, καὶ σὺν δύο παῖδας Ἀλεξάνδρου Κάσσανδρος ὁ Ἀντιπάτρου ἀναιρεῖ, τὸν μὲν αὐτὸς φονεύσας, τὸν δὲ Μαρσίνης Πολυσπέρχοντα πείσας, Ὀλυμπιάδα δὲ καὶ ἄταφον ἐκρίψας ἀνεῖπεν ἑαυτὸν Μακεδόνων βασιλέα. καὶ ἀπὸ τοῦδε καὶ τῶν ἄλλων Σατραπῶν ἕκαστος ἐβασίλευε, τῆς Ἀλεξάνδρου γενεᾶς διεφθαρμένης. Γήμας δὲ Θεσσαλονίκην τὴν Φιλίππου, βασιλεύων ἐπεβίω ἔτη ιθ, καὶ φθινάδι νόσῳ ἐπιπόνῳ διελύθη. Τοῦτον διαδέχονται οἱ παῖδες, Φίλιππος, καὶ Ἀντίπατρος, οἵτινες ἔτη τρία, καὶ μῆνας ϛ ἐβασίλευσαν μετὰ τὸν πατέρα, πρῶτος μὲν Φίλιππος καὶ ἐν Ἐλατείᾳ ἀποθνήσκει. Ἀντίπατρος δὲ Ἀλεξάνδρῳ τῷ παιδὶ συμπράττουσαν ἀνελὼν τὴν μητέρα Θεσσαλονίκην εἰς Λυσίμαχον ἔφυγε, καὶ τῶν ἐκείνου θυγατέρων γήμας τινὰ ὁμοίως ἀνῃρέθη πρὸς αὐτοῦ Λυσιμάχου. Ἀλέξανδρος δὲ γαμεῖ μὲν Λυσάνδραν τὴν τοῦ Πτολεμαίου, πρός τε τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον ἀδελφὸν εἰς συμμαχίαν ἐπικαλεῖται Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου, ὅτῳ πολιορκητὴς ἦν ἐπώνυμον, ἀναιρεῖταί τε ὑπ' αὐτοῦ. καὶ Μακεδόσιν αὐτὸς ἄρχει Δημήτριος. τῶν οὖν παίδων Κασάνδρου τῆς ἀρχῆς ἔτη λογίζονται ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς ἑκατοστῆς .... [ἄχρι] τοῦ τρίτου ἑκατοστῆς εἰκοστῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος. Δημήτριον δὲ ἓξ ἔτη βασιλεύσαντα Μακεδονίας Πύρρος ἐκβάλλει τῆς Ἠπείρου βασιλεὺς, τρίτος καὶ εἰκοστὸς ἀπ' Ἀχιλλέως τοῦ Θέτιδος ὢν, ὡς ἂν αὐτῷ προσηκούσης τῆς ἀρχῆς μετὰ τὸ Φιλίππου γένος δι' Ὀλυμπιάδα τὴν Ἀλεξάνδρου μητέρα κἀκείνην ἐκ Πύρρου τοῦ Νεοπτολέμου γενομένην. ἑπτὰ δὲ μῆνας ἄρχει Μακεδόνων. τῷ δὲ ὀγδόῳ τοῦτον Λυσίμαχος διαδέχεται ὁ Ἀγαθοκλέους Θετταλὸς ὢν ἐκ Κρανῶνος, καὶ Ἀλεξάνδρου γεγονὼς δορυφόρος, Θρᾴκης δὲ τότε καὶ Χερρονήσου βασιλεύων, εἰς γείτονα καὶ ὅμορον τὴν Μακεδονίαν ἐπιδραμὼν, διεδέξατο. Οὗτος Ἀρσινόῃ πεισθεὶς τῇ γυναικὶ, Ἀγαθοκλέα τὸν υἱὸν ἐκ τοῦ ζῆν ἦρε. Βασιλεύει δὲ Μακεδονίας ἔτη ε, καὶ μῆνας ϛ. ἡττᾶται δὲ ἐν τῇ περὶ Κόρου πεδίον μάχῃ τῇ πρὸς Σέλευκον τὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα, ὅτῳ Νικάτωρ ἐπίκλησις ἦν, ὅτε καὶ τοῦ ζῆν ἀπαλλάττεται. Εὐθὺς δ' ἐπὶ τῇ νίκῃ Σέλευκον Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Λάγου καὶ Εὐρυδίκης παῖς τῆς Ἀντιπάτρου, ᾧ Κεραυνὸς ἐπίκλησις ἦν, εὐεργέτην τε ὄντα ἑαυτοῦ, καὶ ἐκ φυγῆς ὑποδεξάμενον ἀνελὼν, ἦρξεν αὐτὸς Μακεδόσιν. ὕστερ Γαλάταις πολεμῶν ἀνῃρέθη, βασιλεύσας ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ε. Τὸν δὲ Πτολεμαῖον Μελέαγρος ὁ ἀδελφὸς διεδέξατο. Μακεδόνες δ' αὐτὸν τῆς ἀρχῆς αὐθὶς ἐκβάλλουσιν ἄρξαντα δύο μῆνας ὡς ἀνάξιον φανέντα. καὶ ἀντ' αὐτοῦ ποιοῦνται βασιλέα Ἀντίπατρον ἀδελφιδοῦν μὲν ὄντα Κασάνδρου, υἱὸν δὲ Φιλίππου κατ' ἀπορίαν γένους βασιλικοῦ. πέντε δ' αὐτὸν καὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄρχοντα Σωσθένης τις τῶν δημοτικῶν ἐξελαύνει ὡς ἀδυνάτον στρατηγεῖν. Βρέννου τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος τοσούτου πολεμίου. Καὶ αὐτὸν οἱ Μακεδόνες Ἐτησίαν ἐκάλεσαν, ὅτι χρόνῳ τοσῷδε οἱ ἐτησίαι πνέουσι. Σωσθένης δὲ Βρέννον ἐξελάσας, καὶ ὅλων δύο ἐτῶν προστὰς τῶν πραγμάτων ἀποθνήσκει. καὶ γίνεται ἀναρχία Μακεδόσι, διὰ τὸ σὺν περὶ Ἀντίπατρον, καὶ Πτολεμαῖον, καὶ Ἀρριδαῖον ἀντιποιεῖσθαι μὲν τῶν πραγμάτων, ὁλοσχερῶς δὲ μηδένα προστῆναι, ἀπὸ δὴ τοῦ Πτολεμαίου, ἐπὶ τὸ τέλος τῆς ἀναρχίας, τουτ' ἔστιν, ἀπὸ ρκδ Ὀλυμπιάδος ἔτους τετάρτου, ἄχρι τῆς ρκϛ, Πτολεμαίου μὲν τοῦ Κεραυνοῦ ἐνιαυτὸν καὶ μῆνας ε ἄρξαντος, Μελεάγρου δὲ μῆνας β, Ἀντιπάτρου δὲ ἡμέρας με, Σωσθένους δὲ ἔτη β, καὶ τοῦ λοιποῦ χρόνου εἰς ἀναρχίαν λογισθέντος. Τοῦ δ' Ἀντιπάτρου τοῖς πράγμασιν ἐπιβουλεύοντος, Ἀντίγονος ὁ Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, καὶ Φίλας τῆς Ἀντιπάτρου θυγατρὸς υἱὸς μεταποιεῖται τῆς ἀρχῆς, ὃς ἐν Γόνοις τῆς Θετταλίας γενόμενός τε καὶ τραφεὶς Γονάτας ἐπεκαλεῖτο. Λογίζεται δὲ αὐτῷ τὰ πάντα ἔτη τῆς βασιλείας τέσσαρα καὶ τεσσαράκοντα. ἦν γὰρ βασιλεύσας καὶ πρὶν τῆς Μακεδονίας κρατῆσαι, ὅλοις ἔτεσι δέκα πρότερον. Οὗτός ἐστιν ὁ τὴν Ἑλλάδα γκρατῶς χειρωσάμενος. καὶ βιοῖ μὲν τὰ πάντα ἔτη τρία καὶ ὀγδοήκοντα. τελευτᾷ δὲ τῆς ρλε Ὀλυμπιάδος ἔτει πρώτῳ. ὃν διαδέχεται υἱὸς Δημήτριος, ὃς καὶ πᾶσαν τὴν Λιβύην ἔλαβε, Κυρήνης τε ἐκράτησε, καὶ κατέσχεν ἐτῶν δέκα. Γήμας δέ τινα τῶν αἰχμαλώτων, καὶ Χρυσηΐδα προσειπὼν, Φίλιππον δὴ αὐτῆς ἔσχεν τὸν πρῶτον πολεμήσαντα Ῥωμαίοις, καὶ κακῶν αἴτιον Μακεδόσι γενόμενον. Φίλιππον μὲν οὖν ὀρφανευόμενον ἐπετρόπευεν Ἀντίγονος ἕτερος ἐκ τοῦ βασιλείου γένους, ᾧ Φύσκος ἐπώνυμον ἦν. δίκαιον δὲ Φύσκον εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ὁρῶντες οἱ Μακεδόνες ἐστήσαντο βασιλεύειν, καὶ τὴν Χρυσηΐδα αὐτῷ ἥρμοσαν. ὁ δὲ παίδων γενομένων ἐκ τῆς Χρυσηΐδος, οὐκ ἀνεθρέψατο, τὴν ἀρχὴν τῷ Φιλίππῳ παρασώζων, ᾧ δὴ καὶ παρέδωκεν ἀποθνήσκων, ἐπιτροπεύσας μὲν ἐπ' ἔτη ιβ, ζήσας δὲ πάντα ἔτη μβ. ὁ δὲ τοῦ Δημητρίου υἱὸς, ὃν οἱ Μακεδόνες καλὸν ἐπωνόμαζον, χωρὶς τοῦ ἐπιτρόπου ἀπὸ τῆς ρμ Ὀλυμπιάδος ἄρχειν ἤρξατο. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτεσιν ὅλοις δύο καὶ μ. τελευτᾷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τῆς ρνθ Ὀλυμπιάδος, νη τὰ ὅλα βιοὺς ἔτη. Περσεὺς δὲ υἱὸς τοῦ Φιλίππου Δημήτριον τὸν ἀδελφὸν τὸν πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ διαβολαῖς ἀποκλείνας βασιλεύει ἔτεσι δέκα καὶ μησὶν ὀκτώ. ἐπὶ γὰρ τῆς ρνβ Ὀλυμπιάδος τοῦ τετάρτου ἔτους Λεύκιος Αἰμίλιος πρὸς σὺν Μακεδόνας * περὶ τὴν Πύδναν εἷλε κατὰ κράτος. Περσεὺς δὲ εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην ἔφευγεν. εἶτα ἑκουσίως παρέδωκεν ἑαυτὸν δέσμιον τοῖς πολεμίοις, κἀκεῖθεν εἰς Ἄλβην μετατεθεὶς καὶ τηρούμενος μετὰ πέντε ἔτη τελευτᾷ. Τὰ δὴ τῶν Μακεδόνων ἐπὶ τούτου κατελύθη. Καὶ αὐτοὺς Ῥωμαῖοι τότε αὐτονόμους ἀφῆκαν αἰδούμενοι δόξαν ἀγαθὴν, καὶ μέγεθος ἀρχῆς τῆς Μακεδόνων.

Ἔτει δὲ ἐννεακαιδεκάτῳ ἐπὶ τῆς ρνζ Ὀλυμπιάδος, εἰς ἔτος τρίτον, Ἀνδρίσκος τις υἱὸν ἑαυτὸν ψευσάμενος εἶναι Περσέως, καὶ Φίλιππον ἑαυτὸν μετονομάσας, παρ' ὃ καὶ Ψευδοφίλιππος ἐκαλεῖτο, κρατεῖ Μακεδονίας, Θρᾷκας λαβὼν συμμάχους. ἐνιαυτὸν δὲ κρατήσας, ἐκ παρατάξεως μὲν [ἡττηθεὶς] φεύγει εἰς σὺν Θρᾷκας, ἔκδοτος δὲ παρ' ἐκείνων δοθεὶς ἀναπέμπεται δέσμιος εἰς τὴν Ῥώμην. Ῥωμαῖοι δὲ Μακεδόνας ἀχαρίστους γενομένους, διὰ τὸ συλλαβέσθαι τῷ Ψευδοφιλίππῳ, ὑποφόρους ἐποίησαν, ἔτει τετάρτῳ τῆς ρνζ Ὀλυμπιάδος. Γίνονται οὖν μετ' Ἀλέξανδρον τὸν μέγαν, ἀπὸ τῆς ριδ Ὀλυμπιάδος ἔτους δευτέρου, ἄχρι τῆς ρνζ τετάρτου ἔτους, ἐν ᾧ κατεδουλώθησαν Μακεδόνες, τὰ πάντα ἔτη ροδ, ἔτους τῆς Μακεδονικῆς βασιλείας ροδ.

Αρ-

Ἀρίδαιος, ὁ καὶ Φίλιππος,		ἔτη ζ.
Κάσανδρος		ἔτη ιθ.
Κασάνδρου παῖδες		ἔτη γ, μῆνας ϛ.
Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς		ἔτη ϛ.
Πύρρος	μῆνας ϛ.	
Λυσίμαχος		ἔτη ε, μῆνας ε.
Πτολεμαῖος ὁ Κεραυνὸς		ἔτος α, μῆνας ε.
Μελέαγρος		ἔτος α, μῆνας β.
Ἀντίπατρος Λυσιμάχου		ἔτος α, ἡμέρας με.
Σωσθένης		ἔτη β.
Ἀναρχίας		ἔτος α, μῆνας β.
Ἀντίγονος ὁ Γονάτας		ἔτη λδ.
Δημήτριος ὁ καλὸς		ἔτη ι.
Ἀντίγονος ὁ Φύσκος		ἔτη ιβ.
Φίλιππος		ἔτη μβ.
Περσεὺς		ἔτη ι, μῆνας η.
Αὐτονομίας		ἔτη ιθ.
Ψευδοφίλιππος		ἔτος α.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κε	Ἀρίδαιος	ἔτη ζ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	κϛ	Κάσανδρος	ἔτη ιθ.

Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν	ζ	Ὀνίας υἱὸς Ἰαδδοῦ ἀρχιερέως	ἔτη κα.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν	η	Σίμων υἱὸς Ὀνίου	ἔτη θ.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς υἱὸς Ὀνίου ἐγνωρίζετο, ὅς διὰ εὐσέβειαν πρὸς θεὸν δίκαιος ἐκλήθη, καὶ τὴν πρὸς ὁμοφύλους εὔνοιαν.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν θ Ἐλεάζαρ Σίμωνος ἀδελφὸς ἀντ' Ὀνίου παιδὸς Σίμωνος νηπίου παραληφθέντος, ἐφ' οὗ αἱ γραφαὶ ἑρμηνεύονται, ἔτη λβ.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ι Μανασσῆς ὁ θεῖος τοῦ Ὀνίου μετ' Ἐλεαζάρου ἔτη κϛ.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ια Ὀνίας ὁ προῤῥηθεὶς νήπιος υἱὸς Σίμωνος τοῦ δικαίου κληθέντος ἔτη ιδ.

Οὗτος Πτολεμαῖον παρελογίσατο τὸν συνήθη φόρον μὴ τελῶν. Ἰώσηππος δέ τις ἀφανὴς Ἰουδαῖος πρὸς Πτολεμαῖον σταλάμενος, καὶ δὴ τὴν ὀργὴν θεραπεύσας στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὅλης Ἰουδαίας καθίσταται.

Μακεδόνων βασιλεῖς μετὰ Ἀλέξανδρον.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κε Φίλιππος ὁ Ἀρίδαιος ἔτη ζ.

Πολυσπέρχης υἱὸς Ἀντιπάτρου ἀνεῖλε τὸν Ἀρίδαιον.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κϛ Κάσανδρος ἔτη ιθ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κζ τρεῖς παῖδες Κασσάνδρου Φίλιππος, καὶ Ἀλέξανδρος, καὶ Ἀντίπατρος ἔτη γ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κη Δημήτριος ὁ Ἀντιγόνου πολιορκητὴς, ὁ καὶ τῆς Ἀσίας, ἔτη ϛ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κθ Λυσίμαχος ἔτη γ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτος α.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λα Πτολεμαῖος Μελεάγρου ἀδελφὸς Πτολεμαίου τοῦ Λάγου μῆνας β.

Τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν Μελέαγρος παραλαμβάνει μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Πτολεμαίου τοῦ Λάγου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. ὃν εὐθὺς ἐκβάλλουσι Μακεδόνες μετὰ μῆνας β ὡς ἀνάξιον φανέντα. καὶ ἀντ' αὐτοῦ βασιλεύουσιν Ἀντίπατρον ἀδελφιδοῦν μὲν Κασάνδρου, υἱὸν δὲ Φιλίππου διὰ ἀπορίαν γένους βασιλικοῦ. ὃν μετὰ ε ἡμέρας Σωσθένης δημοτικὸς ἐξήλασεν ὡς ἀδυνατοῦντα στρατηγεῖν, Βέρνου τοῦ Γαλάτου ἐπιόντος αὐτοῖς, ὃν Σωσθένης ἐκδιώξας κρατεῖ καὶ αὐτὸς ἔτη δύο τῶν Μακεδόνων. Τούτου θανόντος ἀναρχία γέγονεν. τῶν δὲ πραγμάτων προΐσταντο οἱ ἐξ Ἀντιπάτρου καὶ Πτολεμαίου, καὶ Ἀριδαίου. τοῦ δὲ Ἀντιπάτρου ζῶντος καὶ τοῖς πράγμασιν ἐπιβουλεύοντος, Ἀντίγονος υἱὸς Δημητρίου τοῦ πολιορκητοῦ, καὶ Φίλλης τῆς θυγατρὸς Ἀντιπάτρου μεταποιεῖται τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἔτη μδ, ὃς ἐν Γόνασι τραφεὶς τῆς Θετταλίας Γονάτας ἐπεκλήθη. ἦν δὲ καὶ πρὸ τοῦ βασιλεῦσαι Μακεδόνων ἔτη ιβ, βασιλεύσας. οὗτος τῆς πάσης Ἑλλάδος ἐγκρατῶς ἐκυρίευσεν ζήσας ἔτη μγ.

Μακε-

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λβ Ἀντίπατρος ἡμέρας με.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λγ Σωσθένης ἔτη β.
Ἀναρχία ἔτη β.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λδ Ἀντίγονος ὁ Γονάτας ἔτη μδ.

Μίλων Ῥωμαίοις παρέδωκε Τάραντα.

Πύρρος Ἠπειρώτης, ὁ καὶ Μακεδόνων βασιλεύσας, πολεμεῖ Ῥωμαίοις προτραπεὶς ὑπὸ Ταραντίνων καὶ κρατεῖ κατ' ἀρχὰς μὲν τοῦ πολέμου πρὸς αὐτῇ σχεδὸν γενόμενος τῇ Ῥώμῃ. τραπεὶς δὲ ὕστερον φεύγει, στρατηγοῦντος Κορνηλίου Τερτύλλου τοῦ καὶ τὴν ὑπάτων ἔχοντος ἀρχήν. τὸ δὲ πλεῖστον ἀποβαλὼν τῆς δυνάμεως, οὕς τε εἶχεν ἐλέφαντας οὐκ ἄλλοτε Ῥωμαίοις ὀφθέντας πρὸ τούτου, διαδράσκει διὰ τῆς θαλάττης εἰς Ἤπειρον ἐλθών. Πύρρος ὁ Ἠπειρώτης μετὰ τὴν πρὸς Ῥωμαίους μάχην, καὶ τὴν ἐκεῖθεν φυγὴν μετὰ Πελοποννησίων ἐπιστρατεύσας ἀναιρεῖται κεράμῳ πληγεὶς τὴν κεφαλὴν ὑπὸ γυναικὸς Ἀργολίδος ἀπὸ στέγης διὰ πυλίδος εἰσβαλὼν τῇ πόλει, καὶ βίᾳ τὸ Ἄργος ἑλών.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λε Δημήτριος υἱὸς Ἀντιγόνου ἔτη ι.

Οὗτος Λιβύης πάσης καὶ Κυρήνης ἐκράτησεν, τὴν πατρῴαν τε ἀρχὴν ἀνεκτήσατο.

Περὶ τῶν Ἀντιόχων, καὶ Σελεύκων, καὶ Πτολεμαίων, καὶ τῶν μετὰ τὴν ἐκ τῆς Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησαμένων ἀρχιερέων.

Ὁ γοῦν Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἕκτον ἔτος ἄγων τῆς βασιλείας Δαρεῖον τὸν Ἀρσάμου χειρωσάμενος καθεῖλε τὴν Περσῶν δυναστείαν διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου, μέχρι Δαρείου, ἔτη σλ, τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας καταρξάσης ἀπὸ Καράνου, ἕως Ἀλεξάνδρου, ἔτη φιη. καὶ τούτου τελευτήσαντος ἐν Βαβυλῶνι, διαδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς μὲν Μακεδονίας Φίλιππος, τῆς δὲ Ἀσίας Ἀντίγονος, τῆς δὲ Αἰγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος ὁ Νικάνωρ. ὃς καὶ πόλεις δύο ἔκτισεν εἰς τὰ μέρη Κιλικίας, καὶ ἑτέραν εἰς Συρίαν. καὶ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν εἰς τὸ αὐτοῦ ὄνομα, τὴν δὲ Ἀντιόχειαν εἰς τὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν δὲ Λαοδίκειαν εἰς τὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. Καὶ οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον εἰσὶν οὗτοι· Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ, Ἀντίοχος ὁ νόθος, Σέλευκος ὁ Καλλίνικος, Ἀλέξανδρος Ἀντιόχου, Σέλευκος ὁ Φιλοπάτωρ, Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής, ὃς Ὀνίαν τὸν ἀρχιερέα τῶν Ἰουδαίων παύσας τῆς ἱερωσύνης ὡρμήθη μεταστῆσαι τὸ πᾶν ἔθνος τῆς πατρῴας θρησκείας, καὶ τὸ μὲν ἱερὸν μιάνας Ὀλυμπίου Διὸς ναὸν προσηγόρευσε, τῷ δὲ ἔθνει κολάσεις ἀνηκέστους ἐπάγων ἑλληνίζειν ἠνάγκαζεν. ἐφ' οὗ καὶ οἱ Μακκαβαῖοι ἐμαρτύρησαν. τὸ δὲ ἱερὸν ἔτεσι τρισὶν ἐρημωθὲν Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος καθάρας τῶν ἀσεβῶν, τὴν χώραν ἀνενεώσατο. εἶτα ἐβασίλευσεν Ἀντίοχος ὁ Εὐπάτωρ, Δημήτριος Σέλευκος, Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλῆ, Δημήτριος ὁ Νικάνωρ, Ἀντίοχος ὁ Τρύφων, Πτολεμαῖος, Ἀντίοχος ὁ Σιδήτης, Δημήτριος, Ἀντίοχος ὁ Γρυπός, Ἀντίοχος ὁ Κυζικηνός, Σέλευκος ὁ τοῦ Γρυποῦ. ἐφ' οὗ Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἥλω, καὶ ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα ἔτη σν.

Οἱ δὲ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετὰ Ἀλέξανδρον, εἰσὶν οἵδε· Πτολεμαῖος ὁ Λάγου. ἐφ' οὗ Μένανδρος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο, καὶ Θεόφραστος ὁ φιλόσοφος. Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, ἐφ' οὗ οἱ ο Ἑβραίων σοφοὶ τὸν νόμον ἡρμήνευσαν. Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, ἐφ' οὗ τὴν πανάρετον σοφίαν συντάξας Ἑβραίοις Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιρὰχ ἐγνωρίζετο. Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ, ἐφ' οὗ ὁ τῶν Ἑβραίων λαὸς αἰχμάλωτος ἀχθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ τοιοῦτόν τι πέπονθε. προσέταξε γὰρ οὗτος τοῖς αὐτοῦ ὑπασπισταῖς ἐλέφαντας εὐτρεπίσαι, καὶ τούτους μεθύσαι οἴνῳ λιβανωτῷ, ἵνα ἀποκτείνωσι τοὺς Ἰουδαίους. τῶν Ἰουδαίων δὲ εὐξαμένων, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἑαυτοῦ στρατιώτας τε καὶ δήμους ἐξορμήσαντες πολὺν αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ μανίᾳ διέφθειραν. Καὶ οὕτω παραδόξως οἱ Ἰουδαῖοι περισωθέντες ἀβλαβεῖς ἀπελύθησαν εἰς τὰ ἴδια τῷ εὐεργέτῃ θεῷ εὐχαριστοῦντες. εἶτα βασιλεύει Πτολεμαῖος ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ, Πτολεμαῖος ὁ Ἀλέξανδρος, Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, Πτολεμαῖος ὁ Διονύσιος, Κλεοπάτρα ἡ τούτου θυγάτηρ, ἣν Αὔγουστος ἀνελὼν ἐν τῷ ιδ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου καθελὼν τὴν βασιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν ἐν ἔτεσι διακοσίοις ἐνενήκοντα. Οἱ δὲ μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον καθηγησάμενοι ἀρχιερεῖς, εἰσὶν οὗτοι. Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζοροβάβελ. Ἰάκιμος υἱὸς Ἰησοῦ. Ἐλιάσιβος Ἰακίμου. Ἰωδαὲ Ἰωασήβου. Ἰωάννης ὁ τοῦ Ἰωδαέ. Ἰαδοῦς ἐφ' οὗ Ἀλέξανδρος ἐν Ἱερουσαλὴμ τῷ θεῷ προσεκύνησε. καταπλαγεὶς γὰρ ἐπὶ τῇ ξένῃ θέᾳ τῆς στολῆς τοῦ ἀρχιερέως, ἀπὸ τοῦ ἅρματος καταβὰς μόνος προσεκύνησε τὸ θεῖον ὄνομα, καὶ τὸν ἀρχιερέα ἠσπάσατο. ὃν πάντες Ἰουδαῖοι μιᾷ φωνῇ σὺν τῷ ἀρχιερεῖ γνησίως ἀντησπάσαντο. Τῶν δέ γε τῆς Συρίας βασιλέων, καὶ τῶν λοιπῶν καταπλαγέντων, καὶ διεφθάρθαι τὴν διάνοιαν Ἀλέξανδρον ὑπειληφότων, καὶ Παρμενίωνος τοῦ στρατηγοῦ μᾶλλον θαυμάσαντος, διότι καθάπερ τις τῶν ὑπηκόων πεσὼν προσεκύνησεν, εἶπεν Ἀλέξανδρος, οὐ τὸν ἀρχιερέα προσεκύνησα, ἀλλὰ τὸν ὑπ' αὐτοῦ τιμώμενον θεόν, κἀμοὶ τὴν βοήθειαν κατὰ τῶν ἐναντίων ὑποσχόμενον. ἡνίκα γὰρ τὴν κατὰ Περσῶν διενοούμην στρατείαν, καὶ ἐδεδίειν τὸ μέγεθος τῆς δυναστείας αὐτῶν, ὤφθη μοι κατ' ὄναρ κατὰ τὸ σχῆμα τοῦδε ἀρχιερέως ὁ θεός, καὶ θαρρεῖν μοι παρεκελεύσατο καὶ τῆς προθυμίας σπουδαίως ἔχεσθαι, λέγων. εἰς σὲ γὰρ καταλήξω τὴν Περσῶν δυναστείαν. Διὸ τοῦτον θεασάμενος ἐν τοιαύτῃ στολῇ, καὶ τῆς κατὰ τοὺς ὕπνους ὑπομνησθεὶς ὄψεως εἰκότως προσεκύνησα. ταῦτα εἰπών, καὶ τὸν ἀρχιερέα δεξιωσάμενος, τῶν ἱερέων παρεπομένων, εἰς τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ παραγίνεται. οἱ δὲ γραμματεῖς τὴν βίβλον τοῦ Δανιὴλ προσκομίσαντες, τὴν προφητείαν αὐτῷ διηρμήνευσαν, ὡς δεῖ τινα τῶν Μακεδόνων τὴν βασιλείαν Περσῶν χειρώσασθαι. ὃς ἐπὶ τούτῳ μᾶλλον ἡσθεὶς καὶ περιχαρὴς γενόμενος, καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν ἀνελθὼν θύει μὲν τῷ θεῷ κατὰ τὴν τοῦ ἀρχιερέως ὑφήγησιν, αὐτόν τε τὸν ἀρχιερέα καὶ πάντας τοὺς ἱερεῖς ἀξιοπρεπῶς τιμήσας, καὶ λαμπροῖς καὶ μεγίστοις ἀναθήμασι τὸν ναὸν διακοσμήσας κατὰ τῶν Περσῶν ἐχώρησε. Μετὰ δὲ Ἰαδοῦν Ὀνίας Ἰαδοῦ, Ἐλεάζαρος, Ὀνίας, Σίμων, Ἰούδας ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ἰωναθᾶς, Σίμων, Ἰωάννης, ὁ καὶ Ὑρκανός, Ἀριστόβουλος, ὃς καὶ πρῶτος ἐπε-

,, ἐπέθετο διάδημα βασιλικὸν πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ. Ιανέας ὁ καὶ Αλέξανδρος βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεύς. ,, Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου Χριστοὶ ἡγούμενοι, διαρκέσαντες ἔτη υπγʹ, ἅ εἰσιν ἑβδομάδες ἐτῶν ξθʹ, καθὼς ἔφη καὶ ,, Δανιὴλ, τὸ καὶ γνώσῃ, καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ιερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ,, ἡγουμένου, ἑβδομάδες ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ξβʹ, ἅτινα εἰσὶν ἔτη υπγʹ. Απὸ δὲ Κύρου ἐπὶ Αντίοχον τὸν Επιφανῆ, καὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἐκείνην, ἔτη εἰσὶ τϛδʹ. Αριθμεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐπανόδου, ἀλλὰ ἀπὸ ἐξόδου λόγων ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ιερουσαλήμ. οὐκ ἐπὶ Κύρου δὲ ᾠκοδομήθη, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ Μακρόχειρος Αρταξέρξου. Μετὰ γὰρ κάθοδον ἐβασίλευσε Καμβύσης, εἶτα οἱ Μάγοι, καὶ μετ' ἐκείνους Δαρεῖος ὁ Υστάσπου. μεθ' ὃν Ξέρξης ὁ Δαρείου, καὶ Αρταβάνης. εἶτα Αρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἐβασίλευσε τῆς Περσίδος. ἐν δὲ τῷ εἰκοστῷ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, Νεεμίας ἀνελθὼν τὴν πόλιν ἀνέστησε, καθὼς Εσδρας διηγήσατο. ἐντεῦθεν υπγʹ ἔτη γεγόνασιν, ἕως τῆς κατασκαφῆς τῆς πόλεως, καθὼς Ιώσηπος ὁ Εβραῖος μαρτυρεῖ.

Αλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου βασιλεῖς μετ' Αλέξανδρον.

Αλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν αʹ Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη μʹ.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ιερουσαλὴμ καὶ ἀπάτῃ, πολλοὺς ἐκ τῆς Ιουδαίας μετῴκισεν εἰς Αἴγυπτον, οὓς μετ' αὐτὸν ὁ Φιλάδελφος Πτολεμαῖος ἠλευθέρωσεν.

Αλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν βʹ Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος παῖς αὐτοῦ ἔτη λεʹ.

Πτολεμαίου τοῦ Λάγου τοῦ καὶ Κεραυνοῦ τεθνεῶτος, ὡς προλέλεκται, ἐν τῇ κατὰ τῶν Γαλατῶν μάχῃ, τὴν μὲν Αἰγύπτου ἀρχὴν κληροῦται μετ' αὐτὸν Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος, παῖς αὐτοῦ, ἀνὴρ τὰ πάντα σοφὸς καὶ φιλοπονώτατος, ὃς πάσας Ελλήνων τε καὶ Χαλδαίων, Αἰγυπτίων, καὶ Ρωμαίων, τὰς βίβλους συλλεξάμενος, καὶ μεταφράσας τὰς ἀλλογλώσσους εἰς τὴν ἑλλάδα γλῶσσαν, μυριάδας βίβλων ιʹ ἀπέθετο κατὰ τὴν Αλεξάνδρειαν ἐν ταῖς ὑπ' αὐτοῦ συστάσαις βιβλιοθήκαις. οὗτος τὸν Φάρον Αλεξανδρείας μεγαλοπρεπῶς ἀνέστησεν διὰ Σωστράτου Δεξιοφάνους Κνιδίου, οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἐπιγέγραπται ἐν τῷ ὑψηλοτάτῳ πύργῳ τοῦ Φάρου οὕτως· CΩCTΡATOC ΔΕΞΙΟΦΑΝΟΥC ΚΝΙΔΙΟC CΩTHPCI ΘΕΟΙC ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΠΛΩΙΖΟΜΕΝΩΝ. Πτολεμαῖος ἐν Αλεξανδρείᾳ βιβλιοθήκην καθίστησιν ρλβʹ ολυμπιάδι. ἧς πληρουμένης ιʹ μυριάδες βίβλων ἦσαν, ὥς τινες φασίν. ὁ δὲ τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ιουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους ἐλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναθήματά τε βασιλικὰ ἐν Ιεροσολύμοις Ονίᾳ Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ ἀδελφῷ Ελεαζάρου διαπεμψάμενος τὰς Ιουδαίων γραφὰς ἐκ τῆς Εβραίων φωνῆς εἰς τὴν ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασε διὰ τῶν ἑβδομήκοντα δύο παρ' Εβραίοις σοφῶν ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν οβʹ οἴκοις ἀποκλείσας. καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Αλεξάνδρειαν κατασκευασθείσαις αὐτῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων, ἀπὸ ἑκάστης πόλεως φορολογήσας, βιβλίων.

Αλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν γʹ Πτολεμαῖος Ευεργέτης ἔτη κδʹ.

Ασίας βασιλεῖς μετ' Αλέξανδρον.

Ασίας ἐβασίλευσεν αʹ Αντίγονος ἔτη ιηʹ.

Η τῶν Μακκαβαίων ἱστορικὴ γραφὴ τοὺς τῶν Ελλήνων βασιλεῖς ἀπὸ Αντιγόνου ἀριθμεῖ. Αντίγονος Αντιγονίαν τὴν πρὸς τῷ Ορόντῃ ποταμῷ ἔκτισεν, ἣν Σέλευκος ἐπικτίσας Αντιόχειαν ὠνόμασεν.

Ασίας ἐβασίλευσεν βʹ Δημήτριος ὁ Αντιγόνου Πολιορκητὴς ἔτη ιʹ.

Δημήτριον τὸν πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ βασιλικῶς τηρεῖσθαι προσέταξεν ἕως θανάτου, ὑπὸ χεῖρα τὴν τῆς Ασίας ἀρχὴν κτησάμενος. ἐκβαλὼν δὲ καὶ Λυσίμαχον τῆς Μακεδόνων ἀρχῆς ἀναιρεῖται τάχιστα ὑπὸ τοῦ Λάγου Πτολεμαίου τοῦ καὶ Κεραυνοῦ. καὶ κρατεῖ Μακεδόνων ὁ αὐτὸς Πτολεμαῖος ἔτος αʹ, μῆνας εʹ. καὶ ἀναιρεῖται κατὰ τὸν Γαλατικὸν πόλεμον. Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν. ἡ τῆς Ασίας βασιλεία κηʹ ἔτη διαρκέσασα ὑπὸ Σέλευκον γέγονεν.

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Βαβυλωνίας καὶ τῶν ἄλλων τόπων πρῶτον Σέλευκος Νικάνωρ ἐβασίλευσεν ἔτη λγʹ, καὶ Αντιγονίαν ἐπέκτισεν ιβʹ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὁ αὐτὸς Λαοδίκειαν, Σελεύκειαν, Απάμειαν, Εδεσσαν, Βέροιαν, Πέλλαν. Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσατο. Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ιουδαίους συνῴκισεν Ελλησιν. Ρωξάνην σὺν Αλεξάνδρῳ παιδὶ πεμφθεῖσαν εἰς Αμφίπολιν Σέλευκος Νικάνωρ ἀφανίζει, Κασσάνδρου κελεύσαντος, ὥς φασι. Τότε Κάλιππος Κυζικηνὸς ἐγνωρίζετο, καὶ Διονύσιος ὁ πάσας πόλεις γράψας. Ερασίστρατος διαφανὴς ἰατρὸς ἐπὶ Σελεύκου ἐγνωρίζετο, ὃς διαγνοὺς Αντίοχον Σελεύκου παῖδα δεινῶς νοσοῦντα δι' ἔρωτα τὸν πρὸς τὴν Σελεύκου τοῦ πατρὸς γαμετὴν θυγατέρα Δημητρίου ἐθαυμάσθη. ὅθεν καὶ Σέλευκος τῷ πάθει περιαλγήσας παραχωρεῖ τῷ παιδὶ Αντιόχῳ τῆς γαμετῆς.

Ασίας, Συρίας, Βαβυλωνίας βασιλεῖς.

Ασίας καὶ Συρίας ἐβασίλευσεν βʹ Αντίοχος ὁ Σωτὴρ ἔτη ιθʹ.

Οὗτος Αντίοχος ὁ Σωτὴρ λεγόμενος ἔσχεν ἐκ τῆς θυγατρὸς Δημητρίου γαμετῆς δὲ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στρατονίκης ἀρσενα υἱὸν Αντίοχον τὸν ἐπικληθέντα Θεὸν, ὃς καὶ ἐβασίλευσεν μετ' αὐτὸν Ασίας καὶ Συρίας.

Ασίας καὶ Συρίας ἐβασίλευσεν γʹ Αντίοχος ὁ Θεὸς ἔτη ιεʹ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Αστύαναξ ὁ Μιλήσιος παγκράτιον νικᾷ τὸ τρίτον. οὗτος δὲ ϛʹ ἀνδρῶν σιτία κατήσθιεν. Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο γʹ νομοθέτης Αθήνησι. οὗτος Αθηναίοις ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον. Μενέδημος καὶ Σπεύσιππος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο. Ρωμαῖοι Κελτοὺς καὶ Τυῤῥηνοὺς ἐνίκησαν, καὶ τὴν Σαβίνων γῆν ἐκληρώσαντο. οἱ Μακεδόνων ἡγεμόνες ἐστασίασαν. Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον ἐστράτευσεν. Πολυσπέρχης υἱὸς Αντιπάτρου ἀνεῖλε

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἀνεῖλε τὸν Ἀρρἰδαῖον. Λυσιμαχία ἐν Θρᾴκῃ ἐκτίσθη. Ἀγαθοκλῆς ἐν Συρακούσαις ἐτυράννησεν. Ῥωμαῖοι Μαρσοὺς, καὶ Ἰμβρους, καὶ Γαλλίνους παρεστήσαντο. Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἔπεμψαν. Κύπρου Πτολεμαῖος ἐκράτησεν. ὁ Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη. Ἀναξιμένης καὶ Ἐπίκουρος ἐγνωρίζετο. ἐν Ῥώμῃ παρθένος φθαρεῖσα ἀνῃρέθη. Θεόδωρος ἄθεος ἐγνωρίζετο. Ῥωμαῖοι Σαυνιτῶν * Ἀράβων τελείως ἐκράτησαν. Μένανδρος ὁ Κωμικὸς ποιητὴς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνίκα. Θεόφραστος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο. Δημήτριος ὁ πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν. Μένανδρος ὁ Κωμικὸς ἐτελεύτησεν. ὁ Σάραπις, ἢ ὁ Σόραπις, ἢ ὁ Σέραπις κατὰ πίας ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱδρύνθη. μία τῶν ἐν Ῥώμῃ παρθένων ἀνῃρέθη φθαρεῖσα. Ῥωμαῖοι Κρότωνα ἔλαβον. ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα. Ῥωμαῖοι Καλαβρίαν ἔλαβον καὶ ὑπέταξαν, καὶ Μεσσήνην. Ἄρατος ποιητὴς ἐγνωρίζετο, ὃς ἔγραψε τὰ Φαινόμενα. οἱ βασιλεῖς Ποντίων δέκα κατὰ τούτους ἦρξαν τοὺς χρόνους διαρκέσαντες ἔτη σιη, περὶ ὧν Ἀπολλόδωρος καὶ Διονύσιος ἱστοροῦσι. Καππαδόκων βασιλεῖς ἐπὶ χρόνους ρξ διαρκέσαντες κατὰ τούτους ἦρξαν τοὺς χρόνους, ὡς Διόδωρος γράφει. Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων ϛ ναῦς ἔλαβον ἐν Σικελίᾳ τρέψαντες, καὶ τὸν ὕπατον Μέτελλον. Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐστείλαντο. ἐν Ῥώμῃ παρθένος καταγνωσθεῖσα τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας ἑαυτὴν ἀνεῖλεν. Νικομήδειαν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἔκτισε Νικομήδης βασιλεὺς Βιθυνῶν. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ νικήσαντες ρ πόλεις τῆς Λιβύης ἔλαβον. κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ἱέρων τύραννος Σικελίας κρατεῖ Συρακουσῶν, καὶ κατὰ Ῥωμαίων Καρχηδονίοις συμμαχεῖ, ἡνίκα πρῶτος πόλεμος Ῥωμαίοις πρὸς Καρχηδονίους κινηθεὶς ἔτη κρατεῖ κγ. Δεύτερος μετὰ Ἀπίωνα Οὐαλέριος ὑπατεύων πάσης ἐξελάσας τῆς Σικελίας Καρχηδονίους. τάς τε ἐν αὐτοῖς πόλεις ὑπὸ Ῥωμαίους ποιεῖται, πλὴν Συρακουσῶν πόλεως, ἣν εἶχεν Ἱέρων σὺν τοῖς Ἄφροις β ἡττηθείς. Τότε καὶ Λιβύης ρ πόλεις εἷλον Ῥωμαῖοι. Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ἐνίκησαν, ἡνίκα καὶ Τοῦλλος [Δυίλλιος] ὕπατος μετὰ πόλεμον κγ ἐνιαυτῶν κρατεῖ Καρχηδονίων, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους αὐτοὺς καὶ τὴν χώραν ποιεῖ, λαβὼν καὶ Συρακούσας καὶ Ἱέρωνα τύραννον ἐκδόντα ἑαυτὸν κατὰ τὴν ρκη Ὀλυμπιάδα ἐπὶ Φιλαδέλφου τοῦ Πτολεμαίου. ἐφ' οὗ στρατηγὸς Ἄππιος Κλαύδιος ὑπατεύων πεμφθεὶς πολλὴν Σικελοῖς καὶ Καρχηδονίοις εἰργάσατο φθοράν. Ἀθηναίοις Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν. ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν ἐνεπρήσθη τῆς Ἑστίας. Ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος ἑαυτὴν διεχειρίσατο. Ῥωμαῖοι Γαλλῶν μυριάδας δ πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἀνεῖλον. τοὺς δὲ αἰχμαλώτους αὐτῶν κατεδουλώσαντο, Γαλιαρίους καλοῦντες αὐτούς. Ἐν Ῥώμῃ παρθένοι ἁλοῦσαι φθορᾶς ζῶσαι κατωρύγησαν. Σκηπίων Ἀφρικανὸς Κελτιβηρίας πολέμῳ πόλεις πολλὰς Ῥωμαίοις ὑπηγάγετο. Ζήνωνα Στωϊκὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο. Ἐπίκουρος αὐτοματίτης θνήσκει. Πολέμων θνήσκει ὁ φιλόσοφος. μεθ' ὃν Ἀλκέτας καὶ Κράτης γνωρίζονται. Τιμήσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὑρέθησαν μυριάδες κϛ. Καρία καὶ Ῥόδος ἐσείσθησαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν κολοσσὸν καταπεσεῖν. Ῥωμαῖοι διαφόρους παροικίας ἐξέπεμψαν. οἱ Βιθυνῶν βασιλεῖς η κατὰ Διόνυσον ἔνθεν ἦρξαντο, διαρκέσαντες ἔτη σιγ.

Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν	ιβ	Σίμων υἱὸς Ὀνίου	ἔτη κ.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν	ιϛ	Ἰησοῦς ὁ τοῦ Σιράχ, ὁ τὴν σοφίαν γράψας τὴν καλουμένην Πανάρετον, ἐν ᾗ μέμνηται τοῦ Ὀνίου τοῦ καὶ περὶ αὐτοῦ,	ἔτη ϛ.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν	ιγ	Ὀνίας	ἔτη . . . .

Ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίσου χρόνων ὑποδυόντες Ἰουδαῖοι τῇ Μακεδόνων ἀρχῇ ποτὲ μὲν Πτολεμαίοις, ποτὲ δὲ τοῖς Ἀντιόχοις ἐτέλουν ὑπόφοροι, ἕως Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως, ἀντὶ βασιλέων ὑπὸ τῶν ἀρχιερέων διεπόμενοι τὰ πολλὰ μετ' εἰρήνης. Ἐπὶ δὲ τοῦ ιδ Ὀνίου τοῦδε Σίμων τις προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ προσφεύγει Ἀπολλωνίῳ στρατηγῷ Φοινίκης, τὴν ἀρχιερωσύνην ἑαυτῷ περιποιούμενος, καὶ τὰ τοῦ ἱεροῦ χρήματα προδιδόναι ὑπισχνούμενος. ἅτινα μαθὼν ὁ Σέλευκος διὰ τοῦ Ἀπολλωνίου πέμπει Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς θείαις μάστιξι παιδευθεὶς κενὸς ἐπανῆλθεν. Ὀνίας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς διαπράττεται φυγαδευθῆναι τὸν Σίμωνα. καὶ ἐν τούτοις θνήσκει Σέλευκος, ὁ καὶ Φιλοπάτωρ, βασιλεύσας ἔτη ιβ. Μεθ' ὃν Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς ἀδελφὸς τοῦ αὐτοῦ Σελεύκου, υἱὸς δὲ Ἀντιόχου τοῦ μεγάλου, ὃς καὶ ἦν ὁμηρεύων ἐν Ῥώμῃ.

Μακεδόνων βασιλεῖς.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	λϛ	Ἀντίγονος ὁ Φύσκος	ἔτη ιβ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	λζ	Φίλιππος υἱὸς Δημητρίου ἐκ Χρυσηΐδος τῆς αἰχμαλώτου	ἔτη μβ, καθ' ἑαυτόν.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Φιλίππου Τίτος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς εἰς Μακεδονίαν ἐλθὼν κρατεῖ μὲν χειρὶ Μακεδόνων, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους τίθησι συμμαχῶν Ἀννίβα καὶ Καρχηδονίοις κατὰ Ῥωμαίων συνθεμένοις. ὅμηρον τε λαμβάνει Δημήτριον τὸν αὐτοῦ παῖδα, ὑπαγόμενος καὶ Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας φιλανθρωπίᾳ καὶ πραότητι καὶ συνέσει τὴν ἐλευθερίαν παρέχειν. Τότε Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	λη	Περσεὺς	ἔτη ι, μῆνας θ.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Περσέως τὰ Μακεδόνων καταλέλυται περὶ τὴν Πύδναν κατὰ κράτος ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττηθέντων.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν	λθ	Ψευδοφίλιππος	ἔτη β.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν	δ	Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ	ἔτη ιζ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἀντίοχος ὁ μέγας, Πτολεμαίου τὴν Ἰουδαίαν κρατοῦντος τοῦ Φιλοπάτορος, πολέμῳ νικήσας αὐτὸν, τὴν χώραν ἀφείλετο. ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος περὶ τοῦ Φιλοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἀντιστρέφῳ τάξει.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ε Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανὴς ἔτη κδ.

Ἀντίοχος ὁ Μέγας Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἔγημεν θυγατέρα αὐτοῦ, καὶ λόγῳ φερνῆς αὐτῆς Συρίαν, Φοινίκην, Σαμάρειαν τε καὶ Ἰουδαίαν ἔλαβε παρ᾽ αὐτοῦ, ἣν πρὸ μικροῦ λαβὼν ἦν διὰ Σκόπα στρατηγοῦ ὁ Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανής. Τὴν δὲ Ἰουδαίαν καὶ τὰς ἄλλας πόλεις τῆς Συρίας πέμψας ἐχειρώσατο διὰ Σκόπα στρατηγοῦ. πρὸς ὃν Ἀντίοχος ὁ Μέγας αὖθις πολεμήσας ταύτην ἐχειρώσατο, συμμαχούντων αὐτῷ καὶ Ἰουδαίων, οἷς δι᾽ ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρήσας δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν. Ὑρκανὸς Ἰωσήππου παῖς στρατηγοῦ τῶν Ἰουδαίων πρὸς Πτολεμαῖον ἐλθὼν καλῶς ὑπεδέχθη. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν στασιάσαντες μεγάλης ταραχῆς αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίοις.

Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς ἀποθανόντος κδ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, δύο παῖδες αὐτοῦ Πτολεμαῖοι τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ διεδέξαντο, ὧν ὁ πρεσβύτης Φιλομήτωρ ἐπεκέκλητο, ὁ δὲ νεώτερος Εὐεργέτης. πρὸς ἀλλήλους δὲ στασιάζοντες ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐβασίλευσαν. διὸ σύγχυσις γέγονε περὶ τοὺς χρόνους αὐτῶν. Πρῶτος γὰρ ὁ Φιλομήτωρ μόνος ια ἔτη ἐβασίλευσεν, εἶτα ὑπὸ Ἀντιόχου ἐξεβλήθη ἐπιστρατεύσαντος κατ᾽ αὐτοῦ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἀφελόντος αὐτοῦ τὸ διάδημα, κρατεῖ τῶν πραγμάτων Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ὁ νεώτερος ἀδελφὸς τοῦ Φιλομήτορος γνώμῃ τῶν Ἀλεξανδρέων. Διώκεται δὲ καὶ Ἀντίοχος, λυτρωθέντος καὶ τοῦ Φιλομήτορος. καὶ βασιλεύουσιν οἱ δύο. Ἀπὸ τοῦ ιβ ἔτους, ἕως τοῦ ιζ ἔτους, ἐχρημάτισαν εἶναι παρὰ Ἀλεξανδρεῦσι. Τῷ δεκάτῳ τοῦ Φιλομήτορος ἔτει πρῶτον ἔτος τοῦ Εὐεργέτου. καὶ ἐβασίλευον οἱ δύο ἐν ὁμονοίᾳ ἀπὸ τούτου τοῦ ιβ ἔτους τοῦ Φιλομήτορος, ἕως τοῦ ιζ ἔτους αὐτοῦ, ἕκτου δὲ τοῦ Εὐεργέτου. καὶ πάλιν στασιάζουσι κατ᾽ ἀλλήλων. καὶ χρηματίζει ἀπὸ τοῦ ιη ἔτους μόνου τοῦ Φιλομήτορος ἡ κατ᾽ Αἴγυπτον ἀρχὴ, παραχωρήσαντος τῷ ἀδελφῷ τὴν Λιβύης καὶ Κυρήνης ἀρχὴν, μετὰ τὴν ἐν Κύπρῳ μάχην, καθ᾽ ἣν ἐλαττωθεὶς ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἀβλαβὴς ἔμεινε, φιλανθρώπως αὐτῷ χρησαμένου τοῦ πρεσβυτέρου, καὶ μὴ μόνον τὴν εἰρημένην αὐτῷ συγχωρήσαντος χώραν, ἀλλὰ καὶ σίτου πλῆθος λαμβάνειν κατ᾽ ἐνιαυτὸν, τοῦτο μὲν διὰ χρηστότητα καὶ συγγένειαν φυσικὴν, τοῦτο δὲ, ὥς φασι, διὰ τὸν ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων φόβον ὑπερασπιζομένων αὐτοῦ. κρατεῖ γὰρ ὁ αὐτὸς Φιλομήτωρ μετὰ τὸ ιζ ἔτος, ἄλλα ἔτη ιη. οὗ κατὰ τὴν Συρίαν ἀποθανόντος (ἐγκρατὴς γὰρ καὶ τῶν ἐκεῖσε γέγονε τόπων) μετακληθεὶς ἐκ Κυρήνης ὁ Εὐεργέτης λεγόμενος δεύτερον κρατεῖ τῆς Αἰγύπτου λοιπὰ ἔτη κθ, μόνος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ. ὡς γίνεσθαι τὸν ἅπαντα χρόνον τῶν ἑκατέρων ἀδελφῶν λε καὶ κθ, ἤτοι ἔτη ξδ. Διόδωρος δέ φησιν, ὅτι ιε ἔτη ὁ νεώτερος Πτολεμαῖος ἐβασίλευσε μετὰ τὸν πρεσβύτερον ἀδελφὸν, πολλάς τε παρανομίας διεπράξατο, τήν τε ἰδίαν ἀδελφὴν Κλεοπάτραν γήμας, καὶ πολλοὺς περιβαλὼν ψευδῶς ὡς ἐπιβουλεύοντας αὐτῷ, καὶ τοὺς μὲν ἀναιρῶν, τοὺς δὲ συκοφαντίαις φυγαδεύσας, καὶ τὰς οὐσίας αὐτῶν ἀφαιρούμενος.

Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν δ Ἀντίοχος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Θεοῦ ὁ ἐπικληθεὶς Καλλίνικος, ὁ αὐτὸς καὶ Σέλευκος, ἔτη κα.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Ἀντιόχου Πέρσαι τῆς Μακεδόνων καὶ Ἀντιόχων ἀρχῆς ἀπέστησαν ὑπὸ αὐτοὺς τελοῦντες ἀπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ κτίστου, διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἀρσάκης τις καὶ Τηριδάτης ἀδελφοὶ τὸ γένος ἕλκοντες ἀπὸ τοῦ Περσῶν Ἀρταξέρξου ἐσατράπευον Βακτρίων ἐπὶ Ἀγαθοκλέους Μακεδόνος ἐπάρχου τῆς Περσικῆς, ὃς Ἀγαθοκλῆς ἐρασθεὶς Τηριδάτου, ὡς Ἀρριανός φησιν, ἑνὸς τῶν ἀδελφῶν, καὶ τὸν νεανίσκον σπουδάζων ἐπιβουλεῦσαι, διαμαρτήσας ἀνῃρέθη παρ᾽ αὐτοῦ καὶ Ἀρσάκου τοῦ ἀδελφοῦ. καὶ βασιλεύει Περσῶν Ἀρσάκης (ἀφ᾽ οὗ οἱ Περσῶν βασιλεῖς Ἀρσακίδαι ἐχρημάτισαν) ἔτη β, καὶ ἀναιρεῖται. καὶ μετ᾽ αὐτὸν Τηριδάτης ἀδελφὸς ἔτη λζ.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ε Σέλευκος ὁ καὶ Ἀλέξανδρος Σελεύκου τοῦ Καλλινίκου, ὁ Κεραυνὸς ἐπίκλην ἔτη μ.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ς Ἀντίοχος ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἐπικληθεὶς μέγας ἔτη λς.

Οὗτος ὁ κληθεὶς μέγας Ἀντίοχος κατὰ μέν τινας ἀδελφός ἐστι Σελεύκου τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλεύσαντος Κεραυνοῦ, κατὰ δὲ ἑτέρους υἱὸς αὐτοῦ. ἀρχὴν δὲ ἔλαβεν ἡ αὐτοῦ βασιλεία κατὰ τὴν ρλθ Ὀλυμπιάδα. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους καὶ Ἀντίοχος Ῥωμαίοις πολεμῶν ὁ μέγας ἦρξατο, Ἀννίβα κατὰ τὰς Σπανίας καὶ τὴν Καρχηδόνα στρατηγοῦντος, καὶ ὑπὸ Ῥωμαίων καταπολεμουμένου καὶ πολεμοῦντος περὶ τῆς εἰς Βιθυνίαν φυγῆς πρὸς Προυσίαν. καὶ πρῶτον μὲν ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλὼν ὁ αὐτὸς μέγας Ἀντίοχος ἡττᾶται. ἔπειτα δὲ συλλέξας στρατόπεδα, καὶ Ἀννίβαν τὸν Καρχηδόνιον ἐκ Βιθυνίας προσλαβόμενος, περὶ Θυατείρων πόλεως τῆς Λυδίας αὖθις Ῥωμαίοις πολεμεῖ, Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ σὺν ἀδελφῷ Σκιπίωνι στρατηγοῦντος. καὶ οὕτως ἡττᾶται, ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα ͵α τάλαντα, καὶ τριήρεις πολλὰς δοῦναι, καὶ τὴν δαπάνην τοῦ πολέμου. Ἀννίβας δὲ πρὸς Προυσίαν ἀναφυγὼν αὖθις ἀπὸ Θυατείρων φαρμάκῳ τελευτᾷ τὸν βίον τῷ φόβῳ Ῥωμαίων. ἐπὶ τούτου ἐπράχθη τὰ κατὰ τὴν πρώτην τῶν Μακκαβαίων βίβλον παρὰ Ἰουδαίοις ἱστορούμενα. ἔτι δὲ καὶ ὁ πρὸς Καρχηδονίους δεύτερος πόλεμος κινεῖται κρατήσας καὶ αὐτὸς ἔτη ιθ Ῥωμαίοις. Ἀννίβας γὰρ Καρχηδονίων στρατηγὸς νέος τῷ φρονήματι καὶ τῇ ἡλικίᾳ Σπανίαν κατέσχεν οὖσαν ὑπὸ Ῥωμαίους, καὶ τῇ Ἰταλίᾳ αὐτῇ ἐπῆλθεν, συμ-

μαχῶν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

μαχέσαντων αὐτῷ Γάλλων, καὶ ἄλλων πολλῶν βαρβάρων. πρῶτοι οὖν αὐτῷ Κορνήλιος Σκηπίων, καὶ Σεμπρώνιος Γράκχος ὕπατοι πολεμοῦσιν. οἳ καὶ φυγόντες μόλις διασώζονται τοῦ κινδύνου. μεθ' οὓς Λούκιος Φλαμίνιος πολεμήσας αὐτῷ μετὰ τῆς δυνάμεως διεφθάρη. τρίτος πρὸς αὐτὸν ἀγωνίζεται Φάβιος Μάξιμος ἀνὴρ στρατηγικὸς ὑπατεύων, καὶ τρέπει τὸν Αννίβαν στρατηγίᾳ μᾶλλον, ἢ δυνάμει κρατήσας. Τότε καὶ Αρχιμήδης γεωμέτρης τοῖς μηχανήμασι Ρωμαίους ἀπώσατο πολλάκις πολιορκοῦντας Συρακούσας, καὶ ἀναιρεῖται ὑπό τινος στρατιώτου, τῆς πόλεως ἄφνω ληφθείσης, ἑορταζόντων Συρακουσίων, παρὰ γνώμην Μαρκέλλου στρατηγοῦ Ρωμαίων. ὃς ὑπὸ Ρωμαίους αὖθις τὴν Σικελίαν θεὶς ἐπινίκιον πομπὴν ἐθριάμβευσεν.

Πολλῶν οὖν ἄλλων Ρωμαίων στρατηγῶν μετὰ ταῦτα πολεμησάντων Αννίβᾳ κρατοῦντι Καρχηδόνος καὶ Σπανίας, καὶ μὴ κατισχυσάντων αὐτοῦ, τέλος Σκηπίων Αφρικανὸς τρέψας τὴν Αννίβα δύναμιν ἐν Ισπανίᾳ κατὰ τὴν ρμε Ολυμπιάδα, ὑπατεύσας τε καὶ κατ' ἐξουσίαν λαβών, καὶ διοικῶν τὴν ὅλην Ιταλίαν, ἐπὶ Καρχηδόνα διέπλει στόλῳ μεγάλῳ, καὶ τὴν ἅπασαν πορθεῖ πρὸς τῇ Λιβύῃ χώραν Καρχηδονίων, ὥστε τοὺς ἐν τέλει Καρχηδονίους μεταστείλασθαι τὸν Αννίβαν ἐξ Ιταλίας. ᾧ τινὶ Σκηπίων συγκρούσας ἐπανιόντι πρὸς τῇ Καρχηδόνι κρατεῖ τῆς μάχης τοσοῦτον, ὥστε φυγεῖν τὸν Αννίβαν, καὶ πρὸς τὸν Βιθυνίας ἐλθεῖν βασιλέα Προυσίαν αἰδούμενον Καρχηδονίους.

Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν ζ	Σέλευκος υἱὸς αὐτοῦ		ἔτη ιβ.
οὗτος Φιλοπάτωρ ἐλέγετο.			
Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν η	Αντίοχος Επιφανὴς		ἔτη ια.
Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν θ	Αντίοχος Ευπάτωρ υἱὸς αὐτοῦ		ἔτος α. μῆνας ς.

Αντίοχος ὁ Επιφανὴς Συρίας βασιλεύων πρῶτον μὲν Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐπιτίθεται κατὰ τὴν Αἴγυπτον καὶ τῆς Αἰγύπτου βασιλείας ἐκβάλλει πρὸς βραχύ. Κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Ρωμαίων, καὶ ὑπὸ τῶν Αλεξανδρέων διωχθεὶς τὴν Ιερουσαλὴμ ἐκπορθεῖ, καὶ τὸν ναὸν βεβηλοῖ Διὸς Ολυμπίου βδέλυγμα ἀναστηλώσας ἐν αὐτῷ κατὰ τὴν προφητείαν Δανιὴλ τοῦ μεγάλου. τότε ἱερὰ σκεύη ἀφαιρεῖται, καὶ ἑλληνίζειν ἀναγκάζει τοὺς Ιουδαίους. ἐφ' οἷς Ματθίας ὁ ἱερεὺς ζηλώσας σὺν τοῖς υἱοῖς Ιούδᾳ καὶ Ιωνάθῃ τοῖς Μακκαβαίοις, Σίμωνί τε καὶ Ιωάννῃ, κατηγωνίσατο τοῦ τυράννου τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος, καὶ καταπολεμήσας αὐτοὺς τῇ τῶν ἰδίων παίδων ἀντιμαχίᾳ τῶν καὶ διὰ τοῦτο Μακκαβαίων κληθέντων ἅμα τοῖς τότε ζήλῳ τῶν πατρίων νόμων ὑπεραθλησάντων. ἐν οἷς καὶ οἱ ζ νέοι σφόδρα γενναίως σὺν τῇ μητρὶ καὶ τῷ διδασκάλῳ Ελεαζάρῳ πολλῶν καὶ πικρῶν βασάνων ὑπερφρονήσαντες νομίμως τὸν βίον κατέλυσαν θανάτῳ μαρτυρικῷ τελειωθέντες. Ασαμωναῖοι λέγονται οἱ ἐκ Ματθίου, δι' ὅτι ὁ πατὴρ αὐτῶν Ασαμωναῖος ἐλέγετο. ᾤκει δὲ ἐν κώμῃ Μωδεείμ. Ταρσεῖς καὶ Μαλλῶται κατὰ Αντιόχου ἐστασίασαν ὡς δωρεᾷ διδόμενοι τῇ παλλακῇ αὐτοῦ Αντιοχίδι. πρὸς οὓς ἧκεν Αντίοχος Ανδρόνικον καταλείψας ἐν Δάφνῃ ἐπὶ τῶν πραγμάτων. ὃς ἀνελὼν Ονίαν τὸν ἱερέα δόλῳ τοῦ Μενελάου καὶ αὐτὸς ἀναιρεῖται ὑπὸ τοῦ Αντιόχου, ὡς φονεύς.

Αντίοχος Ευπάτωρ πατάξας Αἴγυπτον, καὶ πρὸς τὸν Φιλομήτορα Πτολεμαῖον πολεμήσας εἰς τὴν Ιουδαίαν ἐπανῆλθεν, τὴν ἀρχιερωσύνην τε Ιησοῦ, τῷ καὶ Ιάσονι, ἐνεχείρισεν ἀδελφῷ Ονίου, καὶ πάλιν ἐκκαλῶν αὐτὸν, ἀδελφῷ τε καὶ Μενελάῳ δέδωκεν. οἱ δὲ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους κακῶν μεγάλων αἴτιοι γεγόνασιν Ιουδαίοις.

Ιουδαίων ἀρχιερεῖς.

Ιουδαίων ἀρχιεράτευσεν ις	Ιούδας υἱὸς Ματθίου		ἔτη γ.
οἱ δὲ ἔτη ς.			
Τινὲς ἱστοροῦσι Ματθίου ἔτη γ τῆς ἀρχιερωσύνης καὶ Ιούδα ἔτη ς.			
Ιουδαίων ἀρχιεράτευσεν ιζ	Ιωνάθης ἀδελφὸς Ιούδα τοῦ Μακκαβαίου		ἔτη ιθ.

Οἱ φίλοι τοῦ Ιούδα τὸν Ιωνάθην ἀδελφὸν αὐτοῦ προεστήσαντο ἄρχειν αὐτῶν. οὗτος Βακχίδῃ συμβαλὼν εἰς πόλεμον διέφθειρε τρισχιλίους τῶν σὺν αὐτῷ. μετὰ δὲ ταῦτα προδιδόντος αὐτόν τινος τῶν Ιουδαίων τῷ Βακχίδῃ, αἰσθόμενος ἀνεῖλεν αὐτούς. καὶ διῆλθεν εἰς πόλιν ἐν τῇ ἐρήμῳ κειμένην Βηθφεσῆ. Ταύτην ἐπολιόρκησεν Βακχίδης. Ιωνάθης δὲ ὑπεξελθὼν καὶ πολλοὺς διαφθείρας ἀπελαύνει αὐτόν. Αλκιμος ὁ ἀνίερος καθελὼν τὸ τεῖχος τῆς αὐλῆς τῶν ἁγίων δίκας ἔδωκεν πικρῶς θανών. Βακχίδης φοβηθεὶς Ιωνάθην φιλοῦται αὐτῷ, κἀκ τούτου προΐσταται τοῦ λαοῦ Ιωνάθης.

Συρίας καὶ Ασίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν ι	Δημήτριος ὁ Σελεύκου, ὁ καὶ Σωτὴρ, ἔτη ιβ.		
Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν ια	Αλέξανδρος ὁ τοῦ Βαλᾶ υἱὸς Αντιόχου τοῦ Επιφανοῦς Δημήτριον τὸν		
Σελεύκου καθελὼν			ἔτη ε.
οἱ δὲ ἔτη θ.			

Οὗτος ἐν Πτολεμαΐδι φιλωθεὶς Ιωνάθῃ δώροις καὶ στεφάνοις ἐτίμησεν.

Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ιη Σίμων ἔτη η.

Σίμων καὶ Ἰουδαῖοι Δημητρίῳ προσφυγόντες εἰρήνευσαν. διὸ οὖν δὴ Σίμων ἀρχιεράτευσεν, Γάζαν τε πολέμῳ εἷλεν, τούς τε ἐν τῇ ἄκρᾳ τῆς Ἱερουσαλήμ. Μετὰ Δημήτριον Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης Σίμωνι φίλος ἦν. Ἀντίοχος ὁ Σιδίτης Ἰόππην, καὶ ἀργυρίου τάλαντα ἀπῄτει Ἰουδαίους. τῶν δὲ μὴ ὑπακουσάντων Κενδεβαῖον ἐπέταξε πολεμεῖν αὐτοῖς, ὃν Ἰωάννης υἱὸς Σίμωνος ἐτροπώσατο. Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς ἀδελφὸς Ἰούδα καὶ Ἰωνάθου τῶν Μακκαβαίων ἀναιρεῖται ὑπὸ Πτολεμαίου τινὸς Ἰουδαίου στρατηγοῦντος Ἱεριχῶ γαμβροῦ αὐτοῦ δόλῳ. Οὗτος ὁ Σίμων μετὰ ρο ἔτη τοὺς Ἰουδαίους ἠλευθέρωσεν τῶν φόρων. ἐτέλουν γὰρ ἀπὸ τοῦ α Σελεύκου.

περὶ τῶν Μακκαβαίων ὡς ἐν ἐπιτομῇ.

Ἀφ' οὗ χρόνου Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἤρξατο πολεμεῖν πρὸς Ἀντίοχον τὸν μέγαν, ἡ τῶν Μακκαβαίων γραφὴ ἱστορεῖ. ὁ δὲ χρόνος αὐτῶν ἀπὸ Ἀντιόχου Ἐπιφανοῦς ἀριθμεῖται, ἕως τοῦ θανάτου Σίμωνος. ὁ γὰρ Φιλοπάτωρ πολεμήσας Ἀντιόχῳ τῷ μεγάλῳ σὺν Ἰουδαίους ἀφῆκεν ἀπολύσας ἐλευθέρους. Ἰουδαῖοι δὲ τῷ Ἐπιφανεῖ Ἀντιόχῳ υἱῷ τοῦ μεγάλου Ἀντιόχου συνέθεντο. ὁ δὲ αὐτὸς Ἐπιφανὴς τὸν ναὸν ἐσύλησε, καὶ Ἰουδαίους ἑλληνίζειν ἠνάγκασε. τότε Ματθίας ἀνίσταται σὺν τοῖς παισὶ, ζήλῳ θεοῦ πολεμῶν αὐτῷ. οὗ τελευτήσαντος, Ἰούδας τοῦ ἔθνους ἡγήσατο. ἐπὶ τούτοις Ἀντίοχος μὲν οἰκτρῶς θνήσκει. ὁ δὲ υἱὸς αὐτοῦ Εὐπάτωρ Ἀντίοχος Λυσίᾳ γράφει περὶ εἰρήνης Ἰουδαίων. εἶτα Ἰούδας οἰκονομεῖ καὶ ἐγκαινίζει τὸ θυσιαστήριον, Ῥωμαίοις τε σπένδεται φιλωθεὶς, καὶ πρὸς γεωργίαν Ἰουδαίους προτρέπει. Ἐν τούτοις οὖν Δημήτριος ὁ Σελεύκου καταπλεύσας ἐκ Ῥώμης τόν τε Εὐπάτορα Ἀντίοχον ἀναιρεῖ καὶ Λυσίαν. πρὸς ὃν Ἰούδας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐλθόντα παραταξάμενος ὑπὸ αὐτοῦ Δημητρίου ἀνῃρέθη ἀνδρείως πολεμῶν. Ἰωνάθης μετὰ Ἰούδαν ἡγεῖται Ἰουδαίων. Ἄλκιμος δὲ ὁ προρρηθεὶς καθεῖλε τὸ τεῖχος τῆς ἐνδοτέρω αὐλῆς τοῦ ἱεροῦ, ἡνίκα Ἀλέξανδρος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος Δημήτριον τὸν λεγόμενον Σωτῆρα ἀνελὼν Ἰωνάθην πορφύραν ἐνέδυσεν βασιλέα τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἀνειπών. Τότε Δημήτριος Δημητρίου ἀπὸ Κρήτης ἐπανῆλθεν, καὶ Ἀλεξάνδρῳ συμβαλὼν εἰς μάχην, ἐλαύνει τῆς ἀρχῆς. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Φιλομήτωρ πίπτει συμμαχῶν. καὶ Ἀλεξάνδρου τὴν κεφαλὴν προσφυγόντος αὐτῷ Ζάβηλος δυνάστης Ἀράβων Πτολεμαίῳ ψυχορραγοῦντι πέμψας παρεμυθήσατο. Ἰωνάθης δὲ κατὰ Δημητρίου ἐπὶ τὴν ἄκραν ἐστράτευσεν. ἀλλὰ Τρύφων, ὁ καὶ Διόδοτος, ἀναιρεῖ τὸν Ἰωνάθην ἐν Πτολεμαΐδι δόλῳ ἑαυτῷ τὴν βασιλείαν Ἀντιόχου τοῦ υἱοῦ Ἀλεξάνδρου περιποιούμενος. Σίμων ἀδελφὸς Ἰωνάθου μετ' αὐτὸν ἡγήσατο κάλλιστα τοῦ ἔθνους προστησάμενος. [ἡγούμενον τῶν δυνάμεων Ἰωάννην υἱὸν αὐτοῦ καὶ Ῥωμαίοις σπεισάμενον] τοῦτον ἀναιρεῖ Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου γαμβρὸς οἰκεῖος καὶ στρατηγὸς Ἱεριχῶ. Ἕως τούτου τὰ Μακκαβαίων.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν ιθ Ἰωάννης ὁ Ὑρκανὸς ἔτη λ.

Ἰωάννης ὁ τῶν Ἰουδαίων στρατηγὸς Ὑρκανοὺς νικήσας Ὑρκανὸς ὠνομάσθη. ὁ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν σπένδεται. Ἰωάννης, ὁ καὶ Ὑρκανὸς, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν πόλιν Σαμάρειαν πολιορκήσας ἠδάφισεν. Ταύτην Ἡρώδης ἀνοικοδομήσας Σεβαστὴν εἰς ὄνομα τοῦ Καίσαρος ἐκάλεσεν. ἔπειτα Ἰωάννης Ὑρκανὸς διαπρεπῶς ἡγήσατο πάνυ τοῦ γένους Ἰουδαίων. ἡ δὲ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος ἕως αὐτοῦ λήγει.

Ἰωάννης, ὁ καὶ Ὑρκανὸς, Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς, υἱὸς Σίμωνος, σφόδρα διαπρεπῶς ἡγησάμενος τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἐν ἱερωσύνῃ καὶ πολέμοις καὶ πλούτῳ τρισμυρίων ταλάντων ἐκ τῶν πατρῴων καὶ Σολομῶνος τάφων ἀνελόμενος ἄλλοις τε πολλοῖς κατορθώμασι καὶ τροπαίοις κατὰ τῶν πλησιοχώρων καὶ Σαμαρέων εὐδοκιμήσας ἐν τῷ θορύβῳ τῶν δύο βασιλέων Ἀντιόχων πρὸς ἀλλήλους τοῦ Γρυποῦ καὶ τοῦ Κυζικηνοῦ, ἀναιρεθεὶς τελευτᾷ ἀρχιερατεύσας ἔτη κζ.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ς Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ πρῶτον Ἀλεξάνδρῳ τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν δοὺς πρὸς γάμον, ἔπειτα διὰ τὴν Ἀμμωνίου τοῦ στρατηγοῦ αὐτοῦ ἐπιβουλὴν συμμαχεῖ Δημητρίῳ κατ' αὐτοῦ. καὶ ὁ μὲν κατὰ τὴν μάχην ἐκπεσὼν τοῦ ἵππου τιτρώσκεται, Ἀλεξάνδρου δὲ τὴν κεφαλὴν ἐκκοπεῖσαν ψυχορραγῶν δέχεται.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ζ Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης δεύτερος ἔτη κη.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν η Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων ἔτη ιη.

Οὗτος Σωτὴρ ἐκαλεῖτο, υἱὸς δὲ ἦν τοῦ Εὐεργέτου Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας πρεσβύτης. Τοῦτον ἡ μήτηρ τῷ ι ἔτει τῆς βασιλείας ἀπήλασεν. καὶ ἦν βασιλεύων ἐν Κύπρῳ. τὸν δὲ νεώτερον υἱὸν αὐτῆς καὶ ἀδελφὸν τούτου Ἀλέξανδρον ἀνέδειξε βασιλέα σὺν αὐτῇ. ὃς καὶ ἐβασίλευσεν Ἀλεξανδρείας ἔτη ιε. καὶ διωχθεὶς ὑπὸ στρατευμάτων εἰς Λυκίας πόλιν Μύρα φεύγει μετὰ γυναικὸς καὶ θυγατρὸς, κἀκεῖθεν εἰς Κύπρον μετὰ παῖδα. καὶ ἀναιρεῖται ὑπὸ ναυάρχου Χαιρέου πολεμούμενος. μεθ' ὃν πάλιν τῷ ἀδελφῷ παραδόντες Πτολεμαίῳ Σωτῆρι καὶ Φύσκωνι δι' ὄγκον τοῦ σώματος κληθέντι τὴν βασιλείαν ἀνέδειξαν τῶν δύο βασιλέων Ἀλεξανδρεῖς ἔτι ἄλλα ἔτη. Ὁμοῦ ἔτη λγ. ἅτινα μετὰ τὴν ἀναίρεσιν ὄντα Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ὧδε συντέταται.

Συρίας

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ι Δημήτριος υἱὸς Σελεύκου, ὁ ἐπικληθεὶς Σωτήρ, ἔτη ιβ.

Οὗτος ὁ Δημήτριος ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ δοθεὶς ὅμηρος εἰς Ῥώμην φυγὼν εἰς Τρίπολιν Φοινίκης ἐν ἡμέραις ..... παρεγένετο. καὶ ἐπελθὼν Λυσίαν τε ἐπίτροπον Ἀντιόχου τοῦ παιδὸς ἀναιρεῖ, καὶ αὐτὸν Ἀντίοχον παραδόξως ἐν ταῖς ὅλαις ἡμέραις ..... τοσαύτην κατακτησάμενος ἀρχήν. κατὰ τούτου Πτολεμαῖός τε συμμαχεῖ Ἀλεξάνδρῳ διὰ μισθοφόρων ξένων. καὶ Ἄτταλος ὁ Περγάμου βασιλεὺς ὁ καὶ κατάγων αὐτόν. πρὸς ὃν ἀντιταττόμενος ὁ Δημήτριος τελευτᾷ ιβ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ. καὶ κρατεῖ τῆς Συρίας Ἀλέξανδρος ὁ ὑποπεπτωκὼς ἔτη ε, καὶ ἀναιρεῖται πολεμῶν τῷ Πτολεμαίῳ κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν κατάγοντι Δημήτριον τοῦ Δημητρίου ἐπὶ τὴν βασιλείαν Συρίας. συμπίπτει δὲ καὶ ὁ Πτολεμαῖος. καὶ μετ᾽ οὐ πολὺν χρόνον θνήσκει.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ια Ἀλέξανδρος ἔτη ι.

Οὗτος υἱὸς ἦν Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς. οὗτος Πτολεμαίῳ φιλωθεὶς Κλεοπάτραν ἔγημε θυγατέρα αὐτοῦ. καὶ ἐν Πτολεμαΐδι ὑπάρχουσιν αὐτοῖς Ἰωνάθης ἐλθὼν ἐφιλώθη. Τρύφων, ὁ καὶ Διόδοτος, παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ βασιλέως τὴν τῶν πραγμάτων ἐγχειρισθεὶς διοίκησιν Ἀντίοχον τὸν Ἀλεξάνδρου παρὰ * Εὐχαλκοῦν τὸν Ἄραβα τρεφόμενον ἀπολαβὼν ἐπολέμει τῷ Δημητρίῳ φιλωθεὶς Ἰωνάθῃ. ἡνίκα πολλῶν Ἰωνάθης κρατήσας τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν τοῦ ἀδελφοῦ ἀνεκτήσατο. ὁ δὲ Τρύφων Ἰωνάθην δεδοικὼς ἀποκτείνει παῖδα Ἀντίοχον. καὶ ἑαυτὸν ἀνεῖπεν βασιλέα.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιβ Δημήτριος Δημητρίου, ὁ καὶ τὸ πρῶτον * Σιδηρίτης, ἔτη γ.

Οὗτος Τρύφωνα τὸν ἀνελόντα Ἰωνάθην καὶ Ἀντίοχον υἱὸν Ἀλεξάνδρου καὶ ἑαυτὸν βασιλέα Συρίας ἀνειπόντα ἐκ Σίδης ἐλθὼν πολιορκεῖ εἰς Δάρα καταφυγόντα, κἀκεῖθεν εἰς Ὀρθωσίαν. ἐξ ἧς διωχθεὶς εἰς πῦρ ἐναλλόμενος θνήσκει.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιγ Ἀντίοχος ὁ Σιδήτης ἔτη θ.
Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιδ Δημήτριος τὸ β. ἔτη δ.
Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιε Ἀντίοχος ὁ Γρυπὸς ἔτη κϛ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι τὰ κϛ ἔτη οὐκ εἰσὶ μόνον τοῦ Γρυποῦ Ἀντιόχου, ἀλλὰ καὶ τοῦ Κυζικίου. Πρῶτον γὰρ ὁ Γρυπὸς βασιλεύσας ἔτη δ ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ Κυζικίου. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Κυζίκιος ἔτη ιη. καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς ἐκβαλὼν τὸν Κυζίκιον ἐβασίλευσε τὰ λοιπὰ ἔτη δ. καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἀλλήλοις. Ἀντίοχος ἅμα Ὑρκανῷ ὁ Γρυπὸς Σίνδαν τινὰ στρατηγὸν νικήσας τρόπαιον ἔστησεν παρὰ τῷ Λύκῳ ποταμῷ. Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος. Οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοφαγίαν ἐτράπησαν. Σέλευκος υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Γρυποῦ τὸν Κυζίκιον ἐκβαλὼν ἐκράτησε βραχύ. Σέλευκον ζῶντα κατέκαυσεν ὁ Κυζίκιος Ἀντίοχος. Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος φυγὼν εἰς Πάρθους Πομπηΐῳ παρέδωκεν ἑαυτόν.
Ἰστέον ὅτι καὶ οὗτος ὁ ἐξωσθεὶς λέγεται ὑπὸ τῆς μητρός, καὶ ὁ μετ᾽ αὐτὸν ὑπὸ τῶν στρατευμάτων διωχθεὶς Ἀλέξανδρος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὁ ἐξωσθεὶς ὀνομάζεται. Τοῦ Ἀλεξάνδρου τούτου τοῦ προρρήτου υἱοῦ Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς πεσόντος ἐν τῇ πρὸς Πτολεμαῖον μάχῃ, μερίζεται ἡ τῆς Συρίας ἀρχὴ εἴς τε Δημήτριον τὸν Δημητρίου υἱοῦ ὁρμώμενον ἐκ τῆς Σελευκείας, καὶ εἰς τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου ὁρμώμενον ἐκ Συρίας καὶ Ἀντιοχείας Ἀντίοχον. ἀλλὰ τοῦτον ὁ Δημητρίου Δημήτριος τάχιστα νικήσας χειροῦται τὴν ἀρχὴν ἔτη γ. ὅθεν καὶ Νικάνωρ ἐκλήθη. στρατεύσας δὲ ἐπ᾽ Ἀρσάκην εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτος γίνεται ὑπὸ Ἀρσάκου, καὶ εἰς τὴν Παρθικὴν ἀναχθεὶς ἐφρουρεῖτο σιδηρωθείς, ὅθεν καὶ σιδηρίτης ἐλέγετο ὕστερον. Οὗτος πρὸ τῆς εἰς Παρθικὴν φρουρᾶς ἐκ Κρήτης ἐπανελθών, καὶ Συρίας κρατήσας, Ἀπολλώνιον ἔταξεν Ἰουδαίοις πολεμεῖν. Ἰωνάθης δὲ ἅμα μυρίοις ἐπιλέκτοις Ἰόππην κατέσχεν κτείνας ἡ τὴν σὺν τῷ Ἀπολλωνίῳ. ὁ αὐτὸς Ἄζωτον ἐμπρήσας τὸ παρ᾽ αὐτοῖς εἴδωλον Δαγῶνα ἀφαιρεῖται. Τῷ αὐτῷ Δημητρίῳ Δημητρίου Σωτῆρι ἐπιλεγομένῳ καὶ Νικάνορι Πτολεμαῖος δίδωσιν ἀφελόμενος Ἀλεξάνδρου τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν ὁμοῦ καὶ τῆς Συρίας ἀρχήν. Ἀπέστησαν δὲ αἱ δυνάμεις τοῦ Δημητρίου. καὶ ἐδεήθη Ἰωνάθου πέμψαι στράτευμα πρὸς συμμαχίαν αὐτῷ εἰς Ἀντιόχειαν, ὑποσχόμενος καθαιρεῖσαι τὰς πόλεις Ἰούδα τῶν ἐθνικῶν στρατευμάτων, εἰ νικήσῃ. Ἰωνάθης ἀπέστειλεν αὐτῷ τρισχιλίους, οἳ καὶ διέφθειραν εἰς Ἀντιόχειαν Ἑλλήνων μυριάδας ι τῶν ἐπαναστάντων κατὰ Δημητρίου πολιτῶν. καὶ τὴν πόλιν ἐνέπρησαν. Δημήτριος δὲ νικήσας πάντα διεψεύσατο τὰ πρὸς Ἰωνάθην. Ἐν τούτοις οὖν ἀναιρεῖται Ἰωνάθης δόλῳ ὑπὸ Τρύφωνος, καὶ κρατεῖ μετ᾽ αὐτὸν Σίμων υἱὸς αὐτοῦ ἔτη η. Ὀππιος Κελτοὺς ἐχειρώσατο. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἑάλω Καρχηδὼν τὸ ἔσχατον ὑπὸ Σκηπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου, ἔχουσα ἔτη χμ ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ψμη. Ἀντίοχον τὸν Σιδήτην Ἀρσάκιος Πάρθος ἀνεῖλεν Πτολεμαῖος ὁ Ἀβούβου μετὰ τὸ ἀνελεῖν Σίμωνα τὸν οἰκεῖον πενθερὸν δόλῳ παρὰ πότον, τῷ Ἀντιόχῳ ἐδήλωσεν ἀποστεῖλαι δύναμιν αὐτῷ πρὸς τὸ παραδοῦναι αὐτῷ τὴν Ἰουδαίαν. Ἰωάννης δὲ ὁ Σίμωνος υἱὸς μαθὼν τὰ συμβάντα τῷ πατρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ὑπὸ Πτολεμαίου, τοὺς μὲν ἐλθόντας πρὸς αὐτὸν ἐν Γαζα-

ρηνοῖς ἀναιρεῖ, τῷ δ' Ἀντιόχῳ φιλωθεὶς, καὶ παρὰ τοῦ πλήθους τὴν ἀρχὴν λαβὼν τὸν αὐτὸν ἀναιρεῖ Πτολεμαῖον, καὶ τῷ Ἀντιόχῳ συμμαχεῖ κατὰ Ὑρκανῶν. ἔνθα μεγάλως εὐδοκιμήσας Ἰωάννης Ὑρκανὸς ὠνομάσθη ἀριστεύσας πλεῖστον. ὃς ἐκράτησεν Ἰουδαίων ἔτη κϛ στρατηγῶν καὶ ἀρχιερατεύων. Ἕως τούτου περιέχει ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαίων. ἡ δὲ δευτέρα τὰ κατὰ Σέλευκον, καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ Ἀντίοχον τὸν Εὐπάτορα, καὶ Δημήτριον τὸν Σωτῆρα, καὶ Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον. ἡ δὲ τρίτη τὰ κατὰ τὸν Φιλοπάτορα Πτολεμαῖον ἱστορεῖ, ὅπως τὸ ἔθνος τῶν Ἰουδαίων ἐβουλεύσατο ἀφανίσαι πρὸ τῆς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς βασιλείας ἔτεσι λ, αὕτη δὲ καὶ πρώτη τῷ χρόνῳ ἐστίν. ἡ δὲ δ ἐξαίρετος περὶ τοῦ αὐτοδέσποτον εἶναι τῶν παθῶν εὐσεβῆ λογισμὸν, καὶ περὶ τῆς τῶν ζ σὺν τῇ μητρὶ ἀθλήσεως κατὰ τοὺς Ἰωνάθου τοῦ Μακκαβαίου χρόνους, καὶ Σίμωνος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ.

Αἰγύπτου μὲν Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης, Συρίας δὲ καὶ τῆς μικρᾶς Ἀσίας Ἀλέξανδρος ὁ τοῦ Βάλλα λεγόμενος, υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς, Ῥωμαίων δὲ ἄριστοι ἐκράτουν, καὶ ἄλλοι μὲν στρατηγοὶ, πάντων δὲ μᾶλλον Σκηπίων ὁ νέος ἔκγονος τοῦ Σκηπίωνος Ἀφρικανοῦ, ὃς Καρχηδονίοις τοῖς κατὰ Λιβύην τὸν τρίτον ἐπιστήσας καὶ τελευταῖον πόλεμον γενναίως τοῖς ὅπλοις ἐκράτησε μετὰ χμ ἔτη, καθ' ἑτέρους δὲ ψμη, τῆς οἰκοδομῆς τὴν Καρχηδόνα καταστρεψάμενος. Τότε δύο στρατηγοὶ Ῥωμαίων ἡττηθέντες εἷς μὲν ἀνῃρέθη, θάτερος δὲ ζωγρηθεὶς εἰς Ῥώμην ἐστάλη σὺν αἰχμαλώτοις, πολλοῖς, αὐτός τε ἀνέζευξε Σκηπίων.

Μικίψας Νουμιδίας βασιλεὺς καὶ Ῥωμαίων σύμμαχος τέθνηκεν. ὁ νόθος παῖς Ἰουγούρθας λεγόμενος δόλῳ τοὺς ἐκείνου γνησίους ἀνελὼν παῖδας χειροῦται τὴν ἀρχήν. ἐφ' ᾧ Ῥωμαῖοι δεινοπαθήσαντες διὰ Μαρίου πρῶτον ὑπάτου στρατεύουσιν ἰσχυρῶς μάχῃ κρατήσαντος. τοῦ δὲ Ἰουγούρθα φεύγοντος ἔπειτα διὰ Μετέλλου καὶ τούτου ὑπατικοῦ γενναίως εὐδοκιμήσαντος, τελευταῖον δὲ διὰ Σύλλα τοῦ καὶ . . . . αὐτὸν Ἰουγούρθαν ζῶντα χειρωσαμένου καὶ θριαμβεύσαντος ἐπ' αὐτῷ πρὸ τοῦ ἅρματος ἐν Ῥώμῃ κατὰ τὴν αὐτοῦ ὑπατείαν ἀγομένῳ δεσμίῳ, ἥτις ἦν Ὀλυμπιὰς ρξε.

Συρίας καὶ Ἀσίας βασιλεῖς.

Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιϛ	Ἀντίοχος ὁ Κυζίκιος	ἔτη ιη.

Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν κ	Ἀριστόβουλος	ἔτος ἕν.
Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν κα	Ἰανναῖος, ὁ καὶ Ἀλέξανδρος,	ἔτη λ.

Ἰανναῖος τοὺς λοιποὺς ἀδελφοὺς καὶ συγγενεῖς ἀνεῖλεν, μηδένα τοῦ γένους ὑπολειψάμενος. διὰ τοῦτο καὶ πᾶσαι αἱ πόλεις Ἰουδαίων ἀπέστησαν ἀπ' αὐτοῦ, ἃς διὰ Κλεοπάτρας μητρὸς Ἀλεξάνδρου ὑπέστρεψεν, συμμαχούντων Αἰγυπτίων αὐτῷ. Ἰανναῖος ὀξὺς καὶ ὑβριστὴς καὶ ἀγριώτατος ἦν σφόδρα. τοῦτον οἱ κολακεύοντες Ἀλέξανδρον ἔλεγον, διὰ τὸ τῆς γνώμης ὀξὺ καὶ ἀνεμπόδιστον, οἱ δὲ μισοῦντες Θρακίδαν, ὡς ἀδικώτατον. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Κλεοπάτρα Σελήνη τοὺς παῖδας ἀποβαλοῦσα καθ' ἑαυτὴν ἔδοξε βασιλεύειν, ἐπιτρόπους ἔχουσα δύο τῶν Ἰουδαίων, Ἀνανίαν, καὶ Χαλκίαν πάντα τὰ κατ' αὐτὴν διοικοῦντας, δι' ὧν Ἰανναῖος φιλωθεὶς αὐτῇ συμμάχους Αἰγυπτίους ἔσχε κατὰ Παλαιστίνης. καὶ τῶν ἀποστατησάντων Ἰουδαίων τὰς πόλεις ἀφανίζων, καὶ τοὺς ὁμογενεῖς ἀφειδῶς ἀποσφάττων μέχρι γυναικῶν καὶ παίδων, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς πέραν Ἰορδάνου πόλεων, καὶ Ἐσεβοῦντα καταλαβόμενος, Ἀμμωνῖτιν τε καὶ Μωαβῖτιν ἐπελθὼν, Δώραν τὴν πρὸς τοῖς θερμοῖς ὕδασιν, Ἀβίλλαν, Ἵππον, Δίαν, Φιλετερείαν Μακεδόνων ἀποικίας, καὶ Βασὰν τὴν νῦν Σκυθόπολιν, Μαλλέαν, Σαμάρειαν, Θαβὼρ ὄρος, Γαβαάν. Ἰανναῖος, ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, πόλεμον διάγων πρὸς Ἀντίοχον τὸν παῖδα τοῦ Γρυποῦ τὸν καὶ Διονύσιον, ἐνίκησεν. οὗτος τὴν Τυρίων γῆν ἐπελθὼν ἐπολιόρκει τὴν νῆσον. ἐπαναστάσεως δὲ πειραθεὶς Ναβαταίων καὶ Ἰτουραίων Δίγαιον στρατηγὸν ἔπεμψεν Γαλιλαῖον κατὰ Ναβαταίων. αὐτὸς δὲ κατὰ τῶν Ἰτουραίων εἰς πόλεμον ἑτοιμαζόμενος θνήσκει βασιλεύσας ἔτη λ, Σαλίνῃ τῇ γαμετῇ τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίσας, ὄντων αὐτῇ δύο παίδων ἐξ αὐτοῦ, Ὑρκανοῦ, καὶ Ἀριστοβούλου. Ἐντεῦθεν τὰ τῶν Ἰουδαίων συγκέχυται.

Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν	Σαλίνα, ἡ καὶ Ἀλεξάνδρα,	ἔτη θ.

Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Σαλίνα, πάντη τῆς ὠμότητος ἀποδέουσα τοῦ ἀνδρὸς Ἰανναίου τοῦ καὶ Ἀλεξάνδρου τὸ Ἰουδαίων ἔθνος ταῖς χρησταῖς ἐννοίαις κερδήσασα διὰ δόξαν εὐσεβείας, καὶ τὴν πρὸς τὸ θεῖον ὀρθὴν πίστιν, καὶ περὶ τοὺς πατρίους νόμους ἀκρίβειαν εὐσταθῶς βασιλεύσασα ἔτη θ. Ταύτην τὸ Φαρισαϊκὸν ἠγάπα σύστημα, ὡς τῶν ἄλλων δύο, Σαδδουκαίων καὶ Ἐσσηνῶν, εὐσεβέστερον εἶναι δοκοῦν. καὶ τούτοις τὴν τῶν πραγμάτων ἐγχειρεῖ διοίκησιν ὡς θεοφιλής. καὶ ἦν ἡ μὲν ἀπόλαυσις τῆς ἀρχῆς τῶν Φαρισαίων δεσμούντων καὶ λυόντων, ὡς ἤθελον, αἱ δὲ δυσχέρειαι τῆς γυναικὸς καίπερ οὔσης δεινοτέρας καὶ φοβερᾶς τοῖς ἔξω. πλὴν ἦρχε τῶν πολλῶν, καὶ ἤρχετο ὑπ' αὐτῶν. δύο δὲ παίδων Ἀριστοβούλου καὶ Ὑρκανοῦ ταύτῃ προσόντων, αὕτη τὴν βασιλείαν Ὑρκανῷ τῷ πρεσβυτέρῳ ἐπέτρεπε περὶ τὸν θάνατον, Ἀριστοβούλῳ δὲ τῷ νεωτέρῳ τὴν ἀρχιερωσύνην. ἀλλ' οὗτος ἀσθενούσης τῆς μητρὸς ἁρπάσας τὸν καιρὸν μετὰ πολλῶν οἰκετῶν κρατεῖ τῶν ἐρυμάτων, καὶ μισθοφόρους ἐκ τούτων ἀθροίσας τοῖς χρήμασιν ἀνεῖπεν ἑαυτὸν βασιλέα. τὸν δὲ Ὑρκανὸν οἰκτείρουσα Σαλίνα πονούμενον, τὴν Ἀριστοβούλου γαμετὴν σὺν τέκνοις καθεῖρξεν πρὸς τῷ βορείῳ κλίματι τοῦ ναοῦ εἰς Βάριν τὸ φρούριον. καὶ ἐν τούτοις τελευτᾷ πρὶν Ἀριστόβουλον τιμωρήσασθαι τῆς καθ' Ὑρκανοῦ ἐπαναστάσεως, διοικήσασα, ὥσπερ εἴρηται, τὴν ἀρχὴν ἔτεσι θ.

* * * * * *

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν θ Ἀλέξανδρος ἔτη ι.
Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ι Πτολεμαῖος Κλεοπάτρας υἱὸς ἔτη η.
Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ια Πτολεμαῖος ὁ Διονύσιος ἔτη λ.

Πομπήϊος πολιορκίᾳ λαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα Ἀριστόβουλον μὲν δέσμιον σὺν τοῖς παισὶν Ἀλεξάνδρῳ καὶ Ἀντιγόνῳ κατεῖχεν εἰς Ῥώμην ἀπιὼν θριαμβεύσων, καὶ ἄλλων ἐθνῶν βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας. Ὑρκανῷ δὲ τῷ τούτου ἀδελφῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐγχειρίσας ὑποφόρους ἐποίησε Ῥωμαίοις Ἰουδαίους. καὶ Κικέρων ὁ ῥήτωρ, καὶ συγκλητικὸς παρὰ Ῥωμαίοις ἤκμαζεν. οὗτος καθεῖλεν Κατιλίναν, καὶ Κέθηγον, καὶ Λέντουλον συνομοσαμένους κατὰ τῆς συγκλήτου. Πομπήϊος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην καὶ θριαμβεύσας ἐπὶ νίκαις πολλαῖς αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη, καὶ ἐν ἔπει φίλια Γαΐῳ Ἰουλίῳ Καίσαρι, καὶ γαμβρὸς ἐπὶ θυγατρὶ Ἰουλίᾳ γίνεται. ὁ δὲ Γάϊος χειροτονηθεὶς κατὰ Γάλλων καὶ Βρεταννῶν στρατηγὸς ἐκπέμπεται, μεγάλαις μάχαις ἐν ἔτεσι ι Γάλλους, καὶ Βρεταννοὺς Ῥωμαίοις ὑποτελεῖς κατέστησε. * * *

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Πομπήϊος Ὑρκανῷ τὴν ἀρχιερωσύνην ἐκύρωσεν. ὁ αὐτὸς Ἰουδαίους Ῥωμαίοις ὑποφόρους ἐποίησεν. ὁ αὐτὸς Ἀντίπατρον ἀλλόφυλον Ἡρώδου υἱὸν καὶ πατέρα τῆς Παλαιστίνης ἐπίτροπον κατέστησεν. Γάϊος Ἰούλιος Λυσιτανίαν, Γάλλους, Βρεταννοὺς, καί τινας περὶ τὸν ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο. ὁ αὐτὸς τὸν Ῥῆνον ποταμὸν διαβὰς Γερμανοὺς, καὶ Γάλλους, ἐχειρώσατο. Τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ἄγαλμα ἐκεραυνώθη. Γάϊος Καῖσαρ πρὸς Πομπήϊον ἐπολέμησεν. Γάϊος Ἰούλιος εἰς Αἴγυπτον ἐλθὼν κατὰ τοῦ Πομπηΐου σὺν τοῖς στρατεύμασιν ἀναιρεῖ μὲν τὸν Πτολεμαῖον διὰ τὸν Πομπηΐου φόνον, βεβαιοῦται τῇ Κλεοπάτρᾳ μόνῃ τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτου διὰ τὸν πρὸς αὐτὴν, ὥς φασιν, ἔρωτα.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας βασιλεῖς.

Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ιβ Κλεοπάτρα θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ καὶ Διονυσίου ἡ τελευταία τῶν Λαγιδῶν. ἔτη κβ.

Ἀντώνιος Ἀραβίαν Κλεοπάτρᾳ παρέδωκεν. Ὑρκανὸς τὰ Ἱεροσολύμων ἀνέστησε τείχη ὑπὸ Πομπηΐου καθαιρεθέντα. Ἡρώδην Κάσσιος κοίλης Συρίας στρατηγὸν ἐν Δαμασκῷ προεχειρίσατο.

Ῥωμαίων Μοναρχία.

Ῥωμαίων ἐμονάρχησεν α Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ἔτη ε.

Ὀλυμπιὰς ρπγ. Ἀντώνιος τὸν ζ παρὰ Ῥωμαίοις μῆνα Κυντίλιον καλούμενον Ἰούλιον μετονομασθῆναι ἐψηφίσατο, διὰ τὸ αὐτὸν γεννηθῆναι ἐν αὐτῷ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν γ Ὀκτάβιος Αὔγουστος ἔτη νϛ.

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἰουδαίοις πρεσβευσαμένοις δόγμα συγκλήτου καὶ Ἀθηναίων ψήφισμα περὶ φιλίας διεπέμφθη, Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς ἐν Γαΐταις ἀνῃρέθη τῆς Ἰταλίας. οἱ δέ φασιν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν. ἡ τῶν ἐν Περγάμῳ βασιλευσάντων ἐπαύσατο ζ βασιλέων ἀρχὴ διαρκέσασα ἔτη ρϛ.

Ἀπὸ Γαΐου Ἰουλίου Καίσαρος οἱ μετέπειτα Ῥωμαίων βασιλεῖς Καίσαρες ὠνομάσθησαν, ἀπὸ δὲ Αὐγούστου Αὔγουστοι. Ἀντώνιον καὶ Λέπιδον νικήσας Αὔγουστος εἰς φιλίαν προσδέχεται, πρεσβευσαμένης τῆς συγκλήτου. Αὔγουστος πεζὸν ἐθριάμβευσε θρίαμβον. ἡ τῶν Ἠπειρωτῶν ἐξ βασιλέων ἀρχὴ ἐπαύσατο διαρκέσασα ἔτη ϛ.

Ἰωσήπου ἐκ τοῦ ιδ λόγου τῆς ἀρχαιολογίας περὶ τῆς Ἡρώδου ἀσημότητος.

›› Τοῦτο τὸ πάθος συνέβη τῇ Ἱεροσολυμιτῶν πόλει, ὑπατεύοντος ἐν Ῥώμῃ Μάρκου Ἀγρίππα, καὶ Κανιδίου Γάλ-
›› λου ἐπὶ τῆς ρπε Ὀλυμπιάδος, τρίτῳ μηνὶ, τῆς ἑορτῆς τῆς νηστείας, ὡς ἐκ περιτροπῆς τῆς γενομένης ἐπὶ Πομπηΐου
›› τοῖς Ἰουδαίοις συμφορᾶς. καὶ γὰρ ὑπ' ἐκείνου τῇ αὐτῇ ἑάλωσαν ἡμέρᾳ, μετὰ ἔτη κζ. Σόσσιος δὲ χρυσοῦν ἀναθέ-
›› μενος τῷ θεῷ στέφανον ἀνέζευξεν ἀπὸ Ἱεροσολύμων, Ἀντίγονον ἄγων δεσμώτην Ἀντωνίῳ. δείσας δὲ Ἡρώδης,
›› μὴ φυλαχθεὶς Ἀντίγονος ὑπὸ Ἀντωνίου, καὶ κομισθεὶς εἰς Ῥώμην δικαιολογήσηται πρὸς σύγκλητον, ἀποδεικ-
›› νὺς αὐτὸν μὲν ἐκ βασιλέων, Ἡρώδην δὲ ἰδιώτην, ἢ ὅτι προσῆκεν αὐτοῦ βασιλεύειν τοὺς παῖδας, εἰ αὐτὸς εἰς
›› Ῥωμαίους ἐξήμαρτεν. ταῦτα φοβούμενος πολλοῖς χρήμασι πείθει τὸν Ἀντώνιον ἀνελεῖν τὸν Ἀντίγονον. οὗ γενομένου,
›› τοῦ δέους μὲν Ἡρώδης ἀπαλλάττεται, παύεται δὲ οὕτως ἡ τῶν Ἀσαμωναίων ἀρχὴ μετὰ ἔτη ρκϛ, οἶκος λαμπρὸς οὗτος
›› ὢν, καὶ διάσημος γένους τε ἕνεκα καὶ τῆς ἱερατικῆς τιμῆς, ὧν τε ὑπὲρ τοῦ ἔθνους οἱ γονεῖς αὐτοῦ διεπράξαντο.
›› ἀλλὰ οὗτοι μὲν διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους στάσιν τὴν ἀρχὴν ἀπέβαλον, μετέβη δὲ εἰς Ἡρώδην τὸν Ἀντιπάτρου
›› οἰκίας ὄντα δημοτικῆς, καὶ γένους ἰδιωτικοῦ, καὶ ὑπακούοντος τοῖς βασιλεῦσι. καὶ τοῦτο μὲν τὸ τέλος τῆς Ἀσαμω-
›› ναίων γενεᾶς παρειλήφαμεν.

Αφρικανοῦ περὶ τῶν Υρκανῷ καὶ Αντιγόνῳ συμβάντων, καὶ περὶ Ηρώδου καὶ Σεβαστοῦ καὶ Αντωνίου καὶ Κλεοπάτρας ὡς ἐν ἐπιτόμῳ.

,, Οκτάουιος ὁ Σεβαστὸς, ὃν Αὔγουστον καλοῦσι, θετὸς υἱὸς ὢν αὐτοῦ (Γαΐου) ἀπὸ Απολλωνιάδος τῆς Ηπείρου, ἔνθα
,, ἐπαιδεύετο, εἰς Ρώμην ἐπανελθὼν, τῶν ἐν τέλει τῆς ἡγεμονίας εἴχετο. Αντώνιος ὕστερον τὴν τῆς Ασίας καὶ ἐπέκεινα
,, ἀρχὴν ἔλαχεν. Επὶ τούτου, Ηρώδου κατηγόρουν Ιουδαῖοι. ὁ δὲ σὺν πρέσβεις ἀποκλείνας Ηρώδην ἐπὶ τὴν αὐτοῦ
,, κατῆξεν ἀρχήν. ὕστερον δὲ ἅμα Υρκανῷ καὶ Φασαήλῳ τῷ ἀδελφῷ ἐξεώσθη, καὶ προσφυγὼν Αντωνίῳ κατῆλ-
,, θεν. μὴ δεχομένων δὲ αὐτὸν Ιουδαίων, μάχη γίνεται καρτερά. μετ' οὐ πολὺ δὲ καὶ Αντίγονος καλοῦντα ἐκδιώκει
,, μάχῃ. Αντίγονος δὲ προσφυγὼν Ηρώδῃ τῷ τῶν Πάρθων βασιλεῖ διὰ Πακόρου τοῦ υἱοῦ κατῆλθεν ἐπὶ χρυσοῦ τα-
,, λάντοις χιλίοις. καὶ ὁ μὲν φεύγει, Φασάηλος δὲ ἐν τῇ μάχῃ ἀναιρεῖται. Υρκανὸς δὲ Αντιγόνῳ παρεδόθη ζῶν· ὁ
,, δὲ Πάρθοις ἔδωκεν ἄγειν, ἀποτεμὼν αὐτοῦ τὰ ὦτα, ὡς μηκέτι ἱερῷτο. ἠδέσθη γὰρ αὐτὸν, ὡς οἰκεῖον, ἀποκτεῖ-
,, ναι. Ηρώδης δὲ ἐκπεσὼν τὸ μὲν πρῶτον Μαλίχῳ τῷ τῶν Αράβων βασιλεῖ προσφεύγει. ὡς δὲ οὐ προσίκατο αὐτὸν
,, φόβῳ τῶν Πάρθων, εἰς Αλεξάνδρειαν παρὰ Κλεοπάτραν ἀπῆλθεν. ἦν Ολυμπιὰς ρπε. Κλεοπάτρα τὸν συμβα-
,, σιλεύσαντα αὐτῇ ἀδελφὸν ἀποκτείνασα πρὸς ἀπολογίαν ὑπὸ Αντωνίου εἰς Κιλικίαν μεταπεμφθεῖσα τὴν τῆς
,, ἀρχῆς ἐπιμέλειαν ἐπέτρεψεν Ηρώδῃ. καὶ ὡς οὐδὲν ἠξίου πιστεύεσθαι, ἕως ἂν καταχθῇ εἰς τὴν ἑαυτοῦ ἀρχὴν ἔχου-
,, σα αὐτὸν ἧκε παρὰ Αντώνιον. ὁ δὲ ἑάλωκε τῆς γυναικὸς ἔρωτι. τὸν Ηρώδην ἀπέστειλεν εἰς Ρώμην κατὰ τὸν
,, Σεβαστὸν Οκτάουιον, ὃς διά τε Αντίπατρον τὸν Ηρώδου πατέρα, καὶ δι' αὐτὸν Ηρώδην, διά τε τὸ
,, ὑπὸ Πάρθων κατεστάσθαι Αντίγονον βασιλέα, ἐπέστελλε τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ, καὶ Συρίᾳ στρατηγοῖς κατάγειν
,, αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχήν. καὶ ἅμα Σοσσίῳ διεπολέμει πρὸς τὸν Αντίγονον χρόνῳ πολλῷ, καὶ παντοίαις μάχαις. Τότε καὶ
,, Ιώσηππος ἀδελφὸς Ηρώδου ἀποθνήσκει στρατηγῶν. Ηρώδου δὲ πρὸς Αντώνιον ἐλθόντος, τρία ἔτη τὸν Αντίγο-
,, νον ἐξεπολιόρκησαν, καὶ ζῶντα ἀπεκόμισαν Αντωνίῳ. Αντώνιος δὲ Ηρώδην μὲν καὶ αὐτὸς ἀνηγόρευσεν βασιλέα.
,, προσέθηκε δὲ αὐτῷ πόλεις Ιππον, Γάδαρα, Γάζαν, Ιόππην, Ανθηδόνα, καὶ τῆς Αραβίας τόν τε Τράχωνα, καὶ τὴν Αυ-
,, ρανῖτιν, καὶ Σακίαν, καὶ Γαυλανίτην, πρὸς δὲ, καὶ τῆς Συρίας ἐπιτροπὴν Ηρώδης ὑπὸ τῆς συγκλήτου καὶ Οκταουίου τοῦ Σε-
,, βαστοῦ βασιλεὺς Ιουδαίων ἀνηγορεύθη. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη λζ. Αντώνιος ἐπὶ Πάρθους στρατεύειν μέλλων Αντίγονον τὸν
,, Ιουδαίων ἀπέκτεινε βασιλέα, καὶ Αραβίαν Κλεοπάτρᾳ παρέδωκε. διαβάς τε ἐπὶ Πάρθους ἔπταισε μεγάλως τὸ
,, πλεῖστον ἀποβαλὼν τοῦ στρατοῦ. ἦν Ολυμπιὰς ρπϛ. ὁ Σεβαστὸς Οκταούιος τὴν ἐξ Ιταλίας καὶ πάσης ἑσπέρας
,, δύναμιν ἐπ' Αντώνιον ἦγεν. Αντώνιος δὲ οὐ βουλόμενος εἰς Ρώμην ἐπανελθεῖν δέει τῶν ἐν Πάρθοις ἐπταισμένων,
,, καὶ Κλεοπάτρας ἔρωτι, αὐτοῦ τὴν ἐκ τῆς Ασίας ἔχων δύναμιν ὑπελωτίαζεν. ὁ δὲ Ηρώδης, οἷα δεινὸς, καὶ τῶν ἰσχυόν-
,, των θεραπευτὴς διττὰς ἐξέπεμψεν ἐπιστολὰς, καὶ νηὶ τὸν στρατὸν, ἐντειλάμενος τοῖς ἡγουμένοις καραδοκεῖν τὰ
,, ἀποβησόμενα. ὡς δὲ ἐκρίθη τε ἡ νίκη, καὶ δυσὶ ναυμαχίαις ἡττηθεὶς ὁ Αντώνιος ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον ἅμα τῇ
,, Κλεοπάτρᾳ, οἱ κομίζοντες ἀπέδοσαν τὰς πρὸς τὸν Σεβαστὸν ἐπιστολὰς, ἃς πρὸς Αντώνιον εἶχον ἀποκρύψαντες.
,, Κλεοπάτρα ἐν τῷ Μαυσωλείῳ ἑαυτὴν διεχρήσατο ἀσπίδι τῷ θηρίῳ καθ' ἑαυτῆς ὅπλῳ χρησαμένη. Τούς τε
,, Κλεοπάτρας υἱοὺς Ηλιον, καὶ Σελήνην ἐπὶ Θηβαΐδι φεύγοντας συνέλαβεν ὁ Σεβαστός. Νικόπολις ἡ κατ' Ακτιον
,, ἐκτίσθη. καὶ Ακτια ὁ ἀγὼν ἐτέθη. Αλεξανδρείας εἰλημμένης πρῶτος ἡγεμὼν Αἰγύπτου πέμπεται Γάλλος Κορ-
,, νήλιος, ὃς τῶν ἀποστάντων Αἰγυπτίων καθεῖλε τὰς πόλεις. Μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι, καὶ σύμπας ὁ τῆς Μακεδονικῆς ἡγε-
,, μονίας χρόνος μετὰ ἔτη τ̄ τῆς Περσῶν καθαιρέσεως δυοῖν δέοντα. συνάγονται τοίνυν οἱ χρόνοι ἀπὸ μὲν τῆς Μακεδόνων ἀρ-
,, χῆς καὶ καταλύσεως κατὰ Πτολεμαίους, καὶ τὴν τελευταίαν Κλεοπάτραν, ὃ γίνεται τῆς Ρωμαίων μοναρχικῆς ἡγεμο-
,, νίας ἔτος ιδ, Ολυμπιάδος δὲ ρπζ ἔτος δ, τὰ σύμπαντα ἔτη ἀπὸ Αδὰμ ͵ευοβ. μετὰ Αλεξανδρείας ἅλωσιν Ολυμ-
,, πιὰς ἤχθη ρπη. Ηρώδης ἐπικτίσας τὴν Γαβινίων πόλιν τὴν ποτὲ Σαμάρειαν, Σεβαστὴν αὐτὴν προσηγόρευσεν.
,, τὸ δὲ ἐπίνειον αὐτῆς τοῦ Στράτωνος πύργον πολίσας, ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ Καισάρειαν ἐκάλεσεν, ἐφ' ἑκατέρᾳ ναὸν ἐγεί-
,, ρας Οκταουΐῳ. ὕστερον δὲ καὶ Αντιπατρίδα κτίζει ἐν τῷ Λυδῶν πεδίῳ ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς, καὶ σὺν περὶ τὴν Σε-
,, βαστὴν οἰκοῦντας, ὧν ἀφείλατο τὴν γῆν, ἐγκατῴκισεν ἐν αὐτῇ. ἔκτισε δὲ καὶ ἑτέρας πόλεις. καὶ τοῖς μὲν Ιου-
,, δαίοις βαρὺς ἦν, τοῖς δὲ ἄλλοις ἔθνεσι δεξιώτατος. ἦν Ολυμπιὰς ρπθ, ἥτις πρὸ ϛ καλανδῶν Μαρτίων κατὰ Αν-
,, τιοχεῖς * κδ ἤχθη, δι' ἧς ἐπὶ τῶν ἰδίων ὁρίων ἔστη ὁ ἐνιαυτός.

Ταῦτά μοι προπαρεσκεύασται οὐχ ἁπλῶς, ἀλλὰ δεῖξαι βουλομένῳ πῶς ἐγγιζούσης τῆς μονογενοῦς υἱοῦ καὶ λόγου τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ θείας σαρκώσεως, ἐξέλιπεν ἄρχων ἐξ Ιούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν πρόρρησιν τοῦ πατριάρχου Ιακώβ.

Περὶ Αντιγόνου καὶ τέλους τῆς Ιουδαίων βασιλείας, προρρήσεώς τε τοῦ προφήτου Δανιὴλ περὶ τῶν ο̄ ἑβδομάδων, καὶ Ηρώδου ἀλλοφύλου.

Αντίγονος τῇ Ιουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστὰς, καὶ πολλὰ διαμαχησάμενος ἀναιρεῖται. καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ιουδαίων βασίλειον. Ηρώδης δὲ αὐτῶν μετὰ ταῦτα ἡγεῖται οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ιουδαίων βασιλείαν παρὰ Ρωμαίων ὑποδεξάμενος. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει· μέχρι γὰρ Ηρώδου Χριστοὶ ἡγούμενοι. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀρχιερεῖς οἵ τινες προεστήκεσαν τοῦ Ιουδαίων ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ξ̄ καὶ ε̄, λήξαντες ἐπὶ Υρκανὸν, ἐπὶ τῆς ρπϛ Ολυμπιάδος. τὰ δὲ μεταξὺ τούτων γίνεται ἔτη υπγ, ὁπόσα καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία

θεσπίζει

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

„ θεσπίζει λέγουσα, Καὶ γνώσῃ, καὶ συνήσῃ ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, „ ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἑβδομάδες ζ, καὶ ἑβδομάδες ξβ. αὗται δὲ αἱ θ καὶ ξ ἑβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν υπγ, ὁπόσα ἔτη τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων, ὧν τελευταίου Ὑρκανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος, Ἡρώδης Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλείαν ἀπὸ Αὐγούστου, καὶ τῆς συγκλήτου παραλαμβάνει. κἄπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας, οὐκέτι οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους, ἱερῶντο τῷ θεῷ, οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσέως νόμον, ὥσπερ δέ τινες ἄλλοτε ἄλλοι. καὶ οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἐπ' ὀλίγῳ πλέον παρὰ τῶν ἡγουμένων Ῥωμαϊκῶν τὴν ἀρχιερωσύνην ὠνούμενοι. Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς, καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως πλησιαζούσης ἡ ἐκ προγόνων διαδοχὴ, ἀρχιερωσύνη τε, καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῇ λεγούσης προφητείας, „ Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται, καὶ αὐτὸς προσ- „ δοκία ἐθνῶν. ἑξῆς δὲ προφητεύει ὁ Δανιὴλ, λέγων, Καὶ μετὰ τὰς ζ καὶ ξβ ἑβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρίσμα, „ καὶ κρίμα οὐκέτι ἐν αὐτῷ. Καὶ τὸ ἱερὸν, καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν „ κατακλυσμῷ πολέμου. καὶ ἑξῆς φησὶ, Καὶ ἐπὶ τῶν ἱερῶν βδελυγμάτων ἐρημώσεων, καὶ ἕως συντελείας καιροῦ „ συντέλεια δοθήσεται ἐπὶ τὴν ἐρήμωσιν.

Ὡς ἐν τισὶ Ῥωμαϊκοῖς ἐκδόσεσιν ἐμφέρεται ἐν ἐπιτόμῳ περὶ τῶν ἀπὸ Ἀλεξάνδρου, ἕως Αὐγούστου χρόνων, καὶ ἔτι τῶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, καὶ ἀπὸ Τροίας ἁλώσεως, καὶ ἕως τοῦ αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος.

„ Διαγεγόνασι δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τελευτῆς, ἥτις γέγονε κατὰ τὸ ριδ τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, μέχρι „ τῆς Αὐγούστου, καὶ Ἀντωνίου βασιλείας, Ὀλυμπιάδες οε, ἔτη δὲ σύνεγγυς τ. ἀπὸ δὲ κτίσεως Ῥώμης, εἰς τὴν Αὐγούστου „ βασιλείαν, ἔτη ψκ, διὰ τὸ γ, καὶ μ, καὶ σ ἐνιαυτοὺς ἀπὸ Ῥωμύλου, μέχρι τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς, διαγεγονέναι „ καταστάσεως ἔτη υοϛ. ἀπὸ δὲ ἁλώσεως Τροίας, εἰς τὴν αὐτοῦ Αὐγούστου Καίσαρος ἀρχὴν, ἔτη α,ρνγ, διὰ τὸ „ υλγ ἐνιαυτοὺς ἀπὸ ἁλώσεως Τροίας, μέχρι τῆς Ῥωμαίων βασιλείας εἶναι.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Αὐγούστου ἀρχὴν ἡ τετάρτη λαμβάνει βασιλεία, ἣν ὁ Δανιὴλ ἐν τῇ τῶν τεσσάρων θηρίων ὀπτασίᾳ τέταρτον θηρίον φοβερὸν ὀνομάζει. τότε πρῶτον ἐπὶ τῆς τετάρτης βασιλείας ἐμονάρχησεν Αὔγουστος, ὅτε ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς τὴν ἐκ γυναικὸς ἀειπαρθένου γέννησιν δι' ἡμᾶς κατεδέξατο. Οὗτος ὁ Αὔγουστος ἀπελθὼν εἰς Δελφοὺς ἠρώτησε τίς μετ' αὐτὸν βασιλεύσει; τῆς δὲ Πυθίας μηδὲν ἀποκρινομένης, καὶ τοῦ Αὐγούστου πάλιν ἐρωτήσαντος, διὰ τί σιγᾷ τὸ μαντεῖον, ἔφη ἡ Πυθία ταῦτα,

Ἑβραῖος κέλεταί με θεὸς μακάρεσσιν ἀνάσσων
Τόνδε δόμον προλιπεῖν, καὶ ὅδον πάλιν αὖθις ἱκέσθαι.
ἄπιθι λοιπὸν ἐκ δόμων ἡμετέρων.

Τῆς οὖν ρπε Ὀλυμπιάδος περιελθούσης, Ἀντώνιος ἐκστρατεύει μὲν ἐπὶ Πέρσας, Ἡρώδου τοῦ Περσῶν βασιλέως φονευθέντος ὑπὸ Φραάρτου τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος. συναντήσασα δὲ Κλεοπάτρα πρὸς τῇ Κιλίκων Ταρσῷ, καὶ τῷ κάλλει ταύτης ἁλοὺς οὐδὲν ἀξιόλογον πράττει κατὰ Περσῶν. ὑπὸ γὰρ τοῦ πρὸς αὐτὴν πόθου πρῶτον εἰς Ἀρμενίαν, ἔπειτα δὲ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ὀξέως δι' αὐτὴν ἐπανέρχεται καταλιγωρήσας Ὀκταουΐας τῆς γνησίας αὐτοῦ γαμετῆς, ἀδελφῆς Αὐγούστου Καίσαρος. τῇ δὲ ρπη Ὀλυμπιάδι ὁ Ἀντώνιος τὴν μὲν γαμετὴν ἀπολύει διεσίῳ μετὰ τῶν τέκνων ἐξαγαγὼν, καὶ Κλεοπάτραν εἰσοικίζεται. κἀκ τούτου πρὸς αὐτὸν ἀνίσταται πόλεμος Αὐγούστῳ, καθ' ὃν μετὰ πολλὰς ναυμαχίας, καὶ ἄλλους πλείστους πολέμους φεύγει Ἀντώνιος μετὰ Κλεοπάτρας εἰς Αἴγυπτον. παραχρῶνται δὲ ἑαυτοὺς μαθόντες κἀκεῖ Αὔγουστον παραγίνεσθαι ὅσον ἤπω. οὓς εὗρεν ἐλθὼν βιοθανατήσαντας. σὺν δὲ Κλεοπάτρας παῖδας φεύγοντας λαβὼν Ἥλιον καὶ Σελήνην κατῆξεν εἰς Ῥώμην, θρίαμβον ἐπ' αὐτοῖς ἥδιστον Ῥωμαίοις ἐνδειξάμενος. Τότε καὶ Πέρσαι Ῥωμαίοις σπείσασθαι παρεκάλεσαν, ὁμήρους Αὐγούστῳ πέμψαντες. τὸν γὰρ Αὐγούστου Καίσαρος ἔκγονον Κλαύδιον τοὔνομα μαθόντες εἰς Ἀσίαν ὑπ' αὐτοῦ σταλέντα δόλῳ σφαγῆναι παρεσκεύασαν ὑπὸ στρατιώτου τινὸς Πέρσου δείξειν ἐπαγγελλαμένου χρημάτων θησαυρούς. διὸ μάλιστα περὶ τῆς εἰρήνης πρεσβεύουσιν τὴν εἰρημένην ἐπιβουλὴν ἀπομνύμενοι. Τότε καὶ Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς ἐπικηρυκευσάμενος φίλος Αὐγούστου γενέσθαι, καὶ σύμμαχος.

Οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ ιδ ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὐγούστου χρόνους. Πανδίων ὁ τῶν Ἰνδῶν βασιλεὺς φίλος Αὐγούστου καὶ σύμμαχος εἶναι πρεσβεύεται. Ὀκτάβιος Αὔγουστος προσηγορεύθη. καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν ὄγδοος παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως αὐτὸς Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη.

Ἰουδαίων βασιλεῖς ἀλλόφυλοι.

Ἰουδαίων ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν α Ἡρώδης υἱὸς Ἀντιπάτρου ἔτη λζ.

Ἀνάνηλον τινὰ τῶν ἐν Βαβυλῶνι Ἰουδαίων ἱερέα μεταστειλάμενος Ἡρώδης εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀρχιερέα κατέστησεν. Καὶ τοῦτον ἐκβαλὼν μετὰ βραχὺ καθίστησιν Ἀριστόβουλον ἀρχιερέα τὸν ἀδελφὸν τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, υἱωνὸν δὲ Ὑρκανοῦ τοῦ ἐν Παρθικῇ...... καὶ τοῦτον ἀνελὼν, πάλιν Ἀνάνηλον προσῆξε μετ' ἐνιαυτόν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Αὔγουστος Ρωμαίοις ἐνομοθέτησεν. Λόλλιος Μάρκος Ρωμαίοις Γαλατίαν ἐπεκτήσατο. Αὔγουστος μοναρχίαν ἐγχειριζομένην ἀπώσατο. Αὔγουστος Γαλάταις φόρους ἔθετο. Τιβέριος Αρμενίαν Αὐγούστῳ παρεστήσατο. Αὔγουστος Κυζικηνῶν ἐλευθερίαν ἀφείλατο. Αὔγουστος Σαμίοις ἐλευθερίαν παρέσχεν. Κάνταυροι στασιάσαντες διεφθάρησαν. Σεισμὸς Κύπρου πολλὰ μέρη κατέκλωσε. Τιμήσεως γενομένης ἐν Ρώμῃ ἀπεγράφησαν Ρωμαίων μυριάδες υις, καὶ δ. ἡ τῶν Βιθυνῶν ἡ βασιλέων ἀρχὴ ἐπαύσατο ὑπὸ Αὔγουστον χρηματίσασα, ὧν τὰ ὀνόματα δηλωθήσεται. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ τῶν Ποντικῶν ι βασιλέων. Τιβέριος Καῖσαρ ἀνηγορεύθη. Αὔγουστος Γαῖον Αγρίππαν υἱοθετήσατο. Αὔγουστος μοιχεύσασαν Ιουλίαν θυγατέρα αὐτοῦ ἠφάνισεν. Τιβέριος Καῖσαρ Ουινδίκους, καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμένους τῇ Θρᾴκῃ ὑπέταξεν. ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βηρυτὸν Ρωμαῖοι ἐξέπεμψαν. Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη. Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν. ὁ αὐτὸς ἐπὶ νίκῃ Ραιτῶν, Αρμενίων, καὶ Ουινδικίων καὶ Παννονίων ἐθριάμβευσεν. Αὔγουστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν. Γερμανοὺς κατεστρέψατο Λόλλιος Μάρκος νεωτερίσαντας. Αγρίππας Βόσπορον ἐχειρώσατο. Αὔγουστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη. ΤΑ ΛΟΙΠΑ ΤΟΥ ΗΡΩΔΟΥ. Υρκανὸν ἐκ Παρθικῆς ἐλθόντα γηραιὸν φόβῳ τῆς εὐγενείας Ηρώδης ἀνεῖλεν, ὁμοίως καὶ Αριστόβουλον υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα. ὁ αὐτὸς καὶ Μαριάμμην ἰδίαν γαμετὴν θυγατέρα Υρκανοῦ σὺν δύο παισὶν αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς ἀνδρωθεῖσιν ἤδη φονεύει, καὶ τὴν Μαριάμμης μητέρα, οἰκείαν δὲ πενθερὰν ὁ μιαιφόνος. Κατὰ τὴν Ιουδαίαν μέγας ἐγένετο σεισμός. Ηρώδης πολλὰ καὶ μεγάλα ἔκτισεν ἐν Ιερουσαλήμ. Ηρώδης τὴν πάλαι Σαμάρειαν ἔρημον οὖσαν ἐκ θεμελίων ἤγειρεν, Σεβαστὴν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ὀνομάσας. Λιμὸς μέγας κατὰ τὴν Ιουδαίαν καὶ ὅλην Συρίαν ἐγένετο. Ηρώδης τὸν Ιεροσολύμων ναὸν διπλοῦν ἀνῳκοδόμησεν, Ηρώδης τὸν πάλαι Στράτωνος πύργον Καισάρειαν εἰς τιμὴν τοῦ Καίσαρος ἐπικτίσας ὠνόμασεν. καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα πόλιν ἐγείρας Ηρώδειον τὴν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ Γαμάλ. Καὶ κατασκάψας πόλεις Συρίας, καὶ Παλαιστίνης ἀνέκτισεν. ὁ αὐτὸς πρὸς ταῖς πολλαῖς μιαιφονίαις τὸν ἄνδρα Σαλώμης οἰκείας ἀδελφῆς ἀνεῖλεν. Καὶ πάλιν ἕτερον αὐτῆς ἄνδρα δεύτερον ... ἔδωκεν. ὁ αὐτὸς τοὺς Ιουδαίων νομομαθεῖς καὶ τῶν πατρίων ζηλωτὰς ἀπέκτεινεν. ὁ αὐτὸς τὰς ἀναγραφὰς Ιουδαίων γενεαλογίας ἐνέπρησεν ἐπιμαρτύρως ἑαυτῷ κἀκείνοις πραγματευόμενος εὐγένειαν. ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς Κυρήνιος ἐπιμελητὴς ἐξεπέμφθη οὐσιῶν καὶ οἰκητόρων ἀναγραφὰς ποιούμενος. Σέξτος Πυθαγορικὸς ἤκμαζεν. Ιούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ρωμαίων ἀποστατεῖν Ιουδαίους προέτρεπεν διὰ τὴν ἀπογραφὴν ὁ ἐκ Γαμαλᾶς. περὶ οὗ ὁ Γαμαλιὴλ ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν ἀποστόλων εἶπεν.

Εν τῷ λγ ἔτει Ηρώδου Κυρήνιος ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀπεσταλμένος εἰς τὴν Ιουδαίαν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν οἰκητόρων. ἐν τῷ αὐτῷ Ιησοῦς Χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ιούδα γεννᾶται. ἐμοῦ συνάγεται ἀπὸ Αβραὰμ, ἐπὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, ἔτη β ιε.

Ηρώδης ὑδέρῳ δεινῷ παθὼν σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ σαπεὶς ὅλος καταστρέφει τὸν βίον. ἐβασίλευσε δὲ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ἀντ᾽ αὐτοῦ Αρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ.

Αὔγουστος δὲ μετὰ θάνατον Ηρώδου Αρχέλαον μὲν τὸν υἱὸν Ηρώδου Ιουδαίων ἐθνάρχην κατέστησε δοὺς αὐτῷ τὰ περὶ Ιεροσόλυμα ὅρια, καὶ Σαμαρέων τὸ ἔθνος, καὶ Σεβαστὴν, καὶ Καισάρειαν, καὶ Ιόππην, καὶ Αντιπατρίδα, καὶ Λύδδαν, καὶ τὸ πεδίον. Φιλίππῳ δὲ τὰ περὶ τὴν Πανεάδα, καὶ Βάτανα, καὶ Τράχωνα, καὶ τὴν Ακραβαττίνην, καὶ Γαυλανῖτιν, καὶ Γάλαθα, ἔνθα ἦν Γάμαλα πόλις. Ηρώδῃ δὲ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸ ὑπὸ τὴν Πάρναν πεδίον, καὶ Νάρβαθον, καὶ τὴν Περαίαν. οὗτος ἔκτισε Τιβεριάδα. Τῷ δὲ Λυσανίᾳ τὴν Ιδουμαίαν, καὶ Ζιφηνὴν, καὶ τὰ ταύτης χωρία, καὶ Αβιληνήν.

Ιουδαίων ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν β Αρχέλαος υἱὸς Ηρώδου ἔτη θ.

Οὗτος μετὰ θ τῆς ἀρχῆς ἔτη εἰς Βίανναν πόλιν Γαλλίας ὑπὸ Ρωμαίων ἐξορίζεται.

Τὰ ὑπόλοιπα τῶν Ρωμαίων, Καίσαρος Οκταυΐου τοῦ καὶ Αὐγούστου.

Επὶ Καίσαρος Αὐγούστου φιλόσοφοι ἤκμαζον ἐπίσημοι οὗτοι, Βιργίλιος, Σαλλούστιος, Λίβιος, Ορτένσιος, Τερέντιος, Οράτιος, Αθηνόδωρος Ταρσεὺς, καὶ Σωτίων Αλεξανδρεύς. Αθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι κολασθέντες ἐπαύσαντο. Αὔγουστος τοὺς οἰκήτορας Ρώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας εὗρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ιγ, καὶ α, λζ.

Ιουδαίων ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν γ Ηρώδης υἱὸς Ηρώδου ἀδελφὸς Αρχελάου ἔτη κδ.
Ρωμαίων ἐβασίλευσεν γ Τιβέριος ἔτη κβ.

Τῆς μικρᾶς Ασίας σεισμῷ ιγ πόλεις κατεπλώθησαν, Εφεσος, Μαγνησία, Σάρδεις, Μοσίνη, Αἰγαὶ, Ιεροκαισάρεια, Φιλαδέλφεια, Τμῶλος, Τῖμος, Μυρίνα, Κύμη, Απολλωνία, Δία, Υρκανία. Τιβέριος Δροῦσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος κατὰ μικρὸν φαρμάκῳ ἀνεῖλεν. Πομπηΐου θέατρον ἐπρήσθη. Τιβέριος Πόντιον Πιλᾶτον ἡγεμόνα τῆς Ιουδαίας ἐξέπεμψεν. Φίλιππος τετράρχης Πανεάδα ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλίππου προσωνόμασεν. ὁ αὐτὸς πόλεις Ιούδα ἔκτισεν. Ηρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. ὁ αὐτὸς Λιβιάδα.

Τῷ ιε ἔτει Τιβερίου βαπτίζεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ιησοῦς Χριστὸς, καὶ ἐν τῷ ιη τὸ σωτήριον ὑπέστη πάθος.

Ιησοῦς

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ ὁ Κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προῄει, ἔτους ιθ΄ τῆς Τιβερίου βασιλείας, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὕρομεν ἱστορούμενα »κατὰ λέξιν ταῦτα, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν. Βιθυνία ἐσείσθη. Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν. ἃ καὶ συνᾴδει τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. Γράφει δὲ καὶ λέγει ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας .... περὶ τῶν αὐτῶν ἐν »τῷ ιγ΄, ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε. τῷ δ΄ ἔτει τῆς ΣΒ΄ Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωρισμένων »πρότερον, καὶ νὺξ ὥρᾳ ϛ΄ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισμός τε μέγας κατὰ Βι»θυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ. τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε τὸ ἔτος πεπονθέναι τὸν σωτῆρα ἡ [τοῦ κυρίου] ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιε΄ ἔτος Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους καὶ Ἰώσηππος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς κινήσεως καὶ κτύπου ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἔνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης. ΜΕΤΑΒΑΙΝΩΜΕΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ. Καὶ ἄλλοθι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηππος, ὡς Πιλάτου τοῦ ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπερ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις. ἔνθεν ἐπιστήσεις πόσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί.

Ἀφρικανοῦ περὶ τῶν κατὰ τὸ σωτήριον πάθος καὶ τὴν ζωοποιὸν ἀνάστασιν.
ἐκ τοῦ πέμπτου λόγου.

»Τὸ δὲ καθ' ἕκαστον τῶν πράξεων αὐτοῦ καὶ θεραπειῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν καὶ τῶν τῆς γνώσεως ἀποκρύφων, »ἀναστάσεώς τε τῆς ἐκ νεκρῶν αὐταρκέστατα πρὸ ἡμῶν μαθηταῖς τε καὶ ἀποστόλοις αὐτοῦ δεδήλωται. Καθ' »ὅλου τοῦ κόσμου σκότος ἐπήγετο φοβερώτατον. σεισμῷ δὲ αἱ πέτραι διερρήγνυντο. καὶ τὰ πολλὰ Ἰουδαίας καὶ »τῆς λοιπῆς γῆς κατερρίφη. τοῦτο τὸ σκότος ἔκλειψιν ἡλίου Θάλλος ἀποκαλεῖ ἐν τρίτῃ τῶν ἱστοριῶν, ὡς ἐμοὶ δο»κεῖ, ἀλόγως. Ἑβραῖοι γὰρ ἄγουσι τὸ πάσχα κατὰ σελήνην ιδ΄. πρὸ δὲ μιᾶς τοῦ πάσχα τὰ περὶ τὸν Σωτῆρα συμ»βαίνει. ἔκλειψις δὲ ἡλίου, σελήνης ὑπελθούσης τὸν ἥλιον, γίνεται. ἀδύνατον δὲ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ, πλὴν ἐν τῷ »μεταξὺ μιᾶς, καὶ τῆς πρὸ αὐτῆς κατὰ τὴν σύνοδον αὐτῶν ἀποβῆναι. πῶς οὖν ἔκλειψις νομισθείη κατὰ διά»μετρον σχεδὸν ὑπαρχούσης τῆς σελήνης ἡλίῳ; ἔστω δή. συναρπαζέτω τοὺς πολλοὺς τὸ γεγενημένον, καὶ τὸ κοσ»μικὸν τέρας ἡλίου, ἔκλειψιν ἡλίου γεγονέναι τελείαν ἀπὸ ὥρας ϛ΄, μέχρις α΄, δῆλον ὡς ταύτην. τίς δὲ ἡ »κοινωνία σεισμῷ καὶ ἐκλείψει; πέτραις ῥηγνυμέναις, καὶ ἀναστάσει νεκρῶν; τοσαύτῃ τε κινήσει κοσμικῇ; ἐν γοῦν »τῷ μακρῷ χρόνῳ τοιοῦτό τι συμβὰν οὐ μνημονεύεται. ἀλλ' ἦν σκότος θεοποίητον, διότι τὸν Κύριον συνέβη πα»θεῖν. Καὶ λόγος αἱρεῖ, ὅτι ο΄ ἑβδομάδες εἰς τοῦτον συναιροῦνται τὸν χρόνον ἐν τῷ Δανιήλ. Καὶ μεθ' ἕτερα, »Ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου ο΄ ἑβδομάδες εἰς τὸν ἐπὶ Χριστοῦ συντελοῦνται χρόνον κατὰ τοὺς Ἰουδαίων ἀριθμούς. ἀπὸ γὰρ »Νεεμίου, ὃς ὑπὸ Ἀρταξέρξου τὴν Ἱερουσαλὴμ οἰκίσων ἐπέμφθη, ἐπὶ τῷ ιε΄ καὶ ρ΄ τῆς Περσῶν βασιλείας, »αὐτοῦ δὲ Ἀρταξέρξου κ΄ ἔτει, Ὀλυμπιάδος πγ΄ ἔτει δ΄, ἐπὶ τοῦτον τὸν χρόνον, ὃς ἦν Ὀλυμπιάδος ΣΒ΄ ἔτος »δεύτερον, Τιβερίου δὲ Καίσαρος ἡγεμονίας ἔτος ιϛ΄, ἔτη συνάγεται υοε΄, ἅπερ Ἑβραϊκὰ υϘ΄ ἔτη γίνεται κατὰ »τὸν σεληνιαῖον μῆνα τῶν ἐνιαυτοὺς ἐκείνων ἐξαριθμουμένων, ὡς ἔστι πρόχειρον εἰπεῖν, ἡμερῶν κθ΄, τοῦ κυκλικοῦ »ἐνιαυτοῦ τοῦ καθ' ἥλιον ὑπάρχοντος ἡμερῶν τξε΄. δ΄, τὴν κατὰ σελήνην δωδεκάμηνον παραλλάσσοντος ἡμέ»ραις ια΄ καὶ δ΄. διὰ τοῦτο καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἰουδαῖοι τρεῖς μῆνας ἐμβολίμους ἔτεσιν η΄ παρεμβάλλουσιν. ὀκτάκις »γὰρ τὰ ια΄ δ΄ ποιεῖ τρίμηνον. τὰ τοίνυν υοε΄ ἔτη ὀκταετίαι μὲν γίνονται νθ΄, καὶ μῆνες τρεῖς, ὡς τριμήνου ἐμ»βολίμου τῇ ὀκταετίᾳ γινομένης, ἔτη συνάγεται ιε΄. Ταῦτά τε πρὸς τοῖς υοε΄ ἔτεσιν, ο΄ ἑβδομάδες. Μὴ δή »τις ἡμᾶς τῶν κατ' ἀστρονομίαν ἀριθμῶν ἀπείρους εἶναι νομιζέτω τξε΄ ἡμερῶν. καὶ δ΄ προστεταχέναι αὐτήν. οὐδὲ »γὰρ ἀγνοίᾳ τἀληθοῦς, διὰ δὲ τὴν λεπτολογίαν τὸ ψηφιζόμενον συνετέμομεν. Τοῖς δὲ ἐπ' ἀκριβὲς πάντα »πειρωμένοις ἐξετάζειν καὶ τοῦτο ὡς ἐν γραφῇ παρατιθέσθω. τὸ μὲν ἔτος ἐπίπαν ἕκαστον ἐστὶν ἡμερῶν τξε΄. »καὶ ἡμέρας καὶ νυκτὸς εἰς ἐννεακαιδέκατον διαιρεθείσης, μέρη τούτων τὰ ε΄. μεταξὺ δὲ τοῦ λέγειν τὸν ἐνιαυτὸν »ἡμερῶν τξε΄ καὶ τῶν ἀπὸ ιθ΄ τοῦ νυχθημέρου μερῶν εἰς τὰ υοε΄ * ἡμέραι τὸ παράλληλον εἰσὶ ϛ΄ καὶ δ΄. ἔτι γε μὲν »τὸν τῆς σελήνης μῆνα κατὰ τὴν ἀκριβῆ λεπτολογίαν εὑρίσκομεν κθ΄ ἡμερῶν, καὶ νυκτὸς διαιρεθείσης εἰς μέρη »σε΄, τούτων τὰ ο΄, ἃ γίνεται ἐνενηκοστὰ τέταρτα τρία. καὶ ταῦτα πάρ' ὀλίγον χρόνον γίνεται. συμβαίνει »δὲ τῶν ἀπὸ Ἀρταξέρξου βασιλείας ἔτους κ΄, (ὡς ἐν τῷ Ἔσδρᾳ πάρ' Ἑβραίοις) ὅπερ καθ' Ἕλληνας ἦν »Ὀλυμπιάδος ὀγδοηκοστῆς τέταρτον ἔτος, μέχρι ϛ΄ καὶ ι΄ Τιβερίου Καίσαρος, ὅπερ ἦν Ὀλυμπιάδος »ΣΒ΄, ἔτος β΄, ἐπισυνάγεσθαι τὰ προειρημένα υοε΄, ἃ γίνεται κατ' Ἑβραίους ἔτη υϘ΄, ὡς προείρηται. τοῦτ' »ἔστιν ἑβδομάδες ο΄, καθ' ἃ ἐπροφητεύθη τῷ Δανιὴλ ὑπὸ τοῦ Γαβριὴλ ἡ Χριστοῦ παρουσία. εἰ δ' ἔτῳ »δοκεῖ, τὰ ιε΄ ἔτη τὰ Ἑβραϊκὰ πλάνην ἐγγυνᾶν, μετ' ἐκεῖνα εἰς ἡμᾶς ἔτη ι΄ ἐγγὺς (καὶ οὐδὲν ἐν μέσῳ »παράδοξον) δύναται καὶ ἡ μία καὶ ἡμίσεια ἑβδομὰς, ἣν ἐπὶ συντελείᾳ περιλαμβάνεσθαι δεῖν ὑπο»νοοῦμεν, παρηγορεῖν τὸν ἐπιζητούμενον τῶν ιε΄ ἐτῶν καὶ κουφίζειν χρόνον. ὅτι ἀμφιβολικώτερον αἱ προφη»τεῖαι διενηνεγμέναι τυγχάνουσι, δῆλον. ὁπόσον δ' ἐφ' ἡμῖν, ὀρθῶς, οἶμαι, τοῦτο γράφειν ἐδεξάμεθα, »ἐπεὶ καὶ συναιρεῖσθαί πως τῆς ὀπτασίας περικοπὴ δοκεῖ, ἧς ἡ ἀρχὴ, Ἐν ἔτει τρίτῳ τῆς βασιλείας Βαλ»τάσαρ, ἔνθα περὶ τῆς καθαιρέσεως τῆς Περσῶν ἀρχῆς ὑφ' Ἑλλήνων προδηλοῖ, ἣν διὰ τοῦ κριοῦ καὶ τοῦ τράγου »προδηλοῖ. ἡ θυσία, φησὶν, ἡ ἀρθεῖσα, καὶ τὰ ἅγια ἐρημωθήσεται εἰς καταπάτημα ἄπερ Β΄, τῶν ἡμέρας

,, περιγραφήσεται. εἰ γὰρ εἰς μῆνα τὴν ἡμέραν λογισαίμεθα, ὡς ἀλλαχοῦ κατὰ προφητείαν εἰς ἐνιαυτοὺς αἱ
,, ἡμέραι, παραλαμβάνοντες, καὶ ἄλλως ἀλλαχόθι ἀναλύσαντες ὁμοίως τοὺς περὶ τούτου εἰς μῆνας σὺν Ἑ-
,, βραϊκούς, εὑρήσομεν ἂν κ̄ τῆς Ἀρταξέρξου βασιλείας ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Ἱερουσαλὴμ συντελούμενον τὸν χρόνον. ἔτη
,, γὰρ συνάγονται ρξε, καὶ ἐνιαυτὸς εἷς, ἐν ᾧ τὴν πόλιν ἐτείχισε Νεεμίας. σὺν οὖν ρπζ ἐνιαυτοὺς μῆνας εὑ-
,, ρίσκομεν Β, τῶν Ἑβραϊκοὺς τῆς ὀκταετηρίας ἀκολούθως σὺν πρὸς τούτοις ἐμβολίμους τρεῖς μῆνας προσλαμβανούσης.
,, ἀπὸ δὲ Ἀρταξέρξου, ὅθεν ὁ λόγος ἐξῆλθεν οἰκοδομηθῆναι Ἱερουσαλήμ, ο̄ ἑβδομάδες συνελεύσονται. ἰδίᾳ δὲ περὶ
,, τούτων, καὶ ἀκριβέστερον ἐν τοῖς περὶ ἑβδομάδων καὶ τῆσδε τῆς προφητείας ἀπεδείξαμεν. Θαυμάζω δὲ Ἰουδαίων
,, μήπω φασκόντων ἐληλυθέναι τὸν Κύριον, τοὺς δὲ ἀπὸ Μαρκίωνος ὑπὸ τῶν προφητῶν μὴ προηγορεῦσθαι, οὕτω
,, γυμνῶς ὑπ' ὄψιν τῶν γραφῶν δεικνυουσῶν. Καὶ μετ' ὀλίγα. Συνάγονται τοίνυν οἱ χρόνοι ἐπὶ τὴν τοῦ Κυρίου
,, παρουσίαν, ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἔτη Ε,φλα. ἀφ' οὗ χρόνου, ἐπὶ Ὀλυμπιάδα CN, ἔτη ρϟβ, ὡς ἐν
,, τοῖς πρόσθεν ἡμῖν ἀποδέδεικται.

* * *

* Πάντα τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι σωτηρίου πάθους καὶ τῆς ζωοποιοῦ ἀναστάσεως, ἔτη Ε,CλΒ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πιλᾶτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς Καίσαρος εἰκόνας, τὸν λεγόμενον Κορβωνᾶν, ἤτοι ἱερὸν θησαυρόν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησεν, καὶ αὖθις στασιάζειν ἠνάγκασεν. ὁ δὲ αὐτὸς Πιλᾶτος Τιβερίῳ τὰ κατὰ τὸν Σωτῆρα ἀναγαγὼν καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, ἐκίνησεν εἰς ἔρωτα πίστεως. Τιβέριός τε πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολογήσατο περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ἀλλὰ μωρίαν ἡγουμένης τὸ κήρυγμα τοῦ σταυροῦ, ὁ αὐτὸς θάνατον ἐψηφίσατο κατὰ τῶν διωκτῶν τῶν Χριστιανῶν, ὡς Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ.

Φλάκκος Ἀβίλιος τῆς Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐπίτροπος ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται. πολλὰ δὲ τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους κατεπεβούλευσεν.

Σηιανὸς ἔπαρχος Τιβερίου Καίσαρος περὶ τελείας ἀπωλείας τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευσε τῷ Καίσαρι, ὡς Φίλων Ἰουδαῖος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διάγων ἱστορεῖ ἐν τῇ Β τῆς παρ' αὐτῶν πρεσβείας.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν δ Γάϊος Καλιγόλας ἔτη γ, μῆνας ι.

Πόντιος Πιλᾶτος ἐπὶ Γαΐου Καίσαρος ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς, ὥς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι, αὐτοφονευτὴς ἑαυτοῦ ἐγένετο. Γάϊος Καλιγόλας ἔκγονος Τιβερίου πολλοὺς ἀναιρεῖ τῆς γερουσίας ἀνελὼν ὁ αὐτὸς τὰς ἰδίας ἀδελφὰς κατὰ νήσους ἐφυγάδευσεν. ὁ αὐτὸς οὖν ἐν ἐξορίαις ἀνελὼν ὕστερον ὑπὸ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων ἀνῃρέθη. οὗτος καὶ τὸν Ἰούλιον Κᾶνον ἕνα τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων ἀνεῖλεν. περὶ οὗ παράδοξον Ἕλλησιν, ὡς δοκῶ, πέπλασται. ἀπαγόμενος γὰρ πρὸς τὸ θανεῖν ἀταράχως λέγεται τινὶ τῶν ἑταίρων Ἀντιόχῳ τοὔνομα Σελευκεῖ συνεπομένῳ προειπεῖν, ὡς ἐντεύξεται αὐτῷ κατὰ τὴν αὐτὴν νύκτα μετὰ τὴν ἔξοδον, καὶ διαπορήσει τινὶ τῶν σπουδῆς ἀξίων. καὶ ὅτι μετὰ τρεῖς ἡμέρας Ῥέκλος εἷς τῶν ἑταίρων ὑπὸ Γαΐου φονευθήσεται. ἃ καὶ γέγονεν, τοῦ μὲν ἀναιρεθέντος τριταίου, τοῦ δὲ Ἀντιόχου τὴν ἐποψίαν εἰπόντος τῆς νυκτός, ὅτι φανεὶς Ἰούλιος Κᾶνος τὰ περὶ διαμονῆς τῆς ψυχῆς καὶ καθαρωτέρου φωτὸς μετὰ τὴν ἔξοδον διηγήσατο. Ταῦτα Πλούταρχος ὁ Χαιρωνεὺς ἱστορεῖ.

Ἰουδαίων ἀλλόφυλος ἐβασίλευσεν Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς ἔτη ζ.

Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς ἐπὶ Τιβερίου Καίσαρος φρουρηθεὶς διὰ τὰς κατὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατηγορίας, καὶ ἀνεθεὶς τῶν δεσμῶν ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμπεται. Ἡρώδης δὲ ὁ τούτου πατὴρ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἐξορισθεὶς ἐν ἐσχάτῃ πενίᾳ σὺν Ἡρωδιάδι τῇ μοιχαλίδι θνήσκει.

Φλάκκος Ἀβίλιος Αἰγυπτίων ἔπαρχος παντοίαις συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλεν. Γάϊος ἀνδριάντα ἑαυτοῦ Διὸς Ἐπιφανοῦς καλούμενον ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πετρωνίῳ τῷ Συρίας ἐπάρχῳ προσέταξεν. Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάκκῳ, ὅτι πρεσβείαν ὑπὲρ Ἰουδαίων πρὸς Γάϊον ἐποιήσατο. ὑπὲρ ὧν Φλάκκος Ἰουδαίοις ἐπιβουλεύων, εἰκόνων, καὶ ἀνδριάντων, καὶ βωμῶν ἀναθέσει τὰς συναγωγὰς ἐμίανεν. Τότε καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος συνεπιθέμενος ποικίλως Ἰουδαίους ἐκόλασεν. Ἰώσηππος καὶ Φίλων ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἁπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰουδαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαΐῳ ἱερωμένας ἀνατεθῆναι. Τούτοις τοῖς χρόνοις Σίμων μάγος Σαμαρεὺς ἐκ κώμης Γιθθῶν τῆς Σαμαρείας ἀναφανεὶς πολλοὺς ἐξηπάτα σημείοις καὶ τέρασι ψευδέσι.

Τῆς θείας σαρκώσεως ἔτος μ Πέτρος ὁ κορυφαῖος τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρώτην θεμελιώσας ἐκκλησίαν εἰς Ῥώμην ἄπεισι, κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον. ὁ δὲ αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας, καὶ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρῶτος προέστη, ἕως τῆς τελειώσεως αὐτοῦ. Πέτρος τὴν πρώτην καθολικὴν ἐπιστολὴν ἀπὸ Ῥώμης ἀπέστειλεν, ἑπόμενον ἔχων καὶ Μάρκον τὸν εὐαγγελιστήν.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγύπτῳ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ τὸν σωτήριον λόγον εὐηγγελίζετο. τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐχρημάτισεν ἔτη κη.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ε Κλαύδιος ἔτη ιγ.

Ἡ ἐν ταῖς πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπέρασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίου.

Κλαυ-

Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσεν. Κλαύδιος σὺν πολίταις Ῥώμης ἀπογραψάμενος μυριάδας εὗρεν χϞδ, καὶ α. Κλαύδιος Φήλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψεν. Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν ἀλλόφυλος ε, Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης, ἔτη κϛ. Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως Ἰουδαίων τελευτήσαντος, Ἀγρίππας υἱὸς αὐτοῦ ὑπὸ Κλαυδίου τὴν ἀρχὴν ἐγχειρίζεται Ἰουδαίων. οὗτος ὁ Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης ἐν ταῖς πράξεσι καλούμενος, ὁ τὴν ἀργυρέαν ἐσθῆτα περιθέμενος, καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ Καισαρείας καταδεξάμενος ὡς θεὸς εὐφημεῖσθαι, ὑπ' ἀγγέλου πληγεὶς σκωληκόβρωτος ἀποθνήσκει. Ἀγρίππας θεμέλια πηξάμενος τρίτου τείχους τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ φοβηθεὶς Κλαύδιον Καίσαρα, τοῦ ἔργου ἐπαύσατο. Θρᾴκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχρημάτισε, βασιλεύουσα πρίν. Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ ἐφάνη. Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων στάσεως γενομένης ἐν Ἱερουσαλήμ, συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πυλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ὤλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κουμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦντος, καὶ τῆς ὅλης Ἰουδαίας ἡγεμονεύοντος. Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γενομένου μεγάλου, ὁ τοῦ σίτου μόδιος ἓξ διδράχμων ἐπράθη. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐφάνη τὸ ὄρνεον ὁ Φοῖνιξ, καθὼς ἱστοροῦσιν Αἰγύπτιοι, πρὸ χνζ ἐτῶν φανεὶς, ὡς Δέξιππος συμφωνεῖ. Τότε καὶ Λαοδίκεια, καὶ Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας καὶ ἄλλαι πόλεις, Ἀντιόχειά τε κατεσείσθησαν. Ἐπ' αὐτοῦ Φῆλιξ Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν ἐστάλη πολλῶν καὶ ἄλλων Ἰουδαίων ἔθνος ἀπατώντων, ἐν οἷς καὶ Αἰγύπτιος ψευδοπροφήτης ἅμα τρισμυρίοις, μείζοσιν ἐπιχειρῶν πράγμασιν τῇ Φήλικος κατελύθη στρατηγίᾳ. συμφωνεῖ Ἰώσηππος ἐν τούτῳ ταῖς πράξεσι τῶν ἀποστόλων. ἔνθα τῷ θείῳ
„ Παύλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου λέλεκται, Οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας, καὶ ἐξα-
„ γαγὼν εἰς τὴν ἔρημον σὺν τετρακισχιλίους ἄνδρας; Ἐπ' αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὰς
ἀπολογίας πεποίηται. Ἐπ' αὐτοῦ στάσις Ἰουδαίων γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτωνος. καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἔτη κθ.

Κλαύδιος Ῥωμαίων ἔτη ιγ μετὰ Γάϊον ἐβασίλευσεν, φονικὸς ἀνὴρ, θεῖος τοῦ αὐτοῦ Γαΐου, ὃς Κελτοὺς καὶ Βρεττανοὺς ὅπλοις ἀνδρείως ὑπηγάγετο, ὁμοίως καὶ Θρᾷκας, ἀναιρεθέντος αὐτῶν τοῦ βασιλέως Ῥυμιτάλκους ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικός. οὗτος ἐρασθεὶς ἀδελφιδῆς οἰκείας ἐνομοθέτησεν πρῶτος, ὥς φασι, θυγατέρα ἀδελφοῦ ἄγεσθαι. Ἐπὶ τούτου πολλοὶ τῶν ἐν παιδεύσει λόγων Ἑλληνικῶν ἤκμαζον, ὧν ἦν καὶ Ἀπολλώνιος ὁ ἐκ Τυάνων. Ἐπ' αὐτοῦ ὁ κατὰ Ἄγαβον λιμὸς τῆς οἰκουμένης, καὶ ὁ τὴν Ἰουδαίαν ἐπέχων ἰδίως καταλαβών. καθ' ὃν Ἑλένη τοῦ Ἀδιαβηνῶν ἔθνους βασίλισσα σῖτον πολλῶν χρημάτων ἐξ Αἰγύπτου ὠνησαμένη τοῖς ἀποροῦσι διένειμεν, ἧς αἱ στῆλαι διαφανεῖς κατὰ τόπους καὶ προαστείοις φέρονται, ὡς Ἰώσηππος.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ϛ Νέρων ἔτη ιγ.

Νέρων ἀνεῖλεν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀγριππῖναν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφήν. Ἐν Ῥώμῃ σεισμὸς μέγας ἐγένετο. Νέρων ἐπὶ Ῥώμης κιθαρίζων ἐνίκησε. Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνὸς ἔπεσεν. ἐμπρησμοὶ γεγόνασι πολλοὶ ἐν Ῥώμῃ, πόλεις τε τῆς Ἀσίας κατέπεσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις, καὶ Κολοσσαί. Φῆστος διάδοχος Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφθη. ἐφ' οὗ ὁ θεῖος Παῦλος, παρόντος καὶ Ἀγρίππα τοῦ βασιλέως, Ἰουδαίοις ἀπολογησάμενος δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται. Ἀλβῖνον Κέστιος Φλῶρος διεδέξατο. Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Κεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὓς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν ἐξέπεμψε στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀνακτησάμενον. Νέρων σὺν τοῖς θείοις ἀποστόλοις Πέτρον καὶ Παῦλον ἀνελὼν, πολλούς τε Χριστιανῶν διαφθείρας, καὶ πλείονας διώξας, ἐπὶ τούτοις κιθαρῳδίαις καὶ τραγῳδίαις κατά τε Ῥώμην καὶ τὴν Ἑλλάδα πομπεύων Ἰσθμίοις, καὶ Πυθίοις, καὶ Ἰλίοις, καὶ Ἀκτίοις ἐστεφανοῦτο κήρυξιν ἅρματι πωλικῷ, καὶ τῷ τελείῳ, καὶ δεκαπώλῳ, μεταθέμενος καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα κατὰ σκηνῆς αἰσχρῶς ἑαυτὸν ὑπεδείκνυ. Τότε καὶ τὸν Ἰσθμὸν ἐβουλήθη διορύξαι πρὸς τὸ γενέσθαι νῆσον τὴν Πελοπόννησον. ἐπὶ πᾶσιν ἀδικήμασιν αὐτοῦ καὶ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἐνεδείξατο διωγμὸν, ἡνίκα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θεσπέσιοι Ἀπόστολοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες κατεστέφθησαν ἀγῶνι.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας α ἐπίσκοπος μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον Λῖνος ἔτη ιη.

Νέρωνος τὸν βίον αἰσχρῶς καταλύσαντος, Οὐεσπασιανὸς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν Ἰουδαίαν βασιλεὺς Ῥωμαίων ἀνηγορεύθη. Μετὰ Νέρωνα Γάλβας ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, Οὐιτέλλιος ἐν Γερμανίᾳ, Ὄθων ἐπὶ Ῥώμης. ἕκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῆς ἀρχῆς. Γάλβας ἐβασίλευσεν μῆνας ζ, καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Οὐιτέλλιος βασιλεύσας μῆνας ι ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ Ῥώμης. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ϛ ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ζ Οὐεσπασιανὸς ἔτη ι.

Τίτος Ἰουδαίους πολιορκήσας, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασκάψας ξ μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσε. Φησὶ καὶ Ἰώσηππος λιμῷ καὶ μαχαίρᾳ ρι μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας τρεῖς μυριάδας διαπεπρᾶσθαι αἰχμαλώτων, αἴτιον δὲ τοῦ τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τὴν πόλιν εὑρεθῆναι φησὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, ἐν ᾗ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνεληλυθότες ὡς ἐν εἱρκτῇ συνεκλείσθησαν. ἔδει γὰρ ἐν ἡμέραις τοῦ πάσχα ἐπιβεβουλευκότας τῷ σωτῆρι ἡμῶν * παθεῖν. Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἅλωσιν πάντας τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προσέταξε, ὡς μὴ περιλειφθῆναί τινα παρὰ Ἰουδαίοις τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς. καὶ ὡς ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίοις συμβῆναι διωγμὸν πάλιν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Τίτος ἐν δευτέρῳ ἔτει καταλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ, πᾶσαν ἐνέπρησε, καὶ ἠφάνισε, καθὼς εἴρηται, καὶ τὸν ναὸν ,, ἐνέπρησε κατὰ τὴν τοῦ Κυρίου προαγόρευσιν. Εἰπόντων γὰρ τῶν μαθητῶν περὶ τοῦ ἱεροῦ, ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ,, ἀναθήμασι κεκόσμηται, ἔφη, ταῦτα πάντα, ἃ θεωρεῖτε, ἐλεύσονται ἡμέραι, ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται λίθος ,, ἐπὶ λίθον, ὃς οὐ καταλυθήσεται. ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην τὴν Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ στρατοπέδων, τότε γνῶτε ὅτι ,, ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις. ἔσται ,, γὰρ ἀνάγκη μεγάλη καὶ ὀργὴ τῷ λαῷ τούτῳ. καὶ πεσοῦνται ἐν στόματι ῥομφαίας, καὶ αἰχμαλωτισθήσονται εἰς ,, πάντα τὰ ἔθνη. καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη ὑπὸ ἐθνῶν, ἄχρι πληρωθῶσι καιροὶ ἐθνῶν. καὶ ἔσται θλίψις ,, τοιαύτη, οἵα οὐ γέγονε πώποτε, οὐδ' οὐ μὴ ἔσται. Ταῦτα δὲ πάντα πεπόνθεσιν οἱ ἐχθροὶ τῆς ζωῆς αὐτῶν Ἰουδαῖοι κυκλωθέντες ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, ὡς ἀπωσάμενοι Χριστὸν τὸν Βασιλέα τοῦ παντὸς, καὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων Βασιλείαν δυσσεβῶς ἐπισπασάμενοι, κράξαντες, Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα, καὶ, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν. διὸ καὶ μέχρι τῆς συντελείας τὴν εἰς τὰ ἔθνη παντελῆ διασπορὰν καὶ ταλαιπωρίαν ἔχουσιν αὐτοί τε καὶ τὰ τέκνα, καθάπερ τινὲς δραπέται μαστιγίαι, μηδὲν τῶν νομίμων ἐπιτελεῖν δυνάμενοι. Ὑποφόρους γὰρ ἔχοντες αὐτοὺς Ῥωμαῖοι οὐκ ἐῶσι τοῖς ἰδίοις κεχρῆσθαι δικαιώμασιν, ἐπειδήπερ ἑκουσίως ἐπεσπάσαντο ,, τὴν δουλείαν εἰπόντες, Οὐκ ἔχομεν Βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα. Καὶ, Ἐὰν μὴ ἀποκτείνωμεν τὸν Χριστὸν, πάν- ,, τες εἰς αὐτὸν πιστεύσουσι. καὶ, Ἐλεύσονται οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ ἀροῦσιν ἡμῶν τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος. οἵγε καὶ ἄκοντες ἐπροφήτευσαν. Καὶ γὰρ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τὰ ἔθνη, καὶ αὐτοὶ τὴν ἐξουσίαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἀφῃρέθησαν, καὶ τὴν λατρείαν. κεκωλυμένοι δέ εἰσι καὶ ἀναφέρειν ὡς θέλουσι, καὶ θύειν ὅτε βούλονται. διὸ καὶ ἐπικατάρατοί εἰσι, μὴ δυνάμενοι ποιεῖν τὰ διατεταγμένα. ἐπικατάρατος γάρ, φησι, πᾶς, ὃς οὐκ ἐμμένει πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. ἀδύνατον δέ ἐστιν ἐν διασπορᾷ μεταξὺ ἔθνους ὄντας πάντας ἐπιτελεῖν αὐτοὺς τὰ τοῦ νόμου καὶ τὴν λατρείαν ἐν ἑνὶ τόπῳ περιγεγραμμένην, ὡς ἐν λόγῳ Κυρίου Μωσῆς διετάξατο.

Μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἅλωσιν, Συμεὼν ὁ τοῦ Κλεόπα τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων διαδέχεται. Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπετώλιον ἐμπρησθὲν ἀνῳκοδόμησεν. ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις. ὁ Κολοσσὸς ἀνεστάθη μῆκος ποδῶν ρκζ' ἐκ χαλκοῦ. λοιμὸς κατὰ τὴν Ῥώμην μέγας, ὡς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ μυρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας. Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπόθησαν. Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας πέμψας τελευτᾷ νόσῳ.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἔτη λ. Τὰ ὑπόλοιπα Ἀγρίππου τοῦ Ἰουδαίων Βασιλέως. Ἕως τοῦ μικροῦ τούτου Ἀγρίππα ἡ ὑπὸ ἀλλοφύλων Βασιλεία τῶν Ἰουδαίων κατηργήθη διαρκέσασα ϛ ἔτη οὕτως. Ἡρώδης πρῶτος ὁ τὰ νήπια ἀνελὼν ἐν Βηθλεὲμ ἔτη λζ. Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ. Ἡρώδης ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη κδ. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς Ἡρώδου ὁ σκωληκόβρωτος ἔτη ζ. Ἀγρίππας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος ἔτη κγ. Ὁμοῦ ἔτη ϛ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν η' Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ ἔτη β.

Τῆς συγκλήτου πρεσβευσαμένης, ὥς τινες, Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη δευτέρῳ τῆς Βασιλείας αὐτοῦ ἔτει. καὶ παραχρῆμα θνήσκει θεηλάτως. ὡς δὲ Ἕλληνες ἱστοροῦσιν, φαρμάκῳ Δομετιανὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ ἀδελφὸς ἐρῶν τῆς μοναρχίας. Ἐπ' αὐτοῦ ὁ μέγας κατὰ τὴν Ῥώμην ἐμπρησμός. ἐπ' αὐτοῦ καὶ τὸ Βέσβιον ὄρος κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε τοσοῦτον, ὡς καταφλέξαι τὴν περικειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσιν.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν θ' Δομετιανὸς Τίτου ἀδελφὸς ἔτη ιε.

Δομετιανὸς εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης. τότε καὶ ἄξυλον ναὸν ᾠκοδόμησε, καὶ εὐνουχίζειν ἄνδρας ἐκώλυσεν. Σεβαστὴν ἀνηγόρευσεν τὴν ἰδίαν ἀδελφὴν [γυναῖκα] οὗτος μαθηματικοὺς δεύτερον ἀπήλασεν καὶ φιλοσόφους τῆς Ῥώμης. Τῆς Ἑστίας τρεῖς παρθένοι ἱέρειαι κατεδικάσθησαν ἁλοῦσαι φθορᾶς. Καὶ αὖθις Κορνηλία ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων ἱέρεια ζῶσα κατωρύγη, φθορᾷ περιπεσοῦσα. ἐπὶ αὐτοῦ Δάκες, καὶ Νασαμῶνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίοις διεφθάρησαν. Δομετιανὸς ἐθριάμβευσεν κατὰ τῶν Δακῶν, καὶ Γερμανῶν. ὁ αὐτὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον φυτεύεσθαι ἐκώλυσεν, πολλούς τε τῶν εὐπατριδῶν ἀνεῖλεν. Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεθῆναι προσέταξεν, ἵνα μή τις Ἰουδαίων βασιλικοῦ γένους ἀπολαφθῇ. οὗτος μετὰ Νέρωνα δεύτερος Χριστιανοὺς ἐδίωξεν, καὶ Ἰωάννην τὸν θεολόγον ἀπόστολον ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ περιώρισεν, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑώρακεν, ὡς ὁ ἅγιος Εἰρηναῖός φησι. πολλοὶ δὲ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν κατὰ Δομετιανὸν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ, ἐν οἷς καὶ Φλαυΐα Δομετίλλα ἐξαδελφὴ Κλήμεντος Φλαυΐου ὑπατικοῦ ὡς Χριστιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται. Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γ' γέγονεν μετὰ Πέτρον τὸν κορυφαῖον Ἀνέκλητος ἔτη β. Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας δ' Κλήμης ἔτη θ. Ῥώμης ε' ἐπίσκοπος Εὐάρεστος. Ἐν Ῥώμῃ θεοσημεῖαι πολλαί, καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης γεγόνασι. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος Ἀβίλιος ἔτη ιγ. Ἱεροσολύμων γ' ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη ζ. Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καὶ Εὐφράτης ὁ φιλόσοφος ἤκμαζον. Δομετιανοῦ αἱ τιμαὶ καθῃρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ ἀδίκως ἀπελαθέντες ἐπανῆλθον. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπέλαβον τὰς οὐσίας.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ι' Νερούας ἔτος α.

Νερούας

Νερβᾶς πρᾴως καὶ σοφῶς βασιλεύσας νόσῳ τελευτᾷ ἐν κήποις Σαλλουστίοις.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ια Τραϊανὸς ἔτη ιθ.

Ἰοῦστος Τιβεριεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ Πλίνιον Σεκοῦνδον ἡγούμενον ἐπαρχίας πλήθη Χριστιανῶν καταγνόντα θανάτῳ, περὶ ὧν ἀπορῶν τί πράξῃ, κοινοῦται Τραϊανῷ, μηδὲν ἄξιον θανάτου πράττειν αὐτοὺς, πλὴν τοῦ μὴ θύειν εἰδώλοις, καὶ ὅτι Χριστὸν, ὡς θεὸν, ἕωθεν ὑμνοῦσιν ἀνιστάμενοι, πάντων κακῶν ἀπεχόμενοι. πρὸς ὃν ἀντέγραψε Τραϊανὸς μὴ ἐκζητεῖσθαι Χριστιανούς. Τραϊανὸς Δάκας καὶ Σκύθας ὑποτάξας κατὰ τούτων ἐθριάμβευσεν ἐπαρχίαν ποιήσας τὴν Δακίαν. Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσῆ οἰκία. Ἀσίας δ' πόλεις κατεπτώθησαν, Ἐλαία, Μυρίνα, Καλήνη, καὶ Κύμη, Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία καὶ Ὄριτος. τὸ Πάνθεον ὑπὸ κεραυνοῦ διεφθάρη. Γαλατείας γ πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν. Ῥώμης ἐπίσκοπος ε Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος β Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐπὶ Τραϊανοῦ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ κατεστέφθη μαρτυρίῳ. Ἀλεξανδρείας δ ἐπίσκοπος Κέρδων ἔτη ι. ἔτος ἐπὶ Τραϊανοῦ ἐμαρτύρησεν ἐν τῷ κατ' αὐτὸν διωγμῷ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος γ Ἰοῦστος ἔτη ϛ. Ἰωάννην τὸν θεολόγον Εἰρηναῖος καὶ ἄλλοι ἱστοροῦσι παραμεῖναι τῷ βίῳ ἕως τῶν χρόνων Τραϊανοῦ. μεθ' ὃν Παππίας Ἱεροπολίτης, καὶ Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος ἀκροαταὶ αὐτοῦ ἐγνωρίζοντο. Ἱεροσολύμων ε ἐπίσκοπος Τωβίας ἔτη δ. Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην, καὶ Κυρήνην, Αἴγυπτον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας Ἕλληνας διεφθάρησαν. Ἀντιόχεια κατεπτώθη παρόντος Τραϊανοῦ, Τραϊανὸς Λυσίᾳ Κυήτῳ τῆς Μεσοποταμίας ἐξᾶραι τοὺς στασιαστὰς ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας Ἰουδαίων ἀνελὼν ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται. Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἕλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν. Τραϊανὸς νόσῳ τελευτᾷ ἐν Σελινοῦντι, κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκίᾳ τῆς Ἰσαυρίας, δυσεντερίᾳ. Τραϊανὸν ἡ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσατο. Ῥώμης ἐπίσκοπος ζ γέγονε Ξύστος ἔτη ι. Ἀλεξανδρείας ε ἐπίσκοπος Πρῖμος ἔτη ιβ. Ἱεροσολύμων ϛ ἐπίσκοπος Βενιαμὶν ἔτη β. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος ζ Ἰωάννης ἔτη β. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος η Ματθαῖος ἔτη β.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιβ Ἀδριανὸς Αἴλιος ἔτη κα.

Κοδρᾶτος ὁ ἱερὸς τῶν ἀποστόλων ἀκουστὴς Αἰλίῳ Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν. τούτῳ καὶ Ἀριστείδης Ἀθηναῖος φιλόσοφος ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀπολογίαν τῷ αὐτοκράτορι προσεφώνησεν Ἀδριανῷ. ἅπερ δεξάμενος ὁ Καῖσαρ σὺν τοῖς παρὰ Σερενίου λαμπροτάτου ἡγουμένου, ὡς ἄδικον εἴη κτείνειν γεγραμμένους Χριστιανοὺς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων, γράφει Μινουκίῳ Φουνδανῷ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας μηδένα κτείνειν ἄνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας. Ἀδριανὸς Ἰουδαίους κατὰ Ἀλεξανδρέων στασιάζοντας ἐκόλασεν. Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων ἀνηκούσας τῷ δημοσίῳ λόγῳ περιέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας. ὁ αὐτὸς Ῥωμαίοις φόρους πολλοὺς ἐχαρίσατο. ὁ αὐτὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπτωθεῖσαν καὶ Νίκαιαν πόλεις Βιθυνίας χρήμασιν ἀνεστήσατο. ὁ αὐτὸς Ἀθηναίοις ἀξιώσασιν ἐκ τῶν Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους ἐπισυνέταξεν, χειμάσας εἰς Ἀθήνας, καὶ μυηθεὶς τὰ Ἐλευσίνια, καὶ γεφυρώσας Ἐλευσῖνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισσοῦ ποταμοῦ. Πλούταρχος Χαιρωνεὺς φιλόσοφος ἐπιτροπεύειν Ἑλλάδος ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος κατετάχθη γηραιός. Σέξτος φιλόσοφος καὶ Ἀγαθόβουλος καὶ Οἰνόμαος ἐγνωρίζετο. Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν. Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην καὶ Αἴγυπτον διεφθάρησαν πολέμῳ. ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐρημωθεῖσαν Ἀδριανὸς ἔπεμψεν. Ἀδριανὸς πατὴρ πατρίδος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστὴ ἀνηγορεύθησαν. Ῥώμης ἐπίσκοπος η Τελέσφορος ἔτη ι. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος δ Κορνήλιος ἔτη ιγ. Ἀλεξανδρείας ϛ ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη ι. Νικόπολις καὶ Καισάρεια σεισμῷ κατεπτώθησαν. Ἱεροσολύμων ια ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἔτη δ. Ἱεροσολύμων ιβ ἐπίσκοπος Λευὶς ἔτη δ. Ἀδριανὸς παραχειμάζων ἐν Ἀθήναις μυεῖται τὰ Ἐλευσίνια, ἔνθα καὶ ἦξεν ἀγῶνα, ἐπισκευάσας πολλὰ τῷ τόπῳ, καὶ βιβλιοθήκας συστησάμενος. Ἀδριανὸς Ἰουδαίων ἀποστάντων στράτευμα ἐξέπεμψεν καταδραμόντων τὴν Ἰουδαίαν ἀπὸ Αἰγύπτου καὶ Λιβύης μετὰ πολλοὺς πολέμους. ἡγεῖτο δὲ τότε Τίνιος Ῥοῦφος ὁ καὶ πολεμήσας Ἰουδαίους. τῆς Ἰουδαίων ἀποστάσεως Χοχεβᾶς τις ὁμογενὴς ἡγεῖτο, ὃς ἑρμηνεύεται ἀστήρ. οὗτος Χριστιανοὺς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ῥωμαίων συμμαχεῖν. Ἰουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν. καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρας ἔσχεν, ἁλόντων Ἱεροσολύμων τὸ ἔσχατον, ὡς μήτε λίθον ἐπὶ λίθον ἀφεθῆναι κατὰ τὴν θείαν φάσιν. ἔνθεν οὖν εἴργονται παντελῶς τῆς πόλεως ἐπιμένειν προστάξει θεοῦ, καὶ Ῥωμαίων κράτει, διαπαρέντες κατὰ παντὸς ἔθνους. Ἀδριανὸς ὕδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαΐαις τῆς Ἰταλίας.

Ῥώμης ἐπίσκοπος θ Ὑγινὸς ἔτη δ. Ἀντιοχείας ε ἐπίσκοπος Ἔρως ἔτη κϛ. Ἀλεξανδρείας ζ ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη ιγ. Ἱεροσολύμων ιγ ἐπίσκοπος Ἐφραὶμ ἔτη β.

Φαβωρῖνος καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο. Ἡρώδης ῥήτωρ Ἀθηναῖος. Μάρκος ῥήτωρ Βυζάντιος.

Ἱεροσολύμων ιε ἐπίσκοπος Ἰούδας ἔτη β. καθ' ὃν ἐπὶ Ἀδριανοῦ τελεία καὶ ἐσχάτη γέγονεν τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ἔθνους Ἰουδαίων ἅλωσις. λοιπὸν πρῶτος ἐξ ἐθνῶν ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων Μάρκος ἔτη η. Ἱεροσολύμων ιϛ ἐπίσκοπος Μάρκος.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιγ Τίτος Ἀντωνῖνος ὁ ἐπικληθεὶς Εὐσεβὴς σὺν τοῖς παισὶν Αὐρηλίῳ καὶ Λουκίῳ ἔτη κγ.

Ἀντωνῖνος πατὴρ πατρίδος προσηγορεύθη. Ἰουστῖνος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ἐπέδωκεν. Ῥώμης ἐπίσκοπος ι Πίος ἔτη ιε. Κατὰ τοὺς χρόνους Ὑγίνου καὶ Πίου τῶν ἐπισκόπων Ῥώμης, ἕως Ἀνικήτου, Οὐαλεντινιανὸς καὶ Κέρδων ἀρχηγοὶ τῆς Μαρκίωνος αἱρέσεως ἐπὶ Ῥώμης ἐγνωρίζοντο. Μεσομήδης Κρὴς ποιητὴς νόμων κιθαρῳδικῶν ἐγνωρίζετο. Καὶ Ταῦρος Πλατωνικὸς Βηρύτιος. Ἀρριανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς στρατηγὸς ἐγνωρίζετο, Ἐπίκτητος, καὶ Εὐφράτης, καὶ Περεγρῖνος ὁ ἑαυτὸν ἐμπρήσας κατὰ μίμησιν Καλανοῦ Βραχμᾶνος τοῦ κατ' Ἀλέξανδρον Μακεδόνα γυμνοσοφιστοῦ, Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος Στωϊκὸς Χαλκηδόνιος, Βασιλείδης Σκυθοπολίτης. οὗτοι καὶ διδάσκαλοι Οὐήρου Καίσαρος γεγόνασι. Κρίσκης Κυνικὸς φιλόσοφος Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θείῳ φιλοσόφῳ τὸν μαρτυρικὸν συνεσκεύασε θάνατον, ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ λιχνότητα κυνικήν.

Ἀλεξανδρείας ζ ἐπίσκοπος Εὐμένης ἔτη .... Ἀλεξανδρείας η ἐπίσκοπος Μαρκιανὸς ἔτη ι. Ἱεροσολύμων ιε Μάρκος ἔτη η. Ἱεροσολύμων ιζ ἐπίσκοπος Κασσιανὸς ἔτη ε. Ῥώμης ἐπίσκοπος ια Ἀνίκητος ἔτη ια. ἐπὶ τούτου Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ πολλοὺς ἐξ αἱρέσεων μετήγαγεν. Ἀλεξανδρείας θ ἐπίσκοπος Κελαδίων ἔτη ιδ. Ἱεροσολύμων ιη ἐπίσκοπος Πούπλιος ἔτη ε. Ἱεροσολύμων ιθ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη δ. Ἱεροσολύμων κ ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη β.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιδ Μάρκος Αὐρήλιος, ὁ καὶ Οὐῆρος, Λούκιός τε Αὐρήλιος, ὁ καὶ Κόμοδος ἔτη ιθ.

Λούκιος Καῖσαρ ἱερουργῶν ἐν Ἀθήναις εἶδεν πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὴν κατ' οὐρανοῦ φαινόμενον. Λούκιος Καῖσαρ Πάρθους ὑποτάξας κατ' αὐτῶν ἐθριάμβευσεν. Οὐολόγεσος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμεν. Περεγρῖνος ὁ φιλόσοφος ἐν Πανηγύρει πυρὰν ἅψας ἑαυτὸν ἐνέπρησεν μιμούμενος Καλανὸν Βραχμᾶνον κατ' Ἀλέξανδρον γυμνοσοφιστήν. Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη, διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γενομένου. πολλοὶ δὲ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγέγραπται εἰς μνήμην τοῖς μετέπειτα. Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς, καὶ Σαυρομάτας, καὶ Δάκας, καὶ Κουάδους κατεπάλαισαν. λοιμώδης τε νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασεν. Λούκιος αὐτοκράτωρ ἐνάτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει ἐτελεύτησεν. Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἱερὸς ἀνὴρ ἤκμαζεν, καὶ Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας, ὃς καὶ βίβλον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν. Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἱερὸς ἀνὴρ ἐγνωρίζετο. Ὀππιανὸς ἁλιευτικῶν ποιητὴς ἤκμαζεν Κίλιξ τῷ γένει. Ταῖς Χριστιανῶν εὐχαῖς ὁ Ῥωμαίων στρατὸς δίψῃ διαφθείρεσθαι μέλλων ἐν Κουάδοις περιεσώζετο, θεοῦ ὕσαντος, καὶ τοὺς πολεμίους Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας σκηπτῷ διαφθείραντος, ὡς καὶ αὐτὸς Ἀντωνῖνος ἐπιστέλλων μαρτυρεῖ. Περτίναξ ἡγεῖτο τοῦ στρατοῦ. ἐφ' οὗ Πολύκαρπος ἐν Ῥώμῃ.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιβ Σωτήριχος ἔτη θ. Ἀντιοχείας ς ἐπίσκοπος Θεόφιλος ἔτη ιγ. Θεοφίλου τούτου συγγράμματα εἰσὶ καὶ φέρονται. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ι Ἀγριππῖνος ἔτη ιβ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος κγ Γάϊος ἔτη γ. Ἱεροσολύμων κδ ἐπίσκοπος Ἰουλιανὸς ἔτη δ. ἡ κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητεία. Ἡρωδιανὸς γραμματικὸς ἄριστος ἤκμαζεν. Γαληνὸς ἰατρὸς ἄριστος ἤκμασεν τῷ γένει Περγαμηνὸς δ Αὐρηλίου Ἀντωνίνου καὶ τοῦ Οὐήρου. Ἰουλιανὸς νομοθέτης ἐν Ῥώμῃ, καὶ Φρόντων ὁ ῥήτωρ. Ἀριστείδης Σμυρναῖος σοφιστής. Νικόστρατος Νικαεύς. Ὀππιανὸς Κίλιξ ποιητὴς ἁλιευτικῶν. Σέξτος ἀδελφιδοῦς Πλουτάρχου τοῦ Χαιρωνέως φιλοσόφου. Ἀττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος. Ἀντωνῖνος κοινωνὸν τῆς βασιλείας Κόμοδον ἴδιον παῖδα ἀνέδειξεν. ὁ αὐτὸς κατὰ τῶν πολεμίων σὺν αὐτῷ ἐθριάμβευσεν. Ἀντωνῖνος καὶ Κόμοδος οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θέας παντοίας παρέχοντες, τά τε δημόσια τέλη ἀνῆκαν, καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀγορᾶς κατέφλεξαν. νόμους καὶ διατάξεις εὖ συντεθέντες ἀνενεώσαντο. Ἀντωνῖνος ἐν Παννονίαις, ὡς δέ τινες ἄλλοι, ἐν Σπανίαις, νόσῳ τελευτᾷ.

Ῥώμης ιγ ἐπίσκοπος Ἐλεύθεριος ἔτη ε. Ἀντιοχείας ζ ἐπίσκοπος Μάξιμος ἔτη ιγ. Ἱεροσολύμων κε ἐπίσκοπος Ἡλίας ἔτη δ. Ἱεροσολύμων κς ἐπίσκοπος Ἀππίων, οἱ δὲ Καπίτων, ἔτη δ.

Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ κατεπτώθη. καὶ πρὸς ἀνοικοδομὴν ἀνείθη τῶν φόρων ἔτη ι.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιε Κόμοδος ἔτη ιγ.

Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστὸς ἀνερρήθη. ὁ αὐτὸς κατὰ Γερμανῶν ἐθριάμβευσεν. Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδούνων πόλεως Γαλλίας θείοις λόγοις καὶ πράξεσι διέλαμπεν. τὸ Σεραπεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη. Τὰς ἐν τῷ Καπετωλίῳ βιβλιοθήκας καὶ ἄλλα τούτου μέρη σκηπτὸς κατέφλεξεν. τῷ ἡλιακῷ Κολοσσῷ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμοδος τὴν ἑαυτοῦ ἔστησεν. Ἐμπρησμὸς μέγας τὸ Παλάτιον Ῥώμης, καὶ τὴν οἰκίαν τῶν Παρθένων, καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐνέπρησεν. Κόμοδος τοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνελὼν, ἐν οἷς καὶ Ἰουλιανὸν νομοθέτην, καὶ Ἀντώνιον ἴδιον ἀδελφιδοῦν, ὑπὸ Ναρκίσσου τινὸς ἱπποδάμαστοῦ βασιλέως διαφθείρεται ἐν τοῖς βασιλείοις.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιδ Βίκτωρ ἔτη ιβ.
Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ζ Μάξιμος ἔτη ....

Ἀντιο-

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος η Σεραπίων	ἔτη κε.
Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ι Ἀγριππῖνος	ἔτη ιβ.
Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ια Ἰουλιανὸς	ἔτη ι.
Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιβ Δημήτριος	ἔτη μγ.
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος κζ Μάξιμος	ἔτη δ.
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος κη Ἀντωνῖνος	ἔτη ε.
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος κθ Οὐάλης	ἔτη γ.
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λ Νάρκισσος	ἔτη δ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιϛ Ἕλβιος Περτίναξ	μῆνας ϛ

Περτίναξ ὑπὸ τῆς συγκλήτου .... Καὶ ἄριστος ἀνὴρ σφόδρα τῶν στρατιωτικῶν προνοῶν ὑπὸ στρατιωτῶν ἀναιρεῖται διὰ τοῦτο, βασιλεύσας μῆνας ϛ, κατὰ δὲ ἄλλους οὐδὲ τρεῖς ὅλους. Μεθ' ὃν βασιλεύσας Ἰουλιανὸς ὁ κληθεὶς Δίδιος [διὰ τὸ χρήμασι τὴν βασιλείαν ὠνήσασθαι] καθαιρεῖται τῆς ἀρχῆς μετὰ δύο μῆνας ὑπὸ τῶν φίλων Σεβήρου.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιζ Σεύηρος	ἔτη ιη.

Σεύηρος βασιλεύσας εὐθὺς τοὺς Περτίνακος φονευτὰς ἀνεῖλεν. Κλήμης ὁ στρωματεὺς πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἄριστος διδάσκαλος ἐν τῇ καθ' Χριστὸν φιλοσοφίᾳ συντάττων διέλαμπεν. Πάνταινος φιλόσοφος ἀπὸ Στωϊκῶν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ διέπρεπεν. Ἀφρικανὸς ἱστορικὸς Χριστιανὸς ἤκμαζεν. Λεωνίδης Ὠριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησεν. Διωγμοῦ γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Μουσιανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Ὠριγένης ἐγνωρίζετο. Νίγερα στρατηγὸν ἐπαναστάντα τοῖς πράγμασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον χειρωσάμενον ..... Νικαίας μητροπόλεως Βιθυνίας Περσικὴν δύναμιν ἀθροίσαντα, καὶ Βουλόγασον τῶν Περσῶν βασιλέα, καὶ ἄλλους βαρβάρους ὁ Σεύηρος ἀναιρεῖ διὰ τῶν ἑαυτοῦ στρατηγῶν. τό, τε Βυζάντιον ἀναλαμβάνει πολιορκίᾳ, διαφθείρας τοὺς Νίγερος συνδρόμους. Σεύηρος πρὸς Οὐολόγασον καὶ Πέρσας πολεμήσας φυγάδα τοῦτον τρεψάμενος κατέστησε. τήν τε Νίσιβιν ἀναλαμβάνει πάλιν προδοθεῖσαν Πέρσαις.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιε Ζεφυρῖνος	ἔτη ιβ.
Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος θ Σεραπίων	ἔτη ....
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λ Νάρκισσος	ἔτη δ.
Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λα Δολιχιανὸς	ἔτη ιβ.

Σεύηρος Οὐιλιγίασου Περσῶν βασιλέως φυγόντος τὴν Νίσιβιν καὶ ἄλλας πόλεις Πέρσαις προδοθείσας. Ῥωμαίοις δὲ πρότερον ἀνηκούσας περιεσώσατο. Σεύηρος Ἀδιαβηνοὺς καὶ Ἄραβας συμμαχήσαντας τῷ Νίγερι καθυπέταξεν. ὁ αὐτὸς Κολχικὴν παρεστήσατο. Σεύηρος εἰς Ῥώμην ἐλθὼν Ἀλβῖνον τυραννήσαντα κατὰ Λουγδούνων πόλιν ἀνεῖλεν. Σεύηρος εἰς Βρεττανίαν ἐλθὼν νόσῳ πολεμίᾳ τελευτᾷ, ἤγουν ἐπιληψίᾳ. Ῥώμης ἐπίσκοπος ιε Ζεφυρῖνος ἔτη ιβ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος Σεραπίων ἔτη ... Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιβ Δημήτριος ἔτη ... Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λα Δολιχιανός. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λα Δῖος ἔτη η.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιη Ἀντωνῖνος ὁ ἐπικληθεὶς Καράκαλλος υἱὸς Σεβήρου	ἔτη ζ.

Σὺν ἀδελφῷ Γέτᾳ, ὃν καὶ ἀνεῖλεν φονικώτερος γεγονὼς Κομόδου, καὶ πολλοὺς ἀνελὼν ἀδίκως. οὗτος ἐλθὼν εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸ ταύτης ἐπίσημον σὺν πολλῷ πλήθει διέφθειρεν διὰ στάσιν δημοτικήν, ἀκόρεστος ὢν αἱμάτων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀρταβάνῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ πολεμεῖν δοκιμάσας ἀναιρεῖται δόλῳ πρὸς Καρραις καὶ Ἐδέσσῃ. πόλεις δὲ αὗται τῆς Ὀσροηνῆς.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιθ Μακρῖνος	ἔτος α.

Ὡς ἄλλοι μῆνας ϛ. ἐσφάγη ἐν Ἀρχελαΐδι. Κιρκησίοις Ἡφαιστείοις ἐκάη τὸ ἀμφιθέατρον ἐν Ῥώμῃ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιθ Ἀσκληπιάδης ἔτη θ. Ἱεροσολύμων λγ ἐπίσκοπος Γερμανίων ἔτη δ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κ Ἀντωνῖνος Αὐρήλιος Ἐλεαγαβαλος	ἔτη δ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κα Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας υἱός, ἀδελφιδοῦς αὐτοῦ ἐν Ἀρκαῖς γῆς παραλίου τεχθεὶς Φοινίκης, ὑπαγόμενος Οὐλπιανοῦ τοῦ νομοθέτου τῇ γνώμῃ σφόδρα τῆς στρατιωτικῆς ἀταξίας ἀντεχόμενος. Διὸ καὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἀνῃρέθη, τοῦ βασιλέως ἐρῶντος, ὑπὸ στρατιωτῶν. Οὐράνιος δ' ἔτι ἐν Ἐδέσσῃ τῆς Ὀσροηνῆς αὐτοκράτωρ ἀναγορευθεὶς, καὶ κατὰ Ἀλεξάνδρου τυραννήσας διεφθάρη, ὑπ' αὐτοῦ, ἡνίκα καὶ Πέρσας καταδραμόντας Καππαδοκίαν καὶ Νίσιβιν πολιορκοῦντας Ἀλέξανδρος ἐξώθησεν. Ἀλλὰ [εἰς Ῥώμην] ἐπανελθὼν ἀναιρεῖται σὺν τῇ μητρὶ ὑπὸ στρατιωτικοῦ θορύβου.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιϛ Κάλλιστος ἔτη η. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος θ Ἀσκληπιάδης ἔτη θ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λδ Ναρκιανὸς ἔτη ε.

Ἱππόλυτος ἱερὸς φιλόσοφος ἐπίσκοπος Πόρτου τοῦ κατὰ τὴν Ῥώμην σφόδρα διαπρεπῶς ἤνθει ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ πλεῖστα ψυχωφελῆ συντάττων ὑπομνήματα. Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας υἱὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν Οὐρανίου τοῦ τυράννου καὶ τὴν κατὰ Περσῶν εὐδοκίμησιν ἐπανελθὼν [ἐν Ῥώμῃ] ἀναιρεῖται σὺν μητρὶ Μαμμαίᾳ ἐν Μογουντιακῷ, στρατιωτικῆς ἐπαναστάσεως.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιζ Οὐρβανὸς ἔτη ζ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ι Φίλιστος, ἢ Φίλιππος, ἔτη η. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ια Ζέβεννος ἔτη ϛ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λε πάλιν Νάρκισσος ἔτη ι.

Ἐμμαοῦς ἡ ἐν Παλαιστίνῃ κώμη, περὶ ἧς φέρεται ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, Νικόπολις ἐτιμήθη καλεῖσθαι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ αὐτοκράτορος, Ἀφρικανοῦ πρεσβευσαμένου τοῦ τὰς ἱστορίας ἐν πενταβίβλῳ συγγραψαμένου. Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον τῶν Κεστῶν ἐπιγεγραμμένην πραγματείαν ἰατρικῶν καὶ φυσικῶν, καὶ γεωργικῶν, καὶ χυμικῶν περιέχουσαν δυνάμεις Ἀλεξάνδρῳ τούτῳ προσφωνεῖ. Ἀφρικανὸς Αὔγαρον φησὶν ἱερὸν ἄνδρα τοῦ πρώην Αὐγάρου ὁμώνυμον βασιλέως Ἐδέσσης.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κβ Μαξιμῖνος ἔτη γ.

Μαξιμῖνος κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν ἐκίνησεν. οὗτος τύραννός τις καὶ ἀγριώτατος ἦν, ὡς καὶ τὴν ἰδίαν γαμετὴν ἀνελεῖν. οὗτος ἀνῃρέθη κακῶς ἐν τῇ Ἀκυληίᾳ ὑπὸ τῶν στρατευμάτων. Θεμιστοκλῆς φιλόσοφος ἤκμασεν, ᾧ τὸ Πύθιον Ἕλληνες μαρτυρῆσαι μυθεύονται τόδε ἔπος ᾀσαντα,

Ἐσθλὸς ἀνὴρ μακάρεσσι τετιμένος ὀλβιοδαίμων.

Πλωτῖνος φιλόσοφος ὁ τὰς ἐννεάδας γράψας ἤκμαζεν. Περσῶν ἐβασίλευσε Σαπώρης ἔτη λα.

Ῥώμης ἐπίσκοπος ιη Ἀντέρως μῆνα α. Ῥωμαίοις ἐπίσκοπος ιθ. Πουντιανὸς ἔτη γ. Τινὲς Πουντιανὸν πρὸ τοῦ Ἀντέρωτος φασὶν ἐπισκοπῆσαι Ῥώμης. Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος ια Ζέβεννος ἔτη ϛ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιγ Ἡρακλᾶς ἔτη ιζ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λε τὸ δεύτερον Νάρκισσος ἔτη ι. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λϛ Ἀλέξανδρος ὁ μάρτυς ἔτη ιε.

Ὠριγένης ἀπὸ Ἀλεξανδρείας εἰς Καισάρειαν Παλαιστίνης μετέστη.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κγ Γορδιανὸς ἔτη ϛ.

Οὗτος δὲ Ἰταλίας εἰς Πάρθους ἐλθὼν, καὶ Σαπώρην τὸν Ἀρταξέρξου υἱὸν Περσῶν βασιλέα πολεμήσας ἐτρέψατο, καὶ Νίσιβιν καὶ Κάρρας αἱρεθείσας ὑπὸ Περσῶν ἐπὶ Μαξιμίνου τοῦ Μυσοῦ Ῥωμαίοις ὑπέταξεν. ἀλλὰ πρὸς Κτησιφῶντα γινόμενος ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ὑπάρχου Φιλίππου γνώμῃ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κδ Φίλιππος ἔτη ζ.

Ῥώμης ἐπίσκοπος κ Φλαβιανὸς μάρτυς ἔτη ιγ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιβ Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιγ Ἡρακλᾶς ἔτη ιϛ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λϛ Ἀλέξανδρος μάρτυς ἔτη ιε. Πλωτῖνος φιλόσοφος τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς καθηγούμενος· τούτου Πορφύριος ἠκροάσατο. Θεόπομπος φιλόσοφος ἐν Χαιρωνείᾳ ἤκμαζεν. Νικάνωρ ὁ σοφιστὴς Ἀθήνησιν ἤκμαζεν. Τότε καὶ Ὠριγένης ἑξηκοστὸν ἄγων ἔτος διαλέξεις ἐποιεῖτο τῷ πλήθει ταχυγράφοις ἐνλαμβανομένας, ἐπέστελλε δὲ καὶ Φιλίππῳ τῷ βασιλεῖ καὶ Σευήρᾳ τῇ τούτου γυναικὶ βασιλίδι.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κε Δέκιος ἔτη β.

Οὗτος διὰ τὸ πρὸς Φίλιππον ἔχθος πικρὸν ἤγειρεν κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν, ἐν ᾧ Φαβιανὸς ἐπὶ τῆς Ῥώμης ὁ ταύτης ἐπίσκοπος τὸν μαρτυρικὸν ἀνεδήσατο στέφανον. Βαβυλᾶς τε κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν ἐπισκοπῶν, καὶ Ἱεροσολύμων Ἀλέξανδρος ἱερὸς τὸ δεύτερον παρ' ἐχθροῖς ἡγεμονικοῖς βήμασιν ἐπὶ τῆς εἱρκτῆς τελευτᾷ. Τότε καὶ Κυπριανὸς διαπρέπων ἔργοις καὶ λόγοις θεοσεβείας ὁ μέγας Καρθαγένης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ τελειοῦται.

Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιβ Βαβυλᾶς μάρτυς ἔτη ιγ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιγ Ἡρακλᾶς ἔτη ιϛ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λϛ Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ μάρτυς, ἔτη ιε.

Ῥώμης

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ῥώμης ἐπίσκοπος κα Κορνήλιος ἔτη γ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιγ Φλαβιανὸς ἔτη ϛ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιδ Διονύσιος ἔτη ιζ. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος Μαζαβάνης ἔτη κα. Ῥώμης κβ ἐπίσκοπος Λούκιος ἔτη β.

Ναβᾶτος αἱρεσιάρχης πρεσβύτερος Ῥώμης ἐγνωρίζετο.

Σκύθαι οἱ λεγόμενοι Γόθθοι περαιωθέντες τὸν Ἴστρον ποταμὸν πλοίοις, τὴν Ῥωμαίων ἐπικράτειαν κατενέμοντο. οὗτοι τοὺς Μυσοὺς φεύγοντας εἰς Νικόπολιν περιέσχον. Δέκιος δὲ ἐπελθὼν αὐτοῖς, ὡς Δέξιππος ἱστορεῖ, καὶ τρισμυρίους κτείνας ἐλαττοῦται κατὰ τὴν μάχην, ὡς καὶ τὴν Φιλιππόπολιν ἀπολέσαι ληφθεῖσαν ὑπ' αὐτῶν, καὶ Θρᾶκας πολλοὺς ἀναιρεθῆναι. ἐπανιοῦσι δὲ Σκύθαις ἐπὶ τὰ σφέτερα ὁ αὐτὸς Δέκιος ἐπιθέμενος ἀναιρεῖται ἐν Ἀβύρτῳ τῷ λεγομένῳ Φόρῳ Θεμβρωνίῳ, σὺν τῷ παιδὶ διὰ νυκτός. οἱ τε Σκύθαι μετὰ πλείστων αἰχμαλώτων καὶ λαφύρων ἐπανέρχονται. Καὶ τὰ στρατόπεδα βασιλέα πάλαι τινὰ γενόμενον ὕπατον Γάλλον ἀναγορεύουσιν ἅμα Βολουσιανῷ τῷ παιδί. οἱ δὲ βασιλεύουσι κατὰ Δέξιππον μῆνας ιη πράξαντες οὐδὲν ἀξιόλογον. κατὰ δὲ ἄλλους τινὰς, ἔτη γ, καὶ καθ' ἑτέρους ἔτη β. ἐσφάγησαν τε προδοθέντες ὑπὸ τῆς ἰδίας δυνάμεως ἐν Φόρῳ Φλαμινίου.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κε Γάλλος καὶ Βολουσιανὸς ἔτη β.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κϛ Βαλεριανὸς καὶ Γαλιηνὸς ἔτη ιε.

Περσῶν γ ἐβασίλευσεν Ὁρμίσδας ἔτος α. Περσῶν δ ἐβασίλευσεν Οὐαραράνης ἔτη γ.

Ῥώμης ἐπίσκοπος κδ Στέφανος ἔτη β. Ῥώμης ἐπίσκοπος κε Ξύστος ἔτη ϛ. Ῥώμης ἐπίσκοπος κϛ Διονύσιος ἔτη η. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιδ Δημητριανὸς ἔτη δ. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιε Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς ἔτη η. οὗτος ἐξώσθη θείᾳ ψήφῳ καὶ κρίσει πατέρων ἁγίων τὴν Ἀρτέμωνος ἀνανεωσάμενος αἵρεσιν. Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος ιϛ Δόμνινος ἔτη γ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιδ Διονύσιος ἔτη ιζ. Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιε Μάξιμος ἔτη η. Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος λζ Μαζαβάνης ἔτη κα. Ἐπὶ Βαλεριανοῦ καὶ Γαλιηνοῦ πάλιν οἱ Σκύθαι διαβάντες τὸν Ἴστρον ποταμὸν τήν τε Θρᾴκην ἐλῄϊσαν, καὶ Θεσσαλονίκην ἐπολιόρκησαν τὴν Ἰλλυρίδα πόλιν, οὐδὲν ἄρισον ἐπ' αὐτῇ δράσαντες τῇ τῶν φυλάκων ἀνδρείᾳ. διὰ τοῦτο ταραχθέντες Ἕλληνες τὰς Θερμοπύλας ἐφρούρησαν, τό, τε τεῖχος Ἀθηναίων ἀνῳκοδόμησαν καθαιρεθὲν ἀπὸ τῶν Σύλλου χρόνων. Πελοποννήσιοι δὲ ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν τὸν Ἰσθμὸν διετείχιζαν. οἱ δὲ Σκύθαι μετὰ πολλῶν λαφύρων εἰς τὰ ἴδια ἦλθον. ἐπὶ τούτοις καὶ Σαπώρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδραμὼν Συρίαν ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πᾶσαν Καππαδοκίαν ἐδῄωσεν. τοῦ δὲ Ῥωμαϊκοῦ στρατοῦ λιμώξαντος ἐν Ἐδέσσῃ, καὶ διὰ τοῦτο ταραχθέντος, Οὐαλεριανὸς πτοηθεὶς, καὶ χρηματισάμενος ἐπὶ δευτέραν ἰέναι μάχην ἑαυτὸν προὔδωκεν τῷ Περσῶν βασιλεῖ Σαπώρῃ συνθέμενος καὶ τὴν αὐτοῦ στρατείαν προδώσειν. ὧν αἰσθόμενοι Ῥωμαῖοι μόλις διέφυγον, ὀλίγων ἀναιρεθέντων. οὓς καταδιώκων ὁ Περσῶν βασιλεὺς Σαπώρης τήν τε μεγάλην Ἀντιόχειαν αἱρεῖ, καὶ τὴν Κιλίκων Ταρσὸν, καὶ τὴν Καππαδόκων Καισάρειαν. Τότε Πέρσαι διασπαρέντες ὑπὸ πλεονεξίας ἄλλοι ἀλλαχοῦ πορθοῦντες ἀναιροῦνται πλεῖστοι, Καλλίστου τούτοις ἐπελθόντος ἀδοκήτως ναυσὶ μετὰ δυνάμεως τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, ὃν φυγόντες προεστήσαντο αὐτοῖς, οὗτος καὶ τὰς Σαπώρου παλλακίδας σὺν πολλῷ πλούτῳ λαβὼν εἰς Σεβαστὴν καὶ Κώρυκον μετέστη σὺν τῷ στόλῳ, ἔνθα τρισχιλίους Περσῶν ἀνεῖλεν. Τούτοις Σαπώρης περιαλγήσας μετὰ σπουδῆς ἀναστρέφει, καὶ φόβου. καὶ Οὐαλεριανὸς μένει παρὰ Πέρσαις, ἕως τέλους ζωῆς. Ὠδέναθος δὲ Παλμυρηνὸς ἀνὴρ στρατηγικὸς συμμαχῶν Ῥωμαίοις πολλοὺς διέφθειρεν Περσῶν ἀναστρέφοντας κατὰ τὴν Εὐφρατησίαν ἐπιθέμενος χώραν, ὃς καὶ στρατηγὸς τῆς ἑῴας ὑπὸ Γαλιηνοῦ διὰ τοῦτο τετίμηται, διαφθείρας καί τινας τῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ Ῥωμαίων κατὰ Φοινίκην. Τότε πάλιν οἱ Σκύθαι, οἱ καὶ Γόθθοι λεγόμενοι ἐπιχωρίως, διὰ τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἐλθόντες εἰς Βιθυνίαν, καὶ πᾶσαν Ἀσίαν, καὶ Λυδίαν χωρήσαντες τήν τε Νικομήδειαν.

* * *

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

* * *

Γαλιηνὸς υἱὸς Βαλεριανοῦ ἐσφάγη ὑπὸ στρατιωτῶν πλησίον Μεδιολάνων.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Κλαύδιος ἔτη β.

Κυντίλιος ἀδελφὸς Κλαυδίου ἐβασίλευσεν ἡμέρας ....

Ρωμαίων ἐβασίλευσεν Αὐρηλιανὸς ἔτη ϛ̄.

Ανῃρέθη ὑπὸ στρατιωτῶν μεταξὺ Ηρακλείας, καὶ Βυζαντίου ἐν τῷ καλουμένῳ Καινῷ φρουρίῳ. ἐπὶ τούτου Μάνης αἱρεσιάρχης ἀνεφύη.

Ρωμαίων ἐβασίλευσεν Τάκιτος μῆνας ἕξ.
Ρωμαίων ἐβασίλευσεν Πρόβος ἔτη ϛ̄.

Τῷ ϛ̄ ἔτει Πρόβου Σατορνῖνος στρατοπεδάρχης τὴν καινὴν Αντιόχειαν ἤρξατο κτίζειν, ὃς ὕστερον ἐπαναστὰς τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη . . . . . ἐν Σερμίῳ.

Ρωμαίων ἐβασίλευσεν Κᾶρος σὺν τοῖς παισὶ Καρίνῳ καὶ Νουμεριανῷ. Κᾶρος ἀνὴρ Γαλάτης ἀνδρεῖος ὑπάρχων ἐχρήσατο Σαρμάταις ἐπαναστᾶσι. πολεμήσας δὲ καὶ Πέρσας παρέλαβε Κτησιφῶντα. ὃς παρὰ ποταμῷ Τίγριδι διαστρατοπεδευόμενος, κεραυνοῦ κατασκήψαντος ἀθρόως, ἅμα τῇ σκηνῇ διαφθείρεται. Μεθ᾽ ὃν ὁ Νουμεριανὸς υἱὸς αὐτοῦ βασιλεύει λ̄ μόνας ἡμέρας. ἐπανιὼν γὰρ ἐκ Περσῶν, καὶ ὀφθαλμιάσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πενθεροῦ φονεύεται τὴν μὲν προσηγορίαν Απρος, ἔξαρχος δὲ κατὰ τὸ στρατόπεδον ὄντος, καὶ βασιλεῦσαι σπουδάσαντος.

Ρώμης ἐπίσκοπος κζ̄ Φῆλιξ ἔτη ε̄. μεθ᾽ ὃν Φήλικα Εὐτυχιανὸς μῆνας η̄. μεθ᾽ ὃν κη̄ Γάϊος ἔτη ιε̄. Αντιοχείας ἐπίσκοπος ιδ̄ Κύριλλος ἔτη ιε̄. Αλεξανδρείας ἐπίσκοπος ιε ἔτη ιη̄. Αλεξανδρείας ιϛ̄ ἐπίσκοπος Θεωνᾶς ἔτη ιθ̄. Ιεροσολύμων ἐπίσκοπος λη̄ Υμέναιος ιβ̄.

Ρωμαίων ἐβασίλευσε Διοκλητιανὸς ἔτη κ̄.

Διοκλητιανὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸν ὕπαρχον Απρον τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφαγέα παραχρῆμα φονεύει.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΥΣΕ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ
ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.

Μωϋσέα μὲν γένος Ἑβραῖον προφητῶν ἁπάντων πρῶτον ἀμφὶ τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, λέγω δὲ τοῦ Χριστοῦ, ἀμφί τε τῆς τῶν ἐθνῶν δι' αὐτὸν θεογνωσίας χρησμοὺς καὶ λόγια θεῖα γραφῇ παραδεδωκότα τοῖς χρόνοις ἀκμάσαι κατὰ Ἴναχον ἀφήκασιν ἄνδρες ἐν παιδεύσει γνώριμοι, Κλήμης, Ἀφρικανός, Τατιανὸς τοῦ καθ' ἡμᾶς λόγου, τῆς τε ἐκ περιτομῆς Ἰώσηππος καὶ Ἰοῦστος ἰδίως ἕκαστος τὴν ἀπόδειξιν ἐκ παλαιᾶς ὑποχόντες ἱστορίας. Ἴναχον δὲ τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσιν ἑπτακοσίοις πρεσβεύειν. Ἑλληνικῶν δὲ φιλοσόφων, ὅς τίς ποτε ἦν ἐκεῖνος ἀνὴρ ὁ τὴν καθ' ἡμῶν συσκευὴν προβεβλημένος, ἐν τῇ δ τῆς εἰς μάτην αὐτῷ πονηθείσης καθ' ἡμῶν ὑποθέσεως περὶ τῶν Σεμιράμεως χρόνων τὸν Μωσέα γεγονέναι φησίν. Βασιλεῦσαι δὲ Ἀσσυρίων ἡ Σεμίραμις πρόσθεν ἔτεσι ν πρὸς τοῖς ρ. ὥστε εἶναι κατὰ τοῦτον τῶν Τρωϊκῶν Μωσέα πρεσβύτερον ν καὶ ὀκτακοσίοις ἔτεσιν. ἐγὼ δὲ περὶ πολλοῦ τὸν ἀληθῆ λόγον τιμώμενος, καὶ τὸ ἀκριβὲς ἀνιχνεῦσαι διὰ σπουδῆς πεποιημένος. ἔνθεν ὁρμηθεὶς ἐν μὲν τῇ πρὸ ταύτης συντάξει ὕλας ἐκπορίζων ἐμαυτῷ, χρόνον ἀναγραφὰς συνελεξάμην παντοίας βασιλείας τῶν Χαλδαίων, Ἀσσυρίων, Μήδων, Περσῶν, Λυδῶν, Ἑβραίων, Αἰγυπτίων, Ἀθηναίων, Ἀργείων, Σικυωνίων, Λακεδαιμονίων, Κορινθίων, Θετταλῶν, Μακεδονίων, Λατίνων, οἳ ὕστερον γέγονεν ἐπίκλην ὄνομα Ῥωμαῖοι. ὁμοῦ γίνονται ιε. ἐν δὲ τῷ παρόντι ἐπὶ τὸ αὐτὸ τοὺς χρόνους συναγαγὼν, καὶ ἀντιπαραθεὶς ἐκ παραλλήλου τὸν παρ' ἑκάστῳ ἔθνει τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν, χρονικοῦ κανόνος σύνταξιν ἐποιησάμην. εὑρὼν τε παρ' Ἑβραίοις διαφόρους τῶν χρόνων ἀποδόσεις, τὴν μὲν πλεονάζουσαν, τὴν δὲ ἐνδέουσαν, ταύτην μετῆλθον. πλὴν ἀλλὰ καὶ οὕτως κατὰ μὲν Ἴναχον, ὃν πρῶτον Ἕλληνες Ἄργους βασιλεῦσαί φασι, τὸν Ἑβραίων προπάτορα Ἰσραὴλ γενόμενον εὗρον, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπωνυμίας ἠξιώθη. Κατὰ δὲ Σεμίραμιν τὸν Ἀβραὰμ Χαλδαῖον μὲν τὸ γένος, ἄλλως γε ἄνδρα θεοφιλῆ καὶ πρῶτον τῶν παρ' Ἑβραίοις προφητῶν εἶναι πεπιστευμένον. Μωσέα δὲ, φιλαλήθως εἰπεῖν, τούτων μὲν νεώτερον, τῶν δὲ παρ' Ἕλλησιν ἀρχαιολογουμένων πρεσβύτατον, Ὁμήρου λέγω, καὶ Ἡσιόδου, καὶ αὐτῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔτι Διοσκόρων, Ἀσκληπιοῦ, Διονύσου, ἡρώων τε πάντων, Ἑρμοῦ τε καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν τε λοιπῶν παρ' Ἕλλησι θεῶν, μυστηρίων τε καὶ τελετῶν, Διός τε αὐτοῦ πράξεων τῶν παρ' Ἕλλησι μνημονευομένων. Τούτων γὰρ ἁπάντων τὴν ἱστορίαν νεωτέραν τῆς Κέκροπος ἡλικίας παῖδες Ἑλλήνων παραδεδώκασι. Μωϋσέα δὲ ἡ παροῦσα ἐξέτασις τῶν χρόνων γενέσθαι κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ, ὃν πρῶτόν φασι τῆς Ἀττικῆς βασιλεῦσαι, συνίστησι πρὸ τῶν Ἰλιακῶν ἀμφὶ τν ἔτη. * *

Συντρεχόντων ὁμολογουμένως τῶν χρόνων Αὐγούστου Ῥωμαίων αὐτοκράτορος, καὶ τῆς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν γενέσεως, ἀρχήν τε τῆς εὐαγγελικῆς διδασκαλίας τοῦ Χριστοῦ ποιησαμένου κατὰ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου Καίσαρος, εἴ τις ἀπὸ τούτου συναγαγεῖν ἐθέλοι τὸν τῶν ἐτῶν ἀριθμὸν. προϊὼν ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω χρόνους τοὺς μέχρι Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, καὶ τῆς κατ' αὐτὸν ἀνανεώσεως τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ, ἣ γέγονε κατὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, εὕροι ἂν ἀπὸ Τιβερίου, ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου, ἔτη φμη. Δαρείου μὲν γὰρ τὸ δεύτερον κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ξε Ὀλυμπιάδος καταντᾷ, Τιβερίου δὲ τὸ πεντεκαιδέκατον τῆς Ῥωμαίων βασιλείας κατὰ τὸ τέταρτον τῆς σα Ὀλυμπιάδος συμπίπτει. Γίνονται τοίνυν αἱ μεταξὺ Δαρείου τοῦ Πέρσου, καὶ Τιβερίου τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως, Ὀλυμπιάδες ρλζ, αἳ συνάγουσι χρόνον ἐτῶν φμη, τετραετείας τῇ Ὀλυμπιάδι λογιζομένης. Ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τὸ ἑβδομηκοστὸν ὑπῆρχε τῆς ἐρημίας τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεῶ, κἀντεῦθεν πάλιν ἀνατρεχόντων, ἀπὸ μὲν τοῦ δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἐπὶ τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, ἔτη συνάγοιτο ἂν σνς, Ὀλυμπιάδες ξδ. Τοσαῦτα δὲ εὕροις ἂν τὰ ἀπὸ τοῦ ὑστάτου ἔτους τῆς ἐρημίας τοῦ δηλωθέντος ἱεροῦ, ἐπὶ τὸ ν ἔτος Ὀζίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως ἀνιὼν, καθ' ὃν ἐπροφήτευον Ἡσαΐας καὶ Ὠσηέ. ὥστε εἶναι τὴν πρώτην καθ' Ἕλληνας Ὀλυμπιάδα σύνδρομον τῷ προφήτῃ Ἡσαΐᾳ, καὶ τοῖς τούτου συγχρόνοις. Πάλιν δὲ ἀπὸ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τοὺς ἔμπροσθεν ἀνιὼν χρόνους, μέχρι τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, εὑρήσεις ἔτη συγκεφαλαιούμενα υη. Καὶ καθ' Ἑβραίους ἀπὸ πεντηκοστοῦ ἔτους Ὀζίου τοῦ Ἰουδαίων βασιλέως ἀνιὼν ἐπὶ τὸ τρίτον ἔτος Λαβδὼν τοῦ παρ' Ἑβραίοις γενομένου κριτοῦ, καὶ τοῦ Σαμψὼν, τὸν ἴσον συνάξεις ἀριθμὸν ἐτῶν υη. ὃν κατὰ τὴν τοῦ σώματος ἀλκὴν ἀνυπόστατον γενέσθαι φασὶν ἐοικότα τῷ βοωμένῳ παρ' Ἕλλησιν Ἡρακλεῖ...... * *

Καὶ ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἀνωτέρω βαδίζων ἐν ταυτῷ τε συναγαγὼν ἀριθμὸν ἐτῶν τκθ, εὕροις αὖ κατὰ μὲν Ἑβραίους Μωσέα, κατὰ δὲ Ἕλληνας Κέκροπα τὸν γηγενῆ * *

οὗτος

Οὗτος ἐστὶν Κέκροψ ὁ διφυὴς γηγενὴς, ἐφ' οὗ ἡ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρώτως ἐφύη. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμαζεν. ὃς πρῶτος λέγεται Ζῆνα κεκληκέναι θεὸν μὴ πρότερον οὕτω παρ' ἀνθρώποις ὠνομασμένον, ἔπειτα βωμὸν παρ' Ἀθηναίοις ἱδρῦσαι, βοῦν θῦσαι, πρῶτος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα συστήσασθαι, ὡς οὐδὲ τούτων ἐκ παλαιοῦ ὑπαρχόντων. Κατώπερ δὲ τὸν Κέκροπος ἱστορεῖται χρόνον τὰ παρ' Ἕλλησι θαυμαζόμενα.
* *

γίνεται γὰρ μετὰ Κέκροπα ὁ κατὰ Δευκαλίωνα κατακλυσμὸς, καὶ ἡ ἐπὶ Φαέθοντος ἐκπύρωσις, Ἐριχθονίου τε γένεσις, καὶ ἡ ὑπὸ Δαρδάνου τῆς Δαρδανίας κτίσις, ὃν πρῶτον, φησὶν Ὅμηρος, —— τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς. Κόρης τε ἁρπαγὴ, καὶ Δήμητρος μυστήρια, καὶ ἡ τοῦ ἐν Ἐλευσῖνι τεμένους καθίδρυσις, Τριπτολέμου γεωργία. Τρωός τε βασιλεία, οὗ υἱὸν

—— ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.

Τιτυὸς δὲ συνεχρόνισε Ταντάλῳ. ναὶ μὴν ἡ Λητὼ κατὰ Τάνταλον. καὶ Ἀπόλλωνος γένεσις.

Λητὼ γὰρ ἥλκυσε Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν.

Κάδμος τε ὁ Σεμέλης πατὴρ εἰς Θήβας ἔρχεται.

Καδμείη δ' ἄρα Σεμέλη τέκε φαίδιμον υἱὸν
Μιχθεῖσ' ἐν φιλότητι Διόνυσον πολυγηθῆ.

* * *

Τούτων οὖν ἁπάντων πρεσβύτερος γεγονὼς συνίσταται Μωσῆς, ὡς ἂν κατὰ Κέκροπα τὴν ἡλικίαν ἀκμάσας. Ἀπὸ δὲ τοῦ τῶν Μωσέως πάλιν ἀνιὼν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος ζωῆς Ἀβραὰμ, εὑρήσεις ἔτη φε, τοσαῦτα δὲ ἀπὸ τοῦ δηλωθέντος ἔτους τῆς Κέκροπος βασιλείας τὸν ἀνωτέρω χρόνον ἀπαριθμούμενος, ἐπὶ Νίνον ἥξεις τὸν Ἀσσύριον, ὃν πρῶτόν φασιν ἁπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, κεκρατηκέναι ὥστε εἶναι τὸν Ἀβραὰμ κατὰ τοῦτον. * *

Ἐν οἷς οὐδὲν ἐπίσημον γεγονὸς ἱστορεῖται παρ' Ἕλλησι. * *

Οὔπω πότε Ἀθηναίων οὔτε τὴν πόλιν, οὔτε τὴν προσηγορίαν. * *

* * *

* *

ΕΥΣΕ-

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ

ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.

ΝΙΝΟΣ νβ΄ ἔτη τῶν Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν. Τοῦτον πρῶτόν φασιν ἁπάσης τῆς Ἀσίας, πλὴν Ἰνδῶν, κεκρατηκέναι.

Νίνου τοῦ βασιλέως Ἀσσυρίων τεσσαρακοστὸν τρίτον ἄγοντος ἔτος τῆς βασιλείας γεννᾶται Ἀβραάμ. Σικυωνίων δὲ ἐβασίλευσεν δεύτερος Εὔρωψ ἔτη με. κατὰ τὸ κβ Εὔρωπος τούτου τοῦ β βασιλέως Σικυωνίων, ἤτοι Πελοποννησίων, γεννᾶται ὁ παρ' Ἑβραίοις Ἀβραάμ. Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς χρόνους παρ' Αἰγυπτίοις ἑκκαιδεκάτη δυναστεία, καθ' ἣν ἐβασίλευον Θηβαῖοι ἔτη ρϙ.

ΕΒΡΑΙΩΝ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΑΒΡΑΑΜ.	ΝΙΝΟΣ.	ΕΥΡΩΨ.	
Α.	ΜΓ.	ΚΒ.	Α.

Κατὰ τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκὸν, ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, ἔτη αχνϛ. Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὸ α ἔτος Ἀβραὰμ, ἔτη σϙβ. Τὰ πάντα ἔτη, ͵αϡμη. Ἀρχὴ τοῦ μα Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις. ΙΩΒΗΛ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιεῖται.

Νίνου ἐπώνυμος ἡ Νίνος πόλις, ἡ Νινευὶ παρ' Ἑβραίοις ὠνόμασται.

Σικυωνίων πρῶτος ἦρξεν Αἰγιαλεὺς κατὰ Βῆλον καὶ Νίνον γεγονὼς τοὺς πρῶτον Ἀσσυρίων βασιλεῦσαι καὶ τῆς Ἀσίας μνημονευομένους. ἀφ' οὗ Αἰγιάλεια τὸ πρὶν, ἡ νῦν Πελοπόννησος ἐκαλεῖτο.

Παρ' Αἰγυπτίοις ἑκκαιδεκάτη δυναστεία Θηβαῖοι βασιλεῖς πέντε, οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτη ρϙ.

Κατὰ Νίνον Ζωροάστρης ὁ Μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε.

Β.	ΜΔ.	ΚΓ.	Β.
Γ.	ΜΕ.	ΚΔ.	Γ.
Δ.	Μϛ.	ΚΕ.	Δ.
Ε.	ΜΖ.	Κϛ.	Ε.
ϛ.	ΜΗ.	ΚΖ.	ϛ.
Ζ.	ΜΘ.	ΚΗ.	Ζ.
Η.	Ν.	ΚΘ.	Η.
Θ.	ΝΑ.	Λ.	Θ.
Ι.	ΝΒ.	ΛΑ.	Ι.
	ΣΕΜΙ-ΡΑΜΙΣ.		
ΙΑ.	Α.	ΛΒ.	ΙΑ.
ΙΒ.	Β.	ΛΓ.	ΙΒ.
ΙΓ.	Γ.	ΛΔ.	ΙΓ.
ΙΔ.	Δ.	ΛΕ.	ΙΔ.

Ἀσσυρίων δὲ ἐβασίλευσεν ΣΕΜΙΡΑΜΙΣ ἔτη μβ.

Σεμίραμις ἡ περιβόητος, ἡ πολλαχοῦ τῆς γῆς ἤγειρε χώματα διὰ τοὺς κατακλυσμούς.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΕ.	Ε.	ΛϚ.	ΙΕ.	
	ΙϚ.	Ϛ.	ΛΖ.	ΙϚ.	
	ΙΖ.	Ζ.	ΛΗ.	ΙΖ.	
	ΙΗ.	Η.	ΛΘ.	ΙΗ.	
	ΙΘ.	Θ.	Μ.	ΙΘ.	
Κ.	Κ.	Ι.	ΜΑ.	Κ.	
	ΚΑ.	ΙΑ.	ΜΒ.	ΚΑ.	
	ΚΒ.	ΙΒ.	ΜΓ.	ΚΒ.	
	ΚΓ.	ΙΓ.	ΜΔ.	ΚΓ.	
	ΚΔ.	ΙΔ.	ΜΕ.	ΚΔ.	
			ΤΕΛΧΙΝ.		Σικυωνίων γ̄ ἐβασίλευσεν ΤΕΛΧΙΝ ἔτη κ̄.
	ΚΕ.	ΙΕ.	Α.	ΚΕ.	
	ΚϚ.	ΙϚ.	Β.	ΚϚ.	
	ΚΖ.	ΙΖ.	Γ.	ΚΖ.	
	ΚΗ.	ΙΗ.	Δ.	ΚΗ.	
	ΚΘ.	ΙΘ.	Ε.	ΚΘ.	
Λ.	Λ.	Κ.	Ϛ.	Λ.	
	ΛΑ.	ΚΑ.	Ζ.	ΛΑ.	
	ΛΒ.	ΚΒ.	Η.	ΛΒ.	
	ΛΓ.	ΚΓ.	Θ.	ΛΓ.	
	ΛΔ.	ΚΔ.	Ι.	ΛΔ.	
	ΛΕ.	ΚΕ.	ΙΑ.	ΛΕ.	
	ΛϚ.	ΚϚ.	ΙΒ.	ΛϚ.	
	ΛΖ.	ΚΖ.	ΙΓ.	ΛΖ.	
	ΛΗ.	ΚΗ.	ΙΔ.	ΛΗ.	
	ΛΘ.	ΚΘ.	ΙΕ.	ΛΘ.	
Μ.	Μ.	Λ.	ΙϚ.	Μ.	
	ΜΑ.	ΛΑ.	ΙΖ.	ΜΑ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΜΒ.	ΛΒ.	ΙΗ.	ΜΒ.	
ΜΓ.	ΛΓ.	ΙΘ.	ΜΓ.	
ΜΔ.	ΛΔ.	Κ.	ΜΔ.	
		ΑΠΙΣ.		Σικυωνίων δὲ ΑΠΙΣ ἐβασίλευσεν ἔτη κε, ὑφ' οὗ Ἀπία ἡ Πελοπόννησος ἐκλήθη.
ΜΕ.	ΛΕ.	Α.	ΜΕ.	
ΜϚ.	ΛϚ.	Β.	ΜϚ.	
ΜΖ.	ΛΖ.	Γ.	ΜΖ.	
ΜΗ.	ΛΗ.	Δ.	ΜΗ.	
ΜΘ.	ΛΘ.	Ε.	ΜΘ.	
Ν.	Μ.	Ϛ.	Ν.	
ΝΑ.	ΜΑ.	Ζ.	ΝΑ.	ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΜΑ ΙΩΒΕΛΑΙΟΥ ΠΑΡ' ΕΒΡΑΙΟΙΣ. ΙΩΒΗΛ δὲ παρ' αὐτοῖς ἡ πεντηκονταετηρίς. ὡς εἶναι ἀπὸ Ἀδὰμ κατ' αὐτοὺς, ἐπὶ με ἔτους Ἀβραὰμ, ἔτη ͵βν.
ΝΒ.	ΜΒ.	Η.	ΝΒ.	
	ΖΑΜΗΣ.			Ἀσσυρίων δὲ ἐβασίλευσεν ΖΑΜΗΣ ὁ καὶ ΝΙΝΥΑΣ ἔτη λη.
ΝΓ.	Α.	Θ.	ΝΓ.	
ΝΔ.	Β.	Ι.	ΝΔ.	
ΝΕ.	Γ.	ΙΑ.	ΝΕ.	
ΝϚ.	Δ.	ΙΒ.	ΝϚ.	Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἐβασίλευσε Κρής τις αὐτόχθων, ὃν ἕνα λέγουσι τῶν Κουρήτων, παρ' οἷς Ζεὺς κρυφθεὶς ἀνετράφη, καὶ Κρήτης ἐτυράννησεν. ἀφ' αὐτοῦ τοῦ Κρητὸς ἡ νῆσος ὠνομάσθη Κρήτη. Τοὺς αὐτοὺς φασι Κουρῆτας κτίσαι πόλιν Γνωσὸν ἐν Κρήτῃ, καὶ ἱερὸν Κυβέλης.
ΝΖ.	Ε.	ΙΓ.	ΝΖ.	
ΝΗ.	Ϛ.	ΙΔ.	ΝΗ.	
ΝΘ.	Ζ.	ΙΕ.	ΝΘ.	
Ξ.	Η.	ΙϚ.	Ξ.	
ΞΑ.	Θ.	ΙΖ.	ΞΑ.	
ΞΒ.	Ι.	ΙΗ.	ΞΒ.	
ΞΓ.	ΙΑ.	ΙΘ.	ΞΓ.	
ΞΔ.	ΙΒ.	Κ.	ΞΔ.	
ΞΕ.	ΙΓ.	ΚΑ.	ΞΕ.	
ΞϚ.	ΙΔ.	ΚΒ.	ΞϚ.	
ΞΖ.	ΙΕ.	ΚΓ.	ΞΖ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΞΗ.	ΙϚ.	ΚΔ.	ΞΗ.
ΞΘ.	ΙΖ.	ΚΕ.	ΞΘ.
		ΘΕΛΞΙ-ΩΝ.	

Σικυωνίων ε΄ ἐβασίλευσεν ΘΕΛΞΙΩΝ ἔτη νβ΄.

Ο Ο.	ΙΗ.	Ι.	Ο.
ΟΑ.	ΙΘ.	Β.	ΟΑ.
ΟΒ.	Κ.	Γ.	ΟΒ.
ΟΓ.	ΚΑ.	Δ.	ΟΓ.
ΟΔ.	ΚΒ.	Ε.	ΟΔ.
ΟΕ.	ΚΓ.	Ϛ.	ΟΕ.

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΒΡΑΑΜ.

Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν πέντε καὶ ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ καταξιοῦται, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας.

Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. ἀπὸ δὲ οε΄ αὐτοῦ Ἀβραὰμ, ἐπὶ Μωϋσέα, (ἡγουμένου πα΄ ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίων ἔθνους) ἔτη τυγχάνει υλ΄. ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλά-
,, ταις ἐπιστέλλων. Διαθήκην προκεκηρυγμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη υλ΄ γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυ-
,, ροῖ. Καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνᾴδει λέγων. ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατῴκησαν ἐν Αἰγύπτῳ καὶ ἐν
,, γῇ Χαναὰν αὐτοὶ καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔτη υλ΄.

ΟϚ.	ΚΔ.	Ζ.	ΟϚ.
ΟΖ.	ΚΕ.	Η.	ΟΖ.
ΟΗ.	ΚϚ.	Θ.	ΟΗ.
ΟΘ.	ΚΖ.	Ι.	ΟΘ.
Π Π.	ΚΗ.	ΙΑ.	Π.
ΠΑ.	ΚΘ.	ΙΒ.	ΠΑ.
ΠΒ.	Λ.	ΙΓ.	ΠΒ.
ΠΓ.	ΛΑ.	ΙΔ.	ΠΓ.
ΠΔ.	ΛΒ.	ΙΕ.	ΠΔ.
ΠΕ.	ΛΓ.	ΙϚ.	ΠΕ.
ΠϚ.	ΛΔ.	ΙΖ.	ΠϚ.
ΠΖ.	ΛΕ.	ΙΗ.	ΠΖ.
ΠΗ.	ΛϚ.	ΙΘ.	ΠΗ.
ΠΘ.	ΛΖ.	Κ.	ΠΘ.

Ι΄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἀγὰρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαήλ. ἀφ᾽ οὗ τὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν γένος. οἱ δὲ αὐτοὶ εἶεν Ἀγαρηνοὶ, οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι.

ΕΒΡ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
Ϙ	Ϙ.	ΛΗ.	ΚΑ.	Ϙ.	
		ΑΡΕΙΟΣ.			Ἀσσυρίων ε̄ ἐβασίλευσεν ΑΡΕΙΟΣ ἔτη λ̄.
	ϘΑ.	Α.	ΚΒ.	ϘΑ.	
	ϘΒ.	Β.	ΚΓ.	ϘΒ.	
	ϘΓ.	Γ.	ΚΔ.	ϘΓ.	
	ϘΔ.	Δ.	ΚΕ.	ϘΔ.	
	ϘΕ.	Ε.	ΚϚ.	ϘΕ.	Κ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ϘϚ.	Ϛ.	ΚΖ.	ϘϚ.	
	ϘΖ.	Ζ.	ΚΗ.	ϘΖ.	
	ϘΗ.	Η.	ΚΘ.	ϘΗ.	
	ϘΘ.	Θ.	Λ.	ϘΘ.	
Ρ.	Ρ.	Ι.	ΛΑ.	Ρ.	Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος, ᾧ ἐπέζησεν ἔτη ο̄ε.
	ΙΣΑΑΚ.				
	Α.	ΙΑ.	ΛΒ.	ΡΑ.	ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ̄Β̄ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ ΚΑΤΑ ΙΟΥΔΑΙΟΥΣ.
	Β.	ΙΒ.	ΛΓ.	ΡΒ.	Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραὰμ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος φανεὶς ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν θεσπίζει, ἣν καθ' ἡμᾶς ὁ τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας.
	Γ.	ΙΓ.	ΛΔ.	ΡΓ.	
	Δ.	ΙΔ.	ΛΕ.	ΡΔ.	
	Ε.	ΙΕ.	ΛϚ.	ΡΕ.	Λ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	Ϛ.	ΙϚ.	ΛΖ.	ΡϚ.	
	Ζ.	ΙΖ.	ΛΗ.	ΡΖ.	
	Η.	ΙΗ.	ΛΘ.	ΡΗ.	
	Θ.	ΙΘ.	Μ.	ΡΘ.	
ΡΙ	Ι.	Κ.	ΜΑ.	ΡΙ.	
	ΙΑ.	ΚΑ.	ΜΒ.	ΡΙΑ.	
	ΙΒ.	ΚΒ.	ΜΓ.	ΡΙΒ.	
	ΙΓ.	ΚΓ.	ΜΔ.	ΡΙΓ.	
	ΙΔ.	ΚΔ.	ΜΕ.	ΡΙΔ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΕ.	ΚΕ.	ΜϚ.	ΡΙΕ.	Μ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΙϚ.	ΚϚ.	ΜΖ.	ΡΙϚ.	
	ΙΖ.	ΚΖ.	ΜΗ.	ΡΙΖ.	
	ΙΗ.	ΚΗ.	ΜΘ.	ΡΙΗ.	
	ΙΘ.	ΚΘ.	Ν.	ΡΙΘ.	
ΡΚ	Κ.	Λ.	ΝΑ.	ΡΚ.	Ρ̄Κ̄ ΕΤΟΣ ΑΒΡΑΑΜ.
		ΑΡΑΛΙ-ΟΣ.			Ἀσσυρίων ε̄ ἐβασίλευσεν ΑΡΑΛΙΟΣ ἔτη μ̄.
	ΚΑ.	Α.	ΝΒ.	ΡΚΑ.	
			ΑΙΓΥ-ΔΡΟΣ.		Σικυωνίων ϛ̄ ἐβασίλευσεν ΑΙΓΥΔΡΟΣ ἔτη λ̄δ̄.
	ΚΒ.	Β.	Α.	ΡΚΒ.	
	ΚΓ.	Γ.	Β.	ΡΚΓ.	
	ΚΔ.	Δ.	Γ.	ΡΚΔ.	
	ΚΕ.	Ε.	Δ.	ΡΚΕ.	Ν̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΚϚ.	Ϛ.	Ε.	ΡΚϚ.	
	ΚΖ.	Ζ.	Ϛ.	ΡΚΖ.	
	ΚΗ.	Η.	Ζ.	ΡΚΗ.	
	ΚΘ.	Θ.	Η.	ΡΚΘ.	Τινὲς τὸν αὐτόχθονα Κρῆτα πρῶτον Κρήτης βασιλεῦσαί φασι. Κατ' ἄλλους κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἀνωτέρω ἱστορήσαμεν, ἐπὶ Νινύα, ἐπισημειωσαμένους ὅτι τε εἷς ἐστὶ τῶν λεγομένων Κουρήτων, καὶ ὅτι Ζεὺς παρ' αὐτῷ κρυβεὶς ἐτράφη, καὶ ὅτι ἡ νῆσος Κρήτη πρῶτον ἐξ αὐτοῦ προσηγορεύθη.
ΡΛ	Λ.	Ι.	Θ.	ΡΛ.	
	ΛΑ.	ΙΑ.	Ι.	ΡΛΑ.	
	ΛΒ.	ΙΒ.	ΙΑ.	ΡΛΒ.	
	ΛΓ.	ΙΓ.	ΙΒ.	ΡΛΓ.	
	ΛΔ.	ΙΔ.	ΙΓ.	ΡΛΔ.	
	ΛΕ.	ΙΕ.	ΙΔ.	ΡΛΕ.	Ξ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΛϚ.	ΙϚ.	ΙΕ.	ΡΛϚ.	
	ΛΖ.	ΙΖ.	ΙϚ.	ΡΛΖ.	
	ΛΗ.	ΙΗ.	ΙΖ.	ΡΛΗ.	
	ΛΘ.	ΙΘ.	ΙΗ.	ΡΛΘ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΡΜ Μ.	Κ.	ΙΘ.	ΡΜ.	
ΜΑ.	ΚΑ.	Κ.	ΡΜΑ.	
ΜΒ.	ΚΒ.	ΚΑ.	ΡΜΒ.	
ΜΓ.	ΚΓ.	ΚΒ.	ΡΜΓ.	
ΜΔ.	ΚΔ.	ΚΓ.	ΡΜΔ.	
ΜΕ.	ΚΕ.	ΚΔ.	ΡΜΕ.	Ο̅ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Μϛ.	Κϛ.	ΚΕ.	ΡΜϛ.	
ΜΖ.	ΚΖ.	Κϛ.	ΡΜΖ.	
ΜΗ.	ΚΗ.	ΚΖ.	ΡΜΗ.	
ΜΘ.	ΚΘ.	ΚΗ.	ΡΜΘ.	
ΡΝ Ν.	Λ.	ΚΘ.	ΡΝ.	
ΝΑ.	ΛΑ.	Λ.	ΡΝΑ.	ΑΡΧΗ ΤΟΥ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ΝΒ.	ΛΒ.	ΛΑ.	ΡΝΒ.	
ΝΓ.	ΛΓ.	ΛΒ.	ΡΝΓ.	
ΝΔ.	ΛΔ.	ΛΓ.	ΡΝΔ.	
ΝΕ.	ΛΕ.	ΛΔ.	ΡΝΕ.	Π̅ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
		ΘΟΥΡΙΜΑΧΟΣ.		Σικυωνίων ζ ἐβασίλευσεν ΘΟΥΡΙΜΑΧΟΣ ἔτη με.
Νϛ.	Λϛ.	Α.	ΡΝϛ.	
ΝΖ.	ΛΖ.	Β.	ΡΝΖ.	
ΝΗ.	ΛΗ.	Γ.	ΡΝΗ.	
ΝΘ.	ΛΘ.	Δ.	ΡΝΘ.	
ΡΞ Ξ.	Μ.	Ε.	ΡΞ.	

Εξηκοστῷ ἔτει Ισαὰκ γίνονται δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς Ρεβέκκας. πρῶτος Ησαῦ, ὁ καὶ Εδώμ. ἀφ᾽ οὗ τὸ Ιδουμαίων ἔθνος. δεύτερος Ιακὼβ ὁ μετονομασθεὶς Ισραήλ. ἀφ᾽ οὗ Ισραηλῖται, οἱ καὶ Ιουδαῖοι.

Αρχὴ τῆς Αργείων βασιλείας.

Εξ Εβραίων Ιακὼβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς ἀρχῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ. καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἔτη ιζ.

Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ϛ ΞΕΡΞΗΣ ἔτη λ.
Αργείων πρῶτος ἐβασίλευσεν ΙΝΑΧΟΣ ἔτη ν.

ΙΑΚΩΒ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΑΚΩΒ.	ΞΕΡΞΗΣ.		ΙΝΑΧΟΣ.		
	Α.	Α.	ϛ.	Α.	ΡΞΑ.	Ιὼ θυγάτηρ Ινάχου, ἣν Ισιν Αἰγύπτιοι μετονομάσαντες σέβουσι.
	Β.	Β.	Ζ.	Β.	ΡΞΒ.	Απὸ Ινάχου ποταμὸς Ιναχος ἐν Αργει ὠνομάσθη, καὶ ὁ Βόσπορος ἐπώνυμος τῆς Ιοῦς.
	Γ.	Γ.	Η.	Γ.	ΡΞΓ.	
	Δ.	Δ.	Θ.	Δ.	ΡΞΔ.	
	Ε.	Ε.	Ι.	Ε.	ΡΞΕ.	Ϙ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ϛ.	ϛ.	ΙΑ.	ϛ.	ΡΞϛ.	
	Ζ.	Ζ.	ΙΒ.	Ζ.	ΡΞΖ.	
	Η.	Η.	ΙΓ.	Η.	ΡΞΗ.	
	Θ.	Θ.	ΙΔ.	Θ.	ΡΞΘ.	
ΡΟ	Ι.	Ι.	ΙΕ.	Ι.	ΡΟ.	ΡΟ̄ ΕΤΟΣ ΑΒΡΑΑΜ ΚΑΙ Ο̄ ΙΣΑΑΚ. Αβραὰμ ἀπέθανεν ζήσας τὰ πάντα ἔτη ροε̄.
	ΙΑ.	ΙΑ.	Ιϛ.	ΙΑ.	ΡΟΑ.	
	ΙΒ.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΙΒ.	ΡΟΒ.	
	ΙΓ.	ΙΓ.	ΙΗ.	ΙΓ.	ΡΟΓ.	
	ΙΔ.	ΙΔ.	ΙΘ.	ΙΔ.	ΡΟΔ.	
	ΙΕ.	ΙΕ.	Κ.	ΙΕ.	ΡΟΕ.	Ρ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	Ιϛ.	Ιϛ.	ΚΑ.	Ιϛ.	ΡΟϛ.	
	ΙΖ.	ΙΖ.	ΚΒ.	ΙΖ.	ΡΟΖ.	
	ΙΗ.	ΙΗ.	ΚΓ.	ΙΗ.	ΡΟΗ.	
	ΙΘ.	ΙΘ.	ΚΔ.	ΙΘ.	ΡΟΘ.	
ΡΠ	Κ.	Κ.	ΚΕ.	Κ.	ΡΠ.	Π̄ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
	ΚΑ.	ΚΑ.	Κϛ.	ΚΑ.	ΡΠΑ.	Τὸν Απιν φασὶ πρῶτον Αἰγυπτίοις νομισθῆναι θεὸν, καὶ Σάραπιν κληθῆναι.
	ΚΒ.	ΚΒ.	ΚΖ.	ΚΒ.	ΡΠΒ.	
	ΚΓ.	ΚΓ.	ΚΗ.	ΚΓ.	ΡΠΓ.	
	ΚΔ.	ΚΔ.	ΚΘ.	ΚΔ.	ΡΠΔ.	
	ΚΕ.	ΚΕ.	Λ.	ΚΕ.	ΡΠΕ.	ΡῙ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	Κϛ.	Κϛ.	ΛΑ.	Κϛ.	ΡΠϛ.	
	ΚΖ.	ΚΖ.	ΛΒ.	ΚΖ.	ΡΠΖ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΚΗ.	ΚΗ.	ΛΓ.	ΚΗ.	ΡΓΗ.	
ΚΘ.	ΚΘ.	ΛΔ.	ΚΘ.	ΡΓΘ.	
ϘϘ Λ.	Λ.	ΛΕ.	Λ.	ΡϘ.	Ϙ̄ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
	ΑΡΜΑΜΙ-ΘΡΗΣ			ΠΟΙΜΕ-ΝΕΣ.	Ασυρίων ζ̄ ἐβασίλευσεν ΑΡΜΑΜΙΘΡΗΣ ἔτη λη.

Αιγυπτίων ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία ἔτη ργ̄.
Κατὰ τούτους Αιγυπτίων βασιλέας Ιωσὴφ δείκνυται.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΛΑ.	Α.	Λς.	ΛΑ.	Α.	
ΛΒ.	Β.	ΛΖ.	ΛΒ.	Β.	
ΛΓ.	Γ.	ΛΗ.	ΛΓ.	Γ.	
ΛΔ.	Δ.	ΛΘ.	ΛΔ.	Δ.	
ΛΕ.	Ε.	Μ.	ΛΕ.	Ε.	Ρ̄Κ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Λς.	ς.	ΜΑ.	Λς.	ς.	
ΛΖ.	Ζ.	ΜΒ.	ΛΖ.	Ζ.	
ΛΗ.	Η.	ΜΓ.	ΛΗ.	Η.	
ΛΘ.	Θ.	ΜΔ	ΛΘ.	Θ.	
Σ̄. Μ.	Ι.	ΜΕ.	Μ.	Ι.	Ρ̄. ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
		ΛΕΥΚΙΠ-ΠΟΣ.			Σικυωνίων ἐβασίλευσεν η̄ ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ ἔτη νγ̄.
ΜΑ.	ΙΑ.	Α.	ΜΑ.	ΙΑ.	ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ̄Δ̄ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ΜΒ.	ΙΒ.	Β.	ΜΒ.	ΙΒ.	
ΜΓ.	ΙΓ.	Γ.	ΜΓ.	ΙΓ.	
ΜΔ.	ΙΔ.	Δ.	ΜΔ.	ΙΔ.	
ΜΕ.	ΙΕ.	Ε.	ΜΕ.	ΙΕ.	Ρ̄Ῑ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Μς.	Ις.	ς.	Μς.	Ις.	
ΜΖ.	ΙΖ.	Ζ.	ΜΖ.	ΙΖ.	
ΜΗ.	ΙΗ.	Η.	ΜΗ.	ΙΗ.	
ΜΘ.	ΙΘ.	Θ.	ΜΘ.	ΙΘ.	
ΣΙ. Ν.	Κ.	Ι.	Ν.	Κ.	Ρ̄Ῑ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	

ΦΟΡΩΝΕΥΣ.

Αργείων ἐβασίλευσεν β ΦΟΡΩΝΕΥΣ ἔτη ξ. υἱὸς Ινάχου καὶ Νιόβης παιδός. ὃς πρῶτος νόμους, καὶ κριτήρια ὥρισε. τινὲς καὶ αὐτοῦ Φορωνέως τὴν Νιόβην θυγατέρα φασίν. ἐξ ἧς ποιεῖ τὸν παῖδα Απιν τὸν καὶ Σέραπιν.

ΝΑ.	ΚΑ.	ΙΑ.	Α.	ΚΑ.	

Τούτου τοῦ Φορωνέως χρόνων Πλάτων ἐν Τιμαίῳ τῷ διαλόγῳ ἐπιμέμνηται ὡς πάνυ παλαιῶν, λέγων, Καί ποτε
,, παραγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῆδε τῇ πόλει, τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ περὶ
,, Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

ΝΒ.	ΚΒ.	ΙΒ.	Β.	ΚΒ.	Νιόβη γαμετῇ Ινάχου, μητρὶ δὲ Φορωνέως πρώτη γυναικῶν ἐμίγη Ζεύς. ἐξ ἧς ἔσχεν Απιν ὃν καὶ τὸν καὶ Σέραπιν.
ΝΓ.	ΚΓ.	ΙΓ.	Γ.	ΚΓ.	
ΝΔ.	ΚΔ.	ΙΔ.	Δ.	ΚΔ.	
ΝΕ.	ΚΕ.	ΙΕ.	Ε.	ΚΕ.	ΡΜ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΝϚ.	ΚϚ.	ΙϚ.	Ϛ.	ΚϚ.	
ΝΖ.	ΚΖ.	ΙΖ.	Ζ.	ΚΖ.	
ΝΗ.	ΚΗ.	ΙΗ.	Η.	ΚΗ.	
ΝΘ.	ΚΘ.	ΙΘ.	Θ.	ΚΘ.	
ΣΚ Ξ.	Λ.	Κ.	Ι.	Λ.	ΡΚ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
ΞΑ.	ΛΑ.	ΚΑ.	ΙΑ.	ΛΑ.	
ΞΒ.	ΛΒ.	ΚΒ.	ΙΒ.	ΛΒ.	
ΞΓ.	ΛΓ.	ΚΓ.	ΙΓ.	ΛΓ.	
ΞΔ.	ΛΔ.	ΚΔ.	ΙΔ.	ΛΔ.	
ΞΕ.	ΛΕ.	ΚΕ.	ΙΕ.	ΛΕ.	ΡΝ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΞϚ.	ΛϚ.	ΚϚ.	ΙϚ.	ΛϚ.	Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους πρῶτος ἐβασίλευσε Θεσσαλίας ὁ Γραικοῦ παῖς Θεσσαλός. ἀφ' οὗ καὶ ἡ χώρα ἕως νῦν ὠνόμασται.
ΞΖ.	ΛΖ.	ΚΖ.	ΙΖ.	ΛΖ.	
ΞΗ.	ΛΗ.	ΚΗ.	ΙΗ.	ΛΗ.	Ασσυρίων ἐβασίλευσεν η ΒΗΛΟΧΟΣ ἔτη λε.

ΒΗΛΟΧΟΣ.

Τελχῖνες καὶ Καρσιάται πρὸς Φορωνέα καὶ Παρρασίους ἐπολέμησαν.

ΞΘ.	Α.	ΚΘ.	ΙΘ.	ΛΘ.	
ΣΛ Ο.	Β.	Λ.	Κ.	Μ.	ΡΛ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
ΟΑ.	Γ.	ΛΑ.	ΚΑ.	ΜΑ.	

ΟΒ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΟΒ.	Δ.	ΛΒ.	ΚΒ.	ΜΒ.	Ιακὼβ κάτεισιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ δουλεύει
ΟΓ.	Ε.	ΛΓ.	ΚΓ.	ΜΓ.	παρ᾽ αὐτῷ ἔτη ιδ̄ χάριν Λείας καὶ Ραχήλ.
ΟΔ.	ϛ.	ΛΔ.	ΚΔ.	ΜΔ.	
ΟΕ.	Ζ.	ΛΕ.	ΚΕ.	ΜΕ.	ΡΝ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Οϛ.	Η.	Λϛ.	Κϛ.	Μϛ.	

Ωγυγος ἐν Ακτῇ τῇ νῦν Αττικῇ ἐβασίλευσεν, ὅτε παρθένος φανεῖσα παρὰ τῇ Τριτωνίδι λίμνῃ Αθηνᾶ παρ᾽ Ελλησιν ὠνομάσθη.

ΟΖ.	Θ.	ΛΖ.	ΚΖ.	ΜΖ.	
ΟΗ.	Ι.	ΛΗ.	ΚΗ.	ΜΗ.	
ΟΘ.	ΙΑ.	ΛΘ.	ΚΘ.	ΜΘ.	
ΣΜ Π.	ΙΒ.	Μ.	Λ.	Ν.	ΡΜ̄ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
ΠΑ.	ΙΓ.	ΜΑ.	ΛΑ.	ΝΑ.	
ΠΒ.	ΙΔ.	ΜΒ.	ΛΒ.	ΝΒ.	
ΠΓ.	ΙΕ.	ΜΓ.	ΛΓ.	ΝΓ.	
ΠΔ.	Ιϛ.	ΜΔ.	ΛΔ.	ΝΔ.	
ΠΕ.	ΙΖ.	ΜΕ.	ΛΕ.	ΝΕ.	ΡΟ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Τούτῳ τῷ ἔτει Ιακὼβ γεννᾷ τὸν Ρουβείν.
Πϛ.	ΙΗ.	Μϛ.	Λϛ.	Νϛ.	Τούτῳ τῷ ἔτει Ιακὼβ γεννᾷ τὸν Συμεών.
ΠΖ.	ΙΘ.	ΜΖ.	ΛΖ.	ΝΖ.	Τούτῳ τῷ ἔτει Ιακὼβ γεννᾷ τὸν Λευὶ πζ̄ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας.
ΠΗ.	Κ.	ΜΗ.	ΛΗ.	ΝΗ.	
ΠΘ.	ΚΑ.	ΜΘ.	ΛΘ.	ΝΘ.	
ΣΝ Ϟ.	ΚΒ.	Ν.	Μ.	Ξ.	ΡΝ̄ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
ϞΑ.	ΚΓ.	ΝΑ.	ΜΑ.	ΞΑ.	ΑΡΧΗ ΜΕ̄ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ϞΒ.	ΚΔ.	ΝΒ.	ΜΒ.	ΞΒ.	
ϞΓ.	ΚΕ.	ΝΓ.	ΜΓ.	ΞΓ.	
		ΜΕΣΑΠΟΣ.			Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ὁ ΜΕΣΑΠΟΣ ἔτη μζ̄.
ϞΔ.	Κϛ.	Α.	ΜΔ.	ΞΔ.	
ϞΕ.	ΚΖ.	Β.	ΜΕ.	ΞΕ.	ΡΠ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ϞϚ.	ΚΗ.	Γ.	ΜϚ.	ΞϚ.	
	ϞΖ.	ΚΘ.	Δ.	ΜΖ.	ΞΖ.	
	ϞΗ.	Λ.	Ε.	ΜΗ.	ΞΗ.	
	ϞΘ.	ΛΑ.	Ϛ.	ΜΘ.	ΞΘ.	
ΣΞ	Ρ.	ΛΒ.	Ζ.	Ν.	Ο.	ΡΞ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
	ΡΑ.	ΛΓ.	Η.	ΝΑ.	ΟΑ.	Ὁ ἐπὶ Ὠγύγου παλαιότατος παρ' Ἕλλησιν ἱστορούμενος ἐν Ἀκτῇ τῇ νῦν Ἀττικῇ κατακλυσμὸς τούτοις γέγονε τοῖς χρόνοις.
	ΡΒ.	ΛΔ.	Θ.	ΝΒ.	ΟΒ.	
	ΡΓ.	ΛΕ.	Ι.	ΝΓ.	ΟΓ.	
		ΒΑΛΑΙΟΣ.				Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ὁ ΒΑΛΑΙΟΣ ἔτη νβ.
	ΡΔ.	Α.	ΙΑ.	ΝΔ.	ΟΔ.	
	ΡΕ.	Β.	ΙΒ.	ΝΕ.	ΟΕ.	ΡϞ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΡϚ.	Γ.	ΙΓ.	ΝϚ.	ΟϚ.	Ἰωσὴφ πιπράσκεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ιζ.
	ΡΖ.	Δ.	ΙΔ.	ΝΖ.	ΟΖ.	
	ΡΗ.	Ε.	ΙΕ.	ΝΗ.	ΟΗ.	
	ΡΘ.	Ϛ.	ΙϚ.	ΝΘ.	ΟΘ.	
ΣΟ	ΡΙ.	Ζ.	ΙΖ.	Ξ.	Π.	ΡΟ ΕΤΟΣ ΙΣΑΑΚ.
				ΑΠΙΣ.		Ἀργείων ἐβασίλευσεν ὁ ΑΠΙΣ ἔτη λε. Τοῦτον τὸν Ἆπιν φασὶ πρῶτον Αἰγυπτίοις νομισθῆναι θεὸν, καὶ Σάραπιν κληθῆναι. οὗτος τὸν ἀδελφὸν Αἰγιαλέα τῆς Ἀχαΐας, ὥς φασι, καταστήσε βασιλέα· αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον ἐστάλη σὺν ὄχλῳ.
	ΡΙΑ.	Η.	ΙΗ.	Α.	ΠΑ.	
	ΡΙΒ.	Θ.	ΙΘ.	Β.	ΠΒ.	
	ΡΙΓ.	Ι.	Κ.	Γ.	ΠΓ.	
	ΡΙΔ.	ΙΑ.	ΚΑ.	Δ.	ΠΔ.	
	ΡΙΕ.	ΙΒ.	ΚΒ.	Ε.	ΠΕ.	Σ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΡΙϚ.	ΙΓ.	ΚΓ.	Ϛ.	ΠϚ.	Τελχῖνες ἐκπεσόντες Πελοποννήσου Ῥόδον ᾤκισαν νῆσον τὴν καλουμένην Ὀφιοῦσαν.
	ΡΙΖ.	ΙΔ.	ΚΔ.	Ζ.	ΠΖ.	
	ΡΙΗ.	ΙΕ.	ΚΕ.	Η.	ΠΗ.	
	ΡΙΘ.	ΙϚ.	ΚϚ.	Θ.	ΠΘ.	Μέμφις ἐν Αἰγύπτῳ κατὰ τούτους ἐκτίσθη τοὺς χρόνους.
ΣΠ	ΡΚ.	ΙΖ.	ΚΖ.	Ι.	Ϟ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΡΚΑ.	ΙΗ.	ΚΗ.	ΙΑ.	ϞΑ.	
ΙΩΣΗΦ.					Ιωσὴφ Αἰγυπτίων ἡγεῖται ἔτη π̄ γενόμενος ἐτῶν λ̄α.
Α.	ΙΘ.	ΚΘ.	ΙΒ.	ϞΒ.	
Β.	Κ.	Λ.	ΙΓ.	ϞΓ.	
Γ.	ΚΑ.	ΛΑ.	ΙΔ.	ϞΔ.	
Δ.	ΚΒ.	ΛΒ.	ΙΕ.	ϞΕ.	Σ̄Ι ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Ε.	ΚΓ.	ΛΓ.	Ιϛ.	Ϟϛ.	
ϛ.	ΚΔ.	ΛΔ.	ΙΖ.	ϞΖ.	
Ζ.	ΚΕ.	ΛΕ.	ΙΗ.	ϞΗ.	
Η.	Κϛ.	Λϛ.	ΙΘ.	ϞΘ.	
ΣϞ Θ.	ΚΖ.	ΛΖ.	Κ.	Ρ.	
Ι.	ΚΗ.	ΛΗ.	ΚΑ.	ΡΑ.	Ρ̄Λ ΕΤΟΣ ΙΑΚΩΒ.

Τούτῳ τῷ ἔτει δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ, καὶ ἐννάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ιωσὴφ κάτεισιν Ιακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστη ἐναντίον Φαραώ. εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ιακὼβ, πόσα ἔτη τῶν ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; Καὶ εἶπεν Ιακὼβ τῷ Φαραὼ, ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ρ̄λ ἔτη.

ΙΑ.	ΚΘ.	ΛΘ.	ΚΒ.	ΡΒ.	
ΙΒ.	Λ.	Μ.	ΚΓ.	ΡΓ.	

Αἰγυπτίων ιη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ιϛ. ὧν πρῶτος βασιλεὺς ΑΜΩΣΙΣ ἔτη κ̄ε.

				ΑΜΩΣΙΣ.	
ΙΓ.	ΛΑ.	ΜΑ.	ΚΔ.	Α.	
ΙΔ.	ΛΒ.	ΜΒ.	ΚΕ.	Β.	Σ̄Κ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΙΕ.	ΛΓ.	ΜΓ.	Κϛ.	Γ.	
Ιϛ.	ΛΔ.	ΜΔ.	ΚΖ.	Δ.	
ΙΖ.	ΛΕ.	ΜΕ.	ΚΗ.	Ε.	
ΙΗ.	Λϛ.	Μϛ.	ΚΘ.	ϛ.	
Τ. ΙΘ.	ΛΖ.	ΜΖ.	Λ.	Ζ.	Ρ̄Μ ΕΤΟΣ ΙΑΚΩΒ. Σπάρτη ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ Σπάρτου παιδὸς Φορωνέως.
		ΕΡΑΤΟΣ.			Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ι ΕΡΑΤΟΣ ἔτη μ̄ϛ.
Κ.	ΛΗ.	Α.	ΛΑ.	Η.	Ν̄ ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ. ΑΡΧΗ Μ̄ϛ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ΚΑ.	ΛΘ.	Β.	ΛΒ.	Θ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΚΒ.	Μ.	Γ.	ΛΓ.	Ι.	
	ΚΓ.	ΜΑ.	Δ.	ΛΔ.	ΙΑ.	
	ΚΔ.	ΜΒ.	Ε.	ΛΕ.	ΙΒ.	Σ̄Λ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
				ΑΡΓΟΣ.		Ἀργείων ἐβασίλευσεν ὁ ΑΡΓΟΣ ἔτη ο̄.
	ΚΕ.	ΜΓ.	Ϛ.	Α.	ΙΓ.	
	ΚϚ.	ΜΔ.	Ζ.	Β.	ΙΔ.	Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἕβδομον ἔτος ἄγων Ἰακὼβ προφητεύει περὶ τοῦ κυρίου, καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως διὰ Χριστοῦ. καὶ ἀποθνήσκει.
	ΚΖ.	ΜΕ.	Η.	Γ.	ΙΕ.	
	ΚΗ.	ΜϚ.	Θ.	Δ.	ΙϚ.	
ΤΙ	ΚΘ.	ΜΖ.	Ι.	Ε.	ΙΖ.	
	Λ.	ΜΗ.	ΙΑ.	Ϛ.	ΙΗ.	Ξ̄ ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ.
	ΛΑ.	ΜΘ.	ΙΒ.	Ζ.	ΙΘ.	
	ΛΒ.	Ν.	ΙΓ.	Η.	Κ.	
	ΛΓ.	ΝΑ.	ΙΔ.	Θ.	ΚΑ.	
	ΛΔ.	ΝΒ.	ΙΕ.	Ι.	ΚΒ.	Σ̄Μ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
		ΑΛΤΑ-ΔΑΣ.				Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ὁ ΑΛΤΑΔΑΣ ἔτη λβ̄.
	ΛΕ.	Α.	ΙϚ.	ΙΑ.	ΚΓ.	
	ΛϚ.	Β.	ΙΖ.	ΙΒ.	ΚΔ.	
	ΛΖ.	Γ.	ΙΗ.	ΙΓ.	ΚΕ.	
					ΧΕΒΡΩΝ.	Αἰγυπτίων β̄ ἐβασίλευσεν ΧΕΒΡΩΝ ἔτη ιγ̄.
	ΛΗ.	Δ.	ΙΘ.	ΙΔ.	Α.	
ΤΚ	ΛΘ.	Ε.	Κ.	ΙΕ.	Β.	
	Μ.	Ϛ.	ΚΑ.	ΙϚ.	Γ.	Ο̄ ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ.
	ΜΑ.	Ζ.	ΚΒ.	ΙΖ.	Δ.	
	ΜΒ.	Η.	ΚΓ.	ΙΗ.	Ε.	
	ΜΓ.	Θ.	ΚΔ.	ΙΘ.	Ϛ.	
	ΜΔ.	Ι.	ΚΕ.	Κ.	Ζ.	Σ̄Ο̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΜΕ.	ΙΑ.	ΚϚ.	ΚΑ.	Η.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΜϚ.	ΙΒ.	ΚΖ.	ΚΒ.	Θ.	
ΜΖ.	ΙΓ.	ΚΗ.	ΚΓ.	Ι.	
ΜΗ.	ΙΔ.	ΚΘ.	ΚΔ.	ΙΑ.	
ΤΛ ΜΘ.	ΙΕ.	Λ.	ΚΕ.	ΙΒ.	
Ν.	ΙϚ.	ΛΑ.	ΚϚ.	ΙΓ.	Π ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ.
				ΑΜΕΝΟΥ-ΦΟΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ΑΜΕΝΟΥΦΟΣ ἔτη κα.
ΝΑ.	ΙΖ.	ΛΒ.	ΚΖ.	Α.	

Τούτοις τοῖς χρόνοις, ὥς φασι, Προμηθεὺς ἦν, ὃς πλάττειν ἀνθρώπους μυθεύετο. σοφὸς γὰρ ὢν εἰς παιδείαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς ἄγαν ἰδιωτείας μετέπλαττεν.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΝΒ.	ΙΗ.	ΛΓ.	ΚΗ.	Β.	
ΝΓ.	ΙΘ.	ΛΔ.	ΚΘ.	Γ.	
ΝΔ.	Κ.	ΛΕ.	Λ.	Δ.	ΣΞ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΝΕ.	ΚΑ.	ΛϚ.	ΛΑ.	Ε.	
ΝϚ.	ΚΒ.	ΛΖ.	ΛΒ.	Ϛ.	
ΝΖ.	ΚΓ.	ΛΗ.	ΛΓ.	Ζ.	
ΝΗ.	ΚΔ.	ΛΘ.	ΛΔ.	Η.	
ΤΜ ΝΘ.	ΚΕ.	Μ.	ΛΕ.	Θ.	
Ξ.	ΚϚ.	ΜΑ.	ΛϚ.	Ι.	Ϟ ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ. ΑΡΧΗ ΜΖ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ΞΑ.	ΚΖ.	ΜΒ.	ΛΖ.	ΙΑ.	
ΞΒ.	ΚΗ.	ΜΓ.	ΛΗ.	ΙΒ.	
ΞΓ.	ΚΘ.	ΜΔ.	ΛΘ.	ΙΓ.	
ΞΔ.	Λ.	ΜΕ.	Μ.	ΙΔ.	ΣΟ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΞΕ.	ΛΑ.	ΜϚ.	ΜΑ.	ΙΕ.	
		ΓΛΗΜ-ΝΑΙΟΣ.			Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ΙΑ ΓΛΗΜΝΑΙΟΣ ἔτη μη.
ΞϚ.	ΛΒ.	Α.	ΜΒ.	ΙϚ.	
	ΜΑΜΥ-ΘΟΣ.				Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ια ΜΑΜΥΘΟΣ ἔτη λ.
ΞΖ.	Α.	Β.	ΜΓ	ΙΖ.	

ΞΗ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΞΗ.	Β.	Γ.	ΜΔ.	ΙΗ.	
ΤΝ ΞΘ.	Γ.	Δ.	ΜΕ.	ΙΘ.	
Ο.	Δ.	Ε.	ΜϚ.	Κ.	Ρ̄ ΕΤΟΣ ΙΩΣΗΦ. ΑΡΧΗ Μ̄Ζ̄ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
ΟΑ.	Ε.	Ϛ.	ΜΖ.	ΚΑ.	
				ΜΙΦΡΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὁ ΜΙΦΡΙΣ ἔτη ιβ.
ΟΒ.	Ϛ.	Ζ.	ΜΗ.	Α.	
ΟΓ.	Ζ.	Η.	ΜΘ.	Β.	
ΟΔ.	Η.	Θ.	Ν.	Γ.	Σ̄Π̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΟΕ.	Θ.	Ι.	ΝΑ.	Δ.	
ΟϚ.	Ι.	ΙΑ.	ΝΒ.	Ε.	
ΟΖ.	ΙΑ.	ΙΒ.	ΝΓ.	Ϛ.	
ΟΗ.	ΙΒ.	ΙΓ.	ΝΔ.	Ζ.	
ΤΞ ΟΘ.	ΙΓ.	ΙΔ.	ΝΕ.	Η.	
Π.	ΙΔ.	ΙΕ.	ΝϚ.	Θ.	

Τούτῳ τῷ ἔτει π̄ᾱ ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσὴφ, καὶ ρ̄ῑᾱ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον. Μετὰ θάνατον Ἰωσὴφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕτερα ἔτη ρμδ. Τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν Ἑβραίων ἔτη τυγχάνουσι σ̄ῑε̄, ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰακὼβ, καὶ τῶν τούτου παίδων εἰς Αἴγυπτον.

Α.	ΙΕ.	ΙϚ.	ΝΖ.	Ι.	ΔΟΥΛΕΙΑΣ ΕΒΡΑΙΩΝ ΕΝ ΑΙΓΥΠΤΩ ΕΤΗ Ρ̄Μ̄Δ̄.
Β.	ΙϚ.	ΙΖ.	ΝΗ.	ΙΑ.	
Γ.	ΙΖ.	ΙΗ.	ΝΘ.	ΙΒ.	
				ΜΙΣΦΡΑΓΜΟΥΘΩΣΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ὁ ΜΙΣΦΡΑΓΜΟΥΘΩΣΙΣ ἔτη κϚ.
Δ.	ΙΗ.	ΙΘ.	Ξ.	Α.	Σ̄Ϟ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Ε.	ΙΘ.	Κ.	ΞΑ.	Β.	
Ϛ.	Κ.	ΚΑ.	ΞΒ.	Γ.	
Ζ.	ΚΑ.	ΚΒ.	ΞΓ.	Δ.	
Η.	ΚΒ.	ΚΓ.	ΞΔ.	Ε.	
ΤΟ Θ.	ΚΓ.	ΚΔ.	ΞΕ.	Ϛ.	
Ι.	ΚΔ.	ΚΕ.	ΞϚ.	Ζ.	

ΙΑ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΙΑ.	ΚΕ.	Κϛ.	ΞΖ.	Η.	
ΙΒ.	Κϛ.	ΚΖ.	ΞΗ.	Θ.	
ΙΓ.	ΚΖ.	ΚΗ.	ΞΘ.	Ι.	
ΙΔ.	ΚΗ.	ΚΘ.	Ο.	ΙΑ.	Τ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
			ΚΡΙΑΣΟΣ.		Αργείων ἐβασίλευσεν ε̄ ΚΡΙΑΣΟΣ ἔτη νδ.
ΙΕ.	ΚΘ.	Λ.	Α.	ΙΒ.	Καλλίθυια Σπείραντος ἐν Αργει πρῶτον ἱεράτευσεν τῆς Ηρας.
Ιϛ.	Λ.	ΛΑ.	Β.	ΙΓ.	
	ΑΣΧΑ-ΛΙΟΣ.				Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιβ̄ ΑΣΧΑΛΙΟΣ ἔτη λ.
ΙΖ.	Α.	ΛΒ.	Γ.	ΙΔ.	
ΙΗ.	Β.	ΛΓ.	Δ.	ΙΕ.	

Τούτοις τοῖς χρόνοις Ατλας ὁ Προμηθέως ἀδελφὸς ἄριστος ἀστρολόγος διέλαμπεν, ὃς ἐπιστήμης ἕνεκεν τὸν οὐρανὸν αὐτὸν φέρειν πεφήμισαι. Ευριπίδης δὲ τὸν Ατλαντα ὄρος εἶναί φησιν ὑπερνεφές.

ΤΠ ΙΘ.	Γ.	ΛΔ.	Ε.	Ιϛ.	
Κ.	Δ.	ΛΕ.	ϛ.	ΙΖ.	
ΚΑ.	Ε.	Λϛ.	Ζ.	ΙΗ.	
ΚΒ.	ϛ.	ΛΖ.	Η.	ΙΘ.	
ΚΓ.	Ζ.	ΛΗ.	Θ.	Κ.	
ΚΔ.	Η.	ΛΘ.	Ι.	ΚΑ.	ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΚΕ.	Θ.	Μ.	ΙΑ.	ΚΒ.	
Κϛ.	Ι.	ΜΑ.	ΙΒ.	ΚΓ.	
ΚΖ.	ΙΑ.	ΜΒ.	ΙΓ.	ΚΔ.	
ΚΗ.	ΙΒ.	ΜΓ.	ΙΔ.	ΚΕ.	
ΤϘ ΚΘ.	ΙΓ.	ΜΔ.	ΙΕ.	Κϛ.	
				ΤΟΥΘ-ΜΩΣΙΣ.	Αιγυπτίων ϛ̄ ἐβασίλευσεν ΤΟΥΘΜΩΣΙΣ ἔτη θ.
Λ.	ΙΔ.	ΜΕ.	Ιϛ.	Α.	
ΛΑ.	ΙΕ.	Μϛ.	ΙΖ.	Β.	
ΛΒ.	Ιϛ.	ΜΖ.	ΙΗ.	Γ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΛΓ.	ΙΖ.	ΜΗ.	ΙΘ.	Δ.	
			ΟΡΘΟΠΟΛΙΣ.			Σικυωνίων ιβ̄ ἐβασίλευσεν ΟΡΘΟΠΟΛΙΣ ἔτη ξγ̄.
	ΛΔ.	ΙΗ.	Α.	Κ.	Ε.	Τ̄Κ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΛΕ.	ΙΘ.	Β.	ΚΑ.	ϛ.	
	Λϛ.	Κ.	Γ.	ΚΒ.	Ζ.	
	ΛΖ.	ΚΑ.	Δ.	ΚΓ.	Η.	
	ΛΗ.	ΚΒ.	Ε.	ΚΔ.	Θ.	

Τούτοις τοῖς χρόνοις Σύρος ἱστορεῖται γεγονέναι γηγενής, οὗ ἐπώνυμος ἡ Συρία. ἄλλοι δὲ πρότερον ἔτεσιν ϛ̄.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
					ΑΜΕΝΩΦΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ̄ ΑΜΕΝΩΦΙΣ ἔτη λα. οὗτος ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος, καὶ φθεγγόμενος λίθος.
γ.	ΛΘ.	ΚΓ.	ϛ.	ΚΕ.	Α.	
	Μ.	ΚΔ.	Ζ.	Κϛ.	Β.	ΑΡΧΗ Μ̄Η̄ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
	ΜΑ.	ΚΕ.	Η.	ΚΖ.	Γ.	
	ΜΒ.	Κϛ.	Θ.	ΚΗ.	Δ.	
	ΜΓ.	ΚΖ.	Ι.	ΚΘ.	Ε.	
	ΜΔ.	ΚΗ.	ΙΑ.	Λ.	ϛ.	Τ̄Λ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΜΕ.	ΚΘ.	ΙΒ.	ΛΑ.	Ζ.	
	Μϛ.	Λ.	ΙΓ.	ΛΒ.	Η.	
				ΣΦΑΙΡΟΣ.		Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιγ̄ ΣΦΑΙΡΟΣ ἔτη κ̄.
	ΜΖ.	Α.	ΙΔ.	ΛΓ.	Θ.	
	ΜΗ.	Β.	ΙΕ.	ΛΔ.	Ι.	
ΤΙ.	ΜΘ.	Γ.	Ιϛ.	ΛΕ.	ΙΑ.	
	Ν.	Δ.	ΙΖ.	Λϛ.	ΙΒ.	
	ΝΑ.	Ε.	ΙΗ.	ΛΖ.	ΙΓ.	
	ΝΒ.	ϛ.	ΙΘ.	ΛΗ.	ΙΔ.	
	ΝΓ.	Ζ.	Κ.	ΛΘ.	ΙΕ.	
	ΝΔ.	Η.	ΚΑ.	Μ.	Ιϛ.	Τ̄Μ̄ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
	ΝΕ.	Θ.	ΚΒ.	ΜΑ.	ΙΖ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΝϚ.	Ι.	ΚΓ.	ΜΒ.	ΙΗ.	
ΝΖ.	ΙΑ.	ΚΔ.	ΜΓ.	ΙΘ.	
ΝΗ.	ΙΒ.	ΚΕ.	ΜΔ.	Κ.	
ΤΚ. ΝΘ.	ΙΓ.	ΚϚ.	ΜΕ.	ΚΑ.	
Ξ.	ΙΔ.	ΚΖ.	ΜϚ.	ΚΒ.	
ΞΑ.	ΙΕ.	ΚΗ.	ΜΖ.	ΚΓ.	
ΞΒ.	ΙϚ.	ΚΘ.	ΜΗ.	ΚΔ.	
ΞΓ.	ΙΖ.	Λ.	ΜΘ.	ΚΕ.	
ΞΔ.	ΙΗ.	ΛΑ.	Ν.	ΚϚ.	ΤΝ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΞΕ.	ΙΘ.	ΛΒ.	ΝΑ.	ΚΖ.	Τούτῳ τῷ ἔτει οβ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Αμβρὰμ γεννᾷ τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς Ιωχαβέδ.
ΞϚ.	Κ.	ΛΓ.	ΝΒ.	ΚΗ.	
	ΜΑΜΥ-ΛΟΣ.				Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιδ ΜΑΜΥΛΟΣ ἔτη λ.
ΞΖ.	Α.	ΛΔ.	ΜΓ.	ΚΘ.	
ΞΗ.	Β.	ΛΕ.	ΜΔ.	Λ.	
			ΦΟΡΒΑΣ.		Αργείων ἐβασίλευσεν ϛ ΦΟΡΒΑΣ ἔτη λε.
ΤΛ. ΞΘ.	Γ.	ΛϚ.	Α.	ΛΑ.	
				ΩΡΟΣ.	Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν η ΩΡΟΣ ἔτη λα. ὁ Προμηθεὺς, καὶ Επιμηθεὺς, Ατλας τε, καὶ ὁ πανόπτης Αργος ἐγνωρίζοντο.
Ο.	Δ.	ΛΖ.	Β.	Α.	
ΟΑ.	Ε.	ΛΗ.	Γ.	Β.	
ΟΒ.	Ϛ.	ΛΘ.	Δ.	Γ.	
ΟΓ.	Ζ.	Μ.	Ε.	Δ.	
ΟΔ.	Η.	ΜΑ.	Ϛ.	Ε.	ΤΞ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Ι. ΜΩΥΣΕΩΣ.
ΟΕ.	Θ.	ΜΒ.	Ζ.	Ϛ.	
ΟϚ.	Ι.	ΜΓ.	Η.	Ζ.	
ΟΖ.	ΙΑ.	ΜΔ.	Θ.	Η.	
ΟΗ.	ΙΒ.	ΜΕ.	Ι.	Θ.	
ΤΜ. ΟΘ.	ΙΓ.	ΜϚ.	ΙΑ.	Ι.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Π.	ΙΔ.	ΜΖ.	ΙΒ.	ΙΑ.	
	ΠΑ.	ΙΕ.	ΜΗ.	ΙΓ.	ΙΒ.	
	ΠΒ.	Ιϛ.	ΜΘ.	ΙΔ.	ΙΓ.	
	ΠΓ.	ΙΖ.	Ν.	ΙΕ.	ΙΔ.	
	ΠΔ.	ΙΗ.	ΝΑ.	Ιϛ.	ΙΕ.	ΤΜ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Κ ΜΩΥΣΕΩΣ.
	ΠΕ.	ΙΘ.	ΝΒ.	ΙΖ.	Ιϛ.	
	Πϛ.	Κ.	ΝΓ.	ΙΗ.	ΙΖ.	
	ΠΖ.	ΚΑ.	ΝΔ.	ΙΘ.	ΙΗ.	
	ΠΗ.	ΚΒ.	ΝΕ.	Κ.	ΙΘ.	
ΥΝ	ΠΘ.	ΚΓ.	Νϛ.	ΚΑ.	Κ.	
	Ϙ.	ΚΔ.	ΝΖ.	ΚΒ.	ΚΑ.	ΑΡΧΗ ΜΘ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.
	ϘΑ.	ΚΕ.	ΝΗ.	ΚΓ.	ΚΒ.	
	ϘΒ.	Κϛ.	ΝΘ.	ΚΔ.	ΚΓ.	
	ϘΓ.	ΚΖ.	Ξ.	ΚΕ.	ΚΔ.	
	ϘΔ.	ΚΗ.	ΞΑ.	Κϛ.	ΚΕ.	ΤΚ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Λ ΜΩΥΣΕΩΣ.
	ϘΕ.	ΚΘ.	ΞΒ.	ΚΖ.	Κϛ.	
	Ϙϛ.	Λ.	ΞΓ.	ΚΗ.	ΚΖ.	
		ΣΠΑΡΕΘΟΣ.	ΜΑΡΑΘΟΣ.			Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ιε ΣΠΑΡΕΘΟΣ ἔτη μ. Σικυωνίων ιγ ἐβασίλευσεν ΜΑΡΑΘΟΣ ἔτη λ.
	ϘΖ.	Α.	Α.	ΚΘ.	ΚΗ.	
	ϘΗ.	Β.	Β.	Λ.	ΚΘ.	
ΥΞ	ϘΘ.	Γ.	Γ.	ΛΑ.	Λ.	

Κέκροψ ὁ διφυὴς τῆς τότε Ἀκτῆς, νῦν Ἀττικῆς, ἐβασίλευσεν ἔτη ν. Ἀρχὴ τῆς Ἀθηναίων βασιλείας.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝΑΙΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.

Ἐπὶ Κέκροπος ἡ ἐν τῇ ἀκροπόλει ἐλαία πρώτως ἐφύη. οὗτος ἀπὸ τῆς Ἀθηνᾶς τὴν πόλιν Ἀθήνας ὠνόμασε, διφυὴς καλούμενος διὰ μῆκος σώματος, ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὢν τὰς δύο γλώσσας ἠπίστατο.

Ρ.	Δ.	Δ.	ΛΒ.	Α.	ΛΑ.
ΡΑ.	Ε.	Ε.	ΛΓ.	Β.	ΛΒ.
ΡΒ.	ϛ.	ϛ.	ΛΔ.	Γ.	ΛΓ.

Κέκροψ

ΕΒΡ. ΑΣΣΥΡ. ΣΙΚΥΩΝ. ΑΡΓΕΙΩΝ. ΑΘΗΝ. ΑΙΓΥΠΤ.

Κέκροψ πρῶτος βοῦν ἔθυσε καὶ Ζῆνα προσηγόρευσεν, ὥς τινες. ἀπ' αὐτοῦ ἡ Κεκροπία ἡ χώρα ἐκλήθη. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πρώτην ολυμπιάδα, βασιλεῖς ις ἄρχοντες διὰ βίου ια. ἔτη ὁ ψ. Κατὰ τούτους τὰ παρ' Ελλησι θαυμαστὰ δοκοῦντα μυθολογεῖται.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΡΓ.	Ζ.	Ζ.	ΛΕ.	Δ.	ΛΔ.	
			ΤΡΙΟΠΑΣ.			Αργείων ἐβασίλευσεν ὁ ΤΡΙΟΠΑΣ ἔτη μϛ.
ΡΔ.	Η.	Η.	Α.	Ε.	ΛΕ.	ΤϞ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Μ ΜΩΥΣΕΩΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αιγύπτῳ καταλιπὼν διατριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

ΡΕ.	Θ.	Θ.	Β.	ϛ.	Λϛ.	
Ρϛ.	Ι.	Ι.	Γ.	Ζ.	ΛΖ.	
ΡΖ.	ΙΑ.	ΙΑ.	Δ.	Η.	ΛΗ.	
					ΑΧΕΝΧΕΡΣΗΣ.	Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν ὁ ΑΧΕΝΧΕΡΣΗΣ ἔτη ιβ.
ΡΗ.	ΙΒ.	ΙΒ.	Ε.	Θ.	Α.	
ΤΟ ΡΘ.	ΙΓ.	ΙΓ.	ϛ.	Ι.	Β.	
ΡΙ.	ΙΔ.	ΙΔ.	Ζ.	ΙΑ.	Γ.	

Οἱ ἀπὸ τῆς Κουρητείας νῦν Ακαρνανίας Κούρητες καὶ Κορύβαντες Γνωσσὸν ᾤκισαν οἱ τὴν ἐν ὅπλοις ἔνρυθμον κίνησιν εὑρόντες.

ΡΙΑ.	ΙΕ.	ΙΕ.	Η.	ΙΒ.	Δ.	Χαλδαῖοι κατὰ Φοινίκων ἐστράτευσαν.
ΡΙΒ.	Ιϛ.	Ιϛ.	Θ.	ΙΓ.	Ε.	Μουσικὸς ὁ Ευλαίου καὶ Νύμφης ἤκμασεν.
ΡΙΓ.	ΙΖ.	ΙΖ.	Ι.	ΙΔ.	ϛ.	
ΡΙΔ.	ΙΗ.	ΙΗ.	ΙΑ.	ΙΕ.	Ζ.	Υ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Ν ΜΩΥΣΕΩΣ.
ΡΙΕ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ΙΒ.	Ιϛ.	Η.	Δευκαλίων βασιλεύειν τῶν κατὰ Παρνασσὸν ἤρξατο.
ΡΙϛ.	Κ.	Κ.	ΙΓ.	ΙΖ.	Θ.	
ΡΙΖ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΙΔ.	ΙΗ.	Ι.	
ΡΙΗ.	ΚΒ.	ΚΒ.	ΙΕ.	ΙΘ.	ΙΑ.	Η τῶν θεῶν κρίσις Ποσειδῶνος καὶ Αθηνᾶς ἐπὶ Κέκροπος μυθεύεται περὶ τῆς χώρας.
ΤΓ ΡΙΘ.	ΚΓ.	ΚΓ.	Ιϛ.	Κ.	ΙΒ.	
					ΑΧΩΡΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ΑΧΩΡΙΣ ἔτη ζ.
ΡΚ.	ΚΔ.	ΚΔ.	ΙΖ.	ΚΑ.	Α.	

Ζεὺς ἐμίγη Ιοῖ τῇ θυγατρὶ Ινάχου, ἣν καὶ βοῦν ἐποίησεν, ἀφ' ἧς ὁ Βόσπορος ἐκλήθη. ἣ καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα Ισις ὠνομάσθη, ἣν Αιγύπτιοι σέβουσιν. Φασὶ δὲ αὐτὴν τινες γημαμένην Τηλεγόνῳ τὸν Επαφον γεννῆσαι.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΡΚΑ.	ΚΕ.	ΚΕ.	ΙΗ.	ΚΒ.	Β.
	ΡΚΒ.	Κϛ.	Κϛ.	ΙΘ.	ΚΓ.	Γ.
	ΡΚΓ.	ΚΖ.	ΚΖ.	Κ.	ΚΔ.	Δ.
	ΡΚΔ.	ΚΗ.	ΚΗ.	ΚΑ.	ΚΕ.	Ε.
	ΡΚΕ.	ΚΘ.	ΚΘ.	ΚΒ.	Κϛ.	ϛ.
	ΡΚϛ.	Λ.	Λ.	ΚΓ.	ΚΖ.	Ζ.

ΥΙ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Ξ ΜΩΥΣΕΩΣ.

Κέκροψ Ἀθήνας τὰς καὶ Διάδας ἐν Εὐβοίᾳ ἔκτισεν. Εὐβοεῖς δὲ ταύτην Ὀρχομενὸν κατωνόμασαν.

Σικυωνίων ιδ ἐβασίλευσεν ΜΑΡΑΘΟΣ ἔτη κ.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ια ΧΕΝΧΕΡΗΣ ἔτη ιϛ.

ΜΑΡΑΘΟΣ. ΧΕΝΧΕΡΗΣ.

	ΡΚΖ.	ΛΑ.	Α.	ΚΔ.	ΚΗ.	Α.
	ΡΚΗ.	ΛΒ.	Β.	ΚΕ.	ΚΘ.	Β.
ΤϞ.	ΡΚΘ.	ΛΓ.	Γ.	Κϛ.	Λ.	Γ.
	ΡΛ.	ΛΔ.	Δ.	ΚΖ.	ΛΑ.	Δ.
	ΡΛΑ.	ΛΕ.	Ε.	ΚΗ.	ΛΒ.	Ε.
	ΡΛΒ.	Λϛ.	ϛ.	ΚΘ.	ΛΓ.	ϛ.
	ΡΛΓ.	ΛΖ.	Ζ.	Λ.	ΛΔ.	Ζ.
	ΡΛΔ.	ΛΗ.	Η.	ΛΑ.	ΛΕ.	Η.
	ΡΛΕ.	ΛΘ.	Θ.	ΛΒ.	Λϛ.	Θ.
	ΡΛϛ.	Μ.	Ι.	ΛΓ.	ΛΖ.	Ι.

Ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμὸς ἐν Θεσσαλίᾳ, καὶ ὁ ἐπὶ Φαέθοντος ἐμπυρισμὸς ἐν Αἰθιοπίᾳ. πολλαὶ δὲ καὶ ἄλλαι γεγόνασιν Ἕλλησι τοπικαὶ φθοραί, ὡς Πλάτων ἐν Τιμαίῳ.

ΥΚ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Ο ΜΩΥΣΕΩΣ.

Ἕλλην υἱὸς Δευκαλίωνος ἐγνωρίζετο, ἀφ' οὗ Ἕλληνες οἱ Γραικοὶ μετεκλήθησαν.

Κόρινθος ἡ πάλαι Ἐφύρα καλουμένη ἐκτίσθη.
Τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου ὑπὸ Ἐρυσίχθονος υἱοῦ Κέκροπος ἱδρυώθη.

ΑΣΚΑΤΑΔΗΣ.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ιϛ ΑΣΚΑΤΑΔΗΣ ἔτη μ.

	ΡΛΖ.	Α.	ΙΑ.	ΛΔ.	ΛΗ.	ΙΑ.

Ἡρακλέα τινές φασιν ἐν Φοινίκῃ γνωρίζεσθαι Διωδᾶν ἐπιλεγόμενον, ὡς καὶ μέχρι νῦν ὑπὸ Καππαδόκων καὶ Ἰλιέων οὕτω κεκλῆσθαι.

	ΡΛΗ.	Β.	ΙΒ.	ΛΕ.	ΛΘ.	ΙΒ.
Φ.	ΡΛΘ.	Γ.	ΙΓ.	Λϛ.	Μ.	ΙΓ.
	ΡΜ.	Δ.	ΙΔ.	ΛΖ.	ΜΑ.	ΙΔ.

Ἄρειος πάγος ἐκλήθη, καὶ δικαστήριον κατέστη. ΑΡΧΗ ΤΩΝ ΙΩΒΗΛΑΙΟΥ.

ΡΜΑ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΡΜΑ.	Ε.	ΙΕ.	ΛΗ.	ΜΒ.	ΙΕ.	
ΡΜΒ.	Ϛ.	ΙϚ.	ΛΘ.	ΜΓ.	ΙϚ.	Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἠξιοῦτο.
ΡΜΓ.	Ζ.	ΙΖ.	Μ.	ΜΔ.	ΙΖ.	
ΡΜΔ.	Η.	ΙΗ.	ΜΑ.	ΜΕ.	ΙΗ.	ΥΛ ΕΤΟΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. Π ΜΩΣΕΩΣ.

Ἀμπελουργία ὑπὸ Διονύσου ἐγνωρίσθη τοῦ ἐκ Σεμέλης.
Τῷ με ἔτει Κέκροπος τοῦ διφυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐγένετο.
Μωϋσῆς ἐν ἐρήμῳ.
Καθηγεῖται τοῦ λαοῦ Μωϋσῆς ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἔτη μ.

ΜΩΣΗΣ.					ΑΧΕΡΡΗΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιβ ΑΧΕΡΡΗΣ ἔτη η.
Α.	Θ.	ΙΘ.	ΜΒ.	ΜϚ.	Α.	
Β.	Ι.	Κ.	ΜΓ.	ΜΖ.	Β.	
		ΕΧΥΡΕΥΣ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιε ΕΧΥΡΕΥΣ ἔτη νε.
Γ.	ΙΑ.	Α.	ΜΔ.	ΜΗ.	Γ.	
Δ.	ΙΒ.	Β.	ΜΕ.	ΜΘ.	Δ.	Ἀαρὼν ἀδελφὸς Μωϋσέως πρῶτος Ἑβραίων ἀρχιερεὺς καθίστη.
ΦΙ. Ε.	ΙΓ.	Γ.	ΜϚ.	Ν.	Ε.	

Ἀργείων ἐβασίλευσεν η ΚΡΟΤΩΠΟΣ ἔτη κα.
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν β ΚΡΑΝΑΟΣ ἔτη θ.

			ΚΡΟΤΩΠΟΣ.	ΚΡΑΝΑΟΣ.		Κραναοῦ τούτου δευτέρου βασιλέως τῆς Ἀττικῆς θυγάτηρ ἦν Ἀτθίς, καθ' ἣν Ἀττικὴ ἡ χώρα ὠνομάσθη, πρότερον Ἀκτὴ λεγομένη.
Ϛ.	ΙΔ.	Δ.	Α.	Α.	Ϛ.	
Ζ.	ΙΕ.	Ε.	Β.	Β.	Ζ.	
Η.	ΙϚ.	Ϛ.	Γ.	Γ.	Η.	

Κρήτης ἐβασίλευσεν Ἀπτέρας, καὶ τὴν πόλιν ἔκτισεν.

					ΧΕΡΡΗΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιγ ΧΕΡΡΗΣ ἔτη ιε.
Θ.	ΙΖ.	Ζ.	Δ.	Δ.	Α.	
Ι.	ΙΗ	Η.	Ε.	Ε.	Β.	
ΙΑ.	ΙΘ.	Θ.	Ϛ.	Ϛ.	Γ.	
ΙΒ.	Κ.	Ι.	Ζ.	Ζ.	Δ.	
ΙΓ.	ΚΑ.	ΙΑ.	Η.	Η.	Ε.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΔ.	ΚΒ.	ΙΒ.	Θ.	Θ.	Ϛ.	
					ΑΜΦΙΚΤΥΩΝ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν γ ΑΜΦΙΚΤΥΩΝ ἔτη ι.
ΦΚ	ΙΕ.	ΚΓ.	ΙΓ.	Ι.	Α.	Ζ.	

Κατὰ Ἀμφικτύωνα τὸν Δευκαλίωνος υἱὸν, τινές φασι Διόνυσον εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐλθόντα ξενωθῆναι Σημάχῳ, καὶ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ νεβρίδα δωρήσασθαι. ἕτερος δ' ἦν τοῦ ἐκ Σεμέλης οὗτος.

	ΙϚ.	ΚΔ.	ΙΔ.	ΙΑ.	Β.	Η.	Καθηγεῖται τοῦ λαοῦ Μωϋσῆς ἐπὶ τῆς ἐρήμου.
	ΙΖ.	ΚΕ.	ΙΕ.	ΙΒ.	Γ.	Θ.	
	ΙΗ.	ΚϚ.	ΙϚ.	ΙΓ.	Δ.	Ι.	
	ΙΘ.	ΚΖ.	ΙΖ.	ΙΔ.	Ε.	ΙΑ.	Ἔπαφος Ἴσιδος τῆς δευτέρας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου, καὶ Μέμφιν ἔκτισεν.
	Κ.	ΚΗ.	ΙΗ.	ΙΕ.	Ϛ.	ΙΒ.	
	ΚΑ.	ΚΘ.	ΙΘ.	ΙϚ.	Ζ.	ΙΓ.	
	ΚΒ.	Λ.	Κ.	ΙΖ.	Η.	ΙΔ.	
	ΚΓ.	ΛΑ.	ΚΑ.	ΙΗ.	Θ.	ΙΕ.	
						ΑΡΜΑΙΣ.	Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ιδ ΑΡΜΑΙΣ ὁ καὶ ΔΑΝΑΟΣ ἔτη ε.
	ΚΔ.	ΛΒ.	ΚΒ.	ΙΘ.	Ι.	Α.	
					ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΣ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν δ ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΣ ἔτη ν.
ΦΛ	ΚΕ.	ΛΓ.	ΚΓ.	Κ.	Α.	Β.	Οὗτος Ἐριχθόνιος Ἡφαίστου ὁ παρ' Ὁμήρῳ Ἐρεχθεύς.
	ΚϚ.	ΛΔ.	ΚΔ.	ΚΑ.	Β.	Γ.	Λακεδαιμονία ἐκτίσθη ὑπὸ Λακεδαίμονος τοῦ ἐκ Μεσσήνης.
				ΣΘΕΝΕΛΟΣ.			Ἀργείων ἐβασίλευσεν θ ΣΘΕΝΕΛΟΣ ἔτη ια.
	ΚΖ.	ΛΕ.	ΚΕ.	Α.	Γ.	Δ.	Ἀρκὰς ὁ Καλλιστοῦς καὶ Διὸς υἱὸς Πελασγῶν κρατήσας Ἀρκαδίαν τὴν χώραν μετωνόμασεν.
	ΚΗ.	ΛϚ.	ΚϚ.	Β.	Δ.	Ε.	
						ΡΑΜΕΣΗΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιε ΡΑΜΕΣΗΣ ἔτη ξη.
	ΚΘ.	ΛΖ.	ΚΖ.	Γ.	Ε.	Α.	

Ῥαμεσσῆς ὁ καὶ Αἴγυπτος καλούμενος, βασιλεύσας Αἰγύπτου ἔτη ξη, μετωνόμασε τὴν χώραν Αἴγυπτον τῷ ἰδίῳ ὀνόματι, ἥ τις πρότερον παρ' Ἕλλησιν Ἀερία ἐλέγετο.

Λ.	ΛΗ.	ΚΗ.	Δ.	Ϛ.	Β.	
ΛΑ.	ΛΘ	ΚΘ	Ε.	Ζ.	Γ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΛΒ.	Μ.	Λ.	ϛ.	Η.	Δ.	
	ΑΜΥΝ-ΤΗΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιζ ΑΜΥΝΤΗΣ ἔτη με.
ΛΓ.	Α.	ΛΑ.	Ζ.	Θ.	Ε.	Δάρδανος ἔκτισε Δαρδανίαν.
ΛΔ.	Β.	ΛΒ.	Η.	Ι.	ϛ.	
ΦΜ ΛΕ.	Γ.	ΛΓ.	Θ.	ΙΑ.	Ζ.	
Λϛ.	Δ.	ΛΔ.	Ι.	ΙΒ.	Η.	
ΛΖ.	Ε.	ΛΕ.	ΙΑ.	ΙΓ.	Θ.	

Φασί τινες, ὅτι μετὰ Σθένελον Αργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν Αργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες, Δαναὸν ἐβασίλευσαν, ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου, καὶ κρατήσας τοῦ Αργους ἔνυδρον αὐτὸ ἐποίησε διὰ τῶν λεγομένων Δαναΐδων. αὗται δὲ αὐτῷ ἦσαν θυγατέρες ν, αἳ τοὺς ν υἱοὺς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Αἰγύπτου διεχειρήσαντο, χωρὶς ἑνὸς τοῦ Λυγκέως, ὃς καὶ ἐβασίλευσε μετ᾽ αὐτόν. οὐκ ἄπιστον δὲ ἐν βαρβάροις ἡ πολυτεκνία, διὰ τὸ πλῆθος παλλακῶν.

„ΚΑΣΤΟΡΟΣ περὶ Αργείων βασιλέων. Δαναὸς κρατήσας τοῦ Αργους, καὶ ἐκβαλὼν Σθένελον τὸν Κρότωπου, Αρ-
„γείων ἐβασίλευσεν, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ᾽ αὐτὸν Δαναΐδαι καλούμενοι, ἐπὶ Ευρυσθέα τὸν Σθενέλου τοῦ Περ-
„σέως. Μεθ᾽ οὓς οἱ Πελοπίδαι ἀπὸ Πέλοπος παραλαβόντες τὴν ἀρχήν. ὧν πρῶτος Ατρεύς.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
			ΔΑΝΑ-ΟΣ.			Αργείων ἐβασίλευσεν ι ΔΑΝΑΟΣ ἔτη ν.
ΛΗ.	ϛ.	Λϛ.	Α.	ΙΔ.	Ι.	Εριχθόνιος ἅρμα πρῶτος Ελλήνων ἐφόρεσεν. ἦν γὰρ παρὰ βαρβάρων.
ΛΘ.	Ζ.	ΛΖ.	Β.	ΙΕ.	ΙΑ.	
Μ.	Η.	ΛΗ.	Γ.	Ιϛ.	ΙΒ.	

Εβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ελεάζαρος υἱὸς Ααρών.
Ιησοῦς Ναυῆ τὴν Παλαιστίνην γῆν τῷ Ιουδαίων ἔθνει διανέμει πρὸς κλῆρον κατὰ φυλήν.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΙΕΣΟΥΣ ΝΑΥΗ.						Εβραίων ἡγεμόνευσεν ΙΗΣΟΥΣ Ναυῆ ἔτη κζ.
Α.	Θ.	ΛΘ.	Δ.	ΙΖ.	ΙΓ.	Βούσιρις Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης τῆς Επάφου παῖς τῶν κατὰ τὴν Νεῖλον τόπων ἐτυράννει, καὶ τοὺς παροδεύοντας κατέθυε ξένους.
Β.	Ι.	Μ.	Ε.	ΙΗ.	ΙΔ.	
Γ.	ΙΑ.	ΜΑ.	ϛ.	ΙΘ.	ΙΕ.	
Δ.	ΙΒ.	ΜΒ.	Ζ.	Κ.	Ιϛ.	
ΦΝ Ε.	ΙΓ.	ΜΓ.	Η.	ΚΑ.	ΙΖ.	
ϛ.	ΙΔ.	ΜΔ.	Θ.	ΚΒ.	ΙΗ.	
Ζ.	ΙΕ.	ΜΕ.	Ι.	ΚΓ.	ΙΘ.	
Η.	Ιϛ.	ΜΖ.	ΙΑ.	ΚΔ.	Κ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Θ.	ΙΖ.	ΜΖ.	ΙΒ.	ΚΕ.	ΚΑ.	Κρήτης ἐβασίλευσεν Λάπης.
	Ι.	ΙΗ.	ΜΗ.	ΙΓ.	Κς.	ΚΒ.	
	ΙΑ.	ΙΘ.	ΜΘ.	ΙΔ.	ΚΖ.	ΚΓ.	
	ΙΒ.	Κ.	Ν.	ΙΕ.	ΚΗ.	ΚΔ.	
	ΙΓ.	ΚΑ.	ΝΑ.	Ις.	ΚΘ.	ΚΕ.	
	ΙΔ.	ΚΒ.	ΝΒ.	ΙΖ.	Λ.	Κς.	
ΦΞ	ΙΕ.	ΚΓ.	ΝΓ.	ΙΗ.	ΛΑ.	ΚΖ.	
	Ις.	ΚΔ.	ΝΔ.	ΙΘ.	ΛΒ.	ΚΗ.	
	ΙΖ.	ΚΕ.	ΝΕ.	Κ.	ΛΓ.	ΚΘ.	

Φοῖνιξ, καὶ Κάδμος ἀπὸ Θηβῶν τῶν Αἰγυπτίων ἐξελθόντες εἰς τὴν Συρίαν Τύρου καὶ Σιδῶνος ἐβασίλευσαν.

			ΚΟΡΑΞ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ις̄ ΚΟΡΑΞ ἔτη λ̄.
	ΙΗ.	Κς.	Α.	ΚΑ.	ΛΔ.	Λ.	
	ΙΘ.	ΚΖ.	Β.	ΚΒ.	ΛΕ.	ΛΑ.	
	Κ.	ΚΗ.	Γ.	ΚΓ.	Λς.	ΛΒ.	
	ΚΑ.	ΚΘ.	Δ.	ΚΔ.	ΛΖ.	ΛΓ.	Τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν ἐνεπρήσθη ὑπὸ Φλεγύου.
	ΚΒ.	Λ.	Ε.	ΚΕ.	ΛΗ.	ΛΔ.	
	ΚΓ.	ΛΑ.	ς.	Κς.	ΛΘ.	ΛΕ.	
	ΚΔ.	ΛΒ.	Ζ.	ΚΖ.	Μ.	Λς.	Κρητῶν ἐβασίλευσεν Ἀστέριος.
ΦΟ	ΚΕ.	ΛΓ.	Η.	ΚΗ.	ΜΑ.	ΛΖ.	
	Κς.	ΛΔ.	Θ.	ΚΘ.	ΜΒ.	ΛΗ.	
	ΚΖ.	ΛΕ.	Ι.	Λ.	ΜΓ.	ΛΘ.	

Εὐρώπῃ τῇ Φοίνικος Ζεὺς ἐμίγη· αὕτη δὲ ἦν Ἀστερίου τοῦ Κρητῶν βασιλέως γαμετή, ἐξ ἧς ἔσχε τρεῖς υἱούς, Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν, καὶ Σαρπηδόνα, οἳ καὶ Διὸς ἐμυθεύοντο παῖδες εἶναι.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ κρατοῦσιν Ἑβραίων ἀλλόφυλοι ἔτη π̄, ἃ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις.

	ΓΟΘΟΝΙΗΛ.						Πρῶτος ἦρξεν ΓΟΘΟΝΙΗΛ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ̄.
	Α.	Λς.	ΙΑ.	ΛΑ.	ΜΔ.	Μ.	
	Β.	ΛΖ.	ΙΒ.	ΛΒ.	ΜΕ.	ΜΑ.	
	Γ.	ΛΗ.	ΙΓ.	ΛΓ.	Μς.	ΜΒ.	

Δ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
Δ.	ΛΘ.	ΙΔ.	ΛΔ.	ΜΖ.	ΜΓ.	
Ε.	Μ.	ΙΕ.	ΛΕ.	ΜΗ.	ΜΔ.	
Ϛ.	ΜΑ.	ΙϚ.	ΛϚ.	ΜΘ.	ΜΕ.	
Ζ.	ΜΒ.	ΙΖ.	ΛΖ.	Ν.	ΜϚ.	
				ΠΑΝΔΙΩΝ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ε ΠΑΝΔΙΩΝ ἔτη μ. Τούτου τοῦ Πανδίονος θυγατέρες Πρόκνη καὶ Φιλομῆλα.

Ῥαδάμανθυς καὶ Σαρπηδὼν Λυκίων ἦρχον.

ΦΠ Η.	ΜΓ.	ΙΗ.	ΛΗ.	Α.	ΜΖ.	
Θ.	ΜΔ.	ΙΘ.	ΛΘ.	Β.	ΜΗ.	
Ι.	ΜΕ.	Κ.	Μ.	Γ.	ΜΘ.	Ἐν Ἄργει ἱεράτευεν Ὑπερμνήστρα Δαναοῦ.
	ΒΗΛΟ-ΧΟΣ.					Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν ιη ΒΗΛΟΧΟΣ ἔτη κε.
ΙΑ.	Α.	ΚΑ.	ΜΑ.	Δ.	Ν.	
ΙΒ.	Β.	ΚΒ.	ΜΒ.	Ε.	ΝΑ.	
ΙΓ.	Γ.	ΚΓ.	ΜΓ.	Ϛ.	ΝΒ.	
ΙΔ.	Δ.	ΚΔ.	ΜΔ.	Ζ.	ΝΓ.	
ΙΕ.	Ε.	ΚΕ.	ΜΕ.	Η.	ΝΔ.	Εὐρώπης ἁρπαγή.

Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν, οὗ τῆς θυγατρὸς Σεμέλης ὑὸς ὁ Διόνυσος.

ΙϚ.	Ϛ.	ΚϚ.	ΜϚ.	Θ.	ΝΕ.	
ΙΖ.	Ζ.	ΚΖ.	ΜΖ.	Ι.	ΝϚ.	Μῆλος, καὶ Θάσος, καὶ Ἀλκίαθη ἐκτίσθησαν, καὶ Πάφος.
ΦϘ ΙΗ.	Η.	ΚΗ.	ΜΗ.	ΙΑ.	ΝΖ.	
ΙΘ.	Θ.	ΚΘ.	ΜΘ.	ΙΒ.	ΝΗ.	
Κ.	Ι.	Λ.	Ν.	ΙΓ.	ΝΘ.	

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιζ ΕΠΩΠΕΥΣ ἔτη λε.
Ἀργείων ἐβασίλευσεν ια ΛΥΓΚΕΥΣ ἔτη μα.

		ΕΠΩ-ΠΕΥΣ.	ΛΥΓ-ΚΕΥΣ.			
ΚΑ.	ΙΑ.	Α.	Α.	ΙΔ.	Ξ.	
ΚΒ.	ΙΒ.	Β.	Β.	ΙΕ.	ΞΑ.	Βιθυνία ἐκλήθη ὑπὸ Φοίνικος ἡ τὸ πρὶν Μαριανδυνὴ καλουμένη.
ΚΓ.	ΙΓ.	Γ.	Γ.	ΙϚ.	ΞΒ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΚΔ.	ΙΔ.	Δ.	Δ.	ΙΖ.	ΞΓ.	
ΚΕ.	ΙΕ.	Ε.	Ε.	ΙΗ.	ΞΔ.	Λίνος, ὁ Αμφίων, καὶ Ζῆθος λυρικοὶ Θηβαῖοι, καὶ μουσουργοὶ ἐγνωρίζοντο, ὥς τινες. ἄλλοι δὲ μετὰ ταῦτα.
ΚϚ.	ΙϚ.	Ϛ.	Ϛ.	ΙΘ.	ΞΕ.	
X. ΚΖ.	ΙΖ.	Ζ.	Ζ.	Κ.	ΞϚ.	Οἱ Ιδαῖοι Δάκτυλοι λεγόμενοι οἱ σίδηρον εὑρόντες κατὰ τούτους ἦσαν.
ΚΗ.	ΙΗ.	Η.	Η.	ΚΑ.	ΞΖ.	Αμφίων, καὶ Ζῆθος Θηβῶν ἑπταπύλων ἐβασίλευσαν.
ΚΘ.	ΙΘ.	Θ.	Θ.	ΚΒ.	ΞΗ.	
					ΜΕΝΩΦΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιϛ ΜΕΝΩΦΙΣ ἔτη μ.
Λ.	Κ.	Ι.	Ι.	ΚΓ.	Α.	
ΛΑ.	ΚΑ.	ΙΑ.	ΙΑ.	ΚΔ.	Β.	Δαρδανίας Ἐριχθόνιος Δαρδάνου ἐβασίλευσεν.
ΛΒ.	ΚΒ.	ΙΒ.	ΙΒ.	ΚΕ.	Γ.	
ΛΓ.	ΚΓ.	ΙΓ.	ΙΓ.	ΚϚ.	Δ.	Τὰ κατὰ Δήμητραν, ἣν τινες Ισιν φασίν. καὶ τὰ περὶ Δανάην, ἐξ ἧς ὁ Περσεύς.
ΛΔ.	ΚΔ.	ΙΔ.	ΙΔ.	ΚΖ.	Ε.	
ΛΕ.	ΚΕ.	ΙΕ.	ΙΕ.	ΚΗ.	Ϛ.	
	ΒΑΛΑΤΟΡΗΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν ιθ ΒΑΛΑΤΟΡΗΣ ἔτη λ.
ΛϚ.	Α.	ΙϚ.	ΙϚ.	ΚΘ.	Ζ.	Εφύρα ἡ νῦν Κόρινθος ὑπὸ Σισύφου ᾠκίσθη.
ΛΖ.	Β.	ΙΖ.	ΙΖ.	Λ.	Η.	
XI ΛΗ.	Γ.	ΙΗ.	ΙΗ.	ΛΑ.	Θ.	Αρμονία ἡρπάγη ὑπὸ Κάδμου.
ΛΘ.	Δ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ΛΒ.	Ι.	Μίνως Κρήτης ἐβασίλευσεν ὁ Εὐρώπης.

Καδμεία ἐκτίσθη, καὶ Σίδη ἐν Κιλικίᾳ.
Ελευσῖνος πόλεως Κελεὸς ἐβασίλευσεν, καθ' ὃν Τριπτόλεμος ἦν, ὅν φησιν ὁ Φιλόχορος μακρῷ πλοίῳ περιβαλόντα ταῖς πόλεσι τὸν σῖτον διαδοῦναι. ὑπονοεῖσθαι δὲ πτερωτὸν ὄφιν εἶναι τὴν ναῦν, ἔχειν δέ τι καὶ τοῦ χρήματος.

Μ.	Ε.	Κ.	Κ.	ΛΓ.	ΙΑ.	
ΑΩΔ.						Εβραίων ἡγεμὼν ΑΩΔ ἀνὴρ ἐκ φυλῆς Ιούδα.
Α.	Ϛ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΛΔ.	ΙΒ.	
Β.	Ζ.	ΚΒ.	ΚΒ.	ΛΕ.	ΙΓ.	
Γ.	Η.	ΚΓ.	ΚΓ.	ΛϚ.	ΙΔ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
Δ.	Θ.	ΚΔ.	ΚΔ.	ΛΖ.	ΙΕ.	
Ε.	Ι.	ΚΕ.	ΚΕ.	ΛΗ.	Ιϛ.	
ϛ.	ΙΑ.	Κϛ.	Κϛ.	ΛΘ.	ΙΖ.	
Ζ.	ΙΒ.	ΚΖ.	ΚΖ.	Μ.	ΙΗ.	Ἀχαΐα ὑπὸ Ἀχαιοῦ ἐκτίσθη.

Ἐρεχθέως θυγατέρα Βορέας υἱὸς Ἀστραίου Θρᾷξ ἥρπασεν Ὠρείθυιαν. ὁ δὲ μῦθος τὸν ἄνεμον, ὡς Φιλόχορος ἐν δευτέρῳ φησίν. Ἐπὶ τούτου δὲ καὶ τὰ λεγόμενα μυστήρια ἤρξαντο.

				ΕΡΕΧΘΕΥΣ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ϛ ΕΡΕΧΘΕΥΣ ἔτη ν.
ΧΚ Η.	ΙΓ.	ΚΗ.	ΚΗ.	Α.	ΙΘ.	

Κόρης ἁρπαγὴ Περσεφόνης ὑπὸ Αἰδωνέως τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς εἶχε κύνα παμμεγέθη τὸν λεγόμενον Κέρβερον, ὃν τὸν Πειρίθουν ὕστερον διεχρήσατο παραγενόμενον ἐφ᾽ ἁρπαγῇ τῆς γυναικὸς ἅμα Θησεῖ. Θησέα δὲ περιτυχὼν Ἡρακλῆς ἐρρύσατο μέλλοντα συνδιαφθείρεσθαι τῷ Πειρίθῳ. διὰ δὲ τὸ τοῦ κινδύνου περιττὸν εἰς Ἅδου νομίζεται Θησεὺς ἀνεληλυθέναι, ὡς Φιλόχορος ἱστορεῖ ἐν Ἀτθίδος δευτέρῳ.

Θ.	ΙΔ.	ΚΘ.	ΚΘ.	Β.	Κ.	
Ι.	ΙΕ.	Λ.	Λ.	Γ.	ΚΑ.	Πέλοψ ἐβασίλευσεν ἔτη νγ, ἀφ᾽ οὗ καὶ ἡ χώρα Πελοπόννησος.
ΙΑ.	Ιϛ.	ΛΑ.	ΛΑ.	Δ.	ΚΒ.	
ΙΒ.	ΙΖ.	ΛΒ.	ΛΒ.	Ε.	ΚΓ.	
ΙΓ.	ΙΗ.	ΛΓ.	ΛΓ.	ϛ.	ΚΔ.	
ΙΔ.	ΙΘ.	ΛΔ.	ΛΔ.	Ζ.	ΚΕ.	
ΙΕ.	Κ.	ΛΕ.	ΛΕ.	Η.	Κϛ.	
		ΛΑΟΜΕΔΩΝ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιη ΛΑΟΜΕΔΩΝ ἔτη μ. Διονύσου γένεσις ἐκ Σεμέλης.
Ιϛ.	ΚΑ.	Α.	Λϛ.	Θ.	ΚΖ.	
ΙΖ.	ΚΒ.	Β.	ΛΖ.	Ι.	ΚΗ.	
ΧΛ ΙΗ.	ΚΓ.	Γ.	ΛΗ.	ΙΑ.	ΚΘ.	
ΙΘ.	ΚΔ.	Δ.	ΛΘ.	ΙΒ.	Λ.	Ζῆθος, καὶ Ἀμφίων Κάδμον ἐκβαλόντες Θηβῶν ἐβασίλευσαν.
Κ.	ΚΕ.	Ε.	Μ.	ΙΓ.	ΛΑ.	
ΚΑ.	Κϛ.	ϛ.	ΜΑ.	ΙΔ.	ΛΒ.	
			ΑΒΑΣ.			Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιβ ΑΒΑΣ ἔτη κ.
ΚΒ.	ΚΖ.	Ζ.	Α.	ΙΕ.	ΛΓ.	

Κατὰ τούτους Φρίξος ἔδοξε τισὶν ὀχεῖσθαι ἐπὶ χρυσομάλλῳ κριῷ ἅμα τῇ ἀδελφῇ Ἕλλῃ φεύγων μητρυιὰν ἐπι-

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	

Βουλεύουσιν, καὶ ἐτύχησε πλοίου, ᾧ τὸ παράσημον κριὸς ἦν. Παλαίφατος δὲ Κριόν φησι καλεῖσθαι τὸν διασώσαντα αὐτοὺς τροφέα.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΚΓ.	ΚΗ.	Η.	Β.	Ιϛ.	ΛΔ.	
	ΚΔ.	ΚΘ.	Θ.	Γ.	ΙΖ.	ΛΕ.	
	ΚΕ.	Λ.	Ι.	Δ.	ΙΗ.	Λϛ.	
		ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ.					Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κ̄ ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ ἔτη λβ̄.
	Κϛ.	Α.	ΙΑ.	Ε.	ΙΘ.	ΛΖ.	
	ΚΖ.	Β.	ΙΒ.	ϛ.	Κ.	ΛΗ.	
ΧΜ	ΚΗ.	Γ.	ΙΓ.	Ζ.	ΚΑ.	ΛΘ.	Τὰ κατὰ Πρόκνην καὶ Φιλομήλαν θυγατέρας Πανδίονος.
	ΚΘ.	Δ.	ΙΔ.	Η.	ΚΒ.	Μ.	

Αἰγυπτίων ἐννεακαιδεκάτη δυναστεία βασιλέων ε̄ Διοσπολιτῶν, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ϛϟδ̄.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
						ΣΕΘΩΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ᾱ ΣΕΘΩΣ ἔτη νε̄.
	Λ.	Ε.	ΙΕ.	Θ.	ΚΓ.	Α.	
	ΛΑ.	ϛ.	Ιϛ.	Ι.	ΚΔ.	Β.	
	ΛΒ.	Ζ.	ΙΖ.	ΙΑ.	ΚΕ.	Γ.	
	ΛΓ.	Η.	ΙΗ.	ΙΒ.	Κϛ.	Δ.	
	ΛΔ.	Θ.	ΙΘ.	ΙΓ.	ΚΖ.	Ε.	Ὁ καθ' Εὔμολπον πόλεμος. ἀφ' οὗ οἱ Εὐμολπίδαι Ἀθήνησι.
	ΛΕ.	Ι.	Κ.	ΙΔ.	ΚΗ.	ϛ.	
	Λϛ.	ΙΑ.	ΚΑ.	ΙΕ.	ΚΘ.	Ζ.	Μελάμπους μάντις ἐγνωρίζετο.
	ΛΖ.	ΙΒ.	ΚΒ.	Ιϛ.	Λ.	Η.	Τῆς Δαρδανίας ἐβασίλευσεν Τρὼς, καὶ Ἶλος. ἀφ' οὗ Τρῶες, καὶ Τρωὰς, καὶ ἡ πόλις Ἴλιον.
ΧΝ	ΛΗ.	ΙΓ.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΛΑ.	Θ.	

Πυθοῖ Φημονόη χρησμῳδὸς πρώτη δι' ἑξαμέτρων ἱστορεῖται προθεσπίσαι.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΛΘ.	ΙΔ.	ΚΔ.	ΙΗ.	ΛΒ.	Ι.	Κατὰ τούτους Τάνταλος ἐβασίλευσε τῆς Φρυγίας, ἤτοι Μαιονίας. ἀφ' ἧς καὶ Μαίονες.
	Μ.	ΙΕ.	ΚΕ.	ΙΘ.	ΛΓ.	ΙΑ.	
	ΜΑ.	Ιϛ.	Κϛ.	Κ.	ΛΔ.	ΙΒ.	
	ΜΒ.	ΙΖ.	ΚΖ.	ΚΑ.	ΛΕ.	ΙΓ.	

Γανυμήδην Τάνταλος ἁρπάσας υἱὸν τοῦ Τρωὸς ὑπ' αὐτοῦ καταπολεμεῖται Τρωὸς, ὡς ἱστορεῖ Δίδυμος ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ, καὶ Φανοκλῆς. Μάτην ἄρα τοῦ Διὸς, ὡς ἀετοῦ, τοῦτον ἁρπάσαντος ὁ μῦθος καταψεύδεται.

Τιτυὸς συνεχρόνισε Ταντάλῳ. Κατὰ δὲ Τιτυὸν Λητώ. ἀφ' ἧς Ἀπόλλων, ὃς καὶ σὺν Ἡρακλεῖ Ἀδμήτῳ ἐδούλευσεν.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΜΓ.	ΙΗ.	ΚΗ.	ΚΒ.	ΛϚ.	ΙΔ.	
	ΜΔ.	ΙΘ.	ΚΘ.	ΚΓ.	ΛΖ.	ΙΕ.	
				ΠΡΟΙΤΟΣ.			Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιγ΄ ΠΡΟΙΤΟΣ ἔτη ιζ.
	ΜΕ.	Κ.	Λ.	Α.	ΛΗ.	ΙϚ.	
	ΜϚ.	ΚΑ.	ΛΑ.	Β.	ΛΘ.	ΙΖ.	
	ΜΖ.	ΚΒ.	ΛΒ.	Γ.	Μ.	ΙΗ.	
ΧΞ	ΜΗ.	ΚΓ.	ΛΓ.	Δ.	ΜΑ.	ΙΘ.	
	ΜΘ.	ΚΔ.	ΛΔ.	Ε.	ΜΒ.	Κ.	Τὰ κατὰ Φρίξον, καὶ Μελικέρτην, ἐφ᾽ οὗ Ἴσθμια.
	Ν.	ΚΕ.	ΛΕ.	Ϛ.	ΜΓ.	ΚΑ.	
	ΝΑ.	ΚϚ.	ΛϚ.	Ζ.	ΜΔ.	ΚΒ.	
	ΝΒ.	ΚΖ.	ΛΖ.	Η.	ΜΕ.	ΚΓ.	
	ΝΓ.	ΚΗ.	ΛΗ.	Θ.	ΜϚ.	ΚΔ.	
	ΝΔ.	ΚΘ.	ΛΘ.	Ι.	ΜΖ.	ΚΕ.	
	ΝΕ.	Λ.	Μ.	ΙΑ.	ΜΗ.	ΚϚ.	
			ΣΙΚΥΩΝ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν ιθ΄ ΣΙΚΥΩΝ ἔτη με΄. Γέλοψ Ἱπποδάμειαν ἔγημε.
	ΝϚ.	ΛΑ.	Α.	ΙΒ.	ΜΘ.	ΚΖ.	
	ΝΖ.	ΛΒ.	Β.	ΙΓ.	Ν.	ΚΗ.	
		Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κα΄ ΣΩΣΑΡΗΣ ἔτη κ΄.					
		ΣΟΣΑΡΗΣ.			ΚΕΚΡΟΨ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ζ΄ ΚΕΚΡΟΨ δεύτερος ἔτη μ.
ΧΟ	ΝΗ.	Α.	Γ.	ΙΔ.	Α.	ΚΘ.	
	ΝΘ.	Β.	Δ.	ΙΕ.	Β.	Λ.	

Ὁ Περσεὺς τὰς στρατείας ἐπετέλει καὶ ἐπὶ Πέρσας ἐστράτευσε, τὴν δὲ Γοργόνα ἐκαρατόμησεν ἑταίραν εὔμορφον διὰ κάλλος ἐξιστῶσαν τοὺς θεατὰς, ὡς ἀπολιθοῦσθαι δοκεῖν. Δίδυμος φησὶν ἐν ἱστορίᾳ ξένῃ, ᾗ παρατίθεται τὸν συγγραφέα ταύτης.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Ξ.	Γ.	Ε.	ΙϚ.	Γ.	ΛΑ.	
	ΞΑ.	Δ.	Ϛ.	ΙΖ.	Δ.	ΛΒ.	
				ΑΚΡΙΣΙΟΣ.			Ἀργείων ἐβασίλευσεν ιδ΄ ΑΚΡΙΣΙΟΣ ἔτη λα΄.
	ΞΒ.	Ε.	Ζ.	Α.	Ε.	ΛΓ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΞΓ.	Ϛ.	Η.	Β.	Ϛ.	ΛΔ.	
	ΞΔ.	Ζ.	Θ.	Γ.	Ζ.	ΛΕ.	
	ΞΕ.	Η.	Ι.	Δ.	Η.	ΛϚ.	
	ΞϚ.	Θ.	ΙΑ.	Ε.	Θ.	ΛΖ.	
	ΞΖ.	Ι.	ΙΒ.	Ϛ.	Ι.	ΛΗ.	
ΧΓ	ΞΗ.	ΙΑ.	ΙΓ.	Ζ.	ΙΑ.	ΛΘ.	
	ΞΘ.	ΙΒ.	ΙΔ.	Η.	ΙΒ.	ΛΜ.	
	Ο.	ΙΓ.	ΙΕ.	Θ.	ΙΓ.	ΜΑ.	Ιων πολέμαρχος γεγονὼς Ιωνας τοὺς Αθηναίους ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμαζεν.
	ΟΑ.	ΙΔ.	ΙϚ.	Ι.	ΙΔ.	ΜΒ.	
	ΟΒ.	ΙΕ.	ΙΖ.	ΙΑ.	ΙΕ.	ΜΓ.	
	ΟΓ.	ΙϚ.	ΙΗ.	ΙΒ.	ΙϚ.	ΜΔ.	
	ΟΔ.	ΙΖ.	ΙΘ.	ΙΓ.	ΙΖ.	ΜΕ.	
	ΟΕ.	ΙΗ.	Κ.	ΙΔ.	ΙΗ.	ΜϚ.	
	ΟϚ.	ΙΘ.	ΚΑ.	ΙΕ.	ΙΘ.	ΜΖ.	
	ΟΖ.	Κ.	ΚΒ.	ΙϚ.	Κ.	ΜΗ.	

Αμφίων Θηβῶν ἐβασίλευσεν, ὡς ἄλλοι. οὗτος ἐμυθεύετο κιθαρίζων θέλγειν τοὺς λίθους. οὓς εὐλόγως ὑποληπτέον ἠλιθίους τινὰς ἀνθρώπους.

		ΛΑΜΠΡΑΗΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν κβ ΛΑΜΠΡΑΗΣ ἔτη λ.
Χϙ	ΟΗ.	Α.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΚΑ.	ΜΘ.	
	ΟΘ.	Β.	ΚΔ.	ΙΗ.	ΚΒ.	ΜΝ.	
	Π.	Γ.	ΚΕ.	ΙΘ.	ΚΓ.	ΝΑ.	
	ΔΕΒΒΟΡΑ. ΒΑΡΑΚ.						Εβραίων ΔΕΒΒΟΡΑ, καὶ ΒΑΡΑΚ ἔτη μ.
	Α.	Δ.	ΚϚ.	Κ.	ΚΔ.	ΝΒ.	Κάδμος Θηβαίων ἐβασίλευσεν. Ευρώπη Αγήνορος ὑπὸ Κρητῶν ἡρπάγη ἐμπόρων, ὥς φησιν Ηρόδοτος. τοῦ δὲ πλοίου παράσημον ἦν Ταῦρος.
	Β.	Ε.	ΚΖ.	ΚΑ.	ΚΕ.	ΝΓ.	
	Γ.	Ϛ.	ΚΗ.	ΚΒ.	ΚϚ.	ΝΔ.	
	Δ.	Ζ.	ΚΘ.	ΚΓ.	ΚΖ.	ΝΕ.	

Πέλοπα τινὲς οὐ μόνον Αργείων καὶ Μυκηνῶν ἱστοροῦσι βασιλεῦσαι, ἀλλὰ καὶ πάσης τῆς Πελοποννήσου. οὗτος Ολυμπίων προέστη, καὶ στρατεύσας κατὰ Ιλίου ἡττήθη ὑπὸ Δαρδάνου. ἀπ' αὐτοῦ Πελοπόννησος ὠνόμασται.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
					ΡΑΜΨΗΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν β̄ ΡΑΜΨΗΣ ἔτη ξϛ.
Ε.	Η.	Λ.	ΚΔ.	ΚΗ.	Α.	

Ευρώπης ἐπὶ ζήτησιν Κάδμος ἐξελθὼν κτίζει τὴν Καδμείαν, καὶ Θηβῶν ἐβασίλευσεν. τοὺς δὲ πλησιοχώρους αἰφνιδίως ἐπελθόντας αὐτῷ, διὰ τὸ πανταχόθεν ὡς ἀπὸ γῆς συῤῥεῖν κατ᾽ αὐτοῦ, Σπαρτοὺς ὠνόμασεν, ὡς Παλαίφατος ἐν πρώτῳ φησί.
Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν.

Ϛ.	Θ.	ΛΑ.	ΚΕ.	ΚΘ.	Β.	Ιλιον ὑπὸ Ιλου ἐκτίσθη. καὶ Ασκληπιὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην μετῆλθε.
Ζ.	Ι.	ΛΒ.	ΚϚ.	Λ.	Γ.	
Ψ Η.	ΙΑ.	ΛΓ.	ΚΖ.	ΛΑ.	Δ.	
Θ.	ΙΒ.	ΛΔ.	ΚΗ.	ΛΒ.	Ε.	
Ι.	ΙΓ.	ΛΕ.	ΚΘ.	ΛΓ.	Ϛ.	
ΙΑ.	ΙΔ.	ΛϚ.	Λ.	ΛΔ.	Ζ.	
ΙΒ.	ΙΕ.	ΛΖ.	ΛΑ.	ΛΕ.	Η.	

Μετὰ Ακρίσιον, ὥς φασι, τῆς ἀρχῆς τῆς Αργείων εἰς Μυκήνας μετατεθείσης διεγίνοντο βασιλεῖς οἵδε· Περσεὺς ἀνελὼν ἀκουσίως τὸν Ακρίσιον, Σθένελος, Ευρυσθεὺς, Ατρεὺς, Θυέστης, Αγαμέμνων, Αἴγισθος, Θυέστης, Τισαμενὸς, Πενθίλος, καὶ Κομήτης. μεθ᾽ οὓς Ηρακλειδῶν κάθοδος.
Ηρξε Μυκηνῶν βασιλεία ἔτη* τλβ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ	ΜΥΚΗΝΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
		ΣΘΕΝΕΛΟΣ.				Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν α̅ ΣΘΕΝΕΛΟΣ ἔτη η̄.
ΙΓ.	ΙϚ.	ΛΗ.	Α.	ΛϚ.	Θ.	
ΙΔ.	ΙΖ.	ΛΘ.	Β.	ΛΖ.	Ι.	
ΙΕ.	ΙΗ.	Μ.	Γ.	ΛΗ	ΙΑ.	
ΙϚ.	ΙΘ.	ΜΑ.	Δ.	ΛΘ.	ΙΒ.	
ΙΖ.	Κ.	ΜΒ.	Ε.	Μ.	ΙΓ.	
				ΠΑΝΔΙΩΝ.		Αθηναίων ἐβασίλευσεν η̅ ΠΑΝΔΙΩΝ ἔτη κε̄.
Ψ ΙΗ.	ΚΑ.	ΜΓ.	Ϛ.	Α.	ΙΔ.	
ΙΘ.	ΚΒ.	ΜΔ.	Ζ.	Β.	ΙΕ.	
Κ.	ΚΓ.	ΜΕ.	Η.	Γ.	ΙϚ.	

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κ̅ ΠΟΛΥΒΟΣ ἔτη μ̄.

		ΠΟΛΥΒΟΣ.	ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.			Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ἔτη μγ̄.
ΚΑ.	ΚΔ.	Α.	Α.	Δ.	ΙΖ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΚΒ.	ΚΕ.	Β.	Β.	Ε.	ΙΗ.	Λαΐος Χρύσιππον ἥρπασεν, ὁ ἐν Ἐλευσῖνι νεὼς ἐκτίσθη.
	ΚΓ.	Κϛ.	Γ.	Γ.	ϛ.	ΙΘ.	
	ΚΔ.	ΚΖ.	Δ.	Δ.	Ζ.	Κ.	
	ΚΕ.	ΚΗ.	Ε.	Ε.	Η.	ΚΑ.	
	Κϛ.	ΚΘ.	ϛ.	ϛ.	Θ.	ΚΒ.	
	ΚΖ.	Λ.	Ζ.	Ζ.	Ι.	ΚΓ.	
		ΠΑΝΥ-ΑΣ.					Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κγ ΠΑΝΥΑΣ ἔτη με.
ΨΚ	ΚΗ.	Α.	Η.	Η.	ΙΑ.	ΚΔ.	

Διονύσου πράξεις, καὶ τὰ περὶ Ἰνδοὺς, Λυκοῦργόν τε, καὶ Ἀκταίωνα, καὶ Πενθέα, ὅπως τε Περσεῖ συστὰς εἰς μάχην ἀναιρεῖται, ὥς φησι Δείναρχος ὁ ποιητὴς, οὐχ ὁ ῥήτωρ. τῷ δὲ βουλομένῳ πάρεστιν ἰδεῖν αὐτοῦ τὴν ταφὴν ἐν Δελφοῖς παρὰ τὸν Ἀπόλλωνα τὸν χρυσοῦν. καὶ οὕτω γράφεται, θηλύμορφος διά τε ἄλλας αἰσχρὰς αἰτίας, καὶ διὰ τὸ μιξέλλην στρατὸν ὁπλίζειν. ὥπλιζε γὰρ σὺν τοῖς ἄρρεσι καὶ τὰς θηλείας, ὥς φησιν ὁ Φιλόχορος ἐν τῷ δευτέρῳ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΚΘ.	Β.	Θ.	Θ.	ΙΒ.	ΚΕ.	
	Λ.	Γ.	Ι.	Ι.	ΙΓ.	Κϛ.	
	ΛΑ.	Δ.	ΙΑ.	ΙΑ.	ΙΔ.	ΚΖ.	
	ΛΒ.	Ε.	ΙΒ.	ΙΒ.	ΙΕ.	ΚΗ.	
	ΛΓ.	ϛ.	ΙΓ.	ΙΓ.	Ιϛ.	ΚΘ.	
	ΛΔ.	Ζ.	ΙΔ.	ΙΔ.	ΙΖ.	Λ.	
	ΛΕ.	Η.	ΙΕ.	ΙΕ.	ΙΗ.	ΛΑ.	
	Λϛ.	Θ.	Ιϛ.	Ιϛ.	ΙΘ.	ΛΒ.	
	ΛΖ.	Ι.	ΙΖ.	ΙΖ.	Κ.	ΛΓ.	
[illegible]	ΛΗ.	ΙΑ.	ΙΗ.	ΙΗ.	ΚΑ.	ΛΔ.	Μίλητος ἐκτίσθη πόλις.
	ΛΘ.	ΙΒ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ΚΒ.	ΛΕ.	
	Μ.	ΙΓ.	Κ.	Κ.	ΚΓ.	Λϛ.	Εὐρώπης Ἀγήνορος ἁρπαγή.
	ΓΕΔΕΩΝ.						Ἑβραίων ΓΕΔΕΩΝ ἔτη μ.
	Α.	ΙΔ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΚΔ.	ΛΖ.	
	Β.	ΙΕ.	ΚΒ.	ΚΒ.	ΚΕ.	ΛΗ.	
					ΑΙΓΕΥΣ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν η ΑΙΓΕΥΣ ὁ Πανδίονος ἔτη μζ.
	Γ.	Ιϛ.	ΚΓ.	ΚΓ.	Α.	ΛΘ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Δ.	ΙΖ.	ΚΔ.	ΚΔ.	Β.	Μ.	Φιλάμμων ὁ Δέλφιος ἤκμαζεν ὁ πρῶτος στήσας Πυθοῖ χορόν.
	Ε.	ΙΗ.	ΚΕ.	ΚΕ.	Γ.	ΜΑ.	

Τὰ κατὰ Δαίδαλον, ὃς ἔδοξεν ἀγάλματα κινούμενα ποιεῖν. πρῶτος γὰρ διέστησε τοὺς τῶν ἀγαλμάτων πόδας, ὡς ὁ Παλαίφατος ἱστορεῖ, τῶν πρὸ αὐτοῦ πάντων συμπεφυκότας αὐτοὺς πλαττόντων. οὗτος ἀποπτῆναι μυθεύεται σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ, πλοίου λαβόμενος, καὶ διαφυγὼν τὸν Μίνωα, διὰ τὸ ἀνεύρετον γενέσθαι τῷ διώκοντι.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Ϛ.	ΙΘ.	ΚϚ.	ΚϚ.	Δ.	ΜΒ.	
	Ζ.	Κ.	ΚΖ.	ΚΖ.	Ε.	ΜΓ.	
ΨΜ	Η.	ΚΑ.	ΚΗ.	ΚΗ.	Ϛ.	ΜΔ.	Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ ἔτεσι τριακοσίοις πεντήκοντα καὶ ἑνί.
	Θ.	ΚΒ.	ΚΘ.	ΚΘ.	Ζ.	ΜΕ.	Κύζικος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου ἐκτίσθη μετὰ λδ ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον κτισθῆναι.
	Ι.	ΚΓ.	Λ.	Λ.	Η.	ΜϚ.	
	ΙΑ.	ΚΔ.	ΛΑ.	ΛΑ.	Θ.	ΜΖ.	
	ΙΒ.	ΚΕ.	ΛΒ.	ΛΒ.	Ι.	ΜΗ.	
	ΙΓ.	ΚϚ.	ΛΓ.	ΛΓ.	ΙΑ.	ΜΘ.	
	ΙΔ.	ΚΖ.	ΛΔ.	ΛΔ.	ΙΒ.	Ν.	
	ΙΕ.	ΚΗ.	ΛΕ.	ΛΕ.	ΙΓ.	ΝΑ.	Ὀρφεὺς Θρᾷξ ἐγνωρίζετο. τούτου μαθητὴς Μουσαῖος ὁ Εὐμόλπου υἱός.
	ΙϚ.	ΚΘ.	ΛϚ.	ΛϚ.	ΙΔ.	ΝΒ.	
	ΙΖ.	Λ.	ΛΖ.	ΛΖ.	ΙΕ.	ΝΓ.	
ΨΝ	ΙΗ.	ΛΑ.	ΛΗ.	ΛΗ.	ΙϚ.	ΝΔ.	
	ΙΘ.	ΛΒ.	ΛΘ.	ΛΘ.	ΙΖ.	ΝΕ.	Λίνος διδάσκαλος Ἡρακλέους ἐγνωρίζετο.
	Κ.	ΛΓ.	Μ.	Μ.	ΙΗ.	ΝϚ.	
			ΙΝΑΧΟΣ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κα ΙΝΑΧΟΣ ἔτη μβ.
	ΚΑ.	ΛΔ.	Α.	ΜΑ.	ΙΘ.	ΝΖ.	
	ΚΒ.	ΛΕ.	Β.	ΜΒ.	Κ.	ΝΗ.	Τὰ κατὰ Ὑψιπύλην ἐν Λήμνῳ.
	ΚΓ.	ΛϚ.	Γ.	ΜΓ.	ΚΑ.	ΝΘ.	
				ΑΤΡΕΥΣ, ΘΥΕΣΤΗΣ.			Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν ΑΤΡΕΥΣ, καὶ ΘΥΕΣΤΗΣ ἔτη ξε.
	ΚΔ.	ΛΖ.	Δ.	Α.	ΚΒ.	Ξ.	

Τὰ κατὰ Σφίγγα, τά τε περὶ Οἰδίποδος, ὡς εἷλεν αὐτήν, τά τε κατὰ τὴν Ἀργώ, καὶ τοὺς Ἀργοναύτας, ἐν οἷς ἦσαν Ἡρακλῆς, καὶ Ἀσκληπιός, καὶ οἱ Διόσκοροι. εἰ δὲ τούτοις οἱ Διόσκοροι συνήκμαζον, πῶς δύναται τούτων ἀδελφὴ Ἑλένη προδίδοσθαι, ἢ μήπω μετὰ πολλὰ ἔτη παρθένος ἁρπάζεσθαι ὑπὸ Θησέως; Παλαίφατος Σφίγγα Κάδμου γυναῖκά φησι γενομένην διὰ ζῆλον Ἁρμονίας ἀποστᾶσαν Καδμείοις πολεμεῖν.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΚΕ.	ΛΗ.	Ε.	Β.	ΚΓ.	ΞΑ.	
	Κϛ.	ΛΘ.	ϛ.	Γ.	ΚΔ.	ΞΒ.	
	ΚΖ.	Μ.	Ζ.	Δ.	ΚΕ.	ΞΓ.	
ΨΞ	ΚΗ.	ΜΑ.	Η.	Ε.	Κϛ.	ΞΔ.	
	ΚΘ.	ΜΒ.	Θ.	ϛ.	ΚΖ.	ΞΕ.	
	Λ.	ΜΓ.	Ι.	Ζ.	ΚΗ.	Ξϛ.	
						ΑΜΕΝΩΦΘΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν γʹ ΑΜΕΝΩΦΘΙΣ ἔτη μ.
	ΛΑ.	ΜΔ.	ΙΑ.	Η.	ΚΘ.	Α.	
	ΛΒ.	ΜΕ.	ΙΒ.	Θ.	Λ.	Β.	
		ΣΩΣΑΡΜΟΣ.					Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κδʹ ΣΩΣΑΡΜΟΣ ἔτη ιθ.
	ΛΓ.	Α.	ΙΓ.	Ι.	ΛΑ.	Γ.	

Μίνως ἐθαλασσοκράτει, καὶ Κρησὶν παρὰ Διὸς ἐνομοθέτει κομίζων τοὺς νόμους δι᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐννεαετηρίδι, ὅπερ ὁ Πλάτων ἐν τοῖς νόμοις ἐλέγχει.

ΛΔ.	Β.	ΙΔ.	ΙΑ.	ΛΒ.	Δ.	
ΛΕ.	Γ.	ΙΕ.	ΙΒ.	ΛΓ.	Ε.	Θάμυρις ὁ Φιλάμμονος ἤκμαζε.
Λϛ.	Δ.	Ιϛ.	ΙΓ.	ΛΔ.	ϛ.	

Ἡρακλῆς τοὺς ἄθλους ἐτέλει, καὶ Ἀνταῖον ἐν τῇ Λιβύῃ καταπαλαίσας ἀναιρεῖ τὸν λεγόμενον γηγενῆ, διὰ τὸ ἐπισήμονα εἶναι τὸν λεγόμενον παρὰ τοῖς παλαισταῖς τρόπον ΧΑΜΑΙ, ὡς ἀπὸ μητρὸς γῆς βοηθεῖσθαι δοκεῖν, ὃν Ἡρακλῆς ἰσχυρὸς ὢν * μὴ προσδεηθεὶς ζώσας τὸν Ἀνταῖον τοῖς ἅμμασι, καὶ μετεωρίσας διεχειρίσατο. τὴν δὲ Ὕδραν τὸ μυθευόμενον ζῶον ὁ Πλάτων σοφίστριαν λέγει, δι᾽ ἣν ὁ αὐτὸς Ἡρακλῆς Ἴλιον ἐπόρθησεν.

	ΛΖ.	Ε.	ΙΖ.	ΙΔ.	ΛΕ.	Ζ.
ΨΟ	ΛΗ.	ϛ.	ΙΗ.	ΙΕ.	Λϛ.	Η.
	ΛΘ.	Ζ.	ΙΘ.	Ιϛ.	ΛΖ.	Θ.
	Μ.	Η.	Κ.	ΙΖ.	ΛΗ.	Ι.

Πόλεμος Κενταύρων καὶ Λαπιθῶν. Κένταυροι δὲ Θεσσαλῶν ἦσαν ἱππεῖς ἄριστοι, ὥς φησι Παλαίφατος ἐν πρώτῃ ἀπίστων.

ΑΒΙΜΕΛΕΧ.						Ἑβραίων ἐβασίλευσεν ΑΒΙΜΕΛΕΧ υἱὸς Γεδεὼν ἔτη γ.
Α.	Θ.	ΚΑ.	ΙΗ.	ΛΘ.	ΙΑ.	
Β.	Ι.	ΚΒ.	ΙΘ.	Μ.	ΙΒ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Γ.	ΙΑ.	ΚΓ.	Κ.	ΜΑ.	ΙΓ.

Πρίαμος υἱὸς Λαομέδοντος μετὰ τὸν πατέρα Τροίας καὶ Ιλίου ἐβασίλευσεν. Τούτου παῖς Αλέξανδρος, ὁ καὶ Πάρις.

ΘΩΛΑ.

Εβραίων ΘΩΛΑ ἔτη κβ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Α.	ΙΒ.	ΚΔ.	ΚΑ.	ΜΒ.	ΙΔ.

Τὰ περὶ τὸν Μινώταυρον, ὡς μὲν ὁ μῦθος, ὅτι δὴ ἐκ ταύρου τοῦ ζώου καὶ Πασιφάης μιξόθηρ ἐγένετο, καὶ τὸν παρ' Αθηναίων δασμὸν κομιζόμενος ἐθοινᾶτο τοὺς παῖδας. αὐτοὶ δὲ οἱ Γνώσιοι λέγουσιν εἶναι τοῦ Μίνωος στρατηγὸν, ὃς ὠνομάζετο μὲν Ταῦρος, τὴν δὲ φύσιν ὠμὸς καὶ ἀνήμερος ἦν. Επεὶ δὲ Μίνως ἀγῶνα ἐπ' Ανδρόγεω ἐτίθει, ὃν ἀπέκτειναν Αθηναῖοι, τοὺς δὲ Ατ τικοὺς παῖδας ἔπαθλον ἐδίδου, ἰσχυρὸς ὢν ὁ Ταῦρος πάντων κατεκράτει. ὡς δὲ τῷ Θησεῖ τοῦ ἀγῶνος μετεδόθη, καὶ τὸν Ταῦρον κατεπάλαισε, συνέβη καὶ τοὺς παῖδας διασωθῆναι, καὶ τὴν πόλιν ἀφαιρεθῆναι τοῦ δασμοῦ, ὡς Φιλόχορος ἱστόρηκεν ἐν δευτέρᾳ Ατθίδος.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Β.	ΙΓ.	ΚΕ.	ΚΒ.	ΜΓ.	ΙΕ.	
	Γ.	ΙΔ.	Κϛ.	ΚΓ.	ΜΔ.	Ιϛ.	
	Δ.	ΙΕ.	ΚΖ.	ΚΔ.	ΜΕ.	ΙΖ.	
ΨΠ	Ε.	Ιϛ.	ΚΗ.	ΚΕ.	Μϛ.	ΙΗ.	
	ϛ.	ΙΖ.	ΚΘ.	Κϛ.	ΜΖ.	ΙΘ.	
	Ζ.	ΙΗ.	Λ.	ΚΖ.	ΜΗ.	Κ.	Μήδεια Κολχὶς ἀνεχώρησεν Αἰγέως.
					ΘΗΣΕΥΣ.		Αθηναίων ἐβασίλευσεν ΘΗΣΕΥΣ ἔτη λ.
	Η.	ΙΘ.	ΛΑ.	ΚΗ.	Α.	ΚΑ.	
		ΜΙΘΡΑΙΟΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν κε ΜΙΘΡΑΙΟΣ ἔτη κζ.
	Θ.	Α.	ΛΒ.	ΚΘ.	Β.	ΚΒ.	Οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.
	Ι.	Β.	ΛΓ.	Λ.	Γ.	ΚΓ.	Ανδρόγεως ἐδολοφονήθη ἐν Αθήναις.
	ΙΑ.	Γ.	ΛΔ.	ΛΑ.	Δ.	ΚΔ.	Θησεὺς Ελένην ἥρπασεν, ἣν αὖθις ἀπέλαβον οἱ ἀδελφοὶ αὐτῆς Κάστωρ καὶ Πολυδεύκης, τὴν μητέρα Θησέως αἰχμαλωτίσαντες, ἀποδημοῦντος τοῦ Θησέως.
	ΙΒ.	Δ.	ΛΕ.	ΛΒ.	Ε.	ΚΕ.	
	ΙΓ.	Ε.	Λϛ.	ΛΓ.	ϛ.	Κϛ.	Θησεὺς Αθηναίους κατὰ χώραν ἐσπαρμένους εἰς ἓν συναγαγὼν, ἤτοι εἰς μίαν πόλιν, πρῶτος ἐξωστρακίσθη αὐτὸς πρῶτος θεὶς τὸν νόμον.
	ΙΔ.	ϛ.	ΛΖ.	ΛΔ.	Ζ.	ΚΖ.	
ΨϘ	ΙΕ.	Ζ.	ΛΗ.	ΛΕ.	Η.	ΚΗ.	
	Ιϛ.	Η.	ΛΘ.	Λϛ.	Θ.	ΚΘ.	
	ΙΖ.	Θ.	Μ.	ΛΖ.	Ι.	Λ.	
	ΙΗ.	Ι.	ΜΑ.	ΛΗ.	ΙΑ.	ΛΑ.	

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΘ.	ΙΑ.	ΜΒ.	ΛΘ.	ΙΒ.	ΛΒ.	
			ΦΑΙΣΤΟΣ				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κγ ΦΑΙΣΤΟΣ ἔτη η.
	Κ.	ΙΒ.	Α.	Μ.	ΙΓ.	ΛΓ.	
	ΚΑ.	ΙΓ.	Β.	ΜΑ.	ΙΔ.	ΛΔ.	
	ΚΒ.	ΙΔ.	Γ.	ΜΒ.	ΙΕ.	ΛΕ.	
	ΙΑΙΡΟΣ.						Εβραίων ΙΑΙΡΟΣ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἔτη κβ.
	Α.	ΙΕ.	Δ.	ΜΓ.	Ιϛ.	Λϛ.	
	Β.	Ιϛ.	Ε.	ΜΔ.	ΙΖ.	ΛΖ.	
Ω.	Γ.	ΙΖ.	ϛ.	ΜΕ.	ΙΗ.	ΛΗ.	
	Δ.	ΙΗ.	Ζ.	Μϛ.	ΙΘ.	ΛΘ.	Μίνως ἐνομοθέτει.
	Ε.	ΙΘ.	Η.	ΜΖ.	Κ.	Μ.	
			ΑΔΡΑΣ-ΤΟΣ.			ΑΜΜΕ-ΝΕΜΜΗΣ.	Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κγ ΑΔΡΑΣΤΟΣ ἔτη δ. Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ιγ ΑΜΜΕΝΕΜΜΗΣ κϛ.
	ϛ.	Κ.	Α.	ΜΗ.	ΚΑ.	Α.	
	Ζ.	ΚΑ.	Β.	ΜΘ.	ΚΒ.	Β.	Καρχηδόνα φησὶ Φίλιστος κτισθῆναι ὑπὸ Εζώρου καὶ Καρχηδόνος τῶν Τυρίων.
	Η.	ΚΒ.	Γ.	Ν.	ΚΓ.	Γ.	
	Θ.	ΚΓ.	Δ.	ΝΑ.	ΚΔ.	Δ.	
			ΠΟΛΥ-ΦΕΙΔΗΣ.				Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κδ ΠΟΛΥΦΕΙΔΗΣ ἔτη λα.
	Ι.	ΚΔ.	Α.	ΝΒ.	ΚΕ.	Ε.	
	ΙΑ.	ΚΕ.	Β.	ΝΓ.	Κϛ.	ϛ.	
	ΙΒ.	Κϛ.	Γ.	ΝΔ.	ΚΖ.	Ζ.	
ΩΙ.	ΙΓ.	ΚΖ.	Δ.	ΝΕ.	ΚΗ.	Η.	

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Ηρακλῆς τὸν ἐν Ολυμπίᾳ ἀγῶνα ἔθηκεν. ἀφ' οὗ, ἐπὶ τὴν πρώτην Ολυμπιάδα, υο ἔτη, κτ' ἢ ἄλλως υλ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
		ΤΕΥΤΑ-ΝΗΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν κϛ ΤΕΥΤΑΜΟΣ, ὁ καὶ ΤΕΥΤΑΝΗΣ, ἔτη λα. Επὶ τούτου Ιλιον ἑάλω.
	ΙΔ.	Α.	Ε.	Νϛ.	ΚΘ.	Θ.	
	ΙΕ.	Β.	ϛ.	ΝΖ.	Λ.	Ι.	

Αμαζόνες κατ' Αθηναίων ἐστράτευσαν. Κάπρου Καλυδωνίου θήρα διὰ Μελεάγρου. Θησεὺς ἔφυγεν ἀπὸ Αθηνῶν.

ΜΕΝΕ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΜΥΚΗΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
				ΜΕΝΕΣ-ΘΕΥΣ ΠΕΤΕΩ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ΠΕΤΕΩ τοῦ Ὀρνέως τοῦ Ὀρεχθέως ἔτη κγ.
ΙϚ.	Γ.	Ζ.	ΝΗ.	Α.	ΙΑ.	

Μίνως ἐπὶ Σικελίαν στρατεύσας διὰ Δαίδαλον ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν Κωκάλου θυγατέρων.

ΙΖ.	Δ.	Η.	ΝΘ.	Β.	ΙΒ.	
ΙΗ.	Ε.	Θ.	Ξ.	Γ.	ΙΓ.	
ΙΘ.	Ϛ.	Ι.	ΞΑ.	Δ.	ΙΔ.	Μετὰ τὴν Πέλοπος τελευτὴν ἐμερίσαντο τὴν ἀρχὴν Ἀργείων Ἀτρεύς τε καὶ Θυέστης.
Κ.	Ζ.	ΙΑ.	ΞΒ.	Ε.	ΙΕ.	
ΚΑ.	Η.	ΙΒ.	ΞΓ.	Ϛ.	ΙϚ.	Φαίδρα Ἱππολύτου ἠράσθη.
ΚΒ.	Θ.	ΙΓ.	ΞΔ.	Ζ.	ΙΖ.	

Μετὰ Ἰάειρον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ. καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς τοῖς Ἀμμωνίταις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη.

ΙΕΦΘΑΕ — ΙΕΦΘΑΕ ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη ϛ.

Ὁ Ἰεφθάε τὰ ἀπὸ Μωσέως, ἕως αὐτοῦ, τ λέγει εἶναι ἔτη ἐν τῇ βίβλῳ τῶν Κριτῶν.

ΩΚ Α.	Ι.	ΙΔ.	ΞΕ.	Η.	ΙΗ.	

Ἀγαμέμνων διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Μυκηνῶν. Μενέλαος δὲ Ἀγαμέμνονος ἀδελφὸς Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν.

			ΑΓΑΜΕ-ΜΝΩΝ.			Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἔτη ιε. Μενέλαος Λακεδαίμονος ἐβασίλευσεν.
Β.	ΙΑ.	ΙΕ.	Α.	Θ.	ΙΘ.	
Γ.	ΙΒ.	ΙϚ.	Β.	Ι.	Κ.	Οἱ Ἐπίγονοι τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας ἐστράτευσαν.
Δ.	ΙΓ.	ΙΖ.	Γ.	ΙΑ.	ΚΑ.	
Ε.	ΙΔ.	ΙΗ.	Δ.	ΙΒ.	ΚΒ.	

Ἡρακλῆς νόσῳ λοιμώδει περιπεσὼν, καὶ μανεὶς, εἰς πῦρ ἑαυτὸν ῥίψας τελευτᾷ, βιώσας τὰ πάντα ἔτη νβ. ἄλλοι δὲ πλείονα ἔτη ζῆσαι αὐτόν.

Ϛ.	ΙΕ.	ΙΘ.	Ε.	ΙΓ.	ΚΓ.	
ΕΖΕ-ΒΩΝ.						Ἑβραίων ΕΖΕΒΩΝ ἔτη ζ.
Α.	ΙϚ.	Κ.	Ϛ.	ΙΔ.	ΚΔ.	

Ὁ Τρωϊκὸς πόλεμος συνέστη ἕνεκα μήλου χρυσοῦ, ὃ κάλλους ἔπαθλον ἦν γυναικῶν τριῶν, ὑπὸ μιᾶς αὐτῶν προτεθείσης Ἑλένης τῷ κριτῇ. Βουκόλος δὲ οὗτος ἦν Ἰλιεύς.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΡΓΕΙΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Β.	ΙΖ.	ΚΑ.	Ζ.	ΙΕ.	ΚΕ.	
	Γ.	ΙΗ.	ΚΒ.	Η.	ΙϚ.	ΚϚ.	
						ΘΟΥΩΡΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ε̅ ΘΟΥΩΡΙΣ ἔτη ζ̅.
	Δ.	ΙΘ.	ΚΓ.	Θ.	ΙΖ.	Α.	
ΩΑ	Ε.	Κ.	ΚΔ.	Ι.	ΙΗ.	Β.	
	Ϛ.	ΚΑ.	ΚΕ.	ΙΑ.	ΙΘ.	Γ.	
	Ζ.	ΚΒ.	ΚϚ.	ΙΒ.	Κ.	Δ.	
	ΛΑΒΔΩΝ.						Ἑβραίων ΛΑΒΔΩΝ ἔτη η̅.
	Α.	ΚΓ.	ΚΖ.	ΙΓ.	ΚΑ.	Ε.	Ἀμαζόνες Πριάμῳ συνεμάχησαν.
	Β.	ΚΔ.	ΚΗ.	ΙΔ.	ΚΒ.	Ϛ.	
	Γ.	ΚΕ.	ΚΘ.	ΙΕ.	ΚΓ.	Ζ.	Ἡ τῶν Μυκηνῶν ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα ἔτη σ̅, καὶ ἢ ἀλλ' ὡς ἧττον.

ΤΡΟΙΑΣ ΑΛΩΣΙΣ.

Θούωρις, ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ ἐν Ὀδυσσείᾳ φερόμενος, παρ' ᾧ φησὶ Μενέλαον σὺν τῇ Ἑλένῃ μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας κατῆχθαι πλανώμενον.
Μενεσθεὺς ἐπανιὼν ἀπὸ Τροίας ἐν Μήλῳ τῇ νήσῳ τελευτᾷ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
			ΔΗΜΟ-ΦΩΝ.		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιβ̅ ΔΗΜΟΦΩΝ ἔτη λγ̅.
Δ.	ΚϚ.	Λ.	Α.	Α.	Αἰγυπτίων εἰκοστὴ δυναστεία βασιλέων Διοσπολιτῶν ιβ̅, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ροη̅. Τέλος ἐπὶ τὸ αὐτὸ
Ε.	ΚΖ.	ΛΑ.	Β.	Β.	β̅ τόμου Μανεθῶ, βασιλέων ϙϛ̅, ἐτῶν ͵αρκα̅.
		ΓΕΛΑΣ-ΓΟΣ.			Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κε̅ ΓΕΛΑΣΓΟΣ ἔτη κ̅.
Ϛ.	ΚΗ.	Α.	Γ.	Γ.	

Αἰνείας βασιλεύει τῆς χώρας μετὰ τὸν Λατῖνον ἔτη γ̅.
Τινὲς ἔτη η̅ φασὶ τὸν Αἰνείαν βασιλεῦσαι Λατίνων μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας· ἕτεροι δὲ τρία μόνα βασιλεῦσαι ἀπὸ τοῦ θ̅ ἔτους μετὰ τὴν αὐτὴν ἅλωσιν.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
					ΑΙΝΕΙ-ΑΣ.		Λατίνων ἐβασίλευσεν α̅ ΑΙΝΕΙΑΣ ἔτη γ̅.
	Ζ.	ΚΟ.	Β.	Δ.	Α.	Δ.	Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν Αἴγισθος.
ΩΜ	Η.	Λ.	Γ.	Ε.	Β.	Ε.	Λυδοί, οἱ καὶ Μαίονες, ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ϙβ̅.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΕΒΡ. ΑΣΣΥΡ. ΣΙΚΥΩΝ. ΑΘΗΝ. ΛΑΤΙΝ. ΑΙΓΥΠΤ.

Μετὰ τὴν τοῦ Λαβδὼν τελευτὴν ἀλλόφυλοι Φιλιστιαῖοι ἐκράτησαν τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη μ̄, ἃ τοῖς τοῦ Σαμψὼν καὶ τῶν μετ' αὐτὸν Κριτῶν συναριθμεῖται κατὰ τὴν Ἑβραίων παράδοσιν.

ΣΑΜΨΩΝ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Α.	ΛΑ.	Δ.	ϛ.	Γ.	ϛ.

Ἑβραίων ΣΑΜΨΩΝ ἔτη κ̄. Τοῦτον ἰσχύϊ διάσημον γεγονέναι φασὶ τὸν πολεμήσαντα ἀλλοφύλους, καὶ παρά τισι τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι ταῖς Ἡρακλέους φασί.

ΑΣΚΑΝΙΟΣ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν β̄ ΑΣΚΑΝΙΟΣ ἔτη λη. Ἀσκάνιος Ἄλβαν ἔκτισε πόλιν.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Β.	ΛΒ.	Ε.	Ζ.	Α.	Ζ.

ΤΕΥΤΑΙΟΣ.

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κζ ΤΕΥΤΑΙΟΣ ἔτη μ̄.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Γ.	Α.	ϛ.	Η.	Β.	Η.
Δ.	Β.	Ζ.	Θ.	Γ.	Θ.
Ε.	Γ.	Η.	Ι.	Δ.	Ι.
ϛ.	Δ.	Θ.	ΙΑ.	Ε.	ΙΑ.
Ζ.	Ε.	Ι.	ΙΒ.	ϛ.	ΙΒ.
Η.	ϛ.	ΙΑ.	ΙΓ.	Ζ.	ΙΓ.
Θ.	Ζ.	ΙΒ.	ΙΔ.	Η.	ΙΔ.
ΩΝ Ι.	Η.	ΙΓ.	ΙΕ.	Θ.	ΙΕ.
ΙΑ.	Θ.	ΙΔ.	Ιϛ.	Ι.	Ιϛ.
ΙΒ.	Ι.	ΙΕ.	ΙΖ.	ΙΑ.	ΙΖ.
ΙΓ.	ΙΑ.	Ιϛ.	ΙΗ.	ΙΒ.	ΙΗ.
ΙΔ.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΙΘ.	ΙΓ.	ΙΘ.
ΙΕ.	ΙΓ.	ΙΗ.	Κ.	ΙΔ.	Κ.
Ιϛ.	ΙΔ.	ΙΘ.	ΚΑ.	ΙΕ.	ΚΑ.
ΙΖ.	ΙΕ.	Κ.	ΚΒ.	Ιϛ.	ΚΒ.

Τὰ περὶ Ὀδυσσέα καὶ Σκύλλαν, καὶ Χάρυβδιν, καὶ Σειρῆνας.

Ὀρέστης Πύρρον τὸν Ἀχιλλέως ἀναιρεῖ ἐν Δελφοῖς εἰς τὸ τοῦ Ἀπόλλωνος ἱερὸν προδοθέντα ὑπὸ τοῦ Μαχαιρέως τοῦ ἱερέως.

ΖΕΥΞΙΠΠΟΣ.

Σικυωνίων ἐβασίλευσεν κϛ̄ ΖΕΥΞΙΠΠΟΣ ἔτη λβ̄.

» ΚΑΣΤΟΡΟΣ περὶ τῆς βασιλείας τῶν Σικυωνίων. Παρατίθεμαι δὲ καὶ τοὺς Σικυωνίων βασιλεύσαντας ἀρχομένους
» μὲν ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ πρώτου βασιλεύσαντος, λήγοντας δ' ἐπὶ Ζεύξιππον. οἱ μὲν οὖν βασιλεῖς κατέ-
» σχον ἐτῶν χρόνον ϡνθ. Μετὰ δὲ τοὺς βασιλεῖς κατεστάθησαν ἱερεῖς τοῦ Καρνείου. οὗτοι δὲ ἱεράτευσαν ἔτη λγ.
» Μεθ' οὓς κατεστάθη ἱερεὺς Χαρίδημος, ὃς καὶ οὐχ ὑπομείνας τὴν δαπάνην ἔφυγεν.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΙΗ.	Ιϛ.	Α.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΚΓ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΘ.	ΙΖ.	Β.	ΚΔ.	ΙΗ.	ΚΔ.	
ΩΞ	Κ.	ΙΗ.	Γ.	ΚΕ.	ΙΘ.	ΚΕ.	Ἑβραίων ΗΛΕΙ ἔτη μ.

ΗΛΕΙ.
Ηλεὶ ἱερεὺς ἡγήσατο τοῦ Ισραὴλ ἔτη κ κατὰ τοὺς ο. Κατὰ δὲ τὸ Ηβραϊκὸν, ἔτη μ.
Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τέλους τῶν Κριτῶν, καὶ ἀρχῆς Ηλεὶ τοῦ ἱερέως, συνάγεται ἔτη ,δμδ.

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Α.	ΙΘ.	Δ.	Κϛ.	Κ.	Κϛ.	
	Β.	Κ.	Ε.	ΚΖ.	ΚΑ.	ΚΖ.	Οἱ Ἕκτορος παῖδες τὸ Ἴλιον ἀνεκτήσαντο σὺν τοῖς Ἀντηνορίδαις ἐκβαλόμενοι Ἑλένου γνώμῃ μετὰ τὴν ἅλωσιν Τροίας.
	Γ.	ΚΑ.	ϛ.	ΚΗ.	ΚΒ.	ΚΗ.	
	Δ.	ΚΒ.	Ζ.	ΚΘ.	ΚΓ.	ΚΘ.	
	Ε.	ΚΓ.	Η.	Λ.	ΚΔ.	Λ.	
	ϛ.	ΚΔ.	Θ.	ΛΑ.	ΚΕ.	ΛΑ.	Κατέλυσαν Ηρακλειδῶν κάθοδος.
	Ζ.	ΚΕ.	Ι.	ΛΒ.	Κϛ.	ΛΒ.	
	Η.	Κϛ.	ΙΑ.	ΛΓ.	ΚΖ.	ΛΓ.	
				ΘΞΥΝΤΗΣ			Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιγ ΟΞΥΝΤΗΣ ἔτη ιβ.
	Θ.	ΚΖ.	ΙΒ.	Α.	ΚΗ.	ΛΔ.	
ΩΟ	Ι.	ΚΗ.	ΙΓ.	Β.	ΚΘ.	ΛΕ.	Ἀμαζόνες τὸ ἐν Ἠφέσῳ ἱερὸν ἐνέπρησαν.
	ΙΑ.	ΚΘ.	ΙΔ.	Γ.	Λ.	Λϛ.	
	ΙΒ.	Λ.	ΙΕ.	Δ.	ΛΑ.	ΛΖ.	
	ΙΓ.	ΛΑ.	Ιϛ.	Ε.	ΛΒ.	ΛΗ.	
	ΙΔ.	ΛΒ.	ΙΖ.	ϛ.	ΛΓ.	ΛΘ.	
	ΙΕ.	ΛΓ.	ΙΗ.	Ζ.	ΛΔ.	Μ.	
	Ιϛ.	ΛΔ.	ΙΘ.	Η.	ΛΕ.	ΜΑ.	Ὁ τῶν Λυκίων ἀγὼν πρῶτος ἐτέθη.
	ΙΖ.	ΛΕ.	Κ.	Θ.	Λϛ.	ΜΒ.	
	ΙΗ.	Λϛ.	ΚΑ.	Ι.	ΛΖ.	ΜΓ.	
	ΙΘ.	ΛΖ.	ΚΒ.	ΙΑ.	ΛΗ.	ΜΔ.	
					ΣΙΛΟΥΙΟΣ.		Λατίνων ἐβασίλευσεν ΣΙΛΟΥΙΟΣ ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ ἔτη κθ.
ΩΠ	Κ.	ΛΗ.	ΚΓ.	ΙΒ.	Α.	ΜΕ.	
				ΑΦΕΙΔΑΣ.			Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιδ ΑΦΕΙΔΑΣ ἔτος α.
	ΚΑ.	ΛΘ.	ΚΔ.	Α.	Β.	Μϛ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΣΙΚΥΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
			ΘΥΜΟΙ-ΤΗΣ.			Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιε ΘΥΜΟΙΤΗΣ ἔτη η.
ΚΒ.	Μ.	ΚΕ.	Α.	Γ.	ΜΖ.	
	ΘΙΝΑΙ-ΟΣ.					Ασσυρίων ἐβασίλευσεν κη ΘΙΝΑΙΟΣ ἔτη λ.
ΚΓ.	Α.	ΚϚ.	Β.	Δ.	ΜΗ.	
ΚΔ.	Β.	ΚΖ.	Γ.	Ε.	ΜΘ.	
ΚΕ.	Γ.	ΚΗ.	Δ.	Ϛ.	Ν.	
ΚϚ.	Δ.	ΚΘ.	Ε.	Ζ.	ΝΑ.	
ΚΖ.	Ε.	Λ.	Ϛ.	Η.	ΝΒ.	
ΚΗ.	Ϛ.	ΛΑ.	Ζ.	Θ.	ΝΓ.	
ΚΘ.	Ζ.	ΛΒ.	Η.	Ι.	ΝΔ.	

Εως τούτου Σικυωνίων, ἤτοι Πελοποννησίων, λεγομένη βασιλεία διαρκέσασα ἐν γενεαῖς, ἤτοι βασιλεῦσι, κϛ, κατεπαύθη ἐν τῷ ἔτει. Μέθ' οὓς, ὥς φασιν, ἡγοῦντο αὐτῶν οἱ ἱερεῖς τοῦ Καρνείου ἔτη λγ. Ομοῦ τὰ πάντα τῆς Σικυωνίων ἀρχῆς ἔτη ͵αϡγ.

Ἡ τῶν Ερεχθειδῶν βασιλεία καταλύθη παρ' Αθηναίοις Ατθικῶν λεγομένη, καὶ μετῆλθεν εἰς ἕτερον γένος. Θυμοίτην γὰρ προσκαλεσαμένου Ξάνθου τοῦ Βοιωτίου, καὶ μὴ ὑπακούσαντος τοῦ Θυμοίτου, Μέλανθος Ανδροπόμπου Πύλιος ἀναδεξάμενος ἐμονομάχησεν, καὶ νικήσας ἐβασίλευσεν. ἔνθεν Αθήνησιν ἡ τῶν Απατουρίων ἑορτὴ ἄγεται, διὰ τὸ σὺν ἀπάτῃ γενέσθαι τὴν νίκην.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
		ΜΕΛΑΝ-ΘΟΣ.			Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιϛ ΜΕΛΑΝΘΟΣ ἔτη λζ.
ΩϘ Λ.	Η.	Α.	ΙΑ.	ΝΕ.	
ΛΑ.	Θ.	Β.	ΙΒ.	ΝϚ.	
ΛΒ.	Ι.	Γ.	ΙΓ.	ΝΖ.	
ΛΓ.	ΙΑ.	Δ.	ΙΔ.	ΝΗ.	
ΛΔ.	ΙΒ.	Ε.	ΙΕ.	ΝΘ.	
ΛΕ.	ΙΓ.	Ϛ.	ΙϚ.	Ξ.	
ΛϚ.	ΙΔ.	Ζ.	ΙΖ.	ΞΑ.	
ΛΖ.	ΙΕ.	Η.	ΙΗ.	ΞΒ.	
ΛΗ.	ΙϚ.	Θ.	ΙΘ.	ΞΓ.	
ΛΘ.	ΙΖ.	Ι.	Κ.	ΞΔ.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
Μ.	ΙΗ.	ΙΑ.	ΚΑ.	ΞΕ.	

Μετὰ τελευτὴν Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως ἡ κιβωτὸς διατρίβει εἰς οἶκον Ἀμιναδὰβ ποιεῖ ἔτη κ.

ΣΑΜΟΥ-ΗΛ.					Ἑβραίων ΣΑΜΟΥΗΛ ἔτη μ.
Α.	ΙΘ.	ΙΒ.	ΚΒ.	ΞϚ.	Πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Σαοὺλ υἱὸς Κὶς φυλῆς Βενιαμίν.
Β.	Κ.	ΙΓ.	ΚΓ.	ΞΖ.	
Γ.	ΚΑ.	ΙΔ.	ΚΔ.	ΞΗ.	
Δ.	ΚΒ.	ΙΕ.	ΚΕ.	ΞΘ.	
Ε.	ΚΓ.	ΙϚ.	ΚϚ.	Ο.	
Ϛ.	ΚΔ.	ΙΖ.	ΚΖ.	ΟΑ.	
Ζ.	ΚΕ.	ΙΗ.	ΚΗ.	ΟΒ.	
Η.	ΚϚ.	ΙΘ.	ΚΘ.	ΟΓ.	Ὅμηρος κατά τινας ἐγνωρίζετο.

Ὅμηρον οἱ μὲν πρὸ τῆς Ἡρακλειδῶν καθόδου φασὶ γεγονέναι, ὡς οἱ περὶ Κράτητα. οἱ δὲ περὶ Ἐρατοσθένην μετὰ ἔτη ρ' Τρωϊκῶν. οἱ δὲ περὶ Ἀρίσταρχον κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν μετὰ ἔτη ρ. οἱ δὲ περὶ Φιλόχορον ἐπὶ τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας. καθ' ἕνα τῶν διὰ βίου ἀρχόντων Ἀθήνησιν Ἀρχιππον μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσι ρπ. οἱ δὲ περὶ Ἀπολλόδωρον τῶν Ἀθηναίων ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτη σμ. ἄλλοι μικρὸν πρὸ τῶν Ὀλυμπιάδων, ἔτεσι υ ἐγγὺς μετὰ Ἰλίου ἅλωσιν. καὶ ἕτεροι κατὰ Ἀρχίλοχον περὶ κγ Ὀλυμπιάδα, μετὰ ἔτη φ πυ τῆς ἁλώσεως Τροίας. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ὁ περὶ αὐτοῦ χρόνος πάντῃ τοῖς παλαιοῖς ἀσύμφωνος.

			ΣΙΛΟΥΙΟΣ ΑΙΝΕΙΑΣ.		Λατίνων ἐβασίλευσεν δ' ΣΙΛΟΥΙΟΣ ΑΙΝΕΙΑΣ ἔτη λα.
Θ.	ΚΖ.	Κ.	Α.	ΟΔ.	
Ι.	ΚΗ.	ΚΑ.	Β.	ΟΕ.	Σαμουὴλ ἐπροφήτευσεν.
ΙΑ.	ΚΘ.	ΚΒ.	Γ.	ΟϚ.	
ΙΒ.	Λ.	ΚΓ.	Δ.	ΟΖ.	
	ΔΕΡΚΥΛΟΣ.				Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν κδ' ΔΕΡΚΥΛΟΣ ἔτη μ.
ΙΓ.	Α.	ΚΔ.	Ε.	ΟΗ.	
ΙΔ.	Β.	ΚΕ.	Ϛ.	ΟΘ.	
ΙΕ.	Γ.	ΚϚ.	Ζ.	Π.	

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
				Λακεδαιμονίων πρῶτος ἐβασίλευσεν ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ ἔτη μβ.			
				ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ.	ΑΛΗΤΗΣ.		Κορινθίων ἐβασίλευσεν ΑΛΗΤΗΣ ἔτη λε.
ΙϚ.	Δ.	ΚΖ.	Η.	Α.	Α.	ΠΑ.	

ΙΖ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΙΖ.	Ε.	ΚΗ.	Θ.	Β.	Β.	ΠΒ.	
ΙΗ.	Ϛ.	ΚΘ.	Ι.	Γ.	Γ.	ΠΓ.	Ηρακλειδῶν κάθοδος εἰς Πελοπόννησον.
ΙΘ.	Ζ.	Λ.	ΙΑ.	Δ.	Δ.	ΠΔ.	
ΔΚ Κ.	Η.	ΛΑ.	ΙΒ	Ε.	Ε.	ΠΕ.	
ΚΑ.	Θ.	ΛΒ.	ΙΓ.	Ϛ.	Ϛ.	ΠϚ.	
ΚΒ.	Ι.	ΛΓ.	ΙΔ.	Ζ.	Ζ.	ΠΖ.	
ΚΓ.	ΙΑ.	ΛΔ.	ΙΕ.	Η.	Η.	ΠΗ.	
ΚΔ.	ΙΒ.	ΛΕ.	ΙϚ.	Θ.	Θ.	ΠΘ.	
ΚΕ.	ΙΓ.	ΛϚ.	ΙΖ.	Ι.	Ι.	Ϙ.	
ΚϚ.	ΙΔ.	ΛΖ.	ΙΗ.	ΙΑ.	ΙΑ.	ϘΑ.	
		ΚΟΔΡΟΣ.					Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιζ ΚΟΔΡΟΣ Μελάνθου ἔτη κα.
ΚΖ.	ΙΕ.	Α.	ΙΘ.	ΙΒ.	ΙΒ.	ϘΒ.	
ΚΗ.	ΙϚ.	Β.	Κ.	ΙΓ.	ΙΓ.	ϘΓ.	
ΚΘ.	ΙΖ.	Γ.	ΚΑ.	ΙΔ.	ΙΔ.	ϘΔ.	
ΔΛ Λ.	ΙΗ.	Δ.	ΚΒ.	ΙΕ.	ΙΕ.	ϘΕ.	Ιωνες εἰς Αθήνας κατέφυγον ἐκπεσόντες ἐξ Αχαΐας.
ΛΑ.	ΙΘ.	Ε.	ΚΓ.	ΙϚ.	ΙϚ.	ϘϚ.	
ΛΒ.	Κ.	Ϛ.	ΚΔ.	ΙΖ.	ΙΖ.	ϘΖ.	
ΛΓ.	ΚΑ.	Ζ.	ΚΕ.	ΙΗ.	ΙΗ.	ϘΗ.	
ΛΔ.	ΚΒ.	Η.	ΚϚ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ϘΘ.	
ΛΕ.	ΚΓ.	Θ.	ΚΖ.	Κ.	Κ.	Ρ.	
ΛϚ.	ΚΔ.	Ι.	ΚΗ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΡΑ.	
ΛΖ.	ΚΕ.	ΙΑ.	ΚΘ.	ΚΒ.	ΚΒ.	ΡΒ.	Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ' Αθήνας.
ΛΗ.	ΚϚ.	ΙΒ.	Λ.	ΚΓ.	ΚΓ.	ΡΓ.	
ΛΘ.	ΚΖ.	ΙΓ.	ΛΑ.	ΚΔ.	ΚΔ.	ΡΔ.	Αμαζόνες τῇ Ασίᾳ ἐπῆλθον ἅμα τοῖς Κιμμερίοις.
			Λατίνων ἐβασίλευσεν ε ΛΑΤΙΝΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη ν.				
			ΛΑΤΙΝΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ.				
ΔΜ Μ.	ΚΗ.	ΙΔ.	Α.	ΚΕ.	ΚΕ.	ΡΕ.	

ΔΑΒΙΔ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΔΑΒΙΔ.							Εβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ιȣδα ΔΑΒΙΔ ἔτη μ.
Α.	ΚΘ.	ΙΕ.	Β.	Κϛ.	Κϛ.	Ρϛ.	
Β.	Λ.	Ιϛ.	Γ.	ΚΖ.	ΚΖ.	ΡΖ.	
Γ.	ΛΑ.	ΙΖ.	Δ.	ΚΗ.	ΚΗ.	ΡΗ.	
Δ.	ΛΒ.	ΙΗ.	Ε.	ΚΘ.	ΚΘ.	ΡΘ.	Πελοποννήσιοι ἐστράτευσαν ἐπ᾽ Αθήνας.
Ε.	ΛΓ.	ΙΘ.	ϛ.	Λ.	Λ.	ΡΙ.	
ϛ.	ΛΔ.	Κ.	Ζ.	ΛΑ.	ΛΑ.	ΡΙΑ.	
Ζ.	ΛΕ.	ΚΑ.	Η.	ΛΒ.	ΛΒ.	ΡΙΒ.	Εβραίων ἀρχιερεὺς Αβιαθὰρ ἐγνωρίζετο.

Προεφήτευον Γὰδ, ϗ Ναθὰν, ϗ Ασάφ.
Τοῖς Πελοποννησίοις ἑαυτὸν ἐξέδωκε Κόδρος Μελάνθȣ. ϗ ἐκέτι βασιλεῖς, ἄρχοντες δὲ διὰ βίȣ τοῖς Αθηναίοις καθίσταντο.

		ΜΕΔΩΝ.					Αθηναίων πρῶτος τῶν διὰ βίȣ ΜΕΔΩΝ ἔτη κ.
Η.	Λϛ.	Α.	Θ.	ΛΓ.	ΛΓ.	ΡΙΓ.	
Θ.	ΛΖ.	Β.	Ι.	ΛΔ.	ΛΔ.	ΡΙΔ.	
Ι.	ΛΗ.	Γ.	ΙΑ.	ΛΕ.	ΛΕ.	ΡΙΕ.	
					ΙΞΙΩΝ.		Κορινθίων ἐβασίλευσεν β ΙΞΙΩΝ ἔτη λζ.
ΙΑ.	ΛΘ.	Δ.	ΙΒ.	Λϛ.	Α.	Ριϛ.	
ΙΒ.	Μ.	Ε.	ΙΓ.	ΛΖ.	Β.	ΡΙΖ.	
	ΕΥΠΑΛΗΣ.						Ασυρίων ἐβασίλευσεν λ ΕΥΠΑΛΗΣ ἔτη λη.
ΙΓ.	Α.	ϛ.	ΙΔ.	ΛΗ.	Γ.	ΡΙΗ.	
ΙΔ.	Β.	Ζ.	ΙΕ.	ΛΘ.	Δ.	ΡΙΘ.	
ΙΕ.	Γ.	Η.	Ιϛ.	Μ.	Ε.	ΡΚ.	
Ιϛ.	Δ.	Θ.	ΙΖ.	ΜΑ.	ϛ.	ΡΚΑ.	
ΙΖ.	Ε.	Ι.	ΙΗ.	ΜΒ.	Ζ.	ΡΚΒ.	
				ΑΓΙΣ.			Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν β ΑΓΙΣ ἔτος α.
ΙΗ.	ϛ	ΙΑ.	ΙΘ.	Α.	Η.	ΡΚΓ.	
				ΕΧΕΣΤΡΑΤΟΣ.			Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν γ ΕΧΕΣΤΡΑΤΟΣ ἔτη λε.
ΙΘ.	Ζ.	ΙΒ.	Κ.	Α.	Θ.	ΡΚΔ.	

Κ.

ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΛΞ Κ.	Η.	ΙΓ.	ΚΑ.	Β.	Ι.	ΡΚΕ.	Πελασγοὶ ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη [illegible].
ΚΑ.	Θ.	ΙΔ.	ΚΒ.	Γ.	ΙΑ.	ΡΚϛ.	
ΚΒ.	Ι.	ΙΕ.	ΚΓ.	Δ.	ΙΒ.	ΡΚΖ.	
ΚΓ.	ΙΑ.	Ιϛ.	ΚΔ.	Ε.	ΙΓ.	ΡΚΗ.	
ΚΔ.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΚΕ.	ϛ.	ΙΔ.	ΡΚΘ.	Μυρίνα, ἡ καὶ Σμύρνα λεγομένη, ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ.
ΚΕ.	ΙΓ.	ΙΗ.	Κϛ.	Ζ.	ΙΕ.	ΡΛ.	
Κϛ.	ΙΔ.	ΙΘ.	ΚΖ.	Η.	Ιϛ.	ΡΛΑ.	Κύμη ἐκτίσθη ἐν Ἰταλίᾳ.
ΚΖ.	ΙΕ.	Κ.	ΚΗ.	Θ.	ΙΖ.	ΡΛΒ.	
		ΑΚΑΣΤΟΣ.					Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν β ΑΚΑΣΤΟΣ ἔτη λϛ.
ΚΗ.	Ιϛ.	Α.	ΚΘ.	Ι.	ΙΗ	ΡΛΓ.	Ἔφεσος ἐκτίσθη ἐν Ἀσίᾳ ὑπὸ Ἀνδρονίκου.
ΚΘ.	ΙΖ.	Β.	Λ.	ΙΑ.	ΙΘ	ΡΛΔ.	
ΛΟ Λ.	ΙΗ.	Γ.	ΛΑ.	ΙΒ.	Κ.	ΡΛΕ.	
ΛΑ.	ΙΘ.	Δ.	ΔΒ.	ΙΓ.	ΚΑ.	ΡΛϛ.	Καρχηδὼν ἐκτίσθη ὑπὸ Καρχηδόνος τοῦ Τυρίου. ὡς ἄλλοι, ὑπὸ Διδοῦς τῆς ἐκείνου θυγατρὸς μετὰ τὰ Τρωϊκὰ ἔτεσι ρλγ.
ΛΒ.	Κ.	Ε.	ΛΓ.	ΙΔ.	ΚΒ.	ΡΛΖ.	
ΛΓ.	ΚΑ.	ϛ.	ΛΔ.	ΙΕ.	ΚΓ.	ΡΛΗ.	
ΛΔ.	ΚΒ.	Ζ.	ΛΕ.	Ιϛ.	ΚΔ.	ΡΛΘ.	
ΛΕ.	ΚΓ.	Η.	Λϛ.	ΙΖ.	ΚΕ.	ΡΜ.	Ἰωνικὴ ἀποικία.
Λϛ.	ΚΔ.	Θ.	ΛΖ.	ΙΗ.	Κϛ.	ΡΜΑ.	Ἐπὶ Ἀκάστου Ἰώνων ἀποικία, καὶ Ὅμηρος ἱστορεῖται γεγονὼς παρ᾽ Ἕλλησιν, ὥς τινες. οἱ δὲ ὀλίγον πρότερον, καὶ ἄλλοι ὕστερον.
ΛΖ.	ΚΕ.	Ι.	ΛΗ.	ΙΘ.	ΚΖ.	ΡΜΒ.	
ΛΗ.	Κϛ.	ΙΑ.	ΛΘ.	Κ.	ΚΗ.	ΡΜΓ.	
ΛΘ.	ΚΖ.	ΙΒ.	Μ.	ΚΑ.	ΚΘ.	ΡΜΔ.	
ΛΠ Μ.	ΚΗ.	ΙΓ.	ΜΑ.	ΚΒ.	Λ.	ΡΜΕ.	
ΣΟΛΟΜΩΝ.							Δεύτερος Ἑβραίων ἐβασίλευσε ΣΟΛΟΜΩΝ ἔτη μ.
Α.	ΚΘ.	ΙΔ.	ΜΒ.	ΚΓ.	ΛΑ.	ΡΜϛ.	
Β.	Λ.	ΙΕ.	ΜΓ.	ΚΔ.	ΛΒ.	ΡΜΖ.	
Γ.	ΛΑ.	Ιϛ.	ΜΔ.	ΚΕ.	ΛΓ.	ΡΜΗ.	

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΕΒΡ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Δ.	ΛΒ.	ΙΖ.	ΜΕ.	Κϛ.	ΛΔ.	ΡΜΘ.	

Σολομὼν τὸν ἐν Ιεροσολύμοις νεὼν οἰκοδομεῖν ἤρξατο, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτη ὀκτώ. Εβραίων ἀρχιερεὺς ὄγδοος ἀπὸ Ααρὼν Σαδὼκ ἐγνωρίζετο.

	Ε.	ΛΓ.	ΙΗ.	Μϛ.	ΚΖ.	ΛΕ.	ΡΝ.	
	ϛ.	ΛΔ.	ΙΘ.	ΜΖ.	ΚΗ.	Λϛ.	ΡΝΑ.	
	Ζ.	ΛΕ.	Κ.	ΜΗ.	ΚΘ.	ΛΖ.	ΡΝΒ.	
						ΑΓΕΛΑΟΣ.		Κορινθίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΑΓΕΛΑΟΣ ἔτη λζ̄.
	Η.	Λϛ.	ΚΑ.	ΜΘ.	Λ.	Α.	ΡΝΓ.	
	Θ.	ΛΖ.	ΚΒ.	Ν.	ΛΑ.	Β.	ΡΝΔ.	
				ΑΛΒΑΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ.				Λατίνων ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΑΛΒΑΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη λθ̄.
Λϛ	Ι.	ΛΗ.	ΚΓ.	Α.	ΛΒ.	Γ.	ΡΝΕ.	
		ΛΑΟΣΘΕΝΗΣ.						Ασσυρίων ἐβασίλευσεν λᾱ ΛΑΟΣΘΕΝΗΣ ἔτη λζ̄.
	ΙΑ.	Α.	ΚΔ.	Β.	ΛΓ.	Δ.	ΡΝϛ.	
	ΙΒ.	Β.	ΚΕ.	Γ.	ΛΔ.	Ε.	ΡΝΖ.	
	ΙΓ.	Γ.	Κϛ.	Δ.	ΛΕ.	ϛ.	ΡΝΗ.	
					ΛΑΒΩΤΗΣ.			Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΛΑΒΩΤΗΣ ἔτη λζ̄.
	ΙΔ.	Δ.	ΚΖ.	Ε.	Α.	Ζ.	ΡΝΘ.	
	ΙΕ.	Ε.	ΚΗ.	ϛ.	Β.	Η.	ΡΞ.	
	Ιϛ.	ϛ.	ΚΘ.	Ζ.	Γ.	Θ.	ΡΞΑ.	Κατά τινας Ομηρος ἤκμαζε.
	ΙΖ.	Ζ.	Λ.	Η.	Δ.	Ι.	ΡΞΒ.	
	ΙΗ.	Η.	ΛΑ.	Θ.	Ε.	ΙΑ.	ΡΞΓ.	Επροφήτευον Ναθὰν, καὶ Αχίας ὁ Σιλωνίτης, Σαμμίας τε, καὶ Αδδὼ, καὶ Σαδώκ.
	ΙΘ.	Θ.	ΛΒ.	Ι.	ϛ.	ΙΒ.	ΡΞΔ.	
Α.	Κ.	Ι.	ΛΓ.	ΙΑ.	Ζ.	ΙΓ.	ΡΞΕ.	
	ΚΑ.	ΙΑ.	ΛΔ.	ΙΒ.	Η.	ΙΔ.	ΡΞϛ.	
	ΚΒ.	ΙΒ.	ΛΕ.	ΙΓ.	Θ.	ΙΕ.	ΡΞΖ.	
	ΚΓ.	ΙΓ.	Λϛ.	ΙΔ.	Ι.	Ιϛ.	ΡΞΗ.	

ΑΓΡΙΠ-

ΙΟΥΔΑ	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
		ΑΡΧΙΠ-ΠΟΣ.					Αθηναίων ἐβασίλευσεν ἡ ΑΡΧΙΠΠΟΣ ἔτη ιθ.
ΚΔ.	ΙΔ.	Α.	ΙΕ.	ΙΑ.	ΙΖ.	ΡΞΘ.	
ΚΕ.	ΙΕ.	Β.	ΙϚ.	ΙΒ.	ΙΗ.	ΡΟ.	
ΚϚ.	ΙϚ.	Γ.	ΙΖ.	ΙΓ.	ΙΘ.	ΡΟΑ.	
ΚΖ.	ΙΖ.	Δ.	ΙΗ.	ΙΔ.	Κ.	ΡΟΒ.	
ΚΗ.	ΙΗ.	Ε.	ΙΘ.	ΙΕ.	ΚΑ.	ΡΟΓ.	
ΚΘ.	ΙΘ.	Ϛ.	Κ.	ΙϚ.	ΚΒ.	ΡΟΔ.	
ΑΙ. Λ.	Κ.	Ζ.	ΚΑ.	ΙΖ.	ΚΓ.	ΡΟΕ.	
ΛΑ.	ΚΑ.	Η.	ΚΒ.	ΙΗ.	ΚΔ.	ΡΟϚ.	
ΛΒ.	ΚΒ.	Θ.	ΚΓ.	ΙΘ.	ΚΕ.	ΡΟΖ.	
ΛΓ.	ΚΓ.	Ι.	ΚΔ.	Κ.	ΚϚ.	ΡΟΗ.	

Εἰκοστὴ πρώτη δυναστεία Αἰγυπτίων, βασιλέων Τανιτῶν ζ.

ΙΟΥΔΑ	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
						ΣΕΜΕΝ-ΔΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ἁ ΣΕΜΕΝΔΙΣ ἔτη κϛ.
ΛΔ.	ΚΔ.	ΙΑ.	ΚΕ.	ΚΑ.	ΚΖ.	Α.	
ΛΕ.	ΚΕ.	ΙΒ.	ΚϚ.	ΚΒ.	ΚΗ.	Β.	
ΛϚ.	ΚϚ.	ΙΓ.	ΚΖ.	ΚΓ.	ΚΘ.	Γ.	
ΛΖ.	ΚΖ.	ΙΔ.	ΚΗ.	ΚΔ.	Λ.	Δ.	
ΛΗ.	ΚΗ.	ΙΕ.	ΚΘ.	ΚΕ.	ΛΑ.	Ε.	Τρίτοι ἐθαλασσοκράτησαν Θρᾷκες ἔτη ιθ.
ΛΘ.	ΚΘ.	ΙϚ.	Λ.	ΚϚ.	ΛΒ.	Ϛ.	
ΑΚ. Μ.	Λ.	ΙΖ.	ΛΑ.	ΚΖ.	ΛΓ.	Ζ.	

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶντος, στασιάσαντος τοῦ Ιουδαίων ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ διαιρεθείσης, ἐν Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγεῖται τοῦ Ισραὴλ Ιεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ, δοῦλος ὢν Σολομῶντος, ἐκ φυλῆς Ἐφραὶμ, ἔτη κβ. Ιούδα δὲ καὶ Βενιαμὶν ἐν Ιερουσαλὴμ βασιλεύει Ροβοὰμ υἱὸς Σολομῶντος, ἀφ᾽ οὗ ἐπώνυμοι Ιουδαῖοι, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ιούδα κρατεῖν τοὺς βασιλεῖς. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τὴν τῶν Ιουδαίων εἴληφεν ἐπωνυμίαν.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΡΟΒΟΑΜ.	ΙΕΡΟΒΟΑΜ.						

ΡΟΒΟΑΜ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ιούδα βασιλεύει τρίτος τοῦ Ιούδα ἔτη ιζ.
ΙΕΡΟΒΟΑΜ πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ισραὴλ ἔτη κβ.

Α.	Α.	ΛΑ.	ΙΗ.	ΛΒ.	ΚΗ.	ΛΔ.	Η.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Β.	Β.	ΛΒ.	ΙΘ.	ΛΓ.	ΚΘ.	ΛΕ.	Θ.

Αθηναίων ἐβασίλευσεν δ΄ ΘΕΡΣΙΠΠΟΣ ἔτη μα.

			ΘΕΡΣΙΠΠΟΣ.				
Γ.	Γ.	ΛΓ.	Α.	ΛΔ.	Λ.	Λϛ.	Ι.
Δ.	Δ.	ΛΔ.	Β.	ΛΕ.	ΛΑ.	ΛΖ.	ΙΑ.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν δ΄ ΠΡΟΥΜΝΙΣ λζ.

						ΠΡΟΥΜΝΙΣ.	
Ε.	Ε.	ΛΕ.	Γ.	Λϛ.	ΛΒ.	Α.	ΙΒ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ιεροβοὰμ βασιλέως Ιούδα Σουσακὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου παραλαβὼν Λίβυας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Τρωγλοδύτας, ἀναβὰς εἰς Ιερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν ναόν.

ϛ.	ϛ.	Λϛ.	Δ.	ΛΖ.	ΛΓ.	Β.	ΙΓ.
Ζ.	Ζ.	ΛΖ.	Ε.	ΛΗ.	ΛΔ.	Γ.	ΙΔ.
Η.	Η.	ΛΗ.	ϛ.	ΛΘ.	ΛΕ.	Δ.	ΙΕ.
				ΑΙΓΙΠΟΣ.			
Θ.	Θ.	ΛΘ.	Ζ.	Α.	Λϛ.	Ε.	Ιϛ.
ΑΛ. Ι.	Ι.	Μ.	Η.	Β.	ΛΖ.	ϛ.	ΙΖ.
					ΔΟΡΥΣΣΟΣ.		
ΙΑ.	ΙΑ.	ΜΑ.	Θ.	Γ.	Α.	Ζ.	ΙΗ.
ΙΒ.	ΙΒ.	ΜΒ.	Ι.	Δ.	Β.	Η.	ΙΘ.
ΙΓ.	ΙΓ.	ΜΓ.	ΙΑ.	Ε.	Γ.	Θ.	Κ.
ΙΔ.	ΙΔ.	ΜΔ.	ΙΒ.	ϛ.	Δ.	Ι.	ΚΑ.
ΙΕ.	ΙΕ.	ΜΕ.	ΙΓ.	Ζ.	Ε.	ΙΑ.	ΚΒ.
		ΠΥΡΙΤΙΑΔΗΣ.					
Ιϛ.	Ιϛ.	Α.	ΙΔ.	Η.	ϛ.	ΙΒ.	ΚΓ.
ΙΖ.	ΙΖ.	Β.	ΙΕ.	Θ.	Ζ.	ΙΓ.	ΚΔ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν ζ΄ ΑΤΥΣ, ἤτοι ΑΙΓΙΠΟΣ ἔτη κδ.

Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ε΄ ΔΟΡΥΣΣΟΣ ἔτη κθ.

Ασσυρίων ἐβασίλευσεν λβ΄ ΠΥΡΙΤΙΑΔΗΣ ἔτη λ.

ΑΒΙΑ. Μετὰ Ροβοὰμ ἐβασίλευσεν τοῦ Ιούδα δ΄ ΑΒΙΑ ὑιὸς αὐτοῦ ἔτη γ.

Α.	ΙΗ.	Γ.	Ιϛ.	Ι.	Η.	ΙΔ.	ΚΕ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
Β.	ΙΘ.	Δ.	ΙΖ.	ΙΑ.	Θ.	ΙΕ.	Κϛ.

Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν β ΨΕΥΣΕΝΝΗΣ ἔτη μα. ΨΕΥΣΕΝΝΗΣ.

ΑΜ.Γ.	Κ.	Ε.	ΙΗ.	ΙΒ.	Ι.	Ιϛ.	Α.

ΑΣΑ. Εβραίων Ιούδα ἐβασίλευσεν γ ΑΣΑ ἔτη μα.

Α.	ΚΑ.	ϛ.	ΙΘ.	ΙΓ.	ΙΑ.	ΙΖ.	Β.
Β.	ΚΒ.	Ζ.	Κ.	ΙΔ.	ΙΒ.	ΙΗ.	Γ.

ΝΑΔΑΒ. Εβραίων Ισραὴλ ἐβασίλευσεν β ΝΑΔΑΒ ἔτη β.

Γ.	Α.	Η.	ΚΑ.	ΙΕ.	ΙΓ.	ΙΘ.	Δ.
Δ.	Β.	Θ.	ΚΒ.	Ιϛ.	ΙΔ.	Κ.	Ε.

Προεφήτευον Αχιὰ, Σαμμαίας, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ ἐν Σαμαρείᾳ θυσιαστηρίου, Ιοὺ, Ιωὴλ, Εζεκιὰ, ὁ Αδδὼ, καὶ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ζαχαρίας ὁ καὶ Ιωδῆ, Ανανία, καὶ Ιωπᾶς.

ΒΑΑΣΑ. Εβραίων Ισραὴλ ἐβασίλευσεν γ ΒΑΑΣΑ ἔτη κδ.

Ε.	Α.	Ι.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΙΕ.	ΚΑ.	ϛ.

Θρᾶκες ἀπὸ Στρυμόνος διαβάντες ἐπέσχον τὴν νῦν Βιθυνίαν, τότε δὲ Βεβρυκίαν καλουμένην.

ϛ.	Β.	ΙΑ.	ΚΔ.	ΙΗ.	Ιϛ.	ΚΒ.	Ζ.
Ζ.	Γ.	ΙΒ.	ΚΕ.	ΙΘ.	ΙΖ.	ΚΓ.	Η.
Η.	Δ.	ΙΓ.	Κϛ.	Κ.	ΙΗ.	ΚΔ.	Θ.
Θ.	Ε.	ΙΔ.	ΚΖ.	ΚΑ.	ΙΘ.	ΚΕ.	Ι.
ΑΝ. Ι.	ϛ.	ΙΕ.	ΚΗ.	ΚΒ.	Κ.	Κϛ.	ΙΑ.
ΙΑ.	Ζ.	Ιϛ.	ΚΘ.	ΚΓ.	ΚΑ.	ΚΖ.	ΙΒ.
ΙΒ.	Η.	ΙΖ.	Λ.	ΚΔ.	ΚΒ.	ΚΗ.	ΙΓ.
				ΚΑΓΥΣ.			
ΙΓ.	Θ.	ΙΗ.	ΛΑ.	Α.	ΚΓ.	ΚΘ.	ΙΔ.
ΙΔ.	Ι.	ΙΘ.	ΛΒ.	Β.	ΚΔ.	Λ.	ΙΕ.
ΙΕ.	ΙΑ.	Κ.	ΛΓ.	Γ.	ΚΕ.	ΛΑ.	Ιϛ.
Ιϛ.	ΙΒ.	ΚΑ.	ΛΔ.	Δ.	Κϛ.	ΛΒ.	ΙΖ.
ΙΖ.	ΙΓ.	ΚΒ.	ΛΕ.	Ε.	ΚΖ.	ΛΓ.	ΙΗ.
ΙΗ.	ΙΔ.	ΚΓ.	Λϛ.	ϛ.	ΚΗ.	ΛΔ.	ΙΘ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν η ΚΑΓΥΣ ἔτη κη.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν ε ΒΑΚΧΙΣ, ἀφ᾽ οὗ οἱ μετὰ τοῦτον βασιλεῖς ἐκλήθησαν Βακχίδαι.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΙΘ.	ΙΕ.	ΚΔ.	ΛΖ.	Ζ.	ΚΘ.	ΛΕ.	Κ.
		Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν ϛ ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ἔτη μδ.				ΑΓΗΣΙ-ΛΑΟΣ.	ΒΑΚΧΙΣ.	
,ΑΞ	Κ.	Ιϛ.	ΚΕ.	ΛΗ.	Η.	Α.	Α.	ΚΑ.
	ΚΑ.	ΙΖ.	Κϛ.	ΛΘ.	Θ.	Β.	Β.	ΚΒ.
	ΚΒ.	ΙΗ.	ΚΖ.	Μ.	Ι.	Γ.	Γ.	ΚΓ.
	ΚΓ.	ΙΘ.	ΚΗ.	ΜΑ.	ΙΑ.	Δ.	Δ.	ΚΔ.
				ΦΟΡΒΑΣ.				
		Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ε ΦΟΡΒΑΣ ἔτη λα.						
	ΚΔ.	Κ.	ΚΘ.	Α.	ΙΒ.	Ε.	Ε.	ΚΕ.
	ΚΕ.	ΚΑ.	Λ.	Β.	ΙΓ.	ϛ.	ϛ.	Κϛ.
			ΟΦΡΑΤΑΙΟΣ.	Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν λγ ΟΦΡΑΤΑΙΟΣ ἔτη κ.				
	Κϛ.	ΚΒ.	Α.	Γ.	ΙΔ.	Ζ.	Ζ.	ΚΖ.
	ΚΖ.	ΚΓ.	Β.	Δ.	ΙΕ.	Η.	Η.	ΚΗ.
	ΚΗ.	ΚΔ.	Γ.	Ε.	Ιϛ.	Θ.	Θ.	ΚΘ.
		ΗΛΑ.	Ἑβραίων Ἰσραὴλ δ ἐβασίλευσεν ΗΛΑ ἔτη β.					
	ΚΘ.	Α.	Δ.	ϛ.	ΙΖ.	Ι.	Ι.	Λ.
,ΑΟ	Λ.	Β.	Ε.	Ζ.	ΙΗ.	ΙΑ.	ΙΑ.	ΛΑ.
		ΑΜΡΙ.	Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ε ΑΜΡΙ ἔτη ιβ.					
	ΛΑ.	Α.	ϛ.	Η.	ΙΘ.	ΙΒ.	ΙΒ.	ΛΒ.
	ΛΒ.	Β.	Ζ.	Θ.	Κ.	ΙΓ.	ΙΓ.	ΛΓ.
	ΛΓ.	Γ.	Η.	Ι.	ΚΑ.	ΙΔ.	ΙΔ.	ΛΔ.
	ΛΔ.	Δ.	Θ.	ΙΑ.	ΚΒ.	ΙΕ.	ΙΕ.	ΛΕ.
	ΛΕ.	Ε.	Ι.	ΙΒ.	ΚΓ.	Ιϛ.	Ιϛ.	Λϛ.
	Λϛ.	ϛ.	ΙΑ.	ΙΓ.	ΚΔ.	ΙΖ.	ΙΖ.	ΛΖ.
	ΛΖ.	Ζ.	ΙΒ.	ΙΔ.	ΚΕ.	ΙΗ.	ΙΗ.	ΛΗ.
	ΛΗ.	Η.	ΙΓ.	ΙΕ.	Κϛ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ΛΘ.
	ΛΘ.	Θ.	ΙΔ.	Ιϛ.	ΚΖ.	Κ.	Κ.	Μ.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΑΠ Μ.	Ι.	ΙΕ.	ΙΖ.	ΚΗ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΜΑ.
				ΚΑΛΠΕΤΟΣ.			ΝΕΦΕΡΧΕΝΗΣ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν θ̄ ΚΑΛΠΕΤΟΣ ἔτη ιγ̄.
Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΝΕΦΕΡΧΕΝΗΣ ἔτη δ̄.

ΜΑ.	ΙΑ.	ΙϚ.	ΙΗ.	Α.	ΚΒ.	ΚΒ.	Α.

ΙΩΣΑΦΑΤ. Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΙΩΣΑΦΑΤ εὐσεβὴς ἔτη κε̄.

Α.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΙΘ.	Β.	ΚΓ.	ΚΓ.	Β.

ΑΧΑΒ. Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ζ̄ ΑΧΑΒ ἔτη κβ̄.

Β.	Α.	ΙΗ.	Κ.	Γ.	ΚΔ.	ΚΔ.	Γ.
Γ.	Β.	ΙΘ.	ΚΑ.	Δ.	ΚΕ.	ΚΕ.	Δ.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν δ̄ ΑΜΕΝΩΦΘΙΣ ἔτη θ̄. ΑΜΕΝΩΦΘΙΣ.

Δ.	Γ.	Κ.	ΚΒ.	Ε.	ΚϚ.	ΚϚ.	Α.

ΟΦΡΑΚΤΕΝΗΣ. Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν λδ̄ ΟΦΡΑΚΤΕΝΗΣ ἔτη ν̄.

Ε.	Δ.	Α.	ΚΓ.	Ϛ.	ΚΖ.	ΚΖ.	Β.
Ϛ.	Ε.	Β.	ΚΔ.	Ζ.	ΚΗ.	ΚΗ.	Γ.
Ζ.	Ϛ.	Γ.	ΚΕ.	Η.	ΚΘ.	ΚΘ.	Δ.
Η.	Ζ.	Δ.	ΚϚ.	Θ.	Λ.	Λ.	Ε.
ΑϘ Θ.	Η.	Ε.	ΚΖ.	Ι.	ΛΑ.	ΛΑ.	Ϛ.
Ι.	Θ.	Ϛ.	ΚΗ	ΙΑ.	ΛΒ.	ΛΒ.	Ζ.
ΙΑ.	Ι.	Ζ.	ΚΘ.	ΙΒ.	ΛΓ.	ΛΓ.	Η.
ΙΒ.	ΙΑ.	Η.	Λ.	ΙΓ.	ΛΔ.	ΛΔ.	Θ.

Προεφήτευον παρ' Ἑβραίοις Ἠλίας, Ἰηοῦ, Αὐδία, Ὀζιὴλ, Μιχαίας. Ψευδοπροφῆται δὲ Σεδεκίας, Ἐλιέζερ, καὶ ἕτεροι.

ΤΙΒΕΡΙΟΣ. ΟΣΟΧΩΡ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν ι̅ ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη η̄, ἀφ' οὗ καὶ ὁ ποταμὸς Τιβέριος προσηγορεύθη, ὁ πρὶν Ἀλβοῦλα καλούμενος.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ε̄ ΟΣΟΧΩΡ ἔτη ϛ̄.

ΙΓ.	ΙΒ.	Θ.	ΛΑ.	Α.	ΛΕ.	ΛΕ.	Α.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΜΕΓΑΚΛΗΣ ἔτη λ̄.

			ΜΕΓΑΚΛΗΣ.			ΑΓΕΛΑΣ.	
ΙΔ.	ΙΓ.	Ι.	Α.	Β.	ΛϚ.	Α.	Β.
ΙΕ.	ΙΔ.	ΙΑ.	Β.	Γ.	ΛΖ.	Β.	Γ.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΑΓΕΛΑΣ ἔτη λ̄.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΙϚ.	ΙΕ.	ΙΒ.	Γ.	Δ.	ΛΗ.	Γ.	Δ.
	ΙΖ.	ΙϚ.	ΙΓ.	Δ.	Ε.	ΛΘ.	Δ.	Ε.
	ΙΗ.	ΙΖ.	ΙΔ.	Ε.	Ϛ.	Μ.	Ε.	Ϛ.
								ΨΙΝΑ-ΧΗΣ.
ΑΡ.	ΙΘ.	ΙΗ.	ΙΕ.	Ϛ.	Ζ.	ΜΑ.	Ϛ.	Α.
	Κ.	ΙΘ.	ΙϚ.	Ζ.	Η.	ΜΒ.	Ζ.	Β.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς ΨΙΝΑΧΗΣ ἔτη θ̄.

Τέταρτοι ἐθαλασσοκράτησαν Ῥόδιοι, κατ' δέ τινας πέμπτοι, ἔτη κγ̄. Κατὰ δέ τινας Ομηρος ἤκμαζε.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
					ΑΓΡΙΠ-ΠΑΣ.			
	ΚΑ.	Κ.	ΙΖ.	Η.	Α.	ΜΓ.	Η.	Γ.
	ΚΒ.	ΚΑ.	ΙΗ.	Θ.	Β.	ΜΔ.	Θ.	Δ.
						ΑΡΧΕΛΑ-ΟΣ.		
	ΚΓ.	ΚΒ.	ΙΘ.	Ι.	Γ.	Α.	Ι.	Ε.
		ΟΧΟΖΙ-ΑΣ.						
	ΚΔ.	Α.	Κ.	ΙΑ.	Δ.	Β.	ΙΑ.	Ϛ.
	ΚΕ.	Β.	ΚΑ.	ΙΒ.	Ε.	Γ.	ΙΒ.	Ζ.
	ΙΩΡΑΜ.	ΙΩΡΑΜ.						
	Α.	Α.	ΚΒ.	ΙΓ.	Ϛ.	Δ.	ΙΓ.	Η.
	Β.	Β.	ΚΓ.	ΙΔ.	Ζ.	Ε.	ΙΔ.	Θ.
								ΨΟΥΣΕΝ-ΝΗΣ.
	Γ.	Γ.	ΚΔ.	ΙΕ.	Η.	Ϛ.	ΙΕ.	Α.
ΑΡ.	Δ.	Δ.	ΚΕ.	ΙϚ.	Θ.	Ζ.	ΙϚ.	Β.
	Ε.	Ε.	ΚϚ.	ΙΖ.	Ι.	Η.	ΙΖ.	Γ.
	Ϛ.	Ϛ.	ΚΖ.	ΙΗ.	ΙΑ.	Θ.	ΙΗ.	Δ.
	Ζ.	Ζ.	ΚΗ.	ΙΘ.	ΙΒ.	Ι.	ΙΘ.	Ε.
	Η.	Η.	ΚΘ.	Κ.	ΙΓ.	ΙΑ.	Κ.	Ϛ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν ια ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη μ̄.

Λακεδαιμονίων ζ ἐβασίλευσεν ΑΡΧΕΛΑΟΣ ἔτη ξ̄.

Ἑβραίων Ισραὴλ η ἐβασίλευσεν ΟΧΟΖΙΑΣ ἔτη β̄.

Ἑβραίων Ιούδα ἐβασίλευσεν ζ ΙΩΡΑΜ ἔτη η̄.
Ἑβραίων Ισραὴλ ἐβασίλευσεν θ ΙΩΡΑΜ ἔτη ιβ̄.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ζ. ΨΟΥΣΕΝΝΗΣ ἔτη λε̄.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡλίας ὁ Θεσβίτης ἀνελήφθη.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΟΧΟΖΙΑΣ.	Ἑβραίων Ἰούδα ἠ ΟΧΟΖΙΑΣ ἔτος α.							
Α.	Θ.	Λ.	ΚΑ.	ΙΔ.	ΙΒ.	ΚΑ.	Ζ.	
ΓΟΘΟΛΙΑ.	Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ἡ ΓΟΘΟΛΙΑ μήτηρ Οχοζίου ἔτη ζ.							
Α.	Ι.	ΛΑ.	ΚΒ	ΙΕ.	ΙΓ.	ΚΒ.	Η.	
Β.	ΙΑ.	ΛΒ.	ΚΓ.	Ιϛ.	ΙΔ.	ΚΓ.	Θ.	Ιωναδὰβ υἱὸς Ρηχὰβ ἐγνωρίζετο.
Γ.	ΙΒ.	ΛΓ.	ΚΔ.	ΙΖ.	ΙΕ.	ΚΔ.	Ι.	
	ΙΗΟΥ.							Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ὁ ΙΗΟΥ ἔτη κη.
Δ.	Α.	ΛΔ.	ΚΕ.	ΙΗ.	Ιϛ.	ΚΕ.	ΙΑ.	
ΑΡΚ. Ε.	Β.	ΛΕ.	Κϛ.	ΙΘ.	ΙΖ.	Κϛ.	ΙΒ.	
ϛ.	Γ.	Λϛ.	ΚΖ.	Κ.	ΙΗ.	ΚΖ.	ΙΓ.	
Ζ.	Δ.	ΛΖ.	ΚΗ.	ΚΑ.	ΙΘ.	ΚΗ.	ΙΔ.	
ΙΩΑΣ.	Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ὁ ΙΩΑΣ ἔτη μ. Ἰωδαὲ παρ' Ἑβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο μόνος μετὰ Μωσέα βιώσας ἔτη ρλ.							
Α.	Ε.	ΛΗ.	ΚΘ.	ΚΒ.	Κ.	ΚΘ.	ΙΕ.	
Β.	ϛ.	ΛΘ.	Λ.	ΚΓ.	ΚΑ.	Λ.	Ιϛ.	
Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ὁ ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ ἔτη κη.			ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ.			ΕΥΔΗΜΟΣ.		Κορινθίων ἐβασίλευσεν ὁ ΕΥΔΗΜΟΣ ἔτη κε.
Γ.	Ζ.	Μ.	Α.	ΚΔ.	ΚΒ.	Α.	ΙΖ.	
Δ.	Η.	ΜΑ.	Β.	ΚΕ.	ΚΓ.	Β.	ΙΗ.	
Ε.	Θ.	ΜΒ.	Γ.	Κϛ.	ΚΔ.	Γ.	ΙΘ.	
ϛ.	Ι.	ΜΓ.	Δ.	ΚΖ.	ΚΕ.	Δ.	Κ.	Φρύγες πέμπτοι ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη κε. κατὰ δὲ τινας ε. Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ἰωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ἀνῃρέθη.
Ζ.	ΙΑ.	ΜΔ.	Ε.	ΚΗ.	Κϛ.	Ε.	ΚΑ.	
ΑΡΔ. Η.	ΙΒ.	ΜΕ.	ϛ.	ΚΘ.	ΚΖ.	ϛ.	ΚΒ.	
Θ.	ΙΓ.	Μϛ.	Ζ.	Λ.	ΚΗ.	Ζ.	ΚΓ.	
Ι.	ΙΔ.	ΜΖ.	Η.	ΛΑ.	ΚΘ.	Η.	ΚΔ.	
ΙΑ.	ΙΕ.	ΜΗ.	Θ.	ΛΒ.	Λ.	Θ.	ΚΕ.	Λυκοῦργος ἐγνωρίζετο.
ΙΒ.	Ιϛ.	ΜΘ.	Ι.	ΛΓ.	ΛΑ.	Ι.	Κϛ.	
ΙΓ.	ΙΖ.	Ν.	ΙΑ.	ΛΔ.	ΛΒ.	ΙΑ.	ΚΖ.	

ΟΡΚΑ-

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
		ΟΚΡΑΖΑΠΗΣ.					

Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν λε΄ ΟΚΡΑΖΑΠΗΣ ἔτη μβ΄.

ΙΔ.	ΙΗ.	Α.	ΙΒ.	ΛΕ.	ΛΓ.	ΙΒ.	ΚΗ.
ΙΕ.	ΙΘ.	Β.	ΙΓ.	Λϛ.	ΛΔ.	ΙΓ.	ΚΘ.
Ιϛ.	Κ.	Γ.	ΙΔ.	ΛΖ.	ΛΕ.	ΙΔ.	Λ.
ΙΖ.	ΚΑ.	Δ.	ΙΕ.	ΛΗ.	Λϛ.	ΙΕ.	ΛΑ.
ΑΡΜ. ΙΗ.	ΚΒ.	Ε.	Ιϛ.	ΛΘ.	ΛΖ.	Ιϛ.	ΛΒ.
ΙΘ.	ΚΓ.	ϛ.	ΙΖ.	Μ.	ΛΗ.	ΙΖ.	ΛΓ.
				ΑΡΕΜΟΥΛΟΣ.			

Λατίνων ἐβασίλευσεν ιβ΄ ΑΡΕΜΟΥΛΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη ιθ΄. Οὗτος ἐκεραυνώθη διὰ πολλὴν ἀσέβειαν.

Κ.	ΚΔ.	Ζ.	ΙΗ.	Α.	ΛΘ.	ΙΗ.	ΛΔ.
ΚΑ.	ΚΕ.	Η.	ΙΘ.	Β.	Μ.	ΙΘ.	ΛΕ.

Αἰγυπτίων εἰκοστὴ δευτέρα δυναστεία Βουβαστιτῶν, βασιλέων γ΄, ὧν πρῶτος ΣΕΣΕΓΧΩΣΙΣ ἐβασίλευσεν ἔτη κα΄.

							ΣΕΣΕΓΧΩΣΙΣ.
ΚΒ.	Κϛ.	Θ.	Κ.	Γ.	ΜΑ.	Κ.	Α.
ΚΓ.	ΚΖ.	Ι.	ΚΑ.	Δ.	ΜΒ.	ΚΑ.	Β.
ΚΔ.	ΚΗ.	ΙΑ.	ΚΒ.	Ε.	ΜΓ.	ΚΒ.	Γ.
	ΙΩΑΧΑΒ.						
ΚΕ.	Α.	ΙΒ.	ΚΓ.	ϛ.	ΜΔ.	ΚΓ.	Δ.
Κϛ.	Β.	ΙΓ.	ΚΔ.	Ζ.	ΜΕ.	ΚΔ.	Ε.
ΚΖ.	Γ.	ΙΔ.	ΚΕ.	Η.	Μϛ.	ΚΕ.	ϛ.
						ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ.	
ΑΡΜ. ΚΗ.	Δ.	ΙΕ.	Κϛ.	Θ.	ΜΖ.	Α.	Ζ.
ΚΘ.	Ε.	Ιϛ.	ΚΖ.	Ι.	ΜΗ.	Β.	Η.
Λ.	ϛ.	ΙΖ.	ΚΗ.	ΙΑ.	ΜΘ.	Γ.	Θ.
			ΦΕΡΕΚΛΟΣ.				
ΛΑ.	Ζ.	ΙΗ.	Α.	ΙΒ.	Ν.	Δ.	Ι.

Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ια΄ ΙΩΑΧΑΒ ἔτη ιζ΄.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν η΄ ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ ἔτη λε΄.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν η΄ ΦΕΡΕΚΛΟΣ ἔτη ιθ΄.

ΛΒ.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΛΒ.	Η.	ΙΘ.	Β.	ΙΓ.	ΝΑ.	Ε.	ΙΑ.
ΛΓ.	Θ.	Κ.	Γ.	ΙΔ.	ΝΒ.	ς.	ΙΒ.
ΛΔ.	Ι.	ΚΑ.	Δ.	ΙΕ.	ΝΓ.	Ζ.	ΙΓ.
ΛΕ.	ΙΑ.	ΚΒ.	Ε.	Ις.	ΝΔ.	Η.	ΙΔ.
Λς.	ΙΒ.	ΚΓ.	ς.	ΙΖ.	ΝΕ.	Θ.	ΙΕ.
ΛΖ.	ΙΓ.	ΚΔ.	Ζ.	ΙΗ.	Νς.	Ι.	Ις.
ΑΡΞ. ΛΗ.	ΙΔ.	ΚΕ.	Η.	ΙΘ.	ΝΖ.	ΙΑ.	ΙΖ.
				ΑΒΕΝΤΙΝΟΣ.			
ΛΘ.	ΙΕ.	Κς.	Θ.	Α.	ΝΗ.	ΙΒ.	ΙΗ.
Μ.	Ις.	ΚΖ.	Ι.	Β.	ΝΘ.	ΙΓ.	ΙΘ.
ΑΜΑΣΙΑΣ.							
Α.	ΙΖ.	ΚΗ.	ΙΑ.	Γ.	Ξ.	ΙΔ.	Κ.

Ελισσαῖος ὁ προφήτης μετήλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ̄.

Λατίνων ἐβασίλευσεν ιγ̄ ΑΒΕΝΤΙΝΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη λζ̄.

Εβραίων Ιούδα ιᾱ ἐβασίλευσεν ΑΜΑΣΙΑΣ κθ̄.

Εβραίων Ισραὴλ ἐβασίλευσεν ιβ̄ ΙΩΑΣ ἔτη ις̄.

	ΙΩΑΣ.				ΤΕΛΕΚΛΟΣ.		
Β.	Α.	ΚΘ.	ΙΒ.	Δ.	Α.	ΙΕ.	ΚΑ.
							ΟΣΟΡΘΩΝ.
Γ.	Β.	Λ.	ΙΓ.	Ε.	Β.	Ις.	Α.
Δ.	Γ.	ΛΑ.	ΙΔ.	ς.	Γ.	ΙΖ.	Β.
Ε.	Δ.	ΛΒ.	ΙΕ.	Ζ.	Δ.	ΙΗ.	Γ.
ς.	Ε.	ΛΓ.	Ις.	Η.	Ε.	ΙΘ.	Δ.
Ζ.	ς.	ΛΔ.	ΙΖ.	Θ.	ς.	Κ.	Ε.
ΑΡΟ. Η.	Ζ.	ΛΕ.	ΙΗ.	Ι.	Ζ.	ΚΑ.	ς.
Θ.	Η.	Λς.	ΙΘ.	ΙΑ.	Η.	ΚΒ.	Ζ.

Λακεδαιμονίων η̄ ἐβασίλευσεν ΤΕΛΕΚΛΟΣ ἔτη μ̄.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν β̄ ΟΣΟΡΘΩΝ ἔτη ιε̄.

ΑΡΙΦΡΩΝ. Αθηναίων ἐβασίλευσεν θ̄ ΑΡΙΦΡΩΝ ἔτη κ̄.

Κατὰ τοῦτον Αρίφρονα ἡ τῶν Ασσυρίων καταλύθη ἀρχὴ, καὶ Σαρδανάπαλος ἀνῃρέθη ὡς πάντες συμφωνοῦσι.

Ι.	Θ.	ΛΖ.	Α.	ΙΒ.	Θ.	ΚΓ.	Η.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΙΑ.	Ι.	ΛΗ.	Β.	ΙΓ.	Ι.	ΚΔ.	Θ.
	ΙΒ.	ΙΑ.	ΛΘ.	Γ.	ΙΔ.	ΙΑ.	ΚΕ.	Ι.
	ΙΓ.	ΙΒ.	Μ.	Δ.	ΙΕ.	ΙΒ.	Κϛ.	ΙΑ.
	ΙΔ.	ΙΓ.	ΜΑ.	Ε.	Ιϛ.	ΙΓ.	ΚΖ.	ΙΒ.
	ΙΕ.	ΙΔ.	ΜΒ.	ϛ.	ΙΖ.	ΙΔ.	ΚΗ.	ΙΓ.

ΘΩΝΟΣ ΚΟΝΚΟΛΕΡΟΣ. Ἀσσυρίων ἐβασίλευσεν λϛ̄ ΘΩΝΟΣ ΚΟΝΚΟΛΕΡΟΣ ἑλληνιστὶ ΣΑΡΔΑΝΑΠΑΛΟΣ, ἔτη κ̄.

	Ιϛ.	ΙΕ.	Α.	Ζ.	ΙΗ.	ΙΕ.	ΚΘ.	ΙΔ
	ΙΖ.	Ιϛ.	Β.	Η.	ΙΘ.	Ιϛ.	Λ.	ΙΕ.

ΙΕΡΟΒΟΑΜ. ΤΑΚΕΛΛΩΘΙΣ. Αἰγυπτίων γ̄ ἐβασίλευσεν ΤΑΚΕΛΛΩΘΙΣ ἔτη ιγ̄.

Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ιγ̄ ΙΕΡΟΒΟΑΜ ἔτη μβ̄.

ΑΡΠ.	ΙΗ.	Α.	Γ.	Θ.	Κ.	ΙΖ.	ΛΑ.	Α.
	ΙΘ.	Β.	Δ.	Ι.	ΚΑ.	ΙΗ.	ΛΒ.	Β.
	Κ.	Γ.	Ε.	ΙΑ.	ΚΒ.	ΙΘ.	ΛΓ.	Γ.
	ΚΑ.	Δ.	ϛ.	ΙΒ.	ΚΓ.	Κ.	ΛΔ.	Δ.
	ΚΒ.	Ε.	Ζ.	ΙΓ.	ΚΔ.	ΚΑ.	ΛΕ.	Ε.

Σαρδανάπαλος Ταρσὸν ᾤκιζε, καὶ Ἀρχιάλην τὰς πόλεις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

ΑΓΗΜΩΝ Κορινθίων ἐβασίλευσεν θ̄ ΑΓΗΜΩΝ ἔτη ιϛ̄.

	ΚΓ.	ϛ.	Η.	ΙΔ.	ΚΕ.	ΚΒ.	Α.	ϛ.
	ΚΔ.	Ζ.	Θ.	ΙΕ.	Κϛ.	ΚΓ.	Β.	Ζ.
	ΚΕ.	Η.	Ι.	Ιϛ.	ΚΖ.	ΚΔ.	Γ.	Η.
	Κϛ.	Θ.	ΙΑ.	ΙΖ.	ΚΗ.	ΚΕ.	Δ.	Θ.
	ΚΖ.	Ι.	ΙΒ.	ΙΗ.	ΚΘ.	Κϛ.	Ε.	Ι.
ΑΡϚ.	ΚΗ.	ΙΑ.	ΙΓ.	ΙΘ.	Λ.	ΚΖ.	ϛ.	ΙΑ.
	ΚΘ.	ΙΒ.	ΙΔ.	Κ.	ΛΑ.	ΚΗ.	Ζ.	ΙΒ.

Προεφήτευον Ἀμώς, Ὠσηὲ, Ἡσαΐας.

ΑΣΑΡΙΑΣ. ΘΕΣΠΙΕΥΣ. Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ῑ ΘΕΣΠΙΕΥΣ ἔτη κζ̄.

Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιζ̄ ΑΣΑΡΙΑΣ, ὁ καὶ ΟΧΟΣΙΑΣ, ἔτη νβ̄.

	Α.	ΙΓ.	ΙΕ.	Α.	ΛΒ.	ΚΘ.	Η.	ΙΓ.

Αἰγυ-

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΑΣΣΥΡ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.

Αιγυπτίων εἰκοστὴ τρίτη δυναστεία, Τανιτῶν, βασιλέων τριῶν, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη μδ. ὧν πρῶτος ἐβασίλευσεν ΠΕΤΟΥΒΑΣΤΗΣ *ἔτη κε.* ΠΕΤΟΥΒΑΣΤΗΣ.

Β.	ΙΔ.	Ιϛ.	Β.	ΛΓ.	Λ.	Θ.	Α.
Γ.	ΙΕ.	ΙΖ.	Γ.	ΛΔ.	ΛΑ.	Ι.	Β.
Δ.	Ιϛ.	ΙΗ.	Δ.	ΛΕ.	ΛΒ.	ΙΑ.	Γ.
Ε.	ΙΖ.	ΙΘ.	Ε.	Λϛ.	ΛΓ.	ΙΒ.	Δ.
ϛ.	ΙΗ.	Κ.	ϛ.	ΛΖ.	ΛΔ.	ΙΓ.	Ε.

Λυκοῦργος Λακεδαιμονίοις ἐνομοθέτει.
Αρβάκης ὁ Μῆδος τὴν Ασσυρίων βασιλείαν καθεῖλεν, καὶ εἰς Μήδους μετήνεγκεν.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.

Μήδων ἐβασίλευσεν α ΑΡΒΑΚΗΣ, *ὁ καταλύσας τὴν Ασσυρίων ἀρχὴν, ἔτη κη.*

		ΑΡΒΑΚΗΣ.		ΠΡΟΚΑΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ.	*Λατίνων ἐβασίλευσεν ια* ΠΡΟΚΑΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ *ἔτη κγ.*		
Ζ.	ΙΘ.	Α.	Ζ.	Α.	ΛΕ.	ΙΔ.	ϛ.
Η.	Κ.	Β.	Η.	Β.	Λϛ.	ΙΕ.	Ζ.
ΑΣ. Θ.	ΚΑ.	Γ.	Θ.	Γ.	ΛΖ.	Ιϛ.	Η.
	Κορινθίων ἐβασίλευσεν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *ἔτη κε.*					ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.	
Ι.	ΚΒ.	Δ.	Ι.	Δ.	ΛΗ.	Α.	Θ.
ΙΑ.	ΚΓ.	Ε.	ΙΑ.	Ε.	ΛΘ.	Β.	Ι.
ΙΒ.	ΚΔ.	ϛ.	ΙΒ.	ϛ.	Μ.	Γ.	ΙΑ.

ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	Λακεδαιμονίων ἐβασίλευσεν θ ΑΛΚΑΜΕΝΗΣ *ἔτη λζ.*				ΑΛΚΑΜΕΝΗΣ.	ΚΑΡΑΝΟΣ.	*Μακεδόνων ἐβασίλευσεν α* ΚΑΡΑΝΟΣ *ἔτη κη.*	
ΙΓ.	ΚΕ.	Ζ.	ΙΓ.	Ζ.	Α.	Α.	Δ.	ΙΒ.
ΙΔ.	Κϛ.	Η.	ΙΔ.	Η.	Β.	Β.	Ε.	ΙΓ.
ΙΕ.	ΚΖ.	Θ.	ΙΕ.	Θ.	Γ.	Γ.	ϛ.	ΙΔ.
Ιϛ.	ΚΗ.	Ι.	Ιϛ.	Ι.	Δ.	Δ.	Ζ.	ΙΕ.
ΙΖ.	ΚΘ.	ΙΑ.	ΙΖ.	ΙΑ.	Ε.	Ε.	Η.	Ιϛ.
ΙΗ.	Λ.	ΙΒ.	ΙΗ.	ΙΒ.	ϛ.	ϛ.	Θ.	ΙΖ.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΑΣΙ.	ΙΘ.	ΛΑ.	ΙΓ.	ΙΘ.	ΙΓ.	Ζ.	Ζ.	Ι.	ΙΗ.
	Κ.	ΛΒ.	ΙΔ.	Κ.	ΙΔ.	Η.	Η.	ΙΑ.	ΙΘ.
	ΚΑ.	ΛΓ.	ΙΕ.	ΚΑ.	ΙΕ.	Θ.	Θ.	ΙΒ.	Κ.
	ΚΒ.	ΛΔ.	Ιϛ.	ΚΒ.	Ιϛ.	Ι.	Ι.	ΙΓ.	ΚΑ.
	ΚΓ.	ΛΕ.	ΙΖ.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΙΑ.	ΙΑ.	ΙΔ.	ΚΒ.
	ΚΔ.	Λϛ.	ΙΗ.	ΚΔ.	ΙΗ.	ΙΒ.	ΙΒ.	ΙΕ.	ΚΓ.
	ΚΕ.	ΛΖ.	ΙΘ.	ΚΕ.	ΙΘ.	ΙΓ.	ΙΓ.	Ιϛ.	ΚΔ.
	Κϛ.	ΛΗ.	Κ.	Κϛ.	Κ.	ΙΔ.	ΙΔ.	ΙΖ.	ΚΕ.

Φείδων Ἀργεῖος κρατῶν μέτρα καὶ σταθμία πρῶτος ἐφεῦρεν.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν β̄ ΟΣΟΡΘΩΝ, ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι ἐκάλεσαν, ἔτη θ̄. ΟΣΟΡΘΩΝ.

	ΚΖ.	ΛΘ.	ΚΑ.	ΚΖ.	ΚΑ.	ΙΕ.	ΙΕ.	ΙΗ.	Α.

Τὰ Λυκούργου νόμιμα, ὡς Ἀπολλόδωρος.

ΑΓΑΜΗΣΤΩΡ. Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιᾱ ΑΓΑΜΗΣΤΩΡ ἔτη κ̄.

	ΚΗ.	Μ.	ΚΒ.	Α.	ΚΒ.	Ιϛ.	Ιϛ.	ΙΘ.	Β.
ΑΣΚ.	ΚΘ.	ΜΑ.	ΚΓ.	Β.	ΚΓ.	ΙΖ.	ΙΖ.	Κ.	Γ.

Λατίνων ἐβασίλευσεν ιε̄ ΑΜΟΥΛΙΟΣ ΣΙΛΟΥΙΟΣ ἔτη μδ̄.

ΑΜΟΥΛΙΟΣ.

	Λ.	ΜΒ.	ΚΔ.	Γ.	Α.	ΙΗ.	ΙΗ.	ΚΑ.	Δ.

Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ιδ̄ ΖΑΧΑΡΙΑΣ μῆνας ϛ̄. Μεθ' ὃν ιε̄ ΣΕΛΛΟΥΜ ἡμέρας γ̄. Μεθ' ὃν ιϛ ΜΑΝΑΕΜ ἔτη ῑ.

ΜΑΝΑΕΜ.

	ΛΑ.	Α.	ΚΕ.	Δ.	Β.	ΙΘ.	ΙΘ.	ΚΒ.	Ε.
	ΛΒ.	Β.	Κϛ.	Ε.	Γ.	Κ.	Κ.	ΚΓ.	ϛ.
	ΛΓ.	Γ.	ΚΖ.	ϛ.	Δ.	ΚΑ.	ΚΑ.	ΚΔ.	Ζ.
	ΛΔ.	Δ.	ΚΗ.	Ζ.	Ε.	ΚΒ.	ΚΒ.	ΚΕ.	Η.

ΣΩΣΑΡΜΟΣ. ΤΕΛΕΣΤΗΣ.

Μήδων ἐβασίλευσεν β̄ ΣΩΣΑΡΜΟΣ ἔτη λ̄.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν ιᾱ ΤΕΛΕΣΤΗΣ ἔτη ιβ̄.

	ΛΕ.	Ε.	Α.	Η.	ϛ.	ΚΓ.	ΚΓ.	Α.	Θ.

Αἰγυπτίων

Αἰγυπτίων ἀπὸ εἰκοστῆ τρίτη δυναστεία, Τανιτῶν.

Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν α ΨΑΜΜΙΣ ἔτη ι.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
									ΨΑΜΜΙΣ.
	ΛϚ.	Ϛ.	Β.	Θ.	Ζ.	ΚΔ.	ΚΔ.	Β.	Α.
	ΛΖ.	Ζ.	Γ.	Ι.	Η.	ΚΕ.	ΚΕ.	Γ.	Β.
	ΛΗ.	Η.	Δ.	ΙΑ.	Θ.	ΚϚ.	ΚϚ.	Δ.	Γ.
ΑΣΛ.	ΛΘ.	Θ.	Ε.	ΙΒ.	Ι.	ΚΖ.	ΚΖ.	Ε.	Δ.
	Μ.	Ι.	Ϛ.	ΙΓ.	ΙΑ.	ΚΗ.	ΚΗ.	Ϛ.	Ε.

Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ιζ ΦΑΚΕΑΣ ἔτη ι.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν β ΚΟΙΝΟΣ ἔτη ιβ.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
		ΦΑΚΕΑΣ.					ΚΟΙΝΟΣ.		
	ΜΑ.	Α.	Ζ.	ΙΔ.	ΙΒ.	ΚΘ.	Α.	Ζ.	Ϛ.
	ΜΒ.	Β.	Η.	ΙΕ.	ΙΓ.	Λ.	Β.	Η.	Ζ.
	ΜΓ.	Γ.	Θ.	ΙϚ.	ΙΔ.	ΛΑ.	Γ.	Θ.	Η.
	ΜΔ.	Δ.	Ι.	ΙΖ.	ΙΕ.	ΛΒ.	Δ.	Ι.	Θ.
	ΜΕ.	Ε.	ΙΑ.	ΙΗ.	ΙϚ.	ΛΓ.	Ε.	ΙΑ.	Ι.

Αἰγυπτίων κδ δυναστεία, Σαϊτῶν

Αἰγυπτίων β ΒΟΚΧΩΡΙΣ ἐβασίλευσεν ἔτη μδ. ἐφ᾽ οὗ ἀρνίον ἐφθέγξατο.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
									ΒΟΚΧΩΡΙΣ.
	ΜϚ.	Ϛ.	ΙΒ.	ΙΘ.	ΙΖ.	ΛΔ.	Ϛ.	ΙΒ.	Α.

Κορινθίων ἐβασίλευσεν ιβ ΑΥΤΟΜΕΝΗΣ ἔτος ἕν.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΚΟΡΙΝΘ.	ΑΙΓΥΠΤ.
								ΑΥΤΟΜΕΝΗΣ.	
	ΜΖ.	Ζ.	ΙΓ.	Κ.	ΙΗ.	ΛΕ.	Ζ.	Α.	Β.

Οἱ Κορινθίων βασιλεῖς ἕως τοῦδε τοῦ χρόνου. Μεθ᾽ οὓς ἐνιαύσιοι Πρυτάνεις.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιβ ΑΙΣΧΥΛΟΣ ἔτη κγ.
Λυδῶν ἐβασίλευσε α ΑΡΔΥΣΟΣ Ἀλυάττου ἔτη λϛ.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΛΑΚΕΔ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
				ΑΙΣΧΥΛΟΣ.				ΑΡΔΥΣΟΣ.	
	ΜΗ.	Η.	ΙΔ.	Α.	ΙΘ.	ΛϚ.	Η.	Α.	Γ.
ΑΣΜ.	ΜΘ.	Θ.	ΙΕ.	Β.	Κ.	ΛΖ.	Θ.	Β.	Δ.

ΙΟΥΔΑ. ΙΣΡΑΗΛ. ΜΗΔΩΝ. ΑΘΗΝ. ΛΑΤΙΝ. ΛΑΚΕΔ. ΜΑΚΕΔ. ΛΥΔΩΝ. ΑΙΓΥΠΤ.

ΠΡΩΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Αἰσχύλου τῷ β ἔτει πληρουμένῳ, τῷ τρίτῳ αὐτοῦ ἔτει, ὃς ἦν κθ βασιλεὺς Ἀθηναίων ἀπὸ τοῦ πρώτου αὐτῶν Κέκροπος τοῦ διφυοῦς, ιβ δὲ τῶν διὰ βίου ἀρχόντων, ἡ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη, ἣν ἐνίκησε Κόροιβος Ἠλεῖος.

Τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθὰμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κα-
,, νὼν κατὰ τὸν αὐτὸν αὐτὴν παρίστησι. γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν· Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος ἦρξεν
,, Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ. ἐφ᾽ οὗ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανών, (λέγει)
,, ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ βασιλέα Ἰούδα συνείληφεν.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἠλείοις, ἥτις ἐστὶ πενταετηρίς, ἣν Ἴφιτος ὁ Αἵμονος, κατὰ δὲ ἄλλους Πραξωνίδου τινὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους Ἠλεῖος ἀνῆγεν. ἐντεῦθεν Ἕλληνες τοὺς χρόνους ἀκριβοῦν ἐνόμισαν, πάντων συγκεχυμένων, καὶ κατὰ μηδὲν αὐτοῖς τῶν πρὸ τοῦ συμφωνούντων.

Οἱ Λακεδαιμονίων βασιλεῖς ἕως τοῦδε διήρκεσαν.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΟΛΥΜΠΙΑΣ Α.	Ν.	Ι.	Ιϛ.	Γ.	ΚΑ.	Ι.	Γ.	Ε.

ΦΑΚΕΕ. Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ιη ΦΑΚΕΕ Ῥωμελίου ἔτη κ.

Ἀρκτῖνος Μιλήσιος ἐπὶ πολὺ ἤκμαζεν.

	ΝΑ.	Α.	ΙΖ.	Δ.	ΚΒ.	ΙΑ.	Δ.	ϛ.

[Κατά τινας] να ἔτει Ὀζίου, τοῦ καὶ Ἀζαρίου, βασιλέως Ἰούδα πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ᾽ ἣν ἐπροφήτευον Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμώς, Ὠσηὲ ὁ τοῦ Βεηρεί, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ, Ὠδήδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μωραθίτης.

Ῥῶμος καὶ Ῥωμύλος ἐγεννήθησαν Ἄρει καὶ Ἰλίᾳ.

	ΝΒ.	Β.	ΙΗ.	Ε.	ΚΓ.	ΙΒ.	Ε.	Ζ.

Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιγ ΙΩΑΘΑΜ ἔτη ιϛ.
Μακεδόνων ἐβασίλευσεν γ ΤΥΡΙΜΜΑΣ ἔτη λη.

	ΙΩΑΘΑΜ.					ΤΥΡΙΜΜΑΣ.		
	Α.	Γ.	ΙΘ.	ϛ.	ΚΔ.	Α.	ϛ.	Η.
ΟΛ. Β.	Β.	Δ.	Κ.	Ζ.	ΚΕ.	Β.	Ζ.	Θ.
	Γ.	Ε.	ΚΑ.	Η.	Κϛ.	Γ.	Η.	Ι.
	Δ.	ϛ.	ΚΒ.	Θ.	ΚΖ.	Δ.	Θ.	ΙΑ.
	Ε.	Ζ.	ΚΓ.	Ι.	ΚΗ.	Ε.	Ι.	ΙΒ.
ΟΛ. Γ.	ϛ.	Η.	ΚΔ.	ΙΑ.	ΚΘ.	ϛ.	ΙΑ.	ΙΓ.
ΑΣΝ.	Ζ.	Θ.	ΚΕ.	ΙΒ.	Λ.	Ζ.	ΙΒ.	ΙΔ.
	Η.	Ι.	Κϛ.	ΙΓ.	ΛΑ.	Η.	ΙΓ.	ΙΕ.
	Θ.	ΙΑ.	ΚΖ.	ΙΔ.	ΛΒ.	Θ.	ΙΔ.	Ιϛ.
ΟΛ. Δ.	Ι.	ΙΒ.	ΚΗ.	ΙΕ.	ΛΓ.	Ι.	ΙΕ.	ΙΖ.
	ΙΑ.	ΙΓ.	ΚΘ.	Ιϛ.	ΛΔ.	ΙΑ.	Ιϛ.	ΙΗ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΛΑΤΙΝ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΙΒ.	ΙΔ.	Λ.	ΙΖ.	ΛΕ.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΙΘ.

Ἔτι προεφήτευον Ὠσηὲ, Ἰωὴλ, Ἠσαΐας, Ὠδὴδ, Μιχαίας, Ἰωαθάμ.
Ἀθήνησι πρώτη ἐναυπηγήθη τριήρης ὑπὸ Μηνοκλέους.

ΜΕΔΙΔΟΣ Μήδων ἐβασίλευσεν γ΄ ΜΕΔΙΔΟΣ ἔτη μ̄.

	ΙΓ.	ΙΕ.	Α.	ΙΗ.	ΛϚ.	ΙΓ.	ΙΗ.	Κ.	
ΟΛ. Ε.	ΙΔ.	ΙϚ.	Β.	ΙΘ.	ΛΖ.	ΙΔ.	ΙΘ.	ΚΑ.	Ἐν Λακεδαιμονίᾳ πρῶτος Ἔφορος κατεστάθη.
	ΙΕ.	ΙΖ.	Γ.	Κ.	ΛΗ.	ΙΕ.	Κ.	ΚΒ.	
	ΙϚ.	ΙΗ.	Δ.	ΚΑ.	ΛΘ.	ΙϚ.	ΚΑ.	ΚΓ.	

Θηραῖοι Κυρήνην ᾤκισαν κατὰ χρησμόν. οἰκιστὴς δὲ αὐτῆς Βάττος, ὁ καὶ Ἀριστοτέλης.

ΑΧΑΣ. Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιδ΄ ΑΧΑΣ ἔτη ις.

ΑΣΞ.	Α.	ΙΘ.	Ε.	ΚΒ.	Μ.	ΙΖ.	ΚΒ.	ΚΔ.
ΟΛ. Ϛ.	Β.	Κ.	Ϛ.	ΚΓ.	ΜΑ.	ΙΗ.	ΚΓ.	ΚΕ.

Ἑβραίων Ἰσραὴλ ἐβασίλευσεν ιθ΄ ΩΣΗΕ ἔτη θ̄.

ΩΣΗΕ ΑΛΚΜΑΙΩΝ. Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιγ΄ ΑΛΚΜΑΙΩΝ ἔτη β̄.

	Γ.	Α.	Ζ.	Α.	ΜΒ.	ΙΘ.	ΚΔ.	ΚϚ.
	Δ.	Β.	Η.	Β.	ΜΓ.	Κ.	ΚΕ.	ΚΖ.

Ἀθήνησιν ἡ διὰ βίου κατελύθη ἀρχή. Μετὰ Ἀλκμαίωνα τὸν λ΄ βασιλέα Ἀθηναίων κατεστάθησαν ἄρχοντες δεκαέτεις ζ.

Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιδ΄ ὁ α΄ δεκαέτης ΧΑΡΩΨ ἔτη ι.

ΧΑΡΩΨ.

	Ε.	Γ.	Θ.	Α.	ΜΔ.	ΚΑ.	ΚϚ.	ΚΗ.

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	

[Ῥώμη κατά τινας ἐκτίσθη]

ΡΩΜΥΛΟΣ. Ῥώμης πρῶτος ἐβασίλευσεν ΡΩΜΥΛΟΣ ἔτη λη.

ΟΛ. Ζ.	Ϛ.	Δ.	Ι.	Β.	Α.	ΚΒ.	ΚΖ.	ΚΘ.	
	Ζ.	Ε.	ΙΑ.	Γ.	Β.	ΚΓ.	ΚΗ.	Λ.	
	Η.	Ϛ.	ΙΒ.	Δ.	Γ.	ΚΔ.	ΚΘ.	ΛΑ.	Κύζικος ἐκτίσθη.
	Θ.	Ζ.	ΙΓ.	Ε.	Δ.	ΚΕ.	Λ.	ΛΒ.	
ΟΛ. Η.	Ι.	Η.	ΙΔ.	Ϛ.	Ε.	ΚϚ.	ΛΑ.	ΛΓ.	

	ΙΟΥΔΑ.	ΙΣΡΑΗΛ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
ΑΣΟ.	ΙΑ.	Θ.	ΙΕ.	Ζ.	ς.	ΚΖ.	ΛΒ.	ΛΔ.

Τούτῳ ἐνάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ὠσηὲ τοῦ Ἠλὰ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν βασιλευομένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθέντων εἰς ὄρη Μήδων καὶ Χαλδαίων, ἐπιστρατεύσαντος αὐτῇ Σαλμανασὰρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως. ἐβασίλευσαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσι διακοσίοις πεντήκοντα.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΒ.	Ις.	Η.	Ζ.	ΚΗ.	ΛΓ.	ΛΕ.	
	ΙΓ.	ΙΖ.	Θ.	Η.	ΚΘ.	ΛΔ.	Λς.	
ΟΛ. Θ.	ΙΔ.	ΙΗ.	Ι.	Θ.	Λ.	ΛΕ.	ΛΖ.	
			ΑΙΣΙΜΗΔΗΣ.					Ἀθηναίων ιε ἐβασίλευσεν ΑΙΣΙΜΗΔΗΣ ἔτη ι.
	ΙΕ.	ΙΘ.	Α.	Ι.	ΛΑ.	Λς.	ΛΗ.	
						ΑΛΥΑΤΤΗΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν β ΑΛΥΑΤΤΗΣ ἔτη ιδ.
	Ις.	Κ.	Β.	ΙΑ.	ΛΒ.	Α.	ΛΘ.	
	ΕΖΕΚΙΑΣ.							Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιε ΕΖΕΚΙΑΣ ἔτη κθ.
	Α.	ΚΑ.	Γ.	ΙΒ.	ΛΓ.	Β.	Μ.	Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐγνωρίζετο.
ΟΛ. Ι.	Β.	ΚΒ.	Δ.	ΙΓ.	ΛΔ.	Γ.	ΜΑ.	
	Γ.	ΚΓ.	Ε.	ΙΔ.	ΛΕ.	Δ.	ΜΒ.	
	Δ.	ΚΔ.	ς.	ΙΕ.	Λς.	Ε.	ΜΓ.	
ΑΣΠ.	Ε.	ΚΕ.	Ζ.	Ις.	ΛΖ.	ς.	ΜΔ.	Μίδας Φρυγῶν ἐβασίλευσεν.
							ΣΑΒΑΚΩΝ.	Εἰκοστὴ πέμπτη δυναστεία Αἰγυπτίων, Αἰθιόπων, βασιλέων γ. ὧν πρῶτος ΣΑΒΑΚΩΝ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ.
ΟΛ. ΙΑ.	ς.	Κς.	Η.	ΙΖ.	ΛΗ.	Ζ.	Α.	Ἐν Σικελίᾳ Νάξος ἐκτίσθη.
					ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ.			Μακεδόνων ἐβασίλευσεν δ ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ ἔτη να.
	Ζ.	ΚΖ.	Θ.	ΙΗ.	Α.	Η.	Β.	
	Η.	ΚΗ.	Ι.	ΙΘ.	Β.	Θ.	Γ.	
			ΚΛΕΙΔΙΚΟΣ.					Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ις ΚΛΕΙΔΙΚΟΣ ἔτη ι.
	Θ.	ΚΘ.	Α.	Κ.	Γ.	Ι.	Δ.	

Ῥωμύλος πρῶτος ἐκ τοῦ δήμου ἐστράτευσεν ἄνδρας, συγκλητικούς τε τοὺς γέροντας ἐποίησε, καὶ Πατρικίους [αὐτοὺς] αὐτῶν ἐκάλεσε. ναούς τε καὶ τείχη ἐν Ῥώμῃ ᾠκοδόμησε.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΟΛ. ΙΕ.	Ι.	Λ.	Β.	ΚΑ.	Δ.	ΙΑ.	Ε.	
	ΙΑ.	ΛΑ.	Γ.	ΚΒ.	Ε.	ΙΒ.	ϛ.	
	ΙΒ.	ΛΒ.	Δ.	ΚΓ.	ϛ.	ΙΓ.	Ζ.	
	ΙΓ.	ΛΓ.	Ε.	ΚΔ.	Ζ.	ΙΔ.	Η.	
						ΜΕΛΗΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν γ̄ ΜΕΛΗΣ ἔτη ιβ̄.
ΟΛ. ΙΓ.	ΙΔ.	ΛΔ.	ϛ.	ΚΕ.	Η.	Α.	Θ.	
,ΑΣϞ.	ΙΕ.	ΛΕ.	Ζ.	Κϛ.	Θ.	Β.	Ι.	
	Ιϛ.	Λϛ.	Η.	ΚΖ.	Ι.	Γ.	ΙΑ.	
	ΙΖ.	ΛΖ.	Θ.	ΚΗ.	ΙΑ.	Δ.	ΙΒ.	
							ΣΕΥΗΧΟΣ.	Αἰγυπτίων ΣΕΥΗΧΟΣ ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ̄.
ΟΛ. ΙΔ.	ΙΗ.	ΛΗ.	Ι.	ΚΘ.	ΙΒ.	Ε.	Α.	
			ΙΠΠΟΜΕΝΗΣ.					Ἀθηναίων ἐβασίλευσεν ιζ̄ ΙΠΠΟΜΕΝΗΣ ἔτη ῑ.
	ΙΘ.	ΛΘ.	Α.	Λ.	ΙΓ.	ϛ.	Β.	
	Κ.	Μ.	Β.	ΛΑ.	ΙΔ.	Ζ.	Γ.	
		ΚΑΡΔΙΚΕΑΣ.						Μήδων ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΚΑΡΔΙΚΕΑΣ ἔτη ιγ̄.
	ΚΑ.	Α.	Γ.	ΛΒ.	ΙΕ.	Η.	Δ.	
ΟΛ. ΙΕ.	ΚΒ.	Β.	Δ.	ΛΓ.	Ιϛ.	Θ.	Ε.	
	ΚΓ.	Γ.	Ε.	ΛΔ.	ΙΖ.	Ι.	ϛ.	
	ΚΔ.	Δ.	ϛ.	ΛΕ.	ΙΗ.	ΙΑ.	Ζ.	
ΑΤ.	ΚΕ.	Ε.	Ζ.	Λϛ.	ΙΘ.	ΙΒ.	Η.	Χερσόνησος ἐν Σικελίᾳ ἐκτίσθη.
						ΚΑΝΔΑΥΛΗΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν δ̄ ΚΑΝΔΑΥΛΗΣ ἔτη ιζ̄.
ΟΛ. Ιϛ.	Κϛ.	ϛ.	Η.	ΛΖ.	Κ.	Α.	Θ.	
	ΚΖ.	Ζ.	Θ.	ΛΗ.	ΚΑ.	Β.	Ι.	
				ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΙΑ.				
	ΚΗ.	Η.	Ι.	Α.	ΚΒ.	Γ.	ΙΑ.	

V Ἀθηναίων

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note

Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιη ΛΕΟΚΡΑΤΗΣ ἔτη ι.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note
			ΛΕΩΚΡΑ-ΤΗΣ.	ΝΟΥΜΑΣ.				Ρωμαίων ἐβασίλευσεν β ΝΟΥΜΑΣ ὁ καὶ ΓΟΜΠΙΛΙΟΣ ἔτη μ.
	ΚΘ.	Θ.	Α.	Α.	ΚΓ.	Δ.	ΙΒ.	

Εβραίων Ιούδα ις ΜΑΝΑΣΣΗΣ ἐβασίλευσεν ἔτη νε.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note
	ΜΑΝΑΣΣΗΣ.						ΤΑΡΑΚΟΣ.	Αιγυπτίων γ ἐβασίλευσεν ΤΑΡΑΚΟΣ ἔτη κ.
ΟΛ. ΙΖ.	Α.	Ι.	Β.	Β.	ΚΔ.	Ε.	Α.	

Σίβυλλα Σαμία χρησμῳδὸς, ἣ καὶ Ηροφίλη, ἐγνωρίζετο.
Νουμᾶς πόλεμον οὐδένα πώποτε διῳκήσατο.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note
	Β.	ΙΑ.	Γ.	Γ.	ΚΕ.	ϛ.	Β.	

Νουμᾶς ὁ Γομπίλιος τῷ ἐνιαυτῷ δύο μῆνας προσέθηκε, τὸν Ιανουάριον, καὶ τὸν Φεβρουάριον, δεκαμηνιαίου τοῦ ἐνιαυτοῦ πρὸ τούτου χρηματίζοντος.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note
	Γ.	ΙΒ.	Δ.	Δ.	Κϛ.	Ζ.	Γ.	
	Δ.	ΙΓ.	Ε.	Ε.	ΚΖ.	Η.	Δ.	

Νουμᾶς Γομπίλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων. Κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ρώμῃ ἀσσάρια ξύλινα, καὶ σκύτινα, καὶ ὀστράκινα.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	Note
		ΔΗΙΟΚΗΣ.	Μήδων ἐβασίλευσεν ε ΔΗΙΟΚΗΣ ἔτη νδ.					
ΟΛ. ΙΗ.	Ε.	Α.	ϛ.	ϛ.	ΚΗ.	Θ.	Ε.	Δηϊόκης ὁ Μήδων βασιλεὺς ἔκτισεν Εκβάτανα τὴν πόλιν μεγάλην καὶ περιβόητον.
ΑΤΙ.	ϛ.	Β.	Ζ.	Ζ.	ΚΘ.	Ι.	ϛ.	
	Ζ.	Γ.	Η.	Η.	Λ.	ΙΑ.	Ζ.	
	Η.	Δ.	Θ.	Θ.	ΛΑ.	ΙΒ.	Η.	
ΟΛ. ΙΘ.	Θ.	Ε.	Ι.	Ι.	ΛΒ.	ΙΓ.	Θ.	
			ΑΨΑΝ-ΔΡΟΣ.					Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιθ ΑΨΑΝΔΡΟΣ ἔτη ι.
	Ι.	ϛ.	Α.	ΙΑ.	ΛΓ.	ΙΔ.	Ι.	
	ΙΑ.	Ζ.	Β.	ΙΒ.	ΛΔ.	ΙΕ.	ΙΑ.	
	ΙΒ.	Η.	Γ.	ΙΓ.	ΛΕ.	Ιϛ.	ΙΒ.	
ΟΛ. Κ.	ΙΓ.	Θ.	Δ.	ΙΔ.	Λϛ.	ΙΖ.	ΙΓ.	
						ΓΥΓΗΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν ε ΓΥΓΗΣ ἔτη λϛ.
	ΙΔ.	Ι.	Ε.	ΙΕ.	ΛΖ.	Α.	ΙΔ.	

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΑΘΗΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΙΕ.	ΙΑ.	ς.	Ις.	ΛΗ.	Β.	ΙΕ.	
ΑΤΚ.	ΙΣ.	ΙΒ.	Ζ.	ΙΖ.	ΛΘ.	Γ.	Ις.	
ΟΛ. ΚΑ.	ΙΖ.	ΙΓ.	Η.	ΙΗ.	Μ.	Δ.	ΙΖ.	Μίδας ὁ Φρυγίας βασιλεὺς αἷμα ταύρου πιὼν ἐτελεύτησεν.
	ΙΗ.	ΙΔ.	Θ.	ΙΘ.	ΜΑ.	Ε.	ΙΗ.	
	ΙΘ.	ΙΕ.	Ι.	Κ.	ΜΒ.	ς.	ΙΘ.	
			ΕΡΥΞΙΑΣ.					Αθηναίων ἐβασίλευσεν ιε ΕΡΥΞΙΑΣ ἔτη ι.
	Κ.	Ις.	Α.	ΚΑ.	ΜΓ.	Ζ.	Κ.	
							ΑΜΜΕΡΗΣ.	Αιγυπτίων κϛ δυναστεία Σαϊτῶν, βασιλέων θ. ὧν πρῶτος ἐβασίλευσεν ΑΜΜΕΡΗΣ Αιθίοψ ἔτη ιβ.
ΟΛ. ΚΒ.	ΚΑ.	ΙΖ.	Β.	ΚΒ.	ΜΔ.	Η.	Α.	
	ΚΒ.	ΙΗ.	Γ.	ΚΓ.	ΜΕ.	Θ.	Β.	
	ΚΓ.	ΙΘ.	Δ.	ΚΔ.	Μς.	Ι.	Γ.	
	ΚΔ.	Κ.	Ε.	ΚΕ.	ΜΖ.	ΙΑ.	Δ.	
ΟΛ. ΚΓ.	ΚΕ.	ΚΑ.	ς.	Κς.	ΜΗ.	ΙΒ.	Ε.	
ΑΤΛ.	Κς.	ΚΒ.	Ζ.	ΚΖ.	ΜΘ.	ΙΓ.	ς.	
	ΚΖ.	ΚΓ.	Η.	ΚΗ.	Ν.	ΙΔ.	Ζ.	
	ΚΗ.	ΚΔ.	Θ.	ΚΘ.	ΝΑ.	ΙΕ.	Η.	
					ΑΡΓΕΙΟΣ.			Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ε ΑΡΓΕΙΟΣ ἔτη λη.
ΟΛ. ΚΔ.	ΚΘ.	ΚΕ.	Ι.	Λ.	Α.	Ις	Θ.	

Μετὰ τοὺς βασιλεῖς ἄρχοντες ἐνιαύσιοι ᾑρέθησαν ἐκ Εὐπατριδῶν, ἐννέα τε ἀρχόντων Αθήνησιν ἀρχὴ κατεστάθη.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Λ.	Κς.	ΛΑ.	Β.	ΙΖ.	Ι.	Κύζικος ᾠκίσθη.
	ΛΑ.	ΚΖ.	ΛΒ.	Γ.	ΙΗ.	ΙΑ.	
	ΛΒ.	ΚΗ.	ΛΓ.	Δ.	ΙΘ.	ΙΒ.	
						ΣΤΕΦΙΝΑΤΗΣ.	Αιγυπτίων ΣΤΕΦΙΝΑΤΗΣ ἐβασίλευσεν β ἔτη ζ.
ΟΛ. ΚΕ.	ΛΓ.	ΚΘ.	ΛΔ.	Ε.	Κ.	Α.	
	ΛΔ.	Λ.	ΛΕ.	ς.	ΚΑ.	Β.	

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΛΕ.	ΛΑ.	Λϛ.	Ζ.	ΚΒ.	Γ.
,ΑΤΜ.	Λϛ.	ΛΒ.	ΛΖ.	Η.	ΚΓ.	Δ.
ΟΛ. Κϛ̄.	ΛΖ.	ΛΓ.	ΛΗ.	Θ.	ΚΔ.	Ε.
	ΛΗ.	ΛΔ.	ΛΘ.	Ι.	ΚΕ.	ϛ.
	ΛΘ.	ΛΕ.	Μ.	ΙΑ.	Κϛ.	Ζ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΤΟΥΛΛΟΣ ΟΣΤΙΛΙΟΣ ἔτη λβ̄.
Τοῦλλος Ὀστίλιος πρῶτος πορφύραν περιεβάλλετο, καὶ ῥάβδον κατέχεν. τῆς οἰκίας αὐτοῦ κεραυνωθείσης συγκατεφλέχθη αὐτῇ καὶ ἀπέθανεν. οὗτος τὸ τῆς Ῥώμης πόλισμα εὐρύτερον κατασκευάζει.

			ΤΟΥΛΛΟΣ ΟΣΤΙΛΙΟΣ.			ΝΕΧΕΨΟΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΝΕΧΕΨΟΣ ἔτη ϛ̄.
	Μ.	Λϛ.	Α.	ΙΒ.	ΚΖ.	Α.	
ΟΛ. ΚΖ̄.	ΜΑ.	ΛΖ.	Β.	ΙΓ.	ΚΗ.	Β.	
	ΜΒ.	ΛΗ.	Γ.	ΙΔ.	ΚΘ.	Γ.	
	ΜΓ.	ΛΘ.	Δ.	ΙΕ.	Λ.	Δ.	
	ΜΔ.	Μ.	Ε.	Ιϛ.	ΛΑ.	Ε.	Γυμνὴ παιδεία πρῶτον ἐν Λακεδαίμονι ἤχθη.
ΟΛ. ΚΗ̄.	ΜΕ.	ΜΑ.	ϛ.	ΙΖ.	ΛΒ.	ϛ.	
						ΝΕΧΑΩ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν δ̄ ΝΕΧΑΩ ἔτη η.
,ΑΤΝ.	Μϛ.	ΜΒ.	Ζ.	ΙΗ.	ΛΓ.	Α.	Σίβυλλα Σαμία χρησμῳδός, ἣ καὶ Ἡροφίλα, ἐγνωρίζετο.
	ΜΖ.	ΜΓ.	Η.	ΙΘ.	ΛΔ.	Β.	
	ΜΗ.	ΜΔ.	Θ.	Κ.	ΛΕ.	Γ.	
ΟΛ. ΚΘ̄.	ΜΘ.	ΜΕ.	Ι.	ΚΑ.	Λϛ.	Δ.	
					ΑΡΔΥΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν ϛ̄ ΑΡΔΥΣ ἔτη λζ̄.
	Ν.	Μϛ.	ΙΑ.	ΚΒ.	Α.	Ε.	Ἀρχίλοχος, καὶ Σιμωνίδης, καὶ Ἀριστόξενος οἱ μουσικοὶ ἐγνωρίζοντο.
	ΝΑ.	ΜΖ.	ΙΒ.	ΚΓ.	Β.	ϛ.	Ζάλευκος ὁ νομοθέτης Λοκρῶν ἤκμαζεν.
	ΝΒ.	ΜΗ.	ΙΓ.	ΚΔ.	Γ.	Ζ.	
ΟΛ. Λ̄.	ΝΓ.	ΜΘ.	ΙΔ.	ΚΕ.	Δ.	Η.	
						ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ε̄ ΨΑΜΜΗΤΙΧΟΣ ἔτη μδ̄.
	ΝΔ.	Ν.	ΙΕ.	Κϛ.	Ε.	Α.	
	ΝΕ.	ΝΑ.	Ιϛ.	ΚΖ.	ϛ.	Β.	

Βυζάν-

ΙΟΥΔΑ. ΜΗΔΩΝ. ΡΩΜΑΙ. ΜΑΚΕΔ. ΛΥΔΩΝ. ΑΙΓΥΠΤ.

Βυζάντιον ἐκτίσθη ὑπὸ Βύζου βασιλέως τῆς Θρᾴκης, ὡς δέ τινες, Μεγαρέων. ἐφ' ὧν καὶ Σίβυλλα Σαμία ἐγνωρίζετο.
Κύψελος Κορινθίων ἐτυράννησεν.

Ἑβραίων Ἰούδα ιϛ ΑΜΩΝ ἐβασίλευσεν κατὰ μὲν τοὺς ο ἔτη ιβ, κατὰ δὲ τοὺς Ἑβραίους ἔτη β.

ΑΜΩΝ.

ΑΤΞ. Α. ΝΒ. ΙΖ. ΚΗ. Ζ. Γ.

Λέσχης Λέσβιος ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα ποιήσας, καὶ Ἀλκμὰν ἤκμαζεν.
Ἄκανθος καὶ Στάγειρα ἐν Ἑλλάδι ἐκτίσθησαν.

ΟΛ. ΛΑ. Β. ΝΓ. ΙΗ. ΚΘ. Η. Δ.

Γ. ΝΔ. ΙΘ. Λ. Θ. Ε. Ἐν Πόντῳ πόλις Ἴστρος ἐκτίσθη.

Ἐν Πόντῳ Βορυσθένης ἐκτίσθη.
Φάλαρις Ἀκραγαντίνων ἐτυράννησε.
Ἐν Σικελίᾳ Σελινοῦς ἐκτίσθη.
Λάμψακος καὶ Ἄβδηρα ἐκτίσθησαν.

ΦΡΑΟΡΤΗΣ. Μήδων ἐβασίλευσεν ϛ ΦΡΑΟΡΤΗΣ ἔτη κδ.

Δ. Α. Κ. ΛΑ. Ι. Ϛ.

Ε. Β. ΚΑ. ΛΒ. ΙΑ. Ζ.

ΟΛ. ΛΒ. Ϛ. Γ. ΚΒ. ΛΓ. ΙΒ. Η.

Ζ. Δ. ΚΓ. ΛΔ. ΙΓ. Θ.

Η. Ε. ΚΔ. ΛΕ. ΙΔ. Ι.

Θ. Ϛ. ΚΕ. ΛϚ. ΙΕ. ΙΑ.

ΟΛ. ΛΓ. Ι. Ζ. ΚϚ. ΛΖ. ΙϚ. ΙΒ.

ΑΤΟ. ΙΑ. Η. ΚΖ. ΛΗ. ΙΖ. ΙΓ. Περίανδρος μουσικὸς ἐγνωρίζετο.

Ἑβραίων Χελκίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο.
Δωδώνης τῷ μαντείῳ κατὰ τούτους Ἕλληνες τοὺς χρόνους ἐχρήσαντο.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ϛ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔτη λη.

ΙΒ. Θ. ΚΗ. Α. ΙΗ. ΙΔ.

ΙΩΣΙΑΣ. Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν ιη ΙΩΣΙΑΣ ὁ εὐσεβὴς ἔτη λβ.

Α. Ι. ΚΘ. Β. ΙΘ. ΙΕ.

ΟΛ. ΛΔ. Β. ΙΑ. Λ. Γ. Κ. ΙϚ.

Γ. ΙΒ. ΛΑ. Δ. ΚΑ. ΙΖ.

Δ. ΙΓ. ΛΒ. Ε. ΚΒ. ΙΗ.

ΙΟΥΔΑ. ΜΗΔΩΝ. ΡΩΜΑΙ. ΜΑΚΕΔ. ΛΥΔΩΝ. ΑΙΓΥΠΤ.

ΑΓΚΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν δ' ΑΓΚΟΣ ΜΑΡΤΙΟΣ ἔτη κγ̄.

Ἄγκος Μάρκιος ἐκ θυγατρὸς Νουμᾶ Πομπιλίου γεγονὼς τὸ τῆς Ῥώμης τείχισμα πρὸς τοῖς εἰρημένοις πλατύνας, καὶ τὸν ποταμὸν Τίβεριν πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τειχίσας, ἐπ' αὐτῆς τῆς ῥαχίας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὀστίαν ἀπὸ τῆς θέσεως προσηγόρευσεν, ὃ σημαίνει θύραν, ἑκκαίδεκα που σημείοις ἀπέχουσαν Ῥώμης. οὗτος νόσῳ τελευτᾷ.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	Ε.	ΙΔ.	Α.	ϛ.	ΚΓ.	ΙΘ.
ΟΛ. ΛΕ̄.	ϛ.	ΙΕ.	Β.	Ζ.	ΚΔ.	Κ.

Θαλῆς Ἐξαμίου Μιλήσιος φιλόσοφος εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἐγνωρίζετο. λέγεται ζῆσαι ὑπὲρ τὰ ϙ̄.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Ζ.	Ιϛ.	Γ.	Η.	ΚΕ.	ΚΑ.	
	Η.	ΙΖ.	Δ.	Θ.	Κϛ.	ΚΒ.	
ΑΤΠ.	Θ.	ΙΗ.	Ε.	Ι.	ΚΖ.	ΚΓ.	
ΟΛ. Λϛ̄.	Ι.	ΙΘ.	ϛ.	ΙΑ.	ΚΗ.	ΚΔ.	
	ΙΑ.	Κ.	Ζ.	ΙΒ.	ΚΘ.	ΚΕ.	
	ΙΒ.	ΚΑ.	Η.	ΙΓ.	Λ.	Κϛ.	Μυρταῖος Ἀθηναῖος ποιητὴς ἐγνωρίζετο.
	ΙΓ.	ΚΒ.	Θ.	ΙΔ.	ΛΑ.	ΚΖ.	Τῷ ιγ' ἔτει Ἰωσίου ἤρξατο προφητεύειν Ἱερεμίας.
ΟΛ. ΛΖ̄.	ΙΔ.	ΚΓ.	Ι.	ΙΕ.	ΛΒ.	ΚΗ.	
	ΙΕ.	ΚΔ.	ΙΑ.	Ιϛ.	ΛΓ.	ΚΘ.	Σινώπη ἐκτίσθη. Λιπάρα ἐκτίσθη.

Ὀλδὰ γυνὴ παρ' Ἑβραίοις προεφήτευεν.

ΚΥΑΞΑΡΗΣ. Μήδων ἐβασίλευσεν ζ' ΚΥΑΞΑΡΗΣ ἔτη λβ̄.

Βάττος Κυρήνην ἔκτισεν. Σκύθαι τὴν Παλαιστίνην κατέδραμον.

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Ιϛ.	Α.	ΙΒ.	ΙΖ.	ΛΔ.	Λ.	
	ΙΖ.	Β.	ΙΓ.	ΙΗ.	ΛΕ.	ΛΑ.	
ΟΛ. ΛΗ̄.	ΙΗ.	Γ.	ΙΔ.	ΙΘ.	Λϛ.	ΛΒ.	Κορινθίων Περίανδρος ὁ Κυψέλου ἐτυράννησεν.
ΑΤϘ.	ΙΘ.	Δ.	ΙΕ.	Κ.	ΛΖ.	ΛΓ.	Σοφωνίας προεφήτευσεν. Φάλαρις τυραννῶν κατελύθη. Λυδῶν ἐβασίλευσεν ζ' ΣΑΛΥΑΤΤΗΣ ἔτη ιε̄.
					ΣΑΛΥΑΤΤΗΣ.		
	Κ.	Ε.	Ιϛ.	ΚΑ.	Α.	ΛΔ.	
	ΚΑ.	ϛ.	ΙΖ.	ΚΒ.	Β.	ΛΕ.	
ΟΛ. ΛΘ̄.	ΚΒ.	Ζ.	ΙΗ.	ΚΓ.	Γ.	Λϛ.	
	ΚΓ.	Η.	ΙΘ.	ΚΔ.	Δ.	ΛΖ.	Δράκων κατ' Ἀθήνας ἐνομοθέτει.
	ΚΔ.	Θ.	Κ.	ΚΕ.	Ε.	ΛΗ.	

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.
	ΚΕ.	Ι.	ΚΑ.	ΚϚ.	Ϛ.	ΛΘ.
ΟΛ. Μ.	ΚϚ.	ΙΑ.	ΚΒ.	ΚΖ.	Ζ.	Μ.
	ΚΖ.	ΙΒ.	ΚΓ.	ΚΗ.	Η.	ΜΑ.

Αρίων ἐγνωρίζετο Μηθυμναῖος. οὗτος ἐπὶ δελφῖνος εἰς Ταίναρον διεσώθη.

ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ε΄ ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ ἔτη λζ.

Ταρκυίνιος Πρίσκος τὴν Ρώμην τείχει μεγάλῳ ὠχύρωσε περιγραφὴν μόνην τοῦ πρότερον ἐπισημήνας, καὶ τὰς ὑπονόμους τάφρους, δι᾽ ὧν ἐπὶ τὸν Τίβεριν τὸ ἐκ τῶν στενωπῶν ὕδωρ ὀχετεύεται, ἔργον ἐς τὰ μάλιστα τῇ πόλει χρήσιμον, κατεσκεύασεν. οὗτος λθ [λζ] ἔτη τῆς ἀρχῆς κρατήσας ὑπὸ τῶν Μαρκίου παίδων τοῦ πρότερον δυναστεύοντος τῆς Ρώμης ἀναιρεῖται.

	ΚΗ.	ΙΓ.	Α.	ΚΘ.	Θ.	ΜΒ.
ΛΥ.	ΚΘ.	ΙΔ.	Β.	Λ.	Ι.	ΜΓ.
ΟΛ. ΜΑ.	Λ.	ΙΕ.	Γ.	ΛΑ.	ΙΑ.	ΜΔ.

ΝΕΧΑΩ. Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν ς΄ ΝΕΧΑΩ δεύτερος, ὁ καὶ ΝΕΧΕΨΟΣ, ἔτη ς. οὗτος εἷλε τὴν Ιερουσαλήμ, καὶ Ιωαχὰζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγεν.

	ΛΑ.	ΙϚ.	Δ.	ΛΒ.	ΙΒ.	Α.
	ΛΒ.	ΙΖ.	Ε.	ΛΓ.	ΙΓ.	Β.

Ιωσίας βασιλεὺς Ιούδα συμβαλὼν Νεχαῷ, τῷ καὶ Νεχεψῷ, ἀναιρεῖται ὑπ᾽ αὐτοῦ. Καί μοι θαυμάζειν ἔπεισι, πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κατὰ τὸν προκείμενον Κανόνα, ὡς ἀντιπρόσωπον [εἶναι] τοῦ Ιωσίου τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαῶ, τὸν καὶ Ψαμμίτιχον, ὃν καὶ ἡ θεία τοῦ Ιερεμίου γραφὴ Φαραὼ Νεχαὼ ὀνομάζει.

Εβραίων Ιούδα ἐβασίλευσεν ιθ΄ ΙΩΑΧΑΣ μῆνας γ. μεθ᾽ ὃν ΕΛΙΑΚΕΙΜ, ὁ καὶ ΙΩΑΚΕΙΜ, ἔτη ια.

	ΕΛΙΑΚΕΙΜ.					
	Α.	ΙΗ.	Ϛ.	ΛΔ.	ΙΔ.	Γ.
ΟΛ. ΜΒ.	Β.	ΙΘ.	Ζ.	ΛΕ.	ΙΕ.	Δ.

ΑΛΥΑΤΤΗΣ. Λυδῶν ἐβασίλευσεν η΄ ΑΛΥΑΤΤΗΣ ἔτη μθ.

	Γ.	Κ.	Η.	ΛϚ.	Α.	Ε.

Ναβουχοδονόσωρ βασιλεὺς Βαβυλῶνος τὴν Ιουδαίαν χειρωσάμενος, ͺγκγ τῶν Ιουδαίων αἰχμαλώτους λαβών, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν ἐν τῷ ναῷ τὰ πλεῖστα λαβών, φόρον τε τῷ Ελιακεὶμ ἐπιτάξας, ἀνεχώρησεν.

	Δ.	ΚΑ.	Θ.	ΛΖ.	Β.	Ϛ.

ΨΑΜΜΙΤΙΧΟΣ. Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν η΄ ΨΑΜΜΙΤΙΧΟΣ ἔτη ιβ.

	Ε.	ΚΒ.	Ι.	ΛΗ.	Γ.	Α.

Αλκμὰν κατά τινας ἐγνωρίζετο.

ΑΕΡΟ-

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
				ΑΕΡΟ-ΠΑΣ.			Μακεδόνων ἐβασίλευσε ζ ΑΕΡΟΠΑΣ ἔτη κϛ.
ΟΛ. ΜΓ.	ϛ.	ΚΓ.	ΙΑ.	Α.	Δ.	Β.	
ΑΥΙ.	Ζ.	ΚΔ.	ΙΒ.	Β.	Ε.	Γ.	
	Η.	ΚΕ.	ΙΓ.	Γ.	ϛ.	Δ.	
	Θ.	Κϛ.	ΙΔ.	Δ.	Ζ.	Ε.	
ΟΛ. ΜΔ.	Ι.	ΚΖ.	ΙΕ.	Ε.	Η.	ϛ.	
	ΙΑ.	ΚΗ.	Ιϛ.	ϛ.	Θ.	Ζ.	
	ΙΩΑΧΕΙΜ.	Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν κα ΙΩΑΧΕΙΜ, ὁ καὶ ΙΕΧΟΝΙΑΣ, μῆνας γ.					
	Α.	ΚΘ.	ΙΖ.	Ζ.	Ι.	Η.	
	ΣΕΔΕΚΙΑΣ.	Ἑβραίων Ἰούδα ἐβασίλευσεν κβ ΣΕΔΕΚΙΑΣ ἔτη ια.					
	Α.	Λ.	ΙΗ.	Η.	ΙΑ.	Θ.	
ΟΛ. ΜΕ.	Β.	ΛΑ.	ΙΘ.	Θ.	ΙΒ.	Ι.	Πέρινθος ἐκτίσθη. Καμαρίνα ἐκτίσθη.
	Γ.	ΛΒ.	Κ.	Ι.	ΙΓ.	ΙΑ.	Προεφήτευεν Ἐζεκιὴλ ἐν Βαβυλῶνι.
		ΑΣΤΥΑ-ΓΗΣ.					Μήδων ἐβασίλευσεν η ΑΣΤΥΑΓΗΣ ἔτη λη.
	Δ.	Α.	ΚΑ.	ΙΑ.	ΙΔ.	ΙΒ.	
						ΟΥΑ-ΦΡΗΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν η ΟΥΑΦΡΗΣ ἔτη λ.
ΑΥΚ.	Ε.	Β.	ΚΒ.	ΙΒ.	ΙΕ.	Α.	
ΟΛ. Μϛ.	ϛ.	Γ.	ΚΓ.	ΙΓ.	Ιϛ.	Β.	Ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευσεν Δανιὴλ καὶ Ἐζεκιήλ.
	Ζ.	Δ.	ΚΔ.	ΙΔ.	ΙΖ.	Γ.	Κατ' Ἀστυάγην Σόλων Ἀθήνησι τοὺς Δράκοντος νόμους ἀνεῖλε, πλὴν τῶν φονικῶν, ἅπαντας διὰ τὴν χαλεπότητα καὶ τὸ μέγεθος ἐπιτιμίων.
	Η.	Ε.	ΚΕ.	ΙΕ.	ΙΗ.	Δ.	
	Θ.	ϛ.	Κϛ.	Ιϛ.	ΙΘ.	Ε.	
ΟΛ. ΜΖ.	Ι.	Ζ.	ΚΖ.	ΙΖ.	Κ.	ϛ.	
	ΙΑ.	Η.	ΚΗ.	ΙΗ.	ΚΑ.	Ζ.	

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους τοῖς ἀγωνιζομένοις παρ' Ἕλλησι τράγος ἐδίδοτο. ἀφ' οὗ καὶ τραγικοὶ ἐκλήθησαν.
Πρῶτον ἔτος αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καθ' ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ πολιορκήσας τὰ Ἱεροσόλυμα τὸν νεὼν πυρπολεῖ. διήρκεσεν τε ὁ νεὼς ἀπὸ πρώτης κατασκευῆς ἔτεσι υμβ. συνᾴδει δὲ τῷ εἰς ἡμῖν καὶ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματεῖ, φάσκων ἐπὶ τῆς ὀγδόης καὶ τεσσαρακοστῆς Ὀλυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων λαοῦ γεγονέναι βασιλεύοντος μὲν Αἰγυπτίων Οὐαφρὴ, ἄρχοντος δὲ Ἀθήνησιν Φιλίππου.

Συνάγε

	ΙΟΥΔΑ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	

Συνάγεται τὰ πάντα ο ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου εἰς τὸ β ἔτος Δαρείου Ἑβραίων αἰχμαλωσίας καὶ ἀφανισμοῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ.

Οὐαφρὴ τῷ Αἰγυπτίων βασιλεῖ προσέφυγον, ἁλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων τῆς Ἱερουσαλὴμ, οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. Μέμνηται δὲ τοῦ Οὐαφρὶ καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης.

ΠΡΩΤΟΝ ΕΤΟΣ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑΣ ΤΟΥ ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΕΘΝΟΥΣ.

	Α.	Θ.	ΚΘ.	ΙΘ.	ΚΒ.	Η.	
ΟΛ. ΜΗ.	Β.	Ι.	Λ.	Κ.	ΚΓ.	Θ.	
ΑΥΛ.	Γ.	ΙΑ.	ΛΑ.	ΚΑ.	ΚΔ.	Ι.	Ἡ τῶν Κορινθίων κατελύθη μοναρχία.
	Δ.	ΙΒ.	ΛΒ.	ΚΒ.	ΚΕ.	ΙΑ.	Θαλῆς Μιλήσιος ἔκλειψιν ἡλίου συμβᾶσαν προεῖπε.
	Ε.	ΙΓ.	ΛΓ.	ΚΓ.	ΚϚ.	ΙΒ.	
	Ϛ.	ΙΔ.	ΛΔ.	ΚΔ.	ΚΖ.	ΙΓ.	
ΟΛ. ΜΘ.	Ζ.	ΙΕ.	ΛΕ.	ΚΕ.	ΚΗ.	ΙΔ.	
	Η.	ΙϚ.	ΛϚ.	ΚϚ.	ΚΘ.	ΙΕ.	
					ΑΛΚΕΤΑΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ηʹ ΑΛΚΕΤΑΣ ἔτη κθ.
	Θ.	ΙΖ.	ΛΖ.	Α.	Λ.	ΙϚ.	Οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν.

Μετὰ Ναβουχοδονόσωρ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Εὐιλαδμερωδάχ. Μετὰ Εὐιλαδμερωδὰχ βασιλεύει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ.

Ἴσθμια, καὶ Πύθια πρῶτον ἤχθη μετὰ Μελικέρτην.

			ΣΕΡΟΥΙΟΣ.				Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ϛʹ ΣΕΡΟΥΙΟΣ ἔτη λδ.
	Ι.	ΙΗ.	Α.	Β.	ΛΑ.	ΙΖ.	

Σέρουιος Τύλλιος τεχθεὶς ἐκ γυναικὸς εὐγενοῦς μὲν, αἰχμαλώτου δὲ καὶ δούλης κατὰ τὴν συμφορὰν νενομισμένης, ὃς ἔτι προσέθηκε τῷ μεγέθει τῆς πόλεως, καὶ τάφρον ἐπιμεγίστην περὶ τὸ τεῖχος ἤλασε, καὶ πρῶτος τὸ τῶν Ῥωμαίων πλῆθος ἠρίθμησε, καὶ διαφθείρεται δολοφονηθεὶς ὑπὸ Ταρκυνίου Σουπέρβου.

ΟΛ. Ν.	ΙΑ.	ΙΘ.	Β.	Γ.	ΛΒ.	ΙΗ.	
	ΙΒ.	Κ.	Γ.	Δ.	ΛΓ.	ΙΘ.	
	ΙΓ.	ΚΑ.	Δ.	Ε.	ΛΔ.	Κ.	
ΑΤΜ.	ΙΔ.	ΚΒ.	Ε.	Ϛ.	ΛΕ.	ΚΑ.	Ἀστυάγης Λυδοὺς καταπολεμεῖ.
ΟΛ. ΝΑ.	ΙΕ.	ΚΓ.	Ϛ.	Ζ.	ΛϚ.	ΚΒ.	
	ΙϚ.	ΚΔ.	Ζ.	Η.	ΛΖ.	ΚΓ.	Ἀναξίμανδρος Μιλήσιος φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.
	ΙΖ.	ΚΕ.	Η.	Θ.	ΛΗ.	ΚΔ.	
	ΙΗ.	ΚϚ.	Θ.	Ι.	ΛΘ.	ΚΕ.	
ΟΛ. ΝΒ.	ΙΘ.	ΚΖ.	Ι.	ΙΑ.	Μ.	ΚϚ.	

	ΙΟΥΔΑΙ.	ΜΗΔΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	Κ.	ΚΗ.	ΙΑ.	ΙΒ.	ΜΑ.	ΚΖ.	
	ΚΑ.	ΚΘ.	ΙΒ.	ΙΓ.	ΜΒ.	ΚΗ.	
	ΚΒ.	Λ.	ΙΓ.	ΙΔ.	ΜΓ.	ΚΘ.	
ΟΛ. ΝΓ.	ΚΓ.	ΛΑ.	ΙΔ.	ΙΕ.	ΜΔ.	Λ.	Νέμεα πρῶτον ἤχθη ἀγὼν ὑπ' Ἀργείων μετὰ τὸν ἐπ' Ἀρχεμόρῳ.
						ΑΜΑΣΙΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν θ΄ ΑΜΑΣΙΣ ἔτη μβ΄.
ΑΥΝ.	ΚΔ.	ΛΒ.	ΙΕ.	ΙϚ.	ΜΕ.	Α.	
	ΚΕ.	ΛΓ.	ΙϚ.	ΙΖ.	ΜϚ.	Β.	

Εὐχάμων Κυρηναῖος ὁ τὴν Τηλεγονίαν ποιήσας ἐγνωρίζετο.
Ὁ τῶν Παναθηναίων γυμνικὸς ἀγὼν ἤχθη.

	ΚϚ.	ΛΔ.	ΙΖ.	ΙΗ.	ΜΖ.	Γ.	
ΟΛ. ΝΔ.	ΚΖ.	ΛΕ.	ΙΗ.	ΙΘ.	ΜΗ.	Δ.	Αἴσωπος μυθοποιὸς ἐγνωρίζετο, ὃς ὑπὸ Δελφῶν ἀπώλετο.
	ΚΗ.	ΛϚ.	ΙΘ.	Κ.	ΜΘ.	Ε.	Ἄβαρις ἦλθεν ἐκ τῆς Σκυθίας εἰς Ἑλλάδα.
					ΚΡΟΙΣΟΣ.		Λυδῶν ἐβασίλευσεν θ΄ ΚΡΟΙΣΟΣ ἔτη ιε΄.
	ΚΘ.	ΛΖ.	Κ.	ΚΑ.	Α.	Ϛ.	Πεισίστρατος Ἀθηναίων ἐτυράννησε, καὶ εἰς Ἰταλίαν παρῆλθε.
	Λ.	ΛΗ.	ΚΑ.	ΚΒ.	Β.	Ζ.	

Κῦρος τὸν Ἀστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλε βασιλείαν γεγονυῖαν ἐν ἔτεσι σνθ΄.
Κῦρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους πορεύεσθαι εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα. Καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυλῶνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ἰουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν, καὶ θεμελίους κατεβάλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἐθνῶν [illegible], διέμεινε τὸ ἔργον ἀτελὲς μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεστῶτος.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο΄ ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἀριθμούμενος κατὰ μέν τινας ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας Ἐλιακεὶμ τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, ἐπὶ τὸ ἔνατον καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως. Κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἱερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ΄ ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λϛ΄ Ἀστυάγους ἀπὸ δὲ ε΄ προφητείας Ἱερεμίου, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου, ἔτη γίνεται ο΄. ὅπερ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι. τὸ δὲ ἀληθὲς, τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἑβδομηκονταετία ἐπὶ τὸ β΄ ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπους περαιοῦται ἀπὸ ι΄, καὶ θ΄ ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

	ΙΟΥΔΑΙ.	ΠΕΡΣΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
		ΚΥΡΟΣ.					Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος ΚΥΡΟΣ ἔτη λ΄.
ΟΛ. ΝΕ.	ΛΑ.	Α.	ΚΒ.	ΚΓ.	Γ.	Η.	Στησίχορος τέθνηκεν. Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο.
	ΛΒ.	Β.	ΚΓ.	ΚΔ.	Δ.	Θ.	Ἀναξιμενίδης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.
	ΛΓ.	Γ.	ΚΔ.	ΚΕ.	Ε.	Ι.	Χείλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἐγένετο.
ΑΥΞ.	ΛΔ.	Δ.	ΚΕ.	ΚϚ.	Ϛ.	ΙΑ.	Προεφήτευσαν Ἀγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας.
ΟΛ. ΝϚ.	ΛΕ.	Ε.	ΚϚ.	ΚΖ.	Ζ.	ΙΒ.	

ΛϚ.

	ΙΟΥΔΑΙ.	ΠΕΡΣΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΛΥΔΩΝ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
	ΛϚ.	Ϛ.	ΚΖ.	ΚΗ.	Η.	ΙΓ.	
	ΛΖ.	Ζ.	ΚΗ.	ΚΘ.	Θ.	ΙΔ.	
				ΑΜΥΝ-ΤΑΣ.			Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ὁ ΑΜΥΝΤΑΣ ἔτη ν.
	ΛΗ.	Η.	ΚΘ.	Α.	Ι.	ΙΕ.	Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο.
ΟΛ. ΝΖ.	ΛΘ.	Θ.	Λ.	Β.	ΙΑ.	ΙϚ.	
	Μ.	Ι.	ΛΑ.	Γ.	ΙΒ.	ΙΖ.	Κροῖσος ἐπὶ Κῦρον ἐστρατεύετο.
	ΜΑ.	ΙΑ.	ΛΒ.	Δ.	ΙΓ.	ΙΗ.	

Κατὰ τούτους Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ βασιλικοῦ γένους ὤν, οἳ καὶ ἡγήσαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανόδου.

	ΜΒ.	ΙΒ.	ΛΓ.	Ε.	ΙΔ.	ΙΘ.	Θαλῆς ὁ Ἐξαμίου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη ϟα.
ΟΛ. ΝΗ.	ΜΓ.	ΙΓ.	ΛΔ.	Ϛ.	ΙΕ.	Κ.	Πεισίστρατος Ἀθηναίων τὸ ε ἐβασίλευσεν.

Κροῖσος κατὰ Κύρου στρατεύσας ἥλω σὺν τῇ Λυδῶν βασιλείᾳ διαρκεσάσῃ ἔτη σλβ.
Ἡ Λυδῶν βασιλεία σλβ ἔτη καλελύθη ὑπὸ Κύρου.

	ΙΟΥΔΑ.	ΠΕΡΣΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
			ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ Ο ΣΟΥΠΕΡΒΟΣ.			Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ζ ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ Ο ΣΟΥΠΕΡΒΟΣ ἔτη λε.

Ταρκύνιος ὁ Σούπερβος ἐξεῦρε δεσμά, μάστιγας, ξύλα, εἱρκτάς, φυλακάς, κλοιούς, πέδας, ἁλύσεις, ἐξορίας, μέταλλα, καὶ ἔτι ἄλλο κακόν.
Θέογνις ποιητὴς ἐγνωρίζετο.

ΑΥΟ.	ΜΔ.	ΙΔ.	Α.	Ζ.	ΚΑ.	
	ΜΕ.	ΙΕ.	Β.	Η.	ΚΒ.	Κῦρος Σάρδεις εἷλεν.
	ΜϚ.	ΙϚ.	Γ.	Θ.	ΚΓ.	
ΟΛ. ΝΘ.	ΜΖ.	ΙΖ.	Δ.	Ι.	ΚΔ.	
	ΜΗ.	ΙΗ.	Ε.	ΙΑ.	ΚΕ.	Ἅρπαγος εὐδοκιμῶν παρὰ Κύρῳ κατὰ τῆς Ἰωνίας ἐστράτευσεν.
	ΜΘ.	ΙΘ.	Ϛ.	ΙΒ.	ΚϚ.	
	Ν.	Κ.	Ζ.	ΙΓ.	ΚΖ.	
ΟΛ. Ξ.	ΝΑ.	ΚΑ.	Η.	ΙΔ.	ΚΗ.	
	ΝΒ.	ΚΒ.	Θ.	ΙΕ.	ΚΘ.	Φερεκύδης ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος.
	ΝΓ.	ΚΓ.	Ι.	ΙϚ.	Λ.	
ΑΥΠ.	ΝΔ.	ΚΔ.	ΙΑ.	ΙΖ.	ΛΑ.	Φωκυλίδης καὶ Ξενοφάνης φυσικὸς τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΙΟΥΔΑΙ.	ΠΕΡΣΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΙΓΥΠΤ.	
ΟΛ. ΞΑ.	ΝΕ.	ΚΕ.	ΙΒ.	ΙΗ.	ΛΒ.	
	ΝϚ.	ΚϚ.	ΙΓ.	ΙΘ.	ΛΓ.	
	ΝΖ.	ΚΖ.	ΙΔ.	Κ.	ΛΔ.	
	ΝΗ.	ΚΗ.	ΙΕ.	ΚΑ.	ΛΕ.	
ΟΛ. ΞΒ.	ΝΘ.	ΚΘ.	ΙϚ.	ΚΒ.	ΛϚ.	
	Ξ.	Λ.	ΙΖ.	ΚΓ.	ΛΖ.	Τόμυρις γυνὴ Μασσαγετῶν βασίλισσα Κῦρον ἀνεῖλεν.
		ΚΑΜΒΥΣΗΣ.				Περσῶν ἐβασίλευσεν β ΚΑΜΒΥΣΗΣ ἔτη η.
	ΞΑ.	Α.	ΙΗ.	ΚΔ.	ΛΗ.	

Καμβύσην φασὶ παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι, ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδὶθ ἱστορίαν λέγουσι γεγονῆσθαι.

	ΞΒ.	Β.	ΙΘ.	ΚΕ.	ΛΘ.	
ΟΛ. ΞΓ.	ΞΓ.	Γ.	Κ.	ΚϚ.	Μ.	
ΑΥ Ϛ.	ΞΔ.	Δ.	ΚΑ.	ΚΖ.	ΜΑ.	Σάμου τύραννοι Πολυκράτης, καὶ Συλοσῶν, καὶ Παντάγνωτος ἀδελφοὶ γεγόνασι.
	ΞΕ.	Ε.	ΚΒ.	ΚΗ.	ΜΒ.	

Αἰγύπτου εἰκοστὴ ἑβδόμη δυναστεία Περσῶν, βασιλέων η. Καμβύσης γὰρ ἔτει πέμπτῳ τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη γ.

	ΞϚ.	Ϛ.	ΚΓ.	ΚΘ.	
ΟΛ. ΞΔ.	ΞΖ.	Ζ.	ΚΔ.	Λ.	
	ΞΗ.	Η.	ΚΕ.	ΛΑ.	

Περσῶν τρίτοι ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοὶ Μέρδιος, καὶ Πατζάτης, μῆνας ζ.

	ΞΘ.	Θ.	ΚϚ.	ΛΒ.	
		ΔΑΡΕΙΟΣ.			Περσῶν ἐβασίλευσεν δ ΔΑΡΕΙΟΣ υἱὸς Υστάσπου ἔτη λϚ.
	Ο.	Α.	ΚΖ.	ΛΓ.	

	ΠΕΡΣΩΝ.	ΡΩΜΑΙ.	ΜΑΚΕΔ.
ΟΛ. ΞΕ.	Β.	ΚΗ.	ΛΔ.

Ὀλυμπιὰς ξε, καὶ τὸ β ἔτος Δαρείου Υστάσπους.

Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Προεφήτευον ὕστατοι Ἀγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδῶ, καὶ Μαλαχίας.

Ἔτος β Δαρείου τοῦ Υστάσπου. Ἐπληρώθη τὰ ο ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ . . . . καὶ κατὰ μὲν Κύρου ἡ τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων ἔθνους ἐλευθερία γίνεται, καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς. ὡς ἔργον δὲ χωρεῖ καὶ τελεῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ η ἔτος Δαρείου τοῦ Υστάσπου, καθ' ὃ ἱεράτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ ἅμα

ΠΕΡΣΩΝ. ΡΩΜΑΙ. ΜΑΚΕΔ.

ἅμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ, τῶν προειρημένων ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. Συνᾴδει
,, δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματεῖ γράφων οὕτως· Καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο', κατα-
,, λήξασα εἰς τὸ β' ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν, καὶ Ἀσσυρίων καὶ Αἰγυπτίων γενομένου βασιλέως.
,, Ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν ιβ' Ἄγγελος προεφήτευσαν. Καὶ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ.
,, Περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο' τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι, μάρτυς ἐχέγγυος ὁ
,, προφήτης Ζαχαρίας ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπὼν, Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν
,, Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ο' ἔτος;

Ἁρμόδιος καὶ Ἀριστογείτων ἀνεῖλον Ἵππαρχον τύραννον, καθ' οὓς Λέαινα ἡ ἑταίρα ὑπ' αὐτῶν ἐξεταζομένη κατει-πεῖν τῶν συνωμόσιας, τὴν ἑαυτῆς ἀπέτραγε γλῶσσαν.

	Γ.	ΚΘ.	ΛΕ.
	Δ.	Λ.	Λϛ.
ΑΦ.	Ε.	ΛΑ.	ΛΖ.
ΟΛ. ΞϚ.	ϛ.	ΛΒ.	ΛΗ.
	Ζ.	ΛΓ.	ΛΘ.
	Η.	ΛΔ.	Μ.
	Θ.	ΛΕ.	ΜΑ.

Ἀπ' ἐντεῦθεν ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς τέλεον ἐπληρώθη, ἕως τελευταίου ἔτους Ὑρκανοῦ Ἰουδαίων ἀρχιερέως καὶ βασιλέως, ὑστάτου γενομένου ἐν τοῖς ἱερατικοῖς, ἔτη τυγχάνει υπγ', ὁπόσας αἱ ξθ' τοῦ Δανιὴλ προφητευόμεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

Ὁμοῦ βασιλεῖς Ῥωμαίων ζ'. Μεθ' οὓς λοιπὸν ὕπατοι ἀρξάμενοι ἀπὸ Κολλατίνου καὶ Βρούτου εἶτα δήμαρχοι, καὶ δικτάτωρες. μεθ' οὓς πάλιν ὕπατοι πάντες διεγένοντο ἔτεσι υογ', ἕως Ἰουλίου Καίσαρος πρώτου μοναρχήσαντος.

ΠΕΡΣΩΝ.		ΜΑΚΕΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΞΖ.	Ι.	ΜΒ.	
	ΙΑ.	ΜΓ.	
	ΙΒ.	ΜΔ.	
	ΙΓ.	ΜΕ.	

Αἰγινῆται ἐθαλασσοκράτησαν ἔτη ι'.

ΟΛ. ΞΗ.	ΙΔ.	Μϛ.	Λ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ. Λ. ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ ΚΟΛΛΑΤΙΝΟΣ.
ΑΦΙ.	ΙΕ.	ΜΖ.	Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ. Τ. ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ.
	Ιϛ.	ΜΗ.	Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ ΤΟ Γ. Μ. ΟΡΑΤΙΟΣ ΤΟ Β.
	ΙΖ.	ΜΘ.	ΣΠ. ΛΑΡΤΙΟΣ. Τ. ΕΡΜΙΝΙΟΣ ΑΚΥΛΙΝΟΣ.
ΟΛ. ΞΘ.	ΙΗ.	Ν.	Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΟΥΟΛΟΥΣΙΟΣ. Π. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΤΟΥΒΕΡΤΟΣ.

Τιμήσεως ἐν Ῥώμῃ γενομένης εὑρέθησαν μυριάδες ιβ' τοῦ πλήθους.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ι' ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη μγ'.

	ΙΘ.	Α.	Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ ΤΟ Δ. Τ. ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ ΤΟ Β.

Δικτάτωρ ἐν Ῥώμῃ πρῶτος κατεστάθη Ῥοῦφος Λάρκιος.

	ΠΕΡΣΩΝ.	ΜΑΚΕΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	Κ.	Β.	Π. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΤΟΥΒΕΡΤΟΣ ΤΟ Β̄. ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΕΝΕΝΙΟΣ.
	ΚΑ.	Γ.	ΟΠΙΤΕΡ ΒΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ. ΣΠ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΟΥΙΣΚΕΛΛΙΝΟΣ.
ΟΛ. Ο̄.	ΚΒ.	Δ.	ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ ΚΟΜΙΝΙΟΣ ΑΥΡΟΥΓΚΟΣ. Τ. ΛΑΡΤΙΟΣ ΦΛΑΒΟΣ.
			Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος, καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος, καὶ Ἡράκλειτος ὁ Σκοτεινὸς, καὶ Ἀναξαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζοντο.
	ΚΓ.	Ε.	ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΚΑΜΕΡΙΝΟΣ. Μ. ΤΟΥΛΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ.
	ΚΔ.	Ϛ.	Π. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ. Τ. ΑΛΒΟΥΤΙΟΣ ΕΛΟΥΑΝΟΣ.
ΑΦΚ.	ΚΕ.	Ζ.	Τ. ΛΑΡΤΙΟΣ ΦΛΑΒΟΣ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΛΟΙΛΙΟΣ.
			Πυθαγόρας ὁ φιλόσοφος τέθνηκεν ἐτῶν Ϟ̄Ε, οἱ δὲ Ο̄Ε.
ΟΛ. Ο̄Α.	ΚϚ.	Η.	Α. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ. Μ. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.
			Αἰσχύλος τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.
	ΚΖ.	Θ.	Α. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΟΣ. Τ. ΟΥΙΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.
			Λατῖνοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν.
	ΚΗ.	Ι.	Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΑΒΙΝΟΣ. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ.
			Ἐν Ῥώμῃ ὁ δῆμος ἀπέστη τῆς συγκλήτου.
	ΚΘ.	ΙΑ.	Α. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ. Τ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.
	Λ.	ΙΒ.	ΣΠ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΟΥΙΣΚΕΛΛΙΝΟΣ ΤΟ Β̄. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΚΟΜΙΝΙΟΣ ΤΟ Β̄.
ΟΛ. ΟΒ.	ΛΑ.	ΙΓ.	Τ. ΓΕΓΑΝΙΟΣ ΜΑΚΕΡΙΝΟΣ. Π. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.
	ΛΒ.	ΙΔ.	Α. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ ΤΟ Β̄. Μ. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ ΤΟ Β̄.
	ΛΓ.	ΙΕ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΣ ΚΑΜΕΡΙΝΟΣ. ΣΠ. ΛΑΡΤΙΟΣ ΦΛΑΟΥΟΣ ΤΟ Β̄.
			Πανύασις ποιητὴς ἐγνωρίζετο.
ΟΛ. Ο̄Γ.	ΛΔ.	ΙϚ.	Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ. Π. ΠΙΝΑΡΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.
ΑΦΛ.	ΛΕ.	ΙΖ.	ΣΠ. ΝΑΥΤΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ. ΣΕΞ. ΦΟΥΡΙΟΣ. ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ.
			Γέλων Συρακουσῶν ἐκράτησεν ἔτη ΙΖ.
	ΛϚ.	ΙΗ.	Γ. ΑΚΥΛΙΟΣ ΤΟΥΣΚΟΣ. Τ. ΣΙΚΙΝΙΟΣ ΣΑΒΙΝΟΣ.
			Πίνδαρος καὶ Σιμωνίδης μελοποιοὶ ἐγνωρίζοντο.
	ΞΕΡΞΗΣ.		*Περσῶν ἐβασίλευσεν ε̄ ΞΕΡΞΗΣ Δαρείου ἔτη Κ̄.*
	Α	ΙΘ.	ΣΠ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΟΥΙΣΚΕΛΛΙΝΟΣ ΤΟ Γ̄. ΠΡΟΚΛΟΣ ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.

Β.

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἐν Ῥώμῃ Πομπίλα τὶς παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ καταγνωσθεῖσα ζῶσα κατωρύγη.

ΟΛ. ΟΔ. Β. Κ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ, ΣΕΡ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

Ξέρξης Αἴγυπτον παρέλαβεν.
Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη.

Γ. ΚΑ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ. Κ. ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ.

Χοιρίλος καὶ Φρύνιχος ἐγνωρίζοντο.

Δ. ΚΒ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΙΤΟΣ.

Οἱ περὶ Διαγόραν φυσικοὶ φιλόσοφοι ἤκμαζον.

Ε. ΚΓ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ ΤΟ Β.

Ξέρξης εἰς Ἀθήνας ἐλθὼν ἐνέπρησεν αὐτὰς ἐπὶ Καλλιάδου Ἀθηναίων ἄρχοντος.

ΟΛ. ΟΕ. Ϛ. ΚΔ. ΚΑΙΣΩΝ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ ΤΟ Β. ΣΠ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΦΟΥΣΟΣ.

Ἡ ἐν Θερμοπύλαις μάχη, καὶ ἡ ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχία.

Ζ. ΚΕ. ΓΝ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΥΛΣΩΝ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ.

Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ ἐτείχισαν.

Η. ΚϚ. ΚΑΙΣΩΝ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ ΤΟ Γ. Τ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.

Αἰσχύλος τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.

ΑΦΜ. Θ. ΚΖ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ ΤΟ Β. Γ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΣΤΡΟΥΚΤΟΣ.

ΟΛ. ΟϚ. Ι. ΚΗ. Γ. ΟΡΑΤΙΟΣ ΠΟΥΛΒΙΛΛΟΣ. Τ. ΜΕΝΕΝΙΟΣ ΛΑΝΑΤΟΣ.

ΙΑ. ΚΘ. Α. ΟΥΙΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ. ΣΠ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΣΤΡΟΥΚΤΟΣ.

Ἱέρων Συρακουσίων ἐτυράννει, καὶ ὅλης Σικελίας.

ΙΒ. Λ. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ. Γ. ΝΑΥΤΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ.

ΙΓ. ΛΑ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ. Α. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΥΛΣΩΝ.

Πίνδαρος ἐγνωρίζετο.

ΟΛ. ΟΖ. ΙΔ. ΛΒ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ ΤΟ Γ. ΟΥΟΠΙΣΚΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ.

Θεμιστοκλῆς εἰς Πέρσας φεύγει.

ΙΕ. ΛΓ. Π. ΦΟΥΡΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ. Λ. ΠΙΝΑΡΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ.

Σοφοκλῆς τραγῳδοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο.

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ιϛ. ΛΔ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΑΒΙΝΟΣ.

Εν Ρώμῃ Σωνία παρθένος φθαρεῖσα καλωρύγῃ ζῶσα.

ΙΖ. ΛΕ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΙΤΟΣ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ.

Ευριπίδης ἐγνωρίζετο.

ΟΛ. ΟΗ. ΙΗ. Λϛ. Λ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ. ΝΟΥΜΙΚΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ.

Ηρόδοτος Αλικαρνασεὺς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ΑΦΝ. ΙΘ. ΛΖ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ ΤΟ Β. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ.

Βακχυλίδης ἤκμαζεν.
Ζεῦξις ζωγράφος ἐγνωρίζετο.

Κ. ΛΗ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ ΤΟ Β. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥ-ΛΑΝΟΣ.

Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρειον πιὼν τελευτᾷ.
Σωκράτης ἐγεννήθη.

ΑΡΤΑΒΑ-ΝΟΣ. Περσῶν ἐβασίλευσεν ϛ ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ μῆνας ζ.

Α. ΛΘ. ΣΠ. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ ΣΤΡΟΥΚ-ΤΟΣ ΤΟ Β.

Λίθος ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἔπεσεν ἐν ποταμοῖς Αιγός.

ΑΡΤΑΞΕΡ-ΞΗΣ. Περσῶν ἐβασίλευσεν ζ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ ἐπικληθεὶς Μακρόχειρ ἔτη μ.

ΟΛ. ΟΘ. Α. Μ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ ΤΟ Β. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ ΤΟ Γ.

Τὰ κατὰ τὴν Εσθὴρ καὶ Μαρδοχαῖον φασί τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι. ἐγὼ δὲ οὐ πείθομαι. οὐ γὰρ ἂν ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν πράξεις ἡ τοῦ Εσδρα γραφὴ, ἥτις κατὰ τὸν Αρταξέρξην ἱστορεῖ Εσδραν καὶ Νεεμίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνεληλυθέναι, καὶ τὰς ἀναφερομένας αὐτῶν πράξεις γεγονέναι.

Β. ΜΑ. Α. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΟΣ. ΣΠ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ ΦΟΥΣΟΣ.

Γ. ΜΒ. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΠΡΙΣΚΟΣ. Λ. ΑΙΒΟΥΤΙΟΣ ΕΛΟΥΑΣ.

Δ. ΜΓ. Λ. ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ. Τ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.

Σικελίας δημοκρατία.
Κίμων ἐπ' Ευρυμέδοντι ποταμῷ Πέρσας ἐνίκα ναυμαχίᾳ καὶ πεζομαχίᾳ. καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο.
Ηλίου ἔκλειψις.
Αναξαγόρας θνήσκει.

ΠΕΡΔΙΚ-ΚΑΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ια ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ ἔτη κη.

ΟΛ. Π. Ε. Α. Π. ΟΥΟΛΟΥΜΝΙΟΣ ΑΜΙΝΤΙΝΟΣ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΚΑΜΕΡΙΝΟΣ.

Εσδρας

ΠΕΡΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Εσδρας ἱερεὺς παρὰ Ιουδαίοις ἐγνωρίζετο, καθ' ὃν ἀρχιερεὺς ἦν Ελιασὶβ υἱὸς Ιωακεὶμ τοῦ υἱοῦ Ιησοῦ τοῦ Ιωσέδεκ. ἦν δὲ Εσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐπιφανὴς, τῶν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπὶ τὴν Ιουδαίαν ἐπανελθόντων.

Ϛ. Β. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ ΤΟ Β̄. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΣΑΒΙΝΟΣ.

Ζ. Γ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ ΤΟ Γ̄. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ.

ΑΦΧ. Η. Δ. Γ. ΝΑΥΤΙΟΣ. ΡΟΥΤΙΛΟΣ ΤΟ Β̄. Λ. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.

Εμπεδοκλῆς καὶ Παρμενίδης φιλόσοφοι φυσικοὶ ἐγνωρίζοντο.
Ζήνων καὶ Ηράκλειτος ὁ Σκοτεινὸς ἤκμαζον.

ΟΛ. ΠΑ. Θ. Ε. Γ. ΟΡΑΤΙΟΣ ΠΟΥΛΒΙΛΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.

Φερεκύδης ὁ δεύτερος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

Ι. Ϛ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. ΣΠ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.

Κρατῖνος, καὶ Πλάτων οἱ Κωμικοὶ ἤκμαζον.

ΙΑ. Ζ. Τ. ΡΩΜΙΛΙΟΣ. Π. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.

ΙΒ. Η. ΣΠ. ΤΑΡΠΗΙΟΣ ΚΑΠΙΤΩΝ. Α. ΑΤΕΡΙΟΣ.

Εν Ρώμῃ Κλαρίων ἀγὼν ἑκατονταετὴς ἤχθη.

ΟΛ. ΠΒ. ΙΓ. Θ. ΣΕΞ. ΚΥΝΤΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Π. ΟΡΑΤΙΟΣ.

Νόμους ἐκ τῆς Ελλάδος Ρωμαῖοι μετεστείλαντο, ἀφ' ὧν τὰς δώδεκα δέλτους συνέθηκαν.

ΙΔ. Ι. Π. ΣΕΣΤΙΟΣ ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΣ. Τ. ΜΕΝΕΝΙΟΣ ΛΑΝΑΤΟΣ.

Κράτης ὁ Κωμικὸς, καὶ Τελέσιλλα, καὶ Πράξιλλα, καὶ Κλεοβουλίνα ἐγνωρίζοντο.

ΙΕ. ΙΑ. Ο τῆς Ηρας νεὼς ἐνεπρήσθη.

ΙϚ. ΙΒ.

Αβαρις Υπερβόρειος χρησμολόγος ἐγνωρίζετο.

ΟΛ. ΠΓ. ΙΖ. ΙΓ.

ΑΦΟ. ΙΗ. ΙΔ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ ΠΟΤΙΤΟΣ. Μ. ΟΡΑΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ.

ΙΘ. ΙΕ. ΛΑΡΤΙΟΣ ΕΡΜΙΝΙΟΣ ΑΚΥΛΙΝΟΣ. Τ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.

Δήμαρχοι ἐν Ρώμῃ καὶ ἀγορανόμοι ᾑρέθησαν, μηκέτι ὄντων ὑπάτων.

Κ. ΙϚ. Μ. ΓΕΓΑΝΙΟΣ ΜΑΚΕΡΙΝΟΣ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ.

Αθηναῖοι καὶ Λακεδαιμόνιοι σπονδὰς ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους τριακονταέτεις.
Ηρόδοτος ἐτιμήθη παρὰ τῆς Αθηναίων βουλῆς ἐπαναγνοὺς αὐτοῖς τὰς βίβλους.

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΠΔ. ΚΑ. ΙΖ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ ΤΟ Δ. ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΦΟΥΒΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ.

ΚΒ. ΙΗ. Μ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΕΙΝΟΣ. Γ. ΚΟΥΤΙΟΣ ΦΙΛΩΝ.

Εὐριπίδης τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.
Πρωταγόρας ὁ σοφιστὴς ἤκμαζεν. Τούτου Ἀθηναῖοι τὰς βίβλους ἐψηφίσαντο καῦσαι.

ΚΓ. ΙΘ. Δ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΑΤΡΑΤΕΙΝΟΣ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΜΟΥΓΙΛΛΑΝΟΣ.

ΚΔ. Κ. Μ. ΓΕΓΑΝΙΟΣ ΜΑΚΕΡΙΝΟΣ ΤΟ Β. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ.

ΟΛ. ΠΕ. ΚΕ. ΚΑ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ. ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ ΑΙΒΟΥΤΙΟΣ ΕΛΟΥΑΣ.

Ἐν Ῥώμῃ πάλιν ὕπατοι.

Κϛ. ΚΒ. Γ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΓΑΚΙΛΟΣ. Μ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Φειδίας τὴν ἐλεφαντίνην Ἀθηνᾶν ἐποίησεν.
Θεαίτητος μαθηματικὸς ἤνθει.

ΚΖ. ΚΓ. ΠΡΟΚΛΟΣ ΓΕΓΑΝΙΟΣ ΜΑΚΕΡΙΝΟΣ. Λ. ΜΕΝΕΝΙΟΣ ΛΑΝΑΤΟΣ.

ΑΦΓ. ΚΗ. ΚΔ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΒΑΡΒΑΤΟΣ. ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΜΕΝΕΝΙΟΣ ΛΑΝΑΤΟΣ.

Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμικοὶ, Σοφοκλῆς τε ὁ τραγῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο.
Ἐν Ἰταλίᾳ Καμπανῶν ἔθνος συνέστη.

ΟΛ. Πϛ. ΚΘ. ΚΕ.

Δημόκριτος Ἀβδηρίτης φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, καὶ Ἐμπεδοκλῆς ὁ Ἀκραγαντῖνος, καὶ Ἱπποκράτης Κῷος ἰατρὸς, Γοργίας, καὶ Πρόδικος. ὡς δέ τινες, καὶ Ζήνων, καὶ Παρμενίδης κατὰ τούτους ἤκμαζον.

Λ. Κϛ. Μ. ΓΕΓΑΝΙΟΣ ΜΑΚΕΡΙΝΟΣ ΤΟ Γ. Λ. ΣΕΡΓΙΟΣ ΦΙΔΙΝΑΣ.

Σωκράτης φιλόσοφος καθηγητικὸς ἦν.

ΛΑ. ΚΖ. Μ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

ΛΒ. ΚΗ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ ΤΟ Β. Λ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ.

Νεεμίας ἐκ φυλῆς Ἰούδα οἰνοχόος Ἀρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα ἀνῆλθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐκ Βαβυλῶνος, καὶ τὴν πόλιν τε αὐτοῖς τείχεσιν ἤγειρεν. ἡ δὲ ᾠκοδομήθη πλατεῖα καὶ περίτειχος κατὰ τὴν πρόρρησιν Δανιὴλ τοῦ προφήτου, εἰκοστῷ ἔτει Ἀρταξέρξου τοῦ Μακρόχειρος ἀρξαμένου τοῦ ἔργου, καὶ τελειωθέντος κατὰ τὸ λβ' ἔτος αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ ἡ τοῦ Ἔσδρα γραφὴ, ἐπὶ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ υἱοῦ Ἰακείμ. Μετὰ τὸν Ἰωδαὲ, Ἰωάννης ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἀρχιεράτευσεν ὁ κατὰ Ἀλέξανδρον γενόμενος ὕστερον τὸν Μακεδόνα. Τὰς μέντοι ο' ἑβδομάδας τὰς ἐπὶ τῷ Δανιὴλ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἐντεῦθεν εἴ τις ἀριθμήσειεν, αἳ γίνονται ἔτη υϙ', εὕροι ἂν αὐτὰς ἐπὶ Νέρωνα Ῥωμαίων αὐτοκράτορα περαιουμένας, καθ' ὃν πολιορκεῖσθαι ἀρξαμένη ἡ πόλις, μετὰ Νέρωνα, ἐπὶ τοῦ Οὐεσπασιανοῦ, τὴν ἐσχάτην ἅλωσιν ὑπομένει.

Ἕως μὲν οὖν Ἔσδρα καὶ Νεεμίου αἱ ἐνδιάθετοι Ἑβραϊκαὶ γραφαί. Τὰ δὲ μετὰ ταῦτα συμβάντα, ἢ πραχθέντα, ἕως τῆς θείας σαρκώσεως, τοῖς Ἰουδαίοις Ἰώσηππος ἐν τοῖς Μακκαβαϊκοῖς ἱστορεῖ, καὶ Ἀφρικανὸς μετ' αὐτὸν ἐν ἐπιτόμῳ.

ΑΡΧΕ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΑΡΧΕ-ΛΑΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιβ̄ ΑΡΧΕΛΑΟΣ ἔτη κδ.

ΟΛ. ΠΖ. ΛΓ. Α. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ ΤΟ Γ̄. Δ. ΟΥΕΡΓΙΝΙΟΣ ΤΡΙΚΟΣΤΟΣ ΤΟ Β̄.

Ὁ Πελοποννησιακὸς συνέστη πόλεμος.

ΛΔ. Β. Βακχυλίδης μελοποιὸς ἐγνωρίζετο.

ΛΕ. Γ. Ἀθηναίους ἐπίεσεν ὁ λιμός.

Θουκυδίδης ὁ συγγραφεὺς παρ' Ἀθηναίοις ἤκμαζεν.

Λϛ. Δ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΠΕΝΝΟΣ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΜΕΝΤΩΝ.

ΟΛ. ΠΗ. ΛΖ. Ε. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ ΤΟ Β̄. Λ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ.

Εὔπολις καὶ Ἀριστοφάνης κωμῳδοποιοὶ ἐγνωρίζοντο.

Αφϛ. ΛΗ. ϛ. Λ. ΣΕΡΓΙΟΣ ΦΙΔΗΝΑΣ ΤΟ Β̄. ΘΣΤΟΣ ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ.

Ἐρράγη ἐν Σικελίᾳ τὸ Αἰτναῖον ὄρος, καὶ ἐξῆλθε πῦρ.

ΛΘ. Ζ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΠΕΝΝΟΣ. Α. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ.

Σεισμῶν γενομένων ἡ πρὸς Λοκροῖς Ἀταλάντη διαρραγεῖσα νῆσος ἐγένετο.

Μ. Η. Γ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΜΟΥΓΙΛΛΑΝΟΣ ΤΟ Β̄.

Πλάτων γεννᾶται.
Περσῶν ἐβασίλευσεν η̄ ΞΕΡΞΗΣ μῆνας β̄.

ΔΑΡΕΙΟΣ. Περσῶν ἐβασίλευσεν θ̄ ΔΑΡΕΙΟΣ, ὁ ἐπικληθεὶς Νόθος, ἔτη ιθ̄.

ΟΛ. ΠΘ. Α. Θ. Λακεδαιμόνιοι πρὸς Ἀθηναίους ἐσπείσαντο.

Β. Ι.

Γ. ΙΑ. Εὔδοξος ὁ Κνίδιος ἐγνωρίζετο.

Δ. ΙΒ. Α. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ.

Λακεδαιμόνιοι ἀπῴκισαν Ἡράκλειαν.

ΟΛ. Ϙ. Ε. ΙΓ.

ϛ. ΙΔ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΣ. ΦΑΒΙΟΣ ΟΥΙΒΟΥΛΑΝΟΣ.
Ἀθηναίων συμφορὰ ἐν Σικελίᾳ.

Ζ. ΙΕ.

ΑΧ. Η. Ιϛ.

ΟΛ. ϘΑ. Θ. ΙΖ.

ΠΕΡΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ι. ΙΗ.

ΙΑ. ΙΘ.

Αἴγυπτος ἀπέστη Περσῶν.
Πάλιν Αἰγυπτίων ὀγδόη εἰκοστὴ δυναστεία.

ΠΕΡΣ. ΜΑΚΕΔ. ΑΙΓΥΠΤ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΑΜΥΡΤΑΙΟΣ Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ϛ.

ΙΒ. Κ. Α.

ΟΛ. ϞΒ. ΙΓ. ΚΑ. Β.

ΙΔ. ΚΒ. Γ. Μ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ.

ΙΕ. ΚΓ. Δ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΑΜΒΟΥΣΤΟΣ. Γ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΠΑΚΙΛΟΣ.

Ιϛ. ΚΔ. Ε. Μ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΜΟΥΓΙΛΛΑΝΟΣ. ΣΠ. ΝΑΥΤΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιγ ΟΡΕΣΤΗΣ ἔτη γ.

ΟΛ. ϞΓ. ΙΖ. Α. ϛ. ΓΝ. ΚΟΡΝΕΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΜΕΔΟΥΛΛΙΝΟΣ ΤΟ Β.

Εὐριπίδης τελευτᾷ, καὶ .... καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἀθήναις.
Αἰγυπτίων εἰκοστὴ ἐνάτη βασιλεία Μενδήσιοι, βασιλεῖς δ.

ΝΕΦΕΡΙΤΗΣ. Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν α ΝΕΦΕΡΙΤΗΣ ἔτη ϛ.

ΑΧΙ. ΙΗ. Β. Α.

ΙΘ. Γ. Β.

Περσῶν ἐβασίλευσεν ια ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ ἐπικληθεὶς Μνήμων, ὁ Δαρείου καὶ Παρυσάτιδος, ἔτη μ. Κατὰ τὴν Ἐσθῆρα ἱστορία, εἰ δὴ αὐτός ἐστιν ὁ παρὰ μὲν Ἑβραίοις Ἀσουῆρος, παρὰ δὲ τοῖς ο ἑρμηνευθεῖσιν Ἀρταξέρξης.

ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ. ΑΡΧΕΛΑΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιδ ΑΡΧΕΛΑΟΣ ἔτη δ.

Α. Α. Γ.

ΟΛ. ϞΔ. Β. Β. Δ.

Γ. Γ. Ε.

Δ. Δ. ϛ. Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννησεν.

Ἀθηναῖοι ἐτυραννήθησαν.

Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιε ΑΜΥΝΤΑΣ ἔτος α.

ΑΜΥΝΤΑΣ. ΑΧΩΡΙΣ. Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν β ΑΧΩΡΙΣ ἔτη ιβ.

Ε. Α. Α. Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

Δημό-

ΠΕΡΣ. ΜΑΚΕΔ. ΑΙΓΥΠΤ. ΥΠΑΤΩΝ.

Δημόκριτος τελευτᾷ ζήσας ἔτη ρ.
Αλκιβιάδην ἀνεῖλε Φαρνάβαζος.
Κύρου Πέρσου ἀνάβασις, ἣν ἱστορεῖ Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου.
Οἱ ἐν Αθήναις τύραννοι κατελύθησαν.
Αθηναῖοι ἤρξαντο στοιχείοις κδ χρῆσθαι πρότερον ις χρώμενοι.

ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ις ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ἔτος α.

ΟΛ. ϞΕ. ς. Α. Β. Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου, καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο.

ΑΜΥΝΤΑΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ΑΜΥΝΤΑΣ ἔτη ς.

Ζ. Α. Γ. Σωκράτης ὁ φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πιὼν τὸ κώνειον ἀπέθανε ζήσας ἔτη Ϟ.

Η. Β. Δ. Ο ἐν Εφέσῳ ναὸς αὖθις ἐνεπρήσθη.

ΑΧΚ. Θ. Γ. Ε. Πλάτων, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἤνθουν.

ΟΛ. Ϟς. Ι. Δ. ς. Διογένης Ικεσίου ὁ κυνικὸς ἐγνωρίζετο.

ΙΑ. Ε. Ζ.

ΙΒ. ς. Η. Διονύσιος Σικελίας ἐτυράννει.

ΑΡΓΕΙΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιη ΑΡΓΕΙΟΣ ἔτη β.

ΙΓ. Α. Θ.

ΟΛ ϞΖ. ΙΔ. Β. Ι. Λ. ΛΟΥΚΡΕΤΙΟΣ ΦΛΑΟΥΟΣ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΚΑΜΕΡΕΙΝΟΣ.

Ευδοξος ἀστρόλογος ἐγνωρίζετο.
Γαλάται, οἱ καὶ Κελτοὶ, Ρώμης ἐκράτησαν, πλὴν τοῦ Καπετωλίου.

ΑΜΥΝΤΑΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ιθ ΑΜΥΝΤΑΣ ἔτη ιη.

ΙΕ. Α. ΙΑ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΙΤΟΣ. Μ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΚΑΠΙΤΩΛΕΙΝΟΣ.

Ις. Β. ΙΒ.

ΨΑΜΜΟΥΘΙΣ. Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν γ ΨΑΜΜΟΥΘΙΣ ἔτος ἕν. Μεθ' ὃν δ ΝΕΦΕΡΙΤΗΣ μῆνας δ.

ΙΖ. Γ. Α. Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.
ΜΟΥΘΙΣ. Αιγυπτίων ἐβασίλευσεν ε ΜΟΥΘΙΣ ἔτος α.

ΟΛ ϞΗ. ΙΗ. Δ. Α.

Αιγυπτίων δυναστεία λ Σεβεννυτῶν. ΝΕΚΤΑΝΕΒΙΣ ἔτη ιη.

ΑΧΛ. ΙΘ. Ε. Α. Ευαγόρας βασιλεὺς τῆς Κύπρου ἐξέστη.

	ΠΕΡΣΩΝ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΙΓΥΠΤ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	Κ.	ς.	Β.	
	ΚΑ.	Ζ.	Γ.	
ΟΛ. ϞΘ.	ΚΒ.	Η.	Δ.	
	ΚΓ.	Θ.	Ε.	
	ΚΔ.	Ι.	ς.	
	ΚΕ.	ΙΑ.	Ζ.	
ΟΛ. Ρ.	Κς.	ΙΒ.	Η.	Σεισμοῦ γινομένου ἐν Ἀχαΐᾳ, Ἑλίκη καὶ Βοῦρα κατεπόθησαν, ὧν κατὰ θάλασσαν ἄχρι νῦν ἴχνη φαίνονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη.
	ΚΖ.	ΙΓ.	Θ.	
	ΚΗ.	ΙΔ.	Ι.	
ΑΧΜ.	ΚΘ.	ΙΕ.	ΙΑ.	Πραινεστίνους ἐνίκησαν Ῥωμαῖοι.
ΟΛ. ΡΑ.	Λ.	Ις.	ΙΒ.	Ἰσοκράτης σοφιστὴς ἤκμαζεν.
	ΛΑ.	ΙΖ.	ΙΓ.	
	ΛΒ.	ΙΗ.	ΙΔ.	Πλάτων, καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοί, ἐγνωρίζοντο.
		ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κ̄ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτος ἕν.
	ΛΓ.	Α.	ΙΕ.	
		ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΑΛΩΡΕΙΤΗΣ ἔτη δ.
ΟΛ. ΡΒ.	ΛΔ.	Α.	Ις.	
	ΛΕ.	Β.	ΙΖ.	
	Λς.	Γ.	ΙΗ.	
			ΤΕΩΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν β̄ ΤΕΩΣ ἔτη β̄.
	ΛΖ.	Δ.	Α.	
		ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κβ ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ ἔτη ς̄.
ΟΛ. ΡΓ.	ΛΗ.	Α.	Β.	Διονύσιος Σικελίας τύραννος ἀπέθανε κρατήσας ἔτη ιη̄. Μεθ' ὃν δεύτερος υἱὸς αὐτοῦ Διονύσιος ὁ νεώτερος.
			ΝΕΚΤΑΝΕΒΩΣ.	Αἰγυπτίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΝΕΚΤΑΝΕΒΩΣ ἔτη ιη̄.
ΑΧΝ.	ΛΘ.	Β.	Α.	Ἀριστοτέλης τῷ Πλάτωνι μαθητεύει ἀπὸ δέκα ἑπτὰ χρόνων τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

Μ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΠΕΡΣΩΝ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΙΓΥΠΤ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	Μ.	Γ.	Ε.	
	ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ΩΧΟΣ.			Περσῶν ἐβασίλευσεν ιβ΄ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, ὁ καὶ ΩΧΟΣ, ἔτη κϛ΄.
	Α.	Δ.	Γ.	Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ. Λ. ΣΕΞΤΙΟΣ ΣΕΞΤΙΝΟΣ.
ΟΛ. ΡΔ΄.	Β.	Ε.	Δ.	Λ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ.
	Γ.	ϛ.	Ε.	Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΕΤΙΚΟΣ. Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΑΛΟΥΟΣ.
		ΦΙΛΙΠΠΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κγ΄. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔτη κϛ΄.
	Δ.	Α.	ϛ.	Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ ΤΟ Β΄. ΓΝ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ.
	Ε.	Β.	Ζ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ. Λ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ ΤΟ Β΄.
ΟΛ ΡΕ΄.	ϛ.	Γ.	Η.	Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΑΛΟΥΟΣ ΤΟ Β΄. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΕΤΙΚΟΣ ΤΟ Β΄.
	Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.			
	Ζ.	Δ.	Θ.	Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΑΜΒΟΥΣΤΟΣ. Γ. ΠΟΙΤΙΛΙΟΣ ΛΕΙΒΩΝ.
	Ὦχος Ἀρταξέρξης εἰς Αἴγυπτον στρατεύων ἀποδασμὸν εἷλεν Ἰουδαίων, οὓς ἐν Ὑρκανίᾳ κατῴκισε πρὸς τῇ Κασπίᾳ θαλάσσῃ.			
	Η.	Ε.	Ι.	Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΗΝΑΣ. ΓΝ. ΜΑΝΛΙΟΣ
ΑΧΞ΄.	Θ.	ϛ.	ΙΑ.	Γ. ΦΑΒΙΟΣ ΑΜΒΟΥΣΤΟΣ. Γ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΠΡΟΚΛΟΣ.
ΟΛ. Ρϛ΄.	Ι.	Ζ.	ΙΒ.	Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ. ΓΝ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟ Β΄.
	Διονύσιος ὁ τύραννος ἐξέπεσε τῆς Σικελίας.			
	ΙΑ.	Η.	ΙΓ.	Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΑΜΒΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β΄. Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΗΝΑΣ.
	Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου Μακεδόνων βασιλέως ἐξ Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη.			
	ΙΒ.	Θ.	ΙΔ.	Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΕΤΙΚΟΣ ΤΟ Γ΄. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ.
	Δίων ἀναιρεῖται.			
	ΙΓ.	Ι.	ΙΕ.	Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΑΜΒΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ΄. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΠΕΝΝΟΣ.
ΟΛ. ΡΖ΄.	ΙΔ.	ΙΑ.	Ιϛ.	Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΕΤΙΚΟΣ ΤΟ Δ΄. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ ΤΟ Β΄.
	ΙΕ.	ΙΒ.	ΙΖ.	Γ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΙΤΟΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ ΤΟ Β΄.
	Ιϛ.	ΙΓ.	ΙΗ.	Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΕΤΙΚΟΣ ΤΟ Ε΄. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΠΕΝΝΟΣ.
	Ἕως Ὤχου, καὶ Νεκτανεβῶ ὁ Μανεθῶς τὰς λα΄ δυναστείας Αἰγύπτου συνέγραψε.			
	ΙΖ.	ΙΔ.		Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ. ΑΠΠΙΟΣ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΡΠ. ΙΗ. ΙΕ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ὦχος Σιδῶνα κατέσκαψεν, καὶ κρατεῖ Αἰγύπτου.

ΑΧΟ. ΙΘ. ΙϚ. Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΗΝΑΣ ΤΟ Δ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΟΣ.

Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

Κ. ΙΖ. Γ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΥΨΑΙΟΣ. Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΩΣΟΣ.

Πλάτων τελευτῶν Σπεύσιππον ἀδελφιδοῦν διάδοχον τῆς Πλατωνικῆς διατριβῆς προεστήσατο.

ΚΑ. ΙΗ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΟΣ ΤΟ Β. Γ. ΠΟΙΤΙΛΛΟΣ ΛΕΙΒΩΝ.

ΟΛ. ΡΘ. ΚΒ. ΙΘ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΔΡΟΥΣΩΝ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΚΑΜΕΡΕΙΝΟΣ.

ΚΓ. Κ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ ΤΟ Γ. Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΩΣΟΣ ΤΟ Β.

ΚΔ. ΚΑ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΟΣ ΤΟ Γ. Α. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ.

ΚΕ. ΚΒ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ ΤΟ Δ.

ΟΛ. ΡΙ. ΚϚ. ΚΓ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΕΙΝΟΣ. Γ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΥΨΑΙΟΣ ΤΟ Β.

ΑΡΣΗΣ. Περσῶν ἐβασίλευσεν ιγ ΑΡΣΗΣ ὁ Ὤχου ἔτη δ.

Α. ΚΔ. Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΙΜΠΕΡΙΩΣΟΣ ΤΟ Γ. Π. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ.

Ἰουδαίων Ἰαδδοῦς ἀρχιεράτευσεν.

Β. ΚΕ. Τ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΟΒΛΙΛΙΟΣ ΦΙΛΩΝ.

Ξενοκράτης διάδοχος Σπευσίππου.

ΑΧΠ. Γ. ΚϚ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ. Γ. ΜΑΙΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κδ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη ιβ, μῆνας ἕξ.

ΟΛ. ΡΙΑ. Δ. Α. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ. Π. ΑΙΛΙΟΣ ΠΑΙΤΟΣ.

Μανασσῆς ἀδελφὸς Ἰαδδοῦ τοῦ ἀρχιερέως κτίζει ναὸν ἐν τῷ ὄρει Γαριζείμ.

ΔΑΡΕΙΟΣ. Περσῶν ἐβασίλευσε ιδ ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Ἀρσάμου ἔτη ϛ.

Α. Β. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ. ΚΑΙΣΩΝ. ΔΟΥΙΛΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Β. Γ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΟΣ ΤΟ Δ. Μ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ.

Ἀλέξανδρος Ἰλλυριοὺς καὶ Θρᾷκας εἷλε, Θήβας κατέσκαψε, τοὺς Δαρείου στρατηγοὺς ἐπὶ Γρανικῷ ποταμῷ Λυδῶν ἐνίκησε, Σάρδεις εἷλε.

Μάλλιος ὕπατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκισε παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον καὶ νικήσαντα.

Β. Δ. Λ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΚΑΛΟΥΕΙΝΟΣ. ΣΠ. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.

Δ.

ΠΕΡΣΩΝ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΡΙΒ. Δ. Ε. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΟΣΣΟΣ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΚΑΛΟΥΕΙΝΟΣ.

Ἀλέξανδρος Τύρον ἅμα Σιδῶνι δῃώσας ἐπὶ τὴν Ἰουδαίαν ἐλθὼν, καὶ ταύτην παραλαβὼν, τὸν ἱερέα Ἰαδδοῦν ἐτίμησε, θύσας τε τῷ θεῷ Ἀνδρόμαχον τῶν τόπων ἐπιμελητὴν κατέστησεν, ὃν ὕστερον Σαμαρεῖται ἀποκτείναντες δίκας ἔτισαν ἐπανελθόντος Ἀλεξάνδρου ἐξ Αἰγύπτου. τὴν δὲ Σαμάρειαν πόλιν ἑλὼν Μακεδόνας ἐν αὐτῇ κατῴκισεν.

Ε. Ϛ. Γ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΕΙΤΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Ϛ. Ζ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ ΤΟ Β̄. Λ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΒΕΝΝΩΝ.

Ἀλεξάνδρεια ἡ κατ' Αἴγυπτον ζ ἔτει Ἀλεξάνδρου ἐκτίσθη.
Κατέσχε Βαβυλῶνα Ἀλέξανδρος. καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατελύθη διαμείνασα ἔτεσι σμϛ, ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου, ἕως τοῦ παρόντος ἕκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου.

ΜΑΚΕΔ.

Η. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΜΑΜΕΡΚΙΝΟΣ. Γ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΥΨΑΙΟΣ.

Ἀλέξανδρος Ὑρκανοὺς καὶ Μάρδους ἐχειρώσατο.

ΟΛ. ΡΙΓ. Θ. Γ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΑΠΟΥΛΑΣ. Γ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΠΡΟΚΛΟΣ.

Ἀλέξανδρος τὴν Ἄορνιν ἐχειρώσατο, καὶ Βερναβοᾶν ποταμὸν Ἰνδῶν διέβη.

ΑΧϚ. Ι. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΟΒΛΙΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟ Β̄.

ΙΑ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΟΣ ΜΟΥΓΙΛΛΑΝΟΣ. Γ. ΠΟΙΤΙΛΙΟΣ ΛΕΙΒΩΝ ΤΟ Γ̄.

ΙΒ. Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ ΤΟ Β̄. Δ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ.

Ἐπίκουρος ὁ φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.
Ἀλέξανδρος λβ' ἔτος ἄγων ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι.
Μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν εἰς πολλὰς ἀρχὰς ἡ βασιλεία αὐτοῦ διῃρέθη.

ΑΛΕΞΑΝΔ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΛΑΓΟΥ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΡΙΔΑΙΟΣ. Ἀλεξανδρείας Αἰγύπτου πρῶτος ἐβασίλευσε ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ Λάγου καὶ Ἀρσινόης ἔτη μ̄.
Μακεδόνων ἐβασίλευσε κε' ΦΙΛΙΠΠΟΣ, ὁ καὶ Ἀρριδαῖος, ἀδελφὸς Ἀλεξάνδρου, ἔτη ζ̄.

ΟΛ. ΡΙΔ. Α. Α. ΔΙΚΤΑΤΩΡ Λ. ΠΑΠΕΙΡΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ. ΑΝΕΥ ΥΠΑΤΩΝ.

Β. Β. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΥΛΙΟΣ.

Ἀγαθοκλῆς ἐν Συρακούσαις ἐτυράννησεν.
Λαμιακὸς πόλεμος ἐκινήθη.
Περδίκκας εἰς Αἴγυπτον ἐστράτευσεν.

Γ. Γ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. Λ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΚΟΥΡΒΟΣ.

Πτολεμαῖος ὁ Λάγου δόλῳ παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἀπάτῃ, πολλοὺς ἐκ τῆς Ἰουδαίας μετῴκισεν εἰς Αἴγυπτον.
Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς Ὀνίας υἱὸς Ἰαδδοῦ ἐγνωρίζετο.

ΑΛΕΞ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Δ. Δ. Τ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΚΑΛΟΥΕΙΝΟΣ ΤΟ Β̄. ΣΠ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ ΤΟ Β̄.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς ποιητὴς πρῶτον δρᾶμα διδάξας Ὀργὴν ἐνίκησε.

ΟΛ. ΡΙΕ. Θεόφραστος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Ε. Ε. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΟΒΛΙΛΙΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟ Γ̄.

Θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐγνωρίζετο.
Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐγνωρίζετο.
Ῥωμαῖοι Σαυνιτῶν τελείως ἐκράτησαν.

ΑΛΕΞ. ΜΑΚΕΔ. ΑΣΙΑΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. Ἀσίας πρῶτος ἐβασίλευσεν ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ἔτη ιη̄.

Ϛ. Ϛ. Α. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ ΤΟ Γ̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΥΛΙΟΣ ΤΟ Β̄.

Ζ. Ζ. Β. Λ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΒΕΝΝΩΝ. Μ. ΦΟΣΣΙΟΣ.

ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν καὶ ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ ἔτη ιθ̄.

ΑΨ. Η. Α. Γ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΡΒΟΥΛΑΣ. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΣ.

ΟΛ. ΡΙϚ. Θ. Β. Δ. ΣΠ. ΝΑΥΤΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ. Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΗΝΑΣ.

Μενέδημος, καὶ Στίλπων φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

Ι. Γ. Ε. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ ΤΟ Δ̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΟΒΛΙΛΙΟΣ ΦΙΛΩΝ ΤΟ Δ̄.

ΙΑ. Δ. Ϛ. Λ. ΠΟΙΤΙΛΙΟΣ ΛΕΙΒΩΝ. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ ΤΟ Γ̄.

ΙΒ. Ε. Ζ. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ ΤΟ Ε̄. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΣ ΤΟ Β̄.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΣΥΡΙΑΣ, ΒΑΒΥΛΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΝΩ ΤΟΠΩΝ.

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΑΣΙΑΣ.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ. Συρίας πρῶτος ἐβασίλευσεν ΣΕΛΕΥΚΟΣ Νικάνωρ ἔτη λβ̄.

ΟΛ. ΡΙΖ. ΙΓ. Α. Ϛ. Η. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. Τ. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ.

Ἐντεῦθεν τὴν Ἑλλήνων βασιλείαν ἡ Μακκαβαίων ἀρχὴ καταριθμεῖσθαι ἄρχεται.
Ῥωμαῖοι Μαρσοὺς, καὶ Ὀμβροὺς, καὶ Πελιγνοὺς παρεστήσαντο.

ΙΔ. Β. Ζ. Θ. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΣ ΤΟ Γ̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΡΒΟΥΛΑΣ ΤΟ Β̄.

Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἔπεμψαν.

ΙΕ. Γ. Η. Ι. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ.

Λυσιμαχία ἐν Θρᾴκῃ ἐκτίσθη.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

	ΠΕΡΣ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΣΙΑΣ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	Iϛ.	Δ.	Θ.	IA.	ΑΝΕΥ ΥΠΑΤΩΝ.

Κύπρου Πτολεμαῖος ἐκράτησε.
Θεόδωρος ὁ ἄθεος ἐγνωρίζετο.

ΟΛ. ΡΙΗ.	IZ.	E.	I.	IB.	Π. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ ΤΟ Β. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Γ.

Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς Ἀθηναίοις ἀποδοὺς τὴν δημοκρατίαν ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον.

,ΑΨΙ.	IH.	ϛ.	IA.	IΓ.	ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ Ο ΤΥΦΛΟΣ. Λ. ΒΟΛΟΥΜΝΙΟΣ ΦΛΑΜΑ
	IΘ.	Z.	IB.	IΔ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΤΡΕΜΟΥΛΟΣ. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΑΡΒΕΙΝΑΣ.
ΟΛ. ΡΙΘ.	K.	H.	IΓ.	IE.	Λ. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΜΕΓΕΛΛΟΣ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.
	KA.	Θ.	IΔ.	Iϛ.	Π. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΣΟΦΟΣ. Π. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΣΑΒΕΡΡΙΩΝ.

Ὁ Σέλευκος καὶ Λαοδίκειαν ἔκτισε, καὶ Σελεύκειαν, Ἀπάμειαν, Ἔδεσσαν, Βέρροιαν, Πέλλαν, Ἀντιγονίαν ἐπέκτισεν ιβ΄ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἣν Ἀντιόχειαν ὠνόμαζεν.

	KB.	I.	IE.	IZ.	ΣΕΡ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Λ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ.
	KΓ.	IA.	Iϛ.	IH.	Μ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΔΕΝΤΡΟΣ. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ.

Σέλευκος Βαβυλῶνα παρεστήσατο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. — *Ἀσίας ἐβασίλευσεν β΄* ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, *ὁ καὶ Πολιορκητὴς, ἔτη ιζ΄.*

	KΔ.	IB.	IZ.	A.	ΑΝΕΥ ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΡΚ.	KE.	IΓ.	IH.	B.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΠΠΟΥΛΗΙΟΣ ΠΑΝΣΑΣ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΟΣ.

Σίμων Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς υἱὸς Ὀνίου ἐγνωρίζετο, ὃς διὰ τὴν εὐσέβειαν πρὸς θεὸν Δίκαιος ἐκλήθη, καὶ τὴν πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὔνοιαν.

	Kϛ.	IΔ.	IΘ.	Γ.	Μ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΠΑΙΤΕΙΝΟΣ. Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. — *Μακεδόνων ἐβασίλευσαν κζ΄* ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ, *καὶ* ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ *Κασάνδρου υἱοὶ ἔτη δ΄.*

	KZ.	IE.	A.	Δ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ. ΓΝ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.
,ΑΨΚ.	KH.	Iϛ.	B.	E.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Δ. Π. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ ΤΟ Γ.
ΟΛ. ΡΚΑ.	KΘ.	IZ.	Γ.	ϛ.	ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ Ο ΤΥΦΛΟΣ ΤΟ Β. Τ. ΒΟΛΟΥΜΝΙΟΣ ΦΛΑΜΑ ΤΟ Β.

Δημήτριος ὁ Πολιορκητὴς τὴν πόλιν Σαμαρέων ἐπόρθησεν.

	Λ.	IH.	Δ.	Z.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Ε. Π. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ ΤΟ Δ.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΜΑΚΕΔ.	ΑΣΙΑΣ.	ΥΠΑΤΩΝ.
			ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κη̄ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔτη ϛ̄.
	ΛΑ.	ΙΘ.	Α.	Η.	Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΜΕΓΕΛΛΟΣ ΤΟ Β̄. Μ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ.
	ΛΒ.	Κ.	Β.	Θ.	Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ. ΣΠ. ΚΑΡΒΙΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.
ΟΛ. ΡΚΒ̄.	ΛΓ.	ΚΑ.	Γ.	Ι.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΟΥΡΓΗΣ. Δ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ.

Μένανδρος ὁ κωμικὸς τελευτᾷ.
Ρωμαῖοι Κελτοὺς καὶ Τυῤῥηνοὺς ἐνίκησαν καὶ τὴν Σαβίνων γῆν ἐκληρώσαντο.

	ΛΔ.	ΚΒ.	Δ.	ΙΑ.	Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΜΕΓΕΛΛΟΣ ΤΟ Γ̄. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΣ.

Ὁ Σέλευκος ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ἰουδαίους συνῴκισεν Ἕλλησιν, καὶ πολιτείας αὐτοὺς ἠξίωσε, καὶ τοῖς ἐνοικισθεῖσιν ἰσοτίμους ἀπέδειξε.

	ΛΕ.	ΚΓ.	Ε.	ΙΒ.	Γ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΡΟΥΦΕΙΝΟΣ. Μ. ΚΟΥΡΙΟΣ ΔΕΝΤΑΤΟΣ.
	Λϛ.	ΚΔ.	ϛ.	ΙΓ.	Μ. ΒΑΛΕΡΙΟΣ ΚΟΡΒΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΔΙΤΙΟΣ.
			ΠΥΡΡΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν κθ̄ ΠΥΡΡΟΣ μῆνας ζ.
ΟΛ. ΡΚΓ̄.	ΛΖ.	ΚΕ.	Α.	ΙΔ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΤΡΕΜΟΥΛΟΣ ΤΟ Β̄. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΑΡΒΕΙΝΑΣ.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν θ̄ Ἐλεάζαρος Σίμωνος ἀδελφὸς ἀντ' Ὠνίου παιδὸς Σίμωνος νηπίου καταλειφθέντος ἐφ' οὗ αἱ γραφαὶ ἑρμηνεύονται, ἔτη λβ̄.

			ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ.		Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λ̄ ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ ἔτη ε̄.
ΑΨΛ.	ΛΗ.	Κϛ.	Α.	ΙΕ.	Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. Γ. ΝΑΥΤΙΟΣ ΡΟΥΤΙΛΟΣ.

Ὁ Σέραπις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἱδρυώθη.

	ΛΘ.	ΚΖ.	Β.	Ιϛ.	Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΠΟΤΙΤΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. Γ. ΑΙΛΙΟΣ ΠΑΙΤΟΣ.
	Μ.	ΚΗ.	Γ.	ΙΖ.	Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΝΙΝΑΣ. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ.

Δημήτριον τὸν πολιορκητὴν ὁ Σέλευκος λαβὼν ἐν Κιλικίᾳ ὑπὸ χεῖρα, τὴν τῆς Ἀσίας ἀρχὴν ἐκτήσατο.
Ἡ τῆς Ἀσίας βασιλεία κη. ἔτη διαρκέσασα ὑπὸ Σέλευκον γέγονεν.

	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ.				Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν β̄ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ἔτη λη̄.
ΟΛ. ΡΚΔ̄.	Α.	ΚΘ.	Δ.		Γ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ. Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ.

Ρωμαῖοι Κρότωνα ἔλαβον.

	Β.	Λ.	Ε.		Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΔΟΛΑΒΕΛΛΑΣ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΚΑΛΟΥΕΙΝΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΠΕΡΣΩΝ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΑΣΙΑΣ. ΥΠΑΤΩΝ.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους ἐλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναθήματα βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ὠνίᾳ Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου διαπεμψάμενος, τὰς Ἰουδαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασε διὰ τῶν ἑβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σοφῶν [ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν οβ' οἴκοις αὐτοὺς ἀποκλείσας] καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσης αὐτῷ βιβλιοθήκης ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων, ἀπὸ ἑκάστης πόλεως φορολογήσας, βιβλίων.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λα΄ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ, ὁ καὶ ΚΕΡΑΥΝΟΣ, μῆνας θ΄. Μεθ' ὃν ἐβασίλευσεν λβ΄ ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ μῆνας γ΄. Μεθ' ὃν ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ λγ΄ ἡμέρας με΄.

Γ. ΛΑ. Α. Γ. ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ ΛΟΥΣΚΕΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΠΠΟΣ.

ΣΩΣΘΕΝΗΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λδ΄ ΣΩΣΕΕΝΗΣ ἔτη β΄.

Δ. ΛΒ. Α. Α. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΡΒΟΥΛΑΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΩΤΗΡ. Ἀσίας καὶ Συρίας ἐβασίλευσεν β΄ ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ καὶ ΣΩΤΗΡ, ἔτη ιθ΄.

ΟΛ. ΡΚΕ. Ε. Α. Β. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΛΑΙΒΕΙΝΟΣ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΟΡΟΥΓΚΑΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ΓΟΝΑΘΑΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λε΄ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ὁ ΓΟΝΑΤΑΣ ἔτη λϛ΄.

Ϛ. Β. Α. Π. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΣΑΒΕΡΡΙΩΝ. Π. ΔΕΚΙΟΣ ΜΥΣ.

Ζ. Γ. Β. Γ. ΦΑΒΡΙΚΙΟΣ ΛΟΥΣΚΕΙΝΟΣ ΤΟ Β΄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΠΠΟΣ.

ΑΨΜ. Η. Δ. Γ. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΤΟ Β΄. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΣ ΤΟ Β.

ΟΛ. ΡΚϚ. Θ. Ε. Δ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΟΥΡΓΗΣ ΤΟ Β΄. Γ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ ΚΛΕΨΕΙΝΑΣ.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένος φθαρεῖσα ἀνῃρέθη.

Ι. Ϛ. Ε. Μ. ΚΟΥΡΙΟΣ ΔΕΝΤΑΤΟΣ ΤΟ Β. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ ΚΑΥΔΕΙΝΟΣ.

Μίλων Ῥωμαίοις παρέδωκε Τάραντα.

ΙΑ. Ζ. Ϛ. ΣΕΡ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΜΕΡΕΝΔΑΣ. Μ. ΚΟΥΡΙΟΣ ΔΕΝΤΑΤΟΣ ΤΟ Γ.

Ῥωμαῖοι Καλαβρίαν ἔλαβον, καὶ ὑπέταξαν, καὶ Μεσσήνην.

ΙΒ. Η. Ζ. Γ. ΦΑΒΙΟΣ ΔΡΟΥΣΣΩΝ. Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΝΙΝΑΣ ΤΟ Β΄.

ΟΛ. ΡΚΖ. ΙΓ. Θ. Η. Λ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΟΥΡΣΩΡ ΤΟ Β΄. ΣΠ. ΚΑΡΕΙΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἄρατος ποιητὴς ἐγνωρίζετο, ὃς ἔγραψε τὰ Φαινόμενα.

ΙΔ. Ι. Θ. Γ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΚΛΑΥΔΟΣ. Λ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ ΚΛΕΨΕΙΝΑΣ.

Ἐν Ῥώμῃ πρῶτον ἀργυροῦν ἐκόπη νόμισμα.

ΙΕ. ΙΑ. Ι. Γ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΣ ΚΛΕΨΕΙΝΑΣ ΤΟ Β. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΒΛΑΣΙΩΝ.

Πολέμων θνήσκει ὁ φιλόσοφος. μεθ' ὃν Ἀρκεσίλας καὶ Κράτης γνωρίζονται.

Ιϛ. ΙΒ. ΙΑ. Γ. ΦΑΒΙΟΣ ΠΙΚΤΩΡ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΟΓΟΥΛΝΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ.

ΟΛ.ΡΚΗ. ΙΖ. ΙΓ. ΙΒ. Π. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΣΟΦΟΣ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ῥωμαῖοι ἀποικίας ἐστείλαντο.

ΑΨΝ. ΙΗ. ΙΔ. ΙΓ. Μ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ. Λ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΛΕΙΒΩΝ.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένος τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἑστίας καταγνωσθεῖσα φθορᾶς ἑαυτὴν ἀνεῖλεν.

ΙΘ. ΙΕ. ΙΔ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΠΙΚΤΩΡ. Λ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΠΗΡΑΣ.

Κ. Ιϛ. ΙΕ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΓΟΥΡΓΗΣ ΤΟ Γ. Λ. ΜΑΝΙΛΙΟΣ ΟΥΙΤΟΥΛΟΣ.

ΟΛ.ΡΚΘ. ΚΑ. ΙΖ. Ιϛ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΥΔΕΞ. Μ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

Ζήνωνα Στωϊκὸν θανόντα Κλεάνθης μαθητὴς διεδέξατο.

ΚΒ. ΙΗ. ΙΖ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ. Μ. ΟΤΑΚΙΛΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

ΚΓ. ΙΘ. ΙΗ. Λ. ΠΟΣΤΟΥΜΙΟΣ ΜΕΓΕΛΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΜΙΛΙΟΣ ΟΥΙΤΟΥΛΟΣ.

Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεὺς Ἀστακὸν ἐπικτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασε.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΘΕΟΣ. Ἀσίας καὶ Συρίας ἐβασίλευσε γʹ ΑΝΤΙΟΧΟΣ, ὁ καὶ ἐπικληθεὶς ΘΕΟΣ, ἔτη ιεʹ.

ΚΔ. Α. ΙΘ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ. Τ. ΟΤΑΚΙΛΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ῥωμαῖοι Καρχηδονίους ναυμαχίᾳ νικήσαντες ϛ πόλεις τῆς Λιβύης ἔλαβον.

ΟΛ.ΡΛ. ΚΕ. Β. Κ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΑΣΙΝΑΣ. Γ. ΔΟΥΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Κϛ. Γ. ΚΑ. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ. Γ. ΑΚΥΛΙΟΣ ΦΛΩΡΟΣ.

ΚΖ. Δ. ΚΒ. Μ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΚΑΛΑΤΕΙΝΟΣ. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΠΑΤΕΡΚΟΥΛΟΣ.

Ἐρασίστρατος διαφανὴς ἰατρὸς ἐγνωρίζετο.

ΑΨΞ. ΚΗ. Ε. ΚΓ. Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ. Γ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΒΛΑΣΙΩΝ.

ΟΛ.ΡΛΑ. ΚΘ. ϛ. ΚΔ. Λ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΥΛΣΩΝ ΛΟΓΓΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΔΙΚΙΟΣ.

Ἀθηναίοις

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἀθηναίοις Ἀντίγονος τὴν ἐλευθερίαν ἀπέδωκεν.

Λ. Ζ. ΚΕ. ΣΕΡ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΠΑΙΤΕΙΝΟΣ. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν μετὰ Ἐλεάζαρον Μανασσῆς ὁ θεῖος τοῦ Ὀνίου.

ΛΑ. Η. ΚϚ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΑΣΙΝΑΣ ΤΟ Β. Α. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΚΑΛΑΤΕΙΝΟΣ ΤΟ Β.

ΛΒ. Θ. ΚΖ. ΓΝ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ. Γ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΒΛΑΙΣΟΣ.

ΟΛ. ΡΛΒ. ΛΓ. Ι. ΚΗ. ΓΝ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.

Καρχηδόνιοι Ῥωμαίων ρ̄ ναῦς ἔλαβον ἐν Σικελίᾳ τρέψαντες καὶ τὸν ὕπατον Μέτελλον.

ΛΔ. ΙΑ. ΚΘ. Α. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ. Γ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΠΑΚΙΛΟΣ.

ΛΕ. ΙΒ. Λ. Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ. Λ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΛΣΩΝ.

ΛϚ. ΙΓ. ΛΑ. Π. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. Λ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΠΟΥΛΛΟΣ.

ΟΛ. ΡΛΓ. ΛΖ. ΙΔ. ΛΒ. Γ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ ΤΟ Β.

Πάρθοι τῆς Μακεδόνων καὶ Ἀντιόχων ἀρχῆς ἀπέστησαν. Πρῶτος βασιλεὺς αὐτῶν Ἀρσάκης. ἀφ' οὗ οἱ Πάρθων βασιλεῖς Ἀρσακίδαι ἐχρημάτιζαν.

ΑΨΟ. ΛΗ. ΙΕ. ΛΓ. Λ. ΚΑΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΤΟ Β. ΝΟΥΜΕΡΙΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΒΟΥΤΕΩΝ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ. ΣΕΛΕΥΚΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ.
Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν γ΄ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ἔτη κϛ.
Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν δ΄ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ ἔτη κ̄.

Α. Α. ΛΔ. Μ. ΟΤΑΚΙΛΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ ΤΟ Β. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΛΙΚΙΝΟΣ.

Ἰουδαίων ἀρχιεράτευσεν Ὀνίας υἱὸς Σίμωνος τοῦ Δικαίου κληθέντος, ὃς Πτολεμαῖον παρελογίσατο τὸν συνήθη φόρον μὴ τελῶν. Ἰώσηππος δέ τις ἀφανὴς Ἰουδαῖος πρὸς Πτολεμαῖον σταλαθεὶς, καὶ δῆθεν τὴν ὀργὴν θεραπεύσας στρατηγὸς ὑπ' αὐτοῦ τῆς ὅλης Ἰουδαίας καθίσταται.

Β. Β. ΛΕ. Μ. ΦΑΒΙΟΣ ΒΟΥΤΕΩΝ. Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΒΟΥΛΒΟΣ.

ΟΛ. ΡΛΔ. Γ. Γ. ΛϚ. Α. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ ΑΤΤΙΚΟΣ. Γ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΒΛΑΙΣΟΣ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσε λϛ΄ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔτη ῑ.

Δ. Δ. Α. Γ. ΦΟΥΝΔΑΝΙΟΣ ΦΟΥΝΔΟΥΛΟΣ. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ.

Ε. Ε. Β. Γ. ΛΟΥΤΑΤΙΟΣ ΚΑΤΛΟΣ. Α. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.

Ἐν Ῥώμῃ ἱερὸν ἐνεπρήσθη Ἑστίας.

Ϛ. Ϛ. Γ. Α. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ ΑΤΤΙΚΟΣ ΤΟ Β. ΚΟΙΝΤΟΣ ΛΟΥΤΑΤΙΟΣ ΚΕΡΚΩΝ.

Ζ.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΜΑΚΕΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΡΛΕ.	Ζ.	Ζ.	Δ.	Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΕΝΤΩΝ. Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΤΟΥΔΙΤΑΝΟΣ.
	Η.	Η.	Ε.	Γ. ΜΑΜΙΛΙΟΣ ΤΟΥΡΡΕΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΑΛΤΩΝ.
	Θ.	Θ.	ϛ.	ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ. Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΑΛΤΩΝ.
,ΑΨΠ.	Ι.	Ι.	Ζ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.
ΟΛ. ΡΛϛ.	ΙΑ.	ΙΑ.	Η.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ ΚΑΥΔΕΙΝΟΣ. Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΟΥΑΡΟΣ.
				Εν Ρώμῃ ὑπὸ δούλου διακορευθεῖσα παρθένος ἑαυτὴν διεχρήσατο.
	ΙΒ.	ΙΒ.	Θ.	Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ. Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΒΟΥΛΒΟΣ.
	ΙΓ.	ΙΓ.	Ι.	Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. ΣΠ. ΚΑΡΒΙΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.
			ΑΝΤΙΓΟ-ΝΟΣ.	Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λξ̄ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ἔτη ιε̄.
	ΙΔ.	ΙΔ.	Α.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΒΕΡΟΥΚΟΣΣ. Μ. ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ ΜΑΘΩΝ.
ΟΛ. ΡΛΖ.	ΙΕ.	ΙΕ.	Β.	Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Μ. ΠΟΒΛΙΚΙΟΣ ΜΑΛΛΕΟΛΟΣ.
				Αρχιερεὺς ἐν Ιερουσαλὴμ Σίμων. Κατὰ τοῦτον Ιησοῦς ὁ τοῦ Σιρὰχ τὴν καλουμένην Πανάρετον σοφίαν συντάξας αὐτοῦ τοῦ Σίμωνος ἐμνημόνευσεν.
	Ιϛ.	Ιϛ.	Γ.	Μ. ΠΟΜΠΡΩΝΙΟΣ ΜΑΘΩΝ. Π. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΜΑΣΩΝ.
	ΙΖ.	ΙΖ.	Δ.	Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΒΑΡΒΟΥΛΑΣ. Μ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΠΗΡΑΣ.
	ΙΗ.	ΙΗ.	Ε.	Α. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. ΓΝ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΚΕΝΤΟΥΜΑΛΟΣ.
ΟΛ. ΡΛΗ.	ΙΘ.	ΙΘ.	ϛ.	ΣΠ. ΚΑΡΒΙΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞ. ΒΕΡΡΟΥΚΟΣΣ. ΤΟ Β.
				Ρωμαῖοι Γάλλων μυριάδας δ̄ πρὸς τοῖς τριακοσίοις ἀνεῖλον.
,ΑΨϞ.	Κ.	Κ.	Ζ.	Π. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ. Μ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ.
		ΣΕΛΕΥ-ΚΟΣ ΚΕ-ΡΑΥΝΟΣ.		Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσε ε̄ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ΚΕΡΑΥΝΟΣ ἔτη γ̄.
	ΚΑ.	Α.	Η.	Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ. Λ. ΑΠΟΥΣΤΙΟΣ ΦΟΥΛΛΩΝ.
	ΚΒ.	Β.	Θ.	Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΠΠΟΣ. Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΡΗΓΟΥΛΟΣ.
ΟΛ. ΡΛΘ.	ΚΓ.	Γ.	Ι.	Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ ΤΟ Β.
		ΑΝΤΙΟ-ΧΟΣ ΜΕ-ΓΑΣ.		Ἀσίας καὶ Συρίας ἐβασίλευσεν γ̄ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΜΕΓΑΣ ἔτη λϛ̄.
	ΚΔ.	Α.	ΙΑ.	Γ. ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Π. ΦΟΥΡΙΟΣ ΦΙΛΟΣ.

Καρία

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΜΑΚΕΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.

Καρία καὶ Ῥόδος ἐσείσθησαν, ὡς καὶ τὸν μέγαν Κολοσσὸν καταπεσεῖν.

	ΚΕ.	Β.	ΙΒ.	ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΚΑΛΒΟΣ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.
	ΚϚ.	Γ.	ΙΓ.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΑΣΙΝΑΣ. Μ. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.
	ΠΤΟΛΕ-ΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟ-ΠΑΤΩΡ.	Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν δ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ ἔτη ιζ.		
ΟΛ. ΡΜ.	Α.	Δ.	ΙΔ.	Λ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΦΙΛΩΝ. Γ. ΛΟΥΤΑΤΙΟΣ ΚΑΤΛΟΣ.

Ἡ τρίτη τῶν Μακκαβαίων βίβλος περὶ τοῦ φιλοπάτορος τούτου Πτολεμαίου ἱστορεῖ οὐκ οἶδ᾽ ὅπως ἀλιτρόφω πρᾶξ.

	Β.	Ε.	ΙΕ.	Μ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ.
			ΦΙΛΙΠΠΟΣ.	Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λη ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔτη μβ.
	Γ.	Ϛ.	Α.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ.
ΑΩ.	Δ.	Ζ.	Β.	Γ. ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ ΤΟ Β. ΓΝ. ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.
ΟΛ. ΡΜΑ.	Ε.	Η.	Γ.	Γ. ΤΕΡΕΝΤΙΟΣ ΟΥΑΡΡΩΝ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΤΟ Β.

Ἰουδαῖοι ληφθέντες, τεσσαράκοντα χιλιάδας ὁπλιτῶν ἀποβαλόμενοι.

	Ϛ.	Θ.	Δ.	Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ ΤΟ Γ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ.

Ἐν Ῥώμῃ παρθένοι ἀλοῦσαι φθορᾶς ζῶσαι κατωρύγησαν.

	Ζ.	Ι.	Ε.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΧΙΜ. ΒΕΡΡΟΥΚΟΣΣ. ΤΟ Δ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Δ.

Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.

	Η.	ΙΑ.	Ϛ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ ΤΟ Β.
ΟΛ. ΡΜΒ.	Θ.	ΙΒ.	Ζ.	ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ ΤΟ Β.
	Ι.	ΙΓ.	Η.	Π. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ. ΓΝ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΚΕΝΤΟΥΜΑΛΟΣ.
	ΙΑ.	ΙΔ.	Θ.	Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΛΑΙΒΕΙΝΟΣ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Δ.
	ΙΒ.	ΙΕ.	Ι.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞ. ΒΕΡΡΟΥΚ. ΤΟ Ε. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ ΤΟ Δ.
ΟΛ. ΡΜΓ.	ΙΓ.	ΙϚ.	ΙΑ.	Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Ε. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΚΡΙΣΠΕΙΝΟΣ.
ΑΩΙ.	ΙΔ.	ΙΖ.	ΙΒ.	Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΝΕΡΩΝ. Μ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡ ΤΟ Β.
	ΙΕ.	ΙΗ.	ΙΓ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ. Λ. ΟΥΕΤΟΥΡΙΟΣ ΦΙΛΩΝ.
	ΙϚ.	ΙΘ.	ΙΔ.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ. Π. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.
ΟΛ. ΡΜΔ.	ΙΖ.	Κ.	ΙΕ.	Μ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΕΘΗΓΟΣ Π. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΤΟΥΔΙΤΑΝΟΣ.

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Σκηπίων Ἀφρικανὸς πολέμῳ Κελτιβηρίας πόλεις πολλὰς Ῥωμαίοις ὑπηγάγετο.

ΠΤΟΛΕ-
ΜΑΙΟΣ
ΕΠΙΦΑ-
ΝΗΣ.
Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ὁ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ ἔτη κδ.

	Α.	ΚΑ.	Ιϛ.	ΓΝ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ. ΓΝ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.
	Β.	ΚΒ.	ΙΖ.	ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΝΕΡΩΝ. Μ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΓΕΜΙΝΟΣ.
	Γ.	ΚΓ.	ΙΗ.	ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Π. ΑΛΛΙΟΣ ΠΑΙΤΟΣ.
ΟΛ.ΡΜΕ.	Δ.	ΚΔ.	ΙΘ.	Π. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ ΤΟ Β. Γ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ.
	Ε.	ΚΕ.	Κ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Π. ΒΙΛΛΙΟΣ ΤΑΠΠΟΥΛΟΣ.
	ϛ.	Κϛ.	ΚΑ.	Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΦΛΑΜΙΝΕΙΝΟΣ. ΣΕΞ. ΑΙΛΙΟΣ ΠΑΙΤΟΣ ΚΑΤΟΣ.
ΑΩΚ.	Ζ.	ΚΖ.	ΚΒ.	Γ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΕΘΗΓΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.
ΟΛ.ΡΜϚ.	Η.	ΚΗ.	ΚΓ.	Λ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΠΟΥΡΠΟΥΡΕΩΝ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.
	Θ.	ΚΘ.	ΚΔ.	Μ. ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.
	Ι.	Λ.	ΚΕ.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ ΤΟ Β. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΛΟΓΓΟΣ.

Ἀντίοχος ὁ Μέγας Ἰουδαίοις δι' ἐπιστολῶν πολλὰ μαρτυρήσας δωρεαῖς μεγάλαις ἐτίμησεν.

	ΙΑ.	ΛΑ.	Κϛ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΜΕΡΟΛΑΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΘΕΡΜΟΣ.
ΟΛ. ΡΜΖ.	ΙΒ.	ΛΒ.	ΚΖ.	ΚΥΝΤΙΟΣ ΦΛΑΜΙΝΕΙΝΟΣ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΣ.

Ἀντίοχος ἐν Θερμοπύλαις τῆς Ἑλλάδος Ῥωμαίοις συμβαλὼν ἡττᾶται, ὥστε αὐτὸν ὑπόσπονδον γενέσθαι Ῥωμαίοις τελοῦντα ͵α τάλαντα.

	ΙΓ.	ΛΓ.	ΚΗ.	Μ. ΑΚΙΛΙΟΣ ΓΛΑΒΡΙΩΝ. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΝΑΣΙΚΑΣ.

Ῥωμαῖοι διαφόρους ἀποικίας ἐξέπεμψαν.

	ΙΔ.	ΛΔ.	ΚΘ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ. Λ. ΚΟΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο, καὶ Κλεοπάτραν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα, παραχωρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν, καὶ Φοινίκην, καὶ Ἰουδαίαν.

	ΙΕ.	ΛΕ.	Λ.	ΓΝ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΥΛΣΩΝ. Μ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΝΩΒΙΛΙΩΡ.
ΟΛ.ΡΜΗ.	Ιϛ.	Λϛ.	ΛΑ.	Γ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΛΑΣ.

Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰ κατὰ Σέλευκον τὸν Κεραυνὸν, καὶ Ἀντίοχον τὸν Μέγαν, καὶ Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα, καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ Ἀντίοχον τὸν νέον, τὸν καὶ Εὐπάτορα, καὶ ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου, Ματταθίου παιδὸς περιέχει.

ΣΕΛΕΥ-

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΜΑΚΕΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΣΕΛΕΥΚΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ. Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσε ὁ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ ἔτη ιβ.

ΑΩΛ. ΙΖ. Α. ΛΒ. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Γ. ΦΛΑΜΙΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

ΙΗ. Β. ΛΓ. ΣΕΞ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΙΘ. Γ. ΛΔ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. Μ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΤΟΥΔΙΤΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΡΜΘ. Κ. Δ. ΛΕ. Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. Λ. ΠΟΡΚΙΟΣ ΛΙΚΙΝΟΣ.

Σίμων τὶς προστάτης τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ προσφυγὼν Ἀπολλωνίῳ στρατηγῷ Φοινίκης τὰ τοῦ ἱεροῦ χρήματα προδιδόναι ὑπισχνεῖτο. ἅ τινα μαθὼν ὁ Σέλευκος διὰ τοῦ Ἀπολλωνίου, πέμπει Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν πραγμάτων, ὃς θείαις μάστιξι παιδευθεὶς κενὸς ἐπανῆλθεν. Ονίας δὲ ὁ ἀρχιερεὺς διαπράττεται φυγαδευθῆναι τὸν Σίμωνα.

ΚΑ. Ε. ΛϚ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΛΑΒΕΩΝ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

ΚΒ. Ϛ. ΛΖ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ. ΓΝ. ΒΑΙΒΙΟΣ ΤΑΜΦΙΛΟΣ.

ΚΓ. Ζ. ΛΗ. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΕΘΗΓΟΣ. Μ. ΒΑΙΒΙΟΣ ΤΑΜΦΙΛΟΣ.

Ὑρκανὸς Ἰωσήπου παῖς στρατηγοῦ τῶν Ἰουδαίων πρὸς Πτολεμαῖον ἐλθὼν, καλῶς ὑπεδέχθη. οἱ δὲ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς αὐτὸν στασιάσαντες μεγάλης ταραχῆς αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίοις.

ΟΛ. ΡΝ. ΚΔ. Η. ΛΘ. Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. Γ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ. Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ὁ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ ἔτη λε.

Α. Θ. Μ. Λ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΑΚΙΔΕΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

Β. Ι. ΜΑ. Μ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ. Α. ΜΑΝΛΙΟΣ ΒΟΥΛΣΩΝ.

ΑΩΜ. Γ. ΙΑ. ΜΒ. Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ.

ΠΕΡΣΕΥΣ. Μακεδόνων ἐβασίλευσεν λη ΠΕΡΣΕΥΣ ἔτη ι.

Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσέως γραφῆς ἀνέθηκεν.

ΟΛ. ΡΝΑ. Δ. ΙΒ. Α. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΙΣΠΑΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΠΕΤΙΛΙΟΣ ΣΠΟΥΡΕΙΝΟΣ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ. Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσε ὁ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ ἔτη ια.

Ε. Α. Β. Π. ΜΟΥΚΙΟΣ ΣΚΑΙΒΟΛΑΣ. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ ΤΟ Β.

Ϛ. Β. Γ. ΣΠ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΟΥΚΙΟΣ ΣΚΑΙΒΟΛΑΣ.

Ζ. Γ. Δ. Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΑΙΝΑΣ.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΜΑΚΕΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΡΝΒ.	Η.	Δ.	Ε.	Γ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΑΙΝΑΣ. Π. ΑΛΛΙΟΣ ΛΙΓΥΣ.

Ἀντίοχος πρὸς τὸν Φιλομήτορα Πτολεμαῖον πολεμήσας εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπανῆλθεν, τὴν ἀρχιερωσύνην τε Ἰησοῦ, τῷ καὶ Ἰάσονι, ἐνεχείρισεν ἀδελφῷ Ὀνίου. καὶ πάλιν ἐκβαλὼν αὐτὸν, ἀδελφῷ Ὀνίου, τῷ καὶ Μενελάῳ δέδωκεν. οἱ δὲ στασιάσαντες πρὸς ἀλλήλους κακῶν μεγάλων αἴτιοι γεγόνασιν Ἰουδαίοις.

	Θ.	Ε.	ς.	Π. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ. Γ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ.
	Ι.	ς.	Ζ.	Α. ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΓΚΕΙΝΟΣ. Α. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΣΕΡΡΑΝΟΣ.
	ΙΑ.	Ζ.	Η.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΤΟ Β. ΓΝ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ.
ΟΛ. ΡΝΓ.	ΙΒ.	Η.	Θ.	Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ ΤΟ Β. Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ἀντίοχος ὡρμήθη μεταθεῖναι τὸ πᾶν ἔθνος τῆς πατρῴας θρησκείας, καὶ τὸ μὲν ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις μιάνας, Ὀλυμπίου Διὸς ναὸν, τὸ δὲ ἐν Γαριζὶν ὄρει Διὸς Ξενίου, οὕτως ἀξιούντων τῶν Σαμαρέων, προσηγόρευσεν. ἐφ' οἷς Ματταθίας ὁ ἱερεὺς υἱὸς Ἀσαμωναίου σὺν τοῖς υἱοῖς καθηγωνίσατο τοῦ τυράννου, τοῖς αὐτοῦ στρατηγοῖς ἐπιθέμενος, καὶ καταπολεμήσας αὐτοὺς τῇ τῶν ἰδίων παίδων ἀντιμαχίᾳ.

ΡΩΝ.	ΙΓ.	Θ.	Ι.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΛΛΙΟΣ ΠΑΙΤΟΣ. Μ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΠΕΝΝΟΣ.

Ἡ τῶν Μακεδόνων κατελύθη βασιλεία.

	ΙΔ.	Ι.	Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.
	ΙΕ.	ΙΑ.	Τ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ.
		ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΠΑΤΟΡ.	*Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ὁ* ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΕΥΠΑΤΟΡ *ἔτη β.*
ΟΛ. ΡΝΔ.	Ις.	Α.	Λ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ.

Ἰούδας, ὁ καὶ Μακκαβαῖος, υἱὸς Ματταθίου τρισὶν ἔτεσι τὴν θρησκείαν πάτριον ἀνεκτήσατο Ὀλυμπιάδι ρνδ, τῆς χώρας ἀπελάσας ἅπαντας τοὺς Ἀντιόχου.

	ΙΖ.	Β.	ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΓΡΑΚΧΟΣ. Μ. ΙΟΥΕΝΤΙΟΣ ΘΑΛΝΑΣ.
		ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΩΤΗΡ.	*Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ὁ* ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ *ὁ* ΣΩΤΗΡ *ἔτη β.*
	ΙΗ.	Α.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΝΑΣΙΚΑΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΓΟΥΛΟΣ.
	ΙΘ.	Β.	Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΛΑΣ. Γ. ΦΑΝΝΙΟΣ ΣΤΡΑΒΩΝ.

Ὀνίου, τοῦ καὶ Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, τοῦ καὶ τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ, ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἀλκίμου δὲ οὐκ ὄντος ἐκ γένους ἱερατικοῦ τὴν ἱερωσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξαμένου, Ὀνίας ὁ τοῦ Ὀνίου πρὸς Πτολεμαῖον διαφυγὼν, καὶ παρ' αὐτοῦ λαβὼν τόπον ἐν τῷ Ἡλιουπολίτῃ νομῷ, πολίχνην τε τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀπεικασμένην, καὶ ναὸν ἔκτισεν ὅμοιον.

Ἰουδαίων ἡγεῖται πρῶτος Ἰούδας, ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματθίου παῖς τρίτῳ ἔτει ρνδ Ὀλυμπιάδος, ὃς Ῥωμαίοις σπένδεται.

ΑΛΕΞ.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΙΟΥΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
			ΙΟΥΔΑΣ.	Ἰουδαίων ἡγεῖται ΙΟΥΔΑΣ ἔτη γ̄.
ΟΛ. ΡΝΕ.	Κ.	Γ.	Α.	Λ. ΑΝΙΚΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ. Μ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΕΘΗΓΟΣ.
	ΚΑ.	Δ.	Β.	ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΔΟΛΟΒΕΛΛΑΣ. Μ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΝΩΒΙΛΙΩΡ.
	ΚΒ.	Ε.	Γ.	Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Γ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΑΙΝΑΣ.

Μετὰ Ἰούδαν ἡγεῖται Ἰωνάθης ἀδελφὸς αὐτοῦ.

			ΙΩΝΑΘΗΣ.	Ἰουδαίων ἡγεῖται ΙΩΝΑΘΗΣ ἔτη ιθ̄.
,ΑΩΞ.	ΚΓ.	Ϛ.	Α.	ΣΕΞ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ.
ΟΛ. ΡΝϚ.	ΚΔ.	Ζ.	Β.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ ΛΟΥΠΟΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΓΟΥΛΟΣ ΤΟ Β̄.

Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

	ΚΕ.	Η.	Γ.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ ΝΑΣΙΚΑΣ ΤΟ Β̄. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Β.
	ΚϚ.	Θ.	Δ.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΟΠΕΙΜΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Λ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.
	ΚΖ.	Ι.	Ε.	ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΝΩΒΙΛΙΩΡ. Τ. ΑΝΝΙΟΣ ΛΟΥΣΚΟΣ.
ΟΛ. ΡΝΖ.	ΚΗ.	ΙΑ.	Ϛ.	Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Γ̄. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

Ψευδοφίλιππος Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτος ἕν.

	ΚΘ.	ΙΒ.	Ζ.	Λ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ. Α. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.
		ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.		Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ια̅ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη ι̅, μῆνας ζ.
	Λ.	Α.	Η.	Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΦΛΑΜΙΝΕΙΝΟΣ. Μ. ΑΚΕΙΛΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ.

Ὁ τοῦ Βαλᾶ υἱὸς Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀλέξανδρος ἐν Πτολεμαΐδι φιλωθεὶς Ἰωνάθῃ, δώροις καὶ στεφάνοις αὐτὸν ἐτίμησεν.

	ΛΑ.	Β.	Θ.	Λ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΚΕΝΣΩΡΕΙΝΟΣ. Μ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.
ΟΛ. ΡΝΗ.	ΛΒ.	Γ.	Ι.	ΣΠ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ. Λ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ.

Σαμαρεῖται καὶ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ᾽ ἑκατέρῳ μέρει τιμωμένων ἱερῶν, καὶ νικῶσιν Ἰουδαῖοι.

,ΑΩΟ.	ΛΓ.	Δ.	ΙΑ.	Π. ΚΟΡΝΗΛ. ΣΚΗΠ. ΑΦΡΙΚ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ. Γ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΔΡΟΥΣΟΣ.
	ΛΔ.	Ε.	ΙΒ.	ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Λ. ΜΟΥΜΜΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ὄππιος Κελτοὺς ἐχειρώσατο.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους ἑάλω Καρχηδὼν τὸ ἔσχατον ὑπὸ Σκηπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νέου, ἔχουσα ἔτη χμ̄ ἀπὸ κτίσεως, κατὰ δὲ ἄλλους ψμ̄.

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΚΕ. ϛ. ΙΓ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ. Λ. ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΓΚΕΙΝΟΣ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ. *Αλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσε ζ̄ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ἔτη κθ.*

ΟΛ. ΡΝΘ. Α. Ζ. ΙΔ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ.

Ιωνάθης πρὸς Ρωμαίους ἀπέστειλεν ἀνανεώσασθαι βουλόμενος τὴν γενομένην τῷ ἔθνει πρὸς αὐτοὺς ἔμπροσθεν φιλίαν. τοῖς δὲ αὐτοῦ πρεσβευταῖς ἐπέστειλεν ἀπὸ τῆς Ρώμης ἀναστρέφουσι πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας ἀφικέσθαι, καὶ τὴν πάλαι πρὸς αὐτοὺς ὑπομνῆσαι φιλίαν καὶ συγγένειαν.

Β. Η. ΙΕ. ΑΠΠΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ.

Αλεξάνδρῳ Συρίας καὶ Ασίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος [δεύτερος] Ευεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδίδωσι.

Γ. Θ. Ιϛ. Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΚΑΛΒΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΦΑΒΙΟΣ. ΜΑΞ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΑΝΟΣ.

Δ. Ι. ΙΖ. ΓΝ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ. ΚΟΙΝΤ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.

Τρύφων Αντίοχον Αλεξάνδρου παῖδα ἀποκτείνει.
Αλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας καὶ Ασίας ἀνῃρέθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. *Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσε ιβ̄ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔτη γ̄.*

ΟΛ. ΡΞ. Ε. Α. ΙΗ. Γ. ΛΑΙΛΙΟΣ ὁ ΣΟΦΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ.

Δημητρίῳ τῷ μετ' Αλέξανδρον βασιλεύοντι Συρίας καὶ Ασίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Ευεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα δίδωσι πρὸς γάμον τὴν καὶ Αλεξάνδρου πρώτην γενομένην γαμετήν.

ϛ. Β. ΙΘ. ΓΝ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ. Μ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΑΙΝΑΣ.

Τρύφων, ὁ καὶ Διόδοτος, ἀναιρεῖ τὸν Ιωνάθην. Σίμων ἀδελφὸς Ιωνάθου μετ' αὐτὸν ἡγήσατο κάλλιστα τοῦ ἔθνους.

ΣΙΜΩΝ. *Ιουδαίων ἡγήσατο ΣΙΜΩΝ ἔτη η̄.*

Ζ. Γ. Α. Π. ΚΟΡΝΗΛ. ΣΚΗΠ. ΝΑΣΙΚΑΣ ΣΕΡΑΠΙΩΝ. Δ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΙΔΗΤΗΣ. *Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν ιγ̄ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΣΙΔΗΤΗΣ ἔτη θ̄.*

ΑΩΠ. Η. Α. Β. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ ΠΟΡΚΙΝΑΣ. Γ. ΟΣΤΙΛΙΟΣ ΜΑΓΚΕΙΝΟΣ.

ΟΛ. ΡΞΑ. Θ. Β. Γ. Π. ΦΟΥΡΙΟΣ ΦΙΛΟΣ. ΣΕΞ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΣΕΡΡΑΝΟΣ.

Ι. Γ. Δ. ΣΕΡ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ.

Κατὰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΑΛΕΞ. ΣΥΡΙΑΣ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Κατὰ Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος.

ΙΑ. Δ. Ε. Γ. ΚΟΡΝ. ΑΦΡΙΚ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ ΤΟ Β. Γ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

ΙΒ. Ε. ϛ. Γ. ΜΟΥΚΙΟΣ ΣΚΑΙΒΟΛΑΣ. Λ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ ΦΡΟΥΓΕΙ.

Ἡ πρώτη τῶν Μακκαβαϊκῶν βίβλος ἕως τούτου περιέχει.

ΟΛ. ΡΞΒ. ΙΓ. ϛ. Ζ. Γ. ΠΟΠΙΛΛΙΟΣ ΛΑΙΝΑΣ. Γ. ΡΟΥΠΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ἀντίοχος ὁ Σιδήτης ἐπελθὼν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις ταῖς πρὸς Σίμωνα ἀναχωρεῖ.

ΙΔ. Ζ. Η. Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

ΥΡΚΑΝΟΣ. Ἰουδαίων ἸΩΑΝΝΗΣ ΥΡΚΑΝΟΣ κϛ.

ΙΕ. Η. Α. Μ. ΠΕΡΠΕΡΝΑΣ ΝΕΠΩΣ. ΑΠΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ.

Ιϛ. Θ. Β. Γ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ ΤΟΥΔΙΤΑΝΟΣ. Μ. ΑΚΙΛΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ἀντίοχον τὸν Σιδήτην Ἀρσάκης Πάρθος ἀνεῖλεν.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ. Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιδ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔτη δ.

ΟΛ. ΡΞΓ. ΙΖ. Α. Γ. ΓΝ. ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Τ. ΑΝΝΙΟΣ ΛΟΥΣΚΟΣ.

Οἱ ἐν Σικελίᾳ δοῦλοι πολιορκούμενοι εἰς ἀλληλοφαγίαν ἐτράπησαν.

ΑΩϛ. ΙΗ. Β. Δ. Λ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΕΙΝΟΣ. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ.

ΙΘ. Γ. Ε. ΜΑΜ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ.

Κ. Δ. ϛ. Μ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ ΥΨΑΙΟΣ. Μ. ΦΟΥΛΒΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.

Ἰωάννης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ στρατηγὸς κατὰ Ὑρκανῶν στρατεύσας, Ὑρκανὸς μετωνομάσθη, ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ῥωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΓΡΥΠΟΣ. Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ιε ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΓΡΥΠΟΣ ἔτη ιβ.

ΟΛ. ΡΞΔ. ΚΑ. Α. Ζ. Γ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΕΙΝΟΣ. Γ. ΣΕΞΤΙΟΣ ΚΑΛΒΕΙΝΟΣ.

ΚΒ. Β. Η. ΚΟΙΝΤ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ. Τ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΦΛΑΜΙΝΕΙΝΟΣ.

ΚΓ. Γ. Θ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΣ. Γ. ΦΑΝΝΙΟΣ ΣΤΡΑΒΩΝ.

ΚΔ. Δ. Ι. ΚΟΙΝΤ. ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΧΙΜΟΣ. Λ. ΟΠΕΙΜΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

ΟΛ. ΡΞΕ. ΚΕ. Ε. ΙΑ. Γ. ΜΑΝΙΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Γ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΑΡΒΩΝ.

Ἰωνάθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαστὴν καλουμένην Σαμαρέων οὖσαν πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθεῖλεν. ἣν ὕστερον Ἡρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύσας Ἰουδαίων ἀναστήσας Σεβαστὴν ὠνόμασεν.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΙΟΥΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	ΚϚ.	Ϛ.	ΙΒ.	Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΚΑΛΒΟΣ· Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ.
	ΚΖ.	Ζ.	ΙΓ.	Μ. ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ. ΚΟΙΝΤ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΗΞ.
ΑΩΠ.	ΚΗ.	Η.	ΙΔ.	Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΔΕΛΜΑΤΙΚΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΜΟΥΚΙΟΣ ΣΚΑΙΒΟΛΑΣ.
ΟΛ. ΡΞϚ.	ΚΘ.	Θ.	ΙΕ.	Γ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΓΕΤΑΣ. ΚΟΙΝΤ. ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ ΕΒΟΥΡΝΟΣ.

ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΥΣΚΩΝ. Αἰγυπτίων καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευεν ὁ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΥΣΚΩΝ, ὁ καὶ ΣΩΤΗΡ, ἔτη ιζ.

	Α.	Ι.	ΙϚ.	Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΣΚΑΥΡΟΣ. Μ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ.

Πρῶτος ὁ Γρυπὸς βασιλεύσας ἔτη δ΄ ἐξεβλήθη ὑπὸ Κυζικίου καὶ ἐβασίλευσεν ὁ Κυζίκιος ἔτη ιη. καὶ πάλιν ὁ Γρυπὸς ἐκβαλὼν τὸν Κυζίκιον ἐβασίλευεν ἔτη δ. καὶ οὕτως ἐκ διαδοχῆς ἐπολέμουν ἀλλήλοις.

	Β.	ΙΑ.	ΙΖ.	Μ. ΑΚΙΛΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ. Γ. ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ.
	Γ.	ΙΒ.	ΙΗ.	Γ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΚΑΠΡΑΡΙΟΣ. ΓΝ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΑΡΒΩΝ.

ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ. Συρίας καὶ Ἀσίας ἐβασίλευσεν ὁ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ ἔτη ιη.

ΟΛ. ΡΞΖ.	Δ.	Α.	ΙΘ.	Μ. ΛΙΟΥΙΟΣ ΔΡΟΥΣΟΣ· Λ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ ΚΑΙΣΩΝΕΙΝΟΣ.
	Ε.	Β.	Κ.	Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΚΗΠ. ΝΑΣΙΚΑΣ. Λ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΒΕΣΤΙΑ.
	Ϛ.	Γ.	ΚΑ.	Μ. ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ. ΣΠ. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.
	Ζ.	Δ.	ΚΒ.	ΚΟΙΝΤ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ. Μ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΣΕΙΛΑΝΟΣ.
ΟΛ. ΡΞΗ.	Η.	Ε.	ΚΓ.	ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ. Λ. ΟΡΤΕΝΣΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Σελευκεῖς οἱ πρὸς Ἀντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ΑΩΙ.	Θ.	Ϛ.	ΚΔ.	Λ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ· Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ῥόδου σεισθείσης ὁ Κολοσσὸς κατέπεσεν.
Ἰωνάθης ὁ Μακκαβαῖος Ἰουδαίων ἀρχιερεὺς διαπρεπῶς τῆς Ἰουδαίας ἡγεῖτο.

	Ι.	Ζ.	ΚΕ.	Γ. ΑΤΕΙΛΙΟΣ ΣΕΡΡΑΝΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΚΑΙΠΙΩΝ.
	ΙΑ.	Η.	ΚϚ.	Π. ΡΟΥΤΙΛΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ. ΓΝ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἰουδαίων Ἀριστόβουλος ἔτος ἕν.

Οὗτος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωνάθου, τοῦ καὶ Ὑρκανοῦ, πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρῶτος ἐπὶ ἐνιαυτὸν ἕνα, ἔτη * υπζ ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς αἰχμαλωσίας. Μεθ' ὃν Ἰανναῖος, ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς ὠμότατα προέστη.

	ΑΛΕΞ.	ΣΥΡΙΑΣ.	ΙΟΥΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΡΞΘ.	ΙΒ'	Θ.	Α.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ ΤΟ Β. Γ. ΦΛΑΒΙΟΣ ΦΙΜΒΡΙΑΣ.

Ασκαλωνῖται σὺν ἑαυτῶν χρόνους ἐνθεῦθεν ἀριθμοῦσι.

			ΙΑΝΝΑΙΟΣ.	Ιουδαίων ΙΑΝΝΑΙΟΣ ὁ καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη κζ.
	ΙΓ.	Ι.	Α.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ ΤΟ Γ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ.
	ΙΔ.	ΙΑ.	Β.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ ΤΟ Δ. ΚΟΙΝΤ. ΛΟΥΤΑΤΙΟΣ ΚΑΤΛΟΣ.
	ΙΕ.	ΙΒ.	Γ.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ ΤΟ Ε. Μ. ΑΚΥΛΛΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.
ΟΛ. ΡΟ.	Ιϛ.	ΙΓ.	Δ.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. ΤΟ ϛ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.
	ΙΖ.	ΙΔ.	Ε.	Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Α. ΠΟΣΘΟΥΜΙΟΣ ΑΛΒΕΙΝΟΣ.

Πτολεμαῖον τὸν Φύσκωνα ἡ μήτηρ Κλεοπάτρα τῆς βασιλείας ἀπήλασεν, καὶ ἦν βασιλεύων ἐν Κύπρῳ. τὸν δὲ νεώτερον υἱὸν αὐτῆς καὶ ἀδελφὸν τούτου Αλέξανδρον ἀνέδειξε βασιλέα σὺν αὐτῇ.

	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.			Αιγύπτου καὶ Αλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ὁ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη ι.
	Α.	ΙΕ.	ϛ.	ΚΟΙΝΤ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΝΕΠΩΣ. Τ. ΔΙΔΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.
ΑΛΚ.	Β.	Ιϛ.	Ζ.	ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Π. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.
ΟΛ. ΡΟΑ.	Γ.	ΙΖ.	Η.	ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΣ. Γ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΛΟΓΓΙΝΟΣ.

Σέλευκον ζῶντα κατέκαυσεν ὁ Κυζίκιος Αντίοχος.

	Δ.	ΙΗ.	Θ.	Λ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΜΟΥΚΙΟΣ ΣΚΑΙΒΟΛΑΣ.
		ΦΙΛΙΠΠΟΣ.		Συρίας καὶ Ασίας ἐβασίλευσεν ιζ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔτη β.
	Ε.	Α.	Ι.	Γ. ΚΟΙΛΙΟΣ ΚΑΛΔΟΣ. Λ. ΛΟΜΙΤΙΟΣ ΑΗΝΟΒΑΡΒΟΣ.

Αντίοχος ὁ Κυζίκιος φυγὼν εἰς Πάρθους Πομπηΐῳ παρέδωκεν ἑαυτόν.

	ϛ.	Β.	ΙΑ.	Γ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ. Μ. ΕΡΕΝΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα ἔτη σν.

	ΑΛΕΞ.	ΙΟΥΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
ΟΛ. ΡΟΒ.	Ζ.	ΙΒ.	Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. Μ. ΠΕΡΠΕΡΝΑΣ ΝΕΠΩΣ.
	Η.	ΙΓ.	Λ. ΜΑΡΚΙΟΣ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. ΣΕΞ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.
	Θ.	ΙΔ.	Λ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Π. ΡΟΥΤΙΛΙΟΣ ΛΟΥΠΟΣ.

	ΑΛΕΞ.	ΙΟΥΔ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	Ι.	ΙΕ.	ΓΝ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΣΤΡΑΒΩΝ. Λ. ΠΟΡΚΙΟΣ ΚΑΤΩΝ.
	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΥΣΚΩΝ.		Αἰγυπτίων ϗ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσεν ῑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΠΟΘΕΙΝΟΣ ὁ αὐτὸς ὢν ϗ ΦΥΣΚΩΝ, ϗ ΣΩΤΗΡ, υἱὸς Κλεοπάτρας, ἔτη η̄.
ΟΛ. ΡΟΓ.	Α.	ΙϚ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΥΛΛΑΣ. ΚΟΙΝΤ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ ΣΕΙΛΩΝ
ΑϠΛ.	Β.	ΙΖ.	ΓΝ. ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ.
	Γ.	ΙΗ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ ΤΟ Β̄. Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ ΤΟ Ζ̄.
			Σαλλούστιος ἐγεννήθη Καλάνδαις Ὀκτωβρίαις.
	Δ.	ΙΘ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ ΤΟ Γ̄. ΓΝ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΑΡΒΩΝ.
ΟΛ. ΡΟΔ.	Ε.	Κ.	ΓΝ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΑΡΒΩΝ ΤΟ Β̄. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ ΤΟ Δ̄.
	Ϛ.	ΚΑ.	Λ. ΚΟΡΝ. ΣΚΗΠ. ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ. Γ. ΝΟΡΒΑΝΟΣ ΦΛΑΚΚΟΣ.
	Ζ.	ΚΒ.	Γ. ΜΑΡΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. ΓΡΑΤΙΔΙΑΝΟΣ. ΓΝ. ΠΑΠΕΙΡΙΟΣ ΚΑΡΒΩΝ ΤΟ Γ̄.
	Η.	ΚΓ.	Μ. ΤΟΥΛΛΙΟΣ ΔΕΚΟΥΛΑΣ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΔΟΛΑΒΕΛΛΑΣ.
	ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ.		Ἀλεξανδρείας ϗ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν ῑᾱ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ νέος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΑΥΛΗΤΗΣ Πτολεμαίου φύσκωνος, τοῦ ϗ Σωτῆρος, υἱὸς, ἀδελφὸς ἢ Κλεοπάτρας, ἔτη λ̄.
ΟΛ. ΡΟΕ.	Α.	ΚΔ.	Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΥΛΛΑΣ ΤΟ Β̄. ΚΟΙΝΤ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΠΙΟΣ.
	Β.	ΚΕ.	Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΒΑΤΙΑΣ. ΑΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ.
	Γ.	ΚϚ.	Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΛΟΥΤΑΤΙΟΣ ΚΑΤΛΟΣ.
ΑϠΜ.	Δ.	ΚΖ.	Δ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΒΡΟΥΤΟΣ. ΜΑΜ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ.
		ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ.	Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ἡ ϗ ΣΑΛΙΝΑ, ἔτη θ̄.
			Ἐντεῦθεν τὰ Ἰουδαίων συγκέχυται.
ΟΛ. ΡΟϚ.	Ε.	Α.	ΓΝ. ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Γ. ΣΚΡΙΒΩΝΙΟΣ ΚΟΥΡΙΩΝ.
	Ϛ.	Β.	Λ. ΟΚΤΑΒΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. Γ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ.
	Ζ.	Γ.	ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ.
	Η.	Δ.	Μ. ΤΕΡΕΝΤΙΟΣ ΟΥΑΡΡΩΝ ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΣ. Γ. ΚΑΣΣΙΟΣ ΟΥΑΡΟΣ.
ΟΛ. ΡΟΖ.	Θ.	Ε.	Λ. ΓΕΛΛΙΟΣ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑΣ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΚΛΩΔΙΑΝΟΣ.
	Ι.	Ϛ.	ΓΝ. ΑΥΦΙΔΙΟΣ ΟΡΕΣΤΗΣ. Π. ΚΟΡΝΗΛ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΣΟΥΡΑΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΑΛΕΞ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΙΑ. Ζ. ΓΝ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ὁ ΜΕΓΑΣ. Μ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

ΙΒ. Η. ΚΟΙΝΤ. ΟΡΤΕΝΣΙΟΣ ΝΕΠΩΣ. ΚΟΙΝΤ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ.

Βιργίλιος ἐγεννήθη.

ΟΛ. ΡΟΗ. ΙΓ. Θ. Λ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ. ΚΟΙΝΤ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΡΗΞ.

Πομπήϊος Ἰουδαίους Ῥωμαίοις ὑποφόρους ἔταξεν.

ΥΡΚΑΝΟΣ. Ἰουδαίων ΥΡΚΑΝΟΣ ἀρχιεράτευσεν ἔτη λδ.

ΑΛΝ. ΙΔ. Α. Γ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ ΦΡΟΥΓΕΙ. Μ. ΑΚΕΙΛΙΟΣ ΓΛΑΒΡΙΩΝ.

Πομπήϊος δὶς στρατηγὸς Ῥωμαίων ἐπελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ μέχρι τῶν ἀδύτων, τοῦτ᾽ ἔστι τῶν ἁγίων τοῦ ἱεροῦ, παρέρχεται. καὶ [τὸν ναὸν συλήσας, καὶ πολλὰ παρ᾽ αὐτοῦ ἀφελόμενος] Ἀριστόβουλον δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίοις, Ὑρκανῷ τε τὴν ἀρχιερωσύνην τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς Σαλίνας ἐπεκύρωσεν. ὁ αὐτὸς Ἀντίπατρον ἀλλόφυλον Ἡρώδου υἱὸν καὶ πατέρα τῆς Παλαιστίνης ἐπίτροπον κατέστησεν.

ΙΕ. Β. Μ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΛΕΠΙΔΟΣ. Λ. ΟΥΟΛΚΑΤΙΟΣ ΤΟΥΛΛΟΣ.

ΙϚ. Γ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΤΤΑΣ. Λ. ΜΑΝΛΙΟΣ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ.

ΟΛ. ΡΟΘ. ΙΖ. Δ. Λ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΓΟΥΛΟΣ.

ΙΗ. Ε. Μ. ΤΟΥΛΛΙΟΣ ΚΙΚΕΡΩΝ. Γ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΝΕΠΩΣ.

Φιλαδελφεῖς ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.

Πομπήϊος ἑλὼν τὰ Ἱεροσόλυμα τὸ πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων Ῥωμαίοις ὑπόφορον κατέστησαν.

ΙΘ. Ϛ. Δ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΣΙΛΛΑΝΟΣ. Λ. ΜΟΥΡΗΝΑΣ.

Ἐντεῦθεν Γαζαῖοι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Κ. Ζ. Μ. ΠΟΥΠΙΟΣ ΠΕΙΣΩΝ ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ὑπατείας μετεβλήθη διὰ μιλιῶν ις.
Πομπήϊος ὁ μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προσηγορεύθη, καὶ θεμέλιοι θεάτρου ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.

ΟΛ. ΡΠ. ΚΑ. Η. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΚΕΛΕΡ. Λ. ΑΦΡΑΝΙΟΣ.

Γ. Ἰούλιος Καῖσαρ Λυσιτανίαν, [Γαλλοὺς, Βρεττανοὺς,] καί τινας περὶ ὠκεανὸν νήσους κατεστρέψατο.

ΚΒ. Θ. Κ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Μ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΒΙΒΛΟΣ.

ΚΓ. Ι. Λ. ΠΕΙΣΩΝ ΚΑΙΣΩΝΙΑΝΟΣ. Α. ΓΑΒΙΝΙΟΣ.

ΑΛΞ. ΚΔ. ΙΑ. Γ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΝΕΠΩΣ.

ΟΛ. ΡΠΑ. ΚΕ. ΙΒ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣ. Λ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

Γ. Καῖσαρ τὸν Ῥῆνον ποταμὸν διαβὰς Γερμανοὺς, καὶ Γάλλους ἐχειρώσατο.

ΑΛΕΞ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΚϚ. ΙΓ. ΓΝ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΜΕΓΑΣ ΤΟ Β. Μ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ ΤΟ Β.

Πομπήϊος μέγας τὸ κληθὲν ὑπ' αὐτοῦ θέατρον ἀφιέρωσεν, καὶ θεωρίας ἐλεφάντων πεντακοσίων, καὶ ἵππων τ, καὶ πεζῶν ω, καὶ μονομάχων χ ἐλεφαντομαχίας ποιήσας.

ΚΖ. ΙΑ. ΑΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΠΟΥΛΧΕΡ. Λ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΣ.

ΚΗ. ΙΕ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ.

ΟΛ. ΡΠΒ. ΚΘ. ΙϚ. ΓΝ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΜΕΓΑΣ ΤΟ Γ. Κ. ΜΕΤΕΛΛΟΣ ΣΚΗΠΙΩΝ.

Τὸ ἐν Ολυμπίᾳ ἄγαλμα ἐκεραυνώθη.

Λ. ΙΖ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.

Γ. Ἰούλιος Καῖσαρ Γαλάτας εἰς τέλειον νικήσας εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν.

ΚΛΕΟΠΑ-
ΤΡΑ-

Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου ἐβασίλευσεν ιβ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ἔτη κβ.

Α. ΙΗ. Λ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΠΑΥΛΟΣ. Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Β. ΙΘ. Γ. ΚΟΡΝΗΛ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΚΡΟΥΣΚΕΛΛΙΟΣ. Γ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ ΤΟ Β.

ΡΩΜΑ. ΑΛΕΞ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΓΑΙΟΣ.
ΙΟΥΛΙΟΣ.
ΚΑΙΣΑΡ.

Ῥωμαίων ἐμονάρχησεν Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ἔτη δ, μῆνας ζ.

ΟΛ. ΡΠΓ. Α. Γ. Κ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΒΑΤΙΑ ΙΣΑΥΡΙΚΟΣ.

Ἀπὸ πρώτου ἔτους τοῦ Γαΐου Ἰουλίου Καίσαρος Ἀντιοχεῖς τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ΛΑΟ. Β. Δ. ΚΑ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΦΟΥΦΙΟΣ. Π. ΒΑΤΙΝΙΟΣ.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Γ. Ε. ΚΒ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Γ. Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ.

Καῖσαρ βεβαιοῖ τῇ Κλεοπάτρᾳ μόνῃ τὴν ἀρχὴν Αἰγύπτου διὰ τὸ πρὸς αὐτὴν, ὥς φασιν, ἔρωτα. Ἰουδαίοις πρεσβευσαμένοις δόγμα συγκλήτου καὶ Ἀθηναίων ψήφισμα ἐξεπέμφθη.

Δ. Ϛ. ΚΓ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ. ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.

ΟΛ. ΡΠΔ. Ε. Ζ. ΚΔ. Γ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Ε. Μ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

Ἀντώνιος ὁ ὕπατος ἐψηφίσατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν Κυντίλιον, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγεννῆσθαι.

ΟΚΤΑΟΥ-
ΙΑΝΟΣ.

Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν β ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ἔτη νϚ, μῆνας Ϛ.

Ἀπὸ

ΡΩΜΑ. ΑΛΕΞ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἀπὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὔγουστοι οἱ Ῥωμαίων βασιλεῖς ἀνηγορεύθησαν.

Α. Η. ΚΕ. Α. ΙΡΤΙΟΣ. Γ. ΠΑΝΣΑΣ.

Β. Θ. ΚϚ. Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. Λ. ΓΛΑΥΚΟΣ.

Ἔκλειψις ἡλίου.

Γ. Ι. ΚΖ. Π. ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ ΤΟ Β. Λ. ΑΝΤΩΝΙΟΣ.

Νόμος ὑπὸ τοῦ Πουβλίου Φαλκιδίου δημαρχοῦντος ἐτέθη, ὥστε ἵνα τὸ τέταρτον τῆς καταλειφθείσης οὐσίας, ἄνγε τῃ βαρύνηται, λαβόντα, τὸ λοιπὸν ἀφεῖναι.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ καὶ συγκλητικὸς ἐν Γαΐταις ἀνῃρέθη τῆς Ἰταλίας. οἱ δέ φασιν, ὅτι φαρμάκῳ διέφθειρεν ἑαυτόν.

Ἀντώνιον καὶ Λέπιδον νικήσας Αὔγουστος εἰς φιλίαν προσδέχεται, πρεσβευσαμένης τῆς συγκλήτου.

ΟΛ. ΡΠΕ. Δ. ΙΑ. ΚΗ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ. Γ. ΑΣΙΝΙΟΣ.

Ε. ΙΒ. ΚΘ. Λ. ΚΕΝΣΩΡΙΝΟΣ. Γ. ΚΑΛΟΥΙΣΙΟΣ.

Ἔκλειψις ἡλίου ἐγένετο. Ἀντίγονος τῇ Ἰουδαίων βασιλείᾳ ἐπαναστὰς, καὶ πολλὰ διαμαχησάμενος ἀναιρεῖται. Καὶ ἐνταῦθα καταλήγει τὸ τῶν Ἰουδαίων βασίλειον. Ἡρώδης δὲ αὐτὸ μετὰ ταῦτα ἡγεῖται, οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν παρὰ Ῥωμαίων ὑποδεξάμενος.

Ϛ. ΙΓ. Λ. ΑΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ. Γ. ΝΟΡΒΑΝΟΣ.

ΑΛΠ. Ζ. ΙΔ. ΛΑ. Μ. ΑΓΡΙΠΠΑΣ. Λ. ΚΑΝΙΝΙΟΣ.

ΟΛ. ΡΠϚ. Η. ΙΕ. ΛΒ. Λ. ΓΕΛΛΙΟΣ. Μ. ΚΟΚΚΗΙΟΣ.

Σαλούστιος ἀπέθανεν πρὸ τριῶν εἰδῶν Μαΐων.

Θ. ΙϚ. ΛΓ. Λ. ΚΟΡΝΙΦΙΚΙΟΣ. ΣΕΞ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ.

Ι. ΙΖ. ΛΔ. Λ. ΣΚΡΙΒΩΝΙΟΣ ΛΙΒΩΝ. Λ. ΑΤΡΑΤΙΝΟΣ.

Ἡρώδης Ἀντιπάτρου τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς καὶ μητρὸς Κύπριδος Ἀραβίσσης οὐδὲν αὐτῷ προσήκουσαν τὴν Ἰουδαίων βασιλείαν ὑπὸ Ῥωμαίων ἐγχειρίζεται, καθ' ὃν τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως πλησιαζούσης ἡ ἐκ προγόνων διαδοχὴ ἀρχιερωσύνης τε καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη, συμπληρουμένης τῆς παρὰ Μωϋσῇ λεγούσης προφητείας, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα, καὶ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ αὐτὸς προσδοκία ἐθνῶν. ἐνταῦθα δὲ καὶ ὁ προφητευόμενος παρὰ τῷ Δανιὴλ Χριστὸς ἡγούμενος τέλος λαμβάνει. Μέχρι γὰρ Ἡρώδου Χριστοὶ ἡγούμενοι οὗτοι δὲ εἰσὶν οἱ ἀρχιερεῖς, οἵτινες προεστήκεσαν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ ἱεροῦ κατὰ τὴν ξε Ὀλυμπιάδα, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανὸν ἐπὶ τῆς ρπς Ὀλυμπιάδος. Τὰ δὲ μεταξὺ τούτων γίνεται ἔτη υπγ, ὁπόσα καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεσπίζει λέγουσα, Καὶ γνώσῃ καὶ συνήσεις ἀπὸ ἐξόδου λόγου τοῦ ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσαλὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἑβδομάδες ζ, καὶ ἑβδομάδες ξβ, αὗται δὲ αἱ ζ καὶ ξβ ἑβδομάδες συμπληροῦσι χρόνον ἐτῶν υπγ, ὁπόσα ἔτη τυγχάνει τὰ τῆς ἀρχῆς τῶν Χριστῶν ἡγουμένων. ὧν τελευταίου Ὑρκανοῦ ὑπὸ Πάρθων αἰχμαλώτου ληφθέντος, Ἡρώδης Ἀντιπάτρου μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ τὴν τῶν Ἰουδαίων βασιλείαν ἀπὸ Αὐγούστου, καὶ τῆς συγκλήτου λαμβάνει, κἄπειτα οἱ τούτου παῖδες, μέχρι τῆς ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας. οὐκέτι γὰρ οἱ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἱερατικοῦ γένους ἱερῶντο τῷ θεῷ, οὐδὲ διὰ βίου κατὰ τὸν Μωϋσέως νόμον, ἄσημοι δέ τινες ἄλλοτε ἄλλοι, καὶ οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἔτι ὀλίγῳ πλέον παρὰ τῶν ἡγουμένων Ῥωμαϊκῶν τὴν ἀρχιερωσύνην ὠνοῦντο. Διὸ καὶ Δανιὴλ προφητεύει λέγων, Μετὰ τὰς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα δύο ἑβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρῖσμα. καὶ κρίμα οὐκ ἐν αὐτῷ, καὶ τὸ ἱερὸν καὶ τὸ ἅγιον διαφθερεῖ λαὸς ἡγουμένου ἐρχομένου, καὶ κοπήσονται ἐν κατα-

ΡΩΜΑ. ΑΛΕΞ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

„ κλυσμοῦ πολέμου. καὶ ἑξῆς φησί. Καὶ ἐπὶ τὸ ἱερὸν βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, καὶ ἕως συντελείας καιροῦ,
„ συντέλεια δοθήσεται περὶ τὴν ἐρήμωσιν.

ΗΡΩΔΗΣ. Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν πρῶτος τῶν ἀλλοφύλων ΗΡΩΔΗΣ ἔτη λζ.

ΙΑ. ΙΗ. Α. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Β. Λ. ΒΟΛΚΑΤΙΟΣ.

Ἡρώδης Ἀνανίηλόν τινα μεταπεμψάμενος ἀπὸ Βαβυλῶνος Ἰουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. Μετ' οὐ πολὺ τοῦτον παύσας, Ἀριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, υἱὸν δὲ Ὑρκανοῦ, ἐπὶ τὴν τιμὴν προάγει. ἐνιαυτοῦ δὲ διαγινομένου, πάλιν τῷ Ἀνανιήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Ἀριστόβουλον ἀνελών.
Αὔγουστος πεζὸν ἐθριάμβευσε θρίαμβον.

ΟΛ. ΡΠΖ. ΙΒ. ΙΘ. Β. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΣ. Γ. ΣΟΣΙΟΣ.

Ἀντώνιος Ἀραβίαν Κλεοπάτρᾳ παρέδωκε.

ΙΓ. Κ. Γ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Γ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ.

ΙΔ. ΚΑ. Δ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Δ. Μ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Κλεοπάτρα ἑαυτὴν διεχρήσατο.
Ἀλεξανδρείας εἰλημμένης πρῶτος ἡγεμὼν Αἰγύπτου πέμπεται Γ. Κορνήλιος.

ΙΕ. ΚΒ. Ε. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Ε. ΣΕΞ. ΑΠΟΥΛΗΙΟΣ.

Ὀκτάβιος Αὔγουστος προσηγορεύθη. Καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν ὄγδοος παρὰ Ῥωμαίοις ὁμοίως Αὔγουστος προσηγορεύθη. Μέχρι τοῦδε οἱ Λαγίδαι.
Ἐντεῦθεν τινὲς ἀριθμοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Αὐγούστου μοναρχίας.
Ἥλιος καὶ Σελήνη τὰ τέκνα Κλεοπάτρας συλληφθέντα προσηνέχθησαν τῷ θριάμβῳ Ῥώμης.
Νικόπολις ἡ κατ' Ἄκτιον ἐκτίσθη, καὶ Ἄκτια ὁ ἀγὼν ἐτέθη.
Αὔγουστος Ῥωμαίοις ἐνομοθέτησε.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ.

ΟΛ. ΡΠΗ. ΙϚ. Ϛ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ Ϛ. Μ. ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΤΟ Β.

Τιμήσεως γινομένης ἐν Ῥώμῃ ἀπεγράφησαν Ῥωμαίων μυριάδες υιϚ, καὶ ,δ.

ΑΔϞ. ΙΖ. Ζ. Γ. ΚΑΙΖΑΡ ΟΚΤΑΟΥΑΝΙΟΣ ΤΟ Ζ. Μ. ΟΥΙΨΑΝΙΟΣ ΑΓΡΙΠΠΑΣ ΤΟ Γ.

ΙΗ. Η. Γ. ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Η. Τ. ΣΤΑΤΙΛΙΟΣ.

ΙΘ. Θ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Θ. Μ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΣΙΛΛΑΝΟΣ.

Αὔγουστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.
Λόλλιος Μάρκος Ῥωμαίοις Γαλατίαν ἐπεκτήσατο.
Αὔγουστος μοναρχίαν ἐγχειριζομένην ἀπώσατο.
Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ῥώμῃ ἐκαύθη.

ΟΛ. ΡΠΘ. Κ. Ι. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ Ι. Γ. ΝΟΡΒΑΝΟΣ.

ΚΑ. ΙΑ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΑ. ΓΝ. ΠΙΣΩΝ.

ΚΒ. ΙΒ. Μ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ. Λ. ΑΡΡΟΥΝΤΙΟΣ.

ΚΓ. ΙΓ. Μ. ΛΟΛΛΙΟΣ Π. ΛΕΠΙΔΟΣ.

Τιβέ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Τιβέριος Ἀρμενίαν παρεστήσατο.
Κάνταβροι στασιάσαντες διεφθάρησαν.

ΟΛ. ΡϞ. ΚΔ. ΙΔ. Μ. ΑΠΟΥΛΗΙΟΣ. Π. ΣΙΛΙΟΣ ΝΕΡΟΥΑΣ.

Ἡρώδης ἐν Ἱεροσολύμοις πλεῖστα καὶ μεγάλα ἔκτισεν.

ΚΕ. ΙΕ. Γ. ΣΕΝΤΙΟΣ ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ. ΣΠ. ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΣ ΚΙΝΝΑΣ.

Κϛ. Ιϛ. ΓΝ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Π. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ.

Ἡρώδης τὴν πάλαι Σαμάρειαν καταρειπωμένην ἐκ θεμελίων ἐγείρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Αὐγούστου Σεβαστὴν ὠνόμασεν. Ἐν Πανεάδι δὲ τὸ Πάνιον κατεσκεύασεν.
Αὔγουστος Σαμίοις ἐλευθερίαν παρέσχεν.

B. ΚΖ. ΙΖ. Τ. ΦΟΥΡΝΙΟΣ. Γ. ΙΟΥΝΙΟΣ ΣΙΛΑΝΟΣ.

Σεισμὸς Κύπρου πολλὰ μέρη κατέπτωσε
Γερμανοὺς κατεστρέψατο Λόλλιος νεωτερίσαντας.
Αὔγουστος Γάϊον Ἀγρίππαν υἱοθετήσατο.

ΟΛ. ΡϞΑ. ΚΗ. ΙΗ. Λ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΣ. Π. ΣΚΗΠΙΩΝ.

ΚΘ. ΙΘ. Μ. ΔΡΟΥΣΟΣ ΛΙΒΩΝ. Λ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΙΣΩΝ.

Τιβέριος Καῖσαρ Οὐινδίκους, καὶ τοὺς λοιποὺς παρακειμένους τῇ Θρᾴκῃ ὑπέταξεν.

Λ. Κ. Μ. ΚΟΡΝΗΛ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΑΥΓΟΥΡ. Μ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ἀποικίας εἰς Πάτρας καὶ Βηρυτὸν Ῥωμαῖοι ἐξέπεμψαν.
Ἀγρίππας Βόσπορον ἐχειρώσατο.

ΛΑ. ΚΑ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΝΕΡΩΝ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΥΝΤΙΛΙΟΣ ΟΥΑΡΟΣ.

Αὔγουστος μέγας ἀρχιερεὺς ἐψηφίσθη.
Ἡρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος Αὐγούστου ἔκτισεν Στράτωνος πύργον τὸ πρὶν καλουμένην.

ΟΛ. ΡϞΒ. ΛΒ. ΚΒ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ ΤΟ Β. Π. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΚΥΡΙΝΟΣ.

Ἡρώδης Ἀνθηδόνα ἐπικτίσας Ἀγριππίειον ἐκάλεσεν. ἔτι δὲ καὶ Γερσαβένην εἰς ὄνομα Ἀντιπάτρου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ ἄλλην εἰς οἰκεῖον ἐκάλεσεν ὄνομα Ἡρώδειον τὴν ἐν Γαλιλαίᾳ Γαμάλ. καὶ κατὰ πάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ...... ἐπέκτισεν.

ΛΓ. ΚΓ. Π. ΦΑΒΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ. ΚΟΙΝΤΟΣ ΑΙΛΙΟΣ ΤΟΥΒΕΡΩΝ.

Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.

ΛΔ. ΚΔ. ΙΟΥΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ. ΦΑΒΙΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ.

ΛΕ. ΚΕ. ΔΡΟΥΣΟΣ ΝΕΡΩΝ. Λ. ΚΥΝΤΙΟΣ ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ.

Τιβέριος Καῖσαρ καταπολεμήσας Γερμανοὺς αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη.

ΟΛ. ΡϞΓ. Λϛ. Κϛ. Γ. ΑΣΙΝΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ. Γ. ΜΑΡΚΙΟΣ ΚΕΝΣΩΡΕΙΝΟΣ.

Ἡρώδης

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἡρώδης Ὑρκανὸν τὸν πάλαι ἀρχιερέα ἐκ Παρθικῆς ἐλθόντα ἀνεῖλεν. ὁμοίως καὶ Ἀριστόβουλον υἱὸν αὐτοῦ ἀρχιερέα, καὶ τὴν τούτου ἀδελφὴν, ἰδίαν δὲ γαμετὴν σὺν δύο παισὶν αὐτοῦ ἀνδρωθεῖσιν ἤδη φονεύει, καὶ τὴν μητέρα Μαριάμμης, ἰδίαν δὲ πενθεράν.

ΒΙ. ΛΖ. ΚΖ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΝΕΡΩΝ ΤΟ Β̄. ΓΝ. ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΙΣΩΝ.

ΛΗ. ΚΗ. Δ. ΛΑΙΛΙΟΣ ΒΑΛΒΟΣ. Γ. ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ ΟΥΕΤΟΥΣ.

Τιβέριος ἐπὶ νίκῃ Ῥαιτῶν, Ἀρμενίων, καὶ Οὐινδίκων, καὶ Παννονίων ἐθριάμβευσεν.

ΛΘ. ΚΘ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΒ̄. Λ. ΣΥΛΛΑΣ.

Αὔγουστος Ἰουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσε καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείαν.

ΟΛ. ΡϞΔ. Μ. Λ. Γ. ΚΑΛΟΥΙΣΙΟΣ ΣΑΒΙΝΟΣ ΤΟ Β̄. Λ. ΠΑΣΣΙΗΝΟΣ ΡΟΥΦΟΣ.

Αὔγουστος παρέσχε ναυμαχίαν καὶ μονομαχίαν.

ΜΑ. ΛΑ. Λ. ΛΕΝΤΛΟΣ ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΣ. Μ. ΜΕΣΣΑΛΙΝΟΣ.

Ἡρώδης πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν συγγενῶν φονοκτονίαις ἀναιρεῖ Σαλώμης τῆς ἰδίας ἀδελφῆς τὸν ἄνδρα. γήμαντος δὲ αὐτὴν ἑτέρου, καὶ τοῦτον προστίθησι. πρὸς δὲ, καὶ τοὺς ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων, καὶ τοὺς τῶν πατρίων ζηλωτὰς ἀπέκτεινε.

ΜΒ. ΛΒ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΟΚΤΑΟΥΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΓ. Μ. ΠΛΑΥΤΙΟΣ.

Κυρήνιος ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς σταλεὶς εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν καὶ τῶν οἰκητόρων.

ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰούδα γεννᾶται.

Ὁμοῦ συνάγεται ἀπὸ Ἀβραὰμ, ἐπὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, ἔτη ΒΙΕ.

ΜΓ. ΛΓ. Α. ΚΟΣΣΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΛΕΝΤΛΟΣ. Λ. ΠΙΣΩΝ.

ΟΛ. ΡϞΕ. ΜΔ. ΛΔ. Β. Γ. ΚΑΙΣΑΡ. Λ. ΠΑΥΛΟΣ.

Σέξτος Πυθαγορικὸς ἤκμαζεν.

ΜΕ. ΛΕ. Γ. Π. ΟΥΙΝΙΚΙΟΣ. Π. ΑΛΦΗΝΙΟΣ ΟΥΑΡΟΣ.

Ἰούδας τις Γαλιλαῖος κατὰ Ῥωμαίων ἀποστατεῖν Ἰουδαίους προέτρεπεν.

ΜϚ. ΛϚ. Δ. Μ. ΣΕΡΟΥΙΛΙΟΣ. Λ. ΛΑΜΙΑΣ.

ΒΚ. ΜΖ. ΛΖ. Ε. ΣΕΞ. ΑΙΛΙΟΣ. Γ. ΣΕΝΤΙΟΣ.

Ἡρώδης ὑδέρῳ δεινῷ παθεὶς σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ σαπεὶς ὅλος καταστρέφει τὸν βίον.

ΑΡΧΕΛΑΟΣ. Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν βʹ ΑΡΧΕΛΑΟΣ ἔτη θ.

Ἀντὶ Ἡρώδου ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ Ἀρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

ΟΛ. ΡϞϚ. ΜΗ. Α. Ϛ. ΓΝ. ΚΙΝΝΑΣ. Λ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ.

ΜΘ.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΜΘ. Β. Ζ. Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. Λ. ΑΡΟΥΝΤΙΟΣ.

Λιμὸς ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, ὡς πραθῆναι * μόδιον χρυσίνων κζ. *

Ν. Γ. Η. ΚΟΙΝΤΟΣ ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ. Α. ΛΙΚΙΝΙΟΣ.

ΝΑ. Δ. Θ. Μ. ΦΟΥΡΙΟΣ. ΣΕΞ. ΝΩΝΙΟΣ.

Ἀθηνόδωρος Ταρσεὺς φιλόσοφος ἤκμαζεν.

ΟΛ. ΡϘΖ. ΝΒ. Ε. Ι. ΚΟΙΝΤΟΣ ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ. Γ. ΓΟΡΓΗΙΟΣ.

Ἀθηναῖοι στασιάζειν ἀρξάμενοι κολασθέντες ἐπαύσαντο.

ΝΓ. ϛ. ΙΑ. Γ. ΔΟΛΟΒΕΛΛΑΣ. Γ. ΣΙΛΑΝΟΣ.

ΝΔ. Ζ. ΙΒ. Μ. ΛΕΠΙΔΟΣ. Τ. ΣΤΑΤΙΛΙΟΣ.

ΝΕ. Η. ΙΓ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Γ. ΦΟΝΤΗΙΟΣ.

Αὔγουστος τοὺς οἰκήτορας Ῥώμης κατὰ πρόσωπον ἀριθμήσας εὗρεν οἰκοῦντας αὐτὴν ἀνδρῶν μυριάδας ιγ, καὶ ,αλζ. Σωτίων Ἀλεξανδρεὺς φιλόσοφος ἤκμαζεν.

ΟΛ. ΡϘΗ. Νϛ. Θ. ΙΔ. Λ. ΠΛΑΓΚΟΣ. Γ. ΣΙΛΙΟΣ.

Ὁ Ἀρχέλαος μετὰ θ τῆς ἀρχῆς ἔτη εἰς Βίενναν πόλιν τῆς Γαλλίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξωρίσθη.

ΗΡΩΔΗΣ. Ἰουδαίων τετράρχης ΗΡΩΔΗΣ ἔτη κδ.

ΒΛ. ΝΖ. Α. ΙΕ. ΣΕΞ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ. ΣΕΞ. ΑΠΟΥΛΗΙΟΣ.

ΤΙΒΕ-ΡΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν γ̄ ΤΙΒΕΡΙΟΣ ἔτη κγ.

Α. Β. Ιϛ. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Γ. ΝΟΡΒΑΝΟΣ.

Β. Γ. ΙΖ. ΣΙΣΕΝΝΑΣ. ΣΤΑΤΙΛΙΟΣ. Λ. ΣΚΡΙΒΩΝΙΟΣ.

ΟΛ. ΡϘΘ. Γ. Δ. ΙΗ. Λ. ΠΟΜΠΩΝΙΟΣ. Γ. ΚΑΙΚΙΛΙΟΣ.

Δ. Ε. ΙΘ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Τῆς μικρᾶς Ἀσίας σεισμῷ ιγ πόλεις κατεπτώθησαν, Ἔφεσος, Μαγνησία, Σάρδεις, Μοσίνη, Αἰγαὶ, Ἱεροκαισαρεία, Φιλαδέλφεια, Τμῶλος, Τίμος, Μυρίνα, Κύμη, Ἀπολλωνία, Δία, Ὑρκανία.

Ε. ϛ. Κ. Μ. ΣΙΛΑΝΟΣ. Γ. ΝΟΡΒΑΝΟΣ.

ϛ. Ζ. ΚΑ. Μ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ.

ΟΛ. Σ. Ζ. Η. ΚΒ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ. ΔΡΟΥΣΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β.

Πομπηΐου θέατρον ἐπρήσθη.

Η. Θ. ΚΓ. Δ. ΑΤΕΡΙΟΣ. Γ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Θ. Ι. ΚΔ. Γ. ΑΣΙΝΙΟΣ. Γ. ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ.

Τιβέριος Δροῦσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος κατὰ μικρὸν φαρμάκῳ ἀνεῖλεν.

ΒΜ. Ι. ΙΑ. ΚΕ. ΣΕΡ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ. Λ. ΟΥΙΣΕΛΛΙΟΣ.

ΟΛ. ΣΑ. ΙΑ. ΙΒ. Κϛ. Μ. ΑΣΙΝΙΟΣ. ΚΟΣΣΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

Φίλιππος ὁ τετράρχης Πανεάδα ἀνακτίσας Καισάρειαν Φιλίππου προσωνόμαζεν, καὶ Ἰουλιάδα.

ΙΒ. ΙΓ. ΚΖ. Γ. ΚΑΛΟΥΙΣΙΟΣ. ΓΝ. ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΣ.

Πόντιος Πιλᾶτος ἐπίτροπος τῆς Ἰουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ' ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ἰώσηππος.

ΙΓ. ΙΔ. ΚΗ. Λ. ΠΙΣΩΝ. Μ. ΚΡΑΣΣΟΣ.

Ἡρώδης ἔκτισε Τιβεριάδα εἰς ὄνομα Τιβερίου Καίσαρος. ὁ αὐτὸς Λιβιάδα.

ΙΔ. ΙΕ. ΚΘ. ΑΠ. ΣΙΛΑΝΟΣ. Γ. ΣΙΛΙΟΣ.

ΟΛ. ΣΒ. ΙΕ. Ιϛ. Λ. Γ. ΡΟΥΒΕΛΛΙΟΣ. Γ. ΡΟΥΦΙΟΣ.

Τῷ ιε' ἔτει τοῦ Τιβερίου βαπτίζεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός.

Ἦν δὲ τὰ ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἔτη ͵δψο.

Καὶ τὰ ἀπὸ δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἐπὶ τὸ ιε' Τιβερίου, ἔτη φμη.

Ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου, ἔτη σιε.

Ἀπὸ δὲ πεντεκαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου, ἐπὶ τὴν εἰκοσαετηρίδα Κωνσταντίνου τοῦ Νικήτου Σεβαστοῦ, κατὰ τὴν τῶν ἑβδομήκοντα ἑρμηνείαν, ἔτη ͵εχιη.

Ιϛ. ΙΖ. ΛΑ. Μ. ΟΥΙΝΙΚΙΟΣ. Λ. ΚΑΣΣΙΟΣ.

ΙΖ. ΙΗ. ΛΒ. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. ΤΟ Ε. ΜΟΝΟΣ.

ΙΗ. ΙΘ. ΛΓ. ΦΟΥΡΙΟΣ ΚΑΜΙΛΛΟΣ. ΓΝ. ΔΟΜΙΤΙΟΣ.

Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, ὁ κύριος ἡμῶν κατὰ τὰς περὶ αὐτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος προῄει ἔτει ιη' τῆς Τιβερίου βασιλείας, καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις μὲν Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὕρομεν ἱστορούμενα „κατὰ λέξιν ταῦτα, ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν, Βιθυνία ἐσείσθη, Νικαίας τὰ πολλὰ ἔπεσεν. ἃ καὶ συνῳδὰ τοῖς περὶ τὸ πάθος τοῦ σωτῆρος ἡμῶν συμβεβηκόσι. γράφει δὲ καὶ Φλέγων ὁ τὰς Ὀλυμπιάδας ...... περὶ τῶν „αὐτῶν ἐν τῷ ιγ', ῥήμασιν αὐτοῖς τάδε. τῷ δ' ἔτει τῆς σβ' Ὀλυμπιάδος ἐγένετο ἔκλειψις ἡλίου μεγίστη τῶν „ἐγνωρισμένων πρότερον. καὶ νὺξ ὥρᾳ ϛ' τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι. σεισμός τε „μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ Νικαίας κατεστρέψατο, καὶ ταῦτα ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ. Τεκμήριον δ' ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε τὸ ἔτος πεπονθέναι Σωτῆρα ἡ τοῦ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ιε' ἔτος Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκαλίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. Κατὰ τοὺς αὐτοὺς δὲ χρόνους Ἰώσηππος ἱστορεῖ ἐν ἡμέρᾳ πεντηκοστῆς, κινήσεως καὶ κτύπου ἱερέας ἀντιλαμβάνεσθαι πρῶτον, ἔπειτα φωνῆς ἀθρόας ἔνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἐσωτάτου ἱεροῦ αὐτοῖς ῥήμασιν εἰπούσης, Μεταβαίνωμεν ἐντεῦθεν. Καὶ ἄλλοθι ὁ αὐτὸς ἀναγράφει Ἰώσηππος, ὡς Πιλάτου ἡγεμόνος κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Καίσαρος τὰς εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπερ οὐκ ἦν θέμις, ἀναθέντος, μεγίστου τε θορύβου καὶ στάσεως ἀρχὴν ἐμβεβληκότος τοῖς Ἰουδαίοις. ἔνθεν ἐπισήσας πᾶσαι τὸ Ἰουδαίων ἔθνος διεδέξαντο συμφοραί.

ΟΛ. ΣΓ. ΙΘ. Κ. ΛΔ. ΣΕΡ. ΣΟΥΛΠΙΤΙΟΣ ΓΑΛΒΑΣ. Λ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ΣΥΛΛΑΣ.

Τῆς

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος ΙΑΚΩΒΟΣ ὁ ἀδελφόθεος.
Τῷ αὐτῷ ἔτει Πιλᾶτος μετὰ τὴν στάσιν Ἰουδαίων διὰ τὰς Καίσαρος εἰκόνας τὸν λεγόμενον Κορβωνᾶν, ἤτοι θησαυρὸν, εἰς ὑδάτων καταγωγὴν ἐδαπάνησεν, καὶ αὖθις στασιάζειν ἠνάγκασεν.

,ΒΝ. Κ. ΚΑ. ΛΕ. ΠΕΡΣΙΚΟΣ, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΟΣ.

Σηϊανὸς ἔπαρχος Τιβερίου Καίσαρος περὶ τελείας ἀπωλείας τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων πολλὰ συνεβούλευε τῷ Καίσαρι, ὡς Φίλων Ἰουδαῖος ἱστορεῖ ἐν τῇ β τῆς παρ' αὐτῶν πρεσβείας.

ΚΑ. ΚΒ. Λϛ. ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΝΩΝΙΑΝΟΣ.

Ἀγρίππας υἱὸς Ἡρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ἡρώδου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ῥώμῃ δεσμεῖται.

ΚΒ. ΚΓ. ΛΖ. ΠΑΠΙΝΙΟΣ, καὶ ΠΛΑΥΤΙΟΣ.

Πιλάτου Τιβερίῳ τὰ κατὰ τὸν Σωτῆρα ἀναγαγόντος, καὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος, Τιβέριος πρὸς τὴν σύγκλητον ἐκοινολογήσατο περὶ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. τῆς δὲ μὴ πειθομένης, ὁ αὐτὸς θάνατον ἐψηφίσατο κατὰ τῶν διωκτῶν τῶν Χριστιανῶν, ὡς Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀπολογίᾳ.

ΟΛ. ΣΔ. ΚΓ. ΚΔ. ΛΗ. ΠΡΟΚΛΟΣ, καὶ ΝΙΓΡΙΝΟΣ.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΛΙΓΟΛΑΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν δ' ΓΑΙΟΣ ΚΑΛΙΓΟΛΑΣ ἔτη γ, μῆνας ι.

Α. ΛΘ. ΓΑΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β. Λ. ΚΑΙΣΙΑΝΟΣ.

Γάϊος ἑαυτὸν ἀποθεοῖ.
Φλάκκος Ἀβίλιος Αἰγυπτίων ἔπαρχος παντοίαις συμφοραῖς τὸ Ἰουδαίων ἔθνος καθυπέβαλεν. Φίλων ἱστορεῖ ἐν τῷ ἐπιγεγραμμένῳ λόγῳ Φλάκκος, ὅτι πρεσβείαν ὑπὲρ Ἰουδαίων πρὸς Γάϊον ἐποιήσατο ὑπὲρ ὧν Φλάκκος Ἰουδαίοις ἐπιβουλεύων εἰκόνων καὶ ἀνδριάντων καὶ βωμῶν ἀναθέσεσι τὰς συναγωγὰς ἐμίανεν. Τότε καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων δῆμος συνεπιθέμενος ποικίλως Ἰουδαίους ἐκόλασε.
Γάϊος Καῖσαρ Ἀγρίππαν λύσας τῶν δεσμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν.

Β. Α. Μ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΑΣΠΡΗΝΑΣ.

Ἀγρίππας ἀνεθεὶς τῶν δεσμῶν ὑπὸ Γαΐου Καίσαρος βασιλεὺς Ἰουδαίων ἐκπέμπεται.

Γ. Β. ΜΑ. ΓΑΙΟΣ ΚΑΛΙΓΟΛΑΣ ΤΟ Γ. μόνος.

Γάϊος Καλιγόλας τὴν γυναῖκα Μεμμίου Ῥηγούλου λαβὼν, πατέρα ταύτης τὸν ἴδιον ἄνδρα Μέμμιον λέγειν εἶναι ἠνάγκασε.
Πόντιος Πιλᾶτος ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται, ὥς φασιν οἱ τὰ Ῥωμαίων συγγραψάμενοι.
Γάϊος Καλιγόλας ἀνδριάντα ἑαυτοῦ Διὸς Ἐπιφανοῦς καλουμένου ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀναθεῖναι Πετρωνίῳ τῷ Συρίας ὑπάρχῳ προσέταξεν.
Φίλων καὶ Ἰώσηππος ἱστοροῦσιν ἐν ταῖς ἁπανταχοῦ συναγωγαῖς Ἰουδαίων ἀνδριάντας καὶ εἰκόνας Γαΐῳ ἱερωμένας ἀνατεθῆναι.

ΟΛ. ΣΕ. Δ. Γ. ΜΒ. Γ. ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ. ΓΝ. ΣΕΝΤΙΟΣ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.

Γάϊος τὰς ἰδίας ἀδελφὰς διαφθείρας κατὰ νήσους ἐφυγάδευσεν.
Γάϊος πολλοὺς ἐν ἐξορίαις ἀνεῖλεν.
Γάϊος ὑπὸ τῶν ἐν στρατείαις ἐπισήμων ἀνῃρέθη.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΚΛΑΥ-ΔΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ε ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτη ιγ, μῆνας θ, ἡμέρας κη.

Α. Δ. ΜΓ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β. Γ. ΛΑΡΓΟΣ.

Πέτρος ὁ κορυφαῖος τὴν ἐν Ἀντιοχείᾳ πρώτην θεμελιώσας ἐκκλησίαν εἰς Ῥώμην ἄπεισι κηρύττων τὸ εὐαγγέλιον.

Β. Ε. ΜΔ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ Γ. Λ. ΒΙΤΕΛΛΙΟΣ ΤΟ Β.

Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον.

Τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας πρῶτος ἐπίσκοπος Εὐόδιος ἐχρημάτιζεν.

ΒΞ. Γ. Ϛ. ΜΕ. ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ ΤΟ Β. ΣΤΑΤΙΛΙΟΣ ΤΟ Β.

Ἡ ἐν ταῖς Πράξεσιν Ἀγάβου προφητεία πεπέρασται, λιμοῦ μεγάλου κατασχόντος τὴν οἰκουμένην ἐπὶ Κλαυδίου.

Κλαύδιος κατὰ Βρεττανῶν ἐθριάμβευσεν.

Νῆσος μεταξὺ Θήρας καὶ Θηρασίας σταδίων λ ἐφάνη.

ΟΛ. ΣϚ. Δ. Ζ. ΜϚ. ΟΥΙΝΟΥΚΙΟΣ ΤΟ Β. ΣΤΑΤΙΛΙΟΣ ΚΟΡΒΙΝΟΣ.

Κλαύδιος τοὺς πολίτας Ῥώμης ἀπογραψάμενος μυριάδας εὗρεν χϙδ, καὶ ͵α.

ΑΓΡΙΠ-ΠΑΣ. Ἰουδαίων ἐβασίλευσεν ΑΓΡΙΠΠΑΣ ὁ προτέρου υἱὸς ἔτη κϚ.

Ε. Α. ΜΖ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ ΤΟ Β. Μ. ΜΕΣΣΑΛΑΣ.

Θρᾴκη ἀπὸ τοῦδε τοῦ χρόνου ἐπαρχία ἐχρημάτισε βασιλεύουσα πρίν.

Ϛ. Β. ΜΗ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ. ΒΙΤΕΛΛΙΟΣ ΤΟ Γ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις τῶν ἀζύμων στάσεως γινομένης ἐν Ἱερουσαλὴμ, συμπατηθέντες περὶ τὰς τῶν πυλῶν ἐξόδους Ἰουδαῖοι ὤλοντο περὶ τὰς τρεῖς μυριάδας, Κουμανοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦντος, καὶ τῆς ὅλης Ἰουδαίας ἡγεμονεύοντος.

Ζ. Γ. ΜΘ. ΒΙΤΕΛΛΙΟΣ, καὶ ΠΟΠΛΙΚΟΛΑΣ.

ΟΛ. ΣΖ. Η. Δ. Ν. ΚΟΙΝΤΟΣ ΒΕΡΑΝΝΙΟΣ. Γ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ.

Λιμοῦ κατὰ τὴν Ἑλλάδα γεγονότος μεγάλου, ὁ τοῦ σίτου μόδιος ἐξ διδράχμων ἐπράθη.

Θ. Ε. ΝΑ. Γ. ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΟΣ ΣΕΡΟΥΙΛΙΑΝΟΣ.

Ι. Ϛ. ΝΒ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Ε. καὶ ΟΡΦΙΤΟΣ.

Κλαύδιος Φήλικα τῆς Ἰουδαίας ἡγεμόνα ἐξέπεμψεν. ἐπ' αὐτοῦ Παῦλος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατηγορηθεὶς τὰς ἀπολογίας πεποίηται.

ΙΑ. Ζ. ΝΓ. ΣΙΛΑΝΟΣ, καὶ ΟΘΩΝ.

ΟΛ. ΣΗ. ΙΒ. Η. ΝΔ. ΣΙΛΑΝΟΣ, καὶ ΑΝΤΩΝΕΙΝΟΣ.

ΒΟ. ΙΓ. Θ. ΝΕ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ, καὶ ΑΒΙΟΛΑΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Φῆλιξ Ἰουδαίας ἡγεμονεύειν ἐστάλη, πολλῶν καὶ ἄλλων Ἰουδαίων ἔθνος ἀπολλύντων. ἐν οἷς καὶ Αἰγύπτιος ψευδοπροφήτης ἅμα τρισμυρίοις, μείζοσιν ἐπιχειρῶν πράγμασιν τῇ Φήλικος κατελύθη στρατηγίᾳ. συμφωνεῖ Ἰώσηπος ἐν τούτῳ ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων. ἔνθα τῷ θείῳ Παύλῳ ὑπὸ τοῦ χιλιάρχου λέλεκται. οὐκ ἄρα σὺ εἶ ὁ Αἰγύπτιος ὁ πρὸ τούτων τῶν ἡμερῶν ἀναστατώσας καὶ ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας;

ΝΕΡΩΝ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ς ΝΕΡΩΝ ἔτη ιγ, μῆνας ζ, ἡμέρας κη.

Α. Ι. ΝϚ. ΝΕΡΩΝ, καὶ ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ.

Ἐπὶ Φήλικος στάσις Ἰουδαίων γέγονεν ἐν Καισαρείᾳ Στράτωνος, καὶ πολλοὶ διεφθάρησαν.

Β. ΙΑ. ΝΖ. ΒΟΛΟΥΣΙΟΣ, καὶ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

Φῆστος διάδοχος Φήλικος ὑπὸ Νέρωνος ἐπέμφθη, ἐφ᾽ οὗ ὁ θεῖος Παῦλος, παρόντος καὶ τοῦ Ἀγρίππα βασιλέως, Ἰουδαίοις ἀπολογησάμενος δέσμιος εἰς Ῥώμην ἐκπέμπεται.

ΟΛ. ΣΘ. Γ. ΙΒ. ΝΗ. ΝΕΡΩΝ ΤΟ Β. καὶ ΚΑΛΠΟΥΡΝΙΟΣ ΠΙΣΩΝ.

Δ. ΙΓ. ΝΘ. ΝΕΡΩΝ ΤΟ Γ. καὶ ΜΕΣΣΑΛΛΑΣ.

Ε. ΙΔ. Ξ. ΟΥΙΨΑΝΙΟΣ, καὶ ΚΑΠΙΤΩΝ.

Ἐν Ῥώμῃ σεισμὸς μέγας ἐγένετο.
Νέρων ἀνεῖλεν τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Ἀγριππῖναν, καὶ τὴν τοῦ πατρὸς ἀδελφήν.

Ϛ. ΙΕ. ΞΑ. ΝΕΡΩΝ ΤΟ Δ. καὶ ΚΟΣΣΟΣ ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

ΟΛ. ΣΙ. Ζ. ΙϚ. ΞΒ. ΚΑΙΣΩΝΙΟΣ, καὶ ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ.

Ἰουδαῖοι τὸν ἀδελφὸν Κυρίου Ἰάκωβον κτείνουσι. Συμεὼν ὁ τοῦ Κλεόπα τὸν θρόνον Ἱεροσολύμων διαδέχεται.

Η. ΙΖ. ΞΓ. ΚΕΛΣΟΣ, καὶ ΓΑΛΛΟΣ.

Κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης κεραυνὸς ἔπεσε.
Πρῶτος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας μετὰ τὸν ἀπόστολον καὶ εὐαγγελιστὴν Μάρκον ΑΝΙΑΝΟΣ γέγονεν ἔτη κβ.

Θ. ΙΗ. ΞΔ. ΜΕΜΜΙΟΣ, καὶ ΟΥΙΡΓΙΝΙΟΣ.

ΒΓ. Ι. ΙΘ. ΞΕ. ΒΑΣΣΟΣ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΣ.

Πόλεις τῆς Ἀσίας κατέπεσον τρεῖς, Λαοδίκεια, Ἱεράπολις, καὶ Κολοσσαί.
Ἀλβῖνον Κέστιος Φλῶρος διεδέξατο. ἐφ᾽ οὗ Ῥωμαίων Ἰουδαῖοι ἀπέστησαν.

ΟΛ. ΣΙΑ. ΙΑ. Κ. ΞϚ. ΝΕΡΟΥΑΣ, καὶ ΑΤΤΙΚΟΣ.

ΙΒ. ΚΑ. ΞΖ. ΣΟΥΗΤΩΝΙΟΣ, καὶ ΠΟΝΤΙΟΣ.

Νέρων κιθαρῳδίαις, τραγῳδίαις κατὰ Ῥώμην, καὶ τὴν Ἑλλάδα, πομπεύων Ἰσθμίοις, καὶ Ἡλίοις, καὶ Ἀκτίοις ἐστεφανοῦτο κήρυξιν ἁρματηλατικῷ, καὶ τῷ τελείῳ, καὶ δεκαπώλῳ, μεταθέμενος καὶ τὴν Ὀλυμπιάδα κατὰ σκηνῆς ἑαυτὸν ἐπεδείκνυ.

ΙΓ. ΚΒ. ΞΗ. ΚΑΠΙΤΩΝ, καὶ ΡΟΥΦΟΣ.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΙΔ. ΚΓ. ΞΘ. ΤΡΑΧΑΛΟΣ, καὶ ΣΙΛΙΟΣ.

Νέρων ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἀδικήμασιν αὐτοῦ τὸν πρῶτον κατὰ Χριστιανῶν ἀνεδείξατο διωγμὸν, ἡνίκα Πέτρος καὶ Παῦλος οἱ θεσπέσιοι ἀπόστολοι τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσαντες ἐστεφάνωσαν ἀγῶνι.

ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Ἰουδαῖοι Ῥωμαίων ἀπέστησαν ἐπὶ Κεστίου Φλώρου διὰ πλεονεξίαν αὐτοῦ ἄμετρον. ἐφ' οὓς ὁ Νέρων Οὐεσπασιανὸν ἐξέπεμψεν στρατοπεδάρχην πολλὰ τῆς Ἰουδαίας ἀνακτησόμενον.

Φλάβιος Ἰώσηππος συγγραφεὺς στρατηγήσας ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ μέλλων ἀναιρεῖσθαι θεσπίζει Οὐεσπασιανῷ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς, καὶ τῆς αὐτοῦ Οὐεσπασιανοῦ βασιλείας.

Μετὰ Νέρωνα ΓΑΛΒΑΣ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣ ἐν Γερμανίᾳ, ΟΘΩΝ ἐπὶ Ῥώμης. ἕκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῆς ἀρχῆς. Γάλβας ἐβασίλευσεν μῆνας ζ, καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Οὐιτέλλιος βασιλεύσας μῆνας η ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ Ῥώμης. Ὄθων βασιλεύσας μῆνας ς [γ] ἑαυτὸν διεχρήσατο.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας μετὰ Πέτρον πρῶτος κληροῦται τὴν ἐπισκοπὴν ΛΙΝΟΣ.

Τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας δεύτερος ἐπίσκοπος καθίσταται ΙΓΝΑΤΙΟΣ.

ΟΥΕΣΠΑ-
ΣΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ζ ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ἔτη θ, μῆνας ια, ἡμέρας κβ.

ΟΛ. ΣΙΒ. Α. ΚΔ. Ο. ΓΑΛΒΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β. καὶ Τ. ΒΙΝΙΟΣ.

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς δι' Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο πόλιν.

Β. ΚΕ. ΟΑ. ΦΛ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β. καὶ ΤΙΤΟΣ.

Τίτος Ἰουδαίους πολιορκήσας, καὶ τὰ Ἱεροσόλυμα κατασκάψας ξ μυριάδας ἀνδρῶν ἐφόνευσεν. Φησὶ δὲ Ἰώσηππος λιμῷ καὶ μαχαίρᾳ ρι μυριάδας ἀπολέσθαι, καὶ ἄλλας μυριάδας διαπεπρᾶσθαι αἰχμαλώτων. αἴτιον δὲ τοῦ τοσοῦτον πλῆθος κατὰ τὴν πόλιν εὑρῆσθαι φησὶ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν, ἐν ᾗ πάντες οἱ τοῦ ἔθνους συνεληλυθότες ὡς ἐν εἱρκτῇ συνεκλείσθησαν. ἔδει γὰρ αὐτοὺς ἐν ἡμέραις τοῦ πάσχα τῷ σωτῆρι ἐπιβεβουλευκότας παθεῖν.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ, καὶ τὴν ὑστάτην ἅλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Τιβερίου, καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ἔτη τεσσαράκοντα δύο. ἀπὸ δὲ ἕκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναὸς, ἤγουν ἀπὸ δευτέρου ἔτους ξγ Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ, ἔτη φϞζ. ἀπὸ δὲ τῆς κατὰ Ἀντίοχον πολιορκίας, σλθ. ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γινομένης, εἰς ἔτη ͵αργ.

Γ. ΚΣ. ΟΒ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Γ. καὶ ΝΕΡΟΥΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει θνήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς ὁ τῆς Βερενίκης, βασιλεύσας ἔτη κς, καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα.

Ἐντεῦθεν Κομαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς τοὺς ἑαυτῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

ΡΩΜΑ. ΙΟΥΔ.

Δ. ΟΓ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Δ. καὶ ΤΙΤΟΣ ΤΟ Β.

Οὐεσπασιανὸς τὸ Καπιτώλιον ἐμπρησθὲν ἀνῳκοδόμησεν.

ΟΛ. ΣΙΓ. Ε. ΟΔ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Β. καὶ ΜΕΣΣΑΛΙΝΟΣ.

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ στάσις.

ς.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΣϘ. ϛ. ΟΕ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Ε̅, καὶ ΤΙΤΟΣ ΤΟ Γ̅.

Ζ. Οϛ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ ϛ̅, καὶ ΤΙΤΟΣ ΤΟ Δ̅.

Ὁ Κολοσσὸς ἀνεστάθη μῆκος ποδῶν ρκϛ̅ ἐκ χαλκοῦ.

Η. ΟΖ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Ζ̅, καὶ ΤΙΤΟΣ ΤΟ Ε̅.

Ἐν Κύπρῳ τρεῖς πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν.

ΟΛ. ΣΙΔ̅. Θ. ΟΗ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Η̅, καὶ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ϛ̅.

Λοιμὸς κατὰ τὴν Ῥώμην μέγας, ὡς καθ' ἡμέραν ὑπὲρ μυρίους θνήσκειν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας.

Ι. ΟΘ. ΚΟΜΟΔΟΣ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΣ.

ΙΑ. Π. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ΤΟ Θ̅, καὶ ΤΙΤΟΣ ΤΟ ϛ̅.

Οὐεσπασιανὸς ἀποικίας πέμψας τελευτᾷ νόσῳ.

ΤΙΤΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ῆ ΤΙΤΟΣ ἔτη β̅, μῆνας β̅.

Α. ΠΑ. ΤΙΤΟΣ ΤΟ Ζ̅, καὶ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Ζ̅.

Τὸ Βέσβιον ὄρος κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν πῦρ ἀνέβλυσε πολὺ, ὡς καταφλέξαι τὴν περικειμένην χώραν σὺν ταῖς πόλεσι.

ΟΛ. ΣΙΕ̅. Β. ΠΒ. ΣΙΛΒΑΝΟΣ, καὶ ΠΟΛΛΙΩΝ.

Ῥώμης ἐπίσκοπος δεύτερος ΑΝΕΓΚΛΗΤΟΣ.
Ἐν Ῥώμῃ μέγας ἐμπρησμὸς ἐγένετο.

ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν θ̅ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ἔτη ιε̅, μῆνας ε̅.

Α. ΠΓ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Η̅, καὶ ΣΑΒΙΝΟΣ.

Δομετιανὸς Σεβαστὴν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν γυναῖκα.
Τῆς συγκλήτου ψηφισαμένης Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη.

Β. ΠΔ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Θ̅, καὶ ΡΟΥΦΟΣ.

Δομετιανὸς εὐνουχίζειν ἄνδρας ἐκώλυσεν.
Ἑστίας τρεῖς παρθένοι ἱέρειαι κατεδικάσθησαν ἁλοῦσαι φθορᾶς.

ΒΡ. Γ. ΠΕ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Ι̅, καὶ ΙΟΥΝΙΟΣ.

Δομετιανὸς εὐπατρίδας πολλοὺς μετέστησε Ῥώμης.
Δεύτερος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος καθίσταται ΑΒΙΛΙΟΣ ἔτη ιγ̅.

ΟΛ. ΣΙϚ. Δ. Πϛ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΑ̅, καὶ ΑΥΡΗΛΙΟΣ.

Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν ᾠκοδόμησε.

Ε. ΠΖ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΒ̅, καὶ ΔΟΛΟΒΕΛΛΑΣ.

Ἐπὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πενταετηρὶς ἀγὼν ἐν Ῥώμῃ.
Δᾶκες καὶ Νασαμῶνες ἐπαναστάντες Ῥωμαίοις διεφθάρησαν.

ϛ. ΓΗ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΙΓ̄, καὶ ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ.

Δύο μῆνες μετωνομάσθησαν, Σεπτέμβριος Γερμανικὸς, καὶ Ὀκτώβριος Δομετιανὸς, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν τῇ Ῥώμῃ συνενεχθῆναι.

Ζ. ΓΘ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΔ̄, καὶ ΜΙΝΟΥΚΙΟΣ.

Δομετιανὸς πολλοὺς τῶν εὐπατριδῶν ἀνεῖλεν.

ΟΛ. ΣΙΖ. Η. Ϙ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΣ.

Δομετιανὸς τοὺς μαθηματικοὺς δεύτερον ἀπήλασε καὶ φιλοσόφους τῆς Ῥώμης.

Θ. ϘΑ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΕ̄, καὶ ΝΕΡΟΥΑΣ.

Ι. ϘΒ. ΑΚΙΛΙΟΣ, καὶ ΤΡΑΙΑΝΟΣ.

Δομετιανὸς ἐθριάμβευσεν κατὰ Δακῶν καὶ Γερμανῶν.
Ἡ πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορνηλία ἐπὶ φθορᾷ κατηγορήθη, καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φίλων κατὰ τὸν νόμον.

ΙΑ. ϘΓ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙϚ̄ καὶ ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ.

Δομετιανὸς ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον φυτεύεσθαι ἐκώλυσεν.

ΟΛ. ΣΙΗ. ΙΒ. ϘΔ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΣ.

Τρίτος Ῥώμης ἐπίσκοπος ΚΛΗΜΗΣ ἔτη θ̄.

ΒΡΙ. ΙΓ. ϘΕ. ΑΣΠΡΗΝΑΣ, καὶ ΚΛΗΜΗΣ.

ΙΔ. ϘϚ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ ΤΟ ΙΖ̄, καὶ ΦΛΑΟΥΙΟΣ ΚΛΗΜΗΣ.

Δομετιανὸς μετὰ Νέρωνα δεύτερος Χριστιανοὺς ἐδίωξεν. ἐπὶ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορίζεται, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑώρακεν, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

ΙΕ. ϘΖ. ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ, καὶ ΦΟΥΛΒΙΟΣ.

Ἀπολλώνιος Τυανεὺς, καὶ Εὐφράτης φιλόσοφοι ἤκμαζον.
Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεθῆναι προσέταξεν, ἵνα μή τις Ἰουδαίων βασιλικοῦ γένους ἀπολειφθῇ.
Πολλοὶ Χριστιανῶν ἐμαρτύρησαν κατὰ Δομετιανὸν, ὡς ὁ Βρέττιος ἱστορεῖ. ἐν οἷς καὶ Φλαβία Δομετίλλα ἐξαδελφὴ Κλήμεντος Φλαβίου ὑπατικοῦ ὡς Χριστιανὴ εἰς νῆσον Ποντίαν φυγαδεύεται.
Ἐν Ῥώμῃ διοσημεῖαι πολλαὶ, καὶ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης, γεγόνασι.

ΝΕΡΟΥ-ΑΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ὁ ΝΕΡΟΥΑΣ ἔτος ᾱ, μῆνας δ̄.

ΟΛ. ΣΙΘ. Α. ϘΗ. ΝΕΡΟΥΑΣ ΤΟ Γ̄, καὶ ΡΟΥΦΟΣ ΤΟ Β̄.

Τῆς

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τρίτος ἐπίσκοπος ΚΕΡΔΩΝ ἔτη ιᾱ.
Δομετιανοῦ τιμαὶ καθῃρέθησαν ὑπὸ τῆς συγκλήτου, καὶ οἱ ἀδίκως ἀπελαθέντες ἐπανῆλθον. ἔνιοι δὲ καὶ ἀπέλαβον τὰς οὐσίας.
Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούας ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου. καὶ ἦλθε πάλιν εἰς Ἔφεσον.
Ἰοῦστος Τιβεριεὺς Ἰουδαῖος συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.
Νερούας πράως καὶ σοφῶς βασιλεύσας τελευτᾷ ἐν κήποις Σαλλουστιανοῖς.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιᾱ ΤΡΑΙΑΝΟΣ ιθ̄, μῆνας ς̄.

Α. ϞΘ. ΝΕΡΟΥΑΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΤΟ Β̄.

Β. Ρ. ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ, καὶ ΣΟΣΣΙΟΣ ΤΟ Β̄.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος δ̄ ΕΥΑΡΕΣΤΟΣ ἔτη θ̄.

Γ. ΡΑ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΤΟ Γ̄, καὶ ΦΡΟΝΤΩΝ ΤΟ Γ̄.

Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον, καὶ εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εἰρηναῖος ἱστορεῖ.

ΟΛ. ΣΚ. Δ. ΡΒ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΓΑΙΤΟΣ.

Τραϊανὸς Δάκας καὶ Σκύθας ὑποτάξας κατὰ τούτων ἐθριάμβευσεν.

Ε. ΡΓ. ΣΟΣΣΙΟΣ ΤΟ Γ̄, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΤΟ Β̄.

Τραϊανὸς ἐπαρχίαν ἐποίησε τὴν Δακίαν.

Ϛ. ΡΔ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΤΟ Ε̄, καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Β̄.

ΡΡΚ. Ζ. ΡΕ. ΣΟΥΡΑΣ ΤΟ Β̄, ΝΕΡΑΤΙΟΣ ΤΟ Β̄.

Ἐν Ῥώμῃ ἐνεπρήσθη ἡ χρυσῆ οἰκία.

ΟΛ. ΣΚΑ. Η. ΡϚ. ΚΑΝΔΙΔΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΣ ΤΟ Β̄.

Ἀσίας δ̄ πόλεις κατεπόθησαν, Ἐλαία, Μυρίνα, Πιτάνη, καὶ Κύμη. Ἑλλάδος δὲ Ὀπουντία, καὶ Ὤριτος. Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Θ. ΡΖ. ΚΟΜΟΔΟΣ, καὶ ΚΕΡΕΑΛΙΣ.

Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος καθίσταται ΠΡΙΜΟΣ ἔτη ιβ̄.

Ι. ΡΗ. ΣΟΣΣΙΟΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΣΟΥΡΑΣ ΤΟ Γ̄.

ΤΡΙΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Τραϊανοῦ κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος Σίμων ὁ τοῦ Κλεόπα τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν γεγονὼς ἐτῶν ρκ. Μεθ' ὃν τρίτος Ἱεροσολύμων ἐπίσκοπος ΙΟΥΣΤΟΣ ἐκ περιτομῆς. Τότε καὶ Ἰγνάτιος δεύτερος Ἀντιοχείας ἐπίσκοπος συλληφθεὶς εἰς Ῥώμην ἐπέμφθη δέσμιος, ἔνθα θηρίοις παραδοθεὶς διήνυσε τὸ μαρτύριον. Διαδέχεται δὲ τρίτος μετ' αὐτὸν τὴν Ἀντιοχείας ἐπισκοπὴν ΗΡΩΝ.
Πλίνιος ὁ Σεκοῦνδος ἡγούμενος τῆς ἐπαρχίας κατακρίνας Χριστιανούς τινας, καὶ τῆς ἀξίας ἐκβαλὼν, ταραχθεὶς τῷ πλήθει διηπορεῖτο τί λοιπὸν αὐτῷ εἴη πρακτέον. Τραϊανῷ οὖν τῷ βασιλεῖ ἀνεκοινώσατο, λέγων ἔξω τοῦ μὴ βούλεσθαι αὐτοὺς εἰδωλολατρεῖν, οὐδὲν ἀνόσιον ἐν αὐτοῖς εὑρηκέναι. ἐμήνυε δὲ καὶ τοῦτο, ἀνίστασθαι ἕωθεν τοὺς Χριστιανοὺς, καὶ τὸν Χριστὸν θεοῦ δίκην ὑμνεῖν, καὶ πρὸς τὸ τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν διαφυλάσσειν, κωλύεσθαι φονεύειν, μοιχεύειν, πλεονεκτεῖν, ἀποστερεῖν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Πρὸς ταῦτα ἀντέγραψε Τραϊανὸς, τὸ τῶν Χριστιανῶν φῦλον μὴ ἐκζητεῖσθαι μὲν, ἐμπεσὸν δὲ κολάζεσθαι. Τερτυλλιανὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας πέμπτος τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη ι.

ΙΑ. ΡΘ. ΤΡΕΒΩΝΙΟΣ, καὶ ΑΤΙΛΙΟΣ

ΟΛ. ΣΚΒ. ΙΒ. ΡΙ. ΠΑΛΜΑΣ ΤΟ Β. καὶ ΚΑΛΟΥΙΣΙΟΣ ΤΟ Β.

Γαλατίας γ πόλεις σεισμῷ κατεπτώθησαν.

ΙΓ. ΡΙΑ. ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ, καὶ ΟΡΦΙΤΟΣ.

Ἐν Ῥώμῃ τὸ Πάνθεον κεραυνῷ διεφθάρη.

ΙΔ. ΡΙΒ. ΠΙΣΩΝ, καὶ ΒΩΛΑΝΟΣ.

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος μετ' Ἰοῦστον τέταρτος ΖΑΚΧΑΙΟΣ. Μεθ' ὃν πέμπτος ΤΩΒΙΑΣ. ἕκτος ΒΕΝΙΑΜΙΝ. ἕβδομος ΙΩΑΝΝΗΣ. ὄγδοος ΜΑΤΘΙΑΣ. ἔνατος ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΙΕ. ΡΙΓ. ΤΡΑΙΑΝΟΣ ΤΟ ς, καὶ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΚΓ. Ιϛ. ΡΙΔ. ΚΕΛΣΟΣ, καὶ ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ.

Ἀντιόχεια κατεπτώθη παρόντος Τραϊανοῦ.

ΒΡΑ. ΙΖ. ΡΙΕ. ΜΑΝΙΛΙΟΣ, καὶ ΝΙΝΝΙΟΣ.

Ἰουδαῖοι κατὰ Λιβύην, καὶ Αἴγυπτον, καὶ Ἀλεξάνδρειαν, καὶ Θηβαΐδα πολεμήσαντες πρὸς τοὺς συνοικοῦντας Ἕλληνας διεφθάρησαν.

ΙΗ. ΡΙϛ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΣ ΜΕΣΣΑΛΑΣ, καὶ ΠΟΠΙΛΙΟΣ ΚΑΡΟΣ.

Τραϊανὸς Λυσίᾳ Κοιήτῳ τῆς Μεσοποταμίας ἐξᾶραι τοὺς στασιάσαντας τῶν Ἰουδαίων ἐκέλευσεν. ὁ δὲ πολλὰς μυριάδας αὐτῶν ἀνελὼν ἡγεμὼν τῆς Ἰουδαίας διὰ τοῦτο καθίσταται.

ΙΘ. ΡΙΖ. ΑΙΜΙΛΙΟΣ καὶ ΑΝΤΙΣΤΙΟΣ.

Τοὺς ἐν Σαλαμῖνι τῆς Κύπρου Ἕλληνας Ἰουδαῖοι ἀνελόντες τὴν πόλιν κατέσκαψαν.
Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦντι πόλει τῆς Κιλικίας ὢν ἐτῶν ξε. Κατὰ δὲ ἄλλους ἐν Σελευκείᾳ τῆς Ἰσαυρίας.

ΑΔΡΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιβ ΑΔΡΙΑΝΟΣ ἔτη κα.

ΟΛ. ΣΚΔ. Α. ΡΙΗ. ΝΙΓΡΟΣ, καὶ ΑΠΡΩΝΙΑΝΟΣ.

Β. ΡΙΘ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΤΟ Β. καὶ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡ.

Τραϊανὸν ἡ σύγκλητος θεὸν ἐψηφίσατο.
Ἀδριανὸς χρεῶν ὀφειλὰς τῶν ὑπ' αὐτὸν πόλεων καὶ πολιτῶν τῷ δημοσίῳ λόγῳ ἀνηκούσας ἀπέκοψε, καύσας τοὺς χάρτας. ὁ αὐτὸς φόρους Ῥωμαίοις ἐχαρίσατο.

Γ. ΡΚ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ΤΟ Γ. καὶ ΡΟΥΣΤΙΚΟΣ.

Πλούταρχος Χαιρωνεὺς, Σέξτος, καὶ Ἀγαθόβουλος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.
Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ΞΥΣΤΟΣ ἔτη ι.
Σαυρομάται κατεπολεμήθησαν.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Δ. ΡΚΑ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ.

Ἀδριανὸς Νικομήδειαν σεισμῷ καταπιωθεῖσαν, καὶ Νίκαιαν πόλιν Βιθυνίας χρήμασιν ἀνέστησε.

ΟΛ ΣΚΕ. Ε. ΡΚΒ. ΒΗΡΟΣ, καὶ ΑΥΓΟΥΡ.

Ἀποικίαν εἰς Λιβύην ἐρημωθεῖσαν Ἀδριανὸς ἔπεμψεν.

Ϛ. ΡΚΓ. ΑΒΙΟΛΑΣ, καὶ ΠΑΝΣΑΣ.

Ἀδριανὸς Ἀθηναίοις ἀξιώσασιν ἐκ τοῦ Δράκοντος καὶ Σόλωνος νόμους συνέταξεν.

Ζ. ΡΚΔ. ΓΑΙΤΙΝΟΣ, καὶ ΑΓΡΩΝΙΑΝΟΣ.

Ἀδριανὸς ἐχείμασεν εἰς Ἀθήνας μυηθεὶς τὰ μυστήρια, καὶ γεφυρώσας Ἐλευσῖνα κατακλυσθεῖσαν ὑπὸ Κηφισοῦ ποταμοῦ.

ΒΡΜ. Η. ΡΚΕ. ΓΛΑΒΡΙΩΝ, καὶ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ.

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ι ΣΕΝΕΚΑΣ, ἑνδέκατος ΙΟΥΣΤΟΣ ἄλλος. δωδέκατος ΛΕΥΙΣ. τρισκαιδέκατος ΕΦΡΗΣ. τεσσαρεσκαιδέκατος ΙΩΣΗΣ. πεντεκαιδέκατος ΙΟΥΔΑΣ. πάντων τούτων ἐκ περιτομῆς ὄντων ὁ ἀριθμὸς εἰς πεντεκαίδεκα περιέστη, μέχρι τῆς κατ' Ἀδριανὸν Ἰουδαίων ἀποστασίας.

ΟΛ ΣΚϚ. Θ. ΡΚϚ. ΑΣΙΑΤΙΚΟΣ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΣ.

Ι. ΡΚΖ. ΒΗΡΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΒΙΒΟΥΛΟΣ.

Κοδρᾶτος ὁ ἱερὸς τῶν Ἀποστόλων ἀκουστὴς Αἰλίῳ Ἀδριανῷ τῷ αὐτοκράτορι λόγους ἀπολογίας ὑπὲρ Χριστιανῶν, καὶ Ἀριστείδης Ἀθηναῖος ὁ φιλόσοφος ἐπέδωκαν. ἅπερ δεξάμενος ὁ Καῖσαρ σὺν τοῖς παρὰ Σερενίου Γρανιανοῦ λαμπροτάτου ἡγουμένου ὡς ἄδικον εἴη γραψαμένου Χριστιανοὺς ἀκρίτως ἐπὶ μηδενὶ τῶν ἐγκλημάτων κτείνειν, γράφει Μινουκίῳ Φουνδανῷ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας μηδένα κτείνειν ἄνευ ἐγκλημάτων καὶ κατηγορίας.

ΙΑ. ΡΚΗ. ΤΙΤΙΑΝΟΣ, καὶ ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΣ.

ΙΒ. ΡΚΘ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ, καὶ ΛΙΒΩΝ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας ζ ἐπίσκοπος ΤΕΛΕΣΦΟΡΟΣ ἔτη ια.

Ἀντιοχείας δ ἐπίσκοπος ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ.

Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστή.

ΟΛ ΣΚΖ. ΙΓ. ΡΛ. ΚΕΛΣΟΣ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.

Σεισμοῦ γεγονότος Νικομηδείας καὶ Καισαρείας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

ΙΔ. ΡΛΑ. ΚΑΤΥΛΙΝΟΣ, καὶ ΑΓΡΟΣ.

Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ϛ προέστη ΥΜΕΝΑΙΟΣ ἔτη ιγ.

ΙΕ. ΡΛΒ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΣ.

Ἀδριανὸς παραχειμάζων ἐν Ἀθήναις τὰ Ἐλευσίνια ἐπετέλεσε.

ΙϚ. ΡΛΓ. ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ, καὶ ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΣ.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Αδριανὸς κατὰ Ιουδαίων ἀποστείλων στράτευμα ἐξέπεμψεν καταδραμόντων τὴν Ιουδαίαν. ἡγεῖτο δὲ ταύτης Τίννιος Ροῦφος ὁ καταπολεμήσας Ιουδαίους.
Φαβωρῖνος, καὶ Πολέμων ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζοντο.

ΟΛ. ΣΚΗ. ΙΖ. ΡΛΔ. ΙΒΗΡΟΣ, καὶ ΣΙΣΕΝΝΑΣ.

Βασιλείδης αἱρεσιάρχης Αλεξανδρεὺς, ἀφ' οὗ οἱ γνωστικοί.
Χοχεβᾶς τῆς Ιουδαίων ἀποστάσεως ἡγούμενος Χριστιανοὺς ποικίλως ἐτιμωρήσατο μὴ βουλομένους κατὰ Ρωμαίων συμμαχεῖν.

ΒΡΝ. ΙΗ. ΡΛΕ. ΣΕΡΒΙΑΝΟΣ, καὶ ΒΗΡΟΣ.

Ιουδαῖοι κακῶς ἀπήλλαξαν, καὶ ὁ πρὸς αὐτοὺς πόλεμος πέρας ἔσχεν. ἔνθεν εἴργονται πάντη τῆς πόλεως ἐπιβαίνειν προστάξει θεοῦ καὶ Ρωμαίων κράτει, διαπαρέντες κατὰ πάντας.

ΙΘ. ΡΛϚ. ΛΟΥΓΕΡΚΟΣ, καὶ ΑΚΙΛΙΑΝΟΣ.

Ιεροσολύμων πρῶτος ἐξ ἐθνῶν ἐπίσκοπος μετὰ τοὺς ἐκ περιτομῆς κατέστη ΜΑΡΚΟΣ.

Κ. ΡΛΖ. ΚΟΜΟΔΟΣ, καὶ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣ.

ΟΛ ΣΚΘ. ΚΑ. ΡΛΗ. ΑΙΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β, καὶ ΒΑΛΒΙΝΟΣ.

Αδριανὸς ὕδρωπι τελευτᾷ ἐν Βαίαις τῆς Ιταλίας.

ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΕΥΣΕΒΗΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ιγ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ μετὰ τέκνων ΑΥΡΗΛΙΟΥ καὶ ΛΟΥΚΙΟΥ ἔτη κβ, μῆνας γ.

Α. ΡΛΘ. ΝΙΓΡΟΣ, καὶ ΚΑΜΕΡΙΝΟΣ.

Β. ΡΜ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β. καὶ ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΣ.

Ρωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος η ΥΓΕΙΝΟΣ ἔτη η.
Αντωνῖνος πατὴρ πατρίδος προσηγορεύθη.

Γ. ΡΜΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ. καὶ Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Κατὰ ΥΓΕΙΝΟΝ Ρώμης ἐπίσκοπον Ουαλεντῖνος ἰδίας αἱρέσεως εἰσηγητὴς, καὶ Κέρδων τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγὸς ἄμφω ἐπὶ τῆς Ρώμης ἐγνωρίζοντο.

ΟΛ. ΣΛ. Δ. ΡΜΒ. ΠΡΙΣΚΙΝΟΣ, καὶ ΣΕΒΗΡΟΣ.

Ιουστῖνος φιλόσοφος ὑπὲρ τοῦ καθ' ἡμᾶς ὀρθοῦ λόγου βίβλον ἀπολογίας Αντωνίνῳ ἐπέδωκεν.

Ε. ΡΜΓ. ΡΟΥΦΙΝΟΣ, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΣ.

Ρώμης θ ἐπίσκοπος κατέστη ΠΙΟΣ ἔτη ιε.
Αντιοχείας πέμπτος κατέστη ἐπίσκοπος ΕΡΩΣ κδ.

Ϛ. ΡΜΔ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ, καὶ ΗΡΩΔΗΣ.

Αλεξανδρείας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ΜΑΡΚΟΣ ἔτη ι.

ΒΡΞ. Ζ. ΡΜΕ. ΑΒΙΤΟΣ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

Μεσομήδης Κρὴς ποιητὴς νόμων κιθαρῳδικῶν ἐγνωρίζετο.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΣΛΑ. Η. ΡΜϚ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ. ϗ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β.

Ταῦρος Πλατωνικὸς Βηρύτιος ἐγνωρίζετο.

Θ. ΡΜΖ. ΚΛΑΡΟΣ ΤΟ Β. ϗ ΣΕΒΗΡΟΣ.

Ἀῤῥιανὸς φιλόσοφος Νικομηδεὺς ἐγνωρίζετο, Μάξιμος Τύριος, Ἀπολλώνιος Στωϊκὸς Χαλκηδόνιος, Βασιλείδης Σκυθοπολίτης. οὗτοι ϗ διδάσκαλοι Οὐηρισίμου Καίσαρος γεγόνασι.

Ι. ΡΜΗ. ΛΑΡΓΟΣ, ϗ ΜΕΣΣΑΛΙΝΟΣ.

ΙΑ. ΡΜΘ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΣ ΤΟ Γ. ϗ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΛΒ. ΙΒ. ΡΝ. ΟΡΦΙΤΟΣ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΣ.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἡ προέστη ΚΕΛΑΔΙΩΝ ἔτη ιδ.

ΙΓ. ΡΝΑ. ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΣ, ϗ ΒΕΤΟΥΣ.

Κρίσκης Κυνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς Ἰουστίνῳ τῷ καθ' ἡμᾶς θείῳ φιλοσόφῳ τὸ μαρτυρικὸν συνεσκεύασε θάνατον ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ὡς λίχνος ϗ ἀπατεών.

ΙΔ. ΡΝΒ. ΜΑΞΙΜΟΣ, ϗ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ.

ΙΕ. ΡΝΓ. ΓΛΑΒΡΙΩΝ, ϗ ΒΕΡΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΛΓ. Ιϛ. ΡΝΔ. ΠΡΑΙΣΕΝΣ ΤΟ Β. ϗ ΡΟΥΦΙΝΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ΑΝΙΚΗΤΟΣ ἔτη ια.
Πολύκαρπος γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τοῦ Πάσχα ἑορτῆς πολλοὺς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίνου, ϗ Μαρκίωνος αἱρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὑγιεῖ λόγῳ ἐπέστρεψεν.

ΒΡΟ. ΙΖ. ΡΝΕ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, καὶ ΛΑΤΕΡΑΝΟΣ.

ΙΗ. ΡΝϚ. ΣΑΒΙΝΙΑΝΟΣ, ϗ ΣΕΒΗΡΟΣ.

ΙΘ. ΡΝΖ. ΣΙΛΒΑΝΟΣ, ϗ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΣ.

Ἱεροσολύμων ἐπισκοπὴν μετὰ Μάρκον ιζ παραλαμβάνει ΚΑΣΣΙΑΝΟΣ. μεθ' ὃν ιη ΠΟΥΒΛΙΟΣ. ιθ ΜΑΞΙΜΟΣ. κ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ. κα ΓΑΙΑΝΟΣ. κβ ΣΥΜΜΑΧΟΣ. κγ ΓΑΙΟΣ. κδ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ. κε ΚΑΠΙΤΩΝ.

ΟΛ. ΣΛΔ. Κ. ΡΝΗ. ΒΑΡΒΑΤΟΣ, ϗ ΡΗΓΟΥΛΟΣ.

ΚΑ. ΡΝΘ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΣ, ϗ ΣΑΚΕΡΔΩΣ.

ΚΒ. ΡΞ. ΚΥΝΤΙΛΙΟΣ, ϗ ΠΡΙΣΚΟΣ.

ΚΓ. ΡΞΑ. ΒΑΡΟΣ, ϗ ΒΡΑΔΟΥΑΣ.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ. — Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιδ ΜΑΡΚΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ὁ ϗ ΒΗΡΟΣ: ϗ ΛΟΥΚΙΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ ἔτη ιθ, μῆνα α.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΣΛΕ. Α. ΡΞΒ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΒΗΡΟΣ ΤΟ Β.

Β. ΡΞΓ. Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΤΟ Γ. καὶ Λ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΒΗΡΟΣ ΤΟ Γ.

Λούκιος Καῖσαρ ἱερουργῶν ἐν Ἀθήναις εἶδε πῦρ ἀπὸ δυσμῶν εἰς ἀνατολὴν κάτ' οὐρανὸν φερόμενον.

Γ. ΡΞΔ. ΑΙΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΠΑΣΤΩΡ.

Ουολόγεσος Πάρθων βασιλεὺς τὴν Ῥωμαίων χώραν κατέδραμεν.
Φρόντων ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ΒΡΠ. Δ. ΡΞΕ. ΜΑΡΚΙΝΟΣ, καὶ ΚΕΛΣΟΣ.

Γαληνὸς ἰατρὸς ἄριστος ἤκμαζεν τῷ γένει Περγαμηνὸς ἐν τῷ Αὐρηλίου Ἀντωνίνου, καὶ τοῦ Οὐήρου.

ΟΛ. ΣΛϚ. Ε. ΡΞϚ. ΠΟΥΔΗΣ, καὶ ΟΡΦΙΤΟΣ.

Περεγρῖνος ὁ φιλόσοφος ἐν Πίσῃ πυρὰν ἅψας ἑαυτὸν ἐνέπρησεν.

Ϛ. ΡΞΖ. ΠΟΥΔΗΣ ΤΟ Β, καὶ ΠΟΛΛΙΩΝ.

Λούκιος Καῖσαρ Πάρθους ὑποτάξας κάτ' αὐτῶν ἐθριάμβευσεν.

Ζ. ΡΞΗ. ΟΥΗΡΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΣ.

ΤΕΤΑΡΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Πολύκαρπος ὁ ἱερώτατος Σμύρνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ ἐτελειώθη, διωγμοῦ κατὰ τὴν Ἀσίαν γεγονότος. πολλοὶ δὲ καὶ κατὰ τὰς Γαλλίας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ ἤθλησαν, ὧν τὰ μαρτύρια ἀναγέγραπται εἰς μνήμην τοῖς ἔπειτα.

Η. ΡΞΘ. ΑΠΡΩΝΙΑΝΟΣ, καὶ ΠΑΥΛΟΣ.

Λοιμώδης νόσος ἐπικρατήσασα μέχρι Ῥώμης ἔφθασεν.
Ῥωμαῖοι Γερμανοὺς καὶ Σαυρομάτας, καὶ Δάκας, καὶ Κουάδους κατεπάλαισαν.
Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ΣΩΤΗΡ ἔτη ζ.
Ἀντιοχείας ἕκτος ἐπίσκοπος καθίστη ΘΕΟΦΙΛΟΣ, οὗ συγγράμματα εἰσὶ καὶ φέρονται.

ΟΛ. ΣΛΖ. Θ. ΡΟ. ΠΡΙΣΚΟΣ, καὶ ΑΠΟΛΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Λούκιος Αὐρήλιος Κόμοδος ἀπέθανεν ἐν Ἀλτίνῳ ἄρξας ἔτη θ.

Ι. ΡΟΑ. ΚΛΑΡΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΚΕΘΗΓΟΣ.

Μελίτων Σαρδιανῶν ἐπίσκοπος τῆς Λυδίας βιβλίον ἀπολογίας Ἀντωνίνῳ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἐπέδωκεν.

ΙΑ. ΡΟΒ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΕΡΕΝΝΙΑΝΟΣ.

Ἀπολλινάριος ἐπίσκοπος Ἱεραπόλεως τῆς ἐν Ἀσίᾳ ἱερὸς ἀνὴρ ἤκμαζεν.
Διονύσιος ἐπίσκοπος Κορίνθου ἱερὸς ἀνὴρ ἐγνωρίζετο.
Ἡ κατὰ Φρύγας συνέστη ψευδοπροφητεία. ὧν προφήτιδες Μαξιμίλλα, καὶ Πρισκίλλα.

ΙΒ. ΡΟΓ. ΜΑΞΙΜΟΣ, καὶ ΟΡΦΙΤΟΣ.

Ἡ τῶν Ἐγκρατιτῶν αἵρεσις Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔχουσα.
Βαρδεσάνης αἱρετικός.
Ὀππιανὸς ἁλιευτικῶν ποιητὴς ἤκμασεν Κίλιξ τῷ γένει.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΣΛΗ̄. ΙΓ. ΡΟΔ. ΣΕΟΥΗΡΟΣ ΤΟ Β̄. καὶ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣ.

Ἀντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο αὐτός τε παρὼν καὶ τοὺς πολεμάρχους ἀποστέλλων, καὶ Περτίνακι, καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ ἐν Κουάδοις δίψῃ πιεζομένοις ὄμβρος ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγένετο. καὶ τοῖς ἀντιταξαμένοις Γερμανοῖς, καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἐπέπεσεν, πολλούς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλλοντα τὸ στρατὸν αὐτοῦ διαφθείρεσθαι ὑπὸ τῶν Χριστιανῶν εὐχαῖς διασεσῶσθαι.

ΒΡϞ. ΙΔ. ΡΟΕ. ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΦΛΑΚΚΟΣ.

ΙΕ. ΡΟϚ. ΠΙΣΩΝ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.

Ιϛ. ΡΟΖ. ΠΟΛΛΙΩΝ ΤΟ Β̄. ΑΠΡΟΣ ΤΟ Β̄.

ΟΛ. ΣΛΘ̄. ΙΖ. ΡΟΗ. ΚΟΜΟΔΟΣ, καὶ ΚΥΝΤΙΛΛΟΣ.

Ἀττικὸς Πλατωνικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

ΙΗ. ΡΟΘ. ΟΡΦΙΤΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν ιβ̄ διεδέξατο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ἔτη ιε̄.
Ἀντιοχέων Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος καθίσταται ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ.
Ἀντωνῖνος Κόμοδον τὸν υἱὸν αὐτοῦ κοινωνὸν ἐποιήσατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας.
Ἀντωνῖνος σὺν τῷ υἱῷ κατὰ τῶν πολεμίων ἐθριάμβευσεν.
Ἀντωνῖνος καὶ Κόμοδος οἱ αὐτοκράτορες διανομὰς καὶ θέας παντοίας παρέσχον, τά τε δημόσια τέλη ἀνῆκαν, καὶ τοὺς τῶν χρεῶν χάρτας ἐπὶ τῆς Ῥωμαϊκῆς ἀγορᾶς κατέφλεξαν, νόμους καὶ διατάξεις εὖ συνθέντες ἀνενεώσαντο.

ΙΘ. ΡΠ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΚΑΝΔΙΔΟΣ.

Κόμοδος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Σεβαστὸς ἀνερρήθη.
Σμύρνα πόλις τῆς Ἀσίας σεισμῷ κατεπτώθη, καὶ πρὸς ἀνοικοδομὴν ἀνείθη.
Ἀντωνῖνος ἐν Παννονίαις νόσῳ τελευτᾷ.

ΚΟΜΟ-ΔΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιε̄ ΚΟΜΟΔΟΣ ἔτη ιγ̄.

Α. ΡΠΑ. ΠΡΑΙΣΕΝΣ, καὶ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ.

Κόμοδος κατὰ Γερμανῶν ἐθριάμβευσεν.

ΟΛ. ΣΜ̄. Β. ΡΠΒ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΒΟΥΡΡΟΣ.

Τὸ Σεραπεῖον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατεφλέχθη.

Γ. ΡΠΓ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΟΣ.

Εἰρηναῖος ἐπίσκοπος Λουγδούνου τῆς Γαλλίας διέπρεπεν.

Δ. ΡΠΔ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΣ.

Θερμαὶ Κομοδιαναὶ ἐν Ῥώμῃ ἀφιερώθησαν.

ΒΣ. Ε. ΡΠΕ. ΜΑΡΟΥΛΛΟΣ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

ϛ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ΟΛ. ΣΜΑ. ϛ. ΡΠϛ. ΜΑΤΕΡΝΟΣ, καὶ ΒΡΑΔΟΥΑΣ.

Ἱεροσολύμων κϛ καθίσταται ἐπίσκοπος ΜΑΞΙΜΟΣ. Μέθ' ὃν κζ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. κη ΟΥΑΛΗΣ. κθ ΔΟΛΙΧΙΑΝΟΣ. λ ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ. λα ΔΙΟΣ. λβ ΓΕΡΜΑΝΙΩΝ. λγ ΓΟΡΔΙΟΣ. λδ πάλιν ΝΑΡΚΙΣΣΟΣ.

Ζ. ΡΠΖ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΓΛΑΒΡΙΩΝ.

Η. ΡΠΗ. ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Θ. ΡΠΘ. ΦΟΥΣΚΙΑΝΟΣ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν τῷ Καπετωλίῳ σκηπτὸς ἔπεσεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμὸς γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας, καὶ ὅλα τὰ μέρη Ρώμης αὐτῆς διέφλεξεν.

ΟΛ. ΣΜΒ. Ι. Ρϟ. ΙΟΥΝΙΟΣ, καὶ ΣΕΡΟΥΕΙΛΙΟΣ.

Ἀλεξανδρέων ια καθίσταται ἐπίσκοπος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ἔτη μγ.
Τῷ ἡλιακῷ κολοσσῷ τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμοδος τὴν ἰδίαν ἔστησεν.
Ἀντιοχέων η καθίσταται ἐπίσκοπος ΣΕΡΑΠΙΩΝ.

ΙΑ. ΡϟΑ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ ϛ, καὶ ΣΕΠΤΙΜΙΑΝΟΣ.

Κόμοδος πολλοὺς ἐν γερουσίᾳ τιμίους ἀνεῖλεν.

ΙΒ. ΡϟΒ. ΑΦΡΩΝΙΑΝΟΣ, καὶ ΒΡΑΔΟΥΑΣ.

Ἐμπρησμὸς μέγας τὸ Παλάτιον Ρώμης, καὶ τὴν οἰκίαν τῶν παρθένων, καὶ ἄλλα πλεῖστα ἐνέπρησεν.

ΙΓ. ΡϟΓ. ΚΟΜΟΔΟΣ ΤΟ Ζ, ΠΕΡΤΙΝΑΞ ΤΟ Β.

Κόμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιλιανοῦ.

ΠΕΡΤΙΝΑΞ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ιϛ ΕΛΟΥΙΟΣ ΠΕΡΤΙΝΑΞ μῆνας ϛ.

Περτίναξ τῇ συγκλήτῳ Ρωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομάσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδεῖξαι ... . αὐτεῖπε, φάσκων ἱκανὸν, ὅτι βεβιασμένος παρεῖσιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.
Περτίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.
Ρωμαίων ἐπισκοπὴν παρέλαβεν ιγ ΒΙΚΤΩΡ ἔτη ι.

ΣΕΒΗΡΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ιζ ΣΕΒΗΡΟΣ ἔτη ιθ.

ΟΛ. ΣΜΓ. Α. ΡϟΔ. ΦΑΛΚΩΝ, καὶ ΚΛΑΡΟΣ.

ΒΣΙ. Β. ΡϟΕ. ΣΕΒΗΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΚΛΩΔΙΟΣ ΑΛΒΙΝΟΣ ΤΟ Β.

Κλήμης ὁ Στρωματεὺς πρεσβύτερος Ἀλεξανδρείας ἄριστος διδάσκαλος ἐν τῇ κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίᾳ συνταγμάτων διέλαμπεν, καὶ Πάνταινος φιλόσοφος ἀπὸ Στωϊκῶν ἐν τῷ θείῳ λόγῳ διέπρεπεν.

Γ. Ρϟϛ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΣ, καὶ ΚΛΗΜΗΣ.

Δ. ΡϟΖ. ΔΕΞΤΡΟΣ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΣ.

ΟΛ. ΣΜΔ. Ε. ΡϟΗ. ΛΑΤΕΡΑΝΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΣ. ϛ.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

ϛ. ΡϘΘ. ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ, καὶ ΓΑΛΛΟΣ.

Ζ. Σ. ΑΝΟΥΛΙΝΟΣ, καὶ ΦΡΟΝΤΩΝ.

Σεβῆρος Ἀδιαβηνοὺς καὶ Ἄραβας συμμαχήσαντας τῷ Νίγρι καθυπέταξεν.

Η. ΣΑ. ΣΕΒΗΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΜΕ. Θ. ΣΒ. ΦΑΒΙΑΝΟΣ, καὶ ΜΟΥΤΙΑΝΟΣ.

Ι. ΣΓ. ΣΕΒΗΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ.

ΠΕΜΠΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Λεωνίδης Ὠριγένους πατὴρ ἐμαρτύρησεν διωγμοῦ γεγονότος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ΙΑ. ΣΔ. ΓΕΤΑΣ, καὶ ΠΛΑΥΤΙΑΝΟΣ.

ΒΣΚ. ΙΒ. ΣΕ. ΚΙΛΩΝ, καὶ ΛΙΒΩΝ.

Μουσανὸς ἐκκλησιαστικὸς συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο.

ΟΛ. ΣΜϚ. ΙΓ. Σϛ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΓΕΤΑΣ ΤΟ Β.

ΙΔ. ΣΖ. ΑΛΒΙΝΟΣ, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ.

Σεβῆρος Ἀλβῖνον τυραννήσαντα κατὰ Λουγδούνων πόλιν ἀνεῖλεν.

Σεβῆρος τὸν ἐν Βρεττανίᾳ νικήσας πόλεμον, ἀπὸ θαλάσσης εἰς θάλασσαν περιετείχισε τὴν νῆσον σταδίοις χιλίοις.

ΙΕ. ΣΗ. ΑΠΡΟΣ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

Ιϛ. ΣΘ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΓΕΤΑΣ ΤΟ Γ.

ΟΛ. ΣΜΖ. ΙΖ. ΣΙ. ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣ, καὶ ΑΒΙΤΟΣ.

ΙΗ. ΣΙΑ. ΦΑΥΣΤΙΝΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΙΑΝΟΣ.

Σεβῆρος ἐν Βρεττανίᾳ νόσῳ τελευτᾷ.

ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιη ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ὁ καὶ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΣ, ἔτη ϛ.

Α. ΣΙΒ. ΓΕΝΤΙΑΝΟΣ, καὶ ΒΑΣΣΟΣ.

Ἀντιοχείας θ καθέστη ἐπίσκοπος ΑΣΚΛΗΠΙΑΔΗΣ.

Β. ΣΙΓ. ΠΟΜΠΗΙΟΣ, καὶ ΑΣΠΡΟΣ.

Ἱεροσολύμων λε καθέστη ἐπίσκοπος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

ΟΛ. ΣΜΗ. Γ. ΣΙΔ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΒΑΛΒΙΝΟΣ.

ΒΣΛ. Δ. ΣΙΕ. ΜΕΣΣΑΛΑΣ, καὶ ΣΑΒΙΝΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ.	ΧΡΙΣΤΟΥ.	ΥΠΑΤΩΝ.
Ε.	ΣΙϚ.	ΛΑΙΤΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΚΕΡΕΑΛΙΟΣ.
Ϛ.	ΣΙΖ.	ΣΑΒΙΝΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΑΝΟΥΛΙΝΟΣ.

Αντωνῖνος Καράκαλλος κατὰ Περσῶν ἀπελθὼν εἰς τὸν πόλεμον, ἐσφάγη μέσον Εδέσσης καὶ Καῤῥῶν ὢν ἐτῶν μγ̄.

ΜΑΚΡΙΝΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν ιθ̄ ΜΑΚΡΙΝΟΣ ἔτος ᾱ.

ΟΛ. ΣΜΘ. Α. ΣΙΗ. ΓΡΑΙΣΕΝΣ, καὶ ΕΞΤΡΙΚΑΤΟΣ.

Αντιοχέων ι̅ ἐπίσκοπος καθέστη ΦΙΛΗΤΟΣ.
Κιρκησίοις Ηφαιστείοις ἐκάη τὸ Αμφιθέατρον ἐν Ρώμῃ.
Αφρικανὸς Αὔγαρον φησὶν ἱερὸν ἄνδρα τοῦ πρώτου Αυγάρου ὁμώνυμον βασιλέα Εδέσσης.
Μακρῖνος ἐσφάγη ἐν Αρχελαΐδι.

ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν κ̄, Μ. ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ἔτη δ̄.

Α.	ΣΙΘ.	ΔΙΑΔΟΥΜΕΝΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, καὶ ΑΔΟΥΕΝΤΟΣ.
Β.	ΣΚ.	ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΣΑΚΕΡΔΩΣ.

Ρωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ιε̄ ΚΑΛΛΙΣΤΟΣ ἔτη ε̄.

Γ. ΣΚΑ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ̄, καὶ ΚΩΜΑΖΩΝ ΤΟ Β̄.

Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Εμμαοῦς, ἐκτίσθη πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ιουλίου Αφρικανοῦ τοῦ τὰ χρονικὰ συγγράψαντος.

ΟΛ. ΣΝ. Δ. ΣΚΒ. ΓΡΑΤΟΣ, καὶ ΣΕΛΕΥΚΟΣ.

Αντωνῖνος ἐσφάγη ἐν Ρώμῃ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΜΑΙΑΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν κᾱ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Μαμαίας υἱὸς ἔτη ιγ̄.

Α.	ΣΚΓ.	ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.
Β.	ΣΚΔ.	ΜΑΞΙΜΟΣ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΣ.

Ρωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ιϛ̄ ΟΥΡΒΑΝΟΣ ἔτη ε̄.

ΒΣΜ.	Γ.	ΣΚΕ.	ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΚΡΙΣΠΙΝΟΣ.
ΟΛ. ΣΝΑ.	Δ.	ΣΚϚ.	ΡΟΥΦΟΣ, καὶ ΔΕΞΤΡΟΣ.
	Ε.	ΣΚΖ.	ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΣ.
	Ϛ.	ΣΚΗ.	ΒΑΛΒΙΝΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΡΟΥΓΙΗΝΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ.

Ηκμαζον

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ηκμαζον κατὰ τῦτον πλείυς λόγιοι καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες, Βήρυλλος ἐπίσκοπος τῆς κατὰ Βόςραν Αράβων, ὡσαύτως δὲ καὶ Ιππόλυτος ἑτέρας πυ καὶ αὐτὸς παροικίας.

Ζ. ΣΚΘ. ΜΟΔΕΣΤΟΣ, καὶ ΓΡΟΒΟΣ.

Αντιοχέων ιαʹ καθίςη ἐπίσκοπος ΣΕΒΕΝΝΟΣ.

ΟΛ.ΣΝΒ. Η. ΣΛ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΔΙΩΝ ΤΟ Β.

Θ. ΣΛΑ. ΑΓΡΙΚΟΛΑΣ, καὶ ΚΛΕΜΕΝΤΙΝΟΣ.

Αλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος καθίςαται ΗΡΑΚΛΑΣ ἔτη ιϛʹ.

Ι. ΣΛΒ. ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣ, καὶ ΦΗΛΙΚΙΑΝΟΣ.

ΙΑ. ΣΛΓ. ΛΟΥΠΟΣ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

Ωριγένης ἀπὸ Αλεξανδρείας εἰς Καισάρειαν Παλαιςίνης μεθίςη.

ΟΛ.ΣΝΓ. ΙΒ. ΣΛΔ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΣ.

Ρωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παραλαμβάνει ΠΟΝΤΙΑΝΟΣ ἔτη εʹ.

ΒΣΝ. ΙΓ. ΣΛΕ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΟΥΡΒΑΝΟΣ.

Αλέξανδρος ἀναιρεῖται σὺν μητρὶ Μαμαίᾳ ἐν Μογοντιακῷ ςρατιωτικῇ ἐπαναςάσει.

ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν κβʹ ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ ἔτη γʹ.

Α. ΣΛϛ. ΣΕΒΗΡΟΣ, καὶ ΚΥΝΤΙΑΝΟΣ.

Β. ΣΛΖ. ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ.

ΕΚΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Μαξιμῖνος κατὰ Χριςιανῶν διωγμὸν ἐκίνησεν.

ΟΛ.ΣΝΔ. Γ. ΣΛΗ. ΠΕΡΠΕΤΟΥΟΣ, καὶ ΚΟΡΙΟΛΑΝΟΣ.

Μαξιμῖνος ἀνῃρέθη ἐν τῇ Ακυληΐᾳ.

ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ. Ρωμαίων ἐβασίλευσεν κγʹ ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ἔτη ϛʹ.

Α. ΣΛΘ. ΟΥΛΠΙΟΣ, καὶ ΠΟΝΤΙΑΝΟΣ.

Ρώμης ιηʹ καθίςη ἐπίσκοπος ΑΝΤΕΡΩΣ μῆνα αʹ. Μεθ᾽ ὃν ιθʹ ΦΑΒΙΑΝΟΣ ἔτη ιγʹ.

Β. ΣΜ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΑΒΙΟΛΑΣ.

Γ. ΣΜΑ. ΣΑΒΙΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΒΕΝΟΥΣΤΟΣ.

ΟΛ.ΣΝΕ. Δ. ΣΜΒ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΣ.

Ε. ΣΜΓ. ΑΤΤΙΚΟΣ, καὶ ΠΡΑΙΤΕΞΤΑΤΟΣ.

ϛ. ΣΝΔ. ΑΡΡΙΑΝΟΣ, καὶ ΠΑΠΠΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Γορδιανὸς πρὸς Κτησιφῶντα γενόμενος ἀναιρεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων στρατιωτῶν ὑπάρχου Φιλίππου γνώμῃ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κδ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἔτη ζ.

ΒΣΞ. Α. ΣΜΕ. ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΝϛ. Β. ΣΜϛ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΤΙΤΙΑΝΟΣ.

Γ. ΣΜΖ. ΠΡΑΙΣΕΝΣ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΣ.

Δ. ΣΜΗ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β. καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Φίλιππος πόλιν ᾠκοδόμησεν ὀνομάσας αὐτὴν Φιλιππόπολιν.

Ε. ΣΜΘ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β.

ΟΛ. ΣΝΖ. ϛ. ΣΝ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΣ.

Ζ. ΣΝΑ. ΔΕΚΙΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΑΝΝΙΟΣ ΓΡΑΤΟΣ.

Φίλιππος ἀνῃρέθη ἅμα τῷ υἱῷ.

ΔΕΚΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κε ΔΕΚΙΟΣ ἔτος α, μῆνας δ.

Α. ΣΝΒ. ΔΕΚΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΔΕΚΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Δέκιος διὰ τὸ πρὸς Φίλιππον ἔχθος πικρὸν ἤγειρεν κατὰ Χριστιανῶν διωγμόν.
Ἐξελθὼν ὁ Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγγων, ὡς ἀνέρχεται, ἐσφάγη μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ὑπὸ ἰδίων τῶν ἐξάρχων ἐν Ἀβρυττῷ, ὢν ἐτῶν ξ.

ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΒΟΥΛΟΥΣΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσαν κϛ ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΒΟΥΛΟΥΣΙΑΝΟΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β, μῆνας δ.

Α. ΣΝΓ. ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΒΟΥΛΟΥΣΙΑΝΟΣ ΑΥΓΓ.

ΕΒΔΟΜΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Φαβιανοῦ ἐπὶ Δεκίου μαρτυρήσαντος, τὴν Ῥώμης ἐπισκοπὴν διεδέξατο ΚΟΡΝΗΛΙΟΣ ἔτη β.
Λοιμὸς ἐπεκράτει κινηθεὶς ἀπὸ Αἰθιοπίας μέχρι δύσεως, ὥστε μηδεμίαν πόλιν μεῖναι τούτου ἄμοιρον.
Ναυάτος αἱρεσιάρχης πρεσβύτερος Κυπριανοῦ ἐγνωρίζετο, ὃς τοὺς ἐπιθύσαντας ἐν διωγμῷ μετανοοῦντας ἀπεδέχετο.
Ἀντιοχείας ιδ καθίστη ἐπίσκοπος ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΝΗ. Β. ΣΝΔ. ΒΟΥΛΟΥΣΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΞΙΜΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος κα ΛΟΥΚΙΟΣ μῆνας η. Μεθ᾽ ὃν ΣΤΕΦΑΝΟΣ ἔτη β.
Γάλλος καὶ Βουλουσιανὸς ἐν Φόρῳ Φλαμινίου ἐσφάγησαν.

ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κζ ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ἔτη ιε.

ΒΣΟ. Α. ΣΝΕ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Β. ΣΝϛ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος κγ ΞΥΣΤΟΣ ἔτη η.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Γ. ΣΝΖ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Β̄, ϗ ΓΛΑΒΡΙΩΝ.

ΟΓΔΟΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Κυπριανὸς Καρχηδόνης ἐπίσκοπος τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρίῳ τελευτᾷ.

ΟΛ.ΣΝΘ̄. Δ. ΣΝΗ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ̄, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ̄.

Ε. ΣΝΘ. ΤΟΥΣΚΟΣ, ϗ ΒΑΣΣΟΣ.

Σαπώρης ὁ τῶν Περσῶν βασιλεὺς καταδραμὼν Συρίαν ἦλθεν εἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πᾶσαν Καππαδοκίαν ἐδῄωσεν.

ϛ. ΣΞ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΒΑΣΣΟΣ ΤΟ Β̄.

Ζ. ΣΞΑ. ΣΕΚΟΥΛΑΡΙΣ ΤΟ Β̄, ϗ ΔΩΝΑΤΟΣ.

Ἀντιοχείας ιε̄ ἐπίσκοπος ΠΑΥΛΟΣ Σαμοσατεύς.

ΟΛ.ΣΞ̄. Η. ΣΞΒ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ̄, ϗ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΣ.

Θ. ΣΞΓ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΤΟ Ε̄, ϗ ΦΑΥΣΤΙΝΟΣ.

Ι. ΣΞΔ. ΑΛΒΙΝΟΣ, ϗ ΔΕΞΤΡΟΣ.

ΒΣΠ. ΙΑ. ΣΞΕ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΤΟ ϛ̄, ϗ ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ.

Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ιδ̄ κατέστη ἐπίσκοπος ΜΑΞΙΜΟΣ ἔτη ιη̄.

ΟΓ ΣΞᾹ. ΙΒ. ΣΞϛ. ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ΙΟΥΝΙΩΡ, ϗ ΡΟΥΦΙΝΙΑΝΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας κδ̄ κατέστη ἐπίσκοπος ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ἔτη ιβ̄.

ΙΓ. ΣΞΖ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΣ ΤΟ Ζ̄, ϗ ΣΑΤΟΥΡΝΙΝΟΣ.

Παῦλος ὁ Σαμοσατεὺς τὴν Ἀρτέμωνος αἵρεσιν ἀνενεώσατο. Μεθ' ὃν τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας κατέστη ιϛ̄ ἐπίσκοπος ΔΟΜΝΟΣ.

ΙΔ. ΣΞΗ. ΠΑΤΕΡΝΟΣ, ϗ ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΣ.

ΙΕ. ΣΞΘ. ΠΑΤΕΡΝΟΣ ΤΟ Β̄, ϗ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ.

Γαλλιηνὸς ἐσφάγη ὑπὸ στρατιωτῶν πλησίον Μεδιολαίων.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν κη̄ ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτος ᾱ, μῆνας θ̄.

ΟΛ.ΣΞΒ̄. Α. ΣΟ. ΚΛΑΥΔΙΟΣ, ϗ ΠΑΤΕΡΝΟΣ.

Β. ΣΟΑ. ΑΝΤΙΟΧΙΑΝΟΣ, καὶ ΟΡΦΙΤΟΣ.

Ὑπὸ Κλαυδίου ἐνικήθησαν Γότθοι καὶ παρέλαβε τὸ Σίρμιον.
Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ ὢν ἐτῶν νϛ̄.

ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ιθ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ἔτη ε̄, μῆνας ϛ̄.

Α. ΣΟΒ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΒΑΣΣΟΣ.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ιζ ἐπίσκοπος κατέστη ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Β. ΣΟΓ. ΚΟΙΗΤΟΣ, καὶ ΒΟΛΔΟΥΜΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΞϚ. Γ. ΣΟΔ. ΤΑΚΙΤΟΣ, καὶ ΠΛΑΚΙΔΟΣ.

Αὐρηλιανὸς Αὔγουστος ἤρξατο τὰ τείχη Ῥώμης ἀνανεοῦν. ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρέντα.

ΒΣϚ. Δ. ΣΟΕ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΚΑΠΙΤΩΛΙΝΟΣ.

Ε. ΣΟϚ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣ.

ΕΝΝΑΤΟΣ ΔΙΩΓΜΟΣ.

Αὐρηλιανὸς μέλλων διωγμὸν κινεῖν κατὰ Χριστιανῶν θείῳ κεραυνῷ διακωλύεται. συσκευῆς δὲ γενομένης κατ' αὐτοῦ ἐκ τῶν κατ' αὐτὸν, ἐδολοφονήθη μεταξὺ Ἡρακλείας καὶ Βυζαντίου ἐν τῷ καλουμένῳ καινῷ φρουρίῳ.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λ ΤΑΚΙΤΟΣ μῆνας ϛ. οὗ σφαγέντος ἐν Πόντῳ, βασιλεύει ΦΛΩΡΙΑΝΟΣ ἡμέρας πη. οὗ σφαγέντος ἐν Ταρσῷ βασιλεύει Πρόβος.

ΠΡΟΒΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λα ΠΡΟΒΟΣ ἔτη ϛ, μῆνας γ. ὁμοῦ ἔτη ζ.

Α. ΣΟΖ. ΤΑΚΙΤΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο κε ΦΗΛΙΞ ἔτη ε.

ΟΛ. ΣΞΔ. Β. ΣΟΗ. ΠΡΟΒΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΛΟΥΠΟΣ.

Γ. ΣΟΘ. ΠΡΟΒΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΣ ΤΟ Β.

Τῷ τρίτῳ ἔτει Πρόβου Ἀνατόλιος ὁ Λαοδικείας ἐπίσκοπος φιλοσόφοις μαθήμασι διαπρέπων ἐγνωρίζετο.

Δ. ΣΠ. ΜΕΣΣΑΛΛΑΣ, καὶ ΓΡΑΤΟΣ.

Ἀντιοχείας ιη κατέστη ἐπίσκοπος ΚΥΡΙΛΛΟΣ.
Σατουρνῖνος στρατοπεδάρχης τὴν καινὴν Ἀντιόχειαν ἤρξατο κτίζειν. ὃς ὕστερον ἐπαναστὰς τῇ Ῥωμαίων ἀρχῇ ἐσφάγη ἐν Ἀπαμείᾳ ὑπὸ τῶν ἰδίων.

Ε. ΣΠΑ. ΠΡΟΒΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΤΙΒΕΡΙΑΝΟΣ.

ΟΛ. ΣΞΕ. Ϛ. ΣΠΒ. ΠΡΟΒΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΣ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παρεδέξατο κϛ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΣ μῆνας η. μεθ' ὃν κζ ΓΑΙΑΝΟΣ ἔτη ιε.
Πρόβος Αὔγουστος ἐσφάγη ἐν Σιρμίῳ.

ΚΑΡΟΣ. ΚΑΡΙΝΟΣ. ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λβ ΚΑΡΟΣ ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ ΚΑΡΙΝΩ, καὶ ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΩ, ἔτη β.

Α. ΣΠΓ. ΚΑΡΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΚΑΡΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Κᾶρος Γαλάτης πολεμήσας Πέρσας, παρέλαβε Κτησιφῶντα. ὃς παρὰ ποταμῷ Τίγριδι στρατοπεδευόμενος ἀθρόως ἅμα τῇ σκηνῇ διαφθείρεται.

Β. ΣΠΔ. ΚΑΡΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, καὶ ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

Νουμερ-

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Νουμεριανὸς ἐπανιὼν ἐκ Περσῶν καὶ ὀφθαλμιάσας ὑπὸ τοῦ ἰδίου πενθεροῦ φονεύεται τὴν μὲν προσηγορίαν Ἄπρος, ἐξάρχου δὲ κατὰ τὸ στρατόπεδον ὄντος, καὶ βασιλεῦσαι σπουδάσαντος.

ΒΤ. Γ. ΣΠΕ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ.

ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λγ ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ἔτη κ.

ΟΛ ΣΞϚ. Α. ΣΠϚ. ΜΑΞΙΜΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΣ.

Διοκλητιανὸς παραλαβὼν τὴν ἀρχὴν τὸν ὕπαρχον Ἄπρον τὸν τοῦ Νουμεριανοῦ σφαγέα παραχρῆμα φονεύει.

Β. ΣΠΖ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ.

Διοκλητιανὸς Μαξιμιανὸν τὸν Ἑρκούλιον κοινωνὸν ἀνέδειξε τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Γ. ΣΠΗ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

Καραύσιος ἀντῆρε, καὶ Βρεττανίαν κατέσχε.

Δ. ΣΠΘ. ΒΑΣΣΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΚΥΝΤΙΑΝΟΣ.

Οἱ Γεντεγεντιανοὶ τὴν Ἀφρικὴν κατέσχον.
Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκούλιος Καίσαρας ἐποίησαν Κωνστάντιον καὶ Μαξιμιανὸν Γαλέριον, πείσαντες τὰς ἰδίας αὐτῶν καταλιπόντας γαμετὰς, τὰς αὐτῶν εἰληφέναι θυγατέρας. Θεοδώρα ἦν Κωνσταντίου, καὶ Βαλερία ἡ Γαλερίου, ἡ τοῦ Διοκλητιανοῦ θυγάτηρ.

ΟΛ. ΣΞΖ. Ε. ΣϘ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ.

Ϛ. ΣϘΑ. ΤΙΒΕΡΙΑΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΚΑΣΣΙΟΣ.

Ζ. ΣϘΒ. ΑΝΝΙΒΑΛΙΑΝΟΣ, καὶ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΣ.

Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς Ἑρκούλιος Βούσιριν καὶ Κόπτον πόλεις ἐν Θήβαις τῆς Αἰγύπτου εἰς ἔδαφος κατέσκαψαν ἀποστατησάσας τῆς Ῥωμαίων ἀρχῆς.

Η. ΣϘΓ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ.

ΟΛ. ΣΞΗ. Θ. ΣϘΔ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

Διοκλητιανὸς προσκυνεῖσθαι ὑπὸ τῶν συγκλητικῶν, καὶ οὐ προσαγορεύεσθαι κατὰ τὸ πρότερον σχῆμα ἀπήτησεν. ἐκαλλώπισε δὲ καὶ τὸ ὑπόδημα χρυσίῳ καὶ μαργαρίταις, καὶ λίθοις τιμίοις. οἱ πρῶτοι γὰρ βασιλεῖς κατὰ τοὺς ὑπάτους τετίμηντο, καὶ τῆς βασιλείας παράσημον μόνον εἶχον πορφυροῦν περιβόλαιον.

ΒΤΙ. Ι. ΣϘΕ. ΤΟΥΣΚΟΣ, καὶ ΑΝΟΥΛΙΝΟΣ.

ΙΑ. ΣϘϚ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ϛ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν παρεδέξατο ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΣ ἔτη θ.

ΙΒ. ΣϘΖ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β.

Ἀλεξάν-

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Ἀλεξάνδρεια σὺν τῇ Αἰγύπτῳ εἰς ἀποστασίαν ὑπ᾽ Ἀχιλλέως ἀχθεῖσα οὐκ ἀντέσχε τῇ Ῥωμαίων προσβολῇ, καθ᾽ ἣν πλεῖστοι ἀνῃρέθησαν, δίκην δεδωκότων τῶν τῆς ἀποστασίας αἰτίων.

ΟΛ. ΣΞΘ. ΙΓ. ΣϞΗ. ΦΑΥΣΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΓΑΛΛΟΣ.

Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας κζ κατέστη ἐπίσκοπος ΖΑΒΔΑΣ.

ΙΔ. ΣϞΘ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ζ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ϛ.

Καραύσιον Βρεττανίαν κατεσχηκότα ἐπὶ ἐνιαυτοὺς * γ ὁ ἔπαρχος ἀνεῖλεν Ἀσκληπιόδοτος.

ΙΕ. Τ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Γ.

ΙϚ. ΤΑ. ΤΙΤΙΑΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΝΕΠΩΤΙΑΝΟΣ.

Κωνστάντιος ἐπεξελθὼν τοῖς Ἀλανοῖς νίκην ἔσχε λαμπρὰν, ὥστε ἑξακισχιλίους πεσεῖν.

ΟΛ. ΣΟ. ΙΖ. ΤΒ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ.

Ὁ Γαλέριος Μαξιμιανὸς κατὰ Ναρσέως τοῦ τῶν Περσῶν βασιλέως ἐκδραμὼν τοῦτον μὲν ἐδίωξε, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ ἀφελόμενος, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ σφαγὴν πολλὴν ποιήσας ὑπέστρεψε πρὸς Διοκλητιανόν.

ΙΗ. ΤΓ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Η, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ζ.

Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων προέστη κη ΕΡΜΩΝ.
Ἀντιοχείας ιϑ ἐπίσκοπος κατέστη ΤΥΡΑΝΝΟΣ.
Διοκλητιανὸς, καὶ Μαξιμιανὸς οἱ ἐπὶ τῇ νίκῃ τῶν Περσῶν ἐπανελθόντες ἐν Ῥώμῃ κατήγαγον θρίαμβον· ἐν ᾧ τάς τε τοῦ Ναρσοῦ γαμετὰς, καὶ τὰ τέκνα, καὶ τὰς ὁμαίμονας ἐθριάμβευσαν, καὶ ἀρχηγοὺς ἑτέρων ἐθνῶν, καὶ τὸν πλοῦτον, ὅσον ἐκ τῶν Περσῶν ἐλῄσαντο.

ΙΘ. ΤΔ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Θ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Η.

ΔΙΩΓΜΟΣ ΔΕΚΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ.

Ἐκκλησιῶν καθαιρέσεις, ἔτους ιθ Διοκλητιανοῦ, μηνὸς Δύστρου ἐν ἡμέραις τοῦ Πάσχα.

ΒΤΚ. Κ. ΤΕ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Ε.

Τῷ β ἔτει διωγμοῦ Διοκλητιανὸς καὶ Μαξιμιανὸς ἀπέθεντο τὴν ἀρχὴν κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐκ συνθήματος, ὁ μὲν ἐν Νικομηδείᾳ, ὁ δὲ Μαξιμιανὸς ἐν Μεδιολάνῳ.
Ῥώμης κϑ κατέστη ἐπίσκοπος ΕΥΣΕΒΙΟΣ μῆνας ζ. μεθ᾽ ὃν λ τῆς ἐκκλησίας ἐκράτησε ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ἔτη γ.

ΓΑΛΕΡΙΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λδ ΓΑΛΕΡΙΟΣ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ἔτη β.

ΟΛ. ΣΟΑ. Α. ΤϚ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΩ Ϛ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Ϛ.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς βασιλεύων Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμῖνον μὲν ἐν ἀνατολῇ, ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σευῆρον.

Β. ΤΖ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΕΡΚΟΥΛΙΟΣ ΤΟ Θ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ.

Γ.

ΡΩΜΑ. ΧΡΙΣΤΟΥ. ΥΠΑΤΩΝ.

Γ. ΤΗ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ι̅, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ζ̅.

Κελτῶν βασιλεύσας Κωνστάντιος ἐπὶ ἔτη ιγ ἀπέθανεν. καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ. Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν λε ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἔτη λ̅, μῆνας ι̅.

Α. ΤΘ. ΑΝΕΥ ΥΠΑΤΩΝ.

Οἱ στρατιῶται πραιτωριανοὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἑρκουλίου Μαξιμιανοῦ τὸν Μαξέντιον βασιλέα ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀνεῖπον.

ΟΛ. ΣΟΒ. Β. ΤΙ. ΑΝΕΥ ΥΠΑΤΩΝ.

Ὁ Γαλέριος Μαξιμιανὸς Σεβῆρον ἀπέστειλε τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον ἀνέλῃ. καὶ ἀνῃρέθη Σεβῆρος ἐν πολέμῳ.
Λικίνιος ἀνηγορεύθη ἐν Καρνούντῳ.

Γ. ΤΙΑ. ΓΑΛΕΡΙΟΣ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Η̅, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ.

Ἑρκούλιος Μαξιμιανὸς, τῆς αὐτοῦ κατὰ τοῦ γαμβροῦ ἐπιχειρήσεως ὑπὸ Φαύστης τῆς θυγατρὸς καταμηνυθείσης, ἀναιρεῖται.

Δ. ΤΙΒ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β̅, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Β̅.

Ε. ΤΙΓ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ̅, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Γ.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΩΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΑΡΧΗ.

Ῥωμαίων ἐκκλησίας κα κατέστη ἐπίσκοπος ΣΙΛΒΕΣΤΡΟΣ ἔτη κγ.

ΟΛ. ΣΟΓ. Ϛ. ΤΙΔ. ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΣ, καὶ ΑΝΝΙΑΝΟΣ.

Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ιζ κατέστη ἐπίσκοπος ΑΧΙΛΛΑΣ.
Μαξέντιος ἐν τῇ γεφύρᾳ γενόμενος τοῦ Τιβέριδος ποταμοῦ τῇ καλουμένῃ Μιλβίᾳ σὺν τῷ ἵππῳ κατὰ τοῦ ποταμοῦ ἐξωλίσθησε, καὶ ἀπώλετο.
Ἱεροσολύμων λθ κατέστη ἐπίσκοπος ΜΑΚΑΡΙΟΣ.

ΒΤΛ. Ζ. ΤΙΕ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ̅, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Δ.

Κωνσταντῖνος Αὔγουστος Κωνσταντῖνον, Κωνστάντιον, καὶ Κρίσπον τοὺς ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσε.

Η. ΤΙϚ. ΣΑΒΙΝΙΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΣ.

Θ. ΤΙΖ. ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΣ, καὶ ΒΑΣΣΟΣ.

Ὁ κατὰ Χριστιανῶν χάριτι θεοῦ πέπαυται πόλεμος.

ΟΛ. ΣΟΔ. Ι. ΤΙΗ. ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε̅, καὶ ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

ΙΑ. ΤΙΘ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ε̅, καὶ ΛΙΚΙΝΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.

	ΡΩΜΑ.	ΧΡΙΣΤΟΥ.	ΥΠΑΤΩΝ.
	ΙΒ.	ΤΚ.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ϛ̄, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ.
	ΙΓ.	ΤΚΑ.	ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β̄, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Β̄.
ΟΛ. ΣΟΕ̄.	ΙΔ.	ΤΚΒ.	ΠΡΟΒΙΑΝΟΣ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.
	ΙΕ.	ΤΚΓ.	ΣΕΥΗΡΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΣ.
	ΙϚ.	ΤΚΔ.	ΚΡΙΣΠΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Γ̄, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Γ̄.
ΒΤΜ.	ΙΖ.	ΤΚΕ.	ΠΑΥΛΙΝΟΣ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὔγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον ἀνηγόρευσε Καίσαρα.
Ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν τριακοσίων δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἐγένετο.

ΟΛ. ΣΟϚ̄.	ΙΗ.	ΤΚϚ.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΤΟ Ζ̄, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Δ.
	ΙΘ.	ΤΚΖ.	ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ΤΟ Ε̄, καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ.

Εἰκοσαετηρὶς Κωνσταντίνου Αὐγούστου.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ
ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ.

ΕΠΙΤΟΜΗ

ΕΠΙΤΟΜΗ ΧΡΟΝΩΝ

ΑΠΟ ΑΔΑΜ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΛΑΣΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ, ΕΩΣ Κ ΕΤΟΥΣ
ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΟΥ, ΚΑΙ
ΜΕΤΑ ΥΠΑΤΕΙΑΝ ΕΤΟΥΣ ΙΘ ΚΑΙ ΙΗ ΕΤΟΥΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙ-
ΛΕΙΑΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ
ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΟΣ Γ.

ΑΔΑΜ πρῶτος τῶν ἀνθρώπων πλασθεὶς ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἐγέννησε δύο υἱοὺς, τὸν Ἄβελ, καὶ τὸν Κάϊν. εἶτα μετὰ τούτους ἐγέννησε καὶ τὸν Σὴθ, ζήσας, ἕως οὗ τοῦτον ἐγέννησεν, ἔτη σλ. — ΑΔΑΜ ΣΛ.

ἐπέζησεν Ψ. — ὁμοῦ ϡΛ.

ΣΗΘ ΣΕ. — ὁμοῦ ΥΛΕ.

ἐπέζησεν ΨΖ. — ὁμοῦ ϡΙΒ.

ΕΝΩΣ ΡϘ. — ὁμοῦ ΧΚΕ.

ἐπέζησεν ΨΙΕ. — ὁμοῦ ϡΕ.

ΚΑΙΝΑΝ ΡΟ. — ὁμοῦ ΨϘΕ.

ἐπέζησεν ΨΜ. — ὁμοῦ ϡΙ.

ΜΕΛΕΛΕΗΛ ΡΞΕ. — ὁμοῦ ϡΞ.

ἐπέζησεν ΨΛ. — ὁμοῦ ΩϘΕ.

ΙΕΡΑΔ ΡΞΒ. — ὁμοῦ ,ΑΡΚΒ.

ἐπέζησεν Ω. — ὁμοῦ ϡΞΒ

ΕΝΩΧ ΡΞΕ. — ὁμοῦ ,ΑΣΠΖ.

ἐπέζησεν Σ. — ὁμοῦ ΤΞΕ.

ΜΑΘΟΥΣΑΛΑ ΡΠΖ. — ὁμοῦ ,ΑΥΟΔ.

ἐπέζησεν ΨΠΒ. — ὁμοῦ ϡΜΒ.

ΛΑΜΕΧ ΡΠΗ. — ὁμοῦ ,ΑΧΞΒ.

ἐπέζησε ΦΞΕ. — ὁμοῦ ΨΝΓ.

ΝΩΕ Φ. — ὁμοῦ ,ΒΡΞΒ.

ἐπέζησεν ΥΝ. — ὁμοῦ ϡΝ.

ΣΗΜ Ρ. — ὁμοῦ ,ΒΣΞΒ.

ἐπέζησεν ΤΛ. — ὁμοῦ ΥΛΕ.

ΑΡΦΑΞΑΔ ΡΛΕ. — ὁμοῦ ,ΒΤϘΖ.

ἐπέζησεν Λ. — ὁμοῦ ΥΞΓ.

ΚΑΙΝΑΝ ΡΛ. — ὁμοῦ ,ΒΦΚΖ.

ἐπέζησεν ΤΛ. — ὁμοῦ ΥΞ.

ΣΑΛΑ ΡΛ. — ὁμοῦ ,ΒΧΝΖ.

ἐπέζησεν ΤΝ. — ὁμοῦ ΥΠ.

ΑΙΒΕΡ ΡΛΔ. — ὁμοῦ ,ΒΨϘΑ.

ἐπέζησε ΣΟ. — ὁμοῦ ΥΔ.

ΦΑΛΕΚ ΡΛ. — ὁμοῦ ,ΒϡΚΑ.

ἐπέζησε ΣΘ. — ὁμοῦ ΤΛΘ.

ΡΑΓΑΥ ΡΛΒ. — ὁμοῦ ,ΓΝΓ.

ἐπέζησεν ΣΞ. — ὁμοῦ ΤϘΒ.

ΣΕΙΡΟΥΧ ΡΛ. — ὁμοῦ ,ΓΡΠΓ.

ἐπέζησεν ΣΛ. — ὁμοῦ Τ.

ΝΑΧΩΡ ΟΘ. — ὁμοῦ ,ΓΣΞΒ.

ἐπέζησεν ΡΚΘ. — ὁμοῦ ΣΗ.

ΘΑΡΑ Ο. — ὁμοῦ ,ΓΤΛΒ.

ἐπέζησεν ΣΕ. — ὁμοῦ ΣΟΕ.

ΑΒΡΑΑΜ ΟΕ. — ὁμοῦ ,ΓΥΖ.

Ἀβραὰμ Χαλδαῖος τὸ γένος τὴν πρώτην ἡλικίαν παρὰ Χαλδαίοις ποιεῖται.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ις. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λς. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. Μς. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. Νς. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ. ΞΑ. ΞΒ. ΞΓ. ΞΔ. ΞΕ. Ξς. ΞΖ. ΞΗ. ΞΘ. Ο. ΟΑ. ΟΒ. ΟΓ. ΟΔ. ΟΕ.

Ἀβραὰμ ἦν ἐτῶν πέντε ἑβδομήκοντα, ὅτε θείου χρησμοῦ καταξιοῦται, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας. καὶ ἐξῆλθεν ἐκ Χαρρὰν εἰς γῆν Χανααν. Διέτριψε δὲ Ἀβραὰμ εἰς γῆν Χαναὰν ἔπερα ἔτη κε. — ὁμοῦ ,ΓΥΛΒ.

ἐπέζησεν ΟΕ. — ὁμοῦ ΡΟΕ.

Ος. Πρῶτον ἔτος τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ἐπαγγελίας. Ἀπὸ Ος δὲ αὐτοῦ Ἀβραὰμ, ἐπὶ Μωϋσέα, ἡγοῦντα ἔτος τῆς ἐκείνου ἡλικίας κατὰ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἑβραίου ἔθνους, ἔτη τυγχάνει υλ. ὧν μέμνηται Παῦλος Γαλάταις ἐπιστέλλων. Διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη υλ „γεγονὼς νόμος οὐκ ἀκυροῖ. καὶ Μωϋσῆς δὲ ἐν Ἐξόδῳ συνᾴδει λέγων. ἡ δὲ κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν „κατῴκησαν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, αὐτοὶ, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν, ἔτη υλ.

ΟΖ. ΟΗ. ΟΘ. Π. ΠΑ. ΠΒ. ΠΓ. ΠΔ. ΠΕ. — ΔΕΚΑΤΟΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Τούτῳ αὐτοῦ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, λιμοῦ μεγίστου γενομένου ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Χαναναίων, κάτεισιν εἰς Αἴγυπτον.

Πς. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ ἔτεκεν αὐτῷ Ἄγαρ ἡ παιδίσκη τὸν Ἰσμαὴλ, ἀφ᾽ οὗ τὸ τῶν Ἰσμαηλιτῶν γένος. οἱ δὲ αὐτοὶ εἶεν Ἀγαρηνοὶ, οἱ καὶ Σαρακηνοὶ καλούμενοι.

ΠΖ. ΠΗ. ΠΘ. Ϙ. ϘΑ. ϘΒ. ϘΓ. ϘΔ. ϘΕ. Ϙς. ϘΖ. ϘΗ. ϘΘ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀβραὰμ, ὤφθη αὐτῷ ὁ θεὸς λόγος πρὸς τῇ δρυῒ τῇ Μαμβρῆ, καὶ δύο ἄγγελοι σὺν αὐτῷ οἱ καὶ ὑποδεχθέντες ἐν τῇ σκηνῇ. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἐγώ εἰμι ὁ θεός σου. καὶ τὰ λοιπά.

Τούτῳ τῷ Ϙθ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, Ἀβραὰμ περιετμήθη τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ καὶ Ἰσμαὴλ ὢν ἐτῶν ιγ, καὶ πάντες οἱ οἰκογενεῖς αὐτοῦ, καὶ πάντες οἱ ἀργυρώνητοι, καὶ πᾶν ἄρσεν τῶν ἀνδρῶν τῶν ἐν οἴκῳ Ἀβραάμ.

Ρ. Τούτῳ τῷ ἑκατοστῷ ἔτει τοῦ Ἀβραὰμ γίνεται αὐτῷ παῖς γνήσιος Ἰσαὰκ ᾧ ἐπέζησεν ἔτη ΟΕ.

ΤΟ Κ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Πρώτῳ προφητῶν ὄντι τῷ Ἀβραὰμ ὁ τοῦ θεοῦ λόγος φανεὶς ἐν ἀνθρώπου σχήματι τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν θεσπίζει, ἣν καθ᾽ ἡμᾶς τοῦ Χριστοῦ λόγος εἰς πέρας ἤγαγεν διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγγελικῆς διδασκαλίας. — ὁμοῦ ,ΓΧϘΒ.

ΙΣΑΑΚ Ξ.

ἐπέζησεν ΡΚ. — ὁμοῦ ΡΓ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. — Λ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. — Μ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Ις. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. — Ν ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. — Ξ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῷ τριακοστῷ πέμπτῳ τοῦ Ἰσαὰκ, καὶ ΡΛΕ τοῦ Ἀβραὰμ, ἐπείρασε τὸν Ἀβραὰμ ὁ θεός. καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ἀβραάμ. ὁ δὲ εἶπεν, ἰδοὺ ἐγώ. καὶ τὰ λοιπά.

Λς. Τούτῳ τῷ τριακοστῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ Ἰσαὰκ Σάῤῥα ἡ γυνὴ Ἀβραὰμ ἀπέθανε ζήσασα ἔτη ρκζ.

ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας ἔλαβε γυναῖκα τὴν Ῥεβέκκαν, ὄντος Ἀβραὰμ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐτῶν ΡΜ.

ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. — Ο ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Μς. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. — Π ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Νς. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ.

Τούτῳ τῷ ἔτει γίνονται δύο παῖδες δίδυμοι ἐκ τῆς Ῥεβέκκας. πρῶτος Ἠσαῦ, ὁ καὶ Ἐδὼμ, ἀφ᾽ οὗ τὸ Ἰδουμαίων ἔθνος. δεύτερος Ἰακὼβ, ὁ μετονομασθεὶς Ἰσραὴλ, ἀφ᾽ οὗ Ἰσραηλῖται, οἱ καὶ Ἰουδαῖοι. — ὁμοῦ ,ΓΨΟΕ.

ΙΑΚΩΒ ΠΓ.

Α. Ἐξ Ἑβραίων Ἰακὼβ μέχρι τῆς τοῦ παιδὸς ἀρχῆς τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἔζησεν ἔτη ρλζ καὶ μετὰ ταῦτα ἕτερα ἔτη ιζ. — ὁμοῦ ΡΝΔ.

Β. Γ. Δ. Ε. — Ϙ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. Ις. — Ρ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Ις. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. — ΡΙ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. — ΡΚ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Λς. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. — Ρ. ΕΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΑΑΚ.

ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. — ΡΛ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Μς. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. — ΡΜ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Νς. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ. ΞΑ. ΞΒ. ΞΓ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ κάτεισιν εἰς τὴν Μεσοποταμίαν πρὸς Λάβαν τὸν ἀδελφὸν τῆς μητρὸς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

μητρὸς αὐτοῦ. καὶ δουλεύει πρὸς αὐτὸν ἔτη κ χάριν Λίας, καὶ Ραχήλ. καὶ γίνονται αὐτῷ παῖδες ἐκεῖσε τέσσαρες, Ρουβεὶμ, Συμεὼν, Λευεὶ, καὶ Ἰούδας.

ΞΔ. ΞΕ. — ΡΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Ξς. ΞΖ. ΞΗ. ΞΘ. Ο. ΟΑ. ΟΒ. ΟΓ. ΟΔ. ΟΕ. — ΡΞ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Ος. ΟΖ. ΟΗ. ΟΘ. Π.

Ἰακὼβ ὀγδοηκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας γεννᾷ τὸν Ρουβήν.

ΠΑ. Τούτῳ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακὼβ τὸν Συμεών

ΠΒ. ΠΓ. Τούτῳ τῷ ἔτει γεννᾷ Ἰακὼβ τὸν Λευεί.

ΛΕΥΕΙ ΜΖ. — ὁμοῦ ,ΓΧΚΒ.

Α. Β. — ΡΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Γ. Τούτῳ τῷ τρίτῳ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ πς ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰούδαν, ἐξ οὗ Ἰουδαῖοι.

Δ. Τετάρτῳ ἔτει τοῦ Λευεὶ καὶ πζ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰσάχαρ, ὅ ἐστι μισθός.

Ε. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Λευεὶ καὶ πη τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ζαβουλών.

ς. Ζ. Η. Ογδόῳ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ϙα ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ τίκτει τὴν Δίνα ἐκ τῆς Λίας.

Θ. Ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ϙβ τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ γεννᾷ τὸν Ἰωσὴφ ἐκ τῆς Ραχήλ.

Ι. ΙΑ. ΙΒ. — ΡΠ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ις. Τούτῳ τῷ ις ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ϙθ τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ ἄνεισιν ἀπὸ τῆς Μεσοποταμίας.

ΙΖ. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ρ τοῦ Ἰακὼβ ἦν ἔτος Ἰσαὰκ ρξ.

ΙΗ. Τούτῳ τῷ ιη ἔτει, καὶ ρα τῆς αὐτοῦ ἡλικίας Ἰακὼβ προεφήτευσεν καὶ εἶπεν, Ἰούδα, σὲ αἰνέσουσιν οἱ ἀδελφοί σου. καὶ τὸ λοιπά.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. — ΡϘ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΚΓ. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ρς τοῦ Ἰακὼβ, τὰ περὶ τὴν Δίναν ἐτελεῖτο, καὶ Βενιαμὶν ἐτέχθη.

ΚΔ. ΚΕ. Τῷ κε ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ρη τοῦ Ἰακὼβ, Ἰωσὴφ πιπράσκεται ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν ἔτος ἄγων ιζ.

Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. — Σ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λς. ΛΖ.

ΛΗ. Τούτῳ τῷ λη ἔτει τοῦ Λευεὶ Ἰωσὴφ γενόμενος ἐτῶν λ λύει τοῖς συνδούλοις Φαραὼ ἐν τῇ εἱρκτῇ τῷ καιρῷ τοῦ δεκάτου πειρασμοῦ τοὺς ὀνείρους.

Ἕως ὧδε τοῦ Ἰακὼβ εἰσὶν ἔτη ρκα.

ΛΘ. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ ρκβ ἔτει τοῦ Ἰακὼβ, γενόμενος Ἰωσὴφ ἐτῶν λα παρέστη τῷ Φαραὼ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἔκρινεν αὐτῷ τοὺς ὀνείρους αὐτοῦ. καὶ ἐκ τούτου τοῦ χρόνου γέγονεν αὐτὸς Ἰωσὴφ ἡγεμὼν τῆς Αἰγύπτου.

Ἰωσὴφ Αἰγυπτίων ἡγεῖται ἔτη π.

Μ. ΜΑ. ΜΒ. — ΣΙ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ.

Μς. Τούτῳ τῷ μς ἔτει τοῦ Λευεὶ πρῶτον ἔτος τοῦ λιμοῦ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ.

Οἱ παῖδες Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον κάτεισιν ἀποσταλέντες ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὸν λίμον.

ΜΖ. Τούτῳ τῷ ἔτει τοῦ Λευεὶ, καὶ δευτέρῳ τοῦ λιμοῦ, καὶ ἐννάτῳ τῆς ἡγεμονίας Ἰωσὴφ, κάτεισιν Ἰακὼβ εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἔστη ἐναντίον Φαραώ. εἶπε δὲ Φαραὼ τῷ Ἰακὼβ, Πόσα ἔτη ἡμερῶν τῆς ζωῆς σου; καὶ εἶπεν Ἰακὼβ τῷ Φαραὼ, Ἡμέραι τῶν ἐτῶν τῆς ζωῆς μου, ἃς παροικῶ, ρλ ἔτη. καὶ τὰ λοιπά.

ΚΑΑΘ Ξ. — ὁμοῦ ,ΓΧΠΖ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε.

ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. — ΣΚ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ. — ΣΛ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Ις. ΙΖ. Τούτῳ τῷ ἔτει ἑκατοστὸν τεσσαρακοστὸν ἕβδομον ἔτος ἄγων Ἰακὼβ προφητεύει περὶ τοῦ Κυρίου, καὶ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως διὰ Χριστοῦ, εἰπών, Ουκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ἰούδα. καὶ τὰ λοιπά.

ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. — ΣΜ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. — ΣΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Λς. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. — ΣΞ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Μς. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν.

ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ.

Νς. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ. — ΣΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΑΜΒΡΑΜ ΟΓ. — ὁμοῦ ,ΓΨΝΓ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε.

ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. — ΣΠ. ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει πα ἔτος ἄγων τῆς ἡγεμονίας Ἰωσὴφ, καὶ ρια τῆς αὐτοῦ ἡλικίας τελευτᾷ τὸν βίον.

Μετὰ θάνατον Ἰωσὴφ δουλεύουσιν Ἑβραῖοι τοῖς Αἰγυπτίοις ἕτερα ἔτη ρμδ.

Τὰ δὲ πάντα τῆς ἐν Αἰγύπτῳ διατριβῆς τῶν Ἰουδαίων ἔτη τυγχάνει σιε, ἀριθμούμενα ἀπὸ τῆς καθόδου Ἰακὼβ, καὶ τῶν τούτου παίδων εἰς Αἴγυπτον.

ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. — ΣϞ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. — Τ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ.

Λ τοῦ Αμβρὰν, Λευὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἀπέθανε ζήσας ἔτη ρλζ.

ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. — ΤΙ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. — ΤΚ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Μϛ. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. — ΤΛ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Νϛ. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ. ΞΑ. ΞΒ. ΞΓ. ΞΔ. ΞΕ. — ΤΜ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
Ξϛ. ΞΖ. ΞΗ. ΞΘ. Ο. ΟΑ. ΟΒ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἡλικίας Αμβρὰν γεννᾷ τὸν Ααρὼν ἐκ τῆς Ιωχαβὲθ.

ΟΓ. ΟΔ. ΟΕ.

Τούτῳ τῷ αὐτῷ ἔτει γεννᾷ Αμβρὰν τὸν Μωϋσῆν ἐκ τῆς αὐτῆς Ιωχαβὲθ θυγατρὸς ἀδελφοῦ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.

ΤΟ ΤΝ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ὁμοῦ ,ΓΩΛΖ.

ΜΩΥΣΗΣ Π.

Α. Πρῶτον ἔτος ἀνατρεφομένου Μωϋσῆ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Φαραὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου ἐκέλευσε τὰ ἄρρενα τῶν Εβραίων βρέφη εἰς τὸν ποταμὸν μεθεῖναι. καὶ πολλῶν βασιλέων ἡγουμένων Γαλμαναώθης ἐβασίλευσε τῶν περὶ Ηλιούπολιν τόπων. οὗτος δὲ μετὰ τῶν ἄλλων βασιλέων φαύλως τοῖς Εβραίοις προσεφέρετο. καὶ γίνεται τούτῳ τῷ Γαλμαναώθει θυγάτηρ ὀνόματι Μέρρις, ἣν ἐξέδοτο τῷ Χενεβρὼν βασιλεύοντι τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων. αὕτη δὲ ἡ Μέρρις στεῖρα οὖσα τὸν Μωϋσῆν ῥιφέντα εἰς τὸν ποταμὸν ἀνελομένη ἀνεθρέψατο εἰς υἱόν.

Β. Δευτέρῳ ἔτει Μωϋσῆ, οζ ἔτος τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας ἄγων Αμβρὰν γεννᾷ ἐκ τῆς Ιωχαβὲθ Μαριὰμ τὴν προφῆτιν.

Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. — ΤΞ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. — ΤΟ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. — ΤΠ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΛΑ. Τούτῳ τῷ ἔτει αὐτοῦ Μωϋσῆς κτίζει τὴν Ερμούπολιν. καὶ Αἰθίοψιν ἐπολέμησεν ἐπὶ ἔτη ι. Τοῦ δὲ Χενεφρὼν βασιλέως τῶν ὑπὲρ Μέμφιν τόπων διὰ φθόνον ἐπιβουλεύοντος τῷ Μωϋσῆ, καὶ τῆς Μυρρίνης τῆς γυναικὸς αὐτοῦ τῆς ἀνελομένης τὸν Μωϋσῆν ἐκ τοῦ ποταμοῦ εἰς υἱὸν τελευτησάσης, καὶ ταφείσης εἰς τοὺς ὑπὲρ Αἴγυπτον τόπους ἔκτισε πόλιν Ερμούπολιν Μωϋσῆς, ἣν ἵνα Μέρριν κληθῆναι παρεσκεύασεν. εἶτα γνοὺς Μωϋσῆς τὴν τοῦ Χενεφρὼν ἐπιβουλὴν φονεύει Χανηθώθην τὸν μέλλοντα ἀναιρεῖν τὸν Αἰγύπτιον. καὶ οὕτω φεύγει εἰς Αραβίαν πρὸς Ραγουὴλ τὸν τῶν τόπων ἄρχοντα, καὶ ἔλαβε Σεπφώραν τὴν θυγατέρα Ραγουὴλ πρὸς γάμον. Ταῦτα ἱστορεῖ Αρτάβανος. Εὐπόλεμος δέ φησι Μωϋσῆν πρῶτον σοφὸν γενέσθαι, καὶ γράμματα παραδοῦναι τοῖς Ιουδαίοις πρῶτον, Φοίνικας δὲ παρὰ Ιουδαίων λαβεῖν, Ελληνας δὲ παρὰ Φοινίκων, νόμους τε πρῶτον Μωϋσέα γράψαι τοῖς Ιουδαίοις.

ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. — ΤϞ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μωϋσῆς τὰς ἐν Αἰγύπτῳ καταλιπὼν διατριβὰς κατὰ τὴν ἔρημον ἐφιλοσόφει.

ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. Μϛ. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. — Υ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. Νϛ. ΝΖ. ΝΗ. ΝΘ. Ξ. — ΥΙ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ΞΑ. ΞΒ. Τούτῳ τῷ ξβ ἔτει Μωϋσέως Αμβρὰν ὁ πατὴρ αὐτοῦ τελευτᾷ ζήσας ἔτη ροζ.

ΞΓ. ΞΔ. ΞΕ. Ξϛ. ΞΖ. ΞΗ. ΞΘ. Ο. — ΥΚ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.
ΟΑ. ΟΒ. ΟΓ. ΟΔ. ΟΕ. Οϛ. ΟΖ.

Μωϋσῆς θεοφανείας ἐπὶ τοῦ Σιναίου ὄρους ἠξιοῦτο.

ΟΗ. ΟΘ. Π. — ΥΛ ΕΤΟΣ ΤΗΣ ΕΠΑΓΓΕΛΙΑΣ.

ὁμοῦ ,ΓΩΟΖ.

Μωϋσῆς ἐν τῇ ἐρήμῳ, Μ.

Α. Β. Μωϋσῆς διαλέγεται τῷ Φαραὼ, καὶ μετὰ τὰς πληγὰς ἐξάγει τὸν λαόν.

Τούτῳ τῷ ΓΩΛΗ ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν ἔλαβε ὅτι ἀπὸ κατὰ τοῦ Μαρτίου μηνὸς, καὶ δευτέρῳ τῆς ἐξόδου, εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς Μωϋσῆν καὶ Ααρὼν ἐν γῇ Αἰγύπτῳ λέγων, οὗτος ὁ μὴν ἀρχὴ μηνῶν. καὶ τὰ λοιπά.

Τὸν Μωϋσῆν μετὰ τὸ ἐπαγαγεῖν αὐτὸν τὰς πληγὰς, οἱ Αἰγύπτιοι ψομθομφανὴχ προσηγόρευον, ὃ ἑρμηνεύεται, ᾧ ἀπεκαλύφθη τὸ μέλλον.

Γ. Δ. Ε. ϛ. Τῷ ϛ ἔτει τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ισραὴλ, δευτέρῳ τοῦ Μωϋσέως, Ααρὼν ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ π ἔτος ἄγων πρῶτος Εβραίων ἀρχιερεὺς κατέστη.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ.

Εβραίων τὴν ἀρχιερωσύνην δεύτερος διεδέξατο Ελεάζαρος υἱὸς Ααρών. ΙΘ.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

ΙΗΣΟΥΣ ΝΑΥΗ ΚΖ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ἦν ἀρχιερεὺς Ἐλεάζαρος. ὁμοῦ ,ΓϠΔ.

ϛ. Ζ. Τούτῳ τῷ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ ἡγεμονίας διαγαγὼν Ἰησοῦς υἱὸς Ναυῆ τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὴν γῆν Χαναὰν δεκάτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς διὰ μέσου τοῦ Ἰορδάνου, στήσας τοὺς δύο φωστῆρας θεοῦ βουλήσει, πρώτην τε πόλιν τὴν Ἱεριχὼ, τῶν τειχέων αὐτῆς πεπτωκότων αὐτομάτως ἄνευ ἀνθρωπίνης καυχήσεως, τὴν Παλαιστίνων γῆν τῷ Ἰουδαίων ἔθνει διανέμει πρὸς κλῆρον κατὰ φυλὴν, καταστρέψας ἐπαρχίας ἑπτὰ, καὶ ἐρημώσας βασιλείας κθ ἐν ἓξ ἔτεσιν. ἐν οἷς καὶ τῆς τῶν Φοινίκων γῆς ἐπεκράτησεν.

Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΠΡΩΤΗ.

Μετὰ τελευτὴν Ἰησοῦ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς τῷ Χουσαρσαθὲμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας, καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη η.

ΧΟΥΣΑΡΣΑΘΕΜ Η.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. ὁμοῦ ,ΓϠΙΒ.

Ἑβραίων τὴν ἱερωσύνην τρίτος διεδέξατο Φινεές.

Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Προμηθεὺς μυθεύεται σοφὸς ὢν ἐν παιδείᾳ, ἐν ᾗ τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ ἰδιωτείας μετέπλασεν.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Χουσαρσαθὲμ κρατοῦσιν ἀλλόφυλοι ἔτη η. ἃ συνάπτεται τοῖς τοῦ Γοθονιὴλ κατὰ τὰς Ἰουδαίων παραδόσεις. καὶ κεκραξάντων τῶν λαῶν τὸν θεὸν, ἀνέστησεν αὐτοῖς Κύριος ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γοθονιὴλ ἀδελφὸν Χαλὲβ τὸν νεώτερον ἐκ φυλῆς Ἰούδα. Οὗτος παρετάξατο τῷ Χουσαρσαθὲμ βασιλεῖ τῆς Μεσοποταμίας εἰς πόλεμον, καὶ ἔκτεινεν, καὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ περιειόμβυσεν.

Καὶ ἦρξεν Γοθονιὴλ κρίνων τὸν λαὸν ἔτη λβ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ὁμοῦ ,ΓϠΜΔ.
ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ.

ΔΟΥΛΕΙΑ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Καὶ πάλιν ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς τῷ Ἐγλὼμ βασιλεῖ Μωαβιτῶν. καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ Ἰσραὴλ ἔτη ιη.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ὁμοῦ ,ΓϠΞΒ.

Ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ πρὸς τὸν θεὸν, ἀνέστησεν αὐτοῖς Κύριος ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Ἀὼδ ἐκ φυλῆς Ἐφραίμ. καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη νϛ.

ΑΩΔ Νϛ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. ὁμοῦ ,ΔΙΗ.

Τῷ ἐννάτῳ ἔτει τοῦ Ἀὼδ ἦρξεν ἡ Μυκηναίων βασιλεία ἔτη τλβ. Πρῶτος Περσεύς.

Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΜΕ. Μϛ. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ. ΝΔ. ΝΕ. Νϛ.

Ἦν ἀρχιερεὺς Ἀβιούδ.

Μετὰ τελευτὴν Ἀὼδ τοῦ κριτοῦ ἔκρινεν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Σεμέγαρ τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ.

ΣΕΜΕΓΑΡ ΚΔ.

Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Ἀὼδ καὶ Σεμέγαρ ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν ὑπὸ Κυρίου τῷ Ἰαβεὶρ βασιλεῖ τῶν Χαναναίων. καὶ ἐδούλευσαν αὐτῷ ἔτη κ. ὁμοῦ ,ΔΜΒ.

ΙΑΒΕΙΡ Κ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ὁμοῦ ,ΔΞΒ.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις προεφήτευσεν Δεββώρα γυνὴ Λαφιδὼ ἐκ φυλῆς Ἐφραὶμ, καὶ δι' αὐτοῦ ἡγήσατο τῆς στρατείας τοῦ λαοῦ Βαρὰχ ὁ υἱὸς Ἀμινοὲμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ, ὃς παραταξάμενος τῷ Σισάρᾳ τῷ ἄρχοντι τῆς στρατιᾶς τοῦ Ἰαβεὶρ ἐνίκησεν αὐτόν. καὶ ἦρξεν αὐτῶν Δεββώρα διακρίνουσα ἔτη μ.

ΔΕΒΒΩΡΑ Μ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ὁμοῦ ,ΔΡΒ.

Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ Ἴλιον ἐκτίσθη, καὶ Ἀσκλήπιος τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην μετῄει.

ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ.

Μετὰ τὸ ἀποθανεῖν Δεββώραν καὶ Βαρὰχ ἐξήμαρτε πάλιν ὁ λαὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ, καὶ παρεδόθησαν τῷ Ὠρὴβ καὶ Ζηὲβ τοῖς τῶν Μαδιηναίων βασιλεῦσι, καὶ ἐδούλευσαν ἔτη ζ.

ΩΡΗΒ καὶ ΖΗΒ Ζ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. ὁμοῦ ,ΔΡΘ.

Ἐπὶ

Ἐπὶ τούτων διανέστησεν ὁ θεὸς τὸν Γεδεὼν ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἔχοντα τριακοσίους ἄνδρας, καὶ ἀπώλεσε τὸν Ωρὴβ καὶ Ζηβ τοὺς ἄρχοντας τῶν Μαδιηναίων, καὶ δώδεκα μυριάδας τῶν ἀλλοφύλων. Καὶ ἦρξε τοῦ λαοῦ τῶν υἱῶν Ισραὴλ Γεδεὼν ὁ ἐκ φυλῆς Μανασσῆ ἔτη μ.

ΓΕΔΕΩΝ Μ. ὁμοῦ ,ΔΡΜΘ.

Α. Β. Γ.

Κύζικος Ἑλλησπόντου καὶ Ἀσίας μητρόπολις ὑπὸ Κυζίκου ἐκτίσθη πρὸ λδ ἔτη τοῦ τὸ Ἴλιον ἁλωθῆναι.

Δ. Ε. ς. Ζ. Η.

Τύρος ἐκτίσθη πρὸ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼ ἔτεσι τριακοσίοις πεντήκοντα καὶ ἑνί.

Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Iς. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ.

Γεδεὼν καθελὼν τὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ θυσιαστήριον τοῦ Βααλ τυγχάνον, πνεῦμά τε Κυρίου λαβὼν, καὶ πίστιν διὰ σημείων τοῦ πόκου, ἔχων τετρακοσίους ἄνδρας, διέκοψε τῶν Μαδιηναίων δυωκαίδεκα μυριάδας.

ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λς. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Γεδεὼν τοῦ κριτοῦ ἔκρινε τὸν λαὸν τῶν υἱῶν Ισραὴλ Αβιμέλεχ ὁ ἐκ παλλακῆς υἱὸς αὐτοῦ ἔτη τρία.

ΑΒΙΜΕΛΕΧ Γ. ὁμοῦ ,ΔΡΝΒ.

Οὗτος ἦν Αβιμέλεχ ὁ φονεύσας τοὺς ἑβδομήκοντα ἀδελφοὺς αὐτοῦ, καὶ τυραννίδι ἑαυτὸν βασιλέα καταστήσας, καὶ τὸν λαὸν εἰς τὸν κατ᾽ ἀλλήλων πόλεμον κινήσας.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Αβιμελεχ τοῦ κριτοῦ ἔκρινε τὸν λαὸν Θωλᾶ υἱὸς Φιλᾶ τοῦ ἐκ Χαρρὰν ἐκ φυλῆς Ἐφραίμ.

ΘΩΛΑ ΚΓ. ὁμοῦ ,ΔΡΟς.

Α. Β. Γ. Δ.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ὀζί.

Ε. ς. Μεθ᾽ ὃν οἱ ἐκ τοῦ οἴκου Ἰθάμαρ διεδέξαντο τὴν ἀρχιερωσύνην, πρώτου παραλαβόντος αὐτὴν Ηλεὶ τοῦ κριτοῦ.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Iς. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ.

Μετὰ Θωλᾶ πάλιν ἀνέστη Ιαεὶρ ὁ Γαλααδίτης ἐκ φυλῆς Μανασσῆ. Καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ισραὴλ ἔτη κβ.

ΙΑΕΙΡ ΚΒ. ὁμοῦ ,ΔΡϞΖ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Iς. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ.

Μετὰ τοῦτον διήμαρτεν ὁ λαὸς πάλιν ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς Κύριος ὁ θεὸς τοῖς Αμμανίταις, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἔτη ιη. ὁμοῦ ,ΔΣΙΕ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ ΙΕ. Iς ΙΖ. ΙΗ.

Καὶ κεκραγότος τοῦ λαοῦ πρὸς τὸν θεὸν, ἀνέστησεν αὐτοῖς Κύριος ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Γαλααδίτην ἐκ φυλῆς Μανασσῆ, ὃς διεπολέμησε τοὺς ἀλλοφύλους, καὶ ἐρρύσατο αὐτοὺς ἐκ τῆς δουλείας τῶν Αμμανιτῶν. καὶ ἔκρινε τὸν λαὸν υἱῶν Ισραὴλ ἔτη ς.

ΙΕΦΘΑΕ ς. ὁμοῦ ,ΔΣΚΑ.

Α. Οὗτος Ιεφθαὲ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος αὐτοῦ μέλλων Αμμανίταις πολεμεῖν ηὔξατο, ἐὰν νικήσῃ, τὸν ὑπαντήσαντα αὐτῷ πρῶτον ἐκ τῆς οἰκίας αὐτοῦ θυσίαν αὐτὸν προσενεγκεῖν τῷ θεῷ. καὶ νικήσαντος αὐτοῦ συνάντησεν αὐτῷ μονογενὴς αὐτοῦ θυγάτηρ, ἣν ἵνα μετὰ δύο μῆνας πενθήσασαν τὴν ἑαυτῆς παρθενίαν ἔθυσεν. ἧς τὸν τρόπον ἀπὸ τότε νῦν αἱ τῶν Ἑβραίων παρθένοι, ὅσαι ἂν εὑρεθῶσι, κατ᾽ ἐνιαυτὸν τελοῦσι θρῆνον.

Β. Γ. Δ. Ε. ς.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Ιεφθαὲ, ἦρξε τῶν υἱῶν Ισραὴλ Εσσεβὼν ἐν Βηθλεὲμ ἐκ φυλῆς Ιούδα. καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ισραὴλ ἔτη ἑπτά.

ΕΣΣΕΒΩΝ Ζ. ὁμοῦ ,ΔΣΚΗ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ.

Μετὰ τελευτὴν Εσσεβὼν ἦρξε τοῦ Ισραὴλ Αιαλὼν ὁ Ζαβουλωνίτης, καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ισραὴλ ἔτη ι.

ΑΙΑΛΩΝ Ι. ὁμοῦ ,ΔΣΛΗ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Αιαλὼν, ἦρξε τῶν υἱῶν Ισραὴλ Λαβδὼν ὁ υἱὸς Αελλὴμ ὁ Φαραθωνίτης ἐκ φυλῆς Ἐφραίμ. Καὶ αὐτὸς ἔκρινε τὸν Ισραὴλ ἔτη η.

ΛΑΒΔΩΝ. ὁμοῦ ,ΔΣΜς.

Α. Β. Γ. Τρίτῳ ἔτει τοῦ Λαβδὼν τὸ Ἴλιον ἥλω.

Δ. Ε. ς. Ζ. Η.

Οὗτος ὁ Λαβδὼν ἔσχεν υἱοὺς τριάκοντα, καὶ ἐγγόνους τριάκοντα.

Μετὰ τελευτὴν τοῦ Λαβδὼν ἐξήμαρτε πάλιν ὁ λαὸς ἐναντίον Κυρίου τοῦ θεοῦ. Καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς τοῖς φυλιστιεὶμ, καὶ ἐδούλευσαν αὐτοῖς ἐπὶ ἔτη μ.

ΦΥΛΙΣΤΙΑΙΟΙ ΕΤΗ Μ. ὁμοῦ ,ΔΣΓϚ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. ΛϚ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Καὶ ἐπιστρεψάντων τῶν υἱῶν Ισραὴλ πρὸς τὸν θεὸν, ἀνέστησεν αὐτοῖς ὁ θεὸς ἡγεμόνα τὸν Σαμψὼν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δάν. ὃς ἐξεπολέμησε σὺν τοῖς ἀλλοφύλους ἐν ἰσχύϊ μεγάλῃ. καὶ αὐτὸς ἔκρινεν τὸν Ισραὴλ ἔτη κ.

ΣΑΜΨΩΝ Κ. ὁμοῦ ,ΔΤϚ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ.

Τὸν Σαμψὼν υἱὸν Μανωὲ ἐκ φυλῆς Δὰν ἰσχύϊ διάσημον γεγονέναι φασὶ τὸν πολεμήσαντα ἀλλοφύλους, καὶ παρά τισι τὰς πράξεις αὐτοῦ παραβάλλεσθαι τοῦ Ηρακλέους φασί.

Μετὰ τὴν τελευτὴν Σαμψὼν, ἀναρχίας καὶ εἰρήνης ἔτη μ.

ὁμοῦ ,ΔΤΜϚ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. ΛϚ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Μετὰ ταῦτα ἔκρινε τὸν Ισραὴλ Ηλεὶ ὁ μέγας ἱερεὺς, καθ' ὃν ἡ πρώτη τῶν Βασιλειῶν παρὰ τοῖς Εβραίοις καὶ Χριστιανοῖς ἱστορεῖται.

Μετὰ γὰρ τοὺς Κριτὰς ἦρξεν Ηλεὶ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἔκρινε τὸν Ισραὴλ ἔτη μ.

ΗΛΕΙ Ο ΙΕΡΕΥΣ Μ. ὁμοῦ ,ΔΤΠϚ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. ΛϚ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Εβραίων τέταρτος τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Ηλεί. Οἱ δὲ τούτου υἱοὶ Οφνὶ, καὶ Φινεὲς, λοιμοὶ, καὶ οὐκ εἰδότες τὸν κύριον· πρὸ γὰρ τοῦ τῷ θεῷ προσενεχθῆναι. καὶ τὰ λοιπά.

Μετὰ τελευτὴν Ηλεὶ τοῦ ἱερέως ἔκρινε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ, ἐπιστρέψας ἀπὸ τῶν ἀλλοφύλων τὴν κιβωτὸν διαθήκης Κυρίου. καὶ εἰσήγαγεν αὐτὴν εἰς οἶκον Αμινάδαβ τοῦ Χετταίου. καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἔτη κ.

ΣΑΜΟΥΗΛ ΙΕΡΕΥΣ Κ. ὁμοῦ ,ΔΥϚ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ.

Εβραίων ἀρχιερεὺς Αβιμέλεχ.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ.

Γηράσαντος Σαμουὴλ, καὶ τοῦ λαοῦ αἰτήσαντος βασιλέα, χρίεται κατὰ θεῖον πρόσταγμα ἐπὶ τὸν Ισραὴλ καὶ Ιούδαν Σαούλ.

Πρῶτος οὖν ἐβασίλευσεν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ Σαοὺλ υἱὸς Κὶς, φυλῆς Βενϊαμὶν, ἔτη κ.

ΣΑΟΥΛ Κ. ὁμοῦ ,ΔΥΚϚ.

Εξ ὧν θεαρέστως ἐβασίλευσεν ἔτη δύο. τὰ δὲ λοιπὰ ἐν παραβάσει, καθώς ἐστι τοῦτο λαβεῖν ἐκ τῶν γεγραμμένων ἐν αὐτῇ τῇ πρώτῃ τῶν βασιλειῶν.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ.

Τὴν ἀρχιερωσύνην διεδέξατο Σαμουὴλ ὁ ἐκ Βηθλεὲμ, υἱὸς Ελκανᾶ καὶ Αννας.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ.

Ομηρος κατ' ἐνίους ἐγνωρίζετο.

ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ.

Τούτῳ αὐτοῦ ἔτει Σαοὺλ τὸν Αβιμέλεχ καὶ ἄλλους τν ἱερεῖς ἀνεῖλεν, ἔχων ἀρχιστράτηγον τὸν Αβεννὴρ υἱὸν Νήρ.

Εἶτα ἔχρισε Σαμουὴλ ὁ προφήτης τὸν Δαβὶδ υἱὸν Ιεσσαὶ ἐκ φυλῆς Ιούδα εἰς βασιλέα ἐπὶ Ισραήλ.

Εβραίων βασιλεὺς πρῶτος ἐκ φυλῆς Ιούδα ΔΑΒΙΔ ἔτη Μ. ὁμοῦ ,ΔΥΞϚ.

Α. Β. Γ. Δαβὶδ ἐξαλείψας πόλεις τῶν ἀλλοφύλων πολλὰς, τὴν Ιεβοὺς πόλιν Ιερουσαλὴμ προσηγόρευσε μηχανησάμενος ἐκ τοῦ συμβεβηκότος. ἐν γὰρ τῇ Ιεβοὺς ἐλθὼν ὁ Δαβὶδ ἐν αὐτῇ τῶν ἀλλοφύλων παντελὴς νίκη γεγένηται. ὅθεν καὶ Ιερουσαλὴμ αὐτὴν προσηγόρευσεν, οἰκοδομημένης αὐτῆς ἐν ὄρει ὑψηλῷ. ὄρος δὲ τῇ Εβραΐδι φωνῇ Ιεβοὺς προσαγορεύεται. σαλὴμ δὲ εἰρήνη.

Δ. Ε. Ϛ. Ζ.

Εν Χεβρὼν ἐβασίλευσε Δαβὶδ ἔτη ζ. τὰ δὲ λοιπὰ τριάκοντα τρία ἐν Ιερουσαλήμ.

Η. Εβραίων ἀρχιερεὺς Αβιάθαρ ἐγνωρίζετο.

Θ. Προεφήτευον Γὰδ, Ναθὰν, καὶ Ασάφ.

Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ.

Αβεσσαλὼμ εἰς τὸν ἴδιον ἐμπαροινῶν πατέρα, ἐπικαθήμενος κτήνει, καὶ φεύγων, διερχόμενός τε διὰ φύλλου δένδρου μεγάλου, περιεπλάκη ἐκ τῆς κόμης τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τῷ δένδρῳ, καὶ ἐκρεμάσθη.

ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Δεύτερος Ἑβραίων ἐβασίλευσε ΣΟΛΟΜΩΝ υἱὸς Δαβὶδ ἔτη μ. ὁμοῦ ,Δφϛ.

Α. Β. Σολομὼν τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼν οἰκοδομεῖν ἤρξατο ἔχων ἑβδομήκοντα χιλιάδας ἁρμάτων αἰρόντων ἄρσιν, καὶ ὀγδοήκοντα χίλια λατόμων ἐν τῷ ὄρει, ὃν καὶ συνετέλεσεν ἔτεσιν ὀκτώ.

Καὶ συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἀπὸ τοῦ Μωϋσέως, καθ᾽ ὃ ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία γέγονεν, ἐπὶ Σολομῶντα, καὶ τὴν ἀρχὴν τῆς τοῦ ἱεροῦ κατασκευῆς, ἔτη χλ.

Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η.

Ουαφρῆς βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου ἀπέστειλε Σολομῶντι εἰς βοήθειαν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ἱεροῦ τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις μυριάδας η, καθ᾽ ὃ ἱστορεῖ Εὐπόλεμος.

Θ. Ι. Σολομὼν ἐκβαλὼν τὸν Ἀβιαθὰρ τῆς ἀρχιερωσύνης καθίστησι τὸν Βαροὺχ ὄντα ἐκ τοῦ γένους Ἐλεάζαρος.

ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ.

Τυρίων ἐβασίλευσε Χείραμος, οὗ τὴν θυγατέρα ἔγημε Σολομῶν, καθὼς ἱστορεῖ Τατιανός.

ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ.

Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης προεθέσπισε τῷ Ἱεροβοὰμ δούλῳ Σολομῶντος περὶ τοῦ μέλλειν αὐτὸν τῶν δέκα φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ βασιλεύειν.

ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σολομὼν ἠθέλησεν ἀνελεῖν τὸν Ἱεροβοάμ. ὁ δὲ γνοὺς ἀπέδρασε πρὸς Σουσακεὶμ βασιλέα Αἰγύπτου. καὶ ἦν ἐκεῖ, ἕως οὗ ἀπέθανε Σολομῶν, καὶ ἔλαβεν Ἱεροβοὰμ τὴν θυγατέρα Σουσακεὶμ ἑαυτῷ γυναῖκα.

ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Μετὰ τελευτὴν Σολομῶντος στασιάσαντος τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους, καὶ τῆς βασιλείας αὐτῶν διαιρεθείσης Σαμαρείᾳ δέκα φυλῶν ἡγεῖται τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ υἱὸς Ναβὰτ δοῦλος ὢν Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἐφραὶμ ἔτη κβ. Ἰούδα δὲ καὶ Βενιαμὶν ἐν Ἱερουσαλὴμ βασιλεύει Ῥοβοὰμ υἱὸς Σολομῶντος, αἷς ἐπώνυμοι Ἰουδαῖοι, διὰ τὸ ἐκ φυλῆς Ἰούδα κρατεῖν βασιλεῖς. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἔθνος τῶν Ἰουδαίων εἴληφεν ἐπωνυμίαν.

ΙΕΡΟΒΟΑΜ πρῶτος ἐβασίλευσεν ἐπὶ Ἰσραὴλ ἔτη κβ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ.

Προφητεύει Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης, καὶ Σαμαίας υἱὸς Βαλαμεί.

Ζ. Ἱεροβοὰμ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας παρώργισε τὸν Κύριον ἐπὶ εἰδωλολατρείᾳ, ποιήσας δαμάλεις δύο. καὶ τὰ λοιπά.

Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ.

Μετὰ Ἱεροβοὰμ δεύτερος ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ ΝΑΔΑΒ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β. ὁμοῦ ΚΔ.

Α. Β. Ναδὰβ ἀναιρεῖται ὑπὸ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα ἐν Γαβαθὼν τῇ τῶν ἀλλοφύλων βασιλείᾳ.

Μετὰ Ναδὰβ τρίτος ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ΒΑΑΣΑ υἱὸς Ῥαχία ἔτη κδ. ὁμοῦ ΜΗ.

Α. Πέμπτῳ ἔτει τοῦ Ἀσὰ βασιλέως Ἰούδα, Βαασὰ υἱὸς Ἀχία ἐπάταξε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ.

ΡΟΒΟΑΜ υἱὸς Σολομῶντος ἐκ φυλῆς Ἰούδα βασιλεύει τρίτος τοῦ Ἰούδα ἔτη ιζ. ὁμοῦ ,ΔΦΚΓ.

Α. Β. Γ. Δ. προεφήτευσεν Σαμαίας.

Ε. ϛ. Τούτῳ τῷ ἔτει Ῥοβοὰμ βασιλέως Ἰούδα, Σουσακεὶμ βασιλεὺς Αἰγύπτου παραλαβὼν Λίβυας, καὶ Αἰθίοπας, καὶ Τρωγλοδύτας, ἀναβὰς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐσύλησε τὸν ναόν, λαβὼν τοὺς ἐν αὐτῷ θησαυροὺς Ῥοβοάμ, καὶ τὰ δόρατα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἔλαβεν Δαβὶδ ἐκ χειρὸς τῶν παίδων Ἀδραζάαρ βασιλέως Σουβά, καὶ τὰ ὅπλα τὰ χρυσᾶ, ἃ ἐποίησε Σολομῶν.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ.

Ἔτι προεφήτευσεν Ἀχίας ὁ Σιλωνίτης, καὶ Σαμαίας υἱὸς Ἐλαμεί.

ΙΒ. ΙΓ. Προεφήτευσεν ὁ ἐν Βαιθὴλ οἰκῶν, καὶ ὁ ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου ἤξιου τὸν προφητεύοντα τῷ Ἱεροβοὰμ δούλῳ Σολομῶντος.

ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ.

Ῥοβοὰμ ἔσχεν υἱοὺς κη, καὶ θυγατέρας ἑπτά.

Μετὰ Ῥοβοὰμ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰούδα τέταρτος ΑΒΙΟΥΔ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κγ. ὁμοῦ ,ΔΦΚϛ.

Α. Οὗτος Ἀβιοὺδ εἰδώλοις προσέχων ἀπώλεσε τοῦ λαοῦ μυριάδας ν.

Β. Προεφήτευσεν Ἰαδὼχ, καὶ Ἀνανίας.

Γ. Μετὰ Ἀβιοὺδ ἐβασίλευσε πέμπτος τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα, καὶ Μανασσῆ, ΑΣΑ υἱὸς ἔτη μδ. ὁμοῦ ,ΔΦΟ.

Α. Β. Γ. Δ.

Ἀρχιερεὺς ἔνατος Ἀχιμέλεχ ἐγνωρίζετο.

B.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ις. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ.

Α. Μετὰ Βαασὰ τέταρτος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ΗΛΑ ὑὸς αὐτοῦ ἔτη β. ὁμοῦ Ν.

Β. Τὸν Ηλα ἀνελὼν Ζαμβρὶ ὁ παῖς αὐτοῦ βασιλεύει ἐπὶ Ισραὴλ ἡμέρας ζ.

Εβραίων τοῦ Ισραὴλ ἐβασίλευσεν πέμπτος ΑΜΒΡΙ ἔτη ιβ. ὁμοῦ ΞΒ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ.

Μετὰ Αμβρὶ, ἕκτος ὑὸς αὐτοῦ ΑΧΑΒ ὢν ἐτῶν λα ἐβασίλευσεν τοῦ Ισραὴλ ἔτη κβ. ὁμοῦ ΓΔ.

Ε. Προεφήτευσεν Ιωήλ.

ς. Ζ. Ζαρὰθ ὁ Αιθίοψ συμπαραλαβὼν Λίβυας ἐπεστράτευσεν ἐν τῇ Ιουδαίᾳ. ἐξελθὼν δὲ Ασὰ ἐτροπώσατο αὐτὸν ἐν Γεράροις.

Η. Θ. Προεφήτευσεν Αζαρίας ὑὸς Ιουδὶθ, καὶ Αζαρίας.

Ι. ΙΑ. Προεφήτευσεν Αζαρίας ὑὸς Ιουδὴθ, καὶ Ανανίας, καὶ Ζαχαρίας ὑὸς Ιωδαὲ τοῦ ἱερέως, ὁ τὸ δρέπανον.

ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ις. ΙΖ. ΙΗ.

Ασὰ βασιλεὺς Ιούδα πολεμούμενος ὑπὸ Βαασὰ βασιλέως Ισραὴλ ἐμισθώσατο εἰς βοήθειαν τὸν ὑὸν Αδὲρ βασιλέως Συρίας.

Προεφήτευσεν Ιηοῦ.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ.

Προεφήτευσεν Ιηοῦ.

ΚΔ. ΚΕ. Προεφήτευσεν Ανανίας.

Κς. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λς. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ.

Μετὰ Ασὰ ἐβασίλευσεν τοῦ Ιούδα ἕκτος ΙΩΣΑΦΑΤ ὑὸς αὐτοῦ ἔτη κε. ὁμοῦ ͵ΔϘΕ.

Α. Β. Προεφήτευσεν Ηλίας ὁ Θεσβίτης, καὶ Αβδιοῦ Ανανίου.

Ετι προεφήτευον Οζιὴλ ὑὸς Ζαχαρίου, Ιοῦ ὑὸς Ανανίου, Μιχαίας ὑὸς Αμαλή.

Εφ᾽ οὗ ψευδοπροφῆται Σεδεκίας ὑὸς Χαναάν, ὁ ποιήσας ἑαυτῷ κέρατα σιδηρᾶ.

Ετι προεφήτευεν Ελιέζερ, καὶ ἄλλοι υ ψευδοπροφῆται, καὶ τῆς αἰσχύνης υν ψευδοπροφῆται τοῦ Βαάλ.

Γ. Δ. Εβραίων ἀρχιερεὺς Ιωάνναν.

Ε. ς. Προεφήτευον Ηλεὶ, Αβδιοῦ, Οζιὴλ, Ιηοῦ, Μιχαίας.

Ζ. Η. Θ. Ι. Ψευδοπροφῆται Σεδεκίας, Ελιέζερ, καὶ ἄλλοι τετρακόσιοι.

ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. Ανομβρία γέγονεν ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἐπὶ ἔτη τρία, καὶ μῆνας ς.

ΙΔ. ΙΕ. Ις. ΙΖ. ΙΗ.

Εβραίων ἀρχιερεὺς Αζαρίας ἐγνωρίζετο.

ΙΘ. Κ. ΚΑ.

Προεφήτευεν Εζεκιὴλ ὁ τοῦ Ελιέζερ.

ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ.

Ιωσαφὰτ βασιλεὺς τοῦ Ιούδα ἀνεῖλε τοὺς ἰδίους ἀδελφοὺς, καὶ ἐκ τῶν ἀρχόντων τοῦ λαοῦ.

ΚΕ.

Μετὰ Ιωσαφὰτ ἐβασίλευσεν ἕβδομος τῶν δύο φυλῶν Ιούδα καὶ Μανασσῆ ΙΩΡΑΜ ὁ ὑὸς αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη ι.

ὁμοῦ ͵ΔΧΕ.

Α. Εβραίων ἀρχιερεὺς Αχιτώβ.

Β. Ιωρὰμ ὑὸς Ιωσαφὰτ εἰδώλοις δουλεύσας οἰκοδόμησε τὰ ὑψηλὰ, καὶ τὰ ἄλση ὁμοίως τῷ πατρὶ αὐτοῦ.

Γ. Δ. Ε. ς.

Ηλίας ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν.

Ζ. Η. Ιωρὰμ βασιλεὺς Ιούδα ἐνόσησε δεινῶς· ὥστε τὰ ἔντερα αὐτοῦ φανῆναι.

Α. Αχαὰβ ἔτος ἔλαβε γυναῖκα τὴν θυγατέρα Ιθωβάλου τοῦ Τυρίων καὶ Σιδονίων βασιλέως, ᾗ ὄνομα Ιεζάβελ.

Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ.

Αχαὰβ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ διὰ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Ιεζάβελ ἐδούλευσε τῷ Βαάλ.

Ηλίας ὁ προφήτης ἐγνωρίζετο.

Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ.

Ησαν ψευδοπροφῆται Εζεκίας, Ελιέζερ, καὶ ἄλλοι υ.

ΙΕ. Τῶν ἀλλοφύλων συναχθέντων ἐπὶ Ιωσάφατ βασιλέα Ιούδα πολεμῆσαι τὸν Ιούδαν, ἔνεδρον ἔδωκεν εἰς αὐτοὺς ὁ θεός. καὶ διεσώθη Ιωσάφατ, καὶ Ιούδας.

Iς. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ.

Αχαὰβ βασιλεὺς Ισραὴλ τῷ Αδὲρ βασιλεῖ Συρίας εἰς πόλεμον ἐλθὼν ἀναιρεῖται.

Μετὰ Αχαὰβ ἕβδομος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ΟΧΟΖΙΑΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β.

ὁμοῦ Γς.

Α. Β.

Μετὰ Οχοζίαν ὄγδοος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ΙΩΡΑΜ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ.

ὁμοῦ ϟΗ.

Α. Β. Αζαὴλ υἱοῦ Αδὲλ βασιλέως Συρίας πολιορκοῦντος αὐτὸν εἰς Σαμάρειαν ἐπὶ Ιωρὰμ ἀδελφοῦ Οχοζίου βασιλέως Ισραὴλ, λιμὸς βαρὺς γέγονεν ἐπὶ ἔτη ἑπτὰ, ὡς κεφαλὴν ὄνου ν σίκλων πεπρᾶσθαι.

Γ. Δ. Ε.

Γέμπτῳ ἔτει τοῦ Ιωρὰμ βασιλέως Ισραὴλ Ηλίας ὁ προφήτης σὺν τῷ Ελισσαίῳ ἐπὶ τὸν Ιορδάνην προσελθὼν τῇ μηλωτῇ πατάξας τὸ ὕδωρ διέστησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν. καὶ διῆλθον ἀμφότεροι διὰ ξηρᾶς.

ς. Προεφήτευον Αμὼς, καὶ Ελισσαῖος.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ.

Μετὰ Ιωρὰμ ἔννατος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ Ιοὺ υἱὸς Ναμεσσεὶ ἔτη κε. ὁμοῦ ΡΚς.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς.

Ελισσαῖος προφήτης θεσπίζει τῷ Ιωάχαζ περὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ, καὶ κακῶν, ὧν ἐπάξει τῷ Ισραὴλ βασιλεύων.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ.

Ιωδαὲ παρ' Εβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο.

ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ.

Ιοὺ ὁ βασιλεὺς Ισραὴλ προσεκύνησε τὰς δαμάλεις τὰς χρυσᾶς, ἃς ἐποίησεν Ιεροβοὰμ ἐν Βεθὴλ, καὶ ἐν Δὰν τῇ νῦν λεγομένῃ Πανεάδι.

ΙΕ. Ις. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ.

Αζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησε τὸν Ισραήλ.

ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κς. ΚΖ. ΚΗ.

Θ. Προεφήτευσαν Αμὼς καὶ Ελισσαῖος.

Ι. Ιωναδὰβ υἱὸς Ρηχὰβ ἐγνωρίζετο.

Μετὰ Ιωρὰμ ὄγδοος ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν Ιούδα καὶ Μανασσῆ ΟΧΟΖΙΑΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτος ἕν. ὁμοῦ ͵ΔΧς.

Α. Προεφήτευσεν Ελισσαῖος, καὶ Αβδανά. Ιοὺ ἀνεῖλε τὸν Ιωρὰμ, καὶ τὸν Οχοζίαν, καὶ υἱοὺς Αχαὰβ, καὶ τὴν Ιεζάβελ.

Μετὰ Οχοζίαν ἐβασίλευσε τοῦ Ιούδα καὶ Μανασσῆ ἡ μήτηρ αὐτοῦ ΓΟΘΟΛΙΑ γυνὴ Ιωρὰμ ἔτη ς. ὁμοῦ ͵ΔΧΙΒ.

Α Β. Γοθολία μήτηρ Οχοζίου, θυγάτηρ Αχαὰβ ἐφόνευσε τὰ τέκνα τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Οχοζίου.

Γ. Γοθολία καθεῖλε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ τὸν ἐν Ιερουσαλὴμ, καὶ ἐλάτρευσε τοῖς Βααλείμ.

Δ. Ιωναδὰβ υἱὸς Ρηχὰβ ἐγνωρίζετο. καὶ Ελισσαῖος ἐπροφήτευεν.

Εβραίων ἀρχιερεὺς Σαδούκ.

Ε. Ελισσαῖος ἐπροφήτευε, καὶ Αβδανά, καὶ Ιηού, καὶ Οζιήλ.

ς. Ιωσάβεχ γυνὴ Ιωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως, ἀδελφὴ Οχοζίου ἔκλεψεν Ιωὰς τὸν υἱὸν Οχοζίου τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς, καὶ τούτῳ περιέθηκεν Ιωδαὲ ὁ ἀρχιερεὺς τὸ βασίλειον, ἀνελὼν τὴν Γοθολίαν.

Μετὰ Γοθολίαν ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν Ιούδα καὶ Μανασσῆ Ιωὰς υἱὸς Οχοζίου ἔτη μ. ὁμοῦ ͵ΔΧΜΒ.

Ιωδαὲ παρ' Εβραίοις ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, μόνος μετὰ Μωσέα βιώσας ἔτη ρλ.

Α. Β. Γ. Δ. Ιωὰς ἔτος ἀνῳκοδόμησε τὸν οἶκον τοῦ θεοῦ Ιερουσαλὴμ ἐρημωθέντα ὑπὸ Γοθολίας.

Ε. ς. Ελισσαῖος καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Ιωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ὁ τὸ δρέπανον, προφητεύων, καὶ Οζιὴλ καὶ Ελεάζαρ

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ.

Ζαχαρίας ὁ προφήτης υἱὸς Ιωδαὲ τοῦ ἀρχιερέως ἀνῃρέθη ὑπὸ Ιούδα, ιβ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου.

ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ις. ΙΖ.

Αζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἐπιστρατεύσας τῷ Ιωὰς ἀνεῖλε πλεῖστον ὄχλον τοῦ λαοῦ κατὰ τὸ ῥῆμα Ελισσαίου τοῦ προφήτου.

ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ.

Αζαὴλ ἐπιβὰς τῇ Ιερουσαλὴμ ἔμελλεν αὐτὴν πολιορκεῖν. γνοὺς δὲ Ιωὰς, ὅτε ἐπολέμησε τὸν Ισραὴλ, ἔλαβε πάντα τὰ ἅγια, καὶ τὸ χρυσίον, καὶ ἀπέστειλε τῷ Αζαὴλ, καὶ λαβὼν ἀνεχώρησε.

Μετὰ Ιοὺ δέκατος ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ΙΩΑΧΑΖ ἔτη ιζ. ὁμοῦ ,ΡΜΓ.

Α. Β. Αζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἠβουλήθη ἐπιστρατεῦσαι τῷ Ιωὰς βασιλεῖ Ιούδα, καὶ ἐπιστρατεύσας τῷ Ιωαχὰζ βασιλεῖ Ισραὴλ ἐν πρώτοις ἐξέθλιψεν αὐτὸν πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς αὐτοῦ.

Γ. Δ. Ε.

Ελισσαῖος ὁ προφήτης μετήλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη μ.

Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ.

Εν τῷ τάφῳ Ελισσαίου τοῦ προφήτου ῥιφεὶς ἐν τοῖς ὀστέοις αὐτοῦ νεκρός τις ἀπὸ τῶν μονοζώνων τῶν Μωαβιτῶν ἀνέζησε θεοῦ βουλήσει.

Μετὰ Ιωαχὰζ ια ἐβασίλευσε τοῦ Ισραὴλ ΙΩΑΣ ὑιὸς αὐτοῦ ἔτη ιϚ. ὁμοῦ ΡΝΘ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε.

Ιωὰς βασιλεὺς Ισραὴλ ἐτροπώσατο τὸν Αμεσίαν βασιλέα Ιούδα, καὶ καθεῖλε τοῦ τείχους Ιερουσαλὴμ τρεῖς πήχεις, καὶ σκυλεύσας τὴν Ιερουσαλὴμ ἀνεχώρησεν εἰς Σαμάρειαν.

Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ.

ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. ΛϚ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ.

Μετὰ Ιωὰς ἐβασίλευσε τῆς Ιούδα ΑΜΕΣΙΑΣ ὑιὸς αὐτοῦ ἔτη κθ. ὁμοῦ ,ΔΧΓΑ.

Α. Αμεσίας βασιλεὺς Ιούδα κε ὢν ἐτῶν ἐπιστρατεύσας τοῖς ἐξ Ισραὴλ, καὶ τοῖς ὑιοῖς Σηεὶρ ἐτροπώσατο αὐτούς. καὶ λαβὼν τοὺς θεοὺς αὐτῶν ἤγαγεν εἰς Ιερουσαλήμ.

Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ.

Αζαὴλ βασιλεὺς Συρίας ἀπέθανε, καὶ ἀντὶ αὐτοῦ ἐβασίλευσεν ὁ ὑιὸς Αδέρ.

Ζ. Ιωνᾶς ὁ προφήτης ὑιὸς Αμαθὶ ὑπὸ τοῦ κήτους καταποθεὶς, καὶ τρισὶν ἡμέραις ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτοῦ φυλαχθεὶς ἀπεπλύθη θεοῦ βουλήσει.

Ιστορεῖ δὲ Ιώσηππος ἐν ἐνάτῳ τῆς Αρχαιολογίας τὸν Ιωνᾶν καταποθέντα ἀπὸ τοῦ κήτους ἐν τῷ Ευξείνῳ πόντῳ μετὰ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας ἐκβρασθῆναι ζῶντα.

Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ.

Ιωὰς βασιλεὺς Ισραὴλ συμβαλὼν Αμεσίᾳ εἰς πόλεμον αἰχμάλωτον αἱρεῖ τὸν Αμεσίαν, καὶ τοῦ τείχους Ιερουσαλὴμ καθεῖλεν ω πήχεις.

ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ.

Προεφήτευον Ωσηὲ, Αμὼς, Ιωνᾶς καὶ Ναούμ.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ.

Αμεσίας βασιλεὺς Ιούδα ἀνῃρέθη ἀπὸ τῶν ἰδίων εἰς Λαχείς.

Μετὰ Αμεσίαν βασιλεὺς ιβ τῶν δύο φυλῶν Ιούδα καὶ Βενιαμὶν ΟΖΙΑΣ, ὁ καὶ ΑΖΑΡΙΑΣ, ὑιὸς αὐτοῦ ἔτη νβ. ὁμοῦ ,ΔΨΛΓ.

Α. Οζίας, ὁ καὶ Αζαρίας, ὑιὸς Αμεσίου, καὶ Τελεχίας ὢν ἐτων ιϚ ἐβασίλευσεν.

Β. Γ. Δ. Ε. Ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ.

Προεφήτευον Ωσηὲ ὑιὸς Βεκρεὶ, Αμὼς καὶ Ιωνᾶς ὁ τοῦ Αμαθεὶ ἐκ Γόφερ.

ΙΔ. Οζίας βασιλεὺς Ιούδα πολεμῶν καθεῖλε τὰ τείχη Γὲθ, καὶ Αζώτου, καὶ Ιαμνίας. ἐπολέμησε δὲ καὶ τοὺς κατοικοῦντας Γέτραν.

ΙΕ. ΙϚ. Οζίας, ὁ καὶ Αζαρίας, εἰσῆλθεν εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ θεοῦ θυμιάσαι. κωλυθεὶς δὲ ὑπὸ Αζαρίου τοῦ ἱερέως, καὶ μὴ βουλόμενος ἀναχωρῆσαι ἐλεπρώθη ὅλος παραχρῆμα, ὄντος ἀρχιερέως Αζαρίου.

ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ.

Πρῶτος Αμὼς ὁ προφήτης τὰ περὶ τοῦ Ισραὴλ αἰχμαλωσίας θεσπίζει πρὸ δύο ἐτῶν τοῦ σεισμοῦ.

ΚϚ. ΚΖ.

ὁ σεισμὸς μέγας γέγονεν ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ὅλῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου βασιλέως εἰσελθόντος εἰς τὸ ἁγίασμα τοῦ θυσιαστηρίου, καὶ λεπρωθέντος αὐτοῦ διεχύθη ἡ πότης τοῦ θυσιαστηρίου, τοῦ σεισμοῦ γινομένου.

ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς ἤρξατο προφητεύειν, καὶ Ὡσηὲ υἱὸς Βεηρεὶ, καὶ Ναούμ.

Μϛ. ΜΖ. ΜΗ. ΜΘ. Ν. ΝΑ.

ΝΑ ἔτει Ὀζίου τοῦ καὶ Ἀζαρίου, βασιλέως Ἰούδα, πρώτη Ὀλυμπιὰς ἐτέθη ὑπὸ Ἰφίτου, καθ' ἣν προεφήτευεν Ἡσαΐας υἱὸς Ἀμὼς, Ὡσηὲ ὁ τοῦ Βεηρεὶ, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουὴλ, Ὠδὴδ, καὶ Μιχαίας ὁ Μωρασθίτης.

Ἡ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ἥτις ἐστὶν πενταετηρίς.

ΠΡΩΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΒ. καὶ οὗτος Ὀζίας, ὁ καὶ Ἀζαρίας, ποιήσας τὸ εὐθὲς ἐνώπιον Κυρίου ἐπλούτησεν.

Τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα ὁ Ἀφρικανὸς κατὰ Ἰωαθὰμ Ἑβραίων τοῦ Ἰούδα βασιλέα συνάγει. καὶ ὁ ἡμέτερος „ δὲ κανὼν κατὰ τὸν αὐτὸν περίεστι. Γράφει δὲ ὁ Ἀφρικανὸς ὧδε πρὸς λέξιν, Αἰσχύλος ὁ Ἀγαμήστορος „ ἦρξεν Ἀθηναίων διὰ βίου ἔτη κγ. ἐφ' οὗ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ βασιλέα Ἰούδα συνείληφε.

Μετὰ Ἰωᾶς ιβ ἐβασίλευσε τοῦ Ἰσραὴλ Ἱεροβοὰμ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη μα.

ὁμοῦ Σ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ. ΛΕ. Λϛ. ΛΖ. ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ.

Μετὰ Ἱεροβάαλ ιβ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ΜΑΝΑΗΜ ἔτη ιβ.

ὁμοῦ ΣΙΒ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε.

Φοὺλ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιβὰς τῇ Σαμαρείᾳ λαβὼν παρὰ Μαναὴμ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ ,α τάλαντα ἀργυρίου ἀνεχώρησε.

Μετὰ Μαναὴμ ιδ ἐβασίλευσεν τοῦ Ἰσραὴλ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Φακεσίας ἔτη ιβ.

ὁμοῦ ΣΚΔ.

Ἑβραίων τοῦ Ἰσραὴλ ιδ ΖΑΧΑΡΙΑΣ μῆνας ϛ. Μεθ' ὃν ιε ΣΕΛΛΟΥΜ μῆνα α. Μεθ' ὃν ΦΑΚΕΣΙΑΣ. υἱὸς Μαναὴμ ἔτη ιϛ.

Μετὰ Ὀζίαν, τὸν καὶ Ἀζαρίαν, ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμὶν ΙΩΑΘΑΜ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιϛ.

ὁμοῦ ,ΔΨΜΘ.

Α. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ἡσαΐας θείας ὁράσεως ἠξιώθη.

Β. Ἦν ἀρχιερεὺς Οὐρίας.

Προεφήτευον Ἡσαΐας, Ὡσηὲ, Ἰωνᾶς, καὶ Μιχαίας ὁ Μωρασθίτης, Ἰωὴλ ὁ τοῦ Βαθουὴλ, καὶ Ὠδήδ.

Γ. Β ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγεννήθησαν Ῥῶμος καὶ Ῥῆμος οἱ κτίσαντες Ῥώμην.

Δ. Ε. ϛ. Γ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Ἰωαθὰμ τὰς ἐν τῷ ναῷ στοὰς ἵδρυσεν. ἡ ἀνατολικὴ γὰρ μόνη στοὰ ὑπὸ Σαλομῶντος ἱδρύθη.

Η. Θ. Προεφήτευον Ναούμ. Τὰ δὲ ὑπ' αὐτοῦ προφητευθέντα περὶ τῆς Νινευὶ συνέβη μετὰ ἔτη ρμδ.

Δ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. ΙΑ. Ἰωαθὰμ πλεῖστα ᾠκοδόμησεν ἐν Ἱερουσαλήμ.

ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ.

Ε. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

** Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ.

Οὗτος Φακεσίας ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Φακεὲ υἱοῦ Ῥωμελίου τοῦ τριστάτου αὐτοῦ ἀπέθανεν. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ΦΑΚΕΕ υἱὸς Ῥωμελίου ιε τοῦ Ἰσραὴλ ἔτη λ.

Α. Β. Γ. Δ. Ε. ϛ. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ. ΙΕ. Ιϛ. ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Φακεὲ ἀνέβη Θεγλὰθ Φαλάσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων καὶ ἔλαβε τὴν Αἰὼν, καὶ τὴν Βεθμααχὰ, καὶ τὴν Αἰνὼν, καὶ τὴν Κενὲζ, καὶ τὴν Ἀσὼρ, καὶ τὴν Γαλαὰδ, καὶ τὴν Γάδδι, καὶ τὴν Γαλιλαίαν πᾶσαν, καὶ τὴν γῆν Νεφθαλήμ, καὶ ἀπῴ-

καὶ ἀπῴκισεν αὐτοὺς εἰς Ἀσσυρίους. εἶτα μετὰ ταῦτα πολεμήσας Φακεὲ υἱὸς Ρομελίου ἅμα τῷ Ραασσὼν βασιλεῖ Ἀσσυρίας κατὰ τῆς Ἱερουσαλὴμ, ἔλαβεν αὐτήν.

Τὸν Φακεὲ ἐπάταξεν ΩΣΗΕ υἱὸς Ἀλὴ, καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ' αὐτοῦ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτη θ.

ὁμοῦ ΣΞΓ.

Α. Ωσηὲ τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου παρὰ πάντας ἔμπροσθεν αὐτοῦ ἐποίησεν, καὶ εἰδώλοις ἐδούλευσεν οἰκοδομῶν
* αὐτοῖς οἴκους. καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ διῆγεν ἐν πυρὶ κατὰ τὸ βδέλυγμα τῶν ἐθνῶν. καὶ ἔθυε, καὶ ἐθυμία ἐν τοῖς ὑψηλοῖς, καὶ ἐν τοῖς βουνοῖς, καὶ ὑποκάτω παντὸς ξύλου πυκάζοντος.

Β. Γ. Δ. Ε.

Καὶ ἐπὶ Ωσηὲ ἀνέβη Σαλμανάσσαρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων, καὶ ἐγένετο αὐτοῦ Ωσηὲ δοῦλος, τοῦτ' ἔστι συντελεστής.

ς. Ζ. Ωσηὲ βασιλεὺς Ἰσραὴλ ἀπέστειλε πρὸς Ἀδραμέλεχ τὸν Αἰθίοπα εἰς βοήθειαν ἑαυτοῦ.

Η. Θ. Τούτῳ τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας Ωσηὲ υἱοῦ Ἀλὴ πρώτη αἰχμαλωσία γέγονε τοῦ Ἰσραὴλ τῶν δέκα φυλῶν βασιλευομένων μὲν ἐν Σαμαρείᾳ, νῦν δὲ μετοικισθέντων εἰς ὄρη Μήδων, καὶ Χαλδαίων ἐπιστρατεύσαντος αὐτὴν Σαλμανάσαρ τοῦ τῶν Χαλδαίων βασιλέως, ὃς καὶ αὐτὸν τὸν Ωσηὲ υἱὸν Ἀλὴ βασιλέα τοῦ Ἰσραὴλ δέσμιον λαβὼν ἀπῆλθεν.

Ἐβασιλεύθησαν δὲ ἐν Σαμαρείᾳ ἔτεσι διακοσίοις ἑξήκοντα τρισί. Μετῳκίσθησαν δὲ αἱ δέκα φυλαὶ τοῦ Ἰσραὴλ ἐκ τῆς Ἰουδαίας ἀφ' οὗ μὲν οἱ πρόγονοι αὐτῶν ἐξῆλθον ἐξ Αἰγύπτου μετὰ ἔτη ͵Αλβ. ἀφ' οὗ δὲ τὴν χώραν Σαμαρείας κατεῖχον, στρατηγήσαντος αὐτῶν Ἰησοῦ υἱοῦ Ναυῆ, εἰσὶν ωγβ. ἀφ' οὗ ἀποστάντες Ροβοὰμ τοῦ ἐκγόνου Δαβὶδ ἐβασιλεύθησαν ὑπὸ Ἱεροβοὰμ δούλου γενομένου Σολομῶντος, εἰσὶν ἔτη σξβ, καὶ μῆνες ς. ἅ τινα συντρέχει, ἤγουν καταλήγει, εἰς τὸ τέταρτον ἔτος Ἐζεκίου βασιλέως Ἰούδα, καθ' ὃν καὶ τὸ πάσχα σεσημείωται γενέσθαι λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως ἀπὸ Σολομῶντος. οἱ καὶ μετοικισθέντες Χουθαῖοι ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας, ἐν ᾗ κατῳκίσθησαν, προσηγορίαν λαβόντες, διὰ τὸ τῆς Χούθας οὕτω καλουμένης χώρας τότε μετατεθῆναι. Ἔστι δὲ αὕτη ἡ Χοῦθας χώρα ἐν τῇ Περσίδι, καὶ ποταμὸς τοῦτο ἔχων ὄνομα. καὶ μετοικισθέντες εἰς Σαμάρειαν ἕκαστος καθ' ἔθνος ἴδιον εἶχε θεόν. Ὕστερον δὲ Σαμαρεῖς ἐκλήθησαν, τὴν τῆς χώρας, ἐν ᾗ κατῳκίσθησαν, προσηγορίαν λαβόντες.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σίβυλλα ἡ Ἐρυθραία ἐν Αἰγύπτῳ ἐγνωρίζετο. Γεγόνασι δὲ καὶ ἄλλαι ια Σίβυλλαι, ἡ Ἑβραία, ἡ Περσὶς, ἡ Δελφὶς, ἡ Ἀδάη, ἡ Κιμμερία, ἡ Σαμία, ἡ Ροφία, ἡ Κυμαία, ἡ Λιβύη, ἡ Τρωὰς, ἡ Φρυγία, ἡ Τιβερτία. Ἡ Ἐρυθραία ἡ προγεγραμμένη ἦν ἀπὸ πολίχνης Ἐρυθρίας καλουμένης ἀντικρὺ Χίου, ἣ καὶ ἐποποιὸς οὖσα. ἧς καὶ στήλη ἐστὶν ἐν τῇ Ἐρυθρίᾳ ἄχρι τοῦ νῦν, κατὰ τὴν στερεὰν ἀντικρὺ Χίου.

Μετὰ Ἰωαθὰμ ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα, καὶ Βενιαμὶν ΑΧΑΣ υἱὸς αὐτοῦ, ἔτη ις.

ὁμοῦ ΔΨΞΕ.

Α. Ραασσὼν υἱὸς Ἀρὰμ, καὶ Φακεὲ υἱὸς Ρομελίου περιεκάθησαν τῇ Ἱερουσαλὴμ πρώτῳ ἔτει τοῦ Ἀχὰζ βασιλέως Ἰούδα. καὶ οὐκ ἴσχυσαν αὐτὴν λαβεῖν.

Β. Οὐρίας ἀρχιερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζαχαρίας υἱὸς Βαραχίου. περὶ ὧν εἶπεν ὁ θεὸς τῷ Ἡσαΐᾳ, Μάρτυράς μοί. καὶ τὰ λοιπά.

Γ. Δ. Ε. ς. ς. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἀχὰζ βασιλεὺς Ἰούδα καὶ Βενϊαμὶν ἀπέστειλεν ἀγγέλους πρὸς Θιλὰδ Φάλσαρ βασιλέα Ἀσσυρίων, προτρέπων αὐτὸν, καὶ λέγων, ὡς δοῦλος σοῦ, καὶ υἱὸς σοῦ ἐγὼ, βοήθησόν μοι, καὶ ἀνάβηθι, καὶ ῥῦσαί με ἐκ χειρὸς Συρίας, καὶ ἐκ χειρὸς βασιλέως Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπανέστησαν κατ' ἐμοῦ.

Ζ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Τούτῳ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τοῦ Ἀχὰζ οἱ Ἰδουμαῖοι συμβαλόντες αὐτῷ, πολλοὺς αἰχμαλώτους ἔλαβον.

Η. Θ. Ι. Τούτῳ τῷ ἔτει ἀνέβη Σαλμανάσαρ εἰς Σαμάρειαν.

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει τοῦ Ἀχὰζ, καὶ τετάρτῳ ἔτει ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος εἰκοστὸν τέταρτον τῆς οἰκείας ἡλικίας ἄγοντες ἐνιαυτὸν Ρῶμος καὶ Ρῆμος κτίζουσι τὴν Ρώμην, ὅθεν μετεκλήθησαν οἱ Ρωμαῖοι. οἵ τινες καὶ τὰ ὅπλα τοῦ Ἡρακλέους ἀπέθεντο ἐν τῇ παρ' αὐτῶν κτισθείσῃ πόλει Ρώμῃ, (ἥ τις πρώην ἐκαλεῖτο κώμη Βαλεντία.) ἐν τῷ Βοαρίου φόρῳ. οἱ δὲ αὐτοὶ δύο ἀδελφοὶ ἀνενεώσαντο τὸν λεγόμενον Παλλάντιον τὸν βασιλικὸν οἶκον τοῦ Πάλλαντος. Ἔκτισαν δὲ καὶ ναὸν μέγαν τῷ Διῒ, ὅν τινα ἐκάλεσαν Καπετώλιον Ρωμαϊστὶ, ὅ ἐστιν ἡ κεφαλὴ τῆς πόλεως. ἀγαγόντες δὲ καὶ τὸ Παλλάδιον ξόανον ἀπὸ πόλεως Σίλβης ἀπέθεντο αὐτὸ ἐν τῇ ..... Οἵ τινες ἀδελφοὶ ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτοὺς, εἰς ἔχθραν ἦλθον πρὸς ἀλλήλους. καὶ ἐφονεύθη ὑπὸ Ρώμου Ρῆμος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ. καὶ ἐβασίλευσε μόνος Ρῶμος. ἐξότε δὲ ἐφόνευσεν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν, ἐσείετο πᾶσα ἡ πόλις Ρώμη.

Η. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. ΙΒ. Τούτῳ τῷ ἔτει Ἡσαΐας τὴν κατὰ Βαβυλῶνος ὅρασιν εἶδεν.

ΙΓ. ΙΔ. Ἀχὰζ ὁ βασιλεὺς Ἰούδα ἕτερον θυσιαστήριον προσέταξεν Οὐρίᾳ τῷ ἱερεῖ ποιῆσαι ὅμοιον τοῦ ἐν Δαμασκῷ, εἰς τὴν Ἱερουσαλήμ.

Θ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ις. Τούτῳ τῷ ις ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Ἀχὰζ καθεῖλε τὴν θάλασσαν τὴν χαλκῆν ἐπὶ τῶν μόσχων, τὴν

ὑπὸ

ὑπὸ Σολομῶντος γενομένην. καὶ ἐπὶ τούτου ἦν ἀρχιερεὺς ὁ λεχθεὶς Οὐρίας.

Μετὰ Ἀχὰζ ἐβασίλευσε τῶν δύο φυλῶν τοῦ Ἰούδα Ἐζεκίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ. ὁμοῦ ͵ΔΨϘΔ.

Α. Οὗτος ὁ Ἐζεκίας ἐν πάσαις ταῖς ἐντολαῖς τοῦ θεοῦ πορευθεὶς, καὶ τὰ ὑψηλὰ καθελὼν, καὶ τὰς στήλας συντρίψας, καὶ τὸν ὄφιν, ὃν ἐκρέμασε Μωϋσῆς, καθεῖλεν. αὐτῷ γὰρ ἐθυμίαζον πολλοί. ἀλλὰ καὶ βιβλίον Σολομῶντος, ὥς φασιν Ἑβραῖοι, ἰαμάτων παντὸς πάθους ἐγκεκολαμμένον εἰς τοῖχον εὑρὼν τοῦ ναοῦ, ἐξέκοψεν.

Ἐπὶ τούτου προεφήτευον Ἡσαΐας, Ὠσηὲ, Ἰωὴλ, Μιχαίας, Ἀμὼς, Ἰωνᾶς, καὶ Ναούμ.

Οὗτος ὁ Ἐζεκίας λατρεύσας τῷ θεῷ ἀνεκτήσατο τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὸν Ἰούδαν, καὶ ᾠκοδόμησε τὸ κατεσκαμμένον τεῖχος τῆς Ἱερουσαλήμ. καὶ τὴν πηγὴν τοῦ Σιλωὰμ ἀπέστρεψεν ἔσω τῶν τειχῶν.

Ι ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Γ. Δ. Ἀπὸ Σολομῶνος τοῦ βασιλέως οὐκ ἀχθέντος τοῦ πάσχα νῦν ἐπὶ Ἐζεκίου ἐπετελέσθη λαμπρῶς καὶ φιλοτίμως, ὅτε καὶ οἱ ἐξ Ἱερουσαλὴμ μέτοικοι γεγόνασι.

Ε. Τούτῳ τῷ ἔτει Θαλῆς ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐν Τενέδῳ ἀπέθανεν.

Ϛ. ΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. Ἀρχιερεὺς Σοβνᾶς ἐγνωρίζετο, ὃν διεδέξατο Ἐλιακεὶμ ὁ τοῦ Χελκίου, προδόντος Σοβνᾶ τὸν λαὸν, καὶ αὐτομολήσαντος πρὸς Σενναχηρεὶμ βασιλέα τῆς Συρίας.

ΙΔ. Τούτῳ τῷ ιδ ἔτει τῆς βασιλείας Ἐζεκίου ἀνέβη Σενναχηρεὶμ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπὶ τὰς πόλεις τῆς Ἰουδαίας τὰς ὀχυρὰς, καὶ ἔλαβεν αὐτάς. ἐπιβαλὼν δὲ τῷ Ἐζεκίᾳ ἀργυρίου τάλαντα τ, καὶ χρυσίου τάλαντα λ, καὶ ταῦτα λαβὼν παρ' αὐτοῦ ἔτι περιεκάθητο συμπάσαις ταῖς παρεμβολαῖς αὐτοῦ ταῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, βουλόμενος καὶ αὐτὴν καὶ πολιορκῆσαι, ὡς καὶ τὰς ἄλλας. Ἀκούσας δὲ ὁ Σενναχηρεὶμ, ὅτι Θαρθὰς βασιλεὺς Αἰθιόπων ἐξῆλθε πολιορκῆσαι αὐτὸν, ἀπέστειλε πρὸς Ἐζεκίαν λέγων, Μή σε ἀπατάτω ὁ θεός σου, ἐφ' ᾧ σὺ πέποιθας λέγων, οὐ μὴ παραδοθῇ Ἱερουσαλὴμ εἰς χεῖρας βασιλέως Ἀσσυρίων. οὐκ ἤκουσας ἃ πεποιήκασι βασιλεῖς Ἀσσυρίων πάσῃ τῇ γῇ, ὡς ἀπῴκισαν αὐτήν; καὶ σὺ ῥυσθήσῃ; Τοῦ δὲ Ἐζεκίου γνησίως τὸν θεὸν ἐπικαλεσαμένου, καὶ τοῦ θεοῦ ἐπακούσαντος αὐτὸν, ἐξελθὼν ἄγγελος Κυρίου ἀνεῖλεν ἐκ τῆς παρεμβολῆς τῶν Ἀσσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ ρπε χιλιάδας. ἀναστάντες δὲ τὸ πρωῒ εὗρον πάντα τὰ σώματα νεκρά. καὶ οὕτω διεσώθη ὅ, τε λαὸς καὶ Ἱερουσαλήμ. καὶ ὑποστρέψας Σενναχηρεὶμ ᾤκησεν ἐν Νινευΐ. ἐν δὲ τῷ προσκυνεῖν αὐτὸν τὸν πάταρχον αὐτοῦ, Ἀδραμέλεχ, καὶ Σαράσαρ υἱοὶ αὐτοῦ ἐπάταξαν αὐτὸν ἐν μαχαίραις.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον ἀρρωστήσαντι τῷ Ἐζεκίᾳ, καὶ μέλλοντι τελευτᾶν προσδωρεῖται ὁ θεὸς διὰ Ἡσαΐου τοῦ προφήτου ἔτη ζωῆς ιε δι' ἀναποδισμοῦ φωστῆρος ἡμερινοῦ δέκα ἀναβαθμήσεις γενομένου.

ΙΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. ΙΗ. Προεφήτευον Ἡσαΐας, Ὠσηὲ, καὶ Μιχαίας.

ΙΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΙΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ. ΙϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ.

Μετὰ Ἐζεκίαν ἐβασίλευσεν ΜΑΝΑΣΣΗΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νε. ὁμοῦ ͵ΔΩΜΘ.

Α. ΙΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Γ. Τούτῳ τῷ ἔτει Μανασσοῦ, καὶ ιζ Ὀλυμπιάδος, ἀπέθανεν Ῥῶμος ἐν τῷ βουλευτηρίῳ Ῥώμης κατὰ μέλος διαιρεθεὶς, ἄρξας ἔτη λη. Μεθ' ὃν γέγονε δεύτερος βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ ΝΟΥΜΜΑΣ ΠΟΜΠΗΛΙΟΣ ἔτη μγ.

Δ. Ε. ΙΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Νουμμᾶς Πομπήλιος τετάρτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐν Ῥώμῃ κτίζει τὸ Καπετώλιον ἐκ θεμελίων.

Ζ. Νουμμᾶς Πομπήλιος κογγιάριον ἔδωκεν ἐν Ῥώμῃ ἀσσάρια ξύλινα, καὶ ὀστράκινα.

Η. Θ. ΙΘ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. Κ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σελλούμ.

ΙΖ. ΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ.

Ἡσαΐας ὁ προφήτης πρισθεὶς ὑπὸ Μανασσοῦ ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ εἰδώλων σεβάσμασι μετήλλαξε τὸν βίον προφητεύσας ἔτη ϙ. καὶ ἔθαψαν αὐτὸν ὑποκάτω δρυὸς Ῥωγήλ.

ΚΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΒ. Τὸν Μανασσῆν βασιλέα Ἰούδα οἱ ἄρχοντες τῆς δυνάμεως βασιλέως Ἀσσυρίων αἰχμάλωτον ἔλαβον, καὶ κατήγαγον εἰς Βαβυλῶνα.

ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. ΚΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Λ. ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΚΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΔ. ΛΕ. ΛϚ.

Μανασσῆς ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ ὢν ἐπέστρεψε πρὸς τὸν θεὸν τῶν πατέρων αὐτοῦ, καὶ ἀπεκατεστάθη εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ.

ΛΖ.

ΛΖ.
ΚϚ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΛΗ. ΛΘ. Μ. ΜΑ. ΜΒ. ΜΓ. ΜΔ. ΚΖ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Νουμᾶς Πομπίλιος Ῥωμαίων βασιλεὺς καταστήματι τελευτᾷ. Ἐν Ῥώμῃ τρίτος ἐβασίλευσε ΤΟΥΛΛΟΣ, ὁ καὶ ΣΤΗΛΙΟΣ, ἔτη λγ.

ΜΕ.
ΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΜϚ. ΜΖ. ΜΗ ΜΘ.
ΚΘ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Ν. ΝΑ. ΝΒ. ΝΓ.
Λ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΝΔ. ΝΕ.

Μετὰ Μανασσῆν ἐβασίλευσεν Ἀμὼν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β. ὁμοῦ ͵ΔΩΝΑ.

Α. Β.
ΛΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Μετὰ Ἀμὼν ἐβασίλευσεν ΙΩΣΙΑΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη λα. ὁμοῦ ͵ΔΩΠΒ.

Α. Οὗτος Ἰωσίας, πρὶν γεννηθῆναι αὐτὸν, προεφητεύθη γεννᾶσθαι, ὡς ἐν τῇ τρίτῃ τῶν βασιλειῶν γέγραπται, ὑπὸ Σαμαίου τοῦ προφήτου ἐν βασιλείᾳ Ἱεροβοὰμ βασιλέως Ἰσραήλ.

Οὗτος Ἰωσίας ἔσχε τρεῖς υἱοὺς, Ἰωάχαζ τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερεμίου Σελλοὺμ προσαγορευόμενον, καὶ τὸν Ἰωακεὶμ τὸν καὶ Ἐλιακεὶμ, καὶ τὸν Ματθανίαν, τὸν καὶ Σεδεκίαν.

Σοφωνίας ὁ τοῦ Χουσὶ υἱὸς Γοδολίου ἐν ἡμέραις Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα προεφήτευσε.

Β. Γ. Δ.
ΛΒ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. Ϛ. Ζ. προεφήτευε Σοφωνίας, Ἀμβακοὺμ, καὶ Ναούμ.

Η.
ΛΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ.
ΛΔ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἱερεμίας υἱὸς Χελκίου τοῦ ἱερέως κατοικῶν ἐν Ἀμαθὼθ ἐν γῇ Βενιαμὶν ἤρξατο προφητεύειν τρισκαιδεκάτῳ ἔτει βασιλείας Ἰωσίου υἱοῦ Ἀμὼς βασιλέως Ἰούδα. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ ἐν ἡμέραις Ἐλιακεὶμ, τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, υἱοῦ Ἰωσίου βασιλέως Ἰούδα, καὶ ἕως συντελείας ια ἔτους Σεδεκίου, τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰούδα, προφητεύει ἐπὶ ἔτη μβ. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ μετὰ τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἐρήμωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις νεώ. ἐφ' οὗ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας, ὁ τοῦ Χαναναίου.

ΙΔ. ΙΕ. Ὀλδὰ γυνὴ Σελὴμ τοῦ ἱματιοφύλακος τοῦ ἱερέως, καὶ Σοφωνίας, καὶ Ὀδολλάμ.

ΙϚ. Τέταρτον ἔτος τῆς προφητείας Ἱερεμίου. Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ἔτη ἑβδομήκοντα.

ΛΕ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΖ. ΙΗ. Τούτῳ τῷ ἔτει τὸ πάσχα νομίμως γέγονεν. ἀφ' οὗ γὰρ Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ ἐτελεύτησεν, οὐκ ἐφύλαξεν ὁ λαὸς τὸ πάσχα νομίμως, εἰ μὴ νῦν.

ΙΘ. Κ. ΚΑ.
ΛϚ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Τοῦλλος, ὁ καὶ Στήλιος, ἐν Ῥώμῃ, τῆς οἰκίας αὐτοῦ κεραυνωθείσης, συγκατεφλέχθη αὐτῇ, καὶ ἀπέθανεν. καὶ ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ τέταρτος ΑΓΚΟΣ ΜΑΡΚΟΣ ἔτη κδ.

ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ.
ΛΖ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΚΕ. ΚϚ. ΚΖ. ΚΗ.

Προφητεύουσιν Ἐλισεβελλὴμ ὁ τοῦ ἱματιοφύλακος ἱερέως, καὶ Σοφωνίας, καὶ Ἱερεμίας, καὶ Ὀδολλὰμ, καὶ Βαρούχ. ἦν δὲ ψευδοπροφήτης Ἀνανίας ὁ λορδός. (γρ. ὁ κυρτός.)

ΛΗ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΘ. Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Ἀζαρίας.

Λ. ΛΑ. Ἰωσίας βασιλεὺς Ἰούδα συμβαλὼν Νεχαὼ τῷ καὶ Νεχεψὼ ἀναιρεῖται ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐποίησεν ὁ λαὸς βασιλέα ἕνα τῶν υἱῶν αὐτοῦ. Καί μοι θαυμάζειν ἔπεισι πῶς συνέδραμον οἱ χρόνοι κατὰ τὸν προκείμενον κανόνα, ὡς αὐτοπρόσωπον τοῦ Ἰωσίου τὸν τῶν Αἰγυπτίων βασιλέα Νεχαὼ τὸν καὶ Ψαμμίτιχον *. ὃν καὶ ἡ θεία γραφὴ τοῦ Ἱερεμίου Φαραὼ Νεχαὼ ὀνομάζει.

Μετὰ Ἰωσίαν ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας ΙΩΑΧΑΣ, ὁ καὶ ΣΕΛΛΗΜ, υἱὸς αὐτοῦ μῆνας γ.

ὁμοῦ ͵ΔΩΠΒ, μῆνας γ.

ὁ αὐτὸς Φαραὼ Νεχαὼ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὸν Ἰωαχὰζ, τὸν καὶ Σελλὴμ, υἱὸν Ἰωσίου τετάρτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ αἰχμάλωτον ἔλαβεν δήσας αὐτὸν δεσμοῖς χαλκοῖς. καὶ κατήγαγεν εἰς Αἴγυπτον, καὶ πολὺ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐν οἷς καὶ Ἱερεμίας ὁ προφήτης συγκατέβη μετ' αὐτῶν εἰς Αἴγυπτον. τὸν δὲ ἀδελφὸν αὐτοῦ Ἀχὰζ τοῦ καὶ Σελλὴμ Ἰεχωνίαν, τὸν καὶ Ἰωακεὶμ, κατέστησεν ἡγεῖσθαι τῶν ὑπολελειμμένων Ἰουδαίων ἐν Ἱερουσαλήμ. φόρον τε ἐπιθεὶς αὐτῷ ἀργυρίου τάλαντα ι ἀνεχώρησε τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Ἰωαχὰζ τὸν καὶ Σελλὴμ ἐβασίλευσε τῆς Ἰουδαίας ΙΕΧΩΝΙΑΣ, ὁ καὶ ΙΩΑΚΕΙΜ, ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἔτη ιβ.

ὁμοῦ ͵ΔΩϘΔ, μῆνας γ.

Α. Ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας Ἰεχωνίου, τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱερεμίαν λέγων οὕτως. ἔσται Ἱερουσαλὴμ, ὡς ἡ Σηλώμ. καὶ τὰ λοιπά.

Προεφήτευον Οὐρίας υἱὸς Σαμαίου, Ἱερεμίας, καὶ Βουζὶ, καὶ Βαροὺχ ἐν Καριαθαρεὶμ, καὶ Ἐζεκιήλ.

Β. Γ.
ΛΘ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Οὐρίαν τὸν προφήτην Ἰεχωνίας ἀνεῖλεν μὴ φέρων αὐτοῦ τὴν παῤῥησίαν.

Δ. Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ιεχωνίου υἱοῦ Ιωσίου βασιλέως Ιούδα, ἦλθεν Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος εἰς Ιερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκησεν αὐτήν. καὶ ἔδωκε Κύριος ἐν χειρὶ αὐτοῦ Ιεχωνίαν, τὸν καὶ Ιωακεὶμ, βασιλέα Ιούδα, καὶ ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν οἴκου τοῦ θεοῦ αὐτοῦ, καὶ τὰ σκεύη εἰσήνεγκεν εἰς τὸν οἶκον θησαυροῦ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς Αρφανὲζ τῷ ἀρχιευνούχῳ αὐτοῦ, εἰσαγαγεῖν ἀπὸ τῶν υἱῶν τῆς αἰχμαλωσίας Ισραήλ. καὶ τὰ λοιπά.

Ε. Ναβουχοδονόσορ Β.

Ιερεμίας ὁ προφήτης ῥίπτεται εἰς λάκκον βορβόρου ὑπὸ Μελχίου υἱοῦ Ιωακείμ. Αβδεμέλεχ δὲ ὁ Αιθίοψ εὐνοῦχος τοῦ αὐτοῦ Ιωακεὶμ ἀκούσας τοῦτο ἐλάλησε τῷ βασιλεῖ, μάτην βεβλῆσθαι τὸν ἱερέα ἐν τῷ λάκκῳ. καὶ ἐπιτραπεὶς ὑπὸ τοῦ βασιλέως, λαβὼν λ ἄνδρας ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐκ τοῦ λάκκου τοῦ βορβόρου.

Εν τῷ ἔτει τῷ δευτέρῳ τῆς βασιλείας Ναβουχοδονόσορ, ἐνυπνιάσθη Ναβουχοδονόσορ ἐνύπνιον, καὶ ἐξέστη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ. καὶ τὰ λοιπὰ ἐν τῇ προφητείᾳ Δανιήλ.

Μ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ναβουχοδονόσορ Γ.
Ζ. Ναβουχοδονόσορ Δ.
Η. Ναβουχοδονόσορ Ε.
Θ. Ναβουχοδονόσορ Ϛ.

ΜΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ναβουχοδονόσορ Ζ.

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει Ιεχωνίου, τοῦ καὶ Ιωακεὶμ, Ναβουχοδονόσορ βασιλεὺς Βαβυλῶνος ἑβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας τὴν Ιουδαίαν χειρωσάμενος, γκγ τῶν Ιουδαίων αἰχμαλώτους λαβὼν, καὶ τῶν ἱερῶν σκευῶν τῶν τῷ νεῷ τὰ πλεῖστα λαβὼν, φόρον τε Ιεχωνίᾳ, τῷ καὶ Ιωακεὶμ, ἐπιτάξας τελεῖν, ἀργυρίου τάλαντα ρ, καὶ χρυσίου τάλαντα ι, ἀνεχώρησεν.

Απὸ ιε ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ρωμελίου βασιλέως Ισραὴλ, ἤγουν δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ τῆς βασιλείας Ιωάθαμ βασιλέως τῶν δύο φυλῶν, Ιούδα καὶ Βενιαμὶν, ἐπὶ τὸ παρὸν δέκατον ἔτος Ιεχωνίου, τοῦ καὶ Ιωακεὶμ, πληροῦται ἔτη ρν. ὅπερ Εζεκιὴλ διὰ τῶν ρν ἡμερῶν ἐπὶ τὸ πλευρὸν ἀνακλίσεως καὶ κοιμήσεως ὑπὲρ τῆς τοῦ Ισραὴλ παρανομίας ἑωρακέναι λέγεται. Εχει οὖν τὸ ἀκριβὲς τῆς ψήφου ἡ κατάληψις οὕτως·

Φακεὲ ἐν Σαμαρείᾳ	ἔτη ιδ.
Ωσηὲ ἐν Σαμαρείᾳ.	ἔτη θ.
Εζεκίας	ἔτη κθ.
Μανασσῆς	ἔτη νε.
Αμὼν	ἔτη β.
Ιωσίας	ἔτη λα.
Ιωάχαζ, ὁ καὶ Σελλὴμ	μῆνας γ.
Ιεχωνίας, ὁ καὶ Ιωακεὶμ,	ἔτη ι.

Απὸ οὖν πεντεκαιδεκάτου ἔτους Φακεὲ υἱοῦ Ρωμελίου, ἐπὶ τὸ παρὸν ι ἔτος Ιεχωνίου, τοῦ καὶ Ιωακεὶμ, εἰσὶν ἔτη, ὡς πρόκειται, ρν.

ΙΑ. Ναβουχοδονόσορ Η.

ΙΒ. Ναβουχοδονόσορ Θ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ιερεμίας ἐκ προσώπου τοῦ θεοῦ προφητεύων λέγει Ιεχωνίᾳ τῷ καὶ Ιωακεὶμ, παραδοθείσῃ εἰς χεῖρας Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, σὺ, καὶ ἡ μήτηρ σου ἡ τεκοῦσά σε, καὶ ἐκεῖ ἀποθανεῖσθε. ὃ καὶ γέγονεν οὕτω. Ναβουχοδονόσορ γὰρ ἀπὸ Μαρεῶν τῆς Αιγύπτου ἕως τοῦ ποταμοῦ Εὐφράτου, πάντα ὅσα ἦν βασιλείας Αιγύπτου, ἀποσπάσας, τῇ γῇ Βαβυλωνίων προσκτησάμενος, ἐλθὼν πάλιν εἰς Ιερουσαλὴμ, Ιεχωνίαν τὸν καὶ Ιωακεὶμ, τῷ μηνὶ τῷ τρίτῳ, δωδεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ δήσας αὐτὸν [Ναβουχοδονόσορ] ἐν πέδαις χαλκαῖς, ἐννάτῳ ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας, αἰχμάλωτον ἔλαβεν, καὶ πλεῖστον μέρος τοῦ λαοῦ ἀπῆξεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ, ὡς ἐβούλετο, ἐχρῆτο αὐτοῖς κατὰ τὴν προφητείαν Ιερεμίου. ἐν οἷς καὶ τὸν Δανιὴλ, καὶ σὺν αὐτῷ τρεῖς παῖδας, καὶ τὸν Εζεκιὴλ ἤγαγεν αἰχμαλώτους. πλὴν βασιλεύσας ἔτη ιβ ὁ αὐτὸς Ιεχωνίας, ὁ καὶ Ιωακεὶμ, ἀπέθανεν. καὶ βασιλεύει μετ' αὐτὸν ΙΩΑΚΕΙΜ υἱὸς αὐτοῦ ἔκγονος Ιωσίου, ὃν τινα ἡ βίβλος τῶν Παραλειπομένων, καὶ τὸ εὐαγγέλιον Ιεχωνίαν ὀνομάζει, ὅστις τρίμηνον ἐβασίλευσεν.

Μετὰ Ιεχωνίαν, τὸν καὶ Ιωακεὶμ, ἐβασίλευσεν ΙΕΧΩΝΙΑΣ ἔκγονος Ιωσίου μῆνας γ.

ὁμοῦ ΔΩϘΔ, μῆνας τρεῖς.

Επὶ τούτου πάλιν ἀνέβη Ναβουχοδονόσορ τρίτῳ μηνὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Ιερουσαλὴμ, καὶ ἦλθεν ἡ πόλις ἐν περιοχῇ. καὶ ἐξῆλθεν Ιεχωνίας, αὐτὸς, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ πρὸς τὸν βασιλέα Βαβυλῶνος, καὶ ἔλαβεν αὐτοὺς Ναβουχοδονόσορ τῷ ἐννάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας. Καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν ὁ βασιλεὺς τῶν Ασσυρίων, καὶ ἐξήνεγκε τοὺς θησαυροὺς τοῦ τε ναοῦ, καὶ τοῦ βασιλέως. καὶ συνέκοψεν τὰ σκεύη, ἃ ἐποίησεν Σολομῶν. καὶ ἀπῴκισεν τὴν Ιερουσαλὴμ, καὶ πάντας τοὺς ἄρχοντας, καὶ πάντας τοὺς δυνατοὺς ἰσχύϊ, καὶ ὅλον τὸν λαὸν ιζ χιλιάδας αἰχμαλώτους.

Ναβουχοδονόσορ Ι.

Εβασί-

Ἐβασίλευσε μετ᾽ αὐτὸν ΣΕΔΕΚΙΑΣ, ὁ καὶ ΜΑΘΑΝΙΑΣ, υἱὸς αὐτοῦ ια. ὁμοῦ ,ΔΛΕ, μῆνας ἕξ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΑ.

A.

ΜΒ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

B. Τούτῳ τῷ ἔτει Ἄγκος Μάρκος τελευτᾷ ἐν Ῥώμῃ κατεστήματι. καὶ ἐβασίλευσεν ἀντ᾽ αὐτοῦ ΑΓΚΙΟΣ ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ, ὁ καὶ ΠΡΙΣΚΟΣ, ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ ἔτη λη.

Γ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΒ.

Ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας προεφήτευον Ἱερεμίας, καὶ Βαρούχ.

Δ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΓ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ματθανίας, ὁ καὶ Σεδεκίας, ἀπέστειλε πρὸς Ἱερεμίαν τὸν Πασχὼρ υἱὸν Μελχίου καὶ Σοφονίαν υἱὸν Μαασαίου τοῦ ἱερέως ἐπερωτῆσαι περὶ Ναβουχοδονόσορ ἐπελθόντος αὐτῷ καὶ τῇ Ἰουδαίᾳ, εἰ ποιήσει Κύριος ἔλεος μετ᾽ αὐτῶν. καὶ εἶπεν αὐτοῖς Ἱερεμίας ἐκ προσώπου Κυρίου, ὅτι πολεμήσει Κύριος τὴν πόλιν, καὶ τοὺς κατοικοῦντας ἐν αὐτῇ ἐν χειρὶ ἐκτεταμένῃ, καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ μετὰ θυμοῦ, καὶ ὀργῆς, καὶ παροξυσμοῦ μεγάλου. καὶ μετὰ ταῦτα τὸν Ματθανίαν, τὸν καὶ Σεδεκίαν, βασιλέα Ἰούδα, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ, καὶ τὸν λαὸν τὸν καταλειφθέντα ἐν τῇ πόλει ἀπὸ τοῦ θανάτου καὶ τῆς μαχαίρας, καὶ τοῦ λιμοῦ παραδώσει ἐν χειρὶ Ναβουχοδονόσορ βασιλέως Βαβυλῶνος, καὶ κατακόψουσιν αὐτοὺς ἐν στόματι μαχαίρας, καὶ οὐ φείσομαι ἐπ᾽ αὐτοῖς, καὶ οὐκ οἰκτειρῶ αὐτούς. καὶ ἀπέστειλε Ματθανίας, ὁ καὶ Σεδεκίας, τοῖς ἐν Βαβυλῶνι ἃ ἔμαθεν ἐκ προφητείας Ἱερεμίου περὶ τῶν ο ἐτῶν τῆς αἰχμαλωσίας. Ἀνανίας δὲ ὁ ψευδοπροφήτης ἐνιστάμενος τῇ Ἱερεμίου προφητείᾳ τῷ αὐτῷ τετάρτῳ ἔτει τελευτᾷ.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ματθανίου, τοῦ καὶ Σεδεκίου, καὶ πέμπτῳ ἔτει τῆς αἰχμαλωσίας Ἐλιακεὶμ τοῦ καὶ Ἰωακείμ, εἰκοστὸν ἔνατον ἔτος τυγχάνει, μεθ᾽ ὃ τὸ πάσχα γέγονε νομίμως κατὰ τὸ ὀκτωκαιδέκατον ἔτος τοῦ Ἰωσίου.

Τούτῳ τῷ τετάρτῳ ἔτει Ἐζεκιὴλ ὁ τοῦ Βουζεὶ τοῦ ἱερέως υἱός, τετάρτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνὸς, ἤρξατο προφητεύειν ἐν Βαβυλῶνι ἐπὶ τοῦ Χοβάρ· μεθ᾽ οὗ ἦσαν προφητεύοντες Ναοὺμ, Μαλαχίας, καὶ Δανιήλ.

Προεφήτευεν Βαρούχ ἐν Αἰγύπτῳ.

E.

ϛ. Ναβουχοδονόσορ ΙΔ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΕ.

ΜΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Ματθανίας, ὁ καὶ Σεδεκίας, καὶ οἱ λοιποὶ ἔνδοξοι αὐτοῦ, καὶ οἱ ἱερεῖς ἐμίαναν τὸν οἶκον Κυρίου τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐν τοῖς εἰδώλοις τῶν ἐθνῶν.

Z.

Ναβουχοδονόσορ Ιϛ.

Ἑβραίων ἀρχιερεὺς Σαραίας ὁ πατὴρ Ἰωσέδεκ ἐγνωρίζετο.

H.

Θ. Ναβουχοδονόσορ ΙΖ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΗ.

Τούτῳ τῷ ἐνάτῳ ἔτει Σεδεκίου, τοῦ καὶ Ἰεχωνίου βασιλέως Ἰούδα, ἐν τῷ μηνὶ τῷ δεκάτῳ Ναβουχοδονόσορ μετὰ δυνάμεως πολλῆς οὔσης αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ παραγενόμενος ἐν τῷ ὀγδόῳ καὶ δεκάτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπολιόρκησεν αὐτήν, καὶ ἔλαβεν ἐξ αὐτῆς αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ωλβ, καὶ ἀπήγαγεν εἰς Βαβυλῶνα. ἐν ᾧ καιρῷ καὶ τὴν εἰκόνα τὴν ἑαυτοῦ χρυσῆν ἔστησεν εἰς τὸ ὑπὸ πάντων ἐκεῖσε προσκυνεῖσθαι αὐτήν. καὶ ἦν τὸ ὕψος αὐτῆς πηχῶν ἑξήκοντα, εὖρος αὐτῆς πηχῶν ἕξ. καὶ τὰ λοιπά.

Τὰ περὶ Σεδρὰκ, Μισὰκ, Ἀβδεναγὼ τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένοντο.

I.

ΜΔ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ναβουχοδονόσορ ΙΘ.

Τούτῳ τῷ δεκάτῳ ἔτει, Ματθανίου τοῦ καὶ Σεδεκίου, ὁ λόγος ὁ γενόμενος πρὸς Ἱερεμίαν παρὰ Κυρίου, ἐν ᾧ καιρῷ ἐφυλάττετο τῇ αὐλῇ τῆς φυλακῆς τοῦ βασιλέως Ἰούδα, ἐν ᾗ κατέκλεισεν αὐτὸν Ματθανίας, ὁ καὶ Σεδεκίας, λέγων, Οὕτως εἶπε Κύριος, Ἰδοὺ ἐγὼ δίδωμι τὴν πόλιν ταύτην ἐν χειρὶ βασιλέως Βαβυλῶνος. καὶ τὰ λοιπά.

IA.

Ναβουχοδονόσορ Κ.

Τούτῳ τῷ ἔτει, ἐνάτῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς, ἐρράγη ἡ πόλις Ἱερουσαλὴμ, καὶ εἰσῆλθον πάντες οἱ ἡγεμόνες Ναβουχοδονόσορ καὶ ἔφυγεν Ματθανίας, ὁ καὶ Σεδεκίας, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ νυκτὸς εἰς κῆπον αὐτοῦ. καὶ ἠθέλησαν φυγεῖν, καὶ κατεδίωξαν οἱ Χαλδαῖοι ὀπίσω τοῦ βασιλέως, καὶ κατέλαβον αὐτὸν, καὶ πᾶσα ἡ δύναμις αὐτοῦ διεσπάρη, καὶ ἔσφαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ὁρῶντος αὐτοῦ. καὶ αὐτὸν ἐξετύφλωσεν, καὶ ἀπήγαγεν αὐτὸν εἰς Βαβυλῶνα.

Καὶ ἐν τῷ μηνὶ τῷ πέμπτῳ, ἐνάτῃ τοῦ μηνὸς (οὗτος ιθ ἐνιαυτὸς Ναβουχοδονόσορ) ἦλθεν Ναβουζαρδὰν ὁ ἀρχιμάγειρος αὐτοῦ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐνέπρησε τὸν ναὸν Κυρίου διαρκέσαντα ἔτεσιν υκε, καὶ τὸν οἶκον τοῦ βασιλέως Σεδεκίου (τοῦ καὶ Ἰεχωνίου) καὶ αὐτὸν ἐνέπρησεν, καὶ πάσας τὰς οἰκίας τῆς πόλεως, καὶ τὸ τεῖχος Ἱερουσαλὴμ κύκλῳ καθεῖλε πᾶσα ἡ δύναμις Χαλδαίων ἡ μετὰ Ναβουζαρδὰν τοῦ ἀρχιμαγείρου. καὶ τὰ λοιπά.

Μέχρι Ματθανίου, τοῦ καὶ Σεδεκίου, καταλήγουσιν οἱ ἐκ τῆς φυλῆς Ἰούδα βασιλεῖς διαγενόμενοι ἐπὶ ὅλοις ἔτεσιν υϑ. Τὰ ο ἔτη τῆς αἰχμαλωσίας τῶν Ἰουδαίων τὰ προφητευθέντα ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, καθὼς ἡ δευτέρα τῶν Παραλειπομένων καὶ ἡ τοῦ Ἔσδρα διδάσκει γραφὴ, τὴν ἀρχὴν ἔχει μετὰ τὸ ιαʹ ἔτος Ματθανίου, τοῦ καὶ Σεδεκίου. καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου βασιλέως Περσῶν.

ΙΟΥΔΑΙΩΝ ΑΙΧΜΑΛΩΣΙΑ.

Α. Ναβουχοδονόσορ ΚΑ.

Πρῶτον ἔτος τῆς ἀρχῆς ἀφανισμοῦ τοῦ νεὼ, καὶ αἰχμαλωσίας τοῦ Ιουδαίων ἔθνους, πλὴν ὀλίγων, οἳ καὶ εἰς Αἴγυπτον κατέβησαν πρὸς Ουαφρῆν βασιλέα Αιγύπτου μετὰ τὰς εἰς αὐτοὺς γινομένας μερικὰς αἰχμαλωσίας, καθ᾽ ἣν ὁ τῶν Χαλδαίων καὶ Βαβυλωνίων βασιλεὺς Ναβουχοδονόσορ ἐπιστρατεύσας πολιορκήσας τὰ Ιεροσόλυμα, καὶ τὸν Σεδεκίαν ἐκτυφλώσας αἰχμάλωτον ἔλαβε. Ναβουζαρδὰν δὲ ὁ ἀρχιμάγειρος μηνὶ πέμπτῳ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς τόν τε νεὼ πυρπολεῖ διαρκέσαντα ἀπὸ πρώτης οἰκοδομῆς Σολομῶνος ἔτεσι υϛβ. συνᾴδει δὲ ἡμῖν ὁ Κλήμης καὶ αὐτὸς ἐν τῷ πρώτῳ Στρώματι φάσκων. ἐπὶ τῆς μδ Ολυμπιάδος τὴν εἰς Βαβυλῶνα αἰχμαλωσίαν τοῦ Ιουδαίων λαοῦ γενέσθαι, βασιλεύοντος μὲν Αιγυπτίων Ουαφροῦ ἄρχοντος δὲ Αθήνησιν Φιλίππου. συνάγεσθαί τε τὰ ο ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ τόπου ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Υστάσπου.

Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι προεφήτευεν, ἐκεῖσέ τε καὶ Ανανίας, καὶ Αζαρίας, καὶ Μισαὴλ ἐγνωρίζετο.

Β. Ναβουχοδόνοσορ ΚΒ.

ΜΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ναβουχοδονόσορ ΚΓ.

Τούτῳ τῷ κγ ἔτει Ναβουχοδονόσορ, καὶ τρίτῳ τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπῴκισε Ναβουζαρδὰν πάλιν ἀπὸ Ιερουσαλὴμ Ιουδαίους ψμε. πᾶσαι δὲ ψυχαὶ Ιουδαίων ἀπῳκίσθησαν ἀπὸ Ιερουσαλὴμ εἰς Βαβυλῶνα Δ καὶ Χ.

Μετὰ Ναβουχοδονόσορ διεδέξατο τὴν Χαλδαίων ἀρχὴν ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ευιλὰδ Μαρωχὰδ ἔτη ζ. ὁμοῦ, ΔΑΙΕ.

Δ. Ευιλ Α.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξέβαλεν Ευιλὰδ Μαροδὰχ ὁ υἱὸς Ναβουχοδονόσορ Ιωακεὶμ, τὸν καὶ Ιεχωνίαν, ἐκ τῆς οἰκίας τῆς φυλακῆς, ἧς ἐφυλάττετο, καὶ ἐλάλησεν αὐτῷ χρηστὰ, καὶ ἔδωκεν τὸν θρόνον αὐτοῦ ἐπάνω τῶν θρόνων τῶν βασιλέων τῶν μετ᾽ αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι.

Ε. Ευιλ Β.

Ϛ. Ευιλ Γ.

ΜϚ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Ευιλ Δ.

Η. Ευιλ Ε.

Θ. Ευιλ Ϛ.

Ι. Ευιλ Ζ.

ΜΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Μετὰ Ευιλὰδ Μαροδὰχ βασιλεὺς Χαλδαίων ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Βαλτάσαρ ἔτη δ. ὁμοῦ, ΔΑΙΘ.

ΙΑ. Βαλτάσαρ Α.

ΙΒ. Βαλτάσαρ Β.

ΙΓ. Βαλτάσαρ Γ.

Ετος κ προφητείας Ιεζεκιὴλ, καὶ λ προφητείας Δανιὴλ ἐν Βαβυλῶνι.

ΙΔ Βαλτάσαρ Δ.

Βαλτάσαρ ὁ βασιλεὺς ἐποίησε δεῖπνον μέγα τοῖς μεγιστᾶσιν αὐτοῦ ἀνδράσι α κατέναντι τῶν χιλίων πίνων Βαλτάσαρ εἶπεν ἐν τῇ γεύσει τοῦ οἴνου ἐξενεγκεῖν τὰ χρυσᾶ καὶ τὰ ἀργυρᾶ, ἃ ἐξήνεγκε Ναβουχοδονόσορ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἐκ τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ιερουσαλὴμ. καὶ τὰ λοιπά.

ΜΗ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Μετὰ Βαλτάσαρ βασιλεὺς Χαλδαίων Δαρεῖος ὁ Μῆδος ἔτη γ. ὁμοῦ, ΔΑΚΒ.

ΙΕ. Δαρεῖος Α.

Οὗτος Δαρεῖος κατέστησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ Σατράπας ρκ, καὶ τούτων ἐπάνω τακτικοὺς γ. ὧν εἷς ἐτύγχανε Δανιὴλ ὁ προφήτης. συσκευῇ δὲ καὶ διαβολῇ τῶν αὐτῶν καὶ τακτικῶν πεισθεὶς ὁ Δαρεῖος ἔβαλε τὸν Δανιὴλ εἰς λάκκον λεόντων, καὶ οὐκ ἐφθάρη, διὰ τὴν εἰς τὸν θεὸν μετὰ πεποιθήσεως προσκύνησιν αὐτοῦ. καὶ εἶπεν ἄγγελος Κυρίου τῷ Αμβακοὺμ, ἀπένεγκε τὸ ἄριστον καὶ τὰ λοιπά

Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει ἐνύπνιον εἶδε Δανιὴλ, ὃς ἐπεκλήθη Βαλτάσαρ τὸ τῶν τεσσάρων θηρίων.

ΙϚ. Δαρεῖος Β.

ΙΖ. Δαρεῖος Γ.

Μετὰ Δαρεῖον τὸν Μῆδον ἐβασίλευσεν Δαρεῖος υἱὸς Ασσουήρου ἀπὸ τοῦ σπέρματος Μήδων ἔτη ιγ. ὁμοῦ, ΔΑΛΕ.

Τινές φασι τουτονὶ τὸν Δαρεῖον καὶ Αστυάγην ἐπικεκλῆσθαι.

ΙΗ. Δαρεῖος, ὁ καὶ Αστυάγης, Α.

Ζ ἔτος προφητείας Ιερεμίου ἐν τῇ Ιουδαίᾳ.

ΜΘ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Δαρεῖος, ὁ Αστυάγης, Β.

ΞΑ ἔτος προφητείας Ιερεμίου ἐν τῇ Αιγύπτῳ.

Κ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Γ.
ΚΑ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Δ.
ΚΒ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Ε.

Ν. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης ς.
ΚΔ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Ζ.
ΚΕ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Η.
Κς. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Θ.

ΝΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης Ι.
ΚΗ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης ΙΑ.
ΚΘ. Δαρεῖος ὁ Αστυάγης ΙΒ.

Κῦρος τὸν Αστυάγην καθελὼν τὴν Μήδων καθεῖλεν βασιλείαν γεγονυῖαν ἐν ἔτεσι σνθ.

ΝΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. Περσῶν ἐβασίλευσεν πρῶτος ΚΥΡΟΣ ὁ Πέρσης ἔτη Λ. ὁμοῦ ,ΔϘΞΕ.

Κῦρος Α.

Κῦρος ἀνῆκε τὴν αἰχμαλωσίαν τοῦ Ιουδαίων ἔθνους πορεύεσθαι εἰς τὰ Ιεροσόλυμα. καθ' ὃν ἐπανελθόντες ἀπὸ Βαβυλῶνος ἀμφὶ τὰς πέντε μυριάδας Ιουδαίων τὸ θυσιαστήριον ἤγειραν, καὶ θεμελίους κατεβάλοντο τοῦ ἱεροῦ. τῶν δὲ περιοίκων ἐθνῶν ἐπιχεόντων διέμεινεν τὸ ἔργον ἀτελὲς μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τοῦ Υστάσπου βασιλέως Περσῶν, μόνου τοῦ θυσιαστηρίου συνεστῶτος.

Προεφήτευον ἐν Περσίδι Δανιὴλ καὶ Ιεζεκιήλ, ἐν δὲ τῇ Ιουδαίᾳ Αμβακοὺμ, Αγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας, καθ' οὓς ἐν Περσίδι Ιησοῦς ὁ τοῦ Ιωσέδεκ ἱερεὺς ἐγνωρίζετο, καὶ Ζοροβάβελ, ὁ τοῦ Σαλαθιὴλ, βασιλικοῦ γένους ὤν. οἳ καὶ ἡγήσαντο τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπανόδου.

Τῷ αὐτῷ πρώτῳ ἔτει Κύρου λόγος ἀπεκαλύφθη ἐν ἡμέρᾳ εἰκοστῇ τετάρτῃ τοῦ πρώτου μηνὸς τῷ Δανιὴλ ὄντι ἐν τῷ Τίγρι ποταμῷ, τὰ περὶ τῶν πέντε βασιλέων τῶν ἔτι ἀνασησομένων, καὶ τὰ περὶ τῆς παντελοῦς ἐρημώσεως Ιερουσαλὴμ, καὶ τοῦ θυμιάματος, καὶ τοῦ χρίσματος τοῦ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ περὶ τῆς τῶν ἐθνῶν κλήσεως. ἐν ᾧ ἔτει Δανιὴλ ἐκοιμήθη προφητεύσας ἔτη ν.

ΛΒ. Κῦρος Β.
ΛΓ. Κῦρος Γ.
ΛΔ. Κῦρος Δ.

ΝΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΕ. Κῦρος Ε.
Λς. Κῦρος ς.
ΛΖ. Κῦρος Ζ.

ΛΗ. Σιμωνίδης ἐγνωρίζετο.

Κῦρος Η.

Χείλων ὁ τῶν ἑπτὰ σοφῶν ἔφορος ἐν Λακεδαιμονίᾳ ἤγετο.

ΝΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΘ. Κῦρος Θ.

Μ. Πυθαγόρας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο.

Κῦρος Ι.

ΜΑ. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐγνωρίζετο.

ΜΒ. Κῦρος ΙΑ.
Κῦρος ΙΒ.

ΝΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΜΓ. Κῦρος ΙΓ.
ΜΔ. Κῦρος ΙΔ.

ΜΕ. Κροῖσος ἐπὶ Κῦρον ἐστράτευε.

Κῦρος ΙΕ.

Κῦρος τὴν Λυδῶν βασιλείαν καθεῖλεν. καὶ Κροῖσον αἰχμαλώτισεν, ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἄλλας βασιλείας περιεῖλεν, Μς. Ασίας, Καρίας, Λυκίας, Ινδῶν πρὸς Βορρᾶν, καὶ Σαβακῶν, καὶ Σκυθῶν.

Κῦρος Ις.

Θαλῆς ὁ Εξαμίου Μιλήσιος πρῶτος φυσικὸς φιλόσοφος ἀπέθανεν ζήσας ἔτη Ϙα.

ΝΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΜΖ. Κῦρος ΙΖ.
ΜΗ. Κῦρος ΙΗ.
ΜΘ. Κῦρος ΙΘ.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος τῆς αἰχμαλωσίας τῶν ο ἐτῶν τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἀριθμούμενος κατά τινας ἀπὸ τρίτου ἔτους τῆς βασιλείας Ἐλιακεὶμ, τοῦ καὶ Ἰωακεὶμ, ἐπὶ τὸ θ καὶ δέκατον ἔτος Κύρου τοῦ Περσῶν βασιλέως, κατὰ δὲ ἑτέρους, ἀπὸ ἀρχῆς τῆς Ἰερεμίου προφητείας, ἣ γέγονε κατὰ τὸ ιγ ἔτος Ἰωσίου τοῦ τῶν Ἰουδαίων βασιλέως, ἐπὶ τὸ λς Ἀστυάγους. ἀπὸ δὲ τῆς προφητείας Ἰερεμίου, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Κύρου, ἔτη γίνονται ο, ὅπερ δοκεῖ πιθανὸν εἶναι. τὸ δὲ ἀληθὲς, τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἡ ἑβδομηκονταετία ἐπὶ τὸ β ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου περιΐσταται ἀπὸ θ καὶ ι ἔτους Ναβουχοδονόσορ ἀρχομένη.

Ν. Κῦρος Κ.

Θέογνις ποιητὴς ἐγνωρίζετο.

ΝΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΑ. Κῦρος ΚΑ.

ΝΒ. Κῦρος ΚΒ.

Φερεκύδης ἱστοριοποιὸς, ἐγνωρίζετο, καὶ Πυθαγόρας.

ΝΓ. Κῦρος ΚΓ.

ΝΔ. Κῦρος ΚΔ.

ΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΕ. Κῦρος ΚΕ.

Νϛ. Κῦρος Κϛ.

ΝΖ. Κῦρος ΚΖ.

ΝΗ. Κῦρος ΚΗ.

ΝΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΘ. Κῦρος ΚΘ.

Ξ. Κῦρος Λ.

Τόμυρις γυνὴ Μασσαγετῶν βασίλισσα Κῦρον ἀνεῖλεν.

Μετὰ Κῦρον Περσῶν ἐβασίλευσεν δεύτερος ΚΑΜΒΥΣΗΣ υἱὸς Κύρου ἔτη η, ὁμοῦ ,ΔΨΟΓ.

ΞΑ. Καμβύσης Α.

Καμβύσην φασὶ παρ' Ἑβραίοις δεύτερον Ναβουχοδονόσορ καλεῖσθαι, ἐφ' οὗ τὴν κατὰ Ἰουδὶθ ἱστορίαν λέγουσι γεγενῆσθαι.

ΞΒ. Καμβύσης Β.

Ἡλίου ἔκλειψις γέγονεν.

Ξ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΞΓ. Καμβύσης Γ.

ΞΔ. Καμβύσης Δ.

ΞΕ. Καμβύσης Ε.

Ξϛ. Καμβύσης ϛ.

Καμβύσης Αἴγυπτον κατέσχεν. ὁ αὐτὸς καὶ τὸν Ἀμμενόφιν, ὃς Μέμνων νομιζόμενος εἶναι λίθος καὶ φθεγγόμενος, τέμνει, ὑφορώμενος γοητείαν τινὰ εἶναι αὐτῷ. ἱστορεῖ Πολύαινος Ἀθηναῖος.

ΞΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΞΖ. Καμβύσης Ζ.

ΞΗ. Καμβύσης Η.

Περσῶν τρίτοι ἐβασίλευσαν δύο ἀδελφοὶ Μέρδιος, καὶ Πατζάτης μῆνας ζ. ὁμοῦ ,ΕΘ.

Περσῶν τέταρτος ἐβασίλευσεν ΔΑΡΕΙΟΣ Ὑστάσπου ἔτη λς.

ΞΘ. Δαρεῖος Α. Β.

Ο. Ἔτους β Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου Περσῶν, καὶ Ἀσσυρίων, καὶ Αἰγυπτίων βασιλέως, ἐφ' οὗ ἅμα Ἀγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν ιβ Ἄγγελος προφητεύουσιν, ἐπληρώθη τὰ ο ἔτη τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ, καὶ μάρτυς ἐλέγχουσι ὁ προφήτης Ζαχαρίας ἔτους δευτέρου Δαρείου εἰπών, Κύριε παντοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσῃς τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπερεῖδες τοῦτο ο ἔτος; Καὶ κατὰ μὲν Κῦρον ἡ τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ Ἰουδαίων ἔθνους ἐλευθερία γίνεται, καὶ ἡ συγχώρησις τῆς τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῆς. εἰς ἔργον δὲ ἅμα χωρεῖ καὶ τελειοῦται ὁ ναὸς κατὰ τὸ η ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. καὶ ἱεράτευσεν Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσεδὲκ, ἅμα Ζοροβάβελ τοῦ Σαλαθιὴλ, τῶν περιοίκων ἐν τῷ μεταξὺ τὴν οἰκοδομὴν ἐπισχόντων. Παρατηρητέον δὲ, ὡς μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς αἰχμαλωσίας οὐκέτι βασιλεὺς μνημονεύεται τοῦ λαοῦ, ἐπειδὴ ἤγγιζεν τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ κατὰ σάρκα ἀνάδειξις. Συνᾴδει δὲ τούτοις καὶ ὁ Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ στρωματεῖ γράφων οὕτως, Καὶ ἔμεινεν ἡ αἰχμαλωσία ἔτη ο, καταλήξασα εἰς τὸ β ἔτος Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων γενομένου βασιλέως. ἐφ' οὗ Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν ιβ Ἄγγελος προφητεύουσι. κατὰ ταῦτα μὲν ὁ δηλωθεὶς ἀνήρ. περὶ δὲ τοῦ μέχρι δευτέρου ἔτους Δαρείου τὸ ο τῆς ἐρημίας τοῦ ἱεροῦ ἔτος παρατεῖναι. καὶ τὰ λοιπά.

ΞΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ἔτος Δαρείου.

Ἔτους τρίτου Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς οἰκοδομεῖται ὑπὸ Ζοροβάβελ. πληροῦται δὲ ἐν ϛ ἔτεσιν.

Δ. Δαρεῖος φόρους ἔταξεν τοῖς ὑπηκόοις πρῶτος.

Ε. ϛ.

ΞΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Ἁρμόδιος, καὶ Ἀριστογείτων Ἵππαρχον, καὶ Ἱππίαν Ἀθηναίων τυράννους ἀνεῖλον.

Η. Ἐνταῦθα ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου ὁ τῶν μϛ ἐτῶν χρόνος συμπληροῦται τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ τοῦ ἐν Ἱερουσαλὴμ, ὃν ἵνα χρόνον τῷ Σωτῆρι ἔλεγον ἀπιστοῦντες Ἰουδαῖοι, μᾶλλον δὲ οὐ νοήσαντες τὸ ὑπ' αὐτοῦ εἰρημένον ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ. Τεσσαράκοντα καὶ ἓξ ἔτεσιν οἰκοδομήθη ὁ ναὸς οὗτος, καὶ σὺ λέγεις, ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτόν;

Μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον πρῶτος μετὰ τὸ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομὴν ἀρχιερώσατο Ἰησοῦς ὁ τῶ Ἰωσέδεκ ἅμα Ζοροβάβελ ἔτη λβ. οὗτοι τέλος ἐπιτεθήκασιν τῇ τοῦ ἱεροῦ οἰκοδομῇ.

Ἀπεντεῦθεν τοῦ ἐνιαυτοῦ, ἐν ᾧ ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις νεὼς τέλεον ἐπληρώθη, ἕως τοῦ πελευταίου ἔτους Ὑρκανοῦ Ἰουδαίων ἀρχιερέως, καὶ βασιλέως ὑστάτου γενομένου ἐκ γένους ἱερατικοῦ. ἔτη τυγχάνει υπγ, ὁπόσαι αἱ ζ, καὶ ξβ, τοῦ Δανιὴλ προφητευόμεναι συνάγουσιν ἑβδομάδες.

Θ. Ι.

ΞΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ.

ΞΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ἡλίου ἔκλειψις ἐγένετο.

Iϛ. ΙΖ. ΙΗ.

Ξϛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ.

ΞΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἑλλάνικος ἱστοριογράφος, καὶ Δημόκριτος φιλόσοφος, καὶ Ἡράκλειτος ὁ σκοτεινὸς, καὶ Ἀναξάγορας φυσικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζοντο.

ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ.

ΞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ.

ΞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. ΛΒ. ΛΓ. ΛΔ.

Ο ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΕ. Λϛ.

Περσῶν πέμπτος ΞΕΡΞΗΣ ὁ μέγας Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου υἱὸς ἔτη κε.

Α. Β.

ΟΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Δ. Ἀριστείδης ἐξωστρακίσθη.

Δεύτερος ἀρχιερεὺς Ἰωακίμος υἱὸς Ἰησοῦ ἔτη λ.

Ε. ϛ. ὁμοῦ ΞΒ.

ΟΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Η. Θ. Ι.

ΟΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. Πίνδαρος ἐγνωρίζετο.

ΙΒ. ΙΓ. Σοφοκλῆς τραγῳδοποιὸς πρῶτον ἐπεδείξατο.

ΙΔ.

ΟΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Εὐριπίδης ἐγνωρίζετο.

Iϛ. Ἔσδρας ἀρχιερεὺς παρὰ Ἰουδαίοις ἐγνωρίζετο.

ΙΖ. Ἡρόδοτος ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ΙΗ. Βακχυλίδης ἤκμαζεν.

ΟΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Κ. Σωκράτης ἐγεννήθη.

ΚΑ. ΚΒ.

Οϛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ.

ΟΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. ΚΗ.

Περσῶν ϛ ἐβασίλευσεν ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ μῆνας ζ. Μέθ' ὃν ζ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ ἐπικληθεὶς Μακρόχειρ μα.

ὁμοῦ ͵ΕΟΗ.

Α. Θεμιστοκλῆς αἷμα ταύρου πιὼν τελευτᾷ.

Μαρδοχαῖον φασί τινες ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις γεγενῆσθαι .... οὐ γὰρ αὖ ἐσιώπησε τὰς κατ' αὐτὸν

αὐτῶν πράξεις ἡ τοῦ Ἐσδρα γραφή. ἤ τις κατὰ τὸν Ἀρταξέρξην ἱστορεῖ καὶ Ἐσδραν καὶ Νεεμίαν ἐκ Βαβυλῶνος ἀνεληλυθέναι, καὶ τὰς ἐμφερομένας πράξεις αὐτῶν γεγονέναι.

Β.

ΟΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Δ. Ε. Ϛ. ὁ ἥλιος ἐξέλιπεν.

Τρίτος ἀρχιερεὺς Ελιάσιβος υἱὸς Ιακίμου ἔτη μ. ὁμοῦ ϡβ.

ΟΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Η. Εσδρας γραμματεὺς νόμων ἱερῶν διδάσκαλος ἐγνωρίζετο.

Θ. Ι.

Π ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. Ηρόδοτος Αλικαρνασσεὺς ἱστοριογράφος ἐγνωρίζετο.

ΙΒ. ΙΓ. Εμπεδοκλῆς, καὶ Παρμενίδης φυσικοὶ φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ΙΔ. ΙΕ. ΙϚ. ΙΖ. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Νεεμίας υἱὸς Αχελλὶ ἐκ σπέρματος Ισραὴλ οἰκοδομεῖ τὴν Ιερουσαλήμ. ὢν γὰρ ἀρχιοινοχόος τοῦ βασιλέως Αρταξέρξου αἰτήσας τὸν βασιλέα οἰκοδομῆσαι τὴν Ιερουσαλήμ, ἐπιτραπεὶς παρ᾽ αὐτοῦ ἄνεισιν εἰς τὴν Ιουδαίαν σὺν δυνάμει πολλῇ. τὸ δὲ τεῖχος τῆς πόλεως ἀνεγείρει, καὶ πλατείας ἐν αὐτῇ κατασκευάζει κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν φάσκουσαν οὕτως, Εβδομήκοντα ἑβδομάδες συνετμήθησαν ἐπὶ τὸν λαόν σου. Καὶ τὰ λοιπά. Εντεῦθεν οὖν Αφρικανὸς ἐξαριθμεῖ τὸν ἐν τῇ αὐτῇ προφητείᾳ τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀριθμὸν συντείνοντα οὐ μόνον ἐπὶ τὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος παρουσίαν, ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰς ἔτη υϘ.

Αἱ παρὰ τῷ Δανιὴλ προφητευθεῖσαι τῶν ο ἐτῶν ἑβδομάδες τὴν ἀρχὴν ἔλαβον, καὶ συμπληροῦνται εἰς τὸ κβ ἔτος τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἤγουν δ ἔτος σα Ολυμπιάδος. καὶ τῶν μὲν ξθ ἑβδομάδων πληρουμένων εἰς ιδ ἔτος τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, καὶ πρῶτον ἔτος σβ Ολυμπιάδος, ἐν ᾧ ἡ παρουσία τοῦ σωτηρίου κηρύγματος τοῦ μεγάλου θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ. τῆς δὲ λοιπῆς ἑβδομάδος, ἣ τὴν ἐδυνάμωσεν διαθήκην πολλοῖς, πληρουμένης, ὡς εἴρηται, κατὰ κβ ἔτος τῆς Τιβερίου Καίσαρος μοναρχίας. Τὸ δὲ ἥμισυ τῆς ἑβδομάδος, ἐν ᾧ φησὶν ὁ προφήτης, ἀρθήσεται μου θυσία, φθάνει κατὰ τὸ ιθ ἔτος τῆς Τιβερίου μοναρχίας, ἤγουν τέταρτον ἔτος τῆς σβ Ολυμπιάδος, καθ᾽ ὃ τὸν ἑκούσιον καὶ ζωοποιὸν ὑπέμεινε σταυρὸν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν.

ΙΗ

ΠΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. *Olymp.* LXIII.

ΠΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. *Olymp.* LXIV.

ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ.

ΠΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. *Olymp.* LXV.

ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. ΚϚ.

ΠΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. *Olymp.* LXVI.

ΚΖ. ΚΗ. ΚΘ. Λ.

ΠΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ. *Olymp* LXVII.

Απὸ τούτου τοῦ χρόνου ἤρξαντο οἱ Ρωμαῖοι ὕπατοι χρηματίζειν, καὶ διοικεῖν τὰ Ρωμαϊκὰ πράγματα ἐπὶ ἔτη υϘδ. τουτ᾽ ἔστιν ἕως δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ϡπγ Ολυμπιάδος, ὑπατείας Λεπίδου καὶ Πλάγκου. ἤγουν καὶ ἐπὶ τὸ α ἔτος Γαΐου Ιουλίου, καὶ ἕλον Κλεοπάτρας.

ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΕΝ ΡΩΜΗ ΥΠΑΤΩΝ.

ΛΑ.	ΥΠΑΤΕΙΑ ΒΡΟΥΤΟΥ, ΚΑΙ ΚΟΛΛΑΤΙΝΟΥ.	I. *Olymp.* LXVIII.
ΛΒ.	ΥΠ. ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ, καὶ ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΥ.	II.
ΛΓ.	ΥΠ. ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, καὶ ΠΟΠΛΙΟΥ.	III.
ΛΔ.	ΥΠ. ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ ΤΟ Γ, καὶ ΛΟΥΚΡΗΤΙΟΥ ΤΟ Β.	II. *Olymp.* LXIX.
	ΠϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.	
ΛΕ.	ΥΠ. ΜΕΝΕΝΙΟΥ, καὶ ΠΟΣΤΟΥΜΙΑΝΟΥ.	III.
ΛϚ.	ΥΠ. ΤΡΙΚΟΣΤΟΥ, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΝΟΥ.	IIII.
ΛΖ.	ΑΡΟΥΓΚΟΥ, καὶ ΦΛΑΒΟΥ.	I. *Olymp.* LXX.
ΛΗ.	ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ, καὶ ΛΟΓΓΟΥ.	II.
	ΠΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.	
ΛΘ.	ΥΠ. ΕΛΟΥΑ, καὶ ΓΕΜΙΝΟΥ.	III.
Μ.	ΥΠ. ΦΛΑΒΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΣΙΦΟΥΛΟΥ.	IIII.
ΜΑ.	ΥΠ. ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ, καὶ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ.	I. *Olymp.* LXXI.

Περσῶν βασιλεὺς ὁ ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Ξέρξου ὁ ἐπικληθεὶς Νόθος ἔτη ιθ. ὁμοῦ ͵ΕϠΖ.

Α.	ΥΠ. ΑΛΒΟΥ, καὶ ΚΕΛΗΜΟΝΤΑΝΟΥ.	II.	ΠΗ.

ΠΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Β. ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ
Γ. ΥΠ. ΚΕΛΕΜΟΝΤΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΓΕΜΙΝΟΥ ΤΟ Β. IIII.
Δ. ΥΠ. ΑΡΟΥΓΚΟΥ, ΤΟ Β, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΝΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. LXXI.
Ε. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ, καὶ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ ΤΟ Β. II.
Τέταρτος ἀρχιερεὺς Ιωδαὲ υἱὸς Ελιασίβου ἔτη ις. ὁμοῦ ͵γλη.

ΠΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ς. ΥΠ. ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ ΤΟ Β. III.
Πλάτων ἐγεννήθη.
Ζ. ΥΠ. ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ, καὶ ΦΑΤΟΥ. IIII.
Η. ΥΠ. ΤΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. I. Ol. LXXIII.
Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ρωμαῖοι ἄρχοντες ἐκλήθησαν.
Θ. ΥΠ. ΝΑΥΤΙΤΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Β. II.

Ϙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Ι. ΥΠ. ΛΟΥΣΚΟΥ, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. III.
Εντεῦθεν Αφρικανὸς ἀριθμεῖ κατὰ τὴν τοῦ Δανιὴλ προφητείαν τὸν τῶν ο ἑβδομάδων ἀριθμὸν συντείνοντα εἰς ἔτη υμγ. καὶ εὕροι τις αὐτὰς περαιουμένας μετὰ τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀνάληψιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν Νέρωνος Ρωμαίων αὐτοκράτορος, καθ' ὃν ἡ πόλις ἀρξαμένη πολιορκεῖσθαι δευτέρῳ ἔτει τοῦ μετ' αὐτὸν βασιλεύσαντος Ουεσπασιανοῦ, καὶ δευτέρου σιβ Ολυμπιάδος, τὴν ἐσχάτην ἅλωσιν, ἤγουν αἰχμαλωσίαν, ὑπέμεινε.
ΙΑ. ΥΠ. ΡΟΥΤΙΛΛΙΟΥ, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΟΥ. IV.
ΙΒ. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ, καὶ ΜΑΛΟΓΕΝΝΗΣΙΟΥ. I. Ol. LXXIV.
ΙΓ. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΚΟΥ, καὶ ΦΑΒΙΟΥ ΤΟ Β. II.

ΙΔ. ϘΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΙΕ. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΛΙΣΙΟΥ. III.
Ις. ΥΠ. ΤΕΡΤΙΛΛΟΥ, καὶ ΦΑΒΙΟΥ ΤΟ Δ. IV.
ΙΖ. ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, καὶ ΦΟΥΛΒΟΥ. I. Ol. LXXV.
ΥΠ. ΚΗΚΙΝΝΑΤΟΥ, καὶ ΦΑΒΙΟΥ ΤΟ Ε. II.

ΙΗ. ϘΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΙΘ. ΥΠ. ΡΟΥΘΗΛΙΟΥ, καὶ ΦΑΒΙΟΥ ΤΟ ς. III.
ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ, καὶ ΕΡΚΟΥΛΙΝΟΥ. IV.
Ξέρξης ἐλθὼν εἰς τὴν Ελλάδα ἐξεπολέμησε τὰς Αθήνας ἐμπρήσας αὐτάς. καὶ τοξοβολίᾳ πληγεὶς ὑπέστρεψεν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἀπέθανεν. I. Ol. LXXV.
Α. Περσῶν θ ἐβασίλευσεν ΣΟΓΔΙΑΝΟΣ ἔτη ζ. ὁμοῦ ͵ΔΡΔ.
Β. ΥΠ. ΛΕΝΑΤΟΥ, καὶ ΠΟΥΒΛΙΚΙΟΥ. I. Ol. LXXVI.
ΥΠ. ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΣΤΡΟΥΚΤΟΥ. II.

Γ. ϘΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Δ. ΥΠ. ΝΑΥΤΙΟΥ, καὶ ΠΟΥΒΛΙΚΟΛΑ. III.
Ε. ΥΠ. ΜΑΛΛΙΟΥ, καὶ ΦΟΥΡΙΟΥ. IV.
ς. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΙΟΥΛΙΟΥ. I. Ol. LXXVII.
ΥΠ. ΠΙΝΑΡΙΟΥ, καὶ ΦΟΥΣΟΥ. II.

Ζ. ϘΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ. III.
Α. Περσῶν δέκατος ἐβασίλευσεν ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ Μνήμων υἱὸς Δαρείου καὶ Πυράτιδος ἔτη μ. ὁλοῦ ͵ΔΡΜΔ.
Β. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΒΑΛΕΡΙΟΥ. IV.
ΥΠ. ΚΕΛΕΜΟΝΤΑΝΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ. I. Ol. LXXVIII.
Γ. Ευριπίδης τελευτᾷ, καὶ Σοφοκλῆς ἐν Αθήναις.
ΥΠ. ΚΕΛΕΜΟΝΤΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ ΤΟ Β. II.

Δ. ϘΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Ε. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΒΙΒΟΥΛΑΝΟΥ. III.
ς. ΥΠ. ΡΕΓΙΛΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΦΟΥΣΚΟΥ.
Ζ. ΥΠ. ΠΡΙΣΚΟΥ, καὶ ΦΛΑΒΟΥ. IV.
ΥΠ. ΤΡΙΚΕΠΙΤΙΝΟΥ, καὶ ΒΕΤΟΥΡΙΝΟΥ. IV. Ol. LXXIX.

Η. Ϙς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Θ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ. I. Ol. LXXX.
Ι. ΥΠ. ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ ΤΟ Β, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. II.
ΥΠ. ΒΙΒΟΥΛΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΛΟΓΕΝΝΗΣΙΟΥ. III.

Ισοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
ΙΑ. ΝΑΥΤΙΟΥ, καὶ ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ. IIII.
Αθηναῖοι ἤρξαντο στοχείοις κδ χρῆσθαι πρότερον ις χρώμενοι.
ΙΒ. ΥΠ. ΓΟΥΒΛΙΛΙΟΥ, καὶ ΙΛΑΓΙΑΝΟΥ. I. Ol. LXXXI.
ΙΓ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΒΕΡΓΙΝΙΟΥ. II.
ΙΔ. ΥΠ. ΡΟΓΟΥ, καὶ ΒΕΤΟΥΡΙΟΥ. III.
ΙΕ. ΥΠ. ΚΑΠΕΤΟΛΙΝΟΥ, καὶ ΟΥΑΡΟΥ. IV.
Γέμπηλος ἀρχιερεὺς Ιαννίαος υἱὸς Ιωδαὲ ἔτη λβ. ὁμοῦ ϡοδ.

ϞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙϚ. ΥΠ. ΦΗΣΤΟΥ, καὶ ΚΥΝΤΙΛΛΟΥ. I. Ol. LXXXII.
ΙΖ. ΥΠ. ΛΕΝΑΤΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΟΛΙΝΟΥ ΤΟ Β. II.
ΙΗ. ΥΠ. ΒΑΡΒΑΤΟΥ, καὶ ΠΟΤΙΤΟΥ. II Ol. LXXXIII.
ΙΘ. ΥΠ. ΑΡΜΕΝΙΟΥ, καὶ ΤΡΙΚΟΣΤΟΥ. III.

ϞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Κ. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ, καὶ ΙΟΥΛΙΟΥ. IV.
ΚΑ. ΥΠ. ΦΟΥΡΙΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ ΤΟ Γ. I. Ol. LXXXIV.
Εὔδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο.
ΚΒ. ΥΠ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΥ, καὶ ΚΟΥΡΤΙΟΥ. II.
Γαλάται (οἱ) καὶ Κελτοὶ ῥώμης ἐκράτησαν πλὴν τοῦ Καπιτωλίου.
ΚΓ. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ ΤΟ Δ. IV.
Πλάτων φιλόσοφος ἤκμαζεν.

Ρ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΔ. ΥΠ. ΒΙΒΟΥΛΑΝΟΥ, καὶ ΕΛΟΥΑ. I. Ol. LXXXV.
ΚΕ. ΥΠ. ΓΑΚΕΛΛΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. II.
ΚϚ. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ. III.
ΚΖ. ΥΠ. ΜΑΛΛΙΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ ΤΟ Ε. IV.

ΡΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΗ. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΦΙΔΕΝΑΤΟΥ. II. Ol. LXXXVI.
ΚΘ. ΥΠ. ΜΑΛΟΓΕΝΝΗΣΙΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. III.
Λ. ΥΠ. ΙΟΥΛΙΟΥ καὶ ΒΕΡΓΙΝΙΟΥ. IV.
ΛΑ. ΥΠ. ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ ΤΟ Ϛ, καὶ ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ. I. Ol. LXXXVII.

ΡΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΒ. ΥΠ. ΠΟΙΝΟΥ, καὶ ΜΕΛΙΤΩΝΟΣ. IV.
Καμπανῶν ἔθνος ἐν Ιταλίᾳ συνέστη. IV. Ol. LXXXV.
ΛΓ. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΤΟΥΛΛΙΟΥ. I. Ol. LXXXVIII.
ΛΔ. ΥΠ. ΤΡΙΚΙΠΙΤΙΝΟΥ, καὶ ΦΙΔΕΝΑΤΟΥ ΤΟ Β. II.
ΛΕ. ΥΠ. ΚΟΣΣΟΥ, καὶ ΠΟΙΝΟΥ ΤΟ Β. III.
Ισοκράτης ὁ Ρήτωρ ἐγνωρίζετο.

ΡΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛϚ. ΥΠ. ΑΧΙΛΛΑ, καὶ ΜΟΥΓΙΛΑΝΟΥ. IV.
ΛΖ. ΥΠ. ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ, καὶ ΒΙΒΟΥΛΑΝΟΥ. IV. Ol LXXXIX.
Πλάτων καὶ Ξενοφῶν, καὶ ἄλλοι Σωκρατικοὶ ἐγνωρίζοντο.
ΛΗ. ΥΠ. ΚΑΠΕΤΟΛΙΝΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΒΙΒΟΥΛΑΝΟΥ ΤΟ Β. II. Ol XC.
ΛΘ. ΥΠ. ΜΟΥΓΙΛΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ. IV. Ol. XCII.

ΡΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Μ. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΟΥ, καὶ ΡΟΥΣΤΙΚΟΥ.
Ξενοφῶν Ορζυλάς, καὶ Κτησίας ἐγνωρίζοντο. Καὶ Σωκράτης φιλόσοφος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ πιὼν τὸ κώνειον ἀπέθανεν ζήσας ἔτη Ϟ.
Περσῶν ἐβασίλευσεν ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ, ὁ καὶ ΩΧΟΣ, ἔτη κζ. ὁμοῦ ,ΕΡΟΑ.
Α. ΥΠ. ΚΑΣΣΟΥ, καὶ ΜΟΥΔΙΛΛΙΝΟΥ. I. Ol. XCIII.
Β. ΥΠ. ΦΛΑΒΟΥ, καὶ ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ.
Γ. ΥΠ. ΠΟΤΙΤΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ. I. Ol XCVII.
Δημόκριτος τελευτᾷ ζήσας ἔτη ρ.

ΡΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. ΥΠ. ΓΕΝΟΥΚΙΟΥ, καὶ ΚΟΥΒΙΟΥ. I. Ol. CIV.
Ε. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ, καὶ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ.
Διογένης Ικεσίου ὁ Κυνικὸς ἐγνωρίζετο.

ς.

ϛ. ΥΠ. ΠΕΤΙΤΟΥ, καὶ ΓΑΛΒΑ. II.
Σκιπίων Αφρικανὸς Ρωμαίων Δικτάτωρ πορθήσας τὴν Καρχηδόνα Αφρικὴν μετωνόμασεν.
Ζ. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΣΥΛΛΑ.
Σεισμοῦ γενομένου ἐν Αχαΐα, Ελίκη καὶ Βοῦρα κατεπόθησαν. ὧν καὶ θάλασσαν ἀχρὶ νῦν ἴχνη φαίνονται πλεόντων ἀπὸ Κορίνθου εἰς Πάτρας ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ μέρη. I. Ol. C.
Εὔδοξος ἀστρολόγος ἐγνωρίζετο. Εκλος ἀρχιερεὺς Ιαδδοῦ ἔτη κ. ὁμοῦ ΡΓΔ.

ΡϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. ΥΠ. ΑΛΛΟΥ, καὶ ΓΕΝΟΥΚΙΟΥ. IIII.
Θ. ΥΠ. ΣΤΟΛΩΝΟΣ, καὶ ΡΕΤΙΝΟΥ. I. Ol. CV.
Ι. ΥΠ. ΛΙΒΩΝΟΣ, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ. II. III.
ΙΑ. ΥΠ. ΑΜΒΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΠΡΟΚΟΥΛΟΥ. IIII.
Ισοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.

ΡΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΒ. ΥΠ. ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ. I. Ol. CVI.
ΙΓ. ΥΠ. ΑΜΒΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ. II.
ΙΔ. ΥΠ. ΠΟΤΙΤΟΥ, καὶ ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ. III.
ΙΕ. ΥΠ. ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΡΟΙΝΟΥ. III. Ol. CVII.

ΡΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ιϛ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ. IIII.
ΙΖ. ΥΠ. ΚΑΜΙΛΛΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. I. Ol. CVIII.
Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ ἐγνωρίζετο.
ΙΗ. ΥΠ. ΚΟΡΒΙΝΟΥ, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ ΤΟ Β. II.
ΙΘ. ΥΠ. ΒΕΝΩΚΟΣ, καὶ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ. III.

ΡΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Κ. ΥΠ. ΚΟΡΒΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ. IIII.
ΚΑ. ΥΠ. ΒΟΥΛΣΩΝΟΣ, καὶ ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ. I. Ol. CIX.
ΚΒ. ΥΠ. ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ, καὶ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ. II.
ΚΓ. ΥΠ. ΚΟΡΒΙΝΟΥ, ΤΟ Γ, καὶ ΚΟΣΚΟΥ. III.

ΡΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΔ. ΥΠ. ΑΛΛΟΥ, καὶ ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ, ΤΟ Β. IIII.
ΚΕ. ΥΠ. ΒΕΝΩΚΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ. I. Ol. CX.
Κϛ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΜΟΥΣΩΝΟΣ. II.
Πλάτων, καὶ Αἰσχύλος, καὶ Αριστοφάνης κωμῳδοποιοὶ ἐγνωρίζοντο, καὶ Δημοσθένης.
ΚΖ. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ, καὶ ΣΙΛΩΝΟΣ. III.

ΡΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Αρταξέρξης Βασιλεὺς Περσῶν κατελθὼν εἰς Αἴγυπτον ἐπολιόρκησεν αὐτήν. Τότε κατασοφισάμενος ὁ Νεκτέναβος βασιλεὺς τελευταῖος Αἰγύπτου Φαραὼ κεκλημένος, μαθὼν ὅτι ἔπαυσεν ὁ θεὸς τὴν δυναστείαν τῶν Αἰγυπτίων, ξυρησάμενος τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ ἀλλοιώσας ἑαυτὸν ἑτέρῳ σχήματι, ἔφυγεν διὰ τοῦ Πηλουσίου, καταλιπὼν τὸ ἴδιον βασίλειον, καὶ εἰς τὴν Πέλλην τῆς Μακεδονίας διετέλεσεν, ὅπου ἐτυράννησεν Φίλιππος ὁ Μακεδὼν Βασιλεύς.
Γδόμος ἀρχιερεὺς Ονείας υἱὸς Ιαδδοῦ ἔτη κα. ὁμοῦ ΣΙΕ.
Α. ιβ ἐβασίλευσεν ἐν Πέρσαις ΑΡΣΙΟΧΟΣ ἔτη δ. ὁμοῦ ͵ΕΡΟΕ.
Β. ΥΠ. ΚΑΜΙΛΛΟΥ, καὶ ΜΙΝΙΟΥ. IIII.
Γ. ΥΠ. ΦΙΣΤΟΥ, καὶ ΛΟΓΓΟΥ. I. Ol. CXI.
Δ. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΔΟΥΛΙΟΥ. II.
ΥΠ. ΡΙΓΟΥΛΟΥ, καὶ ΚΟΡΒΙΝΟΥ. III.

ΡΙΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. ιγ ἐβασίλευσεν ΔΑΡΕΙΟΣ, ὁ καὶ [Αλέξανδρος] ΑΡΣΑΚΗΣ ἔτη ϛ. ὁμοῦ ͵ΕΡΠΑ.
Β. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΓΑΛΒΙΝΟΥ. IIII.
Γ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΟΣΣΟΥ. I. Ol. CXII.
Δ. ΥΠ. ΠΟΤΙΤΟΥ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. II.
ΥΠ. ΒΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΒΕΝΩΚΟΣ. III.
Ε.

ΡΙΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ϛ. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΔΕΚΙΑΝΟΥ. IIII.
ΥΠ. ΒΕΝΩΚΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ. I. Ol. CXIII.
Κατέσχεν Βαβυλῶνα Αλέξανδρος, καὶ ἡ Περσῶν βασιλεία κατελύθη διαμείνασα ἔτεσι σμϛ ἀπὸ πρώτου ἔτους Κύρου, ἕως τοῦ παρόντος ἕκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Αρσάμου. III. Ol. CXII.

Ἀλέξανδρος λβ ἔτος ἄγων ἀναιρεθεὶς φαρμάκῳ τελευτᾷ ἐν Βαβυλῶνι. III. Ol. CXIII.
Αἰγύπτου πρῶτος ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Λάγου ϗ Ἀρσινόης υἱὸς ἔτη μ. ὁμοῦ ,ΕΣΚΑ.
Α. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΣΙΛΩΝΟΣ. II.
Β. ΥΠ. ΛΙΒΩΝΟΣ, ϗ ΚΟΥΡΣΩΡΟΣ. III.

ΡΙΔ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. ΥΠ. ΚΑΜΙΛΛΟΥ, καὶ ΒΡΟΥΤΟΥ. IIII.
Γαπίνιος Κύρσωρ ἀντιγραφεὺς κατέστη. Δροῦσος στρατηγὸς ἱππέων.
Κάμιλλος ὕπατος τὸν ἴδιον υἱὸν ἐπελέκισεν παρὰ γνώμην αὐτοῦ συμβαλόντα πόλεμον, ϗ νικήσαντα.
Δ. ΥΠ. ΛΟΓΓΟΥ, ϗ ΚΕΡΑΤΑΝΟΥ. II. Ol. CXIIII.
Ε. ΥΠ. ΚΟΥΡΣΩΡΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΣΥΛΛΟΥ. III.
ς. ΥΠ. ΓΑΛΒΙΝΟΥ, ϗ ΒΑΛΒΙΝΟΥ. IIII.

ΡΙΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. ΥΠ. ΚΟΥΡΣΩΡΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΣΙΛΩΝΟΣ. I. Ol. CXV.
Η. ΥΠ. ΠΑΠΙΝΙΟΥ, ϗ ΚΕΡΑΤΑΝΟΥ. II.
Θ. ΥΠ. ΒΕΝΩΚΟΣ, ϗ ΦΛΑΚΚΟΥ. III.
Ι. ΥΠ. ΒΑΡΒΟΥΛΟΥ, καὶ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΥ. IIII.

ΡΙς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. ΥΠ. ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ, ϗ ΛΕΝΑΤΟΥ. I. Ol. CXVI.
Ὄγδοος ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐλεάζαρος ἔτη ιε. ὁμοῦ σλ.
ΙΒ. ΥΠ. ΚΟΥΡΣΩΡΟΣ ΤΟ Δ, ϗ ΛΕΝΑΤΟΥ ΤΟ Β. II.
ΙΓ. ΥΠ. ΚΟΥΡΣΩΡΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΥ ΤΟ Β. IIII.
ΙΔ. . . . .

ΡΙΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, ϗ ΜΟΥΣΩΝΟΣ. I. Ol. CXVII.
Ις. ΥΠ. ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΒΑΡΒΟΥΛΟΥ. II.
ΙΖ. ΥΠ. ΡΟΥΛΛΟΥ, ϗ ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ. III.
Ἀπὸ τούτων τῶν ὑπάτων ψηφίζονται τὰ ἔτη τῶν Συρομακεδόνων, ἤγουν καὶ Ἀπαμέων εἰς τὸ Γαχάλιον. I. Ol. CXVII.
Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων γέγονε Μάγιστρος Βοῦβουλος.
ΙΗ. ΥΠ. ΜΟΥΣΩΝΟΣ ΤΟ Β, ϗ ΡΟΥΛΛΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CXVIII.

ΡΙΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. ΥΠ. ΑΠΙΟΥ, ϗ ΒΙΟΛΕΝΤΟΣ. II.
Κ. ΥΠ. ΡΕΜΟΛΟΥ, ϗ ΑΛΒΙΝΟΥ. III.
ΚΑ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, καὶ ΜΙΝΟΥΚΙΟΥ. IIII.
ΚΒ. ΥΠ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΥ, ϗ ΦΑΒΕΡΙΟΥ. I. Ol. CXIX.

ΡΙΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, ϗ ΑΒΕΝΤΗΣΙΟΥ. II.
ΚΔ. ΥΠ. ΔΕΝΤΩΝΙΟΥ, ϗ ΑΙΜΙΛΙΟΥ. III.
ΚΕ. ΥΠ. ΚΟΡΒΙΝΟΥ, καὶ ΠΑΝΣΑ. I. Ol. CXX.
Κς. ΥΠ. ΠΕΤΙΤΟΥ, ϗ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ. II.

ΡΚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, ϗ ΜΑΞΙΜΟΥ. III.
ΚΗ. ΥΠ. ΡΟΥΛΛΟΥ, ΤΟ Γ, ϗ ΜΟΥΣΩΝΟΣ ΤΟ Γ. IIII.
Μένανδρος ὁ Κωμικὸς τελευτᾷ.
ΚΘ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, ϗ ΒΙΟΛΕΝΤΟΣ. I. Ol. CXXI.
Λ. ΥΠ. ΡΟΥΛΛΟΥ ΤΟ Δ, ϗ ΜΟΥΣΩΝΟΣ ΤΟ Δ. II.

ΡΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, καὶ ΒΙΟΛΕΝΤΟΣ ΤΟ Β.
ΛΒ. ΥΠ. ΡΟΥΛΛΟΥ ΤΟ Ε, ϗ ΜΟΥΣΩΝΟΣ ΤΟ Ε.
ΛΓ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ. III. Ol. CXXI.
ΛΔ. ΥΠ. ΚΟΥΡΣΟΡΟΣ, ϗ ΜΑΞΙΜΟΥ. IIII. Ol. CXXI.

ΡΚΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΕ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Ρ, καὶ ΓΡΑΚΧΟΥ. I. Ol. CXXII.
Κς. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΒΟΥΛΒΟΥ. II.
ΛΖ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΟΥΣΩΝΟΣ ΤΟ ς.
ΛΗ. ΥΠ. ΚΡΕΜΟΛΟΥ, ϗ ΑΛΒΙΝΟΥ. I. Ol. CXXIII.

ΡΚΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΛΘ. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, καὶ ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ. II.
Μ. ΥΠ. ΓΟΤΙΤΟΥ, καὶ ΓΕΤΙΤΟΥ. III.
Δέκατος ἀρχιερεὺς Ονίας Σίμωνος υἱὸς ἔτη λβ. ὁμοῦ σοβ.
Αἰγύπτου δεύτερος βασιλεὺς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ Βερενίκης, καὶ Πτολεμαίου τοῦ Σωτῆρος υἱὸς ἔτη λη. ὁμοῦ ͵ΕΣΝΘ.
Α. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΚΕΚΙΝΝΑ. IV.
Β. ΥΠ. ΤΑΚΙΤΟΥ, καὶ ΔΕΝΤΟΝΟΣ. I. Ol. CXXIV.

Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος τοὺς κατ' Αἴγυπτον αἰχμαλώτους Ἰουδαίους ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ γενομένους ἐλευθέρους ἀνῆκεν, ἀναθέματά τε βασιλικὰ ἐν Ἱεροσολύμοις Ονίᾳ Σίμωνι τῷ ἀρχιερεῖ ἀδελφῷ Ἐλεαζάρου διαπεμψάμενος τὰς Ἰουδαίων γραφὰς ἐκ τῆς Ἑβραίων φωνῆς εἰς Ἑλλάδα μεταβληθῆναι ἐσπούδασεν διὰ τῶν ἑβδομήκοντα δύο παρ' Ἑβραίοις σοφῶν ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ Πρωτέως ἐν οβ οἴκοις αὐτοὺς ἀποκλείσας, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν κατασκευασθείσαις αὐτῷ βιβλιοθήκαις ἀπέθετο μετὰ καὶ ἄλλων πλείστων, ἀπὸ ἑκάστης πόλεως φορολογήσας, παντοίων βιβλίων. θεασάμενος δὲ καὶ ἀπὸ Ἱεροσολύμων κομισθείσας βίβλους χρυσοῦ γράμμασι γεγραμμένας, ἐθαύμαζεν. καὶ μεταγραφῆναι ποιήσας μετέπεμψεν σὺν δώροις. Ἑρμηνεύθησαν δὲ αἱ βίβλοι ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ ἐν οβ ἡμέραις. καὶ ἐθαυμάσθη, ὅτι χωρισθέντες ἀλλήλων οἱ οβ, καὶ ἑρμηνεύσαντες τὰς γραφὰς, εἰσελθόντες παρὰ Πτολεμαίῳ παρανέβαλον, καὶ εὗρον ὡσαύτως ἔχειν. ὁ δὲ θεὸς ἐδοξάσθη, αἱ δὲ γραφαὶ ὄντως θεῖαι ἐγνώσθησαν, τῶν πάντων ὡσαύτως ἑρμηνευσάντων, ὡς καὶ τὰ παρόντα ἔθνη γνῶναι, ὅτι κατ' ἐπίπνοιαν τοῦ θεοῦ εἰσὶν ἑρμηνευθεῖσαι αἱ γραφαὶ ἐν οβ ἡμέραις ἐν Φάρῳ τῇ νήσῳ.

Γ. ΡΚΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Δ. ΥΠ. ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. II.
Ε. ΥΠ. ΛΟΥΚΙΟΥ, καὶ ΓΑΓΓΟΥ. III.
Ϛ. ΥΠ. ΒΑΡΒΟΥΛΟΥ, καὶ ΦΙΛΙΓΓΟΥ. IIII.
ΥΠ. ΛΕΒΙΝΟΥ, καὶ ΚΟΥΡΟΥΓΚΑΝΙΟΥ. I. Ol. CXXV.
Ζ. ΡΚΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Η. ΥΠ. ΚΕΒΕΡΙΩΝΟΣ, καὶ ΜΟΥΡΩΝΟΣ. II.
Θ. ΥΠ. ΛΟΥΣΚΙΝΟΥ, καὶ ΠΑΓΓΟΥ ΤΟ Β. III.
Ι. ΥΠ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ, καὶ ΒΟΥΒΟΥΛΚΟΥ. IIII.
ΥΠ. ΓΟΡΓΙΤΟΥ, καὶ ΚΛΕΠΥΙΝΟΥ. I. Ol. CXXVI.
ΙΑ. ΡΚϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΙΒ. ΥΠ. ΒΕΝΑΚΟΥ, καὶ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ. II.
ΙΓ. ΥΠ. ΒΕΝΑΚΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΕΡΕΝΔΟΥ. III.
ΥΠ. ΛΙΚΙΝΙΟΥ, καὶ ΚΑΜΒΙΟΥ. IIII.
ΙΔ. Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀργυροῦν νόμισμα πρῶτον ἐν Ῥώμῃ ἐκόπη.
ΥΠ. ΚΟΥΡΣΟΡΟΣ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. I. Ol. CXXVII.
ΙΕ. ΡΚΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΙϚ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, καὶ ΚΛΕΨΙΝΑΤΟΥ. II.
ΙΖ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΓΙΚΤΟΡΟΣ. IIII.
ΙΗ. ΥΠ. ΣΕΜΠΡΩΝΙΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. I. Ol. CXXVIII.
ΥΠ. ΡΗΓΟΥΛΟΥ, καὶ ΛΕΙΒΩΝΟΣ. II.
ΙΘ. ΡΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Κ. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ ΓΙΚΤΩΡΟΣ, καὶ ΓΕΤΑ. III.
ΚΑ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΒΙΤΟΥΛΟΥ. IIII.
ΥΠ. ΘΑΥΓΑΤΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΚΟΥ. I. Ol. CXXIX.
ΚΒ. Νικομήδης Βιθυνῶν βασιλεὺς Ἀστάκειαν ἐπικτίσας Νικομήδειαν ὠνόμασε.
ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. II.
ΚΓ. ΡΚΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΚΔ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΒΙΤΟΥΛΛΟΥ, III.
ΚΕ. ΥΠ. ΦΛΑΚΚΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ ΤΟ Β. IIII.
ΚϚ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΔΟΥΛΙΟΥ. I. Olymp. CXXX.
ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΦΛΟΡΟΥ. II.
ΚΖ. ΡΛ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΚΗ. ΥΠ. ΚΑΤΑΚΕΝΟΥ, καὶ ΠΑΤΕΡΚΥΛΟΥ. III.
ΚΘ. ΥΠ. ΡΙΓΟΥΛΟΥ, καὶ ΒΛΕΣΟΥ. IIII.
Λ. ΥΠ. ΒΟΥΛΣΩΝΟΣ, καὶ ΔΕΚΙΟΥ. I. Ol. CXXXI.
ΓΥ ΓΕΤΙΝΟΥ, καὶ ΓΑΥΛΟΥ. II.
ΡΛΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΚΑΤΑΚΙΩΝΟΣ. III.
ΛΒ. ΥΠ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ, καὶ ΒΛΕΣΟΥ ΤΟ Β. IIII.
Ἰουδαίων ια ἀρχιερεὺς Μανασσῆς ἔτη κϛ. ὁμοῦ σψη.
ΛΓ. ΥΠ. ΚΟΤΤΑ, καὶ ΓΕΜΙΝΟΥ. I. Ol. CXXXII.
ΛΔ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, καὶ ΠΑΠΠΟΥ. II.

ΡΛΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΕ. ΥΠ. ΡΙΓΟΥΛΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΥΛΣΩΝΟΣ. III.
Λϛ. ΥΠ. ΠΟΥΛΧΡΟΥ, καὶ ΠΟΥΛΧΡΟΥ. IIII.
ΛΖ. ΥΠ. ΚΟΤΤΑ ΤΟ Β, καὶ ΓΕΜΙΝΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CXXXIII.
ΛΗ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΥΤΕΩΝΟΣ. II.
Αἰγύπτου τρίτος ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, ὁ καὶ ΤΡΥΦΩΝ, ἔτη κϛ. ὁμοῦ ͵ΕΣΠΕ.

ΡΛΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ. III.
Β. ΥΠ. ΒΟΥΤΕΩΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΥΛΒΟΥ. IV.
Γ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΒΛΕΣΟΥ. I. Ol. CXXXIV.
Δ. ΥΠ. ΦΟΥΝΔΟΥΛΟΥ, καὶ ΓΑΛΛΟΥ. II.

ΡΛΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. ΥΠ. ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. III.
Σέλευκος Καλλίνικος ἐν Μεσοποταμίᾳ Καλλινικούπολιν κτίζει.
ϛ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΚΑΤΩΝΟΣ. IIII.
Ζ. ΥΠ. ΚΕΝΤΩΝΟΣ, καὶ ΤΟΥΔΙΝΑΤΟΥ. I. Ol. CXXXV.
Η. ΥΠ. ΤΟΡΚΙΝΟΥ, καὶ ΦΑΛΚΩΝΟΣ. II.

ΡΛΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. ΥΠ. ΓΡΑΚΧΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. III.
Ι. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, καὶ ΟΥΑΡΟΥ. I. Ol. CXXXVI.
ΙΑ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΥΛΒΟΥ. II.
ΙΒ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΡΟΓΟΥ. III.

ΡΛϛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΓ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΜΑΛΧΩΝΟΣ. IIII.
ΙΔ. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΒΑΛΒΟΥΛΟΥ. I. Ol. CXXXVII.
ΙΕ. ΥΠ. ΜΑΤΩΝΟΣ, καὶ ΜΑΣΩΝΟΣ. II.
Ιϛ. ΥΠ. ΒΑΛΛΙΟΛΟΥ, καὶ ΠΕΡΟΥ. III.

ΡΛΖ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΖ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΕΝΤΟΥΜΑΛΟΥ. IV.
ΙΗ. ΥΠ. ΓΟΥΡΓΑ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. I Ol. CXXXVIII.
ΙΘ. ΥΠ. ΦΛΑΚΟΥ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ. II.
Κ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΑΡΟΥΣΤΙΟΥ. III.

ΡΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΑ. ΥΠ. ΠΑΠΠΟΥ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ ΤΟ Β. IV.
ΚΒ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΠΑΠΠΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CXXXIX.
Αἱ παρθένοι ἐν Ῥώμῃ [φθορᾶς] ἁλοῦσαι κατωρύγησαν.
Καρία, καὶ Ῥόδος ἐσείσθη, ὡς τὸν Κολοσσὸν ἐν Ῥόδῳ πεσεῖν.
Ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων βίβλος ἤρξατο συγγράφεσθαι.
ΚΓ. ΥΠ. ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ, καὶ ΦΙΛΟΥ. II.
Ἐρατοσθένης ἐγνωρίζετο.
ΚΔ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. III.

ΡΛΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΕ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. IV.
Ἀρχιμήδης μηχανικὸς ἐγνωρίζετο.
Κϛ. ΥΠ. ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΦΙΛΩΝΟΣ. I. Ol. CXL.
Αἰγύπτου ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ, ὁ καὶ ΓΑΛΛΟΣ, Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου, τοῦ καὶ Τρύφωνος υἱὸς ἔτη ιζ. ὁμοῦ ͵ΕΥΒ.
Α. ΥΠ. ΠΑΥΛΟΥ, καὶ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡΟΣ. II.
Ἰουδαίων ληφθέντων ὑπὸ τούτου τοῦ Πτολεμαίου, καὶ * τεσσαράκοντα ὁπλίτας ἀποβαλλομένων, καὶ αἰχμαλώτων ἀχθέντων ἐν Ἱερουσαλὴμ ἐκ προστάξεως αὐτοῦ Πτολεμαίου ἐλέφαντας πεντακοσίους, οὓς εἶχον ἐπιτηδείους [ἐν] λιβάνῳ ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ἐπότισαν, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους κοινῇ μοίρᾳ ἀπολέσωσιν. ἐλθούσης δὲ τῆς ταύτης ἡμέρας, καὶ προσδεξαμένων αὐτῶν, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους ἐνόπλους στρατιώτας τε καὶ δήμους

μυς ἐμπηδήσαντες πολυτελέστατον αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχέσῃ αὐτὸς μανίᾳ ἀπέλιπον. Καὶ ὕτω διασωθέντες οἱ Ιουδαῖοι μετ' εὐχαριστίας ἐπανῆλθον εἰς τὰ ἴδια.

Β. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Γ, ϗ ΛΟΓΓΟΥ. III.

ΡΜ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. ΥΠ. ΓΕΜΙΝΟΥ, ϗ ΦΛΑΜΙΝΙΟΥ. IV.

Δ. ΥΠ. ΠΑΥΛΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΒΑΡΩΝΟΣ. I. Ol. CXLI.

Ε. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ, ϗ ΓΡΑΚΧΟΥ. II.

ς. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β. III.

ΡΜΑ.

Ζ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, ϗ ΓΡΑΚΧΟΥ ΤΟ Β. IV.

Η. ΥΠ. ΠΟΥΛΧΡΟΥ, ϗ ΦΛΑΚΟΥ. I. Ol CXLII.

Θ. ΥΠ ΓΑΛΒΑ, ϗ ΚΕΝΤΟΥΜΑΛΟΥ. II.

Ι. Εἴδωλον τῆς Ῥέας μητρὸς θεῶν ἀπὸ Φρυγίας ἐν Ῥώμῃ ἀπηνέχθη. I. Ol. CXLIV.

ΥΠ. ΛΕΒΙΥΝΟΥ, ϗ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Γ. II.

ΙΑ. ΡΜΒ.

ΙΒ. ΥΠ. ΦΑΒΙΟΥ, ϗ ΦΛΑΚΟΥ ΤΟ Β. IIII.

ΙΓ. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Δ, ϗ ΚΡΙΣΠΙΝΟΥ. I. Ol. CLXIII.

ΙΔ. ΥΠ. ΝΕΡΩΝΟΣ, ϗ ΣΑΛΙΝΑΤΩΡΟΣ. II.

ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, ϗ ΦΙΛΩΝΟΣ. III.

ΙΕ. ΡΜΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ις. ΥΠ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, ϗ ΚΡΑΣΣΟΥ. IV.

ΥΠ ΚΕΘΗΓΟΥ, ϗ ΤΟΥΣΙΝΑΤΟΥ. I. Ol. CXLIV.

ΙΖ. ιγ ἀρχιερεὺς ἐν Ιερουσαλὴμ Ονείας ἕτερος ἔτη κδ ὁμοῦ τμδ.

ΥΠ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Β, ϗ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ. II.

Αἰγύπτου ε ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΕΠΙΦΑΝΗΣ Πτολεμαίου τοῦ Φιλοπάτορος, ὁ ϗ Γάλλος, υἱὸς, ἔτη κδ.

Α. ὁμοῦ ,ΕΤΚς.

ΥΠ. ΝΕΡΩΝΟΣ ΤΟ Β, ϗ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ ΤΟ Β. III.

Β. ΡΜΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, ϗ ΠΕΤΟΥ. IIII.

Δ. ΥΠ. ΓΑΛΒΑ ΤΟ Β, ϗ ΚΟΤΤΑ. I. Ol. CLXV.

Ε. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, ΤΟ Β, ϗ ΠΑΠΠΟΥΛΟΥ. II

ΥΠ. ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ, ϗ ΠΕΤΟΥ ΤΟ Β. III.

ς. ΡΜΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. ΥΠ. ΚΕΘΗΓΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΡΟΥΦΟΥ. IV.

ΥΠ. ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ, ϗ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. I. Ol. CXLVI.

Ἀντίοχος βασιλεὺς Συρίας φιλωθεὶς Πτολεμαίῳ τῷ Ἐπιφανεῖ σπονδὰς πρὸς αὐτὸν ἐποιήσατο, ϗ Κλεοπάτραν τὴν αὐτοῦ θυγατέρα ἐκδίδωσι τῷ Πτολεμαίῳ εἰς γυναῖκα παραχωρήσας αὐτῷ φερνῆς ὀνόματι Συρίαν, ϗ Φοινίκην, ϗ Σαμάρειαν, ϗ Ιουδαίαν.

Η.

Θ. ΥΠ. ΦΙΣΤΟΥ, ϗ ΦΛΑΚΚΟΥ. II.

ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Γ, ϗ ΛΟΓΓΟΥ. III.

Ι. ΡΜς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. ΥΠ. ΜΕΡΟΥΛΟΥ, ϗ ΕΡΜΟΥ. IV.

ΙΒ. ΥΠ. ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΛΕΒΩΒΑΡΒΟΥ. I. Ol. CXLVII.

ΙΓ. ΥΠ. ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ, ϗ ΝΑΣΙΚΟΥ. II.

ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Δ, ϗ ΛΕΛΙΟΥ. III.

ΙΔ. ΡΜΖ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. ΥΠ. ΒΟΥΛΣΩΝΟΣ, ϗ ΝΟΒΙΛΙΟΡΟΥ. IV.

Ις. ΥΠ. ΣΑΛΙΝΑΤΟΡΟΣ, ϗ ΜΕΣΑΛΑ. I. Ol. CXLVIII.

ΙΖ. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΙΟΥ, ϗ ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ. II.

ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, ϗ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. III.

ΙΗ. ΡΜΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. ΥΠ ΠΟΥΛΧΡΟΥ, ϗ ΤΟΥΣΙΝΑΤΟΥ. IV.

Κ. ΥΠ. ΠΟΥΛΧΡΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ. I Ol. CXLIX.

ΚΑ. ΥΠ. ΛΑΒΕΛΛΟΥ, ϗ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. II.

ΥΠ. ΠΑΜΦΙΛΟΥ, ϗ ΠΟΥΛΟΥ. III.

Σίμων τὶς προστάτης τοῦ ἐν Ιεροσολύμοις ἱεροῦ ἀντιπολιτευσάμενος Ονείᾳ τῷ ἀρχιερεῖ, ϗ κατὰ πάντα τρόπον διαβαλὼν

βαλὼν τὸ τῶν Ἰουδαίων ἔθνος τῷ βασιλεῖ Σελεύκῳ τῷ Νικάτορι, καὶ οὐκ ἰσχύσας αὐτὸν κακῶσαι, φυγὰς γενόμενος τὴν πατρίδα αὐτῶν παραδοῦναι ἐβουλεύσατο. Καὶ ἐλθὼν πρὸς Ἀπολλώνιον τὸν Συρίας, καὶ Φοινίκης, καὶ Κιλικίας στρατηγὸν ὑπισχνεῖται χρήματα. Καὶ τὰ λοιπά.

ΡΜΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΒ. ΥΠ. ΚΕΘΗΓΟΥ, καὶ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΤΟ Β. — IV. *Ol.* CXLIX.

ΚΓ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΠΙΣΩΝΟΣ. — I. *Ol.* CL.

ιδ ἀρχιερεὺς Ἰησοῦς ἔτη ις. ὁμοῦ τξ.

ΚΔ. ΥΠ. ΑΚΙΝΔΥΝΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΚΟΥ. — II.

Αἰγύπτου ϛ ἐβασίλευσεν ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ Πτολεμαίου τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ἔτη λε.

ὁμοῦ ,ΕΤΞΑ.

Λ. ΥΠ. ΒΡΟΥΤΟΥ, καὶ ΒΟΥΛΣΩΝΟΣ. — III.

ΡΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. ΥΠ. ΠΟΥΛΧΡΟΥ, καὶ ΓΡΑΚΧΟΥ. — IV.

Γ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΠΕΤΙΝΟΥ. — I. *Ol.* CLI.

Δ. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΣΚΕΒΟΛΟΥ. — II.

Ἀριστόβουλος Ἰουδαῖος περιπατητικὸς φιλόσοφος ἐγνωρίζετο, ὃς Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι ἐξηγήσεις τῆς Μωϋσέως γραφῆς ἀνέθηκεν.

Ε. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΒΕΝΑΤΟΥ. — IV.

ΡΝΑ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. ΥΠ. ΛΕΝΑΤΟΥ, καὶ ΑΙΜΙΛΙΟΥ. — I. *Ol.* CLII.

Ζ. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΛΟΓΓΟΥ. — II.

Η. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ, καὶ ΣΕΡΡΑΝΟΥ. — III.

Θ. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, καὶ ΠΙΣΩΝΟΣ. — IV.

ΡΝΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. ΥΠ. ΠΑΥΛΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. — I. *Ol.* CLIII.

ΙΑ. ΥΠ. ΠΕΤΟΥ, καὶ ΠΕΝΝΟΥ. — II.

ΙΒ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΚΛΑΥΔΙΟΥ. — III.

ΙΓ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΟΚΤΑΒΙΟΥ. — IV.

ΡΝΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΛΟΓΓΙΝΟΥ. — I. *Ol.* CLIV.

ΙΕ. ΥΠ. ΓΡΑΚΧΟΥ, καὶ ΤΑΛΙΝΟΥ. — II.

Ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ ιε Ὀνείας, ὁ καὶ Μενέλαος ἔτη ζ. ὁμοῦ τξζ.

ΙϚ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΝΑΣΙΚΑ, καὶ ΦΙΓΟΥΛΟΥ. — III.

ΙΖ. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΑ, καὶ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. — IV.

ΡΝΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΗ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΚΕΘΗΓΟΥ. — I. *Ol.* CLV.

ΙΘ. ΥΠ. ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ, καὶ ΦΟΥΛΒΙΟΥ. — II.

Κ. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΛΕΝΑΤΟΥ. — III.

Ἰουδαίων ἡγεῖται πρῶτος Ἰούδας, ὁ καὶ Μακκαβαῖος, Ματθίου παῖς τρίτῳ ἔτει ρνδ Ὀλυμπιάδος. Ὀνείου, τοῦ καὶ Μενελάου, ἀρχιερέως Ἰουδαίων, καὶ τὸ ἔθνος προδεδωκότος Ἀντιόχῳ τῷ Ἐπιφανεῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, Ἄλκιμος οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ τὴν ἱερωσύνην ἐκ περιδρομῆς διαδεξάμενος. καὶ τὰ λοιπά.

ΚΑ. ΥΠ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΟΡΕΣΤΟΥ — IV.

Ἀντίοχος ὁ νέος Εὐπάτωρ ἐλθὼν εἰς Ἀντιόχειαν εὗρε Φίλιππον βασιλεύοντα, καὶ ἀνεῖλεν αὐτόν. Μετὰ δὲ Ἀντίοχος ταῦτα πολεμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα ἡττήθη ὑπὸ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου στρατηγοῦ Ἰουδαίων. ὁ δὲ αὐτὸς Ἀντίοχος διὰ Ἀνδρονίκου στρατηγοῦ αὐτοῦ Ὀνείαν, τὸν καὶ Μενέλαον, ἱερέα ἀναιρεῖ. Μεθ᾽ ὃν Ἄλκιμος οὐκ ὢν ἐκ γένους ἱερατικοῦ ἐγνωρίζετο.

ΡΝΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΒ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ. — I. *Ol.* CLVI.

ΙϚ. ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἰούδας Μακκαβαῖος ἔτη λ. ὁμοῦ υ.

ἡ δευτέρα τῶν Μακκαβαίων τὰς κατὰ Σέλευκον τὸν Κεραυνὸν, καὶ Ἀντίοχον τὸν Μέγαν, καὶ Σέλευκον τὸν Φιλοπάτορα, καὶ Ἀντίοχον τὸν Ἐπιφανῆ, καὶ Ἀντίοχον τὸν νέον Εὐπάτορα, καὶ ἕως πέμπτου ἔτους Δημητρίου τοῦ Σωτῆρος, καὶ Ἰούδα τοῦ Μακκαβαίου Ματταθίου παιδὸς περιέχει. Μετὰ Ἰούδαν ἡγεῖται Ἰωνάθης ἀδελφός.

ΚΓ. ΥΠ. ΝΑΣΙΚΟΥ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. — II.

Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἤκμαζεν.

ΚΔ. ΥΠ. ΟΠΙΜΙΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. — III.

ΚΕ. ΥΠ. ΝΟΒΙΛΙΟΡΟΥ, καὶ ΛΑΥΣΟΥ. — IV.

ΚϚ. ΡΝϚ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
ΚΖ. ΥΓ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΦΛΑΚΚΟΥ. I. *Ol.* CLVII.
ΚΗ. ΥΓ. ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΥ, ϗ ΑΛΒΙΝΟΥ. II.
ΚΘ. ΥΓ. ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ, ϗ ΒΑΛΒΟΥ. III.
ΥΓ. ΚΕΝΣΩΡΙΝΟΥ, ϗ ΜΑΝΙΛΙΟΥ. IV.
Λ. ΡΝΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΛΑ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΠΙΣΩΝΟΣ. I. *Ol.* CLVIII.
ΛΒ. ΥΓ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, ϗ ΔΡΟΥΣΟΥ. II.
ΥΓ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, ϗ ΝΟΥΜΙΚΙΟΥ. III.
Σαμαρεῖται, ϗ Ἰουδαῖοι ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παρὰ Πτολεμαίῳ τῷ Φιλομήτορι διακρίνονται περὶ τῶν παρ' ἑκατέρω μέρει τιμωμένων ἱερῶν. ϗ νικῶσιν Ἰουδαῖοι.
ΛΓ. ΥΓ. ΜΑΞΙΜΟΥ, ϗ ΜΑΝΙΚΙΟΥ. IV.
ΛΔ. ΡΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΛΕ. ΥΓ. ΓΑΛΒΑ, ϗ ΚΟΤΤΑ. I. *Ol.* CLIX.
ΥΓ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, ϗ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. II.
Αἰγύπτου ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ νεώτερος δεύτερος ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ἔτη κθ. ὁμοῦ ,ΕΤϞ.
Α. ΥΓ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΜΑΞΙΜΟΥ.
Ἀλεξάνδρῳ Συρίας ϗ Ἀσίας βασιλεῖ Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος δεύτερος Εὐεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα πρὸς γάμον ἐκδίδωσι. III.
Β. ΥΓ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, ϗ ΛΑΕΛΙΟΥ. I. *Ol.* CLX.
Γ. ΡΝΘ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
Δ. ΥΓ. ΛΕΝΑΤΟΥ, ϗ ΠΙΣΩΝΟΣ. II.
ΥΓ. ΝΑΣΙΚΑ, καὶ ΒΡΟΥΤΤΙΟΥ. III.
Ἀλέξανδρος βασιλεὺς Συρίας ϗ Ἀσίας ἀνῃρέθη ὑπὸ Πτολεμαίου τοῦ ἰδίου πενθεροῦ.
Ε. ΥΓ. ΛΕΓΙΔΟΥ, ϗ ΦΛΑΜΙΝΟΥ. IV.
Δημητρίῳ τῷ μετ' Ἀλέξανδρον βασιλεύσαντι Συρίας ϗ Ἀσίας Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος Εὐεργέτης τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα δίδωσι πρὸς γάμον τὴν ϗ Ἀλεξάνδρου πρώην γενομένην γαμετήν.
Ϛ. ΥΓ. ΦΙΛΟΥ, ϗ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ. I. *Ol.* CLXI.
Ζ. ΡΞ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
Η. ΥΓ. ΦΛΑΚΚΟΥ, ϗ ΠΙΣΩΝΟΣ. II.
Θ. ΥΠ. ΣΚΙΓΙΩΝΟΣ, ϗ ΦΛΑΚΚΟΥ ΤΟ Β. III.
Ι. ΥΓ. ΣΚΕΒΟΥΛΟΥ, ϗ ΚΑΛΓΟΥΡΝΙΟΥ. IV.
ΥΓ. ΛΕΝΑΤΟΥ, ϗ ΡΟΥΤΙΛΙΟΥ. I. *Ol.* CLXII.
ΙΑ. ΡΞΑ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
ΙΒ. ΥΓ. ΚΡΑΣΣΟΥ, ϗ ΦΛΑΚΟΥ. II.
ΙΓ. ΥΓ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, ϗ ΓΕΓΕΡΝΟΥ. III.
ΙΔ. ΥΓ. ΑΥΔΙΝΑΤΟΥ, ϗ ΑΝΟΥΛΛΙΝΟΥ. IV.
ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ, ϗ ΡΟΥΦΟΥ. I. *Ol.* CLXIII.
ΙΕ. ΡΞΒ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
ΙϚ. ΥΠ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ, ϗ ΚΕΚΙΝΝΑ. II.
ΙΖ. ΥΓ. ΛΕΓΙΔΟΥ, καὶ ΟΡΕΣΤΟΥ. III.
ΙΗ. ΥΓ. ΙΥΕΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. IV.
ΥΠ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΛΒΙΝΟΥ. I. *Ol.* CLXIV.
ΙΘ. ΡΞΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΥΓ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, ϗ ΦΛΑΜΙΝΙΝΟΥ. II.
Δημήτριος ὁ Σίδης βασιλεὺς Συρίας ἐπελθὼν τοῖς Ἱεροσολύμοις, καὶ παραταξάμενος εἰς πολιορκίαν ἐπὶ συνθήκαις ταῖς πρὸς Ἰούδαν τὸν Μακκαβαῖον [ἀναχωρεῖ.] ἀναιρεῖται ὑπὸ στρατιωτῶν Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου ἐν συμποσίῳ.
Κ. ΥΓ. ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ, ϗ ΦΑΙΝΙΟΥ. III.
Ἰουδαίων ις' ἀρχιερεὺς Ἰωνάθης Μακκαβαῖος ἔτη ιζ. ὁμοῦ υιζ.
ΚΑ. ΥΓ. ΟΓΙΝΙΟΥ, ϗ ΜΑΞΙΜΟΥ. IV.
ΚΒ. ΥΓ. ΜΑΝΙΛΙΟΥ, καὶ ΚΑΡΒΟΥ. I. *Ol.* CLXV.
ΚΓ. ΡΞΔ ΟΛΥΜΓΙΑΣ.
ΚΔ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, ϗ ΚΟΤΤΑ. II.
ΚΕ. ΥΓ. ΚΑΤΩΝΟΣ, ϗ ΜΑΡΚΙΟΥ. III.
ΚϚ. ΥΓ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. IV.
ΥΓ. ΓΕΤΑ, ϗ ΜΑΞΙΜΟΥ. I. *Ol.* CLXVI.

Ιωνάθης ὁ Μακκαβαῖος ἀρχιερεὺς τὴν Σαμάρειαν τὴν καθ' ἡμᾶς Σεβαςὴν καλουμένην Σαμαραίων ἔσαν πολιορκήσας εἰς ἔδαφος καθεῖλεν. ἣν καὶ ὕστερον Ηρώδης ἀλλόφυλος βασιλεύσας Ιουδαίων ἀναςήσας Σεβαςὴν ὠνόμασεν. ὁμοῦ ΕΥΕ.

ΡΞΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. ΥΠ. ΣΚΑΥΡΟΥ, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. II.
ΚΗ. ΥΠ. ΒΑΛΒΟΥ, καὶ ΚΑΤΩΝΟΣ. III.
ΚΘ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. IV.

Αιγύπτου η ἐβασίλευσεν ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΥΣΚΩΝ, καὶ ΣΩΤΗΡ, Κλεοπάτρας υἱὸς ἔτη ιζ. ὁμοῦ ΕΥΖ.

Λ. ΥΠ. ΒΡΟΥΤΟΥ, καὶ ΓΕΣΥΟΣ. I. Ol. CLXVII.

Ιωνάθης ὁ Μακκαβαῖος [καὶ] Ιουδαίων ἀρχιερεὺς διαπρεπῶς τῆς Ιουδαίας ἡγεῖτο.

ΡΞϛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. ΥΠ. ΝΑΣΙΚΑΡΠΟΥ, καὶ ΒΕΣΤΙΟΥ. II.
Γ. ΥΠ. ΡΟΥΦΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. III.
Δ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. IV.
Ε. ΥΠ. ΣΟΥΛΠΙΚΙΟΥ, καὶ ΣΚΑΥΡΟΥ. I. Ol. CLXVIII.

ΡΞΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ϛ. ΥΠ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ, καὶ ΜΑΡΙΟΥ. II.
Ζ. ΥΠ. ΣΕΡΡΑΝΟΥ, καὶ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ. III.
Η. ΥΠ. ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΛΛΙΟΥ. IV.

ιη ἀρχιερεὺς ἐν Ιερουσαλὴμ Σιμὼν ἀδελφὸς Ιωνάθου τοῦ καὶ Μακκαβαίου ἔτη η. ὁμοῦ υκε.

Θ. ΥΠ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΦΙΜΒΡΙΟΥ. I. Ol. CLXIX.

Σελευκεῖς οἱ πρὸς Αντιόχειαν τῆς Συρίας ἀπ' ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

ΡΞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΟΡΕΣΤΟΥ. II.
ΙΑ. ΥΠ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ. III.
ΙΒ. ΥΠ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΑΚΥΛΙΟΥ. IV.
ΙΓ. ΥΠ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ ϛ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. I. Ol. CLXX.

ΡΞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. II.

Ασκαλωνῖται τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι.

ΙΕ. ΥΠ. ΜΕΤΕΛΛΟΥ, ΤΟ ϛ. καὶ ΚΙΤΙΔΙΟΥ. III.
Ιϛ. ΥΠ. ΜΕΝΤΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. IV.

ιθ ἀρχιερεὺς Ιερουσαλὴμ Ιωνάθης κζ. ὁμοῦ υνβ.

ΙΖ. ΥΠ. ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ, καὶ ΛΟΓΓΙΝΟΥ. I. Ol. CLXXI.

Ιωνάθης ἱερεὺς ὁμοῦ καὶ ςρατηγὸς κατὰ Υρκανῶν ςρατηγήσας Υρκανὸς μετωνομάσθη, ὃς καὶ πρεσβεύσας πρὸς Ρωμαίους δόγματι συγκλήτου φιλίαν πρὸς αὐτοὺς σπένδεται.

ΡΟ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Αιγύπτου ι ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ, ὁ καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ευεργέτου καὶ φιλομήτορος ἔτη ι. ὁμοῦ ΕΥΝΖ.

Α. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΣΚΕΒΟΛΟΥ. II.
Β. ΥΠ. ΒΑΛΒΟΥ, καὶ ΑΙΝΟΒΑΡΒΟΥ. III.
Γ. ΥΠ. ΦΛΑΚΟΥ, καὶ ΕΡΕΝΝΙΟΥ. IV.
Δ. ΥΠ. ΦΟΥΛΚΟΥ, καὶ ΠΕΡΠΕΡΝΟΥ. II. Ol. CLXXII.

ΡΟΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, καὶ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. II.
ϛ. ΥΠ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΛΟΥΠΠΟΥ. III.
Ζ. ΥΠ. ΣΤΡΑΒΩΝΟΣ, καὶ ΚΑΤΩΝΟΣ. IV.
Η. ΥΠ. ΣΥΛΛΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. I. Ol. CLXXIII.

ΡΟΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ, καὶ ΚΙΝΝΑ. II.
Ι. ΥΠ. ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΚΙΝΝΑ ΤΟ Β. III.

Σαλούςιος ἐγεννήθη Καλάνδαις Οκτωβρίαις.

Πτολεμαῖος, ὁ Αλέξανδρος, υἱὸς Πτολεμαίου τοῦ δευτέρου Ευεργέτου, καὶ Κόκκης μητρὸς ἀπεβλήθη τῆς βασιλείας, καὶ ἐσφάγη ἐν Μύρα τῆς Λυκίας.

Αιγύπτου ι ἐβασίλευσεν ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΠΟΘΕΙΝΟΣ, ὁ ἐξωσθεὶς, ὁ αὐτὸς ὢν καὶ φύσκων, καὶ Σωτὴρ, υἱὸς Κλεοπάτρας, ἔτη η. ὁμοῦ ΕΥΚΕ.

Α.

Α. ΥΠ. ΚΙΝΝΑ, ΤΟ Β, καὶ ΚΑΡΒΩΝΟΣ. IV.
Β. ΥΠ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΣΚΡΙΒΩΝΙΟΥ. I. *Ol.* CLXXIV.
ΡΟΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Γ. ΥΠ. ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ, καὶ ΝΑΡΒΩΝΟΣ. II.
Δ. ΥΠ. ΚΑΡΒΩΝΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΡΙΟΥ ΤΟ Β. III.
Ε. ΥΠ. ΦΟΥΣΚΟΥΛΟΥ, καὶ ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ. IV.
ς. ΥΠ. ΣΥΛΛΟΥ, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. I. *Ol.* CLXXV.
ΡΟΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Ζ. ΥΠ. ΒΙΤΙΑ, καὶ ΠΟΥΛΧΡΟΥ. II.
Η. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, καὶ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ.
Αἰγύπτου ια' βασιλεὺς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΝΕΟΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΑΥΛΗΤΗΣ Πτολεμαίου φύσκωνος τοῦ καὶ Σωτῆρος υἱὸς, ἀδελφὸς δὲ Κλεοπάτρας ἔτη λ. ὁμοῦ ΕΥΝΕ.
Α. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΚΑΤΟΥΛΛΟΥ. III.
Β. ΥΠ. ΒΡΟΥΤΟΥ, καὶ ΜΑΜΕΡΚΟΥ. IV.
ΡΟΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Γ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ, καὶ ΚΟΥΡΙΩΝΟΣ. I. *Ol.* CLXXVI.
Δ. ΥΠ. ΛΟΥΚΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΜΙΚΟΥΤΤΟΥ. III
Ε. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, καὶ ΚΑΣΙΟΥ. IV.
ς. ΥΠ. ΓΕΝΤΙΛΛΟΥ, καὶ ΓΕΛΛΙΟΥ. I. *Ol.* CLXXVII.
ΡΟς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Ζ. ΥΠ. ΠΛΕΝΔΟΥΛΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. II.
Η. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. III.
Εἰκοστὸς ἀρχιερεὺς ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἀριστόβουλος ἔτος α. ὁμοῦ υνγ.
Οὗτος Ἀριστόβουλος υἱὸς Ἰωάννου, τοῦ καὶ Υρκανοῦ πρὸς τῇ ἀρχιερωσύνῃ διάδημα περιέθετο βασιλικὸν πρῶτος ἐπ' ἐνιαυτὸν ἕνα, μετὰ ἔτη φπζ ἀπὸ πρώτου ἔτους τῆς αἰχμαλωσίας.
Θ. ΥΠ. ΟΡΤΗΣΙΟΥ, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. IV.
Εἰκοστὸς πρῶτος ἀρχιερεὺς Ἰανναῖος, ὁ καὶ Ἀλέξανδρος, βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρχιερεὺς ἔτη λ. ὁμοῦ τπγ, ὃς καὶ ὠμότατα περιέστη. Παρατηρητέον οὖν ἐκ τούτου ὡς διέφθαρτο λοιπὸν ἡ τῆς βασιλείας Ἰούδα διαδοχή. Μετὰ γὰρ τελευτὴν Ζοροβάβελ (οὗτος ἐκ Φυλῆς Ἰούδα) μετὰ τὴν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπάνοδον, ἕως ἀναδείξεως Χριστοῦ, οὐκ ἦν ἡ προειρημένη διαδοχή.
Ι. Βιργίλιος ἐγεννήθη.
ΥΠ. ΜΑΡΚΙΟΥ ΡΗΓΟΥ, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ ΤΟ Β. I. *Ol.* CLXXVIII.
ΙΑ. ΡΟΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΙΒ. ΥΠ. ΠΙΣΩΝΟΣ, καὶ ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ. II.
ΙΓ. ΥΠ. ΒΟΥΛΚΑΚΙΟΥ, καὶ ΤΟΥΛΛΟΥ. III.
ΙΔ. ΥΠ. ΚΟΤΤΟΥ, καὶ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ. IIII.
ΥΠ. ΛΟΥΚΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ. I. *Ol.* CLXXIX.
ΙΕ. ΡΟΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
ΥΠ. ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ, καὶ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ. II.
Πομπήϊος δὶς στρατηγὸς Ῥωμαίων ἐπελθὼν πολιορκεῖ μὲν τὰ Ἱεροσόλυμα μέχρι τῶν ἀδύτων, τοῦτ' ἔστι τῶν ἁγίων τοῦ ἱεροῦ περίεισι. καὶ τὸν ναὸν συλήσας, καὶ πολλὰ παρ' αὐτοῦ ἀφελόμενος [τὸν Ἀριστόβουλον] δέσμιον ποιεῖ Ῥωμαίοις.
Ις.
ΙΖ. ΥΠ. ΣΙΛΑΝΟΥ, καὶ ΜΟΥΡΗΝΑ. III.
ΥΠ. ΠΙΣΩΝΟΣ, καὶ ΜΕΣΣΑΛΑ. IIII.
Πομπήϊος ὁ μέγας ἑλὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τὸν ναὸν συλήσας, καὶ ἀφελόμενος τὰς ἁγίας γραφὰς, καὶ σὺν καθάρους, καὶ χαρακτῆρας χρυσοῦς, καὶ ἄλλα πολλὰ σκεύη, καὶ τὴν ἄμπελον τὴν χρυσῆν, καὶ τὴν κλίνην Σολομῶνος Υρκανῷ τῷ υἱῷ Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀλεξάνδρας τῆς [καὶ] Σαλίνας παραδίδωσι. καὶ Ἀντίπατρον τινὰ Ἀσκαλωνίτην τῆς Παλαιστίνης ἐπιμελητὴν καθιστᾷ, τό, τε πᾶν ἔθνος Ἰουδαίων ὑπόφορον Ῥωμαίοις καταστήσας πολλοὺς αὐτῶν αἰχμαλώτους εἰς Ῥώμην ἤγαγεν τῇ συγκλήτῳ.
ΙΗ. Υρκανὸς τὰ ὑπὸ Πομπηΐου καθαιρεθέντα τείχη τῆς Ἱερουσαλὴμ ἀνίστησιν.
ΥΠ. ΑΦΑΝΙΟΥ, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. I. *Ol.* CLXXX.
ΙΘ. ΡΟΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.
Κ. ΥΠ. ΔΕΚΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΒΙΒΟΥΛΑΝΟΥ. II.
ΥΠ. ΠΙΣΩΝΟΣ, καὶ ΓΑΒΙΝΟΥ. III.
ΚΑ. Φιλαδελφεῖς ἐντεῦθεν ἀριθμοῦσι τοὺς ἑαυτῶν χρόνους.
ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΛΟΥ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. IV.
Πομπήϊος ὁ Μέγας Ῥωμαίων στρατηγὸς αὐτοκράτωρ προσηγορεύθη. καὶ θεμέλιοι θεάτρου ὑπ' αὐτοῦ ἐβλήθησαν ἐν Ῥώμῃ.

ΚΒ. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΥ. I. Ol. CLXXXI.

Εντεῦθεν Γαζαῖοι σὺν ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

ΡΠ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. II.

ΚΔ. ΥΠ. ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ, καὶ ΠΟΥΛΧΡΟΥ. III.

Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀπὸ ἐξορίας μετεβλήθη διὰ μηνῶν ιϛ.

Πτολεμαῖος ὁ νέος Διόνυσος, ὁ καὶ Αυλητὴς εἰς Ῥώμην ἔφυγεν.

ΚΕ. ΥΠ. ΒΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΜΕΣΣΑΛΑ. IV.

Γάϊος Ιούλιος Καῖσαρ πρὸς Ελληνας ἐπολέμει.

Κϛ. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΕΤΕΛΛΟΥ. I. Ol. CLXXXII.

Πομπήϊος ὁ μέγας τὸ κτισθὲν ὑπ' αὐτοῦ θέατρον ἀφιέρωσεν, καὶ θεωρίας ἐπετέλεσεν ἐν αὐτῷ δι' ἐλεφάντων τεσσαράκοντα, καὶ ἱππέων τ, καὶ πεζῶν ω, καὶ μονομάχων χ, ἐλεφαντομαχίαν ποιήσας.

ΡΠΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. ΥΠ. ΡΟΥΦΟΥ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. II.

ΚΗ. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΑΥΛΟΥ. III.

ΚΘ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. IV.

Λ. ΥΠ. ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ. I. Ol. CLXXXIII.

ΡΠΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

Αιγύπτου δωδεκάτη ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ θυγάτηρ Πτολεμαίου τοῦ νέου Διονύσου, τοῦ καὶ Αυλητοῦ, ἔτη κβ.

ὁμοῦ ΕΥΟΖ.

Α. ΥΠ. ΚΑΛΙΝΟΥ, καὶ ΒΑΤΙΝΟΥ. II.

Γάϊος Ιούλιος Καῖσαρ Γαλάτας εἰς τέλεον νικήσας εἰς Ῥώμην ἐπανῆλθεν.

ΑΡΧΗ ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Β. ΥΠ. ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β ΜΟΝΟΥ. III

Γ. ΥΠ. ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Γ ΜΟΝΟΥ. IV

Δ. ΥΠ. ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CLXXXIV.

ΡΠΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. ΥΠ. ΠΑΝΣΑ, καὶ ΙΡΤΙΟΥ. II. Ol. CLXXXIV.

Γάϊος Ιούλιος πρῶτος Ῥωμαίων ᾑρέθη μονάρχης.

Τὰ Ῥωμαϊκὰ ἐδιοικήθη πράγματα ὑπὸ Βρούτου καὶ Κολλατίνου ἐπὶ ἔτη τξγ, ἤγουν τοῦ παρόντος πέμπτου ἔτους Κλεοπάτρας, καὶ ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Γαΐου Ιουλίου Καίσαρος, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων.

Διὰ τί Καῖσαρ λέγεται.

Ιούλιος Καῖσαρ ὁ Δικτάτωρ οὐκ ἐγεννήθη, ἀλλὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τῷ ἐννάτῳ μηνὶ τελευτησάσης, ἀνέτεμον αὐτὴν, καὶ ἐξέβαλον τὸ βρέφος. διὸ καὶ Καῖσαρ λέγεται Ῥωμαϊστὶ ἡ ἀνατομή. ἀνατραφεὶς δὲ καὶ ἀνδρεῖος γενόμενος προεβλήθη Τριουμβιράτωρ μετὰ Πομπηΐου καὶ Κράσσου ὑπατευσάντων κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς προκειμένης ρπγ Ολυμπιάδος. ἀπὸ γὰρ τῶν τριῶν τούτων ἐδιοικεῖτο τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα. ὁ δὲ Ιούλιος Καῖσαρ ὁ Δικτάτωρ μετὰ τὸ φονευθῆναι τὸν Κράσσον παραληφθέντα ὑπὸ Περσῶν πολέμῳ ἐν τοῖς Περσικοῖς μέρεσιν, ἔμεινεν αὐτὸς πολεμῶν μετὰ τοῦ πλήθους αὐτοῦ ἐν τοῖς μέρεσι τῆς δύσεως, καὶ διαδεχθεὶς τὴν ὑπατείαν ἤτοι τριουμβιρατορίας κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου Ῥώμης ὑπὸ Πομπηΐου Μάγνου τοῦ αὐτοῦ πενθεροῦ, ὁ αὐτὸς Ιούλιος Καῖσαρ λυπηθεὶς ἐτυράννησε Ῥωμαίους. καὶ προτρεψάμενος κατὰ Ῥωμαίων πολεμίους, ἐπεστράτευσε κατὰ συγκλήτου Ῥώμης καὶ Πομπηΐου Μάγνου. καὶ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, καὶ παραλαβὼν αὐτὴν ἀνεῖλεν σὺν συγκλητικοῖς αὐτῆς.

Οὗτος Γάϊος Ιούλιος Δικτάτωρ, ὃ ἐστι μονάρχης ἁπάντων, ἐκράτησεν ἐν ὑπερηφανείᾳ καὶ τυραννίᾳ ἐπὶ ἔτη δ, καὶ μῆνας ζ, πρὸ δ Ιδῶν Μαΐων τῆς πρώτης ἐπινεμήσεως. καὶ προετέθη ἐν Αντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ἐλευθερία αὐτῆς, ὅτε καὶ ὑπὸ Ῥωμαίους ἐγένετο, τῇ κ τοῦ Αρτεμισίου μηνὸς πεμφθεῖσα παρὰ τοῦ αὐτοῦ Ιουλίου Καίσαρος. καὶ ἐκλήθη ὁ αὐτὸς Καῖσαρ Ιούλιος Δικτάτωρ ἐν Αντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ, γ καὶ κ τοῦ Αρτεμισίου μηνός. Χρηματίζει οὖν τῆς μεγάλης Αντιοχείας εἰς τιμὴν αὐτῆς.

ϛ. Ινδ. α. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΠΛΑΓΚΟΥ. III.

Α. ἔτος ἀρχῆς Γαΐου Ιουλίου Καίσαρος.

Απὸ α ἔτους τοῦ Γαΐου Ιουλίου Καίσαρος, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Λεπίδου καὶ Πλάγκου, ἤγουν δωδεκάτης καὶ αὐτῆς τοῦ Αρτεμισίου μηνὸς, Αντιοχεῖς σὺν ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι. Καὶ αἱ Ινδικτοι δὲ χρηματίζειν ἤρξαντο ἀπὸ πρώτης καὶ αὐτῆς τοῦ Γορπιαίου μηνός.

Ζ. Ινδ. β. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ, καὶ ΙΣΑΥΡΙΚΟΥ. IV.

Β. Γαΐου Ιουλίου Καίσαρος.

Λαοδικεῖς ἐντεῦθεν σὺν ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσιν.

Αντώνιος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Αντώνιος ὁ ὕπατος ἐψηφίσατο Ἰούλιον μῆνα λέγεσθαι τὸν Κυιντίλιον, διὰ τὸ αὐτὸν ἐν αὐτῷ γεγεννῆσθαι. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ τῷ ἐνιαυτῷ προσέθηκεν ἡμέρας ια, σκοπήσας τὸν τοῦ ἡλίου καὶ σελήνης δρόμον.

Η. Ινδικτ. γ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΠΟΥΛΛΙΩΝΟΣ. I. Ol. CLXXXV.

Γ. ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ τρίτῳ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπεστράτευσεν κατὰ Σκηπίωνος, καὶ Υρκανοῦ τοῦ ἀρχιερέως. καὶ φυγαδεύσας αὐτοὺς θεωρίας ἔδωκεν ἐπὶ ἡμέρας ἕξ.

ΡΠΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. Ινδικτιῶνος δ.

Δ ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ι. Σαλούστιος ἀπέθανεν περὶ τρίων Ἰδῶν Μαΐων.

Ινδ. ε. ΥΠ. ΠΟΥΛΧΡΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. III.

Ε ΓΑΙΟΥ ΙΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ

Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ἀπελθὼν ἐν Ῥώμῃ ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ δευτέρου Βρέτου, συμποιησάντων μετ' αὐτοῦ καὶ ἄλλων τινῶν συγκλητικῶν.

Μετὰ τὸ τελευτῆσαι τὸν Καίσαρα Γάϊον Ἰούλιον ἐπελέξατο ἡ σύγκλητος Ῥωμαίων τὸν Αὔγουστον Οκτάβιον τὸν συγγενέα τοῦ Καίσαρος, καὶ τὸν Αντώνιον τὸν τοῦ Αυγούστου γαμβρὸν ἐπὶ ἀδελφῇ, καὶ Λεπίδον. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς Τριουμβιράτορες, οἳ ἐδιοίκουν τὰ Ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτῶν, προβαλλόμενοι ὑπάτους.

Ῥωμαίων δεύτερος ἐβασίλευσεν ΚΑΙΣΑΡ ΣΕΒΑΣΤΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ, ὁ καὶ ΟΚΤΑΒΙΟΣ, ἔτη νϛ, μῆνας ϛ, δώδεκα μὲν ἕως οὗ ἀνῃρέθη Κλεοπάτρα, λ δὲ ἄλλα μετὰ τὴν ἐκείνης ἀναίρεσιν μοναρχήσας, κρατήσας δὲ καὶ τῆς Αἰγύπτου, ἐν οἷς ἐτέχθη κατὰ σάρκα ὁ κύριος ἡμῶν Ιησοῦς ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ιουδαίας, τὰ δὲ λοιπὰ ιδ μετὰ ταῦτα, καθὼς ἐνταῦθα φέρεται. ὁμοῦ ͵ΕΦΚΑ.

Α. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΑΓΡΙΠΠΑ, καὶ ΓΑΛΛΟΥ. IIII.

Α ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Δόγματι συγκλήτου τρεῖς ἄνδρες τὸν κόσμον διεμερίσαντο. α Καῖσαρ Αὔγουστος δυσμὰς σὺν τῇ Ἰταλίᾳ. β Αντώνιος ἑῴαν σὺν τῇ Ἀσίᾳ. γ Λέπιδος τὴν Λιβύην. Απὸ τούτου Σεβαστοὶ καὶ Αὔγουστοι οἱ Ῥωμαῖοι βασιλεῖς ἀνηγορεύθησαν.

Β. Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κικέρων ῥήτωρ ἀπέθανεν Καλένδαις Μαΐαις. II. Ol. CLXXXIV.

Ινδ. ζ. ΥΠ. ΠΟΒΛΙΚΟΛΑ, καὶ ΕΡΒΑ ΚΩΚΙΟΥ. I. Ol. CLXXXVI.

Εκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

Ηρώδης Ανάνηλόν τινα μεταπεμψάμενος ἀπὸ Βαβυλῶνος Ιουδαίων ἀρχιερέα καθίστησι. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦτον παύσας Αριστόβουλον τὸν ἀδελφὸν τῆς ἑαυτοῦ γυναικός, υἱὸν δὲ Υρκανοῦ ἐπὶ τὴν τιμὴν προάγει. ἐνιαυτοῦ δὲ διαγενομένου πάλιν τῷ Ανανιήλῳ ἀποδίδωσι τὴν λειτουργίαν, τὸν Αριστόβουλον ἀνελών.

Γ. ΡΠΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. η. ΥΠ. ΚΟΡΝΕΦΗΚΙΟΥ, καὶ ΠΟΜΠΗΙΟΥ. II.

Δ. Γ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ινδ. θ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ. III.

Ε. Δ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ινδ. ι. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΚΙΚΕΡΩΝΟΣ. III. Ol. CLXXXVII.

Ϛ. ΙΕ. ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ινδ. ια. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΟΡΒΙΛΙΟΥ. II. Ol. CLXXXVIII.

Ϛ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Εκλειψις ἡλίου ἐγένετο.

Ζ. ΡΠϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ. IIII.

Η. Ζ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΚΡΑΣΣΟΥ ΤΟ Β.

Η ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Αντίπατρος ὁ Ασκαλωνίτης (παῖς δὲ οὗτος ἦν Ηρώδου τινὸς τῶν περὶ τὸν νεὼν τοῦ Απόλλωνος ἱεροδούλων) Υρκανῷ τῷ Ιουδαίων βασιλεῖ τὰ πλεῖστα συμπράττων * *

Η ἔτει Αυγούστου Καίσαρος Ηρώδης υἱὸς Αντιπάτρου καὶ Κύπριδος τὸ γένος ἐξ Αραβίας φερούσης ὑπὸ Ῥωμαίων τὴν βασιλείαν ἐγχειρίζεται. ὃς τὸν Υρκανὸν ἀνελὼν οὐκέτι τοῖς ἐκ διαδοχῆς, ἀλλά τισιν ἀσήμοις τὴν ἀρχιερωσύνην ἀπένειμεν. καθ' ὃν γεννηθέντος τοῦ Κυρίου, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ ἡ παρὰ Μωϋσῇ πληροῦται προφητεία ἡ φάσκουσα, Οὐκ ἐκλείψει ἄρχων ἐξ Ιούδα, οὐδὲ ἡγούμενος ἐκ τῶν μηρῶν αὐτοῦ, ἕως ἂν ἔλθῃ ᾧ ἀπόκειται. καὶ αὐτὸς ἔσται προσδοκία ἐθνῶν. Βασιλεύει δὲ Ηρώδης Ιουδαίων ἔτη λζ. οὗ τῆς βασιλείας ἔτει λε ΙΗΣΟΥΣ ὁ Χριστὸς ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται τῆς Ιουδαίας. μεθ' ὃν Αρχέλαος παῖς αὐτοῦ ἔτη θ.

μεθ' ὃν Ηρώδης Αρχελάου ἀδελφὸς τετράρχης ἔτη ΚΗ. ὁ καθ' ὃν πέπονθεν ὁ Κύριος ἡμῶν καὶ Σωτὴρ ὁ Χριστός.

Θ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ, καὶ ΣΟΣΣΙΟΥ. I. Ol. CLXXXVII.

Θ ΑΥΓ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Ι. Ινδ. ιε ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΠΟΥΛΗΙΟΥ. IV.

Ι ΑΥΓ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

ΡΠΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Οκτάβιος Αυγουστος Σεβαστὸς ἀνηγορεύθη, καὶ ὁ Σεξτίλιος μὴν Αυγουστος προσηγορεύθη διὰ τὸ ἐν αὐτῷ Σεβαστὸν ἀναγορευθῆναι.

ΙΑ. Ινδ. α, ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΑΓΡΙΠΠΑ. I. Ol. CLXXXVIII.

ΙΑ ΑΥΓ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

ΙΒ. Ινδ. β. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΑΓΡΙΠΠΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. II.

ΙΒ ΑΥΓ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

Δωδεκάτῳ ἔτει τῆς τριουμβιρατορίας Αυγούστου Καίσαρος, τυραννησάντων τῶν Αιγυπτίων [τοῦ Αντωνίου] καὶ τῆς Κλεοπάτρας τῆς κτισάσης ἐν Αλεξανδρείᾳ τῇ μεγάλῃ Φαρον εἰς τὴν νῆσον τὴν λεγομένην Πρωτέως καὶ ἐστῶσαν κατέναντι Αλεξανδρείας ὡς ἀπὸ μηλίων δ, καὶ προσχωσάσης γῆ καὶ λίθοις τὴν θάλασσαν ἐπὶ τοσοῦτον διάστημα ποιησάσης βαδίζεσθαι ἕως αὐτῆς τῆς νήσου, καὶ τοῦ Φάρου, Αὔγουστος ἐλθὼν εἰς Αιγυπτον κρατεῖ τῆς Αιγύπτου τῶν Πτολεμαίων καθελὼν βασιλείαν διαρκέσασαν ἔπεσι σνϛ.

ΙΓ ΑΥΓ. ΚΑΙΣΑΡΟΣ.

ΙΓ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η, καὶ ΤΑΥΡΟΥ. III. Ol. CLXXXVIII.

Εντεῦθέν τινες ἀριθμοῦσιν τὸ πρῶτον ἔτος Αυγούστου μοναρχίας. ἥν τινα βασιλείαν Ρωμαίων οὖσαν ἡ παρὰ τῷ Δανιὴλ τῆς εἰκόνος σύγκρισις σιδηρᾶν ὀνομάζει.

ΙΔ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Θ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ.

ΡΠΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ

ΙΕ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ι, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. I. Ol. CLXXXIX.

Ιϛ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΑ, καὶ ΠΙΣΣΩΝΟΣ. II.

ΙΖ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΒ, καὶ ΑΡΟΥΝΤΙΟΥ. III.

ΙΗ. Ινδ. η. ΥΠ. ΚΕΛΙΟΥ, καὶ ΤΙΒΕΡΙΟΥ. *

Αυγουστος Καῖσαρ Καλαβρίαν καὶ Γαλάτας ὑποφόρους ἐποίησεν.

Θέατρον Μαρκέλλου ἐν Ρώμῃ ἐκαύθη.

ΡΠΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΛΟΛΛΙΟΥ, καὶ ΛΕΠΙΔΟΥ. IV.

Κ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΑΠΟΥΛΗΙΟΥ, καὶ ΝΕΡΒΑ. I. Ol. CXC.

ΚΑ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΣΑΤΟΡΝΙΛΟΥ, καὶ ΛΟΥΚΡΙΤΙΟΥ. II.

ΚΒ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ. III.

ΡϞ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ. *

Ηρώδης ἐν Ιεροσολύμοις πλεῖστα καὶ μεγάλα ἔκτισεν. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ τὴν πάλαι Σαμάρειαν κατερειπωμένην ἐκ θεμεθλίων ἐγείρας εἰς τιμὴν τοῦ Σεβαστοῦ Αυγούστου Σεβαστὴν ὠνόμασεν. ἐν Πανιάδι δὲ τὸ Πάνιον κατεσκεύασεν.

ΚΔ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΦΟΡΝΙΚΙΟΥ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. IV.

ΚΕ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΟΥ, καὶ ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ. I. Ol. CXCI.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων μηνὶ Σεπτεμβρίῳ, Η, ἡμέρᾳ β, Ινδ. ιε, ἐγεννήθη δέσποινα ἡμῶν ἡ θεοτόκος ἀπὸ Ιωακεὶμ καὶ Αννης.

Κϛ. Ινδ. α. ΥΠ. ΛΙΒΩΝΟΣ, καὶ ΠΙΣΩΝΟΣ. II.

Ηρώδης ἐν Ιεροσολύμοις νεὼν λύσας μείζονα οἰκοδόμηκε.

ΡϞΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. Ινδ. β. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ. III.

ΚΗ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΝΕΡΩΝΟΣ, καὶ ΚΛΑΡΟΥ. IV.

ΚΘ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΛΑ, καὶ ΚΥΡΙΝΙΟΥ. I. Ol. CXCII.

Ηρώδης Καισάρειαν εἰς ὄνομα Καίσαρος Αυγούστου ἔκτισεν Στράτωνος Πύργον τὸ πρὶν καλουμένην. ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ανθηδόνα ἐπικτίζας Αγριππιάδα ἐκάλεσεν. ἔτι δὲ καὶ Γερσαβίνην εἰς ὄνομα Αντιπάτρου τοῦ ἰδίου πατρός.

Λ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΡΟΥΒΕΛΛΙΟΥ, καὶ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. *

ΡϞΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΤΟΥΒΕΡΩΝΟΣ. II.

ΛΒ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β. III.

ΛΓ. Ινδ. η. ΥΠ. ΔΡΟΥΣΟΥ, καὶ ΚΡΙΣΠΙΝΟΥ. IV.

ΛΔ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΕΝΣΩΡΙΝΟΥ, καὶ ΓΑΛΛΟΥ. I. Ol. CXCIII.

ΡϞΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΓ. Ινδ. ῑ. ΥΠ. ΝΕΡΩΝΟΣ ΤΟ Β̄, καὶ ΣΚΙΠΙΩΝΟΣ ΤΟ Β̄. II.

Τιβέριος ἐστράτευσεν κατὰ Βρεττανῶν καὶ Αρμενίων.

ΛΣ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΒΑΛΒΟΥ, καὶ ΒΕΤΕΡΟΥ. III.

ΛΖ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΤΟ ΙΓ, καὶ ΣΥΛΛΟΥ. IV.

ΛΗ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ.

Αυγουστος Ιουλίαν τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἐφυγάδευσεν καταγνοὺς αὐτῆς μοιχείας.

ΡϞΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΘ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΟΚΤΑΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ΙΔ, καὶ ΣΙΛΟΥΑΝΟΥ. III. *Ol.* CXCIV.

Τούτῳ τῷ ,ΕΦϚ ἔτει γενέσεως κόσμου μετὰ τὸ παρελθεῖν τὸ κϚ ἔτος τῆς Αυγούστου Καίσαρος μοναρχίας, κατὰ μῆνα τὸν ἕκτον, τοῦτ' ἔστιν κατὰ τὸ ΛΘ ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τὰ λοιπά.

Μ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΠΙΣΩΝΟΣ. IV.

Επὶ τῶν προειρημένων ὑπάτων Λεντούλου, καὶ Πίσωνος, τῇ εἰκάδι πέμπτῃ τοῦ Δύστρου μηνὸς, κατὰ δὲ τοὺς Αἰγυπτίους Αδὰρ τριακάδι, πρὸ η Καλανδῶν Απριλλίων, ἔτους ,ΕΦΖ γενέσεως κόσμου, ἐν τῷ πρώτῳ σεληνιακῷ μηνὶ τοῦ Αδὰρ, δεκάτῃ τοῦ μηνὸς, ὡς προεμήνυσεν διὰ τῆς λήψεως καὶ διατηρήσεως τοῦ προβάτου, τὴν κατὰ σάρκα σύλληψιν αὐτοῦ ὁ Κύριος καὶ δεσπότης τῶν ἁπάντων Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν οὕτω καὶ ἐπλήρωσεν ὁ κατὰ πάντα τέλειος, καὶ τελεσιουργὸς πάσης κτίσεως ἐν τῷ τελείῳ τῆς συλλήψεως.

ΜΑ. Ινδ. α. ΥΠ. ΓΟΥΓΑΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΓΑΥΛΟΥ. I. *Ol.* CXCV.

ΜΒ. Ινδ. β. ΥΠ. ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΙΟΥ, καὶ ΟΥΑΡΟΥ. II.

Ηρώδης τὴν τοῦ Χριστοῦ γέννησιν πυθόμενος παρὰ τῶν Μάγων τὰ περὶ τὴν Βηθλεὲμ ἀναιρεῖ παιδία ἀπὸ διετοῦς, καὶ κατωτέρω, οἰόμενος καὶ τὸν Χριστὸν τῆς τοιαύτης τοῖς ὁμήλιξιν συναπολαῦσαι συμφορᾶς, ὄντος τοῦ Κυρίου κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν ἐν Αιγύπτῳ μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ.

ΡϞΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΜΓ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΛΑΜΙΟΥ, καὶ ΣΕΡΒΙΛΙΟΥ. III.

ΜΔ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΜΑΓΝΟΥ, καὶ ΒΑΛΕΡΙΟΥ. I. *Ol* CXCVI.

Ηρώδης ὕστερον δεινῶς παθὼν, σκώληκας δὲ ἐκβράσας ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ σαπεὶς ὅλος καταστρέφει τὸν βίον. Εβασίλευσεν δὲ ἐν τῇ Ιουδαίᾳ ἀντ' αὐτοῦ Αρχέλαος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη Θ.

ΜΕ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΓΛΑΓΚΟΥ. II.

ΜϚ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ.

ΡϞϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΜΖ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΚΡΗΤΙΟΥ, καὶ ΝΕΡΒΑ. *

ΜΗ. Ινδ. η. ΥΠ. ΚΑΜΗΛΛΟΥ, καὶ ΚΥΝΤΙΛΙΑΝΟΥ. *

ΜΘ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. I. *Ol.* CXCVII.

Ν. Ινδ. ι. ΥΠ. ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. II.

ΡϞΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΑ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΛΕΠΙΔΟΥ, καὶ ΤΑΥΡΟΥ. III.

ΝΒ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΣΚΗΠΙΩΝΟΣ. IV.

ΝΓ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΦΛΑΚΟΥ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. I. *Ol.* CXCVIII.

Αποθανόντος Αρχελάου, βασιλεύει τῆς Ιουδαίας Ηρώδης ὁ τετράρχης ἀδελφὸς αὐτοῦ, υἱὸς δὲ καὶ αὐτὸς Ηρώδου τοῦ [τετράρχου καὶ | βασιλέως τῆς Ιουδαίας τοῦ καὶ ἀνελόντος τὰ νήπια. Βασιλεύει δὲ οὗτος Ηρώδης ἔτη κδ.

ΝΔ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΣΕΚΣΤΟΥ, καὶ ΣΕΚΣΤΟΥ. II.

ΡϞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΝΕ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ, καὶ ΑΠΟΥΛΙΟΥ. II.

ΝϚ. Ινδ. α. ΥΠ. ΒΡΟΥΤΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ ΤΟ Β. III.

Ρωμαίων ἐμονάρχησεν ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ ἔτη κβ. ὁμοῦ ,ΦΜΓ.

Α. Ινδ. β. ΥΠ. ΤΑΥΡΟΥ, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ. IV.

Β. Ινδ. γ. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. I. *Ol.* CXCIX.

ΡϞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Β. II.

Δ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΑ, καὶ ΓΡΑΤΟΥ. III.

Ε. Ινδ. ς. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΔΡΟΥΣΟΥ. I. *Ol.* CC.

Ϛ. Ινδ. ζ. ΥΠ. . . . .

Σ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Ινδ. η. ΥΠ. ΑΓΡΙΠΠΑ, καὶ ΓΑΛΒΑ. II.

Η. Ινδ. θ. ΥΠ. ΠΟΥΛΛΩΝΟΣ, καὶ ΒΕΤΕΡΟΥ. III.

Θ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΕΘΗΓΟΥ, καὶ ΒΑΡΟΥ. IV.

Ι. Ινδ. ια. ΥΠ. ΑΓΡΙΠΠΑ ΤΟ Β, καὶ ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ. I. *Ol.* CCI.

ΣΑ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΓΕΤΟΥΛΙΚΟΥ, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. II.

ΙΒ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΚΡΑΣΣΟΥ, καὶ ΠΙΣΩΝΟΣ. III.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος ἐπίτροπος τῆς Ιουδαίας ὑπὸ Τιβερίου ἐκπέμπεται ιβ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ὡς ἱστορεῖ Ιώσηππος.

ΙΓ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΣΙΛΑΝΟΥ, καὶ ΝΕΡΟΥΑ. IV.

ΙΔ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΓΕΜΙΝΟΥ, καὶ ΓΕΜΙΝΟΥ. I. Ol. CCII.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἦν ἀρχιερεὺς ἐν Ιεροσολύμοις Αννας.

ΣΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ινδ. α. ΥΠ. ΡΟΥΦΟΥ, καὶ ΡΟΥΒΕΛΛΙΝΟΥ. II.

Εν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος, ἐπιτροπεύοντος Ποντίου Πιλάτου τῆς Ιουδαίας, τετραρχοῦντος δὲ τῆς Γαλιλαίας Ηρώδου, Φιλίππου δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τετραρχοῦντος τῆς Ιτουραίας καὶ Τραχωνίτιδος χώρας, καὶ Λυσανίου τῆς Αβιληνῆς τετραρχοῦντος, ἐπὶ ἀρχιερέως Αννα καὶ Καϊάφα, ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ιωάννην τὸν Ζαχαρίου υἱὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ τὰ λοιπά Λουκᾶς.

Εν τῷ ,Ε τοίνυν φζ ἔτει γενέσεως κόσμου, καθὼς προέκειται, καὶ τεσσαρακοστῷ τῆς Αυγούστου Καίσαρος βασιλείας, ἤγουν εἰκοστῷ ὀγδόῳ τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἐγεννήθη κατὰ σάρκα Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. ἐν δὲ τῷ παρόντι ,ΕΦΛΕ ἔτει ἐβαπτίσθη ἐν τῷ Ιορδάνῃ ὁ αὐτὸς Κύριος καὶ θεὸς ἡμῶν Ιησοῦς ὁ Χριστὸς κατὰ τὸ πεντηκοστὸν ἔτος τῆς τριακοστοτετάρτης πεντηκονταετηρίδος ἀπὸ τῆς κληροδοσίας τῶν υἱῶν Ισραήλ. κατὰ γὰρ πεντηκονταετηρίδα, μετὰ τὸ εἰσελθεῖν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας τοὺς υἱοὺς Ισραὴλ ἄφεσιν γενέσθαι ὁ θεῖος παρεκελεύσατο νόμος. ἣν ἤρξατο ἀριθμεῖν ἀπὸ ὀγδοηκοστοπρώτου ἔτους Μωϋσέως, μετὰ τὸ πρὸς δηλονότι τῶν υλ ἐτῶν τῆς πρὸς τὸν Αβραὰμ κατὰ τὸ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, γενομένης αὐτῷ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐπαγγελίας τῆς ἐν Αιγύπτῳ δουλείας ἕνεκα, καὶ τῆς ἐκεῖθεν γενησομένης ἐλευθερίας τῶν υἱῶν Ισραήλ.

Απὸ Αδὰμ εἰς τὸν Κατακλυσμὸν, ἔτη ,ΒΣΧΒ.

Απὸ τοῦ Κατακλυσμοῦ, ἐπὶ τὴν ἔξοδον, ,ΑΦΟΕ.

Απὸ τῆς διὰ Μωϋσέως ἐξ Αιγύπτου πορείας, ἐπὶ τὴν πρώτην οἰκοδομὴν τοῦ ναοῦ, ἥτις ἀρχὴν ἔλαβε μετὰ τὸ τρίτον ἔτος Σολομῶνος, ἔτη χιδ.

Απὸ τετάρτου ἔτους Σολομῶνος, ἤγουν τῆς πρώτης ἐπισκευῆς τοῦ ναοῦ, ἐπὶ Κῦρον βασιλέα Περσῶν, ἔτη υπ, καὶ μῆνες γ.

Απὸ Κύρου βασιλέως Περσῶν, ἐπὶ Αλέξανδρον Μακεδόνα, ἔτη ΣΜΗ, καὶ μῆνες θ.

Απὸ Αλεξάνδρου Μακεδόνος, ἕως τοῦ παρόντος ιε ἔτους Τιβερίου Καίσαρος, καὶ εἰς τὴν κατάρχην τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, ἣ γέγονεν κατὰ τὸ παρὸν ἔτος ιε, ἔτη ΤΝϚ.

Ομοῦ ἀπὸ Αδὰμ, ἕως τοῦ παρόντος ἔτους πεντεκαιδεκάτου Τιβερίου Καίσαρος, ἤγουν τῆς εἰκάδος καὶ αὐτῆς τοῦ Μαρτίου μηνὸς, ἔτη ,ΕΦΛΖ πλήρεις.

Μετὰ τὸ βάπτισμα ἐνδιέτριψεν ὁ Κύριος εἰς τὰς ἰάσεις ἕτερα ἔτη τρία συναναστρεφόμενος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ. Καὶ τὰ περὶ τούτου Λουκᾶς φανεροῖ λέγων, ὅτι εἶπεν ὁ Κύριος διὰ Ηρώδην, Πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι ταύτῃ, Ιδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια, καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ σήμερον καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι, διὰ τούτων τὰ τρία ἔτη σημαίνων. Τοῦτο δὲ αὐτὸ καὶ ὁ Ιωάννης εὐαγγελιστὴς δηλοῖ ἀπὸ πάσχων εἰς πάσχα τρία ἔτη καὶ αὐτὸς ἐν ταῖς ἰάσεσιν αὐτοῦ.

ΙϚ. Ινδ. β. ΥΠ. ΟΥΕΝΝΙΚΙΟΥ, καὶ ΛΟΓΓΙΝΟΥ.

Εν τῷ παρόντι ,ΕΦΛΗ ἔτει γενέσεως κόσμου ἀρχὴν εἰληφότι ἀπὸ ΚΑ τοῦ κατὰ Ρωμαίους Μαρτίου μηνὸς δεύτερον νομικὸν ἐπετέλεσε πάσχα, μετὰ τὸ βαπτισθῆναι, ὁ Κύριος. καὶ τὰ λοιπά.

ΙΖ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Ε ΜΟΝΟΥ. III.

Πάλιν τρίτον νομικὸν πάσχα μετὰ τὸ βαπτισθῆναι ἑορτάζει ὁ Κύριος. Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ, μηνὶ Λώῳ κθ, ὁ ἅγιος Ιωάννης ὁ πρόδρομος καὶ βαπτιστὴς τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται ὑπὸ Ηρώδου τοῦ βασιλέως τῆς Ιουδαίας.

ΙΗ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΠΕΡΣΙΚΟΥ, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΟΥ. II. Ol. CCIII.

Ιησοῦς ὁ Χριστὸς ὁ τοῦ θεοῦ υἱὸς τρεῖς ἐνιαυτοὺς, καὶ οϚ ἡμέρας μετὰ τὸ βάπτισμα τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς τὰ σωτήρια καὶ ἐπουράνια μαθήματα παραδοὺς, κατὰ τὰς περὶ ἑαυτοῦ προφητείας ἐπὶ τὸ πάθος παρῆν, τῷ ιθ ἔτει τῆς Τιβερίου μοναρχίας.

ΣΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΑΡΟΥΝΤΙΟΥ, καὶ ΑΕΝΟΒΑΡΒΟΥ. IV. Ol. CCII.

Κ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΓΑΛΒΑ, καὶ ΣΥΛΛΟΥ.

Αγρίππας υἱὸς Ηρώδου τοῦ βασιλέως κατήγορος Ηρώδου τοῦ τετράρχου ἀφικόμενος ἐν Ρώμῃ δεσμεῖται ὑπὸ Τιβερίου.

ΚΑ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΝΟΝΝΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCIII.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πόντιος Πιλάτος περὶ τοῦ Χριστιανῶν δόγματος ἐκοινώσατο Τιβερίῳ Καίσαρι, κἀκεῖνος

καὶ κεῖνος τῇ συγκλήτῳ Ῥώμης. τῆς δὲ μὴ προσιεμένης, Τιβέριος θάνατον ἠπείλησεν τοῖς Χριστιανοκατηγόροις, ὡς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς ὁ Ῥωμαῖος.

ΚΒ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΛΕΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΠΛΑΥΤΟΥ. IV.

Τετάρτῳ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Πέτρος Ἀπόστολος ἀπὸ Ἱεροσολύμων ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ τὸν λόγον τοῦ θεοῦ ἐδίδασκεν.

ΣΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ῥωμαίων τέταρτος ἐβασίλευσεν ΓΑΙΟΣ * ΓΑΛΛΟΣ * ΚΑΙΣΑΡ ἔτη δ. ὁμοῦ ΕΦΜΗ.

Α. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΠΡΟΚΟΥΛΟΥ, καὶ ΝΙΠΡΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCIV.

Γάϊος Καῖσαρ ἅμα ἐβασίλευσεν, Ἡρώδην ἐξώρισεν διὰ Ἡρωδιάδα, ὥς φησιν Ἰώσηππος, καὶ Ἀγρίππαν λύσας τῶν δεσμῶν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων κατέστησεν. Οὗτός ἐστιν Ἡρώδης ὁ Ἰάκωβον ἀνελὼν, ὁ εἰς τὰς πράξεις λαλούμενος, ὁ σκωληκόβρωτος γεγονώς. ὅστις ἐβασίλευσεν ἔτη ζ, Γαΐου μὲν δ, Κλαυδίου δὲ τοῦ μετὰ τὸν Γάϊον ἔτη γ, ὡς ἀναγράφεται Ἰώσηππος.

Β. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΑΣΠΡΕΝΑΤΟΥ. III.

Πόντιος Πιλάτος, ὁ ἐπὶ τοῦ Σωτῆρος, ποικίλαις περιπεσὼν συμφοραῖς αὐτόχειρ ἑαυτοῦ γίνεται.

Γ. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΚΕΡΣΙΑΝΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πέτρος ὁ ἅγιος Ἀπόστολος πρῶτος τὴν ἐκκλησίαν Ἀντιοχείας θεμελιοῖ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς Αἰγυπτίοις καὶ Ἀλεξανδρεῦσιν ἐπιδημήσας εὐαγγελίζεται τὸν Χριστοῦ λόγον· ἐκκλησίας τε πρῶτος ἐπ' αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συνεστήσατο, καὶ προέστη αὐτῶν ἔτη κβ.

Δ. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β, ΜΟΝΟΥ.

Γάϊος Γάλλος ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ Ῥώμης ὑπὸ τῶν ἰδίων σπαθαρίων τῶν κουβικουλαρίων εὐνούχων κατὰ γνώμην τῆς συγκλήτου ὢν ἐτῶν λθ.

ΣΕ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ῥωμαίων πέμπτος ἐβασίλευσεν ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτη ιδ. ὁμοῦ ΕΦΞΒ.

Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCV.

Τούτῳ τῷ πρώτῳ ἔτει Κλαυδίου ὁ ἅγιος Στέφανος μαρτυρεῖ. καὶ ἦν Παῦλος εὐδοκῶν τῇ ἀναιρέσει αὐτοῦ.

Β. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΛΑΡΓΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει Παῦλος τὴν ἐκκλησίαν διώκων πηροῦται ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ἔρχεται χειραγωγούμενος εἰς Δαμασκόν.

Γ.

Δ. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΒΙΤΕΛΛΙΟΥ. III.

Ἰνδ. α. ΥΠ. ΚΡΙΣΠΟΥ, καὶ ΤΑΥΡΟΥ.

Ε. Σς. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΟΥΕΝΝΙΚΙΟΥ, καὶ ΚΟΡΒΙΝΟΥ. IV.

Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. I. *Ol.* CCVI.

Λείπει τὰ λοιπὰ τοῦ Κλαυδίου Καίσαρος, καὶ ἡ ἀρχὴ τοῦ Νέρωνος.

Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ. ΙΓ. ΙΔ.

ΝΕΡΩΝΟΣ. Α. Β. Γ. Δ. Ε. ς. Ζ. Η. Θ. Ι. ΙΑ. ΙΒ.

ΙΓ. Ἰνδ. Θ. ΥΠ. ΚΑΠΙΤΩΝΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. III. *Ol.* CCXI.

Φλάβιος Ἰώσηππος συγγραφεὺς στρατηγήσας ὑπὲρ Ἰουδαίων, καὶ μέλλων εἰς τὸν πόλεμον ἀναιρεῖσθαι, θεσπίζει Οὐεσπασιανῷ περὶ τῆς Νέρωνος τελευτῆς, καὶ τῆς Οὐεσπασιανοῦ βασιλείας.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Λουκιανὸς παρὰ Ῥωμαίοις μέγας ἦν, καὶ ἐπαινούμενος, ὁμοίως δὲ Μουσώνιος, καὶ Πλούταρχος φιλόσοφοι ἐγνωρίζοντο.

ΙΔ. Ἰνδ. Ι. ΥΠ. ΤΑΛΙΚΟΥ, καὶ ΤΡΑΧΑΝΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀφανὴς γέγονε Νέρων, καὶ τελευτᾷ ἐκ συσκευῆς τῶν Ἰουδαίων, καθὸ Πιλᾶτον ἀπεκεφάλισεν ὡς εἰς ἐκδίκησιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Νέρων ὢν ἐτῶν ξθ.

Μετὰ Νέρωνα ΓΑΛΒΑΣ ἐβασίλευσεν ἐν Ἰβηρίᾳ, ΟΥΙΤΕΛΛΟΣ ἐν Γερμανίᾳ, ΟΘΩΝ ἐπὶ Ῥώμης· ἕκαστος αὐτῶν ἰδίᾳ ἐπέβη τῇ ἀρχῇ.

ΓΑΛΒΑΣ ἐβασίλευσεν μῆνας θ, καὶ ἐν μέσῃ τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ ἀπετμήθη.

ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣ βασιλεύσας μῆνας ι ἑαυτὸν διεχειρίσατο.

ΟΘΩΝ βασιλεύσας μῆνας ς ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ Ῥώμης.

ΣΙΒ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ῥωμαίων ζ ἐβασίλευσεν ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ἔτη θ, στέψαντος αὐτὸν τοῦ στρατοῦ.

Α. ὁμοῦ ΕΦΠς.

Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΓΑΛΒΑ, καὶ ΤΙΤΟΥ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXII.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ὁ ἅγιος Ἰάκωβος ἀπόστολος, καὶ πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ὃν ἐνεθρόνισεν ὁ ἅγιος Πέτρος εἰς τόπον ἑαυτοῦ, ἀνιὼν εἰς τὴν Ῥώμην, ἐτελεύτησε. Καὶ παρέλαβε τὸ σχῆμα τῆς ἐπισκοπῆς Ἱεροσολύμων Συμεὼν, ὁ καὶ Σιμών. καὶ γέγονε πατριάρχης.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπὸ θεομηνίας Νικομήδεια μητρόπολις μεγάλη τῆς Βιθυνίας ....

Τούτῳ τῷ ἔτει θνήσκει Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, ὁ τῆς Βερενίκης, βασιλεύσας ἔτη κϛ. Καὶ λοιπὸν Οὐεσπασιανὸς καταλύει τὴν βασιλείαν τῶν ἀλλοφύλων Ἡρώδου καὶ Ἀγρίππα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν τυραννήσαντες οἱ Ἰουδαῖοι ἀνεῖλον τὸν ἑαυτῶν ἄρχοντα Κυρήνιον.

Οὐεσπασιανὸς αὐτοκράτωρ τὸν κατὰ Ἰουδαίων ἐγχειρίσας πόλεμον Τίτῳ αὐτὸς διὰ Ἀλεξανδρείας εἰς τὴν Ῥωμαίων ἀφίκετο πόλιν.

Ἰωάννης ὁ θεολόγος ἐκβὰς εἰς Ἔφεσον ἐποίησεν ἐκεῖσεν ἔτη ἐννέα, καὶ ἐν τῇ ἐξορίᾳ αὐτοῦ ἐν Πάτμῳ τῇ νήσῳ ἔτη ιε. καὶ ὑποστρέψας πάλιν εἰς Ἔφεσον, καὶ γράψας τὸ Εὐαγγέλιον ἐποίησεν ἕως τῆς κοιμήσεως αὐτοῦ ἕτερα ἔτη κϛ.

Β. Ινδ. ιβ Υπ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΟΥ. II.

Τεσσαρακοστῷ ἐνιαυτῷ ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, Τίτος υἱὸς Οὐεσπασιανοῦ τὴν Ἰουδαίαν παρέλαβεν, καὶ τὴν Ἱερουσαλήμ. πορθήσας εἰς πᾶσαν τὴν Παλαιστίνην τὸ ἱερὸν τῶν Ἰουδαίων κατέστρεψεν. ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα, ὅτε παρέλαβε τὴν πόλιν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἀπώλεσε ψυχῶν μυριάδας ρι, ξίφεσιν αὐτοὺς κατακόψας. καὶ ἄλλας δὲ μυριάδας ιε διαπέπρακεν αἰχμαλώτων νεανίσκων καὶ παιδίων ἀρρενικῶν, καὶ παρθένων κορασίων, καθὼς Ἰώσηππος ὁ σοφώτατος χρονογράφος συνεγράψατο. ὡς γὰρ Ἑβραῖος ὑπάρχων παρῆν ἐν τῷ πολέμῳ. πάσας δὲ τὰς ὑπαρχίας τῆς Ἰουδαίας ἀπώλεσεν ὁ Τίτος. ὁ δὲ σοφώτατος Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου συνεγράψατο οὕτως ὅτι ἐν ᾗ ἑορτῇ τὸν Χριστὸν ἐσταύρωσαν οἱ Ἰουδαῖοι, ἐν τῇ αὐτῇ ἑορτῇ πάντες ἀπώλοντο. Καὶ τοῦτο μάλιστα γέγονεν ἄξιον τὸ τοσοῦτον πλῆθος εὑρῆσθαι ἐν τῇ πόλει, καθότι ἐν τῇ τοῦ πάσχα ἑορτῇ πάντες συνεληλυθότες ἐτύγχανον ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ συγκλεισθέντες. Ἔδει γὰρ ἐδει σὺν ἐν ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα τῷ Σωτῆρι ἐπιβεβουλευκότας μὴ ἄλλοτε τὰ ἐπίχειρα ὧν ἐτόλμησαν παθεῖν τοῦ Σωτῆρος ἐκδεδωκότος αὐτούς. ὁ δὲ Τίτος μετὰ τὴν νίκην ἀνῆλθεν ἐπὶ τὴν Ῥώμην.

Ἀρχομένου λοιπὸν τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, δευτέρῳ ἔτει Οὐεσπασιανοῦ οἱ Ἰουδαίων ἡγεμόνες τέλεον ἐπαύσαντο, τῆς ἐσχάτης ἁλώσεως αὐτοὺς καταλαβούσης.

Συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ἐπὶ τὸ δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ, καὶ τὴν ὑστάτην ἅλωσιν Ἱεροσολύμων, ἀπὸ μὲν πεντεκαιδεκαετοῦς ἔτους αὐτοῦ Τιβερίου, καὶ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος ἀρχῆς, ἔτη τεσσαράκοντα δύο ἀπὸ δὲ ἕκτου ἔτους Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου, καθ' ὃ δευτέρας οἰκοδομῆς ἔτυχεν ὁ ναὸς, ἤγουν ἀπὸ δευτέρου ἔτους καὶ αὐτοῦ ξγ Ὀλυμπιάδος, ἐπὶ τὸ παρὸν δεύτερον ἔτος Οὐεσπασιανοῦ, εἰς ἔτη φϙζ. Ἀπὸ δὲ τῆς πρώτης ἐπισκευῆς αὐτοῦ τῆς ἐπὶ Σολομῶνος γενομένης, εἰς ἔτη ͵αργ.

Γ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΝΕΡΟΥΑ. III.

Κομμαγηνοὶ καὶ Σαμοσατεῖς ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν ἀριθμοῦσι χρόνους.

Δ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΤΙΤΟΥ. IV.

ΣΙΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ * ΤΙΤΟΥ ΤΟ Β.

Οὐεσπασιανὸς μετὰ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων ἅλωσιν πάντας τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναζητεῖσθαι προσέταξε, ὡς μὴ περιλειφθῆναί τινα παρὰ Ἰουδαίοις τῶν ἀπὸ τῆς βασιλικῆς φυλῆς. ὡς ἐκ τούτου μέγιστον Ἰουδαίοις συμβῆναι διωγμὸν πάλιν.

ϛ. Ινδ. α ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΜΕΣΑΛΙΝΟΥ. I. Ol. CLXIII.

Ζ. Ινδ. β ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΤΙΤΟΥ ΤΟ Γ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων [ἐν Ῥόδῳ] ὁ Κολοσσὸς ἀνεστάθη μῆκος ἔχων ποδῶν ρζ.

Η. Ινδ. Γ. ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ϛ. καὶ ΤΙΤΟΥ ΤΟ Δ. III.

ΣΙΔ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. Ινδ. Δ. ΥΠ. ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΤΙΤΟΥ ΤΟ Ε. IIII.

Ἀλκίππη γυνὴ ἐν Ῥώμῃ ἐλέφαντα ἐγέννησεν, ᾧ καιρῷ φθορὰ ἀνθρώπων ἐγένετο.

Ι. Ινδ. ε. ΥΠ. ΤΙΤΟΥ ΤΟ ϛ, καὶ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CCXIV.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ νόσῳ κλιθεὶς Οὐεσπασιανὸς ὁ βασιλεὺς παρ' εὐθὺς τελευτᾷ ὢν ἐτῶν ο.

Ῥωμαίων η ἐβασίλευσεν Τίτος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β. ὁμοῦ ͵ΕΦΠΗ.

Α. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΤΙΤΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΤΟ Γ. II.

Β. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΓΑΛΒΑ, καὶ ΓΟΥΑΛΛΙΩΝΟΣ. I. Ol. CCXV.

Ἕως τούτου τοῦ χρόνου διήρκεσαν Φίλων καὶ Ἰώσηππος ἱστορήσαντες τὴν ἅλωσιν.

ΣΙΕ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πάθει δεινῷ βληθεὶς Τίτος ἀπέθανεν ὢν ἐτῶν μβ.

Ῥωμαίων θ ἐβασίλευσεν Δομετιανὸς ἔτη ις. ὁμοῦ ͵ΕΧΔ.

Α. Ινδ. Η. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ. καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. II.

Β. Ινδ. Θ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ε. καὶ ΤΙΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ.

Δομετιανὸς εὐνουχίζειν ἄνδρας ἐκώλυσεν.

Γ. Ινδ. Ι. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ς, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. III.

Δ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΦΟΥΛΒΙΟΥ. IV.

ΣΙς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Η, καὶ ΔΟΛΑΒΕΛΛΑ. I. *Ol.* CCXVI.

Δομετιανὸς τὸν ἄξυλον ναὸν κατεσκεύασε.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων πεντετηρὶς ἀγὼν ἤχθη ἐν Ῥώμῃ.

Δύο μῆνες μετωνομάσθησαν, Σεπτέμβριος Γερμανικὸς, καὶ Οκτώβριος Δομετιανὸς, διὰ τὸ νίκας ἐν αὐτοῖς κατὰ Γερμανῶν ἐνεχθῆναι τῇ Ῥώμῃ.

ς. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Θ, καὶ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. III.

Ζ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ι, καὶ ΤΙΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Β.

Η. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΦΟΥΛΒΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΑΤΡΑΤΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXVII.

Η πρώτη τῶν τῆς Ἑστίας παρθένων Κορνηλία ἐπὶ φθορᾷ κατηγορήθη. καὶ ζῶσα κατωρύγη μετὰ τῶν συνήθων αὐτῆς φίλων κατὰ τὸν νόμον.

ΣΙΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. Ινδ. α. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ΙΑ, καὶ ΝΕΡΟΥΑ. II.

Δομετιανὸς διετάξατο ἐν ταῖς πόλεσιν ἄμπελον μὴ φυτεύεσθαι.

Ι. Ινδ. β. ΥΠ. ΛΑΒΡΙΩΝΟΣ, καὶ ΤΡΑΙΑΝΟΥ. III.

Τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγεῖται τρίτος Κλήμης ἔτη θ, οὗ καὶ ὑπὸ Παύλου τοῦ Ἀποστόλου ἐν τῇ πρὸς Φιλιππησίους ἐπιστολῇ μνημονεύεται.

ΙΑ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ΙΒ, καὶ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. IV. *Ol.* CCXVII.

ΙΒ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΟΥ, καὶ ΚΡΙΣΠΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXVIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς ἤκμαζεν περιπολεύων πανταχοῦ, καὶ ποιῶν τελέσματα εἰς τὰς πόλεις καὶ χώρας.

ΣΙΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΓ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ιγ, καὶ ΦΛΑΒΙΟΥ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ. *

Δεύτερος μετὰ τὸν Νέρωνα Δομετιανὸς Χριστιανοὺς ἐδίωξεν. Ἐπὶ αὐτοῦ δὲ καὶ ὁ Ἀπόστολος Ἰωάννης εἰς Πάτμον ἐξορίζεται, ἔνθα τὴν ἀποκάλυψιν ἑωρακέναι λέγεται, ὡς δηλοῖ Εἰρηναῖος.

Δομετιανὸς τοὺς ἀπὸ γένους Δαβὶδ ἀναιρεῖσθαι προσέταξεν, ἵνα μή τις διαμείνοι διάδοχος τῆς τῶν Ἰουδαίων βασιλικῆς φυλῆς.

ΙΔ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΑΣΠΡΕΝΑΤΟΥ, καὶ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ. II.

Ἱστορεῖ ὁ Βρούττιος πολλοὺς Χριστιανοὺς κατὰ τὸ ιδ ἔτος Δομετιανοῦ μεμαρτυρηκέναι.

ΙΕ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ΙΔ, καὶ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ ΤΟ Β. III.

Ις. Ινδ. η. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ, καὶ ΟΥΕΤΕΡΟΥ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ βασιλεὺς Δομετιανὸς ἐφόνευσεν τὸν περιβόητον Ἀσκλήπιον, ὃς προεῖπεν αὐτῷ, ὅτι σφαζόμενος τελευτᾷ· καὶ κατασκευασθεὶς ἀπὸ τῆς συγκλήτου ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Δομετιανὸς, ὡς ἦλθεν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς θυσιάσαι, ἀφανὴς γενόμενος τελευτᾷ ὢν ἐτῶν με.

ΣΙΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ῥωμαίων ι ἐβασίλευσεν ΝΕΡΟΥΑΣ ἔτος α. ὁμοῦ ͵ΕΝΕ.

Ινδ. θ. ΥΠ. ΝΕΡΟΥΑ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΤΙΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Γ. I. *Ol.* CCXIX.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ὁ βασιλεὺς Νερούας ἀνεκαλέσατο τὸν ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ Πάτμου τῆς νήσου. καὶ ἦλθεν πάλιν εἰς Ἔφεσον.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Νερβᾶ ἀνεφάνη δογματίζων Μαύης διδάσκων, καὶ ὀχλαγωγῶν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ἐκωλύθησαν οἱ μονομάχοι, καὶ αἱ θέαι αὐτῶν, καὶ ἀντ' αὐτῶν ἐπενοήθη ἡ τῶν κυνηγίων θέα.

Νερβᾶς νοσήσας ἐτελεύτησεν πρὸ η Καλανδῶν Φεβρουαρίων, ἄρξας ἔτος α.

Ῥωμαίων ια ἐβασίλευσε Τραϊανὸς ἔτη ιθ. ὁμοῦ ͵ΕΧΚΔ.

Α. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΜΟΝΟΥ. II.

Β. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΠΑΛΜΑ, καὶ ΣΕΝΕΚΙΩΝΟΣ. III.

Γ. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. IV.

ΣΚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΓΕΤΟΥ. I. Ol. CCXX.

Ἰωάννην τὸν ἀπόστολον εὐαγγελιστὴν μέχρι τῶν Τραϊανοῦ χρόνων παραμεῖναι τῷ βίῳ Εἰρηναῖος ἱστορεῖ. Κλήμης δὲ ὁ Ἀλεξανδρεὺς καὶ αὐτὸς τὰ αὐτὰ σύμφησι, καὶ περιέναι αὐτὸν Ἀσίαν καὶ τὰς πλησιοχώρους πατρίδας ἐπισκόπους καθιστῶντα καὶ κληρικούς.

Ε. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΣΥΡΙΑΝΟΥ, καὶ ΣΥΡΙΟΥ. II.

ς. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. III.

Ζ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΣΥΡΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. IV.

Διήρκεσεν ὁ θεολόγος μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, καὶ θεοῦ ἡμῶν ἔτη οβ. Ἐπὶ δὲ τῶν προκειμένων ὑπάτων φασὶ τὸν ἅγιον Ἰωάννην γενόμενον ἐτῶν ρ, καὶ μηνῶν ζ, κοιμηθῆναι.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς Χριστιανῶν ἐγένετο. καὶ πολλοὶ ἐνδόξως ἐμαρτύρησαν διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Κλήμης ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος τελευτᾷ.

Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ Σίμων ὁ Κανανίτης, ὁ ἐπικληθεὶς Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος μετὰ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου ζήσας ἔτη ρκ ἐσταυρώθη.

Ἐπὶ τούτου τοῦ Τραϊανοῦ καὶ Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς καὶ ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας γενόμενος κάλων λαβὼν, καὶ συρεὶς ἀπὸ τῶν λεγομένων Ταβουκολίων, ἕως τῶν λεγομένων Ἀγγέλων, ἐκεῖσε πυρὶ κατεκαύθη Φαρμουθὶ πρώτῃ. Καὶ οὕτως ἐμαρτύρησεν.

Κρίσκης κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν Γαλλίαις ἐπὶ Νέρωνος, ἀποθνήσκει, καὶ ἐκεῖσε θάπτεται.

ΣΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΚΑΝΔΙΔΟΥ, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ. I. Ol. CCXXI.

Τραϊανοῦ κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν κινήσαντος, Σίμων ὁ τοῦ Κλεώπα τῆς ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας ἐπίσκοπος γενόμενος ἐμαρτύρησεν γενόμενος ἐτῶν ρκ.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἡ τῶν Ἐβιωναίων αἵρεσις ἐγνωρίζετο πτωχὰ περὶ τοῦ Χριστοῦ δοξάζουσα, μὴ εἶναι λέγουσα τὸν Χριστὸν πρὸ αἰώνων, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων, ἀξίαν τῆς αἱρέσεως αὐτῶν τὴν ὀνομασίαν εἰληφότες. Ἐβιωναῖοι γὰρ πτωχοὶ ἑρμηνεύονται.

Πετραῖοι καὶ Βοστρηνοὶ ἐντεῦθεν τοὺς ἑαυτῶν χρόνους ἀριθμοῦσι.

Θ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ, καὶ ΚΕΡΑΤΑΝΟΥ. II.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις πολέμου χαλεποῦ ἐπιβάντος τῇ Ῥωμανίᾳ ὑπὸ Περσῶν, καὶ Γόθων, καὶ ἑτέρων ἐθνῶν, Τραϊανὸς ἀπερχόμενος εἰς τὸν τούτων πόλεμον ἄφεσιν ἐχαρίσατο τῶν χρεῶν, ἄχρις ἂν ἐπιστρέψῃ.

Ι. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΣΥΡΙΑΝΟΥ, ΤΟ Γ, καὶ ΣΕΝΕΚΙΩΝΟΣ ΤΟ Β. III.

Τῆς Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας τρίτος προέστη Ἰοῦστος ὁ ἐπικληθεὶς Βαρσαββᾶς, ὁ ἐκλεγεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων ἀντὶ Ἰούδα τοῦ προδότου, μεθ' οὗ καὶ Ματθίας ἐπελέγη ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἁγίων Ἀποστόλων.

ΙΑ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΒΡΑΔΟΥΑ. IV.

ΣΚΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΒ. Ἰνδ. ς. ΥΠ. ΓΑΛΜΑ, καὶ ΤΟΥΛΛΟΥ. I. Ol. CCXXII.

Μέχρι τούτων τῶν ὑπάτων οἱ συνόμιλοι τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐπίσκοποι γεγονότες ἐγνωρίζοντο.

ΙΓ. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΟΡΦΙΤΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΙΑΝΟΥ. II.

ΙΔ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΠΙΣΩΝΟΣ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. III.

ΙΕ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΤΡΑΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. IV.

ΣΚΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ις. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΠΡΙΣΚΙΑΝΟΥ, καὶ ΚΕΛΣΟΥ. I. Ol. CCXXIII.

ΙΖ. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΜΑΛΣΟΥ, καὶ ΒΟΥΛΚΙΣΚΟΥ II.

ΙΗ. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΑ, καὶ ΠΟΔΩΝΟΣ. III.

ΙΘ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΕΤΕΡΟΥ. IV.

ὁ βασι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ὁ βασιλεὺς Τραϊανὸς ὑδρωπιάσας ἀπέθανεν ἐν Σελινοῦντι πόλει τῆς Σελευκείας ὢν ἐτῶν ξε.

ΡΚΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ῥωμαίων ιβ ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀδριανὸς ἔτη κα. ὁμοῦ ͵ΔΧΜΕ.

Β. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΑΠΡΩΝΙΝΟΥ, καὶ ΝΙΓΡΟΥ. I. *Ol.* CCXXIV.

Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΑΙΛΙΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΣΑΛΙΝΑΤΟΡΟΣ. II.

Γ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΑΙΛΙΟΥ ΑΔΡΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, Ἰουδαίων στασιασάντων ἦλθεν Ἀδριανὸς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ἔλαβε τοὺς Ἰουδαίους αἰχμαλώτους εἰς τὴν λεγομένην Τερέβινθον, καὶ ἔστησεν πανήγυριν, καὶ πέπρακεν αὐτοὺς εἰς ταγὴν ἵππου ἕκαστον, καὶ τοὺς ὑπολειφθέντας ἔλαβεν εἰς Γάζαν, καὶ ἐκεῖ ἔστησεν πανήγυριν, καὶ ἐπώλησεν αὐτούς. Καὶ ἕως τοῦ νῦν ἡ πανήγυρις ἐκείνη λέγεται Ἀδριανή. Καὶ καθελὼν τὸν ναὸν τῶν Ἰουδαίων τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ἔκτισε τὰ δύο δημόσια, καὶ τὸ θέατρον, καὶ τὸ τρικάμερον, καὶ τὸ τετράνυμφον, καὶ τὸ δωδεκάπυλον, τὸ πρὶν ὀνομαζόμενον Ἀναβαθμοὶ, καὶ τὴν Κόδραν. Καὶ ἐμέρισεν τὴν πόλιν εἰς ἑπτὰ ἄμφοδα. καὶ ἔστησεν ἀνθρώπους ἰδίους ἀμφοδάρχας. καὶ ἑκάστῳ ἀμφοδάρχῃ ἀπένειμεν ἄμφοδον. καὶ ἕως τῆς σήμερον εἰς τὸ τοῦ ἀμφοδάρχου ὄνομα ἕκαστον ἀμφόδιον χρηματίζει. καὶ ἐπέθηκεν τὸ ὄνομα τῇ πόλει, Αἰλίαν αὐτὴν ὀνομάσας, ἐπειδὴ Αἴλιος Ἀδριανὸς ἐλέγετο.

Δ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΣΕΥΗΡΟΥ, καὶ ΦΟΥΛΚΟΥ. IIII.

Ε. ΣΚΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΣΕΥΗΡΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXXV.

Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΑΒΙΟΛΑ, καὶ ΠΑΝΣΑ. II.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Ἀδριανὸς εἰς τὴν Αἴγυπτον παρεγένετο, καὶ κτίζει τὴν Ἀντινόου τῆς Θηβαΐδος πρὸ γ Καλανδῶν Νοεμβρίου.

Ζ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΑΠΡΟΝΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΑΜΠΙΝΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀπολλώνιος ὁ Τυανεὺς καταστρέφει τὸν βίον.

Ἀδριανὸς ἐν Νικομηδείᾳ καὶ Νικαίᾳ ἀγορὰς ἐποίησεν, καὶ τετραπλατείας, καὶ τὰ τείχεα τὰ πρὸς τῇ Βιθυνίᾳ. ἔτι γεμὴν καὶ ἐν Κυζίκῳ ναὸν ἔκτισεν, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ πλατεῖαν ἔστρωσε μαρμάροις. καὶ ἐν πολλαῖς δὲ ἄλλαις ἐπισημοτέραις πόλεσι ναοὺς διαφόρους καὶ πολλοὺς ἀνέστησεν, καὶ ἀγάλματα ποικίλα ἵδρυσεν ἐν αὐτοῖς.

Η. Ἰνδ. ϛ. ΥΠ. ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ, καὶ ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ. IIII.

Θ. ΣΚϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΑΣΙΑΤΙΚΟΥ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXXVI.

Ἰνδ. η. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΑΜΦΙΓΟΥΛΟΥ. II.

ΙΑ. Ἀδριανὸς ὁ αὐτοκράτωρ πατὴρ πατρίδος ἀνηγορεύθη, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Σεβαστή.

ΙΒ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΤΙΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΥ. III.

Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ. IIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμοῦ γινομένου Νικομηδείας καὶ Νικαίας τῆς Βιθυνίας τὰ πολλὰ κατεστράφη.

ΙΓ. ΣΚΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, καὶ ΚΕΛΣΟΥ. I. *Ol.* CCXXVII.

Ἰνδ. ιβ ΥΠ. ΚΑΤΟΥΛΙΝΟΥ, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ ΤΟ Β. II.

ΙΕ. Ὁ ἐν Ῥόδῳ κολοσσὸς ἐπὶ τῆς ἀρχῆς Ἀδριανοῦ πρῶτον ἐκινήθη.

ΙϚ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. III.

Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ, καὶ ΟΥΑΡΟΥ. IIII.

Ἀκύλας ἐγνωρίζετο, ὃς ἦν πενθερὸς Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως. ἦν δὲ Ἕλλην, ὡς Ἀδριανὸς, ἀπὸ Σινώπης τοῦ Πόντου ὁρμώμενος. * ὕστερον δὲ ἐβαπτίσθη πεισθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων. ἦν δὲ καὶ ἀστρονόμος. καὶ ἐγκαλούμενος περὶ τούτου ἀπὸ τῶν τῆς ἐκκλησίας, καὶ μὴ πεισθεὶς, μετέπειτα τὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθετήσας προσηλυτεύει τε Ἰουδαίοις, καὶ περιτέμνεται Ἰουδαῖος. Καὶ ἐμπόνως μαθὼν τὴν αὐτῶν διάλεκτον, καὶ τὰ στοιχεῖα, ἑρμηνείαν ἑαυτῷ ἡρμήνευσεν οὐκ ὀρθῷ λογισμῷ, ἀλλ᾽ ὅπως διαστρέψῃ τινὰ τῶν ῥητῶν. Ταῦτα ἱστορεῖ Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος εἰς τὸν λόγον αὐτοῦ τὸν περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.

ΙΖ. ΣΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΗ. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ, καὶ ΣΙΣΙΝΝΟΥ. I. *Ol.* CCXXVIII.

Ἰνδ. α. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ, καὶ ΟΥΑΡΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀπελλῆς καὶ Ἀρίστων, ὧν μέμνηται Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ αὐτοῦ ἱστορίᾳ, ἐπιδίδωσιν ἀπολογίας σύνταξιν περὶ τῆς καθ᾽ ἡμᾶς θεοσεβείας Ἀδριανῷ τῷ βασιλεῖ.

ΙΘ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΥ. III.

Κ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ, καὶ ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ ΤΟ Γ. IIII.

ΚΑ. ΣΚΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΑΛΒΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCXXIX.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Αἴλιος Ἀδριανὸς νοσήσας ὀλίγας ἡμέρας ἐτελεύτησεν ὢν ἐτῶν οζ.
Ῥωμαίων ιγ ἐβασίλευσεν Αἴλιος Ἀντωνῖνος ὁ Εὐσεβὴς ἔτη κγ. ὁμοῦ ,ΕΧΞΗ.

Α. Ινδ. ε. ΥΠ. ΚΑΜΕΡΙΝΟΥ, καὶ ΝΙΓΡΟΥ. II.
Β. Ινδ. ς. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΣ. III.

Κέρδων ὁ κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχηγὸς ποτὲ μὲν συνὼν τοῖς ἐν Ῥώμῃ Χριστιανοῖς, ποτὲ δὲ παραδιδάσκων, καὶ λέγων, ὁ ἄλλος ἐστὶν ὁ ὑπὸ τοῦ νόμου κηρυττόμενος θεὸς ὁ μὴ ὢν πατὴρ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸν μὲν γνωρίζεσθαι, τὸν δὲ ἄγνωστον εἶναι, καὶ τὸν μὲν δίκαιον, τὸν δὲ ἀγαθὸν ὑπάρχειν, ὡς ἀπὸ τῶν κατὰ Σίμωνα τὸν Μάγον ἔχων τὰς ἀφορμάς. ὃς ἐν τοῖς κατὰ ταῦτα διάδοχον ἔσχε Μαρκίωνα Ποντικόν.

Γ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ ΒΙΡΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ. IIII.

ΣΛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ινδ. η. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. I. Ol. CCXXX.
Ε. Ινδ. θ. ΥΠ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ. II.
Ϛ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ, καὶ ΗΡΩΔΟΥ. III.
Ζ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΑΒΙΟΛΑ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. IIII.

ΣΛΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CCXXXI.
Θ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΒΗΡΙΝΟΥ. II.
Ι. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΛΑΡΓΟΥ, καὶ ΜΕΣΑΛΙΝΟΥ. III.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἄφεσις ἐγένετο τῶν χρεωφειλετῶν παρὰ Ἀντωνίνου Εὐσεβοῦς. καὶ οἱ ταμιακοὶ χάριτι δωρεὰν ἐκαθάρισαν.

ΙΑ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΤΟΡΚΟΥΑΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. IIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀφρικανὸς τελευτᾷ.

ΣΛΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΒ. Ινδ. α. ΥΠ. ΟΡΦΙΤΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ. I. Ol. CCXXXII.
ΙΓ. Ινδ. β. ΥΠ. ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ, καὶ ΒΕΤΕΡΟΥ. II.
ΙΔ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΚΟΝΔΙΑΝΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. III.
ΙΕ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΙΟΥΜΙΛΙΟΥ. IIII.

ΣΛΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙϚ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΣ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. I. Ol. CCXXXIII.
ΙΖ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΚΟΜΑΤΟΥ, καὶ ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ. II.
ΙΗ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟ ς, καὶ ΣΑΒΙΝΙΑΝΟΥ. III.
ΙΘ. Ινδ. η. ΥΠ. ΣΙΛΒΑΝΟΥ, καὶ ΑΥΓΟΥΡΙΝΟΥ. IIII.

ΣΛΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Κ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΒΑΡΒΑΡΟΥ, καὶ ΡΙΓΟΥΛΟΥ. I. Ol. CCXXXIV.
ΚΑ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ, καὶ ΣΑΚΕΡΔΟΤΟΥ. II.

Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος ἀνὴρ θαυμάσιος, καὶ τῶν Ἀποστόλων ...... ἀκουστής, ἀλλὰ καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐπίσκοπος καταστάς, ἔτι πλείων ἐν τῷ βίῳ, γενόμενος ἐν Ῥώμῃ ἐπὶ Ἀνικήτου ἐπισκόπου διὰ ζήτημα περὶ τοῦ τοῦ πάσχα ἑορτῆς πολλοὺς τῶν ἀπὸ Οὐαλεντίνου καὶ Μαρκίωνος αἱρετικῶν τῷ τοῦ Χριστοῦ ὑγιεῖ λόγῳ ἐπέστρεψεν. ὃς καὶ Μαρκίωνι ποτὲ εἰς ὄψιν αὐτοῦ ἐλθόντι, καὶ φήσαντι, Ἐπιγινώσκεις ἡμᾶς; ἀπεκρίθη, ἐπιγινώσκω σὲ τὸν πρωτότοκον τοῦ Σατανᾶ, ὡς ἱστορεῖ Εἰρηναῖος.

ΚΒ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΚΥΝΤΙΛΛΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ. III.
ΚΓ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΒΡΑΔΟΥΑ καὶ ΟΥΙΡΟΥ. IIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αἴλιος Ἀντωνῖνος ἐν Προικοννήσῳ ὢν ἐτῶν ξζ.
Ῥωμαίων ιδ ἐβασίλευσεν ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ, ὁ καὶ ΟΥΙΡΟΣ, υἱὸς Ἀντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς, καὶ ΛΟΥΚΙΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΚΟΜΟΔΟΣ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ἔτη ιθ. ὁμοῦ ,ΕΧΠΖ.

ΣΛΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΟΥΙΡΟΥ, καὶ ΛΟΥΚΙΟΥ ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. I. Ol. CCXXXV.
Β. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΟΥΙΡΟΥ, καὶ ΛΟΥΚΙΟΥ ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β. II.
Γ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΥ. *
Δ. Ινδ. α. ΥΠ. ΑΙΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΠΑΣΤΟΡΟΣ. III.

Ἔτους ρλγ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μεγίστων τὴν Ἀσίαν ἀναστατωσάντων διωγμῶν, πολλοὶ ἐμαρτύρησαν, ἐν οἷς Πολύκαρπος Σμύρνης ἐπίσκοπος, καὶ τοῦ Ἀποστόλου Ἰωάννου μαθητής, ὁ ὑπ' αὐτοῦ καταστάθεὶς ἐπίσκο-

ἐπίσκοπος, συλληφθεὶς ἐπὶ ἀνθυπάτου Κοδράτου ὑπὸ Ηρώδου εἰρηνάρχου υἱοῦ ὄντος Νικήτου, καὶ πολλὰ ὑπομείνας διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν τῇ πρὸ ζ Καλανδῶν Απριλλίων τῷ μεγάλῳ σαββάτῳ, ὥραν η, τοῦ Κεντυρίωνος τὴν τῶν ἐπισυναχθέντων Ιουδαίων καὶ ἐθνικῶν φιλονεικίαν θεασαμένου, τεθεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν ἐν μέσῳ ἐκάη ζῶν ὢν ἐτῶν πζ. οὕτω γὰρ καὶ ἀπεκαλύφθη αὐτῷ, τελειοῦσθαι αὐτὸν ζῶντα καιόμενον. Περὶ δὲ τῶν ἐτῶν αὐτοῦ εἶπε τῷ ἀνθυπάτῳ εἰπόντι αὐτῷ, Βλασφήμησον τὸν Χριστόν. ὁ δὲ εἶπεν, πς ἔτη δουλεύω τῷ Χριστῷ, καὶ οὐδέν με ἠδίκησε. καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν σώσαντά με βασιλέα; Τούτῳ καὶ φωνὴ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐδόθη ἐν τῷ σταδίῳ Σμυρναίων εἰσιόντι, Ισχυε Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρίζου. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς τῶν ἄλλων ἴδεν, τὴν δὲ φωνὴν πολλοὶ καὶ τῶν ἡμετέρων ἤκουσαν. Σὺν τῷ ἁγίῳ δὲ Πολυκάρπῳ καὶ ἄλλοι ιβ ἀπὸ Φιλαδελφίας μαρτυροῦσιν ἐν Σμύρνῃ, καὶ ἐν Περγάμῳ δὲ ἕτεροι. ἐν οἷς ἦν καὶ Παπίας, καὶ ἄλλοι πολλοί. ὧν καὶ ἔγγραφα φέρονται τὰ μαρτύρια. πλεῖστοι δὲ καὶ κατὰ Γαλλίαν καὶ Γαλατίαν διαπρεπῶς ἐμαρτύρησαν.

ΡΛς. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. Ινδ. β. ΥΠ. ΜΑΚΡΙΝΟΥ, καὶ ΚΕΛΣΟΥ. IIII.

ς. Ινδ. γ. ΥΠ. ΟΡΦΙΤΟΥ, καὶ ΠΟΥΔΕΝΤΟΣ. I. *Ol.* CCXXXVI.

Ιουστῖνος φιλόσοφος τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς λόγου δεύτερον ὑπὲρ τῶν καθ᾽ ἡμᾶς δογμάτων βιβλίον ἀναδοὺς Μάρκῳ Αυρηλίῳ καὶ Αντωνίνῳ Βήρῳ τοῖς αὐτοκράτορσι, θείῳ κατακοσμεῖται οὐ μετ᾽ οὐ πολὺ στεφάνῳ τῷ τοῦ μαρτυρίου, Κρίσκεντος αὐτὸν ὑποβάλλοντος.

Ζ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΠΟΥΔΕΝΤΟΣ ΤΟ Β, καὶ ΠΟΥΛΛΙΩΝΟΣ. II.

Η. Ινδ. ε. ΥΠ. ΜΑΡΚΟΥ ΑΥΡΗΛΙΟΥ ΟΥΙΡΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΚΟΥΑΔΡΑΤΟΥ. III.

ΣΛΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΑΠΡΩΝΙΑΝΟΥ, καὶ ΠΑΥΛΟΥ. IV.

Λούκιος Αυρήλιος Κόμοδος ἀπέθανεν ἐν Αλτίνῳ ἄρξας ἔτη θ.

Επὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Μάρκος Αυρήλιος Αντωνῖνος Κόμοδον τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν κοινωνὸν ἐποιήσατο τῆς αὐτοῦ βασιλείας.

Ι. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΠΡΙΣΚΟΥ, καὶ ΑΠΟΛΙΝΑΡΙΟΥ. I. *Ol.* CCXXXVII.

Μελίτων Ασιανὸς τῆς Σάρδεων πόλεως ἐπίσκοπος, καὶ Απολινάριος Ιεραπόλεως ἐπίσκοπος, καὶ ἄλλοι πολλοὶ τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς λόγου βιβλίον ἀπολογίας Μάρκῳ Αυρηλίῳ Αντωνίνῳ ἀπέδωκαν Ιουστίνου τελειωθέντος, καὶ ἄλλων πολλῶν. ἐντευχθεὶς δὲ καὶ ὑφ᾽ ἑτέρων ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἐπὶ τῆς Ασίας παντοίαις ὕβρεσι πρὸς τῶν ἐπιχωρίων καταπονουμένων τοιαύτης ἠξίωσε τὸ κοινὸν διατάξεως, Αυτοκράτωρ Καῖσαρ Μάρκος. καὶ τὰ λοιπά.

ΙΑ. Ινδ. η. ΥΠ. ΚΕΘΗΓΟΥ, καὶ ΚΛΑΡΟΥ. II.

ΙΒ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ, καὶ ΕΡΕΝΝΙΑΝΟΥ. III.

ἡ τῶν Κρατιτῶν αἵρεσις ἀντιφυεῖσα ξένην καὶ φθοροποιὸν [καὶ] ψευδοδοξίαν εἰσάγουσα ἐν βίῳ Τατιανὸν ἀρχηγὸν ἔσχε. οὗτος δὲ τῶν μαθητῶν Ιουστίνου γεγονὼς, ἕως μὲν ἔζη Ιουστῖνος, οὐδ᾽ ὅλως ἐτόλμα ἐνδείξασθαι παραφθορὰν τῆς ὑγιοῦς κατὰ Χριστὸν πίστεως. ἀποθανόντος δὲ αὐτοῦ, ἤρξατο κενοῖς λόγοις καταποθεὶς δογματίζειν ἀγαμίαν, ὡς καὶ οἱ πρὸ αὐτοῦ Σατορνῖνος καὶ Μαρκίων.

Αντωνῖνος αὐτοκράτωρ πυκνῶς τοῖς πολεμίοις ἐπέκειτο, αὐτός τε παρὼν, καὶ σὺν πολεμάρχους ἀποστέλλων. καὶ Περτίνακι καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ δίψει πιεζομένοις ὄμβρος ἐκ τοῦ θεοῦ ἐγένετο. καὶ τοῖς ἀντιτασσομένοις Γερμανικοῖς καὶ Σαρμάταις σκηπτὸς ἐπέπεσεν, πολλούς τε αὐτῶν διέφθειρεν. λέγεται δὲ καὶ ὡς ἐπιστολαὶ φέρονται Μάρκου τοῦ βασιλέως, ἐν αἷς μαρτυρεῖ μέλλοντα τὸν στρατὸν αὐτοῦ διαφθείρεσθαι ταῖς τῶν Χριστιανῶν εὐχαῖς διασεσῶσθαι.

ΣΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΓ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΟΡΦΗΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. IV.

ΙΔ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΥ. I. *Ol.* CCXXXVIII.

Δεύτερος μετὰ τὸν προκείμενον Τατιανὸν Σεβῆρός τις κρατήσας τὴν αὐτὴν αἵρεσιν Σεβηριανῶν προσηγορίας γέγονεν αἴτιος χρωμένων τούτων καὶ νόμῳ καὶ προφήταις καὶ εὐαγγελίοις, ἰδίως ἑρμηνεύοντες τῶν ἱερῶν γραφῶν τὰ νοήματα βλασφημοῦντες Παῦλον τὸν Απόστολον, ἀθετοῦντες αὐτοῦ τὰς ἐπιστολὰς, μὴ δὲ τὰς πράξεις τῶν ἀποστόλων καταδεχόμενοι. ὁ μέντοι γε πρότερος αὐτῶν Τατιανὸς συνάφειάν τινα καὶ συναγωγὴν οὐκ οἶδ᾽ ὅπως τῶν εὐαγγελίων ποιησάμενος τὸ διὰ τεσσάρων τοῦτο προσωνόμασεν. ὃ παρά τισιν εἰσέτι καὶ νῦν φέρεται. Τοῦ δὲ Αποστόλου φασὶν αὐτὸν θελῆσαι τινὰς [αὐτῶν] μεταφράσαι φωνὰς, ὡς ἐπιδιορθούμενον αὐτοῦ τὴν τῆς φύσεως σύνταξιν. καταλέλοιπεν δὲ οὗτος πολύ τι πλῆθος συγγραμμάτων, ὧν μάλιστα παρὰ πολλοῖς μνημονεύεται διαβόητος αὐτοῦ λόγος ὁ πρὸς Ελληνας, ἐν ᾧ καὶ τῶν ἀνέκαθεν χρόνων μνημονεύσας, τῶν παρ᾽ Ελλησιν εὐδοκίμων ἁπάντων Μωσέα τε καὶ τοὺς Εβραίων προφήτας ἀπέφηνε προγενεστέρους. ὃς δὴ καὶ δοκεῖ τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ πάντων καλλίων τε καὶ ὠφελιμώτατος ὑπάρχειν.

ΙΕ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΦΛΑΚΟΥ. II.

Ις. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΟΡΦΗΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. III.

Πεθανὸς ὁ τῆς Λουγδούνου ἐπίσκοπος ὑπὲρ τὰ Ϙ ἔτη τῆς ἡλικίας γενόμενος συρόμενος ἐπὶ τὸ βῆμα, καὶ πολλὰ παθὼν ἀνήκεστα τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. ἀλλὰ καὶ Ἄτταλος τοὔνομα πολλὰ πολλῷ τῷ χρόνῳ πεπονθὼς ἐν εἱρκτῇ τυγχάνων θείας ὀπτασίας ἐννυκτὶ ἀξιοῦται.

ΣΛΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΖ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΠΩΛΛΙΩΝΟΣ, καὶ ΑΠΡΟΥ. IV.

Επὶ τούτων τῶν Υπάτων νόμους ἐτέθη, ὥστε ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν τὴν πατέρα τὰ τέκνα, καὶ τῷ ἀχαρίστῳ δὲ παιδὶ τὸ τετραύγιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

ὁ δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ὑπετάξατο ἔθνος Γερμανῶν.

ΙΗ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ, καὶ ΚΥΝΤΙΛΛΟΥ. I. *Ol.* CXXXIX.

ΙΘ. Ινδ. α. ΥΠ. ΟΡΦΗΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ ΤΟ Β. II.

Σμύρνα τῆς Ασίας ἀπὸ σεισμῶν κατερρίφη.

Αντωνῖνος, ὁ καὶ Ουῆρος, νοσήσας ἀπέθανεν ἐν Παωνίαις πρὸ ὀκτὼ Καλανδῶν Απριλλίων, ἄρξας ἔτη ιθ.

Ρωμαίων ιε ἐβασίλευσεν ΚΟΜΟΔΟΣ ἔτη ιβ ὁμοῦ ΕΧϘ.

Α. Ινδ. β. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΗΡΟΥ. III.

Οὗτος ὁ Κόμοδος ἐπὶ τῆς αὐτοῦ κρατήσεως παύει τὸν διωγμὸν τῆς ἐκκλησίας.

Επὶ τούτου Ηγήσιππος τελειοῦται περὶ τῶν Αποστόλων μεγάλως συγγεγραφὼς, ὡς ἱστορεῖ Ευσέβιος ὁ Παμφίλου.

ΣΜ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. γ. ΥΠ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΣ, καὶ ΓΟΡΔΙΑΝΟΥ. IV.

Γ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΒΗΡΟΥ ΤΟ Β. I. *Ol.* CCXL.

Ειρηναῖος ἐπίσκοπος πόλεως Λουγδούνου τῆς Γαλλίας διέπρεπεν.

Επὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων κτήτωρ τις ἐν Αντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ ὀνόματι Αρτάβανος φιλοτίμως ἔρριψεν ἐν τῇ καλουμένῃ Δάφνῃ τοῖς δήμοις καλάμια σκυτόμια πολλὰ ἄρτων διαγωνιζόντων καὶ * ἐκέλευσεν τοὺς ἄρτους πολιτικοὺς διὰ τὸ τῇ ἰδίᾳ πόλει τούτους δωρήσασθαι. καὶ ἠφόρισεν ἐκ τῶν ἰδίων αὐτοῦ χωρίων προσόδους ἀναλογούσας εἰς λόγον τῶν αὐτῶν πολιτικῶν ἄρτων. καὶ ἀνήγειραν αὐτῷ στήλην μαρμαρίνην ἐπιγράψαντες·

ΑΡΤΑΒΑΝΕΙ ΑΙΩΝΙΑ Η ΜΝΗΜΗ.

Δ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ, ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. II.

Η κατὰ Φρύγας ἄθεος ψευδοπροφητεία Μοντανοῦ, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ παραπληγῶν γυναικῶν αὐτοῦ Πρισκίλλας, καὶ Μαξιμίλλας συνέστη, ἔτι δὲ καὶ Αλκιβιάδου, καὶ Θεοδότου. καθ' ὧν συνεγράψατο ὁ ἐν ὁσίᾳ τῇ μνήμῃ Απολινάριος Ιεραπόλεως ἐπίσκοπος, καὶ Μηλτιάδης συγγραφεὺς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ, ἐν οἷς καὶ Σαραπίων Αντιοχείας ἐπίσκοπος.

Ε. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΒΙΚΤΟΡΙΝΟΥ. III.

Τὸ ἐν Νικαίᾳ Απολλώνιον ἔξω τειχῶν ἐγένετο ἐφισταμένου τὸ ἔργον Βακτουανοῦ, καὶ Σεβήρου Βιθυνίας ἡγεμονεύοντος.

ΣΜΑ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ινδ. ζ. ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΥ. IV.

Επὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Θεοδοτίων τις τοῦ Πόντου ἀπὸ τῆς διαδοχῆς Μαρκίωνος τοῦ αἱρεσιάρχου τοῦ ἀπ' αὐτῆς Σινώπης ὁρμωμένου, καὶ αὐτὸς μηνίων τῇ αὐτῇ αἱρέσει, καὶ εἰς Ιουδαϊσμὸν ἐκκλίνας, καὶ τὰ αὐτῶν στοιχεῖα καὶ γλῶσσαν μαθὼν ἰδίως καὶ αὐτὸς ἐξέδωκεν τὰ πλεῖστα τοῖς οβ ἑρμηνευταῖς ἀπᾴδοντα, ὡς καὶ ἱστορεῖ περὶ τούτου Επιφάνιος ὁ Κύπριος.

Ζ. Ινδ. η. ΥΠ. ΜΑΤΕΡΝΟΥ, καὶ ΒΡΑΔΟΥΑ. I. *Ol.* CCXLI.

Η. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ΕΚΤΟΝ, καὶ ΓΛΑΥΡΙΟΝΟΣ. II.

Θ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΡΙΣΠΙΝΟΥ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΥ. III.

Τοῦ Κολοσσοῦ Ρόδου τὴν κεφαλὴν ἀφελὼν Κόμοδος ἰδίαν ἐπέθηκεν εἰκόνα.

Ωριγένης ἐν Αλεξανδρείᾳ ἐγεννήθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐν τῷ Καπετωλίῳ Ρώμης σκηπτὸς ἔπεσεν, καὶ σφοδρὸς ἐμπρησμὸς γέγονεν, καὶ τὰς βιβλιοθήκας καὶ ὅλα τὰ μέρη Ρώμης αὐτῆς * διέφλεξεν.

Θερμαὶ Κομοδιαναὶ ἐν Ρώμῃ ἀφιερώθησαν.

ΣΜΒ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. ια. ΥΠ. ΦΟΥΣΚΑΝΟΥ, καὶ ΣΙΛΑΝΟΥ. IV.

ΙΑ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ ϛ. καὶ ΣΕΠΤΙΜΙΑΝΟΥ. II. *Ol.* CCXLII.

ΙΒ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΚΟΜΟΔΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΠΕΡΤΙΝΑΚΟΣ. II.

Κόμοδος αἰφνίδιον ἐτελεύτησεν ἀποπνιγεὶς ἐν οἰκίᾳ Βεστιανοῦ συγγενοῦς αὐτοῦ, καὶ Αταλιανῆς τῆς ὑπατίσσης ἐν Ρώμῃ

Ῥώμῃ πρὸ ᾱ Καλανδῶν Ἰανουαρίων ἄρξας ἔτη ιβ.
Ῥωμαίων ιϛ ἐβασίλευσεν ΛΟΥΚΙΟΣ ΠΕΡΤΙΝΑΞ μῆνας β. ὁμοῦ ΕΧϘΘ. μῆνες β.
Περτίναξ δὲ ..... τῇ συγκλήτῳ Ῥωμαίων τὴν γυναῖκα αὐτοῦ Σεβαστὴν ὀνομᾶσαι, καὶ τὸν υἱὸν Καίσαρα ἀποδεῖξαι ἀντεῖπε, φάσκων ἱκανὸν, ὅτι βεβιασμένος παρεῖζιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν.
Περτίναξ ὁ καὶ * ΛΟΥΚΙΟΣ ἐσφάγη ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν, ὡς * ἐξάρχου).
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ΔΙΔΙΟΣ ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ, ὁ καὶ ΣΙΛΒΙΟΣ, μῆνας ζ. ὁμοῦ ΕΨ.
Α. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΦΛΑΚΟΥ, καὶ ΚΛΑΡΟΥ. I. Ol. CCXLIII.
Καὶ οὗτος Δίδιος ἐσφάγη ἀπὸ κουβικουλαρίου εἰς τὴν πηγὴν τοῦ Παλατίου Ῥώμης ἔσω, ὡς προσέχει τοῖς ἰχθύζιν, ἐκ συσκευῆς τῶν μετ᾽ αὐτοῦ, ὢν ἐτῶν ξ.

ΣΜΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ῥωμαίων ιη ἐβασίλευσεν ΛΕΥΚΙΟΣ ΣΕΠΤΗΜΙΟΣ ΣΕΒΗΡΟΣ ἀπὸ τῆς συγκλήτου Ῥώμης ψηφισθεὶς ἔτη ιη. ὁμοῦ ΕΨΙΘ.
Α. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΣΑΒΙΝΟΥ. II.
Β. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΤΕΡΤΥΛΛΟΥ, καὶ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ. III.
Γ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΛΑΤΕΡΑΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. I. Ol. CCXLIV.
Δ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΔΕΞΤΡΟΥ, καὶ ΠΡΙΣΚΟΥ. I. Ol. CCXLIII.
Ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης μετὰ χρόνους πολλοὺς ὁ Σεβῆρος τούτῳ τῷ χρόνῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐπὶ τὸ Βυζάντιον, καὶ ἑωρακὼς τὴν τοποθεσίαν τῆς πόλεως καλὴν, ἀνήγειρε τὴν Βύζου πόλιν, καὶ ἔκτιζεν ἐν αὐτῇ τὸ δημόσιον λουτρὸν τὸ λεγόμενον Ζεύξιππον.

ΣΜΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ε. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ, καὶ ΓΑΛΛΟΥ. I. Ol. CCXLIV.
Ϛ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΑΝΟΥΛΛΙΟΥ, καὶ ΦΡΟΝΤΩΝΟΣ. III.
Ζ. Ἰνδ. ϛ. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΥ. IV.
Η. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΜΩΚΙΑΝΟΥ, καὶ ΦΑΒΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCXLV.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων διωγμὸς ἐγένετο τῶν Χριστιανῶν καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν.

Θ. ΣΜΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἰνδ. η. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ. II.
Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις Σύμμαχός τις Σαμαρείτης τῶν παρ᾽ αὐτοῖς σοφῶν μὴ τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ ἰδίου ἔθνους, νοσήσας φιλαρχίαν, καὶ ἀγανακτήσας κατὰ τῆς ἰδίας φυλῆς προσέρχεται Ἰουδαίοις, καὶ προσηλυτεύει, καὶ περιτέμνεται δευτέραν περιτομήν. οὗτος τοίνυν πρὸς διαστροφὴν τῶν παρὰ Σαμαρείταις ἑρμηνειῶν ἑρμηνεύσας, τὴν γ ἐξέδωκεν ἑρμηνείαν. Ταῦτα Ἐπιφάνιος ὁ Κύπριος περὶ τῶν τριῶν ἑρμηνευτῶν, Ἀκύλα,
Ι. καὶ Συμμάχου, καὶ Θεοδοτίωνος εἴρηκεν.
Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΠΛΑΥΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΓΕΤΑ. III.
Πλαυτιανὸς ὁ ὕπατος ἐσφάγη πρὸ ια Καλανδῶν Φευρουαρίων.
ΙΑ. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΧΙΛΩΝΟΣ, καὶ ΛΙΒΩΝΟΣ. IV
ΙΒ. Ἰνδ. ια ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΓΕΤΑ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. I. Ol. CCXLVI.
Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Σεβῆρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ γενόμενος διωγμὸν κατὰ Χριστιανῶν ἐποιήσατο. καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν ἀπὸ Ἀλεξανδρείας, καὶ Αὐγουσταμνικῆς, καὶ ἕως Θηβαΐδος.
Τούτοις τοῖς χρόνοις ἐν Ἀλεξανδρείᾳ τὸ Σεβηριανὸν ἐκτίσθη γυμνάσιον, καὶ τὸ ἐκεῖσε ἱερὸν μέγα τὸ καλούμενον Πάνθεον.

ΙΓ. ΣΜϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ. II.
ΙΕ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΑΓΡΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. III.
ΙϚ. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΓΕΤΑ ΤΟ Γ. IV.
Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΥ, καὶ ΑΥΤΟΥ. I. Ol. CCXLVII.

ΙΖ. ΣΜΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΗ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΦΑΥΣΤΙΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. II.
ΙΘ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΓΕΝΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΑΣΣΟΥ. III.
Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΑΠΡΟΥ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, καὶ ΑΠΡΟΥ. IV.
Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἐτελεύτησε Σεβῆρος εἰς τὸ βαρβαρικὸν ὢν ἐτῶν ξε.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΣ υἱὸς Σεβήρου ἔτη ζ. ὁμοῦ ΕΨΚϚ.
Α. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. I. Ol. CCXLVIII.

Β. ΣΜΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΑ, καὶ ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ. III.

Mm r.

Γ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΛΕΝΤΟΥΛΟΥ, καὶ ΚΕΡΕΑΛΙΟΥ. III.
Δ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, ΤΟ Β, καὶ ΑΝΟΥΛΛΙΝΟΥ. IV.
Ε. Ινδ. η. ΥΠ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΣ, ϗ ΕΞΤΡΙΚΑΤΟΥ. I. *Ol.* CCXLIX.

ΣΜΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ϛ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΑΔΟΥΕΝΤΟΣ. II.
Ζ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΣΑΚΕΡΔΟΤΟΥ. IV.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων Αντωνῖνος Καράκαλλος κατὰ Περσῶν ἀνελθὼν εἰς τὸν πόλεμον ἐσφάγη μέσον Αιδέσης καὶ Καῤῥῶν, ὢν ἐτῶν ξ.

Ρωμαίων κ ἐβασίλευσεν ΜΑΚΡΙΝΟΣ ἔτος α. ὁμοῦ ,ΕΨΚΖ.

Α. Ινδ. ια. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, καὶ ΚΩΜΑΖΟΝΤΟΣ. IV.

Μακρῖνος ἐσφάγη ἐν * Αρχελαισιων ἐτῶν νβ.

Ρωμαίων κα ἐβασίλευσεν ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΗΛΙΟΓΑΒΑΛΟΣ ἔτη δ. ὁμοῦ ,ΕΨΛΑ.

Α. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΓΡΑΤΟΥ, καὶ ΣΕΛΕΥΚΟΥ. I. *Ol.* CCL.

ΣΝ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. II.
Γ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΑΙΛΙΑΝΟΥ. III.

Διανυκτέρευσις ἡμερῶν τριῶν ἐν Ρώμῃ γέγονεν, καὶ σεισμοὶ σφοδροὶ ἐν αὐτῇ ἐγένοντο πρὸ ε Ιδῶν Σεπτεμβρίων καὶ πρὸ ιε Καλανδῶν Οκτωβρίων.

Παλαιστίνης Νικόπολις, ἡ πρότερον Εμμαοῦς, ἐκτίσθη πόλις, πρεσβεύοντος ὑπὲρ αὐτῆς καὶ προϊσταμένου Ιουλίου Αφρικανοῦ τοῦ τὰ Χρονικὰ συγγράψαντος.

Δ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΦΛΑΒΙΑΝΟΥ, καὶ ΚΡΙΣΠΙΝΟΥ.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐσφάγη Αντωνῖνος Ηλιογάβαλος Αὔγουστος ἐν Ρώμῃ ὑπὸ ἰδίου αὐτοῦ συγγενοῦς ὢν ἐτῶν λϛ.

Ρωμαίων κβ ἐβασίλευσεν ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΜΑΙΑΣ ἔτη ιγ. ὁμοῦ ,ΕΨΜΔ.

Α. Ινδ. α. ΥΠ. ΦΟΥΣΚΙΑΝΟΥ, καὶ ΔΕΧΤΡΟΥ. I. *Ol.* CCLI.

ΣΝΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. β. ΥΠ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. II.
Γ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β. III.
Δ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ, ϗ ΠΡΟΒΟΥ. IV.
Ε. Ινδ. ε. ΥΠ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΔΙΩΝΟΣ. I. *Ol.* CCLII.

ΣΝΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ϛ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΑΓΡΕΚΟΛΑ, καὶ ΚΛΗΜΕΝΤΟΣ. II.
Ζ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΥ, καὶ ΠΕΛΕΓΜΙΑΝΟΥ. III.
Η. Ινδ. η. ΥΠ. ΛΟΥΠΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ. IV.
Θ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΥ. I. *Ol.* CCLIII.

ΣΝΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. ι. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΟΥΡΒΑΝΟΥ. II.
ΙΑ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ, καὶ ΚΥΝΤΙΑΝΟΥ. III.
ΙΒ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ ϛ, καὶ ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. IIII.
ΙΓ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΠΕΡΠΕΤΟΥ, καὶ ΚΟΡΝΗΛΙΟΥ. I. *Ol.* CCLIV.

Ετους σε τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν.

Επὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ Αλέξανδρος Αὔγουστος, ὥς ἐστιν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα, ἐν Μογουντιακῷ, ὢν ἐτῶν λ. τὴν δὲ μητέρα αὐτοῦ Μαμαίαν οὖσαν μετ᾽ αὐτοῦ ἔπνιξαν ἐν χοινίῳ εἰς τὸν παπυλιῶνα ἔσω.

Ρωμαίων κγ ἐβασίλευσεν ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ Αὔγουστος ἀναγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ στρατοῦ, ἔτη γ. ὁμοῦ ,ΕΨΜΖ.

ΣΝΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΟΥΑΠΙΚΙΟΥ, καὶ ΠΟΝΤΙΑΝΟΥ. II.
Β. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΥ, καὶ ΑΒΙΟΛΑ. III.
Γ. Ινδ. α. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΒΕΝΕΣΤΡΟΥ. IV.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπελθόντες οἱ στρατιῶται ἔσφαξαν Μαξιμῖνον Αὔγουστον εἰς Ακυλίαν ὄντα ἐτῶν ξε. καὶ ἐβασίλευσε ΒΑΛΒΙΝΟΣ μῆνας γ, καὶ ἐσφάγη. καὶ ἐβασίλευσεν ΠΟΥΠΛΙΟΣ ἡμέρας ἑκατόν. καὶ ἐσφάγη.

Ρωμαίων κδ ἐβασίλευσεν ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ Ενίωρ ἔτη ϛ. ὁμοῦ ,ΕΨΝΓ.

Α. Ινδ. β. ΥΠ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΠΟΜΠΗΙΑΝΟΥ. I. *Ol.* CCLV.

ΣΝΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. γ. ΥΠ. ΑΤΤΙΚΟΥ, καὶ ΠΡΑΙΣΕΝΤΑΤΟΥ. II.

Γ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΠΑΠΠΟΥ. III.

Γορδιανὸς Αὔγουστος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων Κανδιδάτων, ἐπάρας αὐτοὺς κατ' ἐκλογὴν ὡς πλείους καὶ εὐσθενεῖς καὶ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων Σχολαρίων, καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον Σενιόρων. οὗτοι εἰσιν οἱ ἕκτης σχολῆς.

Δ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ. IV.

Ε. Ινδ. ς. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, καὶ ΤΑΤΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCLVI.

ΣΝς. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσῳ βληθεὶς Γορδιανὸς Ἐνίωρ τελευτᾷ ὢν ἐτῶν ϛθ.

Ῥωμαίων κε ἐβασίλευσεν ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὁ Ἰούνωρ ἅμα Φιλίππῳ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἔτη ς.

ὁμοῦ ΕΥΝΘ.

Α. Ινδ. η. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ. III.

Β. Ινδ. θ. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΦΙΛΙΠΠΟΥ ΤΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ ΤΟ Β. IV.

Γ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΥ. I. Ol. CCLVII.

ΣΝΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΔΕΚΙΟΥ, καὶ ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ. II. III.

ὁ βασιλεὺς Φίλιππος ἅμα τῷ υἱῷ αὐτοῦ Φιλίππῳ ἀριθμὸν συνεστήσατο τῶν λεγομένων Κανδιδάτων ἐπάραντες κατ' ἐπιλογὴν νεανίσκους ἄνδρας ἀπὸ τῶν Σχολαρίων, καλέσαντες τὴν σχολὴν τοῦ παρ' αὐτῶν συσταντος τάγματος εἰς τὸ ἐπώνυμον Φιλίππου τοῦ πατρὸς Ἰουνιόρων. οὗτοι εἰσιν οἱ τῆς ζ σχολῆς.

Ε. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΓΑΛΛΟΥ, καὶ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ. IV.

ς. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. I. Ol. CCLVIII.

Φίλιππος ὁ Ἰούνωρ πολλοὺς συμβαλὼν πολέμους εὐτυχῶς ἔπραξεν. καὶ ὡς πολεμεῖ τοῖς Γήπεσιν, ἐκονδύλησεν ὁ ἵππος αὐτοῦ, καὶ συμπεσὼν αὐτῷ μηρόθλασος ἐγένετο. καὶ ἐλθὼν ἐν τῇ Ῥώμῃ διὰ αὐτοῦ τοῦ κλάσματος τελευτᾷ ὢν ἐτῶν μϛ.

Ῥωμαίων κς ἐβασίλευσεν ΔΕΚΙΟΣ ἔτος α.

Α. ὁμοῦ ΕΨΞ.

Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΔΕΚΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΔΕΚΙΟΥ ΥΙΟΥ ΑΥΤΟΥ. II. Ol. CCLVII.

Ἐν ἀρχῇ βασιλείας Δεκίου, διωγμοῦ κατὰ Χριστιανῶν γενομένου, Φλαβιανὸς Ῥωμαίων ἐπίσκοπος ἐμαρτύρησεν. μεθ' ὃν Κορνήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται τρισὶν ἔτεσιν. Ὁμοίως δὲ καὶ Βαβύλας τῆς Ἀντιοχέων ἐπίσκοπος τῷ τοῦ μαρτυρίου δρόμῳ ἐτελειώθη. Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ τῶν Ἱεροσολύμων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος Ἀλέξανδρος ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἡγεμονικοῖς παραστὰς δικαστηρίοις, καὶ ἐπὶ δευτέρᾳ διαπρέψας ὁμολογίᾳ λιπαρῷ γήρᾳ, καὶ σεμνῇ πολιτείᾳ ἐτελειώθη τῷ μαρτυρίου δρόμῳ.

ὁ αὐτὸς Δέκιος βασιλεὺς ἤγαγεν ἀπὸ τῆς Ἀφρικῆς λέοντας φοβεροὺς καὶ λεαίνας, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ λίμιτον ἀνατολῆς ἀπὸ Ἀραβίας καὶ Παλαιστίνης, ἕως τοῦ Κιρκισίου κάστρου, πρὸς τὸ ποιῆσαι γενεὰν, διὰ τοὺς βαρβάρους Σαρακηνούς. Ὁμοίως δὲ ἀπὸ τῆς χώρας Λιβύης ἤγαγεν ἑρπετὰ ἰοβόλα καὶ φοβερὰ ἀρρενοθήλεα, καὶ ἀπέλυσεν εἰς τὸ τῆς Αἰγύπτου λίμιτον διὰ τοὺς Νομάδας καὶ Βλέμμυας βαρβάρους. καὶ διὰ τοῦτο γράφουσιν αὐτὸν ἑστῶτα μεταξὺ λεόντων καὶ ἀσπίδων.

Ἐξελθὼν δὲ ὁ αὐτὸς Δέκιος εἰς πόλεμον κατὰ Φράγγων, ὡς ἀπέρχεται, ἐσφάγη, μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ ἀπό τινος τῶν ἐξάρχων ἐν Ἀβυρτῷ, ὢν ἐτῶν ξ.

ΣΝΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ῥωμαίων κζ ἐβασίλευσεν ΓΑΙΟΣ ΓΑΛΛΟΣ ἔτη γ

Α. ὁμοῦ ΕΨΞΓ.

Β. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ. II. Ol. CCLVIII.

Ινδ. α. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Β. III.

Γ. Ινδ. β. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΓΛΑΒΡΙΩΝΟΣ. IV.

Ἐτελεύτησε Γάϊος Γάλλος ὢν ἐτῶν ξβ.

Ῥωμαίων κη ἐβασίλευσεν ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΣ Αὔγουστος ἔτη ιδ.

Α. Ινδ. γ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Γ. ὁμοῦ ΕΨΟΖ. I. Ol. CCLIX.

Διονύσιος Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος πολλῶν ὑποπεσόντων αὐτῷ τῶν ἐν τῷ διωγμῷ Δεκίου, ὀρέγων χεῖρα μετανοίας διαμενίζεσθαι τὸν Θεὸν, πολλοῖς τῶν ἐπισκόπων περὶ αὐτῶν γράφει. ἐν οἷς ἀρθεὶς ὑπερηφανείᾳ Ναύατος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας πρεσβύτερος ἔλεγεν, μὴ δεῖν αὐτοὺς δεχθῆναι, ὡς μηκέτι οὔσης αὐτοῖς σωτηρίας ἐλπίδος,

ἐλπίδος, μηδὲ εἰ πάντα τὰ εἰς ἐπιστροφὴν γνήσια ἐπιτελοῖεν. ἰδίας αἱρέσεως τῆς κατὰ λογισμὸν φυσιωθέντων, καὶ καθαροὺς ἑαυτοὺς ἀποφηνάντων ἀρχηγὸς καθίσταται. ἐφ᾽ ᾧ συνόδου μεγίστης ἐν Ῥώμῃ συγκροτηθείσης ξ̄ μὲν τὸν ἀριθμὸν ἐπισκόπων, πλειόνων δὲ ἔτι μᾶλλον πρεσβυτέρων, καὶ διακόνων, ἰδίως δὲ κατὰ τὰς λοιπὰς ἐπαρχίας περὶ τοῦ πρακτέου ἐπισκεψαμένων, δόγμα γέγονεν τοῖς πᾶσιν, τὸν μὲν Ναύατον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ ἐπαρθεῖσι, καὶ τοὺς συνευδοκεῖν τῇ εἰς ἀδελφοὺς ἀπανθρωποτάτῃ γνώμῃ τοῦ ἀνδρὸς προαιρουμένους ἐν ἀλλοτρίοις τῆς ἐκκλησίας ἡγεῖσθαι. τοὺς δὲ τῇ συμφορᾷ περιπεπτωκότας τῶν ἀδελφῶν ἰᾶσθαι, καὶ θεραπεύειν τοῖς τῆς μετανοίας φαρμάκοις. Περὶ τούτων καὶ Κορνήλιος Ῥωμαίων ἐπίσκοπος πρὸς τὸν τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπον Φάβιον ἔγραψε, δηλῶν αὐτῷ τὰ τῆς συνόδου Ῥωμαίων, καὶ τὰ δόξαντα τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν, καὶ Ἀφρικὴν, καὶ τὰς αὐτόθι χώρας. Καὶ ἄλλοι δὲ πλείους πρὸς πλείονας πολλὰ περὶ τῆς ἀπονοίας Ναυάτου, καὶ τῆς μετανοίας τῶν ἐν τῷ διωγμῷ καταπεσόντων ἔγραψαν.

ΣΝΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. δ̄. ΥΠ. ΤΟΥΣΚΟΥ, καὶ ΒΑΣΣΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ἐμαρτύρησεν πρὸ ιη̄ Καλανδῶν Ὀκτωβρίων.

Γ. Ινδ. ε̄. ΥΠ. ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. III.

Δ. Ινδ. ς̄. ΥΠ. ΣΕΚΟΥΛΑΡΙΟΥ, καὶ ΔΟΝΑΤΟΥ. IV.

Ε. Ινδ. ζ̄. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟ Γ. I. *Ol.* CCLX.

ΣΞ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ινδ. η̄. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΦΑΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. II.

Ζ. Ινδ. θ̄. ΥΠ. ΑΛΒΙΝΟΥ, καὶ ΔΕΞΣΤΡΟΥ. III.

Η. Ινδ. ῑ. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Ϛ, καὶ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ. IIII.

Θ. Ινδ. ια̅. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. I. *Ol.* CCLXI.

ΣΞΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. ιβ̅. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΤΟ Β. II.

ΙΑ. Ινδ. ιγ̅. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΗΝΟΥ ΤΟ Ζ, καὶ ΣΑΒΙΑΝΟΥ. *

ΙΒ. Ινδ. ιδ̅. ΥΠ. ΠΑΤΕΡΝΟΥ, καὶ ΑΡΚΕΣΙΛΑΟΥ. III.

ΙΓ. Ινδ. ιε̅. ΥΠ. ΠΑΤΕΡΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. IV.

ΣΞΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. Ινδ. α̅. ΥΠ. ΚΛΑΥΔΙΟΥ, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΥ ΤΟ Γ. I. *Ol.* CCLXII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐαλεριανὸς Αὔγουστος ἐσφάγη ὑπὸ Περσῶν ἐπαναστάντων αὐτῷ, ὢν ἐτῶν ξα.

Ῥωμαίων κθ ἐβασίλευσεν ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτη β̄. ὁμοῦ ,ΕΨΟΘ.

Α. Ινδ. β̄. ΥΠ. ΑΝΤΙΟΧΙΑΝΟΥ, καὶ ΟΡΦΙΤΟΥ. II.

Β. Ινδ. γ̄. ΥΠ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΑΣΣΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὑπὸ Κλαυδίου ἐνικήθησαν Γότθοι, καὶ παρέλαβε τὸ Σέρμιον.

Κλαύδιος τελευτᾷ ἐν Σιρμίῳ ὢν ἐτῶν νς̄.

Ῥωμαίων β̄ καὶ λ̄ ἐβασίλευσεν ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ἔτη ς̄. ὁμοῦ ,ΕΨΠΕ.

Δ. Ινδ. δ̄. ΥΠ. ΚΥΙΕΤΟΥ, καὶ ΒΡΑΔΟΥΜΑΝΟΥ. IV.

ΣΞΓ. ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. ε̄. ΥΠ. ΤΑΚΙΤΟΥ, καὶ ΠΛΑΚΙΔΙΑΝΟΥ. I. *Ol.* CCLXIII.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις Αὐρηλιανὸς Αὔγουστος ἤρξατο τὰ τείχη Ῥώμης ἀνανεοῦν. ἦν γὰρ τῷ χρόνῳ φθαρέντα.

Γ. Ινδ. ς̄. ΥΠ. ΚΥΙΕΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΒΟΥΔΟΥΜΙΑΝΟΥ. *

Δ. Ινδ. ζ̄. ΥΠ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΚΑΠΕΤΩΛΙΝΟΥ. II.

Ε. Ινδ. η̄. ΥΠ. ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΡΚΕΛΛΟΥ. III.

ΣΞΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ινδ. θ̄. ΥΠ. ΤΑΚΕΙΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ. IV.

Αὐρηλιανὸς Αὔγουστος τελευτᾷ ὢν ἐτῶν οε̄. καὶ ἐβασίλευσεν ΦΛΩΡΙΑΝΟΣ ἡμέρας ϙζ̄. καὶ ἐσφάγη.

Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀνεφάνη τις Μανιχαῖος ὀνόματι Κέρδων δογματίζων καὶ [illegible]

Ῥωμαίων λα ἐβασίλευσεν ΠΡΟΒΟΣ ἔτη ς̄. ὁμοῦ ,ΕΨϞΑ.

Α. Ινδ. ῑ. ΥΠ. ΠΡΟΒΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΠΑΥΛΙΝΟΥ. * I. *Ol.* CCLXIV.

Β. Ινδ. ια̅. ΥΠ. ΠΡΟΒΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΛΟΥΠΠΟΥ. II.

Γ. Ινδ. ιβ̅. ΥΠ. ΠΡΟΒΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΥ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΣΞΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΜΕΣΣΑΛΑ, καὶ ΓΡΑΤΟΥ. III.

Ε. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΠΡΟΒΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΤΙΒΕ-ΡΙΑΝΟΥ. IV.

ς. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΠΡΟΒΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΒΙΚΤΩΡΙΝΟΥ. I. Ol. CCLXV.

Εσφάγη Πρόβος Αὔγουστος ἐν Σιρμίῳ ὢν ἐτῶν ν.

Ρωμαίων λβ ἐβασίλευσεν ΚΑΡΟΣ ἅμα τοῖς υἱοῖς αὐτοῦ, ΚΑΡΙΝΩ, καὶ ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΩ ἔτη γ. ὁμοῦ ΕΥϘΔ.

Α. Ινδ. α. ΥΠ. ΚΑΡΟΥ, καὶ ΚΑΡΙΝΟΥ. II.

ΣΞς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. β. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΑΣΣΟΥ. III.

Γ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΚΑΡΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟΥ. *

Ετους σνε τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου ἐγένετο διωγμὸς Χριστιανῶν, καὶ πολλοὶ ἐμαρτύρησαν. ἐν οἷς ἐμαρτύρησεν καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος, καὶ ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς. οὗτος δὲ ἦν ἐπίσκοπος Αντιοχείας τῆς μεγάλης. καὶ ἐκεῖ κατέφθασεν Καρῖνος ὁ βασιλεὺς ἀπιὼν πολεμῆσαι κατὰ Περσῶν μετὰ τοῦ θείου αὐτοῦ Κάρου, ὅστις Κάρος ἐκεραυνώθη ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ. Καρῖνος δὲ ἡττηθεὶς ἔφυγεν εἰς Κάρρας τὴν πόλιν, καὶ περιφρουρήσαντες οἱ Πέρσαι ἔλαβον αὐτὸν αἰχμάλωτον, καὶ εὐθέως αὐτὸν ἐφόνευσαν. καὶ ἐκδείραντες αὐτὸν ἐποιήσαντο δέρμα αὐτοῦ σάκκον, καὶ σμυρνίσαντες ἐφύλαξαν εἰς ἰδίαν δόξαν. Τελευτᾷ δὲ οὗτος Καρῖνος ὢν ἐτῶν λς. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ Νουμεριανὸς ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐπεστράτευσε κατὰ Περσῶν εἰς ἐκδίκησιν τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ Καρίνου καὶ περιεγένετο αὐτῶν δυνατῶς. εἶτα σφάζεται Νουμεριανὸς ἐν Περίνθῳ τῆς Θράκης τῆς νῦν καλουμένης Ηρακλείας ὑπὸ Απρου ὑπάρχου.

Ρωμαίων λγ ἐβασίλευσεν ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ἔτη κ. ὁμοῦ ΕΩΙΔ.

Διοκλητιανὸς ἀναγορευθεὶς πρὸ ιε Καλανδῶν Οκτωβρίων ἐν Χαλκηδόνι εἰσῆλθεν ἐν Νικομηδείᾳ πρὸ ε Καλανδῶν Οκτωβρίων μετὰ τῆς πορφυρίδος. καὶ Καλάνδαις Ιανουαρίαις προῆλθεν ὕπατος.

Δ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΑΡΙ-ΣΤΟΒΟΥΛΟΥ. IV.

Απὸ τούτων τῶν ὑπάτων τάσσονται τὰ Διοκλητιανοῦ ἔτη εἰς τὸ πασχάλιον.

Β. Ινδ. ε. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ, καὶ ΑΚΥΛΙΝΟΥ. I. Ol. CCLXVI.

ΣΞΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑ-ΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει Διοκλητιανὸς εἰς τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας κοινωνίαν ἔδειξε Μαξιμιανὸν Ερκούλιον, ἀρχομένου τρίτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας παραχειμάσας ἐν Νικομηδείᾳ.

Δ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΙΑΝΟΥΑ-ΡΙΟΥ. III.

Ε. Ινδ. η. ΥΠ. ΒΑΣΣΟΥ, καὶ ΚΥΝΤΙΑΝΟΥ. IV.

ς. Ινδ. θ. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ γ. I. Ol. CCLXVII.

ΣΞΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ.

Η. Ινδ. ι. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΑΝΟΥ, καὶ ΔΙΩΝΟΣ. II.

Θ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΑΝΝΙΒΑΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ. III.

Ινδ. ιβ ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει Μαξιμῖνος Ιόβιος ἐπιφανέστατος Καῖσαρ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐποιήθη, καὶ Κωνστάντιος ἐν Νικομηδείᾳ πρὸ ιβ Καλανδῶν Ιουνίων.

Ι. Ινδ. ιγ ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΜΑΞΙΜΙ-ΝΟΥ ΙΟΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. I. Ol. CCLXVIII.

ΣΞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΤΟΥΣΚΟΥ, καὶ ΑΚΟΥΛΛΙΝΟΥ. II.

Ετους σξζ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μηνᾶς ἐν Κοτυαείῳ Φρυγίας Σαλουταρίας, Αθὺρ ιε, πρὸ ιγ Ιδῶν Νοεμβρίων.

ΙΒ. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ς, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β. III.

ΙΓ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ ΙΩΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β. IV.

Πέρσαι κατὰ κράτος ἐνικήθησαν ὑπὸ Κωνσταντίου, καὶ Μαξιμίνου Ἰωβίου.

Ἔτους σξθ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Γελάσιος ἐν τῇ Ἡλιουπολιτῶν πόλει τῆς Λιβανησίας.

ΙΔ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΑΝΙΚΙΟΥ ΦΑΥΣΤΟΥ, καὶ ΣΕΒΗΡΟΥ ΓΑΛΛΟΥ. I. Ol. CCLXIX.

ΣΟ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ς. II.

Ις. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Γ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΙΩΒΙΟΥ ΤΟ Γ. III.

Τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ιϛ ἡγεῖται Πέτρος ἔτη ιβ εὐτονώτερον δὲ ἀσκήσας ἑαυτὸν ἄγαν τοῦ κοινοῦ τῶν ἐκκλησιῶν οὐκ ἀφανῶς ἐπιμελόμενος θ ἔτει τοῦ διωγμοῦ, καὶ ιϛ τῆς Διοκλητιανοῦ βασιλείας τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς τῷ τοῦ μαρτυρίου ἐκοσμήθη στεφάνῳ μετὰ καὶ τῶν ἄλλων ἀναριθμήτων ἐν πολλαῖς μαρτυρησάντων πόλεσι.

ΙΖ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΤΙΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΝΕΠΟΤΙΑΝΟΥ. IV.

ΙΗ. Ἰνδ. ς. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΙΩΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ. I. Ol. CCLXX.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ κυρήσιος ἄρτος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὑπὸ Διοκλητιανοῦ ἐδωρήθη.

ΣΟΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ. II.

Ἔτους ιθ Διοκλητιανοῦ βασιλείας μὲν * Αὐγούστῳ ζ, Δύστρῳ κε (λέγοιτο δ᾽ ἂν οὗτος Μάρτιος κατὰ Ῥωμαίους) ἐν ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς τοῦ πάσχα ἡπλοῦτο πανταχόσε βασιλικὰ γράμματα, τὰς μὲν ἐκκλησίας εἰς ἔδαφος φέρειν, τὰς δὲ θείας γραφὰς ἀφανεῖς πυρὶ γενέσθαι προστάττοντα· καὶ τοὺς τιμῆς καὶ ἀξίας ἐπειλημμένους, ἀτίμους, τοὺς δὲ ἐν οἰκετίαις, εἰ ἐπιμένοιεν τῇ τοῦ χριστιανισμοῦ προθέσει, ἐλευθερίας ὑστερεῖσθαι προαγορεύοντα. μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ ἕτερα φοιτήσαντα γράμματα προσέταττε τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν προέδρους, καὶ πάντας τοὺς κατὰ πάντα τόπον πρῶτον μὲν δεσμοῖς παραδίδοσθαι, εἶτα ὕστερον πάσῃ μηχανῇ θύειν ἀναγκάζεσθαι. ὡς πολλοὺς ἐκ τούτου ποικίλως διαθλήσαντας τελειωθῆναι, πολλοὺς δὲ χαυνωθέντας καταπεσεῖν ἀπὸ δειλίας τὴν ψυχὴν προναρκήσαντας.

Λ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Θ. καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΤΟ Η. III.

Μαξιμιανὸς Ἑρκούλιος συνεβασίλευσεν Διοκλητιανῷ, καὶ ἔδωκεν ὑπατείας Η. Ἐβασίλευσεν δὲ ὁ αὐτὸς Μαξιμιανὸς ἔτη ιη. καὶ ἅμα Διοκλητιανῷ ἐποίησαν δύο Καίσαρας δύο. ὁ μὲν Διοκλητιανὸς τὸν ἴδιον γαμβρὸν Γαλέριον Μαξιμιανόν. εἶχεν γὰρ τὴν Διοκλητιανοῦ παῖδα Βαλερίαν εἰς γάμον. ὁ δὲ Ἑρκούλιος Μαξιμιανὸς καὶ αὐτὸς ἐποίησε Καίσαρα τὸν ἴδιον γαμβρόν. ὁ γὰρ Κωνστάντιος ἔγημε Θεοδώραν τὴν πρόγονον Μαξιμιανοῦ Ἑρκουλίου. ἐξ ἧς ἔσχε τέκνα Δελμάτιον Κωνστάντιον, καὶ Ἀννιβαλιανόν. ὁ γὰρ Κωνσταντῖνος ὁ μετὰ Διοκλητιανὸν, καὶ τοὺς μετ᾽ αὐτοῦ βασιλεύσας ἐξ ἑτέρας τινὸς μίξεως ὑπῆρχεν αὐτῷ Κωνσταντίῳ παῖς ἀπὸ Ἑλένης. ὡς εἴρηται οὖν, ἅμα ἐβασίλευον Διοκλητιανὸς Ῥώμης, ὁ Ἑρκούλιος Μαξιμιανὸς τῶν Κελτῶν. ὕστερον δὲ Διοκλητιανὸς, καὶ ὁ Ἑρκούλιος Μαξιμιανὸς ἐν ζωῇ ἀποθέμενοι τὰ σκῆπτρα τοῖς ἰδίοις Καίσαρσι δεδώκασι τὴν βασιλείαν. ὁ δὲ Διοκλητιανὸς Γαλερίῳ Μαξιμιανῷ. Κελτῶν δὲ βασιλεύσας Κωνστάντιος ἔτη ιγ ἀπέθανεν. καὶ διεδέξατο αὐτὸν ὁ παῖς αὐτοῦ Κωνσταντῖνος ὁ νόθος ἐξ Ἑλένης αὐτῷ γενόμενος. οἱ γὰρ ἀπὸ Θεοδώρας αὐτῷ τεχθέντες μικροὶ ὑπῆρχον. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς βασιλεύων Ῥώμης δύο Καίσαρας ἐποίησεν, Μαξιμῖνον μὲν ἐν ἀνατολῇ, ἐν δὲ Ἰταλίᾳ Σεβῆρον. Ῥωμαῖοι δὲ αὐθεντίᾳ ἔστησαν βασιλέα Μαξέντιον τὸν υἱὸν Ἑρκουλίου Μαξιμιανοῦ. καὶ ὁ Γαλέριος Μαξιμιανὸς Σεβῆρον ἀπέστειλεν τὸν Καίσαρα, ἵνα Μαξέντιον ἀνέλῃ. καὶ ἀνῃρέθη Σεβῆρος ἐν πολέμῳ. καὶ βασιλεύσας ἔτη ιϛ Γαλέριος τελευτῶν ἐποίησεν βασιλέα Λικίνιον ἐν ἀνατολῇ. Τέσσαρες οὖν βασιλεῖς ηὑρέθησαν, Κωνσταντῖνος Κελτῶν, Ῥώμης Μαξέντιος υἱὸς Ἑρκουλίου Μαξιμιανοῦ, ἀνατολῆς Λικίνιος, καὶ Μαξιμῖνος ἔτι Καῖσαρ μείνας. Ἀλλὰ τὸν Μαξέντιον ἀνεῖλε Κωνσταντῖνος πολέμῳ, καὶ οὕτω μόνος τῆς δύσεως ἐβασίλευσεν. Καὶ Μαξιμῖνος δὲ στρατεύσας κατὰ Λικινίου σπονδὰς ἐποιήσατο πρὸς αὐτὸν, ὥστε τὸν Λικίνιον παραχωρῆσαι τῆς βασιλείας. Καὶ οὕτω μονοκράτωρ γενόμενος Κωνσταντῖνος ἔκτισε τὸ Βυζάντιον, χρησμὸν εἰληφὼς, ὅτι ἀπόλλυσθαι μέλλει ἡ βασιλεία Ῥώμης * Χριστιανὸς ἐγένετο. ἐβασίλευσεν δὲ ἔτη λα, μῆνας ι. καὶ ἔσχε παῖδας Κωνστάντιον, Κώνσταν, καὶ Κωνσταντῖνον. ἀλλὰ Κωνσταντῖνον μὲν ἀνεῖλον οἱ Κώνστα στρατιῶται. καὶ αὐτὸν δὲ Κώνσταν Μαγνέντιος τις τύραννος ἀνεῖλεν. Μόνος οὖν Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν, καὶ ἐποίησε Καίσαρα Γάλλον τὸν υἱὸν αὐτοῦ Κωνσταντίου ἀδελφοῦ Δελματίου τοῦ υἱοῦ Θεοδώρας τοῦ αὐτοῦ θείου, ποιήσας αὐτὸν Καίσαρα εἰς ἀνατολήν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ῥωμαίων λδʹ ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος, καὶ πιστότατος ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ὁ μέγας, ὁ υἱὸς Κωνσταντίου, πρὸ ιηʹ Καλανδῶν Αὐγούστου, ἔτη λαʹ, καὶ μῆνας ι. ὁμοῦ ,ΕΩΜϚ.

Α. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΙΩΒΙΟΥ ΤΟ Ε. IV.

Ἀρξάμενος Κωνσταντῖνος τῆς βασιλείας ἀπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν εἶχεν συμβασιλεύοντας αὐτῷ τοὺς προειρημένους, Κωνστάντιον, Γαλέριον, Μαξιμῖνον, καὶ Φλάβιον Οὐαλέριον Σεβῆρον, καὶ Μαξέντιον. Καὶ τὸν μὲν Κωνστάντιον, καὶ Σεβῆρον, ἕως διετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Μαξέντιον, ἕως ζ ἔτους τῆς βασιλείας αὐτοῦ, τὸν δὲ Γαλέριον Οὐαλέριον Μαξιμῖνον, ἕως ἐνναετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ.

Β. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Ϛ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΙΩΒΙΟΥ ΤΟ Ϛ. I. Ol. CCLXXI.

Κωνστάντιος πατὴρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου βασιλέως ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη ιβ. καὶ Μαξέντιος ἀνηγορεύθη.

Γ. ΣΟΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. ια. ΥΠ. ΙΟΒΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΜΟΝΟΥ. II.

Μαξιμιανὸς Ἰώβιος ἐτελεύτησεν βασιλεύσας ἔτη ιδ.

Λικίννιος ἀνηγορεύθη εἰς Καρνοῦντα πρὸ γ Ἰδῶν Νοεμβρίων.

Δ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΓΑΛΙΝΔΕΚΑΤΟΥ, καὶ ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΓΑΛΕΡΙΟΥ ΤΟ Ζ. *

Ε. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΙΑΝΟΥ ΕΡΚΟΥΛΙΟΥ ΤΟ Η, καὶ ΓΑΛΕΡΙΟΥ ΜΑΞΙΜΟΥ. *

Ἐφ' ὅλης τῆς οἰκουμένης διαλάμποντες οἱ μεγαλοπρεπέστατοι τοῦ Χριστοῦ μάρτυρες τοὺς μὲν ἁπανταχοῦ τῆς ἀνδρείας αὐτῶν ἐπόπτας ἐγκότως κατεπλήξαντο, τῆς δὲ τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀληθῶς ἀπορρήτου δυνάμεως ἐμφανῆ δι' ἑαυτῶν τὰ τεκμήρια παρεστήσαντο.

Ϛ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ. III. Ol. CCLXXII.

Κωνσταντίνου βασιλέως ἐκ βασιλέων, εὐσεβοῦς τε, καὶ τὰ πάντα σωφρονεστάτου παιδὸς Κωνσταντίου πρὸς τοῦ παμβασιλέως θεοῦ, καὶ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ υἱοῦ Κυρίου δὲ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τὴν πεποίθησιν ἐσχηκότος, καὶ κινήσαντος κατὰ τῶν δυσσεβεστάτων τυράννων Μαξιμίνου Γαλερίου, καὶ Μαξεντίου, ὤφθη αὐτῷ κατ' αὐτῶν ἀπερχομένῳ πολεμῆσαι φωτοειδῶς ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ μέσον καὶ ὑποκάτω διὰ φωτοειδῶν γραμμάτων Ῥωμαϊκῶν ταῦτα, ΕΝ ΤΟΥΤΩ ΝΙΚΑ. καὶ φανερώτατα πίπτει μὲν ἐπὶ Ῥώμης Μαξέντιος πηγεὶς εἰς τὸν Τίβεριν ποταμὸν, εἰς τὴν γέφυραν Μουλβίου, βασιλεύσας ἔτη ϛ. Γαλέριος δὲ ὁ Μαξιμῖνος ἡττηθεὶς ὑπὸ Λικιννίου ἐν Κιλικίᾳ φυγὰς ὤλετο, βασιλεύσας ἔτη θ, πολὺν στρατὸν ἑαυτοῦ ἀναλώσας, οἷα τύραννος τις ὤν, καὶ ἀγνής.

Ζ. ΣΟΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. ιε. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΤΟ Β. IV.

Κωνσταντῖνος νικητὴς Σεβαστὸς, Αὔγουστος πρῶτος τῶν ἐπὶ Ῥώμης κατατυραννουμένων Χριστιανῶν κηδόμενος σωτηρίας, λαβὼν τὸν * τὸν ἐπουράνιον σύμμαχον δι' εὐχῶν ἐπικαλεσάμενος προῆλθε πανστρατιᾷ Ῥωμαίων τὰ τῆς ἐκ προγόνων ἐλευθερίας προμνώμενος. οἱ δὲ καὶ μετὰ πάσης χαρᾶς καὶ θυμηδίας ἅμα κομιδῇ νηπίοις καὶ γυναιξὶ τῶν τε ἀπὸ συγκλήτου βουλῆς, καὶ τῶν ἄλλων διασημοτάτων σὺν παντὶ δήμῳ Ῥωμαίων φαιδροῖς ὄμμασιν, αὐταῖς ψυχαῖς, οἷα λυτρωτὴν, πατέρα τε, καὶ εὐεργέτην μετ' εὐφημιῶν, καὶ πλείστης χαρᾶς αὐτὸν ὑπεδέξαντο.

Γαλέριος Μαξιμιανὸς νόσῳ χαλεπωτάτῃ ληφθεὶς ἐπ' ἀνατολῆς διάγων, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ διαρρέοντος, σκώληκάς τε ἐκβράσαντος, ὑπὸ μυρίων ἀνδρῶν περιοδευόμενος, καὶ μηδ' ὅλως ὠφεληθεὶς νόμους ἐξέπεμψεν, ἀνεθῆναι μὲν Χριστιανοὺς μὴ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐκκλησίας οἰκοδομεῖν.

Η. ΙΝΔΙΚΤΙΩΝΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΑΝΩΝ ΕΝΤΕΥΘΕΝ ΑΡΧΗ.

Ινδ. α. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΤΟ Γ. I. Ol. CCLXXIII.

Θ. Τῆς ἐν τῷ Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγεῖται πρῶτος Μητροφάνης ἔτη ι.

Ι. Ινδ. β. ΥΠ. ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ, καὶ ΑΝΙΑΝΟΥ. II.

Ινδ. γ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΤΟ Δ. III.

ΙΑ. ΣΟΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. δ. ΥΠ. ΣΑΒΙΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. IV.

Κωνσταντῖνος ὁ Αὔγουστος τὸν ἴδιον υἱὸν Κωνσταντῖνον ἀνηγόρευσε Καίσαρα. Γαλέριος δὲ Μαξιμιανὸς τούτοις τοῖς ὑπάτοις ὕδρωπι δεινῷ παθὼν ἐν Σαλῶναις ἀπέθανεν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΙΒ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΥ, καὶ ΣΥΜΜΑΧΟΥ. I. Ol. CCLXXIV.

Κωνσταντῖνος Αὔγουστος Κώνσταντα, Κωνστάντιον, καὶ Κρίσπον σὺν ἑαυτοῦ υἱοὺς Καίσαρας ἀνηγόρευσεν Καλάνδαις Μαρτίαις.

ΙΓ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΛΙΚΙΝΙΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΚΡΙΣΠΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. II.

ΙΔ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΛΙΚΙΝΝΙΟΥ ΤΟ Ε. III.

Φωτὸς οὐρανίου κατὰ τὴν οἰκουμένην ἅπασαν ταῖς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ καταυγάζοντος ἐκκλησίαις, ὡς πάντα τόπον τῶν πρὸς τῶν τυράννων ἠρειπωμένων οἴκων ἐκ βάθρων εἰς ὕψος ἄπειρον τελεσθέντων, οὐ μόνον ἐγκαίνια ἐγένοντο, ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς συνεχέσι ταῖς ὑπὲρ Χριστιανῶν νομοθεσίαις ἐχρήσαντο.

ΣΟΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ινδ. η. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. IV.

Ιϛ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΡΙΣΠΟΥ ΤΟ Β, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CCLXXV.

ΙΖ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΠΡΟΒΙΑΝΟΥ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ. II.

ΙΗ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΣΕΒΗΡΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΙΝΟΥ. III.

Τῆς ἐν Βυζαντίῳ ἐκκλησίας ἡγεῖται δεύτερος Αλέξανδρος ἔτη ζ.

ΣΟϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΚΡΙΣΠΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟ Β. IV.

Προλαβὼν ὁ τῶν οἰκείων ψυχῶν ποιητὴς καὶ φειδωλὸς σωτὴρ τοῖς πᾶσιν ἐκλάμψας Κωνσταντῖνον ἅμα παιδὶ Κρίσπῳ παρασκευάζει κυκλωθῆναι ἅπερ κατεῖχεν μέρη Λικίννιος. Κἀκεῖνος στενωθεὶς πανταχόθεν τοιοῦτον ἀπηνέγκατο τέλος σφαγεὶς οἷόνπερ αὐτὸς εἶδε καὶ ἤκουε συμβὰν τοῖς πρὸ αὐτοῦ μικρὸν τυραννήσασι.

Κ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΠΑΥΛΙΝΟΥ, καὶ ΙΟΥΝΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCLXXVI.

Ετους τκε τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ κ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Εὐσεβοῦς ὁ αὐτὸς ἀοίδιμος βασιλεὺς εἰς ἄκρον τὴν εὐσέβειαν θεόθεν ἐμπιστευθεὶς, κατὰ τὸ παρὸν κ ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας μηνὶ Δεσίῳ ιθ, τῶν ἁγίων πατέρων σύνοδον ἐν Νικαίᾳ γενέσθαι παρεσκεύασεν, καὶ τὸ τῆς ἀμωμήτου πίστεως ἐκτεθῆναι σύμβολον. διὸ καὶ νικητὴν αὐτὸν κατὰ πάντων ἐποίησεν ὁ δεσπότης τῶν ὅλων θεὸς ταῖς εὐχαῖς τῶν συνελθόντων ἐν τῇ αὐτῇ συνόδῳ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων. Αρειος γὰρ παρατραπεὶς τὸν νοῦν, τὴν ἄρρητον καὶ ἀδιαίρετον τοῦ τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεότητος ἑνότητα διϊστᾶν καὶ διακρίνειν ὁ κατάρατος οὐκ ἔφριξεν.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος Κώνσταντα τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Καίσαρα ὄντα ἀνηγόρευσεν Αὔγουστον πρὸ ϛ Ιδῶν Νοεμβρίων, καὶ εἰκοσαετηρίδα τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἦξεν, καὶ ἔδωκεν ἐν τῇ ὥρᾳ Βικεννάλια.

Κωνσταντῖνος νικητὴς Αὔγουστος τὸν τῶν Αδριανοπολιτῶν πόλεμον θραύσας πρὸ ε Καλανδῶν Ιουλίων, καὶ τὸν Καρχηδονίων * πόλεμον κτήσας, πρὸ ιδ Καλανδῶν Οκτωβρίων Κρίσπον τὸν ἴδιον υἱὸν Καίσαρα ὄντα καὶ διαβληθέντα αὐτῷ ἀνεῖλεν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Κωνσταντῖνος μοναρχήσας βασιλεὺς τῆς Ρωμαίων ἀρχῆς πάσης πάντα τὰ εἴδωλα πανταχοῦ κατέστρεψεν, καὶ πάντα αὐτῶν ἀφείλετο τὰ χρήματα, καὶ τὰ κτήματα, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐτίμησεν καὶ πάντας τοὺς Χριστιανούς. κατ' αὐτὸν δὲ τὸν καιρὸν κατὰ τῶν πολεμίων τῆς τῶν Χριστιανῶν πίστεως στρατεύσας ἀπηνέγκατο τῇ εὐχῇ τὴν νίκην. Διὸ καὶ Κυριακὰ πρὸς ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς τιμὴν τοῦ ἐπὶ πάντων σωτῆρος Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν πεποίηκεν.

Ομοῦ ἀπὸ γενέσεως Κόσμου, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου, ἔτη ͵ΕΩΚΓ.

ΚΑ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Θ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Δ. II.

ΚΒ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Ε, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. III.

Δρέπανον ἐπικτίσας ὁ βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἐν Βιθυνίᾳ εἰς τιμὴν τοῦ ἐκεῖσε μαρτυρήσαντος Λουκιανοῦ Ελενόπολιν διὰ τὴν μητέρα ἐκάλεσεν.

ΣΟΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. Ινδ. α. ΥΠ. ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ, καὶ ΙΟΥΣΤΟΥ. IV.

Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβὴς τὸν Δανούβιον πλειστάκις ἐπέρασεν, καὶ γέφυραν αὐτῷ λιθίνην ἐποίησεν.

ΚΔ. Ινδ. β. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ι, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. I. Ol. CCLXXVII.

ΚΕ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΓΑΛΛΙΚΑΝΟΥ, καὶ ΣΥΜΜΑΧΟΥ. II.

Ετους ΤΛ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ κε τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Κωνσταντῖνος ὁ εὐσεβέστατος πατὴρ Κωνσταντίνου νέου Αὐγούστου, καὶ Κωνσταντίου, καὶ Κώνσταντος Καισάρων πόλιν μεγίστην, λαμπρὰν, καὶ εὐδαίμονα κτίσας, συγκλήτῳ τε τιμήσας Κωνσταντινούπολιν κέκληκε πρὸ πέντε Ιδῶν Μαΐων, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ τῆς ἑβδομάδος, Ινδικτιῶνος τρίτης, τὸ πρότερον καλουμένην Βυζάντιον, Ρώμην αὐτὴν δευτέραν χρηματίζειν ἀναγορεύσας, ἐπιτελέσας ἱππικὸν ἀγῶνα, πρῶτος φορέσας [πρώτοις] διάδημα διὰ μαργαριτῶν καὶ ἑτέρων τιμίων λίθων. καὶ ἐποίησεν ἑορτὴν μεγάλην, κελεύσας διὰ θείου αὐτοῦ τύπου τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τελεῖσθαι

λεῖσθαι τὸ γενέθλιον τῆς πόλεως αὐτοῦ, καὶ ἀνοίγειν τῇ ια τοῦ αὐτοῦ Ἀρτεμισίου μηνὸς τὸ δημόσιον λουτρὸν Ζευξίππου πλησίον ὄντα τοῦ ἱππικοῦ, καὶ τῆς ῥηγίας τοῦ παλατίου.

Εἰσὶν ἀπὸ κτίσεως Ῥώμης, ἕως οὗ Κωνσταντινούπολις ἀνεκαινίσθη, ἔτη ͵απ.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ἀλέξανδρος ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ἐτελεύτησε πρὸ ιδ Καλανδῶν Μαΐων, Φαρμουθὶ κβ. καὶ ἐχειροτονήθη ἀντ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος ὁ μέγας πατήρ.

Κϛ. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΒΑΣΣΟΥ, καὶ ΑΒΛΑΒΙΟΥ. III.

ΣΟΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΖ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΠΑΚΑΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΙΛΑΡΙΑΝΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἤρξατο ἀναλίσκεσθαι τοῖς πολίταις Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἄρτος ἀπὸ ιη Μαΐου.

ΚΗ. Ἰνδ. ϛ. ΥΠ. ΔΑΛΜΑΤΟΥ, καὶ ΑΝΙΚΙΟΥ ΠΑΥΛΙΝΟΥ. I. Ol. CCLXXVIII.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις γέγονε τὰ Ἐγκαίνια τῆς Ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου σταυροῦ τῆς οἰκοδομηθείσης ὑπὸ Κωνσταντίνου ἐπὶ Μακαρίου ἐπισκόπου, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ. Ἐντεῦθεν ἤρξατο ἡ Σταυροφάνεια.

* *

ΚΘ. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ ϛ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. III.

Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς ἤχθη τριακονταετηρὶς ἐν Κωνσταντινουπόλει Ῥώμῃ πάνυ φιλοτίμως πρὸ η Καλανδῶν Αὐγούστων. καὶ Κώνσταντα τὸν υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ Δαλματίου τοῦ Καίσαρος Καίσαρα ἀνηγόρευσεν πρὸ η Καλανδῶν Ὀκτωβρίων. ἦν δὲ Δαλμάτιος ὁ υἱὸς Δαλματίου τοῦ ἀδελφοῦ Κωνσταντίνου τοῦ εὐσεβοῦς στρατηγὸς Ῥωμαίων, καὶ ὕπατος πρὸ τοῦ αὐτὸν ἀναγορευθῆναι Καίσαρα καὶ Ἀννιβαλιανὸν Ῥῆγα προχειρισάμενος ἐνέδυσε κοκκηρὰν χλαμύδα, καὶ κατὰ Καισάρειαν τῆς Καππαδοκίας ἀπέστειλεν.

Λ. Ἰνδ. η. ΥΠ. * * *

ΣΟΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΑ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΝΕΠΟΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΦΑΚΟΥΝΔΟΥ. IV.

ΛΒ. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΦΙΛΙΚΙΑΝΟΥ, καὶ ΤΑΤΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCLXXIX.

Πέρσαι πόλεμον ἐδήλωσαν πρὸς Ῥωμαίους. καὶ ἐπιβὰς Κωνσταντῖνος λβ ἐνιαυτῷ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, κατὰ Περσῶν ἐλθὼν ἕως Νικομηδείας, ἐνδόξως καὶ εὐσεβῶς μεταλλάττει τὸν βίον ἐν προαστείῳ τῆς αὐτῆς πόλεως, μηνὶ Ἀρτεμισίῳ ια καταξιωθεὶς τοῦ σωτηριώδους βαπτίσματος ὑπὸ Εὐσεβίου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, βασιλεύσας ἔτη λα, καὶ μῆνας ι. καὶ κατέλιπε Καίσαρας τοὺς τρεῖς υἱοὺς αὐτοῦ, Κωνσταντῖνον Καίσαρα βασιλεύοντα τῶν κατὰ Γαλλιλαίαν [Γαλλίαν] μερῶν ἔχοντα τῆς βασιλείας ἔτος κ, καὶ Κωνστάντιον τὸν μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσιν ἔτος ἄγοντα τῆς βασιλείας ια, καὶ Κώνσταντα μετ' αὐτὸν Καίσαρα ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἰταλίαν μέρεσι διάγοντα, τῆς βασιλείας ἔτος ἄγοντα τρίτον, καὶ Δαλμάτιον Καίσαρα υἱὸν τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐν τῇ Μεσοποταμίᾳ ἔτος ἄγοντα καὶ αὐτὸν τρίτον.

Ὁ τρισμακάριος Κωνσταντῖνος ἀνεπαύσατο μηνὶ Μαΐῳ κβ πρὸ ια Καλανδῶν Ἰουνίων ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ πεντηκοστῇ.

Σαπώρης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπῆλθεν τῇ Μεσοποταμίᾳ πορθήσων τὴν Νήσιβιν, καὶ περικαθίσας αὐτὴν ἡμέρας ξγ, καὶ μὴ κατισχύσας αὐτῆς, ἀνεχώρησεν.

Ῥωμαίων δὲ ἐβασίλευσαν μετὰ θάνατον τοῦ πατρὸς αὐτῶν Κωνσταντίνου Κωνσταντῖνος ὁ νέος, καὶ Κώνστας, καὶ Κωνστάντιος ἔτη κδ. ὁμοῦ ΕΩΟ.

Καὶ ὁ μὲν νέος Κωνσταντῖνος ἐβασίλευσεν ἐν Κωνσταντίνου πόλει ἔτος α. Κώνστας δὲ ἐν Ῥώμῃ ἔτη ιγ. καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ Κώνστα τελευτὴν τὰ λοιπὰ ιβ ἔτη ἐβασίλευσεν ἐν Ῥώμῃ Κωνστάντιος ὁ αὐτῶν ἀδελφὸς ὤν. Τὸ κατὰ μέρος ἐστὶν οὕτως.

Α.

Β. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΟΥΡΒΟΥ, καὶ ΠΟΛΕΜΙΟΥ. II.

Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΥ ΑΥ. Ζ. III.

Γ. ΣΠ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΑΚΙΝΔΥΝΟΥ, καὶ ΠΡΟΚΛΟΥ. IV.

Ε. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΜΑΡΚΕΛΛΙΝΟΥ, καὶ ΠΡΟΒΙΝΟΥ. I. Ol. CCLXXX.

Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Β. II.

Ϛ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΠΛΑΚΙΤΟΥ, καὶ ΡΩΜΙΛΟΥ. III.

Ζ. ΣΠΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΙΟΥ, καὶ ΣΑΛΟΥΣΤΙΝΟΥ. IV.

Θ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΑΜΑΝΤΙΟΥ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. I. Ol. CCLXXXI.

Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. II.

Ι. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΡΟΥΦΙΝΟΥ, καὶ ΕΥΣΕΒΙΟΥ. III.

ΣΠΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΑ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΦΙΛΙΠΠΟΥ, καὶ ΣΑΛΙΑ. IV.

ΙΒ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΛΙΜΕΝΙΟΥ, καὶ ΚΑΤΟΥΛΛΙΝΟΥ. I. *Ol.* CCLXXXII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκτάνθη Κώνστας ἐν Γαλλίαις ὑπὸ Μαγνεντίου ἄρξας ἔτη ιβ. Καὶ ἐπήρθη Μαγνέντιος πρὸ ιε Καλανδῶν Φεβρουαρίων, καὶ Βετρανίων εἰς τὸ Σίρμιον Καλάνδαις Μαρτίαις. Καὶ Νεποτιανὸς αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη ἐν Ῥώμῃ πρὸ τριῶν Νωνῶν Ἰουνίων, ὅτε πόλεμος μέγας ἐγένετο μεταξὺ τούτων μεταξὺ Ῥωμαίων καὶ Μαγνεντιανῶν.

ΙΓ. Ινδ. η. ΥΠ. ΣΕΡΓΙΟΥ, καὶ ΝΗΓΡΙΝΙΑΝΟΥ. II.

ΙΔ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΣΕΡΓΙΟΥ, καὶ ΝΗΓΡΙΝΙΑΝΟΥ. III.

Κωνστάντιος Αὔγουστος μόνος βασιλεύων Γάλλον ἀνεψιὸν αὐτοῦ κοινωνὸν τῆς αὐτοῦ βασιλείας Καίσαρα ἀνηγόρευσεν μετονομάσας αὐτὸν Κωνστάντιον, Ἰδοῖς Μαρτίαις, καὶ ἐν τῇ κατὰ τὴν ἀνατολὴν Ἀντιοχείᾳ ἀπέστειλε, τῶν Περσῶν ἐπικειμένων.

Τὸ σημεῖον τοῦ Χριστοῦ ὤφθη ἐν Ἱεροσολύμοις κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον.

ΣΠΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. IV.

Ιϛ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β. I. *Ol.* CCLXXXIII.

ΙΖ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Θ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Γ. II.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει Μαγνέντιος πάλιν συμβαλὼν ἐν Μούρῳ Σελεύκῳ ἡττηθεὶς ἔφυγε μόνος ἐν Γαλλίαις εἰς Λουγδούνων πόλιν, καὶ ὅτε τὸν ἀδελφὸν ἔσφαξεν, τότε καὶ ἑαυτὸν ἀνεῖλεν πρὸ τεσσάρων Ἰδῶν Αὐγούστων.

ΙΗ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΑΡΒΗΤΙΩΝΟΣ, καὶ ΛΟΛΛΙΑΝΟΥ. III.

Τούτῳ τῷ ἔτει Γάλλος, ὁ καὶ Κωνστάντιος, Καῖσαρ ὤν, ἐκ διαβολῆς ὡς παρὰ γνώμην Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἀποκτείνας ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ κυέστωρα, μεταστελεὶς ἀπὸ τῆς Ἀντιοχείας ὑπὸ Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἐν Ἴστρῳ τῇ νήσῳ ἀνῃρέθη. Καὶ Ἰουλιανὸν τὸν ἀδελφὸν τοῦ αὐτοῦ Γάλλου, τοῦ καὶ Κωνσταντίου, πορφύραν ἐνέδυσεν, καὶ Καίσαρα προεχειρίσατο πρὸ η Ἰδῶν, Ὀκτωβρίων, δοὺς αὐτῷ πρὸς γάμον Κωνστάντιος ὁ Αὔγουστος τὴν ἑαυτοῦ ἀδελφὴν Ἑλένην, καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς ἐν Γαλλίαις.

ΣΠΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΘ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ι, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. IV.

Κ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΑ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β. I. *Ol.* CCLXXXVI.

Κωνστάντιος Αὔγουστος εἰς τὴν ἑαυτοῦ εἰκοσαετηρίδα μετὰ πολλῆς φαντασίας καὶ παρατάξεως εἰσῆλθεν ἐν Ῥώμῃ. συνεισῆλθεν δὲ αὐτῷ καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Εὐσέβεια ἡ βασίλισσα. καὶ ἐποίησαν ἡμέρας ιδ ἐν τῇ Ῥώμῃ.

ΚΑ. Ινδ. α. ΥΠ. ΔΑΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΚΕΡΑΙΑΛΙΟΥ. II.

ΚΒ. Ινδ. β. ΥΠ. ΕΥΣΕΒΙΟΥ, καὶ ΥΠΑΤΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, μέγας γέγονε καὶ σφοδρὸς σεισμὸς ἐν Νικομηδείᾳ περὶ ὥραν γ νυκτερινήν. Καὶ ἡ πόλις κατέπεσεν, καὶ διεφθάρη. ἐν οἷς καὶ συναπώλετο ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως ἐπίσκοπος Κεκρόπιος τοὔνομα.

Γρατιανὸς υἱὸς Οὐαλεντιανοῦ ἐγεννήθη πρὸ ι Καλανδῶν Ἰουνίων. Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐν πρώτοις προῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἔπαρχος Ῥώμης Ὠνοράτος πρὸ γ Ἰδῶν Σεπτεμβρίων.

ΣΠΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΓ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΒ, καὶ ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Γ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Περιτίῳ ιε, καθιερώθη ἡ μεγάλη Ἐκκλησία Κωνσταντινουπόλεως.

Μακεδόνιος Κωνσταντινουπόλεως ἐπίσκοπος καθῃρέθη ἐπὶ πολλοῖς ἰδίοις αὐτοῦ ἐγκλήμασι. καὶ κατέστη ἀντ' αὐτοῦ Εὐδόξιος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἐπίσκοπος ἐνθρονισθείς, μηνὶ Αὐδυναίῳ κζ, παρουσίᾳ ἐπισκόπων οβ, Μαρ[ια]κεσίου, Γεωργίου, Σέρρα, Οὐρανίου, καὶ τῶν λοιπῶν.

ΚΔ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΤΑΥΡΟΥ, καὶ ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ. I. *Ol.* CCLXXXV.

Ἀρχῇ τετάρτης Ἰνδικτιῶνος, διὰ τὴν ἀπαγγελθεῖσαν αὐτῷ ἀταξίαν Ἰουλιανοῦ Καίσαρος, ἐλθὼν εἰς Μόψου κρήνας * πρότιμον ἡ ἀπὸ Ταρσοῦ Κιλικίας, καὶ πρότερος εἰληφὼς τὸ ἅγιον βάπτισμα παρὰ Εὐζωΐου ἐπισκόπου Ἀντιοχείας μεταστελέντος ἐν τῇ αὐτῇ μονῇ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Κωνσταντίου, μεταλλάττει τὸν βίον ὁ αὐτὸς Κωνστάντιος Αὔγουστος, μηνὶ Δίῳ γ, ἔτους Ἀντιοχείας υι, Ἰνδικτιῶνος ε, ἄρξας τῶν Ἐκκλησιῶν ἐπιλαβόμενος ἔτους ν, τῶν προειρημένων ὑπάτων Ταύρου καὶ Φλωρεντίου.

Ῥωμαίων λϛ ἐβασίλευσεν ΙΟΥΛΙΑΝΟΣ ὁ Παραβάτης ἀνεψιὸς μὲν Κωνσταντίνου, ἀδελφὸς δὲ Γάλλου, τοῦ καὶ Κωνσταντίου, τοῦ Αὐγούστου ἔτη β. ὁμοῦ ,ΕΩΟΒ.

Λ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΜΑΜΕΡΤΙΝΟΥ, καὶ ΝΕΒΗΤΤΑ. II.

Μετὰ τὸ δὲ τὴν Κωνσταντίου τοῦ Αὐγούστου ἡ εἰρήνη τῶν Ἐκκλησιῶν διεκόπη, εἰσελθόντος Ἰουλιανοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Ἀπελλαίῳ ια.

Β. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΣΑΛΟΥΣΤΙΟΥ. III.

Τῷ αὐτῷ χρόνῳ ἴδεν Ἰουλιανὸς ἐν ὁράματι τινὰ τέλειον ἄνδρα ἐνδεδυμένον ὑπάτου σχῆμα, καὶ εἰσελθόντα πρὸς αὐτὸν εἰς τὸν παπυλεῶνα πεπηγμένον πλησίον τῆς πόλεως Κτησιφῶντος ἐν κώμῃ λεγομένῃ Ῥαδία κροῦσαι αὐτὸν λόγχῃ. καὶ διυπνισθεὶς ἔκραξεν. καὶ ἀνέστησαν οἱ κουβικουλάριοι εὐνοῦχοι, καὶ οἱ σπαθάριοι, καὶ στρατὸς ὁ φυλάττων τὸν παπυλεῶνα. καὶ εἰσῆλθον πρὸς αὐτὸν μετὰ λαμπάδων βασιλικῶν. καὶ προσεσχηκὼς Ἰουλιανὸς ἑαυτὸν σφαγὴν κατὰ τῆς μασχάλης ἔχοντα, ἐπηρώτησεν τοὺς παρεστῶτας, πῶς λέγεται ἡ κώμη, ὅπου ἐστὶν ὁ παπυλεὼν μου πεπηγμένος; καὶ εἶπεν αὐτῷ, Ῥαδία. Καὶ ἀνέκραξεν εὐθέως Ἰουλιανὸς, ὦ ἥλιε, ἀπώλεσας Ἰουλιανόν. καὶ ἐκχυθεὶς παρέδωκε τὴν ψυχὴν ὥρᾳ νυκτερινῇ ε, μηνὶ Δεσίῳ, πρὸ ϛ Καλανδῶν Ἰουλίων. καὶ εὐθέως ὁ στρατὸς πρὸ τοῦ γνῶναι τοὺς πολεμίους Πέρσας, ἀπῆλθεν ἐν τῷ παπυλεῶνι Ἰοβιανοῦ Κόμητος δομεστίκων, καὶ στρατηλάτου τὴν ἀξίαν, καὶ ἀγνοοῦντος αὐτοῦ τὰ τῆς τελευτῆς Ἰουλιανοῦ, ἤγαγον αὐτὸν εἰς τὸν βασιλικὸν παπυλεῶνα, ὡς τοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ ζητήσαντος αὐτόν. καὶ ὁπότε εἰσῆλθεν εἰς τὸν παπυλεῶνα, συνέχοντες αὐτὸν ἀνηγόρευσαν βασιλέα, μηνὶ τῷ αὐτῷ Δεσίῳ, πρὸ ϛ Καλανδῶν Ἰουλίων, πρὸ τοῦ διαφαῦσαι. τὸ δὲ πλῆθος τοῦ στρατοῦ τὸ ὂν εἰς Κτησιφῶντα καὶ ἀπὸ πολλοῦ διαστήματος ἀπληκευκὸς οὐκ ἔγνω τὰ συμβάντα, ἕως ἀνατολῆς ἡλίου. Τελευτᾷ οὖν ὁ αὐτὸς Ἰουλιανὸς ὢν ἐτῶν λϛ.

ΣΠϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ῥωμαίων, λζ ἐβασίλευσεν ΙΩΒΙΑΝΟΣ μῆνας ι, ἡμέρας ιε. ἐμοῦ ,ΕΩΟΓ.

Ινδ. ζ. ΥΠ. ΙΩΒΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. καὶ ΒΑΡΡΩΝΙΑΝΟΥ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Ἰοβιανὸς Αὔγουστος εἰς Δάστανα, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Μαρτίων.

Ῥωμαίων λη ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΣ ἔτη ιδ. ἐμοῦ ,ΕΩΠΖ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπήρθη ΟΥΑΛΗΣ Αὔγουστος ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου, μηνὶ Δύστρῳ, πρὸ δ Καλανδῶν Ἀπριλλίων.

Οὗτος Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς Οὐαλεντινιανοῦ ἦν Ἀρειανὸς, καὶ εἶχε γυναῖκα Δομινίκην, ἐξ ἧς ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Γαλάτην, καὶ θυγατέρας δύο, Ἀναστασίαν καὶ Καρῶσαν. καὶ κτίζει δύο δημόσια ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὰ αὐτῶν ὀνόματα Ἀναστασιανὰς καὶ Καρωσιανάς.

Α. Ινδ. η. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ. I. Ol. CCLXXXVI.

Β. Τούτῳ τῷ ἔτει θάλασσα ἐκ τῶν ἰδίων ὅρων ἐξῆλθεν, μηνὶ Πανέμῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

Ινδ. θ. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ ΕΠΙΦΑΝΕΣΤΑΤΟΥ, καὶ ΔΑΓΑΛΑΙΦΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Οὐαλεντινιανὸς Αὔγουστος, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ ιε Καλανδῶν Φευρουαρίων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει Προκόπιος αὐτάρτης εἰς Φρυγίην Σαλουταρίαν ἐν τῷ πεδίῳ Νακωλίας ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου καταχεθεὶς ἀνῃρέθη, μηνὶ Δεσίῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Ἰουλίων.

Γ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΛΟΥΠΠΙΚΙΝΟΥ, καὶ ΙΩΒΙΑΝΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τύπον λίθων, μηνὶ Δεσίῳ, πρὸ δ Νωνῶν Ἰουλίων. καὶ ἐν αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπήρθη Γρατιανὸς Αὔγουστος ἐν Γαλλίαις ὑπὸ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου πατρὸς αὐτοῦ, μηνὶ Λώῳ, πρὸ θ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

Δ. ΣΠΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. ια ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Β. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο εἰς τὴν πόλιν Νικαίας, ὥστε αὐτὴν καταστραφῆναι, μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ ε Ἰδῶν Ὀκτωβρίων.

Ε. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΟΥΙΚΤΟΡΟΣ. I. Ol. CCLXXXVII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ θειότατος βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς πολλοὺς συγκλητικοὺς καὶ ἄρχοντας ἐπαρχιῶν ἐφόνευσεν ἀδικοῦντας, καὶ κλέπτοντας, καὶ παραδικάζοντας. καὶ τὸν πραιπόσιτον τοῦ Παλατίου αὐτοῦ Ῥόδανον ὀνόματι, ἄνδρα δυνατὸν καὶ εὔπορον, καὶ διοικοῦντα τὸ Παλάτιον, ὡς πρῶτον ὄντα ἀρχιευνοῦχον, καὶ ἐν μεγάλῃ τιμῇ ὄντα ἐποίησε ζωόκαυστον εἰς τὴν σφενδόνα τοῦ ἱππικοῦ Φρυγάνοις, ὡς θεωρεῖ τὸ ἱππικόν. ὁμοίως καὶ τὴν δέσποιναν Μαρίναν τὴν αὐτοῦ γυναῖκα ἀγοράσασαν προάστειον παρ' ὅσον ἦν ἄξιον, ἔχον πρόσοδον, καὶ ὡς Αὐγοῦσταν τιμηθεῖσαν ἔπεμψεν ὁ βασιλεὺς, καὶ διετιμήσατο τὸ προάστειον ὁρκώσας αὐτοὺς διατιμησαμένους. καὶ μαθὼν, ὅτι πλείονος τιμῆς πολὺ ἦν ἄξιον τῆς ἀγορασθείσης, ἠγανάκτησε κατὰ τῆς βασιλίσσης, καὶ ἐξώρισεν αὐτὴν τῆς πόλεως, ἀναδοὺς τῇ πωλησάσῃ γυναικὶ τὸ προάστειον.

ς. Ινδ. ια. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων καθιερώθη ἡ Ἐκκλησία τῶν ἁγίων Ἀποστόλων ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Ξανθικῷ, πρὸ πέντε Ἰδῶν Ἀπριλλίων.

Ζ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ, ΤΟ Β, καὶ ΠΡΟΒΟΥ. III.

ΣΠΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΜΟΔΕΣΤΟΥ, καὶ ΑΡΙΝΘΕΟΥ. IV.

Θ. Ινδ. α. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Δ. I. Ol. CCLXXXVIII.

Ι. Ινδ. β. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΑΙΚΥΤΙΟΥ. II.

ΙΑ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΑΙΚΥΤΙΟΥ ΤΟ Β. III.

ΣΠΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΒ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. IV.

ΙΓ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Ε, καὶ ΜΕΡΟΒΑΥΔΟΥ. I. Ol. CCLXXXIX.

ΙΔ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ ΤΟ Β. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων νόσῳ βληθεὶς ὁ βασιλεὺς Οὐαλεντινιανὸς τελευτᾷ ἐν Καστελίῳ Βεργιτιῶνι ὢν ἐτῶν νε.

Ἐπὶ τῶν αὐτῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Αὔγουστος ἀνεκαλέσατο τὴν οἰκείαν μητέρα Σεβήραν τὴν δέσποιναν.

Ῥωμαίων λζ ἐβασίλευσεν ΓΡΑΤΙΑΝΟΣ, καὶ ΟΥΑΛΗΣ, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ὁ μέγας ἔτη ις.

Ε ΛΓ.

Ἐπήρθη ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ Αὔγουστος ἐν Σιρμίῳ ὑπὸ Γρατιανοῦ Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ γυναικαδέλφου, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ ιδ Καλανδῶν Φεβρουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει μηνὶ Δίῳ, πρὸ η Καλανδῶν Δεκεμβρίων.

Α. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΑΥΣΟΝΙΟΥ, καὶ ΟΛΥΒΡΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἔδωκε τὰς Ἐκκλησίας τοῖς ὀρθοδόξοις πανταχοῦ ποιήσας σάκρας, καὶ διώξας ἐξ αὐτῶν τοὺς λεγομένους ἀριθμούς. τοὺς δὲ ναοὺς τῶν Ἑλλήνων κατέστρεψεν ἕως ἐδάφους.

ΣϞ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. η. ΥΠ. ΓΡΑΤΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ς, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Γρατιανὸς Αὔγουστος υἱὸς Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου πονέσας τὸν σπλῆνα ἔμεινεν ἐπὶ πολὺν χρόνον νοσηλευόμενος. καὶ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν εἰς τὸ ἱππικὸν Κωνσταντινουπόλεως θεωρῆσαι διὰ τοῦ κοχλίου κατὰ τὴν θύραν τοῦ λεγομένου Δεκίμου, παρεσκεύαζεν αὐτὸν ἡ Ἰουστῖνα ἡ μητρυιὰ αὐτοῦ, ὡς Χριστιανὸν ὄντα, σφαγῆναι. ἦν γὰρ ἐκείνη Ἀρειανή.

Γ. Ινδ. θ ΥΠ. ΣΥΑΓΡΙΟΥ, καὶ ΕΥΧΕΡΙΟΥ. I. Ol. CCXC.

Τῷ τριακοσιοστῷ να ἔτει τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως συνηθροίσθη σύνοδος ἁγίων [πατέρων] καὶ μακαρίων πατέρων ρν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ αὐτοὶ τὸ τῆς ὀρθοδοξίας ἐκράτυνσαν σύμβολον, καταλαβόντες Μακεδόνιον καὶ αὐτὸν ὁμοίως Ἀρείῳ φωραθέντα τὴν διάνοιαν [ὃς] τοῦ ἁγίου πνεύματος τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ συναΐδιότητος τὸ ἀκατάληπτον καὶ ἀόρατον κτιστὸν ὑπὸ χρόνον τάττειν ὁ δυσσεβὴς οὐ κατενάρκησεν.

Δ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΑΝΤΩΝΙΝΟΥ, καὶ ΕΥΑΓΡΙΟΥ ΤΟ Β. II.

Ε. Ινδ. ια. ΥΠ. ΜΕΡΟΒΟΥΔΟΥ, καὶ ΣΑΤΟΡΝΙΝΟΥ.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Ἀρκάδιος Αὔγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν τῷ Τριβουναλίῳ τοῦ Ἑβδόμου ὑπὸ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Θεοδοσίου τοῦ Αὐγούστου ἀνηγορεύθη, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ ιϛ Καλανδῶν Φεβρουαρίων. καὶ τῷ αὐτῷ ἔτει εἰσῆλθεν τὸ σκήνωμα Κωνσταντίας τῆς θυγατρὸς Κωνσταντίνου Αὐγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ μιᾶς Καλανδῶν Σεπτεμβρίων. καὶ κατετέθη μηνὶ Ἀπελλαίῳ, Καλάνδαις Δεκεμβρίαις.

ΣϞΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΡΙΧΟΜΗΡΟΥ, καὶ ΚΛΕΑΡΧΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθε πρεσβευτὴς Περσῶν. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη Ὀνώριος ἀδελφὸς γνήσιος Ἀρκαδίου Αὐγούστου μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ πέντε Ἰδῶν Σεπτεμβρίων.

Ζ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΑΥΓ. καὶ ΒΑΥΤΟΝΟΣ. I. Ol. CCXCI.

Θεοδόσιος ὁ Αὔγουστος ἔσχεν πρὸ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ Γάλλαν θυγατέρα Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ μεγάλου. Ἐκ ταύτης ἔσχεν θυγατέρα ὁμώνυμον τῇ μητρὶ Γάλλαν, τὴν καὶ Πλακιδίαν. Εἰσελθοῦσα ἐν Κωνσταντινουπόλει μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτῆς Θεοδοσίου κτίζει τὸν οἶκον τῆς Πλακιδίας. ἔσχεν δὲ δευτέραν γαμετὴν Θεοδόσιος Φλάκιλλαν ὀρθόδοξον. ἐξ ἧς ἔσχεν Ἀρκάδιον καὶ Ὀνώριον. καὶ αὐτὴ Φλάκιλλα κτίζει Φλακιλλιανὸν τὸ παλάτιον.

Η. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ, καὶ ΕΥΟΔΙΟΥ. II.

Θ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΕΥΤΡΟΠΙΟΥ. III.

ΣϞΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. α. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΚΥΝΗΓΙΟΥ. IIII. ΙΑ.

ΙΑ. Ινδ. β. ΥΠ. ΤΙΜΑΣΙΟΥ, καὶ ΠΡΟΜΩΤΟΥ. I. Ol. CCXCII.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν Θεοδόσιος ὁ βασιλεὺς ἐν Ῥώμῃ μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ Ονωρίου. καὶ ἔστεψεν αὐτὸν ἐκεῖ εἰς βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσεν ἐκεῖ ὁ Ονώριος ἔτη ιδ.
ΙΒ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΤΟ Δ, καὶ ΝΕΩΤΕΡΙΝΟΥ. II.
ΙΓ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΤΑΤΙΑΝΟΥ, καὶ ΣΥΜΜΑΧΟΥ. III.

ΣϞΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΤΟ Β. IV.
ΙΕ. Ινδ. ς. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΑΒΟΥΝΔΑΝΤΙΟΥ. I. Ol. CCXCIII.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀπεκεφαλίσθη Πρόκλος ἀπὸ Ἐπάρχων μηνὶ Απελλέῳ, πρὸ η Ιδῶν Δεκεμβρίων, ἐν Συκαῖς. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐνεκαινίσθη ὁ Θευδοσιανὸς Φόρος.
Ις. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΟΝΩΡΙΟΥ ΤΟ Β. II.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐστάθη μέγας ἀνδριὰς Θεοδοσίου Αὐγούστου ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ Φόρῳ, μηνὶ Λώῳ, Καλάνδαις Αὐγούσταις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει Διογένης ὁ .... τύραννος ἀπεκεφαλίσθη ἐν Ιταλίᾳ.
Τούτῳ τῷ ἔτει ἐτελεύτησεν Θεοδόσιος Αὔγουστος ἐν Μεδιολάνῳ μηνὶ Αυδυναίῳ, πρὸ ις Καλανδῶν Φεβρουαρίων, ὢν ἐτῶν ξε.
Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν ΑΡΚΑΔΙΟΣ ἐλθὼν ἀπὸ Ῥώμης, ἐάσας ἐν αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ Ονώριον τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Ἐβασίλευσεν δὲ ὁ μὲν Αρκάδιος ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὁ δὲ ΟΝΩΡΙΟΣ ἐν Ῥώμῃ, ἔτη ιδ.

ὁμοῦ ,ΕϡΙΖ.

Α. Ινδ. η. ΥΠ. ΟΛΥΒΡΙΟΥ, καὶ ΠΡΟΒΙΝΟΥ. III.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γάμους ἐπετέλεσεν Αρκάδιος Αὔγουστος, μηνὶ Ξανθικῷ, πρὸ ε Καλανδῶν Μαΐων. καὶ ἐν τῷ αὐτῷ ἔτει εἰσῆλθε τὸ σκήνωμα τοῦ μεγάλου Θεοδοσίου ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Δίῳ, πρὸ ε Ιδῶν Νοεμβρίων. καὶ ἀνῃρέθη Ρουφῖνος ἔπαρχος πραιτωρίων ἐν τῷ Ἑβδόμῳ ὑπὸ τοῦ ἐξερκέτου.

ΣϞΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. θ. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΟΝΩΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. IV.
Οὗτος Αρκάδιος υἱὸς Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου ἔσχεν γυναῖκα Εὐδοξίαν. ἐξ ἧς τίκτεται Θεοδόσιος ὁ νέος. ἔσχεν δὲ καὶ θυγατέρας Πουλχερίαν, καὶ Αρκαδίαν, καὶ Μαρίναν. καὶ ἐκ τούτων αἱ μὲν δύο, τοῦτ' ἔστιν Αρκαδία, ἔκτισε τὸ δημόσιον Αρκαδιανάς, Μαρίνα δὲ τὸν οἶκον ἔκτισε τὸν Μαρίνης. καὶ Πουλχερία τελευταῖον ἔγημε Μαρκιανόν. ἡ δὲ Αρκαδία ἔκτισε καὶ τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Ανδρέου ἐπίκλην τὰ Αρκαδίας.
Εἰσίν, ἀφ' οὗ ἐτελειώθησαν οἱ ἅγιοι Απόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος, μέχρι τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἤγουν κη καὶ αὐτῆς τοῦ Ιουνίου μηνός, ἔτη τλε πλήρεις.
Γ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΑΙΣΑΡΕΙΟΥ, καὶ ΑΤΤΙΚΟΥ. I. Ol. CCXCIV.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Φλακίλλα ἐπιφανεστάτη νέα, μηνὶ Δεσίῳ πρὸ ιε Καλανδῶν Ιουλίων.
Δ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ, καὶ ΕΥΤΥΧΙΑΝΟΥ. II.
Ε. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Πουλχερία ἐπιφανεστάτη, μηνὶ Αυδυναίῳ, πρὸ ιδ Καλανδῶν Φεβρουαρίων.

ΣϞΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΣΤΕΛΙΧΩΝΟΣ, καὶ ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΥ. IV.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡ ἐπιφανεστάτη Εὐδοξία ἐπήρθη Αὐγούστα, μηνὶ Αυδυναίῳ, πρὸ ε Ιδῶν Ιανουαρίων. καὶ ἐγεννήθη Αρκαδία ἐπιφανεστάτη, μηνὶ Ξανθικῷ, πρὸ γ Νωνῶν Απριλλίων.
Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν Γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ Λαιμομακελλίῳ. καὶ ἐκάη ἡ Ἐκκλησία τῶν Γότθων σὺν πολλῷ πλήθει Χριστιανῶν, μηνὶ Πανέμῳ, πρὸ δ Ιδῶν Ιουλίων καὶ κατεποντίσθησαν Γότθοι ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν στενῶν ἐν Χερρονήσῳ, μηνὶ Απελλέῳ, πρὸ ι Καλανδῶν Ιανουαρίων.
Ζ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΒΙΚΕΝΤΙΟΥ, καὶ ΦΛΑΒΙΟΥ. I. Ol. CCXCV.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπόμπευσεν ἡ κεφαλὴ Γαΐνα Γότθου, μηνὶ Αυδυναίῳ, πρὸ γ Νωνῶν Ιανουαρίων. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγεννήθη ἐπιφανέστατος υἱὸς Αρκαδίου Αὐγούστου μηνὶ Ξανθικῷ, δ Ιδῶν Απριλλίων. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐπάγη ἡ θάλασσα ἐπὶ ἡμέρας κ σχήματι κρυστάλλου.
Η. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΟΝΩΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε. II.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη Θεοδόσιος νέος Αὔγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Ἕβδομον ἐν τῷ Τριβουναλίῳ ὑπὸ Αρκαδίου τοῦ πατρός, μηνὶ Αυδυναίῳ, πρὸ δ..... Ιανουαρίων.
Θ. Ινδ. α. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ., καὶ ΡΟΜΟΡΙΔΟΥ. III.
Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγεννήθη Μαρίνα ἐπιφανεστάτη, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ δ Ιδῶν Φευρουαρίων.

ΣϞς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ινδ. β. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐξεώθη Ἰωάννης ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ αἰφνιδίως ἐκάη ἡ μεγάλη Ἐκκλησία σὺν τῷ Σενάτῳ ἀπὸ τῶν κρατούντων αὐτῆς τῶν λεγομένων Ξυλοκερκητῶν, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὥρᾳ ϛ. καὶ ἐγένετο Ἀρσάκιος ἐπίσκοπος ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, μηνὶ Δεσίῳ, πρὸ ϛ Καλανδῶν Ἰουλίων, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ θεὸς χάλαζαν ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τύπον λίθου, μεγέθους καρύων, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, ἡμέρᾳ παρ. ὥραν ὀγδόην. καὶ ἐτελεύτησεν Εὐδοξία Αὐγοῦστα μηνὶ τῷ αὐτῷ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ α Νωνῶν Ὀκτωβρίων, ἡμέρᾳ ε. καὶ ἐτέθη ἐν τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ δ Ἰδῶν Ὀκτωβρίων, ἡμέρᾳ δ.

ΙΑ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΣΤΕΛΙΧΩΝΟΣ, καὶ ΑΝΘΗΜΙΟΥ. I. Ol. CCXCVI.

ΙΒ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΑΡΚΑΔΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ, καὶ ΠΡΟΒΟΥ. II.

ΙΓ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β. IIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπετελέσθη Κυϊνκεννάλια Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ γ Ἰδῶν Ἰανουαρίων. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο βροχὴ μεγάλη σὺν βρονταῖς καὶ ἀστραπαῖς, καὶ σεισμῷ, μηνὶ Ξανθικῷ, Καλάνδαις Ἀπριλλίαις........ ὥστε ἀνασκευασθῆναι τοὺς κεράμους τοὺς χαλκοῦς τοῦ φόρου Θεοδοσίου ἐπὶ Καινούπολιν, καὶ τὸ στιγνόχριστον τοῦ Καπετωλίου πεσεῖν, καὶ πολλὰ πλοῖα παθεῖν καὶ ἐκρυφῆναι σκηνώματα οὐκ ὀλίγα ἐν τῷ Ἑβδόμῳ.

Τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ ἀνοικοδομήθη ἡ ἀναβάθρα τοῦ ἱππικοῦ ἡ ἐπὶ τὴν στοάν.

Ἐπὶ τῆς παρούσης ὑπατείας ἐκάη τὸ Πραιτώριον Μοναξίου ἐπάρχου πόλεως ἀπὸ τοῦ δήμου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν ἔνδειαν τοῦ ἄρτου. ἐσύρη ἡ καροῦχα αὐτοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης Ῥεγεῶνος, ἕως τοῦ Δομνίνου Ἐμβόλων. καὶ ὑπήντησαν αὐτοῖς οἱ δύο στρατηλάται, Οὐρανὰς ὁ ὕπατος, καὶ Ἀρσάκιος, καὶ Συνέσιος, καὶ ὁ κόμης τῶν λαργιτιώνων. καὶ παρεκάλεσαν αὐτοὺς λέγοντες, Ὑποστρέψατε, καὶ ἡμεῖς ποιοῦμεν, ὡς θέλετε.

ΛΕΙΠΕΙ ΙΔ, ΙΕ, Ιϛ ΑΡΚΑΔΙΟΥ ἔτη Α. Β. Γ. Δ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ. IV.

Ε. Ινδ. ια. ΥΠ. ΛΟΥΚΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCXCVIII.

ϛ. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΣ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Πουλχερία ἀδελφὴ Θεοδοσίου Αὐγούστου ἐπιφανεστάτη ἀνηγορεύθη, μηνὶ Πανέμῳ, πρὸ δ Νωνῶν Ἰουλίων.

Ζ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ Ι, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ϛ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Κυϊνκεννάλια Θεοδόσιος νέος Αὔγουστος ἐπετέλεσεν ἐν Κωνσταντινουπόλει, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ γ Ἰδῶν Ἰανουαρίων. καὶ ἐδηλώθη θανάτιος Θερμουτίας γαμετῆς τοῦ δεσπότου Ὀνωρίου τοῦ Αὐγούστου, μηνὶ Πανέμῳ, τῇ πρὸ γ Καλανδῶν Αὐγούστου, ἡμέρᾳ παρ. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει, μηνὶ Γορπιαίῳ, τῇ πρὸ η Καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ἡμέρᾳ παρ. ἐδηλώθη ἀνῃρῆσθαι Ἀτάουλφον βάρβαρον ἐν τοῖς ἄνω μέρεσιν ὑπὸ τοῦ δεσπότου Ὀνωρίου. καὶ γινομένης λυχναψίας τῇ ἑξῆς ἱππικὸν ἤχθη, ὡς καὶ πομπὴν εἰσελθεῖν.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐπετελέσθη τὰ Ἐγκαίνια τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ ϛ Ἰδῶν Ὀκτωβρίων, ἡμέρᾳ κυριακῇ. καὶ ἐκομίσθη ἐν τῇ Κωνσταντινουπόλει διὰ τῆς Χαλκηδονησίας Σκάλας λείψανα Ἰωσὴφ τοῦ υἱοῦ Ἰακώβου, καὶ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Βαπτιστοῦ, μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ ϛ νωνῶν Σεπτεμβρίων, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, βασταζόντων τὰ αὐτὰ λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν Ἀττικοῦ πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Μωσέως Ἐπισκόπου Ἀνταράδου Φοινίκης, καθεζομένων αὐτῶν ἐν βερριχαλίοις. ἅτινα ἀπέθεντο ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, προπέμποντος Οὔρσου Ἐπάρχου πόλεως, καὶ πάσης συγκλήτου. καὶ ἀφιερώθη ἀνδριὰς χρυσοῦς ἐν τῇ * συγκλήτῳ τοῦ δεσπότου Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου ὑπὸ Αὐρηλιανοῦ δὶς Ἐπάρχου πραιτωρίων καὶ πατρικίου.

ΣϞΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Η. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΠΑΛΛΑΔΙΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐκ τοῦ πορφυροῦ κίονος, ἐν ᾧ ἕστηκε Κωνσταντῖνος ὁ μέγας βασιλεὺς ἀπὸ τοῦ κατωτέρου λίθου ἀπέσπασεν λίθος μέγας νυκτὸς, μηνὶ Δύστρῳ, τῇ πρὸ ε Καλανδῶν Ἀπριλλίων, ἐπιφωσκούσης ἡμέρας τρίτης. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐδέθησαν οἱ πάντες σφόνδυλοι τοῦ αὐτοῦ κίονος. καὶ ἀπετελέσθη θέατρον, θεωρήσαντος Οὔρσου Ἐπάρχου πόλεως, ὑπὲρ τῶν ἐπινικίων τῶν κατὰ Ἄτταλον τὸν τύραννον, μηνὶ Δεσίῳ, τῇ πρὸ δ Καλανδῶν Ἰουλίων, ἡμέρᾳ δ. καὶ ἤχθη καὶ ἱππικὸν περὶ τῶν αὐτοῦ ἐπινικίων, μηνὶ Πανέμῳ, Νώναις Ἰουλίαις. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν ὁ δεσπότης Θεοδόσιος νέος ἀπὸ Ἡρακλείας εἰς Κωνσταντινούπολιν, μηνὶ Γορπιαίῳ, πρὸ α Καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ἡμέρᾳ σαββάτῳ, κομισάμενος τὸν χρυσοῦν στέφανον ἐν τῷ Θεοδοσιακῷ φόρῳ ὑπὸ Οὔρσου Ἐπάρχου πόλεως, καὶ τῆς συγκλήτου.

Θ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΟΝΟΡΙΟΥ ΤΟ ΙΑ, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟ Β. I. Ol. CCXCIX.

Ἐπὶ

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων σεισμὸς ἐγένετο μέγας, ἑσπέρας, ἡμέρᾳ πρώτῃ [παρῃ,] μηνὶ Ξανθικῷ πρὸ ιβ Καλανδῶν Μαΐων. ἦν δὲ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν τὸ πάθος τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ι. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΤΟ ΙΒ, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων γέγονεν ἔκλειψις ἡλίου, μηνὶ Πανέμῳ, πρὸ ιδ Καλανδῶν Αὐγούστων, ἡμέρᾳ παρῃ, ὥραν η.

ΙΑ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΜΟΝΑΞΙΟΥ, καὶ ΠΛΙΝΘΑ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἡμέρᾳ κυριακῇ εἰσελθόντος Αετίου Ἐπάρχου πόλεως μετὰ τοῦ σχήματος ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ ζ Καλανδῶν Μαρτίων ἐπὶ τῷ δεξάμενον αὐτὸν ἀπελθεῖν, κληθέντα ἐν τῷ Παλατίῳ, Κυριακός τις γέρων, βαλὼν μάχαιραν μεγάλην, εἰς χάρτην ὡσανεὶ λίβελλον αὐτῷ προσφέρων, ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ, καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

Τ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΒ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η, καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΟΥ ΤΟ Γ. IV.

Ὅτε προέκοψε τὴν ἡλικίαν Θεοδόσιος νέος Αὔγουστος, ἀνεγίνωσκεν ἐν τῷ Παλατίῳ ἐν ζωῇ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. καὶ μετὰ τελευτὴν τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἀνεγίνωσκεν αὐτῷ νεώτερος τὶς ὀνόματι Παυλῖνος υἱὸς Κώμητος δομεστίκων. ἐφίλει δὲ αὐτὸν Θεοδόσιος.

ΙΓ. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ, καὶ ΑΓΡΕΚΟΛΑ. I. Ol. CCC.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεβλήθη τὸ ὕδωρ τῆς Κιστέρνης τῆς Δεσποίνης Πουλχερίας Αὐγούστας, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ α Ἰδῶν Φεβρουαρίων, παρόντος τοῦ δεσπότου Θεοδοσίου Αὐγούστου.

Τούτῳ τῷ ἔτει γάμους ἐπετέλεσε Θεοδόσιος Αὔγουστος λαβὼν γυναῖκα Ἀθηναΐδα, τὴν καὶ Εὐδοκίαν, μηνὶ Δεσίῳ, πρὸ ζ Ἰδῶν Ἰουνίων. ὁμοίως καὶ θέατρον τοῦ αὐτοῦ ἱππικοῦ. καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς Ἀθηναΐδος, τῆς καὶ Εὐδοκίας, θυγατέρα Εὐδοξίαν ὀνόματι.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἀφιερώθη ἀνδριὰς Ἀρκαδίου ἔσωθεν ἐπάνω τοῦ κοχλίου τοῦ κίονος ἐν τῷ Ἀρκαδιακῷ φόρῳ, ἐν τῷ καλουμένῳ Ξηρολόφῳ, μηνὶ Πανέμῳ, πρὸ ϛ Ἰδῶν Ἰουλίων, ἡμέρᾳ σαββάτῳ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐδηλώθη νίκη κατὰ Περσῶν, μηνὶ Γορπιέῳ, πρὸ η Ἰδῶν Σεπτεμβρίων, ἡμέρᾳ γ.

ΙΔ. Ἰνδ. ε. ΥΠ. ΟΝΩΡΙΟΥ ΤΟ ΙΓ, καὶ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ι. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστὴρ πέμπων ἀκτῖνα πάνυ ἐπιμήκη λευκὴν, μηνὶ Δύστρῳ, ὡς ἐπὶ νύκτας ι, μετὰ ἀλεκτρυῶνα. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένετο σεισμός.

ΙΕ. Ἰνδ. ϛ. ΥΠ. ΑΣΚΛΗΠΙΟΔΟΤΟΥ, καὶ ΜΑΡΙΑΝΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἀνηγορεύθη Εὐδοκία Αὐγούστα μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ δ νωνῶν Ἰανουαρίων. καὶ πολλοὶ σεισμοὶ ἐγένοντο, ἡμέρᾳ δευτέρᾳ, ὥραν δεκάτην, μηνὶ Ξανθικῷ, πρὸ ζ Ἰδῶν Ἀπριλλίων.

ΤΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ιϛ. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΚΑΣΤΙΝΟΥ, καὶ ΒΙΚΤΩΡΟΣ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπήρθη ὑπὸ Θεοδοσίου νέου Οὐαλεντινιανὸς νέος Αὔγουστος μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ ι Καλανδῶν Νοεμβρίων.

ΙΖ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΒ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΚΑΙΣΑΡΟΣ. I. Ol. CCCI.

ΙΗ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ....

ΙΘ. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΙΕΡΙΟΥ, καὶ ΑΡΔΑΒΟΥΡΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον τό ποτε μὲν Κωνσταντινιαναὶ, νῦν δὲ Θεοδοσιαναὶ, τελέσαντος αὐτὸ Ἱερίου τοῦ δὶς Ἐπάρχου, καὶ .... ἐπάρχων, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ ε νωνῶν Ὀκτωβρίων.

ΤΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Κ. Ἰνδ. ια ΥΠ. ΦΙΛΗΚΟΣ, καὶ ΤΑΥΡΟΥ. IV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Οὐάνδαλοι εἰσῆλθον εἰς Ἀφρικήν.

ΚΑ Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΦΛΩΡΕΝΤΙΟΥ, καὶ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ. I. Ol. CCCII.

ΚΒ. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ..... ΔΕΚΑΤΟΝ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. II.

ΚΓ. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΑΝΤΙΟΧΟΥ, καὶ ΒΑΣΣΟΥ. III.

Ἐν ἔτει ΥΑ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Θεοδοσίου νέου Αὐγούστου Βασιλείας ἔτους ΚΓ, καὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων, ἐγένετο ἡ τρίτη Σύνοδος ἐν Ἐφέσῳ τῶν σ ἁγίων καὶ μακαρίων πατέρων κατὰ Νεστορίου τοῦ δυσσεβοῦς.

ΤΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΔ. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ, καὶ ΑΕΤΙΟΥ. IV.

ΚΕ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΔ, καὶ ΜΑΞΙΜΟΥ. I. Ol. CCCIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐγένετο πυρκαϊὰ μεγάλη ἀπὸ τοῦ νεωρίου. καὶ ἐκάησαν τὰ ὅρια, καὶ τὸ δημόσιον ὁ Ἀχιλλεὺς, μηνὶ Λώῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

ΚϚ. Ινδ. β. ΥΠ. ΑΡΕΟΒΙΝΟΥ, καὶ ΑΣΠΑΡΟΣ. II.
ΚΖ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΤΟ ΙΕ, καὶ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ. III.

ΤΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΗ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΙΣΙΔΩΡΟΥ, καὶ ΣΕΝΑΤΟΡΟΣ. IV.
ΚΘ. Ινδ. ε. ΥΠ. ΑΕΤΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΣΙΓΙΣΒΟΥΛΔΟΥ. I. Ol. CCCIV.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει Οὐαλεντινιανὸς νέος Αὔγουστος μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Νοεμβρίων, καὶ ἀπετέλεσε σὺν αὐτοῦ γάμους, λαβὼν Εὐδοξίαν τὴν θυγατέρα Θεοδοσίου καὶ Εὐδοκίας Αὐγούστων, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ, πρὸ δ Καλανδῶν Νοεμβρίων, καὶ ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο θυγατέρας, Εὐδοκίαν, καὶ Πλακιδίαν.

Λ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙϚ, καὶ ΦΑΥΣΤΟΥ. II.
ΛΑ. Ινδ. ζ. ΥΠ ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΖ, καὶ ΦΙΣΤΟΥ. III.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει ἐκέλευσε Θεοδόσιος Αὔγουστος τὰ τείχη κύκλῳ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ παραθαλασσίῳ Κωνσταντινουπόλεως. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει εἰσῆλθεν εἰς Καρταγένην Ζινζίριχος ὁ βασιλεὺς τῶν Οὐανδάλων, μηνὶ Ὑπερβερεταίῳ. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει πειρᾶται τὴν Σικελίαν ἐρημῶσαι.

ΤΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΒ. Ινδ. η. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε, καὶ ΑΝΑΤΟΛΙΟΥ. IV.
ΛΓ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΚΥΡΟΥ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCV.

Ἐπὶ τούτων ἐσφάγη Ἰωάννης Οὐάνδαλος ἐν τῇ Θρᾴκῃ.

ΛΔ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΕΥΔΟΞΙΟΥ, καὶ ΔΙΟΣΚΟΡΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐπέρασαν οἱ Οὖννοι, καὶ τὸ Ἰλλυρικὸν ἠρήμωσαν Ἀτίλας καὶ Βλίδας.

ΛΕ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΜΑΞΙΜΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΠΑΤΕΡΝΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐνεκαινίσθη τὸ δημόσιον λουτρὸν, ὁ Ἀχιλλεὺς, μηνὶ Αὐδυναίῳ, πρὸ γ Ἰδῶν Ἰανουαρίων. καὶ εἰσῆλθεν Θεοδόσιος Αὔγουστος ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπὸ τῆς ἐξπεδίτου τῆς Ἀσίας, μηνὶ Λῴῳ, πρὸ ἐξ Καλανδῶν Σεπτεμβρίων.

ΛϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛϚ. Ινδ. ιβ ΥΠ. ΘΕΟΔΟΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΗ, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ. IV.

Ἐν τούτῳ τῷ ἔτει προϊόντος τοῦ βασιλέως Θεοδοσίου εἰς ἐκκλησίαν τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Θεοφανίων, συνέβη τὸν Μάγιστρον Παυλῖνον ἀρρωστήσαντα ἐκ τοῦ ποδὸς, καὶ μεῖναι ἀπρόϊτον, καὶ ἐξκουσεῦσαι. καὶ προσήνεγκεν πένης τις τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ μῆλον Φρύγιον παμμέγεθες εἰς πᾶσαν ὑπερβολήν. καὶ ἐξενίσθη ὁ βασιλεὺς, καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος. καὶ εὐθέως ὁ βασιλεὺς δέδωκεν τῷ πένητι νομίσματα ρν, καὶ ἔπεμψεν τὸ μῆλον τῇ Αὐγούστῃ Εὐδοκίᾳ. καὶ ἡ Αὐγούστη ἔπεμψεν αὐτὸ Παυλίνῳ τῷ Μαγίστρῳ, καὶ φίλῳ τοῦ βασιλέως. ὁ δὲ αὐτὸς Μάγιστρος ἀγνοῶν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν αὐτὸ τῇ Αὐγούστῃ, αὐτὸς πάλιν ἔπεμψεν αὐτὸ τῷ βασιλεῖ Θεοδοσίῳ, ὡς ἐξέρχεται ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. καὶ ἐδέξατο ὁ βασιλεὺς δίχα τῆς Αὐγούστης. καὶ ἀποκρύψας αὐτὸ, καλέσας τὴν Αὐγοῦσταν ἐπηρώτησεν αὐτὴν, ποῦ τὸ μῆλον, ὃ ἔπεμψά σοι. ἡ δὲ εἶπεν, ὅτι ἔφαγον αὐτό. καὶ ὥρκωσεν αὐτὴν κατὰ τῆς ἑαυτοῦ σωτηρίας εἰ ἔφαγεν, ἢ τινι ἔπεμψεν αὐτό. κἀκείνη ἐπωμόσατο, ὅτι οὐδενὶ αὐτὸ ἔπεμψεν, ἀλλ' αὐτὸ ἔφαγεν. καὶ ἐκέλευσεν, καὶ ἠνέχθη τὸ μῆλον. καὶ ἔδειξεν αὐτό. καὶ ἐγένετο μεταξὺ αὐτῶν λύσις, καὶ ἀποχωρισμός. καὶ λοιπὸν ὑπενόησεν τὸν αὐτὸν Παυλῖνον ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀποκτανθῆναι. καὶ λυπηθεῖσα ἡ αὐτὴ δέσποινα Εὐδοκία ὡς ὑβρισθεῖσα (ἐγνώσθη γὰρ πανταχοῦ, ὅτι δι' αὐτὴν ἐσφάγη ὁ Παυλῖνος, ὡς ὢν εὔμορφος νεώτερος) ᾐτήσατο τὸν βασιλέα Θεοδόσιον ἡ Αὐγοῦστα Εὐδοκία ἀπελθεῖν εὐχῆς χάριν εἰς τοὺς ἁγίους τόπους. καὶ παρέσχεν αὐτῇ. καὶ ἀπιοῦσα Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα εὔξασθαι, εἰσελθοῦσα ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ εἶπεν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ λόγον ἐγκωμιαστικὸν εἰς τὴν αὐτὴν Ἀντιόχειαν καθημένη ἔσωθεν τοῦ δίφρου ὁλοχρύσου ὄντος καὶ διαλίθου βασιλικοῦ. καὶ ἔκραξαν αὐτῇ οἱ τῆς πόλεως. καὶ ἀνηνέχθη αὐτῇ ἔσω ἐν τῷ βουλευτηρίῳ εἰκὼν ἔγχρυσος. καὶ εἰς τὸ λεγόμενον Μουσεῖον στήλην χαλκῆν ἔστησαν αὐτῇ. αἵτινες ἕως τοῦ νῦν ἵστανται. καὶ φιλοτιμησαμένη τῇ τῶν Ἀντιοχέων πόλει τῆς Συρίας χρήματα λόγῳ σιτωνικοῦ, ὥρμησεν ἐπὶ τοὺς ἁγίους τόπους, καὶ ἔκτισεν εἰς Ἱεροσόλυμα πολλά. καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν ἀνενέωσεν τῆς Ἱερουσαλὴμ, εἰποῦσα, ὅτι δι' ἐμὲ εἶπε Δαβὶδ ὁ προφήτης, ὅτι καὶ ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου οἰκοδομηθείτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ. καὶ μείνασα εἰς τὴν αὐτὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ κτίσασα μνῆμα ἑαυτῆς ἐκεῖσε βασιλικὸν, τελευτᾷ. καὶ ἀπετέθη ἐκεῖ ἐν Ἱερουσαλήμ. Ἐν δὲ τῷ μέλλειν τελευτᾶν αὐτὴν ἐπωμόσατο μὴ συγγινώσκειν τῇ κατηγορίᾳ τῇ γινομένῃ κατ' αὐτῆς ἕνεκεν Παυλίνου.

ΛΖ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ϛ, καὶ ΝΥΜΟΥ. I. Ol. CCCVI.
ΛΗ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΙΝΟΥ ΤΟ Γ, καὶ ΣΥΜΜΑΧΟΥ. II.
ΛΘ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΑΡΔΑΒΟΥΡΙΟΥ, καὶ ΑΛΥΠΙΟΥ. III.

Ἐπὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μαρκιανούπολις παρελήφθη· καὶ ἐσφάγη Ἀναργίσκος στρατηλάτης Θρᾴκης. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐγένοντο σεισμοὶ μεγάλοι, ὥστε τὰ τείχη πεσεῖν. ἐκράτησαν γὰρ ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν τινὰ ἐν οἴκῳ μένειν, ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας καὶ νυκτός. γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς· τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν τῷ οὐρανῷ τεθεᾶσθαι. ὅθεν καὶ ἡ ἀνάμνησις κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται μέχρι νῦν τῆς λιτανείας ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ μακροθυμίας ἐν τῷ Τριβούνῳ [illegible], πρὸ ἡ Ἰδῶν Νοεμβρίων. ἐν γὰρ τῇ τοσαύτῃ ἀπειλῇ οὐκ ἐθανάτωσε τινά.

ΤΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Μ. Ινδ. α. ΥΠ. ΖΗΝΩΝΟΣ, καὶ ΠΟΣΤΟΥΜΙΑΝΟΥ. IV.

ΜΑ. Ινδ. β. ΥΠ. ΠΡΩΤΟΓΕΝΟΥΣ, καὶ ΑΣΤΕΡΙΟΥ. I. Ol. CCCVII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρῖνα Αὐγοῦστα γυνὴ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστου, μηνὶ Λῴῳ, πρὸ γ Νωνῶν Αὐγούστων.

ΜΒ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ, καὶ ΑΒΙΗΝΟΥ. II.

Τούτοις τοῖς ὑπάτοις ἡ ἐν Ἐφέσῳ β σύνοδος ἐγένετο. καὶ καθῃρέθησαν ὑπὸ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας Δόμνος ἐπίσκοπος Ἀντιοχείας, καὶ Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ Ἴβας, καὶ Θεόδωρος, καὶ ἄλλοι πλείονες.

Ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου, καὶ Οὐαλεντινιανοῦ Αὐγούστων ἐπεστράτευσεν κατὰ Ῥώμης, καὶ Κωνσταντινουπόλεως Ἀττίλας ὁ [illegible] τοῦ γένους τῶν Γηπαίδων Οὔννων, ἔχων πλῆθος μυριάδας πολλῶν καὶ ἐδήλωσεν διὰ Γότθου ἑνὸς πρεσβευτοῦ Οὐαλεντινιανῷ βασιλεῖ Ῥώμης, Ἐκέλευσε σοι δι' ἐμοῦ ὁ δεσπότης μου καὶ δεσπότης σου Ἀττίλας, ἵνα εὐτρεπίσῃς αὐτῷ Παλάτιον. Ὁμοίως δὲ καὶ Θεοδοσίῳ βασιλεῖ τὰ αὐτὰ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐδήλωσεν δι' ἑνὸς Γότθου πρεσβευτοῦ. καὶ ἀκηκοὼς Ἀέτιος ὁ πρῶτος συγκλητικὸς Ῥώμης τὴν ὑπερβάλλουσαν τόλμαν τῆς ἀπονενοημένης ἀποκρίσεως Ἀττίλα, ἀπῆλθε πρὸς Ἀλάριχον εἰς τὰς Γαλλίας ὄντα ἐχθρὸν Ῥώμης διὰ Ὀνώριον, καὶ προετρέψατο ἅμα αὐτὸς αὐτῷ κατὰ Ἀττίλα, ἐπειδὴ ἀπώλεσεν πολλὰς τῆς Ῥώμης καὶ ἐξαίφνης ἐπιρρίψας αὐτῷ, ὡς ἔστιν ἠπληκευσάμενος πλησίον τοῦ Δανούβιου ποταμοῦ, ἔκοψαν αὐτοῦ χιλιάδας πολλάς. εἰς δὲ τὸ συμβόλαιον ὁ Ἀλάριχος πληγεὶς [illegible] ἀπὸ σαγίττης τελευτᾷ. ὡσαύτως δὲ ὁ Ἀττίλας τελευτᾷ καταφορᾷ αἵματος διὰ τῶν ῥινῶν ἐνεχθεὶς νυκτὸς μετὰ Οὔννας παλλακίδος αὐτοῦ καθεύδων. ἥτις κόρη καὶ ὑπενοήθη ὅτι αὐτὴ ἀνεῖλεν αὐτόν. περὶ οὗ πολέμου συνεγράψατο ὁ σοφώτατος Πρίσκος ὁ Θρᾷξ λέγει, ὅτι Κῦρος προεβλήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει ἔπαρχος Πραιτωρίων, καὶ ἔπαρχος πόλεως. καὶ προῃρημένος ἔπαρχος πραιτωρίων εἰς [illegible] Καρούχαν τοῦ ἐπάρχου τῆς πόλεως. ἐκράτησεν γὰρ τὰς δύο ἀρχὰς ἐπὶ χρόνους τέσσαρας· διότι καθαρὸς ἦν πάνυ. καὶ αὐτὸς ἐποίησε τὰ ἑσπερινὰ φῶτα ἅπτεσθαι εἰς τὰ ἐργαστήρια. ὁμοίως καὶ τὰ νυκτερινά. καὶ ἔκραξαν αὐτοῦ τὰ μέρη εἰς τὸ ἱππικὸν ὅλην τὴν ἡμέραν, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΚΤΙΣΕΝ, ΚΥΡΟΣ ΑΝΕΝΕΩΣΕΝ. καὶ ἐχόλωσεν αὐτῷ βασιλεύς, ὅτι ταῦτα ἔκραξαν, καὶ διεδέξατο αὐτὸν δημεύσας, καὶ ἐποίησεν αὐτὸν κληρικόν. καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν ἐπίσκοπον εἰς Σμύρναν τῆς Ἀσίας (ἦσαν γὰρ οἱ τῆς πόλεως ἐκείνης ἤδη τέσσαρας ἐπισκόπους φονεύσαντες) καὶ ἵνα καὶ αὐτὸν τὸν Κῦρον ἀνέλωσιν. φθασάντος δὲ αὐτοῦ τὴν πόλιν ἐν τοῖς ἁγίοις γενεθλίοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγανακτήσαντες οἱ τῆς πόλεως Σμύρνης, ὅτι ὡς Ἕλληνα αὐτὸν ὁ Βασιλεὺς ἐκεῖ ἐπίσκοπον ἐποίησεν, ἤτησαν αὐτὸν προσφωνῆσαι. ὅστις ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτῶν ἀνέβη προσομιλῆσαι. καὶ κατὰ τὸ δοῦναι εἰρήνην, ἤρξατο λέγειν οὕτως, ἀδελφοί, ἡ γέννησις τοῦ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ σιωπῇ τιμάσθω, ὅτι ἀκοῇ μόνον συνελήφθη ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ λόγος γὰρ ἦν. αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. ἀμήν. καὶ εὐφημηθεὶς κατῆλθε καὶ ἔμεινεν ἐκεῖ ἕως θανάτου αὐτοῦ.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθε Κωνσταντινούπολις ἀπὸ σεισμοῦ, μηνὶ Αὐδυναίῳ ς, καὶ ἦν νυκτὸς ἀπὸ τῶν λεγομένων Τρωαδ[illegible]ων Ἐμβόλων, ἕως τοῦ χαλκοῦ τετραπύλου ἐπὶ χρόνον, ὥστε μὴ τολμᾶν ἐν οἴκῳ τινὰ μένειν. ἀλλ' ἔφυγον ἔξω τῆς πόλεως πάντες λιτανεύοντες ἡμέρας, καὶ νυκτός. καὶ ὁ Βασιλεὺς ἐλιτάνευσε μετὰ τῆς συγκλήτου, καὶ τοῦ ὄχλου, καὶ τοῦ κλήρου ἀνυπόδετος ἡμέρας πολλάς. Γέγονε γὰρ ἀπειλὴ μεγάλη, οἵα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς. τινὲς δὲ ἔλεγον καὶ πῦρ ἐν οὐρανῷ θεᾶσθαι, ὅθεν καὶ ἡ μνήμη κατ' ἔτος ἐπιτελεῖται τῆς λιτανείας μέχρι καὶ νῦν ἐν τῷ Κάμπῳ ὑπὲρ τῆς τοῦ φιλανθρώπου θεοῦ μακροθυμίας. ἐν γὰρ τοσαύτῃ ὀργῇ οὐδεὶς ἐθανατώθη.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐξῆλθεν Θεοδόσιος Αὔγουστος ἱππασθῆναι. καὶ ἐν τῷ ἱππάζεσθαι αὐτὸν συνέπεσεν ἐκ τοῦ ἵππου, καὶ πλήγεὶς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ Λευκοῦ ποταμοῦ. καὶ καλέσας τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν εἶπεν αὐτῇ διὰ Μαρκιανὸν τὸν ἀπὸ τριβούνων. καὶ τότε πάλιν αὐτὸς ὁ Βασιλεὺς Θεοδόσιος εἶπεν Μαρκιανῷ ἐπὶ Ἄσπαρος, καὶ τῶν λοιπῶν συγκλητικῶν πάντων, Ὅτι ἐφάνη μοι, ὡς δεῖ σε γενέσθαι βασιλέα μετ' ἐμέ. καὶ μεθ' ἡμέρας τελευτᾷ ὁ αὐτὸς Θεοδόσιος ὢν ἐτῶν να.

Καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγη Χρυσάφιος ὁ σπαθάριος εἰς τὴν πόρταν Μελανθιάδος. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐστέφθη Μαρκιανὸς Αὔγουστος ἀπὸ τοῦ Κερκεσίου ἐν τῷ Ἑβδόμῳ, μηνὶ Λῴῳ, πρὸ η Καλανδῶν Σεπτεμβρίων, ἡμέρᾳ ε. μόνος δὲ ἐβασίλευσεν. ἔγημεν τὴν ἀδελφὴν Θεοδοσίου τοῦ νέου βασιλέως τὴν δέσποιναν Πουλχερίαν παρθένον οὖσαν ἐτῶν νδ.

Ῥωμαίων μβ ἐβασίλευσεν ΜΑΡΚΙΑΝΟΣ ἔτη ζ. ἰμȣ ,Ε,ϡΞϛ.

Α. Ινδ. δ. ΥΠ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. καὶ ΑΔΕΛΦΙΟΥ. III.

Πουλχερία γυνὴ Μαρκιανοῦ τοῦ βασιλέως τῶν ἁγίων τεσσαράκοντα τῶν ἐν Σεβαστίᾳ μαρτυρησάντων κατ' ἀποκάλυψιν εὑρίσκει τὰ λείψανα κατακρυπτόμενα εἰς τὸν οἶκον τοῦ ἁγίου Θύρσου ὀπίσω τοῦ ἄμβωνος. καὶ ἀπεθησαύρισεν αὐτὰ εἰς τὸν οἶκον ἔξω τῶν τειχῶν τῶν Τρωαδησίων Καισαρίου ὑπάτου καὶ ὑπάρχου.

ΤΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. ε. ΥΠ. ΣΦΩΡΑΚΙΟΥ, καὶ ΕΡΚΟΥΛΑΝΟΥ. IV.

Ἔτους υκβ τῆς εἰς οὐρανοὺς ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου γέγονεν ἡ τετάρτη σύνοδος ἐν Χαλκηδόνι τῶν χλ ἁγίων πατέρων κατὰ τῶν μιαρῶν Εὐτυχοῦς καὶ Διοσκόρου ἐπισκόπου Ἀλεξανδρείας, τῶν καὶ καθαιρεθέντων.

Γ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΒΙΝΚΟΜΑΛΟΥ, καὶ ΟΠΙΛΙΩΝΟΣ. I. Ol. CCCVIII.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν ἡ δέσποινα Πουλχερία.

Ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων Βινκομάλου, καὶ Ὀπιλίωνος, βασιλευόντων Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Μαρκιανοῦ Αὐγούστων, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ ιβ Καλανδῶν Μαρτίων, τῇ μέσῃ ἑβδομάδι τῶν νηστειῶν, ἔτους Συρομακεδόνων ͵ξξγ. Ἀντιοχέων φα, καὶ υκε ἔτους, ἀφ' οὗ ἀπετμήθη ὁ ἅγιος πρόδρομος προφήτης καὶ βαπτιστὴς Ἰωάννης ηὑρέθη ἡ τιμία αὐτοῦ κεφαλὴ ἐν τῇ Ἐμεσίων πόλει.

Δ. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΑΕΤΙΟΥ, καὶ ΣΤΟΥΔΙΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει, βασιλεύοντος Ἀνθήμου ἐν Ῥώμῃ, ἐκτίσθη ὑπ' αὐτοῦ ὁ οἶκος τοῦ ἁγίου Θωμᾶ πλησίον τοῦ Βορα[illegible] ἐπιλεγόμενον τῷ Ἀποστολίῳ.

Ε. Ινδ. η. ΥΠ. ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η, καὶ ΑΝΘΗΜΟΥ. III.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐσφάγη Οὐαλεντινιανὸς Αὔγουστος ἐν Ῥώμῃ μέσον δύο δαφνῶν. καὶ ἐπήρθη Μάξιμος, καὶ ἐσφάγη καὶ αὐτὸς τῷ αὐτῷ ἔτει. καὶ εἰσῆλθεν Ζινζίριχος βασιλεὺς τῶν Ἄφρων εἰς Ῥώμην, καὶ παρέλαβεν Εὐδοξίαν τὴν γυναῖκα Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ τὰς δύο αὐτῆς θυγατέρας, Πλακιδίαν, καὶ Ὀνωρίαν. ἃς μετ' ὀλίγον ἀπο[illegible] ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας Λέων ὁ βασιλεύς. τὴν δὲ Ὀνωρίαν νύμφην ἐκράτησεν ὁ Ζινζίριχος εἰς Ὀνώριχον υἱὸν αὐτοῦ.

ΤΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ϛ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΟΥΑΡΑΝΟΥ, καὶ ΙΩΑΝΝΟΥ. IV.

Ὁ βασιλεὺς Μαρκιανὸς ἐφίλει τὸ Βένετον μέρος οὐ μόνον ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀλλὰ καὶ πανταχοῦ· εἰς ταραχὴν γενομένης ὑπὸ τοῦ τοῦ Πρασίνου μέρους διάταξιν αὐτοῦ θείαν ἐξεφώνησε, μὴ πολιτεύεσθαι Πρασίνους, μήτε στρατεύεσθαι ἔτη γ.

Ζ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ. I. Ol. CCCIX.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἐτελεύτησεν Μαρκιανὸς Αὔγουστος ὢν ἐτῶν ξε. καὶ ἐπήρθη ΛΕΩΝ ὁ μέγας βασιλεὺς ὑπὸ τοῦ ἐξερκέτου, μηνὶ Περιτίῳ, πρὸ ζ Ἰδῶν Φεβρουαρίων. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ιϛ.

ὁμȣ ,Ε,ϡΓΒ.

Α. Ινδ. ια ΥΠ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΥΓ. καὶ ΜΑΙΟΥΡΟΥ. II.

Β. Ινδ. ιβ ΥΠ. ΡΕΚΙΜΙΡΟΥ, καὶ ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων προήχθη ὁ ἔπαρχος πόλεως Θεοδόσιος, καὶ ἔκτισεν τὸ Αὐγουστεῖον ἐκ πλαγίων τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Τούτῳ δὲ τῷ ἐνιαυτῷ ἤρξατο Ἄσπαρ ὁ στρατηλάτης κτίζειν τὴν μεγίστην Κιστέρναν πλησίον τοῦ παλαιοῦ τείχους.

ΤΙ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Γ. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ, καὶ ΜΑΓΝΟΥ. IV.

Δ. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΔΑΓΑΛΑΙΦΟΥ, καὶ ΣΕΥΗΡΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCCX.

Ε. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Β, καὶ ΣΕΡΓΕΝΤΙΟΥ. II.

ϛ. Ινδ. α. ΥΠ. ΒΙΒΙΑΝΟΥ, καὶ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων λεῖψις γέγονε τοῦ ἄρτου, ὥστε πραθῆναι τὸν ἕνα ἄρτον φόλεων τριῶν

ΤΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ζ. Ινδ. β. ΥΠ. ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ, καὶ ΟΛΥΒΡΙΟΥ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει τελευτᾷ ὁ ἅγιος Συμεὼν ὁ Στυλίτης, ὄντος τότε Κόμητος ἀνατολῆς Ἀρδαβουρίου τοῦ Πατρικίου υἱοῦ Ἄσπαρος τοῦ στρατηλάτου. καὶ κραξάντων τῶν Ἀντιοχέων, καὶ αἰτησάντων τὸ σῶμα τοῦ δικαίου, ἔπεμψεν ὁ αὐτὸς Ἀρδαβούριος Γοτθικὴν βοήθειαν, καὶ ἤνεγκε τὸ λείψανον τοῦ ἁγίου Συμεῶνος ἐν Ἀντιοχείᾳ τῇ μεγάλῃ καὶ ἐκτίσθη αὐτῷ μαρτύριον οἶκος μέγας.

Ὀλύβριος πεμφθεὶς ἐν Ῥώμῃ ὑπὸ Λέοντος βασιλέως, καὶ βιασθεὶς ὑπὸ τῶν ἐκεῖσε Ῥωμαίων ἐκεῖσε χειροτονεῖται βασιλεύς. καὶ ἔσχεν γυναῖκα Πλακιδίαν, τὴν καὶ ἀγορασθεῖσαν, ἤγουν ἀναρυσθεῖσαν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας. Οὗτοι κτίζουσιν τὴν ἁγίαν Εὐφημίαν τὰ Ὀλυβρίου. καὶ γεννᾷ δὲ αὐτῆς Ὀλύβριος Ἰουλιανὴν τὴν γενομένην γυναῖκα Ἀρεοβίνδου τοῦ μεγάλου, τοῦ μονομαχήσαντος ἐν Περσίδι. ἐξ ὧν γεννᾶται Ὀλύβριος ὁ μικρός. II.

Η Ινδ. γ̄. ΥΠ. ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΥ, καὶ ΑΡΜΕΝΑΡΙΧΟΥ. I. Ol. CCCXI.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων Μηνᾶς νυκτέπαρχος ὤν, κατηγορηθεὶς ἐπὶ φαύλοις πράγμασιν ἠρωτήθη ἐν τῷ ἱππικῷ ἀπὸ τῆς συγκλήτου. καὶ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως ἐπὶ τῆς * βασιλείας τοῦ ἱππικοῦ καμπτοῦ παιδίον αὐτὸν ἐσκέλλησεν; καὶ ἔρριψεν ἐπὶ πρόσωπον. καὶ λαβὼν αὐτὸν ὁ δῆμος ἤρξαντο σύρειν. ἰδόντες δὲ οἱ ἄρχοντες τὸ γεγονός, φοβηθέντες ἀνεχώρησαν, καὶ ἔσυραν ἐκεῖνον, ἕως τῶν οἴκων τοῦ Στουδίου. καὶ λαβὼν εἷς Γότθος λίθον ἔδωκεν αὐτὸν κατὰ τῆς ἀκοῆς, καὶ ἐθανάτωσεν αὐτόν. καὶ ἐσύρη ἀπὸ τοῦ δήμου τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ἕως θαλάσσης. μεθ' ἡμέρας δὲ τριάκοντα ἐκάησαν τῆς πόλεως ἀπὸ θεομηνίας ῥεγεῶνες η̄, μηνὶ Γορπιέῳ, Σεπτεμβρίου β, ἡμέρᾳ δ, Ἰνδικτιῶνος γ̄, ἐν τῇ συνάξει τοῦ ἁγίου Μαμᾶ.

Θ. Ινδ. δ̄. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Γ̄ ΜΟΝΟΥ. II.

Ι. Ινδ. ε̄. ΥΠ. ΠΟΥΣΑΙΟΥ, καὶ ΙΩΑΝΝΟΥ. III.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων κατηγορήθη Ἰσοκάσιος ὁ φιλόσοφος, καὶ Κυεσόριος, ὡς Ἕλλην, ὅστις κατήγετο μὲν ἐκ γένους τῆς Κιλικίας, ἦν δὲ κτήτωρ Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ οἰκήτωρ, ὅστις διήνυσεν ἀρχὰς πολλὰς μετὰ δόξης. ἦν δὲ σφόδρα λογικός. καὶ συσχεθεὶς κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως διὰ τὴν τότε γινομένην ἀταξίαν ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἀποζωσθεὶς τῆς ἀξίας αὐτοῦ παρεπέμφθη ἐν Χαλκηδόνι, πέραν τῆς Κωνσταντινουπόλεως τῷ ἄρχοντι Βιθυνίας Θεοφίλῳ, ὅστις καὶ τὰς φωνὰς αὐτοῦ ἔλαβεν. Ἰάκωβος δὲ ὁ Κίλιξ ἀρχιατρὸς ὢν τῆς πόλεως, ὁ λεγόμενος Ψυχριστός, παρεκάλεσε τὸν βασιλέα. ἐφίλει γὰρ αὐτὸς ὁ Λέων αὐτὸν Ψυχριστόν, καὶ πᾶσα ἡ σύγκλητος, καὶ ἡ πόλις, ὡς ἄριστον ἰατρόν, καὶ φιλόσοφον. ᾧτινι οἱ συγκλητικοὶ καὶ εἰκόνας αὐτοῦ ἔθεσαν ἐν τῷ Ζευξίππῳ. οὗτος ἐδυσώπησε τὸν βασιλέα αἰτῶν αὐτὸν ἐν Κωνσταντινουπόλει τὸν Ἰσοκάσιον ἐξετασθῆναι παρὰ τῆς συγκλήτου, καὶ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων, καὶ μὴ παρὰ ἄρχοντι ἐπαρχίας, ἐπειδὴ κυεσορίου εἶχεν ἀξίαν. καὶ πεισθεὶς ὁ βασιλεὺς Λέων ἐκέλευσεν ἐνεχθῆναι τὸν Ἰσοκάσιον ἀπὸ Χαλκηδόνος. καὶ εἰς τὸ Ζεύξιππον προσενεχθεὶς ἐξητάζετο ἀπὸ τοῦ ἐπάρχου τῶν πραιτωρίων, καὶ ὑπάτου Πουσαίου. καὶ διελάλησεν ὁ αὐτὸς Πουσαῖος κατὰ τοῦ Ἰσοκασίου, εἰσελθόντος προδήλου, γυμνοῦ, δεδεμένου ὀπισθαγκῶνα, ταῦτα. ὁρᾷς ἑαυτὸν Ἰσοκάσιε ἐν ποίῳ σχήματι καθέστηκας; καὶ ἀποκριθεὶς Ἰσοκάσιος εἶπεν· ὁρῶ, καὶ οὐ ξενίζομαι. ἄνθρωπος γὰρ ὢν ἀνθρωπίναις περιέπεσα συμφοραῖς. ἀλλὰ δίκη δίκασον ἐπ' ἐμοί, ὡς ἐδίκαζες σὺν ἐμοί. καὶ ἀκούσας τοῦ Ἰσοκασίου ὁ δῆμος τῶν Βυζαντίων ὁ ἑστώς, καὶ θεωρῶν, ἀνεφήμησε τὸν βασιλέα Λέοντα πολλά. καὶ ἀποσπάσαντες τὸν αὐτὸν Ἰσοκάσιον ἀπήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ Ζευξίππου εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν. καὶ κατηχηθεὶς ἐφωτίσθη, καὶ ἐπέμφθη εἰς τὴν χώραν αὐτοῦ.

Ὁ αὐτὸς θειότατος βασιλεὺς τὰς κυριακὰς ἀπράκτους ἐκέλευσεν γίνεσθαι, ἐκφωνήσας περὶ τούτου θεῖον αὐτοῦ ήμον, ἵνα μήτε αὐλός, ἢ κιθάρα, ἢ ἄλλο τι μουσικὸν λέγειν ἐν κυριακῇ, ἀλλὰ πάντα ἀργεῖν. καὶ πᾶς ἄνθρωπος ἠνέσχετο.

Τούτῳ τῷ ἔτει τυραννίδα μελετήσας τις Ἄσπαρα τὸν πατρίκιον, ὡς πρῶτον τῆς συγκλήτου, ἐφόνευσεν ἐν τῷ παλατίῳ ἔσω, καὶ Ἀρδαβάριν, καὶ Πατρίκιον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ ἐν Κομβένδῳ καὶ αὐτοὺς συγκλητικοὺς ὄντας, κατακόψας τὰ σώματα αὐτῶν. Καὶ ἐγένετο ἐν Κωνσταντινουπόλει ταραχή. εἶχον γὰρ πλῆθος Γότθων, καὶ κόμητας, καὶ ἄλλους παῖδας παραμένοντας αὐτοῖς. ὅθεν εἷς Γότθος τῶν διαφερόντων αὐτῷ Ἄσπαρι ὀνόματι Ὀστρῦς κόμης εἰσῆλθεν εἰς τὸ παλάτιον τοξεύων μετὰ ἄλλων Γότθων. καὶ συμβολῆς μετὰ τῶν Ἐξκουβιτόρων καὶ Ὀστροῦ κόμητος γινομένης, πολλοὶ ἐκόπησαν. καὶ μισαθεὶς ἶδεν ὅτι ἡττήθη, καὶ ἔφυγεν λαβὼν τὴν παλλακίδα Ἄσπαρος εὐπρεπεστάτην οὖσαν καὶ εὔπορον Γότθαν, ἥτις ἔφιππος ἅμα αὐτῷ ἐξῆλθεν ἐπὶ Θρᾴκην. Καὶ ἐπραίδευσαν τὰ χωρία. περὶ οὗ ἔκραψαν οἱ Βυζάντιοι, Νεκροῦ φίλος οὐδείς, εἰ μὴ μόνος Ὀστρύς.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Λέων διωγμὸν μέγαν ἐποίησε τοῖς τοῦ δόγματος τῶν Ἀρειανῶν Ἐξωκιονιτῶν, καὶ διατάξας πανταχοῦ ἔπεμψεν μὴ ἔχειν αὐτοὺς ἐκκλησίας, καὶ ὅλως συνάγεσθαι.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐφάνη ἐν τῷ οὐρανῷ σημεῖον μέγιστον ἀπό τινων λεγόμενον σάλπιγξ, ἀπό τινων δὲ λογχίας, καὶ ἀπό τινων δοκίς. ἐφάνη ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐβασίλευσεν Ἀνθήμιος, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Ῥώμην. καὶ εἰσῆλθεν τὰ Λαβεράτα αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει διὰ Φερεντίου ἐπάρχου πόλεως.

ΙΑ. ΤΙΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ινδ. ς̄. ΥΠ. ΑΝΘΗΜΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ ΤΟ Β̄ ΜΟΝΟΥ. IV.

Οὗτος Ἀνθήμιος δομεῖται τὸν οἶκον τοῦ Ἀποστόλου, τὰ λεγόμενα Ἀνθημίου πλησίον τοῦ Βορραΐδου.

Ἐπὶ τούτου τοῦ προκειμένου ὑπάτου Δινζίριχος υἱὸς Ἀττίλα ἐσφάγη ὑπὸ Ἀναγάστου τοῦ στρατηλάτου Θρᾴκης. καὶ εἰσῆλθεν ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἱππικοῦ ἀγομένου, καὶ ἐπόμπευσεν διὰ τῆς μέσης, καὶ ἀπηνέχθη εἰς τὸ Ξυλόκιρκον, καὶ ἐπάγη ἐν ξύλῳ. καὶ ἐξῆλθε πᾶσα ἡ πόλις εἰς θέαν αὐτῆς ἐπὶ ἡμέρας ἱκανάς.

ΙΒ. Ινδ. ζ̄. ΥΠ. ΖΗΝΩΝΟΣ, καὶ ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ. I. Ol. CCCXII.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔβρεξεν ἐν Κωνσταντινουπόλει κονίαν ἀντὶ βροχῆς. ἐπὶ παλαιστὴν ὕψους ἐτέθη εἰς τὰς κεράμους ἡ κονία. καὶ πάντες ἔτρεμον λιτανεύοντες, καὶ λέγοντες, ὅτι πῦρ καὶ ἐσβέσθη, καὶ ηὑρέθη κόνις τοῦ θεοῦ φιλανθρωπευσαμένου, μηνὶ Δίῳ, Νοεμβρίου ια.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐγένετο ἐμπρησμὸς μέγας ἐν Κωνσταντινουπόλει, οἷος οὐδέποτε. ἐκάη γὰρ ἀπὸ θαλάσσης, ἕως θαλάσσης. καὶ φοβηθεὶς Λέων ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μάμαντα. καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόσκεσον μῆνας ἕξ. καὶ ἔκτισεν ἐκεῖ λιμενάριον. καὶ ἔμβολον, ὅστις οὕτω καλεῖται ὁ τόπος, Νέος ἔμβολος.

ΙΓ. Ινδ. η. ΥΠ. ΓΟΡΔΙΑΝΟΥ, καὶ ΣΕΒΗΡΟΥ. II.
ΙΔ. Ινδ. θ. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟ Δ, καὶ ΠΡΟΒΙΑΝΟΥ. III.

ΤΙΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΕ. Ινδ. ι. ΥΠ. ΜΑΡΚΙΑΝΟΥ, καὶ ΦΗΣΤΟΥ. IV.
ΙϚ. Ινδ. ια. ΥΠ. ΛΕΟΝΤΟΣ ΤΟ Ε ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXIII.

Μετὰ τελευτὴν Λέοντος τοῦ μεγάλου Ρωμαίων μγ ἐβασίλευσεν ΛΕΩΝ ΝΕΟΣ Αὐγουστος ἔτος α. ὁμοῦ ,ΕΛΠΓ.

Οὗτος Λέων ἀποβληθεὶς ὑπὸ τῆς ἰδίας αὐτοῦ μητρὸς τῆς ἐπιφανεστάτης Αριάδνης, ὡς προσκυνῆ αὐτὸν ὡς βασιλέα Ζήνων ὁ στρατηλάτης καὶ πατρίκιος ὁ αὐτοῦ πάππος, ἐπέθηκεν στέφανον βασιλικὸν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ αὐτοῦ Ζήνωνος. καὶ ἐβασίλευσεν Ζήνων ὁ Κοδισσεὺς ὁ Ισαυρος μετὰ τοῦ ἰδίου ..... Λέοντος ὀλίγον χρόνον. καὶ τῷ ια μηνὶ τῆς αὐτοῦ ὑπατείας ἀρρωστήσας Λέων νέος μηνὶ Δίῳ, τῷ καὶ Νοεμβρίῳ, ἐτελεύτησεν ὢν ἐτῶν ιζ, καὶ καθὼς Νεστοριανὸς ὁ σοφώτατος χρονογράφος ἕως Λέοντος νέου συνεγράψατο.

Ινδ. ιβ. ....

Ρωμαίων μδ ἐβασίλευσεν ΖΗΝΩΝ Αὔγουστος ἔτη ιζ. ὁμοῦ ϛ.

Α. Ινδ. ιγ. ΥΠ. ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΥΓ. ΤΟ Β ΜΟΝΟΥ. II.

ΤΙΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. ιδ. ΥΠ. ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΥ, καὶ ΑΡΜΑΤΟΥ. IV.
Γ. Ινδ. ιε. ΥΠ. ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΥ, καὶ ΑΡΜΑΤΟΥ. I. Ol. CCCXIV.

Ζήνων ὁ βασιλεὺς αἰτηθεὶς πρᾶγμα παρὰ τῆς πενθερᾶς αὐτοῦ Βηρίνης, καὶ μὴ παρασχὼν, κατεσκευάσθη παρ' αὐτῆς. καὶ φοβηθεὶς μὴ σφαγῇ ὑπό τινος τῶν τοῦ παλατίου (σὺν αὐτῷ γὰρ ᾤκει ἐν τῷ Παλατίῳ καὶ ἡ πενθερὰ αὐτοῦ Βηρίνα) ποιήσας πρόκενσον ἐν Χαλκηδόνι ἐκεῖθεν ἔφυγεν βερέδοις, καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Ισαυρίαν, ὡς ἦν βασιλεύς. ὅντινα κατέλαβε φυγοῦσα τὴν ἰδίαν αὐτῆς μητέρα λάθρα ἡ βασίλισσα Αριάδνη εἰς τὴν Ισαυρίαν, καὶ διῆγεν ἐκεῖσε ἅμα τῷ ἰδίῳ ἀνδρί. καὶ μετὰ τὸ φυγεῖν Ζήνωνα τὸν βασιλέα, καὶ Αριάδνην τὴν Αὐγοῦσταν, εὐθέως προεχειρίσατο ἡ Δέσποινα Βηρίνη βασιλέα στέψασα Βασιλίσκον τὸν ἴδιον αὐτῆς ἀδελφόν. καὶ ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς ΒΑΣΙΛΙΣΚΟΣ ἔτη δύο, ἅτινα συναριθμοῦνται σὺν τοῖς πρώτοις καὶ τοῖς μετὰ ταῦτα Ζήνωνος ἔτεσιν. ὁ δὲ Βασιλίσκος ἅμα ἐβασίλευσεν, καὶ ἔστεψε τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν Μάρκον εἰς βασιλέα. καὶ ἐβασίλευσαν οἱ δύο ἅμα.

Δ. Ινδ. α. ΥΠ. ΙΛΛΟΥ ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπανῆλθε Ζήνων ὁ βασιλεὺς μετὰ ὄχλου πολλοῦ ἐκ τῆς Ισαυρίας. ὁ δὲ Βασιλίσκος μαθὼν τὴν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος ἐπάνοδον ἔπεμψεν Αρμᾶτον τὸν στρατηλάτην τοῦ Πραισέντου μετὰ πάσης, ἧς εἶχεν, βοηθείας τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν Θρᾴκην, καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ τὸ Παλάτιον, ὁρκώσας αὐτὸν εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα μὴ προδοῦναι. καὶ λαβὼν τὸ ἄπειρον πλῆθος τοῦ στρατοῦ ὁ Αρμᾶτος ἐπέρασεν. καὶ τοῦτο προμαθὼν Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἔπεμψεν πρὸς αὐτὸν Αρμᾶτον, ἐπαγγειλάμενος αὐτῷ πολλὰ, καὶ τὴν στρατηλασίαν τοῦ Πραισέντου ἕως τῆς αὐτοῦ ζωῆς, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα. καὶ προτραπεὶς Αρμᾶτος ὑπὸ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως προέδωκεν εὑρεθεὶς εἰς τὸ μέρος Ζήνωνος τοῦ βασιλέως καὶ οὐχ ὑπήντησεν Ζήνωνι ἐρχομένῳ, ἀλλὰ δι' ἄλλης ὁδοῦ ἔδοξεν ἀπιέναι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων μετὰ τῆς αὐτοῦ βοηθείας διὰ τῆς ὁδοῦ τῆς Ισαυρίας ἐξορμήσας ἐπέρασεν ἀπὸ τῶν λεγομένων πυλῶν, καὶ εἰσῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰς τὸ Παλάτιον μετὰ τῶν ἰδίων. καὶ ἐδέχθη ἀπὸ τῶν στρατευμάτων καὶ τῆς συγκλήτου. ἀκούσας δὲ ἐξαίφνης Βασιλίσκος ὁ βασιλεὺς, ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς εἰς τὸ Παλάτιον ὥρμησεν, καὶ εἰσῆλθεν, καὶ ὅτι ἐδέξαντο αὐτὸν πάντες, καὶ Βηρίνα ἡ δέσποινα ἡ αὐτοῦ πενθερὰ, λαβὼν Βασιλίσκος τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα, ἔφυγεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὸ μέγα φωτιστήριον. ὁ δὲ θειότατος Ζήνων παρασχὼν τὸ βῆλον τοῦ ἱππικοῦ, ἀνελθὼν ἐπεθεώρησεν. καὶ ἐδέχθη ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως. καὶ εὐθέως πέμψας ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν ἐπῆρεν παρὰ Βασιλίσκου, καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῶν, τὰ τῆς βασιλείας ἅπαντα. καὶ ἐξέβαλεν αὐτὸν, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα λαβόντας λόγον, ὅτι οὐκ ἀποκεφαλίζονται, καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ εἰς Λίμνας τὸ Κάστρον. καὶ ἀνῳκοδομήθη ἡ θύρα, καὶ ὁ αὐτὸς Ζήνων βασιλεὺς εἰς τὴν Καππαδοκίαν. καὶ ἐβλήθησαν εἰς ἕνα πύργον * τοῦ φυλάττεσθαι ὁ πύργος καὶ τὸ Κάστρον αὐτὸ ὑπὸ στρατιωτῶν καὶ Ισαύρων πλήθους πολλοῦ. καὶ λιμοκτονηθεὶς ὁ αὐτὸς Βασιλίσκος, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ, καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν ἀπέδωκαν τὰς ψυχάς. καὶ ἐτάφησαν ἐκεῖ εἰς τὸν αὐτὸν πύργον Λιμνῶν.

Ε. Ινδ. β. ΥΠ. ΖΗΝΩΝΟΣ ΑΥΓ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΙΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ϛ. Ινδ. γ. ΥΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. IV.
Ζ. Ινδ. δ. ΥΠ. ΠΛΑΚΙΤΑ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXV.
Η. Ινδ. ε. ΥΠ. ΤΡΟΚΟΝΔΟΥ, καὶ ΣΕΒΗΡΙΑΝΟΥ. II.
Θ. Ινδ. ϛ. ΥΠ. ΦΑΥΣΤΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΙϚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. ζ. ΥΠ. ΘΕΟΔΩΡΙΧΟΥ, καὶ ΒΕΝΑΝΤΙΟΥ. IV.

Τούτῳ τῷ ἔτει Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐποίησε Καίσαρα τὸν υἱὸν Αρμάτου τοῦ στρατηλάτου Πραισέντου, Βασιλίσκον ὀνόματι.

ὀνόματι καὶ συνεκάθισεν αὐτῷ εἰς τὸ θεωρεῖν. καὶ ἰδὼν σὺν ἡνιόχους ὁ βασιλεὺς, καὶ ὁ Καῖσαρ. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων λογισάμενος, ὅτι ἐπιόρκησεν Ἁρμάτος ὁ στρατηλάτης τοῦ πραισέντου ὁ πατὴρ τοῦ Καίσαρος ὀμόσας εἰς τὸ ἅγιον βάπτισμα Βασιλίσκῳ μὴ προδοῦναι αὐτὸν, καὶ ὅτι περιστρατευθεὶς παρ' ἐμοῦ προέδωκεν αὐτὸν καὶ ἀπέθανεν, πῶς τῇ ἐμῇ βασιλείᾳ πιστὰ φυλάξει; μικρὸν γὰρ ἐὰν ἀνδρειωθῇ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ Καῖσαρ; πάντως κἀμὲ παραβαίνει. ἐγὼ δὲ οὐ παρέβην αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν ἐποίησα ἐπὶ τόπου μεῖναι στρατηλάτην, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Καίσαρα ἐποίησα. καὶ ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς Ζήνων σφαγῆναι Ἁρμάτον τὸν ἀπὸ ὑπάτων, καὶ στρατηλάτην, ὡς ἐπίορκον. καὶ ἐσφάγη εἰς τὸν Κοχλίον τοῦ Παλατίου κατὰ τὸ δόκιμον, ὡς ἀνέρχεται εἰς τὸ ἱππικὸν θεωρῆσαι ὁ αὐτὸς Ἁρμάτος. καὶ μετὰ τὸ φονευθῆναι Ἁρμάτον, τότε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ Βασιλίσκον τὸν Καίσαρα νεώτερον ὄντα ἐπίσκοπον ἐχειροτόνησεν εἰς Κύζικον τὴν μητρόπολιν Ἑλλησπόντου, ἐπειδὴ ἦν φορέσας πορφύραν βασιλικὴν, ὡς Καῖσαρ, δημεύσας πᾶσαν τὴν οὐσίαν τοῦ αὐτοῦ Ἁρμάτου.

Ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις πρόφασιν λαβόντες οἱ ἐκ τοῦ ἔθνους τῶν Σαμαρειτῶν ἐν Παλαιστίνῃ ἐτυράννησαν, καὶ ἔστεψαν λῄσταρχον ὀνόματι Ἰουστασὰν Σαμαρείτην. καὶ εἰσῆλθεν ἐν Καισαρείᾳ, καὶ ἐθεώρησεν ἱππικὸν, καὶ πολλοὺς ἐφόνευσεν ἡγεμονεύων τῆς Παλαιστίνης. ἔκαυσεν δὲ καὶ τὴν ἐκκλησίαν τοῦ ἁγίου Πρόβου ὁ αὐτὸς Ἰουστασᾶς ἐπὶ Τιμοθέου ἐπισκόπου Καισαρείας. καὶ εὐθέως ὁ δοὺξ Παλαιστίνης Ἀσκληπιάδης ἦλθεν μετὰ τῆς ἑαυτοῦ βοηθείας, ὡς λῃστοδιώκτης, ὁ ἀξιωματικὸς Καισαρείας μετὰ τῶν Ἀρκαδιακῶν. καὶ ὁρμήσας κατ' αὐτοῦ Οὐισασᾶ συνέβαλεν αὐτῷ καὶ ἀπεκεφαλίσθη ὁ αὐτὸς Ἰουστασᾶς. καὶ ἐπέμφθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ μετὰ τοῦ διαδήματος αὐτοῦ τῷ βασιλεῖ Ζήνωνι. ὁ δὲ βασιλεὺς Ζήνων εὐθέως ἐποίησε τὴν συναγωγὴν αὐτῶν τὴν οὖσαν εἰς τὸ Γαργαρίδου εὐκτήριον, οἶκον μέγαν τῆς δεσποίνης ἡμῶν τῆς θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀνανεώσας καὶ τὸν οἶκον ἁγίου Προκοπίου. ποιήσας διάταξιν μὴ στρατεύεσθαι Σαμαρείτην, δημεύσας τοὺς εὐπόρους αὐτῶν. καὶ ἐγένετο φόβος, καὶ εἰρήνη.

ΙΑ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΣΥΜΜΑΧΟΥ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXVI.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐπὶ Ὀδοάκρου τοῦ γενομένου ῥηγὸς Ῥώμης προσῆλθεν μία γυνὴ συγκλητικὴ Ῥώμης ὀνόματι Ἰουβενάλια διδάσκουσα αὐτὸν, ὅτι τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη μετὰ τοῦ Πατρικίου Φίρμου, καὶ εὐλύτρωσόν με. καὶ ἐνεγκὼν τοὺς συνηγόρους αὐτῶν ἀμφοτέρων μερῶν, εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι εἰ μὴ διὰ τὸ αὔριον δώσετε αὐτοῖς ὅρον, καὶ ἀπαλλάξετε αὐτοὺς, ἀποκεφαλίσω ὑμᾶς. καὶ καθίσαντες ἀπὸ τῶν δύο ἡμερῶν εἶπαν τὰ δοκοῦντα τοῖς νόμοις, δεδωκότες αὐτοῖς ὅρον καὶ ἀπήλλαξαν αὐτούς. καὶ ἅψασα κηροὺς ἡ Ἰουβενάλια προσῆλθεν αὐτῷ εὐχαριστοῦσα, ὅτι ἐλυτρώθη ἡ δίκη αὐτῆς. καὶ ἠγανάκτησεν ὁ αὐτὸς ῥὴξ κατὰ τῶν δικολόγων, καὶ ἀναγαγὼν αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς, διὰ τί ὃ ἐποιήσατε εἰς δύο ἡμέρας, καὶ ἀπηλλάξατε αὐτοὺς, εἰς τρία ἔτη οὐκ ἐποιήσατε; καὶ ἀπεκεφάλισε τοὺς δύο δικολόγους ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν. καὶ ἐγένετο φόβος. καὶ ἐποίησε διάταξιν περὶ ἑκάστου νόμου. καὶ ἐξελθὼν ἀπὸ Ῥώμης οἴκησεν τὴν Ῥάβενναν πόλιν παραθαλασσίαν, ἕως θανάτου αὐτοῦ. καὶ μετὰ θάνατον αὐτοῦ ἐγένετο ῥὴξ Ῥώμης ὁ ἐκ γένους αὐτοῦ Ἀταλάριχος. ἦν δὲ Ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὅ ἐστιν Ἐξωκιονίτης.

ΙΒ.

ΙΓ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ, καὶ ΔΕΚΙΟΥ. II.

Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΒΟΗΘΕΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἔπαθεν ἀπὸ θεομηνίας σεισμοῦ Κωνσταντινούπολις τὸ δεύτερον αὐτῆς πάθος, μηνὶ Γορπιαίῳ, Σεπτεμβρίῳ κς, ἐπ' ὀλίγον διάστημα, ἕως τοῦ Ταύρου.

ΤΙΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ.

ΙΕ. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΔΥΝΑΜΙΟΥ, καὶ ΣΙΦΙΔΙΟΥ. IV

Ις. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΕΥΣΕΒΙΟΥ, καὶ ΠΡΟΒΙΝΟΥ. I Ol. CCCXVII.

Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΛΟΓΓΙΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΦΑΥΣΤΟΥ ΤΟ Β. II.

Λέγεται, ὅτι Ζήνων ὁ βασιλεὺς ἐρωτήσας Μαυριανὸν τὸν σοφώτατον κόμητα, ὅστις καὶ πολλὰ αὐτῷ προέλεγεν (ἦν γὰρ μυστικά τινα εἰδὼς ὁ αὐτὸς Μαυριανὸς) τίς μετ' αὐτὸν Ζήνωνα βασιλεύσει; καὶ ἔμαθεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ διαδέχεται τις ἀπὸ σιλεντιαρίων. καὶ ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Ζήνων συνέσχεν τὸν πατρίκιον Πελάγιον τὸν ἀπὸ σιλεντιαρίων πληρώσαντα, καὶ ἐλθόντα εἰς τὴν τοῦ πατρικίου ἀξίαν, ἄνδρα σοφόν. καὶ δημεύσας αὐτὸν ἐκέλευσεν φυλάττεσθαι. ὃν τινα οἱ φυλάσσοντες Ἐξκουβίτορες ἔπνιξαν ἀγχόνῃ κατὰ κέλευσιν τοῦ βασιλέως Ζήνωνος. καὶ ἀκούσας ὁ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα Ζήνωνα διὰ τὸν πατρίκιον Πελάγιον, ὅτι ἐφονεύθη. καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὰς ἀκοὰς Ζήνωνος τοῦ βασιλέως. καὶ ἐκέλευσεν εἰσερχόμενον αὐτὸν Ἀρκάδιον εἰς τὸ παλάτιον σφαγῆναι. ὁ δὲ ἔπαρχος τῶν πραιτωρίων Ἀρκάδιος μαθὼν τοῦτο, καὶ ὅτι μετεστάλη ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ὡς παρήρχετο διὰ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἐποίησεν ἑαυτὸν βουλόμενον εὔξασθαι, καὶ κατελθὼν ἐκ τοῦ ὀχήματος εἰσῆλθεν εἰς τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ἔμεινεν ἐκεῖσε ἔσω. καὶ ἐρύσθη πικροῦ θανάτου.

ΙΖ. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΟΛΥΒΡΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΙΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Ξανθικῷ, τῷ καὶ Ἀπριλλίῳ, δυσεντερίᾳ ληφθεὶς Ζήνων τελευτᾷ ὢν ἐτῶν ξε, καὶ ἡμερῶν ἐννέα.

Ῥωμαίων με ἐβασίλευσεν ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ὁ Δίκορος ὁ ἐκ τῆς νέας Ἠπείρου ἐπαρχίας ἀπὸ σιλεντιαρίων, ἐπὶ τῆς ὑπατείας Ὀλυβρίου υἱοῦ Ἀρεοβίνδου, στεφθεὶς μηνὶ Ξανθικῷ, τῷ καὶ Ἀπριλλίῳ, τῇ ε τῆς μεγάλης ἑβδομάδος.

Ινδικτιῶνος ιδ, ἔτους χρηματίζοντος κατὰ Αντιόχειαν τὴν μεγάλην ζλ καὶ φ. καὶ ἔγημε τὴν δέσποιναν τὴν Αριάδνην, τὴν Ζήνωνος τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως γενομένην γαμετήν. ἐβασίλευσεν ὁ αὐτὸς Αναστάσιος ἔτη κζ.
ὁμοῦ ,ϛΚΖ.

Α.	Ινδ. ιε. ΥΠ.	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ, καὶ ΡΟΥΦΟΥ.	IV.
Β.	Ινδ. α. ΥΠ.	ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΑΛΒΙΝΟΥ.	I. Ol. CCCXVIII.
Γ.	Ινδ. β. ΥΠ.	ΑΣΤΕΡΙΟΥ, καὶ ΠΡΑΙΣΙΔΙΟΥ.	II.
Δ.	Ινδ. γ. ΥΠ.	ΒΕΑΤΟΡΟΣ ΜΟΝΟΥ.	III.
		ΤΙΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.	
Ε.	Ινδ. δ. ΥΠ.	ΠΑΥΛΙΝΟΥ ΜΟΝΟΥ.	
ϛ.	Ινδ. ε. ΥΠ.	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β ΜΟΝΟΥ.	I. Ol. CCCXIX.
Ζ.	Ινδ. ϛ. ΥΠ.	ΙΩΑΝΝΟΥ ΣΚΥΘΟΠΟΛΙΤΟΥ, καὶ ΠΑΥΛΙΝΟΥ.	II.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἱππικοῦ ἀγομένου ἐτείχισε τὸ Δωρεχῶ ὄντα τῆς Μεσοποταμίας μέγα πάνυ καὶ ὀχυρὸν, κείμενον μέσον τῶν ὅρων Ρωμαίων καὶ Περσῶν. καὶ ἐποίησεν ἐν αὐτῷ δημόσια λουτρὰ β, καὶ ἐκκλησίας, καὶ ἐμβόλους, καὶ ὅρια εἰς ἀπόθετα σίτου, καὶ Κιστέρνας ὑδάτων. τὸ δὲ αὐτὸ χωρίον διὰ τοῦτο λέγεται κληθῆναι Δώρας ὑπὸ Αλεξάνδρου Μακεδόνος, διότι Δαρεῖον τὸν βασιλέα Περσῶν ὁ αὐτὸς Αλέξανδρος ἐκεῖ δόρατι ἐκρούσεν. ὅθεν καὶ τὸ ὄνομα ἔχει μέχρι νῦν.

Η.	Ινδ. ζ. ΥΠ.	ΙΩΑΝΝΟΥ ΚΥΡΤΟΥ ΜΟΝΟΥ.	III.
		ΤΚ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.	
Θ.	Ινδ. η. ΥΠ.	ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ, καὶ ΥΠΑΤΙΟΥ.	IV.
Ι.	Ινδ. θ. ΥΠ.	ΠΟΜΠΗΙΟΥ, καὶ ΑΒΙΗΝΟΥ.	I. Ol. CCCXX.
ΙΑ	Ινδ. ι. ΥΠ.	ΠΡΟΒΟΥ, καὶ ΑΒΙΗΝΟΥ ΤΟ Β.	II.
ΙΒ.	Ινδ. ια ΥΠ.	ΔΕΞΙΚΡΑΤΟΥ, καὶ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΥ.	III.
		ΤΚΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.	
ΙΓ.	Ινδ. ιβ. ΥΠ.	ΚΕΘΗΓΟΥ ΜΟΝΟΥ.	IV.
ΙΔ.	Ινδ. ιγ. ΥΠ.	ΣΑΒΙΝΙΑΝΟΥ, καὶ ΘΕΟΔΩΡΟΥ.	I. Ol. CCCXXI.
ΙΕ.	Ινδ. ιδ. ΥΠ.	ΑΡΕΟΒΙΝΔΟΥ, καὶ ΜΕΣΣΑΛΑ.	II.
Ιϛ.	Ινδ. ιε. ΥΠ.	ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ, καὶ ΒΕΝΑΝΤΙΟΥ.	III.

Ιουλιάνας τῆς ἐπιφανεστάτης Πατρικίας ἔκραζον διὰ τὸν αὐτῆς ἄνδρα Αρεόβινδον βασιλέα τῇ Ρωμανίᾳ. καὶ ἔφυγεν ὁ Αρεόβινδος πέραν. κατὰ λοιπὸν ὁ βασιλεὺς Αναστάσιος ἀνῆλθεν εἰς τὸ ἱππικόν. καὶ διὰ προσφωνήσεως αὐτοῦ καὶ μετεχειρίσατο τὸ πλῆθος τῆς πόλεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει ἐκτίσθη τὸ μακρὸν τεῖχος τὸ λεγόμενον Αναστασιανόν.

ΤΚΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΖ. ΙΗ. ΙΘ. Κ. ΚΑ. ΚΒ. ΚΓ. ΚΔ. ΚΕ. Κϛ.

ΚΖ.	Ινδ. ια. ΥΠ.	ΜΑΓΝΟΥ ΜΟΝΟΥ.	II. Ol. CCCXXII.

Επὶ τούτων τῶν ὑπάτων ἴδεν ὁ βασιλεὺς Αναστάσιος ἐν ὁράματι, ὅτι ἔστη ἐναντίον αὐτοῦ ἀνήρ τις τέλειος λευχείμων βαστάζων κώδικα γεγραμμένον, καὶ ἀναπτύξας φύλλα τοῦ κωδικίου πέντε, ἀναγνοὺς τὸ βασιλέως ὄνομα εἶπεν αὐτῷ, Εἶδε, διὰ τὴν ἀπληστίαν σου ἀπαλείφω ιδ. καὶ τῷ ἰδίῳ δακτύλῳ ἀπήλειψεν. καὶ διυπνισθεὶς, καὶ καταῤῥαγεὶς ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Αναστάσιος, προσκαλεσάμενος Αμάντιον τὸν Κουβικουλάριον καὶ Πραιπόσιτον εἶπεν αὐτῷ τὴν τοῦ ὁράματος δύναμιν. ὅστις Αμάντιος εἶπεν αὐτῷ, Εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι βασιλεῦ. κἀγὼ γὰρ ἐθεασάμην ταύτῃ τῇ νυκτὶ, ὅτι, ὡς ἵσταμαι ἐναντίον τοῦ ὑμετέρου κράτους, ὄπισθεν μου ἐλθὼν χοῖρος μέγας δραξάμενος τῷ στόματι τὴν ἀρχὴν τῆς χλαμύδος μου, καὶ τινάξας κατήγαγέ με εἰς τὸ ἔδαφος, καὶ ἀνήλισκε με κατεσθίων καὶ πατῶν. καὶ προσκαλεσάμενος ὁ βασιλεὺς Πρόκλον τὸν Ασιανὸν, τὸν φιλόσοφον, καὶ ὀνειροκρίτην, εἶπεν αὐτῷ τὸ ὅραμα. ὁμοίως δὲ καὶ Αμάντιος. ὁ δὲ ἐσαφήνισεν αὐτοῖς τὴν αὐτῶν δύναμιν. καὶ μετ᾽ ὀλίγον χρόνον τελευτῶσι. καὶ μετ᾽ ὀλίγον ἀῤῥωστήσας ὁ βασιλεὺς Αναστάσιος ἐκ αὐτοῦ. καὶ ἀστραπῆς γινομένης, καὶ βροντῆς μεγάλης, πάνυ θροηθεὶς ἀπέδωκε τὸ πνεῦμα ὢν ἐνιαυτῶν Ϙ, καὶ μηνῶν ε.

Μετὰ τὴν βασιλείαν Αναστασίου τοῦ Δικόρου ἐβασίλευσεν ὁ θειότατος Ιουστῖνος ὁ Βενδαρίτης, ὁ Θρᾷξ, ἐπὶ τῆς ὑπατίας Μάγνου, μηνὶ Πανέμῳ, τῷ καὶ Ιουλίῳ, θ. Ινδ. ια, χρηματίζοντος κατ᾽ αὐτοὺς Αντιοχεῖς τῆς Συρίας ἔτους ξξφ ὅν τινα ὁ στρατὸς τῶν φυλαττόντων τὸ Παλάτιον Εξκουβιτόρων ἅμα τῷ δήμῳ στέψαντες ἐποίησαν τὸν βασιλέα. ἦν γὰρ κόμης Εξκουβιτόρων. καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη θ. ὁμοῦ ,ϛΛϛ.

Α.	Ινδ. ιβ. ΥΠ.	ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. καὶ ΕΥΘΕΡΙΧΟΥ.	III.

Οὗτος Ιουστῖνος, ἅμα ἐβασίλευσεν, ἀνεῖλεν Αμάντιον τὸν Πραιπόσιτον αὐτοῦ, καὶ Ανδρέαν τὸν Κουβικουλάριον τὸν τοῦ ῥηθέντος Αμαντίου δομέστικον, ὃν ἠβούλετο ποιῆσαι βασιλέα ὁ αὐτὸς Αμάντιος δεδωκὼς αὐτῷ Ιουστίνῳ χρήματα διαρογεῦσαι, ἵνα γένηται Θεόκριτος βασιλεύς. καὶ ἠρόγευσεν. ὁ δὲ στρατὸς, καὶ ὁ δῆμος, λαβόντες οὐκ εἵλοντο Θεόκριτον ποιῆσαι βασιλέα. μετὰ οὖν τὸ βασιλεῦσαι αὐτὸν, ὡς τυράννους καὶ βουληθέντας ἐπιβουλεῦσαι τῇ βασιλείᾳ αὐτοῦ, ἐφόνευσεν αὐτούς. Εσφάγησαν δὲ εἰς τὸ Παλάτιον ἔσω.

Ο δὲ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεκαλέσατο τὸν Πατρίκιον Απίωνα, καὶ Διογενιανὸν ἀπὸ στρατηλατῶν, καὶ Φιλόξενον, καὶ αὐτὸν

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

αὐτὸν ὑπὸ στρατηλατῶν πεμφθέντας εἰς ἐξορίαν παρὰ τοῦ πρὸ αὐτοῦ βασιλέως. καὶ ἐποίησεν Ἀπίωνα μὲν ἔπαρχον Πραιτωρίων, Διογενιανὸν δὲ ἀπὸ στρατηλατῶν ἀνατολῆς. καὶ Φιλόξενον μετὰ χρόνον ἐποίησεν ὕπατον.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἀνῆλθεν εἰς πέραν ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀστὴρ φοβερὸς ὀνόματι κομήτης, ὃς εἶχεν ἀκτῖνα πέμπουσαν ἐπὶ τὸ κάτω. ὃν τινα ἔλεγον τινὲς Πωγωνίαν εἶναι, καὶ ἐφοβοῦντο οἱ ἄνθρωποι.

ΤΚΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β.	Ινδ. ιγ.	ΥΠ. ΒΕΤΑΛΙΑΝΟΥ, καὶ ΡΟΥΣΤΙΚΙΟΥ.	IV.
Γ.	Ινδ. ιδ.	ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ, καὶ ΟΥΑΛΕΡΙΟΥ.	I. Ol. CCCXXV.
Δ.	Ινδ. ιε.	ΥΠ. ΣΥΜΜΑΧΟΥ, καὶ ΒΟΗΘΕΙΟΥ.	II.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ Τζάθιος ὁ υἱὸς Ζαμνάζου τοῦ Λαζῶν βασιλέως, ἡνίκα ἐτελεύτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ Χαμνάσης, εὐθέως ἀνῆλθεν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρὸς τὸν θειότατον βασιλέα Ἰουστῖνον. καὶ ἑαυτὸν ἐκδεδωκὼς παρεκάλεσεν ἀναγορευθῆναι αὐτὸν βασιλέα Λαζῶν ὑπὸ τοῦ Ῥωμαίων βασιλέως γενόμενον Χριστιανόν, καὶ μὴ πρὸς συνήθειαν ὑπὸ τοῦ Περσῶν βασιλέως προχειριζόμενον ἀναγκασθῆναι αὐτόν, ὡς οἷα ὑποκείμενον καὶ παρ' αὐτοῦ προχειριζόμενον βασιλέα, καὶ τὰς θυσίας ποιῆσαι καὶ πάντα τὰ Περσικὰ σεβάσματα. ἦν δὲ κατ' αὐτὸν τὸν καιρὸν βασιλεὺς Περσῶν Καυάδης, καὶ παρὰ Πέρσαις ἐκράτει. ὥστε βασιλέως Λαζῶν τελευτῶντος, ἄλλον βασιλέα στέφεσθαι τούτοις ὑπὸ τοῦ κατὰ καιρὸν βασιλέως Περσῶν τοῦ ἔθνους μέντοι τῶν Λαζῶν ὑπάρχοντα. καὶ δεχθεὶς ὁ Τζάθιος παρὰ τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου, ἐφωτίσθη, καὶ Χριστιανὸς γενόμενος ἔγημε γυναῖκα Ῥωμαίων ἔγγονον Ὀνίνου τοῦ Πατρικίου τοῦ ἀπὸ Κουροπαλατῶν Οὐαλεριανήν. ἥν τινα εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ χώραν λαβὼν ἀπήγαγε προχειρισθεὶς καὶ στεφθεὶς βασιλεὺς Λαζῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ἰουστίνου βασιλέως, φορέσας στέφανον Ῥωμαίων, καὶ χλανίδην ἄσπρον ὁλοσηρικὸν ἔχων ἀντὶ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν ταβλίν, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἐν μέσῳ στηθάριν ἀληθεύδιν μικρὸν τοῦ βασιλικοῦ χαρακτῆρος Ἰουστίνου. καὶ στιχάριον ἄσπρον παραγαύδιν καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσᾶ πλουμμία βασιλικὰ ὡσαύτως φέροντα τὸν χαρακτῆρα τοῦ αὐτοῦ βασιλέως Ἰουστίνου. τὰ γὰρ τζαγγία αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ ῥούσαια Περσικῷ σχήματι ἔχοντα μαργαρίτας. ὁμοίως δὲ καὶ ἡ ζώνη αὐτοῦ ὑπῆρχεν διὰ μαργαριτῶν. ἔλαβεν δὲ παρὰ τοῦ βασιλέως Ἰουστίνου δῶρα πολλὰ καὶ αὐτός, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ Οὐαλεριανή, ὡς ἅπαξ ἀναγκασθεῖσα, ἤτοι τραπεῖσα, γαμηθῆναι αὐτῷ εἰς ἄλλα βασίλεια. Καὶ γνοὺς τοῦτο Καάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐδήλωσεν διὰ πρεσβευτοῦ τῷ βασιλεῖ Ἰουστίνῳ ταῦτα, ὅτι, φιλίας καὶ εἰρήνης μεταξὺ ἡμῶν λαλουμένης καὶ γινομένης, τὰ ἐχθρῶν πράττεις. ἰδοὺ γὰρ τὸν ὑποκείμενόν μοι βασιλέα Λαζῶν αὐτὸς προεχειρίσω μὴ ὄντα ὑπὸ τὴν Ῥωμαίων διοίκησιν, ἀλλ' ὑπὸ τὴν Περσῶν τάξιν ἐξ αἰῶνος. καὶ πρὸς ταῦτα ἀντεδήλωσεν αὐτῷ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστῖνος ταῦτα, Ἡμεῖς τινὰ τῶν ὑποκειμένων τῇ σῇ βασιλείᾳ οὔτε προσελαβόμεθα, οὔτε προετρέψαμεν, ἀλλ' ἐλθών τις ὀνόματι Τζάθιος εἰς τὰ ἡμέτερα βασίλεια ἐδεήθη προσπίπτων ἡμῶν ῥυσθῆναι μυσαροῦ τινὸς καὶ Ἑλληνικοῦ δόγματος, καὶ ἀσεβῶν θυσιῶν, καὶ πλάνης δαιμόνων ἀδίκων, καὶ Χριστιανὸς γενέσθαι ἀξιούμενος τῆς δυνάμεως τοῦ αἰωνίου καὶ ἐπουρανίου θεοῦ καὶ δημιουργοῦ τῶν ἁπάντων, καὶ κωλῦσαι τὸν βουλόμενον εἰς τὸ βέλτιον ἐλθεῖν, καὶ γνῶναι θεὸν ἀληθινὸν οὐκ ἐνεδέχετο. ὅθεν Χριστιανὸν αὐτὸν γενόμενον, καὶ ἀξιωθέντα τῶν ἐπουρανίων μυστηρίων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπελύσαμεν χώραν. καὶ ἐγένετο λοιπὸν ἔχθρα μεταξὺ Ῥωμαίων, καὶ Περσῶν. καὶ προετρέψατο Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν τῷ αὐτῷ χρόνῳ ῥῆγα τῶν Οὔννων ὀνόματι Ζιλγβί. περὶ οὗ ἀκούσας ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἰουστῖνος, καὶ ὡς πρώην αὐτὸς αὐτὸν ἦν προτρεψάμενος πρὸς βοήθειαν Ῥωμαίων, πέμψας αὐτῷ δῶρα πολλὰ καὶ σύνταξιν λαβὼν μεθ' ὅρκων παρ' αὐτοῦ, ἐλυπήθη σφόδρα.

Ὁ αὐτὸς Οὖννος προτραπεὶς παρὰ τῶν Περσῶν ἀπῆλθεν πρὸς Κωάδην βασιλέα Περσῶν κατὰ Ῥωμαίων, μετὰ χιλιάδων κ' ὀφείλων Ῥωμαίοις πολεμῆσαι. ὁ δὲ θειότατος Ἰουστῖνος ἐδήλωσε διὰ πρεσβευτοῦ Κωάδῃ τῷ Περσῶν βασιλεῖ μετὰ φιλικῆς αὐτοῦ ἀποκρίσεως ὡς ἐν ἄλλῳ τινὶ γράψας τὴν τοῦ αὐτοῦ Τζιάγβιος ῥηγὸς τῶν Οὔννων παραβασίαν καὶ ἐπιορκίαν. καὶ ὅτι παρὰ Ῥωμαίων ἐκομίσατο χρήματα κατὰ Περσῶν, ὀφείλων αὐτοὺς προδοῦναι καὶ τῷ καιρῷ τῆς συμβολῆς εἰς τὸ μέρος τῶν Ῥωμαίων συμμαχεῖν. καὶ ὅτι δεῖ ἡμᾶς ἀδελφοὺς ὄντας εἰς φιλίαν λαλεῖν, καὶ μὴ ἀπὸ τῶν κοινῶν τούτων παίζεσθαι. καὶ γνοὺς ταῦτα Κωάδης βασιλεὺς Περσῶν ἐπηρώτησεν τὸν Ζίλγβιν, εἰρηκὼς αὐτῷ, ὅτι δῶρα ἔλαβες παρὰ Ῥωμαίων προτραπεὶς κατὰ Περσῶν. καὶ εἶπεν ὁ Ζίλγβις, ὅτι, Ναί. καὶ ὀργισθεὶς ὁ Κωάδης ἐφόνευσεν αὐτόν, καὶ πολλοὺς τοῦ ὄχλου αὐτοῦ νυκτὸς ἀνεῖλε πέμψας κατ' αὐτῶν πλῆθος πολύ, ἀγνοούντων τῶν Οὔννων, ὅτι ἀπὸ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν ἐπέμφθη κατ' αὐτῶν πλῆθος, ἀλλ' ὡς ἀπὸ ἄλλης χώρας τινῶν, φησίν, ἐπελθόντων τοῖς Οὔννοις καὶ τῷ ῥηγὶ αὐτῶν. οἱ δὲ λοιποὶ τῶν Οὔννων οἱ ὑπολειφθέντες ἔφυγον, καὶ ἔδοξε λοιπὸν ὁ Καάδης λαλεῖν, φησίν, περὶ πάντων εἰρήνης, ἤτοι φιλίας δηλώσας διὰ Βροΐου πρεσβυτέρου τῷ βασιλεῖ Ῥωμαίων Ἰουστίνῳ.

Ε.	Ινδ. α.	ΥΠ. ΜΑΞΙΜΙΝΟΥ ΜΟΝΟΥ.	III.

ΤΚς ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς.			
Ζ.	Ινδ. β.	ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΤΟ Β, καὶ ΟΠΗΛΙΟΝΟΣ.	IV.
Η.	Ινδ. γ.	ΥΠ. ΦΙΛΟΞΕΝΟΥ, καὶ ΠΡΟΒΟΥ.	I. Ol. CCCXXVI.
Θ.	Ινδ. δ.	ΥΠ. ΟΛΥΒΡΙΟΥ ΜΟΝΟΥ.	II.
	Ινδ. ε.	ΥΠ. ΜΑΒΟΡΤΙΟΥ ΡΩΜΑΙΟΥ ΜΟΝΟΥ.	III.

Μετὰ τὸ διελθεῖν τὸ ὄγδοον ἔτος, καὶ μῆνας θ, ἡμέρας ε τῆς βασιλείας Ἰουστίνου τοῦ θειοτάτου, συνεβασίλευ-

σεν αὐ-

σεν αὐτῷ ὁ εὐσεβέστατος Ἰουστινιανὸς, ὁ αὐτοῦ συγγενὴς, ὁ μεγαλόψυχος εἰς ὑπερβολὴν μετὰ τῆς γαμετῆς αὐτοῦ Θεοδώρας ἀναγορευθεὶς, καὶ ἐστέφθη ὑπὸ τοῦ θειοτάτου Ἰουστίνου τοῦ αὐτοῦ θείου, μηνὶ Ξανθικῷ, κατὰ Ῥωμαίους Ἀπριλλίῳ α, Ἰνδικτιῶνος ε, τοῦ ͵εφ ἔτους Ἀντιοχείας τῆς Συρίας, ὑπατείας τοῦ προκειμένου Μαβορτίου Ῥωμαίου. ὅστις βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς μεγάλην ἐποίησεν κατάστασιν ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἐν ἑκάστῃ πόλει, πέμψας θείας σάκρας, ὥστε τιμωρηθῆναι τοὺς ἀταξίας ἢ φόνους ποιοῦντας, καὶ μή τινα λιθοβολεῖν, ἢ φονεύειν, ἀλλὰ καὶ θεωρεῖν εὐτάκτως, καὶ φόβον ἔδειξε πολὺν, καὶ εἰρήνην εἰς πάσας τὰς ἐπαρχίας. Ἐν δὲ τῷ μεταξὺ συνέβη ἀσθενήσαντα τὸν βασιλέα Ἰουστῖνον ἐκ τοῦ ἕλκους, οὗ εἶχεν ἐν τῷ ποδὶ αὐτοῦ, ἐξ ἧς ἔλαβε σαγίττας ἐν τῷ πολέμῳ, τελευτῆσαι, μηνὶ Λῴῳ, κατὰ Ῥωμαίους Αὐγούστου πρώτῃ, ἡμέρᾳ κυριακῇ, ὥρᾳ γ τῆς παρούσης ε ἐπινεμήσεως. τελευτᾷ δὲ ἐτῶν οζ.

Καὶ λοιπὸν ἐβασίλευσε μονάρχης Ῥωμαίων ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΣ Αὔγουστος ἔτη λη, μῆνας ια.

ὁμοῦ ͵ςΟΕ.

Ψηφίζεται δὲ ὁ χρόνος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, ἀφ᾽ οὗπερ ἀνηγορεύθη βασιλεὺς, τοῦτ᾽ ἔστιν ἀπὸ μηνὸς Ξανθικοῦ, κατὰ Ῥωμαίους Ἀπριλλίου α, Ἰνδ. ε.

ΤΚΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Α. Ἰνδ. ς. ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. ΜΟΝΟΥ. II.

Ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τῆς αὐτοῦ βασιλείας, μηνὶ Αὐδυναίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Ἰανουαρίῳ α, ἕκτης ἐπινεμήσεως, τοσαῦτα ἔρριψεν χρήματα, καὶ παρέσχε πᾶσιν, ὡς οὐδεὶς βασιλεὺς ἕτερος ὑπατεύων.

Τῷ αὐτῷ ἔτει Πέρσαι ἐπολέμησαν Τζαθίῳ τῷ Λαζῶν βασιλεῖ, ὡς προσφυγόντι Ῥωμαίοις. καὶ λοιπὸν ὁ αὐτὸς Τζάθιος ἔπεμψε, καὶ ἐδεήθη τοῦ βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, καὶ τῆς Ῥωμαίων βασιλείας· καὶ ἔπεμψεν αὐτῷ πλῆθος στρατηλάτας τρεῖς, Βελισάριον, καὶ Κύρικον, καὶ Εἰρηναῖον τὸν Πενταδίας καὶ συν[illegible] πόλεμον. καὶ πολλοὶ ἔπεσον τοῦ Ῥωμαίων στρατοῦ. καὶ ἠγανάκτησε κατὰ τῶν στρατηλατῶν ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς, ὅτι φθονοῦντες ἀλλήλοις προεδίδουν ἀλλήλους, καὶ ἐγνώριζον κατ᾽ ἀλλήλων τῷ βασιλεῖ· καὶ ἐξεδέξατο αὐτοὺς, Πέτρου τοῦ στρατηλάτου τοῦ ἀπὸ Νοταρίων τοῦ βασιλέως κατελθόντος, καὶ ἀποκινήσαντος αὐτοὺς, καὶ λαβόντος τὰ ἐξπέδιτα παρ᾽ αὐτῶν, καὶ συμβαλὼν τοῖς Πέρσαις μετὰ τῶν Λαζῶν πολλοὺς κατέκοψεν Πέρσας.

Ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἀνενέωσε τὸ προάστειον Συκαῖ πρώην λεγόμενον, κείμενον κατέναντι τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸ θέατρον αὐτῶν Συκῶν, καὶ τὰ τείχη, δεδωκὼς δίκαιον πόλεως, μετονομάσας αὐτὰς Ἰουστινιανούπολιν. ἔκτισε δὲ καὶ τὴν γέφυραν, δι᾽ ἧς δύναται τις τὴν πορείαν ποιεῖσθαι ἀπὸ τῆς ἀντιπέραν εἰς τὴν πανευδαίμονα.

Ὁ αὐτὸς βασιλεὺς ἀνεπλήρωσε καὶ τὸ δημόσιον λουτρὸν, ὃ ἦν πρώην ἀρξάμενος κτίζειν ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς, τὸ ἐν τοῖς Λαγιοθαίου. ἐποίησε δὲ ὁ αὐτὸς βασιλεὺς καὶ τὸ μουσίκωλον τῆς βασιλικῆς Ἰλλου κιστέρναν μεγάλην, βουλόμενος βαλεῖν τὸ Ἀδριάνειον ὕδωρ τοῦ ἀγωγοῦ εἰς αὐτὴν, ὅνπερ ἀγωγὸν ἀνενέωσεν ὁ αὐτὸς βασιλεὺς κατασκευασθέντα πρώην ὑπὸ Ἀδριανοῦ τοῦ βασιλέως τοῖς Βυζαντίοις εἰς τὸ ὑδρεύεσθαι, πρὸ τοῦ ὑδρεύεσθαι τὸ Βυζάντιον.

Β. Ἰνδ. ζ. ΥΠ. ΔΕΚΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. I. Ol CCCXXVII.

Τούτῳ τῷ ἔτει ὁ Ἰουστινιανὸς κώδιξ ἀνεπληρώθη, καὶ ἐκελεύσθη αὐθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ ιγ Καλανδῶν Ἀπριλλίων τῆς ἐνεστώσης ζ ἐπινεμήσεως.

Τούτῳ τῷ ἔτει κατὰ θεοῦ φιλανθρωπίαν γέγονε τὸ μέγα θανατικόν.

Γ. Ἰνδ. η. ΥΠ. ΛΑΜΠΑΔΙΟΥ, ΚΑΙ ΩΡΕΣΤΟΥ. III.

Τούτῳ τῷ ἔτει Σαμαριτῶν στασιασάντων καὶ ποιησάντων ἑαυτοῖς βασιλέα καὶ Καίσαρα, ἐπέμφθη Εἰρηναῖος ὁ Πενταδίας στρατηλάτης, καὶ ἐθανάτωσε πολλούς. Καί τινες ....

ΛΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.

ΤΚΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Δ. Ἰνδ. θ. ΥΠ. ΛΑΜΠΑΔΙΟΥ, ΚΑΙ ΩΡΕΣΤΟΥ ΤΟ Β. III.

Ε. Ἰνδ. ι. ΥΠ. ΛΑΜΠΑΔΙΟΥ, ΚΑΙ ΩΡΕΣΤΟΥ ΤΟ Γ. IV.

ς. Ἰνδ. ια. ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ ΜΟΝΟΥ. I. Ol CCCXXVIII.

Τούτῳ τῷ ἔτει, μηνὶ Δίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Νοεμβρίῳ, τῆς ιβ Ἰνδικτιῶνος, γέγονεν σεισμὸς μέγας ἀβλαβὴς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἑσπέρας βαθείας, ὥστε πᾶσαν τὴν πόλιν συναχθῆναι εἰς τὸν φόρον Κωνσταντίνου, καὶ λιτανεύειν, καὶ λέγειν, Ἅγιος ὁ θεὸς, Ἅγιος ἰσχυρὸς, Ἅγιος ἀθάνατος, ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, ἐλέησον ἡμᾶς. καὶ ἔμειναν πᾶσαν τὴν νύκτα ἀγρυπνοῦντες καὶ εὐχόμενοι. Πρωΐας δὲ γενομένης ὁ πᾶς δῆμος τῶν λιτανευόντων ἐξεβόησεν, Νικᾷ ἡ τύχη τῶν Χριστιανῶν. ὁ σταυρωθεὶς σῶσον ἡμᾶς, καὶ τὴν πόλιν.

ΛΕΙΠΕΙ.

Ζ. Ἰνδ. ιβ. ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΟΥ. ΑΥΓ. ΤΟ Ε, ΚΑΙ ΠΑΥΛΙΝΟΥ. II.

Ἐπὶ τούτων τῶν ὑπάτων ὁ Ἰουστινιανὸς κώδιξ ἀνενεώθη, προστεθεισῶν αὐτῷ καὶ τῶν μετ᾽ αὐτὸν διατάξεων. καὶ ἐκελεύσθη τῆς προτέρας ἐκδόσεως σχολαζούσης αὐθεντεῖσθαι ἀπὸ τῆς πρὸ δ Καλανδῶν Ἰανουαρίων, Ἰνδικτιῶνος ιγ.

Η. Ἰνδ. ιγ. ΥΠ. ΒΙΛΙΣΑΡΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΚΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Θ. Ἰνδ. ιδ. ΥΠ. ΒΙΛΙΣΑΡΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. IV.
Ι. Ἰνδ. ιε. ΥΠ. ΒΙΛΙΣΑΡΙΟΥ ΤΟ . ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXIX.
ΙΑ. Ἰνδ. α. ΥΠ. ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΟΝΟΥ. II.
ΙΒ. Ἰνδ. β. ΥΠ. ΑΠΙΩΝΟΣ ΥΙΟΥ ΣΤΡΑΤΗΓΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΓ. Ἰνδ. γ. ΥΠ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΜΟΝΟΥ. IV.
ΙΔ. Ἰνδ. δ. ΥΠ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXX.
ΙΕ. Ἰνδ. ε. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΜΟΝΟΥ. II.
Ιϛ. Ἰνδ. ϛ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Β. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΖ. Ἰνδ. ζ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Γ. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΙΗ. Ἰνδ. η. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Δ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXI.
ΙΘ. Ἰνδ. θ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Ε. ΜΟΝΟΥ. II.
Κ. Ἰνδ. ι. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ϛ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΚΑ. Ἰνδ. ια. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Ζ. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΚΒ. Ἰνδ. ιβ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Η. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXII.
ΚΓ. Ἰνδ. ιγ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Θ. ΜΟΝΟΥ. II.
ΚΔ. Ἰνδ. ιδ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Ι. ΜΟΝΟΥ. III.

ΚΕ. ΤΛΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ἰνδ. ιε. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΜΟΝΟΥ. IV.

Τούτῳ τῷ κε ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας μετὰ τὴν ὑπατείαν Φιλοχρίστου Βασιλείου τὸ ια μόνου γέγονεν ἡ ε σύνοδος ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τῶν δυσσεβῶν, καὶ μυσαρῶν, καὶ ἀλλοτρίων τοῦ χριστιανισμοῦ Ἑλληνικῶν δογμάτων Ὠριγένους, καὶ Διδύμου, καὶ Εὐαγρίου τῶν θεομάχων, καὶ Θεοδώρου τοῦ δυσσεβοῦς, καὶ τῶν Ἰουδαϊκῶν αὐτοῦ συγγραμμάτων, καὶ τῆς ἀκαθάρτου ἐπιστολῆς τῆς πρὸς Μάριν τὸν Πέρσην Ἴβα λεγομένης, καὶ τῶν μωρῶν συγγραμμάτων Θεοδωρήτου τῶν κατὰ τῶν ιβ κεφαλαίων Κυρίλλου τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ διδασκάλου.

Κϛ. Ἰνδ. α. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΒ. ΜΟΝΟΥ. I Ol. CCCXXXIII.
ΚΖ. Ἰνδ. β. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΓ. ΜΟΝΟΥ. II.
ΚΗ. Ἰνδ. γ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΔ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΚΘ. ΤΛΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Λ. Ἰνδ. δ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΕ. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΛΑ. Ἰνδ. ε. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Ιϛ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXIV.
ΛΒ. Ἰνδ. ϛ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΖ. ΜΟΝΟΥ. II.
Ἰνδ. ζ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΗ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΛΓ. ΤΛΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΔ. Ἰνδ. η. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΙΘ. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΛΕ. Ἰνδ. θ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ Κ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXV.
Ἰνδ. ι. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΚΑ. ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ λε ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας, καὶ μετὰ ὑπατείαν Βασιλείου τὸ εἰκοστὸν πρῶτον, τῇ εἰκοστῇ Μαρτίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος ι, καὶ τρίτῳ ἔτει τλε Ὀλυμπιάδος, ἐπληρώθη τὰ φλβ ἔτη τοῦ ἑορταστικοῦ κύκλου τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σταυροῦ, ἀφ' οὗ τὸν ὑπὲρ ἡμῶν ἑκούσιον καὶ ζωοποιὸν καταδέξατο θάνατον Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς οἱ Χριστιανοὶ ἑορτάζειν ἠρξάμεθα τὴν ἁγίαν αὐτοῦ ἀνάστασιν. Καὶ ἄρχεται ἡ δευτέρα περίοδος ἑορταστικοῦ κύκλου τῶν φλβ ἐνιαυτῶν ἀπὸ κα καὶ αὐτῆς τοῦ Μαρτίου μηνὸς τῆς ἐνεστώσης ἐπινεμήσεως, καθ' ἣν ἡ ἰσημερία γνωρίζεται.

Λϛ. Ἰνδ. ια. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΚΒ ΜΟΝΟΥ. III.

Τούτῳ τῷ λϛ ἔτει τῆς Ἰουστινιανοῦ βασιλείας, μηνὶ Ἀπελλαίῳ, κατὰ Ῥωμαίους Δεκεμβρίῳ κδ, ἡμέρᾳ α, τῆς ιβ Ἰνδικτιῶνος, ἡ τῶν Ἐγκαινίων τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως τὸ δεύτερον ἀπετελέσθη ἑορτή.

ΛΖ. ΤΛϛ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΛΗ. Ἰνδ. ιβ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΚΓ. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΛΘ. Ἰνδ. ιγ. μετὰ ὑπ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΟ ΚΔ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXVI.
Ἰνδ. ιδ. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ. II.

Τούτῳ τῷ ἔτει, τῇ ιδ τοῦ Νοεμβρίου μηνός, Ἰνδικτιῶνος ιε, ἐτελεύτησεν Ἰουστινιανός.
Καὶ ἐβασίλευσεν ΙΟΥΣΤΙΝΟΣ ΝΕΟΣ Αὔγουστος ἔτη ια, μῆνας η. ὁμοῦ ,ϛπζ.

Ην δὲ ἡ ἰδέα Ιουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως κονδοειδὴς, εὔστηθος, λευκὸς, ὀλιγόθριξ, ἀναφαλὰς, στρογγυλόψις, εὔμορφος, ἀνθηροπρόσωπος, ὑπόγελων, μιξοπόλιος τὴν κάραν, τὸ γένειον κηρὸν, ὡς οἱ Ρωμαῖοι, εὔρινος, ὑπόλευκος.

Α. Ινδ. ιε. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛΖ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. α. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β. ΜΟΝΟΥ. IV.
Γ. Ινδ. β. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXVII.
Δ. Ινδ. γ. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ. ΜΟΝΟΥ. II.
Ε. Ινδ. δ. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛΗ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ινδ. ε. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ς. ΜΟΝΟΥ. IV.
Ζ. Ινδ. ς. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ζ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXVIII.
Η. Ινδ. ζ. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Η. ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ η ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ ζ, τῆς η Ινδικτιῶνος ἠσθένησεν Ιουστῖνος Αὔγουστος, καὶ ἐποίησεν Τιβέριον Καίσαρα μετονομάσας αὐτὸν Κωνσταντῖνον. Καὶ διετέλεσε σὺν αὐτῷ Καῖσαρ ὢν ἔτη δ.

Θ. Ινδ. η. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Θ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΛΘ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. θ. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ι. ΜΟΝΟΥ. IV.
ΙΑ. Ινδ. ι. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΑ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXXXIX.
ΙΒ. Ινδ. ια. μετὰ ὑπ. ΙΟΥΣΤΙΝΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ΙΒ. ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ιβ ἔτει τῆς Ιουστίνου βασιλείας, μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κς, τῆς ιβ Ινδικτιῶνος ἐστέφθη ὑπ᾽ αὐτοῦ Τιβέριος νέος Κωνσταντῖνος, καὶ τῇ ε τοῦ μετ᾽ αὐτὸν Οκτωβρίου μηνὸς τελευτᾷ Ιουστῖνος Αὔγουστος.

Καὶ ἐμονάρχησεν ΤΙΒΕΡΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ἕτερα ἔτη δ. ὁμοῦ ςϘΑ.

Α. Ινδ. ιβ. ΥΠ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Α. III.

ΤΜ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. ιγ. μετὰ ὑπ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΑΝΤΙΝΟΥ. IV.
Γ. Ινδ. ιδ. μετὰ ὑπ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟ Β. ΜΟΝΟΥ. I Ol. CCCXL.
Δ. Ινδ. ιε. μετὰ ὑπ. ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΝΕΟΥ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΤΟ Γ. ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ δ ἔτει τῆς αὐτοῦ μοναρχίας ἠσθένησε Τιβέριος Καῖσαρ. καὶ τῇ ι τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τῆς παρούσης ιε Ινδικτιῶνος ἐγένετο Καῖσαρ Μαυρίκιος Τιβέριος. καὶ τῇ δεκάτῃ τρίτῃ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἐστέφθη βασιλεὺς, ἐκδοθείσης αὐτῷ παρὰ Τιβερίου νέου Κωνσταντίνου τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ Κωνσταντίνης εἰς γυναῖκα. καὶ τῇ ιδ τοῦ Αὐγούστου μηνὸς τελευτᾷ Τιβέριος νέος Κωνσταντῖνος ἐν προκένσῳ τοῦ Εβδόμου. καὶ ἐνεχθέντος τοῦ λειψάνου
* αὐτοῦ πλοίῳ ἐν Κωνσταντινουπόλει, τῇ ἑξῆς ἡμέρᾳ ἐκηδεύθη. καὶ ἀπετέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ εἰς τοὺς ἁγίους ἀποστόλους.

Εἶτα ἐβασίλευσεν ΜΑΥΡΙΚΙΟΣ ἔτη κ. ὁμοῦ ςΡΙΑ.

Α. Ινδ. α. ΕΝΙΑΥΤΟΣ ΑΝΥΠΑΤΟΣ. III.

Καὶ ἐκ κοινοῦ δόγματος ἐγράφη, μετὰ ὑπατείαν Τιβερίου Κωνσταντίνου τοῦ τῆς θείας λήξεως, ἔτους δ.

ΤΜΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Β. Ινδ. β. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΜΟΝΟΥ. IV.
Γ. Ινδ. γ. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXLI.
Δ. Ινδ. δ. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Β. ΜΟΝΟΥ. II.
Ε. Ινδ. ε. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Γ. ΜΟΝΟΥ. III.

ΤΜΒ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ς. Ινδ. ς. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Δ. ΜΟΝΟΥ. IV.
Ζ. Ινδ. ζ. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ Ε. ΜΟΝΟΥ. I. Ol. CCCXLII.
Η. Ινδ. η. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΑΥΓ. ΤΟ ς. ΜΟΝΟΥ. II.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ, τῇ πασχαλίᾳ ἑορτῇ Μαυρίκιος Τιβέριος ἔστεψε Θεοδόσιον τὸν ἴδιον υἱὸν εἰς βασιλέα, οὐ μήν τι ἐτάγη εἰς συμβόλαια, ἢ ἄλλο τι ἐπράχθη ἐπ᾽ αὐτῷ τὸ εἰς γνώρισμα βασιλέως, ἀλλ᾽ ἢ μόνον ἐστέφθη.

Θ. Ινδ. θ. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ Ζ. III.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Χοσρόης ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἦλθε πρὸς Ρωμαίους ἀνταρσίαν ὑπομείνας ἀπὸ Βαραμ τοῦ αὐτοῦ συμφυλέτου. καὶ διὰ συμμαχίας Ρωμαϊκῆς ἀπεκατέστη εἰς τὴν ἑαυτοῦ βασιλείαν.

ΤΜΓ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

Ι. Ινδ. ι. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ Η. IV.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ Αναστάσιος πατριάρχης Αντιοχείας ἐπανῆλθεν ἐν Αντιοχείᾳ μετὰ τελευτὴν Γρηγορίου πατριάρχου γενομένου, τοῦ καὶ διαδεξαμένου πρὸ τούτου τὸν αὐτὸν Αναστάσιον.

ΙΑ. Ινδ. ια. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ Θ. I. Ol. CCCXLIII.
ΙΒ. Ινδ. ιβ. μετὰ ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ Ι. II.

Τῆς

Τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας Κυριακὸς πρεσβύτερος οἰκονόμος τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας ἡγεῖται ἔτη ιβ.

ΙΓ. Ινδ. ιγ. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΑ. III.

ΤΜΔ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΔ. Ινδ. ιδ. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΒ. IV.
ΙΕ. Ινδ. ιε. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΓ. I. Ol. CCCXLIV.
Ιϛ. Ινδ. α. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΔ. II.
ΙΖ. Ινδ. β. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΕ. III.

ΤΜΕ ΟΛΥΜΠΙΑΣ.

ΙΗ. Ινδ. γ. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ Ιϛ. IV.
ΙΘ. Ινδ. δ. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΖ. I. Ol. CCCXLV.
Κ Ινδ. ε. μετ' ὑπ. ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ ΤΙΒΕΡΙΟΥ ΤΟ ΙΗ. II.

Τούτῳ τῷ ἐνιαυτῷ, μηνὶ Φεβρουαρίῳ, γέγονεν ὁ γάμος Θεοδοσίου τοῦ υἱοῦ Μαυρικίου ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, ἀπὸ θ τῆς αὐτῆς, ἕως ιε τοῦ αὐτοῦ Φεβρουαρ. μηνός. καὶ τῇ ϛ τοῦ Ἰουλίου μηνὸς, τῆς αὐτῆς ε Ινδικτιῶνος, ἡ δίκτυο πεπληρωθέντος ἐγράφη τῷ λοιπῷ μέρει τοῦ χρόνου τούτου, μέχρι δηλονότι Ιανουαρίου τῆς ϛ Ινδικτιῶνος οὕτως, καὶ ὑπατείας τοῦ αὐτοῦ εὐσεβεστάτου ἡμῶν δεσπότου τὸ δεύτερον. καὶ τῷ Νοεμβρίῳ μηνὶ τῆς αὐτῆς καὶ Ινδικτιῶνος ἐπανάστασις γέγονε Μαυρικίῳ παρὰ Φωκᾶ στρατιώτου μετὰ τοῦ στρατοῦ. καὶ Μαυρίκιος μὲν Τιβέριος σὺν τῇ γυναικὶ Κωνσταντίνῃ, καὶ παισὶν θ, τοῦτ' ἔστι ϛ μὲν ἄρρεσι, Θεοδοσίῳ, Τιβερίῳ, Πέτρῳ, Παύλῳ, Ιουστίνῳ, καὶ Ιουστινιανῷ, καὶ τρισὶ θηλείαις, Αναστασίᾳ, Θεοκτίστῃ, Κλεοπάτρᾳ, Φεύγουσι τῇ κβ τοῦ Δίου μηνὸς, κατὰ Ῥωμαίους Νοεμβρίου, τῇ νυκτὶ τῇ ἐπὶ κγ. ....

ΤΕΛΟΣ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑ
ΝΙΚΗΦΟΡΟΥ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ.

Χρονογραφία σύντομος ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι χρόνων Μιχαὴλ, καὶ Θεοφίλου υἱοῦ αὐτοῦ, ἔχουσα οὕτως,
Ἀδὰμ γενόμενος ἐτῶν σλ γεννᾷ τὸν Σήθ. καὶ ἐπέζησεν ὁ αὐτὸς Ἀδὰμ ἔτη ψ.
Σὴθ γενόμενος ἐτῶν σε ἐγέννησε τὸν Ἐνώς.
Ἐνὼς γενόμενος ἐτῶν ρϙ ἐγέννησε τὸν Καϊνᾶν.
Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρο ἐγέννησε τὸν Μαλελεήλ.
Μαλελεὴλ γενόμενος ἐτῶν ρξε γεννᾷ τὸν Ἰάρεδ.
Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ρν γεννᾷ τὸν Μαθουσάλα.
Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρπζ γεννᾷ τὸν Λάμεχ.
Λάμεχ γενόμενος ἐτῶν ρπη γεννᾷ τὸν Νῶε.
Νῶε γενόμενος ἐτῶν φ γεννᾷ τὸν Σὴμ, τὸν Χὰμ, τὸν Ἰάφεθ. καὶ ἐπέζησε μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ ἔτη ρ
Ἔτει χ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς ἐγένετο. ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ κατὰ τοὺς ο ἔτη ͵βσμβ. ὡς καὶ ἡ ἀλήθεια ἐπιμαρτυρεῖ, καὶ αἱ ἀνέκαθεν πάσαις ταῖς ἐκκλησίαις ἐπικρατήσασαι παραδόσεις.
Μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Σὴμ υἱὸς Νῶε γενόμενος ἐτῶν ρ γεννᾷ τὸν Ἀρφαξάδ.
Ἀρφαξὰδ δὲ γενόμενος ἐτῶν ρλε γεννᾷ τὸν Καϊνᾶν.
Καϊνᾶν γενόμενος ἐτῶν ρλγ γεννᾷ τὸν Σάλα.
Σάλα γενόμενος ἐτῶν ρλγ γεννᾷ τὸν Ἔβερ.
Ἔβερ γενόμενος ἐτῶν ρλγ γεννᾷ τὸν Φάλεκ.
Φάλεκ γενόμενος ἐτῶν ρλγ γεννᾷ τὸν Ῥαγαῦ. Ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις Φάλεκ διεμερίσθησαν. Διὸ καὶ σημαίνει τὸ Φάλεκ ὄνομα τῇ Ἑβραίων φωνῇ μερισμός. καὶ οὗτος περὶ τοῦ πατρὸς τελευτᾷ. Ἐπὶ τούτου ἡ πυργοποιΐα συνέστη. καὶ ἀπὸ μιᾶς τῆς πάλαι διαλέκτου πολυφωνία γέγονεν. καὶ ἡ καθ' ἕκαστον ἔθνος τῶν γλωσσῶν διαφωνία, φησὶν ἡ θεία γραφή.
Μετὰ δὲ Φάλεκ Ῥαγαῦ γενόμενος ἐτῶν ρλε γεννᾷ τὸν Σεροὺχ.
Σεροὺχ γενόμενος ἐτῶν ρλη γεννᾷ τὸν Ναχώρ.
Ναχὼρ γενόμενος ἐτῶν οθ γεννᾷ τὸν Θάραν.
Θάρας γενόμενος ἐτῶν ο γεννᾷ τὸν Ἀβραάμ.
Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως Ἀβραὰμ, κατὰ τοὺς ο, ἔτη ͵γτπδ. Ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως Ἀβραὰμ, ἔτη ͵α.....
Ἀβραὰμ ἑβδομηκοστὸν πέμπτον ἔτος ἄγων θείου χαρίσματος ἀξιοῦται, καὶ τῆς πρὸς αὐτὸν γενομένης ἐπαγγελίας,
„ἀφ' ἧς, ἐπὶ τὴν διὰ Μωϋσέως ἐξ Αἰγύπτου πορείαν, γίνονται ἔτη υλ, ὡς καὶ ὁ Ἀπόστολος μαρτυρεῖ λέγων,
„διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος
„οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. καὶ αὐτὸς ἐν Ἐξόδῳ ...... Μωϋσῆς, ἐν οἷς φησίν. ἡ δὲ
„κατοίκησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατῴκησαν ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, αὐτοὶ, καὶ οἱ πατέρες αὐτῶν,
„ἔτη υλ. καὶ κατὰ μέρος δὲ οὕτως ἔχει.
Ἀβραὰμ γενόμενος ἐτῶν ρ γεννᾷ τὸν Ἰσαάκ.
Ἰσαὰκ γενόμενος ἐτῶν ξ γεννᾷ τὸν Ἰακώβ.
Ἰακὼβ γενόμενος ἐτῶν πζ γεννᾷ τὸν Λευΐ.
Λευῒ γενόμενος ἐτῶν ξ γεννᾷ τὸν Ἀμράμ.
Ἀμρὰμ γενόμενος ἐτῶν οε γεννᾷ τὸν Μωϋσῆν.
Μωϋσῆς γενόμενος ἐτῶν π ἐξάγει τὸν λαὸν ἐξ Αἰγύπτου.
Συνάγεται οὖν τὰ πάντα ἀπὸ μὲν πρώτου ἔτους Ἀβραὰμ, ἐπὶ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν, ἔτη φβ. ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἔτη ͵αφλ. ἀπὸ δὲ Ἀδὰμ κατὰ τοὺς ο, ἔτη ͵αχπθ. κατὰ δὲ ἄλλους ......
Μετὰ δὲ ταῦτα καθηγεῖται τοῦ λαοῦ Μωϋσῆς ἐπὶ τῆς ἐρήμου ἔτη μ.
Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ ἔτη κζ.
Πρεσβύτεροι ἔτη κγ.
Ἀλλόφυλοι ἔτη η.

Γοθονιὴλ ἐκ φυλῆς Ἰούδα ἔτη μ̄.
Ἀλλόφυλοι ἔτη ιη̄. μεθ' οὓς,
Ἀὼδ ἐκ φυλῆς Ἐφραῒμ ἔτη π̄.
Ἀλλόφυλοι ἔτη . . . . .
Δεβώρα, καὶ Βαρὰκ ἔτη μ̄.
Μαδιηναῖοι ἔτη ζ̄.
Γεδεὼν ἔτη μ̄.
Ἀβιμέλεχ ἔτη γ̄.
Θωλᾶς ἔτη κγ̄.
Ἰαὴρ ἔτη κβ̄.
Ἀμμανῖται ἔτη ιη̄.
Ἰεφθάε ἔτη ϛ̄.
Ἐσβὼν ἔτη ζ̄.
Ἐγλὼν ἔτη γ̄.
Λαμβδὼν ἔτη η̄.
Ἀλλόφυλοι ἔτη κ̄.
Σαμψὼν ἔτη κ̄.
Σαμουὴλ ἔτη ϛ̄.
Σαοὺλ ἔτη μ̄.
Δαυὶδ ἐβασίλευσεν ἔτη μ̄.
ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ ἐξόδου υἱῶν Ἰσραὴλ, ἕως Δαυὶδ τοῦ βασιλέως, ἔτη χλ̄.
Σολομὼν ἔτη μ̄.
Ῥοβοὰμ ἔτη ιζ̄.
Ἀβιὰ ἔτη γ̄.
Ἀσὰ ἔτη μ̄.
Ἰωσάφατ ἔτη κε̄. Ἐπὶ τούτου προεφήτευον Μιχαίας, Ἠλίας, καὶ Ἐλισσαίος.
Ἰωρὰμ ἔτη . . . . . .
Ὀχοζίας ἔτος ᾱ.
Γοθολία μήτηρ Ὀχοζίου ἔτη ζ̄.
Ἰωὰς ἔτη ιϛ̄.
Ἀμεσίας ἔτη κθ̄.
Ἀζαρία, ὁ καὶ Ὀζίας ἔτη νβ̄. Ἐπὶ τούτου ἐπροφήτευον Ὠσηὲ, Ἀμὼς, Ἰωνᾶς, Ἰωήλ.
Ἰωαθὰμ ἔτη ιζ̄.
Ἀχὰζ ἔτη ιε̄.
Ἐζεκίας ἔτη κθ̄.
Μανασσῆς ἔτη νε̄. Ἐπὶ τούτου τὸ Βυζάντιον ἐκτίσθη, ἔτει ιβ̄.
Ἀμὼς ἔτη ιβ̄.
Ἰωσίας ἔτη λα̅, καὶ ἀναρχίας ἔτη λ̄ κατὰ τοὺς ο̄. κατὰ δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν ἔτη η̄. Ἐπὶ τούτων προεφήτευσαν Ἰερεμίας, Σοφωνίας, καὶ Βαρούχ.
Ἰωαχὰζ μῆνας γ̄.
Ἐλιακεὶμ ἔτη ιβ̄.
Ἰεχονίας μῆνας γ̄.
Σεδεκίας ἔτη ια̅. Τοῦτον ἐκτυφλώσας Ναβουχοδονόσορ ὁ βασιλεὺς αἰχμάλωτον ἦρεν. καὶ ὁ ναὸς πυρπολεῖται μετὰ μῆνας ε̄ ὑπὸ Ναβουζαρδὰν, διαρκέσας, ἀφ' οὗ ἐκτίσθη, ἔτη υλβ̄.
ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ ἀρχῆς βασιλείας Σολομῶντος, ἕως αἰχμαλωσίας, ἔτη υμη̄. μετὰ δὲ τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν Ἰουδαίων, τὴν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ ἐρημίαν τόπου, ἔτη ο̄. ἃ συμπληροῦνται κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως, ὃς τόν τε λαὸν ἀνῆκε τῆς αἰχμαλωσίας, καὶ τὸν ἐν Ἱεροσολύμοις ναὸν ἀνήγειρεν.

ΠΕΡΣΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Πρῶτος Περσῶν βασιλεὺς Κῦρος ἔτη λ̄.
Καμβύσης ἔτη β̄.
Δαρεῖος ὁ υἱὸς Ὑστάσπου ἔτη λϛ̄. Τούτου ἔτει β̄, ὡς ἤδη εἴρηται, ὁ ἐν Ἱεροσολύμοις ἀνενεώθη νεώς. Γίνονται οὖν τὰ ἀπὸ τῆς Δαρείου τοῦ Περσῶν βασιλέως ἔτη λδ̄.
Ξέρξης Δαρείου ἔτη κη̄.
Ἀρταβάνης ἔτος ᾱ, μῆνας ζ̄.
Ἀρταξέρξης ὁ Μακρόχειρ ἔτη μα̅. Τὰ κατὰ τὴν Ἐσθὴρ, καὶ τὸν Μαρδοχαῖον ἐπὶ τούτου φασίν.
Ξέρξης ἄλλος μῆνας β̄.
Σογδιάνης μῆνας ζ̄.

Δαρεῖος,

Δαρεῖος ἄλλος ἔτη ιθ.
Ἀρταξέρξης Μνήμων ἔτη μα.
Ἀρταξέρξης, ὁ καὶ Ἄχος, ἔτη κζ.
Ἄρσης Ὤχου ἔτη δ.
Δαρεῖος Ἀρσάμου ἔτη ϛ. Τοῦτον ἀνελὼν Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδόνων βασιλεύς, καὶ καθελὼν τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν ἐβασίλευσεν ἔτη ϛ, πρὸ τοῦ καθελεῖν Δαρεῖον, βασιλεύσας, φασὶν, ἔτη ιβ. καὶ ἐτελεύτησεν ἐν Βαβυλῶνι, ὥς φασιν, ἐτῶν λε ὡς δὲ ἄλλοι εἶπον, λϛ. ἐβασίλευσεν οὖν ἔτη ιη. ὑπέταξεν οὖν βαρβάρων ἔθνη κβ, καὶ φῦλα τῶν Ἑλλήνων ιγ. καὶ ἐτελεύτησε βασιλεύων ἐν Περσίδι. Ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τελευτῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων, ἔτη ,Ερξζ.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ, ΚΑΙ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

Μετὰ δὲ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν, Αἰγύπτου καὶ Ἀλεξανδρείας ἐβασίλευσε πρῶτος
Πτολεμαῖος ὁ Λάγου ἔτη μ.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλάδελφος ἔτη λη. Ἐπὶ τούτου αἱ παρ' Ἑβραίοις ἱεραὶ βίβλοι εἰς τὴν Ἑλλάδα φωνὴν μετεβλήθησαν, καὶ ἐν ταῖς κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἀπετέθησαν βιβλιοθήκαις ἐπὶ Ἐλεάζαρ ἀρχιερέως.
Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης ἔτη κε.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλοπάτωρ ἔτη ιζ.
Πτολεμαῖος ὁ Ἐπιφανὴς [Ἀντίοχος] ἔτη κϛ. Τὰ κατὰ τοὺς Μακκαβαίους ἐπὶ τούτου γεγένηται.
Πτολεμαῖος ὁ Φιλομήτωρ ἔτη λε.
Πτολεμαῖος ὁ νεώτερος ἔτη κθ.
Πτολεμαῖος ὁ Φύσκων ἔτη ιζ, μῆνας ϛ.
Πτολεμαῖος Ἀλέξανδρος ἔτη ι.
Πτολεμαῖος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη η.
Πτολεμαῖος, ὁ καὶ Διονύσιος, ἔτη λ.
Κλεοπάτρα Πτολεμαίου ἔτη κβ. Τῷ τρίτῳ ἔτει ταύτης ἐμονάρχησε Ῥωμαίων Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ. ἀφ' οὗ Καίσαρες οἱ ἔκτοτε βασιλεῖς προσηγορεύθησαν. οὗτος ἐβασίλευσεν ἔτη δ, μῆνας ζ.

ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ.

Μετὰ Ἰούλιον, Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Καῖσαρ Σεβαστὸς Ὀκταύιος Αὔγουστος ἔτη νϛ, καὶ μῆνας ϛ. Ἐντεῦθεν οἱ Ἀντιοχεῖς τοὺς χρόνους αὐτῶν ἀριθμοῦσιν. Οὗτος τῷ ι ἔτει τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Κλεοπάτραν ἑλὼν καθεῖλε τὴν Πτολεμαίων ἀρχὴν, οἳ ἐβασίλευσαν Αἰγύπτου ἔτη σϞϛ. Γίνονται οὖν ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως ἀρχῆς βασιλείας Αὐγούστου, κατὰ τοὺς ἀκριβεῖς χρονογράφους, ἔτη ,Ευνζ. Αὔγουστος οὖν, ὡς εἴρηται, ἐβασίλευσεν ἔτη νϛ, μῆνας ϛ. τῷ δὲ μβ. τῆς αὐτοῦ βασιλείας ἐγεννήθη [τὸ] κατὰ σάρκα ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου καὶ θεοτόκου Μαρίας ὁ Κύριος ἡμῶν ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ὁ πρὸ αἰώνων θεὸς, ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας πρὸ ὀκτὼ Καλανδῶν Ἰανουαρίων, ὅ ἐστι Χοιὰκ κθ, τοῦτ' ἔστι Δεκεμβρίῳ κε. Κυρηνίου δὲ ὑπὸ τῆς συγκλήτου βουλῆς ἀποσταλεὶς εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀπογραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν οἰκητόρων. Γίνονται ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τῆς ἐνσάρκου ἐπιδημίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν καὶ σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατὰ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἔτη ,εφ.

Μετὰ Αὔγουστον, Ῥωμαίων τρίτος ἐβασίλευσεν Τιβέριος ἔτη κγ. τῷ δὲ ιε ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας, τῆς σωτηρίου καὶ εὐαγγελικῆς διδασκαλίας ἄρχεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. τῷ δὲ ιη ἔτει ἔπαθεν ἐν Ἱερουσαλὴμ ὑπὲρ ἡμῶν τὸ σωτήριον πάθος πρὸ ὀκτὼ Καλανδῶν Ἀπριλλίων, Φαμενὼθ κθ, ὅ ἐστι Μαρτίῳ κε. Γίνονται οὖν ὁμοῦ ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τοῦ σωτηρίου πάθους, καὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου, καὶ θεοῦ, καὶ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔτη ,Εφλγ. Μετὰ δὲ Τιβέριον,
Γάϊος ἔτη γ, μῆνας ι. καὶ ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.
Κλαύδιος ἔτη ιγ, μῆνα α. ἐσφάγη ἐν Ῥώμῃ.
Νέρων ἔτη ιγ, μῆνας η. Φυγὼν ζῶντα ἑαυτὸν ἔχωσεν. Νέρωνος τούτου πρώτου διωγμὸν κινήσαντος κατὰ τῶν ἁγίων, Πέτρος, καὶ Παῦλος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησαν, καὶ Ἰάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, ὃν ἐκάλουν πάντες δίκαιον, ὑπὸ Ἰουδαίων ἐν Ἱεροσολύμοις ἐλιθάσθη.
Γάλβας......
Ὄθων μῆνας γ. ἑαυτὸν ἀνεῖλεν.
Οὐιτέλλιος μῆνας η.
Οὐεσπασιανὸς ἔτη ιθ, μῆνας ια, ἡμέρας κβ. Ἀπέγνω ἐν κήποις Σαλλουστιανοῖς ἐν δὲ τῷ β ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας γέγονεν ἡ ἅλωσις τῆς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μετὰ ἔτη λε τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀναλήψεως.
Τίτος ἔτη β, καὶ μῆνας β. ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.
Δομετιανὸς ἔτη ιε, μῆνας ε. τούτου διωγμὸν κινήσαντος, Ἰωάννης ὁ Ἀπόστολος Πάτμον οἰκεῖν τὴν νῆσον διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ἐδόθη. Μετὰ δὲ τὴν Δομετιανοῦ τελευτὴν ἐπάνεισιν ἀπὸ τῆς νήσου, καὶ παρέμεινεν ἐν Ἐφέσῳ μέχρι τῆς Τραϊανοῦ βασιλείας.
Νερουᾶς ἔτος ἓν, μῆνας δ.
Τραϊανὸς ἔτη ιθ, μῆνας ϛ. ἐπὶ τούτου Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος ἐν Ῥώμῃ ἐμαρτύρησε θηρίοις βορὰ παραδοθείς.

Ἀδριανὸς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἀδριανὸς ἔτη κα. Ἀπεγένετο ἐν Βαΐαις ὑδρωπάσας. Καθελὼν Ἱεροσόλυμα Αἰλίαν τὴν πόλιν ὠνόμασεν.
Τίτος Ἀντωνῖνος, ὁ ἐπικληθεὶς Εὐσεβὴς, σὺν τοῖς παισὶν, Αὐρηλίῳ Οὐήρῳ, καὶ Λουκίῳ, ἔτη κβ, μῆνας γ.
Μάρκος Αὐρήλιος υἱὸς αὐτοῦ θ. Ἐπὶ τούτου Ἰουστῖνος ὁ φιλόσοφος ἐμαρτύρησεν.
Ἀντωνῖνος Βῆρος ἔτη ιβ.
Κόμοδος ἔτη ιγ.
Αἴλιος Περτίναξ μῆνας ς. ἐσφάγη ἐν τῷ παλατίῳ.
Σεβῆρος ἔτη ιη. Ἐπὶ τῆς τούτου βασιλείας Λεωνίδης ὁ πατὴρ Ὠριγένους τοῦ κακόφρονος ἐμαρτύρησεν. καὶ Ἱππόλυτος ὁ Ῥωμαῖος συγγραφεὺς ἤκμαζεν, καὶ Γρηγόριος ὁ θαυματουργὸς, καὶ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεύς.
Ἀντωνῖνος υἱὸς Σεβήρου ἔτη ζ ἐσφάγη μεταξὺ Βαΐων καὶ Ἐδέσσης.
Μακρῖνος ἔτος α. ἐσφάγη.
Ἀντωνῖνος ὁ Γάβαλος ἔτη δ ἐσφάγη ἐν Ῥώμῃ.
Ἀλέξανδρος ὁ Μαμμαίας ἔτη ιγ. ἐσφάγη ἐν Μογοντιακῷ.
Μαξιμῖνος ἔτη γ. ἐσφάγη ἐν Ἀκυλίᾳ.
Γορδιανὸς ἔτη ς. ἦγξεν ἑαυτὸν ἐν Ἀφρικῇ.
Φίλιππος ἔτη ζ. ἐσφάγη ἐν κήποις Τιβεριανοῖς.
Δέκιος ἔτος ἓν, μῆνας ια. ἐσφάγη ἐν τῷ φόρῳ. Ἐπὶ τούτου ὁ ἅγιος Βαβυλᾶς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐμαρτύρησεν. καὶ ἄλλοι δὲ κατὰ πᾶσαν χώραν. καὶ οἱ ἑπτὰ παῖδες ἐν Ἐφέσῳ.
Γάλλος, καὶ Βουλουσιανὸς ἔτος α, μῆνας δ.
Βαλεριανὸς, καὶ Γαλιανὸς, ἔτη ιε. ὁ μὲν οὖν Βαλεριανὸς ἐσφάγη ἐν Περσίδι, ὁ δὲ Γαλιανὸς ἐν Μεδιολάνῳ.
Κλαύδιος ἔτος α, μῆνας ς. ἐν Καινοφρουρίῳ ἐσφάγη.
Τάκιτος μῆνας ἕξ. ἐσφάγη ἐν Πόντῳ, ἐφ᾽ οὗ ὁ ἅγιος Χαρίτων ὡμολόγησεν.
Πρόβος ἔτη ς, μῆνας δ. ἐσφάγη ἐν Σιρμίῳ.
Κᾶρος ἅμα τοῖς παισὶ, Καρίνῳ, καὶ Νουμεριανῷ, ἔτη β. καὶ ὁ μὲν Κᾶρος ἐν Μεσοποταμίᾳ τελευτᾷ. ὁ δὲ Καρῖνος ἐσφάγη ἐν πόλει Νουμερίᾳ τῆς Θρᾴκης.
Διοκλητιανὸς, καὶ Μαξιμιανὸς ἔτη κ. ἐπὶ τούτου ὁ ἅγιος Πέτρος Ἀλεξανδρείας ἐμαρτυρήθη, καὶ ἄλλοι πολλοὶ ἐπὶ πᾶσαν ἐπαρχίαν.
Κωνσταντῖνος ὁ μέγας ἔτη λα. τῷ κ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας γέγονεν ἡ πρώτη ἁγία σύνοδος τῶν τιη ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ τῆς Βιθυνῶν, ἔτει τιη ἀπὸ τῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνανθρωπήσεως. ἀπὸ δὲ τοῦ τιμίου πάθους, καὶ τῆς ἐνδόξου ἀναστάσεως αὐτοῦ, ἔτει σπε. Γίνονται οὖν πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως Κωνσταντίνου μεγάλου, ἐαλς. Τελευτᾷ δὲ Κωνσταντῖνος ἐτῶν ξε, ὥς φασι, βασιλεύσας ἔτη λα, καταλιπὼν υἱοὺς τρεῖς, Κώνσταν, καὶ Κωνσταντῖνον, καὶ Κωνστάντιον. καὶ ἐν μὲν τῇ πρεσβυτέρᾳ Ῥώμῃ Κώνσταν βασιλέα, ἐν δὲ τῇ νέᾳ Ῥώμῃ Κωνσταντῖνον. Οὗτος ἐποίησεν ὑπατείας δύο. Οὗτοι μετὰ Κωνσταντῖνον ἐβασίλευσαν ἔτη κδ.
Ἰουλιανὸς ἔτη β, μῆνας ..... ἐσφάγη ἐν Περσίδι.
Ἰοβιανὸς μῆνας θ.
Οὐαλεντινιανὸς ὁ μέγας, καὶ Οὐάλης ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ἔτη ι, μῆνας θ. ἐπὶ Οὐάλεντος ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Δωρόθεος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ θηρίοις βορὰ παραδοθεὶς ἐν κυνηγίῳ ὑπὸ Ἀρειανῶν.
Γρατιανὸς, καὶ Οὐαλεντινιανὸς ὁ νέος υἱοὶ Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ σὺν αὐτοῖς Θεοδόσιος ὁ μέγας, ἔτη ις, καὶ μ. γ. Ἔτει δευτέρῳ τῆς τούτου βασιλείας ἡ δευτέρα σύνοδος τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ρν ἁγίων πατέρων γέγονεν.
Ἀρκάδιος, καὶ Ὁνώριος υἱοὶ αὐτοῦ ἔτη ιγ, καὶ μῆνας γ.
Θεοδόσιος ὁ νέος ἔτη μβ, μῆνας ς. ἐφ᾽ οὗ ἡ ἐν Ἐφέσῳ τρίτη σύνοδος τῶν σ ἁγίων πατέρων γέγονεν, καὶ ἡ δευτέρα ἡ λῃστρικὴ, ἧς ἐξῆρχεν ὁ δυσσεβὴς Διόσκορος.
Μαρκιανὸς, καὶ Οὐαλεντινιανὸς ἔτη ζθ. ἐφ᾽ οὗ ἡ ἐν Χαλκηδόνι ἁγία σύνοδος τῶν χλ πατέρων ἁγίων ἐγένετο.
Λέων ὁ μέγας ἔτη ις.
Λέων ὁ μικρὸς συμβασιλεύσας τῷ πατρὶ ἔτος ἓν τελευτᾷ.
Ζήνων ἔτη ιζ, μετὰ τοῦ τυράννου Βασιλίσκου δύο.
Ἀναστάσιος ἔτη κς. μ. δ.
Ἰουστινιανὸς ὁ μέγας ἔτη λη, ἡμέρας ζ. ἐφ᾽ οὗ ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει γέγονεν ἁγία σύνοδος.
Ἰουστῖνος ὁ ἀνεψιὸς Ἰουστινιανοῦ ἔτη ιβ, μῆνας ια, ἡμέρας κ. τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τῆς τούτου βασιλείας ἐπληρώθη κύκλος εἷς τοῦ ἁγίου Πάσχα ἐτῶν φλβ, ἐξότε ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐσταυρώθη. Ἰνδ. ς. ἔτους ἀπὸ κτίσεως κόσμου ͵ςξε.
Τιβέριος ἔτη ε.
Μαυρίκιος ἔτη κ, μῆνας δ. ἐσφάγη.
Φωκᾶς ἔτη η. ἐσφάγη.
Ἡράκλειος ἔτη λα μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ. τῷ τρίτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας ὁ Πέρσης Χοσρόης πλεῖστα τῆς Ῥωμαίων παρέλαβε βασιλείας, ἐπόρθησέν τε τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ τοὺς σεβασμίους τόπους ἐνέπρησεν, καὶ πλήθη λαῶν ᾐχμαλώτισεν σὺν τῷ Πατριάρχῃ Ζαχαρίᾳ, καὶ τοῖς τιμίοις ξύλοις. καὶ εἰς Περσίδα κατήγαγεν. ἔτει δὲ αὐτοῦ

αὐτοῦ ιϛ Χοσρόης ὁ Πέρσης ἀνῃρέθη, καὶ ἡ αἰχμαλωσία ἀνεκλήθη. καὶ ὁ ζωοποιὸς σταυρὸς τοῖς ἰδίοις τόποις ἀποκατέστη ἀνεγερθεῖσιν. Τότε καὶ οἱ Σαρακηνοὶ ἤρξαντο τῆς παντὸς τοῦ ἐρημώσεως τῷ ,ϛρκϛ ἔτει, Ινδ. ζ.

Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κη. οὗτος ἐν Σικελίᾳ ἀνῃρέθη. ἐφ' οὗ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς πολιτείας ὑπὸ Σαρακηνῶν ἠρημώθη.

Κωνσταντῖνος ἔκγονος Ηρακλείου ἔτη ιζ. ἐφ' οὗ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Σαρακηνῶν ἐπολιορκήθη. καὶ ἡ ϛ σύνοδος τῷ ιγ ἔτει αὐτοῦ γέγονεν ἐν Κωνσταντινουπόλει. καὶ κατὰ Σαρακηνῶν ἠνδραγάθησεν, κωλύσας αὐτοὺς τῆς κατὰ Ρωμαίων ἐφόδου, καὶ πτοήσας αὐτοὺς ἱκανῶς.

Ιουστινιανὸς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ι.

Λεόντιος ἔτη ι.

Τιβέριος, καὶ Αψίμαρος ἔτη ζ.

Ιουστινιανὸς τὸ β, ἔτη ϛ.

Φιλιππικὸς, καὶ Βαρδάνιος ἔτη β.

Θεοδόσιος ἔτος ἕν.

Λέων ὁ Ισαυρος ἔτη κε, μῆνας γ, ἡμέρας ιδ.

Κωνσταντῖνος ὁ υἱὸς αὐτοῦ σὺν τῇ μητρὶ αὐτοῦ Ειρήνῃ ἔτη ι, μῆνας β, ἡμέρας β. τούτων ἔτει ὀγδόῳ γέγονεν ἡ ἐν Νικαίᾳ τὸ δεύτερον σύνοδος τῶν ἁγίων πατέρων.

Κωνσταντῖνος ἔτη ϛ, μῆνας ἐννέα, ἡμέρας η.

Ειρήνη ἡ μήτηρ αὐτοῦ ἔτη ε, μῆνας β.

Νικηφόρος ἔτη η, μῆνας θ. ἐσφάγη ἐν Βουλγαρίᾳ.

Σταυράκιος ὁ υἱὸς αὐτοῦ μῆνας β.

Μιχαὴλ γαμβρὸς αὐτοῦ ἔτος α, μῆνας θ, ἡμέρας ια.

Λέων Αρμένιος ἔτη ζ, μῆνας ε, ἡμέρας ιε. ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ ἐν τῷ ναῷ τῆς παναγίας θεοτόκου.

Μιχαὴλ ἄλλος ἔτη η, μῆνας θ.

Θεόφιλος ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ιβ, μ. γ, ἡμέρας κ.

Θεοδώρα ἅμα τῷ υἱῷ Μιχαὴλ ἔτη ιδ, μῆνα α, ἡμέρας κβ.

Μιχαὴλ μόνος ἔτη ια, μῆ. α, ἡμέ. θ. ἐσφάγη ἐν τῷ Παλατίῳ τοῦ ἁγίου Μάμαντος.

Βασίλειος.

συνάγονται τὰ ἔτη οὕτως, ὡς ὑποτέτακται.

ἀπὸ Αδὰμ, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, ,βσμβ.

ἀπὸ δὲ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως πύργου Νεβρὼθ, ἔτη φκε.

ἀπὸ δὲ τοῦ πύργου, ἕως τῶν Διχοτομημάτων Αβραὰμ, ἔτη υκε.

ἀπὸ δὲ τῶν Διχοτομημάτων, ἕως τοῦ τέλους Αβραὰμ, ἔτη οϛ.

ὁμοῦ ἔτη ,γσξη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Αβραὰμ, ἕως τῆς Εξόδου τῶν υἱῶν Ισραὴλ, ἔτη υλ.

ἀπὸ δὲ τῆς Εξόδου, ἕως τῆς οἰκοδομῆς οἴκου Κυρίου, ἔτη ϡνζ.

ἀπὸ δὲ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, ἕως τῆς αἰχμαλωσίας, ἔτη υκε.

ὁμοῦ ἔτη ,δωπ.

ἀπὸ δὲ τῆς αἰχμαλωσίας, ἕως Αλεξάνδρου, ἔτη τιη.

ἀπὸ δὲ τοῦ Αλεξάνδρου, ἕως τῶν χρόνων Ιησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἔτη τγ.

ὁμοῦ ἔτη ,εφ.

ἀπὸ δὲ τῆς παρουσίας Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἕως Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου Χριστιανῶν βασιλέως, ἔτη τιη.

ἀπὸ δὲ τοῦ μακαρίου Κωνσταντίνου, ἕως Θεοφίλου, Ινδ. ε, ἔτη φλ.

ὁμοῦ ἔτη ,ϛτν.

ΓΕΝΕΑΛΟΓΙΑ ΟΥΑΛΕΝΤΙΝΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ.

Ουαλεντινιανὸς βασιλεύς. οὗτος γεννᾷ Γρατιανὸν βασιλέα, καὶ Γάλλαν γυναῖκα Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. Τούτου ἑτέρα γυνὴ Πλακιδία. ἐξ ὧν,

ΑΡΚΑΔΙΟΣ καὶ ΟΝΩΡΙΟΣ
ἐξ οὗ ἐξ οὗ

ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ μικρὸς [μικρὸς] Πουλχερία, Γλακιδία, Ευδοκία.
ἐξ οὗ

ΕΥΔΟΚΙΑ γυνὴ Ουαλεντινιανοῦ. οὗτος Ουαλεντινιανὸς ἐξάδελφος ὢν Θεοδοσίου τοῦ νέου ἔλαβε γυναῖκα θυγατέρα τῆς Ευδοξίας, ἣν αἰχμαλωτίζει Γιζέριχος ὁ τῶν Ουανδάλων ῥέξ.

ΓΛΑΚΙΔΙΑ γυνὴ Ολυβρίου βασιλέως Ρώμης.

ΓΛΑΚΙΔΙΑ ἡ κτίσασα τὸν ἅγιον Πολύευκτον, γυνὴ Αρεοβίνδου. ἐκ τούτων ἐτέχθη Ολύβριος ἀνὴρ Ειρήνης θυγατρὸς Μάγνας ἀδελφῆς Αναστασίου βασιλέως. ἐξ ὧν ἐγεννήθη Πρόβα. καὶ ἐκ τούτων Ιουλιάνα γυνὴ Αναστασίου.

Πρόβα γυνὴ Γεωργίου Αρεοβίνδου, καὶ Γλακιδία γυνὴ Ιωάννου τοῦ ἐπίκλην Μουστάκωνος.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΚΑΙ ΟΣΑΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙ ΑΥΓΟΥΣΤΑΙ ΡΩΜΑΙΩΝ.

α Θεοδώρα, καὶ Ἑλένη γυναῖκες Κωνσταντίου τοῦ μεγάλου.
β Εὐσεβία Κωνσταντίου.
γ Ἑλένη θυγάτηρ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, Ἰουλιανοῦ τοῦ παραβάτου.
δ Χαριτὼ Ἰουβιανοῦ. ε Σεβήρα καὶ Ἰοῦστα γυναῖκες Οὐαλεντινιανοῦ.
ς Δομνίκα Οὐάλεντος. ζ Γάλλα, καὶ Γλακίλλα γυναῖκες Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου. η Εὐδοξία Ἀρκαδίου. θ Εὐδοκία Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ.
ι Πουλχερία Μαρκιανοῦ. ια Βηρίνα Λέοντος τοῦ μεγάλου.
ιβ Ἀριάδνη Ζήνωνος. ιγ Ἀριάδνη αὐτὴ Ἀναστασίου.
ιδ Εὐφημία Ἰουστίνου πρώτου. ιε Θεοδώρα Ἰουστινιανοῦ τοῦ μεγάλου.
ις Σοφία Ἰουστίνου. ιζ Ἀναστασία Τιβερίου. ιη Κωνσταντία Μαυρικίου.
ιθ Λεοντία Φωκᾶ. κ Φλαυία Εὐδοκία Μαρτίνα Ἡρακλείου Κωνσταντίνου Ἡρακλεωνᾶ, Κωνσταντίνου, Ἰουστινιανοῦ, Λεοντίου, Ἀψιμάρου, Φιλιππικοῦ, Θεοδοσίου, Ἰουστινιανοῦ, Ἀρτεμίου.
Μαρία Λέοντος πρώτου τοῦ Ἰσαύρου. Εἰρήνη ἡ Κωνσταντίνου. Μαρία, καὶ Εὐδοκία. Εἰρήνη ἡ Ἀθηναία Λέοντος τοῦ β τοῦ Χαζαρίου. Μαρία, καὶ Θεοδότη Κωνσταντίνου. Θεοφανὼ Σταυρακίου. Προκοπία Μιχαήλ. Θεοδώρα Θεοφίλου. Εὐδοκία Μιχαήλ. Εὐδοκία Βασιλείου. Θεοφανὼ Λέοντος τοῦ νέου.

Ὅσοι βασιλεῖς τῶν ι φυλῶν τοῦ Ἰσραὴλ ἐν Σαμαρείᾳ ἀπὸ τῶν χρόνων Ῥοβοὰμ υἱοῦ Σολομῶντος βασιλέως Ἰούδα, ἕως τῆς μετοικεσίας τῶν ι φυλῶν εἰς Ἀσσυρίους, ἐπὶ Ἐζεκίου βασιλέως.

α Ἱεροβοάμ, ὁ δοῦλος Σολομῶντος ἐχρίσθη ὑπὸ τοῦ προφήτου διὰ τὸ τὸν κύριον αὐτοῦ Σολομῶντα ἐκκλῖναι εἰς ἀλλοφύλους γυναῖκας, καὶ λατρεῦσαι τούτων θεοῖς, ἔτη β.
β Ναδὰβ ἔτος ἕν. γ Βαασὰ ἔτη κδ. Οὗτος ἐξωλόθρευσε τὸν οἶκον Ἱεροβοάμ.
δ Ἠλίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β.
ε Ζαμβρὶ δοῦλος αὐτοῦ ἀποκτείνας αὐτὸν μῆνας ζ.
ς Ἀμβρὶ ἔτη ιβ.
ζ Ἀχαὰβ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, ἐφ' οὗ Ἠλίας ὁ προφήτης ἔκλεισεν τὸν οὐρανόν, καὶ τοὺς ἱερεῖς τοῦ Βαὰλ τῆς αἰσχύνης ἀπέκτεινεν, ἔτη κβ.
η Ὀχοζίας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β.
θ Ἰωρὰβ ἀδελφὸς αὐτοῦ, ὃν ἀνεῖλεν Ἰηοὺ κατὰ τὸ ῥῆμα Κυρίου, ἐφ' οὗ Ἐλισσαίε.
ι Ἰηού, ὃς ἐξωλόθρευσε τὸν οἶκον Ἀχαὰβ κατὰ τὴν προφητείαν Ἠλιοῦ, ἔτη κη.
ια Ἰωαχάζ, ὃν Ἀζὰν ὁ βασιλεὺς Συρίας ἐπόρθησεν, ἔτη ζ.
ιβ Ἰωάς, ἐφ' οὗ Ἐλισσαῖος ὁ προφήτης νίκην κατὰ Ἀσσυρίων προεσημήνυσε, καὶ ἐθαυματούργει, ἔτη ις.
ιγ Ἱεροβοάμ, ἐφ' οὗ Ἰωνᾶς ὁ προφήτης, ἔτη μα.
ιδ Ζαχαρίας, ἐφ' οὗ ἐπληρώθη ἡ προφητεία Ἐλισσαίε. ὑπέσχετο γὰρ ὁ θεὸς δι' αὐτοῦ τῷ Ἰηού, ἀνθ' ὧν εἰργάσατο εἰς τὸν οἶκον Ἀχαὰβ φόνον, μέχρι δ γενεᾶς τοὺς ἐξ αὐτοῦ κρατήσειν τῆς βασιλείας τοῦ Ἰσραήλ, μῆνας β.
ιε Σελοὺμ ἀποκτείνας Ζαχαρίαν ἔτη ις.
ις Φακείας υἱὸς αὐτοῦ ἔτη ι.
ιζ Φακεὲ υἱὸς Ῥωμελίου, ἐφ' οὗ Ἡσαΐας, καὶ Ναοὺμ οἱ προφῆται, ἔτη θ.
ιη Ὠσηὲ υἱὸς Ἠλὰ ἀποκτείνας τὸν Φακεέ. ἐπὶ αὐτοῦ Σαλμανάσαρ ὁ τῶν Ἀσσυρίων βασιλεὺς ᾐχμαλώτευσεν πᾶσαν τὴν Σαμάρειαν, καὶ τὸν αὐτῆς βασιλέα, καὶ πᾶσαν τὴν γῆν Ἰσραήλ, δίχα τῆς Ἱερουσαλήμ, καὶ τῶν δύο φυλῶν Ἰούδα καὶ Βενιαμίν, πάντας τοὺς Ἰσραὴλ αἰχμαλώτους εἰς γῆν Ἀσσυρίων, βασιλεύοντος τοῦ Ἰούδα ἐν Ἱερουσαλὴμ Ἐζεκίου. τοὺς δὲ λεγομένους Χουταίους ἀναγαγὼν ὁ Ἀσσύριος ἐκ τῆς γῆς ἀνεκάθισεν ἐν τῇ γῇ Ἰσραήλ, ἔν τε γῇ Σαμαρείᾳ, καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς πόλεσι ταῖς παρ' αὐτοῦ ἐρημωθείσαις. ἀνθ' ὧν παρέλαβεν καὶ μετῴκισεν εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ Ἰσραηλιτῶν. ἐκεῖνοι δὲ τὴν γῆν Ἰσραὴλ οἰκήσαντες τοῖς ἰδίοις ἐλάτρευσαν θεοῖς. ὀργισθεὶς δὲ ὁ θεὸς λέοντας ἐπέμψεν κατεσθίειν αὐτούς. Τοῦτο δὲ μαθὼν ὁ μετοικίσας αὐτοὺς βασιλεὺς ἀπέστειλεν αὐτοῖς αἰχμαλώτων ἱερέων τοῦ Ἰσραὴλ τὴν λατρείαν τοῦ θεοῦ Ἰσραήλ, καὶ τὸν νόμον ἐκδιδάσκοντα. Τὰ παρὰ τοῦ Μωσέως ἐν μόνα παραλαβόντες ἐλάτρευον καὶ τῷ θεῷ, τῶν εἰδώλων οὐκ ἀποστάντες. ἀπὸ τούτων εἰσὶν οἱ νῦν Σαμαρεῖται τὴν πεντάτευχον μόνην τοῦ Μωσέως δεχόμενοι, καὶ μὴ συγχρώμενοι τοῖς Ἰουδαίοις.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΕΝ ΤΩ ΙΣΡΑΗΛ.

α Ἀαρὼν ἕβδομος ὢν ἀπὸ Ἀβραὰμ δύο υἱοὺς κατέλιπεν, Ἐλεάζαρον, καὶ Ἰθάμαρ.
β Ἐλεάζαρ, ἐφ' οὗ ἀπεβίω Μωϋσῆς, καὶ ἡ κληροδοσία τῆς γῆς διὰ Ἰησοῦ, καὶ ἡ σκηνὴ τοῦ μαρτυρίου ἐστάθη ἐν τῇ ἐρήμῳ.
γ Φινεὲς υἱὸς Ἐλεάζαρ μετὰ πάντων πρεσβυτέρων κρίνας, Ἀβιού, Βοκχεί, Ὀζεί.
δ Ἠλὶ ἐκ τοῦ Ἰθάμαρ. ε Ἀχίτωφ, ἐφ' οὗ Σαμουήλ.
ς Ἀβιάθαρ ὁ μετὰ τοῦ Δαβίδ. ζ Ζαδὼκ ἐκ τοῦ οἴκου Ἐλεάζαρ.

Ἀχιμὰ

η Αχιμάζ Αζαρία Σαμαρείας.
θ Αζαρίας ὁ διὰ ζῆλον θεοῦ ἀναιρεθείς.
ι Αζαρίας ὁ τὸν Οζίαν τῆς εἰς τὰ ἅγια εἰσόδου κωλύσας.
ια Ουρίας ὁ παρὰ τῷ Ησαΐα πιστός.
ιβ Σομνᾶς ὁ πονηρὸς καὶ ἄσωτος ἐπὶ Εζεκίου βασιλέως.
ιγ Ελιακεὶμ Μωσελοὺμ.
ιδ Χελκίας ὁ ἐπὶ Ιωσίου βασιλέως.
ιε Σαραίας ὁ ἐπὶ τῆς αἰχμαλωσίας Βαβυλῶνος, ὃν ἀνεῖλε Ναβουχοδονόσορ.
ις Ιωσεδὲκ, ὃν Ιεζεκιὴλ Σαδοὺκ ὀνομάζει. Οὗτος ἦν ἐν Βαβυλῶνι ἐν τῇ αἰχμαλωσίᾳ.
ιζ Ιησοῦς ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ ἐπανελθὼν, καὶ τὸν ναὸν οἰκοδομήσας μετὰ Ζοροβάβελ.
ιη Ιωακείμ. ιθ Ελιασοὺν.
κ Ιωδαὲ, ἐφ' οὗ Νεεμίας ᾠκοδόμησεν τὴν Ιερουσαλὴμ, καὶ τὰ τείχη περιεποιήσατο.
κα Ιωνάν. κβ Ιαδδὼ ὁ ἐπὶ Αλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως.
κγ Ονίας Σίμων. κδ Σίμων ὁ θεοφιλής.
κε Ελεάζαρ. ἐφ' οὗ ἑρμηνεύθησαν αἱ θεῖαι γραφαὶ ἐπὶ Πτολεμαίου.
κς Μανασσῆς. κζ Ονίας.
κη Σίμων υἱὸς αὐτοῦ, οὗ μνημονεύει Ιησοῦς υἱὸς Σιρὰχ ἐν τῇ Σοφίᾳ αὐτοῦ.
κθ Οἱ Σίμωνος υἱοὶ τρεῖς Ονίας, Ιάσων, καὶ Μενέλαος. Οὗτοι δὲ ἀλλήλοις ἀντιταασσόμενοι ὑπ' ἀλλήλων διωλόλασιν. ἐφ' οὗ καὶ Αντίοχος τὰ κακὰ διεπράξατο, ἀνελὼν τὸν Μενέλαον.
λ Αλκιμος ἀλλογενὴς κατεστάθη ὑπὸ Αντιόχου ἀντὶ Μενελάου.
λα Ιούδας ὁ Μακκαβαῖος, καὶ Ιωνάθης, καὶ Σίμων οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ.
λβ Ιωάννης υἱὸς Σίμωνος τοῦ Μακκαβαίου.
λγ Ιωάννης, ὁ καὶ Ιανναῖος, καὶ Υρκανός. Τοῦτον ἀδελφὸς αὐτοῦ ἐξέωσεν. Πομπήϊος δὲ ὁ Ρωμαίων στρατηγὸς προσφυγόντα αὐτῷ τὸν Υρκανὸν ἀποκαθίστησιν. ἐφ' οὗ Ιουδαῖοι γεγόνασιν ὑπὸ πλεῖς Ρωμαίων.
Αριστόβουλος μὲν οὖν δέσμιος ἀπεπέμφθη εἰς Ρώμην ὑπὸ Πομπηΐου. Υρκανὸς δὲ ᾐχμαλωτίσθη ὑπὸ Πάρθων.
Αντίγονος Αριστοβούλου καὶ αὐτὸς ᾑρέθη.
λδ Ανάνηλος ἀλλογενὴς ὁ καταστιαθεὶς ὑπὸ Ηρώδου.
λε Αριστόβουλος υἱὸς Υρκανοῦ, ὃν ἀνεῖλεν Ηρώδης, γαμβρὸς Ανανήλου.
λς Ανάνηλος πάλιν τὸ δεύτερον καταστιαθεὶς ὑπὸ Ηρώδου
λζ Σίμων Βοηθοῦ πενθερὸς Ηρώδου λη Ματθίας Θεοφίλου.
λθ Ιωάζαρ πενθεριδοῦς Ηρώδου ἐφ' οὗ Χριστὸς ἐγεννήθη.
Ελεάζαρ, Ιησοῦς, Ωσηὲ, Ιωάζαρ, Ανάνος. ἐφ' οὗ ὁ Χριστὸς φανερωθεὶς ἤρξατο τοῦ κηρύγματος, καὶ τῶν σημείων.
Τὸν δὲ Ανάνον Γρᾶτος ὁ Ρωμαῖος παύσας κατέστησεν ἄλλον Ισμάηλον.
Ελεάζαρ υἱὸς Ανάνου. Σίμων.
Καιάφας, ὁ καὶ Ιωσὴφ γαμβρὸς τοῦ Ανάνου ἐπὶ ἐνιαυτὸν δὲ ἕνα μόνον εἶτε ἀρχιερεῖς ἐγένοντο παρὰ τῶν ὑπὸ Ρωμαίοις, κρατούντων τοῦ ἔθνους, ὡς παρ' αὐτοῖς γενομένης τῆς ἀρχιερωσύνης ὁ τοίνυν Καιάφας ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ γέγονεν, ἐν ᾧ τὸ πάθος τοῦ Χριστοῦ. Τοῦτον μεθίσταται Μετέλλιος στρατηλάτης Ρωμαίων.
Ιωνάθης Ανάνου. Θεόφιλος ἀδελφὸς αὐτοῦ.
Σίμων. Ιωνάθαν υἱὸς Ανάνου τὸ δεύτερον.
Ιωνάθης Αιλωνέων, ὁ καὶ Ιώσηππος, ὑπὸ Νέρωνος καταστιαθείς.
Ανανίας ὁ ἀνελὼν Ιάκωβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου, ᾧ Παῦλος εἶπεν τύπτειν σε μέλλει ὁ θεὸς τοῖχε κεκονιαμένε.
Τοῦτον δὲ ὁ δεύτερος Αγρίππας μετέστησεν. ἐν δὲ τῇ πολιορκίᾳ τῆς Ιερουσαλὴμ ἀνῃρέθη ὑπὸ τῶν ὁμοεθνῶν.
Ιησοῦς ὁ τοῦ Δαμναίου. Ιησοῦς ὁ τοῦ Γαμαλιήλ.
Ματθίας, ἐφ' οὗ ὁ ὑπὸ Ρωμαίων πόλεμος ἤρχθη.
Φινεὲς ὁ πολιορκουμένης τῆς πόλεως Ιερουσαλὴμ ὑπὸ Ρωμαίων προβληθεὶς παρών. ἐφ' οὗ Τίτος ἑλὼν τὴν πόλιν, καὶ τὸν ναὸν ἐνέπρησεν.
Ομοῦ νε.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΓΕΓΟΝΑΣΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ ΕΙΣ ΙΕΡΟΥΣΑΛΗΜ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ.

α Ιάκωβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ κυρίου ἔτη κς.
β Συμεὼν ὁ Κλεόπα ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ μάρτυρ ἔτη κγ.
γ Ιοῦστος ἔτη ς. δ Ζαχαρίας ἔτη δ. ε Τωβίας ἔτη δ.
ς Βενιαμὶν ἔτη β. ζ Ιωάννης ἔτη β. η Ματθαῖος ἔτη β.
θ Φίλιππος ἔτος α. ι Σενεκᾶς ἔτη δ. ια Ιοῦστος ἔτη δ.
ιβ Λευὶς ἔτη β. ιγ Εφραὶμ ἔτη β. ιδ Ιωσὴφ ἔτη β.
ιε Ιούδας ἔτη β. ις Μάρκος ἔτη η. ιζ Κασσιανὸς ἔτη η.
ιη Πούπλιος ἔτη ε. ιθ Μάξιμος ἔτη δ. κ Ιουλιανὸς ἔτη β.

κα Γαϊανὸς ἔτη γ. κβ Σύμμαχος ἔτη β. κγ Γάϊος ἔτη γ.
κδ Ἰουλιανὸς ἔτη δ. κε Ἠλίας ἔτη β. κϛ Καπίτων ἔτη δ.
κζ Μάξιμος ἔτη δ. κη Ἀντωνῖνος ἔτη ε. κθ Οὐάλης ἔτη γ.
λ Δουλιχιανὸς ἔτη β. λα Νάρκισσος ἔτη δ. λβ Δῖος ἔτη η.
λγ Γερμανίων ἔτη δ. λδ Γορδίας ἔτη ε. λε Νάρκισσος ὁ δεύτερος μάρτυς ἔτη ι.
λϛ Ἀλέξανδρος μάρτυς ἔτη ιε. λζ Μαζαβάνης ἔτη θ. λη Ὑμέναιος ἔτη κγ.
λθ Ζάβδας ἔτη ι. μ Ἑρμων ἔτη θ.
Μέχρι τούτων οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς, καὶ παρ' αὐτῶν διωγμοί.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.

μα Μακάριος ὁ ἐν τῇ συνόδῳ ἔτη κ. μβ Μαξιμιανὸς ἔτη ϛ.
μγ Κύριλλος ὁ ἐξωσθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀρειανῶν. ἀντ' αὐτοῦ δὲ γεγόνασι τρεῖς, Ἀρσένιος, Ἡράκλειος, καὶ Ἰλάριος. καὶ πάλιν ἀνακληθεὶς ἐπὶ Γρατιανοῦ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ εὑρέθη ἐν Κωνσταντινουπόλει εἰσὶν ἔτη ξβ.
μδ Ἰωάννης ἔτη ιϛ. με Πραΰλιος ἔτη κϛ.
μϛ Ἰουβενάλιος ὁ ἐν ταῖς δυσὶ συνόδοις Ἐφέσου, καὶ ἕως Χαλκηδ. ἔτη λη.
μζ Θεοδόσιος ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Μαρκιανοῦ καὶ πάλιν Ἰουβενάλιος ....
μη Ἀναστάσιος ἔτη ιη. μθ Μαρτύριος ἔτη η.
ν Σαλλούστιος, ἀφ' οὗ ἀπέσχισεν ὁ Ῥώμης ἐπίσκοπος διὰ τὸ ἑνωτικὸν Ζήνωνος, ἔτη η.
να Ἠλίας ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Ἀναστασίου βασιλέως ἔτη κγ.
νβ Ἰωάννης ἔτη ια. νγ Πέτρος ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ βασιλέως ἔτη κ.
νδ Μακάριος ὁ ἐκβληθεὶς ἔτη β. νε Εὐστόχιος ἔτος α.
νϛ Μακάριος πάλιν ἔτη δ. νζ Ἰωάννης ἔτη κβ. νη Ἀμὼς ἔτη η.
νθ Ἰσάκιος ἔτη η. ξ Ζαχαρίας περὶ τὴν αἰχμαλωσίαν ἔτη κβ.
ξα Μόδεστος ἔτος α. ξβ Σωφρόνιος.

ΟΙ ΕΝ ΡΩΜΗ ΕΠΙΣΚΟΠΕΥΣΑΝΤΕΣ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

α Πέτρος ἀπόστολος ἔτη β. β Λίνος ἔτη ιβ. γ Ἀνέγκλητος ἔτη β.
δ Κλήμης ἔτη θ. ε Εὐάρεστος ἔτη θ. ϛ Ἀλέξανδρος ἔτη ιβ.
ζ Ξύστος ἔτη θ. η Τελεσφόρος μάρτυς ἔτη ι. θ Ὑγῖνος ἔτη δ.
ι Πίος ἔτη ιε. ια Ἀνίκητος ἔτη ια. ιβ Σωτήριχος ἔτη θ.
ιγ Ἐλεύθερος ἔτη ιε. ιδ Βίκτωρ ὁ ἐν τῇ συνόδῳ Παλαιστίνης περὶ τοῦ Πάσχα ἡμέρας συναχθείσῃ, ἔτη ιβ.
ιε Ζεφυρῖνος ἔτη ιθ. ιϛ Κάλλιστος ἔτη η. ιζ Οὐρβανὸς ἔτη ζ.
ιη Ποντιανὸς ἔτη γ. ιθ Ἀντέρως μῆνα α. κ Φλαβιανὸς μάρτυς ἐπὶ Δεκίου ἔτη ιε.
κα Κορνήλιος ὁ καθελὼν Ναυάτον τὸν τῆς μετανοίας ἀναιρέτην ἔτη γ.
κβ Λουκιανὸς ἔτη β. κγ Στέφανος ἔτη θ. κδ Ξύστος ἔτη β.
κε Διονύσιος ἔτη η. κϛ Φῆλιξ ὁμολογητὴς ὑπὸ Βαλεριανοῦ ἔτη ε. κζ Εὐτυχιανὸς μῆνας η.
κη Γάϊος ἔτη ιε. κθ Μαρκελιανὸς ἔτη β.
Μέχρι τούτων Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ διωγμοί.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΑΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣΑΝ ΡΩΜΗΣ.

λ Εὐσέβιος ἔτη δ. λα Μιλτιάδης ἔτη δ.
λβ Σίλβεστρος, ἐφ' οὗ ἡ ἐν Νικαίᾳ σύνοδος ἐγένετο ἔτη κη.
λγ Μάρκος ἔτη ιβ. λδ Ἰούλιος ἔτη ιε.
λε Λιβέριος ὁ ἐξορισθεὶς ὑπὸ Κωνσταντίου Ἀρειανοῦ ἔτη ϛ.
λϛ Φῆλιξ ἔτος α. λζ Σιρίκιος ἔτη ιε. λη Ἀναστάσιος ἔτη γ.
λθ Ἰννοκέντιος ἔτη ιε. μ Ζώσιμος ἔτη η. μα Βονιφάτιος ἔτη δ.
μβ Κελεστῖνος, ἐφ' οὗ ἡ ἐν Ἐφέσῳ σύνοδος, ἔτη κα. μγ Ἰλάριος ἔτη ϛ.
μδ Σιμπλίκιος ὁ κατὰ Μαρτυρίου Νεστοριανοῦ ἐπιστείλας πρὸς Ἀντιοχεῖς ἔτη ιδ.
με Ξύστος ἔτη η. μϛ Λέων, ἐφ' οὗ ἐν Χαλκηδόνι σύνοδος, ἔτη κα.
μζ Φῆλιξ ὁ ἀποσχίσας διὰ τὸ ἑνωτικὸν Ζήνωνος ἔτη θ. μη Γελάσιος ἔτη ε.
μθ Ἀναστάσιος ἔτη β. ν Σύμμαχος, καὶ ἅμα αὐτῷ Λαυρέντιος ἔτη ιδ.
να Ὁρμίσδας ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ ἐντάξας τὴν ἐν Χαλκηδόνι σύνοδον τοῖς διπτύχοις ἔτη ι.
νβ Ἰωάννης ἔτη γ. νγ Φῆλιξ ὁ ἀγαπητὸς Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως ἔτη δ.
νδ Βονιφάτιος ἔτη β. νε Ἰωάννης ἔτη γ. νϛ Ἀγαπητὸς ἔτος α.
νζ Σιλβέριος ἔτη ιη. νη Βιγίλιος ἔτη ε. νθ Πελάγιος ἔτη η.
ξ Ἰωάννης ἔτη ε. ξα Βενέδικτος ἔτη ϛ. ξβ Πελάγιος ἄλλος ἔτη ι.
ξγ Γρηγόριος ἔτη ιβ. ξδ Σαβῖνος ἔτη ϛ. ξε Βονιφάτιος ἄλλος ἔτη

ΚΑΙ

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΕΝ ΒΥΖΑΝΤΙΩ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

α Ανδρέας ὁ Απόστολος ἐν Βυζαντίῳ τὸν λόγον κηρύξας εὐκτήριον οἶκον πέραν ἐν Αργυροπόλει δειμάμενος χειροτονεῖ ἐπίσκοπον τῆς αὐτῆς πόλεως Στάχυν, οὗ μέμνηται Παῦλος ἐν τῇ πρὸς Ρωμαίους ἐπιστολῇ.

β Στάχυς ὁ αὐτὸς ἔτη ιϛ. γ Ονήσιμος ἔτη ιδ. δ Πολύκαρπος ἔτη ιζ.

ε Ελεύθερος ἔτη ζ. ϛ Φῆλιξ ἔτη ε. ζ Πολύκαρπος ἔτη ιζ.

η Αθηνόδωρος ἔτη δ. Οὗτος ἕτερον οἶκον κτίσας ἐν τοποθεσίᾳ λεγομένῃ Ελεᾳ ἐκεῖ τὰς συνάξεις ἐποιεῖτο. *

* * ιβ Ευζώϊος ἔτη ιϛ.

ιγ Λαυρέντιος ἔτη ια μῆνας ϛ.

ιδ Αλύπιος ἔτη ιγ.

ιε Περτίναξ ὑπατικὸς τῆς ἐν Ρώμῃ συγκλήτου ἔτη ιθ. Οὗτος ἑτέραν ἐκκλησίαν ἀνέστησεν ἐν παραθαλασσίῳ τῷ ἐπιλεγομένῳ Συκαῖς, Ειρήνην τὸν οἶκον ἐπονομάσας.

ιϛ Ολυμπιανὸς ἔτη ια. ιζ Μάρκος ἔτη ιγ.

ιη Κυριακὸς ἔτη ιϛ. ιθ Καστῖνος ἔτη ζ. Οὗτος ἐν Βυζαντίῳ ἐν τόπῳ ἐπιλεγομένῳ Πετρίῳ εὐκτήριον τῆς ἁγίας Ευφημίας ἤγειρεν τότε μαρτυρησάσης.

κ Τίτος ἔτη λε, μῆνας ϛ. κα Δομέτιος ὁ ἀδελφὸς Πρόβου τοῦ Βασιλέως ἔτη κα, μῆνας ϛ.

κβ Πρόβος υἱὸς τοῦ αὐτοῦ Δομετίου ἔτη ιβ.

Οὗτοι πάντες ἐπεσκόπευσαν πρὸ τῆς τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου ἀναδείξεως ἐν τῷ Βυζαντίῳ. αὐτοῦ δὲ παραγινομένου ἐν τῷ Βυζαντίῳ διὰ τὸν πρὸς Λικίνιον πόλεμον, εὗρον ἐπίσκοπον Μητροφάνην.

κγ Μητροφάνης υἱὸς τοῦ προγεγραμμένου Δομετίου, ἀδελφὸς δὲ Προβου, καὶ ἀδελφόπαις Πρόβου τοῦ βασιλέως ἔτη ι.

κδ Αλέξανδρος ἔζησεν ἔτη ϙη, καὶ ἐπεσκόπευσεν ἔτη κγ.

κε Παῦλος ὁμολογητὴς ἔτη γ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Κωνσταντίου.

κϛ Ευσέβιος ἀρειανὸς ἀντεισήχθη ὁ πρότερον Βηρύτου, ἔπειτα Νικομηδείας, ἔτη ιβ.

κζ Μακεδόνιος πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ὁ πνευματομάχος, ἔτη β.

κη Ευδόξιος Αρειανὸς πρότερον Γερμανικίας, ἔπειτα Αντιοχείας, ἔτη ι.

κθ Δημόφιλος Αρειανὸς, ὁ πρότερον Βεροίας τῆς Θράκης, ἔτη ια, μῆνας ε.

λ Ευάγριος ὀρθόδοξος χειροτονηθεὶς ὑπὸ Ευσταθίου Αντιοχείας παρευθὺ, καὶ ἐξωρίσθη ὑπὸ Ουάλεντος.

λα Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς προέστη τῆς ἐκκλησίας ἔτη ιβ, καὶ ἐπανῆλθε πρὸς τὰ οἰκεῖα.

λβ Νεκτάριος ἀξιωματικὸς, ὃς ὑπὸ τῶν ρν πατέρων ἅμα καὶ βαπτίζεται καὶ χειροτονεῖται, ἔτη ιϛ, μῆνας γ.

λγ Ιωάννης πρεσβύτερος Αντιοχείας ὁ Χρυσόστομος ἔτη ε, μῆνας ϛ. Τούτου ἐξοριθέντος, λδ Αρσάκιος πρεσβύτερος ἀδελφὸς Νεκταρίου ἔτη β.

λε Αττικὸς πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη κ.

λϛ Σισίννιος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη β.

λζ Νεστόριος, ὁ ἀνθρωπολάτρης, τῆς Αντιοχείας πρεσβύτερος, ἀδελφὸς Νεκταρίου, ἔτη γ, μῆνας β. Τούτου ἐξοριθέντος ἐν Οάσει, λη Μαξιμιανὸς πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη β, μῆνας ι.

λθ Πρόκλος ὑπὸ Σισιννίου χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος ἦν Κυζίκου, καὶ μὴ δεχθεὶς ἐσχόλαζεν. Μετὰ δὲ τὸν θάνατον Μαξιμιανοῦ χειροτονεῖται εἶτα μετατίθεται, κειμένου τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἔτη ιβ, μῆνας γ.

μ Φλαβιανὸς πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἔτος α, μῆνας ι. Τούτου διωχθέντος ὑπὸ Διοσκόρου ἐν τῇ λῃστρικῇ συνόδῳ Εφέσου.

μα Ανατόλιος πρεσβύτης καὶ ἀποκρισιάριος Αλεξανδρείας ἔτη η, μῆνας η.

μβ Γεννάδιος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἔτη ιγ, μῆνας β.

μγ Ακάκιος πρεσβύτερος, καὶ ὀρφανοτρόφος, αἱρετικὸς, ἔτη ζ, μῆνας θ.

μδ Φραύιτας πρεσβύτερος τῆς ἁγίας Θέκλης Συκῶν μῆνας γ, ἡμερ. ιζ.

με Ευφήμιος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ πτωχοτρόφος Νεαπόλεως ἔτη ϛ. Τούτου ἐκβληθέντος ὑπὸ Αναστασίου βασιλέως.

μϛ Μακεδόνιος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ σκευοφύλαξ ἔτη ϛ.

μζ Τιμόθεος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως, καὶ σκευοφύλαξ ἔτη ϛ, μῆνας η.

μη Ιωάννης ὁ Καππαδοκίας πρεσβύτερος, καὶ σύγκελλος αὐτοῦ, ἔτος α, μῆνας ι.

μθ Επιφάνιος πρεσβύτερος Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Ιουστίνου ἔτη ιϛ, μῆνας γ.

ν Ανθιμος Τραπεζοῦντος ἐπίσκοπος μῆνας γ. Τούτου καθαιρεθέντος ὑπὸ τῆς κατὰ Σεβήρου συνελθούσης συνόδου.

να Μηνᾶς πρεσβύτερος, καὶ ξενοδόχος τοῦ Σαμψοῦ ἔτη ιϛ, μῆνας ϛ.

νβ Ευτύχιος πρεσβύτερος, καὶ μοναχὸς τοῦ ἐν Αμασίᾳ μοναστηρίου, ἔτη ιβ, μῆνας β. Τούτου ἐκβληθέντος ὑπὸ Ιουστινιανοῦ τῷ λη τῆς αὐτοῦ βασιλείας, διὰ τὸ τὸν ὑπ᾽ αὐτοῦ γεγονότα ἔδικτον μὴ καταδέξασθαι.

νγ Ἰωάννης ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν ἔτη β, μῆνας ζ.
νδ Εὐτύχιος πάλιν ὑπὸ Ἰουστίνου ἀποκατέστη, καὶ ἐποίησεν ἔτη δ, καὶ μῆνας ς.
νε Ἰωάννης ὁ νηστευτὴς Κωνσταντινουπόλεως ἐπὶ Τιβερίου, ἔτη ιγ, μῆνας ε.
νς Κυριακὸς πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ οἰκονόμος ἔτη ια.
νζ Θωμᾶς διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ σακελλάριος, ἔτη γ, μῆνας ε.
νη Σέργιος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη κη, ἡμέρας κα.
νθ Πύρρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς μοναχὸς, καὶ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, καὶ ἡγούμενος Χρυσοπόλεως. στάσεως δὲ γενομένης αὐτῷ, παρῃτήσατο ἔτη β, μῆνας θ, ἡμέρας θ.
ξ Παῦλος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ οἰκονόμος ἔτη β, ἡμέρας κς.
ξα Πύρρος πάλιν ἀπεκατέστη μῆνας δ, ἡμέρας κγ.
ξβ Πέτρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας ἔτη β, μῆνας ζ.
ξγ Θωμᾶς διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας β, μῆνας ζ.
ξδ Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ σκευοφύλαξ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἔτη ε, μῆν. θ.
ξε Κωνσταντῖνος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, σκευοφύλαξ, καὶ οἰκονόμος, ἔτος ἓν, μῆνας ὀκτὼ, ἡμέρας ζ.
ξς Θεόδωρος πρεσβύτερος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, σύγκελλος, καὶ σκευοφύλαξ, ἔτη β, μῆνας γ.
ξζ Γεώργιος πρεσβύτερος, σύγκελλος, καὶ σκευοφύλαξ ἔτη γ, μῆνας γ. Θεόδωρος ἀπεκατέστη ἔτος α, μῆνας γ.
ξη Παῦλος ἀπὸ λαϊκῶν ἀσηκρῆτις ἔτη ς, μῆνας η.
ξθ Καλλίνικος πρεσβύτερος, σκευοφύλαξ Βλαχερνῶν ἔτη ιβ. ἐτυφλώθη ὑπὸ Ἰουστινιανοῦ τοῦ ῥινοκοπημένου.
ο Κῦρος πρεσβύτερος καὶ μοναχὸς ἀπὸ τῆς νήσου Ἀμάστριδος ἔτη ς, καὶ ἐξεβλήθη ὑπὸ Φιλιππικοῦ.
οα Ἰωάννης διάκονος καὶ χαρτουλάριος τοῦ οἰκονομίου ἔτη γ.
οβ Γερμανὸς ἐπίσκοπος Κυζίκου, καὶ ὁμολογητὴς, ἔτη ιε. καὶ ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀσεβοῦς Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου.
ογ Ἀναστάσιος πρεσβύτερος, καὶ σύγκελλος, αἱρετικὸς ἔτη κα.
οδ Κωνσταντῖνος μοναχὸς, καὶ ἐπίσκοπος τοῦ Συλλαίου ἔτη ιβ. καὶ ἀπεκεφαλίσθη.
οε Νικήτας πρεσβύτερος τῶν ἁγίων ἀποστόλων, καὶ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, ὁ εὐνοῦχος, ἔτη ιε.
ος Παῦλος ὁ Κύπριος διάκονος ἔτη ε, μῆνας η.
οζ Ταράσιος ἀσηκρῆτις ἔτη κα, ἡμέρας β.
οη Νικηφόρος ἀσηκρῆτις μοναχὸς γεγονὼς ἔτη θ. καὶ ἐξεβλήθη ὑπὸ τοῦ ἀσεβοῦς Λέοντος τοῦ Ἀρμενίου.
οθ Θεόδοτος ὁ Κασσιτηρᾶς ἔτη ιε.
π Ἀντώνιος ἔτη ιβ. ὁ τοῦ Συλλαίου
πα Ἰωάννης πρεσβύτερος, καὶ σύγκελλος ὁ ἑαυτῷ ἐπιβουλεύσας ἔτη θ.
πβ Μεθόδιος ὀρθόδοξος, καὶ ὁμολογητὴς, ἔτη δ, μῆνας γ.
πγ Ἰγνάτιος ὁ εὐνοῦχος ἔτη ια, μῆνας ε.
πδ Φώτιος ἔτη.

ΟΣΟΙ ΕΠΙΣΚΟΠΟΙ ΑΠΟ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ.

α Μάρκος ὁ εὐαγγελιστὴς ἔτη β
β Ἀνιανὸς ἔτη κβ.
γ Ἀβίλιος ἔτη ιβ.
δ Κέρδων ἔτη ι.
ε Πρίαμος ἔτη ιβ.
ς Ἰοῦστος ἔτη ι.
ζ Εὐμένης ἔτη ι.
η Μαρκιανὸς ἔτη ιγ.
θ Κελαδίων ἔτη ι.
ι Ἀγριππῖνος ἔτη ιδ.
ια Ἰουλιανὸς ἔτη ιε.
ιβ Δημήτριος ἔτη ια.
ιγ Ἡρακλᾶς ἔτη μγ.
ιδ Διονύσιος ὁ ἐπὶ Βαλεριανοῦ βασιλέως ἐξορισθεὶς ἔτη ιζ.
ιε Μαξιμιανὸς ἔτη η.
ις Θεωνᾶς ἔτη ιθ.
ιζ Πέτρος μάρτυς ἔτη ια.

Μέχρι τούτων οἱ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς καὶ διῶκται.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΜΕΓΑΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΕΠΕΣΚΟΠΕΥΣΑΝ ΕΙΣΙΝ ΟΥΤΟΙ.

ιη Ἀχιλλᾶς ἔτος α.
ιθ Ἀλέξανδρος, ὁ καὶ ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ, ἔτη κγ.
κ Ἀθανάσιος μάρτυς ὁ πολλάκις ἐξορισθεὶς ὑπὸ Ἀρειανῶν. ἀνθ' ὧν γέγονεν Γρηγόριος Ἀρειανὸς, ἔτη .....
κα Ἀθανάσιος πάλιν τὸ δεύτερον. τούτου ἐξορισθέντος ὑπὸ Κωνσταντίνου,
κβ Γεώργιος Καππαδόκης Ἀρειανὸς ἔτη .....
Ἀθανάσιος τὸ τρίτον ὁμοίως, καὶ τὸ τέταρτον, καὶ τὸ πέμπτον ἐπεσκόπευσεν ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη μς.
κγ Πέτρος ὁ ἐξορισθεὶς ὑπὸ Οὐάλεντος ἔτος α.
κδ Λούκιος Ἀρειανὸς ἔτη ε.
κε Πέτρος τὸ δεύτερον ἔτος α.
κς Τιμόθεος ὁ ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ, ἔτη η. *
κζ Θεόφιλος ἔτη κη.

κη Κύριλλος ὁ ἐν τῇ Ἐφέσου πρώτῃ συνόδῳ κατὰ Νεστορίου τοῦ ἀσεβοῦς ἔτη λβ.
κθ Διόσκορος ὁ ἐν τῇ λῃστρικῇ συνόδῳ τὸ δεύτερον Ἐφέσου ἔτη ε. Καὶ καθῃρέθη ὑπὸ τῆς τετάρτης ἐν Χαλκηδόνι συνόδου.
λ Προτέριος ὀρθόδοξος ὁ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ σφαγεὶς ἔτη ς.
λα Τιμόθεος Αἴλουρος ἔτη ε.
λβ Τιμόθεος ὁ λευκὸς ἔτη ια.
λγ Πέτρος ὁ Μογγὸς ἔτος α.
λδ Ἰωάννης ἐκβληθεὶς ἔτη γ.
λε Πέτρος τὸ δεύτερον ἔτη ς.
λς Ἀθανάσιος ὁ αἱρετικὸς ἔτη ζ.
λζ Ἰωάννης ἔτη θ.
λη Ἰωάννης ἄλλος ἔτη ια.
λθ Διόσκορος ἔτη γ.
μ Τιμόθεος, ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἔτη ιζ.
μα Γαϊανὸς ἔτη ζ.
μβ Θεοδόσιος ἔτη β.
μγ Παῦλος ἔτη β.
μδ Ζώϊλος ἔτη ζ.
με Ἀπολλινάριος ἔτη ιθ.
μς Ἰωάννης ἔτη ια.
μζ Εὐλόγιος ἔτη ιζ. [Εὐλόγιος, Antholog. IV. XXII.]
μη Θεόδωρος ὁ Σκρίβων ἔτη β.
μθ Ἰωάννης ὁ Κύπριος ὁ ἐλεήμων ἔτη ι.
ν Γεώργιος ἔτη ια.
να Πέτρος ἔτη ι.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΕΝ ΑΝΤΙΟΧΕΙΑ ΕΠΕΣΚΟΠΕΥΣΑΝ ΑΠΟ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

α Πέτρος ὁ ἀπόστολος ἔτη ια.
β Εὐόδιος ἔτη κγ.
γ Ἰγνάτιος ὁ θεοφόρος, ὁ ἐπὶ Τραϊανοῦ μαρτυρήσας ἐν Ῥώμῃ, ἔτη δ.
δ Ἥρων ἔτη κ.
ε Κορνήλιος ἔτη ιγ.
ς Ἔρως ἔτη κς.
ζ Θεόφιλος ἔτη ιγ.
η Μαξιμιανὸς ἔτη ιγ.
θ Σαραπίων ἔτη κε.
ι Ἀσκληπιάδης ἔτη θ.
ια Φιλητὸς ἔτη η.
ιβ Ζεβῖνος ἔτη ς.
ιγ Βαβύλας, ὁ ἐπὶ Δεκίου μαρτυρήσας, ἔτη ιγ.
ιδ Φλαβιανὸς ἔτη θ.
ιε Δημητριανὸς ἔτη δ.
ις Παῦλος ὁ Σαμοσάτων ἔτη η.
ιζ Δόμνος ἔτη β.
ιη Τιμαῖος ἔτη ι.
ιθ Κύριλλος ἔτη ιε.
κ Τύραννος ἔτη ιγ.
Μέχρι τούτων οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων βασιλεῖς, καὶ Χριστοῦ διῶκται.

ΚΑΙ ΟΣΟΙ ΜΕΤΑ ΤΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΑΙ ΤΟΥΣ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑΙ, ΕΙΣΙΝ ΟΥΤΟΙ.

κα Βιτάλιος ἔτη ς.
κβ Φιλογόνιος ἔτη ε.
κγ Παῦλος ἔτη ε.
κδ Εὐστάθιος, ὁ ἐν τῇ συνόδῳ τῇ πρώτῃ, καὶ μάρτυς, καὶ κορυφαῖος τῶν ἐν Νικαίᾳ πατέρων, ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Ἀρειανῶν, ἔτη ιη.
Μεθ' ὃν Ἀρειανοὶ ς.
κε Εὐλάλιος ἔτη γ.
κς Εὐφρόνιος ἔτη η.
κζ Φλακίλλος, ἐφ' οὗ τὰ ἐγκαίνια τῆς μεγάλης ἐκκλησίας Ἀντιοχείας, ἔτη ιβ.
κη Στέφανος ἔτη γ.
κθ Λεόντιος ἔτη η.
λ Εὐδόξιος ἔτη ε.
λα Ἀνιανὸς ἔτη δ.
λβ Μελέτιος ὁ ὁμολογητής, ὁ καὶ ὑπὸ Οὐάλεντος ἐκβληθείς, ἔτη κε.
λγ Εὐζώϊος Ἀρειανὸς ἔτη ε.
λδ Μελέτιος πάλιν, ὅτε καὶ συνῆλθον ἐν τῇ δευτέρᾳ συνόδῳ Κωνσταντινουπόλεως.
λε Φλαβιανὸς ἔτη κβ.
λς Πορφύριος ἔτη λ.
λζ Ἀλέξανδρος ἔτη ε.
λη Θεόδοτος ἔτη δ.
λθ Ἰωάννης, ὁ ἐν τῇ τρίτῃ συνόδῳ Ἐφέσου, ἔτη ιη.
μ Δόμνος, ὁ ἐν τῇ λῃστρικῇ τὸ δεύτερον Ἐφέσου, ἔτη η.
μα Μάξιμος, ὁ ἐν τετάρτῃ συνόδῳ ἐν Χαλκηδόνι, ὃς ἐξεβλήθη διὰ πλάσμα, ἔτη δ.
μβ Βασίλειος ἔτη β.
μγ Ἀκάκιος, ἐφ' οὗ ἡ πόλις πέπτωκεν, ἔτος α, μῆνας δ.
μδ Μαρτύριος ἔτη ιγ.
με Ἰουλιανὸς ἔτη ε.
μς Πέτρος ὁ Γναφεύς, ὁ καὶ ὑπὸ Ζήνωνος ἐκβληθείς, ἔτη γ.
μζ Ἰωάννης ὁ μετὰ τρίμηνον ἐκβληθείς.
μη Στέφανος ἔτη γ.
μθ Στέφανος ἄλλος ἔτος α.
ν Καλανδίων ἔτη δ.
να Πέτρος πάλιν ὁ Γναφεὺς ἔτη γ.
νβ Παλλάδιος ἔτη ι.
νγ Φλαβιανός, ὁ ἐκβληθεὶς ὑπὸ Ἀναστασίου, ἔτη ξ.
νδ Παῦλος ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτη ι.
νε Εὐφράσιος, ὁ ἐν τῇ πτώσει τῆς πόλεως χωσθείς, ἔτη ε.
νς Ἐφραίμιος, ὁ ἐπὶ Ἰουστινιανοῦ, ἔτη ιη.
νζ Δόμνος ἔτη ιδ.
νη Ἀναστάσιος ἔτη ια.
νθ Γρηγόριος ἔτη κδ.
ξ Ἀναστάσιος τὸ δεύτερον ἔτη ς.
ξα Ἀναστάσιος ἕτερος ἔτη θ.

ΚΑΙ

ΚΑΙ ΟΣΑΙ ΕΙΣΙ ΘΕΙΑΙ ΓΡΑΦΑΙ ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΟΜΕΝΑΙ, καὶ κεκανονισμέναι, καὶ ἡ τούτων στιχομετρία οὕτως·

α Γένεσις στίχων ͵ατ.
β Ἔξοδος στίχων ͵βω.
γ Λευϊτικὸς στίχων ͵βψ.
δ Ἀριθμοὶ στίχων ͵αφλ.
ε Δευτερονόμιον στίχων ͵γϛ.
ϛ Ἰησοῦς στίχων ͵βϛ.
ζ Κριταὶ καὶ Ῥοὺθ στίχων ͵βυν.
η Βασιλειῶν πρώτης καὶ δευτέρας στίχοι ͵ασμ.
θ Βασιλειῶν τρίτη καὶ τετάρτη στίχων ͵βυθ.
ι Παραλειπόμενα α καὶ β στίχων ͵εφ.
ια Ἔσδρας α καὶ β στίχων ͵εφ.
ιβ Βίβλος Ψαλμῶν στίχων ͵εϛ.
ιγ Παροιμίαι Σολομῶντος στίχων ͵αψ.
ιδ Ἐκκλησιαστὴς στίχων ͵ζφ.
ιε Ἆσμα ᾀσμάτων στίχων ͵σπ.
ιϛ Ἰὼβ στίχων ͵αω.
ιζ Ἠσαΐας ὁ προφήτης στίχων ͵γω.
ιη Ἱερεμίας προφήτης στίχων ͵δ.
ιθ Βαροὺχ στίχων ψ.
κ Ἰεζεκιὴλ στίχων ͵δ.
κα Δανιὴλ στίχων ͵β.
κβ Οἱ ιβ προφῆται στίχων ͵γ.
Ὁμοῦ τῆς παλαιᾶς διαθήκης βιβλία κβ.

ΕΙΣΙΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΤΑΥΤΑ.

α Εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον στίχοι ͵βφ.
β Εὐαγγέλιον κατὰ Μάρκον στίχοι ͵β.
γ Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν στίχων ͵βχ.
δ Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην στίχων ͵βτ.
ε Πράξεις Ἀποστόλων στίχων ͵βω.
ϛ Παύλου ἐπιστολαὶ ιδ στίχων ͵ετ.
ζ Καθολικαὶ ζ. Ἰακώβου α, Πέτρου β, Ἰωάννου γ, Ἰούδα α.
Ὁμοῦ τῆς νέας βιβλία κϛ.

ΚΑΙ ΟΣΑΙ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑΙ ΑΥΤΑΙ ΕΙΣΙ ΤΗΣ ΠΑΛΑΙΑΣ.

α Μακκαβαϊκὰ τρία στίχων ͵ζτ.
β Σοφία Σολομῶντος στίχων ͵αϛ.
γ Σοφία υἱοῦ τοῦ Σιρὰχ στίχων ͵βω.
δ Ψαλμοὶ καὶ ᾠδαὶ Σολομῶντος στίχων ͵βϛ.
ε Ἐσθὴρ ͵γν.
ϛ καὶ Ἰουδὶθ στίχων ͵αψ.
ζ Σώσαννα στίχων, φ.
η Τωβὶτ καὶ Τωβίας στίχων ͵εϛ.

*

ΚΑΙ ΟΣΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΑΝΤΙΛΕΓΟΝΤΑΙ.

α Ἐνὼχ στίχων ͵δω.
β Πατριάρχαι στίχων ͵εϛ.
γ Προσευχὴ Ἰωσὴφ στίχων ͵αϛ.
δ Διαθήκη Μωϋσέως στίχων ͵αϛ.
ε Ἀνάληψις Μωϋσέως στίχων αυ.
ϛ Ἀβρὰμ στίχων ͵γτ.
ζ Ἐλὰδ καὶ Μωδὰδ στίχων υ.
η Ἠλίας προφήτης στίχων τις.
θ Σοφονίου προφητεία στίχων χ.
ι Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς Ἰωάννου στίχοι φ.
ια Βαροὺχ, Ἀμβακοὺμ, Ἐζεκιὴλ καὶ Δανιὴλ ψευδεπίγραφα.

ΚΑΙ ΟΣΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΕΙΣΙΝ ΑΠΟΚΡΥΦΑ.

α Περίοδοι Πέτρου στίχων ͵βψν.
β Περίοδος Ἰωάννου στίχων ͵γχ.
γ Περίοδος Θῶμα στίχων ͵αχ.
δ Εὐαγγέλιον κατὰ Θωμᾶν στίχων ͵ατ.
ε Διδαχὴ ἀποστόλων στίχων σ.
ϛ Κλήμεντος λβ στίχων ͵βχ.
ζ Ἰγνατίου, Πολυκάρπου, Ποιμένος, καὶ Ἑρμᾶ.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΑΣ
Νικηφόρου Πατριάρχου.

ΙΣΤΟ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΙΣΤΟΡΙΩΝ ΣΥΝΑΓΩΓΗ.

ΟΛΥΜΠΙΑΔΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

NOTA. *Quæ in his Collectaneis hiſtoriarum proximis aliquot paginis alio charactere aut Notis expreſſa ſunt, ea in Exemplari adjecta erant manu Scaligeri. Quædam præterea ab eodem leviter interpolata, & quædam penitus ſublata memineris. Quæ illa, diligens ac ſtudioſus lector, factâ collatione novæ hujus editionis cum priore, facile deprehendet.*

ΟΛ. Α. Κόροιβος Ἠλεῖος στάδιον.
ΟΛ. Α. Αἰσχύλου ἄρχοντος Ἀθηναίων ἔτος β. Νι-
„ κάνδρου τοῦ Χαρίλλου Λακεδαιμονίων βασι-
λέως ἔτος λδ.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Β. Ἀντίμαχος Ἠλεῖος στάδιον.
Α.
Β. Ῥωμύλος καὶ Ῥῆμος ἐγεννήθησαν.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Γ. Ἀνδροκλῆς Μεσσήνιος στάδιον.
Α. Ἄβαρις δὲ Ὑπερβορέων πρεσβευτὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἦλθε.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Δ. Πολυχάρης Μεσσήνιος στάδιον.
Α.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Ε. Αἰσχίνης Ἠλεῖος Μεσσήνιος στάδιον.
Α.
Β.
Γ.
„ Δ. Ἔτος πρῶτον Χάροπος κατά τινας.
ΟΛ. Ϛ. Οἰβώτας Οἰνίου Δυμαῖος στάδιον.
Ἔδοξε τοῖς Πελοποννησίοις μαντεύσασθαι, εἰ στέμματα διδῶσι τοῖς νικῶσι. καὶ πέμπουσι τὸν βασιλέα Ἴφιτον εἰς θεοῦ.
Α.
Β.
Γ. ΑΛΚΜΑΙΩΝ. Κατά τινας Ῥώμης κτίσις.
Δ.
ΟΛ. Ζ. Δαϊκλῆς Μεσσήνιος στάδιον. καὶ πρῶτος πάντων ἐστεφανώθη.
Α. ΧΑΡΟΨ. Ἀρχόντων Ἀθήνησι δεκαετία.
Ῥώμη ἐκτίσθη ὑπὸ Ῥώμου καὶ Ῥωμύλου.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Η. Ἀνολυμπιάς. Πισαῖοι τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν ἅμα Φείδωνι τῷ Ἀργείων τυράννῳ τῷ ἐν Ἕλλησι μάλιστα ὑβρίσαντι. Ἀντικλῆς Μεσσήνιος στάδιον.
Α.
„ Β. Ἐντεῦθεν τὰ Ναβονασάρου τοῦ Χαλδαίων βα-
„ σιλέως ἔτη ἀριθμεῖται. Ἔτος πρῶτον Αἰσιμή-
„ δους κατά τινας.
Γ.
Δ.
ΟΛ. Θ. Ξενοδόκος, ἤτοι Ξενοκλῆς, Μεσσήνιος στάδιον.
Α. Ἀρκτῖνος Τήλεω τοῦ Ναύπω ἀπόγονος Μιλήσιος ἐγνωρίζετο.
Β. Ἀρχὴ πρώτου Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων
„ πολέμου κατά τινας. Τὴν Ἀμφειὰν πόλισμα
„ πρὸς τῇ Λακωνικῇ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ὃν οἱ Λα-
„ κεδαιμόνιοι αἱροῦσι.
Γ. ΑΙΣΙΜΗΔΗΣ τοῦ Αἰσχύλου.
Δ.
ΟΛ. Ι. Δωτάδης Μεσσήνιος στάδιον.
Α.
Β.
Γ.
„ Δ. Ἔτος πρῶτον Κλειδίκου κατά τινας.
ΟΛ. ΙΑ. Λεωχάρης Μεσσήνιος στάδιον.
„ Α. Ἡσίοδος κατά τινας ἤκμαζε.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. ΙΒ. Ὀξύθεμις Κορωναῖος στάδιον.
Α. ΚΛΕΙΔΙΚΟΣ.
Β.
Γ.
Δ.
ΟΛ. ΙΓ. Διοκλῆς Κορίνθιος στάδιον.
Α.

Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΙΔ. Δάσμων Κορίνθιος στάδιον. Προσετέθη δίαυλος. Υπήνος Πισαῖος πρῶτος δίαυλον.
Α. Ιθώμης ἅλωσις ὑπὸ Λακεδαιμονίων. Τέλος Μεσσηνιακοῦ πολέμου. Αριστομένης βασιλεὺς Μεσσηνίων ἐτελεύτησε. Θάσος ἐκτίσθη.
Β.
Γ. ΙΠΠΟΜΕΝΗΣ. Μαρδοκεμπάδου τοῦ Χαλδαίων βασιλέως ἔτος πρῶτον. Εκλειψις σελήνης.
Δ.

ΟΛ. ΙΕ. Ορσιππος Μεγαρεὺς στάδιον. Προσετέθη δολιχὸς καὶ γυμνοὶ ἔδραμον. Λάμπις Λακεδαιμόνιος πρῶτος πένταθλον. Ευρύβατος Λακεδαιμόνιος πρῶτος πάλην. Ακανθος δίαυλον.
Α. Ολυμπιάσι πρῶτος γυμνὸς ἔδραμεν Ακανθος ὁ Λακεδαιμόνιος. Θάσος ἐκτίσθη. Αρχίλοχος ἤκμαζε κατὰ Διονύσιον. Σύβαρις ἐκτίσθη.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΙϚ. Πυθαγόρας Λάκων στάδιον.
Α. Ηλίου ἔκλειψις. Ρωμύλος ἠφανίσθη.
Β.
Γ. Πομπίλιος Νομᾶς εἰς τὴν βασιλείαν ὑπὸ Ρωμαίων ἐκλήθη.
Δ.

ΟΛ. ΙΖ. Πῶλος Επιδαύριος στάδιον.
Α. ΛΕΟΚΡΑΤΗΣ. Τούτου ἔτους ἐνισταμένου ἐν Βιθυνίᾳ τὴν Αστακὸν ᾤκισαν Μεγαρέων ἄποικοι ἀπὸ ἑνὸς τῶν λεγομένων Σπαρτῶν, καὶ γηγενῶν τῶν ἀπογόνων τῶν ἐν Θήβαις Αστάκου τὴν κλῆσιν. ἱστορεῖ Μέμνων.
Β.
Γ. Μύσκελος Κρότωνα ἔκτισε.
Δ.

ΟΛ. ΙΗ. Τέλλις Σικυώνιος στάδιον. Πένταθλον, καὶ πάλη προσετέθη. Λάμπις πεντάθλῳ, Ευρύβατος πάλῃ, ἄμφω Λακεδαιμόνιοι ἐνίκησαν.
Α. Γύγης τὴν Λυδῶν βασιλείαν διεδέξατο. Οὗτος πρῶτος ὠνομάσθη τύραννος. ἱστορεῖ Ευφορίων ἐν τῷ περὶ Αλιαδῶν. Αρχίλοχος ἐγνωρίζετο κατὰ Ξάνθον τὸν Λυδόν.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΙΘ. Μένων Μεγαρεὺς στάδιον.
Α.
Β.
Γ. ΛΥΣΑΝΔΡΟΣ. Αρχίλοχος ἤκμαζε.
Δ.

ΟΛ. Κ. Αθηράδας Λάκων στάδιον.
Α.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΚΑ. Παντακλῆς Αθηναῖος στάδιον.
Α.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΚΒ. Πανταλκῆς Αθηναῖος τὸ δεύτερον στάδιον.
Α. ΕΡΥΞΙΑΣ ἔσχατος Μεδοντιδῶν.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΚΓ. Πυγμῆς ἆθλα ἀπεδέξαντο. Ικάριος Υπερησιεὺς στάδιον. Ονόμαστος Σμυρναῖος πρῶτος πυγμήν, ὃς καὶ τῇ πυγμῇ νόμους θέμενος.
Α.
Β.
Γ.
Δ. ΤΛΗΣΙΑΣ. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου Μεσσηνιακοῦ πολέμου

ΟΛ. ΚΔ. Κλεοπτόλεμος Λάκων στάδιον.
Α.
Β.
Γ. ΚΡΕΩΝ. πρῶτος ἐνιαύσιος ἄρχων Αθήνησι.
Δ.

ΟΛ. ΚΕ. Θάλπις Λάκων στάδιον. Ιππων τελείων δρόμος προσετέθη. Παγώνδας Θηβαῖος ἅρματι τελείῳ πρῶτος.
Α. Ανακρέων ὁ λυρικὸς ἤκμαζε κατά τινας.
Β.
Γ.
Δ.

ΟΛ. ΚϚ. Καλλισθένης Λάκων στάδιον. Φιλόμβροτος Λάκων πένταθλος τρισὶν Ολυμπιάσιν ἐνίκησε. Κιθαρῳδῶν ἀγών. Εως ὧδε τὴν προστασίαν ἔχοντες τοῦ τε ἱεροῦ, τοῦ τε ἀγῶνος οἱ Ηλεῖοι. οἱ δὲ Πισαῖοι τὴν οἰκείαν ἀπολαβόντες αὐτοὶ συνετέλεσαν τὸν ἀγῶνα, ὁρῶντες εὐδοκιμοῦντα.
Α. Τὰ Κάρνεια ἀγὼν πρῶτον ἐτέθη ἐν Σπάρτῃ.
Β. ΛΕΩΣΤΡΑΤΟΣ. Τύλλος Οστίλιος μετὰ Νομᾶν Πομπίλιον Ρώμης ἐβασίλευσε.
Γ.
Δ. Κατὰ τὴν Ιταλίαν Ιππώνιον ἐκτίσθη.

ΟΛ. ΚΖ. Ευρύβος Αθηναῖος στάδιον. ὁ ἀγὼν πρῶτον στεφανίτης ἐγένετο κατά τινας.
Α. Αλκμὰν ὁ λυρικὸς ἐγνωρίζετο, Αρδυος Σαλυάττου πατρὸς τῶν Λυδῶν βασιλεύοντος.
Β.
Γ.
Δ. ΠΕΙΣΙΣΤΡΑΤΟΣ.

ΟΛ. ΚΗ. Χάρμις Λάκων στάδιον, ὃς σύκοις ξηροῖς ἤσκει ὡς δὲ ἄλλοι, Χίονις Λάκων. ταύτην ἦγον Πισαῖοι, Ηλείων διὰ τὸν πρὸς Δυμαίους πόλεμον ἀσχολουμένων παγκρατιαστής τε ἀνὴρ καὶ ἵππος κέλης προσετέθη. οὗ ἐστεφάνωται τὸ παγκράτιον ὁ Λύγδαμις συγκαταριθμούμενος Συρακούσιος.

Α. ΑΥΤΟΣΘΕΝΗΣ. Εἶρα Μεσσηνίων ὑπὸ Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων ἑάλω. ὁ πόλεμος ὁ δεύτερος τῶν Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων τέλος ἔσχεν. οἱ ἐκ τῆς ἁλώσεως τῆς Εἴρας σωζόμενοι Μεσσήνιοι Κυλλήνην ἀνέκτισαν, τῆς ἀποικίας σφίσιν ἡγουμένου Ἀριστομένους.

Β.

Γ.

,, Δ. Ναυμαχία Κορινθίων πρὸς Κορκυραίους
,, πασῶν παλαιοτάτη.

ΟΛ. ΚΘ. Ξενοφῶν ὁ Κορίνθιος στάδιον. ὡς δ᾽ ἄλλοι, Χίονις Λάκων τὸ δεύτερον, οὗ τὸ ἅλμα ποδῶν ἦν νβ.

Α. ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ. Πάλιν ἀπὸ Λακεδαιμονίων Μεσσήνιοι ἀπέστησαν. Περίανδρος ἐν Κορίνθῳ ἐγεννήθη ὁ μετὰ ταῦτα τῆς πατρίδος τυραννήσας. Ἀρίων Μηθυμναῖος Κυκλέως υἱὸς τὸν ἐν Σικελίᾳ νικήσας ἀγῶνα, ἐπὶ δελφῖνος εἰς Ταίναρον τῆς Λακωνίας ἐσώθη.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. Λ. Χίονις Λάκων στάδιον τὸ δεύτερον. Πισαῖοι Ἠλείων ἀποστάντες ταύτην τε ἦξαν, καὶ τὰς ἑξῆς κβ.

Α. Μεσσήνιοι τὴν ἐν Σικελίᾳ Ζάγκλην ἐπικτίσαντες Μεσσήνην ἐπωνόμασαν. Φιγάλεια τῆς Ἀρκαδίας ὑπὸ τῶν Λακεδαιμονίων ἑάλω.

Β. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΑ. Χίονις Λάκων στάδιον τὸ τρίτον. Κραυξίδας Κραννώνιος κέλητι πρῶτος. Ἄβδηρα ὑπὸ Τηΐων ἐκτίσθη.

Α. Κατά τινας τὸ πρῶτον ἔτος τῆς ἐν Κορίνθῳ Κυψέλου τυραννίδος, ἔτεσι υμζ ὕστερον τῆς
,, Ἡρακλειδῶν καθόδου. τὴν πάλιν Ἄβδηρα χρόνῳ
,, ἐρημωθεῖσαν καὶ ἐρριμμένην οἱ Κλαζομένιοι
,, ἀνέκτισαν.

Β.

Γ. Κατὰ τὴν Σικελίαν ἡ Σελινοῦς ἐκτίσθη.

Δ.

ΟΛ. ΛΒ. Κρατῖνος Μεγαρεὺς στάδιον, ὅτε καὶ πυγμὴν Κομαῖος τρίτος ἀδελφῶν ἀγωνισάμενος ἐνίκα.

Α. Πιττακὸς γέγονε κατὰ τούτους τοὺς χρόνους. Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου ἀγωνιζομένου, λυθὲν τὸ περίζωμα αἴτιον αὐτῷ ἥττης [λύπης] ἐγένετο, διὸ οὗ καὶ νόμος ἐτέθη γυμνοὺς τρέχειν.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΓ. Γύγις Λάκων στάδιον. προσετέθη παγκράτιον. Λύγδαμις Συρακούσιος πρῶτος παγκράτιον ἐνίκησε κατά τινας, ὃς στάδιον διεμέτρησε τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ, μόνος ἑξακοσίας παραθέσεις ποιησάμενος. προσετέθη καὶ ..... καὶ ἐνίκα Κραξυλίδας Θεσσαλός.

Α. Πείσανδρος Πείσωνος, καὶ Ἀριστοίχμας ; Καμιρεὺς ἀπὸ Ῥόδου, ὁ τὰ Ἡράκλεια ποιήσας ἐν βιβλίοις β, ἐγνωρίζετο.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΔ. Στόμας * Ἀθηναῖος στάδιον. Ἀνολυμπιάς. ταύτην Ὀλυμπιάδα ἀντὶ Ἠλείων ἔθεσαν Πισαῖοι, καὶ βασιλεὺς αὐτῶν Πανταλέων ὁ Ὀμφαλίωνος.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΕ. Σφαῖρος Λάκων στάδιον. τὸν δίαυλον Κύλων Ἀθηναῖος ὁ ἐπιθέμενος τυραννίδι.

Α. ΔΑΜΑΣΙΑΣ. Θάλης ἐγεννήθη. Σφαῖρος Λακεδαιμόνιος ἐγνωρίζετο. Τυρταῖος Ἀρ- ,,
χιμβρότου Λάκων ἐλεγειοποιὸς ἐγνωρίζετο. ,,

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. Λϛ. Φρυνὼν Ἀθηναῖος στάδιον, ὃς Πιττακῷ μονομαχῶν ἀνῃρέθη.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΖ. Εὐρυκλείδης Λάκων στάδιον. δρόμου καὶ πάλης ἐτέθη παισὶν ἆθλα. Ἱπποσθένης Λακεδαιμόνιος παῖς πρῶτος πάλη. ὃς διαλιπὼν μίαν, τὰς ἑξῆς πέντε Ὀλυμπιάδας ἀνδρῶν πάλην ἐνίκησε. Πολυνείκης Ἠλεῖος παῖς πρῶτος δρόμῳ.

Α. Στησίχορος λυρικὸς ἐγεννήθη. Μίμνερμος Λιγυρτιάδου Κολοφώνιος, ἢ Σμυρναῖος, ἢ Ἀστυπαλαιεύς, ὁ ἐπίκλην Λιγυαστάδης ἐλε- ,,
γειοποιὸς ἐγνωρίζετο. ,,

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΗ. Ὀλυνθεὺς Λάκων στάδιον. προσετέθη παίδων πένταθλος. καὶ ἠγωνίσαντο τότε μόνον. ἐνίκα Εὐτελίδας Λακεδαιμόνιος παῖς.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΛΘ. Ῥίψολκος Λάκων στάδιον.

Α. ΔΡΑΚΩΝ. Δράκων τοὺς νόμους ἔθετο τοῖς Ἀθηναίοις γηραιὸς ὤν. Περίανδρος, Κυψέλου πατρὸς ἀποθανόντος, τὴν Κορινθίων ἀρχὴν διεδέξατο.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. Μ. Ολυνθεὺς Λάκων στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἐγεννήθη.

Β.

Γ. Αἴσωπος καθ' ἣν ἂς γράφει τὰ αὐτῷ συμβάντα ἐν Δελφοῖς ἐν βιβλίοις β̄.

Δ.

ΟΛ. ΜΑ. Κλεωνίδας ὁ Θηβαῖος στάδιον. προσετέθη παίδων πυγμὴ, καὶ ἐνίκα Φιλήτας παῖς Συβαρίτης.

Α. Βάττος Λακεδαιμόνιος Κυρήνην ἐν Λιβύῃ κτίζει.

Β. ΗΝΙΟΧΙΔΗΣ. Ταρκύνιος Πρίσκος τὴν Ρώμης βασιλείαν παρέλαβεν.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΜΒ. Λυκώτας Λάκων στάδιον.

Α. Σαπφὼ, καὶ Ηριννα αἱ ποιήτριαι ἐγνωρίζοντο. Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος Μελάγχρον τὸν Μιτυληναίων τύραννον ἀνεῖλε.

Β.

Γ. Αναξίμανδρος Μιλήσιος φιλόσοφος ἐγεννήθη.

Δ.

ΟΛ. ΜΓ. Κλέων Επιδαύριος στάδιον.

Α.

Β. Περὶ τῆς Αχιλλίτιδος χώρας μαχομένων Αθηναίων καὶ Μιτυληναίων, Πιττακὸς ὁ Μιτυληναῖος τῶν ἑαυτοῦ πολιτῶν στρατηγῶν συνέθετο μονομαχῆσαι πρὸς Φρύνωνα στρατηγὸν Αθηναίων παγκρατιαστὴν Ολυμπιονίκην. καὶ δίκτυον ἔχων ὑπὸ τὴν ἀσπίδα, λαθραίως περιέβαλε τὸν Φρύνωνα, καὶ κτείνας αὐτὸν περιέσωσε τὸ χωρίον.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΜΔ. Γέλων Λάκων στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΜΕ. Αντικράτης Επιδαύριος στάδιον.

Α. Τὸ Κυλώνιον ἄγος. Καμαρίνα κατὰ Σικελίαν ἐκτίσθη. οἱ Φωκαεῖς Μασσαλίαν ἔκτισαν. ἡ τῶν Σαλαμινίων ἀπὸ τῶν Αθηναίων πρὸς τοὺς Μεγαρεῖς ἀπόστασις. Φερεκύδης Βάβιος Σύριος ἐτέχθη, ὃν πρῶτον συγγραφὴν ἐξενεγκεῖν πεζῷ λόγῳ τινὲς ἱστοροῦσιν.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΜϚ. Χρυσόμαχος Λάκων στάδιον, καὶ Πολυμήστωρ Μιλήσιος παίδων στάδιον, ὃς αἰπολῶν λαγὼν κατέλαβε.

Α. Επιμενίδης τὰς Αθήνας καθαίρει. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος εἰς Ελλάδα ἀπεδήμησεν.

Β. ΦΙΛΟΜΒΡΟΤΟΣ.

Γ. ΣΟΛΩΝ. Σόλων Αθηναίοις ἐνομοθέτησε, καὶ τοὺς Δράκοντος νόμους ἀνεῖλε, πλὴν τῶν φονικῶν, ἅπαντας, διὰ τὴν χαλεπότητα καὶ τὸ μέγεθος τῶν ἐπιτιμίων.

Δ.

ΟΛ. ΜΖ. Ευρυκλῆς Λάκων στάδιον.

Α. ΕΥΚΡΑΤΗΣ. Ανάχαρσις Αθήνησιν ἐπιδημεῖ.

Β.

Γ.

Δ. Ουάφρης τὴν Αιγυπτίων ἀρχὴν παρέλαβεν.

ΟΛ. ΜΗ. Γλαυκίας (ἐνίοις δὲ Γλύκων) ὁ Κροτωνιάτης στάδιον. Πυθαγόρας Σάμιος παίδων πυγμὴν, ὃς πρῶτος ἐντέχνως πυκτεύσας κομήτης, καὶ ἁλουργίδα φορῶν, εἶτα ἐκκριθεὶς ἐκ τῶν παίδων, καὶ χλευασθεὶς αὐτίκα προσέβη τοὺς ἄνδρας, καὶ ἐνίκησε.

Α. ΦΑΙΝΙΠΠΟΣ.

Β.

Γ. Αμφικτυόνες ἆθλα Πυθίοις ἔθεσαν κιθαρῳδίας, καὶ προσέτι αὐλῳδίας ἀγώνισμα. καὶ ἔνθεν αἱ Πυθιάδες ἀριθμοῦνται. ἔκλειψις ἡλίου, ἣν Θαλῆς συμβησομένην προειρήκει.

Δ. Περίανδρος ὁ Κυψέλου Κορινθίων τύραννος ἐτελεύτησε.

ΟΛ. ΜΘ. Λυκῖνος Κροτωνιάτης στάδιον.

Α. Τὰ Ισθμια ἀπὸ τῶν χρόνων Κυψέλου τοῦ Κορινθίων τυράννου παρημελημένα ἀνήχθη. Σόλων μανίαν πλάττων τοὺς Μεγαρεῖς κατεστρατήγησε.

Β. Εντεῦθεν Αντίλοχος τῆς τῶν ἱστορῶν πραγματείας ἄρχεται.

Γ.

Δ.

ΟΛ. Ν. Επιτελίδης Λάκων στάδιον. Αγωνοθέται δύο ὑπ' Ηλείων κατεστάθησαν κληρωτοί. οἱ ἑπτὰ σοφοὶ ὠνομάσθησαν.

Α. Ονομάκριτος ὁ Αθηναῖος ποιητὴς, οὗ τὰ εἰς Ορφέα φερόμενα ποιήματα λέγεται εἶναι, ἤκμαζεν. Οἱ Πεισιστρατίδαι τῶν Αθηναίων ἐτυράννουν. Αριστέας Δημοχάριδος, ἢ Καυστροβίου, Προικοννήσιος, ἐποποιὸς, ὁ τὰ Αριμάσπια καλούμενα ἔπη πεποιηκὼς, ἐγνωρίζετο.

Β.

Γ.

Δ. ΑΡΧΕΣΤΡΑΤΙΔΗΣ. Σέρβιος Τύλλιος τὴν Ρωμαίων διεδέξατο βασιλείαν.

ΟΛ. ΝΑ. Ερατοσθένης Κροτωνιάτης στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝΒ. Αγις Ηλεῖος στάδιον.

Α. Ανακρέων ὁ λυρικὸς ἤκμαζε. Φάλαρις τῆς Σικελίας ὅλης τυραννεῖ.

Β.

Γ. ΑΡΙ-

Γ. ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ. Πιττακὸς Μιτυληναῖος ἐτελεύτησε.

Δ.

ΟΛ. ΝΓ. Αγνων Πεπαρήθιος στάδιον.

,,Α. ἡ πρώτη Νεμεὰς ἤχθη.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝΔ. Ιππόστρατος Κροτωνιάτης στάδιον.

Α. Ιβυκὸς ὁ λυρικὸς εἰς Σάμον ἦλθεν βασιλεύοντος τῶν Λυδῶν Κροίσου. Αισωπος ὁ λογοποιὸς ὑπὸ Δελφῶν κατεκρημνίσθη ἀπὸ τῶν Φαιδριάδων καλουμένων πετρῶν. Αρραχίων Φιγαλεὺς παγκρατιαστὴς πρὸς τὸν καταλειπόμενον ἔτι τῶν ἀνταγωνιστῶν ἐμάχετο ὑπὲρ τοῦ κοτίνου. ὁ μὲν προέλαβεν, ὅστις δὴ ὁ ἀνταγωνιζόμενος, καὶ τοῖς ποσὶ τὸν Αρραχίωνα εἶχεν ἐζωκὼς, καὶ τὸν τράχηλον ἐπίεζεν ἅμα αὐτοῦ ταῖς χερσίν. ὁ δὲ Αρραχίων ἐκκλᾷ τὸν ἐν τῷ ποδὶ τοῦ ἀνταγωνιζομένου δάκτυλον. καὶ Αρραχίων τε τὴν ψυχὴν ἀφίησιν ἀγχόμενος, καὶ ὁ ἄγχων τὸν Αρραχίωνα ὑπὸ τοῦ δακτύλου τῆς ὀδύνης κατὰ τὸν καιρὸν ἀπαγορεύει τὸν αὐτόν. Ηλεῖοι δὲ ἀνηγόρευσαν νικῶντα, καὶ ἐστεφάνωσαν, Αρραχίωνα. Αναξιμένης Ευρυστράτου Μιλήσιος φιλόσοφος μαθητὴς καὶ διάδοχος Αναξιμάνδρου τοῦ Μιλησίου, ὡς δέ τινες Παρμενίδου, ἐγνωρίζετο.

Β.

Γ. ΙΠΠΟΚΛΕΙΔΗΣ. Παναθήναια ἐτέθη.

Δ.

ΟΛ. ΝΕ. Ιππόστρατος Κροτωνιάτης τὸ δεύτερον στάδιον.

,,Α. Κῦρος Περσῶν βασιλεύει.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝϚ. Φαῖδρος Φαρσάλιος στάδιον.

Α. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Χείλων πρῶτος Εφορος ἐν Λακεδαίμονι κατέστη. Στησίχορος ὁ λυρικὸς ἐτελεύτησε. Σιμωνίδης ὁ Λεωπρεπέως τῆς ἐν Κέῳ τῇ νήσῳ πόλεως λυρικὸς ἐγεννήθη κατά τινας, ὃς ἐπεκλήθη Μελικέρτης διὰ τὸ ἡδύ. καὶ τὴν μνημονικὴν δὲ τέχνην εὗρεν. προσεξεῦρε δὲ καὶ τὰ μακρὰ τῶν στοιχείων, καὶ διπλᾶ, καὶ τῇ λύρᾳ τὸν τρίτον φθόγγον.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝΖ. Λάδρομος Λάκων στάδιον.

Α. Καμαρίνα ἡ ἐν Σικελίᾳ πορθεῖται κρατησάντων τῶν Συρακουσίων.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝΗ. Διόγνητος Κροτωνιάτης στάδιον.

ΕΞΗΚΙΚΛΕΙΔΗΣ. Λᾶσος Χαρβίνου Ερμιονεὺς πόλεως τῆς Αχαΐας πρῶτος περὶ μουσικῆς λόγον ἔγραψε, καὶ διθύραμβον εἰς ἀγῶνα εἰσήγαγε, καὶ τοὺς ἐριστικοὺς εἰσηγήσατο λόγους. Τινὲς δὲ τοῦτον συναριθμοῦσι τοῖς ἑπτὰ σοφοῖς ἀντὶ Περιάνδρου. Κῦρος Σάρδεις εἷλε. Θυρεατικὸς πόλεμος Αργείων καὶ Λακεδαιμονίων. Θαλῆς ἐτελεύτησεν. Εν Τεγέα τὰ Ορέστου ὀστᾶ κατὰ χρησμὸν ὑπὸ Λακεδαιμονίων εὑρέθη.

Β. Αναξίμανδρος ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐγνωρίζετο ὢν ἐτῶν ξδ.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΝΘ. Αρχίλοχος Κερκυραῖος στάδιον. Πραξιδάμας Αιγινήτης πυγμήν.

Α. Κροῖσος ἐτελεύτησεν. Φερεκύδης ὁ Σύριος ἐγνωρίζετο. Φωκυλίδης ἤκμαζε.

Β.

Γ. Πρῶτος ὁ Σωγένης Αιγινητῶν ἐνίκησε παῖς ὢν πεντάθλῳ τὴν ιδ Νεμεάδα.

Δ.

ΟΛ. Ξ. Απελλαῖος Ηλεῖος στάδιον.

Α. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος, καὶ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος ἤκμαζον. Ιππώναξ ἐγνωρίζετο.

,,Β. Αισχύλος τραγῳδοποιὸς ἐγεννήθη.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΞΑ. Αγάθαρχος Κερκυραῖος στάδιον. Ρηξίβιος Οπούντιος παγκράτιον.

Α. Θέσπις πρῶτον δρᾶμα ἐδίδαξε.

Β.

Γ.

Δ. ΗΡΑΚΛΕΙΔΗΣ. Ταρκυίνιος ὁ Σούπερβος τὴν Ρωμαίων δυναστείαν κατέχει.

ΟΛ. ΞΒ. Ερυξίδας Χαλκιδεὺς στάδιον. Μίλων Κροτωνιάτης πάλην, ὃς νικᾷ Ολύμπια ἑξάκις, Πύθια ἑξάκις, Ισθμια δεκάκις, Νέμεα ἐννεάκις.

Α. Πυθαγόρας ἤκμαζε, καὶ Σιμωνίδης ὁ λυρικὸς κατά τινας γέγονε. καὶ παρέτεινε μέχρι οη Ολυμπιάδος, βιοὺς ἔτη πθ. Καὶ γέγραπται αὐτῷ Δωρίδι διαλέκτῳ ἡ Καμβύσου, καὶ Δαρείου βασιλεία, καὶ Ξέρξου ναυμαχία δι' ἐλεγείας, ἡ ἐν Σαλαμῖνι. μελικῶς θρῆνοι, Παιᾶνες, ἐγκώμια, ἐπιγράμματα, καὶ ἄλλα.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΞΓ. Παρμενίδης Καμαριναῖος στάδιον.

Α. Θεαγένης ὁ Ρηγῖνος χρονογράφος ἤκμαζεν. Αναξιμένης ὁ Μιλήσιος φιλόσοφος ἐγεννήθη.

Β. Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος φιλόσοφος ἤδη ἐτῶν ἐνενήκοντα δύο γεγονὼς ἐγνωρίζετο ἐν τῇ Ελλάδι.

Γ. Ἄμασις ὁ τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς τὸν βίον κατέστρεψε βασιλεύσας ἔτη νε. Καμβύσης τὴν Αἴγυπτον παρεστήσατο.

Δ.

ΟΛ. ΞΔ. Εὔανδρος Θεσσαλεὺς στάδιον.

Α. ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ. Οἱ κατὰ τὴν Ἰταλίαν Κυμαῖοι πολλὰς Τυρρηνῶν, καὶ Ὀπικῶν μυριάδας ἐνίκησαν.

Β. Ἡ σελήνη ἐξέλειψεν ζ ἔτει Καμβύσου.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΞΕ. Ἀνοχᾶς Ταραντῖνος στάδιον. Τῶν ὁπλιτῶν ὁ δρόμος ἐδοκιμάσθη. τοὺς δραμόντας ἅπασι πρῶτος Δημάρατος ἐκράτησεν Ἡραιεύς.

Α. Πίνδαρος ἐγεννήθη. Ἑκαταῖος Ἡγησάνδρου Μιλήσιος ἱστορικὸς Πρωτεόρου ἀκουστὴς ἐγνωρίζετο, ὅστις πρῶτος ἱστορίαν πεζῶς ἐξήνεγκε. Τότε καὶ Διονύσιος ἦν ὁ Μιλήσιος ἱστοριογράφος. Μελανιππίδης Κρίτωνος Μήλιος διθυραμβοποιὸς ἤκμαζε.

Β.

Γ.

Δ. Οἱ Πεισιστρατίδαι Ἀθηνῶν ἐξεώσθησαν.

ΟΛ. ΞϚ. Ἴσχυρος Ἱμεραῖος στάδιον. Κλεοσθένης Ἐπιδάμνιος ἅρματι.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΞΖ. Φανᾶς Πελληνεὺς, ἤτοι Πελληνεὺς, πρῶτος ἐτρίασσεν στάδιον, δίαυλον, ὅπλον.

Α. Φρύνιχος Ἀθηναῖος τραγικὸς ἐνίκησε.

Β.

Γ. Οἱ Κροτωνιᾶται, Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ στρατηγοῦντος, ἐπιφανεστάτῃ μάχῃ τοὺς Συβαρίτας ἐνίκησαν, καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν διαρπάσαντες παντελῶς ἔρημον ἐποίησαν.

Δ.

ΟΛ. ΞΗ. Ἰσχόμαχος ὁ Κροτωνιάτης στάδιον. οἱ Φειδώλου παῖδες κέλητι.

Α. ΙΣΑΓΟΡΑΣ. Πρῶτοι ὕπατοι ἐν Ῥώμῃ κατέστησαν, βασιλέων καταλυθέντων.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΞΘ. Ἰσχόμαχος Κροτωνιάτης τὸ δεύτερον. Θέτταλος Κορίνθιος πεντάθλῳ, καὶ σταδίῳ.

Α. ΑΚΕΣΤΟΡΙΔΗΣ. Ἡράκλειτος Ἐφέσιος ὁ Σκοτεινὸς ἐπικαλούμενος ἐγνωρίζετο. Κύναιθος Χῖος πρῶτος Συρακούσαις ἐρραψῴδησε τὰ Ὁμήρου ἔπη, ὡς Ἱππόστρατος φησί.

Β.

Γ. Ἡ σελήνη ἐξέλειψεν ἔτει κ Δαρείου τοῦ Ὑστάσπου. Ἱπποκλῆς Θετταλὸς τὴν β Πυθιάδα ἐνίκησε διαυλοδρόμῳ.

Δ.

ΟΛ. Ο. Νικίας ὁ Λοκρὸς ἐξ Ὀποῦντος στάδιον. Τῆς ἀπήνης δρόμος ἐτέθη. Θερσίας ὁ Θεσσαλὸς ἀπήνῃ πρῶτος.

Α. ΜΥΡΟΣ. Ζήνων Ἐλεάτης ἤκμαζεν. αἱ Λατίνων πόλεις ἀπὸ τῆς φιλίας τῶν Ῥωμαίων ἀπέστησαν. Ἀριστόδημος ὁ ἐπίκλην μαλακὸς τῆς Ἰταλιώτιδος Κύμης τυραννεῖ. Ἀναξαγόρας Κλαζομένιος φιλόσοφος ἐγεννήθη. Πρατίνας Πυρρωνίδου, ἢ Ἐγκωμίου, Φλιάσιος, ποιητὴς τραγῳδίας ἀνταγωνίζετο Αἰσχύλῳ καὶ Χοιρίλῳ.

Β.

Γ.

Δ. Λεωτυχίδης βασιλεύει Σπάρτης ἔτη κβ.

ΟΛ. ΟΑ Τισικράτης Κροτωνιάτης στάδιον. δρόμος κάλπης εἰσήχθη. Πάταικος Ἀχαιὸς ἐκ Δύμης πρῶτος κάλπῃ. Πυθαγόρας κέλητι. Ἐξαίνετος Ἐμπεδοκλέους Ἀκραγαντίνου υἱὸς πάλῃ. ὁ αὐτὸς κέλητι.

Α. ΙΠΠΑΡΧΟΣ. Ἑλλάνικος Λέσβιος ἱστορικὸς ἐγεννήθη.

Β. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς ἐγεννήθη.

Γ. Ξενοκράτης Ἀκραγαντῖνος τὴν κδ Πυθιάδα ἵπποις ἐνίκησε. Μίδας Ἀκραγαντῖνος αὐλητὴς, ἀγωνιζομένου αὐτοῦ, ἀνακλασθείσης τῆς γλωσσίδος ἀκουσίως, καὶ προσκολληθείσης τῷ οὐρανίσκῳ, μόνοις τοῖς καλάμοις τρόπῳ σύριγγος ηὔλησεν. οἱ δὲ θεαταὶ ξενισθέντες τῷ ἤχῳ ἐτέρφθησαν. καὶ οὕτως ἐνίκησεν.

Δ. ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ. Ἀναξίλας Ῥηγίνων καὶ Ζάγκλης δυναστεύει ἔτη ιη.

ΟΛ. ΟΒ. Τισικράτης Κροτωνιάτης στάδιον τὸ β. Κλεομήδης Ἀστυπαλαιεὺς Ἴκκῳ πυκτεύων ἀνδρὶ Ἐπιδαυρίῳ αὐτὸν ἀπέκτεινεν ἐν τῇ μάχῃ, καταγνωσθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν Ἑλλανοδικῶν ἄδικα εἰργάσθαι. καὶ ἀφῃρημένος τὴν νίκην ἔκφρων ἐγένετο ὑπὸ τῆς λύπης. Ἱπποκλέας Θεσσαλὸς διαυλόδρομον.

Α. ΔΙΟΓΝΗΤΟΣ. Ἡ ἐν Μαραθῶνι μάχη.

Β. ΥΒΡΙΛΙΔΗΣ. Γέλων ὁ Δεινομένους Συρακουσῶν ἐκράτησεν μετὰ Ἱπποκράτην τὸν ἀδελφόν.

Γ. Μίδας Ἀκραγαντῖνος αὐλητὴς ἐνίκησε τὴν κε Πυθιάδα.

Δ.

ΟΛ. ΟΓ. Ἄστυλος Κροτωνιάτης στάδιον. Γέλων Δεινομένους Γελῷος ἅρματι. Ἱπποκλέας Κροτωνιάτης διαυλόδρομον τὸ β. Ἱέρων Αἰτναῖος Συρακούσιος κέλητι. Ἐφάρμοστος Ὀπούντιος πάλῃ, τούτου προειρημένου αὐτῷ πάλαι ὑπὸ τῆς Πυθίας.

Α. ΑΓΧΙΣΗΣ. Χιονίδης ὁ κωμικὸς τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ἤκμαζεν. Δεινόλοχος Συρακούσιος, ἢ Ἀκραγαντῖνος, υἱὸς Ἐπιχάρμου, ὡς δέ τινες, μαθητὴς, ἐγνωρίζετο. Ἐδίδαξε δράματα ιδ Δωρίδι διαλέκτῳ.

Β.

Γ. Σο-

Γ. Σοφοκλῆς ἐγεννήθη κατά τινας. Ἐπίχαρμος κωμῳδοποιὸς Συρακούσιος, ὡς δὲ ἄλλοι, Κῷος, ἐγνωρίζετο ἐν Συρακούσαις διδάσκων. Ἀθήνησι δὲ Εὐαίτης, καὶ Εὐξενίδης ἐπεδείκνυντο. Ἱέρων Αἰτναῖος Συρακούσιος τὴν κϛ Πυθιάδα ἐνίκησε κέλητι.

Δ.

ΟΛ. ΟΔ. Ἀστύλος Συρακούσιος στάδιον. Ἀγησίδαμος Λοκρὸς Ἐπιζεφύριος παῖς πυγμῇ. Εὔθυμος Ἀστυκλέος Λοκρὸς Ἐπιζεφύριος ἀνδρῶν πυγμήν.

Α. ΛΕΩΣΤΡΑΤΟΣ.

Β. ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ. Θήρων Ἀκραγαντίνων δυναστεύει.

Δ.

Γ. ΑΦΕΨΙΩΝ. Σωκράτης ἐγεννήθη κατά τινας. Φερεκύδης Λέριος ἱστορικὸς ἤκμαζεν.

ΟΛ. ΟΕ. Ἄστυλος Συρακούσιος στάδιον.

„ Α. ΚΑΛΛΙΑΣ. Χάρων Λαμψακηνὸς, υἱὸς
„ Πυθοκλέους, ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο. Διάβασις Ξέρξου ἐς Ἑλλάδα. Ξέρξης εἰς τὴν Ἀττικὴν ἐμβαλὼν τὴν μὲν χώραν ἐδῄωσε, τὰς δὲ Ἀθήνας κατέσκαψεν, καὶ τοὺς ναοὺς ἐνέπρησεν. Ἡ ἐπὶ Σαλαμῖνι ναυμαχία. Εὐριπίδης ἐγεννήθη. Γέλων Συρακουσίων τύραννος τοὺς Καρχηδονίους καρτερᾷ ναυμαχίᾳ καταγωνισάμενος τοῦ ἀνθρωποθυτεῖν αὐτοὺς ἔπαυσε. Χάρων Λαμψακηνὸς υἱὸς Πυθοκλέους ἱστορικὸς ἐγνωρίζετο. Φρῦνις κιθαρῳδὸς Μιτυληναῖος πρῶτος δόξας κιθαρῳδῆσαι παρ' Ἀθηναίοις Παναθήναια ἐνίκησε.

Β. ΞΑΝΘΙΠΠΟΣ. Ἡ περὶ Πλαταιὰς μάχη, καὶ ἡ περὶ Μυκάλην κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν.

Γ. ΤΙΜΟΣΘΕΝΗΣ. Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιέα καὶ τὴν πόλιν τειχίζουσι. Μεγακλῆς Ἀθηναῖος τὴν κη Πυθιάδα ἐνίκησε τεθρίππῳ, Τελεσικράτης δὲ Κυρηναῖος ὁπλίτῃ, Θρασύδαιος Θηβαῖος παῖς σταδίῳ ἄνδρας, Ἱέρων Αἰτναῖος Συρακούσιος κέλητι. Ἐν Ἄργει Χρυσὶς ἱέρεια τῆς Ἥρας ἱερώθη. Θεμιστοκλῆς ἐνίκησε χορηγῶν τραγῳδοῖς, Φρυνίχου διδάσκοντος.

Δ. ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ. Ἀθηναῖοι τὸν Πειραιᾶ τειχίζουσιν. Ἱέρων, Γέλωνος ἀδελφοῦ τελευτήσαντος, τὴν Συρακουσίων δυναστείαν παραλαμβάνει. Παυσανίας Λακεδαιμόνιος προδοσίας ἑάλω.

ΟΛ. Οϛ. Σκάμανδρος Μιτυληναῖος στάδιον. Ἀσωπίχος Ὀρχομένιος παῖς Κλεοδάμου στάδιον. Εὔθυμος Ἀστυκλέους Λοκρὸς Ἐπιζεφύριος πάλην τὸ β.

Α. ΦΑΙΔΩΝ. Ἱέρων τὴν Κατάνην ἐπικτίσας Αἴτνην μετωνόμασε. Λεωτυχίδας ὁ τῶν Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη κβ. ἐτελεύτησε καὶ Ἀναξίλας Ῥηγίνων καὶ Ζαγκλαίων τυραννήσας ἔτη ιη.

Β. ΔΡΟΜΟΚΛΕΙΔΗΣ.

Γ. ΑΚΕΣΤΟΡΙΔΗΣ. Οἱ Τυῤῥηνοὶ ὑπὸ Κυμαίων ἡττηθέντες αἰσχρῶς ἀπέπλευσαν. Ἱέρων Αἰτναῖος Συρακούσιος τὴν κϛ Πυθιάδα ἐνίκησεν ἅρματι.

Δ. ΜΕΝΩΝ. Πόλεμος Ταραντίνοις πρὸς Ἰαπυγίους. Αἰσχύλος τραγῳδοῖς ἐνίκα Φινεῖ, Πέρσαις, Γλαύκῳ Ποτνιεῖ, Προμηθεῖ.

ΟΛ. ΟΖ. Δάνδης, ἢ καὶ Λάνδης, Ἀργεῖος στάδιον. Ἐργοτέλης Κρὴς πόλεως Γνωσσοῦ δολιχόδρομον. Θήρων Ἀκραγαντῖνος ἅρματι. Εὔθυμος Ἀστυκλέους Λοκρὸς Ἐπιζεφύριος πάλην τὸ τρίτον.

Α. ΧΑΡΗΣ. Ἴκκος ὁ Ταραντῖνος ἰατρὸς ἐγνωρίζετο, οὗ μέμνηται Πλάτων ἐν Πρωταγόρᾳ. Θήρων ὁ Ἀκραγαντίνων δυνάστης ἐτελεύτησε. Ῥωμαίοις πρὸς Οὐηΐεντινοὺς ἐνστάντος πολέμου περὶ τὴν Κρεμέραν, Ῥωμαίων ἡττηθέντων, οἱ τριακόσιοι Φάβιοι συγγενεῖς ἀλλήλων ὄντες ἔπεσον. Δημόκριτος ἐγεννήθη κατά τινας.

Β. ΠΡΑΞΙΕΡΓΟΣ, ἤτοι ΠΡΗΞΟΥΡΓΟΣ. Ἠλεῖοι πλείους, καὶ μικρὰς πόλεις οἰκοῦντες εἰς μίαν συνῳκίσθησαν τὴν ὀνομαζομένην Ἦλιν. Θεμιστοκλῆς ἐξωστρακίσθη. Μίκυθος δυνάστης Ῥηγίου καὶ Ζάγκλης πόλιν ἔκτισε Πυξοῦντα.

Γ. ΔΗΜΟΤΙΩΝ. Δημόκριτος ἐγεννήθη κατὰ Θράσυλλον. Κίμων τὰς πόλεις ἐν τῇ Ἀσίᾳ τῆς Περσικῆς φρουρᾶς κατισχυμένας ἠλευθέρωσε. Κίμων πρὸς Πέρσας ἐπ' Εὐρυμέδοντι ποταμῷ πεζομαχίᾳ καὶ ναυμαχίᾳ λαμπρῶς ἐνίκησε. Τελεσικράτης Κυρηναῖος τὴν λ Πυθιάδα ἐνίκησε σταδίῳ.

Δ. ΦΑΙΔΩΝ. Σωκράτης ἐγεννήθη. Σεισμοῦ ἐν Σπάρτῃ γενομένου μεγάλου, αἱ οἰκίαι ἐκ θεμελίων ἔπεσον, καὶ τῶν Λακεδαιμονίων πλείους δισμυρίων διεφθάρησαν.

ΟΛ. ΟΗ. Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης στάδιον.

Α. ΘΕΑΓΕΝΙΔΗΣ. Ἀργεῖοι τῶν Μυκηναίων μάχῃ κρατήσαντες τὰς Μυκήνας κατέσκαψαν. Κατά τινας Ἱέρων ὁ Συρακούσιος ἐτελεύτησε. Πανύασις Πολυάρχου Ἁλικαρνασσεὺς ποιητὴς ἐγνωρίζετο.

Β. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. Ἱέρων ὁ τῶν Συρακουσῶν βασιλεὺς τελευτᾷ ἐν Κατάνῃ, τὴν δὲ βασιλείαν παραλαμβάνει ὁ ἀδελφὸς Θρασύβουλος.

Γ. ΛΥΣΑΝΙΑΣ. Ἀρκεσίλαος Κυρηναῖος τὴν λα Πυθιάδα ἐνίκησεν ἅρματι. Θρασύβουλος τῆς Συρακουσίων ἀρχῆς ἐξέπεσεν. ἐν τῇ Ῥώμῃ κατεστάθησαν πρῶτον δήμαρχοι τέτταρες.

Δ. Ἀρτάβανος τὸν Ξέρξην ἀναιρεῖ.

ΟΛ. ΟΘ. Ξενοφῶν Κορίνθιος στάδιον. Φερίας Αἰγινήτης παίδων πάλην.

Α. ΑΡΧΙΔΗΜΙΔΗΣ. Παρμενίδης ὁ φιλόσοφος

φος ἤκμαζεν. Ἀρταξέρξης βασιλεὺς Περσῶν ἔτη μ. Ἀθηναῖοι σὺν Θασίους καὶ Αἰγινήτας ἀποστάντας ἐχειρώσαντο. Ἀθηναῖοι εἰς Ἀμφίπολιν οἰκήτορας πέμπουσι. Τὸ περὶ ι ἐτῶν ἀπήνη, τοῦτ᾽ ἔστιν ἅρματι δὲ ἡμιόνων ζευχθέντι, ἀγωνίζεσθαι ὑπὸ Ἀσάνδρας ἐπιτηδευθὲν, ἐν τῷδε τῷ ἔτει διελύθη.

Β. ΤΛΗΠΟΛΕΜΟΣ. Αἰγύπτιοι Περσῶν ἀποστάντες Ἴναρων βασιλέα κατέστησαν.

Γ. ΚΟΝΩΝ. Πίνδαρος ἐτελεύτησεν. Ἧττα Περσῶν ἐν Αἰγύπτῳ ὑπὸ Ἀθηναίων συμμαχούντων Ἰνάρῳ.

Δ. ΕΥΙΠΠΟΣ. τὴν Καμαρίναν Γελῷοι κατοικίζουσι.

ΟΛ. Π. Τορύμβας Θεσσαλὸς στάδιον. οἱ δὲ Τορύλλας. Ἀρκεσίλαος Κυρηναῖος ἅρματι. Ἀλκιμέδων παῖς πάλη. Ἀμησινᾶς Βαρκαῖος ἀνδρῶν πάλην, ὃς βουκολῶν ταύρῳ ἐγυμνάζετο, ὃν καὶ εἰς Πίσαν ἀγαγὼν συνεγυμνάσθη.

Α. ΦΡΑΣΙΚΛΕΙΔΗΣ. Οἰβώτᾳ ἀνδρὶ Δυμαίῳ σταδίου ἀνελομένῳ νίκην Ὀλυμπιάδι ἕκτῃ εἰκὼν κατὰ μάντευμα ἐκ Δελφῶν ἀνετέθη. Δημόκριτος Ἀβδηρίτης ἐγεννήθη κατὰ Ἀπολλόδωρον ἐν τοῖς Χρονικοῖς.

Β. ΦΙΛΟΚΛΗΣ. Ἀθηναῖοι Κορινθίους, Ἐπιδαυρίους, καὶ Πελοποννησίους, εἶτα καὶ Αἰγινήτας νικῶσιν. ἐδιδάχθη τὸ δρᾶμα Αἰσχύλου Ἀγαμέμνων. πρῶτος Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι, Χοηφόροις, Εὐμενίσι, Πρωτεῖ σατυρικῷ. Ἐχορήγει Ξενοκλῆς Ἀφιδναῖος.

Γ. ΒΙΩΝ Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐγεννήθη. Μεγαρέων καὶ Ἀθηναίων πόλεμος περὶ ὁμόρου χώρας. Θρασύδαιος Θηβαῖος παῖς ἐνίκησε τὴν λγ Πυθιάδα σταδίῳ ἄνδρας.

Δ. ΜΝΗΣΙΘΕΙΔΗΣ. Λυσίας ὁ Κεφάλου ῥήτωρ Συρακουσίων ὢν γονέων Ἀθήνησιν ἐγεννήθη κατὰ Διονύσιον. Θηβαῖοι ὑπὸ Μυρωνίδου Ἀθηναίων στρατηγοῦ λαμπρᾷ μάχῃ ἐνικήθησαν.

ΟΛ. ΠΑ. Πολύμναστος Κυρηναῖος στάδιον.

Α. ΚΑΛΛΙΑΣ.

Β. ΣΩΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. Ἀθηναίοις, καὶ Πελοποννησίοις πενταετεῖς ἐγένοντο σπονδαί. Πυρὸς δὲ Αἴτνης ῥαγέντος, Φιλόνομος καὶ Καλλίας οἱ Καταναῖοι τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀράμενοι διὰ μέσης τῆς φλογὸς ἐκόμισαν.

Γ. ΑΡΙΣΤΩΝ. ὁ παρὰ Συρακουσίοις πεταλισμὸς παραπλήσιος τῷ τῶν Ἀθηναίων ὀστρακισμῷ εἰσήχθη ἅμα, καὶ μετ᾽ ὀλίγον κατελύθη.

Δ. ΛΥΣΙΚΡΑΤΗΣ. Θεσσαλὸς συναγαγὼν σὺν ὑπολοίπους τῶν Συβαριτῶν τὴν Σύβαριν ᾤκισε.

ΟΛ. ΠΒ. Λύκος Θεσσαλὸς ἀπὸ Λαρίσσης στάδιον. Ψαῦμις Καμαριναῖος τεθρίππῳ, ἀπήνῃ, καὶ κέλητι.

Α. ΧΑΙΡΕΦΑΝΗΣ. Ἴων Χῖος τραγικὸς, καὶ λυρικὸς, καὶ φιλόσοφος υἱὸς Ὀρθομένους, ἐπίκλησιν δὲ Ξούθου, ἤρξατο τὰς τραγῳδίας διδάσκειν. Ἡ ἐν Σικελίᾳ Καμαρίνα, Ἱπποκράτους τοῦ Γελῴων τυράννου ἀναιρεθέντος, ἀνακτίζεται.

Β. ΑΝΤΙΔΟΤΟΣ. Σύβαρις ὑπὸ Θεσσαλῶν ἀνακτίζεται πρόσθεν ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἀνασκαφεῖσα.

Γ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Κίμων Ἀθηναίων στρατηγὸς σὺν Πέρσαις ναυμαχίᾳ νικᾷ περὶ τὴν Κύπρον.

Δ. ΠΕΔΙΕΥΣ. Τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοῖς συμμάχοις συνθῆκαι πρὸς τοὺς Πέρσας ἐγένοντο.

ΟΛ. ΠΓ. Κρίσων Ἱμεραῖος στάδιον.

Α. ΦΙΛΙΣΚΟΣ. Μεγαρεῖς Ἀθηναίων ἀπέστησαν. Θεσσαλοὶ οἱ τὴν Σύβαριν συνοικήσαντες ἕκτῳ ἔτει ὑπὸ Κροτωνιατῶν ἐξέπεσον.

Β. ΤΙΜΑΡΧΙΔΗΣ. Ἀθηναῖοι ὑπὸ τῶν Βοιωτῶν ἡττῶνται περὶ Χαιρώνειαν.

Γ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ. Εὔβοια Ἀθηναίων ἀπέστη, ἣν τὸ δεύτερον Λακεδαιμόνιοι παρέστησαν. Λακεδαιμονίων, καὶ Ἀθηναίων σπονδαὶ τριακονταετεῖς ἐγένοντο, Καλλίου, καὶ Χάρητος συνθεμένων. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἡ τῶν Θουρίων πόλις πάλιν ἐκτίσθη.

ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ. Ἀθηναῖοι τὴν Εὔβοιαν ἀνακτησάμενοι, καὶ τοὺς Ἑστιαεῖς ἐκβαλόντες, ἀποικίαν εἰσέπεμψαν.

ΟΛ. ΠΔ. Κρίσων Ἱμεραῖος στάδιον τὸ β. Κάλπης, καὶ ἀπήνης δρόμος ἐν Ὀλυμπίᾳ κηρύγματι ἀπηγορεύθη.

Α. ΠΡΑΞΙΤΕΛΗΣ. Μέλισσος Σάμιος, ὁ φιλόσοφος, Πρωταγόρας, καὶ Ἐμπεδοκλῆς ἤκμαζον. Λυσίας ὁ ῥήτωρ ἐτῶν γεγονὼς ιε ᾤχετο εἰς Σύβαριν ἀποικίαν τὴν ὕστερον Θουρίους ἐπονομασθεῖσαν. Ἐν τῇ Ῥώμῃ δέκα ἄνδρες κα[illegible]έθησαν νομογράφοι.

Β. ΛΥΣΑΝΙΑΣ. Ἀθηναῖοι, καὶ ἡ ἄλλη Ἑλλὰς στέλλουσιν ἀποίκους εἰς Θουρίους.

Γ. ΔΙΦΙΛΟΣ. Ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶτον ἀπεδείχθησαν χιλίαρχοι μετὰ ἀνθυπάτου ἐξουσίας. Αἱ δώδεκα δέλτοι τῶν νόμων ἐν τῇ Ῥώμῃ συνετελέσθησαν.

Δ. ΤΙΜΟΚΛΗΣ. Μιλήσιοι Ἀθηναίων ἀπέστησαν. Πρῶτος πάντων Περικλῆς μηχαναῖς τοῖς νομιζομένοις κριοῖς, καὶ χελώναις ἐχρήσατο πολιορκῶν τὴν Σάμον, Ἀρτέμωνος τοῦ Κλαζομενίου κατασκευάσαντος. Μιλησίων γὰρ καὶ Σαμίων μαχομένων, Ἀθηναῖοι παρακληθέντες ὑπὸ Μιλησίων εἰς συμμαχίαν, ἐπεστράτευσαν κατὰ τῶν Σαμίων, Περικλέους ἡγουμένου τοῦ Ξανθίππου. κακῶς δὲ διατεθέντες Σάμιοι ἐπεχείρησαν πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν ἀπελθεῖν. καὶ δὴ τοῦτο μαθόντες Ἀθηναῖοι τριήρεις πολεμικὰς κατ᾽ αὐτῶν κατεσκεύασαν Περικλέους εἰσηγησα-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

„ γηπασμένου αὐτοῖς. τοῦτο δὲ μαθόντες Σάμιοι
„ μηχανὴν τινα κατασκευάσαν κατ᾽ αὐτῶν,
„ ἣν μαθόντες Αθηναῖοι ὑπό τινος Κα-
„ ρυστίωνος, ἐφυλάξαντο. καὶ Σαμίους μὲν κα-
„ κῶς διέθηκαν. τὸν δὲ Καρυστίωνα ἐτίμησαν
„ σφόδρα μετὰ τοῦ γένους, καὶ τῆς αὐτῶν πολιτείας
„ ἠξίωσαν.

ΟΛ. ΠΕ. Κρίσων Ιμεραῖος στάδιον τὸ γ.

Α. ΜΥΡΙΧΙΔΗΣ. Ιέρων κατά τινας τῆς Συρα-κουσίων ἀρχῆς κρατεῖ μετὰ τὴν Γέλωνος τοῦ ἀδελφοῦ τελευτήν. Κατὰ τὴν Σικελίαν ἡ Καμαρίνα ὑπὸ τῶν Συρακουσίων πορθηθεῖσα ἀνακτίζεται. Ψήφισμα τοῦ μὴ κωμῳδεῖν ἐγρά-φη, τὸ μετὰ ταῦτα ἐπὶ Ευθυμένους ἄρχοντος διαλυθέν.

Β. ΓΛΑΥΚΙΔΗΣ. Αρχὴ τοῦ Κορινθιακοῦ πο-λέμου.

Γ. ΘΕΟΔΩΡΟΣ. ὁ πρὸς Αναίαν Αθηναίων πόλεμος, ἐν ᾧ Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς στρατηγὸς ᾑρέθη. Κατὰ τὴν Ιταλίαν τὸ ἔθνος τῶν Καμπανῶν συνέστη. Κατὰ τὴν Ασίαν οἱ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου βασιλεύσαντες, ὀνομα-σθέντες δὲ Αρχαιανακτίδαι ἦρξαν ἔτη μβ. διεδέξατο δὲ τὴν ἀρχὴν Σπάρτακος, καὶ ἦρξεν ἔτη ζ.

Δ. ΕΥΘΥΜΕΝΗΣ. Αχαρνεῖς Αριστοφάνους ἐδιδάχθησαν ἐν Λιμναίοις. Αθηναῖοι τὴν Αμφίπολιν συνῴκισαν. Τὸ ψήφισμα τοῦ μὴ κωμῳδεῖν γραφὲν ἐπὶ Μυριχίδου ἐλύ-θη. Τὰ προπύλαια τῆς ἀκροπόλεως οἰκο-δομεῖν ἤρξαντο Αθηναῖοι, Μνησικλέους ἀρ-χιτεκτονοῦντος, ὡς Φιλόχορος ἐν τῇ τετάρ-τῃ. ἐν ἔτεσι μὲν πέντε παντελῶς ἐξεποιήθη, τάλαντα δὲ ἀνηλώθη δισχίλια δώδεκα πέντε δὲ πύλας ἐποίησαν, δι᾽ ὧν εἰς τὴν ἀκρόπολιν εἰσίασιν, ὡς Ηλιόδωρος ἐν πρώτῳ περὶ τῆς Αθή-νησιν ἀκροπόλεως.

ΟΛ. ΠϚ. Θεόπομπος Θεσσαλὸς στάδιον.

Α. ΝΑΥΣΙΜΑΧΟΣ. Μυρρινούσιος. οἱ δὲ ΛΥΣΙ-ΜΑΧΟΣ. Ισοκράτης ῥήτωρ ἐγεννήθη. Φρύνι-χος Αθηναῖος κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ἐδίδαξε τὸ πρῶτον.

Β. ΑΝΤΙΛΟΧΙΔΗΣ. ἡ Ποτίδαια τῶν Αθηναίων ἀπέστη. Ρωμαῖοι ἐς Αργέαν ἀποίκους ἀπέ-στειλαν.

Γ. ΧΑΡΗΣ. Αρχίδαμος Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν. Αγις βασιλεὺς Σπάρτης.

Δ. ΑΨΕΥΔΗΣ. Μέτων ὁ Παυσανίου Λευκω-νοιεὺς ἡλιοτρόπιον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἔθηκε, καὶ τὴν ὀνομαζομένην ἐννεαδεκαετηρίδα ἐξέ-θηκεν. Ο δὲ αὐτὸς καὶ τὰς τροπὰς θερινὰς ἐν τῷ παρόντι ἔτει ἐτήρησεν. Σπάρτακος ὁ Βοσπόρου βασιλεὺς ἐτελεύτησε. διεδέξατο τὴν ἀρχὴν Σέλευκος.

ΟΛ. ΠΖ. Σώφρων Αμβρακιώτης στάδιον. Δωριεὺς Διαγόρου Ρόδιος παγκράτιον.

Α. ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ. Εν τῇ Ρώμῃ Σπόριος Μέ-λιος ἐπιθέμενος τυραννίδι ἀνῃρέθη. Αρι-στομένης κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας ἐγνωρίζετο. Αἱ Φοίνισσαι Ευρι-πίδου ἐδιδάχθησαν. πρῶτος Ευφορίων, δεύ-τερος Σοφοκλῆς, τρίτος Ευριπίδης. τὸ ἄγαλμα τὸ χρυσοῦν Αθηνᾶς ἐστάθη εἰς τὸν νεὼν τὸν μέγαν ἔχον χρυσίου σταθμὸν ταλάντων μδ, Περικλέους ἐπιστατοῦντος, Φειδίου δὲ ποιήσαντος. ἱστορεῖ Φιλόχορος.

Β. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. Αρχὴ τοῦ Πελοποννη-σιακοῦ πολέμου, ὃν Θουκυδίδης Ολόρου συνε-γράψατο.

Γ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. Εὔπολις τὰ αὐτοῦ δρά-ματα ἐδίδαξε.

Δ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝ. Πλάτων ἐγεννήθη. Αθηναῖοι τὴν Ποτίδαιαν πολιορκοῦντες μόλις αὐτῆς ἐκράτησαν ὑποσπόνδους τοὺς πολίτας ἀπελ-θεῖν ἀφέντες. τρίτον ἔτος Πελοποννησια-κοῦ πολέμου. Περικλῆς ἀποθνήσκει. Τελευ-τήσαντος Περδίκκου, τὴν Μακεδόνων βασι-λείαν Αρχέλαος διαδέχεται.

ΟΛ. ΠΗ. Σύμμαχος Μεσσήνιος ἀπὸ Σικελίας στάδιον. Μεγακλῆς Αθηναῖος τεθρίππῳ. Δωριεὺς Διαγόρου Ρόδιος παγκράτιον τὸ β.

Α. ΔΙΟΤΙΜΟΣ. Αναξαγόρας Κλαζομένιος φι-λόσοφος ἐτελεύτησε. Πλάτων γεννᾶται κατά τινας. Αριστοφάνης πρῶτον ἐδίδαξε διὰ Καλ-λιστράτου.

Β. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ. Λεοντῖνοι ὑπὸ Συρακουσίων πολεμούμενοι διὰ Γοργίου τοῦ ῥήτορος πρὸς τοὺς Αθηναίους διαπρεσβεύονται. Λέσβιοι ἀπέστησαν ἀπὸ τῶν Αθηναίων. Πλαταιεῖς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἑαυτοὺς παραδιδόασι.

Γ. ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ οἱ δὲ ΕΥΘΥΝΟΣ. Ιππόνι- „
κος Αθηναίων στρατηγὸς παραταξάμενος μετὰ
Νικίου πρὸς τοὺς Ταναγραίους παραβοηθοῦν-
τας τῶν Βοιωτῶν νενίκηκε. Δῆλος καθαίρεται.
Σεισμῶν γινομένων κατὰ πολλὰ μέρη τῆς
Ελλάδος, ἡ θάλασσα τὴν ἐπὶ Λο- „
κροῖς τοῖς Οπουντίοις νῆσον ὀνομαζομένην „
Αταλάντην ἐπέκλυσε. Λακεδαιμόνιοι τὴν „
Τραχῖνα καλουμένην ᾤκισαν, καὶ μετωνό-
μασαν Ηράκλειαν. Αρκεσίλαος Κυρηναῖος
ἐνίκησε τὴν λα Πυθιάδα ἅρματι.

Δ. ΣΤΡΑΤΟΚΛΗΣ. Εκλειψις σελήνης Βοη-
δρομιῶνος. πέμπτῃ ἱσταμένου Κλέων στρατη- „
γὸς ἐχειροτονήθη. ἥλιος ἐξέλειψεν Ανθε- „
στηριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα. Ιππεῖς Αριστο- „
φάνους ἐδιδάχθησαν δι᾽ αὐτοῦ ποιητοῦ δημο-
σίᾳ εἰς Λήναια.

ΟΛ. ΠΘ. Σύμμαχος Μεσσήνιος τὸ β. Δωριεὺς Δια-γόρου Ρόδιος παγκράτιον τὸ τρίτον. Ελλα-νικὸς ὁ Αλκαινέτου παῖς πυγμῇ.

Α. ΙΣΑΡΧΟΣ. Ενιαύσιοι σπονδαὶ Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων, μηνὸς Ελαφηβολιῶνος. Αἱ πρῶται Νεφέλαι Αριστοφάνους ἐδιδάχθησαν

ἐν ἄστει

ἐν ἄστει. Κρατῖνος νικᾷ Πυτίνῃ. Ἀμειψίας τὸ δρᾶμα Κοννὸν διδάσκει. ἡ τῶν Ἀθηναίων περὶ „ τὸ Δήλιον ἧττα. Δημοσθένης τῶν Ἀθηναίων „ στρατηγὸς τὴν Πύλον ἐτείχισε.

B. ΑΜΥΝΙΑΣ. Αἱ δεύτεραι Νεφέλαι Ἀριστοφάνους ἐδιδάχθησαν. τῷ αὐτῷ καὶ Σφῆκες Ὀλυμπίων ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸ δεύτερον ἐς Λήναια. ὁ νεὼς τῆς Ἥρας ἐν Ἄργει κατεκαύθη, Χρυσίδος τῆς ἱερείας λύχνον θείσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα, ἔκπν, καὶ πεντηκοστὸν ἔτος αὐτῆς Χρυσίδος ἱερωμένης.

Γ. ΑΛΚΑΙΟΣ Εὔπολις τοὺς Κόλακας ἐδίδαξε. Βρασίδας ὁ Λάκων περὶ Ἀμφίπολιν ἀριστεύσας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀντιταττομένων Ἀθηναίων ἀνελών, ἡρωϊκῶς κατέστρεψε τὸν βίον. Σπονδαὶ πεντηκονταετεῖς Ἀθηναίων, καὶ Λακεδαιμονίων.

Δ. ΑΡΙΣΤΙΩΝ. Εὔπολις τὸν Αὐτόλυκον ἐδίδαξε. Φερεκράτης τοὺς Ἀργείους ἐδίδαξε.

ΟΛ. Ϙ̄. Ὑπέρβιος Συρακούσιος στάδιον. Θέαντος παῖς πυγμῇ. Ἀνδροσθένης Ἀρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον. οἱ Λακεδαιμόνιοι τοῦ ἱεροῦ ὑπὸ Ἠλείων εἴρχθησαν, ὥστε μὴ θύειν, μήτ' ἀγωνίζεσθαι, οὐκ ἐκτίνοντες τὴν δίκην αὐτοῖς, ἣν ἐν τῷ Ὀλυμπιακῷ νόμῳ Ἠλεῖοι κατεδικάσαντο αὐτῶν.

A. ΑΣΤΥΦΙΛΟΣ. Ἀθηναῖοι Δηλίοις ἀπέδοσαν τὴν νῆσον κατὰ χρησμόν. καὶ κατῆλθον ἐς τὴν πατρίδα οἱ τὸ Ἀτραμύττιον οἰκοῦντες Δήλιοι. ὁ τῶν Λακεδαιμονίων πρὸς τοὺς Ἀθηναίους πόλεμος ἀναζωπυρεῖται. σπονδὰς ἐποιήσαντο ἑκατὸν Ἀθηναῖοι ἔτη, καὶ Ἀργεῖοι, καὶ Μαντινῆς, καὶ Ἠλεῖοι.

B. ΑΡΧΙΑΣ. Πόλεμος Λακεδαιμονίων πρὸς Ἀργείους διὰ τὰ ἐς Τροιζηνίους Λακεδαιμονίων συμμάχους ὑπὸ τῶν Ἀργείων παρανενομημένα. Λακεδαιμόνιοι τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδὰς λύσαντες Ἀθηναίοις ἐπολέμησαν. αἱ διαψηφίσεις, ἤτοι αἱ τῶν ἐν δήμοις ἐξετάσεις, εἰσήχθησαν, ὡς Ἀνδροτίων ἐν τῇ Ἀτθίδι, καὶ Φιλόχορος ἐν ἕκτῳ τῆς Ἀτθίδος.

Γ. ΑΝΤΙΦΩΝ. Ἀργεῖοι, καὶ Λακεδαιμόνιοι διαπρεσβευσάμενοι πρὸς ἀλλήλους εἰρήνην ἐποιήσαντο, καὶ συμμαχίαν συνέθεντο. Ἀθηναῖοι τὴν Μῆλον ἐκπολιορκήσαντες πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ παῖδας, καὶ γυναῖκας ἡβηδὸν ἀπέσφαξαν.

Δ. ΕΥΦΗΜΟΣ. Ἀγάθων ὁ τραγῳδοποιὸς στεφανοῦται Ληναίοις. Πλάτωνος τῆς ἡλικίας τεσσαρεσκαιδέκατον ἔτος.

ΟΛ. Ϙ̄Α. Ἐξαίνετος Ἀκραγαντῖνος στάδιον. Εὐαγόρας Ἠλεῖος συνωρίδι τελείᾳ πρῶτος.

A. ΑΡΙΣΤΟΜΝΗΣΤΟΣ. Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος ἐγεννήθη. Ἄρχιππος Ἀθηναῖος κωμικὸς ἀρχαῖος ἐνίκησεν ἅπαξ. Ἀντηγωνίσαντο ἀλλήλοις Ξενοκλῆς, καὶ Εὐριπίδης. καὶ πρῶτός γε ἦν Ξενοκλῆς Οἰδίποδι, καὶ Λυκάονι, καὶ Βάκχαις, καὶ Ἀθάμαντι σατυρικῷ. Τούτου δεύτερος Εὐριπίδης ἦν Ἀλεξάνδρῳ, καὶ Παλαμήδει, καὶ Τρωσί, καὶ Σισύφῳ σατυρικῷ.

B. ΧΑΒΡΙΑΣ. Πλειστώναξ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἔτη η̄. Ὄρνιθες Ἀριστοφάνους ἐδιδάχθησαν ἐν ἄστει. Ἀθηναῖοι πόλεμον ψηφίζονται κατὰ Συρακουσίων. Ἀλκιβιάδης διὰ τὴν κατακοπὴν τῶν Ἑρμῶν φυγὼν ἐς Σπάρτην Λακεδαιμονίους πείθει ἐπιθέσθαι Ἀθηναίοις. Ἀθηναῖοι τῷ ἀνελόντι Διαγόραν τὸν ἄθεον τάλαντον ἐπεκηρύξαντο. Ἱμεραίων πόλις ὑπὸ Καρχηδονίων χειρωθεῖσα, καὶ κατασκαφεῖσα διέμεινεν ἀοίκητος.

Γ. ΠΕΙΣΑΝΔΡΟΣ. οἱ Λακεδαιμόνιοι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου παροξυνθέντες τὰς πρὸς Ἀθηναίους σπονδὰς ἔλυσαν.

Δ. ΚΛΕΟΚΡΙΤΟΣ. οἱ δὲ ΚΛΕΑΡΧΟΣ. οἱ Λακεδαιμόνιοι, Ἄγιδος ἡγουμένου, καὶ Ἀλκιβιάδου, καταλαβόμενοι χωρίον ἰσχυρὸν Δεκέλειαν, φρούριον ἐποίησαν κατὰ τῆς Ἀττικῆς. ὅθεν ὁ πόλεμος Δεκελεικὸς προσηγορεύθη. Ἔκλειψις σελήνης. ἧττα τῶν Ἀθηναίων ἐν Σικελίᾳ, καὶ τῶν στρατηγῶν, Δημοσθένους, καὶ Νικίου φόνος.

ΟΛ. Ϙ̄Β. Ἐξαίνετος Ἀκραγαντῖνος στάδιον τὸ β̄.

A. ΚΑΛΛΙΑΣ. Λυσίας ὁ ῥήτωρ ὢν ἐτῶν μζ̄ ὑπὸ τῶν Θουρίων καταστασιασθεὶς ὡς ἀττικίζων παραγίνεται αὖθις εἰς Ἀθήνας. Ἀθήνησιν ὁ δῆμος διεχώρησεν ἑκουσίως τῆς δημοκρατίας, καὶ ἑλόμενος ἄνδρας τετρακοσίους τούτοις τὴν διοίκησιν ἐπέτρεψε τῶν κοινῶν. Διοκλῆς ὁ τῶν Συρακουσίων νομοθέτης ἐγνωρίζετο.

B. ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ. Ἀθηναῖοι τὴν τῶν τετρακοσίων ὀλιγαρχίαν κατέλυσαν. Λακεδαιμονίων πρεσβευσαμένων περὶ εἰρήνης, ἀπιστήσαντες Ἀθηναῖοι οὐ προσήκαντο. ἱστορεῖ Φιλόχορος. Ἐνταῦθα Θουκυδίδης τὴν ἱστορίαν κατέστρεψε περιλαβὼν κβ̄ ἐτῶν χρόνον ἐν βιβλίοις ὀκτώ. τινὲς δὲ διαιροῦσιν εἰς ἐννέα. Ξενοφῶν δὲ, καὶ Θεόπομπος ἀφ' ὧν ἀπέλιπε Θουκυδίδης τὴν ἀρχὴν πεποίηνται. Καὶ Ξενοφῶν μὲν περιέλαβε χρόνον ἐτῶν μη̄, Θεόπομπος δὲ τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις διελθὼν ἐπ' ἔτη ἑπτακαίδεκα κατέληξε τὴν ἱστορίαν εἰς τὴν περὶ Κνίδον ναυμαχίαν ἐν βιβλίοις ιβ̄.

Γ. ΓΛΑΥΚΙΠΠΟΣ. Ἐδιδάχθη τὸ Σοφοκλέους δρᾶμα Φιλοκτήτης. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς. Λακεδαιμόνιοι πεζομαχίᾳ, καὶ ναυμαχίᾳ ἡττηθέντες ὑπὸ Ἀθηναίων περὶ Κύζικον δεινῶς ἐταπεινώθησαν.

Δ. ΔΙΟΚΛΗΣ. Εὐριπίδης τὸν Ὀρέστην ἐδίδαξε. Κατὰ τὴν Σικελίαν Σελινοῦς ὑπὸ Καρχηδονίων ἑάλω, καὶ διηρπάσθη, καὶ τὰ τείχη περιῃρέθη. Ἱμεραίαν ἐν τῇ Σικελίᾳ οἱ Καρχηδόνιοι εἰς ἔδαφος κατέσκαψαν. Λακεδαιμόνιοι τῆς Πύλου ἐγκρατεῖς ἐγένοντο ιε ἔτη τῶν Ἀθηναίων αὐτὴν κατεσχηκότων, ἀφ' οὗ Δημοσθένης αὐτὴν ἐτείχισε.

ΟΛ. ϞΓ. Εὔβατος Κυρηναῖος στάδιον. Δρόμος δύο ἵππων τελείων συνωρὶς κληθεῖσα προσετέθη. Εὐαγόρας δὲ ἐνίκησεν Ηλεῖος, παγκράτιον δὲ Πολυδάμας Σκοτουσαῖος ὑπερμεγέθης, ὃς ἐν Πέρσαις παρὰ Ωχῳ γενόμενος λέοντας ἀνῄρει, καὶ ὡπλισμένους γυμνὸς κατηγωνίσατο. ἵστη δὲ καὶ ἅρματα ἐλαυνόμενα κατὰ κράτος.

Α. ΕΥΚΤΗΜΩΝ. Αγις Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν. Αλκιβιάδους εἰς Αθήνας κάθοδος. Πλειστώνακτος τοῦ Λακεδαιμονίων βασιλέως τελευτήσαντος, Παυσανίας τὴν βασιλείαν παραδεξάμενος ἦρξεν ἔτη ιδ. οἱ κατὰ τὴν Ρόδον νῆσον κατοικοῦντες Ιάλυσσον, καὶ Λίνδον, καὶ Κάμειρον μετῳκίσθησαν εἰς μίαν πόλιν τὴν νῦν καλουμένην Ρόδον. Θεόπομπος ὁ Χῖος συγγραφεὺς ἐγνωρίζετο. Αντιφάνης Δημοφάνους, οἱ δὲ Στεφάνου, καὶ μητρὸς Οἰνόης, Κιανὸς, ὡς δέ τινες, Σμυρναῖος, κατὰ δὲ Διονύσιον, Ρόδιος, κωμικὸς τῆς μέσης κωμῳδίας ἐγνωρίζετο.

Β. ΑΝΤΙΓΕΝΗΣ.

Γ. ΚΑΛΛΙΑΣ. Διαψηφισμὸς κατὰ τῶν περὶ Ερασινίδην στρατηγῶν, ὅτι τοὺς ἐν Αργινούσαις ἐν τῇ ναυμαχίᾳ ἀπολομένους οὐκ ἀνείλοντο. Σοφοκλῆς, καὶ Εὐριπίδης οἱ τραγῳδοποιοὶ ἐτελεύτησαν. Αρχέλαος Μακεδόνων βασιλεύει. Βάτραχοι Αριστοφάνους ἐδιδάχθησαν. ἡ Ακραγαντίνων πόλις ὑπὸ Καρχηδονίων κατεσκάφη. Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος τῇ Συρακουσίων τυραννίδι ἐπανίσταται.

Δ. ΑΛΕΞΙΑΣ. Διονύσιος τῶν Συρακουσῶν κυριεύει. ὁ Πελοποννησιακὸς πόλεμος τέλος ἔσχε. Δαρεῖος τελευτᾷ ἄρξας Περσῶν ἔτη ιθ. Αρταξέρξης υἱὸς τὴν βασιλείαν διαδέχεται. Αντίμαχος ποιητὴς ἤκμαζεν. Αθηναῖοι τοὺς μετοίκους ἐπολιτογράφησαν. ἡ περὶ Αργινούσας λαμπροτάτη Αθηναίων νίκη. Λύσις πολέμου τοῖς Καρχηδονίοις πρὸς Διονύσιον συστάντος ἔτεσιν ψοζ τῆς Ιλίου ἁλώσεως. Κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον Καλλίας τις Αθηναῖος τὴν τῆς κινναβάρεως ἐργασίαν πρῶτος εὗρε.

ΟΛ. ϞΔ. Κροκίνας Λαρισαῖος στάδιον. ὡς δὲ ἄλλοι, Λασθένης ὁ Θηβαῖος.

Α. ΑΝΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΗΣΙ. ἥλιος ἐξέλειψεν. Οἱ λ τύραννοι Αθήνησι κατέστησαν. Φαρνάβαζος ὁ Δαρείου τοῦ βασιλέως Σατράπης Αλκιβιάδην τὸν Αθηναῖον συλλαβὼν ἀπέκτεινε. Δημόκριτος ἐτελεύτησε ζήσας ἔτη Ϙ. ὡς δὲ ἄλλοι, ρδ.

Β. ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ. Ρωμαῖοι πρῶτον ψηφίζονται τοῖς στρατιώταις καθ᾽ ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ἐφόδια διδόναι χρήματα.

Γ. ΜΙΚΙΩΝ.

Δ. ΕΞΑΙΝΕΤΟΣ, ἤτοι ΞΥΝΑΙΝΕΤΟΣ. Ανάβασις Κύρου, ἣν Ξενοφῶν Γρύλλου Αθηναῖος συνεγράψατο. Ρόδιοι ἐκ τῆς Τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν ρνζ ἔτει. Θρασύβουλος ὁ Τυριεὺς ὀνομαζόμενος κατελάβετο τὴν Φυλὴν, τὴν Μουνυχίαν, καὶ τὸν Πειραιᾶ. Τῶν λ τυράννων καταλυθέντων, οἱ Αθηναῖοι τὴν πάτριον πολιτείαν ἀνεκομίσαντο, καὶ τοῖς ἰδίοις νομίμοις ἐπολιτεύσαντο.

ΟΛ. ϞΕ. Μίνως Αθηναῖος στάδιον.

Α. ΛΑΧΗΣ. Σωκράτης πιὼν κώνειον ἐτελεύτησε. Ψαμμίτιχος τῶν Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ταμὼν τὸν Σατράπην αὐτῷ προσφυγόντα ἀποσφάττει. Αρχέλαος ὁ βασιλεὺς Μακεδόνων πληγεὶς ἀκουσίως ὑπὸ Κρατέρου ἐρωμένου ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη ζ. Τὸν δ᾽ αὐτοῦ υἱὸν Ορέστην παῖδα ὄντα τὴν τοῦ πατρὸς βασιλείαν διαδεξάμενον Αέροπος ἐπίτροπος αὐτοῦ ἀνελὼν βασιλεύει ἀντὶ αὐτοῦ ἔτη ἕξ.

Β. ΑΡΙΣΤΟΚΡΑΤΗΣ. Αστυδάμας ὁ Τραγῳδοποιὸς πρῶτον δρᾶμα ἐδίδαξεν. ἔζησε δὲ ἔτη ἑξήκοντα.

Γ. ΙΘΥΚΛΗΣ. Κτησίας ὁ συγγραφεὺς ἰατρὸς Κνίδιος, υἱὸς Κτησιόχου τὴν τῶν Περ- ,,
σικῶν ἱστορίαν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψεν, ἀρξάμενος ἀπὸ Νίνου καὶ Σεμιράμεως. ἤκμαζον κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν ἐπισημότατοι διθυραμβοποιοὶ Φιλόξενος, Τιμόθεος Μιλήσιος, Τελέστης Σελινούντιος, Πολύειδος, ὃς καὶ ζωγραφικῆς καὶ μουσικῆς εἶχεν ἐμπειρίαν.

Δ. ΛΥΣΙΑΔΗΣ. ὁ Συρακουσίων τύραννος τοῖς Καρχηδονίοις πόλεμον ἐπικηρύττει. Διονύσιος τὴν Μοτύην εἷλεν. Εν ταῖς Αθήναις Σοφοκλῆς ὁ Σοφοκλέους τραγῳδίαν διδάσκειν ἤρξατο, καὶ νίκας ἔσχε δυοκαίδεκα.

ΟΛ. Ϟϛ. Εὐπόλεμος Ηλεῖος στάδιον. Οἱ δὲ Εὔπολις. Προσετέθη σαλπιγκτὴς, καὶ ἐνίκα Τίμαιος Ηλεῖος. προσετέθη καὶ κῆρυξ, καὶ ἐνίκα Κράτης Ηλεῖος.

Α. ΦΟΡΜΙΩΝ. Οἱ Καρχηδόνιοι τὴν Μεσσήνην εἰς ἔδαφος κατέσκαψαν, ὥστε ἄγνωστον εἶναι ὅπου ποτὲ τὴν πόλιν ᾠκῆσθαι συνέβαινεν. Οἱ Καρχηδόνιοι κατὰ τὴν Σικελίαν νόσῳ καὶ πολέμῳ κακουχούμενοι δεινῶς ἀπήλλαξαν. Λακεδαιμόνιοι πρὸς Νεφρέα Αἰγυπτίων βασιλέα πρεσβεύονται.

,, Β. ΔΙΟΦΑΝΤΟΣ. Αθήνησι τὸ θεωρικὸν
,, ἐγένετο δραχμή. Τὸ ἐν Τεγέᾳ Αθηνᾶς τῆς Αλέας ἱερὸν ἐκαύθη. Παυσανίας Μακεδόνων ἄρχει ἐνιαυτὸν α. Λακεδαιμόνιοι τὴν θαλαττοκρατίαν ἀπέβαλον. Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν τῶν Ελληνικῶν σύνταξιν κατέστρεψεν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν, εἰς τὴν περὶ Κνίδον ναυμαχίαν, γράψας βίβλους ιβ, καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς περὶ Κυνὸς σῆμα ναυμαχίας, εἰς ἣν

Θουκυδίδης κατέληξε πραγματείαν. ἔγραψε δὲ χρόνον ἐτῶν ιζ.

Γ. ΕΥΒΟΥΛΙΔΗΣ. Περὶ τῆς Ἰσθμίων θέσεως διαφορᾶς γενομένης, οἱ τῶν Κορινθίων φυγάδες τὸν ἀγῶνα ἔθεσαν. Ἀρχὴ τοῦ Κορινθιακοῦ πολέμου διατελέσαντος ἔτη η. Παυσανίας Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐγκαλούμενος ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἔφυγεν, ἄρξας ἔτη ιδ. τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος ὁ υἱὸς Ἀγησίπολις ἦρξε τὸν ἴσον τῷ πατρὶ χρόνον. Παυσανίας ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἀναιρεθεὶς δόλῳ ὑπὸ Ἀμύντου, ἄρξας ἐνιαυτόν. τὴν δὲ βασιλείαν κατασχὼν Ἀμύντας ἦρξεν ἔτη κδ.

Δ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ. Ἀμύντας ὁ Φιλίππου πατὴρ ὑπὸ τῶν Ἰλλυριῶν τῆς ἀρχῆς ἐξέπεσεν, ἣν ὕστερον ἀνεκτήσατο ὑπὸ Θετταλῶν καταχθείς. Σάτυρος ὁ Σπαρτάκου υἱός, βασιλεὺς δὲ Βοσπόρου, ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη ιδ. τὴν δὲ βασιλείαν διεδέξατο ὁ υἱὸς Λεύκων ἐπ' ἔτη μ.

ΟΛ. ϞΖ. Τεριναῖος Ἠλεῖος, ὡς δὲ ἄλλοι, Φορμίων Ἁλικαρνασσεύς, στάδιον.

Α. ΦΙΛΟΚΛΗΣ. Οἱ Γαλάται ἐπικείμενοι τῇ Μακεδονίᾳ λεηλατοῦσιν αὐτήν.

Α. ΝΙΚΟΤΕΛΗΣ. Εὐαγόρας ὁ κατὰ Κύπρον Σαλαμῖνος βασιλεύς, Αὐδαίμονα τὸν Τύριον ἐκβαλών.

Γ. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Δ. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. Κελτῶν διάβασις τῶν Ἄλπεων. Πλοῦτος Ἀριστοφάνους ἐδιδάχθη.

ΟΛ. ϞΗ. Σώσιππος Ἀθηναῖος στάδιον. Ἐξ Ζᾶνες ἐκ χαλκοῦ ἐποιήθησαν ἐν Ὀλυμπίᾳ ἀπὸ χρημάτων τῆς ἐπιβληθείσης τοῖς πύκταις ζημίαις ὑβρίσασιν εἰς τὸν ἀγῶνα. Ἀριστόδημος Ἠλεῖος πάλην, ἣν μέσαν οὐδεὶς ἔλαβεν.

Α. ΑΠΥΡΓΙΩΝ. οἱ δὲ ΠΥΡΡΙΩΝ. Ξενοφῶν ἤκμαζε σὺν τοῖς ἄλλοις Σωκρατικοῖς. Κελτικὴ ἔφοδος εἰς τὴν Ῥώμην.

Β. ΘΕΟΔΟΤΟΣ. Οἱ Ῥηγῖνοι κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἕνδεκα μῆνας πολιορκούμενοι παρέδωκαν ἑαυτοὺς Διονυσίῳ τῷ Συρακουσίων τυράννῳ. Οἱ Κελτοὶ τὰς Ἄλπεις διέβησαν, ὡς Διοδώρῳ δοκεῖ. εἰρήνη Ἀρταξέρξῃ πρὸς τοὺς Ἕλληνας. Καλλισθένης ὁ ἱστοριογράφος τὴν τῶν ἑλληνικῶν σύνταξιν ἀπὸ τῆς κατὰ τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν γενομένης εἰρήνης τοῖς Ἕλλησι πρὸς Ἀρταξέρξην τὸν τῶν Περσῶν βασιλέα τὴν ἱστορίαν ἦρκται γράφειν. διελθὼν δὲ τριακονταετῆ χρόνον ἔγραψε μὲν βίβλους δέκα, τὴν δὲ τελευταίαν κατέπαυσε τῆς συντάξεως εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ Φιλομήλου τοῦ Φωκέως κατάληψιν τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ.

Γ. ΜΥΣΤΙΧΙΔΗΣ. Εὐαγόρας λάθρα τῆς Κύπρου ἐξέπλευσεν εἰς τὸν Αἰγυπτίων βασιλέα.

Δ. ΔΕΞΙΘΕΟΣ. Εὐαγόρας ἐξίσταται πασῶν τῶν κατὰ τὴν Κύπρον πόλεων, μόνης δὲ τῆς Σαλαμῖνος βασιλεύειν συνεχωρήθη, ὥστε τελεῖν τῷ Περσῶν βασιλεῖ κατ' ἐνιαυτὸν φόρον ὡρισμένον. Οἱ Μαντινεῖς ὑπὸ τῶν Μακεδόνων ἐκπολιορκηθέντες ἠναγκάσθησαν τὴν ἰδίαν πατρίδα κατασκάψαι, εἰς δὲ τὰς κώμας μετοικίσαι.

ΟΛ. ϞΘ. Δίκων Συρακούσιος στάδιον. Πώλων ἅρμα προσετέθη. Λακεδαιμόνιος δὲ Συβαριάδης πρῶτος τὸν στέφανον τῶν πώλων ἔσχε τοῦ ἅρματος. Σωτάδης Κρὴς δόλιχον.

Α. ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ. Ἀριστοτέλης ἐγεννήθη κατὰ τὸν Ἀπολλόδωρον.

Β. ΦΑΝΟΣΤΡΑΤΟΣ. Ἀμύντας ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς τὴν ἰδίαν βασιλείαν ἀνεκτήσατο. Ἔκλειψις σελήνης Ποσιδεῶνος καὶ πάλιν Σκιρροφοριῶνος.

Γ. ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ οἱ δὲ ΕΥΑΝΔΡΟΣ. ἔκλειψις σελήνης Ποσιδεῶνος. οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Θήβαις Καδμείαν κατελάβοντο.

Δ. ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ. Δημοσθένης ὁ ῥήτωρ γεννήθη τρίτῳ ἔτει μετὰ Ἀριστοτέλη.

ΟΛ. Ρ. Διονυσόδωρος Ταραντῖνος στάδιον. Σωτάδης Κρὴς δόλιχον. νικήσας τὸ δεύτερον, λαβὼν χρήματα παρὰ τοῦ Ἐφεσίων κοινοῦ, Ἐφέσιος εἰσεποίησεν αὑτόν. καὶ αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἔργῳ φυγῇ ζημιοῦσιν οἱ Κρῆτες.

Α. ΠΥΘΕΑΣ. Ἀγησίπολις Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε νόσῳ ἄρξας ἔτη ιδ. Κλεόμβροτος ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ διεδέξατο ἐπ' ἔτη θ. οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν Ὄλυνθον ἐκ πολιορκίας ἑλόντες πάσης τῆς Ἑλλάδος κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν τὴν ἡγεμονίαν ἔσχον. Καρκῖνος Ἀκραγαντῖνος τραγικὸς ἐγνωρίζετο.

Β. ΝΙΚΩΝ. Οἱ Λίβυες, οἵ τε τὴν Σαρδὼ κατοικοῦντες ἀπὸ Καρχηδονίων ἀπέστησαν. οἱ Καρχηδόνιοι τὴν Σαρδὼ ἀνεκτήσαντο. Μαύσωλος ὁ τῆς Καρίας δυνάστης ἐτελεύτησε.

Γ. ΝΑΥΣΙΝΙΚΟΣ. Ἀρχὴ τοῦ Βοιωτικοῦ πολέμου τοῦ Λακεδαιμονίοις καὶ Βοιωτοῖς συ[illegible]τος οἱ Θηβαῖοι τὴν Καδμείαν ἀν[illegible] τοὺς αὐτὴν κατέχοντας Λακεδαιμονίους [illegible] πολιορκίᾳ παραδεξάμενοι. οἱ Ἀθηναῖοι [illegible]ρέθησαν κατὰ συμμαχίας. ἱστορεῖ Φιλόχορος [illegible] τῇ πέμπτῃ Ἀτθίδος.

Δ. ΚΑΛΛΙΑΣ. αἱ ὑπὸ Λακεδαιμονίους τεταγμέναι πόλεις ἀπ' αὐτῶν ἀπέστησαν. Ἀθηναῖοι ὑπὸ Λακεδαιμονίων παρασπονδηθέντες ἔκριναν αὐτοῖς πολεμεῖν. Χαβρίας Ἀθηναίων στρατηγὸς τοὺς Λακεδαιμονίους περὶ Νάξον ἐπιφανεστάτῃ ναυμαχίᾳ ἐνίκησεν. ἐν τῇ Ῥώμῃ Μάρκος Μάλλιος τυραννίδι ἐπιθέμενος ἀναιρεῖται.

ΟΛ. ΡΑ. Δάμων Θούριος στάδιον τὸ πρῶτον.

Α. ΧΑΡΙΑΝΔΡΟΣ. Χαβρίας ναύαρχος Ἀθη-

Ἀθηναίων σὺν Ἀβδηρίταις τῆς τῶν βαρβάρων δουλείας ἐξελόμενος μετ' ὀλίγον ὑπό τινων ἐδολοφονήθη. Ἑρμείας ὁ Μηθυμναῖος συγγραφεὺς τὴν τῶν Σικελικῶν σύνταξιν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατέστρεψε γράψας βίβλους δέκα· ὡς δέ τινες διαιροῦσι, δώδεκα. Ἀναξανδρίδης Ἀναξάνδρου Ῥόδιος ἐκ Καμείρου, κατὰ δέ τινας Κολοφώνιος, κωμικὸς ἐγνωρίζετο. ἔγραψε δράματα ξε. ἐνίκησε δὲ ι. καὶ πρῶτος οὗτος ἔρωτας, καὶ παρθένων φθορὰς εἰσήγαγεν. Εὔβουλος Κήττιος Ἀθηναῖος υἱὸς Εὐφράνορος κωμικὸς ἤκμαζεν μεθόριος τῆς μέσης κωμῳδίας καὶ παλαιᾶς.

Β. ΙΠΠΟΔΑΜΟΣ. πᾶσαι αἱ Ἑλληνίδες πόλεις. παρεκτὸς τῆς τῶν Θηβαίων, σπονδὰς ἀλλήλαις ἐποιήσαντο παρακλήσει Ἀρταξέρξου τοῦ Περσῶν βασιλέως.

Γ. ΣΩΚΡΑΤΙΔΗΣ. ἡ τῶν Περσῶν εἰς Αἴγυπτον στρατεία ἄπρακτον τέλος ἔσχεν. οἱ Λακεδαιμόνιοι τὰς Πλαταιὰς κατέσκαψαν, καὶ τὰς Θεσπιὰς διεπόρθησαν. Κατὰ τὴν Κύπρον Νικοκλῆς ὁ εὐνοῦχος ἐδολοφόνησεν Εὐαγόραν τὸν βασιλέα, καὶ τῆς τῶν Σαλαμινίων βασιλείας ἐκυρίευσε. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ῥωμαῖοι σὺν Πραινεστίνους παραταξάμενοι νικήσαντες σὺν πλείστους τῶν ἀντιταξαμένων κατέκοψαν. Φιλόχορος Κύκνου Ἀθηναῖος πραγματείαν συνεστήσατο περὶ τῶν Ἀθήνησιν ἀρξάντων, ἀπὸ Σωκρατίδου, καὶ μέχρι Ἀπολλοδώρου.

Δ. ΑΣΤΕΙΟΣ. Καθ' ὅλην Πελοπόννησον συνέβη κατακλυσμοὺς καὶ σεισμοὺς γενέσθαι, ὥστε αὐτάνδρους δύο πόλεις ἀφανισθῆναι Βοῦραν, καὶ Ἑλίκην. Κλεομένης βασιλεύει Σπάρτης ἔτη ξ.

ΟΛ. ΡΒ. Δάμων Θούριος στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. ΑΛΚΙΣΘΕΝΗΣ. Πάλιν Ἀρταξέρξου παρακαλοῦντος, αἱ Ἑλληνίδες πόλεις κοινὴν εἰρήνην συνέθεντο, πλὴν Θηβαίων. Λαμπὰς ὤφθη κατὰ τὸν οὐρανὸν ἐπὶ πολλὰς νύκτας τοσαύτην ἔχουσα λαμπρότητα καὶ δύναμιν τοῦ φωτὸς, ὥστε ἐπὶ τῆς γῆς σκιὰς ποιεῖν παραπλησίως τῇ σελήνῃ.

Β. ΦΡΑΣΙΚΛΕΙΔΗΣ. Ἡ περὶ Λεῦκτρα μάχη, ἐν ᾗ Κλεόμβροτος ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἀνῃρέθη. Ἡ Μεγάλη πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ συνοικίσθη. Ἀλέξανδρος ὁ Φεραίων τύραννος τὴν Σκοτουσσαίων πόλιν σπονδαῖς καταλαβὼν τοὺς πολίτας εἰς τὸ θέατρον συνειλεγμένους ἅπαντας κατηκόντισεν, πελτασταῖς ἐν κύκλῳ περισχὼν καὶ τοξόταις. καὶ τὸ ἄλλο ὅσον ἐν ἡλικίᾳ κατεφόνευσε, γυναῖκας δὲ ἀπέδοτο, καὶ παῖδας μισθὸν εἶναι τὰ χρήματα τοῖς ξένοις.

Γ. ΔΙΣΚΙΝΗΤΟΣ. Οἱ Μεσσήνιοι κατελθόντες τὴν ἑαυτῶν ἀνεσώσαντο. Στάσις ἐν Ἄργει, καὶ φόνος ὁ λεγόμενος Σκυταλισμός. Ἰάσων ὁ Φεραίων τύραννος ἐτελεύτησεν δολοφονηθείς. Δοῦρις ὁ Σάμιος ὁ ἱστοριογράφος τῆς τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορίας ἐντεῦθεν ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν. Ἀμύντας Θαρραλέου βασιλεύων Μακεδονίας ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη κδ, ἀπολιπὼν τρεῖς υἱοὺς, Ἀλέξανδρον, καὶ Περδίκκαν, καὶ Φίλιππον. Οἱ Μεσσήνιοι κατῆλθον εἰς Πελοπόννησον, καὶ ἀνεσώσαντο τὴν ἑαυτῶν ἑπτὰ καὶ ὀγδοήκοντα, καὶ διακοσίοις ἔτεσιν ὕστερον μετὰ Εἴρας ἅλωσιν.

Δ. ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΟΣ. Πολύδωρος ὁ Φεραῖος ὁ τῶν Θεσσαλῶν ἄρξας ὑπὸ Ἀλεξάνδρου τοῦ ἀδελφοῦ ἀνῃρέθη φαρμάκῳ, ὃς τὴν αὐτὴν διαδεξάμενος ἦρξε παρανόμως καὶ ὠμῶς ἐπ' ἔτη ἕνδεκα. Ἐπαμινώνδας τὴν Μεσσήνην ἀνακτίζει.

ΟΛ. ΡΓ. Πυθόστρατος Ἀθηναῖος στάδιον. δώδεκα Ἑλλανοδίκαι κατεστάθησαν εἷς ἀφ' ἑκάστης φυλῆς.

Α. ΝΑΥΣΙΓΕΝΗΣ. Πτολεμαῖος ὁ Ἀλωρίτης, ὁ Ἀμύντου υἱὸς, Ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφὸν ἐδολοφόνησεν, καὶ ἐβασίλευσε τῆς Μακεδονίας ἔτη γ. Ἀριστοτέλης ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἄγων ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, καὶ συσταθεὶς Πλάτωνι χρόνον εἰκοσαετῆ διέτριψε σὺν αὐτῷ. Ἡ Μεγάλη πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ κτίζεται ὑπὸ τῶν ὀνομαζομένων Μαιναλίων καὶ Παρρασίων Ἀρκάδων. Διονύσιος εἰς ἀρρωστίαν ἐμπεσὼν ἐτελεύτησεν τυραννήσας ἔτη λη, ὀλίγον πρὸ τοῦ Ἀθήνησι διδάξας τραγῳδίαν καὶ νικήσας. Εὔδοξος Κνίδιος ἤκμαζε. Θεοδέκτης Ἀριστάνδρου Φασηλίτης ἐκ Λυκίας ῥήτωρ ἅμα καὶ τραγῳδοποιὸς, καὶ Ναυκράτης Ἐρυθραῖος, καὶ Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ, καὶ Θεόπομπος εἶπον ἐπιτάφιον ἐπὶ Μαυσώλῳ, Ἀρτεμισίας τῆς γυναικὸς αὐτοῦ προτρεψαμένης. καὶ ἐνίκησεν ὁ Πολυδέκτης.

Β. ΠΟΛΥΖΗΛΟΣ.

Γ. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ. Κῷοι μετῴκησαν εἰς τὴν νῦν οἰκουμένην πόλιν, καὶ κατεσκεύασαν αὐτὴν ἀξιόλογον. Ὁ Βοιωτικὸς πόλεμος τέλος ἔσχε, τοῦ Ἀρταξέρξου εἰς εἰρήνην τοὺς Λακεδαιμονίους, καὶ τοὺς Θηβαίους προκαλεσαμένου. Ἄνδρες κατὰ παιδείαν ἀξιομνημόνευτοι, Ἰσοκράτης τε ὁ ῥήτωρ, καὶ οἱ τούτου γενόμενοι μαθηταὶ, καὶ Ἀριστοτέλης ὁ φιλόσοφος, ἔτι Ἀναξιμένης ὁ Λαμψακηνὸς, καὶ Πλάτων ὁ Ἀθηναῖος, ἔτι δὲ τῶν Πυθαγορικῶν φιλοσόφων οἱ τελευταῖοι, Ξενοφῶν τε ἐσχατόγηρως ὢν, Ἀρίστιππός τε καὶ Ἀντισθένης. πρὸς δὲ τούτοις Αἰσχίνης ὁ Σφήττιος ὁ Σωκρατικός.

Δ. ΧΙΩΝ. Κατὰ τὴν Μακεδονίαν Πτολεμαῖος ὁ Ἀλωρίτης ἐδολοφονήθη ὑπὸ τοῦ ἀ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

δελφοῦ Περδίκκα βασιλεύσας ἔτη τρία. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος ὁ Περδίκκας ἐβασίλευσεν ἔτη πέντε.

ΟΛ. ΡΔ. Ἀνολυμπιάς. Ὀλυμπιὰς ὑπὸ Πισατῶν καὶ Ἀρκάδων ἤχθη, καθ᾽ ἣν ἐνίκα στάδιον Εὐβώτας Κυρηναῖος, ἢ Φωκίδης Ἀθηναῖος. Σώστρατος Σικυώνιος ἐπίκλην Ἀκροχερσίτης παγκράτιον. Ὀκτὼ Ἑλλανοδίκαι εἷς ἐξ ἑκάστης φυλῆς κατεστάθησαν, τὰς λοιπὰς τέσσαρας Ἀρκάδων πολέμῳ ἀποτεμομένων.

Α. ΤΙΜΟΚΡΑΤΗΣ. Δημοσθένης ἔτος ἄγων ιζ ἄρχεται δημοσίους λόγους γράφειν. Οἱ Θηβαῖοι Ὀρχομενὸν κατασχόντες, τοὺς μὲν ἄνδρας ἀνεῖλον ἅπαντας, τὰς δὲ γυναῖκας, καὶ τοὺς παῖδας ἐξηνδραπόδισαν. Ἡλίου ἔκλειψις. Πελοπίδας ὁ Θηβαίων στρατηγὸς κατὰ Ἀλεξάνδρου Φεραίων τυράννου μαχόμενος τὴν μὲν νίκην περιεποιήσατο, τὸν δὲ βίον ἀπέβαλε. Κλέαρχος Ἡρακλείας τῆς ἐν Πόντῳ τυραννεῖ ἐπ᾽ ἔτη δώδεκα.

Β. ΧΑΡΙΚΛΕΙΔΗΣ. Ἡ περὶ Μαντίνειαν μάχη. Ἐπαμινώνδου τοῦ Θηβαίου θάνατος, ἐφ᾽ ὃν Ξενοφῶν τὴν τῶν ἑλληνικῶν σύνταξιν κατέστρεψεν. Ἀναξιμένης δὲ ὁ Λαμψακηνὸς τὴν πρώτην τῶν ἑλληνικῶν ἀνεγράψατο, ἀρξάμενος ἀπὸ θεογονίας, καὶ ἀπὸ τοῦ πρώτου γένους τῶν ἀνθρώπων, κατέστροφε δὲ εἰς τὴν ἐν Μαντινείᾳ μάχην, καὶ τὴν Ἐπαμινώνδου τελευτήν. περιέλαβε δὲ πάσας σχεδόν τάς τε τῶν Ἑλλήνων καὶ τῶν βαρβάρων πράξεις ἐν βίβλοις δώδεκα. Φίλιστος δὲ τὰ περὶ Διονύσιον τὸν νεώτερον ὧδε κατέστροφε, διελθὼν ἔτη πέντε ἐν βιβλίοις δυσί.

Γ. ΜΟΛΩΝ. Ταχὼς Αἰγυπτίων βασιλεὺς διὰ τῆς Ἀραβίας ἀνέβη πρὸς τὸν βασιλέα Ἀρταξέρξην. Ἀρταξέρξης ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη μγ. Ἀγησίλαος ὁ Σπάρτης βασιλεὺς ἀπὸ Αἰγύπτου εἰς τὴν πατρίδα ἐπανιὼν διὰ Κυρήνης, ἐτελεύτησε.

Δ. ΝΙΚΟΦΗΜΟΣ. Διονυσόδωρος, καὶ Ἀναξις οἱ Βοιωτοὶ συγγραφεῖς τῶν Ἑλληνικῶν ἱστοριῶν εἰς τοῦτον τὸν ἐνιαυτὸν κατεστρόφασι τὰς συντάξεις.

ΟΛ. ΡΕ. Πῶρος Κυρηναῖος στάδιον. Ἐννέα Ἑλλανοδίκαι κατεστάθησαν.

ΚΑΛΛΙΔΗΜΙΔΗΣ. Ξενοφῶν ὁ Γρύλλου κατέστροφε τὸν βίον. Φίλιππος Ἀμύντου διεδέξατο τὴν Μακεδόνων ἀρχὴν ἐπ᾽ ἔτη κδ. Θάσιοι ᾤκισαν τὰς καλουμένας Κρηνίδας, ἃς μετὰ ταῦτα ὁ βασιλεὺς Φίλιππος πληρώσας οἰκητόρων Φιλίππους ὠνόμασε. Θεόπομπος ὁ Χῖος τὴν ἀρχὴν τῶν περὶ Φίλιππον ἱστοριῶν ἐντεῦθεν ποιησάμενος γέγραφε βίβλους ὀκτὼ πρὸς ταῖς πεντήκοντα, ἐξ ὧν πέντε διαφωνοῦσι.

Β. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΣ. ὁ βασιλεὺς Φίλιππος τοὺς Ἰλλυριοὺς ἐνίκησε.

Γ. ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ. Δίων Ἱππαρίνου υἱὸς ἐκ τῆς Σικελίας ἔφυγεν. ὁ πόλεμος τῶν Ἀθηναίων πρὸς τοὺς συμμάχους ὁ καλούμενος συμμαχικός. Φίλιππος τὴν Ἀμφίπολιν ἐξεπολιόρκησεν, καὶ τὴν Ποτίδαιαν, καὶ τὴν πόλιν Κρηνίδας οἰκητόρων πλήθει ἐπαυξήσας Φιλίππους ὠνόμασε. καὶ νόμισμα χρυσοῦν ἔκοψε τὸ ἀπ᾽ ἐκείνου προσαγορευθὲν Φιλίππιον.

Δ. ΑΓΑΘΟΚΛΗΣ. Ἀλέξανδρος Φιλίππου ἐκ τῆς Ὀλυμπιάδος ἐγεννήθη. Οἱ Φωκεῖς καταλαμβάνουσι τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερόν. Δίων εἰς Σικελίαν κατέπλευσεν καταλύσων τὴν Διονυσίου τοῦ νεωτέρου τυραννίδα. Ἀλέξανδρος ὁ τῶν Φερῶν τύραννος ὑπὸ τῆς ἰδίας γυναικὸς Θήβης, καὶ τῶν ταύτης ἀδελφῶν, ἐδολοφονήθη. Δημόφιλος ὁ Ἐφόρου τοῦ ἱστοριογράφου υἱὸς τὸν παραλειφθέντα πόλεμον τοῦ πατρὸς, ὀνομασθέντα δὲ ἱερὸν, συντεταγμένος ἐντεῦθεν ἦρκται ἀπὸ τῆς καταλήψεως τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ, καὶ τῆς συλήσεως τοῦ μαντείου ὑπὸ Φιλομήλου τοῦ Φωκέως. Καλλισθένης δὲ τὴν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων ἱστορίαν γέγραφεν ἐν βιβλίοις δέκα, καὶ κατέστροφεν εἰς τὴν κατάληψιν τοῦ ἱεροῦ. Δίυλλος δὲ ὁ Ἀθηναῖος ἦρκται τῆς ἱστορίας ἀπὸ τῆς ἱεροσυλήσεως, καὶ γέγραφε βίβλους κζ.

ΟΛ. Ρς. Πῶρος Μαλιεὺς στάδιον. Δέκα Ἑλλανοδίκαι κατέστησαν.

Α. ΕΛΠΙΝΟΥΣ. Ἀλέξανδρος ὁ μέγας κατά τινας ἐγεννήθη. τέλος τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου. ὁ ἱερὸς πόλεμος συνέστη. Ἡρόστρατος τὸ ἐν Ἐφέσῳ ἱερὸν Ἀρτέμιδος κατέφλεξε.

Β. ΚΑΛΛΙΣΤΡΑΤΟΣ. Δημοσθένης γράφει πρῶτον τῶν ἐν δικαστηρίῳ κατασκευασθέντων ἀγώνων τὸν κατὰ Ἀνδροτίωνος, καὶ πάλιν τὸν περὶ τῶν ἀτελειῶν.

Γ. ΔΙΟΤΙΜΟΣ. ὁ λόγος Δημοσθένους περὶ
„ συμμοριῶν. Τιμόθεος Μενεσθεῖ συστρα-
„ τηγῶν ἐπὶ τῇ στρατηγίᾳ τὰς εὐθύνας ὑπο-
„ σχὼν ἑάλω. Φιλόμηλος ὁ Φωκεὺς, ὁ τὸ ἐν Δελφοῖς ἱερὸν καταλαβὼν, ἑαυτὸν κατακρήμνισε. Φίλιππος Μεθώνην ἐπολιόρκησε. Λεύκων ὁ τοῦ Βοσπόρου βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη μ. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος ὁ παῖς Σπάρτακος ἐβασίλευσεν ἔτη ε.

Δ. ΘΕΟΔΗΜΟΣ. οἱ δὲ ΕΥΘΥΔΗΜΟΣ. ὁ κατὰ Τιμοκράτους λόγος Δημοσθένους, καὶ ὁ δημηγορικὸς περὶ τῆς Μεγαλοπολιτῶν βοηθείας. ἡ εἰς Πύλας Ἀθηναίων ἔξοδος. Φίλιππος Μεθώνην ἐκπολιορκήσας, καὶ διαρπάσας κατέσκαψεν, ὅτε εἰς τὸν ὀφθαλμὸν πληγεὶς τὴν ὅρασιν διεφθάρη. Μαύσωλος ὁ Καρίας δυνάστης ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη κδ. τὴν δὲ

δὲ διαδεξαμένη Αρτεμισία ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ ἦρξεν ἔτη δύο. Κλέαρχος ὁ Ηρακλείας τύραννος, Διονυσίων ὄντων, ἐπὶ θέαν βαδίζων ἀνῃρέθη, ἄρξας ἔτη ιβ. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξάμενος ὁ υἱὸς Τιμόθεος ἐβασίλευσεν ἔτη ιε. Κατὰ τὴν Σικελίαν Ιππαρῖνος ἀνακτησάμενος τὴν πατρῴαν δυναστείαν ἦρξεν ἔτη δύο.

ΟΛ. ΡΖ. Σμικρίνας Ταραντῖνος στάδιον.

Α. ΑΡΙΣΤΟΔΗΜΟΣ. ὁ κατὰ Αριστοκράτους Δημοσθένους λόγος. Εἰς Σάμον κληροῦχοι ἀπεστάλησαν ὑπὸ Αθηναίων ὡς Φιλόχορος ἐν ταῖς ἱστορίαις λέγει. Αἱ Φεραὶ παρεδόθησαν Φιλίππῳ.

Β. ΘΕΣΣΑΛΟΣ. οἱ δὲ ΘΕΕΛΛΟΣ. Ἡ περὶ Ροδίων Δημοσθένους δημηγορία, ἐν ᾗ πείθει τοὺς Αθηναίους καταλῦσαι τὴν ὀλιγαρχίαν αὐτῶν, καὶ τὸν δῆμον ἐλευθερῶσαι. Ωχος τὴν Αἴγυπτον, καὶ Κύπρον, καὶ Φοινίκην ἀνεκτήσατο. Οἱ Σιδώνιοι ὁρῶντες τὴν ἑαυτῶν πόλιν, καὶ τὰ τείχη ὑπὸ τοῦ Περσικοῦ στρατοῦ κατειλημμένα, συγκλείσαντες ἑαυτοὺς, καὶ τὰ τέκνα, καὶ γυναῖκας εἰς τὰς οἰκίας, ἐνέπρησαν, ὥστε ὅλην τὴν πόλιν πυρὶ ἀφανισθῆναι, καὶ τοὺς ὑπὸ τοῦ πυρὸς διαφθαρέντας γεγονέναι ὑπὲρ τετρακισμυρίους. Αρτεμισία ἡ Καρίας δυνάστρια μετήλλαξεν. Τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος Ιδριεὺς ὁ ἀδελφὸς ἦρξεν ἔτη ζ.

Γ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. Νεκτανεβὼς βασιλεὺς Αἰγύπτου ἀπογνοὺς τὴν βασιλείαν, τὰ πλεῖστα τῶν χρημάτων ἀναλαβὼν ἔφυγεν εἰς Αἰθιοπίαν. Αρταξέρξης πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον παρέλαβε.

Δ. ΚΑΛΛΙΜΑΧΟΣ. Περγασῆθεν. Σπάρτακος ὁ τοῦ Πόντου βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη ε. τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος ὁ ἀδελφὸς Παρυσάδης ἦρξεν ἔτη λη. Φιλόχορος ἐν ϛ βίβλῳ τῆς Ατθίδος·
„ Ολυνθίοις πολεμουμένοις ὑπὸ Φιλίππου, καὶ πρέ-
„ σβεις Αθήναζε πέμψασιν, οἱ Αθηναῖοι συμ-
„ μαχίαν τε ἐποιήσαντο, καὶ βοήθειαν ἔπεμψαν,
„ πελταστὰς μὲν δισχιλίους, τριήρεις δὲ τριάκοντα
„ τὰς μετὰ Χάρητος, ἃς καὶ συνεπλήρωσαν.
„ πάλιν. Περὶ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Χαλκιδέων
„ τῶν ἐπὶ Θρᾴκης θλιβομένων τῷ πολέμῳ,
„ καὶ πρεσβευσαμένων Αθήναζε, Χαρίδημον
„ αὐτοῖς ἔπεμψαν οἱ Αθηναῖοι τὸν ἐν Ελλησπόν-
„ τῳ στρατηγόν ὃς ἔχων ὀκτωκαίδεκα τριήρεις,
„ καὶ πελταστὰς τετρακισχιλίους ἱππεῖς δὲ πεν-
„ τήκοντα, καὶ ἑκατὸν, ἦλθεν εἴς τε Παλλήνην,
„ καὶ τὴν Βοττιαίαν μετ' Ολυνθίων, καὶ τὴν
„ χώραν ἐπόρθησεν. καὶ μετ' ὀλίγα. Πάλιν δὲ
„ τῶν Ολυνθίων πρέσβεις ἀποστειλάντων εἰς τὰς
„ Αθήνας, καὶ δεομένων μὴ περιιδεῖν αὐτοὺς κα-
„ ταπολεμηθέντας, ἀλλὰ πρὸς τοῖς ὑπάρχου-
„ σαις δυνάμεσι πέμψαι βοήθειαν μὴ ξενι-
κὴν, ἀλλὰ αὐτῶν Αθηναίων, ἔπεμψεν αὐ- „
τοῖς ὁ δῆμος τριήρεις μὲν ἑτέρας ἑπτακαί- „
δεκα, τῶν δὲ πολιτῶν ὁπλίτας δισχιλίους, καὶ „
ἱππεῖς τριακοσίους ἐν ναυσὶν ἱππηγοῖς, στρα- „
τηγὸν δὲ Χάρητα τοῦ στόλου παντός. ὁ κατὰ Μει- „
δίου λόγος Δημοσθένους.

ΟΛ. ΡΗ. Πολυκλῆς Κυρηναῖος στάδιον. Οἱ Ελλανοδίκαι ἐπανῆλθον αὖθις ἐς ἀνδρῶν δέκα ἀριθμόν.

Α. ΘΕΟΦΙΛΟΣ. Οἱ δὲ Φίλιππος κρατεῖ τῆς Ο- „
λυνθίων πόλεως. Πλάτων μετὰ δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἡλικίας ἔτη τελευτήσαντος, Σπεύσιππος τὴν σχολὴν διαδέχεται. Αριστοτέλης ἀπῆρε πρὸς Ερμείαν Αταρνέως τύραννον, καὶ τριετῆ χρόνον παρ' αὐτῷ τρίβει. Φίλιππος ἐπέθηκε πέρας τῷ πολέμῳ Φωκικῷ τε καὶ ἱερῷ κληθέντι αἱ Φωκέων πόλεις ἐς ἔδαφος κατεβλήθησαν. οἱ Φωκεῖς ἀφῃρέθησαν μετεῖναι σφίσιν ἱεροῦ τοῦ ἐν Δελφοῖς, καὶ συνόδου τῆς εἰς τὸ Ελληνικόν. καὶ τὰς ψήφους αὐτῶν Μακεδόσιν ἔδοσαν οἱ Αμφικτυόνες.

Β. ΘΗΜΙΣΤΟΚΛΗΣ. ὁ τοῦ Ισοκράτους περὶ ἀντιδόσεως λόγος. ἡ ἕκτη τῶν Δημοσθένους δημηγοριῶν κατὰ Φιλίππου, ἧς ἡ ἀρχή. Α μὲν „
ἡμεῖς, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι Μετὰ τὴν Ολυν- „
θίων ἅλωσιν συνθῆκαι Φιλίππῳ πρὸς Αθηναίους ἐγένοντο περὶ φιλίας καὶ συμμαχίας. αὗται διέμειναν ἑπταετῆ χρόνον, ἄχρι Νικομάχου ἄρχοντος.

Γ. ΑΡΧΙΑΣ. Δημηγορία Δημοσθένους κατὰ Φιλίππου. ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, τὰ „
παρόντα πράγματα. ὁ Φωκικὸς, ἤτοι ἱερὸς πόλεμος τὸ τέλος ἔχε διαμείνας ἔτη δεκα.

Δ. ΕΥΒΟΥΛΟΣ Αριστοτέλης εἰς Μιτυλήνην ἐχωρίσθη. Τιμολέων Κορίνθιος ὑπὸ τῶν πολιτῶν στρατηγὸς ἐπὶ Συρακούσας προεχειρίσθη. Ικέτης τῶν Συρακουσῶν κρατεῖ.

ΟΛ. ΡΘ. Αριστόλοχος Αθηναῖος στάδιον.

Α. ΛΥΚΙΣΚΟΣ. Κατὰ τὴν Καρίαν Ιδριεὺς ὁ δυνάστης τῶν Καρῶν ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη ζ. τὴν δὲ ἀρχὴν διαδεξαμένη Αδα ἡ ἀδελφὴ καὶ γυνὴ δυνάστευσεν ἔτη δ. Τιμολέων κρατεῖ τῶν Συρακουσῶν. ἡ ἑβδόμη τῶν Δημοσθένους Φιλιππικῶν. ὅταν, ὦ ἄνδρες „
Αθηναῖοι, λόγοι γίνωνται. „

Β. ΠΥΘΟΔΟΤΟΣ. Αριστοτέλης ἐκ τῆς Μιτυλήνης ἐπὶ Φίλιππον ἤρχετο, καὶ διέτριψε χρόνον ὀκταετῆ παρ' αὐτῷ καθηγούμενος Αλεξάνδρου. Ογδόη τῶν Δημοσθένους Φιλιππικῶν, ὦ ἄνδρες Αθηναῖοι, οὐκ ἔστιν ὅπως. „
Διοπείθης τῶν Αθηναίων ἐστρατήγει περὶ Ελ- „
λήσποντον, ὡς ἱστορεῖ Φιλόχορος. Τιμο- „
λέων Συρακουσίοις νομοθετῶν τὴν κατ' ἐνιαυτὸν ἀρχὴν κατεστήσατο τὴν καλουμένην Αμφιπολίαν Διὸς Ολυμπίου. Διονύσιος ἀποθέμενος

θέμενος τὴν τυραννίδα ἀπῆλθεν εἰς Κόριν-
θον ὑπόσπονδος, ἔχων τὰ ἴδια χρήματα.
ὁ κατὰ τοῦ Αἰσχίνου λόγος Δημοσθένους. Θεό-
πομπος ὁ Χῖος, ὁ συγγραφεὺς, ἐν τῇ τῶν Φι-
λιππικῶν ἱστορίᾳ κατέταξε τρεῖς βίβλους
περιεχούσας Σικελικὰς πράξεις, ἀρξάμενος
δὲ ἀπὸ τῆς Διονυσίου τοῦ πρεσβυτέρου τυραννί-
δος διῆλθε χρόνον ἐτῶν πεντήκοντα, καὶ κα-
τέστρεψεν εἰς τὴν ἔκπλωσιν Διονυσίου τοῦ νεω-
τέρου. εἰσὶ δὲ αἱ βίβλοι τρεῖς ἀπὸ τῆς μιᾶς
τεσσαρακοστῆς, ἄχρι τῆς τρίτης καὶ τεσσαρα-
κοστῆς.

Γ. ΣΩΣΙΓΕΝΗΣ. ἐννάτη δημηγορία Φιλιπ-
„ πική. Εδει μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοὺς
„ λέγοντας. ἡ δεκάτη Φιλιππική. Πολλῶν,
„ ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, λόγων. Ἐπίκουρος
ἐγεννήθη Γαμηλιῶνος εἰκάδι. Ἀρύμβας ὁ τῶν
Μολοττῶν βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη
δέκα, ἀπολιπὼν υἱὸν τὸν Πύρρου πατέρα Αἰακί-
δην. τὴν δὲ ἀρχὴν διεδέξατο Ἀλέξανδρος
ὁ ἀδελφὸς Ὀλυμπιάδος, συνεργήσαντος
Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως. Μέναν-
δρος Διοπείθους Κηφισιεὺς ἐγεννήθη.

Δ. ΝΙΚΟΜΑΧΟΣ. Ἑνδεκάτη τῶν Δημοσθένους
„ Φιλιππικῶν. Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Φίλιπ-
πος τὴν Πέρινθον, καὶ τὸ Βυζάντιον πολιορ-
κεῖ κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον. Πιξώδωρος ὁ νεώ-
τερος τῶν ἀδελφῶν ἐξέβαλεν ἐκ τῆς δυνα-
στείας Ἄδαν, καὶ ἐδυνάστευσεν ἔτη πέντε, ἕως
ἐπὶ τὴν Ἀλεξάνδρου διάβασιν εἰς τὴν Ἀ-
σίαν. Ἔφορος ὁ Κυμαῖος τὴν ἱστορίαν ἐν-
θάδε κατέστρεψεν εἰς τὴν Περίνθου πολιορκίαν.
περιείληφε δὲ τῇ γραφῇ πράξεις τάς τε τῶν
Ἑλλήνων, καὶ βαρβάρων, ἀρξάμενος ἀπὸ
τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου. χρόνον δὲ περιέ-
λαβε σχεδὸν ἑπτακοσίων καὶ πεντήκοντα ἐτῶν.
καὶ βίβλους γέγραφε τριάκοντα, προοίμιον ἑ-
κάστῃ προθείς. Δίυλλος δ᾽ ὁ Ἀθηναῖος τῆς
δευτέρας συντάξεως ἀρχὴν πεποίηται τῆς
Ἐφόρου ἱστορίας τὴν τελευτὴν, καὶ τὰς ἑξῆς
πράξεις συνείρει, τάς τε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τῶν
βαρβάρων, μέχρι τῆς Φιλίππου τελευτῆς.

ΟΛ. ΡΙ. Ἀντικλῆς Ἀθηναῖος στάδιον.

Α. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ Ἀλαιεύς. Ἐπὶ τούτου
„ Φίλιππος τὸ μὲν πρῶτον ἀναπλεύσας Πε-
„ ρίνθῳ προσέβαλεν. ἀποτυχὼν δὲ ἐντεῦθεν,
„ Βυζάντιον ἐπολιόρκει, καὶ μηχανήματα προ-
„ σῆγεν. ἱστορεῖ Φιλόχορος ἐν τῇ Ἀτθίδι. αἱ
σπονδαὶ αἱ πρὸς Φίλιππον, καὶ Ἀθηναίους
διελύθησαν, Ἀθηναίων μὲν Φίλιππον αἰτιω-
μένων ἄρχεσθαι τοῦ πολέμου, Φιλίππου δὲ Ἀ-
θηναίοις ἀντεγκαλοῦντος, ἡ τελευταία
„ τῶν Δημοσθένους Φιλιππικῶν. ὅτι μὲν, ὦ ἄν-
„ δρες Ἀθηναῖοι, Φίλιππος οὐκ ἐποιήσατο.
Ἀνάξαρχος Ἀβδηρίτης ὁ φιλόσοφος ἐγνω-
ρίζετο. Ἐξετασμοῦ τῶν Ἀθηναίων γενομένου
ὑπὸ Δημητρίου τοῦ Φαληρέως, εὑρέθησαν Ἀ-
θηναῖοι μὲν δισμύριοι, οἰκετῶν δὲ μυριά-
δες μ.

„ Β. ΛΥΣΙΜΑΧΙΔΗΣ Ἀχαρνεύς. Ἐπὶ τούτου
„ τὰ μὲν ἔργα τὰ περὶ τοὺς νεωσοίκους, καὶ τὴν
„ σκευοθήκην ἀνεβάλοντο διὰ τὸν πόλεμον τὸν
„ πρὸς Φίλιππον, τὰ δὲ χρήματα ἐψηφίσαντο
„ πάντα εἶναι στρατιωτικὰ, Δημοσθένους γρά-
„ ψαντος, ἱστορεῖ Φιλόχορος ἐν τῇ Ἀτθίδι.
Σπεύσιππον τὸν φιλόσοφον τελευτήσαντα
διεδέξατο Ξενοκράτης ἐπ᾽ ἔτη κε.

Γ. ΧΑΙΡΩΝΙΔΑΣ. Φίλιππος τὴν Ἐλάτειαν
παρὰ τὰς σπονδὰς καταλαβόμενος τοὺς
Ἀθηναίους παρατάξει μακρᾷ περὶ τὴν Χαι-
ρώνειαν ἐνίκησεν. Ἰσοκράτης ὁ ῥήτωρ ἐτελεύ-
τησεν ὀλίγαις ἡμέραις ὕστερον τῆς ἐν Χαιρω-
νείᾳ μάχης, δυοῖν δέοντα βεβιωκὼς ἑκατὸν
ἔτη. Ἀρχίδαμος ὁ Λακεδαιμονίων βασι-
λεὺς συναγωνιζόμενος τοῖς Ταραντίνοις
κατὰ τῶν Λευκανῶν ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, τῇ αὐτῇ
ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ τὴν περὶ Χαιρώνειαν μάχην γε-
νέσθαι συνέβη, γενναίως μαχόμενος ἀνῃρέθη
βεβασιλευκὼς Λακεδαιμονίων ἔτη κγ. τὴν δὲ
βασιλείαν διαδεξάμενος ὁ υἱὸς Ἆγις ἦρξεν
ἔτη θ. Τιμόθεος ὁ τῆς Ἡρακλείας τῆς ἐν Πόν-
τῳ τύραννος ἐτελεύτησε δυναστεύσας ἔτη
ιε. τὴν δὲ τυραννίδα διαδεξάμενος ὁ ἀδελ-
φὸς Διονύσιος ἦρξεν ἔτη δυσὶ πλείω τῶν τριά-
κοντα.

Δ. ΦΡΥΝΙΧΟΣ. Τιμολέων Κορίνθιος ἐτε-
λεύτησε στρατηγήσας Συρακουσίων ἔτη η. Ἀ-
ριοβαρζάνης ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη κϛ.
τὴν δὲ βασιλείαν διαδεξάμενος Μιθριδάτης
ἦρξεν ἔτη λ.

ΟΛ. ΡΙΑ. Δι᾽ ὀλυμπιάς. Κλεόμαντις Κλειτόριος
στάδιον. Ξενόδαμος Ἀντικυρεὺς παγκρά-
τιον.

Α. ΠΥΘΟΔΗΜΟΣ. οἱ δὲ ΠΥΘΟΔΩΡΟΣ. Φί-
λιππος ὁ Μακεδὼν ἀναιρεῖται ὑπὸ Παυ-
σανίου βασιλεύσας ἔτη κδ. Σωσικλῆς Συρα-
κούσιος τραγικὸς τῶν τῆς Πλειάδος εἷς ἐτελεύ-
τησεν. Ἱππαρχία Μητροκλέους τοῦ κυνικοῦ
ἀδελφὴ Μαρωνῖτις φιλόσοφος ἤκμαζεν.
Φανίας Ἐρέσιος φιλόσοφος περιπατητικὸς
Ἀριστοτέλους μαθητὴς ἐγνωρίζετο.

Β. ΕΥΑΙΝΕΤΟΣ. Ἀριστοτέλης μετὰ τὴν Φι-
λίππου τελευτὴν ἀφικόμενος εἰς Ἀθήνας
ἐσχόλαζεν ἐν Λυκείῳ χρόνον ἐτῶν δώδεκα.
Ἀλέξανδρος διαδεξάμενος τὴν βασιλείαν
τοὺς Ἰλλυριοὺς, Παίονας, Θρᾷκας νικήσας τὰ
νεωτερίζοντα τῶν ἐθνῶν ἀνεκτήσατο, καὶ τὰς
Θήβας κατασκάψας διαμενούσας ἐπ᾽ ἔτη
σχεδὸν ὀκτακόσια ἀπὸ τοῦ γενομένου ἐπὶ τῶν
Κεκρόπων χρησμοῦ, καὶ Φόβον τοῖς Ἑλλη-
σιν ἐπιστήσας στρατηγὸς αὐτοκράτωρ τῆς
Ἑλλάδος ᾑρέθη. Ἀλεξάνδρου εἰς τὴν Ἀσίαν διά-
βασις.

Γ. ΚΤΗΣΙΚΛΗΣ. Ἀλέξανδρος διαβὰς
εἰς

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἐς τὴν Ἀσίαν σὺν Σατράπαις βασιλέως ἐνίκησε περὶ τὸν ἐν Φρυγίᾳ Γρανικὸν ποταμόν.

Δ. ΝΙΚΟΚΡΑΤΗΣ. Ἡ ἐν Ἰσσῷ τῆς Κιλικίας μάχη Ἀλεξάνδρου πρὸς σὺν περὶ Δαρεῖον.

ΟΛ. ΡΙΒ. Γρύλλος Χαλκιδεὺς στάδιον. Πάλιν ἐξ Ζᾶνες χάλκειοι ἐποιήθησαν, ὅτε δεύτερος μετὰ Εὔπωλον τὸν Θεσσαλὸν Κάλιππος Ἀθηναῖος ἀθλήσας πένταθλον χρήμασι σὺν ἀνταγωνιστὰς ἐξωνήσατο.

Α. ΝΙΚΗΡΑΤΟΣ. οἱ δὲ ΑΝΙΚΗΤΟΣ. Ἀλέξανδρος τὴν Τύρον ἑπτὰ μῆνας πολιορκήσας κατὰ κράτος αἱρεῖ, παραπλησίως καὶ τὴν Γάζαν εἷλε διμήνῳ πολιορκίᾳ. Ἀλεξάνδρεια κατὰ τὴν Αἴγυπτον κτίζεται, ὥς τινες.

Β. ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΗΣ. Ἀλέξανδρος τὴν ἐν Αἰγύπτῳ Ἀλεξάνδρειαν κτίζει. σελήνης ἔκλειψις. ἡ πρὸς Ἄρβηλα μάχη. καὶ Δαρείου ἧττα. ἐντεῦθεν αἱ Καλίππου Κυζικηνοῦ περίοδοι ἄρχονται.

Γ. ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ. ὁ περὶ στεφάνου λόγος Δημοσθένους. Ἆγις ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς παραταξάμενος πρὸς Ἀντίπατρον ἀνῃρέθη.

Δ. ΚΗΦΙΣΣΟΦΩΝ. Ἀλέξανδρος σὺν Ὑρκανοὺς καὶ σὺν Μάρδους παρεστήσατο.

ΟΛ. ΡΙΓ. Κλίτων Μακεδὼν στάδιον. Ἀγεὺς Ἀργεῖος δόλιχον, ὃς ἐν Ἄργει τὴν ἑαυτοῦ νίκην αὐθημερὸν ἀνήγγειλεν.

Α. ΕΥΘΥΚΡΙΤΟΣ. Οἱ δὲ ΕΥΘΥΚΡΑΤΗΣ. Κράτης Θηβαῖος ὁ φιλόσοφος ἤκμαζε. Βῆσσος ὁ τὸν Δαρεῖον ἀνελὼν τῷ Δαρείου ἀδελφῷ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου παραδοθεὶς μετὰ πάσης αἰκίας τὸ σῶμα κατὰ λεπτὸν κατεκόπη.

Β. ΗΓΗΜΩΝ. Ἀλέξανδρος πέτραν τὴν λεγομένην Ἄορνιν εἷλε, καὶ τὸν Ἰνδὸν ποταμὸν καὶ στρατιὰν διεβίβασε. Ταξίλης ὁ Ἰνδὸς ἑαυτὸν Ἀλεξάνδρῳ παρέδωκεν. Ἅρπαλος τῶν ἐν Βαβυλῶνι θησαυρῶν τὴν φυλακὴν πεπιστευμένος, συσκευασάμενος ἀργύριον πολύ, εἰς τὴν Ἀττικὴν κατέπλευσε.

Γ. ΧΡΕΜΗΣ. Ἀλέξανδρος παραταξάμενος τὸν Πῶρον νικᾷ. Ἀλέξανδρος κατὰ τὴν Ἰνδίαν πόλιν Βουκεφάλαν ἔκτισεν ἀπὸ τοῦ τελευτήσαντος ἵππου κατὰ τὴν πρὸς Πῶρον μάχην προσονομάσας αὐτήν. Καλανὸς ὁ φιλόσοφος Ἰνδὸς πυρὰν ἀναβὰς ἑαυτὸν κατέφλεξε.

Δ. ΑΝΤΙΚΛΗΣ. Ἀλέξανδρος τὴν πρεσβυτέραν τῶν Δαρείου θυγατέρων Στάτειραν ἔγημεν. Ἀλέξανδρος τὸ Κοσσαίων ἔθνος πρότερον ἀνάλωτον ἐχειρώσατο.

ΟΛ. ΡΙΔ. Μικίνας Ῥόδιος στάδιον.

Α. ΗΓΗΣΙΑΣ. ὑπογύων ὄντων τῶν Ὀλυμπίων, Ἀλέξανδρος διεκηρύξατο σὺν φυγάδας τῶν Ἑλλήνων εἰς ἰδίας ἕκαστον πατρίδας, πλὴν τῶν ἐναγῶν, καὶ τῶν ἱεροσύλων, κατελθεῖν. Ἀλέξανδρος ἐν Βαβυλῶνι ἐτελεύτησε βασιλεύσας ἔτη ιβ, καὶ μῆνας ζ. Διογένης ὁ κύων τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ἐτελεύτησε. Σωσικλῆς Συρακούσιος τραγικὸς τῆς Πλειάδος εἷς ἐγνωρίζετο. Οἱ δὲ τελευτῆσαι φασίν.

Β. ΚΗΦΙΣΟΔΩΡΟΣ. Φίλιππος ὁ Ἀλεξάνδρου ἀδελφὸς ὁ μετωνομασμένος Ἀρριδαῖος τὴν Ἀλεξάνδρου βασιλείαν διαδέχεται. Λυσιμάχῳ ἐδόθη Θρᾴκη, καὶ τὰ συνορίζοντα τῶν ἐθνῶν παρὰ τὴν Ποντικὴν θάλασσαν, ἡ δὲ Μακεδονία Ἀντιπάτρῳ. Ἀθηναῖοι πρὸς Ἀντίπατρον ἐκίνησαν πόλεμον τὸν λεγόμενον Λαμιακόν. Ἀντίπατρος, τῶν Ἀθηναίων τὰ καθ᾽ ἑαυτοὺς ἐπιτρεψάντων αὐτῷ, τὴν πολιτείαν μετέστησεν ἐκ τῆς δημοκρατίας, καὶ προσέταξεν ἀπὸ τιμήσεως εἶναι τὸ πολίτευμα. Περδίκκας Σαμίους κατήγαγεν εἰς τὴν πατρίδα πεφευγότας ἐπ᾽ ἔτη πλείω τῶν τεσσαράκοντα. Κυρηναῖοι νικηθέντες ὑπὸ Ὀφέλλα, παραδιδόντες ἑαυτοὺς Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου ὑπὸ τὴν αὐτοῦ βασιλείαν ὑπετάγησαν τῆς ἐλευθερίας ἀποστερηθέντες. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν τὸ πολίτευμα Ῥωμαϊκὸν Καμπανοῖς ἐδόθη.

Γ. ΦΙΛΟΚΛΗΣ. οἱ δὲ ΔΙΟΚΛΗΣ. Ἀριστοτέλης ἀπάρας εἰς Χαλκίδα ἐτελεύτησεν ἐτῶν τριῶν που καὶ ἑξήκοντα. τὴν δὲ σχολὴν διεδέξατο Θεόφραστος Ἐρέσιος, οὕτως διὰ τὸ τῆς φράσεως θεσπέσιον μετωνομασμένος, πρόσθε Τύρταμος λεγόμενος. Κατὰ δὲ τὴν Ἀσίαν Εὐμένης λαμπρᾷ μάχῃ τοὺς Ἀντίπατρον ἐνίκησεν, ἀναιρεθέντων Κρατεροῦ, καὶ Νεοπτολέμου τῶν μετὰ Ἀντιπάτρου ἡγεμόνων. Κατὰ τὴν Αἴγυπτον Περδίκκας ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν ἐν τῇ αὐτοῦ σκηνῇ ἀπεσφάγη. Κατὰ τὴν Ἀσίαν οἱ Μακεδόνες ἐπιμελητὴν τῶν βασιλέων εἵλοντο τὸν Ἀντίπατρον αὐτοκράτορα. Ἀντίπατρος Ἀντίγονον τῆς βασιλικῆς δυνάμεως στρατηγὸν ἀπέδειξε. Μένανδρος ἔφηβος ὢν πρῶτον δρᾶμα ἐδίδαξε.

Δ. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ. Δείναρχος Κορίνθιος ὁ ῥήτωρ υἱὸς Σωστράτου εἰς Ἀθήνας παραγίνεται. Δημοσθένης ἐτελεύτησε. Δημάδης ὁ ῥήτωρ πεμφθεὶς πρεσβευτὴς ὑπὸ τοῦ δήμου πρὸς Ἀντίπατρον, μετὰ Δημέα υἱοῦ συμπρεσβευτοῦ, προστάξει Ἀντιπάτρου ἐθανατώθη. Ἀντίπατρος ἐτελεύτησε. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου πάσης τῆς Συρίας ἐκυρίευσε διὰ Νικάνορος στρατηγοῦ.

ΟΛ. ΡΙΕ. Δαμασίας Ἀμφιπολίτης στάδιον.

Α. ΝΕΑΙΧΜΟΣ.

Β. ΑΠΟΛΛΟΔΩΡΟΣ.

Γ. ΑΡΧΙΠΠΟΣ. Ἀθήνησι Φωκίων, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ δήμου καταδικασθέντες κώνειον πιόντες τὸν βίον κατέλυσαν. Ἀθηναῖοι πρὸς Κάσσανδρον εἰρήνην συνθέμενοι ἐπιμελητὴν τῆς πόλεως εἵλοντο Δημήτριον

Φαληρέα. Ὀλυμπιὰς κατηγμένη ἐπὶ τὴν βασιλείαν Φίλιππον Ἀρριδαῖον βασιλέα, καὶ τὴν τούτου γυναῖκα Εὐρυδίκην αἰχμαλώτους εἰς φυλακὴν καταθεμένη δεινῶς ᾐκίσατο, καὶ μετὰ ταῦτα καὶ ἄμφω ἀνεῖλεν. Ξενοκράτους τελευτήσαντος, τὴν σχολὴν διεδέξατο Πολέμων. Οἱ Ῥωμαῖοι προσέθηκαν δύο φυλὰς ταῖς προϋπαρχούσαις, τήν τε Φαλερίναν, καὶ τὴν Οὐφεντίναν.

Δ. ΔΗΜΟΓΕΝΗΣ. Ἀγαθοκλῆς Συρακούσιος κεραμεὺς ἐγένετο τῆς πατρίδος τύραννος μετὰ ωξϛ ἔτη τῆς Ἰλίου ἁλώσεως.

ΟΛ. ΡΙϚ. Δημοσθένης Λάκων στάδιον.

Α. ΔΗΜΟΚΛΕΙΔΗΣ. Ἀντίγονος, προδιδομένου ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν Εὐμένους, ἀνεῖλε τὸν ἄνδρα. Τρίτος κατακλυσμὸς κατὰ τὴν Ῥόδον μονονουχὶ τὴν πόλιν ἀνέτρεψε, καὶ πολλὰ σώματα καὶ οἰκίας διέφθειρε. Κάσανδρος τὴν Ὀλυμπιάδα παραδιδοὺς τοῖς τῶν ὑπ᾽ αὐτῆς ἀνῃρημένων συγγενέσι κατέσφαξε, καὶ ἔτι καὶ τὰς ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου κατασκαφείσας Θήβας ἀνέστησεν, εἰκοστῷ ἔτει ὕστερον τῆς κατασκαφῆς. Πολέμων τὴν Ξενοκράτους σχολὴν διαδέχεται.

Β. ΠΡΑΞΙΒΟΥΛΟΣ. Θεόφραστος τὸ περὶ λίθων βιβλίον ἔγραφε.

Γ. ΝΙΚΟΔΩΡΟΣ.

Δ. ΘΕΟΦΡΑΣΤΟΣ.

ΟΛ. ΡΙΖ. Παρμένων Μιτυληναῖος στάδιον.

Α. ΠΟΛΕΜΩΝ. Ἐπίκουρος σχολὴν συνεστήσατο ἐν Μιτυλήνῃ, καὶ Λαμψάκῳ ἐπ᾽ ἔτη ε. Πτολεμαῖος τοὺς Κυρηναίους ἀποστήσαντας πολιορκίᾳ παραστησάμενος ἐκόλασε. Πτολεμαῖος ἐκ τῆς Αἰγύπτου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν Κύπρον διάρας ἐπὶ τοὺς ἀπειθοῦντας τῶν βασιλέων, καὶ αὐτοὺς πάντας ἐκποδὼν ποιησάμενος τῆς νήσου στρατηγὸν κατέλιπε Νικοκρέοντα. Πτολεμαῖος μετὰ Σελεύκου Δημήτριον τὸν Ἀντιγόνου υἱὸν παρατάξει νικήσας, καὶ φυγεῖν ἀναγκάσας τῆς Γάζης ἐξ ἐφόδου κυριεύει. Σέλευκος ἀνεκτήσατο τὴν Βαβυλωνίαν. ὁ Ῥωμαίων δῆμος ἀποικίαν ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ποντίαν νῆσον.

Β. ΣΙΜΩΝΙΔΗΣ. Κάσανδρος Ἀλέξανδρον τὸν Ἀλεξάνδρου τοῦ μεγάλου υἱὸν, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ Ῥωξάνην ἀνεῖλε διὰ Γλαυκίου τοῦ ἀμφοῖν τὴν φυλακὴν πεπιστευμένου. Ῥωμαῖοι εἰς Ἰντεράμναν πόλιν ἀποίκους ἀπέστειλαν.

Γ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ. Ἀγαθοκλῆς ὁ Συρακουσῶν τύραννος διάρας εἰς Λιβύην τὸν πόλεμον εἰς τὴν ἤπειρον ἐκ τῆς νήσου μετετίθετο. Ἔκλειψις ἡλίου φοβερωτάτη. Κατὰ τὴν Λιβύην Ἀγαθοκλῆς τοὺς Καρχηδονίους παρατάξει νικήσας εἰς πολιορκίαν συνέκλεισε. Νικοκλῆς ὁ Παφίων βασιλεὺς, Πτολεμαίου κελεύσαντος, ἑαυτὸν τοῦ ζῆν ἐξάγειν ἠναγκάσθη. Ἀξιοθέα δὲ ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ ἀποσφάξασα πρότερον τὰς ἰδίας θυγατέρας παρθένους, εἶτα καὶ αὐτὴ ἑαυτὴν αὐτοχειρίᾳ ἐπανεῖλεν. Εὔμηλος, καὶ Πρύτανις περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου τῷ αὐτῶν ἀδελφῷ ἀμφισβητοῦσι παραλαβόντι αὐτὴν παρὰ τοῦ πατρὸς Παρυσάδου βασιλεύσαντος τῶν Κιμμερίων ἔτη λη. Εὔμηλος δὲ, τῶν δύο ἀδελφῶν τεθνηκότων, τῆς βασιλείας ἐγκρατὴς ἐγένετο.

Δ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Φαλερεύς. Πολυσπέρχων κατῆγεν ἐπὶ τὴν πατρῴαν βασιλείαν Ἡρακλέα τὸν Ἀλεξάνδρου καὶ Βαρσίνης υἱὸν. ὃν καὶ μετέπειτα ἐδολοφόνησε προτρεψαμένου τοῦ Κασάνδρου. Λυσίμαχος ἐν τῇ Χερσονήσῳ πόλιν κτίσας ἀφ᾽ ἑαυτοῦ Λυσιμαχίαν ὠνόμασε. Κλεομένης ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη ξ, μῆνας ι. Ἀρεὺς δὲ ὁ υἱὸς τὸν πατέρα διαδεξάμενος ἐβασίλευσεν ἔτη μδ. Οἱ Συρακούσιοι Ἀμίλκαν τὸν Καρχηδονίων στρατηγὸν ἐζώγρησαν, καὶ ὀλίγῳ πλήθει δώδεκα μυριάδας πεζῶν, καὶ πεντακισχιλίους ἱππεῖς ἐνίκησαν. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν Ἄππιος Κλαύδιος ὁ τιμητὴς τὸ καλούμενον Ἄππιον ὕδωρ κατήγαγε, καὶ τὴν ὑπ᾽ αὐτοῦ λεγομένην Ἀππίαν ὁδὸν λίθοις κατέστρωσε.

ΟΛ. ΡΙΗ. Ἀνδρομένης Κορίνθιος, ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπολλωνίδης Τεγεάτης, στάδιον. Ἀντήνωρ Ἀθηναῖος, ἢ Μιλήσιος, παγκράτιον, ἀκονιτὶ, περιοδονίκης, ἄλειπτος ἐν ταῖς τρισὶν ἡλικίαις.

Α. ΧΑΡΙΝΟΣ. Πτολεμαῖος ὁ Λάγου εἰς τὴν Πελοπόννησον ἐστράτευσεν. Βωμίλκαν ἐπιθέμενον τυραννίδι οἱ Καρχηδόνιοι αἰκίσαντες ἀνεῖλον. Ἐπίκουρος γράφει τὰς πρὸς Πολύαινον ἐπιστολάς.

Β. ΑΝΑΞΙΚΡΑΤΗΣ. Φιλόχορος ἐν τῇ ὀγδόῃ Ἀτθίδος. Τοῦ γὰρ Ἀναξικράτους, ἄρχοντος εὐθὺ μὲν ἡ τῶν Μεγαρέων πόλις, ἑάλω. ὁ δὲ Δημήτριος ὁ κατελθὼν ἐκ τῶν, Μεγάρων κατεσκευάζετο τὰ πρὸς τὴν Μου-, νυχίαν. καὶ τὰ τείχη κατασκάψας ἀπέδω-, κε τῷ δήμῳ. ὕστερον δὲ εἰσηγγέλθησαν πολ-, λοὶ πολιτῶν, ἐν οἷς καὶ Δημήτριος ὁ Φα-, λερεύς. τῶν δὲ εἰσαγγελθέντων τοὺς μὲν οὐχ, ὑπομείναντας τὴν κρίσιν ἀνεθανάτωσαν τῇ, ψήφῳ, τοὺς δὲ ὑπακούσαντας ἀπέλυσαν., Δείναρχος ὁ ῥήτωρ ἐξελθὼν Ἀθήνηθεν εἰς Χαλκίδα τῆς Εὐβοίας παραγίνεται, καὶ Δημήτριος ὁ Φαληρεὺς ἐπιμελητὴς τῆς πόλεως γεγενημένος ὑπὸ Κασάνδρου, πρεσβευτὴς ὑπὸ τοῦ δήμου πεμφθεὶς πρὸς Δημήτριον Ἀντιγόνου υἱὸν περὶ τῆς αὐτονομίας, καὶ τῆς ἰδίας καὶ τὰ κατ᾽ ἀσφαλείας, ἔτυχε παραπομπῆς, εἰς Θήβας, τὰς Ἀθήνας ἀπογινώσκων ἔφυγεν εἰς Αἴγυπτον, ἔτει ὕστερον δὲ πρὸς Πτολεμαῖον εἰς Αἴγυπτον, δέκα τῆς πόλεως ἐπιστατήσας. Δημήτριος τὴν

τὴν Μουνυχίαν κατασκάψας ὁλόκληρον τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων αὐτονομίαν ἀποκατέστησε μετ' ἔτη ιε ὕστερον τοῦ καταλυθῆναι τὸν δῆμον ὑπὸ Ἀντιπάτρου ἐν Λαμιακῷ πολέμῳ. Κατὰ τὴν Ἀσίαν Ἀντίγονος πόλιν ἔκτισε περὶ τὸν Ὀρόντην ποταμὸν Ἀντιγονίαν ἀφ' ἑαυτοῦ ὀνομάσας. Δημητρίου Πτολεμαῖον ναυμαχίᾳ νικήσαντος, ὁ πατὴρ Ἀντίγονος διάδημα περιθέμενος τὸ λοιπὸν ἐχρημάτισε βασιλεὺς συγχωρήσας καὶ τῷ υἱῷ Δημητρίῳ τῆς αὐτῆς τυγχάνειν προσηγορίας καὶ τιμῆς. ὁμοίως καὶ Πτολεμαῖος καὶ ἀνέλαβε τὸ διάδημα, καὶ ἀνέγραψεν ἑαυτὸν βασιλέα. παραπλησίως καὶ οἱ λοιποὶ δυνάσται πάντες. Κατὰ τὴν Λιβύην Ἀγαθοκλῆς εὐημέρησεν, Ἰτύκαν, καὶ ἄλλας πόλεις ἐκπολιορκήσας.

Γ. ΚΟΡΟΙΒΟΣ. Φιλόχορος ἐν τῇ ἐνάτῃ Ἀτ-
„θίδος. Τοῦ δὲ ἐνιαυτοῦ τούτου διελθόντος,
„ἑτέρου δ' εἰσιόντος, ἐν ἀκροπόλει σημεῖον ἐγένε-
„το τοιοῦτο. Κύων εἰς τὸν τῆς Πολιάδος νεὼν
„εἰσελθοῦσα, καὶ δῦσα εἰς τὸ Πανδρόσιον, ἐπὶ
„τὸν βωμὸν ἀναβᾶσα τοῦ Ἑρκείου Διὸς τὸν ὑπὸ
„τῇ ἐλαίᾳ κατέκειτο. πάτριον δέ ἐστι τοῖς Ἀθη-
„ναίοις, κύνα μὴ ἀναβαίνειν εἰς ἀκρόπολιν.
„περὶ τὸν αὐτὸν δὲ χρόνον καὶ ἐν τῷ ἱερῷ μεθ'
„ἡλίου τ' ἐσχοντος, καὶ οὔσης αἰθρίας, ἀστὴρ
„ἐπί τινα χρόνον ἐγένετο ἐκφανής. ἡμεῖς δὲ
„ἐρωτηθέντες ὑπέρ τε τοῦ σημείου, καὶ τοῦ φαν-
„τάσματος, εἰς ὃ φέρει, φυγάδων κάθοδον
„ἔφαμεν προσημαίνειν ἀμφότερα, καὶ ταύ-
„την οὐκ ἐκ μεταβολῆς πραγμάτων ἐσομένην,
„ἀλλ' ἐν τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ. καὶ τὴν κρί-
„σιν ἐπιτελεσθῆναι συνέβη. Διονύσιος ὁ τῆς Ἡρακλείας τῆς ἐν Πόντῳ τύραννος ἐτελεύτησεν ἄρξας ἔτη λϛ. τὴν δὲ δυναστείαν διαδεξάμενοι υἱοὶ Σάθυρος, καὶ Κλέαρχος ἦρξαν ἔτη ιζ.

Δ. ΞΕΝΙΠΠΟΣ. οἱ δὲ ΞΕΝΙΑΣ. Πόλεμος Ἀντιγόνου πρὸς Ῥοδίους.

ΟΛ. ΡΙΘ. Ἀνδρομένης Κορίνθιος στάδιον.

Α. ΦΕΡΕΚΛΗΣ. Δημήτριος ἐνιαύσιον χρόνον τοὺς Ῥοδίους πολιορκήσας τέλος αὐτοῖς σπένδεται. Γυμήλου τοῦ Βοσπόρου βασιλέως τελευτήσαντος, ὁ υἱὸς αὐτοῦ τὴν ἀρχὴν διαδεξάμενος ἐβασίλευσεν ἔτη κ.

Β. ΛΕΩΣΤΡΑΤΟΣ.

Γ. ΝΙΚΟΚΛΗΣ. Ἱέρων τοῦ Ἱεροκλέους Συρακουσίων τυραννίδι.

Δ. ΚΑΛΛΙΑΡΧΟΣ.

ΟΛ. ΡΚ. Πυθαγόρας Μάγνης στάδιον. πάλην Κερᾶς Ἀργεῖος, ὃς χηλὰς ἀπέσπα βοός.

Α. ΗΓΕΜΑΧΟΣ. Ἀρκεσίλαος ὁ φιλόσοφος ἤκμαζε.

Β. ΕΥΚΤΗΜΩΝ.

Γ. ΜΝΗΣΙΔΗΜΟΣ.

Δ. ΑΝΤΙΦΑΤΗΣ.

ΟΛ. ΡΚΑ. Πυθαγόρας στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. ΝΙΚΙΑΣ.

Β. ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ.

Γ. ΟΛΥΜΠΙΟΔΩΡΟΣ.

Δ. ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

ΟΛ. ΡΚΒ. Ἀντίγονος Μακεδὼν στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΚΓ. Ἀντίγονος Μακεδὼν στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Θεοφράστου τοῦ φιλοσόφου τελευτήσαντος, τὴν σχολὴν διαδέχεται Στράτων Λαμψακηνός.

Β. ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Μένανδρος Διοπείθους Κηφισιεὺς κωμῳδοποιὸς ἐτελεύτησεν ἐτῶν ν, καὶ Ποσείδιππος Κασανδρεὺς υἱὸς Κυνίσκου κωμικὸς ἐδίδαξε.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΚΔ. Φιλόμηλος Φαρσάλιος στάδιον.

Α. Φιλέταιρος ὁ Θλιβίας Περγάμου βασιλεὺς ἐπ' ἔτη κ.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΚΕ. Λάδας Αἰγιεὺς στάδιον.

Α. ΓΟΡΓΙΑΣ. Χρύσιππος ὁ φιλόσοφος ἐγεννήθη.

Β. ΑΝΑΞΙΚΡΑΤΗΣ. ἡ τῶν Κελτῶν εἰς Ἑλλάδα στρατεία τε καὶ ἀπώλεια.

Γ. ΔΗΜΟΚΛΗΣ. Τῶν Κελτῶν εἰς τὴν Ἀσίαν διάβασις.

Δ.

ΟΛ. ΡΚϚ. Ἰδαῖος, ἢ Νικάτωρ, Κυρηναῖος στάδιον.

Α. Ἐρατοσθένης Κυρηναῖος Ἀγλαοῦ ἐγεννήθη. Εὐφορίων ὁ Χαλκιδεὺς φιλόσοφος, καὶ ποιητὴς ἐγεννήθη. Πύρρος ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττήθη.

Β.

Γ.

Δ. Ῥωμαῖοι εἰς Ἀρίμινον καὶ Βενέβεντον ἀποικίας ἀπέστειλαν.

ΟΛ. ΡΚΖ. Περιγένης Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Τὴν Στράτωνος σχολὴν Λύκων διεδέξατο.

Β. ΠΥΘΑΡΑΤΟΣ. Πτολεμαῖος ὁ Εὐεργέτης τὴν Αἰγυπτίων βασιλείαν παραλαμβάνει. Καλλίμαχος Βάττου καὶ Μεσάτμας ἤκμαζεν. Ἐπίκουρος ἐτελεύτησε γεγονὼς ἔτη οβ. Ἀντίλοχος ὁ τὰς ἱστορίας πραγματευσάμενος ἀπὸ τῆς Πυθαγόρου ἡλικίας, ἐπὶ τὴν Ἐπικούρου τελευτὴν, ἔτη φέρει τὰ πάντα τιβ. Ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀργυροῦν νόμισμα πρῶτον κατεκόπη.

Γ.

Δ. Ἀρεὺς ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς ἐτελεύτησε.

ΟΛ. ΡΚΗ. Σέλευκος Μακεδὼν στάδιον. Βελιστίχη

γυνὴ ἀπὸ τῆς Μακεδονίας τῆς ἐπὶ θαλάσσῃ συνωρίδι πωλικῇ ἐνίκησε.

A. Ἀρσάκης ὁ Παρθυαῖος κρατήσας τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς Μακεδόνας ἐκβαλὼν Πάρθοις τὴν βασιλείαν παραδέδωκεν. ἔνθεν Ἀρσακίδαι ἐκλήθησαν οἱ Περσῶν βασιλεῖς.

B.

Γ. Ἀρχὴ τοῦ πρώτου Ῥωμαίων καὶ Καρχηδονίων πολέμου. ἐνταῦθα τὴν τῶν Ῥωμαϊκῶν ἀρχαιολογιῶν πραγματείαν κατέστροφε Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεύς.

Δ.

ΟΛ. ΡΚΘ. Φιλῖνος Κῷος στάδιον.

A. Βασιλεὺς Νικομήδης εἰς λαμπρὰν εὐδαιμονίαν ἀρθεὶς πόλιν ἑαυτῷ ὁμώνυμον ἀνεγείρει ἄντικρυς Ἀστακοῦ.

B.

„ Γ. Μεγακλῆς Ἀθηναῖος τῶν Ἀλκμαιωνιδῶν τὰ
„ Πύθια ἐνίκησεν.

Δ. Φιλεταίρου τοῦ θλιβίου τελευτήσαντος, διεδέξατο τὴν βασιλείαν Περγάμου Εὐμένης Φιλεταίρου ἀδελφιδοῦς ὁ Εὐμένους ἐπ' ἔτη κβ.

ΟΛ. ΡΛ. Φιλῖνος Κῷος στάδιον τὸ δεύτερον.

A. Περσαῖος Δημητρίου Κιττιεὺς φιλόσοφος Ζήνωνος γνώριμος ἤκμαζε.

B.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΛΑ. Ἀμμώνιος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Τληπόλεμος Λύκιος κέλητι πωλικῷ πρῶτος ἐνίκησε.

A. Ῥωμαῖοι τὴν Λιπάραν τῶν Καρχηδονίων ἀφελόμενοι τοὺς ἐκγόνους Τιμασιθέου τοῦ πάλαι Λιπαραίων δυναστεύσαντος τῶν εἰσφορῶν ἀτελεῖς ἀφῆκαν. Ξάνθιππος Λακεδαιμόνιος Καρχηδονίων στρατηγὸς Ῥωμαίοις συμβαλὼν, λαμπρὰν κατ' αὐτῶν νίκην ἀπήνεγκε τρεῖς μυριάδας αὐτῶν κτείνας καὶ τὸν ὕπατον Ῥήγουλον αἰχμάλωτον λαβών.

Γ. Σκιπίων ὕπατος Ῥωμαίων κατὰ Καρχηδονίων περὶ Λιπάραν πολεμῶν δεινῶς ἔπταισε.

Δ. Ῥωμαῖοι ἐν ταῖς Σύρτεσι τὸν στόλον ἀπέβαλον.

ΟΛ. ΡΛΒ. Ξενοφάνης Αἰτωλὸς στάδιον.

A. Ἀτίλιος Ῥήγουλος ὁ Ῥωμαίων ὕπατος ἐλεεινῶς μετὰ πάσης αἰκίας ὑπὸ τῶν Καρχηδονίων βασανισθεὶς διεφθάρη. Καρχηδόνιοι περὶ Πάνορμον τῆς Σικελίας ὑπὸ Ῥωμαίων ἡττήθησαν, Ἀσδρούβα αὐτῶν στρατηγοῦντος. Τότε καὶ Ἀρβάκης ὁ Πάρθος μετ' ἄλλων τινῶν τῶν Μακεδόνων ἀπέστη.

B. Μέτελλος ὁ Ῥωμαίων ὕπατος κατὰ Καρχηδονίων πρῶτος ἐθριάμβευσε.

Γ. Ῥωμαίων σκάφη Ϙγ ὑπὸ Καρχηδονίων ἑάλω.

Δ. Ῥωμαῖοι εἰς Βρεντέσιον ἀποίκους ἀπέστειλαν.

ΟΛ. ΡΛΓ. Σιμύλος Νεαπολίτης στάδιον.

A. „ Ἀννίβας ἐγεννήθη. Πάρθοι κατά τινας Μακεδόνων ἀπέστησαν, καὶ πρῶτος ἐβασίλευσεν Ἀρσάκης, ὅθεν Ἀρσακίδαι.

B.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΛΔ. Ἀλκίδας Λάκων στάδιον.

A.

B. Λουτάτιος ὁ Ῥωμαίων ὕπατος τοὺς Καρχηδονίους καταναυμάχησε.

Γ. Ῥωμαῖοι πρὸς Καρχηδονίους σπεισάμενοι τὸν πόλεμον διέλυσαν.

Δ. Βίων Βορυσθενίτης ὁ φιλόσοφος ἐτελεύτησε.

ΟΛ. ΡΛΕ. Ἐράτων Αἰτωλὸς στάδιον. πυγμὴν Κλεόξενος Ἀλεξανδρεὺς, περιοδονίκης, ἀτραυμάτιστος.

A.

B. Εὐμένους τελευτήσαντος, τὴν Περγάμου ἀρχὴν διεδέξατο Ἄτταλος Φιλεταίρου ἀδελφιδοῦς ὁ Ἀττάλου, ἔτη μγ.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΛϛ. Πυθοκλῆς Σικυώνιος στάδιον.

A.

B. Μάνλιος ὁ Ῥωμαίων ὕπατος κατὰ Σαρδώων ἐθριάμβευσε.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΛΖ. Μενεσθεὺς Βαρκυλίτης στάδιον.

A. Γλύκων φιλόσοφος τελευτᾷ ἐτῶν γεγονὼς οδ. ἐν τῇ Ῥώμῃ πρῶτος ἀπολύει τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα Σπόριος Καρβίλιος ἀναγκαζόμενος ὑπὸ τῶν τιμητῶν ὀμνύναι τινῶν ἕνεκα γυναικὶ μὴ συνοικεῖν.

B.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΛΗ. Δημήτριος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Πένταθλον παίδων ἐτέθη. οὗ τὸν κότινον ἔλαβεν Εὐτελίδης παῖς Λακεδαιμόνιος, εὐθὺς δ' οὐκέτι ἀρεστὰ Ἠλείοις ἦν πενταθλοῦς εἰσέρχεσθαι παῖδας.

A.

B.

Γ.

Δ. Ῥωμαῖοι Κελτῶν τέτταρας μυριάδας ἀνεῖλον.

ΟΛ. ΡΛΘ. Ἰολαΐδας Ἀργεῖος στάδιον.

A.

B. Γαλατῶν ἧττα ὑπὸ Ῥωμαίων.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΜ. Ζώπυρος Συρακούσιος στάδιον.

A. Κατὰ τὴν Ἑλλάδα ἀρχὴ τοῦ συμμαχικοῦ πολέμου. Ῥωμαῖοι Λεύκιον Αἰμίλιον ἐξαπέστειλαν μετὰ δυνάμεως ἐπὶ τὰς κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα

είδα πράξεις. Κατὰ τὴν Ιβηρίαν Αννίβας μετὰ τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἐκ τῆς καινῆς πόλεως τὴν πορείαν ἐποιήσατο ἐπὶ τὴν Ζάκυνθον, ἣν κατὰ κράτος εἷλε.

Β. Δορίμαχος ὁ τῶν Αιτωλῶν στρατηγὸς ἐμβαλὼν εἰς τοὺς ἄνω τόπους τῆς Ηπείρου τὸ περὶ Δωδώνη ἱερὸν πορθεῖ, καὶ τὴν ἱερὰν οἰκίαν κατασκάπτει. Αννίβας ἐνάρχεται πορείας τῆς εἰς Ιταλίαν, καὶ διαβάσεως τῶν Αλπεων.

Γ. Φίλιππος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἐπιβὰς τὰς Φθιώτιδας κατὰ κράτος ἑλὼν τοὺς μὲν οἰκήτορας ἐξηνδραποδίσατο, Μακεδόνας δὲ εἰσοικίσας, Φιλιππούπολιν ἀντὶ Θηβῶν προσωνόμασεν. Νέμεα ἤχθη. Αρχὴ τοῦ Καρχηδονίων πρὸς Ρωμαίους δευτέρου πολέμου.

Δ. Η περὶ Θρασυμένην λίμνην τῶν Ρωμαίων ἧττα.

ΟΛ. ΡΜΑ. Δωρόθεος Ρόδιος στάδιον.

Α. ἡ περὶ Κάννας Ρωμαίων ἧττα.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΜΒ. Κράτης Αλεξανδρεὺς στάδιον. Κάπρος Ηλεῖος πάλην, καὶ παγκράτιον ἐνίκα μεθ' Ηρακλέα. καὶ ἀναγράφεται δεύτερος ἀφ' Ηρακλέους.

Α. αἱ Συράκουσαι ὑπὸ Μαρκέλλου ἑάλωσαν. Αρχιμήδης ὁ μηχανικὸς ἀναιρεῖται.

Β. ἡ Καπύη κατὰ κράτος ὑπὸ Ρωμαίων ἑάλω.

Γ. Κατὰ τὴν Ιβηρίαν Σκιπίων Αφρικανὸς τὴν νέαν Καρχηδόνα ἐξεπολιόρκησε.

Δ. Φάβιος Τάραντος δόλῳ κρατεῖ.

ΟΛ. ΡΜΓ. Ηράκλειτος Σάμιος στάδιον.

Α. Μάρκελλος μαχόμενος ἀνῃρέθη.

Β. ἐν Ρώμῃ χρυσοῦν νόμισμα πρῶτον ἐκόπη. Ρωμαῖοι πέντε μυριάδας Καρχηδονίων πρὸς τοῖς ἑξακισχιλίοις μετὰ τοῦ αὐτῶν στρατηγοῦ Ασδρούβα κατέκοψαν.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΜΔ. Ηρακλείδης Σαλαμίνιος στάδιον.

Α. Ηλιος ἐξέλειψε.

Β. Σύφαξ ὁ τῶν Νομάδων βασιλεὺς ὑπὸ Σκιπίωνος αἰχμάλωτος αἱρεῖται.

Γ. Αννίβας περὶ Ζάμαν Λιβύης ὑπὸ Σκιπίωνος ἡττᾶται.

Δ. Εκλειψις σελήνης δίς. Σκιπίων κατὰ Καρχηδονίων καὶ Σύφακος ἐθριάμβευσε.

ΟΛ. ΡΜΕ. Πυῤῥίας Αιτωλὸς στάδιον. παίδων πυγμὴν Μόσχος Κολοφώνιος. Μόνος παιδικὴν περίοδον. προσετέθη παίδων παγκράτιον, καὶ ἐνίκα Φαίδιμος Αλεξανδρεύς.

Α. Εκλειψις σελήνης. ἀρχὴ πολέμου τοῖς Ρωμαίοις πρὸς Φίλιππον τὸν Μακεδόνων βασιλέα συστάντος. Αριστοφάνης Βυζάντιος γραμματικὸς, υἱὸς Απελλοῦ, μαθητὴς Καλλιμάχου, καὶ Ζηνοδότου, ἐγνωρίζετο.

Β.

Γ.

Δ. Ηττα Φιλίππου περὶ Κυνὸς κεφαλάς.

ΟΛ. ΡΜϚ. Μικίων Βοιώτιος στάδιον.

Α. Ερατοσθένης Κυρηναῖος ἐτελεύτησεν. Ατάλου τοῦ Περγάμου βασιλέως τελευτήσαντος, τὴν ἀρχὴν διεδέξατο Ευμένης Ατάλου ἐπ' ἔτη λθ. Ρωμαῖοι πρὸς Φίλιππον σπεισάμενοι πάντας τοὺς Ελληνας ἐλευθέρους ἀνηγόρευσαν.

Β.

Γ. Κοΐντος Φλαμινῖνος κατὰ Φιλίππου, καὶ τῶν Μακεδόνων λαμπρότατον θρίαμβον ἤγαγε.

Δ. Αρχὴ πολέμου Αιτωλικοῦ τοῦ Ρωμαίοις πρὸς Αντίοχον τὸν μέγαν καὶ Αιτωλοὺς συστάντος.

ΟΛ. ΡΜΖ. Αγέμαχος Κυζικηνὸς στάδιον. πάλην Κλεόστρατος Ρόδιος, ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανεν.

Α. ἡ περὶ Θερμοπύλας μάχη, καὶ Ρωμαίων κατὰ Αντιόχου νίκη.

Β. ἥλιος ἐξέλειψε.

Γ. ἡ περὶ Μαγνησίαν μάχη, καθ' ἣν Αντίοχος ὁ Μέγας ὑπὸ Σκιπίωνος Ασιατικοῦ ἐπισφαλῶς ἔπταισε περὶ πέντε μυριάδας μαχίμων ἀνδρῶν ἀποβαλών.

Δ. Σκιπίων Ασιατικὸς κατὰ Αντιόχου ἐθριάμβευσεν.

ΟΛ. ΡΜΗ. Ακεσίλαος Μεγαλοπολίτης στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ. Αννίβας κατὰ τὴν Βιθυνίαν φάρμακον πιὼν ἐτελεύτησε. Σκιπίων Αφρικανὸς τὸν βίον μετήλλαξε γεγονὼς ἐτῶν νδ. Σκιπίων Αφρικανὸς ὁ νεώτερος ἐγεννήθη.

ΟΛ. ΡΜΘ. Ιππόστρατος Σελευκεὺς στάδιον.

Α.

Β. Εἰς Βονωνίαν Ρωμαῖοι ἀποίκους ἔστειλαν.

Γ. Κατά τινας Αννίβας ἐτελεύτησε.

Δ.

ΟΛ. ΡΝ. Ονησίκριτος Σαλαμίνιος στάδιον.

Α.

Β. Φιλίππου τοῦ Μακεδόνων βασιλέως τελευτήσαντος, τὴν βασιλείαν Περσεὺς ὁ υἱὸς διεδέξατο.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΝΑ. Θύμηλος Ασπένδιος στάδιον.

Α.

Β. Εκλειψις σελήνης ἑβδόμῳ ἔτει Φιλομήτορος. Αντίοχος ὁ Επιφανὴς τοῦ ἀδελφοῦ Σελεύκου ἀποθανόντος τὴν ἀρχὴν διεδέξατο.

Γ.

Δ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΟΛ. ΡΝΒ. Δημόκριτος Μεγαρεὺς στάδιον.

Α. ἀρχὴ τοῦ δευτέρου Μακεδονικοῦ πολέμου τοῦ Ῥωμαίοις πρὸς τὸν βασιλέα Περσέα συστάντος.

Β. ἡ πρώτη Ἀντιόχου τοῦ Ἐπιφανοῦς εἰς Αἴγυπτον εἰσβολή.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΝΓ. Ἀρίστανδρος Λέσβιος στάδιον.

Α. Ἔκλειψις σελήνης, ὁ πρὸς Περσέα τῶν Ῥωμαίων πόλεμος τέλος ἔσχε, τοῦ Περσέως ὑπὸ Ῥωμαίων παρατάξει νικηθέντος περὶ Πύδναν τῆς Μακεδονίας, καὶ αἰχμαλώτου ἀχθέντος ὑπὸ Παύλου Αἰμιλίου.

Β. Αἰμίλιος Παῦλος κατὰ Περσέως ἐθριάμβευσε.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΝΔ. Λεωνίδας Ῥόδιος τριαστὴς στάδιον.

Α. ὁ βασιλεὺς Περσεὺς ἐν τῇ φυλακῇ ἐτελεύτησε.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΝΕ. Λεωνίδας Ῥόδιος στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Αἰμίλιος Παῦλος ἀνὴρ ἀξιολογώτατος ἐτελεύτησε.

Β. πρῶτον ὡρολόγιον ἐν Ῥώμῃ κατεστάθη.

Γ.

Δ. Εὐμένης Ἀττάλου ἀδελφὸς ἐπίτροπος Περγάμου βασιλεὺς ἐπ' ἔτη κα.

ΟΛ. ΡΝϚ. Λεωνίδας Ῥόδιος στάδιον τὸ τρίτον. Τρίτος ἀφ' Ἡρακλέους πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.

Α. Ἀρίσταρχος γραμματικὸς ἐγνωρίζετο.

Β.

Γ.

Δ. ἀρχὴ τοῦ Ῥωμαίων πρὸς Κελτίβηρας πολέμου.

ΟΛ. ΡΝΖ. Λεωνίδας Ῥόδιος στάδιον τὸ τέταρτον μόνος δὲ καὶ πρῶτος ἐπὶ τέσσαρας Ὀλυμπιάδας στεφάνους Ὀλυμπιακοὺς ἔσχε δώδεκα.

Β.

Γ.

Δ. Κόρινθος ὑπὸ Λευκίου Μουμμίου κατεσκάφη ἔχουσα ἀπὸ κτίσεως ἔτη ͵Αϡνβ. Ἀρχὴ τοῦ τρίτου Ῥωμαίων πρὸς Καρχηδονίους πολέμου. Μάρκιος Πόρκιος Κάτων ἐτελεύτησε.

ΟΛ. ΡΝΗ. Ὄρθων Συρακούσιος στάδιον.

Α. Ὁ τρίτος Μακεδονικὸς Ῥωμαίων πρὸς Ἀνδρίσκον τὸν Ψευδοφίλιππον πόλεμος. Μασσινίσσης βασιλεὺς Νομάδων, ὁ φιλορωμαῖος ἐτελεύτησε.

Β.

Γ. Καρχηδὼν ἔχουσα ἀπὸ κτίσεως ἔτη ψλζ, ὡς δὲ ἄλλοι, χξζ, ὑπὸ Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ τοῦ νεωτέρου κατεσκάφη τῆς τοῦ Ἀκράγαντος ἁλώσεως ὕστερον ἔτεσι σξ. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρόν, ὥς τισι δοκεῖ, Κόρινθος ὑπὸ Μουμμίου κατεσκάφη. Ἀρχὴ τοῦ κατὰ τὴν Λυσιτανίαν Ῥωμαίων πρὸς Οὐιρίαθον πολέμου.

Δ. Λεύκιος Μόμμιος κατὰ τῶν Ἀχαιῶν, καὶ τῶν Κορινθίων ἐθριάμβευσε.

ΟΛ. ΡΝΘ. Ἄλκιμος Κυζικηνὸς στάδιον.

Α.

Β.

Γ. Κόϊντος Μέτελλος ἐν Ἰβηρίᾳ πόλεις συχνὰς πολιορκίᾳ παρεστήσατο.

Δ.

ΟΛ. ΡΞ. Διόδωρος Σικυώνιος στάδιον. ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀνώδωκος.

Α. ΑΝΤΙΘΕΟΣ πάλιν. Κατά τινας Μόμμιος τὴν Κόρινθον καθεῖλε. Κατὰ τὴν Λυσιτανίαν Οὐιρίαθος ἐδολοφονήθη.

Β.

Γ.

Δ. Ῥωμαίων μυριάδες τρεῖς περὶ Νουμαντίαν ἀνῃρέθησαν. Μαγκῖνος ὁ ὕπατος αἰσχίστας σπονδὰς πρὸς τοὺς πολεμίους ποιησάμενος ἐπονειδίστως ἀπήλλαξεν. Ἄτταλος ὁ Φιλομήτωρ Περγάμου βασιλεὺς ἐπ' ἔτη ε.

ΟΛ. ΡΞΑ. Ἀντίπατρος Ἠπειρώτης στάδιον.

Α. Κατὰ τὴν Σικελίαν, ῥαγέντος ὄρους Αἰτναίου, πῦρ ἐξῆλθεν. ἡ τῶν Ῥωμαίων βουλὴ τὸν αἰσχρῶς πολεμίοις σπεισάμενον Μαγκῖνον τοῖς Νουμαντίνοις παραδοθῆναι ἐψηφίσατο.

Β. Κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ δουλικὸς πόλεμος.

Δ. Ἐν τῇ Ῥώμῃ. Τιβερίου Γράκχου φόνος. Κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Νουμαντῖνοι ὑπὸ Σκιπίωνος Ἀφρικανοῦ εἰς πολιορκίαν συγκλεισθέντες, ἐκλιπόντων τῶν πρὸς τροφὴν ἐπιτηδείων ἐκλελοιπότων, τέλος εἰς ἀνθρωποφαγίαν ἐτράπησαν. ὁ βασιλεὺς Ἄτταλος τελευτῶν τὸν δῆμον Ῥωμαίων τῆς αὐτοῦ βασιλείας κληρονόμον ἐν ταῖς διαθήκαις κατέστησε.

ΟΛ. ΡΞΒ. Δάμων Δελφὸς στάδιον.

Α. Σκιπίων κατὰ τῶν Νουμαντίνων ἐθριάμβευσε πανδήμου ιδ ἔτεσιν ὕστερον τῆς Καρχηδονίων καταστροφῆς. Ἀριστόνικός τις τὴν πρὸς Ἀττάλου ἀγχιστείαν ψευσάμενος ἑαυτὸν τῆς Ἀσίας βασιλέα ἀπέδειξεν.

Γ. Ἀριστόνικος ὁ Ψευδάτταλος ὑπὸ Περπέρνα ὑπάτου δεσμώτης ἀχθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ βρόχῳ τὸν βίον κατέστρεψε, βουλῆς ψηφισαμένης. Ἡ Ἀσία τοῦ Ῥωμαίων δήμου ἐπαρχία ἐγένετο. δύο ἥλιοι ἐφαντάσθησαν. Σκιπίων ὁ Ἀφρικανὸς ἐξαίφνης ἐξ ἀφανοῦς αἰτίας ἐτελεύτησε βιοὺς ἔτη νϚ.

Δ. Ἔκλειψις σελήνης, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Καρνεάδης ὁ φιλόσοφος, τὸν βίον μετήλλαξε.

ΟΛ. ΡΞΓ. Τιμόθεος Τραλλιανὸς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ. ΙΑ-

Δ. ΙΑΣΩΝ. Ῥωμαίων πρὸς Ἀλλόβριγας πόλεμος.

ΟΛ. ΡΞΔ. Βοιωτὸς Σικυώνιος στάδιον.

Α. Ῥωμαῖοι τὴν Καρχηδόνα ἀνακτίσαντες ἀποίκους εἰς αὐτὴν ἔστειλαν. Σωσίθεος Συρακούσιος, ἢ Ἀθηναῖος, μᾶλλον δὲ Ἀλεξανδρεὺς, τῆς Τρωϊκῆς Ἀλεξανδρείας τῆς τῆς Πλειάδος εἷς ἤκμαζε.

Β.

Γ. Λαμπρὰ νίκη Ῥωμαίων κατὰ Ἀρουέρνων, καὶ Ἀλλοβρίγων ἐθνῶν Κελτικῶν.

Δ. Ἐν τῇ Ῥώμῃ Γάϊος Γράκχος δήμαρχος, Τιβερίου δὲ ἀδελφὸς, ἀνῃρέθη.

ΟΛ. ΡΞΕ. Ἀκουσίλαος Κυρηναῖος στάδιον.

Α. Κόϊντος Μάρτιος Ῥὴξ ὕπατος ἀποίκους εἰς Ναρβῶνα κατήγαγε.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΞϚ. Χρυσόγονος Νικαεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ. Κατὰ Θρακίαν Γάϊος Πόρκιος Κάτων πρὸς Σκορδίσκους πολεμῶν ἐδυστύχησε.

Δ. Κίμβροι, καὶ Τεύτονες τὰς Ἄλπεις ὑπερβάντες τὸν Ῥωμαίων στρατὸν διέφθειραν.

ΟΛ. ΡΞΖ. Χρυσόγονος ὁ Νικαεὺς στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Μάρκος Λίβιος τοὺς Σκορδίσκους ἐνίκησε.

Β. Ἀρχὴ τοῦ Ῥωμαίων πρὸς Ἰογόρθαν τὸν Νομάδων βασιλέα πολέμου.

Γ.

Δ. Πάλιν οἱ Τεύτονες τοὺς Ῥωμαίους ἐνίκησαν.

ΟΛ. ΡΞΗ. Νικόμαχος Φιλαδελφεὺς στάδιον.

Α.

Β. Μάριος τὸν Ἰογόρθαν καταπολεμήσας, τῆς μητροπόλεως τῶν Νομάδων Κίρτης ἐκυρίευσε.

Γ. Κικέρων γεννήθη. Γν. Πομπήϊος ἐγεννήθη.

Δ. Οἱ ἀνθύπατοι Μάνλιος, καὶ Καιπίων Κίμβροις διαπολεμοῦντες κακῶς ἀπηλλάττουσιν. ὁ ὕπατος Σκαῦρος ὑπὸ Κίμβρων ἡττηθεὶς, καὶ τὴν δύναμιν ἀπολωλεκὼς τοῖς πολεμίοις ὑποχείριος ἐγένετο.

ΟΛ. ΡΞΘ. Νικόδημος Λακεδαιμόνιος στάδιον.

Α.

Β.

Γ. Γάϊος Μάριος Τεύτονας καὶ Ἄμβρωνας ἐπιφανεστάτῃ μάχῃ ἐν τῇ Μασσαλιώτιδι χώρᾳ κατεπολέμησε.

Δ. Κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ ὕπατος Ἀκουίλλιος τὸν τῶν δραπετῶν στρατηγὸν Ἀθηνίωνα καθελὼν πέρας τῷ δουλικῷ πολέμῳ ἐπέθηκε. Πάλιν Τευτόνων, καὶ Κίμβρων μυριάδας Μάριος λαμπροτάτῃ παρατάξει νικήσας διέφθειρε.

ΟΛ. ΡΟ. Σιμμίας Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος στάδιον.

Α. Ἐν τῇ Ῥώμῃ στάσις ὑπὸ δημάρχου Σατορνίνου ἐκινήθη. Γάϊος Ἰούλιος Καῖσαρ ὁ μετὰ ταῦτα αὐτοκρατήσας ἐγεννήθη.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΟΑ. Γαρμθίσκος Κερκυραῖος στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡΟΒ. Εὔδαμος Κῷος στάδιον. Πρωτοφάνης Μάγνης πάλην, καὶ παγκράτιον τέταρτος ἀφ᾽ Ἡρακλέους.

Α.

Β. Πόλεμος Ῥωμαίοις πρὸς Ἰταλιώτας, καὶ ἀστυγείτονας συνέστη ὁ καλούμενος συμμαχικός.

Γ. Πόλεμος Ῥωμαίων πρὸς Μαρσούς. Ῥουτίλιος ὁ ὕπατος πρὸς Μαρσοὺς πολεμῶν ἀνῃρέθη.

Δ. Πόρκιος Κάτων Πελίγνους, καὶ Ουεστίνους παρεστήσατο, καὶ κατὰ Ἀισκλάνων ἐθριάμβευσε.

ΟΛ. ΡΟΓ. Γαρμθίσκος Κερκυραῖος στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Ὁ ἐμφύλιος πόλεμος Σύλλου πρὸς Μάριον. Ὁ βασιλεὺς Μιθριδάτης πάντας τοὺς ἐν Ἀσίᾳ Ῥωμαίους ἀφ᾽ ἑνὸς συνθήματος ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἀναιρεῖσθαι προσέταξε. Σύλλας εἰς τὴν Ῥώμην μετὰ δυνάμεως παραγίνεται.

Β. Προγραφὴ, καὶ φόνος τῶν πολιτῶν ἐν Ῥώμῃ. Ὀκτάουιος ὁ ὕπατος τὸν συνύπατον Κίνναν ἐκ τῆς πόλεως ἐξήλασε. Κίννας ὁ ὕπατος τὴν πατρίδα πολεμεῖ.

Γ. Σύλλας τὰς Ἀθήνας ἐξεπολιόρκησε, μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος. Κρίσπος Σαλούστιος ἱστοριογράφος ἐγεννήθη.

Δ. Ἴλιον ὑπὸ Σύλλου ἑάλω ἔτεσι ,αρ᾽ ὕστερον τῆς ὑπὸ Ἑλλήνων ἁλώσεως. ››

ΟΛ. ΡΟΔ. . . . .

Α. Ἐν Ῥώμῃ τὸ Καπετώλιον ἐνεπρήσθη.

Β.

Γ. Σύλλας δικτάτωρ ἀναγορευθεὶς τῇ ἐξουσίᾳ τυραννικῶς κατὰ τῶν πολιτῶν κατεχρήσατο.

Δ. Πομπήϊος κατὰ τοῦ Ἰάρβα τοῦ Νομάδων βασιλέως ἐθριάμβευσε, καὶ Μέγας ὑπὸ Σύλλα προσηγορεύθη.

ΟΛ. ΡΟΕ. Ἐπαίνετος Ἀργεῖος παίδων στάδιον. ἄνδρες γὰρ οὐκ ἠγωνίσαντο, Σύλλα πάντας εἰς Ῥώμην μεταπεμψαμένου.

Α. Τὴν Μιτυληναίων πόλιν Ῥωμαῖοι ἐξεπολιόρκησαν. Κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Σερτώριος τοῖς Ῥωμαίοις ἐπανίσταται. Σύλλας τὴν αὐτοκράτορα ἐξουσίαν δημοσίᾳ ἐν τῇ Ῥωμαίων ἀγορᾷ ἀπεῖπατο.

Β. Συλ-

Β. Σύλλας ἐν Κύμῃ τῆς Καμπανίας ἐτελεύτησε.

Γ. Απολλώνιος Μόλων ὁ Ρόδιος σοφιστὴς ἐγνωρίζετο.

Δ. Πομπήϊος μετὰ δυνάμεως κατὰ Σερτωρίου ὑπὸ τῆς βουλῆς ἀποστέλλεται.

ΟΛ. ΡΟϚ. Δίων Κυπαρισσεὺς στάδιον.

Α. Η περὶ Σούκρωνα Ρωμαίων πρὸς Σερτώριον μάχη.

Β.

Γ. Λεύκιος Λούκουλλος ὕπατος κατὰ τοῦ βασιλέως Μιθριδάτου πολεμεῖ.

Δ. Πόλεμος Σπαρτάκου τοῦ μονομάχων στρατηγοῦ. Λύκιος Λούκουλλος περὶ Κύζικον τὸ Μιθριδάτου στρατόπεδον λιμῷ, καὶ φόνῳ ἠφάνισε.

ΟΛ. ΡΟΖ. Εκατόμνος Μιλήσιος στάδιον, καὶ δίαυλον, καὶ ὁπλίτην τρίς. Υψικλῆς Σικυώνιος δόλιχον. Γάϊος Ρωμαῖος δόλιχον. Ακριτωνυμίδας Κῷος πένταθλον, Ισίδωρος Αλεξανδρεὺς πάλην, Απλωτος περίοδον, Ατυανᾶς Ιπποκράτους Ατραμυτείου παῖς πύξ, Σφοδρίας Σικυώνιος παγκράτιον, Σωσιγένης Ασιανὸς παίδων στάδιον, Απολλοφάνης Κυπαρισσεὺς παίδων πάλην. Σωτήριχος Ηλεῖος παίδων πύξ, Κάλας Ηλεῖος παίδων παγκράτιον, Εκατόμνος Μιλήσιος ὁπλίτην, Αριστόλοχος ὁ Ηλεῖος τέθριππον. Αγήμονος Ηλείου κέλης. Ελλανίκου Ηλείου συνωρίς. Τοῦ αὐτοῦ πωλικὴ συνωρίς. Κλειτία Ηλείου πωλικὸς κέλης.

Α. Σπάρτακος τὸν ὕπατον Γέλλιον παρατάξει ἐνίκησε. Λεύκολλος Αμισὸν ἐπολιόρκει, καὶ Μουρήναν ἐπὶ τῆς πολιορκίας καταλιπὼν μετὰ δυοῖν ταγμάτων, αὐτὸς μετὰ τριῶν ἄλλων προῆγεν ἐπὶ Καβείρων, ὅπου διεχείμασε. καὶ Αδριανὸν ἐπέταξε πολεμῆσαι Μιθριδάτῃ. καὶ πολεμήσας ἐνίκησε. Σεισμοῦ ἐν Ρώμῃ γενομένου πολλὰ ταύτης συνέπεσε.

Β. Κράσσος στρατηγὸς τῷ Σπαρτάκου πολέμῳ τρία ἔτη διαρκέσαντι τέλος ἐπέθηκε. Μιθριδάτης ὑπὸ Ρωμαίων ἡττηθεὶς, καὶ τὰ αὐτοῦ ἀπογνοὺς εἰς τὸν Τιγράνην Αρμενίας βασιλέα προσέφυγε.

Γ. Ρωμαίων ἀπετιμήθησαν μυριάδες ἐνενήκοντα καὶ μία. Σινατρούκην τὸν Πάρθων βασιλέα τελευτήσαντα διεδέξατο Φραάτης ὁ ἐπικληθεὶς Θεός. Φαῖδρον τὸν Επικούρειον διεδέξατο Πάτρων. Ουιργίλιος Μάρων ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη εἰδοῖς Οκτωβρίαις.

Δ. Τιγράνης, καὶ Μιθριδάτης ἀθροίσαντες πεζοὺς μὲν τέσσαρας μυριάδας, ἱππέων δὲ τρεῖς, καὶ τὸν Ιταλικὸν αὐτοὺς τάξαντες τρόπον ἐπολέμησαν Λουκόλλῳ, καὶ νικᾷ Λεύκολλος. καὶ πεντακισχίλιοι μὲν τῶν μετὰ Τιγράνους ἔπεσον, πλείους δὲ τούτων ἠχμαλωτίσθησαν χωρὶς τοῦ ἄλλου σύγκλυδος ὄχλου. Τὸ Καπετώλιον ἐν Ρώμῃ ὑπὸ Πομπηΐου ἀνακτισθὲν καθιερώθη. Μέτελλος ἐπὶ τὸν Κρητικὸν πόλεμον ὁρμήσας, τρία τάγματα ἔχων ἦλθεν εἰς τὴν νῆσον, καὶ μάχῃ νικήσας τὸν Λασθένη αὐτοκράτωρ ἀνηγορεύθη, καὶ τειχήρεις κατέστησε τοὺς Κρῆτας. Αθηνόδωρος πειρατὴς ἐξανδραποδισάμενος Δηλίους τὰ τῶν λεγομένων θεῶν ξόανα διελυμήνατο. Γάϊος Τριάριος ἐτείχισε τὴν Δῆλον.

ΟΛ. ΡΟΗ. Διοκλῆς Υπηπηνὸς στάδιον. Επὶ τῆς αὐτῆς ἡμέρας Στράτων Αλεξανδρεὺς παγκρατίῳ, καὶ πάλῃ ἐνίκησε πέμπτος ἀφ' Ηρακλέους, ὃς Νεμέᾳ τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ παίδων, καὶ ἀγενείων τέσσαρας στεφάνους ἔσχεν. Τέτος ἀπὸ Ευπώλου Φιλόστρατος τὴν νίκην ἐξωνήσατο, τὸν ἀνταγωνιστὴν Εὔδηλον χρήμασι πείσας.

Α. Ρωμαῖοι πρὸς Κρῆτας πολεμοῦσι. Λούκουλλος τὸν περὶ Τιγράνην, καὶ Μιθριδάτην τὸ δεύτερον νικήσας τὴν Νίσιβιν πολιορκῶν κατὰ κράτος εἷλε.

Β. Πομπήϊος τῶν πειρατῶν ἐκράτησε. Μιθριδάτης τὸν τοῦ Λουκούλλου ὑποστρατηγὸν λαμπρᾷ παρατάξει ἐνίκησεν. ἡ Κρήτη τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ὑπετάγη.

Γ. Τοῦ Λουκούλλου εἰς Ρώμην ἀνακληθέντος, Πομπήϊος τοῦ Μιθριδατικοῦ πολέμου στρατηγὸς αὐτοκράτωρ ὑπὸ δήμου αἱρεθεὶς στέλλεται. Πομπηΐου τὸν Μιθριδάτην νυκτερινῇ μάχῃ νικήσαντος, ὁ Τιγράνης τὴν μητρόπολιν Αρμενίας Αρτάξαρτα ἅμα καὶ ἑαυτὸν τῷ Πομπηΐῳ παραδίδωσι. Πομπήϊος τῷ Τιγράνῃ τῆς μὲν Αρμενίας πάσης ἐξεχώρησε, τὴν δὲ Συρίαν τοῖς Ρωμαίοις ὑποχείριον ἐποίησε.

Δ. Οράτιος ὁ ποιητὴς ἐγεννήθη.

ΟΛ. ΡΟΘ. Ανδρέας Λακεδαιμόνιος στάδιον.

Α.

Β. Τὰ περὶ Κατιλίναν, καὶ τὸν ὕπατον Κικέρωνα. Ρωμαῖοι Βιθυνίαν, Καππαδοκίαν, Κιλικίαν, Συρίαν, Φοινικίαν, καὶ τὴν μεταξὺ δύο ποταμῶν τῇ αὐτῶν ἀρχῇ ὑπέταξαν. Πομπήϊος τὰ Ιεροσόλυμα ἐκπολιορκήσας τὸ Ιουδαίων ἔθνος τοῖς Ρωμαίοις ὑπόφορον ἐποίησεν. Οκτάβιος ὁ μετὰ ταῦτα ἐπικληθεὶς Αὔγουστος ἐγεννήθη.

Γ.

Δ. Η Συρία τοῖς Ρωμαίων νόμοις διοικεῖται, καὶ εἰς τὰς τῶν Ρωμαίων ὑπαρχίας τελεῖ.

ΟΛ. ΡΠ. Ανδρόμαχος Αμβρακιώτης στάδιον.

Α. ΗΡΩΔΗΣ. αἱ πρῶται πράξεις πολέμου τοῦ Κελτοῖς πρὸς Ρωμαίους συστάντος, Ιουλίου Καίσαρος στρατηγοῦντος. Διόδωρος ὁ Σικελιώτης τῆς ἱστορικῆς βιβλιοθήκης συγγραφεὺς παρέβαλεν εἰς Αἴγυπτον ἱστορίας χάριν.

Β.

Γ. Κικέρων εἰς τὴν Ἑλλάδα φεύγει.

Δ. Γαβίνιος Ἀλέξανδρον τὸν Ἰουδαίων βασιλέα μάχῃ ἐνίκησε. Πτολεμαῖος ὁ αὐλητὴς τῆς Αἰγύπτου βασιλείας ἐξεωσθεὶς εἰς Ῥώμην παραγίνεται. Κικέρων ἐκ τῆς ἐξορίας ἀνακαλεῖται.

ΟΛ. ΡΠΑ. Λάμαχος Ταυρομενίτης στάδιον.

Α. Ἀριστόβουλος ὁ τῶν Ἰουδαίων βασιλεὺς μετὰ Ἀντιγόνου τοῦ υἱοῦ τῆς Ῥώμης λάθρα ἐξελθών, καὶ πρὸς Γαβίνιον ἐν Παλαιστίνῃ παραταξάμενος, καὶ ἡττηθεὶς εἰς Ῥώμην δεσμώτης μετὰ τοῦ παιδὸς ἀναπέμπεται. Ἐν Ταῤῥακίνῃ τῆς Ἰταλίας παιδίον ἐκ δούλης γενόμενον τῇ ἐννάτῃ καὶ τεσσαρακοστῇ τῆς γενέσεως ἡμέρᾳ τὸν προσαγορεύσαντα ἀντιπροσηγόρευσεν. ἱστορεῖ Φλέγων.

Β. Ἰούλιος Καῖσαρ τὸν Ῥῆνον γεφυρώσας εἰς τοὺς Γερμανοὺς διέβη. Πτολεμαῖος ὁ αὐλητὴς ὑπὸ Γαβινίου εἰς τὴν βασιλείαν ἀποκαθίσταται.

Γ. Κράσσος κατὰ τὴν Συρίαν τὰ ἱερὰ ἐσύλησε. Κράσσος ὑπὸ Παρθυαίων πανστρατιᾷ ἡττηθεὶς ἀνῃρέθη.

Δ.

ΟΛ. ΡΠΒ. Ἀνθεστίων Ἀργεῖος στάδιον. Μαρίων Μαρίωνος Ἀλεξανδρεὺς πάλην, καὶ παγκράτιον ἕκτος ἀφ' Ἡρακλέους.

Α.

Β.

Γ. Πάρθοι τῆς πάσης Συρίας ὑπὸ Κασσίου ἐξεβλήθησαν.

Δ. Πόλεμος ἐμφύλιος Καίσαρος, καὶ Πομπηίου.

ΟΛ. ΡΠΓ. Θεόδωρος Μεσσήνιος στάδιον. Ἰούλιος Καῖσαρ ἐμονάρχησε Ῥωμαίων.

Α. ἡ κατὰ τὴν Φαρσαλίαν Πομπηίου ἧττα. Καῖσαρ τοῖς Ἀλεξανδρεῦσι πολεμεῖ. Ἐντεῦθεν ἀριθμοῦνται τῆς Καίσαρος αὐταρχίας χρόνοι, καὶ ὁ τῶν Ἀντιοχέων χρηματισμὸς ἄρχεται.

Β. Φαρνάκης ὁ Πόντου βασιλεὺς ὑπὸ Καίσαρος ἡττήθη. Κλεοπάτρα ἦλθεν ἐς τὸ ἄστυ μετὰ τοῦ ἀνδρὸς, καὶ εἰς τοῦ Καίσαρος ἐσῳκίσθη. Κατὰ τὴν Ἰβηρίαν Καῖσαρ ΓΝ. Πομπήιον τὸν νεώτερον περὶ τὴν πόλιν Μοῦνδαν ἐνίκησε.

Γ. ἕως ὧδε ἡ Διοδώρου τοῦ Σικελιώτου ἱστορικὴ βιβλιοθήκη περιέχουσα χρόνον ἐτῶν ͵αρλη ἐν βιβλίοις μ. ὁ κατὰ τὴν Λιβύην Καίσαρος πόλεμος πρὸς Σκιπίωνα καὶ Ἰούβαν. Καῖσαρ τέτταρας λαμπροὺς θριάμβους κατήγαγε. Καῖσαρ τὸν ἐνιαυτὸν διωρθώσατο.

Δ. Καῖσαρ τὴν Ἰβηρίαν παραστησάμενος τέλος τοῖς ἐμφυλίοις ἐπέθηκε.

ΟΛ. ΡΠΔ. Θεόδωρος Μεσσήνιος στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. Καῖσαρ τὴν Κόρινθον ὑπὸ Μουμμίου ἀνάστατον γενομένην, καὶ τὴν Καρχηδόνα ἐσῴκισε. Καῖσαρ ὑπὸ Βρούτου, καὶ τῶν συνωμοτῶν ἀναιρεῖται.

Β. Κικέρων ὁ ῥήτωρ ἀναιρεῖται.

Γ. ἡ ἐν Φιλίπποις μάχη. Βροῦτος, καὶ Κάσσιος ὑπὸ Ὀκταβίου ἡττηθέντες αὐτοχειρίᾳ ἑαυτοὺς διεχρήσαντο. Ἐν Ταρσῷ τῆς Κιλικίας Ἀντώνιος ἔρωτι Κλεοπάτρης ἁλίσκεται.

Δ. Ὀκτάβιος Περουσίαν πόλιν ἐκπολιορκήσας κατέκαυσε. Πάρθοι εἰς τὴν Συρίαν εἰσβάλλοντες πάντα πυρπολοῦσι.

ΟΛ. ΡΠΕ. Ἀρίστων Θούριος στάδιον.

Α. Ἡρώδης Ἀντιπάτρου Ἰδουμαίου υἱὸς τοὺς ἐν Ὀλυμπιάσιν ἀγῶνας καταλυομένους ἀπορίᾳ χρημάτων ὁρῶν, καὶ τὸ μόνον λείψανον τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος ὑπορρέον, οὐ μόνον ἀγωνοθέτης ἧς ἐπέτυχε πενταετηρίδος εἰς Ῥώμην παραπλέων ἐγένετο, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὸ διηνεκὲς πόρους χρημάτων ὑπέδειξεν, ὡς μηδέποτε ἀγωνοθετοῦσαν τὴν μνήμην αὐτοῦ ἐπιλιπεῖν ἐν τῇ Ῥώμῃ. Ἡρώδης ὑπὸ τῆς συγκλήτου βασιλεὺς Ἰουδαίων ἀνηγορεύθη. Φουλβία Ἀντωνίου γαμετὴ ἐν Σικυῶνι ἐτελεύτησε. Νόμος ὁ λεγόμενος Φαλκίδιος ὑπὸ τοῦ Πουβλίου Φαλκιδίου δημαρχοῦντος ἐτέθη, ὥστε τινὰ τὸ τέταρτον τῆς καταλειφθείσης οὐσίας, ἄνγε που βαρύνηται, λαβόντα, τὸ λοιπὸν ἀφεῖναι.

Β.

Γ. Οὐεντίδιος Πάκορον τὸν Πάρθων βασιλέα ἐνίκησε.

Δ. Ἡρώδης καὶ Σόσσιος τὰ Ἱεροσόλυμα πολιορκίᾳ παρεστήσαντο.

ΟΛ. ΡΠϚ. Σκάμανδρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Ἀντώνιος πρὸς Πάρθους πολεμῶν ἠτύχησε.

Β.

Γ.

Δ. Ἀντώνιος Ἀρμενίας βασιλέα Ἀρταυάσδην αἰχμαλωτίσας τῶν αὐτοῦ θησαυρῶν ἐκυρίευσε.

ΟΛ. ΡΠΖ. Σώπατρος Ἀργεῖος στάδιον.

Α. Ὀκτάβιος Καῖσαρ τοὺς Δαλμάτας κατεπολέμησεν. Ἀντώνιος φανερῶς τὸν Ὀκτάβιον πολεμεῖ. Κατὰ τὴν Ἰουδαίαν σεισμοῦ γενομένου μυρίους διαφθαρῆναι συνέβη.

Β. Ἐμφύλιος πόλεμος κατελύθη ὑπὸ τοῦ Σεβαστοῦ Καίσαρος μεσούσης τῆς ρπζ Ὀλυμπιάδος, Ἀντωνίου καὶ Κλεοπάτρας κατὰ τὸ Ἄκτιον ναυμαχίᾳ καταπολεμηθέντων. Διονύσιος Ἁλικαρνασσεὺς ὁ συγγραφεὺς κατέπλευσεν εἰς τὴν Ἰταλίαν.

Γ. Ἀντώνιος ἑαυτὸν ἀπέσφαξε.

Δ. Ὀκτάβιος Καῖσαρ κατὰ τῆς Αἰγύπτου ἐθριάμβευσε.

ΟΛ. ΡΠΗ. . . . .

Α. Ὀκτάβιος Καντάβρους πολεμεῖ.

Β. Ὀκτάβιος ὑπὸ τῆς συγκλήτου Αὔγουστος προσηγορεύθη.

Γ. Κράσσος τὴν Θρακίαν Ῥωμαίοις ὑπετάξατο.

Δ.

ΟΛ. ΡΠΘ. Ἀσκληπιάδης Σιδώνιος στάδιον.

Α. Ἐν Ῥώμῃ τὸ δίπυλον Ἰανοῦ ἐκλείσθη.

Β.

Γ. Καῖσαρ τὰς σημαίας, ἃς Κράσσος ὑπὸ τῶν Πάρθων ἦν ἀφῃρημένος, ἀνέλαβε.

Δ.

ΟΛ. ΡϘ. Αὐφίδιος Πατρεὺς στάδιον.

Α.

Β. Βιργίλιος ἐτελεύτησε.

Γ.

Δ. Αὔγουστος τὰ Σεκουλάρια πέμπτα ἐπετέλεσε.

ΟΛ. ΡϘΑ. Διόδοτος Τυανεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡϘΒ. Διοφάνης Αἰολεὺς στάδιον. Σώσανδρος, καὶ Δαμόνικος πατέρες πυκτῶν ἐξυβρίσαντες εἰς τὸν ἀγῶνα, καὶ ὑπὲρ νίκης τῶν παίδων ἐπὶ χρημάτων συνθέμενοι ἐζημιώθησαν. ἀπὸ ταύτης ζημίας ἀγάλματα ἐποιήθη.

Α. Καισάρεια Στράτωνος ὑπὸ Ἡρώδου ἐπληρώθη. καὶ πενταετηρικὸς ἀγὼν ἐν αὐτῇ κατεστάθη.

Β. Κλαύδιος ὁ μετὰ ταῦτα αὐταρχήσας ἐγεννήθη.

Γ.

Δ. Διονύσιος ὁ Ἁλικαρνασσεὺς τῆς Ῥωμαίων ἀρχαιολογίας πραγματείαν ἐνεστήσατο.

ΟΛ. ΡϘΓ. Ἀρτεμίδωρος Θυατείρηνος στάδιον.

Α.

Β. Ἰουλία ἡ Αὐγούστου θυγάτηρ ἀσελγαίνουσα εἰς Πανδαταρίαν τὴν πρὸς τῇ Καμπανίᾳ νῆσον ὑπερωρίσθη.

Γ. Ἡρώδου τοῦ Ἰουδαίων βασιλέως τελευτήσαντος, Ἀρχέλαος Ἱεροσολύμων ἐθνάρχης ὑπὸ Αὐγούστου καθίσταται.

Δ.

ΟΛ. ΡϘΔ. Δαμάρατος Ἐφέσιος στάδιον.

Α. Κουιντίλιος Οὔαρος μετὰ Σατορνῖνον τὴν Συρίας ἡγεμονίαν διεδέξατο.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΡϘΕ. Δημάρατος Ἐφέσιος στάδιον τὸ β.

Α. Τιβέριος Γερμανοὺς κατεπολέμησε.

Β. Πάλιν Τιβέριος Γερμανοὺς ἐνίκησε.

Γ.

Δ. Αὔγουστος Τιβέριον υἱοθέτησε.

ΟΛ. ΡϘϚ. Παμμένης Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου στάδιον.

Α. Ἀρχελάου τοῦ Ἰουδαίων ἐθνάρχου εἰς Βίενναν τῆς Γαλατίας ἐξορισθέντος, Κυρίνιος ἀνὴρ τῶν εἰς τὴν βουλὴν συντελούντων ὑπὸ Αὐγούστου εἰς Ἰουδαίαν ἐπέμφθη δικαιοδότης τοῦ ἔθνους, καὶ τιμητὴς τῶν οὐσιῶν γενησόμενος.

Β.

Γ. Βάτων Παννονίας βασιλεὺς ὑποχείριος Τιβερίῳ γίνεται.

Δ

ΟΛ. ΡϘΖ. Ἀσιατικὸς Ἁλικαρνασσεὺς στάδιον.

Α. ἡ τῶν Ῥωμαϊκῶν στρατοπέδων κατὰ τὴν Γερμανίαν μετὰ τοῦ αὐτῶν στρατηγοῦ Κουιντιλίου Οὐάρου πανωλεθρία.

Β.

Γ.

Δ. Τιβέριος κατὰ τῶν Γερμανῶν, Ἰλλυριῶν, καὶ Παννόνων ἐθριάμβευσε. Γάϊος Καλιγόλας ἐγεννήθη.

ΟΛ. ΡϘΗ. Διοφάνης Προυσιεὺς στάδιον. Ἀριστέας Στρατονικεύς, ἢ Μαιάνδριος, πάλην, καὶ παγκράτιον ἕβδομος ἀφ' Ἡρακλέους.

Α. Αὔγουστος ἐτελεύτησε. Τὰ στρατόπεδα ἐν Παννονίαις στασιάζει. ἡ σελήνη ἐξέλειψεν. ἡ βουλὴ τὸν Αὔγουστον ἀθανατίσασα θιασώτας οἱ, καὶ ἱερὰ κατέστησεν.

Β. Γερμανικὸς ὁ υἱὸς Δρούσου μετὰ στρατιᾶς εἰς Γερμανίαν στέλλεται.

Γ. Βιτέλλιος ὁ μοναρχήσας ἐγεννήθη.

Δ. Οἱ μαθηματικοί, καὶ οἱ γόητες τῆς Ἰταλίας ἐκηρύττοντο.

ΟΛ. ΡϘΘ. Αἰσχίνης Μιλήσιος ὁ Γλαυκίας στάδιον. ἀπεδόθη τῶν ἵππων ὁ δρόμος πάλαι κωλυθείς, καὶ ἐνίκα Τιβερίου Καίσαρος τέθριππον.

Α. Τιβέριος Ἀρχέλαον τῆς Καππαδοκῶν βασιλείας κατέπαυσε, καὶ ἡ Καππαδοκία τῶν Ῥωμαίων ἐπαρχία γενομένη ἱππεῖ ἐπετράπη. Γερμανικὸς Καῖσαρ κατὰ Χερούσκων ἐθριάμβευσε. Κατὰ τὴν Κελτικὴν Γερμανικὸς τοὺς βαρβάρους κατὰ τὸ καρτερὸν νικήσας, τότε ὀστᾶ τῶν σὺν τῷ Οὐάρῳ πεσόντων συνέλεξέ τε καὶ ἔθαψε, καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀνεκτήσατο.

Β. Δώδεκα πόλεις κατὰ τὴν Ἀσίαν σεισμῷ κατεβλήθησαν.

Γ.

Δ.

ΟΛ. Σ. Πολέμων Πετραῖος στάδιον.

Α. Τιβέριος εἰς τὴν Καμπανίαν ἀνεχώρησε.

Β.

Γ.

Δ. ὁ κατὰ Λιβύην πόλεμος διὰ Δολοβέλλου τοῦ Τακφαρίναν καταπολεμήσαντος τέλος ἔσχεν.

ΟΛ. ΣΑ. Δαμασίας Κυδωνιάτης στάδιον.

Α. Σαραπίων Ἀλεξανδρεὺς παγκρατιαστὴς ὑπὸ Ἑλλανοδικῶν ἐζημιώθη ἐπὶ δειλίᾳ.

Β. Πάλιν Τιβέριος εἰς τὴν Καμπανίαν ἀνεχώρησε. Κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τῇ Φιδηνάτων πόλει τοῦ ἀμφιθεάτρου πεσόντος πέντε μυριάδες ἀνθρώπων διεφθάρησαν.

Γ. Ἰουλία Αὐγούστου ἔκγονος διὰ μοιχείαν εἰς νησίδιον ὑπὸ τοῦ πάππου ἐξορισθεῖσα εἰκοστῷ τῆς ἐξορίας ἔτει ἐτελεύτησε.

Δ.

ΟΛ.

ΟΛ. ΣΒ. Ἑρμογένης Περγαμηνὸς στάδιον.

Α. Τιβέριος διετάξατο μὴ ἀποθνήσκειν ἐντὸς δέκα ἡμερῶν τῶν καταψηφισθέντων τινὰ ὑπὸ τῆς βουλῆς. Λιβία, ἡ καὶ Ἰουλία, Τιβερίου μήτηρ ἐτελεύτησεν.

Β. Τιβέριος ὀρχηστὰς τῆς τε Ῥώμης ἐξήλασε, καὶ μηδαμῇ τῇ τέχνῃ χρῆσθαι προσέταξε.

Γ. Σηϊανὸς Δροῦσον, καὶ Λιουίλλαν τὴν αὐτοῦ γαμετὴν φαρμάκῳ ἀνεῖλε. Σηϊανὸς τυραννίδι ἐπιθέμενος πανοικεὶ ἐξωλοθρεύθη.

Δ. ΧΡΙΣΤΟΥ ΠΑΘΟΣ ΣΩΤΗΡΙΟΝ.

ΟΛ. ΣΓ. Ἀπολλώνιος Ἐπιδαύριος στάδιον.

Α. Τιβέριος τό, τε πρᾶγμα τὸ κατὰ τὰ δανείσματα ἐμετρίασε, καὶ δισχιλίας καὶ πεντακοσίας μυριάδας τῷ δημοσίῳ ἔδωκεν, ὥστε αὐτὰς ὑπ' ἀνδρῶν βουλευτῶν ἀτοκεὶ τοῖς δεομένοις εἰς τρία ἔτη ἐκδανεισθῆναι. Ἀσίνιον Γάλλον τῇ πατρῴᾳ παῤῥησίᾳ ἀκαίρως χρησάμενον ὁ Τιβέριος ἀνεῖλε.

Β. ἐν τῇ Ῥώμῃ οἱ ὕπατοι τὴν τῆς Τιβερίου ἀρχῆς δεκετηρίδα δευτέραν ἑώρτασαν.

Γ. ὁ Τίβερις πολλὰ τῆς πόλεως ἐπέκλυσεν, ὥστε πλευσθῆναι, καὶ πυρὶ πολὺ πλείω περί τε τὸν ἱππόδρομον καὶ περὶ τὸ Ἀουεντῖνον διεφθάρη. ὁ Φοίνιξ ὄρνεον ἐν Αἰγύπτῳ ὤφθη.

Δ.

ΟΛ. ΣΔ. Σαραπίων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Στράτις Ἀργεάτης πάλην, καὶ παγκράτιον ὄγδοος ἀφ' Ἡρακλέους, ἔτι παραβραβευόντων Ἀργείων τοὺς δυναμένους.

Α. Τιβέριος ἐν Μισηνῷ τῆς Καμπανίας νόσῳ μετήλλαξεν. ὁ Καλιγόλας Ἀντιόχῳ τε τοῦ Ἀντιόχου τὴν Κομμαγηνὴν, ἣν ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἶχε, καὶ προσέτι καὶ τὰ παραθαλάσσια τῆς Κιλικίας δοὺς, καὶ Ἀγρίππαν τὸν τοῦ Ἡρώδου ἔκγονον λύσας τε (ὑπὸ γὰρ τοῦ Τιβερίου ἐδέδετο) καὶ τῇ τοῦ πάππου ἀρχῇ προστάξας, τὸν ἀδελφὸν, ἢ καὶ τὸν υἱὸν οὐχ ὅτι τῶν πατρῴων ἀπεστέρησεν, ἀλλὰ καὶ κατέσφαξε. Γάϊος Αὐγούστου ἡρῷον ὡσίωσε. Γάϊος ἔγημε Λολλίαν Παυλίναν, αὐτὸν τὸν ἄνδρα αὐτῆς Μέμμιον Ῥηγοῦλον ἐγγυῆσαί οἱ τὴν γυναῖκα ἀναγκάσας, μὴ καὶ ἀνέγγυον αὐτὴν παρὰ τοὺς νόμους λάβῃ.

Β.

Γ. Γάϊος τὰς ἀρχαιρεσίας τῷ τε δήμῳ, καὶ τῷ πλήθει ἀποδέδωκε, καὶ τὸ τέλος τῆς ἑκατοστῆς κατέλυσε. Γάϊος τὸ μεταξὺ τῶν Πουτεόλων τε καὶ Βαύλων ἐγεφύρωσε. Γάϊος τὰς ἰδίας ἀδελφὰς μοιχευσάσας εἶτα εἰς τὰς Ποντίας νήσους κατέθετο.

Δ. Γάϊος ὑπὸ Χαιρέου ἀναιρεῖται.

ΟΛ. ΣΕ. Εὐβουλίδας Λαοδικεὺς στάδιον.

Α. Κλαύδιος τοὺς Ἰουδαίους οὕτω πλεονάσαντας, ὥστε χαλεπὸν εἶναι ἄνευ ταραχῆς αὐτοὺς τῆς πόλεως ἐξελάσαι, τῷ πατρίῳ νόμῳ συναθροίζεσθαι ἐκώλυσε. Κλαύδιος τῷ Ἀγρίππᾳ τῷ Παλαιστίνῳ συμπράξαντί οἱ τὴν ἡγεμονίαν τήν τε ἀρχὴν προσεπηύξησε, καὶ τιμὰς ὑπατικὰς ἔνειμε τῷ τε ἀδελφῷ αὐτοῦ Ἡρώδῃ, τό, τε στρατηγικὸν ἀξίωμα, καὶ δυναστείαν τινὰ ἔδωκε. Γάλβας ὁ Σουλπίκιος Χάττους ἐκράτησε. καὶ Πούπλιος Γαβίνιος * Μαυρουσίους νικήσας τά, τε ἄλλα εὐδοκίμησε, καὶ ἀετὸν στρατιωτικὸν, ὃς μόνος ἔτι παρ' αὐτοῖς ἐκ τῆς τοῦ Οὐάρου συμφορᾶς ἦν, ἐκομίσατο.

Β. Κλαύδιος τοὺς Λυκίους στασιάσαντας, ὡς καὶ Ῥωμαίων τινὰς ἀποκτεῖναι, ἐδουλώσατό τε, καὶ ἐς τὸν τῆς Παμφυλίας νομὸν ἐσέγραψεν.

Γ. Κλαύδιος τὴν Βρεττανίαν διὰ Πλαυτίου προεχειρώσατο. καὶ δὴ καὶ Βρεττανικὸς αὐτός τε, καὶ ὁ υἱὸς ἐκλήθησαν.

Δ. Κλαύδιος τὰ Βρεττανικὰ ἐπινίκια κατήγαγε. Κλαύδιος Μάρκῳ Ἰουλίῳ Κοττίῳ τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, ἣν ἐπὶ τῶν Ἄλπεων τῶν ὁμωνύμων εἶχε, προσεπηύξησε, βασιλέα αὐτὸν τότε πρῶτον ὀνομάσας. Κλαύδιος τῶν Ῥοδίων τὴν ἐλευθερίαν ἀφείλετο, ὅτι Ῥωμαίων τινὰς ἀνεσκολόπισαν.

ΟΛ. ΣϚ. Οὐαλέριος Μιτυληναῖος στάδιον.

Α. ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ. Ἀνδρόγυνος ἐγεννήθη. Ἥλιος ἐξέλειψε.

Β. Παρὰ τῇ Θήρᾳ τῇ νήσῳ ἀνεφάνη νησίδιόν τι οὐκ ὂν πρότερον.

Γ. Δομίτιος Κορβούλων διετάφρευσε πᾶν τὸ μεταξὺ τοῦ τε Ῥήνου, καὶ τοῦ Μόσου σταδίους ἑβδομήκοντα καὶ ἑκατὸν μάλιστα, ἵνα μὴ οἱ ποταμοὶ ἐν τῇ τοῦ Ὠκεανοῦ πλημμυρίδι ἀναῤῥέοντες πελαγίζωσιν.

Δ. Μεσσαλίνης, καὶ τοῦ αὐτὴν μοιχεύσαντος Σιλίου φόνος.

ΟΛ. ΣΖ. Ἀθηνόδωρος Αἰγιεὺς στάδιον.

Α. ΔΕΙΝΟΦΙΛΟΣ. ἐν Ῥώμῃ θεράπαινα ἀπεκύησε πίθηκον. Κλαύδιος τὴν ἀδελφιδῆν Ἀγριππῖναν ἔγημε τὴν τοῦ Δομιτίου τοῦ Νέρωνος μητέρα. Σενεκᾶς Νέρωνι διδάσκαλος ἐδόθη. Κλαύδιος τὸν Ἀγριππίνης υἱὸν Νέρωνα εἰσεποιήσατο.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΗ. Ἀθηνόδωρος Αἰγιεὺς στάδιον τὸ δεύτερον.

Α. ΔΙΟΝΥΣΟΔΩΡΟΣ. Ἐν Μηουανίᾳ πόλει τῆς Ἰταλίας, ἐν Ἀγριππίνης τῆς Σεβαστῆς ἐπαύλει, ἀνδρόγυνος ἐγεννήθη.

Β. Ἀστὴρ κομήτης ἐφαντάσθη. Κλαύδιος ὑπὸ τῆς Ἀγριππίνης ἐπιβουλευθεὶς φαρμάκῳ μετήλλαξε.

Γ.

Δ. ΚΟΝΩΝ. Ἐν Γερμανίᾳ ἐν τῷ στρατῷ τῶν Ῥωμαίων, ὃς ἦν ὑπὸ Τίτῳ Κουρτιλίῳ Μαγκίᾳ, δοῦλος στρατιώτου ἔτεκεν.

ΟΛ. ΣΘ. Καλλικλῆς Σιδώνιος στάδιον.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Α.

Β. Κορβούλων τὰ Αρτάξατα τῆς Αρμενίας μητρόπολιν ἀκονιτὶ καταλαβὼν κατέσκαψεν. ἃ ὀλίγοις ὕστερον ἔτεσι Τηριδάτης ἀνοικοδομήσας Νερώνεια ἐκάλεσε. Κορβούλων Τιγρανόκερτα ἔλαβε ἐθελούσια. καὶ τὸν Ουολόγαισον καίτοι φοβερὸν ὄντα εἰς διαλλαγὰς τῷ Ρωμαίων ἀξιώματι ἁρμοζούσας κατήγαγεν.

Γ. Νέρων τὴν μητέρα Αγριππίναν ἀπέκτεινεν. ἥλιος σύμπας ἐξέλειψεν, ὥστε καὶ ἀστέρας ὀφθῆναι. κατὰ τῆς Νέρωνος τραπέζης σκηπτὸς ἔπεσε.

Δ.

ΟΛ. ΣΙ. Αθηνόδωρος Αιγιεὺς στάδιον τὸ τρίτον.

Α. ΘΡΑΣΥΛΛΟΣ. παιδίον τετρακέφαλον ἐγεννήθη. Εν Βρεταννίᾳ δύο πόλεις ἐξεπορθήθησαν, καὶ μυριάδες ὀκτὼ τῶν τε Ρωμαίων, καὶ τῶν συμμάχων αὐτῶν ἀνῃρέθησαν. καὶ ἡ νῆσος τῶν Ρωμαίων ἠλλοτριώθη.

Β. Νέρων τὴν γαμετὴν Οκταβίαν ἀπέκτεινε.

Γ. Νέρων Ρώμην ἐνέπρησε.

Δ.

ΟΛ. ΣΙΑ. Ξενόδαμος Αντικυρεὺς ἐν ἀνδράσι παγκράτιον. ταύτην τὴν Ολυμπιάδα ἀναβάλλεσθαι εἰς τὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Ελλάδα παρουσίαν προσέταξεν ὁ Νέρων. αὕτη δὲ ἐν τοῖς Ηλείων γράμμασι παρεῖται μόνη πασῶν ἡ Ολυμπιάς.

Α. ΔΗΜΟΣΤΡΑΤΟΣ. ἐπὶ Ρώμης Κορνηλίου Γαλλικανοῦ ἡ γυνὴ παιδίον ἔτεκεν κεφαλὴν ἔχον ἀνούβιδος. Σενεκᾶς τὰς φλέβας ἐντεμὼν ἐτελεύτησεν. ἀστὴρ κομήτης ἐφάνη.

Β. Θρασέας, καὶ Σωρανὸς ὑπὸ Νέρωνος ἐθανατώθησαν. Μουσώνιος ὁ φιλόσοφος ἐξωρίσθη. Νέρων ἐν τοῖς τραγῳδοῖς ἠγωνίσατο. Τηριδάτης Αρμενίων βασιλεὺς εἰς τὴν Ιταλίαν παρεγένετο. ᾧ Νέρων τὸ Αρμενίας διάδημα ἐπέθηκεν. Ουίνδεξ, καὶ Γάλβας ἀπὸ Νέρωνος ἀπεστάτησαν.

Γ. ἡ σια Ολυμπιὰς ἤχθη. Τρύφων Φιλαδελφεὺς στάδιον ἐνίκα, Νέρων δὲ κηρύκων ἀγῶνα ἐστεφανοῦτο τραγῳδοὺς, κιθαρῳδοὺς, ἅρμα πωλικὸν, καὶ τὸ τέλειον, καὶ δεκάπωλον. Νέρων Ανναῖον Κορνοῦτον ἐπὶ παιδείᾳ εὐδοκιμοῦντα ἐς νῆσον ἐνέβαλεν.

Δ. Νέρων ἑαυτὸν διεχρήσατο. Γάλβας αὐτοκράτωρ ἀπεδείχθη. Εν Ρώμῃ ἡμίονος ἔτεκεν. Εν ταῖς Συρακούσαις γυνὴ τῶν οὐκ ἀφανῶν τέρας ἀπεκύησεν, οἷον οὔπω ἐμαθεύθη. τρεῖς γὰρ τῷ βρέφει κεφαλαὶ ἦσαν ἐξ οἰκείας ἑκάστη δέρης. τὰ δ᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ ἑνὸς πάντα.

ΟΛ. ΣΙΒ. Πολίτης Κεραμίτης στάδιον. Αρτεμίδωρος Τραλλιανὸς παγκράτιον.

Α. Κατὰ τὴν Γερμανίαν οἱ στρατιῶται τῷ Γάλβᾳ ἐπανίστανται αὐτοκράτορα Βιτέλλιον προστησάμενοι. Γάλβας τὸν Πείσωνα νεανίσκον εὐγενῆ Καίσαρα ἀπέδειξεν. Οθων Σιλβίος παρὰ τῶν στρατιωτῶν τὴν ἀρχὴν ἐπρίατο. Γάλβας ἐν τῇ ἀγορᾷ κατεκόπη ἄρξας μῆνας θ. Μάχης πρὸς τῇ Κρεμώνῃ γενομένης τοῖς περὶ Βιτέλλιον περὶ τῶν περὶ Οθωνα, ἔπεσον ἑκατέρωθεν μυριάδες ἀνδρῶν τέσσαρες. Οθων ἑαυτὸν διεχρήσατο ἄρξας ἡμέρας ἐνενήκοντα. Βιτέλλιος ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν κατεκόπη. τὸ Καπετώλιον ἐνεπρήσθη.

Β. Τὰ Ιεροσόλυμα ὑπὸ Τίτου κατεσκάφη. Τοὺς Ιουδαίους, καὶ τοὺς τὰ πάτρια αὐτῶν ἔθη περιστέλλοντας ἐτάχθη τῷ Καπετωλίῳ Διῒ κατ᾽ ἔτος δίδραχμον ἀποφέρειν. Ουεσπασιανὸς τὸ Καπετώλιον ἀνακτίζειν ἤρξατο.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΙΓ. Ρόδων Κυμαῖος, ἢ Θεόδοτος, στάδιον.

Α.

Β. Τὸ τῆς Ειρήνης τέμενος καθιερώθη, ὅ, τε Κολοσσὸς ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ ἱδρύθη ἔχων ὕψος ἑκατὸν ποδῶν, ἔχων τε καὶ εἶδος τοῦ Νέρωνος. οἱ δὲ τὸ τοῦ Τίτου.

Γ.

Δ. Αδριανὸς ὁ μετὰ ταῦτα αὐταρχήσας ἐγεννήθη.

ΟΛ. ΣΙΔ. Στράτων Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ. Αστὴρ κομήτης ἐπὶ πολὺ ἐφαντάσθη. Ουεσπασιανὸς νοσήσας μετήλλαξεν ἐν τοῖς ὕδασι τῶν Σαβίνων τοῖς Κουτιλίοις ὠνομασμένοις, μοναρχήσας ἔτη ι. Τίτος ὁ αὐτοῦ υἱὸς τὴν ἀρχὴν διεδέξατο ἐπ᾽ ἔτη β, μῆνας β, ἡμέρας κβ. Γναῖος Ιούλιος Αγρικόλας πάντα κύκλῳ τὴν Βρεττανίαν κατέδραμε, καὶ πρῶτος τῶν Ρωμαίων ἔγνω τοῦτο, ὅτι ἡ Βρετανία νῆσός ἐστι, καὶ πάντη περίρρυτος. Εκ τοῦ Βεσβίου ὄρους πῦρ ἄφατον ἀναρραγὲν πᾶσαν τὴν περίχωρον διέφθειρε, καὶ δύο πόλεις ὅλας, τό, τε Ηρκουλάνεον, καὶ τοὺς Πομπηΐους, ἐν θεάτρῳ τοῦ ὁμίλου αὐτῆς καθημένου, κατέχωσε.

Δ. Πῦρ πολλὰ πάνυ τῆς Ρώμης, τοῦ Τίτου πρὸς τὸ πάθημα τὸ ἐν τῇ Καμπανίᾳ γενόμενον ἐκδημήσαντος, ἐπενείματο. Τίτος τὸ θέατρον τὸ κυνηγετικὸν, τό, τε βαλανεῖον τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ ἱέρωσεν.

ΟΛ. ΣΙΕ. Ερμογένης Ξάνθιος στάδιον.

Α. Τίτος μετήλλαξεν ἐν τοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Δομετιανὸς ὁ ἀδελφὸς τὴν ἀρχὴν ἐξεδέξατο.

Β.

Γ. ΑΝΑΡΧΙΑ ΑΘΗΝΗΣΙ. Γυνὴ ἀπὸ πόλεως Τριδέντου τῆς Ιταλίας ἀπεκύησεν ὄφεις ἐσφαιρωμένους. Δομετιανὸς ἀπηγόρευσε μηδένα ἐν τῇ Ρωμαίων ἀρχῇ ἐκτέμνεσθαι.

Δ.

ΟΛ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΟΛ. ΣΙϚ. Ἀπολλοφάνης, ὁ καὶ Πάππης, Θαρσεὺς στάδιον.

Α.

Β. Δομετιανὸς τὸν ἀγῶνα Καπετωλῖνον ἐνεστήσατο ϛιδʹ ἔτεσιν ὕστερον τῆς περὶ Ἀκτίου νίκης.

Γ.

Δ. Δομετιανὸς τὰ Σεκουλάρια ἐπετέλεσε.

ΟΛ. ΣΙΖ. Ἑρμογένης Ξάνθιος στάδιον τὸ δεύτερον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΙΗ. Ἀπολλώνιος, ἢ Ἡλιόδωρος, Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Ἀπολλώνιος πύκτης ἐπίκλησιν Ραντης Ἀλεξανδρεὺς πρῶτος Αἰγυπτίων ὑπὸ Ἠλείων ἐζημιώθη εἰς τὸν ἀγῶνα ἐξυβρίσας, καὶ ἥκων οὐ κατὰ προθεσμίαν τῶν πυκτῶν. Ἡρακλείδῃ Ἀλεξανδρεῖ πύκτῃ τὸν κότινον Ἠλεῖοι παρῆκαν ἀκονιτί.

Α.

Β. Ἰώσηππος τὰς ἀρχαιολογίας Ἰουδαϊκὰς συνεγράψατο.

Γ. ἡ ὁδὸς ἡ ἀπὸ Σινοέσσης ἐς Ποτεόλους ἄγουσα λίθοις ἐστορέθη. Δομετιανὸς Φλάβιον Κλήμεντα ὑπατεύοντα, καίπερ ἀνεψιὸν ὄντα, καὶ γυναῖκα καὶ αὐτὴν συγγενῆ ἑαυτοῦ Φλαβίαν Δομιτίλλαν ἔχοντα κατέσφαξεν, τὴν δὲ Δομιτίλλαν, ἐπενεχθέντος αὐτῇ ἐγκλήματος Ἰουδαϊσμοῦ, εἰς Πανδατέρειαν ἐξώρισεν.

Δ. Δομετιανὸς ἀπεσφάγη ἄρξας ἔτη ιε, ἡμέρας ε. Νερούας Κοκκήϊος αὐτοκράτωρ ἀπεδείχθη. εἰκόνες Δομετιανοῦ συνεχωνεύθησαν, καὶ ἁψῖδες αἱ αὐτῷ πεποιημέναι καθῃρέθησαν.

ΟΛ. ΣΙΘ. Στέφανος Καππάδοξ στάδιον.

Α. Νερούας ἐνομοθέτησε μήτε τινὰ εὐνουχίζειν, μήτε τὴν ἀδελφιδῆν γαμεῖν.

Β. Νερούας τὸν Τραϊανὸν υἱοθετήσας Καίσαρα ἀπέδειξε. Νερούας ἀπήλλαξεν ἄρξας ἔτος α, μῆνας δ.

Γ.

Δ. Ἀγρίππας ὁ ἕβδομος μὲν ἀπὸ τῆς οἰκίας Ἡρώδου, ὕστατος δὲ ἐν τοῖς Ἰουδαίων βασιλεῦσιν ἐτελεύτησεν. ἐνταῦθα λήγει τὸ Ἰούστου τοῦ Τιβεριέως Χρονικὸν ἀρξάμενον ἀπὸ Μωσέως.

ΟΛ. ΣΚ. Ἀχιλλεὺς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Τραϊανὸς κατὰ τοῦ Δεκεβάλου νικητήρια ἤγαγε, καὶ Δακικὸς ἐπωνομάσθη.

Β. Τραϊανὸς τὸν Ἴστρον ἐπιφανεστάτῃ γεφύρᾳ ἔζευξε, καὶ τὴν Δακίαν τῇ Ρωμαίων ἐξουσίᾳ ὑποτάξας ἐπαρχίαν ἐποίησε. Πάλμας τῆς Συρίας ἄρχων τὴν Ἀραβίαν τὴν πρὸς τῇ Πέτρῃ ἐχειρώσατο, καὶ Ρωμαίων ὑπήκοον ἐποιήσατο.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΚΑ. Θεωνᾶς, ὁ καὶ Σμάραγδος, Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.

Α.

Β. Λεύκιος Οὐαλέριος Λουκίου υἱὸς ὢν ἐτῶν ιγ ποιητῶν Ρωμαίων ἀγῶνα ἐνίκησε Καπιτωλείοις, λύστρῳ ϛ.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΚΒ. Κάλλιστος Σιδήτης στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ὁ μετὰ ταῦτα αὐτοκράτωρ γενόμενος. Ἐν Ρώμῃ γυνή τις δικέφαλον ἀπεκύησεν ἔμβρυον, ὃ ὑποθήκαις τῶν θυοσκόπων εἰς Τίβεριν ποταμὸν ἐνεβλήθη.

ΟΛ. ΣΚΓ. Εὔστολος Σιδήτης στάδιον.

Α.

Β. Τραϊανὸς πᾶσαν τῶν Ἀρμενίων χώραν εἷλε.

Γ. Τραϊανοῦ χειμάζοντος ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ, σεισμὸς ἐξαίσιος γίνεται, ὑφ᾽ οὗ αἵ ἄλλαι τε πόλεις ἔκαμον, καὶ ἡ Ἀντιόχεια μάλιστα ἐδυστύχησε. καὶ παμπόλλους ἡ τῶν οἰκοδομημάτων πτῶσις διέφθειρεν, ἐν οἷς καὶ ὁ Πεδων ὕπατος ἐγένετο.

Δ. ΜΑΚΡΙΝΟΣ. Τραϊανὸς εἰς τὴν Μεσοποταμίαν ἐστράτευσε. Τραϊανὸς τὴν Ἀδιαβηνὴν παρεστήσατο. τὴν Κτησιφῶντα παραλαβὼν Τραϊανὸς τοὺς Ἀγαρηνοὺς μάτην ἀποπειράσας ἐντεῦθεν ἀπῆλθε. Λούσιος ὑπὸ Τραϊανοῦ πεμφθεὶς Ἰουδαίους κατεστρέψατο. Τραϊανὸς εἰς Σελινοῦντα τῆς Κιλικίας ἐλθὼν ὑδρωπιάσας ἐτελεύτησεν αὐταρχήσας ἔτη ιθ, μῆνας ϛ. τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ ἐν τῷ κίονι αὐτοῦ κατετέθη. Ἀδριανὸς τὴν ἀρχὴν παρέλαβεν.

ΟΛ. ΣΚΔ. Ἰσαρίων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Ἀδριανὸς ἐλθὼν εἰς τὴν Ρώμην ἀφῆκε τὰ ὀφειλόμενα τῷ τε βασιλικῷ, καὶ τῷ δημοσίῳ τῷ τῶν Ρωμαίων, ἑκκαιδεκαετῆ ὁρίσας χρόνον, ἀφ᾽ οὗ τε, καὶ μέχρις οὗ τοῦτο ἔμελλε.

Β.

Γ. Ἀδριανὸς πόλιν ἐν τῇ Μυσίᾳ οἰκίσας Ἀδριανοῦ θήρας αὐτὴν ὠνόμασεν.

Δ.

ΟΛ. ΣΚΕ. Ἀριστέας Μιλήσιος στάδιον.

Α. Εὐφράτης ὁ φιλόσοφος ἀπέθανεν ἐθελοντής, ἐπιτρέποντος αὐτῷ Ἀδριανοῦ κώνειον καὶ διὰ τὸ γῆρας, καὶ διὰ τὴν νόσον, πιεῖν.

Β.

Γ.

Δ. ἔκλειψις σελήνης.

ΟΛ. ΣΚϚ. Διονύσιος Οσαμοδμὺς Ἀλεξανδρεὺς στάδιον. Δίδας, καὶ Γαραπάμμων Αἰγύπτιοι ἐκ τοῦ νομοῦ Ἀρσινοΐτου πύκται ἐζημιώθησαν εἰς τὸν ἀγῶνα ἐξυβρίσαντες, καὶ ὑπὲρ αὐτῆς νίκης ἐπὶ λήμματος συνθέμενοι. ἀπὸ τῆς ζημίας ἀγάλματα Διὸς ἐποιήθησαν.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Α. Αδριανὸς Αθήνησι διάγων ἐπώπτευσε τὰ μυστήρια.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΚΖ. Διονύσιος Οσαμβυμὺς Αλεξανδρεὺς στάδιον τὸ β.

Α. Αδριανὸς ἐν τῇ Αιγύπτῳ Αντινόου ὠνομασμένην ᾠκοδόμησε πόλιν. ὁ δὲ Αντίνοος παιδικά τε αὐτοῦ ἐγεγόνει, καὶ ἐν τῇ Αιγύπτῳ ἐτελεύτησε.

Β. Αδριανὸς Απολλόδωρον τὸν ἀρχιτέκτονα ἀπέκτεινεν, ὅτι τὸν ναὸν Αφροδίτης, καὶ Ρώμης ὑπ' αὐτοῦ κατεσκευασμένον ἀπεδοκίμασε.

Γ. Αδριανὸς τό, τε Ολυμπίειον τὸ ἐν ταῖς Αθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς ἵδρυται, ἐξεποίησε, καὶ δράκοντα ἐς αὐτὸ Ινδίας κομισθέντα ἀνέθηκε. τά τε Διονύσια ἐν τῇ ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλεσε. τόν τε σηκὸν τὸν ἑαυτοῦ τὸ Πανελλήνιον ὠνομασμένον οἰκοδομήσασθαι τοῖς Ελλησιν ἐπέτρεψε, καὶ ἀγῶνα ἐπ' αὐτῷ κατεστήσατο, χρήματά τε πολλὰ, καὶ σῖτον ἐπετήσιον.

Δ. Αδριανὸς εἰς τὰ Ιεροσόλυμα πόλιν ἀντὶ τῆς κατασκαφείσης ᾤκισατο, ἣν καὶ Αιλίαν Καπετωλίαν ὠνόμασεν, ἐς τὸν τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ τόπον ναὸν τῷ Διῒ ἕτερον ἀντεγείρας.

ΟΛ. ΣΚΗ. Λουκᾶς Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Ιουδαία πᾶσα κεκίνηται. ἔκλειψις σελήνης.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΚΘ. Επίδαυρος, ὁ καὶ Αμμώνιος, Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Φίλων Βύβλιος Γραμματικὸς ὢν ἐτῶν οη ἐγνωρίζετο ἐπὶ ὑπάτου Σεβήρου τοῦ Ερεννίου χρηματίσαντος.

Β.

Γ.

Δ. Μέχρι τούτου Φλέγων Τραλλιανὸς ἀπελεύθερος Αδριανοῦ Καίσαρος ἔγραψεν Ολυμπιάδας ἐν βιβλίοις ις.

ΟΛ. ΣΛ. Δίδυμος Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α. Εμβῆς πατὴρ τοῦ τῆς Παιανιστῶν τάξεως ἐτιμήθη προτομῇ μαρμαρίνῃ τῇ ΙΑ Γαχών.

Β.

Γ. Συνόδῳ Ξυστικῇ τῇ περὶ τὸν Ηρακλέα ἀθλητῶν ἱερονικῶν στεφανιτῶν τόπος καὶ οἴκημα ἐδόθη πρὸς Θέρμαις Τραϊαναῖς.

Δ. Αυτοκράτωρ Σεπτίμιος Σεβῆρος γίνεται.

ΟΛ. ΣΛΑ. Κρανάος Σικυώνιος στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΒ. Ατλικὸς Σαρδιανὸς στάδιον. Σωκράτης πάλην, καὶ παγκράτιον ἀπογραψάμενος ὑπὸ Ηλείων παρεβραβεύθη ὑπὸ Διονυσίου Σελευκέως.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΓ. Δημήτριος Χῖος στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΔ. Ηρᾶς Χῖος στάδιον.

Α.

Β.

Γ. Αντωνεῖνος Ευσεβὴς τέθνηκε.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΕ. Μνασίβουλος Ερατεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛϚ. Ανθάλης Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΖ. Ευδαίμων Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΛΗ. Αγαθόπους Αιγινήτης στάδιον.

Δ. νόμος ἐν Ρώμῃ ἐτέθη, ὥστε τοῦ ἀδιαθέτου κληρονομεῖν πατέρα τὰ τέκνα, καὶ τῷ ἀχαρίστῳ δὲ παιδὶ τὸ τετράουγκιον δίδοσθαι τῆς πατρῴας περιουσίας.

ΟΛ. ΣΛΘ. Αγαθόπους Αιγινήτης στάδιον τὸ δεύτερον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΜ. Αυοῦβι, ὁ καὶ Φειδοῦς, Αλεξανδρεὺς στάδιον. Μ. Αυρήλιος Δημητρίου Αλεξανδρεὺς παγκράτιον.

Α. οἱ Αντιοχεῖς Αρταβάνῳ τῷ πολίτῃ αὐτῶν στήλην μαρμαρίνην ἀνέγειραν τῶν πολιτικῶν ἄρτων ἕνεκα ὑπ' αὐτοῦ τοῖς Αντιοχεῦσιν ἐκ τῶν ἰδίων προσόδων κεχωρηγημένων.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΜΑ. Ηρων Αλεξανδρεὺς στάδιον.

Α.

Β.

Γ.

Δ.

ΟΛ. ΣΜΒ. Μάγνος Κυρηναῖος στάδιον.

- Α.
- Β.
- Γ. Κόμοδος ὑπὸ τῶν ἰδίων στρατιωτῶν διεφθάρη.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΓ. Ισίδωρος Αλεξανδρεὺς στάδιον.

- Α.
- Β. Βάτων Φίλωνος τῶν ἀλειφομένων προστατήσας χρυσῷ στεφάνῳ ἐστεφανώθη Καπετωλείοις ἐν Ρώμη, Λύστρῳ κη.
- Γ.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΔ. Ισίδωρος Αλεξανδρεὺς στάδιον τὸ δεύτερον.

- Α.
- Β.
- Γ.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΕ. Αλέξανδρος Αλεξανδρεὺς στάδιον.

- Α.
- Β.
- Γ. Σηκλαρίων ἀγών.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜϚ. Επινίκιος Κυζικηνὸς, ὁ καὶ Κυνᾶς, στάδιον.

- Α.
- Β.
- Γ.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΖ. Σατορνῖλος Κρὴς Γορτυνίος στάδιον.

- Α.
- Β.
- Γ.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΗ. Ηλιόδωρος, ὁ καὶ Τρωσιδάμας, Αλεξανδρεὺς σαδιον.

- Α.
- Β.
- Γ.
- Δ.

ΟΛ. ΣΜΘ. Ηλιόδωρος, ὁ καὶ Τρωσιδάμας, Αλεξανδρεὺς στάδιον τὸ δεύτερον.

- Α.
- Β.
- Γ.
- Δ.

ΟΛΥΜΠΙΟΝΙΚΩΝ ΑΝΑΓΡΑΦΗ.

Α.

	Ολυμπ.
Αγάθαρχος Κερκυραῖος στάδιον.	ξα.
Αγαθόπους Αιγινήτης στάδιον.	σλη. σλθ.
Αγέμαχος Κυζικῖνος στάδιον.	ρμζ.
Αγεὺς Αργεῖος δολιχόν.	ριγ.
Αγησίδαμος Λοκρὸς Επιζεφύριος παίδων πυγμήν.	οδ.
Αγις Ηλεῖος στάδιον.	νβ.
Αγνων Πεπαρήθιος στάδιον.	νγ.
Αθέλης Αλεξανδρεὺς στάδιον.	σλϛ.
Αθηνόδωρος Αιγιεὺς στάδιον.	οζ. ση. σι.
Αθηράδας Λάκων στάδιον.	χ.
Αισχίνης Ηλεῖος σαδιον.	ε.
Αισχίνης Μιλήσιος ὁ Γλαυκίας στάδιον.	σθ.
Ακανθος Λάκων δολιχόν.	ιε.
Ακεσίλαος Μεγαλοπολίτης στάδιον.	ρμη.
Ακουχᾶς Ταραντῖνος στάδιον.	ξε.
Ακουσίλαος Κυρηναῖος στάδιον.	ρξε.
Αλέξανδρος Αλεξανδρεὺς στάδιον.	σμε.
Αλκίδας Λάκων στάδιον.	ρλδ.
Αλκιμος Κυζικηνὸς στάδιον.	ρνθ.
Αμισηνᾶς Βαρκαῖος στάδιον.	π.
Αμμώνιος Αλεξανδρεὺς στάδιον.	ρλα.
Ανδρέας Λακεδαιμόνιος στάδιον.	ροθ.
Ανδροκλος Μεσσήνιος στάδιον.	γ.
Ανδρόμαχος Αμβρακιώτης στάδιον.	ρπ.
Ανδροσθένης Κορίνθιος στάδιον.	ριθ.
Ανδροσθένης Αρκὰς παγκράτιον τὸ πρῶτον.	Ϙ.
Ανθεσίων (Αυπισίων) Αργεῖος στάδιον.	ρπβ.

Ανουβὶς

	Ολυμπ.
Ανοῦβι, ὁ καὶ Φειδὶς, Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σμ.
Αντήνωρ Αθηναῖος, ἢ Μιλήσιος, παγκράτιον, περίοδον.	ριη.
Αντίγονος Μακεδὼν ϛάδιον.	ρκβ, ρκγ.
Αντικλῆς Αθηναῖος ϛάδιον.	ρι.
Αντικλῆς Μεσσήνιος ϛάδιον.	η.
Αντικλῆς Μεσσήνιος ἕτερος ϛάδιον.	ρι.
Αντικράτης Επιδαύριος ϛάδιον.	με.
Αντίμαχος Ηλεῖος ϛάδιον.	β.
Αντίπατρος Ηπειρώτης ϛάδιον.	ρξα.
Ανώδοκος Κυζικηνὸς ϛάδιον.	ρξ.
Απελλαῖος Ηλεῖος ϛάδιον.	ξ.
Απολλοφάνης, ὁ καὶ Γάππης, Ταρσεὺς ϛάδιον.	σις.
Απολλωνίδης Τεγεάτης ϛάδιον.	ριη.
Απολλώνιος Αλεξανδρεὺς, ἢ Ηλιόδωρος, ϛάδιον.	σιη.
Απολλώνιος Επιδαύριος ϛάδιον.	σγ.
Αρίϛανδρος Λέσβιος ϛάδιον.	ρνγ.
Αριϛέας Μιλήσιος ϛάδιον.	σκε.
Αριϛέας Στρατονικεὺς πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	ρϙη.
Αριϛόδημος Ηλεῖος πάλην.	ϙη.
Αριϛόλοχος Αθηναῖος ϛάδιον.	ρθ.
Αρίϛων Θούριος ϛάδιον.	ρπε.
Αρκεσίλαος Πολυμνήϛου παῖς Κυρηναῖος ἅρματι.	π.
Αῤῥιχίων Φιγαλεὺς παγκράτιον.	νδ.
Αρτεμίδωρος Θυατείριος ϛάδιον.	ρϙγ.
Αρτεμίδωρος Τραλλιανὸς παγκράτιον.	σιβ.
Αρχίλοχος Κερκυραῖος ϛάδιον.	νθ.
Ασιατικὸς Αλικαρνασσεὺς ϛάδιον.	ρϙζ.
Ασκληπιάδης Σιδώνιος ϛάδιον.	ρπθ.
Αϛυλος Κροτωνιάτης ϛάδιον, καὶ δίαυλον.	ογ. οδ. οε.
Αϛυχος Συρακούσιος ϛάδιον.	οε.
Ασωπίχος Κλεοδάμου Ορχομένιος παῖς ϛάδιον.	ος.
Ατηκὸς Σαρδιανὸς ϛάδιον.	σλβ.
Μ. Αυρήλιος Δημητρίου Αλεξανδρεὺς παγκράτιον.	σμ.
Αυφίδιος Πατρεὺς ϛάδιον.	ρϙ.
Αχιλλεὺς Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σκ.

Β.

Βελιϛίχη γυνὴ ἀπὸ Μακεδονίας συνωρίδι πωλικῇ.	ρκη.
Βοιωτὸς Σικυώνιος ϛάδιον.	ρξδ.

Γ.

Γέλων Δεινομένους Γελῶος ἅρματι.	ογ.
Γέλων Λάκων ϛάδιον.	μδ.
Γλαυκίας, ἤτοι Γλύκων, Κροτωνιάτης ϛάδιον.	μη.
Γρύλλος Χαλκιδεὺς ϛάδιον.	ριβ.
Γύγις Λάκων ϛάδιον.	λγ.

Δ.

Δαϊκλῆς Μεσσήνιος ϛάδιον.	ζ.
Δαμασίας Αμφιπολίτης ϛάδιον.	ριε.
Δαμασίας Κυδωνιάτης ϛάδιον.	σα.
Δαμάρητος Ηραιεὺς ὅπλῳ.	ξε. ξς.
Δάμων Δελφὸς ϛάδιον.	ρξβ.
Δάμων Θούριος ϛάδιον.	ρα. ρβ.
Δάσμων Κορίνθιος ϛάδιον.	ιδ.

Δάτης,

	Ὀλυμπ.
Δάτης, ἤτοι Δάνδης, Ἀργεῖος στάδιον.	οζ.
Δεινομένης [Δεινοσθένης] Λάκων στάδιον.	ριϛ.
Δημάρατος Ἐφέσιος στάδιον.	ρϙδ. ρϙε.
Δημήτριος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	ρλη.
Δημήτριος Χῖος στάδιον.	σλγ.
Δημόκριτος Μεγαρεὺς στάδιον.	ρνβ.
Δίδυμος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σλ.
Δίκων Καλλιβρότου Συρακούσιος στάδιον.	ϙθ.
Διόγνητος Κροτωνιάτης στάδιον.	νη.
Διόδοτος Τυανεὺς στάδιον.	ρϙα.
Διοκλῆς Κορίνθιος στάδιον.	ιγ.
Διοκλῆς Μεσσήνιος, ἤτοι Δαϊκλῆς, στάδιον.	ζ.
Διοκλῆς Ὑπαιπηνὸς στάδιον.	ροη.
Διονύσιος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σξβ.
Διονύσιος Ὀσαμβῦμος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σκϛ. σκζ.
Διονυσόδωρος Ταραντῖνος στάδιον.	ρ.
Διοφάνης Αἰολεὺς στάδιον.	ρϙβ.
Διοφάνης Προυσαεὺς στάδιον.	ρϙη.
Δίων Κυπαρισσεὺς στάδιον.	ροϛ.
Δωριεὺς Διαγόρου Ῥόδιος παγκράτιον.	πζ. πη. πθ.
Δωρόθεος Ῥόδιος στάδιον.	ρμα.
Δωτάδης Μεσσήνιος στάδιον.	ι.

Ε.

Ἑκατόμνως Ἠλεῖος στάδιον.	ροζ.
Ἑλλάνικος Ἀλκαινέτου παῖς πυγμῇ.	πθ.
Ἐξαίνετος Ἀκραγαντῖνος στάδιον.	ϙα. ϙβ.
Ἐπαίνετος Ἀργεῖος παῖς στάδιον.	ροε.
Ἐπίδαυρος, ὁ καὶ Ἀμμώνιος, Ἀλεξανδρεύς, στάδιον.	σκθ.
Ἐπίνικος Κυζικηνὸς, ὁ καὶ Κυνᾶς, στάδιον.	σμϛ.
Ἐπιτελίδας Λάκων στάδιον.	ν.
Ἐρατοσθένης Κροτωνιάτης στάδιον.	να.
Ἐράτων Αἰτωλὸς στάδιον.	ρλε.
Ἐργοτέλης Φιλάνορος Κρὴς, πόλεως Γνωσοῦ, Ἱμεραῖος δὲ ἀναγορευθεὶς, δολιχόδρομον.	οζ.
Ἑρμογένης, ὁ ἐπίκλην Ἵππος, Ξάνθιος στάδιον.	σιε. σιζ.
Ἑρμογένης Περγαμηνὸς στάδιον.	σβ.
Ἐρυξίας Χαλκιδεὺς στάδιον.	ξβ.
Εὐαγόρας Ἠλεῖος συνωρίδι τελείᾳ πρῶτος.	ϙα. ϙβ.
Εὔανδρος Θεσσαλεὺς στάδιον.	ξδ.
Εὔβατος Κυρηναῖος στάδιον.	ϙγ.
Εὐβουλίδας Λαοδικεὺς στάδιον.	σε.
Εὐβώτας Κυρηναῖος στάδιον.	ρδ.
Εὐδαίμων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σλζ.
Εὔδαμος Κῷος στάδιον.	ροβ.
Εὔθυμος Ἀστυκλέους Λοκρὸς Ἐπιζεφύριος ἀνδρῶν πυγμήν.	οδ. οϛ. οζ.
Εὐπόλεμος Ἠλεῖος στάδιον.	ϙϛ.
Εὔπολις Ἠλεῖος στάδιον.	ϙϛ.
Εὐρύβατος Λάκων πάλη.	ιη.
Εὐρύβατος Λάκων τεθρίππῳ πωλικῷ.	ϙθ.
Εὐρυξος Ἀθηναῖος στάδιον.	κζ.
Εὐρυκλείδας Λάκων στάδιον.	λζ.
Εὐρυκλῆς Λάκων στάδιον.	μζ.
Εὐρύλας Χαλκιδεὺς στάδιον.	ριβ.
Εὔστολος Σιδήτης στάδιον.	σκγ.
Εὐτελίδας Λάκων παῖς πένταθλον, καὶ πάλην.	λη.
Ἐφάρμοστος Ὀπούντιος πάλην.	ογ.

	Ολυμπ.
Ζ.	
Ζώπυρος Συρακούσιος ϛάδιον.	ρμ.
Η.	
Ηλιόδωρος Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σιη.
Ηλιόδωρος, ὁ καὶ Τρασιδάμας, Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σμη. σμθ.
Ηρακλείδης Αλεξανδρεὺς πύκτης τον ϛέφανον παρὰ τῶν Ηλείων ἔσχεν ἀκονιτί.	σιη.
Ηρακλείδης Σαλαμίνιος ϛάδιον.	ρμδ.
Ηράκλειτος Σάμιος ϛάδιον.	ρμγ.
Ηρᾶς Χῖος ϛάδιον.	σλδ.
Ηρων Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σμα.
Θ.	
Θάλπος Λάκων ϛάδιον.	χε.
Θέαυτος παῖς πυγμῇ.	Ϙ.
Θεόδοτος Κυμαῖος ϛάδιον.	σιγ.
Θεόδωρος Μεσσήνιος ϛάδιον.	ρπγ. ρπδ.
Θεόπομπος Θετταλὸς ϛάδιον.	ϖϛ.
Θερσίας Θεσσαλὸς πρῶτος ἀπήνῃ.	ο.
Θέτταλος Κορίνθιος πένταθλον, καὶ ϛάδιον.	ξθ.
Θεωνᾶς, ὁ καὶ Σμάραγδος, Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σκα.
Θήρων Ακραγαντῖνος ἅρματι.	οζ.
Θύμηλος Ασπένδιος ϛάδιον.	ρνα.
Ι.	
Ιδαῖος Κυρηναῖος ϛάδιον.	ρκϛ.
Ικάριος Υπερήσιος ϛάδιον.	κγ.
Ιολαΐδας Αργεῖος ϛάδιον.	ρλθ.
Ιπποκλέας Θετταλὸς διαυλόδρομον.	οα. ογ.
Ιπποσθένης Λάκων παίδων πάλην.	λζ.
Ιπποσθένης Λάκων ἀνδρῶν πάλην.	μγ.
Ιππόστρατος Κροτωνιάτης ϛάδιον.	νδ. νε.
Ιππόστρατος Σελευκεὺς ϛάδιον.	ρμθ.
Ισαρίων Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σκδ.
Ισίδωρος Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σμγ. σμδ.
Ισχόμαχος Κροτωνιάτης ϛάδιον.	ξη. ξθ.
Ισχυρος Ιμεραῖος ϛάδιον.	ξϛ.
Κ.	
Καλλικλῆς Σιδώνιος ϛάδιον.	σθ.
Καλλισθένης Λάκων ϛάδιον.	κϛ.
Κάλλιστος Σιδήτης ϛάδιον.	σκβ.
Κάπρος Πυθαγόρου Ηλεῖος πάλην, καὶ παγκράτιον.	ρμβ.
Κερᾶς Αργεῖος πάλην.	ρκ.
Κλεόμαντις Κλειτόριος ϛάδιον.	ρια.
Κλεόξενος Αλεξανδρεὺς περιοδονίκης πυγμήν.	ρλε.
Κλεοπτόλεμος Λάκων ϛάδιον.	κδ.
Κλεοσθένης Επιδάμνιος ἅρματι.	ξϛ.
Κλεόστρατος Ρόδιος πάλην.	ρμζ.
Κλέων Επιδαύριος ϛάδιον,	μγ.
Κλεώνδας Θηβαῖος ϛάδιον.	μα.
Κλίτων Μακεδὼν ϛάδιον.	ριγ.
Κομαῖος πυγμήν.	λβ.
Κόροιβος Ηλεῖος ϛάδιον.	α.
Κραναὸς Σικυώνιος ϛάδιον.	σλα.

	Ολυμπ.
Κραξίλλας [Κραυξίδας] Θεσσαλὸς πόλεως Κρανῶνος κέλητι.	λγ.
Κράτης Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	ρμβ.
Κράτης Ηλεῖος κήρυκα ἀγῶνα.	ϟϛ.
Κρατῖνος Μεγαρεὺς ϛάδιον.	λβ.
Κρίσων Ιμεραῖος ϛάδιον.	ϖβ. ϖδ. ϖε.
Κροκίνας Λαρισσαῖος ϛάδιον.	ϟδ.
Κύλων Αθηναῖος δίαυλον.	λε.
Λ.	
Λάδας Αἰγεὺς ϛάδιον, καὶ δολιχόν.	ρκε.
Λάδρομος Λάκων ϛάδιον.	νζ.
Λάμαχος Ταυρομενίτης ϛάδιον.	ρπα.
Λάμπις Λάκων πένταθλον.	ιη.
Λασθένης Θηβαῖος ϛάδιον.	ϟδ.
Λεωνίδας Ρόδιος τριαστὴς ϛάδιον.	ρνδ. ρνε. ρνϛ. ρνζ.
Λεωνίδας Ρόδιος πάλιν ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	ρνϛ.
Λεωχάρης Μεσσήνιος ϛάδιον.	ια.
Λουκᾶς Αλεξανδρεὺς ϛάδιον.	σκη.
Λύγδαμις Συρακούσιος παγκράτιον.	λγ.
Λυκῖνος Κροτωνιάτης ϛάδιον.	μθ.
Λύκος Λαρισσαῖος ϛάδιον.	πβ.
Λυκώτας Λάκων ϛάδιον.	μβ.
Μ.	
Μάγνος Κυρηναῖος ϛάδιον.	σμβ.
Μαρίων Μαρίωνος Αλεξανδρεὺς πάλιν ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	ρπβ.
Μεγακλῆς Αθηναῖος τεθρίππῳ.	πη.
Μενεσθεὺς Βαρκυλίτης ϛάδιον.	ρλζ.
Μένων Αθηναῖος ϛάδιον.	ϟε.
Μικίων Βοιώτιος ϛάδιον.	ρμϛ.
Μικίννας Ρόδιος ϛάδιον.	ριδ.
Μικρίνας, ἤτοι Σμικρίνας, Ταραντῖνος ϛάδιον.	ρζ.
Μίλων Κροτωνιάτης πάλην.	ξβ.
Μίνως, ἤτοι Μένων, Μεγαρεὺς ϛάδιον.	ιθ.
Μίνως Μεγαρεὺς ϛάδιον.	ϟε.
Μνασίβουλος Ελατεὺς ϛάδιον.	σλε.
Μόσχος Κολοφώνιος παιδικὴν πυγμήν.	ρμε.
Μόσχος Κολοφώνιος μόνος παιδικὴν περίοδον.	ρμε.
Ν.	
Νικάτωρ Κυρηναῖος ϛάδιον.	ρκϛ.
Νικίας Οπούντιος ϛάδιον.	ο.
Νικόδημος Λακεδαιμόνιος ϛάδιον.	ρξθ.
Νικόμαχος Φιλαδελφεὺς ϛάδιον.	ρξη.
Ξ.	
Ξενόδαμος Αντικυρεὺς παγκράτιον ἐν ἀνδράσι.	σια.
Ξενοκλῆς, ἤτοι Ξενόδοκος, Μεσσήνιος ϛάδιον.	θ.
Ξενοφάνης ϛάδιον.	ρλβ.
Ξενοφῶν Κορίνθιος ϛάδιον.	οθ.
Ο.	
Οἰβώτας Δυμαῖος ϛάδιον.	ϛ.
Ολυνθεὺς Λάκων ϛάδιον.	λη. μ.
Ονησίκριτος Σαλαμίνιος ϛάδιον.	ρν.
Ονόμαστος Σμυρναῖος πυγμῇ.	κγ.
Οξύθεμις Κορωναῖος ϛάδιον.	ιβ.

	Ὀλυμπιάς.
Ορθων Συρακούσιος στάδιον.	ρνη.
Ορσιππος Μεγαρεὺς στάδιον.	ιε.
Οὐαλέριος Μιτυληναῖος στάδιον.	σϛ.

Π.

Παρμένης Μάγνης ἀπὸ Μαιάνδρου στάδιον.	ρϞϛ.
Πανταγκλῆς Ἀθηναῖος στάδιον.	κα. κβ.
Παρμενίδης Καμαριναῖος στάδιον.	ξγ.
Παρμενίδης, ἤτοι Παρμενίων, Μιτυληναῖος στάδιον.	ριζ.
Παρμενίδης Ποσειδωνιάτης στάδιον.	ση.
Παρμενίσκος Κερκυραῖος στάδιον.	ροα. ρογ.
Πάταικος Ἀχαιὸς πόλεως Δύμης κάλπῃ.	ϛ.
Πάτων Θηβαῖος τεθρίππῳ.	κε.
Περιγένης Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	ρκζ.
Πολέμων Πετραῖος στάδιον.	σ.
Πολίτης Κεραμίτης στάδιον.	σιβ.
Πολυδάμας Νικίου Σκοτουσαῖος παγκράτιον.	Ϟγ.
Πολυκλῆς Κυρηναῖος στάδιον.	ρη.
Πολυμήστωρ Μιλήσιος παίδων στάδιον.	μϛ.
Πολύμναστος Κυρηναῖος στάδιον.	πα.
Πολυνείκης Ἠλεῖος παίδων στάδιον.	λζ.
Πολυχάρης Μεσσήνιος στάδιον.	δ.
Πραξιδάμας Αἰγινήτης πυγμήν.	νθ.
Πρωτοφάνης Μάγνης πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	ροβ.
Πυθαγόρας Λάκων στάδιον.	ιϛ.
Πυθαγόρας Μάγνης στάδιον.	ρκ. ρκα.
Πυθαγόρας Σάμιος παίδων πυγμήν.	μη.
Πυθοκλῆς Σικυώνιος στάδιον.	ρλϛ.
Πυθόστρατος Ἐφέσιος στάδιον.	ργ.
Πυῤῥίας Αἰτωλὸς στάδιον.	ρμε.
Πῶλος Ἐπιδαύριος στάδιον.	ιζ.
Πῶρος, ἤτοι Παῦρος, Κυρηναῖος στάδιον.	ρε.
Πῶρος Μαλιεὺς στάδιον.	ρϛ.

Ρ.

Ρηξίλλος Ὀπούντιος παγκράτιον.	ξα.
Ρίψολκος Λάκων στάδιον.	λθ.
Ρόδων Κυμαῖος στάδιον.	σιγ.

Σ.

Σαραπίων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σδ.
Σατορνῖλος Κρὴς Γορτύνιος στάδιον.	σμζ.
Σέλευκος Μακεδὼν στάδιον.	ρκη.
Σιμμίας Σελευκεὺς ἀπὸ Τίγριος στάδιον.	ρο.
Σιμύλος Νεαπολίτης στάδιον.	ρλγ.
Σκάμανδρος Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	ρπϛ.
Σκαμάνδριος Μιτυληναῖος στάδιον.	οϛ.
Σμικρίνας Ταραντῖνος στάδιον.	ρξ.
Στέφανος Καππάδοξ στάδιον.	σιθ.
* Στόμας Ἀθηναῖος στάδιον.	λδ.
Στρατόνικος [Στράτων] Κοῤῥάγου Ἀλεξανδρεὺς πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	ροη.
* Στράτος Ἀργεάτης πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	σδ.
Στράτων Ἀλεξανδρεὺς στάδιον.	σιδ.
Συβαρίδης Λάκων πώλων ἅρματι.	Ϟθ.
Σύμμαχος Μεσσήνιος στάδιον.	πη. πθ.

Σφαι-

	Ολυμπ.
Σφαῖρος Λάκων στάδιον.	λε.
Σωκράτης πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον.	σλβ.
Σώπατρος Αργεῖος στάδιον.	ρπζ.
Σώσιππος Αθηναῖος στάδιον.	ϙγ.
Σώστρατος Σικυώνιος ἐπίκλην Ακροχερσίτης, ἢ Ακροχειρισὴς, παγκράτιον.	ρδ.
Σωτάδης Κρὴς δολιχόν.	ϙθ.
Σώφρων Αμβρακιώτης στάδιον.	πζ.

T.

Τέλλις Σικυώνιος στάδιον.	ιγ.
Τερψαῖος Ηλεῖος στάδιον.	ϙζ.
Τιμαῖος Ηλεῖος σαλπιγκτὴν.	ϙϛ.
Τιμόθεος Τραλλιανὸς στάδιον.	ρξγ.
Τισικράτης Κροτωνιάτης στάδιον.	οα. οβ.
Τληπόλεμος Λύκιος κέλητι πωλικῷ πρῶτος.	ρλα.
Τορύμμας Θετταλὸς στάδιον.	π.
Τρύφων Φιλαδελφεὺς στάδιον ἔτι τρίτῳ Ολυμπ.	σια.

Υ.

Υπέρβιος Συρακούσιος στάδιον.	ϙ.
Υπηνίος Ηλεῖος δίαυλον.	ιδ.

Φ.

Φαίδιμος Αλεξανδρεὺς τῆς Τρωάδος παίδων παγκράτιον.	ρμε.
Φαῖδρος Φαρσάλιος στάδιον.	νϛ.
Φαίδων Αλεξανδρεὺς ἐκ τῆς Τρωάδος παίδων παγκράτιον.	ρμε.
Φάνας Πελληνεὺς στάδιον, δίαυλον, ὅπλον, δολιχόν.	ξζ.
Φερίας Αιγινήτης παίδων πάλην.	οθ.
Φιλῖνος Ηγεπόλιδος Κῷος στάδιον.	ρκθ. ρλ.
Φιλόμβροτος Λάκων πένταθλον.	κϛ. κζ. κη.
Φιλόμηλος Φαρσάλιος στάδιον.	ρκδ.
Φιλώτας, ἤτοι Φιλητᾶς, Συβαρίτης παίδων πυγμήν.	μα.
Φορμίων Αλικαρνασσεὺς στάδιον.	ϙζ.
Φρυνων Αθηναῖος στάδιον.	λϛ.
Φωκίδης Αθηναῖος στάδιον, ὡς δὲ ἄλλοι, πάλην.	ρδ.

X.

Χάρμης Λάκων στάδιον.	κη.
Χίονις Λάκων στάδιον.	κθ. λ. λα.
Χρυσόγονος Νικαεὺς στάδιον.	ρξϛ. ρξζ.
Χρυσόμαχος Λάκων στάδιον.	μϛ.

Ψ.

Ψαῦμις Καμαριναῖος τεθρίππῳ, ἀπήνῃ, καὶ κέλητι.	πβ.

Αναγραφὴ τῶν πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον νικησάντων.

	Ολυμπ.
α Ηρακλῆς.	
β Κάπρος Ηλεῖος	ρμβ.
γ Λεωνίδης Ρόδιος	ρνϛ.
δ Πρωτοφάνης Μάγνης	ροβ.
ε Στρατόνικος, ἢ Στράτων, Κοράγου Αλεξανδρεὺς	ροη. ροθ.

ϛ Μαρίων Μαρίωνος Ἀλεξανδρεύς ρπβ.
ζ Ἀρισέας Στρατόνικος, ἢ Μαιάνδριος. ρϟη.
η Στράτος Ἀργεάτης. σδ.
θ Σωκράτης πάλην, καὶ παγκράτιον ἀπογραψάμενος ὑπὸ Ἠλείων, παρεβραβεύθη ὑπὸ Διονυσίου Σελευκέως σλβ.
ι Αὐρήλιος ἐπὶ Σεβήρου μόνος ἐν τοῖς κατὰ Ῥώμην ἀγῶσι πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον ἐνίκησε.

Ἐπειδὴ πολλοὺς τῶν ἐνδόξων ἀθλητῶν ἡ προαποδοθεῖσα τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴ ἀμνημονοῦντας καταλέλοιπεν, ὀλίγους ἐκ πολλῶν ἐροῦμεν. Καὶ Τίσρμος μὲν ὁ κατὰ τοὺς καιροὺς ἀκμάσας Μίλωνος τοῦ ἀθλητοῦ ἀθλητὴς μὲν οὐκ ἐγένετο, βουκόλος δέ. πειραθεὶς δὲ τούτου τὴν ῥώμην ὁ Μίλων ἀνέκραγε τοῦτο δὴ τὸ εἰς παροιμίαν ἐλθόν. ἄλλος οὗτος Ἡρακλῆς. Γλαῦκος δὲ ὁ Καρύστιος πύκτης ἦν, τὴν ἀλκὴν ἀνυπόστατος, καὶ Κλεομήδης ὁ Ἀστυπαλαιεὺς, εἰς ὃν ὁ χρησμός· Ὕστατος Ἡρώων Κλεομήδης Ἀστυπαλαιεύς. ἀήττητος δὲ πύκτης καὶ Ἄρειος ὁ Αἰγύπτιος. Στράτων δὲ ὁ Κορράγου Ὀλυμπιάσιν ἐνίκησε πάλην ὁμοῦ, καὶ παγκράτιον, καὶ τῇ ἑξῆς Ὀλυμπιάδι. ὁμοίως καὶ ἐν Νεμέα δὲ, καὶ Πυθοῖ, καὶ Ἰσθμοῖ. Εὔθυμος ὁ Λοκρὸς πύκτης ἦν, διὰ ῥώμην σώματος εἰς ὑπερβολὴν θαυμαζόμενος. Εὐρυδάμας ὁ Κυρηναῖος πύκτης ἐξεκρούσθη μὲν ὑπὸ τοῦ ἀνταγωνιστοῦ τοὺς ὀδόντας, ἐνίκησε δὲ καταπιὼν αὐτοὺς, ἵνα μὴ αἴσθηται ὁ ἀντίπαλος. Διώξιππος ὁ Ἀθηναῖος ἀθλητὴς ἐπίδειξιν ποιούμενος Ἀλεξάνδρῳ τῷ βασιλεῖ τῆς ἰδίας ἀλκῆς, τὴν ἐσθῆτα ἀποδὺς, καὶ προχειρισάμενος ῥόπαλον, Μακεδόνα τινὰ τῶν ἐπιφανῶν μετὰ πανοπλίας αὐτῷ ἐπιόντα, καὶ τὸ δόρυ ἐπικραδαίνοντα γυμνὸς κατέβαλεν ἐκ προκλήσεως. Κλειτόμαχος ὁ Θηβαῖος πύκτης θαυμάζεται μὲν ἐπὶ σωφροσύνης ἀσκήσει. οὐ δὲ γὰρ μέχρι ψιλῆς ἀκοῆς ἀφροδισίων ἠνείχετο, ἐρωτικῶν δὲ λόγων ἐν συμποσίοις ἐμβαλλομένων, ἢ ἀλλαχοῦ, εὐθὺς ἀνιστάμενος ἀπηλλάττετο. ἐποίει δὲ τοῦτο, ἵνα μὴ ἡττηθέντι αὐτῷ ποτὲ τῶν ἀφροδισίων ἡ ῥώμης ἀκμὴ ταχὺ μαρανθείη. Φαΰλλου τοῦ ἐκ Κρότωνος ἀθλητοῦ πεντήκοντα καὶ δύο ποδῶν εἶναι τὸ πήδημα λέγεται. οὗτος μόνος ἀπὸ τῆς Ἰταλίας ἐπὶ τῶν Μηδικῶν ἰδιοστόλῳ τριήρει τοῖς Ἕλλησιν ἐβοήθησεν. Μελαγκόμας ὁ πύκτης κάλλιστός τε καὶ μέγιστος ἦν. οὗ καὶ τὸν Τίτον φασὶν ἐρασθῆναι τὸν αὐτοκράτορα. οὗτος οὐδένα πώποτε τρώσας, οὐδὲ πατάξας μόνῃ τῇ τῶν χειρῶν ἀνατάσει πάντας ἀπέκτεινε τοὺς ἀντιπάλους. Αὐρήλιος Ἕλιξ ὁ ἀθλητὴς ἐπὶ Σεβήρου τοῦ αὐτοκράτορος γεγονὼς τοσοῦτο τοὺς ἀνταγωνιστὰς ὑπερῆρεν, ὥστε πάλην ὁμοῦ καὶ παγκράτιον ἀγωνίσασθαι ἔν γε τῇ Ῥώμῃ. Οἱ γὰρ Ἠλεῖοι φθονήσαντες αὐτῷ * οὐδὲ ἐκάλεσαν εἰς τὸ στάδιον παλαιστὴν οὐδένα. καὶ ἐνίκησεν ἑκάτερον. ὃ μηδεὶς ἄλλος ἐπεποιήκει ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ῥώμην δηλονότι ἀγῶσι. καὶ ἵνα τοὺς πολλοὺς παρῶ, ἀρκεσθήσομαι μόνῳ Νικοφῶντι τῷ Μιλησίῳ, εἰς ὃν τὸ ἐπίγραμμα·

Ταύρου βαθὺν τένοντα, καὶ σιδαρέους
Ἄτλαντος ὤμους, καὶ κόμαν Ἡρακλέους,
σεμνάν θ' ὑπήναν, καὶ λέοντος ὄμματα
Μιλησίου γίγαντος οὐδ' Ὀλύμπιος
Ζεὺς ἀτρόμητος εἶδεν, ἄνδρας ἡνίκα
πυγμὰν ἐνίκα Νικοφῶν Ὀλυμπίᾳ.

Ἐγένετο δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου καιρῶν ὁ ἐκ Φιλαδελφείας τῆς Λυδῶν παλαιστὴς Φιλούμενος ὄνομα. οὗτος χαλκοῦν ἀνδριάντα λέγεται πατάξας εἰς βάθος ἐνιζῆσαι βιάσασθαι τὸν χαλκὸν, ἐφ' ᾧ ἀνδριάντος τετυχηκέναι, καὶ ἔπ' αὐτῷ ἐπιγράμματος. οὗ τὸ ἀκροτελεύτιον.

χαλκὸς ἐμῆς χειρὸς πολλὸν ἐλαφρότερος. καὶ Μεταγένης ὁ Θάσιος μυρίας πυκτεῦσιν ἀνείλετο νίκας. ἦν γὰρ τὴν ῥώμην ἀπρόσμαχος.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΙ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
δευτέραν ἔκδοσιν Αφρικανοῦ ἐκ τῶν τόμων Μανεθῶ τοῦ ἱερέως Αἰγυπτίου.

ΠΡΩΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΘΕΙΝΙΤΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ Η.

Μετὰ νέκυας τοὺς ἡμιθέους πρώτη δυναστεία καταριθμεῖται βασιλέων η.

Α Μήνης Θινίτης ἐβασίλευσεν ἔτη ξβ.
ὃς ὑπὸ ἱπποποτάμου ἁρπαγεὶς διεφθάρη.

Β Ἄθωθις υἱὸς ἔτη νζ.
ὁ τὰ ἐν Μέμφει βασίλεια οἰκοδομήσας. οὗ φέρονται βίβλοι ἀνατομικαί. ἰατρὸς γὰρ ἦν.

Γ Κενκένης υἱὸς ἔτη λα.

Δ Ἐνέφης υἱὸς ἔτη κγ.
ἐφ' οὗ λιμὸς τὴν Αἴγυπτον κατέσχε μέγας. οὗτος τὰς περὶ Κοχώνην ἤγειρε πυραμίδας.

Ε Σαφαῖδος υἱὸς ἔτη κ.

Ϛ Μιέβιδος υἱὸς ἔτη κϚ.

Ζ Σέμεμψις υἱὸς ἔτη ιη.
ἐφ' οὗ φθορὰ μεγίστη κατέσχε τὴν Αἴγυπτον.

Η Βιηνέχης υἱὸς ἔτη κϚ.

Ὁμοῦ ἔτη ΣΝΓ [ΣΞΓ] τὰ τῆς πρώτης δυναστείας. ΣΞΓ.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΘΕΙΝΙΤΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ Θ.

Α Βοηθὸς ἔτη λη.
ἐφ' οὗ χάσμα κατὰ Βούβαστιν ἐγένετο, καὶ ἀπώλοντο πολλοί.

Β Καιέχως ἔτη λθ.
ἐφ' οὗ οἱ βόες Ἆπις ἐν Μέμφει, καὶ Μνευὶς [Μνεῦις] ἐν Ἡλίου πόλει, καὶ ὁ Μενδήσιος τράγος ἐνομίσθησαν εἶναι θεοί.

Γ Βίνωθρις ἔτη μζ.
ἐφ' οὗ ἐκρίθη τὰς γυναῖκας βασιλείας γέρας ἔχειν.

Δ Τλᾶς ἔτη ιζ.

Ε Σεθένης ἔτη μα.

Ϛ Χαίρης ἔτη ιζ.

Ζ Νεφερχέρης ἔτη κε.
ἐφ' οὗ μυθεύεται τὸν Νεῖλον μέλιτι κεκραμένον ἡμέρας ια ῥυῆναι.

Η Σέσωχρις ἔτη μη.
ὃς εἶχεν ὕψος ε, πλάτος γ.

Θ Κενέρης ἔτη λ.

Ὁμοῦ τῆς δευτέρας δυναστείας ἔτη ΤΒ. ΦΞΕ.

Ὁμοῦ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ΦΝΕ [ΦΞΕ].

ΤΡΙΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΜΦΙΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ Θ.

Α Ἐχερόφης ἔτη κη.
ἐφ' οὗ Λίβυες ἀπέστησαν Αἰγυπτίων, καὶ τῆς σελήνης παρὰ λόγον αὐξηθείσης διὰ δέος αὐτοὺς παρέδοσαν.

Β Τόσορθρος ἔτη κθ.
οὗτος Ἀσκληπιὸς Αἰγυπτίοις κατὰ τὴν ἰατρικὴν νενόμισται. καὶ τὴν διὰ ξεστῶν λίθων οἰκοδομὴν εὕρατο. ἀλλὰ καὶ γραφῆς ἐπεμελήθη.

Γ Τύρις ἔτη ζ.

Δ Μέσωχρις ἔτη ιζ.

Ε Σώϋφις ἔτη ιϚ.

Ϛ Τοσέρτασις, ἔτη ιθ.

Ζ Ἄχης ἔτη μβ.

Η Σίφουρις ἔτη λ.

Θ Κερφέρης ἔτη κϚ.

Ὁμοῦ τῆς τρίτης δυναστείας ἔτη ΣΙΔ. ΣΙΔ.

τῶν δὲ τριῶν δυναστειῶν ἔτη ΨΞΘ. [ΨΟΘ] ΨΟΘ.

ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΜΦΙΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΕΙΑΣ ΕΤΕΡΑΣ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ Η.

Α Σῶρις ἔτη κθ.

Β Σοῦφις ἔτη ξγ.
ὃς τὴν μεγίστην ἤγειρε πυραμίδα, ἥν φησιν Ἡρόδοτος ὑπὸ Χέοπος γεγονέναι. οὗτος δὲ καὶ ὑπερόπτης εἰς θεοὺς ἐγένετο, καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἣν ὡς μέγα χρῆμα ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτησάμην.

Γ Σοῦφις ἔτη ξϚ.

Δ Μενχέρης ἔτη ξγ.

Ε Ρατοίσης ἔτη κε.

Ϛ Βιχέρης ἔτη κβ.

Ζ Σεβερχέρης ἔτη ζ.

Η Θαμφθὶς ἔτη θ.

Ὁμοῦ ἔτη ΣΟΔ [ΣΠΔ] ΣΠΔ.

Ὁμοῦ τῶν δ δυναστειῶν τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη ͵αμϚ [͵αξγ] ͵ΑΞΓ.

Θ Μεθ' ὃν Σέσωχρις ἔτη μη.
ὃς λέγεται γεγονέναι ὕψος ἔχων πηχῶν ε, παλαιστῶν γ, * τὸ μέγεθος θ. Ἐπὶ δὲ τοῦ θ οὐδὲν ἀξιομνημόνευτον ὑπῆρχεν. οἳ καὶ ἐβασίλευσαν ἔτεσι ΣΓΖ [ΤΛΒ] ΤΛΒ.

Ὁμοῦ τῶν τεττάρων δυναστειῶν ͵ΑΡΙΑ.

ΠΕΜΠΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΕΞ ΕΛΕΦΑΝΤΙΝΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ Θ.

Α Οὐσερχέρης ἔτη κη.

Β Σέφρης ἔτη ιγ.

Γ Νερχεφέρης ἔτη κ.

Δ Σίσιχις ἔτη ζ.

Ε Εχέρης ἔτη κ.
ς Ραθȣρις ἔτη μα.
Ζ Μερχέρης ἔτη θ.
Η Ταχέρης ἔτη μδ.
Θ Οὔνος ἔτη λγ.
Ομοῦ ἔτη ΣΜΗ [ΣΙΕ] ΣΙΕ.
σὺν τοῖς προτεταγμένοις, αμς ἔτεσι τῶν δ δυναστειῶν, ΑΣϠΔ [ΑΤΚς.]

ΕΚΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΜΦΙΤΩΝ, ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΞ.

Α Οθώης ἔτη λ.
ὃς ὑπὸ τῶν ἰδίων δορυφόρων ἀνῃρέθη.
Β. Φιὸς ἔτη γ.
Γ. Μεθȣσȣφις ἔτη ζ.
Δ Φίωψ ἑξαέτης ἀρξάμενος βασιλεύειν ἐγένετο μέχρις ἐτῶν ρ.
Ε Μενθεσȣφις ἔτος α.
ς Νίτωκρις γεννικωτάτη, καὶ εὐμορφοτάτη τῶν κατ' αὐτὴν γενομένη, ξανθὴ τὴν χροιὰν, ἣ τὴν τρίτην ἤγειρε πυραμίδα, ἐβασίλευσεν ἔτη ιβ.
Ομοῦ ἔτη ΣΓ [ΡΝΓ] ΡΝΓ.
Γίνονται σὺν τοῖς προτεταγμένοις, ασϠδ ἔτεσι τῶν ε δυναστειῶν ἔτη, αυϠζ [αυοθ] ΑΥΟΘ.

ΕΒΔΟΜΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΜΦΙΤΩΝ, βασιλέων ο, οἳ ἐβασίλευσαν ἡμέρας ο.

ΟΓΔΟΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΜΕΜΦΙΤΩΝ, βασιλέων κζ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ΡΜς.
Γίνονται οὖν σὺν τοῖς προτεταγμένοις ἔτη, αχλθ [αχκε] ΑΧΚΕ.

ΕΝΝΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΗΡΑΚΛΕΟΠΟΛΙΤΩΝ, βασιλέων ιθ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ΥΘ.
ὧν ὁ πρῶτος Αχθόης δεινότατος τῶν πρὸ αὐτοῦ γενόμενος τοῖς ἐν πάσῃ Αἰγύπτῳ κακὰ εἰργάσατο. ὕστερον δὲ μανίᾳ περιέπεσε, καὶ ὑπὸ κροκοδείλου διεφθάρη.
Ομοῦ τῶν ἐννέα δυναστειῶν ἔτη ΒΛΔ.

ΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΗΡΑΚΛΕΟΠΟΛΙΤΩΝ, βασιλέων ιθ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ΡΠΕ ἔτη ΡΠΕ.
Ομοῦ τῶν δέκα δυναστειῶν ἔτη ΒΣΙΘ.

ΕΝΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΩΝ, βασιλέων ις, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη μγ.
Μέθ' οὓς Αμμενέμης ἔτη ις.
ΝΘ.
Μέχρι τοῦδε τὸν πρῶτον τόμον κατάγει ὁ Χεμμανεθῶ. Ομοῦ βασιλεῖς ρϠβ [σιγ] ἔτη, βτη [βσοη.] ΒΣΟΗ.

ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΟΜΟΥ ΜΑΝΕΘΩ.

ΔΩΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΩΝ, βασιλέων ζ.

Α Γεσωγγώσης Αμμενέμου υἱὸς ἔτη μς.
Β Αμμανέμης ἔτη λη.
Ος ὑπὸ τῶν ἰδίων εὐνούχων ἀνῃρέθη.
Γ Σέσωστρις ἔτη μη.
Ος ἅπασαν ἐχειρώσατο τὴν Ασίαν ἐν ἐνιαυτοῖς θ, καὶ τῆς Εὐρώπης τὸ μέχρι Θρᾴκης, πανταχόσε μνημόσυνα ἐγείρας τῆς τῶν ἐθνῶν κατασχέσεως, ἐπὶ μὲν τοῖς γενναίοις, ἀνδρῶν, ἐπὶ δὲ τοῖς ἀγεννέσι, γυναικῶν μόρια ταῖς στήλαις ἐγχαράττων, ὡς ὑπὸ Αἰγυπτίων μετὰ Οσιριν πρῶτον νομισθῆναι.
Δ Λαχάρης ἔτη η.
ὃς τὸν ἐν Αρσινοίτῃ Λαβύρινθον ἑαυτῷ τάφον κατεσκεύασεν.
Ε Αμμέρης ἔτη η.
ς Αμμενέμης ἔτη η.
Ζ Σκεμιόφρις ἀδελφὴ ἔτη δ.
Ομοῦ ἔτη ρξ. ΡΞ.
Τῶν ιβ δυναστειῶν ὁμοῦ ἔτη, ΒΥΛΗ.

ΤΡΙΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Διοσπολιτῶν, βασιλέων ξ. οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη υνγ, ὁμοῦ ΒΩϠΑ.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Ξοϊτῶν, βασιλέων ος, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρπδ. ὁμοῦ ΓΟΕ.

ΠΕΝΤΕΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Ποιμένων, ἦσαν δὲ Φοίνικες ξένοι, βασιλεῖς ἓξ, οἳ Μέμφιν εἷλον, ὧν
Α Σαΐτης ἐβασίλευσεν ἔτη ιθ.
ἀφ' οὗ καὶ ὁ Σαΐτης νόμος. οἳ καὶ ἐν τῷ Σεθροΐτῃ νόμῳ πόλιν ἔκτισαν, ἀφ' ἧς ὁρμώμενοι Αἰγυπτίους ἐχειρώσαντο.
Β Ανῶν ἔτη μδ.
Γ Παχνὰν ἔτη ξα.
Δ Σταὰν ἔτη η.
Ε Αρχλῆς ἔτη μθ.
ς Αφωβις ἔτη ξα.
Ομοῦ ἔτη ΣΜΔ [ΣΜΒ] ΣΜΒ.
Ομοῦ τῶν ιε δυναστειῶν ἔτη ΓΤΙΖ.

ΕΚΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ. 1.
Ποιμένες ἄλλοι, βασιλεῖς λβ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ΦΙΗ. ΦΙΗ.
Ομοῦ τῶν ις δυναστειῶν ἔτη ΓΩΛΕ. CXCI.

ΕΠΤΑΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Ποιμένες ἄλλοι, βασιλεῖς λγ, καὶ Θηβαῖοι Διοσπολῖται μγ.
Ομοῦ ποιμένες, καὶ οἱ Θηβαῖοι ἐβασίλευσαν ἔτη ρνα. ΡΝΑ.
Ομοῦ τῶν ιζ δυναστειῶν ἔτη, ΓΛΠς.

ΟΚΤΩΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Διοσπολιτῶν, βασιλέων ις.

Α Αμῶς [Αμωσις] ἔτη κε. CCXCIV.
Β. Χεβρὼς

CCCXIX. Β Χεβρὼς ἔτη ιγ.
CCCXXXII. Γ Ἀμένωφθις ἔτη κδ.
Δ Ἀμερσις ἔτη κβ.
CCCLIII. Ε Μίσφρις ἔτη ιγ.
CCCLXV. ς Μισφραγμούθωσις ἔτη κς.
CCCXCI. Ζ Τούθμωσις ἔτη θ.
CCCC. Η Ἀμένωφις ἔτη λα.
Ibid. οὗτός ἐστιν ὁ Μέμνων εἶναι νομιζόμενος, καὶ φθεγγόμενος λίθος.
CCCCXXXI. Θ Ὧρος ἔτη λζ.
Ι Ἀχέῤῥης ἔτη λβ.
ΙΑ Ραθῶς ἔτη ς.
ΙΒ Χεβρῆς ἔτη ιβ.
ΙΓ Ἀχέῤῥης ἔτη ιβ.
ΙΔ Ἀμεσσῆς ἔτη ε.
DXXXIII. ΙΕ Ραμμεσῆς ἔτος ἕν.
DCII. Ις Ἀμμενὼφ ἔτη ιθ.
Ὁμοῦ ἔτη ΣΞΓ [ΣΠΖ] ΣΠΖ.
Ὁμοῦ τῶν ιη δυναστειῶν ἔτη ,ΑΣΟΓ.

ΕΝΝΕΑΚΑΙΔΕΚΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Διοσπολιτῶν, βασιλέων ζ [ς.]

DCXIII. Α Σεθὼς ἔτη να.
DCXCVII. Β Ραψάκης ἔτη ξα.
DCCLXIII. Γ Ἀμμενεφθῆς ἔτη κ.
Δ Ραμεσῆς ἔτη ξ.
DCCCIII. Ε Ἀμμενεμῆς ἔτη ε.
DCCCXXVIII. ς Θούωρις ὁ παρ' Ὁμήρῳ καλούμενος Πόλυβος, Ἀλκάνδρας ἀνὴρ, ἐφ' οὗ τὸ Ἴλιον ἑάλω, ἔτη ς.
Ὁμοῦ ἔτη ΣΘ [ΣΓ] ΣΓ.
Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ τόμου Μανεθῶ βασιλεῖς ϟς [CΛς] ἔτη ,βρκα [,βαση.]
Ὁμοῦ τῶν ιθ δυναστειῶν ἔτη ,ΑΥΟς.

ΤΡΙΤΟΣ ΤΟΜΟΣ ΜΑΝΕΘΩ.

DCCCXXXVI. ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΔΙΟΣΠΟΛΙΤΩΝ βασιλέων ιβ, οἳ ἐβασίλευσαν ἔτη ρκε.
Ὁμοῦ τῶν κ δυναστειῶν ἔτη ,ΑΧΑ.

ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Τανιτῶν, βασιλέων ζ.

MXIV. Α Σμερδῆς ἔτη κς.
MXL. Β Ψουσέννης ἔτη μβ.
MLXXXI. Γ Νεφελχέρης ἔτη δ.
MLXXXV. Δ Ἀμενώφθις ἔτη θ.
MXCIV. Ε Ὀσόχων ἔτη ς.
MC. ς Ψινάχης ἔτη θ.
MCIX. Ζ Σουσέννης ἔτη ιδ.
Ὁμοῦ ἔτη ρλ [ρι] ΡΙ.
Ὁμοῦ τῶν κα δυναστειῶν ,ΑΨΙΑ.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Βουβαστιτῶν, βασιλέων θ.

MCXLIV. Α Σέσογχις ἔτη κα.
MCLXV. Β Ουσόρθων ἔτη ιε.
ἄλλοι τρεῖς Γ, Δ, Ε, ἔτη κε.
MCLXXX. ς Τακέλλωθις ἔτη ιγ.
ἄλλοι τρεῖς Ζ, Η, Θ, ἔτη μβ.
Ὁμοῦ ἔτη ρις. ΡΙς.
Ὁμοῦ τῶν κβ δυναστειῶν ἔτη ,ΑΩΚΖ.

ΤΡΙΤΗ καὶ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Τανιτῶν, βασιλέων δ.

Α Πετουβάστης ἔτη μ. MCXCIII.
ἐφ' οὗ Ὀλυμπιὰς ἤχθη πρώτη.
Β Ὀσορχῶν ἔτη η. MCCXVIII.
ὃν Ἡρακλέα Αἰγύπτιοι καλοῦσι.
Γ Ψαμμοῦς ἔτη ι. MCCXXVII.
Δ Ζητ* ἔτη λα.
Ὁμοῦ ἔτη πθ ΠΘ.
Ὁμοῦ τῶν κγ δυναστειῶν ἔτη ,ΑΛΙς.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Βόκχορις Σαΐτης, ἐφ' οὗ ἀρνίον ἐφθέγξατο. ἔτη μδ.
Ὁμοῦ τῶν κδ δυναστειῶν ἔτη ,ΑΛΞ.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ. MCCXXVII.

Αἰθιόπων, βασιλέων γ.

Α Σαβάκων, ὃς αἰχμάλωτον Βόκχοριν ἑλὼν ἔκαυσε ζῶντα, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη η. MCCLXXXIII.
Β Σεύηχος υἱὸς ἔτη ιδ. MCCXCV.
Γ Τάρκος ἔτη η. [ιη.] MCCCII.
Ὁμοῦ ἔτη μ Μ.
Ὁμοῦ τῶν κε δυναστειῶν ἔτη ,Ε.

ΕΚΤΗ καὶ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Σαϊτῶν, βασιλέων θ.

Α Στεφινάτης ἔτη ζ. MCCCXXXIX.
Β Νεχεψὼς ἔτη ς. MCCCXLVI.
Γ Νεχαὼ ἔτη η. MCCCLII.
Δ Ψαμμίτιχος ἔτη νδ. MCCCLX.
Ε Νεχαὼ δεύτερος ἔτη ς. MCCCIV.
Οὗτος εἷλε τὴν Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἰωάχαζ τὸν βασιλέα αἰχμάλωτον εἰς Αἴγυπτον ἀπήγαγεν.
ς Ψάμμουθις ἕτερος ἔτη ς. MCCCC.
Ζ Οὐάφρις ἔτη ιθ. MCCCCII
ᾧ προσέφυγον, ἁλούσης ὑπὸ Ἀσσυρίων Ἱερουσαλὴμ, οἱ τῶν Ἰουδαίων ὑπόλοιποι. MCCCCXXVI.
Η Ἄμωσις ἔτη μδ. MCCCCLII
Θ Ψαμμεχερίτης μῆνας ς.
Ὁμοῦ ἔτη ρν, μῆνες ς. ΡΝ.
Ὁμοῦ τῶν κς δυναστειῶν ἔτη ,ΕΡΝ.

ΕΒΔΟΜΗ ΚΑΙ ΕΙΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Περσῶν, βασιλέων η.

Α Καμβύσης ἔτει ε [γ] τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας Περσῶν ἐβασίλευσεν Αἰγύπτου ἔτη ς. MCCCCXCI.
Β Δαρεῖος Ὑστάσπου ἔτη λς. MCCCCXCVI.
Γ Ξέρξης ὁ μέγας ἔτη κα. MDXXXII.
Δ Ἀρτάβανης μῆνας ζ. MDLII.
Ε Ἀρταξέρξης ἔτη μα. MDLIII.
ς Ξέρξης μῆνας β. MDXCII.
Ζ Σογδιανὸς μῆνας ζ. MDXCII.
Η Δαρεῖος Ξέρξου ἔτη ιθ. MDXCIII.
Ὁμοῦ ἔτη ΡΚΔ, μῆνες δ.
Ὁμοῦ τῶν κζ δυναστειῶν ἔτη ,ΕΣΟΔ.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΟΓΔΟΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ.

MDCIIII. Αμυρταῖος Σαΐτης ἔτη ϛ.

Ομοῦ τῶν κη δυναστειῶν ἔτη ,ΕΣΠ.

ΕΙΚΟΣΤΗ ΕΝΝΑΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ

Μενδησίων, βασιλέων δ.

MDCX. Α Νεχεφέρτης ἔτη ϛ.
MDCXVI. Β Αχωρις ἔτη ιγ.
MDCXXVIII. Γ Ψάμμουθις ἔτος α.
MDCXXVIII. Δ Νεφερίτης μῆνας δ.

Ομοῦ ἔτη κ. Κ.

Ομοῦ τῶν κθ δυναστειῶν ἔτη ,ΕΤ.

ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ ΣΕΒΕΝΝΙΤΩΝ, βασιλέων γ.

MDCXXIX. Α. Νεκτανέβης ἔτη ιη.
MDCXLVIII. Β. Τέως ἔτη β.
MDCL. Γ Νεκτάνεβος ἔτη ιη.

Εως ὧδε Μανεθῶς τὰς λα δυναστείας Αἰγύπτου περιέγραψεν ἐκ ἱερῶν βιβλίων. τὰ δὲ μετὰ ταῦτα ἐξ ἑλληνικῶν συγγραφέων.

Ομοῦ ἔτη λη ΛΗ.

Ομοῦ τῶν λ δυναστειῶν ἔτη ,ΕΤΛΗ.

ΠΡΩΤΗ καὶ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ Περσῶν, βασιλέων γ.

MDCLXVII. Α Ωχος εἰκοστῷ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας Περσῶν, κρατεῖ Αἰγύπτου. ἔτη ϛ.
MDCLXXVIII. Β Μέθ' ὃν Αρσης Ωχου ἔτη δ.
MDCLXXXII. Γ Μέθ' ὃν Δαρεῖος ἔτη ϛ.

ὃν Αλέξανδρος καθεῖλεν.

Ομοῦ ἔτη ιϛ ΙϚ.

Τὰ τῶν λα δυναστειῶν ὁμοῦ πάντα ἔτη ,ΕΤΝΔ.

Ταῦτα τοῦ τρίτου τόμου Μανεθῶ.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ, ΗΤΟΙ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑ, ΤΩΝ ΥΣΚ, ΤΟΥΤ' ΕΣΤΙ Ποιμένων, ἐκ τοῦ Ιωσήπου παρὰ Μανεθῶ.

Α Σάλατις ἔτη ιθ.
Β Βηὼν ἔτη μδ.
Γ Απαχνᾶς ἔτη λϛ, μῆνας ζ.
Δ Αποφις ἔτη ξα.
Ε Ιανίας ἔτη ν, μῆνα α.
ϛ Ασσις μθ, μῆνας β.

Τούτους τοὺς προκατωνομασμένους βασιλέας τοὺς τῶν Ποιμένων καλουμένων, καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν γενομένους κρατῆσαι τῆς Αἰγύπτου φησὶν ὁ Μανεθῶς ἔτη πρὸς τοῖς πεντακοσίοις ἕνδεκα.

Η ΜΕΤΑ ΤΟΥΣ ΠΟΙΜΕΝΑΣ ΤΩΝ ἐκ τῆς Θηβαΐδος, καὶ τῆς ἄλλης Αἰγύπτου βασιλέων δυναστεία.

ΦΛΑΒΙΟΣ ΙΩΣΗΠΠΟΣ. Ἔν τινι βίβλῳ τῶν Αἰγυπτιακῶν Μανέθων τοῦτό φησιν, Ἔθνος τοὺς καλουμένους Ποιμένας αἰχμαλώτους ἐν ταῖς ἱεραῖς αὐτῶν βίβλοις γεγράφθαι, λέγων ὀρθῶς. Καὶ γὰρ τοῖς ἀνωτάτω προγόνοις ἡμῶν τὸ ποιμαίνειν πάτριον ἦν, καὶ νομαδικὸν ἔχοντες τὸν βίον οὕτως ἐκαλοῦντο Ποιμένες. Αἰχμάλωτοί τε πάλιν οὐκ ἀλόγως ὑπὸ τῶν Αἰγυπτίων ἀνεγράφησαν, ἐπειδήπερ ὁ πρόγονος ἡμῶν Ιώσηπος ἑαυτὸν ἔφη πρὸς τὸν βασιλέα τῶν Αἰγυπτίων αἰχμάλωτον εἶναι.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΑΝΕΘΩΝΟΣ.

Μετὰ δυναστείαν Ποιμένων, μετὰ τὸ ἐξελθεῖν Αἰγύπτου τὸν λαὸν τῶν Ποιμένων εἰς Ιεροσόλυμα, ὁ ἐκβαλὼν αὐτοὺς ἐξ Αἰγύπτου βασιλεύς.

Α Θέθμωσις [Αμωσις] ἐβασίλευσεν μετὰ ταῦτα ἔτη εἰκοσίπεντε, καὶ μῆνας τέσσαρας. CCXCIIII.
Β Χεβρὼν υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δέκα τρία. CCCXIX.
Γ Αμένωφις ἔτη εἴκοσι, μῆνας ἑπτά. CCCXXXII.
Δ Αμεσσις τούτου ἀδελφὴ ἔτη εἴκοσι ἕν, μῆνας ἐννέα.
Ε Μήφρης ταύτης υἱὸς ἔτη δώδεκα, μῆνας ἐννέα. CCCLIII.
ϛ Μήφραμούθωσις τούτου υἱὸς ἔτη εἴκοσι πέντε, μῆνας δέκα, CCCLXV.
Ζ Θμῶσις τούτου υἱὸς ἔτη ἐννέα, καὶ μῆνας ὀκτώ. CCCXCI.
Η Αμένωφις τούτου υἱὸς ἔτη τριάκοντα, μῆνας δέκα. CCCC.
Θ Ωρος τοῦδε υἱὸς ἔτη τριάκοντα ἕξ, καὶ μῆνας πέντε CCCCXXXI.
Ι Ακέγχρης θυγάτηρ τούτου ἔτη δώδεκα, μῆνα ἕνα. CCCCLXIX.
ΙΑ Ραθωτις τῆσδε ἀδελφὸς ἔτη ἐννέα.
ΙΒ Ακεγχήρης τούτου υἱὸς ἔτη δώδεκα, μῆνας πέντε.
ΙΓ Ακεγχήρης ἕτερος τοῦδε υἱὸς ἔτη δώδεκα, μῆνας τρεῖς. DXIIII.
ΙΔ Αρμαῒς τούτου παῖς ἔτη τέσσαρα, μῆνα ἕνα. DXXIX.
ΙΕ Ραμέσσης τούτου παῖς ἔτος ἕν, μῆνας τέσσαρας.
Ιϛ Αρμέσσης Μιαμοῦν τούτου παῖς ἔτη ἑξήκοντα ἕξ, μῆνας δύο. DXXXIIII.
ΙΖ Αμένωφις τούτου υἱὸς ἔτη δέκα ἐννέα. DCII.
ΙΗ Σέθωσις, ὁ καὶ Ραμέσσης, καὶ Αἴγυπτος, τούτου παῖς.
ΙΘ Αρμαῒς, ὁ καὶ Δαναός. Τοῦτον ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Σέσωθις ἱππικὴν, καὶ ναυτικὴν ἔχων δύναμιν, ἐπίτροπον τῆς Αἰγύπτου κατέστησε. καὶ πᾶσαν μὲν αὐτῷ τὴν ἄλλην βασιλικὴν περιέθηκεν ἐξουσίαν. μόνον ἐνετείλατο διάδημα μὴ φορεῖν, μηδὲ τὴν βασιλίδα μητέρα τε τῶν τέκνων ἀδικεῖν, ἀπέχεσθαι δὲ καὶ τῶν ἄλλων βασιλικῶν παλλακίδων. αὐτὸς δὲ ἐπὶ Κύπρον, καὶ Φοινίκην, καὶ πάλιν Ασσυρίους τε, καὶ Μήδους στρατεύσας ἅπαντας τοὺς μὲν δόρατι, τοὺς δὲ ἀμαχητὶ, φόβῳ δὲ τῆς πολλῆς δυνάμεως, ὑποχειρίους ἔλαβε. καὶ μέγα φρονήσας ἐπὶ ταῖς εὐπραγίαις ἔτι καὶ θαρσαλεώτερον ἐπορεύετο τὰς πρὸς ἀνατολὰς πόλεις τε καὶ DCXLII.

τε καὶ χώρας ἀναστρεψόμενος. χρόνου τε ἱκανοῦ γεγονότος, Αρμαῒς ὁ καταλειφθεὶς ἐν Αἰγύπτῳ πάντα τοὔμπαλιν οἷς ἀδελφὸς παρῄνει μὴ ποιεῖν, ἀδεῶς ἔπραττεν. καὶ γὰρ τὴν βασιλίδα βιαίως ἔσχεν, καὶ ταῖς ἄλλαις παλλακίσιν ἀφειδῶς διετέλει χρώμενος. πειθόμενος ὑπὸ τῶν φίλων διάδημα ἐφόρει, καὶ ἀντῆρε τῷ ἀδελφῷ. ὁ δὲ τεταγμένος ἐπὶ τῶν ἱερέων τῆς Αἰγύπτου γράψας βιβλίον ἔπεμψε τῷ Σεσώθει δηλῶν αὐτῷ πάντα, καὶ ὅτι ἀντῆρεν αὐτῷ ἀδελφός. Παραχρῆμα οὖν ὑπέστρεψεν εἰς Πηλούσιον, καὶ ἐκράτησε τῆς ἰδίας βασιλείας. ἡ δὲ χώρα ἐκλήθη ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ ὀνόματος Αἰγυπτίας. Εως τοῦδε τὰ Μανέθωνος.

ΠΑΛΙΝ ΠΕΡΙ ΑΙΓΥΠΤΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΔΙΟΔΩΡΟΥ τοῦ Σικελιώτου.

Μὴν, ἤτοι Μηνᾶς, πρῶτος ἦρξατο τῶν Αἰγυπτίων.

Εξῆς δὲ ἄρξαι λέγεται τοῦ προειρημένου βασιλέως τοὺς ἀπογόνους δύο πρὸς τοῖς πεντήκοντα τοὺς ἅπαντας ἔτη πλείω τῶν χιλίων καὶ τετρακοσίων.

Βούσιρις.

Εἶτα ὀκτὼ αὐτῷ ἀπόγονοι. ὧν ὑπὸ μὲν Αἰγυπτίων καλουμένην Διόσπολιν, ὑπὸ δὲ Ελλήνων Θήβας τούτου τοῦ βασιλέως τῶν ἀπογόνων ὄγδοος ἀπὸ τοῦ πατρὸς προσαγορευθεὶς Ουχορεὺς ἔκτισε, καὶ τὴν Μέμφιν ἐπιφανεστάτην τῶν κάτ' Αἴγυπτον, ὅπου σχιζόμενος ὁ Νεῖλος εἰς πλείονα μέρη ποιεῖ τὸ καλούμενον ἀπὸ τοῦ σχήματος Δέλτα.

Δώδεκα γενεαὶ βασιλέων.

Μύρις.

Επτὰ γενεαὶ βασιλέων.

Σεσόωσις, ὁ δὲ ἄλλοι, Σέσωστρις, ἔτη $\overline{λγ}$, ὁ πρῶτον τοὺς Αραβας, εἶτα πᾶσαν τὴν Ασίαν, καὶ τὴν Ινδικὴν καταστρεψάμενος, καὶ πᾶσαν τὴν Αἴγυπτον εἰς $\overline{λς}$ νομοὺς διελὼν, καὶ πᾶσι νομάρχας ἐπιστήσας.

Σεσόωσις δεύτερος ὁ τοῦ προειρημένου υἱός.

Πολλοὶ βασιλεῖς μετὰ τοῦτον.

Αμασις, ὁ κατακρατηθεὶς ὑπὸ Ακτισάνου Αἰθίοπος.

Ακτισάνης Αἰθίοψ.

Μένδης Αἰγύπτιος, ὁ καὶ Μάρρος, ὁ τάφον ἑαυτῷ κατασκευάσας τὸν ὀνομαζόμενον Λαβύρινθον.

Αναρχία πέντε γενεῶν.

Κέτνα, ὁ καὶ Προτεύς.

Ρέμφις.

Γενεαὶ ἑπτὰ βασιλεῖς Αργοὶ, ἐν οἷς ὁ Νειλεὺς, ἀφ' οὗ ὁ ποταμὸς, ὁ πρὸ τοῦ Αἴγυπτος καλούμενος.

Ογδοος βασιλεὺς Χέμμις, ἤτοι Χέοψης, ὁ τὴν μεγίστην τῶν τριῶν Πυραμίδων κατασκευάσας.

Κεφρὴν ὁ τοῦ προειρημένου ἀδελφὸς ἔτη $\overline{ν ς}$. οἱ δὲ ὅτι Χάβρυς ὁ προειρημένου υἱὸς, ὁ τῆς δευτέρας Πυραμίδος κτίστης.

Μυκερῖνος ὁ τοῦ Χέμμιος υἱὸς τοῦ τὴν προτέραν Πυραμίδα ποιήσαντος. ὃς ἐπιβαλόμενος τρίτην Πυραμίδα κατασκευάζειν πρότερον ἐτελεύτησεν τοῦ τὸ ἔργον λαβεῖν συντέλειαν.

Τνέφαχθος.

Βόκχορις ὁ σοφὸς Τνεφάχθου υἱός.

Πολλῶν χρόνων διάστημα.

Σάβακων Αἰθίοψ ἀπέδωκε τὴν βασιλείαν τοῖς Αἰγυπτίοις.

Αναρχία ἐτῶν δύο.

Οἱ δώδεκα ἡγεμόνες ἔτη $\overline{ιε}$.

Ψαμμίτιχος, ὁ Σαΐτης εἷς τῶν $\overline{ιβ}$ ἡγεμόνων.

Τέτταρες γενεαί.

Απρίης ἔτη $\overline{κβ}$. στραγγαληθεὶς ὑπὸ Αμάσιος ἀπέθανεν.

Αμασις ἔτη $\overline{νε}$.

Αἰθίοπας μὲν οὖν ἄρξαι τέσσαρας οὐ κατὰ τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ ἐκ διαστήματος, ἔτη πάντα βραχὺ λείποντα τῶν ἓξ καὶ τριάκοντα.

Πέρσας δὲ ἡγήσασθαι, Καμβύσου τοῦ βασιλέως τοῖς ὅπλοις καταστρεψαμένου τὸ ἔθνος πέντε πρὸς τοῖς ἑκατὸν, καὶ τριάκοντα ἔτεσι σὺν ταῖς τῶν Αἰγυπτίων ἀποστάσεσιν, ἃς ἐποιήσαντο, φέρειν οὐ δυνάμενοι τὴν τραχύτητα τῆς ἐπιστασίας, καὶ τὴν εἰς τοὺς ἐγχωρίους θεοὺς ἀσέβειαν.

Εσχάτους δὲ Μακεδόνας ἄρξαι, καὶ τοὺς ἀπὸ Μακεδόνων ἐξ ἔτη πρὸς διακοσίοις, καὶ ἑβδομήκοντα μέχρι τῆς καθ' Διόδωρον ἡλικίας.

Δικαίαρχος ἐν πρώτῳ. Μετὰ τὴν Ισιδος, καὶ Οσίριδος Ωρον, βασιλεὺς γέγονε Σεσόγχωσις. ὥστε γίνεσθαι ἀπὸ τῆς Σεσογχώσιδος βασιλείας, μέχρι τῆς Ολυμπιάδος, ἔτη δισχίλια, $\overline{φ}$. ἀπὸ δὲ τῆς Νείλου βασιλείας, μέχρι τῆς πρώτης Ολυμπιάδος, ἔτη $\overline{υμς}$. ὡς εἶναι τὰ πάντα ὁμοῦ ἔτη δισχίλια ἐννακόσια $\overline{λς}$.

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΠΕΡΙ ΑΥΤΩΝ.

Μὴν πρῶτος ἦρξε τῶν Αἰγυπτίων. οὗτος ἔκτισε τὴν Μέμφιν.

$\overline{Τς}$ Βασιλεῖς. ἐν οἷς Αἰθίοπες $\overline{ιη}$. οἱ λοιποὶ πάντες Αἰγύπτιοι, καὶ μία γυνὴ ἐπιχώριος Νίτωκρις.

Μοῖρις ὁ τὴν ἐπώνυμον λίμνην ὀρύξας, καὶ τὰ προπύλαια Ηφαίστου κατασκευάσας.

Σέσωστρις, ὁ περιβόητος, ὁ τὴν Ασίαν πᾶσαν ἑαυτῷ ὑποτάξας.

Φερῶν, ὁ τοῦ Σεσώστριος.

Πρωτεύς.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ραμψίνιτος.

Χέοψ, ὁ μίαν τῶν Πυραμίδων σκευάσας, ἔτη ν.

Χεφρὴν ἀδελφὸς τοῦ προειρημένου Χέοπος, ὁ τὴν δευτέραν Πυραμίδα ποιήσας, ἔτη νς.

Μυκερῖνος Χέοπος υἱὸς, ὁ τὴν τρίτην οἰκοδομήσας Πυραμίδα.

Ασυχις.

Ανυσις, ὁ τυφλός. ἐπὶ τούτου Σαβακῶς δυνάμει πολλῇ ἐπὶ τὴν Αἴγυπτον ἐστρατεύσατο.

Σαβακῶς Αἰθίοψ, τοῦ Ανύσιος εἰς τὰ ἕλη καταφυγόντος, ἔτη ν.

Πάλιν Ανυσις ὁ τυφλὸς, τοῦ Σαβακῶ εἰς τὴν Αἰθιοπίαν ἀνελθόντος.

Σεθὼς ἱερεὺς Ηφαίστου. Ἐπὶ τούτου Σαναχάριβος βασιλεὺς Αραβίων εἰς τὴν Αἴγυπτον ἐπεστράτευσεν. Ἀπὸ τοῦ Μινὸς τοῦ πρώτου Αἰγυπτίων βασιλεύσαντος, ἐπὶ τοῦ Σεθών, εἰσὶ γενεαὶ ἀνθρώπων τμα.

Δυόδεκα βασιλεῖς, εἰς δυόδεκα μέρη διῃρημένης τῆς Αἰγύπτου.

Ψαμμίτιχος εἷς τῶν δώδεκα ἔτη νδ, καὶ ἐν κθ ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ Αζωτον τῆς Συρίας ἐξεπολιόρκησε.

Νεχὼς Ψαμμιτίχου υἱὸς, ὁ πρῶτος ἐπιχειρήσας διώρυχι τῇ εἰς τὴν Ερυθρὰν θάλασσαν φερούσῃ, ἔτη ις.

Ψάμμις Νεκῶ υἱὸς ἔτη ς.

Απρίης ὁ Ψάμμιος κε.

Αμασις ἐκ δημότου βασιλεὺς ἔτη μδ.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΣΣΥΡΙΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ
ἐκ τοῦ Αφρικανοῦ.

	Α	Βῆλος	νε.	νε.
ΙΙ	Β	Νίνος	νβ.	ρζ.
XI.	Γ	Σεμίραμις	μβ.	ρμθ.
XIII.	Δ	Νινύας Ζάμης	λη.	ρπζ.
XCI.	Ε	Αρειος	λ.	σιζ.
CXXI.	ς	Αράλιος	μ.	σνζ.
CLXI.	Ζ	Ξέρξης	λ.	σπζ.
CXCI.	Η	Αρμαμίθρης	λη.	τκε.
CCXXIX.	Θ	Βήλωχος	λε.	τξ.
CCLXIV.	Ι	Βαλαῖος	νβ.	υιβ.
CCCXVI.	ΙΑ	Σέθως [Αλτάδας Ευσεβίῳ]	λβ.	υμδ.
CCCXLVIII.	ΙΒ	Μάμυθος	λ.	υοδ.
CCCLXVIII.	ΙΓ	Ασχάλιος [Μαγχάλιος]	κη.	φβ.
CCCCVII.	ΙΔ	Σφαῖρος	κβ	φκδ.
CCCCXXVIII.	ΙΕ	Μάμυλος	λ.	φνδ.
CCCCLVIII.	Ις	Σπαρθέος	μβ.	ϕϟς.
CCCCXCVIII.	ΙΖ	Ασκατάδης	λη.	χλδ.
DXXXVIII.	ΙΗ	Αμυώτης	με.	χοθ.
DLXXXIII.	ΙΘ	Βήλοχος	κε.	ψδ.
DCVIII.	Κ	Βαλατόρης [Βελλεαπάρης]	λ.	ψλδ.
DCXXXVIII.	ΚΑ	Λαμπρίδης	λ.	ψξδ.
DCLXX.	ΚΒ	Σωσάρης	κ.	ψπδ.
DCXC.	ΚΓ	Λαμπράης	λ.	ωιδ.
DCCXIX.	ΚΔ	Παννύας	με.	ωνθ.
DCCLXV.	ΚΕ	Σώσαρμος	μβ.	ϡα.
DCCLXXXIII.	Κς	Μιθραῖος	κζ.	ϡκη.
DCCCXI.	ΚΖ	Τεύταμος ὁ καὶ Τευτάνης	λβ.	ϡξ.
DCCCXLIII.	ΚΗ	Τευταῖος	μδ.	,αδ.
	ΚΘ	Αράβηλος	μβ.	,αμς.
	Λ	Χάλαος	με.	,αϟα.
	ΛΑ	Αναβος	λη.	,αρκθ.
	ΛΒ	Βάβιος	λζ.	,αρξς.
DCCCCLXXXIII.	ΛΓ	Θιναῖος	λ.	,αρϟς.
DCCCCXIII.	ΛΔ	Δέρκυλος	μ.	,ασλς.
DCCCCLIII.	ΛΕ	Ευπάκμης	λη.	,ασοδ.
DCCCCXCI.	Λς	Λαοσθένης	με.	,ατιθ.
MXXXVI.	ΛΖ	Πυριτιάδης	λ.	,ατμθ.
MLXVI.	ΛΗ	Οφραταῖος	κα.	,ατο.
MLXXXVI.	ΛΘ	Εφαχερῆς [Οφρατένης]	νβ.	,αυκβ.
MCXXXVI.	Μ	Ακραγκάρνης [Οκραζάπης]	μβ.	,αυξδ.
MCLXXVIII.	ΜΑ	Θῶνος Κονκόλερος, ὁ καὶ Ελληνιστὶ Σαρδανάπαλος.	κ.	,αυπδ.

Ετι περὶ Ασσυρίων.

Νίνος. οὗτος νβ ἔτη τῶν Ασσυρίων ἐβασίλευσεν. Τοῦτον πρῶτόν φασιν ἁπάσης τῆς Ασίας, πλὴν Ινδῶν, κεκρατηκέναι. οὗ Νίνος ἐπώνυμος πόλις, ἣ Νινευὶ παρ' Εβραίοις ὠνόμασται. Καθ' ὃν Ζωροάστρης ὁ Μάγος Βακτρίων ἐβασίλευσε. Τοῦτον καὶ Κρόνον ὀνομάζουσιν, καὶ Νινύαν αὐτοῦ υἱόν. ὡς δὲ Αφρικανός φησι, καὶ ἕτερον υἱὸν ἔσχεν ὁ Κρόνος τὸν Αφρον, ἐξ οὗ Αφροι.

Σεμίραμις ἡ γυνὴ τοῦ Νίνου. αὕτη διὰ τὰ ῥεύματα τοῖς ποταμοῖς περιέβαλε στόμια.

Νινύας ὁ Νίνου, καὶ Σεμιράμιδος. Βουλοῦχος ὄγδοος τῆς Ασσυρίων δυναστείας. CCXXVIII.

*   *   *

Τεύταμος εἰκοστὸς ἀπὸ Νίνου. Ἐπὶ τούτου φασὶ DCCCXI. τοὺς μετ' Αγαμέμνονος ἐπὶ Τροίαν στρατεῦσαι.

*   *

Σαρδανάπαλος. οὗτος ἔσχατος γεγονὼς Ασσυρίων βασιλεὺς ὑπερῆρεν ἅπαντας τοὺς πρὸ αὐτοῦ τρυφῇ, καὶ ῥαθυμίᾳ. MCLXXXIV. Αγχίαλον, καὶ Ταρσὸν ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ ἐδείματο. Τέλος ὑπὸ Αρβάκου τοῦ Μήδου νικηθεὶς μεγάλην πυρὰν ποιήσας τόν τε χρυσὸν, καὶ τὸν ἄργυρον ἅπαντα, πρὸς δὲ τούτοις τὴν βασιλικὴν ἐσθῆτα ἅπασαν ἐπὶ ταύτην ἐσώρευσε. καὶ τὰς παλλακίδας, καὶ τοὺς εὐνούχους συγκλείσας εἰς τὸν ἐν μέσῃ τῇ πυρᾷ κατεσκευασμένον οἶκον, ἅμα τούτοις ἅπασιν ἑαυτόν τε, καὶ MCLXXXIV. τὰ βασίλεια κατέκαυσεν. εἶτα ἡ τῶν

Ασσυ-

λασυρίων βασιλεία εἰς τοὺς Μήδους με-
τηνέχθη.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΣΙΚΥΩΝΙΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ.

I. Α ΑΙΓΙΑΛΕΥΣ. πρῶτος Σικυωνίων
I. πεντήκοντα δύο ἔτη ἦρξεν, οὗ ἄπαιδος
ἀποθανόντος, ἡ χώρα ἅπασα Αἰγιά-
λεια ἐκλήθη. Μεθ' ὃν ἄλλοι κς, ἕως
τοῦ καλουμένου Ζευξίππου, ὃς ἔτος ἓν καὶ
τριάκοντα ἐβασίλευσεν ἐν αὐτοῖς. καὶ
DCCCLXXXIX. κατέσχεν αὐτῶν ἡ βασιλεία ἔτη ἐννακό-
I. σια, καὶ ὀγδοήκοντα.

Α ΑΙΓΙΑΛΕΥΣ αὐτόχθων. ἀφ' οὗ Πε-
λοπόννησος ὅσον ἔτι καὶ νῦν καλεῖται Αἰ-
γιαλός. ὁ αὐτὸς καὶ Αἰγιάλειαν ᾤκισε
I. πρῶτος ἐν τῷ πεδίῳ πόλιν.

XXV. Β ΕΥΡΩΨ ὁ τοῦ Αἰγιαλέως.

XLV. Γ ΤΕΛΧΙΝ ὁ τοῦ Εὔρωπος.

Δ ΑΠΙΣ ὁ τοῦ Τελχῖνος. Οὗτος ἐς το-
σόνδε ηὐξήθη δυνάμεως, πρὶν ἢ Πέλοπα
ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικέσθαι, ὡς τὴν ἐντὸς
VI. Ἰσθμοῦ χώραν Ἀπίαν ἀπ' ἐκείνου καλεῖ-
σθαι. Ἐπὶ τούτου ἦν Κρὴς ὁ γηγενὴς, ἀφ'
οὗ Κρήτη. Ἀπολλόδωρος δέ φησιν, ὅτι
εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύ-
ναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομά-
σας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον Ἀπίαν,
ὑπὸ Θελξίονος, καὶ Τελχῖνος ἐπιβου-
λευθεὶς ἄπαις ἀπέθανε, καὶ νομισθεὶς θεὸς
LXIX. ἐκλήθη Σάραπις.

CXXI. Ε ΘΕΛΞΙΩΝ ὁ τοῦ Ἄπιδος.

CLV. ς ΑΙΓΥΡΟΣ ὁ τοῦ Θελξίωνος.

Ζ ΘΟΥΡΙΜΑΧΟΣ ὁ τοῦ Αἰγύρου. οὗτος
CC. ἦν σύγχρονος Ἰνάχῳ.

Η ΛΕΥΚΙΠΠΟΣ ὁ τοῦ Θουριμάχου.
Τούτου ἄρσενες παῖδες οὐκ ἐγένοντο, θυγά-
τηρ δὲ Καλχινία. ταύτῃ τῇ Καλχινίᾳ Πο-
σειδῶνα συγγενέσθαι φασὶ, καὶ τὸν τεχθέντα
ὑπ' αὐτῆς ἔθρεψεν ὁ Λεύκιππος, καὶ
τελευτῶν παρέδωκεν οἱ τὴν ἀρχήν. ὄ-
νομα δὲ ἦν Πέρατος τῷ παιδί. Ἐπὶ
Λευκίππου Θεσσαλὸς ἦρξε πεδίου με-
γάλου, ὃ ἀπ' αὐτοῦ Θεσσαλία ὠνομάσθη.
οὗ Αἵγων. οὗ Αἵμων. ὅθεν Αἱμόνες μοῖ-
ρα Θεσσαλικὴ, οὗ, καὶ Λαρίσσης γυναι-
κὸς Ἄργης, Πελασγὸς, καὶ Φθῖος, καὶ
Ἀχαιός. ἄρχων δὲ ὁ Πελασγὸς μοίρας
τῆς χώρας Πελασγικὸν Ἄργος ὠνόμασε,
καὶ πόλιν Λάρισσαν. Θανόντος δὲ αὐ-
τοῦ, ἄρξαντες οἱ ῥηθέντες ἀδελφοὶ μοῖραν
DCXIX. τῆς γῆς Φθίαν καὶ Ἀχαΐαν ἐκάλεσαν. οἰ-
κεῖ δὲ αὐτόθι καὶ Δευκαλίων, οὗ υἱὸς
CCCXCVI. Ἕλλην, ὃς Ἕλληνας τοὺς ἐκεῖ, τοὺς πρό-
τερον καλουμένους Γραικοὺς, ἐκάλεσεν.
ἀφ' οὗ πάλιν Ἀχαιοὶ οἱ Ἕλληνες ὠνομά-
σθησαν. Πάλιν κατὰ τοὺς τοῦ Λευκίππου χρό- CCXXXVI.
νους Ὤγυγος ἔκτισε τὴν Ἐλευσῖνα.

Θ ΜΕΣΣΑΠΟΣ. Κατὰ τοῦτον Τελχῖ- CCLIII.
νες λέγονται ἐλθεῖν ἐκ Κρήτης ἐς Κύπρον
πρῶτον, εἶτα ἐς Ῥόδον. Ἐκαλεῖτο δὲ ἡ Ῥό- CCLXXVI.
δος πρότερον Ὀφιοῦσσα, καὶ Σταδία, εἶτα
Τελχινὶς ἀπὸ τῶν οἰκησάντων Τελχίνων
τὴν νῆσον.

Ι ΠΕΡΑΤΟΣ ὁ τῆς Καλχινίας τῆς Θουρι- CCC.
μάχου. Κατὰ τοῦτον ὁ Προμηθεὺς ἦν,
ὃς πλάσσειν ἀνθρώπους ἐμυθεύετο. Σο-
φὸς γὰρ ὢν εἰς παιδείαν αὐτοὺς ἀπὸ τῆς
ἄγαν ἰδιωτείας μετέπλαττεν. ἱστορεῖ Ἀ- CCCXXXI.
φρικανός.

ΙΑ ΠΛΗΜΝΑΙΟΣ ὁ τοῦ Περάτου. Τὰ CCCXLVI.
τούτῳ τικτόμενα ὑπὸ τῆς γυναικὸς αὐ-
τίκα, ὁπότε πρῶτον κλαύσειεν, ἠφίει
τὴν ψυχήν. ἐς ὃ Δημήτηρ ἔλεον ἴσχει
Πλημναίου. παραγενομένη δὲ ἐς τὴν Αἰ-
γιάλειαν, ὡς δὴ γυνὴ ξένη, Πλημναίῳ
παῖδα ἀνέθρεψεν Ὀρθόπολιν. Ὀρθοπό-
λιδι δὲ θυγάτηρ γίνεται Χρυσόρθη. Ταύτην
τεκεῖν νομίζουσιν ἐξ Ἀπόλλωνος. καὶ ὁ
παῖς ὠνομάσθη Κορωνός.

ΙΒ ΟΡΘΟΠΟΛΙΣ ὁ τοῦ Περάτου. CCCXCIV.

ΙΓ ΚΟΡΩΝΟΣ ὁ τῆς Χρυσόρθης τῆς Ὀρθο-
πόλιδος.

ΙΔ ΕΠΩΠΕΥΣ ἀφικόμενος ἐκ Θεσσα- DXCII.
λίας κατέσχε τὴν ἀρχήν. Ἐπὶ τούτου
στρατὸν σφίσι πολέμιον λέγουσι τῶν Θη-
βαίων ἐλθεῖν ἐς τὴν χώραν τὸ πρὸ τοῦ πάν-
τα τὸν χρόνον διατελέσασιν ἐν εἰρήνῃ. Φέ-
ρεται δὲ, ὅτι Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους υἱοῦ κέ-
ρας ἔχοντος περὶ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς κε-
φαλῆς ἐκπεφυκὸς μικρὸν, τοῦτο λάβοι
ὁ Ἐπωπεὺς ἐκ μονομαχίας ἀνελὼν αὐ-
τὸν, καὶ κομίσοι ἐν τῷ κέρατι τὸ Στυγὸς
ὕδωρ, καὶ βασιλεύοι τῆς χώρας.

ΙΕ ΚΟΡΑΞ ὁ τοῦ Κορωνοῦ. οὗτος ἄπαις τέθ- DLXII.
νηκεν. Ἐπὶ τούτου Φλέγυες οἱ ἐν Φωκίδι DLXVI.
ἄθεοι Γυρθώνιοι καλούμενοι ἐνέπρησαν τὸν
ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Τότε καὶ
Εὐρώπης τῆς Φοίνικος Ζεὺς ἠράσθη. ἡ δὲ DLXXII.
ἐν Κρήτῃ, συνευνασθέντος αὐτῇ Διὸς, ἐ- DCXXVII.
γέννησε Μίνωα, Σαρπηδόνα, Ῥαδά-
μανθυν. οἱ δὲ, ὅτι Ἀστερίων ὁ Κρήτης
δυνάστης ταύτην γήμας τοὺς προειρημέ-
νους παῖδας ἐκ ταύτης ἔθρεψε.

Ις ΛΑΜΕΔΩΝ ὁ τοῦ Κόρακος ἀδελφὸς
νεώτερος. Οὗτος ἔγημεν ἐξ Ἀθηνῶν γυ-
ναῖκα Φηνὼ τὴν Κλυτίου. καὶ ὕστερον γε-
νομένου οἱ πολέμου πρὸς Ἀρχανδρον, καὶ
Ἀρχιτέλη τοὺς Ἀχαιοὺς, συμμαχήσον-
τα ἐπηγάγετο Σικυῶνα ἐκ τῆς Ἀττικῆς, καὶ
θυγατέρα συνῴκισεν αὐτῷ Ζευξίππην.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἐπὶ Λαμέδοντος Φρίξος ἀκούσας, ὅτι
πατὴρ αὐτὸν, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ Ἕλ-
λην μέλλει θύειν, λαβὼν τὴν ἀδελφὴν
αὐτοῦ, καὶ ἀναβὰς ἐπὶ κριὸν χρυσόμαλλον
σὺν αὐτῇ διὰ τῆς θαλάσσης ἀφίκετο εἰς τὸν
DCXXXIV. Εὔξεινον Πόντον. τὸ δὲ ἀληθὲς, ὡς Παλαί-
φατός φησιν, οὕτως ἔχει. Ἀθάμας ὁ Αἰό-
λου τοῦ Ἕλληνος ἐβασίλευε τῆς Φρυγίας.
ἦν δὲ αὐτῷ ἀνὴρ ἐπίτροπος τῶν χρημά-
των, ὃν μάλιστα πιστὸν ἡγεῖτο, ὄνομα τῷ
Κριὸς, ὃς αἰσθόμενος τὸν Ἀθάμαντα ἀ-
ποκτεῖναι ἐθέλοντα τὸν Φρίξον, δηλοῖ
τοῦτο τῷ Φρίξῳ. ὁ δὲ Φρίξος κατε-
σκεύασε ναῦν, καὶ ἐνέθετο ἐν αὐτῇ χρήμα-
τα πάμπολλα. Σὺν τοῖς χρήμασι γοῦν καὶ
Φρίξον, καὶ Ἕλλην ὁ Κριὸς ἐν ταύτῃ ἐν-
DCLXI. θεὶς ᾤχετο ἀπιών. Κατὰ τὸν αὐτὸν και-
ρὸν ἐγένετο τὰ περὶ τὸν Μελικέρτην, ἐφ' ᾧ
Γλαῦκος Ἴσθμια ἔθηκε. Τότε καὶ Τρὼς
τὸν Γανυμήδην σὺν ἀνδράσι πεντήκοντα
δῶρά τε καὶ θυσίας πρὸς τὸ τοῦ Διὸς ἱερὸν
DCLIV. ἐκπέμπει. Τάνταλος δὲ δόλον οἰηθεὶς,
δύναμιν ἀποστείλας ἥρπασε Γανυμήδην.
ὁ δὲ Γανυμήδης διὰ τὴν αἰσχύνην ἅμα
καὶ τὸν φόβον ἀρρωστῶν μετ' ὀλίγον ἐτε-
λεύτησε. καὶ τὰ μὲν δῶρα, τοῦ Ταν-
τάλου κελεύσαντος, τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς
ἀπεδόθη. τὸ δὲ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ ναῷ
ἔνδον ἀπετέθη. ἐντεῦθεν ἐμυθεύσαντο τὸν
Δία γενόμενον ἀετὸν διὰ τὸ τῆς ἁρπαγῆς
ὀξὺ, τὸν Γανυμήδην ἀναλαβεῖν εἰς τὸ οἰ-
νοχοεῖν αὐτῷ.

DCLXVII. ΙΖ ΣΙΚΥΩΝ τοῦ Μαραθῶνος τοῦ Ἐ-
πωπέως. οἱ δὲ (ἐν οἷς καὶ Ἄσιος)
Μητίονος τοῦ Ἐρεχθέως. Οἱ δὲ Πέ-
λοπος, ὡς Ἴβυκος. οὗτος ἦν Λα-
μέδοντος γαμβρὸς, καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἡ γῆ
DCLXVII. Σικυωνία, καὶ Σικυὼν ἀντὶ Αἰγιάλης
DCLXXXIX. ἡ πόλις ὠνομάσθη. Κατὰ τοῦτον Ζῆθος
καὶ Ἀμφίων κιθάρᾳ τὸ τεῖχος τῶν
Θηβῶν ἀνήγειραν, ὥστε τοὺς λίθους αὐ-
τομάτως ἐπὶ τὸ τεῖχος ἀναβαίνειν.
Τότε καὶ Πέλοψ ὁ Λυδὸς ἐκ τῆς Ἀσίας
Οἰνόμαον τὸν Ἀλξίωνος τῆς Πισαίας δυ-
DCXCV. ναστεύοντα παύσας τῆς ἀρχῆς ἣν τότε
Πισαίαν εἶχε, Ὀλυμπίαν ἀποτεμό-
μενος τῆς Ἐπειοῦ χώρας ὅμορον οὖ-
σαν τῇ Πισαίᾳ, καὶ ὕστερον γενεᾷ μά-
λιστα μετὰ Ἐνδυμίωνα τὸν ἀγῶνα τῷ
Ὀλυμπίῳ Διὶ ἐποίησεν ἀξιολογώτατα
ἀνθρώπων τῶν περὶ αὐτοῦ. Τότε καὶ ἦν
τὰ περὶ τοὺς Σπάρτους Γίγαντας, οὓς
DCXCVI. φησὶ Παλαίφατος, ὅτι οἱ φίλοι τοῦ
Δράκοντος βασιλέως, ὃν Κάδμος παύ-
σας ἀρχῆς μετ' αὐτὸν ἦρξε, πολεμήσαν-
τες ἀνέστησαν κατὰ Κάδμου, καὶ ἡττηθέντες
ὑπ' αὐτοῦ ἁρπάσαντες τὰ χρήματα αὐ-
τοῦ ἔφυγον ὅθεν ὡρμῶντο. ἄλλοι δὲ ἄλλῃ
διεσπάρησαν, οἱ μὲν εἰς τὴν Ἀττικὴν,
οἱ δὲ εἰς τὴν Πελοπόννησον, ἄλλοι δὲ εἰς
Φωκίδα. ἕτεροι δὲ εἰς Λοκρίδα. ἀφ' ὧν
χωρῶν συνερχόμενοι ἅμα ἐπολέμουν τοῖς
Θηβαίοις.

ΙΗ ΠΟΛΥΒΟΣ ὁ Ἑρμοῦ καὶ Χθονοφύ- DCCXII.
λης τῆς Σικυῶνος. Οὗτος Ταλαῷ
τῷ Βίαντος βασιλεύοντι Ἀργείων Λυ-
σιάνασσαν τὴν θυγατέρα ἔδωκε. Παρὰ
τοῦτον ὁ Ἄδραστος φεύγων ἐξ Ἄργους
ἦλθεν ἐς Σικυῶνα. καὶ ὕστερον, ἀποθανόν-
τος Σικυῶνος, τὴν ἀρχὴν ἔσχε. Κατὰ
τοῦτον ὁ Λάϊος ἐν Πελοποννήσῳ διατε-
λῶν ἐπιξενοῦται Πέλοπι, καὶ τούτου παῖ-
δα Χρύσιππον ἁρματοδρομεῖν διδάσκων DCCXIV.
ἀναρπάζει.

ΙΘ ΑΔΡΑΣΤΟΣ. Οὗτος ὀλίγον χρό- DCCCIII.
νον τῶν Σικυωνίων ἄρξας κατῆλθεν ἐς
Ἄργος.

Κ ΙΑΝΙΣΚΟΣ ἀπόγονος Κλυτίου τοῦ Λα- DCCLII.
μέδοντι κηδεύσαντος ἐλθὼν ἐκ τῆς Ἀττι-
κῆς. Κατὰ τοῦτον ἦσαν οἱ ἑπτὰ ἐπὶ Θή- DCCLXXXIII.
βας, καὶ Λαπιθῶν πρὸς Κενταύρους μά- DCCLXXII.
χη ἐγένετο. Κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον Κάδ-
μος ἔχων γυναῖκα Ἀμαζονίδα, ᾗ ὄνομα
Σφὶγξ, ἦλθεν εἰς Θήβας, καὶ ἀποκτείνας τὸν
Δράκοντα, τὴν τούτου βασιλείαν παρέ-
λαβε, μετὰ δὲ, καὶ τὴν ἀδελφὴν τοῦ Δρά-
κοντος, ᾗ ὄνομα Ἁρμονία. αἰσθομένη δὲ
ἡ Σφὶγξ, ὅτι καὶ ἄλλην ἔγημε, πείσα-
σα τοὺς πολλοὺς τῶν πολιτῶν συναπάραι
αὐτῇ, καὶ τῶν χρημάτων τὰ πλεῖστα
διαρπάσασα, καὶ τὸν ποδώκην κύνα,
ὃν ἧκε Κάδμος ἄγων, λαβοῦσα, μετὰ
τούτων ἀπῆρεν εἰς τὸ ὄρος τὸ λεγόμενον
Σφίγγιον, καὶ ἐντεῦθεν ἐπολέμει τῷ Κάδμῳ. DCCLVI.
Ἱστορεῖ Παλαίφατος ἐν τοῖς περὶ ἀπίστων.
Κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους, ὡς καὶ αὐτὸς DCCLXXII.
Παλαίφατος ἱστόρηκεν, Ἰξίονος βασιλέως
ὄντος, εἰς τὰ οἰκούμενα ἀγρίων ταύρων
ἀγέλη ἀπὸ Πηλίου ὄρους καλοῦσα ἐσίνετο
τὰ δένδρα, καὶ τοὺς καρπούς. Νεανίσκοι
δέ τινες κέλητας ἵππους ἀναβαίνοντες ἠ-
κόντιζον ἀπὸ τῶν ἵππων τοὺς ταύρους, καὶ
ἀνεῖλον αὐτούς. καὶ τὸ ὄνομα ἐντεῦθεν ἔλα-
βον οἱ Κένταυροι, ὅτι τοὺς ταύρους κατε-
κέντουν.

ΚΑ ΦΑΙΣΤΟΣ τῶν Ἡρακλέους λεγόμενος DCCXCIV.
παίδων εἶναι. Οὗτος κατὰ μαντείαν με-
τῴκησεν εἰς Κρήτην.

ΚΒ ΠΟΛΥΦΕΙΔΗΣ. Κατὰ τοῦτον ὁ Ἡρα- DCCCVI.
κλῆς τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα πρῶτος ἔ- DCCCVII.
θηκεν ἐπὶ Πέλοπι. καὶ ἐπὶ τούτοις νό-
σῳ λιμώδει περιπίπτει, καὶ μανεὶς εἰς πῦρ DCCCXXV.
ἑαυτὸν ῥίψας ἐτελεύτησε.

DCCCXXXVII. ΚΓ ΓΕΛΑΣΤΟΣ. Κατὰ τοῦτον τὰ περὶ
DCCCXLIII. Ὀδυσσέως μυθολογούμενα, ὡς Τυῤῥηνίων νῆσοι ἦσαν, αἱ ἐληΐζοντο περίχωρα τῆς Σικελίας, καὶ τὸν Ἰόνιον κόλπον. ἦν δὲ ναῦς τριήρης ταχεῖα τότε, ὄνομα Σκύλλα. αὕτη ἡ τριήρης τὰ λοιπὰ τῶν πλοίων συλλαμβάνουσα πολλάκις ἠργάζετο βρῶμα. καὶ ἦν λόγος περὶ αὐτῆς πολύς. Ταύτην τὴν ναῦν Ὀδυσσεὺς σφοδρῷ καὶ λάβρῳ πνεύματι χρησάμενος διέφυγεν. ἱστορεῖ Παλαίφατος. Τότε καὶ Νεοπτόλεμον τὸν Ἀχιλλέως ὁ ἱερεὺς ἀπέκ-
DCCCLIV. τεινε τοῦ Ἀπόλλωνος. οἱ δὲ, ὅτι ἀνεῖλεν αὐτὸν Ὀρέστης.

DCCCLVII. ΚΔ ΖΕΥΞΙΠΠΟΣ ὁ λεγόμενος Ἀπόλ-
DCCCLXXVI. λωνος υἱὸς καὶ Νύμφης Συλλίδος.

ΚΕ ΙΠΠΟΛΥΤΟΣ Ῥοπάλου τοῦ Φαίστου. οὗτος, Ἀγαμέμνονος στρατὸν ἀγαγόντος ἐπ᾽ αὐτὸν καὶ Σικυῶνα, δείσας συνεχώρησεν ὑπήκοος Ἀγαμέμνονος καὶ Μυκηναίων εἶναι.

ΚϚ ΛΑΚΕΣΤΑΔΗΣ, Ἱππολύτου. Τοῦτον Φάλκης ὁ Τημένου τὴν Σικυῶνα σὺν Δωριεῦσι νύκτωρ καταλαβὼν, κακὸν μὲν, ἅτε Ἡρακλείδην καὶ αὐτὸν ὄντα, ἐποίησεν οὐδὲν, κοινωνὸν δὲ ἔσχε τῆς ἀρχῆς. καὶ Δωριεῖς μὲν καὶ Σικυώνιοι γεγόνασιν ἀπὸ τούτου, καὶ μοῖρα τῆς Ἀργείας.

ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ.

CLXI. Α ΙΝΑΧΟΣ πρῶτος βασιλεύει Ἀργείων οὔπω τότε Ἀθηναίων ἔτι τὴν πό-
CLX. λιν, οὔτε τὴν προσηγορίαν ἐχόντων. ἡγεῖται δὲ Ἀργείων κατὰ τὸν πέμπτον μετὰ Σεμίραμιν Ἀσσυρίων βασιλέα, ν καὶ ϛ ὕστερον ἔτεσιν αὐτῆς. ἀφ᾽ οὗ ποταμὸς ἐν Ἄργει Ἴναχος καλεῖται. καὶ ἐν τοῖς περὶ τοῦ-
CLX. του χρόνοις οὐδὲν ἐπίσημον παρ᾽ Ἕλλησιν γεγονὸς ἱστορεῖται. Τούτου θυγάτηρ Ἰὼ, ἡ καὶ Ἀτθὶς καλουμένη, δι᾽ ἣν καὶ ἡ Ἀττική. ἐξ ἧς καὶ ὁ Βόσπορος. οὗ ἐπώνυμος πόλις Βόσπορος ἐν τῷ Εὐξείνῳ πόντῳ καλουμένη. Καλοῦσι δὲ αὐτὴν Αἰγύπτιοι Ἶσιν, ἣν καὶ ὡς θεὰν προσκυνοῦσιν. Ἐκ
CCX. ταύτης ὁ Ζεὺς θυγατέρα ἔσχε Λιβύην.

Β ΦΟΡΩΝΕΥΣ. Οὗτος ἁπάσης τῆς
CCXI. ὕστερον Πελοποννήσου προσαγορευθείσης δυναστεύων ἐκ τῆς Λαοδίκης Νύμφης
CCXII. Ἆπιν καὶ Νιόβην ἐγέννησε. καὶ ἐπὶ τούτου
CCXI. μόλις τοῦ θηριώδους βίου καὶ νομάδος περιγραφὴ γέγονε, μετεκόσμησάν τε οἱ ἄνθρωποι. ὁ γὰρ Φορωνεὺς τοὺς ἀνθρώπους πρῶτος συνήγαγεν εἰς κοινὸν ἄστυ ἀθρόας τέως, καὶ ἐφ᾽ ἑαυτῶν ἑκάστοτε οἰκοῦντας. καὶ τὸ χωρίον, εἰς ὃ πρῶτον ἠθροίσθησαν, ἄστυ ὠνομάσθη Φορωνικόν. Κατὰ τοῦτον Ὤγυγος, ἐφ᾽ οὗ μέγας καὶ πρῶτος ἐν τῇ Ἀττικῇ κατακλυσμός. ἀφ᾽ CCLXI.
οὗ μέχρι πρώτης Ὀλυμπιάδος, ὁπόθεν Ἕλληνες ἀκριβοῦν τοὺς χρόνους ἐνόμιζον, ἔτη συνάγεται χίλια καὶ εἴκοσιν, ὡς Ἀκουσίλαος ἱστορεῖ, καὶ ἡ ἐν Σικυῶνι βασιλεία πρώτου μὲν Αἰγιαλέως, εἶτα δὲ Εὐρώπος, εἶτα Τελχῖνος, καὶ ἡ Κρητὸς ἐν Κρήτῃ. Ἀκουσίλαος γὰρ Φο- CXXIX.
ρωνέα πρῶτον ἀνθρώπων γενέσθαι λέγει. ὅθεν καὶ ὁ τῆς Φορωνίδος ποιητὴς εἶναι αὐτὸν ἔφη πατέρα θνητῶν ἀνθρώπων. Ἐντεῦθεν ὁ Πλάτων ἐν Τιμαίῳ κατακολουθήσας Ἀκουσιλάῳ γράφει. Καί- CCXI.
„ποτε προαγαγεῖν βουληθεὶς αὐτοὺς περὶ „τῶν ἀρχαίων εἰς λόγους τῶν τῇδε, τῇ πόλει „τὰ ἀρχαιότατα λέγειν ἐπιχειρεῖ, περὶ „Φορωνέως τε τοῦ πρώτου λεχθέντος, καὶ Νιόβης, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν.

Γ. ΑΠΙΣ. Οὗτος τὴν Μέμφιν ἐν Αἰ- CCLXX.
γύπτῳ οἰκίζει, ὥς φησιν Ἀρίσιππος ἐν CCLXXIX.
πρώτῃ Ἀρκαδικῶν. Τοῦτον Ἀριστέας ὁ Ἀργεῖος ἐπονομάσθαι φησὶ Σάραπιν, CCLXX. CCXIX.
καὶ τοῦτον εἶναι, ὃν Αἰγύπτιοι σέβουσι. Νυμφόδωρος δὲ ὁ Ἀμφιπολίτης ἐν τρίτῳ νομίμων Ἀσίας, τὸν ταῦρον τελευτήσαντα καὶ ταριχευθέντα εἰς σορὸν ἀποτεθεῖσθαι ἐν τῷ ναῷ τοῦ τιμωμένου δαίμονος, κἀντεῦθεν Σορόαπιν κληθῆναι, καὶ Σάραπιν ὕστερον.

Δ ΑΡΓΟΣ. Οὗτος Νιόβης καὶ Διὸς, ᾗ πρώ- CCCV. CCXII.
τῃ γυναικὶ Ζεὺς θνητῇ ἐμίγη, παῖς ἐγένετο. ὡς δὲ Ἀκουσίλαός φησι, καὶ Πελασγός. ἀφ᾽ οὗ κληθῆναι τοὺς Πελοπόννησον οἰκοῦντας Πελασγούς. Ἡσίοδος δὲ τὸν Πελασγὸν αὐτόχθονα φησὶν εἶναι. ὁ δὲ Ἄργος παραλαβὼν παρὰ Φορωνέως τὴν βασιλείαν ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον ἐκάλεσεν Ἄργος.

Ε ΚΡΙΑΣΟΣ, ὡς δέ τινες ΠΕΙ- CCCLXXV.
ΡΑΣΟΣ, Ἄργου καὶ Εὐάδνης τῆς Στρυμόνος.

Ϛ ΦΟΡΒΑΣ. Κατὰ τοῦτον ἦν Ἀκταῖος, CCCXXIX.
ἀφ᾽ οὗ Ἀκταία ἡ Ἀττικὴ, ὥς τινες φασίν.

Ζ. ΤΡΙΟΠΑΣ. Κατὰ τοῦτον Προμηθεὺς CCCCLXIV.
καὶ Ἐπιμηθεὺς, καὶ ὁ διφυὴς Κέκροψ, καὶ Ἰώ. Ἶσιν δὲ τὴν Ἰώ φασι, διὰ τὸ ἰέναι αὐτὴν διὰ πάσης τῆς γῆς πλανωμένην. Ταύτην δὲ Ἴστρος ἐν τοῖς περὶ Αἰγυπτίων ἀποικίας Προμηθέως θυγατέρα φησίν.

Κατὰ

Κατὰ δὲ τὸν Ἀπολλόδωρον, Ἰώ, τῆς Ἥ-
ρας οἶστρον αὐτῇ ἐμβαλούσης, πρῶτον ἥ-
κεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κλη-
θέντα, ἔπειτα διὰ τῆς Ἰλλυρίδος πορευ-
θεῖσα, καὶ τὸν Αἷμον ὑπερβαλοῦσα, διέ-
βη τὸν τότε μὲν καλούμενον πόρον Θράκιον,
νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βόσπορον. καὶ πολλὴν
CCCCXCI. χέρσον πλανηθεῖσα, καὶ πολλὴν διανη-
ξαμένη θάλασσαν Εὐρώπης τε καὶ Ἀσίας,
τελευταῖον ἧκεν εἰς Αἴγυπτον, ὅπου τὴν
ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα γεννᾷ
CCCCXCI. παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ Ἔπαφον παῖδα.
Τοῦτον δὲ Ἥρα δεῖται Κουρήτων ἀφανῆ
ποιῆσαι· οἱ δὲ ἠφάνισαν αὐτόν. Καὶ Ζεὺς
μὲν αἰσθόμενος κτείνει Κούρητας. Ἰὼ δὲ
ἐπὶ ζήτησιν τοῦ παιδὸς ἐτράπετο. πλα-
νωμένη δὲ κατὰ Συρίαν ἅπασαν (ἐκεῖ
γὰρ ἐμήνυετο, ὅτι τοῦ Βιβλίων βασιλέως
γυνὴ ἐτιθήνει τὸν υἱὸν) τὸν Ἔπαφον εὑ-
ροῦσα, καὶ εἰς Αἴγυπτον ἐλθοῦσα ἐγα-
μήθη Τηλεγόνῳ τῷ βασιλεύοντι τότε Αἰ-
γυπτίων. ἱδρύσατο δὲ ἄγαλμα Δήμητρος,
ἣν ἐκάλεσαν Ἶσιν Αἰγύπτιοι, καὶ τὴν Ἶσιν
ὁμοίως Ἰὼ προσηγόρευσαν. Ἔπαφος δὲ
βασιλεύων Αἰγυπτίων γαμεῖ Μέμφιν
DXXIV. τὴν Νείλου θυγατέρα. καὶ ἀπὸ ταύτης
κτίζει Μέμφιν πόλιν.

Η ΚΡΟΤΩΠΟΣ. Οὗτος διὰ τὸν φόνον
DX. Ψαμάθης τῆς αὐτοῦ θυγατρὸς κατὰ χρησ-
DXLIII. μὸν ἔλιπε τὸ Ἄργος, καὶ κτίσας πόλιν ἐν
τῇ Μεγαρίδι, καὶ Τριποδίσκιον ἐπικα-
λέσας κατῴκησε.

Θ ΣΘΕΝΕΛΑΟΣ, ὡς δὲ ἄλλοι ΣΘΕ-
DXXXVIII. ΝΕΛΑΣ, ὁ Κρότωπος. Κατὰ τοῦτον ἥ τε
τοῦ Ἀμφικτύονος βασιλεία, καὶ ἡ εἰς
Πελοπόννησον Δαναοῦ παρουσία, καὶ ἡ
ὑπὸ Δαρδάνου τῆς Δαρδανίας κτίσις, ὃν
DXLII. πρῶτον (φησὶν Ὅμηρος) — τέκετο νε-
φεληγερέτα Ζεύς. ἥ τε ἐκ Φοινίκης τῆς Εὐ-
ρώπης εἰς τὴν Κρήτην ἀνακομιδή.

Ι ΔΑΝΑΟΣ. Βήλῳ παῖδες ἐγένοντο
δίδυμοι ἐξ Ἀγχινόης τῆς Νείλου. Δαναὸν
μὲν οὖν Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατῴκισεν, Αἴ-
γυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ. ὃς καὶ καταστρε-
ψάμενος τὴν μελάμβωλον χώραν,
ἀφ' ἑαυτοῦ Αἴγυπτον ὠνόμασεν. Γίνονται
δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν Αἰγύπτῳ μὲν
παῖδες πεντήκοντα, θυγατέρες δὲ Δαναῷ
πεντήκοντα. στασιαζόντων δὲ αὐτῶν πρὸς
ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς
σὺν Αἰγύπτου παῖδας, πλὴν ἑνός, ἢ
DXLII. δυοῖν, διὰ τῶν τοῦ αὐτοῦ θυγατέρων ἀνεῖλεν,
δεδοικὼς καθ' ὅ,τι, καὶ ἐκ χρησμοῦ, ὅτι φο-
νευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν. καὶ ὑποθεμένης
Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύα-
σε τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ αὐ-
τῶν, πεντηκόντορον, ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέ-
μενος ἔφυγε. προσσχὼν δὲ Ῥόδῳ, τῆς
Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο. ἐν-
τεῦθεν δὲ ἧκεν ἐς Ἄργος. καὶ τὴν βασιλείαν
παραδίδωσιν αὐτῷ Γελάνωρ ὁ τότε βα- DXLII.
σιλεύων. αὐτὸς δὲ κρατήσας τῆς χώρας
ἀφ' ἑαυτοῦ σὺν ἐνοικοῦντας Δαναοὺς ὠνό-
μασεν. ἀνύδρου δὲ τῆς χώρας ὑπαρχού-
σης, ἐπειδὴ καὶ τὰς πηγὰς ἐξήρανε Πο-
σειδῶν μηνίων Ἰνάχῳ, διότι τὴν χώραν
Ἀθηνᾶς ἐμαρτύρησεν εἶναι, τὰς θυγατέ-
ρας ὑδρευσομένας ἔπεμψεν. ὧν μία Ἀ-
μυμώνη Ποσειδῶν τὰς ἐν Λέρνῃ πηγὰς ἐ-
μήνυσεν. Οἱ δὲ Αἰγύπτου παῖδες ἐλθόντες
ἐς Ἄργος τῆς τε ἔχθρας παύσασθαι πα-
ρεκάλουν, καὶ τὰς θυγατέρας αὐτοῦ γα-
μεῖν ἠξίουν. Δαναὸς δὲ ἅμα μὲν ἀπι-
στῶν τοῖς αὐτῶν ἐπαγγέλμασιν, ἅμα δὲ
μνησικακῶν περὶ φυγῆς, ὡμολόγει σὺν
γάμους, καὶ διεκλήρου τὰς κόρας. ὡς δὲ
ἐκληρώσαντο, σὺν γάμους ἑστιάσας, ἐγ-
χειρίδια δίδωσι ταῖς θυγατράσιν. αἱ δὲ
κοιμωμένους σὺν νυμφίους ἀπέκτειναν,
πλὴν Ὑπερμνήστρας. αὕτη δὲ τὸν Λυγκέα
διέσωσε παρθένον αὐτὴν διαφυλάξαν-
τα. Κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν Βούσιρις Ποσει- DXLVI.
δῶνος παῖς, καὶ Λιβυανάσσης τῆς Ἐ-
πάφου, Αἰγύπτου βασιλεύων, σὺν ξέ-
νους ἔθυεν ἐπὶ βωμῷ τοῦ Διὸς κατά τι λό-
γιον. Κατὰ Δαναὸν Ἀθήνησιν ἵππους DXLIII.
ἔζευξε πρῶτος Ἐριχθόνιος.

ΙΑ ΛΥΓΚΕΥΣ Αἰγύπτου, καὶ Ἀργυ- DXCII.
φίης. Κατὰ τοῦτον τῆς κόρης ἡ ἁρπαγή, καὶ ἡ DCCXIV.
οὖν Ἐλευσῖνι τεμένους καθίδρυσις, καὶ
ἡ Τριπτολέμου γεωργία, καὶ ἡ Κάδμου DLXXXVII.
εἰς Θήβας παρουσία. Κατὰ γάρ τινας ὁ
Κάδμος τῆς Σεμέλης πατὴρ ἐν τούτοις
τοῖς χρόνοις ὥρμησεν εἰς τὴν Βοιωτίαν,
καὶ αὐτοὺς ἀγνοοῦντας τὰ Φοινίκων γράμ-
ματα ἐδίδαξε, καὶ ἐβασίλευσεν ἐπ' αὐ-
τοῖς ἔτη ξβ. καὶ γυναῖκα ἠγάγετο τὴν Ἁρ-
μονίαν, ἥτις αὐτῷ ἓξ τίκτει θυγατέρας,
Ἰνώ, Ἀγαυήν, Σεμέλην, Εὐρυνόμην, DCX.
Κλεανθώ, καὶ Εὐρυδίκην. οὗτος καὶ Καδ-
μείαν κτίζει. ὁ δὲ Λυγκεὺς Δαναῷ πο- DCXI.
λεμήσας τῷ βασιλεῖ, καὶ τοῦτον ἀποκτεί-
νας, τήν τε βασιλείαν αὐτοῦ, καὶ τὴν
θυγατέρα Ὑπερμνήστραν παρέλαβεν. ὅτε
καὶ Σίσυφος ὁ Αἰόλου κτίσας Ἐφύραν,
τὴν νῦν λεγομένην Κόρινθον, γαμεῖ Με- DCVIII.
ρόπην τὴν Ἄτλαντος.

ΙΒ ΑΒΑΣ Λυγκέως καὶ Ὑπερμνήστρας ἔτη DCXXXIII.
κγ. Ἐπὶ τούτου Μελάμπους ὁ Ἀμυθάονος DCXLVIII.
καὶ Εἰδομένης τῆς Ἄβαντος μάντις, καὶ
τὴν

τὴν διὰ φαρμάκων καὶ καθαρμῶν θερα-
πείαν πρῶτος εὑρηκὼς τὰς Προίτου θυ-
γατέρας θεραπεύει.

DCLVII. DCXLVI. ΙΓ ΠΡΟΙΤΟΣ ἔτη ιζ. Κατὰ τοῦτον ὁ Εὐ-
μόλπου πρὸς Ἀθηναίους πόλεμος. καὶ ὁ
Πέλοψ ὁ ἀφ' αὐτοῦ Πελοπόννησον ὀνο-
DCXCV. μάσας καὶ αὐτῆς βασιλεύσας ἔτη λβ. Τὰ
κατὰ τὸν Περσέα τότε ἐγένετο, καὶ τὸν Βελλε-
DCLXXV. ροφόντην ἵππον ὑπόπτερον. Κατὰ δὲ
Παλαίφατον, Βελλεροφόντης ἀνὴρ τὸ
γένος Κορίνθιος καλὸς καὶ ἀγαθὸς
πλοῖον κατασκευάσας μακρὸν ἐλῄζετο
παραθαλάσσια χωρία. ὄνομα δὲ ἦν τῷ
πλοίῳ Πήγασος, ὡς καὶ νῦν ἕκαστον τῶν
πλοίων ὄνομα ἔχει.

DCLXXIV. DCL. ΙΔ ΑΚΡΙΣΙΟΣ ἔτη λα. Κατὰ τοῦτον Φημο-
νόη πρώτη ἐχρησμῴδησεν Ἀκρισίῳ. καὶ ἡ
Πέλοπος ἀπὸ Φρυγίας διάβασις ἐγένετο,
καὶ Ἴωνος εἰς τὰς Ἀθήνας ἄφιξις, καὶ ὁ
δεύτερος Κέκροψ, αἴτε Περσέως, καὶ Διο-
νύσου πράξεις, Ὀρφεύς τε, καὶ Μουσαῖος.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΜΥΚΗΝΑΙΩΝ.

DCCXLVII. Α ΠΕΡΣΕΥΣ. Οὗτος ἰδεῖν ἐθέλων Ἀ-
κρίσιον γονέα τῆς μητρὸς, καὶ λόγοις τε
χρηστοῖς καὶ ἔργοις δεξιώσασθαι, ἔρχεται παρ'
αὐτὸν εἰς τὴν Λάρισαν. καὶ ὁ μὲν ἡ-
λικίᾳ τε ἀκμάζων, καὶ τοῦ δίσκου χαί-
DCCV. ρων τῷ εὑρήματι ἐπεδείκνυτο εἰς ἅπαν-
τας. Ἀκρίσιος δὲ λανθάνει κατὰ δαί-
μονα ὑποπεσὼν τοῦ δίσκου τῇ ὁρμῇ.
Καὶ Ἀκρισίῳ μὲν ἡ πρόρρησις τοῦ θεοῦ
τέλος ἔχεν, οὐδὲ ἀπέτρεψεν τὸ χρεὼν
τὰ εἰς τὴν παῖδα, καὶ τὸν θυγατριδοῦν
παρευρήματα. Περσεὺς δὲ ὡς ἀνέστρε-
ψεν ἐς Ἄργος (ᾐσχύνετο γὰρ τοῦ φόνου
τῇ φήμῃ) Μεγαπένθη τὸν Προίτου πείθει
οἱ τὴν ἀρχὴν ἀντιδοῦναι. παραλαβὼν
δὲ αὐτὸς τὴν ἐκείνου Μυκήνας κτίζει.
Κατὰ τοῦτον τῷ τριακοστῷ δευτέρῳ ἔτει
τῆς βασιλείας αὐτοῦ Διόνυσος ὁ τοῦ Διὸς
καὶ τῆς Σεμέλης ἐκθεοῦται, ὥς φησιν Ἀ-
πολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς. ἀπὸ δὲ
Διονύσου, ἐπὶ Ἡρακλέα καὶ τοὺς περὶ
Ἰάσονα ἀριστεῖς τοὺς ἐν τῇ Ἀργοῖ πλεύ-
σαντας, συνάγεται ἔτη ξγ, ἀπὸ δὲ τῆς
Ἡρακλέους ἐν Ἄργει βασιλείας, ἐπὶ τὴν
Ἡρακλέους αὐτοῦ καὶ Ἀσκληπιοῦ ἀποθέω-
σιν ἔτη συνάγεται λη, κατὰ τὸν χρονο-
γράφον Ἀπολλόδωρον.

DCCIV. DCCXII. Β ΣΘΕΝΕΛΟΣ. Κατὰ τοῦτον τοῦ ἐν Ἐλευ-
σῖνι τεμένους καθίδρυσις, ὥς τινες.

DCCXII. Γ ΕΥΡΥΣΘΕΥΣ. Κατὰ τοῦτον οἱ Ἀργο-
ναῦται.

DCCLVI. Δ ΑΤΡΕΥΣ ἔτη κ.

DCCLVI. DCXI. Ε ΘΥΕΣΤΗΣ ἔτη ιβ. Μίνως ἐν Κρήτῃ νο-
μοθετεῖ.

Ϛ ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ ἔτη ιη. Κατὰ τοῦτον Ἴλιον DCCCXXI.
ἑάλω κατὰ τὸ δωδέκατον τῆς αὐτοῦ βα- DCCCXXXV
σιλείας, Δημοφῶντος τοῦ Θησέως βασι-
λεύοντος Ἀθήνησι τῷ πρώτῳ ἔτει.

Ζ ΑΙΓΙΣΘΟΣ ἔτη ἑπτά. DCCV.

Η ΟΡΕΣΤΗΣ ὁ Ἀγαμέμνονος. DCCCLXI.

Θ ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ ὁ Ὀρέστου. DCCCLVI.

Ι ΠΕΝΘΙΛΟΣ ὁ Ὀρέστου.

ΙΑ ΚΟΜΗΤΗΣ ὁ πρεσβύτατος τῶν Τισα- DCCV.
μενοῦ παίδων. DCCV.

Κατέσχεν ἡ βασιλεία Ἑλλήνων, ἤτοι Πε-
λοποννησίων, ἔτη ἑκατὸν ἑξήκοντα τέσ-
σαρα.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ.

Α ΚΕΚΡΟΨ. Μετὰ Ὤγυγον διὰ τὴν ἀπὸ CCCCLXI.
τοῦ κατακλυσμοῦ πολλὴν φθορὰν ἀβασί-
λευτος ἔμεινεν ἡ νῦν Ἀττικὴ μέχρι Κέ-
κροπος ἔτη ϙπθ. Οὗτος μετὰ τὸν κατακλυσ-
μὸν τῆς Ἀττικῆς Ἀθηνῶν ἐβασίλευσε χρό-
νους ν, καὶ τὴν γῆν πρότερον λεγομένην CCCCLXIII.
Ἀκτὴν ἀφ' ἑαυτοῦ Κεκροπίαν ὠνόμασε. CCCCLXI.
Διφυὴς δὲ ὠνομάσθη, ἢ διὰ τὸ μῆκος σώ-
ματος, ἢ ὅτι Αἰγύπτιος ὢν τὰς δύο γλώτ-
τας ἠπίστατο. Ἐπ' αὐτοῦ ἐν τῇ ἀκροπόλει CCCCLXI.
ἐλαία πρώτως ἐφύη, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀφ' ἑ-
αυτῆς τὴν πόλιν ἐκάλεσεν Ἀθήνας. Οὗτος CCCCLXIII.
πρῶτος βοῦν ἔθυσε, καὶ Ζῆνα προσηγόρευ-
σε θεὸν μὴ πρότερον οὕτω παρ' ἀνθρώποις
ὠνομασμένον. ἔπειτα βωμὸν παρ' Ἀθηναί-
οις ἱδρῦσαι πρῶτος λέγεται, καὶ πάλιν πρῶ-
τος Ἀθηνᾶς ἄγαλμα συστήσασθαι, ὡς οὐδὲ
τούτων ἐκ παλαιοῦ ὑπαρχόντων. Ἔτι ἐπὶ
τούτου τὸ ἐν Δήλῳ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Δηλίου
ὑπὸ Ἐρυσιχθονίου υἱοῦ Κέκροπος ἱδρύνθη. CCCCXCVII.
Καὶ κατὰ τοῦτον γίνεται ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος
κατακλυσμὸς, καὶ ἡ ἐπὶ Φαέθοντος ἐκ- CCCCXC.
πύρωσις, Ἐριχθονίου τε γένεσις, Κόρης τε ἁρ-
παγὴ, καὶ Δήμητρος μυστήρια, Ἐλευσινίων DCXIX.
τε ἵδρυσις, Τριπτολέμου γεωργία, Εὐ- DCXI.
ρώπης ὑπὸ Διὸς ἁρπαγὴ, Ἀπόλλωνος
γένεσις, Κάδμου ἐπὶ Θήβας παρουσία. DCXCII.
Ἀπὸ Κέκροπος, ἐπὶ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, CCCCLX.
συνάγεται μικρῷ δέοντα ἔτη υ. Τινὲς δέ
φασιν, ὡς καὶ κατὰ τοῦτον ἡ Ἀττικὴ ἡ πρότε-
ρον Ἀκτὴ, ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ
Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως Ἰωνία ἐκλήθη, καὶ DCLXXXII.
οὕτως οἱ Ἀθηναῖοι Ἴωνες.

Β ΚΡΑΝΑΟΣ αὐτόχθων μετὰ Κέκροπα DXI.
ἐβασίλευσεν ἔτη ἐννέα. Οὗτος γήμας ἐκ
Λακεδαίμονος Πεδιάδα τὴν Μήνητος
ἐγέννησε Κραναὴν καὶ Κραναίχμην, καὶ
Ἀτθίδα, ἧς ἀποθανούσης ἔτι παρθένου,
τὴν χώραν Ἀτθίδα ἔτι προσηγόρευσε
πρότερον λεγομένην Ἀκταίαν.

D XX. Γ ΑΜΦΙΚΤΥΩΝ. Οὗτος Κραναῷ ἐπαναστὰς, ὁμοῦ αὐτοῦ ἄγων τὴν θυγατέρα
παύει αὐτὸν τῆς ἀρχῆς.
D XXX. Δ ΕΡΙΧΘΟΝΙΟΣ.
D LXXX. Ε ΠΑΝΔΙΩΝ ὁ Ἐριχθονίου. Ἐπὶ τούτου
ὁ Κελεὸς τὴν Δήμητρα εἰς τὴν Ἐλευσῖ-
DCXI. να ὑπεδέξατο, καὶ Τριπτόλεμος Ἐλευ-
σίνιος τὸν σῖτον μυθεύεται σπεῖραι διὰ τῆς
οἰκουμένης, ἀναβιβάσης αὐτὸν ἐπὶ πτε-
ρωτῶν δρακόντων ὄχημα τῆς Δήμητρος.
DCXIX. Καὶ τότε Ὠρείθυιαν παίζουσαν ἐπὶ Ἰλισ-
σὸν ποταμὸν ἁρπάσας Βορέας συνῆλθεν
αὐτῇ.
DCXX. ς ΕΡΕΧΘΕΥΣ ὁ Πανδίονος. Κατὰ τοῦ-
DC L. τον ἦν περίμαντις ἡ Φημονόη τοῦ Ἀπόλλω-
νος πρώτη, καὶ πρώτη τὸ ἑξάμετρον ᾖδε.
DCXX. Τότε καὶ Θησεὺς ἅμα Πειρίθῳ εἰς Ἤπει-
ρον συναπεδήμησεν ἐπὶ τὴν Αἰδωνέως
θυγατέρα τοῦ Μολοσσῶν βασιλέως, ὃς
τῇ γυναικὶ ὄνομα Περσεφόνην θέμενος,
Κόρην δὲ τῇ θυγατρὶ, τῷ δὲ κυνὶ Κέρ-
βερον, ἐκέλευσε τούτῳ διαμάχεσθαι τοὺς
μνωμένους τὴν παῖδα, καὶ λαβεῖν τὸν κρα-
τήσαντα. Τοὺς μέντοι περὶ τὸν Πειρίθουν
οὐ μνηστῆρας ἥκειν, ἀλλὰ ἁρπασομένους
πυνθανόμενος, συνέλαβε. καὶ τὸν μὲν
Πειρίθουν εὐθέως ἠφάνισε διὰ τοῦ κυ-
νὸς, τὸν δὲ Θησέα καθείρξας ἐφύλατ-
τεν.
DCLXX. Ζ ΚΕΚΡΟΨ δεύτερος. Κατὰ τοῦτον Ξοῦ-
θος λαβὼν τὴν Πελοπόννησον ἐκ Κρεού-
σης τῆς Ἐρεχθέως Ἀχαιὸν ἐγέννησε καὶ Ἴω-
να. ἀφ᾽ ὧν Ἀχαιοὶ καὶ Ἴωνες καλοῦνται.
DCXCVIII. Ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐκτίσθη τὸ Ἴλιον
ὑπὸ τοῦ Ἴλου. Μετὰ δὲ λβ ἔτη τοῦ κτισθῆναι
τὸ Ἴλιον, ἐκτίσθη Κύζικος μητρόπολις
Ἑλλησπόντου ὑπὸ Κυζίκου.
DCCX. Η ΠΑΝΔΙΩΝ δεύτερος ὁ Κέκροπος καὶ
Μητιαδούσης τῆς Εὐπαλάμου. Οὗτος μετὰ
DCCXXXIV. Κέκροπος βασιλεύων ὑπὸ τῶν Μητίω-
νος υἱῶν κατὰ στάσιν ἐξεβλήθη.
DCCXXXIV. Θ ΑΙΓΕΥΣ ὁ Πανδίονος καὶ Πελίας τῆς
Πύλα τοῦ Μεγαρέως. Ἐπὶ τούτου τὰ λεγό-
μενα περὶ Δαιδάλου, ὡς ἀγάλματα κα-
DCCXXXVI. τεσκεύαζε προϊόμενα. τὸ δὲ ἀληθὲς τοιοῦ-
τον. Οἱ τότε ἀνδριαντοποιοὶ καὶ ἀγαλμα-
τοποιοὶ κατεσκεύαζον ἀνδριάντας συμ-
πεφυκότας ἔχοντας τοὺς πόδας. Δαίδα-
λος δὲ ἐποίει διαβεβηκότας τὸν ἕνα πόδα.
Οἱ δὲ ἄνθρωποι ἔλεγον ὁδοιποροῦν τοῦτο
τὸ ἄγαλμα, ὃ εἰργάσατο Δαίδαλος,
ἀλλ᾽ οὐχ ἑστηκός, ὡς καὶ νῦν λέγομεν. ἱστο-
ρεῖ Παλαίφατος, προσθεὶς, ὡς Δαίδα-
λος ὢν ἐν εἱρκτῇ, καθεὶς ἑαυτὸν διὰ
θυρίδος, καὶ σκαφίδι ἐμβὰς εἰς θάλασσαν
ἔπλεεν. αἰσθόμενος δὲ ὁ Μίνως πέμπει
πλοῖα διώξοντα. ὡς ᾔσθοντο δὲ Ἴκαρός τε
καὶ Δαίδαλος διωκόμενοι, ἀνέμου λα-
βροῦ καὶ σφοδροῦ ὄντος, πετόμενοι, ἤγουν
πλέοντες ἐν τῷ πελάγει, περιτρέπονται. καὶ ὁ
μὲν Δαίδαλος σώζεται εἰς τὴν γῆν, ὁ δὲ
Ἴκαρος τελευτᾷ. Τούτοις σύγχρονα καὶ DCCLXXVI.
τὰ περὶ Μινωταύρου. Φιλόχορος δέ φη-
σι τοὺς Κρῆτας λέγειν, ὅτι φρουρὰ μὲν ἦν
ὁ Λαβύρινθος οὐδὲν ἔχων κακὸν, ἀλλ᾽ ἢ
τὸ μὴ διαφυγεῖν τοὺς φυλαττομένους. ἀ-
γῶνα δὲ ὁ Μίνως ἐπ᾽ Ἀνδρόγεω γυμνικὸν
ἐποίει, καὶ τοὺς παῖδας ἆθλα τοῖς νικῶ-
σιν ἐδίδου τέως ἐν τῷ Λαβυρίνθῳ φυ-
λαττομένους. ἐνίκα δὲ τοὺς προτέρους
ἀγῶνας ὁ μέγιστον παρ᾽ αὐτῷ δυνάμενος
τότε καὶ στρατηγῶν, ὄνομα Ταῦρος, ἀνὴρ οὐκ
ἐπιεικὴς καὶ ἥμερος τὸν τρόπον, ἀλλὰ καὶ
τοῖς παισὶ τῶν Ἀθηναίων ὑπερηφάνως καὶ
χαλεπῶς προσφερόμενος. Τὸν γοῦν
ἀγῶνα τοῦ Μίνω συντελοῦντος, ἐπίδο-
ξος ὢν ἅπαντας νικήσειν ὁ Ταῦρος ἐφ-
θονεῖτο. Καὶ γὰρ ἡ δύναμις αὐτοῦ διὰ τὸν
τρόπον ἦν ἐπαχθὴς, καὶ διαβολὴν εἶ-
χεν ὡς τῇ Πασιφάῃ πλησιάζων. Διὸ καὶ
τοῦ Θησέως καὶ τὴν ἄθλησιν ἐθαύμαζε πάν-
των κρατήσαντος, ἡσθεὶς δὲ καὶ ὁ Μίνως,
μάλιστα δὲ τοῦ Ταύρου καταπαλαισθέντος
καὶ προπηλακισθέντος, ἀπέδωκε τῷ Θη-
σεῖ τοὺς παῖδας, καὶ ἀνῆκε τῇ πόλει τὸν δασ-
μόν. Ταῦτα αὐτολεξεὶ Φιλόχορος ἐν
δευτέρῳ τῆς Ἀτθίδος βιβλίῳ.
Ι ΘΗΣΕΥΣ Αἰγέως καὶ Αἴθρας. Οὗτος DCCLXXXIII.
τὴν Ἑλένην ἁρπάσας εἰς Ἀθήνας ἐκόμι-
σε. Πολυδεύκης δὲ καὶ Κάστωρ εἰς Ἀθήνας DCCLXXXVI.
ἐπιστρατεύσαντες, ἐν ᾅδου Θησέως ὄν-
τος, αἱροῦσι τὴν πόλιν, καὶ τὴν Ἑλένην
λαμβάνουσι, καὶ τὴν Θησέως μητέρα Αἴ-
θραν ἄγουσιν αἰχμάλωτον. Ἐπεὶ δὲ συν-
ήγαγε τὴν Ἀττικὴν πρότερον σποράδην
καὶ κατὰ κώμας οἰκουμένην, συνηλεγμένων DCCLXXXIX.
εἰς μίαν ἁπάντων πόλιν, μετὰ τὸ χαρί-
σασθαι τὴν δημοκρατίαν τοῖς Ἀθηναίοις,
Λύκος τις συκοφαντήσας ἐποίησεν ἐξο- DCCLXXXII.
στρακισθῆναι τὸν ἥρωα. Τότε καὶ οἱ ἑπτὰ
ἐπὶ Θήβαις.
ΙΑ ΜΕΝΕΣΘΕΥΣ ὁ τοῦ Πετεῶ. Κατὰ τοῦ- DCCCXIII.
τον ὁ Δαίδαλος ἐκδιδράσκει τε ἐκ Κρή-
της, καὶ εἰς Ἴνυκον Σικελῶν πόλιν ἀφικνεῖ-
ται παρὰ Κώκαλον, καὶ πολέμου παρέσχε
τοῖς Σικελοῖς αἰτίαν πρὸς τοὺς Κρῆτας,
ὅτι ἐξαιτοῦντος αὐτὸν Μίνω, μὴ προεῖτο
αὐτὸν ὁ Κώκαλος. καὶ ἐς τοσοῦτο ὑπὸ
τῶν Κωκάλου θυγατέρων ἐσπουδάσθη κατὰ
τὴν τέχνην, ὡς καὶ θάνατον τῷ Μίνῳ τὰς DCCCXIII.
γυναῖκας ἐς χάριν Δαιδάλου συσκευά-
σασθαι. Κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ μετὰ ἔτη
δέκα οἱ τῶν ἀπολομένων ἐν τῷ ἐπὶ Θή- DCCCXXII.
βας πολέμῳ παῖδες κληθέντες Ἐπίγονοι
στρα-

στρατεύειν ἐπὶ Θήβας προῃρεῖτο τὸν τῶν πατέρων θάνατον τιμωρήσασθαι βουλόμενοι.

DCCCXXXVI. ΙΒ ΔΗΜΟΦΩΝ ὁ Θησέως. Κατὰ τοῦτον τὰ περὶ Σειρήνων, ἅς τινες ἱστορικώτερον
DCCCXLIII. ψαλτρίας τινὰς, καὶ ἑταιρίδας ὑπέθεντο, αἳ τοὺς παροδεύοντας τῶν ἐφοδίων στερίσκουσαι ἐνδεεῖς εἶναι, καὶ οὕτω κακῶς πάσχειν ἠνάγκαζον.

DCCCLXIX. ΙΓ ΟΞΥΝΤΗΣ.

DCCCLXXXI. ΙΔ ΑΦΕΙΔΑΣ. Κατὰ τοῦτον ἐλύθη τὸ τοῦ Ἱκεσίου μήνιμα, καὶ τὸ εἰς τοὺς ἱκέτας παρανόμημα παρὰ τοῦ ἐν Δωδώνῃ χρησμοῦ προδηλωθέν.

DCCCLXXXII. ΙΕ ΘΥΜΟΙΤΗΣ. Οὗτος Θησειδῶν ἔσχατος ἐβασίλευσεν Ἀθηναίων ἐκ τοιαύτης αἰτίας. Ἀθηναίων περὶ Κελαινῶν, ὡς δὲ οἱ ἄλλοι φασὶν, ὑπὲρ Οἰνόης χωρίου πρὸς
DCCCLXXXIX. Βοιωτοὺς πόλεμον ἀραμένων, Ξάνθιος Βοιώτιος προεκαλέσατο τὸν Ἀθηναίων βασιλέα Θυμοίτην. Καὶ οὗτος μὲν οὐκ ἐδέξατο. Μέλανθος δέ τις Ἀρκὰς τὸ γένος ἐν Ἀττικῇ ὢν, καὶ οἰκῶν, ὑπέστη τὸ μονομάχιον, καὶ κατελθόντων αὐτῶν εἰς τὸ μονομαχῆσαι, Μελάνθιος δόλῳ ἀναιρεῖ τὸν Ξάνθιον. προσιόντι γὰρ αὐτῷ ἔφη, ἀδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, μόνος φήσας παραγενέσθαι, καὶ δεύτερος παραγινόμενος ἐφ᾽ ᾧ στραφεὶς ὁ Ξάνθιος, ὡς θεασάμενος τὸν ἥκοντα, ἐτρώθη παρὰ Μελάνθου, καὶ ἀπώλετο ἀφ᾽ οὗ καὶ τὴν ἑορτὴν Ἀθηναῖοι ἄγουσιν ἀπὸ τῆς ἀπάτης Μελάνθου Ἀπατούρια προσαγορεύσαντες, Διονύσῳ Μελανθίδῃ κατὰ χρησμὸν ἱερὸν ἱδρυσάμενοι.

MCLXIII. Τοὺς ἀπὸ Μελάνθου καλουμένους δὲ Μεδοντίδας κατ᾽ ἀρχὰς μὲν ἀφείλετο ὁ δῆμος τῆς ἐξουσίας τὸ πολὺ, καὶ ἀντὶ βασιλείας μετέστησαν εἰς ἀρχὴν ὑπεύθυνον, ὕστερον δὲ καὶ προθεσμίαν ἐτῶν δέκα ἐποίησαν αὐτοῖς τῆς ἀρχῆς. Τέλος κλήρῳ κατ᾽ ἐνιαυτὸν Ἄρχοντες ᾑρέθησαν.

ΟΙ ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΜΕΔΟΝΤΙΔΑΙ ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΜΕΧΡΙ ΒΙΟΥ.

DCCCCVIII. Α ΜΕΛΑΝΘΟΣ. οὗτος γένος μὲν ἦν τῶν Ἠλιδῶν, οἳ Πύλου Μεσσήνης ἀπὸ Ποσειδῶνος ἐβασίλευον. Τοῦτον ἀναστήσαντες Ἡρακλεῖδαι πολέμῳ, τὴν γῆν ἔσχον. ὁ δὲ κατὰ χρησμοὺς Ἀθήναζε ἀφικνεῖται, καὶ πολίτης γίνεται. ἐπὶ τῶν τιμωμένων. καὶ τὴν τῶν Ἀθηναίων, ὃν τρόπον ἐν τοῖς ἄνω εἴρηται, κατέσχε. καὶ τὸ τῶν Ἐρεχθειδῶν γένος εἰς Μελανθίδας ἀπὸ τούτου μετέστη. Κατὰ τοῦτον Ὅμηρον γενέσθαι τινὲς λέγουσι.

DCCCCXXVII. Β ΚΟΔΡΟΣ ὁ Μελάνθου. Τοῦτον Πελοποννήσιοι κτείνουσιν ἐπιδόντα ἑαυτὸν θανάτῳ κατὰ τὸν χρησμὸν ὑπὲρ τῆς τῶν πολιτῶν νίκης.

Γ ΜΕΔΩΝ ὁ Κόδρου. ἀφ᾽ οὗ Μεδοντίδαι. DCCCCXLVIII.
Δ ΑΚΑΣΤΟΣ. DCCCCLXVIII.
Ε ΑΡΧΙΠΠΟΣ. M IV.
ς ΘΕΡΣΙΠΠΟΣ. M XVIII.
Ζ ΦΟΡΒΑΣ. M LXIV.
Η ΜΕΓΑΚΛΗΣ. M XCV.
Θ ΔΙΟΓΕΝΝΗΤΟΣ. MC XXV.
Ι ΦΕΡΕΚΛΟΣ. MCLIII.
ΙΑ ΑΡΙΦΡΩΝ. MCLXXII.
ΙΒ ΘΕΣΠΙΕΥΣ. MCXCII.
ΙΓ ΑΓΑΜΗΣΤΩΡ. MCCXIX.
ΙΔ ΑΙΣΧΥΛΟΣ. Κατὰ τοῦτον Ἴφιτος ὁ MCCXXXIX.
Αἵμονος, κατὰ δὲ ἄλλους, Πραξωνίδου ἑνὸς τῶν ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἠλεῖος τὴν πρώτην Ὀλυμπιακὴν πανήγυριν ἀνῆγε μετὰ Πεί- MCCXL.
σον καὶ Πέλοπα, ἔτι δὲ Ἡρακλέα τοὺς πρώτους τὴν πανήγυριν, καὶ τὸν ἀγῶνα τὸν Ὀλυμπίασιν ἐνστησαμένους. Μέχρι μὲν τῶν Ὀλυμπιάδων οὐδὲν ἀκριβὲς ἱστόρηται τοῖς Ἕλλησι, πάντων συγκεχυμένων, καὶ κατὰ μηδὲν τῶν προτοῦ συμφωνούντων. αἱ δὲ ἠκρίβωντο πολλοῖς, τῷ μὴ ἐκ πλείστου διαστήματος, διὰ τετραετίας δὲ, τὰς ἀναγραφὰς αὐτῶν ποιεῖσθαι τοὺς Ἕλληνας.

ΙΕ ΑΛΚΜΑΙΩΝ. MCCXLIX.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ ΜΕΔΟΝΤΙΔΑΙ ΜΕΧΡΙ ΔΕΚΑΕΤΗΡΙΔΟΣ.

Α ΧΑΡΟΨ. Τούτου ἔτει πρώτῳ, πρώτῳ δὲ MCCLXIV.
καὶ τῆς ἑβδόμης Ὀλυμπιάδος, Ῥώμυλος παρέλαβε τὴν βασιλείαν.

Β ΑΙΣΙΜΗΔΗΣ ὁ Αἰσχύλου. Κατὰ τούτου MCCXCIV.
πέμπτον ἔτος, ἔτει δευτέρῳ τῆς ἐνάτης Ὀλυμπιάδος, ἣν ἐνίκα στάδιον Ξενόδοκος Μεσσήνιος, τὴν Ἀμφειαν πόλισμα πρὸς τῇ Λακωνικῇ ἐν τῇ Μεσσηνίᾳ ὃν οἱ Λακεδαιμόνιοι αἱροῦσι.

Γ ΚΛΕΙΔΙΚΟΣ, ὁ Αἰσιμήδου. MCCLXXXIV.
Δ ΙΠΠΟΜΕΝΗΣ. Τούτου ἔτους τετάρτου τῆς MCCXCIV.
δεκαετοῦς ἀρχῆς ἠνυσμένου, ἔτει πρώτῳ τῆς τετάρτης καὶ δεκάτης Ὀλυμπιάδος, ἣν Δάσμων Κορίνθιος ἐνίκα στάδιον, ὁ Μεσσηνιακὸς πόλεμος ἔλαβε τὸ τέλος.
Ε ΛΕΩΚΡΑΤΗΣ. MCCCIV.
ς ΑΨΑΝΔΡΟΣ. MCCCXIV.
Ζ ΕΡΥΞΙΑΣ. MCCCXXIV.

Μετὰ τοῦτον ἑξῆς οἱ ἐνιαύσιοι ἄρχοντες κατεστάθησαν.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΗΔΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ.

Κτησίου ἐκ τῶν βασιλικῶν διφθερῶν.

Α ΑΡΒΑΚΗΣ ὁ τὸν Σαρδανάπαλον καταπο- MCXCVIII.

λευκήσας, καὶ τὴν Ασσυρίων ἀρχὴν καταλύσας ἐβασίλευσεν ἔτη δυσὶ λείποντα τῶν τριάκοντα.

Β ΜΑΝΔΑΥΚΗΣ ἔτη πεντήκοντα.

MCCXXVI. Γ ΣΩΣΑΡΜΟΣ ἔτη τριάκοντα.

Δ ΑΡΤΥΚΑΣ ἔτη πεντήκοντα.

Ε ΑΡΒΙΑΝΗΣ ἔτη δύο πρὸς τοῖς εἴκοσι.

Ϛ ΑΡΣΑΙΟΣ ἔτη τεσσαράκοντα. Ἐπὶ τούτου συνέστη μέγας πόλεμος τοῖς Μήδοις πρὸς τοὺς Καδουσίους.

Ζ ΑΡΤΥΝΗΣ ἔτη δύο πρὸς τοῖς εἴκοσι.

Η ΑΣΤΙΒΑΡΝΑΣ ἔτη τεσσαράκοντα. Ἐπὶ τούτου Πάρθοι ἀποστάντες Μήδων Σάκαις τήν τε χώραν, καὶ τὴν πόλιν ἐνεχείρισαν.

MCCCCXIX. Θ ΑΠΑΝΔΑΣ, ὁ καὶ ΑΣΤΥΑΓΗΣ. Τούτου ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου καταπολεμηθέντος, μετέπεσεν ἡ βασιλεία εἰς Πέρσας.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ οἰκία ἡ πρώτη, οἱ Εὐρυσθενίδαι, καὶ Ἀγιάδαι λεγόμενοι.

DCCCCXV. DCCCCXXII. Α ΕΥΡΥΣΘΕΝΗΣ Ἀριστοδήμου ἑνὸς τῶν Ἡρακλειδῶν, ἀφ' οὗ πρῶτος οἶκος βασιλέων Εὐρυσθενίδαι ἐκλήθησαν.

DCCCCLVIII. Β ΑΓΙΣ ὁ Εὐρυσθένους. Ἀπὸ τούτου οἱ Εὐρυσθενίδαι καλοῦνται καὶ Ἀγίδαι. Ἐπὶ τούτου Πατρεὺς τοῦ Πρευγένους κτίζει ἐν Ἀχαΐᾳ πόλιν, ἥν τινα Πάτρας καὶ εἰς ἡμᾶς καλοῦσιν ἀπὸ τοῦ Πατρέως τούτου, συνεπελάβοντο Λακεδαιμόνιοι τοῦ οἰκισμοῦ.

DCCCCLIX. Γ ΕΧΕΣΤΡΑΤΟΣ ὁ τοῦ Ἄγιδος. Ἐπὶ τούτου Κυνουρέας ἐν τῇ ἡλικίᾳ Λακεδαιμόνιοι ποιοῦσιν ἀναστάτους, αἰτίαν ἐπενεγκόντες, ὡς τὴν Ἀργολίδα (συγγενῶν σφίσιν ὄντων Ἀργείων) λῃσταί τε ἐκ τῆς Κυνουρικῆς κακουργοῖεν, καὶ αὐτοὶ καταδρομὰς ἐκ τοῦ φανεροῦ ποιοῖντο ἐς τὴν γῆν.

DCCCCXCIV. Δ ΛΑΒΩΤΑΣ ὁ Ἐχεστράτου. Τοῦτον Ἡρόδοτος ἐν τῷ λόγῳ τῷ ἐς Κροῖσον ὑπὸ Λυκούργου τοῦ θεμένου τοὺς νόμους φησὶν ἐπιτροπευθῆναι παῖδα ὄντα. Λεωβώτην δέ οἱ τίθεται τὸ ὄνομα, καὶ οὐ Λαβώταν. Λακεδαιμονίοις δὲ τότε πρῶτον ἔδοξεν ἄρασθαι πρὸς Ἀργείους πόλεμον. ἐποιοῦντο δὲ ἐς αὐτοὺς ἐγκλήματα, τήν τε Κυνουρικὴν ἑλόντων αὐτῶν, ἀποτέμνεσθαι τοὺς Ἀργείους, καὶ τοὺς περιοίκους σφῶν ὑπηκόους ὄντας ἀφιστάναι.

MXXI. Ε ΔΟΡΥΣΣΟΣ ὁ Λαβώτα.

MLX. Ϛ ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ ὁ Δορύσσου. Τοῦτον, καὶ τὸν πρὸ τούτου, σφᾶς τὸ χρεὼν ἐπέλαβεν ἀμφοτέρους. Ἔθηκε δὲ καὶ Λυκοῦργος Λακεδαιμονίοις τοὺς νόμους ἐπὶ τῆς Ἀγησιλάου βασιλείας. Θεῖναι δὲ αὐτὸν λέγουσιν οἱ μὲν παρὰ τῆς Πυθίας διδαχθέντα ὑπὲρ αὐτῶν, οἱ δὲ ὡς Κρητικὰ ὄντα νόμιμα ἐπάγοιτο. Ἐπὶ τούτου καὶ Ὅμηρον γενέσθαι φασὶν ϛʹ ἔτη ὕστερον τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας.

Ζ ΑΡΧΕΛΑΟΣ ὁ Ἀγησιλάου. Ἐπὶ τούτου Λακεδαιμόνιοι πολέμῳ κρατήσαντες πόλιν τῶν περιοικίδων ἠνδραποδίσαντο Αἴγυν, ὑποπτεύσαντες ὡς οἱ Αἰγυῆται φρονοῦσι τὰ Ἀρκάδων, Χαρίλαος δὲ ὁ τῆς ἑτέρας οἰκίας βασιλεὺς συνεξεῖλε καὶ αὐτὸς Ἀρχελάῳ τὴν Αἴγυν. MCIV.

Η ΤΕΛΕΚΛΟΣ Ἀρχελάου. ἐπὶ τούτου πόλεις Λακεδαιμόνιοι τῶν περιοικίδων πολέμῳ κρατήσαντες ἐξεῖλον Ἀμύκλας, καὶ Φάριν, καὶ Γερανθρὰς ἐχόντων ἔτι Ἀχαιῶν. Τούτων Φαρῖται καὶ Γερανθρᾶται τὴν ἔφοδον τῶν Δωριέων καταπλαγέντες ἀπελθεῖν ἐκ Πελοποννήσου συγχωροῦνται ὑπόσπονδοι. Τοὺς δὲ Ἀμυκλαιεῖς οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς ἐκβάλλουσιν, ἀλλὰ ἀντισχόντας τε καὶ ἐπὶ πολὺ τῷ πολέμῳ καὶ ἔργα οὐκ ἄδοξα ἐπιδειξαμένους. ὁ δὲ Τήλεκλος ὑπὸ Μεσσηνίων ἀπέθανεν ἐν Ἀρτέμιδος ἱερῷ. MCLXIV.

Θ ΑΛΚΑΜΕΝΗΣ ὁ Τηλέκλου. Ἐπὶ τούτου Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν ἐς Κρήτην Χαρμίδαν τῶν Εὐθύνου στάσεις τε καταπαύσοντα τοῖς Κρησί, καὶ τὰ πολίσματα, ὁπόσα ἦν ἀπωτέρω θαλάσσης, καὶ ἄλλως ἀσθενῆ, ταῦτα πείσοντα ἐκλιπεῖν, τὰ δὲ ἐν ἐπικαίρῳ τοῦ παράπλου συνοικιοῦντα. MCCIV.

Ι ΠΟΛΥΔΩΡΟΣ ὁ Ἀλκαμένους. Ἐπὶ τούτου ἀποικίαν τε εἰς Ἰταλίαν Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐς Κρότωνα ἔστειλαν, καὶ ἐς Λοκροὺς τοὺς ἐπ' ἄκρᾳ Ζεφυρίῳ. καὶ ὁ πόλεμος ὁ καλούμενος Μεσσηνιακὸς, Πολυδώρου βασιλεύοντος, μάλιστα ἐς ἀκμὴν προῆλθεν. ὁ δὲ Πολύδωρος ὑπὸ Πολεμάρχου ἀνδρὸς Λάκωνος ἀναιρεῖται.

ΙΑ ΕΥΡΥΚΡΑΤΗΣ ὁ Πολυδώρου. Ἐπὶ τούτου Μεσσήνιοί τε ἠνείχοντο ὑπήκοοι Λακεδαιμονίοις ὄντες, καὶ παρὰ τοῦ δήμου τῶν Ἀργείων οὐδὲν σφίσιν ἀπήντησε νεώτερον.

ΙΒ ΑΝΑΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Εὐρυκράτους. Ἐπὶ τούτου Λακεδαιμονίων ἀφίστανται Μεσσήνιοι.

ΙΓ ΕΥΡΥΚΡΑΤΗΣ ὁ δεύτερος, ὁ Ἀναξάνδρου.

ΙΔ ΛΕΩΝ Εὐρυκράτους. Ἐπὶ τούτου Λακεδαιμόνιοι προσέπταιον ἐν τῷ πρὸς Τεγεάτας πολέμῳ τὰ πλείονα.

ΙΕ ΑΝΑΞΑΝΔΡΙΔΗΣ ὁ Λέοντος. Ἐπὶ τούτου πάλιν οἱ Τεγεᾶται γίνονται ἐπικρατέστεροι Λακεδαιμονίων πολέμῳ. καὶ οἱ Σπαρτιᾶται τὰ Ὀρέστου ὀστᾶ ἀνεζήτουν, ὁ δὲ Ἀναξανδρίδης γυναῖκάς τε ἅμα δύο ἔσχε, καὶ οἰκίας δύο ᾤκησε. καὶ ἐκ τῆς μὲν ἐπεισελθούσης Κλεομένην παῖδα ἔσχεν, καὶ ἡ

πρὸ τοῦ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

περιέτερα τέως οὐ κύουσα ἐν γαστρὶ, ἐπὶ γεγονότι Κλεομένει τίκτει Δωριέα, καὶ αὖθις Λεωνίδαν, ἐπὶ δὲ αὐτοῖς Κλεόμβροτον.

ΙϚ ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ. τοῦτον Δωριέως καίπερ γνώμην, καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἀμείνονος προέκριναν ἄκοντες Λακεδαιμόνιοι, διδόντες ἐκ τῶν νόμων πρεσβεῖα τὴν ἀρχὴν Κλεομένει. ὁ δὲ Κλεομένης παραταξάμενος τοὺς Ἀργείους ἐνίκησε. τῶν δὲ Ἀργείων εἰς τὸ ἄλσος Ἄργου τοῦ Νιόβης καταφυγόντων, κελεύει τοῖς εἵλωσιν ἐνεῖναι πῦρ ἐς τὸ ἄλσος. ἐπιλαβούσης δὲ τῆς φλογὸς τὸ ἄλσος ἅπαν, ὁμοῦ ἄλσει καιομένῳ συγκατεκαύθησαν καὶ οἱ ἱκέται. σὺν Ἀθηναίοις τῶν Πεισιστρατιδῶν τυραννίδος ἠλευθέρωσε, καὶ ὕστερον ἀνδρὶ Ἀθηναίῳ Ἰσαγόρᾳ τυραννίδα συγκατεργαζόμενος, ὡς τῆς ἐλπίδος ἡμάρτανε, τήν τε ὀργάδα καλουμένην χώραν ἐδῄωσε, καὶ τὴν ταῖν Ἐλευσινίαιν θεῶν ἱερωμένην. τέλος διαβληθεὶς ὑπὸ Δημαράτου τοῦ τῆς ἑτέρας οἰκίας βασιλέως εἰς τὸ πλῆθος, ἔπραξεν ὅπως ὁ Δημάρατος τῆς βασιλείας παυθείη. ὕστερον δὲ τοσούτων αὐτῷ παρανενομημένων, θεήλατον μανεὶς νόσον κατέκοψεν ὅλον τὸ αὐτοῦ σῶμα τῷ ἰδίῳ ξίφει. καὶ τοιοῦτο τέλος ἔσχε τοῦ βίου.

ΙΖ ΛΕΩΝΙΔΑΣ Ἀναξανδρίδου, Δωριέως ἀπ' ἀμφοτέρων τοκέων ἀδελφὸς, ὁ ἐν τῇ ἐς Θερμοπύλας μάχῃ μετὰ τῶν τριακοσίων Λακεδαιμονίων ἡρωϊκῶς καταστρέψας τὸν βίον.

ΙΗ ΠΛΕΙΣΤΑΡΧΟΣ. Τούτου ἐπιτροπεύων Παυσανίας ὁ Κλεομβρότου μὲν υἱὸς, τοῦ δὲ Πλειστάρχου ἀνεψιὸς Μαρδόνιον περὶ Πλαταιὰς ἐνίκησε.

ΙΘ ΠΛΕΙΣΤΟΑΝΑΞ ὁ Παυσανίου.

Κ ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ ὁ Πλειστοάνακτος. Οὗτος μάχῃ μὲν ἐνίκησεν Ἀθηναίων τοὺς ἔχοντας τὸν Πειραιᾶ. Καταγνωσθεὶς δὲ ἀδικεῖν ὑπό τε τῆς γερουσίας, καὶ τῶν ἐφόρων, καὶ τοῦ τῆς ἑτέρας οἰκίας βασιλέως Ἄγιδος, ἔφυγε τὴν πατρίδα.

ΚΑ ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ. Οὗτος μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Κλεομβρότου κομιδῇ νέος ὢν, τοῦ πατρὸς Παυσανίου φυγόντος, ὑπὸ Ἀριστοδήμου ἐπετροπεύετο γένους ἀμφοῖν ἐγγύτατα ὄντος. τὴν δὲ βασιλείαν ἀναδεξάμενος, Πελοποννησίων πρώτοις ἐπολέμησεν Ἀργείοις. κωλυθεὶς δὲ ἐκ διοσημειῶν ἄπρακτος ἀνέζευξεν. προσκαθήμενος δὲ τῇ Ὀλύνθῳ μετὰ στρατιωτικοῦ πολλοῦ νόσῳ ἐτελεύτησε.

ΚΒ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ Ἀγησιπόλιδος ἀδελφός. Ἐπὶ τούτου ἡ ἐν Λεύκτροις ἐγένετο μάχη, ἧς ἀρχομένης ἀνὴρ ἀγαθὸς γενόμενος ἔπεσε.

ΚΓ ΑΓΗΣΙΠΟΛΙΣ ὁ πρεσβύτερος τῶν Κλεομβρότου παίδων.

ΚΔ ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ. ὁ τοῦ Ἀγησιπόλιδος ἀδελφός.

ΚΕ ΑΡΕΥΣ τοῦ Ἀκροτάτου τοῦ Κλεομένους. ὃς τῷ Κλεωνύμῳ τῷ πατραδέλφῳ εἰς ἀντιλογίαν ἀφικόμενος περὶ τῆς βασιλείας προεκρίθη ὑπὸ τῶν γερόντων. Τούτου γοῦν βασιλεύοντος, Ἀντίγονος ὁ Δημητρίου πεζῷ τε καὶ ναυσὶν ἐπ' Ἀθήνας ἐστράτευσεν.

ΚϚ. ΑΚΡΟΤΑΤΟΣ Ἀρέως.

ΚΖ ΑΡΕΥΣ Ἀκροτάτου. Ὀκταέτης ἐτελεύτησε νόσῳ.

ΚΗ ΛΕΩΝΙΔΑΣ ὁ Κλεωνύμου παντάπασι γέρων ὢν ἐγκαλούμενος ὑπὸ Κλεομβρότου τοῦ γαμβροῦ ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Σπάρτης ἐπαύθη τῆς ἀρχῆς.

ΚΘ ΚΛΕΟΜΒΡΟΤΟΣ ὁ τοῦ Λεωνίδου γαμβρός.

Λ ΚΛΕΟΜΕΝΗΣ Λεωνίδου. Οὗτος μεστὸς φρονήματος, καὶ τυραννίδος ἐπιθυμῶν βασιλέα οἰκίας τῆς ἑτέρας Εὐρυδαμίδαν παῖδα ἔτι ἀνελὼν φαρμάκῳ διὰ τῶν ἐφορευόντων, ἐς Ἐπικλείδαν τὸν ἀδελφὸν μετέστησε τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ κράτος τῆς γερουσίας καταλύσας Πατρονόμους τῷ λόγῳ κατέστησεν ἀντ' αὐτῶν. Ἐπιθυμῶν δὲ μειζόνων ἐπέθετο Ἀχαιοῖς πρώτοις, καὶ συμβαλὼν αὐτοῖς, Ἀράτου τότε αὐτῶν ἡγουμένου, νικᾷ τῇ μάχῃ. οἱ δὲ Ἀχαιοὶ ἐπαγόμενοι σύμμαχον Ἀντίγονον συμβάλλουσι Κλεομένει περὶ Σελασίαν. Νικησάντων δὲ τῶν Ἀχαιῶν, ἡ Λακεδαίμων ἑάλω. Κλεομένην δὲ φεύγοντα ἐς Αἴγυπτον, καὶ τιμῆς παρὰ Πτολεμαίῳ πρῶτα ἔχοντα συνέβη διετῆναι καταγνωσθέντα Αἰγυπτίων ἄνδρας ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ συνεστάναι. ὡς δὲ ἀποδρὰς ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου αὖθις ἡλίσκετο, ἀπέσφαξεν ἑαυτόν. Λακεδαιμόνιοι δὲ ἄσμενοι Κλεομένους ἀπαλλαγέντες βασιλεύεσθαι οὐκέτι ἠξίωσαν. Γένους μέντοι τοῦ Εὐρυσθένους, καλουμένων δὲ Ἀγιαδῶν, Κλεομένης ὁ Λεωνίδου βασιλεὺς ὕστατος ἐγένετο ἐν Σπάρτῃ. Ἀπὸ τῆς φυγῆς τοῦ Κλεομένους ἄρχεται Πολύβιος ὁ Μεγαλοπολίτης, τὴν ἱστορίαν συγγράφων ἐν βιβλίοις μ̄.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ οἰκία ἡ ἑτέρα οἱ λεγόμενοι Προκλεῖδαι, καὶ Εὐρυπωντίδαι.

Α ΠΡΟΚΛΗΣ ὁ Ἀριστοδήμου.

Β ΣΟΟΣ Προκλέους παῖς θετός.

Γ ΕΥΡΥΠΩΝ Σόου. Τοῦτόν φασιν ἐς τοσοῦτον ἀφικέσθαι δόξης, ὡς καὶ τὴν οἰκίαν ταύτην Εὐρυπωντίδας ὄνομα ἀπ' αὐτοῦ λαβεῖν, Προκλείδας ἐς ἐκεῖνον καλουμένους.

Δ ΠΡΥΤΑΝΙΣ ὁ Εὐρυπῶντος. Ἐπὶ τούτου τὸ ἔχθος τε. Λακεδαιμονίοις ἤρξατο τὸ

ἐς Ἀργείους, καὶ ἐπὶ τοῦ ἐγκλήματος τούτου πρότερον, Κυνουρεῦσιν ἐπολέμησαν.

Ε ΕΥΝΟΜΟΣ ὁ Πρυτάνιδος.

ς ΠΟΛΥΔΕΚΤΗΣ ὁ Εὐνόμου. Ἐπὶ τούτου τοῦ Εὐνόμου ἐν εἰρήνῃ διετέλεσεν οὖσα ἡ Σπάρτη.

Ζ ΧΑΡΙΛΛΟΣ ὁ Πολυδέκτου ἐβασίλευσεν ἔτη ξδ. Οὗτος καὶ τὴν Ἀργολίδα ἐσβαλών. καὶ ἔτεσιν οὐ πολλοῖς ὕστερον ὑπὸ ἡγεμόνι Χαρίλλῳ γίνεται καὶ ἡ Σπαρτιατῶν ἐπὶ Τεγεάτας ἔξοδος, ὅτε οἱ Λακεδαιμόνιοι Τεγεάτας αἱρήσειν ἤλπισαν καὶ ἀποτεμέσθαι τῆς Ἀρκαδίας τὸ Τεγεατῶν πεδίον ὑπὸ ὁπλῳ μαντεύματι ἐπελθόντες. Κατὰ τὸ ὄγδοον τῆς Χαρίλλου βασιλείας ἔτος Ὅμηρον γνωρίζεσθαι φησὶ Σωσίβιος ὁ Λάκων ἐν χρόνων ἀναγραφῇ.

Η ΝΙΚΑΝΔΡΟΣ ὁ Χαρίλλου ἐβασίλευσεν ἔτη λθ. Τούτου βασιλεύοντος τὰ Μεσσηνίων ἐς Τήλεκλον τὸν τῆς ἑτέρας βασιλέα οἰκίας ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Λιμνάδος συμβάντα γίνεται. ἐσέβαλε δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀργολίδα ὁ Νίκανδρος στρατιᾷ, καὶ τὰ πολλὰ ἐκάκωσε τῆς χώρας. Μεταχόντες δὲ Ἀσιναῖοι Λακεδαιμονίοις τοῦ ἔργου δίκην μετ᾽ οὐ πολὺ Ἀργείοις ἀπέδοσαν σὺν μεγάλῳ πατρίδος τε ὀλέθρῳ, καὶ φυγῇ τῇ σφετέρᾳ. Τοῦ Νικάνδρου κατὰ τὸ τριακοστὸν τέταρτον ἔτος τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα φησὶ Σωσίβιος ὁ Λάκων ἐν χρόνων ἀναγραφῇ.

Θ ΘΕΟΠΟΜΠΟΣ ὁ Νικάνδρου. Ἐπὶ τούτου Λακεδαιμονίων καὶ Μεσσηνίων ἐξήφθη τὸ ἐς ἀλλήλους μῖσος. καὶ ἦρξαν οἱ Λακεδαιμόνιοι πολέμου. καὶ τὰ πολλὰ ἡγήσατο Λακεδαιμονίοις ἐν τούτῳ τῷ πολέμῳ ὁ Θεόπομπος. Τούτου δὲ ἔτι ἔχοντος τὴν ἀρχὴν ἐν Σπάρτῃ, γίνεται καὶ ὁ περὶ τῆς Θυρεάτιδος καλουμένης χώρας Λακεδαιμονίοις ἀγὼν πρὸς Ἀργείους.

Ι ΖΕΥΞΙΔΑΜΟΣ ὁ Ἀρχιδάμου τοῦ Θεοπόμπου.

ΙΑ ΑΝΑΞΙΔΑΜΟΣ Ζευξιδάμου. Ἐπὶ τούτου Μεσσήνιοι φεύγουσιν ἐκ Πελοποννήσου πολέμῳ τὸ δεύτερον κρατηθέντες ὑπὸ Σπαρτιατῶν.

ΙΒ ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ Ἀναξιδάμου.

ΙΓ ΑΓΑΣΙΚΛΗΣ Ἀρχιδάμου. Τούτῳ, καὶ τῷ πατρὶ αὐτοῦ ὑπῆρξεν ἀμφοτέροις τὸν βίον διατελέσαι πάντα ἡσυχίᾳ καὶ πολέμων οὖσιν ἐκτός.

ΙΔ ΑΡΙΣΤΩΝ Ἀγασικλέους. Τούτῳ τεχθέντος υἱοῦ Δημαράτου ἐν μησὶν ἑπτὰ μόνοις οὐκ ἔφη αὐτοῦ εἶναι τὸν παῖδα.

ΙΕ ΔΗΜΑΡΑΤΟΣ Ἀρίστωνος. ἔτος τάτε ἄλλα εὐδοκιμῶν ἐν Σπάρτῃ, καὶ ἀπὸ τῶν Πεισιστρατιδῶν Κλεομένει συνελευθερώσας τοὺς Ἀθηναίους, διὰ τὴν τοῦ πατρὸς ἀγνωμοσύνην ἀρνησαμένου αὐτοῦ παῖδα εἶναι, καὶ διὰ τὸ μῖσος τοῦ Κλεομένους εἰσαγαγόντος αὐτὸν εἰς δικαστήριον ὡς μὴ γνήσιον Ἀρίστωνος υἱὸν ὄντα, καὶ διὰ τοῦτο τοῦ βασιλικοῦ γένους ἀλλότριον, ἰδιώτης ἐγένετο. καὶ φυγόντος ἐς βασιλέα Δαρεῖον, ἐπὶ πολλοὺς χρόνους τὸ γένος καὶ οἱ ἀπόγονοι διέμειναν.

Ις ΛΕΩΤΥΧΙΔΗΣ. οὗτος μετέσχε μὲν Ἀθηναίοις καὶ Ἀθηναίων τῷ στρατηγῷ Ξανθίππῳ τῷ Ἀρίφρονος τοῦ ἔργου τοῦ πρὸς Μυκάλῃ. ἐστράτευσε δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς Ἀλευάδας εἰς Θεσσαλίαν καὶ ἐξὸν οἱ νικᾶν, δῶρα λαβὼν παρὰ τῶν Ἀλευαδῶν, καὶ διὰ τοῦτο ἐν Λακεδαίμονι ὑπαγόμενος ἐς δίκην, ἔφυγεν ἐθελοντὴς ἐς Τεγέαν.

ΙΖ ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ ὁ Ζευξιδάμου τοῦ Λεωτυχίδου. Οὗτος Ἀθηναίοις μάλιστα ἐκάκωσε τὴν χώραν. στρατῷ δὲ ἐσβάλλων ἐς γῆν τὴν Ἀττικὴν ἀνὰ πᾶν ἔτος διὰ πάσης ἐπεξιὼν φθείρων. Καὶ Πλαταιέων Ἀθηναίοις ὄντων φίλων πολιορκίᾳ τὸ ἄστυ εἷλεν.

ΙΗ ΑΓΙΣ Ἀρχιδάμου. Τούτου θυγάτηρ Κυνίσκα πρώτη τε ἱπποτρόφησε γυναικῶν, καὶ νίκην ἀνείλετο Ὀλυμπικὴν πρώτη. Ἐπὶ Ἄγιδος πόλεμος Λακεδαιμονίοις πρὸς Ἠλείους συνέστη. ἐνέβαλε δὲ καὶ ἐς τὴν Ἀττικὴν συνεχῶς ὁ Ἄγις στρατιᾷ, καὶ ἐπετείχισε φρούριον Ἀθηναίοις τὸ ἐν Δεκελείᾳ.

ΙΘ ΛΕΩΤΥΧΙΔΗΣ Ἄγιδος, ὃν ὁ πατὴρ Ἄγις οὐκ ἔφησεν ἑαυτοῦ παῖδα εἶναι. καὶ τῆς βασιλείας ὑπὸ Ἀγησιλάου ἐξεβλήθη.

Κ ΑΓΗΣΙΛΑΟΣ Ἀρχιδάμου, ὁ χωλὸς τὸν ἕτερον πόδα. Οὗτος ἀπεδείχθη διαβιβάσαι τε εἰς τὴν Ἀσίαν τὸν στρατὸν, καὶ δυνάμεως ἡγεμὼν εἶναι τῆς πεζῆς. καί ἐστιν αὐτῷ πολλά τε εἰργασμένα καὶ μνήμης ἄξια ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ (ἦν γὰρ ἤδη γέρων) τὸν μὲν κατὰ τὴν πορείαν ἐπέλαβεν ἡ μοῖρα, οἱ δὲ Λακεδαιμόνιοι κομισθέντα σφισὶ τὸν νεκρὸν θάπτουσι βασιλικῶς.

ΚΑ ΑΡΧΙΔΑΜΟΣ Ἀγησιλάου. Τούτου βασιλεύοντος κατέλαβον τὸ ἱερὸν Φωκεῖς τὸ ἐν Δελφοῖς Ἀρχίδαμος δὲ διαβὰς ἐς Ἰταλίαν Ταραντίνοις βαρβάρων πόλεμον συνδιοίσων σφίσιν ὁμόρων ἀπέθανεν αὐτόθι ὑπὸ τῶν βαρβάρων.

ΚΒ ΑΓΙΣ Ἀρχιδάμου. Τοῦτον κατέλαβεν ἀποθανεῖν Μακεδόσιν ἐναντία καὶ Ἀντιπάτρῳ μαχεσάμενον.

ΚΓ ΕΥΔΑΜΙΔΑΣ Ἀρχιδάμου. Ἐπὶ τούτου οἱ Λακεδαιμόνιοι εἰρήνευσαν.

ΚΔ ΑΓΙΣ Εὐδαμίδου. Κατὰ τοῦτον ἐπιστρατεία Λακεδαιμονίων ἐγένετο ἐπὶ Ἠλείους, καὶ ἐντὸς τῆς Ἄλτεως μάχη, καὶ Μεγαλοπόλεως πολιορκία ὑπὸ Λακεδαιμονίων, καὶ Πελλή-

νην

τὴν εἷλον ἐξ ἐπιδρομῆς. ὁ δὲ Αγις Μαντινεῦσι παραταξάμενος ἡττᾶται. τοῖς δὲ περὶ Αρατον συμβαλὼν τῆς τε στρατιᾶς τὸ πολὺ ἀπέβαλε, καὶ αὐτὸς ἐπὶ πᾶσιν ἔπεσε.

ΚΕ ΕΥΡΥΔΑΜΙΔΑΣ. Τοῦτον Κλεομένης ὁ Λεωνίδου παῖδα ἔτι ὄντα φαρμάκῳ ἀνεῖλεν, ὡς εἰπόντες ἄνω ἐφθάσαμεν.

Κϛ ΕΓΙΚΛΕΙΔΑΣ. Μετὰ τοῦτον βασιλευόμενοι ἐπαύθησαν Λακεδαιμόνιοι.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΚΟΡΙΝΘΙΩΝ.

Σίσυφος Αἰόλου.
Ορνυτίων Σισύφου.
Θοᾶς Ορνυτίωνος.
Δαμοφῶν Θόαντος.
Προπόδας Δαμοφῶντος.
Δωρίδας καὶ Υακίνθας Δαμοφῶντος.

Τούτων βασιλευόντων Δωριεῖς στρατεύουσιν ἐπὶ Κόρινθον. ἡγεῖτο δὲ Αλήτης Ιππότου τοῦ Φύλαντος, τοῦ Αντιόχου, τοῦ Ηρακλέους. Δωρίδας μὲν οὖν καὶ Υακίνθας παραδόντες τὴν βασιλείαν Αλήτῃ καταμένουσιν αὐτοῦ. Τῶν δὲ Κορινθίων ὁ δῆμος ἐξέπεσεν ὑπὸ Δωριέων κρατηθεὶς μάχῃ.

MCCCCXV. Αλήτης, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ βασιλεύουσιν, ἐς μὲν Βάκχιν τὸν Προύμνιδος, ἐπὶ γενεὰς πέντε. ἀπὸ τούτου δὲ οἱ Βακχιάδαι καλούμενοι πέντε ἄλλας γενεὰς ἐς Τελέστην τὸν Αριστοδήμου. Καὶ Τελέστην μὲν κατ' ἔχθος Αριεὺς καὶ Περάντας κτείνουσι, βασιλεὺς δὲ οὐδεὶς ἔτι ἐγένετο, Πρυτάνεις δὲ ἐκ Βακχιαδῶν ἐνιαυτὸν ἄρχοντες, ἐς ὃ Κύψελος τυραννήσας ὁ Ηετίωνος ἐξέβαλε τοὺς Βακχιάδας.

Στράβων. Οἱ Βακχιάδαι τυραννήσαντες πλούσιοι, καὶ πολλοί, καὶ γένος λαμπροὶ διακόσια ἔτη σχεδόν τι κατέχον τὴν ἀρχὴν, καὶ τὸ ἐμπόριον ἀδεῶς ἐκαρπώσαντο. τούτους δὲ Κύψελος καταλύσας αὐτὸς ἐτυράννησε. καὶ μέχρι τριγονίας ὁ οἶκος αὐτοῦ συνέμεινε.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΛΥΔΙΑΣ ΔΙΑΔΟΧΗ.

MCCXXXIX. Α ΑΡΔΥΣ.
MCCLXXV. Β ΑΛΥΑΤΤΗΣ.
MCCLXXXIX. Γ ΜΕΛΗΣ.
MCCCI. Δ ΚΑΝΔΑΥΛΗΣ.
MCCCXVIII. Ε ΓΥΓΗΣ. Επὶ τούτου Μίδας λέγεται αἷμα ταύρου πιὼν, ὡς Θεμιστοκλῆς ὕστερον, εἰς τὸ χρεὼν ἀπελθεῖν. Γυμνοπαιδία ἐν Λακεδαίμονι.
MCCCLIV. Ϛ ΑΡΔΥΣ ὁ Γύγου.

Ζ ΣΑΔΥΑΤΤΗΣ. Κατὰ τοῦτον τὰ περὶ τοῦ Μηθυμναίου Αρίονος. MCCCCXCI.
MCCCCXCVIII.
Η ΑΛΥΑΤΤΗΣ. Κατὰ τοῦτον Αστυάγης ὁ Κυαξάρου ἐβασίλευσεν ἐν Μήδοις. Αλυάττης, ἐπιστρατευόντων αὐτῷ τῶν Κιμμερίων, ἀλκιμωτάτους κύνας αὐτοῖς ἐπαφῆκεν, οἳ τοῖς πολεμίοις προσπλακέντες τοὺς μὲν διέφθειραν, τοὺς δὲ εἰς φυγὴν ἔτρεψαν. MCCCVI

Θ ΚΡΟΙΣΟΣ. Τοῦτον ἐπιπλεῖν νησιώταις παρασκευαζόμενον Βίας ὁ Πριηνεὺς ἀπέστρεψεν. Επὶ τούτου ἡ Λυδῶν βασιλεία ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου κατελύθη. Εβασίλευσε δὲ ὁ αὐτὸς Κροῖσος ἔτη ιε. Κατέσχεν οὖν ἡ βασιλεία Λυδῶν τὰ ὅλα ἔτη σλβ. Μετὰ δὲ τὸ τὴν βασιλείαν Λυδῶν ἀπολέσθαι, οἱ Σάμιοι θαλασσοκρατοῦντες ἐβασίλευσαν τῶν μερῶν ἐκείνων. MCCCCLV. MCCCCLXIX.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ ΔΙΑΔΟΧΗ.

Α ΚΑΡΑΝΟΣ. Οὗτος ἐν τῇ Μακεδονίᾳ χώρᾳ πρῶτος ἐβασίλευσεν ἔτη κη. καὶ οἱ λοιποὶ ἄλλοι βασιλεῖς κγ, ἕως Φιλίππου τοῦ πατρὸς Αλεξάνδρου. MCCIII.

Β ΚΟΙΝΟΣ ἔτη ιβ. ἡ πρώτη Ολυμπιάς. MCCXXXI.
MCXL.
Γ ΘΟΥΡΙΜΑΣ ἔτη λη. Κατὰ τοῦτον Βάττος, ὁ καὶ Αριστοτέλης, Θηραῖος τὴν Κυρήνην ἔκτισε. MCCXLIII. MCCLIX.
Δ ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ ἔτη να. MCCLXXVI.
Ε ΑΡΓΕΙΟΣ ἔτη λη. Κατὰ τοῦτον Γλαῦκος ὁ Χῖος τὴν κόλλησιν σιδήρου εὗρεν. ὁ δὲ βασιλεὺς Αργεῖος Ταυλαντίων διὰ τῶν παρθένων κρατήσας ἱερὸν ἵδρυσε Διονύσῳ Ψευδάνορι. MCCXXXII. MCCCXI.

Ϛ ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Οὗτος ἐν Αἰγαίαις ὑπὸ Παυσανίου τοῦ Κεράσου ὄντος ἐκ τοῦ τῶν Ορεστιδῶν γένους ἐδολοφονήθη. MCCCLXXX. MCCCCVIII. MCCCCXXVI.

Ζ ΑΕΡΟΠΑΣ. Κατὰ τοῦτον τιμῶντες οἱ ἄνθρωποι τὴν εὕρεσιν τοῦ οἴνου ᾠδικὸν ἀγῶνα καθίσταντο, καὶ τὸν λυμαινόμενον τοῖς ἀμπέλοις τράγον ἆθλον προυτίθεντο τῆς ᾠδῆς, καὶ τοὺς ἀγωνιζομένους τραγῳδοὺς ἐκάλουν. Επιμενίδης τὰς Αθήνας ἐκάθηρε. MCCCXXVI.

Η ΑΛΚΕΤΑΣ. Κατὰ τοῦτον οἱ ἑπτὰ σοφοί. Χείλων Δαμαγέτου Λακεδαιμόνιος πρῶτος γέγονεν Εφορος κατὰ τὴν πεντηκοστὴν ἕκτην ὀλυμπιάδα, ἐπὶ Ευθυδήμου, καὶ πρῶτος εἰσηγήσατο Εφόρους τοῖς βασιλεῦσι παραζευγνῦσθαι. MCCXXXIV MCCCCXXXV. MCCCCLXIII.

Θ ΑΜΥΝΤΑΣ. Κατὰ τοῦτον ἡ Λυδῶν βασιλεία ὑπὸ Κύρου τοῦ Πέρσου κατεπαύθη. MCCCCLXIV. MCCCCLXIX.

Ι ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. Κατὰ τοῦτον συνέβη MDXIII.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

MDLI. τὴν περὶ Αἰγὸς ποταμοὺς λίθου πτῶσιν γενέσθαι.

MDLV. ΙΑ ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ. Αἱ τριακοντούτεις Λα-
MDLXXII. κεδαιμονίων πρὸς Ἀθηναίους σπονδαί. οὗτος ἐβασίλευσεν, ὡς μὲν ὁ Ἀκάνθιος φησὶν Νικομήδης, ἔτη μα, ὡς δὲ Θεόπομπος λε, ὡς Ἀναξιμένης μ, ὡς Ἱερώνυμος κη, ὡς Μαρσύας, καὶ Φιλόχορος, κγ.

MDLXXXIV. ΙΒ ΑΡΧΕΛΑΟΣ. Παρὰ τούτῳ Εὐριπίδης
MDCIX. ἀπέθανε.

MDCVII. ΙΓ ΟΡΕΣΤΗΣ.

MDCXII. ΙΔ ΑΡΧΕΛΑΟΣ.

MDCXV. ΙΕ ΑΜΥΝΤΑΣ.

MDCXVI. Ις ΠΑΥΣΑΝΙΑΣ.

MDCXVII. ΙΖ ΑΜΥΝΤΑΣ.

MDCXXIII. ΙΗ ΑΡΓΕΙΟΣ.

MDCXXV. ΙΘ ΑΜΥΝΤΑΣ.

MDCXLIII. Κ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ.

MDCXLIV. ΚΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΑΛΩΡΙΤΗΣ.

MDCXLVIII. ΚΒ ΠΕΡΔΙΚΚΑΣ.

MDCLIV. ΚΓ ΦΙΛΙΠΠΟΣ.

MDCLXXXI. ΚΔ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Φιλίππου. Οὗτος διαβὰς τὸν Ἑλλήσποντον νικᾷ μὲν τοὺς Δαρείου στρατηγοὺς ἐπὶ Γρανικῷ συμβαλὼν αὐτοῖς. ἐπελθὼν δὲ τῇ Λυδίᾳ,
MDCLXXXIII. καὶ τὴν Ἰωνίαν δουλωσάμενος, καὶ τὴν Καρίαν ἐπιδραμὼν, τοῖς ἐν Παμφυλίᾳ τόποις ἐπέβαλεν. εἰς δὲ Συρίαν παραγινόμενος
MDCLXXXV. Δαμασκὸν αἱρεῖ, καὶ Σιδῶνος κρατήσας ἐπολιόρκει Τύρον. παραστησάμενος δὲ ταύτην ἐπὶ τὴν τῶν Ἱεροσολύμων πόλιν παραγίνεται, καὶ ἀνελθὼν ἐπὶ τὸ ἱερὸν θύει μὲν τῷ θεῷ κατὰ τὴν τοῦ ἱερέως ὑφήγησιν, αὐτὸν δὲ τὸν ἱερέα ἀξιοπρεπῶς ἐτίμησε.

MDCXCIII. ΚΕ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΡΙΔΑΙΟΣ.

MDCXCIX. Κς ΚΑΣΣΑΝΔΡΟΣ.

MDCCXIX. ΚΖ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ.

MDCCXXIII. ΚΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

MDCCXXIX. ΚΘ ΠΥΡΡΟΣ.

MDCCXXX. Λ ΛΥΣΙΜΑΧΟΣ. Κατὰ τοῦτον Σώστρατος
MDCCXXXIII. Κνίδιος τὸν Φάρον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνέθηκεν.

MDCCXXXV. ΛΑ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ.

MDCCXXXV. ΛΒ ΜΕΛΕΑΓΡΟΣ.

MDCCXXXV. ΛΓ ΑΝΤΙΠΑΤΡΟΣ.

MDCCXXXVI. ΛΔ ΣΩΣΘΕΝΗΣ.

MDCCXXXVIII. ΛΕ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ ΓΟΝΑΤΑΣ. Κατὰ
MDCCLXIX. τοῦτον Ἀρσάκης ὁ Πάρθος Μακεδόνων ἀπέστησε.

MDCCLXXIV. Λς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

MDCCLXXXIV ΛΖ ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ. Κατὰ τοῦτον ἡ Ῥόδος
MDCCXCIV. ὑπὸ σεισμοῦ κατηνέχθη, καὶ ὁ Κολοσσὸς ἔπεσεν.

MDCCXCVIII. ΛΗ ΦΙΛΙΠΠΟΣ. Κατὰ τοῦτον ἀνὰ μέσον
MDCCCXVIII. Θήρας καὶ Θηρασίας ἐκπεσοῦσαι φλόγες ἐκ τοῦ πελάγους ἀνεφύσησαν κατ' ὀλίγον διαιρουμένην καὶ συντεθειμένην ἐκ μύδρων νῆσον ἐπέχουσαν δώδεκα σταδίων τὴν περίμετρον. Εὐμένεια κτίζεται ὑπὸ Ἀττά- MDCCCXXVIII.
λου καλέσαντος αὐτὴν ἀπὸ Εὐμένους Φιλαδέλφου.

ΛΘ ΠΕΡΣΕΥΣ. Ἐπὶ τούτου τῶν Μακεδό- MDCCCXLI.
νων βασιλέων διαδοχὴ κατελύθη.

Ἔτι περὶ Μακεδονίας βασιλέων.

Σάτυρος ἱστορῶν τοὺς δήμους Ἀλεξανδρέων, ἀρξάμενος ἀπὸ Φιλοπάτορος, τοῦ καὶ Πτολεμαίου προσαγορευθέντος, τούτου μηνύει Διόνυσον ἀρχηγέτην γεγονέναι. Διὸ καὶ φυλὴν ὁ Πτολεμαῖος πρώτην κατέστησε Διονυσίαν. λέγει οὖν ὁ Σάτυρος οὕτως. Διονύσου, καὶ Ἀλθαίας τῆς Θεστίου γεγενῆσθαι Δηϊάνειραν. τῆς δὲ καὶ Ἡρακλέους τοῦ Διὸς Ὕλλον, τοῦ δὲ Κλεόδημον, τοῦ δὲ Ἀριστόμαχον, τοῦ δὲ Τήμενον, τοῦ δὲ Κεῖσον, τοῦ δὲ Μάρωνα, τοῦ δὲ Θέστιον, τοῦ δὲ Ἄκοον, τοῦ δὲ Ἀριστομίδαν, τοῦ δὲ Κάρανον, τοῦ δὲ Κοῖνον, τοῦ δὲ Τυρίμμαν, τοῦ δὲ Περδίκκαν, τοῦ δὲ Φίλιππον, τοῦ δὲ Ἀέροπον, τοῦ δὲ Ἀλκέταν, τοῦ δὲ Ἀμύνταν, τοῦ δὲ Βόκρον, τοῦ δὲ Μελέαγρον, τοῦ δὲ Ἀλυσινόην [Ἀρσινόην] τῆς δὲ καὶ Λάγου, Πτολεμαῖον τὸν καὶ Σωτῆρα, τοῦ δὲ καὶ Βερενίκης Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, τοῦ δὲ καὶ Ἀρσινόης Πτολεμαῖον τὸν Εὐεργέτην, τοῦ δὲ καὶ Βερενίκης τῆς Μάγα τοῦ ἐν Κυρήνῃ βασιλεύσαντος Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον.

Ἡ μὲν οὖν πρὸς Διόνυσον τοῖς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ βασιλεύουσι συγγένεια οὕτω περιέχει. ὅθεν καὶ ἐν τῇ Διονυσίᾳ φυλῇ δῆμοι εἰσὶ κατακεχωρισμένοι· Ἀλθὶς ἀπὸ τῆς γενομένης γυναικὸς Διονύσου, θυγατρὸς δὲ Θεστίου Ἀλθαίας. Δηϊανειρὶς ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Διονύσου καὶ Ἀλθαίας, γυναικὸς δὲ Ἡρακλέους, ὅθεν καὶ τὰς προσωνυμίας ἔχουσιν οἱ κατ' αὐτοὺς δῆμοι. Ἀριαδνὶς ἀπὸ τῆς θυγατρὸς Μίνω, γυναικὸς δὲ Διονύσου παιδὸς Πατροφίλας τῆς μιχθείσης Διονύσῳ ἐν μορφῇ * Γρυμνιδι. Θεστὶς ἀπὸ Θεστίου τοῦ Ἀλθαίας πατρός. Θοαντὶς ἀπὸ Θόαντος παιδὸς Διονύσου. Σταφυλὶς ἀπὸ Σταφύλου υἱοῦ Διονύσου. Εὐαινὶς ἀπὸ * Εὔνου υἱοῦ Διονύσου. Μαρωνὶς ἀπὸ Μάρωνος υἱοῦ Ἀριάδνης καὶ Διονύσου. οὗτοι γὰρ πάντες υἱοὶ Διονύσου. ἀλλὰ καὶ ἕτεραι πολλαὶ ὀνομασίαι γεγόνασι, καὶ εἰσὶν ἕως τοῦ δεῦρο ἀπὸ Ἡρακλέους, Ἡρακλεῖδαι καλούμενοι, καὶ ἀπὸ Ἀπόλλωνος Ἀπολλωνίδαι, καὶ Ἀπολλώνιοι, καὶ ἀπὸ Ποσειδῶνος Ποσειδώνιοι, καὶ ἀπὸ Διὸς Δῖοι, καὶ Διογέναι.

ΒΑΣΙ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

MCCCCLVII. ## ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΠΕΡΣΩΝ ΔΙΑΔΟΧΗ.

Ā ΚΥΡΟΣ ὁ Πέρσης καταλύσας τὴν
Μήδων καὶ Ἀσσυρίων δυναστείαν, κρα-
τήσας δὲ τῆς Ἀσίας ἁπάσης ἐβασίλευσεν
ἔτη λα. Τούτου τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ οἱ
δυνάμενοι τῶν Ἑβραίων συγχωροῦνται ἀν-
ελθόντες εἰς Ἱεροσόλυμα ἀνοικίζειν, καὶ
MCCCCLXVII. τὸν ναὸν οἰκοδομηθῆναι προσέταξε. τῆς
δὲ ἐπανόδου ἡγοῦντο Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέ-
δεκ μεγάλου ἱερέως, καὶ Ζοροβάβελ ὁ
MCCCCLX. τοῦ Σαλαθιήλ, καὶ προφήτης Ἀγγαῖος,
καὶ Ζαχαρίας ὁ τοῦ Ἀδδώ. καταθέμενοι
δὲ οἱ περὶ Ἰησοῦν τοῦ ναοῦ τὴν ἕδραν ἐφ'
ὅλοις τεσσαράκοντα καὶ δύο ἔτεσι τὸ
ἔργον ἐκωλύοντο συμπεραιῶσαι, μέχρις
οὗ Δαρεῖος ὁ Ὑστάσπου δευτέρῳ ἔτει τῆς
MCCCCLVII. αὐτοῦ βασιλείας τοὺς ἐμποδίζοντας
ἀνατείλας τελείαν ἐπιτρέπει τοῦ ναοῦ τὴν
κατασκευήν. Καὶ συμπληροῦται ἐν ἄλλοις
τέτρασιν ἔτεσιν, ὥστε συντελεσθῆναι
αὐτὸν ἐν ὅλοις ἔτεσι μϛ. Κατὰ Κῦρον
Σόλων ὁ Ἀθηναῖος ἐγνωρίζετο, καὶ οἱ
κληθέντες ἑπτὰ σοφοὶ παρ' Ἕλλησιν, ὧν
παλαιότερος οὐδεὶς παρ' αὐτοῖς φιλό-
MCCCCLXXXVII σοφος μνημονεύεται.

MCCCCXCV. B̄ ΚΑΜΒΥΣΗΣ ἔτη η̄.

MCCCCXCVI. Γ̄ ΣΦΕΝΔΑΝΗΣ, καὶ ΣΜΕΡΔΙΣ
ἀδελφοὶ Μάγοι μῆνας ζ.

Δ̄ ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Κύρου ἀπόγονος, Ὑστά-
σπου δὲ υἱὸς τοῖς Μάγοις ἐπιθέμενος, καὶ
κρατήσας ἐβασίλευσεν ἔτη ἓξ πρὸς τοῖς
τριάκοντα. Τούτου κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος
τὸν ἑβδομηκονταετῆ χρόνον τῆς ἐρημώσεως
MCCCCXVII. Ἱερουσαλὴμ συμπεπερᾶνθαι ὁ προφήτης
„Ζαχαρίας δηλοῖ λέγων. Κύριε παν-
„τοκράτωρ, ἕως τίνος οὐ μὴ ἐλεήσεις τὴν
„Ἱερουσαλήμ, καὶ τὰς πόλεις Ἰούδα, ἃς ὑπε-
„ρεῖδες τοῦτο ἑβδομηκοστὸν ἔτος; Κατὰ
γοῦν τὸ δεύτερον ἔτος Δαρείου ἡ συμ-
πλήρωσις τῆς ἑβδομηκονταετηΐδος πε-
ραιοῦται, ὥστε διὰ ἅπαντος ἄρχεσθαι δεῖν
ἡμᾶς τῶν ἑβδομήκοντα ἑβδομάδων ἀπὸ
τῆς ἑξηκοστῆς καὶ ἕκτης Ὀλυμπιάδος, καὶ
ἀπὸ δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἐν ᾧ τὰ τῆς
MCCCCXCVII. οἰκοδομῆς πληροῦται. Ἐπὶ τούτου προφη-
τεύουσιν Ἀγγαῖος, καὶ Ζαχαρίας ἔτει
δευτέρῳ. μεθ' ὃν ὁ ἐν τοῖς δώδεκα Ἄγ-
MDXXXI. γελος.

Ē ΞΕΡΞΗΣ ὁ Δαρείου υἱὸς ἐβασίλευσεν
MDXXXV. ἔτη κ̄. Οὗτος Αἴγυπτον παραλαβών, καὶ
MDXLVI. εἰς Ἀθήνας ἐλθών, ζεύξας τὸν Ἑλλήσπον-
τον, ἐνέπρησεν αὐτάς. Ἐν δὲ Ῥώμῃ Πορ-
τίλα τις παρθένος ἐπὶ διαφθορᾷ κατα-
MDXLV. γνωσθεῖσα, ζῶσα κατωρύγη, καὶ νόμοι ἐν
MDXCI. Ῥώμῃ ἀπὸ Ἑλλάδος διὰ δώδεκα βι-
βλίων ἐπέμφθησαν. Ἐν τούτοις τοῖς χρό-
νοις ἐῤῥάγη ἐν Σικελίᾳ τὸ Αἰτναῖον ὄρος, καὶ
ἐξῆλθε πῦρ. καὶ σεισμῶν γινομένων, ἡ πρὸς MDXCI.
Λοκροῖς Ἀταλάντη σχισθεῖσα νῆσος ἐγένετο. MDII.

ϛ̄ ΑΡΤΑΒΑΝΟΣ μῆνας ζ. MDLII.

Ζ̄ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ Μακρόχειρ ἔτη μ. MDLXXIV.
Ἐπὶ τούτου τὰ κατὰ Ἐσθὴρ καὶ Μαρδοχαῖον
καὶ Ἀμὰν ἐπράχθη καὶ Νεεμίας ὁ ἀρχιοινο-
χόος Ἀρταξέρξου, υἱὸς δὲ Ἀρχηλαὶ τοῦ
Ἰσραηλίτου, οἰκοδομεῖ τὴν πόλιν Ἱερου-
σαλήμ, καὶ τὸν ναὸν ἐπισκευάζει.

Η̄ ΔΑΡΕΙΟΣ ὁ Ἀρταξέρξου, ὁ ἐπικληθεὶς MDXCIII.
Νόθος, ἀνελὼν Σογδιανὸν ἐβασίλευ-
σεν ἔτη ιθ. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους καὶ MDCXVIII.
οἱ Ἀθηναῖοι τοῖς κδ ἑλληνικοῖς γράμμασιν MDCXXXIX.
ἐχρήσαντο, μόνον ις ὄντων πρότερον. Ἑλί-
κη καὶ Βοῦρα πόλεις Ἀχαΐας μεγάλεις
σεισμοῖς κατεπλώθησαν, ὧν ἔτι κατὰ θά-
λασσαν τὰ ἴχνη φαίνονται τοῖς πλέουσιν
ἀπὸ Πατρῶν ἐπὶ Κόρινθον δεξιᾷ. Γαλά-
ται, οἱ καὶ Κελτοί, Ῥώμης ἐκράτουν πλὴν MDCXXV.
τοῦ Καπετωλίου.

Θ̄ ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ Μνήμων, ἔτη μβ. MDCXII.
Ἐπ' αὐτοῦ Σωκράτης διὰ ἀνοίας τῶν Ἀθη- MDCXVIII.
ναίων τὸ κώνειον πιὼν ἐτελεύτα. Ἀριστο-
τέλης τῷ Πλάτωνι μαθητεύει. Διονύσιος
ἐτυράννει τῶν Σικελῶν.

Ī ΑΡΤΑΞΕΡΞΗΣ ὁ ἐπικληθεὶς Ὦχος MDCLII.
ἔτη κϛ. Τοῦτον ἀποτομώτατον Περσῶν βα-
σιλέα καὶ φοβερώτατον ἀποκτείναντα μὲν
πολλούς, τέλος δὲ καὶ τὸν Ἆπιν ἀποσφάξαν-
τα, καὶ καταδειπνήσαντα μετὰ τῶν φίλων οἱ
Αἰγύπτιοι ἐκάλουν μάχαιραν, καὶ καλοῦν-
τες διετέλεσαν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν βα-
σιλέων ἐκ τρόπου τὴν σκληρότητα, καὶ κα-
κίαν ὀργάνῳ φονικῷ παρεικάζοντες.

ΙΑ ΑΡΣΗΣ Ὦχος ἔτη β.

ΙΒ ΔΑΡΕΙΟΣ Ἀρσάμου ἔτη ϛ. Ἀλεξάνδρου MDCLXXVIII.
τοῦ Μακεδόνος Πέρσαις ἐπικειμένου, Δαρεῖον MDCLXXXI.
οἱ περὶ τὸν Βῆσσον ἀναιροῦσιν ἐν Βάκτροις. καὶ MDCLXXXVII.
καταλύεται ἡ Περσῶν βασιλεία ἐφ' ὅλοις
παρατείνασα ἔτεσι τριάκοντα καὶ δια-
κοσίοις. Ἀλέξανδρος δὲ ὁ μέγας πάσης
γῆς σχεδὸν κυριεύσας ἐν Βαβυλῶνι τε- MD[illegible]
λευτᾷ τὸν βίον ἐν ἀρχῇ τῆς ἑκατοστῆς καὶ τεσ-
σαρεσκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος, μετὰ ἔτη
διακόσια καὶ τριάκοντα ἐκ Κύρου, ὃς ἐβα-
σίλευσε Περσῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος πέμ-
πτης καὶ πεντηκοστῆς Ὀλυμπιάδος. Μετὰ δὲ
τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτὴν διαιροῦνται τὴν
βασιλείαν οἱ μεγιστᾶνες αὐτοῦ, ἥτις εἰς
πολλὰς ἀρχὰς διῃρέθη. καὶ βασιλεύει
Πτολεμαῖος μὲν ὁ Λάγου Αἰγύπτου, καὶ Α-
λεξανδρείας, καὶ καθεξῆς Πτολεμαῖοι ΙΓ,
ἕως Κλεοπάτρας θυγατρὸς Διονύσου.
τῆς δὲ Ἀσίας πάσης Ἀντίγονος ἐκρά-
τει, τῆς δὲ Ἀσσυρίας, καὶ Βαβυλωνίας
καὶ Παλαιστίνης Σέλευκος ὁ Νικάτωρ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

φίλων Μηδίας, Πύθων Φρυγίας, καὶ Λυδίας, Μελέαγρος Παφλαγονίας, Ευμένης Καππαδοκίας, Κάσσανδρος Λυκίας καὶ Ελλησπόντου, Λυσίμαχος Θράκης, Αντίπατρος Ποντικῆς, Οξυάρτης Βακτριανῆς, Φίλιππος Δραγγιανῆς, Φραταφέρνης Παρθίας καὶ Υρκανίας, Τληπόλεμος Περσίδος, Αρκεσίλαος Μεσοποταμίας. Καὶ οὐ διέλειπον ἀεὶ μετ᾽ ἀλλήλων ἐπανιστάμενοι, ἕως ἡ Ρωμαίων ἀρχὴ τὰς τοπαρχίας πάσας κατέλυσε.

ΔΙΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΡΧΗΣ.

Ο γοῦν Αλέξανδρος ὁ τῶν Μακεδόνων βασιλεὺς ἕκτον ἔτος ἄγων τῆς βασιλείας Δαρεῖον τὸν Αρσάμου χειρωσάμενος καθεῖλε τὴν Περσῶν δυναστείαν διαρκέσασαν ἀπὸ Κύρου, μέχρι Δαρείου, ἔτη σλ. Τῆς δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλείας κατασχούσης ἀπὸ Καράνου, ἕως Αλεξάνδρου, ἔτη φιη. καὶ τούτου τελευτήσαντος ἐν Βαβυλῶνι, διαδέχονται τὴν ἀρχὴν τῆς μὲν Μακεδονίας Φίλιππος, τῆς δὲ Ασίας Αντίγονος, τῆς δὲ Αιγύπτου Πτολεμαῖος ὁ Λάγου, τῆς δὲ Συρίας Σέλευκος ὁ Νικάνωρ, ὃς καὶ πόλεις δύο ἔκτισεν εἰς τὰ μέρη Κιλικίας, καὶ ἑτέραν εἰς Συρίαν, καὶ τὴν μὲν Σελεύκειαν ἐκάλεσεν εἰς τὸ αὐτοῦ ὄνομα, τὴν δὲ Αντιόχειαν εἰς τὸ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, τὴν δὲ Λαοδίκειαν εἰς τὸ τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ. καὶ οἱ μὲν τῆς Συρίας βασιλεύσαντες μετὰ Αλέξανδρον εἰσὶν οὗτοι.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΤΩΝ ΣΕΛΕΥΚΙΔΩΝ ΤΗΣ ΣΥΡΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

MDCCIII. Α ΣΕΛΕΥΚΟΣ ὁ ΝΙΚΑΝΩΡ ὁ Αντιόχου πατήρ. Κατὰ τοῦτον τῆς Ασίας πρῶτος βασιλεὺς Αντίγονος γενόμενος Αντιγονίαν ἔκτισε τὴν πρὸς τῷ Ορόντῃ ποταμῷ. Ταύτην Σέλευκος ἐπικτίσας Αντιόχειαν ὠνόμασεν. ἡ δέ ἐστιν ἡ μεγάλη
MDCCXIII. Αντιόχεια. οὗτος καὶ Λαοδίκειαν ἔκτισε, καὶ Σελεύκειαν, Απάμειαν, Εδεσσαν, Βέρροιαν, Πέλλαν. Καὶ πᾶσαν Ασίαν παρεστήσατο, καὶ ἐν ταῖς νέαις πόλεσιν Ιου-
MDCCXXVI. δαίους συνῴκισεν Ελλησι, καὶ πολιτείας αὐτοὺς ἠξίωσε, καὶ τοῖς ἐνοικισθεῖσιν ἰσοτίμους ἀπέδειξε Μακεδόσι, καὶ Ελλησιν, ὡς τὴν πολιτείαν ταύτην διαμένειν. Τότε, τελευτήσαντος Ονίου τοῦ ἀρχιερέως, ὁ παῖς αὐτοῦ Σίμων γίνεται διάδοχος, ὁ καὶ Δίκαιος ἐπικληθεὶς διά τε τὸ πρὸς
θεὸν εὐσεβὲς, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους MDCCX.II.
εὔνουν.

Β ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΣΩΤΗΡ. Οὗτος ἔσχεν MDCCXXXI.
ἐκ τῆς θυγατρὸς Δημητρίου, γαμετῆς δὲ Σελεύκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Στρατονίκης, ἄρσενα υἱὸν τὸν ἐπικληθέντα Θεόν.

Γ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΘΕΟΣ. ἐν τούτου τοῖς MDCCLV.
χρόνοις Νικομήδης βασιλεὺς Βιθυνῶν ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτοῦ τὴν Νικομήδειαν ἔκτισε πρώην καλουμένην Αστακόν.

Δ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ὁ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ. MDCCLXVI.

Ε ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ. MDCCXC.

Ϛ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΜΕΓΑΣ. Οὗτος MDCCXCIII.
νικήσας τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φιλοπάτορα
τὴν Ιουδαίαν προσηγάγετο. Τελευτήσαν- DCCCVI.
τος δὲ τοῦ Φιλοπάτορος, ὁ παῖς αὐτοῦ MDCCCXIV.
μεγάλην ἐξέπεμψε δύναμιν, καὶ στρατηγὸν Σκόπαν ἐπὶ τοὺς ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ. ὃς πολλάς τε αὐτῶν πόλεις ἔλαβε, καὶ τὸ
Ιουδαϊκὸν ἔθνος (πολεμούμενον γὰρ ἦν MDCCCXIX.
αὐτῷ) προσέθετο. Μετ᾽ οὐ πολὺ δὲ τὸν Σκόπαν Αντίοχος νικᾷ, συμβαλὼν αὐτῷ πρὸς ταῖς πηγαῖς τοῦ Ιορδάνου, καὶ πολλὴν αὐτοῦ τῆς στρατιᾶς διέφθειρεν. ὕστερον δὲ Αντιόχου χειρωσαμένου τὰς ἐν τῇ κοίλῃ Συρίᾳ πόλεις, ἃς ὁ Σκόπας κα-
τεσχήκει, καὶ τὴν Σαμάρειαν, ἑκουσίως MD.CCXXIII.
αὐτῷ προσέθεντο Ιουδαῖοι. ὁ οὖν Αντίοχος δίκαιον ἡγησάμενος τὴν τῶν Ιουδαίων πρὸς αὐτὸν σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν ἀμείψασθαι, γράφει τοῖς τε στρατηγοῖς αὐτοῦ, καὶ τοῖς φίλοις, μαρτυρῶν τε τοῖς Ιουδαίοις ὑπὲρ ὧν εὖ πάθοι πρὸς αὐτῶν, καὶ τὰς δωρεὰς, ἃς ὑπὲρ τούτων διέγνω παρασχεῖν, αὐτοῖς ἐμφανίζων. Ηδη δὲ τὸν πρὸς Ρωμαίους πόλεμον ἐγνωκὼς ἀποκαλύπτειν, ἐπιγαμίαις τοὺς ἐγγὺς βασιλέας
προκατελάμβανε, καὶ Πτολεμαίῳ εἰς Αἰ- MDCCCXXVIII.
γυπτον ἔστειλε Κλεοπάτραν τὴν Σύραν ἐπίκλησιν, προῖκα τὴν Συρίαν τὴν κοίλην ἐπιδιδοὺς, ἣν αὐτὸς ἀφῄρητο τοῦ Πτο-
λεμαίου. Μετὰ δὲ τὴν ἧτταν συνέθετο Ρω- MDCCCXXV.
μαίοις Εὐβοϊκὰ τάλαντα ἐπιδοῦναι μυρία, καὶ πεντακισχίλια ἀντὶ τῆς εἰς τὸν πόλεμον δαπάνης. Τούτων δὲ φ μὲν παραχρῆμα, δισχίλια δὲ καὶ φ πάλιν, ἐπειδὰν ὁ δῆμος κυρώσῃ τὰς διαλύσεις, τὰ δὲ λοιπὰ τελεῖν ἐν ἔτεσι ιβ, διδόντα καθ᾽ ἕκαστον ἔτος χίλια τάλαντα.

Ζ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ὁ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ. Κατὰ MDCCCXXIX.
τοῦτον Σίμων ὁ προστάτης τοῦ ἱεροῦ κατεσταμένος ἦλθε πρὸς Απολλώνιον Θρασαίου MDCCCXXXIII.
τὸν κατ᾽ ἐκεῖνον τὸν καιρὸν κοίλης Συρίας καὶ Φοινίκης στρατηγὸν, καὶ προσήγγειλε περὶ τῶν χρημάτων ἀμυθήτων γέμειν τὸ ἐν

Ιερο-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἱεροσολύμοις γαζοφυλάκιον. Συμμίξας
δὲ ὁ Ἀπολλώνιος τῷ βασιλεῖ περὶ τῶν μηνυ-
θέντων αὐτῷ χρημάτων ἐνεφάνιζεν. ὁ δὲ
προχειρισάμενος Ἡλιόδωρον τὸν ἐπὶ τῶν
πραγμάτων, ἀπέστειλε, δοὺς ἐντολὰς
τὴν τῶν προειρημένων χρημάτων ἐκκομι-
δὴν ποιήσασθαι. ὁ δὲ παραγενηθεὶς εἰς Ἱε-
ροσόλυμα τὸ διεγνωσμένον ἐπετέλει. με-
μαστιγωμένος δὲ ὑπὸ θεοῦ ἀνεστρατοπέ-
δευσε πρὸς τὸν βασιλέα.

MDCCCXLI. Η ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΕΠΙΦΑΝΗΣ. Οὗτος,
ἀποθανόντος Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως, τῷ ἀδελ-
MDCCCXLV. φῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ τῷ μετονομασθέντι Ἰάσονι
τὴν ἀρχιερωσύνην δίδωσιν, ἣν ἀφῃρέ-
θη, προσοργισθέντος αὐτῷ τοῦ βασιλέως,
καὶ δόντος αὐτὴν τῷ νεωτάτῳ αὐτοῦ
ἀδελφῷ Ὀνίᾳ, ἐπίκλην δὲ Μενελάῳ.
στασιάσαντος δὲ τοῦ προτέρου ἀρχιερέως
Ἰησοῦ πρὸς τὸν μετὰ ταῦτα κατασταθέντα
Μενέλαον, τὸ πλῆθος διενεμήθη εἰς ἑκα-
τέρους. ὁ δὲ Ἀντίοχος ὡρμήθη μεταστῆσαι
MDCCCXLIX. τὸ πᾶν ἔθνος τῆς πατρῴας θρησκείας.
καὶ τὸ μὲν ἱερὸν τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις μιάνας,
Ὀλυμπίου Διὸς ναὸν, τὸ δὲ ἐν Γαριζὶν
ὄρει, Διὸς Ξενίου, οὕτως ἀξιούντων τῶν
Σαμαρέων, προσηγόρευσε. Τῷ δὲ Ἰουδαίων
MDCCCXLIX. ἔθνει κολάσεις ἀνηκέστους ἐπάγων
ἑλληνίζειν ἠνάγκασε. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν
καιρὸν ἦν τις οἰκῶν ἐν Μωδεεὶμ κώμῃ
τῆς Ἰουδαίας, ὄνομα Ματταθίας, ὃς
ποιήσας πολλὴν δύναμιν περὶ ἑαυτὸν τοὺς
τε βωμοὺς καθεῖλε, καὶ τοὺς ἐξαμαρτόν-
τας ἀπέκτεινεν, ὅσους λαβεῖν ὑποχειρίους
ἐδυνήθη. Τὸ δὲ ἱερὸν ἔτεσι τρισὶν ἐρημω-
MDCCCLIII. θὲν Ἰούδας ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος,
καθάρας τῶν ἀσεβειῶν τὴν χώραν ἀνε-
νεώσατο.

MDCCCLII. Θ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΕΥΠΑΤΩΡ, τοῦ Ἐπιφα-
νοῦς βασιλεύσας ἔτη δύο μόνα ὑπὸ Δη-
μητρίου διεφθάρη.

MDCCCLIV. Ι ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΕΛΕΥΚΟΣ, ἤτοι ΣΩ-
ΤΗΡ. πρὸς τοῦτον πάντες ἀπεχθῶς εἶχον
διὰ τὸ ὑπερήφανον, καὶ τὸ δυσέντευκτον
αὐτοῦ.

MDCCCLXVI. ΙΑ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ τοῦ Βαλᾶ. τούτῳ Πτολε-
μαῖος ὁ Φιλομήτωρ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα
Κλεοπάτραν συνοικίζει, φερνὴν δοὺς
MDCCCLXXIV. χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, ὅσον εἰκὸς ἦν δοῦναι
βασιλέα.

MDCCCLXXVII. ΙΒ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Δημητρίου, ὁ ΝΙΚΑΝΩΡ.
τούτῳ πάλιν Πτολεμαῖος τὴν ἰδίαν συνοικί-
ζει θυγατέρα Κλεοπάτραν, τὴν πρὸς Ἀλέ-
ξανδρον ἐπιγαμίαν διαλυσάμενος. Οὗ-
τος ὑπὸ Πάρθων αἰχμάλωτος ἐλήφθη.

MDCCCLXXVI. ΙΓ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΘΕΟΣ, ὁ Ἀλεξάν-
δρου τοῦ Βαλᾶ. Τοῦτον ἐπιτολμήσας τῇ
ἀρχῇ Διόδοτος, Τρύφων δὲ ἀφ' ἑαυ-
τοῦ ὀνομασθεὶς, διέφθειρεν ἐπιτροπεύων
αὐτοῦ τέσσαρα βασιλεύσαντος ἔτη.

ΙΔ ΤΡΥΦΩΝ ὁ ΔΙΟΔΟΤΟΣ. Οὗτος κρατη-
θεὶς τῇ μάχῃ, καὶ φυγὼν ἐς Ἀπάμειαν,
καὶ κατὰ πολιορκίαν ληφθεὶς, ἐν αὐτῇ
ἐπιδιεφθάρη βασιλεύσας ἔτη τρία, κρα- MDCCCLXXIX.
τηθεὶς πόνῳ πολλῷ ὑπὸ Ἀντιόχου κα-
τιόντος εἰς τὰ πατρῷα.

ΙΕ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΣΙΔΗΤΗΣ, ὁ καὶ Εὐ- MDCCCLXXIX.
σεβής. οὗτος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐμβαλὼν
τετάρτῳ μὲν ἔτει τῆς βασιλείας αὐτοῦ, πρώ-
τῳ δὲ τῆς Ὑρκανοῦ ἀρχῆς, Ὀλυμπιάδος δὲ
ρξδ, τὸν Ὑρκανὸν εἰς αὐτὴν ἐνέκλεισε τὴν
πόλιν, τάφρον δὲ βαθεῖαν καὶ πολλὴν τὸ MDCCCLXXXV.
εὖρος, καὶ διπλῆν τειχόμενος ἀπετείχισε
τοὺς ἐνοικοῦντας. πρεσβευσαμένου δὲ πρὸς
αὐτὸν Ὑρκανοῦ, φιλίαν καὶ συμμαχίαν
πρὸς αὐτὸν ποιεῖται. Τότε καὶ Ἄτταλος MDCCCLXXXVI.
κληθεὶς Φιλομήτωρ, βασιλεύσας ἔτη
πέντε τελευτᾷ νόσῳ τὸν βίον. Κατέλιπε
δὲ κληρονόμους Ῥωμαίους. οἱ δὲ ἐπαρχίαν
ἀπέδειξαν τὴν χώραν, Ἀσίαν προσαγο-
ρεύσαντες ὁμώνυμον τῇ ἠπείρῳ.

ΙϚ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ὁ Δημητρίου πάλιν, Ἀρσά- MDCCCLXXXIX.
κου αὐτὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωσίας ἀπολύσαν-
τος. οὗτος πονηρὸς ἦν. δι' ὃ, μισούντων αὐ-
τὸν τῶν Σύρων, καὶ πεμψάντων πρὸς Πτολε-
μαῖον τὸν Φύσκωνα πρέσβεις, ὅπως τινὰ τῶν
ἐκ τοῦ Σελεύκου γένους παραδῷ αὐτοῖς
ἀποληψόμενον τὴν βασιλείαν, τοῦ δὲ
Πτολεμαίου πέμψαντος Ἀλέξανδρον μετὰ
στρατοῦ τὸν Ζεβινᾶν λεγόμενον, καὶ μάχης
πρὸς τὸν Δημήτριον γενομένης, ὁ μὲν Δη-
μήτριος ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ φεύγει πρὸς
Κλεοπάτραν τὴν γυναῖκα εἰς Πτολεμαΐ-
δα. καὶ μὴ δεξαμένης αὐτὸν τῆς γυναικὸς,
ἐκεῖθεν εἰς Τύρον ἀπελθὼν ἁλίσκεται, καὶ
πολλὰ παθὼν, ὑπὸ τῶν μισούντων ἀπέθανον.

ΙΖ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ὁ Ζεβινᾶς. οὗτος φι-
λίαν ποιεῖται πρὸς Ὑρκανὸν τὸν ἀρχιερέα.
ἔπειτα πολεμήσαντος αὐτῷ τοῦ Δημητρίου
παιδὸς Ἀντιόχου Γρυποῦ, ἡττηθεὶς τῇ μάχῃ
ἐπιδιαφθείρεται.

ΙΗ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΣΩΤΗΡ. Οὗτος ἐν
Πάρθοις ἀπέθανε.

ΙΘ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΓΡΥΠΟΣ, ὁ καὶ Φι- MDCCCXCII.
λομήτωρ, Ἀντιόχου τοῦ Σωτῆρος. Οὗτος
ἀποθνήσκει ὑπὸ Ἡρακλέωνος ἐπιβουλευ-
θεὶς, βιώσας μὲν ἔτη με, βασιλεύσας δὲ
ἐννέα καὶ εἴκοσι.

Κ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΚΥΖΙΚΗΝΟΣ, ὁ τοῦ
Γρυποῦ ἀδελφός. Οὗτος παραγενόμενος
εἰς Συρίαν πολλοῖς ἔτεσι πρὸς τὸν ἀδελ-
φὸν πολεμῶν διετέλει.

ΚΑ ΣΕΛΕΥΚΟΣ ὁ Γρυποῦ. Οὗτος ἐπολέ- MDCCCCIII.
μει τῷ τοῦ πατρὸς ἀδελφῷ Ἀντιόχῳ, ὃς
ἐπεκαλεῖτο Κυζικηνός. νικήσας δὲ αὐτὸν

καὶ λαβὼν ἀπέκτεινε. μετ' οὐ πολὺ δὲ τοῦ Κυζικηνοῦ παῖς Ἀντίοχος, καὶ Ἀντίγονος Εὐσεβὴς καλούμενος παραγενηθέντες εἰς Ἄραδον, καὶ περιθέντες διαδήματα πολεμοῦσι τῷ Σελεύκῳ καὶ κρατήσαντες ἐξήλασαν αὐτὸν ἐξ ἁπάσης Συρίας. ὁ δὲ φυγὼν εἰς τὴν Κιλικίαν, καὶ γινόμενος ἐν τῇ Μόψου Ἑστίᾳ πάλιν αὐτοὺς εἰσέπρατε χρήματα. ὁ δὲ τῶν Μοψουεστιέων δῆμος ἀγανακτήσας ὑφῆψεν
MDCCCCXXI. αὐτοῦ τὰ βασίλεια, καὶ διέφθειρεν αὐτὸν μετὰ τῶν φίλων.

ΚΒ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, ὁ Σελεύκου ἀδελφός. οὗτος ἐκφέρει πόλεμον πρὸς Ἀντίοχον τὸν Κυζικηνοῦ παῖδα βασιλεύοντα τῆς Συρίας. καὶ νικηθεὶς ἀπόλλυται μετὰ τῆς στρατιᾶς.

ΚΓ ΑΝΤΙΟΧΟΣ ὁ Κυζικηνοῦ παῖς, ὁ Ἀντίοχον τὸν Διονύσιον μάχῃ καταπολεμησάμενος.

MDCCCCXXII. ΚΔ ΦΙΛΙΠΠΟΣ ὁ Ἀντιόχου ἀδελφὸς τοῦ Διονυσίου. οὗτος ἐπιθέμενος διάδημα μέρους τινὸς τῆς Συρίας ἐβασίλευσε. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάθυρος τὸν τέταρτον αὐτοῦ ἀδελφὸν Δημήτριον τὸν Εὔκαιρον λεγόμενον ἐκ Κνίδου μεταπεμψάμενος κατέστησεν ἐν Δαμασκῷ βασιλέα. τούτοις τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς καρτερῶς ἀνθιστάμενος Ἀντίοχος ἀπέθανε. καὶ τέως ἡ Ἀντιόχεια ὑπὸ Ῥωμαίων ἥλω, καὶ ἡ Συρίας ἀρχὴ κατελύθη διαρκέσασα
MDCCCCXXIV. ἔτη σν.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΗ ΤΗΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΑ Η ΤΩΝ ΛΑΓΙΔΩΝ.

Οἱ τῆς Αἰγύπτου βασιλεύσαντες μετ' Ἀλέξανδρον εἰσὶν οἵδε.

MDCXCIII. Α ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ Λάγου, ὁ καὶ ΣΩΤΗΡ, ἔτη μ. Οὗτος ἱππικὸν ἐν τῇ Ἀλεξανδρείᾳ κατασκευάσας Λάγιον ὠνόμασεν. Ἐπὶ τούτου Μένανδρος ὁ κωμῳδοποιὸς ἐγνωρίζετο, καὶ Θεόφραστος ὁ
MDCXCVI. φιλόσοφος. Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως τοῦ Δικαίου ἀποθανόντος, καὶ νήπιον υἱὸν καταλιπόντος τὸν κληθέντα Ὀνίαν, ὁ ἀδελ-
MDCCXXIX. φὸς αὐτοῦ Ἐλεάζαρος τὴν ἀρχιερωσύνην παρέλαβεν. ὁ δὲ Πτολεμαῖος δόλῳ καὶ ἀπάτῃ παραλαβὼν τὰ Ἱεροσόλυμα, καὶ
MDCXCV. τὴν Ἰουδαίαν, πολλοὺς ἐξ αὐτῶν κατ' Αἴγυπτον ἐξῴκισεν.

MDCCXXXIII. Β ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ἔτη λη. Οὗτος τοὺς Ἰουδαίων νόμους εἰς
MDCCXXXIV. τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν μετέβαλε διὰ τῶν ἑβδομήκοντα σοφωτάτων Ἑβραίων, καὶ ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν βιβλιοθήκαις ἐναπέθετο, πολλούς τε τῶν Ἰουδαίων αἰχμαλώτους ἀπέλυσε, καὶ ἀναθήματα πολλὰ ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

Γ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ Φι- MDCCLXXII.
λαδέλφου, καὶ Ἀρσινόης υἱὸς ἔτη κς.

Δ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΟΠΑΤΩΡ, ὁ τοῦ MDCCXCVII.
Εὐεργέτου καὶ Ἀγαθοκλείας υἱός, ἔτη ιζ. Οὗτος προσέταξε τοῖς ἑαυτοῦ ὑπερασπισταῖς ἐλέφαντας φ, οὓς εἶχε, ποτίσαι οἶνον λιβανωτίτην, ὅπως ἅπαντας τοὺς Ἰουδαίους δι' αὐτῶν ἀπολέσῃ. Εὐξαμένων δὲ ἐκείνων, οἱ ἐλέφαντες εἰς τοὺς ἰδίους στρατιώτας καὶ δήμους ἐμπηδήσαντες πολὺν αὐτῶν ὄχλον ἐν τῇ περιεχούσῃ μανίᾳ διέφθειραν. Καὶ οὕτω παραδόξως σωθέντες οἱ Ἰουδαῖοι μετὰ εὐχαριστίας εἰς τὰ ἴδια ἀπελύθησαν. κατὰ τοῦτον τὸν καιρόν, τελευτήσαντος Σίμωνος ἀρχιερέως, ὁ υἱὸς αὐτοῦ διάδοχος τῆς τιμῆς αὐτοῦ Ὀνίας γίνεται, πρὸς ὃν ὁ Λακεδαιμονίων βασιλεὺς Ἄρειος πρεσβείαν τε ἔπεμψε καὶ ἐπιστολάς. Οὗτος ὁ Ὀνίας βραχὺς ἦν τὴν διάνοιαν, καὶ χρημάτων ἥττων.
Καὶ διὰ τοῦτο τὸν ὑπὲρ λαοῦ φόρον, ὃν
τοῖς βασιλεῦσιν οἱ πατέρες αὐτοῦ ἐτέλουν MDCCLXX.
ἐκ τῶν ἰδίων τάλαντα εἴκοσι ἀργυρίου, μὴ δούς, εἰς ὀργὴν ἐκίνησε Πτολεμαῖον τὸν Εὐεργέτην, ὃς ἦν πατὴρ τοῦ Φιλοπάτορος. ἐκ δὲ τῆς τοιαύτης γινομένης ἀτυχίας ἐπανόρθωσις γίνεται ὑπὸ Ἰωσήπου τοῦ Τωβίου ποιησαμένου φιλίαν πρὸς Πτολεμαῖον.

Ε ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΕΠΙΦΑΝΗΣ, ὁ τοῦ MDCCCXIV.
Φιλοπάτορος υἱός, ἔτη κδ.

ς ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΙΛΟΜΗΤΩΡ, ὁ MDCCCXXXVIII.
τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱός, ἔτη λε. Οὗτος διαλύεται τὴν πρὸς Ἀλέξανδρον τῆς Συρίας βασιλεύοντα συγγένειαν. ἀποσπάσας δὲ τὴν θυγατέρα Κλεοπάτραν τῷ Δημητρίῳ δίδωσι πρὸς γάμον, καὶ καθίστησιν αὐτὸν εἰς τὴν πατρῴαν ἀρχήν. Κατὰ τοῦτον Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανὴς τοὺς Μακκαβαίους μὴ βουλομένους μιαροφαγεῖν ἐκόλασεν. Καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν Ὀνίας Ὀνίου τοῦ ἀρχιερέως ἐν τῷ Ἡλιοπολίτῃ νομῷ τῆς Αἰγύπτου ᾠκοδόμησεν ἱερὸν καθ' ὁμοίωσιν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις. τότε καὶ τοὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰουδαίους τε καὶ Σαμαρεῖς συνέβη στασιάσαι
πρὸς ἀλλήλους, καὶ περὶ τῶν ἱερῶν ἐπ' αὐτοῦ MDCCCLXIX.
Πτολεμαίου διεκρίνοντο, τῶν μὲν Ἰουδαίων λεγόντων κατὰ τοὺς Μωϋσέως νόμους ᾠκοδομῆσθαι τὸ ἐν Ἱεροσολύμοις, τῶν δὲ Σαμαρειτῶν τὸ ἐν Γαριζίν.

Ζ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ΦΙΛΟΛΟΓΟΣ, ὁ καὶ MDCCCLXXIII.
ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ ὁ δεύτερος, τοῦ Φιλομήτορος ἀδελφός, ἔτη κθ. Κατὰ τοῦτον Ῥουτίλιος ὁ Ῥωμαίων στρατηγὸς τὸ Ταυρομένιον

νιον

νιον ἀνεσώσατο Ῥωμαίοις, καρτερῶς αὐ-
τὸ μὲν πολιορκήσας, καὶ εἰς ἄφατον ἀ-
MDCCLXXXIX. νάγκην, καὶ λιμὸν τοὺς ἀποστάτας (δού-
λους) συγκλείσας, ὥστε ἀρξαμένους ἐκ
παίδων βορᾶς διελθόντας διὰ γυναι-
κῶν μηδὲ τῆς αὐτῶν ἀλληλοφαγίας μη-
δόλως φείσασθαι.

MDCCCII. Η ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΦΥΣΚΩΝ δι' ὄγ-
κον τοῦ σώματος ἐπικληθεὶς, ἔτη ιζ, μῆνας ς.

MDCCCXIX. Θ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΑΛΕΞΑΣ ἔτη ι.

MDCCCXXVIII. Ι ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ ΣΩΤΗΡ ὁ δεύτε-
ρος, ὁ υἱὸς τοῦ δευτέρου Εὐεργέτου, ἔτη κθ.

ΙΑ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ἔτη κη.

MDCCCXXXVII. ΙΒ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ ὁ νέος, ὁ καὶ ΔΙΟ-
ΝΥΣΟΣ, ἔτη λ.

MDCCCLXVII. ΙΓ ΚΛΕΟΠΑΤΡΑ ἡ τοῦ νέου Διονύσου θυ-
γάτηρ τελευτήσαντα διαδέχεται τὸν πατέ-
ρα καὶ συμβασιλεύει αὐτῇ Πτολεμαῖος
ὁ ἀδελφός. Τοῦτον διενεχθέντα πρὸς αὐ-
τὴν ἀνελοῦσα μόνη κατέχε τὴν ἀρχὴν,
MDCCCLXXXVI καὶ βασιλεύει ἔτη κβ. ἣν Αὔγουστος κα-
θελὼν, ἐν τῷ ιδ ἔτει τῆς αὐτοῦ βασιλείας
ἐκράτησε τῆς Αἰγύπτου, καταλύσας τὴν
βασιλείαν τῶν Πτολεμαίων διαρκέσασαν
ἐν ἔτεσι διακοσίοις Ϛ.

ΕΒΡΑΙΩΝ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑ.

I. ΑΒΡΑΑΜ. Νίνου τοῦ πρώτου βασιλέως
τῶν Ἀσσυρίων τεσσαρακοστὸν τρίτον ἄ-
γοντος ἔτος τῆς βασιλείας, γίνεται
I. Ἀβραάμ. Κατὰ δὲ αὐτοὺς χρόνους παρ'
Αἰγυπτίοις ἡ ἑκκαιδεκάτη δυναστεία,
καθ' ἣν ἐβασίλευον Θηβαῖοι. ὁ δὲ Ἀ-
βραὰμ λαμβάνει παρὰ τοῦ πατρὸς γυ-
ναῖκα τὴν Σάρραν. οὗτος μόνος, τῶν
ἁπανταχοῦ τὴν ἐπὶ τὰ εἴδωλα πλά-
νην νοσούντων, τὸν ἀληθῆ θεὸν ἐπέγνω,
καὶ δημιουργὸν τῶν ὅλων ἀνεκήρυξε. Γί-
νονται δὲ ἀπὸ τοῦ διαμερισμοῦ τῆς συγ-
χύσεως, ἕως οὗ ἦλθεν Ἀβραὰμ ἐκ Με-
σοποταμίας, ἐκ πόλεως Χαρρὰν, καὶ
τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, κατὰ κέλευ-
σιν Θεοῦ, εἰς γῆν Χαναὰν, ἥ ἐστι Πα-
LXXV. λαιστίνη, ἔτη χις. ὑπῆρχε δὲ τότε
C. ἐτῶν οε. διατρίψας δὲ εἰς Χαναὰν ἔτη
κε ἐγέννησε τὸν Ἰσαάκ. Καὶ μετὰ τοῦτο ἔζη-
σεν ἔτη οε. καὶ ἀπέθανε ζήσας τὰ πάντα
ἔτη ρος. τῷ δὲ πε ἔτει τούτου, λιμοῦ γε-
CXXIX. νομένου, κατέβη αὐτὸς εἰς Αἴγυπτον. Ἐν
τούτῳ τῷ ἔτει τῆς Κρήτης βασιλεύει
DV. Ζεὺς ὁ τοῦ Κρόνου υἱὸς, καὶ Ἥρα. Γίνεται
δὲ καὶ ὁ Τιτάνων πρὸς Δία πόλεμος,
καὶ Διόνυσος, οὐχ ὁ τῆς Σεμέλης, ἀλλὰ
ἄλλος πολὺ τούτου ἀρχαιότερος τὸν
οἶνον ἐξεῦρε, καὶ ἐν τοῖς ληνοῖς ἀπέ-
θλιψεν, ἀφ' ὧν Ληναῖος ὠνομάσθη.
ὡς καὶ Δήμητρα λέγεται ἐφευρεῖν τὸν
σῖτον, καὶ τὴν κριθήν. αὕτη δέ ἐστιν
ἡ παρ' Αἰγυπτίοις τιμωμένη Ἶσις. ὁ
δὲ Διόνυσος παρ' Αἰγυπτίοις Ὄσιρις
λέγεται. Ἐνταῦθα δὲ καὶ ἡ Μαρσύου
τοῦ Φρυγὸς ἔρις κατὰ τοὺς μύθους πρὸς
Ἀπόλλωνα διὰ τὴν κιθάραν ἐλθόντος
πρὸς Διόνυσον εἰς Νύσαν, κἀκεῖ τὸν
Μαρσύαν ἡττηθέντα ἐκδαρῆναι, ζῶντα
παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος διὰ τὴν ὀρ-
γὴν, τάς τε χορδὰς ἐκρῆξαι, καὶ τὴν
εὑρημένην ἁρμονίαν ἀφανίσαι. ὕστερον
δὲ Μούσας, καὶ Ὀρφέα ταύτην ἀνευ-
ρεῖν Λίνῳ. Τότε καὶ τοὺς παῖδας τοῦ Οὐ-
ρανοῦ ἀκμάσαι. ὧν τὸν μὲν Ἄτλαντα
ἐπιφανέστατον γενόμενον λαχεῖν τοὺς
παρὰ τὸν Ὠκεανὸν τόπους, καὶ πρῶτον
φασι τὴν ἀστρολογίαν ἀκριβῶσαι, καὶ
τὸν σφαιρικὸν λόγον ἐξενεγκεῖν. ἀφ' ἧς
αἰτίας δόξαι τὸν κόσμον ἐπ' ὤμων τοῦ CCCLXXXIX.
Ἄτλαντος ὀχεῖσθαι. Τῷ πς ἔτει τοῦ Ἀ-
βραὰμ ἔτεκεν Ἄγαρ τὸν Ἰσμαήλ. Ἐκ LXXXIX.
τούτου Ἰσμαὴλ οἱ Ἰσμαηλῖται, οἱ καὶ
Σαρακηνοὶ, ὀνομάζονται. Σαρακηνοὺς δὲ
αὐτοὺς μετωνόμασαν, ἀπαξιοῦντες κα-
λεῖσθαι δουλικῶς Ἀγαρηνοί. Πρώτῳ CII.
τῶν προφητῶν τῷ Ἀβραὰμ ὁ τοῦ θεοῦ
λόγος φανεὶς ἐν ἀνθρώπου σχήματι
τὴν τῶν ἐθνῶν κλῆσιν θεσπίζει. ἣν καθ'
ἡμᾶς ὁ τοῦ θεοῦ λόγος εἰς πέρας ἤ-
γαγε διὰ τῆς εἰς πάντα τὰ ἔθνη εὐαγ-
γελικῆς διδασκαλίας. Εἰς βαθὺ οὖν
γῆρας ἐλάσας Ἀβραὰμ καὶ γενόμενος
ἐτῶν ρος μετέστη πρὸς τὸν θεόν. Τοῦτον
Ἰσμαὴλ ἐν διπλῷ σπηλαίῳ μετὰ Σάρρας
κατέθεντο.

ΙΣΑΑΚ. Τοῦ Ἰσαὰκ ὄντος χρόνων λβ, CI.
τελευτᾷ Σάρρα ἐτῶν οὖσα ἑκατὸν ὀκτὼ,
καὶ θάπτεται ἐν Χεβρὼν, ἥ τις νῦν Ἐλευ-
θερόπολις καλεῖται, ἐν τῷ σπηλαίῳ, ὃ
ὠνήσατο Ἀβραὰμ παρὰ Ἐφρὼν τοῦ Χετ-
ταίου τετρακοσίων δραχμῶν ἐπὶ μαρτυ-
ρίᾳ τῶν υἱῶν Χέτ. ἀφ' οὗ καὶ τὰ διὰ γραμ-
μάτων συμβόλαια οἱ Ἕλληνες ὁμολο-
γοῦσι παρειληφέναι. Ἰσραὴλ δὲ τεσσα-
ράκοντα ἐτῶν γενόμενος ἔλαβε τὴν Ῥε-
βέκκαν θυγατέρα Βαθουὴλ, ὃς υἱὸς
Ναχὼρ ἦν ὄγδοος καὶ τελευταῖος. ὀκ-
τὼ γὰρ ἦσαν ἀπὸ Μελχᾶς αὐτῷ παῖδες.
Ναχὼρ δὲ ὁ πατὴρ Βαθουὴλ ἦν ἀδελ-
φὸς Ἀβραάμ. τούτου ἔσχατος υἱὸς Βα-
θουὴλ πατὴρ ἦν Ῥεβέκκας καὶ Λαβὰν τοῦ
πενθεροῦ Ἰακώβ. Ῥεβέκκα δὲ στεῖρα οὖσα

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

μετὰ εἴκοσι ἔτη ἐγέννησε δύο ἐπὶ τὸ αὐτὸ
υἱοὺς, τὸν Ἰακὼβ, καὶ τὸν Ἡσαῦ ἐν ξ ἔτει Ἰ-
σαάκ. Κολλυρίδα ποιήσασα Ῥεβέκκα δέ-
δωκε τῷ Ἰακὼβ, καὶ εἰσήγαγε μεθ' ἑτέ-
ρων δώρων διὰ Ἰσαὰκ πρὸς Ἀβραάμ.
Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους, οἷς Ἰσαὰκ ἐ-
CLX. γεννήθη, ἐν Κρήτῃ ἄρξαι Κρόνον καὶ Ῥέαν
Ἕλληνες ἱστοροῦσιν.
CLXI. ΙΑΚΩΒ. Τῷ ογ ἔτει αὐτοῦ κατὰ τὴν ἀκρι-
CCXXXII. βῆ λόγον ἀπέδρασεν Ἰακὼβ ἀπὸ προσώ-
που Ἡσαῦ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ. καὶ δουλεύ-
σας ἔτη ζ ἔλαβε τὴν Λείαν. καὶ μετὰ ἕτερα
CCXXXVII. ἑπτὰ ἔλαβε τὴν Ῥαχήλ. ἐκ μὲν οὖν τῆς
Λείας ἐγέννησε τὸν Ῥουβεὶμ, τὸν Συμεὼν, τὸν
CCXXXVIII. Λευΐ, τὸν Ἰούδαν, τὸν Ἰσαχὰρ, τὸν Ζαβου-
λὼν, καὶ τὴν Δίναν, ἐκ δὲ τῆς Ῥαχὴλ τὸν
Ἰωσὴφ, ἐκ δὲ τῆς παιδίσκης Βαλᾶς τὸν Δαν,
καὶ τὸν Νεφθαλεὶμ, ἐκ δὲ τῆς Ζελφᾶς
τὸν Γὰδ, καὶ τὸν Ἀσήρ. εἰκοστὸν οὖν ἔτος
διατρίψας μετὰ τοῦ Λάβαν ἀπέδρα ἐξ αὐ-
τοῦ, ὄντος τοῦ Ἰωσὴφ χρόνων τριῶν. δια-
βαίνων δὲ τὸν Ἰορδάνην ἀπευλογήθη, καὶ
μετεκλήθη Ἰσραήλ. Ἔτι δὲ τίκτει ἡ Ῥαχὴλ
τῷ Ἰακὼβ τὸν Βενιαμὶν, καὶ τελευτήσα-
σα θάπτεται ἐν τῷ Εὐφραυθῷ, ἔνθα νῦν
ἐστὶν ἡ Βηθλεέμ. Μεταξὺ γὰρ τῆς Βηθ-
λεὲμ, καὶ τῆς Ἱερουσαλὴμ, εἰς τὸν ἱππόδρο-
μον ἡ Λάρναξ ἐστὶ τῆς Ῥαχὴλ ὑπερκει-
μένη τῆς γῆς. Ἑπτὰ μὲν καὶ δέκα ἔτη ἐπέ-
ζησεν ὁ Ἰακὼβ ἐν Αἰγύπτῳ. τῆς δὲ ζωῆς
CCCVII. αὐτῷ αἱ πᾶσαι ἡμέραι εἰς μζ καὶ ἑκατὸν
ἔτη μετρηθεῖσαι.
ΙΩΣΗΦ. Τελευτᾷ ἐν Αἰγύπτῳ ἔτη βιώ-
CCCLXI. σας ἑκατὸν καὶ ἑπτά.
ΜΩΣΗΣ. Εὕρηται κατὰ μὲν Ἴναχον τὸν πρώ-
τως βασιλεύσαντα Ἄργους Ἰσραὴλ γενό-
μενος, ἐξ οὗ τὸ δωδεκάφυλον τοῦ Ἰου-
δαίων ἔθνους τῆς τοῦ Ἰσραὴλ ἐπωνυμίας
κατηξιώθη. κατὰ δὲ τὴν Σεμίραμιν ὁ Ἀ-
βραάμ. Μωσῆς δὲ τούτων μὲν νεώτερος,
τῶν δὲ παρ' Ἕλλησιν ἀρχαιολογουμένων
ἁπάντων πρεσβύτερος, Ὁμήρου λέγω καὶ
Ἡσιόδου, καὶ αὐτῶν τῶν Τρωϊκῶν, καὶ ἔπι
Διοσκούρων, Ἀσκληπιοῦ, καὶ Διονύσου, ἡρώ-
ων τε πάντων, Ἑρμοῦ τε, καὶ Ἀπόλλωνος, τῶν
τε λοιπῶν παρ' Ἕλλησι θεῶν. Ἐκ τοῦ Ἀ-
βραὰμ, καὶ τῆς Χεττούρας γεννᾶται Ἰεξάν.
ἐκ τούτου Λαδάν. ἐκ τούτου Ῥαγουήλ,
καὶ Ἰοθὸρ, καὶ Ἰοβάβ. ἐκ δὲ Ἰοθὸρ Σεπ-
φόρα, ἣν ἔγημε Μωσῆς, καθὼς ἱστορεῖ Δη-
μήτριος. καὶ Μωσῆς μὲν ἀπὸ Ἀβραὰμ
ἕβδομος, ἡ δὲ Σεπφόρα ἕκτη. ὡς δὲ λέ-
γει ὁ Ἀφρικανὸς, ἐκ τοῦ Ἡσαῦ, ἄλλοι τε
πολλοὶ, καὶ Ῥαγουὴλ, γεννᾶται. Εὐπόλε-
μος φησὶ τὸν Μωσέα πρῶτον σοφὸν γε-
νέσθαι, καὶ γράμματα παραδοῦναι Ἰου-
δαίοις πρῶτον. παρὰ Ἰουδαίων δὲ Φοί-
νικας παραλαβεῖν, Ἕλληνας δὲ παρὰ
Φοινίκων. νόμους δὲ πρῶτος Μωσῆς γρά-
φει τοῖς Ἰουδαίοις. ἐν δὲ τοῖς τούτου χρόνοις
γέγονέ τις ἀνὴρ μέγας, ὃς αὐτόχθων ὢν
ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς ἔτη νβ. Ὄνομα
τῷ ἀνδρὶ Ὠγύγης. ἐπ' αὐτοῦ γέγονε κα-
τακλυσμὸς ἐν τῇ Ἀττικῇ μόνῃ αὐτὸς δὲ
ἀπώλετο, καὶ ἡ χώρα πᾶσα, καὶ ἕως ἐτῶν
διακοσίων ἔρημος ἔμεινεν. τῶν δὲ Ἀσσυ-
ρίων ἐβασίλευσεν * Ἐρεχθεὺς, Αἰγυπτίων
δὲ Πετισώνιος, ὁ καὶ Φαραὼ, ὅστις εἶχε
μάγους Ἰαννὴν, καὶ Ἰαμβρήν. ἐπὶ δὲ τῆς
βασιλείας τούτου ἐπληθύνθη ἐν Αἰγύπ-
τῳ τὸ τῶν Ἑβραίων γένος. καὶ τότε ἐγένετο DV.
ἡ ἔξοδος τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ Μωσέως ἡ-
γουμένου κατέλιπον τὴν Αἴγυπτον οἱ Ἑ-
βραῖοι, τῆς Ἰακώβου μεταναστάσεως εἰς αὐ-
τὴν γενομένης διακοσίοις πρὸς τοῖς δέ-
καπέντε ἐνιαυτοῖς ὕστερον, μετὰ δὲ ἔτη τριά-
κοντα καὶ τετρακόσια, ἢ τὸν Ἀβραὰμ εἰς τὴν
Χαναναίαν ἐλθεῖν. οὗ δὴ μάρτυς ὁ Ἀπόστο- LXXV.
λος οὕτω λέγων· Διαθήκην προκεκυρω-
μένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστὸν ὁ μετὰ ἔτη
τετρακόσια καὶ τριάκοντα γεγονὼς νόμος
οὐκ ἀκυροῖ εἰς τὸ καταργῆσαι τὴν ἐπαγ-
γελίαν. Καὶ πάλιν ὁ Μωσῆς, Ἡ δὲ κατοί-
κησις τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, ἣν κατῴκησαν ἐν τῇ
Αἰγύπτῳ, καὶ ἐν γῇ Χαναὰν, ἔτη τετρα-
κόσια. Ἐν δὲ τοῖς χρόνοις τούτοις τὰ δυτι-
κὰ, καὶ τὰ κατὰ Ἰταλίαν μέρη ὑπὸ τῶν υἱῶν
Πίκου, τοῦ καὶ Διὸς, ἐτοπαρχοῦντο. ἐν δὲ
τοῖς Ἕλλησιν ὁ Προμηθεὺς καὶ Ἐπιμηθεὺς,
Ἄτλας, τε, καὶ ὁ πανόπτης Ἄργος ἐγνωρί- CCCCXLI.
ζοντο, ὃν καὶ ἑκαλόφθαλμον, διὰ τὸ ὀξυω-
πέστατον καὶ περιβλεπτικὸν εἶναι τὴν διά-
νοιαν, ἐκάλουν. Καὶ ὁ μὲν Ἄτλας ἀστρο-
νομικὴν ἐπίει ἐπιστήμην. Διὸ καὶ τὸν
οὐρανὸν αὐτὸν βαστάζειν ἐμυθεύσαντο.
Ἡρόδωτος δὲ λέγει τὸν Ἡρακλέα μάντιν CCCLXXIX.
καὶ φυσικὸν γενόμενον παρὰ Ἄτλαντος
τοῦ βαρβάρου τοῦ Φρυγὸς διαδέξασθαι
τοὺς τοῦ κόσμου κίονας, αἰνιττομένου τοῦ
μύθου τὴν τῶν οὐρανίων ἐπιστήμην μαθή-
σει διαδέξασθαι. Προμηθεὺς δὲ τότε γραμ-
ματικὴν, ὡς φασιν, ἐξεῦρεν. Οἱ δὲ
Ἀναξαγόρειοι ἑρμηνεύουσι νοῦν μὲν τὸν
Δία, τὴν δὲ Ἀθηνᾶν τέχνην. ὅθεν καὶ τὸ,
Χειρῶν δ' ὀλλυμένων ἔρρει πολύμητις *
Ἀθήνη Προμηθέα δὲ νοῦν ἔλεγον. * Προ-
μήθεια γάρ ἐστιν ἀνθρώποις ὁ νοῦς. Διὸ, CCCXXXI.
καὶ μυθεύονται τοὺς ἀνθρώπους μετα-
πεπλάσθαι, δηλονότι, ἀπὸ ἰδιωτείας
εἰς γνῶσιν. Ἐπιμηθεὺς δὲ τὴν μουσικὴν
ἐξεῦρε, καὶ Δευκαλίων δὲ τὰ περὶ τοῦ
κατακλυσμοῦ τῆς Ἀττικῆς ἀνετάξατο.
Μωσῆς δὲ δεήσεις μεγάλας ποιησάμε-
νος πρὸς τὸν θεὸν, εἰς τὸ διαβῆναι τὸν
Ἰορδά-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἰορδάνην, καὶ ἰδεῖν τὴν γῆν τῆς ἐπαγ-
γελίας, οὐχ ὑπηκούσθη. ἀλλὰ εἶπεν αὐ-
τῷ ὁ θεός. Ἱκανούσθω σοί. ἀνάβηθι ἐπὶ
τὴν κορυφὴν τοῦ ὄρους. καὶ ἴδε τοῖς ὀφ-
DXLV. θαλμοῖς σου, ὅτι οὐ διαβήσῃ τὸν Ἰορδά-
νην. καὶ ἐτελεύτησεν ὁ Μωσῆς ἐν τῷ ὄρει
ἐκείνῳ ἐτῶν ἑκατὸν εἴκοσι. καὶ ἡγεῖται
τοῦ λαοῦ Ἰησοῦς ἔτη κζ, ζήσας τὰ πάντα ἔτη
ἑκατὸν δέκα.

ΤΩΝ ΚΡΙΤΩΝ ΙΣΡΑΗΛ ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ διὰ τῶν Ἑλληνικῶν ἱστορικῶν.

Μετὰ Ἰησοῦν τὸν Ναυῆ, πρῶτος ἄρξαι τοῦ
λαοῦ λέγεται Χαλέβ.
ΧΑΛΕΒ ἔτη λ.
ΙΟΥΔΑΣ ἔτη ζ.
ΑΛΛΟΦΥΛΟΙ ἔτη ὀκτώ.
DLXXII. Μετὰ τοῦτο λαὸς εἰδώλοις λατρεύσας ἐκδί-
δοται δουλεύειν τῷ Χουσαρσαθὼμ βασιλεῖ
Συρίας τῆς Μεσοποταμίας ἔτη ΙΗ.
DLXXIII. Ἐπιστρέψαντος τοίνυν τοῦ λαοῦ πρὸς Θεὸν,
ἀνίσταται πρῶτον τὸ ΓΟΘΟΝΙΗΛ κριτὴν
ἀδελφὸν νεώτερον τοῦ Χαλὲβ ἐκ φυλῆς
Ἰούδα, ὃς ἔκρινε τὸν λαὸν ἔτη μ. Ἐπὶ τούτου
γέγονε κατά τινας ὁ ἐπὶ Δευκαλίωνος
κατακλυσμὸς ἐν τῇ Ἑλλάδι.
DCXII. Καὶ πάλιν τὸ πονηρὸν ποιήσας Ἰσραὴλ πα-
ρεδόθη Αἰγλὼν βασιλεῖ Μωαβιτῶν. καὶ
ἐδούλευσεν ἔτη ιη.
DCXIII. Πάλιν αὐτοὺς ἐπιστρέψαντας ἐξαιρεῖται διὰ
τοῦ ἀμφοτεροδεξίου ΑΩΔ ἔτεσιν ὀγδοή-
κοντα. ὃς ἔσχε τὸ ἐπώνυμον τοῦτο διὰ τὸ
ὁμοίως ἐν παντὶ πράγματι τῇ εὐωνύμῳ
χρῆσθαι χειρὶ, καθάπερ καὶ τῇ δεξιᾷ.
Τούτου τῷ κζ ἔτει ἐβασίλευσε τῆς Ἀττικῆς
ὁ Κέκροψ. ἐν δὲ τῷ νζ ἔτει γέγονε κατα-
DCLXIX. κλυσμὸς ἐν Θετταλίᾳ, καὶ Αἰθιοπίᾳ. Τό-
τε καὶ Τρωὸς τῆς Φρυγῶν χώρας ἦρχεν ὁ Ἶλος
καὶ Γανυμήδους πατήρ.
Μετὰ δὲ Αὼδ γέγονε κριτὴς ΣΑΜΕΓΑΡ ἔτη
ἑπτὰ, πατάξας ἐκ τῶν ἀλλοφύλων ἐν ἡμέ-
ρᾳ μιᾷ ἐν τῷ τοῦ ἀρότρου ποδὶ τῶν βοῶν ἄν-
DCXCI. δρας ἑξακοσίους.
Πάλιν εἰδωλομανοῦντα τὸν Ἰσραὴλ παρέδω-
κεν ὁ Κύριος ἐν χειρὶ ΙΑΒΕΙΜ βασι-
DCXCII. λέως Χαναὰν ἔτη κ.
Μετὰ ταῦτα ΔΕΒΒΟΡΑ προφῆτις, γυνὴ
Ἀφιδὼθ, φυλῆς Ἐφραὶμ ἔκρινε τὸν
Ἰσραήλ. Διὰ ταύτης ἡγήσατο ΒΑΡΑΚ
υἱὸς Ἀβινοὰμ ἐκ φυλῆς Νεφθαλεὶμ τῆς
κατὰ Σισάρρα μάχης τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ
Ἰαβεὶμ, καὶ ἐκράτησε πάσης τῆς δυνά-
μεως αὐτοῦ. αὐτὸς δὲ ὁ Σεισάρρα τοῖς ποσὶ
DCXCII. διαφυγὼν ὑπὸ Ἰαὴλ γυναικὸς Χάμερ
τοῦ Κιναίου ἀναιρεῖται πασσάλῳ κατὰ
τῆς γνάθου διαπαρείς. Κατὰ τούτους τοὺς
χρόνους Κάδμος ἐν Θήβαις ἐβασί-
λευσε.
Μετὰ δὲ τὴν Δεβόρρας τελευτὴν ἐξήμαρτε DCCXXXII
πάλιν ὁ λαὸς, καὶ παρεδόθη τοῖς Μαδιη-
ναίοις ἔτη ζ.
ΓΕΔΕΩΝ δὲ αὐτοῖς ἐκ φυλῆς Μανασσῆ DCCXXXIII.
θείοις σημείοις τῆς νίκης κομισάμενος τὴν
πίστιν ἐπανίσταται, καὶ ἐν τοῖς ἀνδράσι τοῖς
λάψασι, καθὼς κύων, τῶν πολεμίων ιε μυ-
ριάδας διαχειρισάμενος ἦρξε τοῦ λαοῦ
ἔτη μ. ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ Γεδεὼν ἦν Ὀρ-
φεὺς ὁ Θρᾲξ ὁ λυρικὸς Ὀδρύσιος, ὁ DCCXLVII.
σοφώτατος καὶ περιβόητος ποιητὴς, ὅστις
ἐξέθετο θεογονίας, καὶ κόσμου κτίσιν, καὶ ἀν-
θρώπων πλαστουργίαν. Τότε καὶ ἐκτίσθη
τὸ Ἴλιον ὑπὸ τοῦ Ἴλου. Μετὰ δὲ λδ ἔτη τοῦ
κτισθῆναι τὸ Ἴλιον, ἐκτίσθη Κύζικος μη-
τρόπολις Ἑλλησπόντου, καὶ Ἀσίας ὑπὸ Κυ-
ζίκου. ἐκτίσθη δὲ καὶ Τύρος πρὸ τοῦ ἐν Ἱε- DCCXLIV.
ροσολύμοις ναοῦ ἔτεσι τριακοσίοις πρὸς τῷ
ἑνί. ἐγνωρίζετο δὲ ἐν χρόνοις τούτοις ὁ Ἡ-
ρακλῆς ὁ ἥρως, καὶ οἱ Ἀργοναῦται οἱ περὶ
τὸν Ἰάσονα τὸν Θεσσαλὸν, οἵτινες ἀνιόντες
τὸν ἀνάπλουν τῆς Ποντικῆς θαλάσσης ἐπο-
λεμήθησαν ὑπὸ Κυζίκου τοῦ βασιλέως τοῦ
Ἑλλησπόντου ἐξαίφνης. Καὶ συμβαλόντες
ἀλλήλοις ναυμαχίᾳ ἀπέκτειναν τὸν Κύζι-
κον. Μεμαθηκότες δὲ, ὅτι ὁ Κύζικος ὁ
σφαγεὶς ὑπ᾽ αὐτῶν συγγενὴς αὐτῶν ὑ-
πῆρχεν, ᾔτουν συγγνώμην τῆς ἀγνοίας
αὐτῶν, καὶ ἀποθεραπεύοντες τὸ θεῖον ἔκτι-
σαν ἐν αὐτῇ τῇ Κυζίκῳ ἱερόν. Ἐκεῖθεν τοί-
νυν οἱ Ἀργοναῦται ὁρμήσαντες, καὶ διὰ τοῦ
ἀνάπλου βουλόμενοι παρελθεῖν ἐκωλύοντο
ὑπὸ Ἀμύκου στρατευομένου κατ᾽ αὐτῶν.
Δεδιότες οὖν κόλπῳ τινὶ ἀγρίῳ καὶ ἀλ-
σώδει προσίσχουσι, κἀκεῖ εἰς πόλεμον τῷ
Ἀμύκῳ συμβάλλουσι, καὶ ἀποκτείναντες αὐ-
τὸν ἐκεῖ ἔκτισαν ἱερὸν, Σωσθένιον ὀνομά-
σαντες, διὰ τὸ αὐτοὺς ἐν τούτῳ σωθῆναι.
Μετὰ δὲ τὴν νίκην Ἀμύκου οἱ Ἀργοναῦται
μεθ᾽ Ἡρακλέους ἐπὶ τὴν Ποντικὴν θά-
λασσαν ἐκπλεύσαντες, πόλιν ἐδείμαντο
ἐπὶ τῷ τοῦ Ἡρακλέους ὀνόματι.
ΑΒΙΜΕΛΕΧ υἱὸς Γεδεὼν ἔτη γ. Ἐπὶ τούτου DCCLXXIII.
Ἡρακλῆς μετὰ τὴν ἀπὸ Κολχίδος
μετὰ τῶν Ἀργοναυτῶν ἀποστροφὴν ἐν Λιβύῃ DCCLXVIII
γενόμενος, καὶ Ἀνταίῳ συμβαλὼν, δαι-
μονιώδη τινὰ καὶ μυσαρὰ φάσματα τε-
λοῦντι, καὶ νικήσας αὐτὸν, νόσῳ λοιμώδει
περιπεσὼν καὶ μανεὶς, εἰς πῦρ ἑαυτὸν ῥί- DCCCXXV.
ψας, τελευτᾷ.
ΘΩΛΑ ἔτη κγ. DCCLXXVI.
ΙΑΔΕΙΡ ὁ Γαλααδίτης ἔτη κβ. DCCXCVIII.
Μετὰ τοῦτον ἐξήμαρτεν ὁ λαὸς καὶ παρεδόθη DCCCXIX.
τοῖς Ἀμανίταις ἔτη ιη.

Ἐπὶ τα

DCCCXX. Ἔπειτα τὴν πρὸς θεὸν ποιησάμενοι ἐπάνο-
δον σώζονται διὰ τοῦ ΙΕΦΘΑΕ τοῦ Γαλα-
δίτου ἔτη ϛ.

DCCCXXVI. Μετὰ τοῦτον ΑΒΕΣΣΑΝ ἔτη ζ. Κατὰ τού-
τους τοὺς χρόνους Ἴλιον ἐκτίσθη, καὶ ἡ Τροία
καὶ Ἀσκληπιὸς τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην
μετῄει.

DCCCXXXII. ΕΓΛΩΝ ὁ Ζαβουλωνίτης ἔτη ι.

DCCCXXXIII. ΑΒΔΩΝ ὁ υἱὸς Σελλὴμ, ὁ Φαραθωνίτης,
ὃς ἦν πατὴρ παίδων μ, καὶ ἐκγόνων λ,
ἔκρινε τὸν Ἰσραὴλ ἔτη η. Κατὰ τοῦτον, ὡς
ἔνιοι λέγουσιν, Ὀρφεὺς ὁ Θρᾷξ ἐγνωρίζε-
DCCCXXXV. το, καὶ Ἴλιον ἑάλω κατὰ τὸ ιη ἔτος τῆς Ἀγα-
DCCCXXXV. μέμνονος βασιλείας, Δημοφῶντος τοῦ
Θησέως βασιλεύοντος Ἀθήνησι, τῷ πρώτῳ
ἔτει, Θαργηλιῶνος μηνὸς δευτέρᾳ ἐπὶ
δέκα, ὥς φησι Διονύσιος ὁ Ἀργεῖος.
Ἀγίας δὲ, καὶ Δερκύλος ἐν τῇ τρίτῃ,
μηνὸς Πανέμου ὀγδόῃ φθίνοντος. Ἑλλά-
νικος γὰρ δωδεκάτῃ Θαργηλιῶνος μη-
νός. Καί τινες τῶν τὰ Ἀττικὰ συγγραψα-
μένων, ὀγδόῃ φθίνοντος, βασιλεύον-
τος τὸ τελευταῖον ἔτος Μενεσθέως, πλη-
θυούσης σελήνης. Νὺξ μὲν ἦν (φησὶν ὁ
τὴν μικρὰν Ἰλιάδα πεποιηκὼς) μεσάτα,
„λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελάνα. Ἕτεροι δὲ
„Σκιρροφοριῶνος τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Καλ-
λισθένης δὲ ἐν δευτέρῳ τῶν Ἑλληνικῶν οὕτω
„γράφει· Ἑάλω δὲ ἡ Τροία Θαργηλιῶ-
„νος μηνὸς, ὡς μέν τινες ἱστορικῶν, ιβ ἱστα-
„μένου, ὡς δὲ ὁ τὴν μικρὰν Ἰλιάδα, τῇ
„η φθίνοντος. Διορίζει γὰρ αὐτὸς τὴν ἅλω-
„σιν, φάσκων συμβῆναι τότε τὴν κατά-
„ληψιν, ἡνίκα, Νὺξ μὲν ἦν μεσάτα,
„λαμπρὰ δ᾽ ἐπέτελλε σελάνα, μεσονύκτιος
„δὲ μόνον τῇ ὀγδόῃ φθίνοντος ἀνατέλλει.
„Λυσίμαχος δέ φησι, Δημοφῶντος Ἀ-
„θήνησι βασιλεύοντος ἔτους τετάρτου, Θαρ-
„γηλιῶνος ἱσταμένου δεκάτῃ. Διονύσιος
„Ἁλικαρνασσεὺς Ἴλιον ἥλω τελευτῶντος,
„ἤδη τοῦ θέρους, [ἔαρος] ἑπτακαίδεκα πρότε-
„ρον ἡμέραις τῆς θερινῆς τροπῆς, ὀγδόῃ φθί-
„νοντος, μηνὸς Θαργηλιῶνος, ὡς Ἀθη-
„ναῖοι τοὺς χρόνους ἄγουσι.

DCCCXI. Πάλιν ὁ λαὸς προσπταίσας ἐκδέδοται ἀλλο-
φύλοις ἔτη μ.

DCCCXII. Ἐπιστρέψαντος δὲ τοῦ λαοῦ πρὸς θεὸν, ἀνίστησι
τὸν ΣΑΜΨΩΝ τὸν τοῦ Μανωὲ υἱὸν, ἐκ φυ-
λῆς Δὰν, ὅστις καταπολεμήσας τοὺς ἀλ-
DCCCXII. λοφύλους ἄρχει ἔτη κ. Τοῦτον κατὰ τὴν
τοῦ σώματος ἀλκὴν ἀνυπόστατον γενέσθαι
φασὶν ἐοικότα τῷ βοωμένῳ παρ᾽ Ἕλλη-
σιν Ἡρακλεῖ.

ΣΑΜΑΝΗ ἡγήσατο τοῦ λαοῦ κατὰ τὰς Ἑβραϊ-
κὰς παραδόσεις, ἔτος α ἀναρχίας γεγο-
νυίας. Καὶ ἔπραττεν ἕκαστος ὅπερ ἐβούλετο,
οἷα εἰκὸς ἐν ἀναρχίᾳ γίνεσθαι, ἔτη μ. Εἰ-
ρήνην ἔσχεν ὁ λαὸς πρὸς τοὺς ἀλλοφύλους
ἔτη λ, Σαμανῆ ἡγουμένου.

ΗΛΕΙ ἱερεὺς ἔτη κ. ὡς δὲ τὸ Ἑβραϊκὸν, ἔτη DCCCLXI.
μ. Ἐν δὲ τῷ τετάρτῳ ἔτει τῆς ἱερατείας Ἠλεὶ
ἐγεννήθη ὁ προφήτης Σαμουὴλ, καὶ τῷ ὀγ-
δόῳ ἔτει ἐδόθη ἐν τῷ ναῷ. καὶ τῷ λη ἔτει ἤρ-
ξατο κρίνειν τὸν Ἰσραήλ. Κατὰ τούτους τοὺς
χρόνους, ὥς τισι δοκεῖ, Ἰλιακὸς πόλεμος
ἐγένετο ἔτη δέκα, καὶ τὸ Ἴλιον ἥλω, καὶ ὁ
Παλαμήδης εὗρε τὰ ιϛ γράμματα τοῦ Ἀλ-
φαβήτου, Α, Β, Γ, Δ, Ε, Ι, Κ, Λ, Μ,
Ν, Π, Ρ, Σ, Τ, Υ. Προσέθηκε δὲ αὐτοῖς
Κάδμος ὁ Μιλήσιος ἕτερα γράμματα
τρία Θ, Φ, Χ. διὸ καὶ πολλῷ τῷ χρόνῳ
τοῖς ἐννεακαίδεκα ἐχρῶντο. ὅθεν οἱ ἀρχαῖοι
μὴ ἔχοντες τὸ Ψ, τὴν ψαλίδα πσαλίδα
ἔλεγον, καὶ ἄλλα πολλὰ γράμματα ἄλ-
λως ἐξεφώνουν, καὶ ἔλεγον, καὶ ἔγραφον.
Πρὸς τούτοις Σιμωνίδης ὁ Κεῖος προσέθη-
κε δύο, Η, καὶ Ω μέγα. Ἐπίχαρμος δὲ ὁ
Συρακούσιος τρία, Ζ, Ψ, Ξ. Καὶ οὕτως
ἐπληρώθησαν τὰ κδ στοιχεῖα.

ΣΑΜΟΥΗΛ διαδεξάμενος τοῦ Ἠλεὶ τὴν DCCCCI.
ἱερατείαν, καὶ τὴν ἡγεμονείαν κρατεῖ.

Γίνεται τοίνυν ἀπὸ τῆς τελευτῆς Ἰησοῦ, ἐπὶ τὴν
τελευτὴν Σαμουὴλ, ἔτη χ. ἀπὸ δὲ Νῶε,
καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἔτη β, ϛκ. Ἀπὸ Ἀ-
δὰμ, ἔτη δ, τπβ.

ΣΑΟΥΛ ἔτη β.

Μετὰ δὲ Σαοὺλ ἐβασίλευσε ΔΑΒΙΔ ἔτη DCCCCXLII
τεσσαράκοντα, ἑπτὰ μὲν ἔτη περιόντος
τοῦ Σαοὺλ, μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τούτου,
ἔτη λγ. Προεφήτευε δὲ αὐτός τε Δαβὶδ, DCCCCXLVII.
καὶ Γὰδ, καὶ Ναθὰν, καὶ Ἀσὰφ, καὶ Ἰδιθούμ.
ἐστρατηλάτει δὲ αὐτῷ Ἰωάβ. ἦν δὲ ἀρχιερεὺς DCCCCXLVII.
Ἀβιαθὰρ ὁ τοῦ Ἀβιμέλεχ ἐκ συγγενείας
Ἠλεί.

ΣΟΛΟΜΩΝ ἐβασίλευσε δωδεκαέτης ὢν, DCCCCLXXXI.
καὶ κρατεῖ ἔτη μ. Αὐτὸς τὸν ἐν Ἱερουσαλὴμ DCCCCLXXXIII.
ναὸν ᾠκοδόμησεν ἔτεσι θᾶττον ἑκατὸν τεσ-
σαράκοντα καὶ τρισὶ, καὶ μησὶν ὀκτὼ τοῦ κτί-
σαι Τυρίους Καρχηδόνα. καὶ ἀρξάμενος
ἀπὸ τοῦ τετάρτου ἔτους τῆς αὐτοῦ βασιλείας
ἐν ἔτεσιν ἑπτὰ τελειοῖ αὐτόν. Σαδὼχ δὲ
ὁ ἀρχιερεὺς πρῶτος ἐν τῷ ναῷ, ὃν ᾠκοδό-
μησε Σολομῶν, ἱεράτευσεν, ὄγδοος ὢν DCCCCLXXXV
ἀπὸ Ἀαρὼν τοῦ πρώτου ἀρχιερέως. Ἀπὸ τῆς
οἰκίσεως Τύρου, εἰς τὴν οἰκοδόμησιν τοῦ
ναοῦ, διεγεγόνει χρόνος ἐτῶν τεσσαρά- DCCCCLIV
κοντα καὶ διακοσίων.

Ἀποθανόντος τοῦ Σολομῶνος, Ῥοβοὰμ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ τὴν βασιλείαν διαδέχεται. καὶ διε- M XX
μερίσθη ἡ βασιλεία Σολομῶν. καὶ αὐτῷ
μὲν τῷ Ῥοβοὰμ ἡ τοῦ Ἰούδα παρέμενε
φυλὴ, καὶ ἡ τοῦ Βενιαμίν. αἱ δὲ λοιπαὶ δέ-
κα φυλαὶ Ἱεροβοὰμ τὸν τοῦ Ναβὰτ προε-
στήσαντο βασιλέα. ἦν μὲν τῷ Ῥοβοὰμ
τῆς

τῆς βασιλείας οἶκος ἐν Ἱερουσαλήμ. ἐκαλεῖτο δὲ τὸ ὑπ' αὐτὸν ταττόμενον πλῆθος ΙΟΥΔΑ, καὶ ὁ οἶκος Δαβίδ, ἐκ τῆς ἐπικρατεστέρας φυλῆς εἰληφὼς προσηγορίαν. Τοῦ δὲ Ἱεροβοὰμ Σαμάρεια ἡ μητρόπολις. ὁ δὲ τῆς βασιλείας οἶκος ἦν Θαρσᾶ. ὄνομα δὲ τῷ ὑπ' αὐτὸν λαῷ ΙΣΡΑΗΛ, διὰ τὸ πλῆθος, καὶ ΕΦΡΑΕΙΜ, διὰ τὴν τῆς βασιλείας φυλήν.

ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΙΟΥΔΑ ΔΙΑΔΟΧΗ.

ΣΟΛΟΜΩΝ ἔτη μ.

MXXI. ΡΟΒΟΑΜ ἔτη ιζ. Ἐπὶ τούτου μερισθείσης τῆς βασιλείας, ἐν Σαμαρείᾳ βασιλεύει Ἱεροβοὰμ ἐκ φυλῆς Ἐφραεὶμ, ὁ δοῦλος Σολομῶνος, Καὶ ἦν μὲν ἱερεὺς Ἀβιμέλεχ υἱὸς Σαδώχ. Προεφήτευον δὲ Ἀχίας

MXLIV. ὁ Σιλωνίτης, καὶ Σαμέας υἱὸς Ἀμαμεὶ, καὶ ὁ ἐξ Ἰούδα ἀπελθὼν, καὶ προφητεύσας ἐπὶ τοῦ θυσιαστηρίου.

MXXXVIII. ΑΒΙΑ διαδεξάμενος τὴν τοῦ πατρὸς ἀρχὴν βασιλεύει ἔτη τρία ἐν Ἱερουσαλήμ.

MXLI. ΑΣΑ ἔτη μα. οὗτος ἤδη γηραιὸς ὢν ἀρθρι-

MXLIV. τικῷ τοὺς πόδας ἤλγησε πάθει. Προεφήτευεν ἐπ' αὐτοῦ Ἰοὺ υἱὸς Ἀνανίου.

MLXXXII. ΙΩΣΑΦΑΤ μετὰ τοῦτον ἔτη κε. Ἐπὶ τούτου προεφήτευσεν Ἠλίας ὁ Θεσβίτης, καὶ Μιχαίας υἱὸς Ἰεβλᾶ, καὶ Ἀβδίας, καὶ Ἐλεάζαρ, καὶ Ἀνανίας. Καὶ ψευδοπροφήτης ἦν Σεδεκίας ὁ τοῦ Καναάν.

MCVII. ΙΩΡΑΜ τὸν πατέρα Ἰωσάφατ διαδεξάμενος ἔτη η. Ἐπὶ τούτου οἱ ἐν Σαμαρείᾳ κόπρον ἔφαγον περιστερῶν, καὶ τὰ τέκνα

MCXII. τὰ ἑαυτῶν. Καὶ ἀνελήφθη μὲν Ἠλίας, ἤρξατο δὲ προφητεύειν Ἐλισσαῖος, ὁ Σαφὰτ ἔτη ἕξ, ὢν ἐτῶν τεσσαράκοντα.

MCXV. ΟΧΟΣΙΑΣ ἔτος ἕν. Ἐπὶ τούτου ἔτι προφητεύει Ἐλισσαῖος, καὶ σὺν αὐτῷ Ἀβδαδωναῖος.

MCXVI. ΓΟΘΟΛΙΑ ἡ θυγάτηρ μὲν Ζαμβρῆ τοῦ βασιλέως Ἰσραὴλ, μήτηρ δὲ Ὀζίου, ἔτη η. Αὕτη πασῶν ἀσεβεστάτη γενομένη γυναικῶν πάντας ἀναιρεῖ τοὺς Ὀχοζίου παῖδας, Ἀχαὰβ τῷ Ἰσραηλίτῃ βασιλεῖ τιμωρουμένη. ἐδόκει γὰρ ἐκ τοῦ γένους εἶναι τούτου. Ἰωσάβεδ δὲ ἡ τοῦ Ὀζίου ἀδελφὴ γυνὴ τοῦ ἀρχιερέως Ἰωδαὲ κλέψασα Ἰωὰς τὸν Ὀχοζίου υἱὸν ὀκταετῆ τυγχάνοντα τῷ Ἰωδαὲ προσήγαγεν. αὐτὸς δὲ χειρίσας ἀνέδειξε βασιλέα, τὴν Γοθολίαν ἀνελών. Ἐπὶ ταύτης Γοθολίας ἔτι προφητεύει Ἐλισσαῖος.

MCXXIII. ΙΩΑΣ ὁ εὐσεβὴς κατ' ἀρχὰς γενόμενος βασιλεὺς πάντα καθαιρεῖ τὰ εἴδωλα, πλὴν τῶν μετεώρων. εἰδωλολατρεῖ δὲ ἐπὶ τῷ τέλει, καὶ Ζαχαρίαν τὸν τοῦ Ἰωδαὲ υἱὸν τὸν προφήτην αἰτιώμενον τὴν ἐκτροπὴν MCXXX.

καταλεύσας ἀναιρεῖ. Βασιλεύει δὲ τὰ MCLVII.

πάντα ἔτη μ. Συνάγεται ἀπὸ Σολομῶνος, ἐπὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου τελευτὴν, ἔτη, ὡς μέν τινες φασὶν, ἑκατὸν πέντε. ὡς δὲ ἕτεροι, ἑκατὸν δύο. ὡς δὲ ἡ προκειμένη δηλοῖ χρονογραφία, ἀπὸ βασιλέως τοῦ Σολομῶνος, ἔτη ἑκατὸν ὀγδοήκοντα ἕν. ἀπὸ δὲ τῶν Τρωϊκῶν, ἐπὶ τὴν Ὁμήρου γένεσιν, κατὰ μὲν Φιλόχορον, ἑκατὸν ὀγ- DCCCCVIII.

δοήκοντα ἔτη γίνεται, ἔτεσι μ ὕστερον τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, Ἀγησιλάου τοῦ Δορυσσαίου Λακεδαιμονίων βασιλεύοντος. ὥστε ἐπιβαλεῖν αὐτῷ Λυκοῦργον τὸν νομοθέτην ἔτι νέον ὄντα, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθήνησιν Ἀρχίππου. Ἀρίσταρχος δὲ ἐν τοῖς Ἀρχιλοχείοις ὑπομνήμασι κατὰ τὴν Ἰωνικὴν ἀποικίαν φησὶ φέρεσθαι αὐτὸν, ἣ ἐγένετο μετὰ ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἔτη τῶν Τρωϊκῶν. Ἀπολλόδωρος δὲ μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας, ὃ γένοιτ' ἂν ὕστερον τῶν Ἰλιακῶν ἔτεσι διακοσίοις τεσσαράκοντα. Εὐθυμένης δὲ ἐν τοῖς Χρονικοῖς συνακμάσαντα Ἡσιόδῳ ἐπὶ Ἀκάστου ἐν Χίῳ γενέσθαι περὶ τὸ διακοσιοστὸν ἔτος ὕστερον τῆς Ἰλίου ἁλώσεως. Ταύτης ἐστὶ τῆς δόξης καὶ Ἀρχέμαχος ἐν Εὐβοϊκῶν τρίτῳ. ὡς εἶναι αὐτόν τε, καὶ τὸν Ἡσίοδον, Ἠλίου καὶ Ἐλισαίου τοῦ προφήτου νεωτέρους. Κἂν ἕπεσθαι τις βουληθῇ τῷ γραμματικῷ Κράτητι, καὶ λέγῃ περὶ τὴν Ἡρακλειδῶν κάθοδον Ὅμηρον γεγονέναι κατὰ ἔτη ὀγδοήκοντα τῆς Ἰλίου ἁλώσεως, εὑρεθήσεται πάλιν Σολομῶνος μεταγενέστερος, ἐφ' οὗ ἡ Μενελάου εἰς Φοινίκην ἄφιξις, ὡς προείρηται. Ἐρατοσθένης δὲ μετὰ τὸ ἑκατοστὸν ἔτος τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τὴν Ὁμήρου ἡλικίαν φέρει. ναὶ μὴν Θεόπομπος μὲν ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ τρίτῃ τῶν Φιλιππικῶν μετὰ ἔτη πεντακόσια τῶν ἐπ' Ἰλίῳ στρατευσάντων γεγονέναι τὸν Ὅμηρον ἱστορεῖ. Εὐφορίων δὲ ἐν τῷ περὶ Ἀλευάδων κατὰ Γύγην αὐτὸν τίθησι γεγονέναι, ὃς βασιλεύειν ἤρξατο ἀπὸ τῆς ὀκτωκαιδεκάτης Ὀλυμπιάδος, ὃν καί φησι πρῶτον ὠνομάσθαι τύραννον. Σωσίβιος δὲ ὁ Λάκων ἐν χρόνων ἀναγραφῇ κατὰ τὸ ὄγδοον ἔτος τῆς Χαρίλλου τοῦ Πολυδέκτου βασιλείας Ὅμηρον φέρει. Βασιλεύει μὲν οὖν Χάριλλος ἔτη ἑξήκοντα τέσσαρα. Μεθ' ὃν υἱὸς Νίκανδρος ἔτη τριάκοντα ἐννέα. Τούτου κατὰ τὸ τριακοστὸν τέταρτον ἔτος τεθῆναί φησι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα. ὡς εἶναι ἐνενήκοντα που ἐτῶν πρὸ τῆς τῶν Ὀλυμπιάδων θέσεως Ὅμηρον. Ἐπὶ τοῦ Ἰωὰς Ἰωδαὲ θνήσκει ζήσας ἔτη ρλ. Σημειωτέον, ὅτι τηλικοῦτον οὗτος φαίνεται μόνος βιώσας MCXXII.

τὸν χρόνον μετὰ Μωσῆν.

MCLXIII. ΑΜΑΣΙΑΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη κθ. Ἐπὶ τούτου
Σίβυλλα ἡ Κυμαία ἐγνωρίζετο.
MCXCII. ΟΣΙΑΣ, ὁ καὶ ΑΣΑΡΙΑΣ, υἱὸς Αμασίου
ἔτη νβ. Οὗτος θεοσεβὴς ἦν ἀνὴρ, ὕστερον
δὲ, τῶν ἁγίων ἐπιβῆναι πειραθεὶς λεπροῦ-
ται, καὶ ἐδίκαζεν ἀντ' αὐτοῦ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.
Προφητεύουσι δὲ ἐπ' αὐτοῦ Αμὼς, καὶ Η-
MCCXXIII. σαίας ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ Ωσηὲ ὁ τοῦ Βηρεεὶ,
καὶ Ιωνᾶς ὁ τοῦ Αμαθὶ ὁ ἐκ Γὲθ Χόβερ, ὁ
κηρύξας Νινευίταις, ὁ ἐκ τοῦ κήτους προ-
MCXCVI. ελθών. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Λυκοῦρ-
γος Λακεδαιμονίοις ἐνομοθέτει.
MCCXLIV. ΙΟΑΘΑΜ ὁ υἱὸς Οζίου ἔτη ις. Ἐπὶ τούτου ἔτι
ὁ Ησαΐας προφητεύει, καὶ Ωσηὲ, καὶ Μι-
MCCLIV. χαίας ὁ Μωρασθίτης, καὶ Ιωὴλ ὁ τοῦ Βα-
MCCXL. θουήλ. Τούτου βασιλέως τῷ πρώτῳ ἔτει Ι-
φιτος τὰς Ολυμπιάδας ἐνέστησεν, ὅ ἐστι τε-
τραετηρικὸς χρόνος. ἐν δὲ αὐτῇ τῇ πρώ-
τῃ Ολυμπιάδι, ἣν ἐνίκα στάδιον Κόροιβος
Ηλεῖος, Ρῶμος, καὶ Ρωμύλος ἐγεννήθη-
MCCXLV. σαν, οἵτινες ἐν τῇ ζ Ολυμπιάδι τὴν Ρώ-
μην ἤρξαντο κτίζειν.
MCCLX. ΑΧΑΖ ἔτη ἑκκαίδεκα. Ἐπὶ τούτου πεντεκαι-
δεκάτῳ ἔτει κατὰ Κλήμεντα ὁ Ισραὴλ εἰς
MCCLXX. Βαβυλῶνα ἀπήχθη. Σαλμανασάρ τε ὁ
βασιλεὺς τῶν Ασσυρίων μετῴκισε τοὺς ἐν
Σαμαρείᾳ εἰς Μήδους καὶ Βαβυλῶνα.
MCCLXXVI. ΕΖΕΧΙΑΣ τὸν πατέρα Αχὰζ διαδεξάμενος
ἐβασίλευσεν ἔτη κθ. Ἐν τῷ ς ἔτει τούτου
μετῳκίσθη ὑπὸ Σαλμανασὰρ, τοῦ καὶ
Ναβονασάρου, βασιλέως Ασσυρίων Σα-
μάρεια αἰχμαλωτισθεῖσα. Τούτῳ τῷ βα-
σιλεῖ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου γενομένῳ δι'
ὁσιότητα ὁ Θεὸς δωρεῖται ἄλλα ἔτη βιῶ-
σαι πεντεκαίδεκα δι' ἀναποδισμοῦ τοῦ ἡ-
λίου. Μέχρι τούτου διατελοῦσι προφητεύον-
τες Ησαΐας, καὶ Ωσηὲ, καὶ Μιχαίας. Λέγονται
δὲ οὗτοι κατὰ τὴν Λυκούργου τοῦ Λακεδαιμονίων
νομοθέτου ἡλικίαν γεγονέναι. Διευχίδας
γὰρ ἐν τετάρτῳ Μεγαρικῶν περὶ τὸ διακο-
σιοστὸν ἐνενηκοστὸν ἔτος ὕστερον τῆς Ιλίου
ἁλώσεως τὴν ἀκμὴν Λυκούργου φέρει.
Ησαΐας δὲ ἀπὸ τῆς Σολομῶνος βασιλείας,
ἐφ' οὗ ὁ Μενέλεως ἐς τὴν Φοινίκην ἀνήχ-
θη, διακοσιοστῷ ἔτει προφητεύων ἐπι-
φαίνεται, Μιχαίας τε σὺν αὐτῷ, καὶ Ωσηὲ,
καὶ Ιωὴλ ὁ τοῦ Βαθουήλ.
MCCCV. ΜΑΝΑΣΣΗΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη νε. Καὶ ἐποίησε
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον κυρίου.
MCCCLX. ΑΜΩΣ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη δύο. Κατὰ τούτους
τοὺς χρόνους Μίδας ὁ Φρυγίας βασιλεὺς
ἐτελεύτησεν, ὅν τινες ἔλεγον ἔχειν ὦτα
ὄνου.
MCCCLXII. ΙΩΣΙΑΣ τὸν πατέρα Αμὼς διαδεξάμενος
ὀκταετὴς ἀντιλαμβάνεται τῆς ἀρχῆς βασι-
MCCLXI. λεύσας ἔτη τριάκοντα ἕν. ἐφ' ὧν χρόνων
καὶ τὸ Βυζάντιον ὑπὸ Βύζου βασιλέως τῆς
Θράκης ἐκτίσθη, ὡς δέ τινες, ὑπὸ Μεγα- MCCCXLIX.
ρέων, ὅτε καὶ ἡ Σίβυλλα Σαμωναία ἐγνω-
ρίζετο. Ιωσίας δὲ ἐπέθηκε τὰ κῶλα τῶν ἀν-
θρώπων ἐπὶ τὰ κῶλα τῶν εἰδώλων, κα-
θὼς ἐν τῷ Λευιτικῷ γέγραπται. Ἐπὶ τού-
του ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τὸ πάσχα ἤχθη,
οἷον μήτε ἀπὸ Σαμουὴλ, μήτε ἐν τῷ μεταξὺ
χρόνῳ τελεσθέν. Τότε καὶ Χελκίας ὁ ἱερεὺς
ὁ τοῦ προφήτου Ιερεμίου πατὴρ περιτυχὼν
τῷ τοῦ νόμου βιβλίῳ ἐν τῷ ἱερῷ ἀποκειμέ-
νῳ ἀναγνοὺς ἐτελεύτησεν. Τότε ἐπροφή-
τευεν Οδλα, καὶ Σοφωνίας, καὶ Ιερεμίας. MCCCLXXXVI.
Ἐπὶ δὲ Ιερεμίου ψευδοπροφήτης γίνεται MCCCXC.
Ανανίας ὁ τοῦ Ιωσίου. Ιωσίας παρακούσας MCCCCIII.
Ιερεμίου τοῦ προφήτου ὑπὸ Νεχαὼ βασι-
λέως Αἰγύπτου ἀνῃρέθη κατὰ ποταμὸν Εὐ-
φράτην ὁρμῶντι αὐτῷ ἀπαντήσας.
ΙΩΑΧΑΣ υἱὸς αὐτοῦ, ὃς ἐποίησε τὸ πονηρὸν MCCCCIV.
ἐνώπιον Κυρίου, καὶ ληφθεὶς ὑπὸ Νε-
χαὼ βασιλέως Αἰγύπτου ἀπήχθη εἰς Αἴ-
γυπτον, ἐν ᾗ καὶ ἀπέθανε βασιλεύσας μῆ-
νας τρεῖς.
ΙΩΑΚΕΙΜ, ὁ καὶ ΕΛΙΑΚΕΙΜ. καὶ ἐποίησε MCCCCIV.
τὸ πονηρὸν ἐνώπιον τοῦ Κυρίου. Καὶ ἐλθὼν
Ναβουχοδονόσορ ὁ διάδοχος Μαρόδαχ, καὶ
πολιορκήσας τὴν Ιουδαίαν ὑπόφορον αὐτὴν
ἐποίησεν. ἀθετήσαντος δὲ τὴν φορολογίαν MCCCCVI.
Ιωακεὶμ, ἦλθε πάλιν εἰς Ιερουσαλὴμ Να-
βουχοδονόσορ, καὶ τοῦτον χειρωσάμενος, καὶ
ἀνελὼν, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ῥιφῆναι κελεύ-
σας ἄταφον ἐπὶ πολὺ κατέλιπε χρόνον
βασιλεύσαντα ἔτη ἕνδεκα.
ΙΕΧΟΝΙΑΣ υἱὸς αὐτοῦ, ὁ καὶ Ιωακεὶμ διὰ MCCCCXIV.
προστάγματος Ναβουχοδονόσορ, καὶ ἐποίη-
σε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Θεοῦ, καὶ περὶ τοὺς
φόρους ἀγνωμονήσαντος αὐτοῦ, ἦλθεν αὖ-
θις Ναβουχοδονόσορ εἰς τὴν πόλιν Ιερου-
σαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐτὴν πρὸς ὃν
Ιεχονίας ἦλθε σὺν μητρὶ, καὶ τέκνοις, καὶ
τοῖς ἄρχουσιν αὐτοῦ Καὶ εἰσῆλθον οἱ Με-
γιστᾶνες Ναβουχοδονόσορ εἰς τὴν πόλιν, καὶ
ἐξήνεγκαν τοὺς θησαυροὺς Κυρίου καὶ τοῦ
βασιλέως, καὶ τὰ χρυσᾶ σκεύη, ἃ ἐποίησε
Σολομῶν ἐν ναῷ Κυρίου, τὸν δὲ Σεδεκίαν
ἀντὶ Ιεχονίου καταστήσας ἀπῴκιζεν Ιεχο-
νίαν εἰς Βαβυλῶνα, καὶ τὴν μητέρα, καὶ τοὺς
ἄρχοντας αὐτοῦ, βασιλεύσαντα μῆνας
τρεῖς. Κλήμης ἐν τῷ πρώτῳ Στρωματεῖ·
Τοῦ ἑνδεκάτου τοίνυν ἔτους πληρουμένου, MCCCCVI.
κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἑπομένου, βασιλεύον-,
τος Ιωακεὶμ, ἡ αἰχμαλωσία εἰς Βαβυ-,
λῶνα γίνεται ὑπὸ βασιλέως Ναβουχοδο-,
νόσορ τῷ ἑβδόμῳ ἔτει, Φιλίππου δὲ Αθή-,
νησιν ἄρχοντος, τῷ πρώτῳ ἔτει τῆς ὀγδόης,
καὶ τεσσαρακοστῆς Ολυμπιάδος. Καὶ ἔμει-,
νεν ἡ αἰχμαλωσία ἐπὶ ἔτη ἑβδομήκοντα,
καταλήξασα εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τοῦ Δαρείου,
, τοῦ

„τοῦ Ὑστάσπου τοῦ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων καὶ
„Αἰγυπτίων γεγενημένου βασιλέως, ἐφ' οὗ
„Ἀγγαῖος καὶ Ζαχαρίας, καὶ ὁ ἐκ τῶν δώδεκα
„Ἄγγελος προφητεύουσι. Καὶ ἦν ἀρχιε-
„ρεὺς Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ.

MCCCCXVI. ΣΕΔΕΚΙΑΣ πατράδελφος αὐτοῦ. καὶ ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου. καὶ περὶ τὴν φορολογίαν ὡσαύτως παρασπονδήσαντος αὐτοῦ, ἦλθε πάλιν Ναβουχοδονόσορ εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐπολιόρκει αὐ-
MCCCCXXVI. τὴν ἔτη δύο. παραλαβὼν δὲ τὴν πόλιν ἐνέπρησε πᾶσαν. Τὸν δὲ Σεδεκίαν χειρωσάμενος, τὴν μὲν γυναῖκα, καὶ τὰ τέκνα αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ ἀνεῖλεν, αὐτὸν δὲ ἐκτυφλώσας, καὶ δεσμοῖς κρατήσας εἰς Βαβυλῶνα αἰχμάλωτον ἀνήγαγε βασιλεύσαντα ἔτη ια. καὶ τὸ πλῆθος ἀπήγαγεν αἰχμάλωτον ἔτη ο. Καὶ μέχρι τούτου προφητεύων διατελεῖ Ἱερεμίας. προφητεύουσι δὲ καὶ Βουζὶ, καὶ Οὐρίας ὁ υἱὸς Σαμαίου, καὶ Ἀμβακοὺμ σὺν αὐτῷ. καὶ τέλος ἔχει τὰ τῶν Ἑβραϊκῶν βασιλέων. ἐν δὲ τῷ πέμπτῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἐν Βαβυλῶνι προφητεύει Ἰεζεκιήλ. μεθ' ὃν ὁ Ναοὺμ προφήτης.

Γίνονται οὖν ἀπὸ μὲν τῆς Μωσέως γενέσεως, ἕως τῆς μετοικεσίας ταύτης, ἔτη, ὡς μέν τινες, ἐννεακόσια ἑβδομήκοντα δύο, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ χρονογραφίαν, χίλια ὀγδοήκοντα πέντε, μῆνες ἕξ. ὡς δὲ καθ'
** ἡμᾶς τῶν χρόνων ἀκρίβεια συνάγει, ἔτη ..... * τετρακόσια ὀγδοήκοντα δύο, μῆνες ἕξ, ἡμέραι δέκα.

ΟΙ ΔΕ ΚΑΘΗΓΗΣΑΜΕΝΟΙ ΑΡΧΙΕΡΕΙΣ μετὰ τὴν ἐκ Βαβυλῶνος ἐπάνοδον εἰσὶν οὗτοι.

ΙΗΣΟΥΣ ὁ τοῦ Ἰωσέδεκ ὁ προστὰς τῆς τοῦ ἱεροῦ ἀνανεώσεως ἅμα Ζοροβάβελ.

ΙΑΚΕΙΜΟΣ υἱὸς Ἰησοῦ.

MDLVI. ΕΛΙΑΣΙΒΟΣ υἱὸς Ἰακείμου. Ἐπὶ τούτου Ἔσ-
MDLXXXIV. δρας, καὶ Νεεμίας ἐκ Βαβυλῶνος ἀνελθόντες τὸ τεῖχος ἐδείμαντο τῇ πόλει.

ΙΩΔΑΕ υἱὸς Ἰασίβου.

ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ τοῦ Ἰωδαέ. οἱ δὲ Ἰωνάθην καλοῦσιν. οὗτος Ἰησοῦν τὸν ἴδιον ἀδελφὸν ἐν τῷ ἱερῷ ἐφόνευσε. τούτου τοῦ ἄγους ἕνεκα Βαγώσης ὁ στρατηγὸς τοῦ Ἄχου Ἀρταξέρξου τὸν ναὸν ἐμίανεν εἰς αὐτὸν εἰσελθὼν, καὶ φόρους ἐπέταξε τοῖς Ἰουδαίοις, πρὶν ἢ τὰς καθημερινὰς ἐπιφέρειν θυσίας, ὑπὲρ ἀρνοῦ ἑκάστου τελεῖν αὐτοὺς δημοσίᾳ δραχμὰς ν.

MDCLXXXVII. ΙΑΔΔΟΥΣ. Κατὰ τοῦτον ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρειαν κτίζει, ἀφικόμενός τε εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα τῷ Θεῷ προσκυνεῖ. τούτου ἀδελφὸς Μανασσῆς MDCLXXXV.
Νικασοῖ τῇ Σανβαλλέτου τοῦ Σαμαρειτῶν ἐθνάρχου συνοικῶν, καὶ μὴ βουλόμενος αὐτῆς διαζεύγνυσθαι, τοῦ θυσιαστηρίου διὰ τοῦτο ἐκβληθεὶς, τοῦ ἐν Γαριζεὶμ ναοῦ τοῦ ὑπὸ Σανβαλλέτου οἰκοδομηθέντος ἀρχιερεὺς καθίσταται.

ΟΝΙΑΣ υἱὸς Ἰαδδοῦ. Κατὰ τοῦτον Σέλευκος Βαβυλῶνος κρατήσας τὸ τῆς Ἀσίας περιτίθεται διάδημα ἔτει δωδεκάτῳ μετὰ τὴν Ἀλεξάνδρου τελευτήν. Καθ' MDCCIII.
ὃν συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος ὁ ἀπὸ Κύρου, εἰς ἔτη διακόσια τεσσαράκοντα ὀκτώ. Ἐντεῦθεν τὴν Ἑλλήνων βασιλείαν ἡ τῶν Μακκαβαίων γραφὴ καταριθμεῖσθαι ἄρχεται.

ΣΙΜΩΝ Ὀνίου παῖς ὁ δίκαιος ἐπικληθεὶς διά τε τὸ πρὸς θεὸν εὐσεβὲς, καὶ τὸ πρὸς τοὺς ὁμοφύλους εὔνουν.

ΕΛΕΑΖΑΡΟΣ ὁ τοῦ Σίμωνος ἀδελφός. Κατὰ τοῦτον οἱ ἑβδομήκοντα τὰς θείας ἑρμηνεύσαντες γραφὰς τῆς κατ' Ἀλεξάν- MDCCXXXIII.
δρειαν βιβλιοθήκαις ἀνατεθείκασι.

ΜΑΝΑΣΣΗΣ ὁ θεῖος Ἐλεαζάρου.

ΟΝΙΑΣ ὁ Σίμωνος τοῦ Δικαίου κληθέντος.

ΣΙΜΩΝ Ὀνίου υἱός. Κατὰ τοῦτον Ἰησοῦς ὁ τοῦ MDCCLXXXV.
Σιρὰχ ἐγνωρίζετο, ὁ τὴν καλουμένην Πανάρετον σοφίαν συντάξας.

ΟΝΙΑΣ Σίμωνος υἱός. Κατὰ τοῦτον Ἀντίοχος τοὺς Ἰουδαίους πολιορκήσας ἑλληνίζειν ἠνάγκασε. πρὸς τοῦτον ὁ Λακεδαι- MDCCCIX.
μονίων βασιλεὺς Ἄρειος πρεσβείαν τε ἔπεμψε, καὶ ἐπιστολάς.

ΙΗΣΟΥΣ ἀδελφὸς Ὀνίου, ὁ καὶ Ἰάσων. ὃν ἱεροσύνην ἀφείλετο Ἀντίοχος ὁ Ἐπιφανής.

ΑΛΚΙΜΟΣ, ὁ καὶ Ἰάκειμος. οὗτος ἐν MDCCCLVI.
ἐξουσίᾳ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς τούτῳ καθαιροῦντι τὸ τεῖχος τοῦ ἁγίου πληγή τις αἰφνίδιος ἐκ τοῦ θεοῦ προσέπεσεν. ὑφ' ἧς ἄφωνός τε ἐπὶ τὴν γῆν κατηνέχθη, καὶ βασανισθεὶς ἐπὶ συχνὰς ἡμέρας, ἀπέθανεν ἀρχιερατεύσας ἔτη δ.

ΟΝΙΑΣ, ὁ καὶ Μενέλαος, Ἰησοῦ ἀδελφός. οὗτος ὑπὸ Ἀντιόχου τοῦ Εὐπάτορος, ἐν Βεῤῥοίᾳ διεφθάρη ἀρχιερατεύσας μὲν ἔτη δέκα, πονηρὸς δὲ γενόμενος καὶ ἀσεβὴς, καὶ ἵνα αὐτὸς ἄρχῃ, τὸ ἔθνος ἀναγκάσας παραβῆναι τοὺς πατρῴους νόμους.

ΙΟΥΔΑΣ ὁ ἐπικληθεὶς Μακκαβαῖος. MDCCCIII.
οὗτος τρισὶν ἔτεσι τὴν θρησκείαν τὴν πάτριον ἀνεκτήσατο Ὀλυμπιάδι ρνδ, καὶ πολέμους πολλοὺς ἐπιδειξάμενος, καὶ τρόπαια μεγάλα στησάμενος, καὶ τὰς χώρας

ἅπαντας ἀπελάσας τοὺς Ἀντιόχου, καὶ τὸν
ναὸν ἐκκαθάρας, καὶ ἐλευθερώσας τὸ ἔθ-
νος, τό τε ὑπὸ Μακεδόσιν ἐξαρπάσας
αὐτὸ δουλείας, γνώμῃ παντὸς τοῦ λαοῦ, τῶν
MDCCCLVI. Ἰουδαίων τὴν ἱερωσύνην παρέλαβε. παρα-
ταξάμενος δὲ τοῖς περὶ Βακχίδην, πολ-
λοὺς κτείνας τῶν ἀντιπάλων, κατάκοπος
γενόμενος καὶ αὐτὸς ἔπεσε τὴν ἀρχιερω-
σύνην ἔτος τρίτον κατασχών.

MDCCCLIII. ΙΩΝΑΘΑΣ ἔτεσιν ἐννέα καὶ εἴκοσι. Οὗ-
MDCCCLXII. τος μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀδελφοῦ Ἰούδα
στρατηγὸς ἀποδειχθεὶς τῶν Ἰουδαίων, πολε-
μήσας Βακχίδην ἠνάγκασε φιλίαν ποιη-
σάμενον πρὸς αὐτὸν, ἀπελθεῖν ἐκ τῆς
χώρας. Βασιλεὺς δὲ τῆς Συρίας Ἀλέξαν-
MDCCCLXVII. δρος ὁ τοῦ Ἐπιφανοῦς υἱὸς ἀπέσταλκεν
αὐτῷ δωρεὰς, στολὴν πορφυρᾶν, καὶ
στέφανον χρυσοῦν, παρακαλῶν τιμηθέν-
τα ὑπ' αὐτοῦ ὅμοιον γενέσθαι περὶ αὐτόν.
ὁ δὲ Ἰωναθὴς ὁρῶν, ὅτι πάντα αὐτῷ κατὰ
νοῦν προνοίᾳ θεοῦ χωρεῖ, πρεσβευτὰς
MDCCCLXXIII. πρὸς Ῥωμαίους ἀπέστειλεν ἀνανεώσασθαι
βουλόμενος τὴν γενομένην τῷ ἔθνει
πρὸς αὐτοὺς ἔμπροσθεν φιλίαν. τοῖς δὲ
αὐτοῦ πρεσβευταῖς ἐπέστειλεν ἀπὸ τῆς Ῥώ-
μης ἀναστρέφουσι πρὸς τοὺς Σπαρτιάτας
ἀφικέσθαι, καὶ τὴν πάλαι πρὸς αὐτοὺς
ὑπομνῆσαι φιλίαν, καὶ τὴν συγγένειαν.
MDLXXVIII. Τέλος τοῦτον ὁ Τρύφων παρασπονδή-
σας, καὶ δόλῳ λαβὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε,
καὶ πόλεμον ἐξήνεγκε πρὸς τὸν αὐτοῦ ἀδελ-
φὸν Σίμωνα.

MDCCCLXXIX. ΣΙΜΩΝ τούτου ἀδελφὸς τῆς ἱερωσύνης καὶ ἡ-
γεμονίας διάδοχος γενόμενος, κρα-
τήσας διὰ πάσης τῶν πολεμίων, ἐν εἰ-
ρήνῃ τὸν λοιπὸν διήγαγε χρόνον, ποιησά-
MDCCCLXXXI. μενος καὶ αὐτὸς πρὸς Ῥωμαίους συμμα-
χίαν. Τελευτᾷ δὲ ἐξ ἐπιβουλῆς ἄρξας
MDCCCLXXXVI. τῶν Ἰουδαίων η̄ τὰ πάντα ἔτη. Κατὰ τελευ-
τὴν τούτου ἕβδομον καὶ ἑβδομηκοστὸν ἔτος
ἐξαριθμεῖται τῆς κατὰ Συρίαν ἀρχῆς. ἥτε
MDCCCLXXXIV. πρώτη καλουμένη τῶν Μακκαβαίων βί-
βλος εἰς τοῦτο τοῦ χρόνου κατέλυσε τὴν
ἱστορίαν, ὥστε συνάγεσθαι ἀπὸ πρώτου ἔ-
τους Κύρου καὶ Περσῶν βασιλείας, ἐπὶ τὸ
τέλος τῆς Μακκαβαίων γραφῆς, καὶ ἐπὶ
τὴν Σίμωνος τοῦ ἀρχιερέως τελευτὴν,
ἔτη τετρακόσια εἰκοσίπεντε.

MDCCCLXXXVII. ΙΩΑΝΝΗΣ ὁ καὶ ΥΡΚΑΝΟΣ. Οὗτος διὰ
τὸ ὑποτάξαι Ὑρκανοὺς οὕτως ὠνομάσθη.
MDCCCXCII. ἀνανεώσασθαι δὲ τὴν πρὸς Ῥωμαίους φι-
MDCCCLXXXVII. λίαν βουλόμενος πέμπει πρὸς αὐτοὺς
πρεσβείαν. καὶ ἡ σύγκλητος δεξα-
μένη τὰ παρ' αὐτοῦ γράμματα ποιεῖται
MDCCCXCVIII. πρὸς αὐτὸν φιλίαν. Μετὰ ταῦτα ὁ Ὑρ-
κανὸς στρατεύει ἐπὶ Σαμάρειαν πόλιν
ὀχυρωτάτην, ἣ καλεῖται νῦν Σεβαστὴ
ἀνακτισθεῖσα ὑπὸ Ἡρώδου. Καὶ ταύτην
ἑλὼν ἐνιαυτῷ πολιορκήσας, οὐκ ἠρκέσθη
μόνῳ τούτῳ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν αὐτὴν ἠφά-
νισεν, ἐπίκλυστον τοῖς χειμάῤῥοις ποιή-
σας. Βιώσας δὲ εὐδαιμόνως, καὶ τὴν ἀρχὴν MDCCCCXII.
διοικησάμενος τὸν ἄριστον τρόπον ἔτεσιν
ἑνὶ καὶ τριάκοντα, τελευτᾷ.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ ἐνιαυτόν. Οὗτος πρεσ- MDCCCCXIII.
βύτατος τῶν Ὑρκανοῦ παίδων τὴν ἀρχὴν
εἰς βασιλείαν μεταθεῖναι δόξας διάδημα
πρῶτος ἐπιτίθεται μετὰ ῡ ἀριθμὸν ἐτῶν,
καὶ π̄, καὶ ᾱ, καὶ μηνῶν γ̄, ἀφ' οὗ τῆς ἀπὸ
Βαβυλῶνος δουλείας ἀπαλλαγεὶς ὁ λαὸς
εἰς τὴν οἰκείαν ἐπανῆλθε.

ΙΑΝΝΑΙΟΣ, ὁ καὶ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ἀρι- MDCCCCXIV.
στοβούλου ἀδελφὸς, βασιλεὺς ἅμα καὶ ἀρ-
χιερεὺς, ὠμῶς προστησάμενος τῶν πραγ-
μάτων ἔτεσιν ἑπτὰ καὶ εἴκοσι. εἰς ὃν συνά-
γεται τὰ πάντα ἀπὸ πρώτου ἔτους βασι-
λείας Κύρου καὶ τῆς ἀπὸ Βαβυλῶνος
ἐπανόδου, ἔτη τετρακόσια * ὀγδοήκοντα
δύο, οὗ προέστησαν ἱερεῖς, οὓς ἡγοῦ καὶ
ΧΡΙΣΤΟΝ ΗΓΟΥΜΕΝΟΝ ὑπὸ τῆς
προφητείας ὀνομάζεσθαι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ, ἡ καὶ ΣΑΛΩΜΗ. Αὕτη MDCCCCXLI.
συμφορῶν ἐνέπλησε καὶ ταραχῆς, ἐξ ὧν MDCCCCXLI.
ζῶσα ἐπολιτεύσατο, καὶ μετὰ τὴν τελευ-
τὴν, τὸ βασίλειον. Ταύτης γὰρ τῶν δύο MDCCCCL.
παίδων, Ἀριστοβούλου, καὶ Ὑρκανοῦ στασια-
σάντων πρὸς ἀλλήλους, ἐπιστὰς τοῖς Ἱε-
ροσολύμοις Πομπήϊος Ῥωμαίων στρα- MDCCCCLIX.
τηγὸς ὢν αἱρεῖ μὲν πολιορκίᾳ τὴν πόλιν.
μιαίνει τε τὰ ἅγια μέχρι τῶν ἀδύτων τοῦ
ἱεροῦ προελθών. καὶ ταῦτα συμβαίνει ἔτους
πρώτου τῆς ἑκατοστῆς ἑβδομηκοστῆς ἐνάτης
Ὀλυμπιάδος, μετὰ τετρακόσια ἐνενήκον-
τα πέντε ἔτη τῆς Κύρου βασιλείας, ἥτις
ἤρξατο ἐπὶ τῆς πεντηκοστῆς πέμπτης Ὀλυμ-
πιάδος. Τότε δὲ οὖν ὁ Πομπήϊος ἑλὼν
κατὰ κράτος τὴν Ἱερουσαλὴμ τὸν προει-
ρημένον Ἀριστόβουλον ἐκπέμψας δέσμιον
ἐπὶ Ῥώμης, τῷ τούτου ἀδελφῷ Ὑρκανῷ
τὴν ἀρχιερωσύνην παραδίδωσι. Τό, τε
πᾶν ἔθνος ἐξ ἐκείνου ὑποτελὲς Ῥωμαίοις
καθέστηκε.

ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ. Ἀλεξάνδρου καὶ υἱὸς οὗτος
τῷ ἀδελφῷ Ὑρκανῷ διενεχθεὶς περὶ βα-
σιλείας καταλύεται τὴν ἔχθραν ἐπὶ τῷ
βασιλεύειν μὲν αὐτὸς, τὸν δὲ Ὑρκανὸν
ζῆν ἀπραγμόνως τὴν ὑπάρχουσαν αὐ-
τῷ κτῆσιν καρπούμενον ἀδεῶς. Τέλος
ὑπὸ τοῦ Πομπηίου τῆς βασιλείας ἐξωσθεὶς,
καὶ εἰς Ῥώμην δέσμιος ἀχθεὶς, εἶτα
διαφυγὼν λάθρα, καὶ πάλιν τῷ Καί-
σαρι εἰς χεῖρας δέσμιος παραδοθεὶς,
καὶ ὑπ' αὐτοῦ ἀφεθεὶς, ὑπὸ τῶν τὰ Πομ-
πηίου φρονούντων διεφθάρη.

ΥΡΚΑΝΟΣ ἐκχωρήσας πρῶτον τῆς βα-
σιλείας Ἀριστοβούλῳ τῷ ἀδελφῷ, καὶ
μόνῃ ἀρκεσθεὶς τῇ ἀρχιερωσύνῃ, εἶτα
ὑπὸ Πομπηΐου ἐθνάρχης Ἰουδαίων κα-
ταςαθεὶς, πρεσβευσάμενος τοῖς Ῥωμαίοις,
φιλίαν πρὸς αὐτοὺς ποιεῖται ἐνάτῳ τῆς
ἀρχῆς αὐτοῦ. καὶ ἡ σύγκλητος ὑπὲρ τούτου
δόγμα, ἅμα καὶ ὁ Ἀθηναίων δῆμος
ψήφισμα αὐτῷ ἔπεμψαν.

ΑΝΤΙΓΟΝΟΣ Ἀριστοβούλου ὑπὸ Πάρθων
εἰς τὴν βασιλείαν εἰσαχθείς. οὗτος
βασιλεύσας ἔτη τρία ὑπὸ Ἀντωνίου ἐπε-
λεκίσθη. καὶ παύεται οὕτως ἡ τοῦ Ἀσαμω-
ναίου ἀρχὴ μετὰ ἔτη ρκς.

Μέχρι τούτου οἱ ἀπὸ Κύρου Χριστοὶ ἡγούμενοι
MDCCCCLXXXIII. διαρκέσαντες ἔτη υπγ, ἅ εἰσιν ἑβδομά-
δες ἐτῶν ξθ, καθὼς ἔφη καὶ Δανιὴλ, τὸ, καὶ
„γνώσῃ καὶ συνήσεις. ἀπὸ ἐξόδου λόγων τοῦ
„ἀποκριθῆναι, καὶ τοῦ οἰκοδομῆσαι Ἱερουσα-
„λὴμ, ἕως Χριστοῦ ἡγουμένου, ἑβδομάδες
„ἑπτὰ, καὶ ἑβδομάδες ξβ, ἅτινα εἰσὶν ἔτη
υπγ. καὶ τοῦτο τὸ τέλος τοῦ Ἀσαμωναίων
γένους παρειλήφαμεν.

ΑΛΛΟΦΥΛΟΙ ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΩΝ ΙΟΥΔΑΙΩΝ.

MDCCCCLXXXIII. Τῶν ἀλλοφύλων ἐπὶ Ἰουδαίων βασιλεία
ἕως τοῦ μικροῦ Ἀγρίππα, ἐκράτει χρόνους
ἑκατόν. * *

ΗΡΩΔΗΣ ἔτη λζ. Οὗτος Ἀντιπάτρου
τοῦ Ἀσκαλωνίτου παῖς, καὶ μητρὸς Κύπρου
Ἀραβίσσης, τοῦ Ὑρκανοῦ πλουτοῦ τῶν Ἰου-
δαίων βασιλέως ὑπὸ Πάρθων αἰχμα-
λωτισθέντος, τὴν βασιλείαν τῶν Ἰουδαίων
MDCCCCLXXXIII. μηδὲν προσήκουσαν αὐτῷ ὑπὸ Αὐγούστου,
καὶ τῆς συγκλήτου Ῥωμαίων παραλαμβά-
MDCCCCLXXXIII. νει. κἄπειτα οἱ τούτου παῖδες μέχρι τῆς
ὑστάτης Ἱεροσολύμων πολιορκίας. Καθ'
ὃν καιρὸν τῆς Χριστοῦ γενέσεως πλησιαζού-
σης, ἡ ἐκ προγόνων διαδοχὴ, ἀρχιερω-
σύνη τε, καὶ ἀρχὴ τῶν Ἰουδαίων κατελύθη,
συμπληρουμένης τῆς προφητείας Ἰακὼβ,
ΟΥΚ ΕΚΛΕΙΨΕΙ ΑΡΧΩΝ ΕΞ ΙΟΥ-
ΔΑ, ΕΩΣ ΑΝ ΕΛΘΗ Ω ΑΠΟΚΕΙ-
ΤΑΙ, ὅς ἐστιν ὁ Χριστός. Ἐπειδὴ γὰρ αὐτὸς
ὁ Ἡρώδης ἀλλόφυλος ὢν πιστευθεὶς
ἦρξε τῶν Ἰουδαίων, καὶ ἀρχιερέας κατέστησεν
MDCCCCLXXXIII. ἀλλογενεῖς, εὐθὺς ἐπαύθη κατὰ τὴν θείαν
πρόῤῥησιν ἡ ἐξ Ἰούδα ἀρχὴ μέχρι τότε
κρατήσασα. οἱ γὰρ ἱερεῖς προεστήκεισαν
τῶν πραγμάτων, ἄχρις οὗ Πομπήϊος τὴν
πόλιν ἑλὼν κατὰ κράτος, τὸ ἱερὸν, καὶ τὰ
ἄδυτα ἐμίανε. Καθ' ὃν καιρὸν ἐναργοῦς
τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἐνστάσης, ἐξέλιπον
MDCCCCLXXXVIII. οἱ τῶν Ἰουδαίων ἀρχιερεῖς καὶ ἡγούμενοι.
Οὐκέτι γὰρ ἐκ διαδοχῆς τοῦ ἀρχιερατι-
κοῦ γένους τῶν Ἰουδαίων καὶ Ἀσαμωναίων, ὥς
φησιν Ἰώσηππος, ἱερεῦσι τῷ θεῷ, ἀλλὰ
ἄσημοι τινὲς, οἱ μὲν ἐνιαύσιοι, οἱ δὲ ἐπ'
ὀλίγον παρὰ τῶν Ῥωμαίων τὴν ἱερωσύνην
ὠνούμενοι. Διὸ καὶ Δανιὴλ προφητεύει
λέγων. καὶ μετὰ τὰς ἑπτὰ καὶ ἑξήκοντα,
δύο ἑβδομάδας ἐξολοθρευθήσεται χρίσ-„
μα, καὶ κρίμα οὐκ ἔσται. καὶ τὰ ἑξῆς.„
Ἐπὶ Ἡρώδου γὰρ πεπλήρωται ἡ προφητεία
Δανιήλ. Μέχρι γὰρ Ἡρώδου οἱ Χριστοὶ ἡ-
γούμενοι ἦσαν ἀρχιερεῖς τῶν Ἰουδαίων ἀρξά-
μενοι ἀπὸ τῆς κατὰ Δαρεῖον ἀνανεώσεως τοῦ
ἱεροῦ, λήξαντες δὲ ἐπὶ Ὑρκανὸν τὸν ἀρχιε-
ρέα, ἔτη υπγ. Τὰ μεταξὺ τούτων, ὁπόσα
καὶ ἡ τοῦ Δανιὴλ προφητεία θεσπίζει. Αὐ-
τίκα γοῦν παραγενόμενος εἰς τὴν ἀρ-
χὴν Ἡρώδης φυλαττόμενος τινὰ τῶν
ἐπισήμων ἀποδεικνύειν ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ, MDCCCCLXXXIV.
μεταπεμψάμενος ἐκ τῆς Βαβυλῶνος
ἱερέα τῶν ἀσημοτέρων Ἀνανίηλον ὀνόματι,
τούτῳ τὴν ἀρχιερωσύνην δίδωσιν, ἣν
εὐθὺς ἀφαιρεῖται αὐτόν. Ἀριστόβουλον δὲ
τῆς γυναικὸς Μαριάμμης ἀδελφὸν ἀρ-
χιερέα ἀντὶ αὐτοῦ καταστήσας, μετ' οὐ
πολὺ διαφθαρῆναι παρεσκεύασε. τὴν δὲ
ἀρχιερωσύνην Ἀνανίηλος ἐκομίσατο
πάλιν. τὴν δὲ Σαμάρειαν, ἥν ποτε Ὑρ- MDCCCCXCIX.
κανὸς ὁ ἀρχιερεὺς διέσκαψεν, ὥστε εἰς
χαράδρας μεταπεσεῖν, καλλίστῳ περι-
βόλῳ τειχισάμενος, Σεβαστὴν ἐκά- DMIV.
λεσατο. καὶ παρὰ τὰς Ἰορδάνου πηγὰς
ναὸν καθιδρύσατο. Καλεῖται δὲ Πάνιον
ὁ τόπος. καὶ τὸν καλούμενον Στράτω-
νος πύργον καλοῖς οἰκοδομήμασιν ἀνι-
στὰς, Καισάρειαν τὴν πόλιν ἐκάλεσε,
πενταετηρικοὺς ἀγῶνας ἐν αὐτῇ κατα-
στησάμενος ἐπὶ τῆς ἑκατοστῆς ἐνενηκο-
στῆς καὶ δευτέρας Ὀλυμπιάδος. Ἀνακ- MMV.
τίσας δὲ καὶ Ἀνθηδόνα τὴν παράλιον
καταῤῥιφεῖσαν ἐν πολέμοις, Ἀγρίπ-
πιον ἐκάλεσε. Φιλοπάτωρ δὲ ὢν τῷ
πατρὶ μνημεῖον, καὶ πόλιν ἔκτισεν, Ἀν-
τιπατρίδα ὀνομάσας. Ἔτι καὶ Φρού-
ριον ἐπιτειχίσας τῷ πρὸς Ἀραβίαν
ὄρει, προσηγόρευσεν Ἡρώδειον. Τέλος
δὲ ὁ μιαιφόνος πρὸς ταῖς πολλαῖς τῶν MMIX.
συγγενῶν φονοκτονίαις ἀναιρεῖ τὸν Ὑρ-
κανὸν τὸν πάλαι ἀρχιερέα παρὰ Πάρ-
θοις αἰχμάλωτον γενόμενον, καὶ τὸν τού-
του υἱὸν, καὶ τὴν τούτου ἀδελφὴν, ἑαυ-
τοῦ δὲ γυναῖκα, ἔτι τε δύο οἰκείους
υἱοὺς εἰς ἄνδρας τελοῦντας, καὶ τὴν πεν-
θερὰν, ἔτι δὲ Σαλώμης τῆς ἰδίας ἀ-
δελφῆς τὸν ἄνδρα. Γήμαντος δὲ αὐ-
τὴν ἑτέρου, καὶ τοῦτον προσίησι, πρὸς MMXIII.
δὲ καὶ τοὺς ὑφηγητὰς τῶν ἱερῶν νόμων,
καὶ τοὺς τῶν πατρίων ζηλωτάς. Θηλά- MMXVIII.
τῳ δὲ πληγῇ, καὶ ὕδρωπι συσχεθεὶς

σκώληκας ἀπὸ τοῦ σώματος ἐξέβρασε.
MMXVIII. καὶ οὕτω δεινῶς ὀδυνώμενος τέθνηκεν
ἑβδομήκοντα ἔτη ζήσας, ἐξ ὧν ἐβασίλευ-
σε τῆς Ἰουδαίας ἔτη λζ παρανόμως. πρῶτος
γὰρ ἀλλόφυλος Ἰουδαίων ἦρξεν Ἄραψ ὢν
τὸ γένος Ἰδουμαῖος.
MMXXI. ΑΡΧΕΛΑΟΣ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη θ. Τοῦτον
MMXXI. Αὔγουστος Ἰουδαίων ἐθνάρχην κατέστησε.
σὺν δὲ ἄλλους ἀδελφοὺς αὐτοῦ [τέσσα-
ρας ὄντας] Ἡρώδην ὁμώνυμον τῷ πατρὶ,
καὶ Ἀντίπατρον τῷ πάππῳ, [Λυσανίαν
τε] καὶ Φίλιππον, εἰς [τέσσαρα] μέρη
διατεμὼν τὴν χώραν, καὶ ἑκάστῳ δια-
νείμας, τετράρχας ὠνόμασε, δοὺς Ἀρχε-
λάῳ τὰ περὶ Ἱεροσόλυμα ὅρια, καὶ Σα-
μαρέων τὸ ἔθνος, καὶ Σεβαστὴν, καὶ Καισά-
ρειαν, καὶ Ἰόππην, καὶ Ἀντιπατρίδα, καὶ Λύ-
δαν, καὶ τὸ πεδίον. Φιλίππῳ δὲ τὰ περὶ τὴν
νῦν Πανεάδα, καὶ Βαταναίαν, καὶ Τρά-
χωνα, καὶ τὴν Ἀκραβατίνην, καὶ Γαυλα-
νῖτιν, καὶ Γάλαθα, ἔνθα ἦν Γάμαλα πό-
λις. Ἡρώδῃ δὲ τὴν Γαλιλαίαν, καὶ τὸ
ὑπὸ τὴν Γάρναν πεδίον, καὶ Νάρβαθον,
καὶ τὴν Περαίαν. [Τῷ δὲ Λυσανίᾳ τὴν
Ἰδουμαίαν, καὶ Ζιφηνὴν, καὶ τὰ ταύτης
χωρία, καὶ Ἀβιληνήν.] Τότε λιμὸς
MMXXII. ἐν Ῥώμῃ γέγονεν, ὡς πραθῆναι τὸν μό-
διον χρυσίνων κζ. ὁ δὲ Ἀρχέλαος ἐνά-
τῳ ἔτει τῆς βασιλείας, τῆς οὐσίας ἀφαι-
ρεθεὶς ἀϊδίῳ φυγῇ ζημιοῦται, ἐξορισθεὶς
εἰς Βίενναν τῆς Γαλατίας τριακοστῷ καὶ
ἑβδόμῳ ἔτει μετὰ τὴν Ἀντωνίου ἐν Ἀκτίῳ
ἧτταν. Καὶ τότε Κυρήνιος ὑπὸ Καίσαρος
ἐπέμφθη τιμητὴς Συρίας, καὶ Ἰουδαίας,
καὶ ἀποδωσόμενος τὴν Ἀρχελάου οὐσίαν,
μεταπεσούσης τῆς Ἰουδαίας ἐκ βασιλείας
εἰς ἐπαρχίαν, καὶ προσθήκης τῆς Συρίας
γενομένης.
ΗΡΩΔΗΣ, ὁ καὶ ΑΝΤΙΠΑΣ, Ἰου-
MMXXX. δαίων τρίτος ἐκράτησεν ἀλλόφυλος
ὤν, υἱὸς Ἡρώδου, ἀδελφὸς Ἀρχελάου,
ἔτη κδ. ὁ γὰρ Ἀρχέλαος μετὰ θ τῆς
ἀρχῆς ἔτη εἰς Βίενναν πόλιν τῆς Γαλλίας,
ὡς προειρήκαμεν, ὑπὸ Ῥωμαίων ἐξω-
MMXLIII. ρίσθη. Ἐπὶ τούτου ὁ μὲν Φίλιππος ἀδελ-
φὸς αὐτοῦ ὁ τετράρχης πρὸς ταῖς Ἰορ-
δάνου πηγαῖς ἐν Πανεάδι πόλιν κτίζει
Καισάρειαν Φιλίππου, κἂν τῇ κάτω
Γαυλανιτικῇ Ἰουλιάδα. ὁ δὲ Ἡρώδης
αὐτὸς ἐν μὲν γῇ Γαλιλαίᾳ Τιβεριά-
δα διὰ τὸν Τιβέριον Καίσαρα, ἐν δὲ
τῇ Περαίᾳ φερώνυμον Ἰουλίας. Οὗτος
καὶ Ἰωάννην τὸν βαπτιστὴν ἀνεῖλε τῷ ΙΓ
μὲν ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ, λβ δὲ τῆς Κυρίου
σαρκώσεως. Ἐπὶ τούτου καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν
ἐσταυρώθη. Καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἐν ἄλλοις
Ἑλληνικοῖς ὑπομνήμασιν εὕρομεν ἱστορού-
μενα ταῦτα κατὰ λέξιν. Ἐγένετο ἔκλειψις, MMXLVII.
ἡλίου μεγίστη τῶν ἐγνωσμένων πρότερον.
καὶ νὺξ ὥρᾳ ἕκτῃ τῆς ἡμέρας ἐγένετο, ὡς
καὶ ἀστέρας ἐν οὐρανῷ φανῆναι σεισμός τε,
μέγας κατὰ Βιθυνίαν γενόμενος τὰ πολλὰ,
τῆς Νικαίας κατεστρέψατο. Ταῦτα Φλέ-
γων φησί. καὶ Ἀφρικανὸς ἱστορεῖ κατ'
αὐτὴν τὴν ἡμέραν τοῦ πάθους σκότος καθ'
ὅλου τοῦ κόσμου φοβερώτατον γενέσθαι. σει-
σμῷ τε αἱ πέτραι διερρήγνυντο, καὶ πολ-
λὰ τῆς γῆς κατερρίφη. Ὁ δὲ Ἡρώδης ἐξο-
ρισθεὶς ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἐν ἐ-
σχάτῃ πενίᾳ σὺν τῇ μοιχαλίδι Ἡρωδιάδι
θνήσκει.
ΦΙΛΙΠΠΟΣ Ἡρώδου τοῦ μεγάλου υἱὸς ἔτη λζ.
ἐτελεύτησε δὲ τῷ εἰκοστῷ καὶ δευτέρῳ Τι-
βερίου ἔτει.
ΑΓΡΙΠΠΑΣ τοῦ Ἀριστοβούλου μὲν υἱὸς, Ἡρώδου MMLIV.
δὲ τοῦ μεγάλου υἱωνὸς, ἔτη ζ. Τούτῳ Γάϊος MMLIII.
ὁ μετὰ Τιβέριον ἡγεμονίαν παραλαβὼν
αὐτίκα τῆς Ἰουδαίων ἀρχῆς τὸ διάδημα
περιτίθησι, βασιλέα καταστήσας αὐτὸν
τῆς τε Φιλίππου, καὶ τῆς Λυσανίου τετραρ-
χίας. πρὸς αἷς μετ' οὐ πλείω χρόνον αὐ-
τῷ καὶ τὴν Ἡρώδου τετραρχίαν παραδίδω-
σιν. ἔτος γὰρ ζῶντος Τιβερίου κατήγορος
Ἡρώδου τοῦ τετράρχου αὐτὸς παραγίνεται
πρὸς Τιβέριον. ὁ δὲ μὴ προσδεξάμενος τὴν MMLII.
κατηγορίαν εἴργνυσι τὸν Ἀγρίππαν, καὶ μετ'
αἰκίας εἶχεν ἐπὶ μῆνας ἓξ ἐν δεσμωτη-
ρίῳ, μέχρις οὗ αὐτὸς ἐτελεύτησεν.
ΑΓΡΙΠΠΑΣ υἱὸς Ἀγρίππα ὁ μικρὸς ἔτη κζ. MMLXI.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΤΗΣ ΔΕΚΑΦΥΛΟΥ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΙΣΡΑΗΛ.

Α ΙΕΡΟΒΟΑΜ ὁ τοῦ Ναβὰτ ἔτη κβ. Ἐπὶ τούτου MXXI.
διεμερίσθη ἡ βασιλεία Σολομῶνος. MXLIII.
MXLV.
Β ΝΑΔΑΒ υἱὸς αὐτοῦ ἔτη β. MLXIX.
Γ ΒΑΑΣΑ ἔτη κδ.
Δ ΕΛΑ ἔτη β.
Ε ΖΑΜΒΡΙ ἡμέρας ζ.
ς ΑΜΒΡΙ ἔτη ιβ. Οὗτος κτίζει τὴν Σα- MLXXI.
μάρειαν εἰς πόλιν. αὕτη δέ ἐστιν ἡ νῦν κα-
λουμένη Σεβαστή. Ἐπωνόμασε δὲ αὐτὴν
εἰς ὄνομα Σεμὰρ τοῦ κυρίου τοῦ ὄρους.
Ζ ΑΧΑΒ ἔτη κγ. Οὗτος πάντων βασι- DXCIII.
λέων πονηρότατος ἐν Ἰσραὴλ θυσιαστή-
ριον ἔστησε τῷ Βαάλ. εἶχε δὲ γυναῖκα
τὴν Ἰεζάβελ. MCV.
Η ΟΧΟΖΙΑΣ ἔτη β. MCVII.
Θ ΙΩΡΑΜ ἔτη ιβ. MCXIX.
Ι ΙΗΟΥ υἱὸς Ναμεσὶ ἔτη εἴκοσι δύο. οὗτος
ἀνεῖλε τὸν Ἰωρὰμ, καὶ τὸν Ὀχοζίαν, καὶ σὺν
υἱοὺς Ἀχὰβ, καὶ τὴν Ἰεζάβελ.
ΙΑ ΙΩΑΧΑΖ υἱὸς ΙΗΟΥ ἔτη κζ. Οὗτος MCXLVII.
ἐποίησε τὸ πονηρὸν ἐνώπιον Κυρίου.
ΙΒ ΙΩΑΣ ἔτη ις. MCLXIV.

ΙΓ ΙΕΡΟ-

MCLXXX. ΙΓ ΙΕΡΟΒΟΑΜ υἱὸς Ἰωὰς ἔτη μα. Ἐπὶ τούτου προεφήτευσεν Ἰωνᾶς, καὶ Ἀμώς.
MCCXXI. ΙΔ ΖΑΧΑΡΙΑΣ υἱὸς Ἱεροβοὰμ μῆνας ἕξ.
MCCXXI. ΙΕ ΣΕΛΟΥΜ τὸν Ζαχαρίαν ἀνελὼν μῆνα ἕνα.
MMCCXXII. Ις ΜΑΝΑΕΙΜ τῷ Σελοὺμ ἐπαναστὰς ἔτη δέκα. Οὗτος, μὴ δεξαμένων αὐτὸν τῶν ἐν Θερσᾷ, χειρωσάμενος αὐτοὺς ἀναιρεῖ, καὶ τὰς ἐν γαστρὶ ἐχούσας διαρρήσσει.
MCCXXXII. ΙΖ ΦΑΚΙΑΣ υἱὸς τοῦ Μαναεὶμ ἔτη β.
MCCXLII. ΙΗ ΦΑΚΕΕ ὁ τοῦ Ῥωμελίου τὸν Φακίαν ἀνελὼν ἔτη Η. Ἐπὶ τούτου Τεγλὰθ Φαλασὰρ ὁ Ἀσσυρίων βασιλεὺς εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐπιστρατεύσας τὰ πλεῖστα τῆς γῆς αὐτῶν σφετερίζεται.
MCCLXII. ΙΘ ΩΣΗΕ ὁ τοῦ Ἰλᾶ μετὰ τὸν Φακεὲ ἔτη θ. Ἐπὶ
MCCLXX. τούτου Σαλμανασσὰρ βασιλεὺς Ἀσσυρίων ἐπιστὰς τῇ Σαμαρείᾳ αὐτόν τε ἄγει αἰχμάλωτον, καὶ πάντα τὸν Ἰσραὴλ σὺν αὐτῷ, καὶ κατοικίζει αὐτοὺς ἐν Ἀχαὲρ, καὶ Ἀβὼρ, καὶ ἐπὶ τῷ ποταμῷ Γοζάν. ὁ δὲ Ἀσσύριος Βαβυλωνίους ἐν Σαμαρείᾳ πέμψας αἰσχρῶς καὶ ἀνόμως βεβιωκότας οἰκεῖν αὐτόθι ἐκέλευσε. Τούτους εἰσέτι
MCCLXXI. Σαμαρείτας προσαγορεύουσιν. Ἑρμηνεύονται δὲ Σαμαρεῖται φύλακες, διὰ τὸ ἐν τάξει φυλάκων τετάχθαι ἐν τῇ γῇ. Διὸ καὶ ἀλλόκοτοι τὰς προαιρέσεις. Διὰ δὲ τὴν νόμου διδασκαλίαν βραχεῖαν ἔχουσι τῆς θεοσεβείας ἔμφασιν.

Ἐνταῦθα τῆς Ἰσραηλιτικῆς βασιλείας οἱ χρόνοι κατέληξαν εἰς ἔτη * τριακόσια τρία, καὶ μῆνας ἑπτὰ, ἀρξάμενοι μὲν ἀπὸ Ἱεροβοὰμ τοῦ Ναβὰτ, καταλήξαντες δὲ εἰς Ὡσηὲ τὸν τοῦ Ἰλᾶ, καὶ τὴν ὑπὸ Σαλμανασσὰρ τοῦ Ἰσραὴλ μετοικεσίαν ἀπὸ Σαμαρείας εἰς Μήδους.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΛΑΤΙΝΩΝ.

DCCCXXXIX. ΑΙΝΕΙΑΣ πρὸς τὸν δυναστεύοντα Ἰταλίας Λατῖνον ἐφορμᾷ, καὶ κατὰ τῶν Ῥουτούλων σὺν αὐτῷ ἐκστρατεύει. ἐν ᾧ πολέμῳ Λατῖνος ἀναιρεῖται. Αἰνείας δὲ στρατὸν συναγηοχὼς κατὰ τῶν Ῥουτούλων πολεμεῖ, καὶ τούτους τρεψάμενος, τὴν θυγατέρα Λατίνου Λαουινίαν, καὶ τὴν βασιλείαν λαβὼν, πόλιν κτίζει μεγάλην, ἣν Λαουινίαν καλέσας ἐν αὐτῇ τὸ Παλλάδιον ἀπέθετο. Καὶ αὐτὸς μετὰ Λατῖνον * ιθ ἔτη βασιλεύσας τελευτᾷ. Ἐντεῦθεν λοιπὸν ἐκεῖ βασιλεύουσι κατὰ
DCCCXLII. διαδοχὴν οἱ Αἰνεάδαι ἔτη τλα.
ΑΣΚΑΝΙΟΣ ΙΟΥΛΟΣ υἱὸς Αἰνείου ἀπὸ Κρεούσης Τρωάδος τῆς πρώτης αὐτοῦ γυναικὸς ἔτη λη. Οὗτος τὴν Ἄλβαν κτίσας αὐτό τε τὸ βασίλειον, καὶ τὸ Παλλάδιον
DCCCXLII. ἀπὸ τῆς Λαουινίας εἰς Ἄλβαν μετέθηκε τὴν κληθεῖσαν ὑπ' αὐτοῦ.

ΣΙΛΒΙΟΣ Αἰνείου καὶ Λαουινίας τῆς Λατίνου θυ- DCCCLXXX.
γατρὸς, ἀδελφὸς ὢν Ἀσκανίου ἑνὸς δέοντα
τριάκοντα ἔτη τὴν ἀρχὴν κατέσχε τραφεὶς ἐν τῇ νάπῃ, οὕτως ὀνομασθεὶς, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἑλλάδι γλώσσῃ λέξειεν Ὑλαῖον. DCCCLXXIX.
ΑΙΝΕΙΑΣ ΣΙΛΒΙΟΣ ἔτη λα. DCCCIX.
ΛΑΤΙΝΟΣ ἓν καὶ πεντήκοντα ἔτη. DCCCCXL.
ΑΛΒΑΣ ἑνὸς δέοντα τετταράκοντα. DCCCCXC.
ΚΑΠΕΤΟΣ ἓξ ἐπὶ τοῖς εἴκοσι. MXXIX.
ΚΑΠΥΣ δυοῖν δέοντα τριάκοντα. MLIII.
ΚΑΛΠΕΤΟΣ ἔτη τρισκαίδεκα. MLXXXI.
ΤΙΒΕΡΙΝΟΣ ἔτη ὀκτώ. Τελευτῆσαι δὲ MXCIV.
τοῦτον ἐν μάχῃ παρὰ τῷ ποταμῷ γενο- MXCIII.
μένῃ λέγεται. παρενεχθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἐπώνυμον ἑαυτῷ κατέλιπε τὸν ποταμὸν Ἄλβουλαν καλούμενον τὸ πρότερον.
ΑΓΡΙΠΠΑΣ ἓν καὶ τετταράκοντα. MCII.
ΑΛΛΑΔΗΣ ἑνὸς δέοντα εἴκοσι. Οὗτος MCXLII.
περιφρονῶν τὰ δαιμόνια ὄμβρων, καὶ κεραυνῶν εἰς τὸν οἶκον κατασκηψάντων, πανοίκιος ἀπόλλυται.
ΑΟΥΕΝΤΙΝΟΣ τριάκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη. MCLXI.
Τούτου τῶν ἑπτὰ λόφων τὶς ἐπώνυμος ἐγέ- MCLX.
νετο τῶν συμπεπολισμένων τῇ Ῥώμῃ.
ΠΡΟΚΑΣ ἔτη εἴκοσι καὶ τρία. MCXCVIII.
ΑΜΟΥΛΙΟΣ οὐ σὺν δίκῃ τὴν βασιλείαν MCCXXI.
κατασχὼν Νομίτορι προσήκουσαν, ὃς ἦν
αὐτῷ πρεσβύτερος ἀδελφὸς, τὸν μὲν Νο- MCCXX.
μίτορα ἐφρούρει, τὴν δὲ θυγατέρα αὐτοῦ Σιλουίαν, ἵνα μὴ παῖδες ἐξ αὐτῆς γένοιντο τιμωροὶ τῆς Ἀμουλίου παρανομίας, ἀπέφηνεν ἱέρειαν τῆς Ἑστίας, ἐπειδὴ νόμος ταῖς Ἑστιάσιν ἀειπαρθενεύεσθαι. ἡ δὲ ὑπό τινος βιασθεῖσα ἐν τῷ τεμένει, δίδυμα βρέφη τίκτει, ἃ, κελεύσαντος Ἀμουλίου, λαβόντες ἐν σκάφει κείμενα τῶν ὑπηρετῶν τινὲς ἔφερον ἐμβαλόντες εἰς τὸν ποταμόν. Φαυστύλος δέ τις συφορβίων βασιλικῶν ἐπιμελούμενος αὐτὰ φέρων ὡς τὴν γυναῖκα Ἄκκαν Λαρεντίαν ἔρχεται, καὶ αὐτῇ τρέφειν δί-
δωσιν. ἐκαλεῖτο δὲ Λοῦπα, τοῦτ' ἔστι παρ' MCCXX.
Ἰταλιώταις Λύκαινα, ὃ δὴ ὄνομα μετήνεκται ἀστείως εἰς ἑταιρίδων προσηγορίαν. τὸ ζῶόν τε γὰρ ἁρπακτικὸν ἡ Λοῦπα, ἤγουν ἡ λύκαινα, καὶ ἑταιρίδες ὁμοιότροποι. Τῶν δὲ παιδίων αὐξηθέντων, καὶ τοῦ Ἀμουλίου ὑπ' αὐτῶν ἀναιρεθέντος μετὰ τὸν ἐκείνου θάνατον ἀπολαμβάνει τὴν κατὰ νόμον δυναστείαν Νομίτωρ ὁ τῶν νεανίσκων μητροπάτωρ.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΡΩΜΗΣ.

Α ΡΩΜΥΛΟΣ ἔτη λη. Οὗτος τὴν Ῥώμην ἔκτι- MCCLXV.
σε τῇ οἰκείᾳ προσηγορίᾳ ταύτην καλέσας, καὶ τὸ ἔθνος Ῥωμαίους, πρότερον λεγομένους
Λατί-

Λατίνους, πρὸ δὲ τούτων Ἀβοριγίνας.
Οἱ δὲ Κυρίτας σφᾶς αὐτοὺς ἅμα τοῖς
MCCLXX. ἀνακραθεῖσι Σαβίνοις προσηγόρευσαν
ἀπὸ τῆς πόλεως ἐπιφανοῦς ἐν Σαβίνοις
τῆς Κυριτῶν. Τοὺς δὲ πρεσβυτέρους καὶ ἐ-
χέφρονας ὁ Ῥωμύλος ἐπιλεξάμενος ἑκα-
MCCLXV. τὸν Πατρικίους, αὐτοὺς καὶ προέδρους τῶν κοι-
νῶν πραγμάτων, καὶ Σενάτωρας, καὶ βου-
λευτὰς διὰ τὴν ἡλικίαν τῶν ἄνδρας
ὠνόμασε. Τοῦ δὲ τῶν Κωνσαλίων ἀγῶνα καὶ
θέαν πανηγυρικὴν ἐκ καταγγελίας Πο-
MCCLXVII. σειδῶνι τῷ Ἱππείῳ ἐπιτελοῦντος, αἱ θυγατέ-
ρες τῶν Σαβίνων ἡρπάγησαν. ἐν δὲ τοῖς ἁρ-
πάζουσι τὰς παρθένους τινὲς τῶν ἀφανῶν ἄ-
γοντες κόρην τῷ τε κάλλει πολὺ καὶ τῷ μεγέ-
θει διαφέρουσαν, ἐπειδὴ ἀπαντῶντες ἔνιοι τῶν
κρειττόνων ἐπεχείρουν ἀφαιρεῖσθαι, ἐβόων,
ὡς Ταλασίῳ κομίζοιεν αὐτὴν, ἀνδρὶ νέῳ
μὲν, εὐδοκίμῳ δὲ καὶ χρηστῷ. Τοῦτο οὖν ἀκού-
σαντες εὐφήμουν, καὶ ἐκρότουν ἐπαινοῦντες,
οὗ Ταλασίου μετὰ βοῆς τοὔνομα φθεγγό-
μενοι. ἀφ' οὗ δὴ τὸν Ταλάσιον ἄχρι νῦν,
ὡς Ἕλληνες τὸν Ὑμέναιον, ἐπᾴδουσι Ῥω-
μαῖοι τοῖς γάμοις. Πέμπτῃ δὲ ἱσταμένου μη-
νὸς, ἣν νῦν ἡμέραν Καπρωτίνας Νώνας
καλοῦσι, θυσίαν τινὰ δημοτελῆ πρὸ τῆς
πόλεως θύων ὁ Ῥωμύλος, ἐξαίφνης με-
γάλης περὶ τὸν ἀέρα τροπῆς γενομένης,
MCCCII. ἀφανὴς ἐγένετο, καὶ μήτε αὐτὸς ἔτι, μήτε
σῶμα τεθνηκότος εὑρέθη. Ἰούλιος δέ τις
Πρόκλος ἀνὴρ ἐπιφανὴς εἰς ἀγορὰν προ-
ελθὼν, καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἱερῶν ἁψάμενος
διωμόσατο Ῥωμύλον ἰδεῖν σὺν τοῖς ὅπλοις
εἰς οὐρανὸν ἀναφερόμενον, καὶ φωνῆς ἀκοῦ-
σαι κελεύσαντος αὐτὸν θεοκλυτεῖν, καὶ
Κυρῖνον προσαγορεύειν.

MCCCIII. ΜΕΣΟΒΑΣΙΛΕΙΑ. Μετὰ τὴν τοῦ Ῥω-
μύλου τελευτὴν στασιαζόντων Ῥωμαίων,
MCCCII. καὶ ἀναρχίας οὔσης, ἔταξαν οἱ Πατρίκιοι
ἐν μέρει ἕκαστον τοῖς βασιλικοῖς παρασή-
μοις κοσμούμενον θύειν τε τοῖς θεοῖς τὰ νε-
νομισμένα, καὶ χρηματίζειν ἓξ μὲν ὥρας
τῆς νυκτὸς, ἓξ δὲ τῆς ἡμέρας κύριον ὄντα.
Τὸ δὲ σχῆμα τοῦτο τῆς ἀρχῆς ΜΕΣΟΒΑ-
ΣΙΛΕΙΑΝ Ῥωμαῖοι καλοῦσι.

MCCCIV. Β̄ ΝΟΥΜΑΣ ΠΟΜΠΙΛΙΟΣ Σαβῖ-
νος. Οὗτος πόλεμον μὲν οὐδένα πώ-
ποτε διῳκήσατο, τὰ δὲ κατὰ πόλιν εἰς τὸ ὠ-
φελιμώτερον διεκόσμει, καὶ δύο μῆνας
MCCCIV. Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον προσέθηκεν. ἐξ
ἀρχῆς δὲ ἐχρῶντο δέκα μησὶν ἐς ἐνιαυ-
τόν. Ἀσσάρια δὲ ἀπὸ ἀσημίου καὶ χαλκοῦ
MCCCV. πεποιημένα πρῶτος Ῥωμαίοις ἐχαρί-
σατο, πρὶν διὰ σκυτίνων, καὶ ξυλίνων, καὶ
ὀστρακίνων τὴν χρείαν πληρούντων, ἅπερ
ἐκ τοῦ ἰδίου ὀνόματος νουμμία ἐκάλεσε.
Νόσῳ τελευτᾷ.

Γ̄ ΤΥΛΛΟΣ ΟΣΤΙΛΙΟΣ ἔτη λβ̄. Οὗτος MCCCXLIII
τὸ τῆς Ῥώμης πόλισμα εὐρύτερον κατασ- MCCCXLIII
κευάζει προστειχίσας τῇ πόλει τὸν καλού-
μενον Καίλιον λόφον. λιμένα τε καὶ γέ-
φυραν ποιήσας, κεραυνῷ βληθεὶς, ἅμα MCCCXLIII.
τοῖς βασιλείοις καταναλίσκεται.

Δ̄ ΑΓΚΟΣ ΜΑΡΚΙΟΣ ἔτη κδ̄ βασιλεύει MCCCLXXVI
Ῥώμης, ὃς ἐκ θυγατρὸς Νουμᾶ Πομπι-
λίου γέγονεν. Οὗτος τὸ τῆς Ῥώμης τεί-
χισμα πρὸς τοῖς εἰρημένοις πλατυνάς, καὶ
τὸν λεγόμενον Αὐεντῖνον λόφον ἐντειχίσας,
καὶ τὸν ποταμὸν Τίβεριν πρὸς τῶν ἐκβολαῖς MCCCLXXV
τειχίσας ἀνίστησι πόλιν, ἣν Ὠστίαν ἀπὸ τῆς
θέσεως προσηγόρευσεν, ὃ σημαίνει θύραν
ἑκκαίδεκα που σημείοις ἀπέχουσαν Ῥώ-
μης. Νόσῳ τελευτᾷ.

Ε̄ ΠΡΙΣΚΟΣ ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ Ῥώμης ἐβα- MCCCXCIX
σίλευσε μετὰ τοῦτον, ὃς τὴν Ῥώμην τεί-
χει μεγάλῳ ὠχύρωσε, περιγραφήν τινα
μόνην τοῦ προτέρου ἐπισημήνας, καὶ τὰς
ὑπονόμους τάφρους, δι' ὧν ἐπὶ τὸν Τί- MCCCXCIX
βεριν τὸ ἐκ τῶν στενωπῶν ὕδωρ ὀχετεύεται,
ἔργον ἐς τὰ μάλιστα πόλει χρήσιμον, κα-
τεσκεύασεν. Ἐπιλέξας δὲ ἄνδρας ἐκ
πάντων δημοτικῶν πατρικίους ἐποίησε καὶ
κατέταξεν εἰς τὸν τῶν βουλευτῶν ἀριθμόν.
Κατεσκεύασε δὲ καὶ τὸν μέγαν Ἱππόδρο-
μον. τῆς δὲ ἀρχῆς λθ̄ ἔτη κρατήσας ὑπὸ
τῶν Μαρκίου παίδων τοῦ πρότερον δυναστεύ- MCCCXIV.
οντος Ῥώμης ἀναιρεῖται. Ἐπὶ τούτου ἦν
Σαπφὼ, ἡ καὶ δεκάτη Μουσῶν ἀνηγορεύ-
θη. Κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ Σόλων τῶν Δρά- MCCCXXII.
κοντος νόμους ἠθέτει.

ς̄ ΣΕΡΒΙΟΣ ΤΥΛΛΙΟΣ τὴν ἡγεμονίαν MCCCXXXVI
ἐκδέχεται τεχθεὶς ἐκ γυναικὸς εὐγενοῦς
μὲν, αἰχμαλώτου δὲ δούλης κατὰ τὴν συμ- MCCCXXXVI
φορὰν νενομισμένης, ἥτις εἰς Ῥώμην ἀχ-
θεῖσα ἔγκυος μικρὸν ὕστερον τεκοῦσα,
Σέρβιον τὸ τεχθὲν ἐπωνόμασεν, ὡσανεὶ
εἴποι μὲν δούλειον. Οὗτος ἔτι προσέθηκε τῷ
μεγέθει τῆς πόλεως δύο λόφους, τόντε Οὐι-
μινάλιον καλούμενον, καὶ τὸν Αἰσκυλῖνον, καὶ
τάφρον ὅτι μεγίστην περὶ τὸ τεῖχος ἤλασε.
καὶ πρῶτος ἁπάντων τὸ τῶν Ῥωμαίων ἀριθ-
μήσας πλῆθος εὗρεν ὀκτὼ μυριάδας
πολιτῶν οὔσας σὺν τρισχιλίοις ἀνδράσι MCCCXXXVI
πρὸς τοῖς ἐπὶ τῶν ἀγρῶν διαιτωμένοις,
οὓς εἰς λόχους καταγείμας, καὶ τῆς οὐ-
σίας ἑκάστου τιμήματα πρὸς λόγον τῆς
δυνάμεως ἐπιτιθεὶς δικαιότατον ἁπάν-
των πολίτευμα καὶ πολυωφελέστατον εἰση-
γάγετο. Ταύτῃ γὰρ τῇ διακοσμήσει τάς τε
τῶν στρατιωτῶν καταγραφὰς, καὶ τὰς τῶν εἰσ-
φορῶν συντάξεις, καὶ τὰ τιμήματα τῶν βίων
ἐποιεῖτο. Τέσσαρα γὰρ οὗτος τῶν τιμω-
ρημάτων εὗρεν ὄργανα, τεσσαράκοντα
δὲ ἔτη

MCCCCXXXVI. δὲ ἔτη τῆς ἀρχῆς κρατήσας διαφθείρεται
MCCCCLXX. δολοφονηθεὶς ὑπὸ Ταρκυνίου Σουπέρβου.
Ζ ΤΑΡΚΥΝΙΟΣ ΣΟΥΠΕΡΒΟΣ. Οὗτος
εὐθὺς πάντα ἐκίνησεν ἐπὶ τὸ αὐθαδέστερον, καὶ βαρυτέραν τὴν πολιτείαν ἀπέφηνε, σύν τε νόμους μεταθεὶς, καὶ ἄρχοντας περιβαλλόμενος, καὶ δι' αὐτῶν τὸν δῆμον δεσμοῖς παντοίοις καὶ μεγάλοις, καὶ
MCCCCLXIX. κολάσεσι, καὶ ἐξορίαις αἰκιζόμενος.
Αὐτὸς γὰρ ἐξεῦρε δεσμὰ, μάστιγας, ξύλα, εἱρκτὰς, φυλακὰς, κλοιοὺς, πέδας, ἁλύσεις, ἐξορίας, μέταλλα, καὶ ἔτι ἄλλο κακόν. Οὗτος παρὰ Ρωμαίοις μισηθεὶς διά τε τ' ἄλλα, καὶ διὰ τὸν ὁμώνυμον αὐτῷ Ταρκυνίον, ὃς καὶ γυναῖκα Λατίνου Λουκρητίαν λεγομένην εὐγενῆ παρὰ Ρωμαίοις νυκτὸς ἀπὸ στρατοπέδου προσελθὼν πρὸς βίαν ᾔσχυνεν, ἀπωσθεὶς ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἀπεχώρει σὺν
MCCCCXCVIII. τοῖς οἰκείοις, βασιλεύσας ἔτη κδ. Κατὰ
τοῦτον τὸν χρόνον Ἀριστογείτων καὶ Ἁρμόδιος ἐπέθεντο τοῖς περὶ Ἵππαρχον καὶ Ἱππίαν τυράννοις, καὶ τὸν μὲν Ἵππαρχον κτείνουσιν, Ἱππίας δὲ τὴν Ἀριστογείτονος ἑταίραν ὄνομα Λέαιναν συλλαβὼν ἐβασάνιζεν, ἐφ' ᾧτε εἰπεῖν τοὺς κοινωνήσαντας τῆς ἐπιθέσεως. ἡ δὲ πλεῖστον ὅσον ἀντεῖχεν. ἐκνικωμένη δὲ ὑπὸ τῶν βασάνων, ἵνα μὴ ἐξείποι, αὐτὴ τὴν ἑαυτῆς γλῶτταν ἀπεδήδοκε.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΡΩΜΑΙΩΝ ΑΠΟ ΥΠΑΤΩΝ ΕΠΙ ΧΙΛΙΑΡΧΩΝ ΥΠΑΤΙΚΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ. ΠΑΛΙΝ ΑΠΟ ΧΙΛΙΑΡΧΩΝ ΕΠΙ ΥΠΑΤΩΝ. ΑΠΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΕΠΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΕΣ ΡΩΜΑΙΩΝ. ΜΕΤΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΝ.

MDCCCCLXIX. ΓΑΙΟΣ ΙΟΥΛΙΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. Οὗτος μετὰ τὸ τέταρτον ἔτος τῆς βασιλείας Κλεοπάτρας ὑπὸ Ρωμαίων ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος εἰς τὴν ἀνατολὴν σὺν πολλῇ ἀνελθὼν δυνάμει, καὶ πολλοὺς τῶν αὐτόθι τροπωσάμενος καὶ ὑποφόρους καταστήσας,
MDCCCLI. ἰδίων τῶν τόπων καθίστησιν ἐπιμελητάς.
Ἀντίπατρον μὲν οὖν τὸν Ἀσκαλωνίτην Παλαιστίνης κατέστησε διοικητήν. υἱὸς δὲ ἦν Ἀντίπατρος Ἡρώδου τῶν ἐν νεωκόροις ἀριθμουμένων, καὶ τῶν αὐτόθι τοῦ Ἀπόλλωνος ἱεροδούλων, παῖδα δὲ ὄντα ποτὲ λῃσταὶ ἀναρπάσαντες Ἰδουμαῖοι κατεῖχον, λύτρα ἀπ' αὐτοῦ ἀνακομιεῖσθαι ὑπειληφότες. Τοῦ δὲ πατρὸς αὐτοῦ εἰς ἔσχατον πενίας ἐληλακότος ἔ-
MDCCCCLXX. μεινε παρὰ τοῖς ἁρπάσασι δουλεύων, καὶ τοῖς ἐκείνων ἔθεσι τρεφόμενος, ὁ δὲ Ἰούλιος γενόμενος εἰς τὴν Αἴγυπτον τῆς Κλεοπάτρας κρατυνεῖ τὴν ἀρχὴν, τῶν ἐπιθεμένων ἀναστείλας τὰς ἐπιβουλὰς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς διοικησάμενος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ρώμην. Οὗτος καὶ Δικτάτωρ ἐκλήθη. Δικτάτωρ δέ ἐστιν ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Τότε
Καικίλιος στρατηγὸς εἰς Καμπανίαν πρὸς MDCCCCLXIX.
Μίλωνα φυγάδα νεωτερίζοντά τι ἐλθὼν ἔπραξεν ἄν τι ταραχῶδες, εἰ ζῶντα αὐτὸν εὑρήκει, νῦν δὲ ἐκ τῆς Καμπανίας ἐκπεσόντος αὐτοῦ, καὶ ἐν Ἀπουλίᾳ φθαρέντος, ἔς τε τὴν Βρεττίαν ἦλθε, καὶ ἐκεῖ, πρὶν ποιῆσαί τι λόγου ἄξιον, ἀπώλετο. Τῷ δὲ Καίσαρι μέλλοντι τὴν αὔλειον ἐξελθεῖν θύραν ἀπερχομένῳ ἐπὶ τὸ βουλευτήριον εἰκὼν αὐτοῦ ἀφεστῶσα τῷ προθύρῳ αὐτομάτως κατέπεσε. Καὶ περὶ τούτοις χάρτην αὐτῷ τις ἐπέδωκε πᾶσαν τὴν κατ' αὐτοῦ μελετωμένην ἐπιβουλὴν ἔχοντα. καὶ νομίσας ἄλλο τι εἶναι οὐκ ἐνέτυχεν, ἀλλὰ δεδωκὼς ἑτέρῳ φυ-
λάττειν ἐσφάγη ὑπὸ Βρούτου καὶ Κασσίου ἐν MDCCCCLXXII.
τῷ βουλευτηρίῳ, χρόνων ὑπάρχων νε. κληρονόμον δὲ καὶ θετὸν υἱὸν κατέλιπεν Ὀκτάουιον τὸν υἱὸν Ἰουλίας τῆς ἰδίας ἀδελφῆς ἔτος ἄγοντα ιθ. ὁ δὲ δῆμος τὸ σῶμα αὐτοῦ, ὥσπερ εἶχεν, ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐπὶ πυρὰν ἐ-
πέθηκεν. Τοῦ δὲ Καίσαρος ἀποθανόν- MDCCCCLXXII.
τος, Κάσσιος εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἀναβὰς, MDCCCCLXXII.
τήν τε χώραν ἐκάκωσε, καὶ τάλαντα ὀκτακόσια παρ' αὐτῶν εἰσεπράξατο. Κατὰ
τοῦτον τὸν καιρὸν Σερουίλιος ὁ Ἰσαυρικὸς ὑ- MDCCCCLXXII.
πέργηρως ἀπέθανε.

ΟΚΤΑΟΥΙΟΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ΚΑΙΣΑΡ. MDCCCCLXXIII.
Αὐτίκα μετὰ τὸν Ἰουλίου Καίσαρος φόνον τὸ φῶς τοῦ ἡλίου ἐλαττοῦσθαί τε καὶ
σβέννυσθαι, τότε δὲ ἐν τρισὶ κύκλοις MDCCCCLXXII.
φαντάζεσθαι ἐδόκει. Καὶ ἡ βουλὴ τῷ Λου-
κίῳ Πλάγκῳ ἐκέλευσε τοὺς ἐκ Οὐιέν- MDCCCCXCII.
νης τῆς Ναρβωνησίας ὑπὸ τῶν Ἀλλοβρίγων ποτὲ ἐκπεσόντας, καὶ εἰς τὸ μεταξὺ τοῦτε Ροδανοῦ καὶ τοῦ Ἀράριος, ᾗ συμμίγνυνται ἀλλήλοις, ἱδρυνθέντας συνοικίσαι. καὶ οὕτως ἐκεῖνοι ὑπομείναντες τὸ Λουγόδουνον μὲν ὀνομασθὲν νῦν δὲ Λούγδουνον καλούμενον, ἔκτισαν. καὶ τότε ἐν
Ρώμῃ τὴν Κικέρωνος σφαγέντος κε- MDCCCCLXXIV.
φαλὴν Ἀντώνιος ἐκέλευσεν ἐκφανέστερον τῶν ἄλλων ἐν τῷ βήματι προτεθῆναι, ἵνα ὅθεν κατ' αὐτοῦ δημηγορῶν ἠκούετο, ἐνταῦθα μετὰ τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς, ὥσπερ ἀπετέτμητο, ὁρῷτο. Μετὰ ταῦτα νόμος
ὁ Φαλκίδιος ὠνομασμένος ὑπὸ τοῦ MDCCCCLXXVI.
Πουβλίου Φαλκιδίου δημαρχοῦντος ἐτέθη, ὥστε τινὰ τὸ τέταρτον τῆς καταλειφθείσης οἱ οὐσίας, ἄνγε πη βαρύνηται, λαβόντα, τὸ λοιπὸν ἀφεῖναι. Τότε MDCCCCLXXVI.
καὶ Μάξιμον τινὰ ταμιεύσειν μέλλοντα

ἐγνώριζέ τε ὁ δεσπότης, καὶ ἀπήχαγχον.
MDCCCCLXXVI. ὁ δὲ Κάσσιος ἐπὶ τούτων τῶν χρόνων Ῥω-
δίους ναυμαχίᾳ νικήσας, καὶ εἰς τὴν νῆ-
σον περαιωθεὶς ἄλλο μὲν οὐδὲν κακὸν αὐ-
τοὺς ἔδρασε, τὰς δὲ ναῦς, καὶ τὰ χρήματα,
καὶ τὰ ὅσια, καὶ τὰ ἱερὰ, πλὴν τοῦ ἅρ-
ματος τοῦ ἡλίου, παρεσπάσατο. Μετὰ ταῦτα
MDCCCCLXXV. Κλεοπάτρα τῇ Ἰουδαίων καὶ Ἀράβων ἐπι-
βουλεύσασα βασιλείᾳ μέρη λαβεῖν ἴσχυ-
σε παρ' Ἀντωνίου. ὁ δὲ Ὀκτάβιος τὴν
ἐξ Ἰταλίας συναθροίσας δύναμιν κά-
τεισιν ἐπὶ Ἀντώνιον. καὶ συμβολῆς γενο-
MDCCCCLXXXVII. μένης, ἡττᾶται Ἀντώνιος, καὶ φεύγει με-
τὰ τῆς Κλεοπάτρας εἰς Αἴγυπτον. καὶ ὁ
μὲν Ἀντώνιος ἑαυτὸν διεχρήσατο, ἡ δὲ
Κλεοπάτρα εὐλαβουμένη τὸν ἐν τῇ Ῥώμῃ
θρίαμβον, συσχεθεῖσα, ἀσπίδι τῷ θη-
ρίῳ ἑαυτὴν προσενεγκαμένη τελευτᾷ.
Αὔγουστος δὲ Αἴγυπτον ὑποτελῆ ἐποίη-
MDCCCCLXXXVII. σε, καὶ τῷ Γάλλῳ τῷ Κορνηλίῳ αὐτὴν ἐπέ-
τρεψε, τῷ τε Ἀπόλλωνι ἀγῶνα καθιέρω-
σεν Ἄκτια αὐτὸν προσαγορεύσας, καὶ πόλιν
MDCCCCLXXXVIII. συνῴκισε, Νικόπολιν αὐτῇ ὄνομα δοὺς,
ὅτε πρῶτον ὁ Καῖσαρ τὸ κράτος πᾶν μό-
MDCCCCLXXXVIII. νος ἔσχεν, ὥστε καὶ τὴν ἀπαρίθμησιν τῆς
μοναρχίας αὐτοῦ ἐτῶν ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡ-
μέρας ἀκριβοῦσθαι. ὁ δὲ Κορνήλιος Γάλ-
MDCCCCXC. λος ὁ πρῶτος τὴν Αἴγυπτον ἐπιτετραμ-
μένος πολλὰ καὶ μάταια εἰς τὸν Αὔγουστον
ἀποληρήσας, πολλὰ δὲ καὶ ἐπαίτια
διαπράξας, ὑπὸ τοῦ Αὐγούστου ἀτιμω-
θεὶς, περιαλγήσας ἐπὶ τούτοις ἑαυτὸν διε-
MDCCCCLXXXVIII. χειρίσατο. ὁ δὲ Καῖσαρ τὸ τοῦ Αὐγούστου
ὄνομα καὶ παρὰ τῆς βουλῆς, καὶ παρὰ τοῦ
δήμου ἐπέθετο, καὶ τὸν μῆνα τὸν Σεξτίλιον
ἐπικαλούμενον, ἐν ᾧ ὕπατος πρῶτον ἐ-
γένετο, Αὔγουστον ἀντωνόμασε, τὸν θρίαμ-
βον τῆς Αἰγύπτου καταστροφῆς πομπεύσας,
MDCCCCLXXXVIII. οὗ ἦν εὐπρεπεστάτη ἡ πομπὴ, ἐν ᾗ καὶ ἡ
Κλεοπάτρα ἐπὶ κλίνης ἐν τῷ τοῦ θανά-
του μιμήματι παρεκομίσθη, ὡς πομπεῖον,
μετὰ τῶν ἄλλων αἰχμαλώτων, καὶ μετὰ τοῦ
Ἀλεξάνδρου τοῦ καὶ Ἡλίου, καὶ Κλεοπά-
MDCCCCXCI. τρας, τῆς καὶ Σελήνης, τῶν τέκνων αὐτῆς. πολ-
λαὶ δὲ πρεσβεῖαι πρὸς Καίσαρα ἀφίκον-
το. Καὶ δὴ καὶ οἱ Ἰνδοὶ προκηρυξάμενοι
πρότερον φιλίαν, τότε ἐσπείσαντο, δῶρα
MDCCCCXCII. πέμψαντες αὐτῷ. Ἀμύντου τελευτήσαν-
τος, ἡ Γαλατία μετὰ τῆς Λυκαονίας Ῥω-
μαῖον ἄρχοντα ἔσχε, καὶ τὰ ἐν τῷ Βοσ-
πόρῳ τῷ Κιμμερείῳ νεοχμώσαντα κατέστη,
τοῦ Ἀγρίππα ἐν Σινώπῃ ἐλθόντος, τέως ἐπὶ
τοὺς Βοσπορείους στρατευσαμένου, οἳ τότε
τά τε ὅπλα κατέθεντο, καὶ τῷ Πολέμωνι
παρεδόθησαν. Πολλοὺς δὲ νόμους ἔθετο ὁ
MDCCCCXCV. Αὔγουστος. καὶ τοὺς Κυζικηνοὺς, ὅτι Ῥω-
μαίους τινὰς ἐν στάσει μαστιγώσαντες ἀ-
πέκτειναν, ἐδουλώσατο, καὶ τὰ αὐτὰ καὶ
τοὺς Συρίους, τούς τε Σιδωνίους διὰ τὰς
στάσεις ἐποίησεν ἐν τῇ Συρίᾳ γενόμενος. καὶ
ἐν Σάμῳ χειμάσας τοῖς Σαμίοις ἐλευ- MDCCCCXCIX.
θερίαν μισθὸν τῆς διατριβῆς ἀντέδωκε, καὶ
ἄλλα προσδιῴκησεν, ἥτε παντόμιμος MDCCCCXC.
ὄρχησις ἐν ἐκείνοις εἰσήχθη τοῖς χρόνοις
οὔπω πρότερον οὖσα, Πυλάδου τοῦ Κίλι-
κος, καὶ Βαθύλλου πρῶτον αὐτὴν μετελθόν- MMXII.
των. Καὶ ἡ Ἰουλία Αὐγούστου θυγάτηρ ἀσελ-
γαίνουσα εἰς Πανδατερίαν τὴν πρὸς Καμ-
πανίᾳ νῆσον ὑπερωρίσθη, καὶ αὐτῇ καὶ
ἡ Σκριβωνία μήτηρ συνεξέπλευσεν. ἠ-
γαπᾶτο δὲ ὑπ' Αὐγούστου Μαικήνας ἀ-
νὴρ σοφὸς, ὃς καὶ πρῶτος τὰ σημεῖα ἐ-
φεῦρεν. εἶχε δὲ τὸν Ἀθηνόδωρον τὸν Ἀλε- MMXX.V.
ξανδρέα σοφώτατον πάνυ. Τούτου τῷ
* δευτέρῳ ἔτει αἱ Ἰνδικτοι ἐπενοήθησαν, MDCCCCLXXXVIII.
καὶ τὸ Βίσεξτον, καὶ νόμους ἐξέθετο πολιτι-
κοὺς, καὶ Βιργίλιος παρὰ Ῥωμαίοις
ἐγνωρίζετο ποιητής. καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ * μβ
[μ] ἔτει ἤχθη ὁ κατ' Ἀντιόχειαν τῶν ἐτῶν
ἀριθμός. τούτου τῷ αὐτῷ ἔτει, Ἡρώδου δὲ
λγ, Κυρίνιος ὑπὸ τῆς συγκλήτου βου- MMXIV.
λῆς ἀπεσταλμένος εἰς τὴν Ἰουδαίαν, ἀπο-
γραφὰς ἐποιήσατο τῶν οὐσιῶν, καὶ τῶν οἰκη-
τόρων. ἐν δὲ τῷ αὐτῷ ἔτει ΙΗΣΟΥΣ
ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν Βηθλεὲμ γεννᾶται. ὁμοῦ MMXV.
συνάγεται ἀπὸ Ἀβραὰμ ἔτη ϐ,ιε. Ἦν δὲ MMXVI.
τοῦτο τὸ δεύτερον καὶ τεσσαρακοστὸν ἔτος
τῆς Αὐγούστου βασιλείας. Αἰγύπτου δὲ ὑπο-
ταγῆς, καὶ τῆς τελευτῆς Ἀντωνίου καὶ Κλεο-
πάτρας, εἰς ἣν ὑστάτην ἡ κατ' Αἴγυπτον
τῶν Πτολεμαίων κατέληξε δυναστεία,
ὄγδοον ἔτος καὶ εἰκοστὸν, ὁπηνίκα ὁ Σω-
τὴρ καὶ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπὶ
τῆς τότε πρώτης ἀπογραφῆς, ἡγεμονεύον-
τος Κυρηνίου τῆς Συρίας, ἀκολούθως ταῖς
περὶ αὐτοῦ προφητείαις ἐν Βηθλεὲμ γεν-
νᾶται τῆς Ἰουδαίας. Ταύτης δὲ τῆς κατὰ
Κυρίνιον ἀπογραφῆς καὶ ὁ τῶν παρ' Ἑβραίοις
ἐπισημότατος ἱστορικῶν Φλαύιος Ἰώσηπ-
πος μνημονεύει καὶ ἄλλην ἐπισυνάπτων
ἱστορίαν περὶ τῆς τῶν Γαλιλαίων κατὰ τὸν
αὐτοὺς ἐπιφυείσης χρόνους αἱρέσεως Ἰούδα
Γαυλανίτου, ὃς εἰς ἀποστασίαν ἐνῆγε τοὺς MMXXV.
ἐπιχωρίους, ὁ δὲ Αὔγουστος ἐν ᾧ ἔτει
Σέξτος Ἀπούλιος, καὶ Σέξτος Πομπήϊος
ὑπάτευσαν, τὸν ἀγῶνα ἐν τῇ Νεαπόλει MMXXIX.
διαφεὶς ἔπειτα ἐν Νώλῃ μετήλλαξε δεύ-
τερος μετὰ Ῥωμαίων αὐτοκράτωρ γενό-
μενος, ἓξ δὲ καὶ πεντήκοντα τῆς ἀρχῆς
ἔτη ἀνύσας, πρὸς οἷς μῆνας ϛ, ἡμέρας
δυοῖν πλέονας. τούτου δὲ αὐτῷ τοῦ χρόνου
τεσσαρεσκαίδεκα ἔτη συνῆρξεν Ἀντώ-
νιος. ὅ, τε ἥλιος πᾶς ἐξέλιπε, καὶ τοῦ οὐ- MMXXIV.
ρανοῦ τὸ πολὺ καίεσθαι ἔδοξε.

TIBE-

MMxxx. ΤΙΒΕΡΙΟΣ ἔτη κγ. Ἐπὶ τούτου Γάϊος
MMxxx. Ἀσίνιος Γάλλος παῤῥησίᾳ ἀεί ποτε πα-
MMxxxv. τρῴᾳ καὶ ὑπὲρ τὸ συμφέρον αὐτῷ χρώ-
μενος πολλὰ μὲν δεινὰ προπαθὼν ἀπεσ-
φάγη. καὶ δὴ καὶ Ἀρχέλαος Καππα-
δοκῶν βασιλεὺς ὑπὸ Τιβερίου ἀπέθανε.
Κἀκ τούτου καὶ ἡ Καππαδοκία τῶν Ῥω-
μαίων ἐγένετο, καὶ ἐπεὶ ἐπετράπη, ταῖς
τε ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεσι ταῖς ὑπὸ τοῦ σεισ-
μοῦ κακωθείσαις ἀνὴρ ἐστρατηγηκὼς σὺν
MMxxxix. πέντε ῥαβδούχοις προσετάχθη, καὶ χρή-
ματα πολλὰ μὲν ἐκ τῶν φόρων ἀνείθη,
πολλὰ δὲ καὶ παρὰ Τιβερίου ἐδόθη. καὶ
Δροῦσος ὁ παῖς αὐτοῦ φαρμάκῳ διώλε-
το, τοῦ Σηϊανοῦ φάρμακόν τι αὐτῷ διά τε
τῶν ἐν τῇ θεραπείᾳ αὐτοῦ ὄντων, καὶ διὰ
τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Λιουίλλας, δεδωκότος.
MMxliv. Ἐν δὲ τῷ ιε ἔτει τῆς βασιλείας τούτου ὁ
κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐβαπτίσθη,
MMxlvii. καὶ τοῦ εὐαγγελικοῦ κηρύγματος ἀπήρξατο.
ἐν δὲ τῷ ιη ἔτει ἐσταυρώθη. Τεκμήριον δὲ
MMxlvii. ἂν γένοιτο τοῦ κατὰ τόδε τὸ ἔτος πεπονθέ-
ναι τὸν σωτῆρα ἡμῶν ἡ τοῦ κατὰ Ἰωάννην
εὐαγγελίου μαρτυρία, ἥτις μετὰ τὸ ἔτος
MMli. ιε Τιβερίου τριετῆ χρόνον τῆς διδασκα-
λίας αὐτοῦ διαγενέσθαι μαρτυρεῖ. Τοῦ δὲ
Πιλάτου τῷ Τιβερίῳ τεράστια τοῦ Χριστοῦ,
καὶ τὰ περὶ ἀναστάσεως αὐτοῦ κοινωσαμένου,
ὁ Τιβέριος (καθὼς ἱστορεῖ Τερτυλλιανὸς
ἐν τῇ ὑπὲρ Χριστιανῶν ἀπολογίᾳ) κατα-
πλαγεὶς ἀνήγγελλε πάντα τῇ συγκλήτῳ,
καὶ ἠβουλήθη διὰ βασιλικοῦ τύπου ἀ-
ναγορεῦσαι αὐτὸν θεόν. ἡ δὲ σύγκλητος
οὐ προσήκατο, προϋπάρχειν νόμῳ παλαιῷ
λέγουσα, μὴ πρότερον θεοποιῆσαί τινα εἰ
μὴ ψήφῳ καὶ δόγματι πάρ᾽ αὐτῆς ἐγ-
κριθείη. ὁ δὲ τὸν μὲν νόμον τοῦτον ἐδέξατο,
ἐκέλευσε δὲ μηδένα ἐμποδίζειν τῷ Χρι-
στοῦ κηρύγματι. Καί μέντοι καὶ θάνατον
MMxlix. προσηπείλησε τοῖς κατηγορεῖν τολμῶσι
τοῦ κηρύγματος. ὁ δέ γε Πιλᾶτος μίσει
τῷ πρὸς Ἰουδαίους καὶ τὸν ἱερὸν θησαυρὸν
τὸν καλούμενον κορβωνᾶν πρὸς καταγω-
γὴν ὑδάτων ἐξαναλίσκων εἰς στάσιν τὸ
πλῆθος ἠρέθισε, καὶ οὐκ ὀλίγους αὐτῶν
ἀπέκτεινεν. Ἰώσηπος δὲ ἱστορεῖ κατὰ τὴν
MMxlvii. αὐτὴν ἡμέραν τῆς τοῦ κυρίου σταυρώσεως
κτύπου ἀντιλαβέσθαι πρῶτον, ἔπειτα φω-
νῆς ἀθρόας ἔνδοθεν ἀκοῦσαι ἀπὸ τοῦ ἐσω-
τάτω ἱεροῦ, ΜΕΤΑΒΑΙΝΩΜΕΝ
ΕΝΤΕΥΘΕΝ. Καὶ πάλιν ὁ αὐτός
φησι Πιλᾶτον τὸν ἡγεμόνα τὰς Καίσαρος
εἰκόνας νύκτωρ εἰς τὸ ἱερὸν, ὅπερ οὐκ ἦν
MMxlvii. θέμις, εἰσκομίσαι, μεγίστην τε ταραχὴν
θορύβου τε καὶ στάσεως ἐμβεβλῆσθαι τοῖς
Ἰουδαίοις. Τὸν δὲ Τιβέριον Γάϊος ὁ ἀδελ-
φιδοῦς ἐν τῇ νόσῳ αὐτοῦ ἱμάτια πολ-
λὰ περιθεὶς ἀπέπνιξε.

ΓΑΙΟΣ ΚΑΛΙΓΟΛΑΣ ἔτη δ. Οὗ- MMLIII.
τος τὴν τετραρχίαν Ἡρώδου Ἀγρίπ- MMLIII.
πᾳ ἐδωρήσατο. Μετὰ ταῦτα ἐκστὰς τῆς MMLIII.
ἀνθρωπίνης φύσεως ἑαυτὸν ἀπεθέωσε, καὶ
ἀνδριάντας ἑαυτοῦ κατὰ πόλιν ἐν τοῖς
ναοῖς ἐπέστελλε καθιδρύσασθαι, καὶ εἰς τὸν
τῶν Ἱεροσολύμων ναὸν, θεσπίσας νέου Γαΐου
ἱερὸν ὠνομάσθαι. ὁ δὲ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ MMLV.
πάσας διαφθείρας, ἐς νῆσον τὰς δύο κα-
τέκλεισεν. ἡ γὰρ τρίτη προαπέθανε. καὶ MMLV.
Λολλίαν Παυλῖναν ἔγημεν, αὐτὸν τὸν ἄν-
δρα αὐτῆς Μέμμιον Ῥήγουλον ἐγγυῆσαί
οἱ τὴν γυναῖκα ἀναγκάσας, μὴ καὶ ἀ-
νέγγυον αὐτὴν παρὰ τοὺς νόμους λάβῃ.
καὶ εὐθύ γε καὶ ἐκείνην ἐξήλασε. Τότε συν-
έβη στάσις τῶν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ Ἰουδαίων
τε καὶ Ἑλλήνων, καὶ πρεσβεία ἀφ᾽ ἑκατέ-
ρων πρὸς Γάϊον. Τῆς δὲ τῶν Ἰουδαίων MMLIII.
πρεσβείας ἦν Φίλων ἀνὴρ τὰ πάντα ἔνδο-
ξος, Ἀλεξάνδρου δὲ Ἀλαβάρχου ἀδελ-
φός. ὁ δὲ Γάϊος πέμπει Πετρώνιον ἡγε- MMLV.
μόνα εἰς Συρίαν, δοὺς ἐντολὰς, συνα-
γαγόντα δύναμιν πολεμῆσαι Ἰουδαίους,
ἐὰν μὴ θέλωσι δέξασθαι αὐτοῦ τὸν ἀνδριάν-
τα. ὁ δὲ ἐπιβουλευθεὶς ὑπὸ Κασσίου MMLVI.
Χαιρέου ἀνῃρέθη, ὅτε τὸν Πιλᾶτον τοσαύταις
περιπεσεῖν κατέχει λόγος συμφοραῖς, ὡς
ἐξ ἀνάγκης φονέα τὴν ἑαυτοῦ καὶ τιμω- MMLV.
ρὸν αὐτόχειρα γενέσθαι, τῆς θείας, ὡς
ἔοικε, δίκης οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν μετελ-
θούσης. ἱστοροῦσιν Ἑλλήνων οἱ τὰς Ὀλυμ-
πιάδας ἅμα τοῖς κατὰ χρόνους πεπραγ-
μένοις ἀναγράψαντες.

ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτη ιγ, μῆνας θ. Οὗτος MMLVII.
ἀποδίδωσιν Ἀγρίππᾳ τὴν πατρῴαν αὐ-
τοῦ βασιλείαν ἅπασαν. Ἐπὶ τούτου Μάρ- MMLX.
κον πρῶτον ἴσμεν ἐν Αἰγύπτῳ εὐαγγέλιον
συγγεγραφέναι, καὶ ἐκκλησίαν πρῶτον MMLVIII.
ἐπ᾽ αὐτῆς Ἀλεξανδρείας συστήσασθαι.
Τότε καὶ λιμοῦ τὴν οἰκουμένην πιέσαντος ἡ κατὰ MMLX.
τὰς Πράξεις Ἀποστόλων Ἀγάβου προφήτου MMLXV.
περὶ τοῦ μέλλειν ἔσεσθαι λιμὸν ἐφ᾽ ὅλην
τὴν οἰκουμένην πέρας ἐλάμβανε πρόῤῥη-
σις. Ἔτι δὲ Κλαυδίου τὰ τῆς βασιλείας
διέποντος, κατὰ τὴν τοῦ πάσχα ἑορτὴν MMLXIII.
τοσαύτην ἐπὶ τῶν Ἱεροσολύμων στάσιν καὶ
ταραχὴν ἐγγενέσθαι συνέβη, ὡς μόνον
τῶν περὶ τὰς ἐξόδους τοῦ ἱεροῦ βίᾳ συνωθου-
μένων, τρεῖς μυριάδας Ἰουδαίων ἀπο-
θανεῖν πρὸς ἀλλήλων καταπατηθέντων,
γενέσθαι τε τὴν ἑορτὴν πένθος μὲν ὅλῳ
τῷ ἔθνει, θρῆνον δὲ καθ᾽ ἑκάστην οἰκίαν.
Κλαύδιος δὲ Ἀγρίππαν Ἀγρίππου παῖ-
δα Ἰουδαίων καθιστὰς βασιλέα, Φήλικα MMLX.
τῆς χώρας ἁπάσης Σαμαρείας τε, καὶ
Γαλιλαίας, καὶ προσέτι τῆς ἐπικαλου-

μένης Γερασίας ἐκπέμπει. Καθ' οὓς χρό-
MMLXIX. νους καὶ Αἰγύπτιος τοὺς λῃστὰς ἐξήγαγεν
εἰς τὴν ἔρημον τοὺς Σικαρίους, οὓς με-
τῆλθε Φῆλιξ ὁ ἡγεμών. Καὶ τότε μεταξὺ
Θήρας καὶ Θηρασίας νῆσος ἀνεφυσήθη
MMLX. σταδίων λ. Ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου τελευτῆς
ἐπὶ τὴν ἡγεμονίαν Γερμανικοῦ Κλαυδίου
Καίσαρος, ἔτη συνάγεται τξε.
MMLXXI. ΝΕΡΩΝ ἔτη ιδ. Ἐπὶ τούτου στασιάζοντας
MMLXXI. Ἰουδαίων τοὺς πρώτους ἐν Καισαρείᾳ
MMLXXII. πρὸς τοὺς Σύρους Φῆλιξ ὁ ἐπίτροπος
ἔπαυσεν. Μετὰ Φήλικα Πόρκιος Φῆστος
εἰς τὴν Ἰουδαίαν πέμπεται, καθ' ὃν δικαιο-
λογησάμενος Παῦλος δέσμιος ἐπὶ
MMLXXVII. Ῥώμης ἄγεται. Τοῦ δὲ Φήστου ἐν Ἰουδαίᾳ
ἀποθανόντος, Ἰουδαῖοι τὸν ἀδελφὸν Κυ-
ρίου Ἰάκωβον, ᾧ πρὸς τῶν Ἀποστόλων ὁ
θρόνος τῆς ἐπισκοπῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐγ-
κεχείριστο, κτείνουσι, καιρὸν εἰς ἐξουσίαν
MMLXXIV. λαβόντες τὴν ἀναρχίαν. Ἐπὶ Νέρωνος
ὁ ἥλιος σύμπας ἐν μέσαις ταῖς θυσίαις ταῖς
ἐπὶ τῇ Ἀγριππίνῃ κατὰ τὸ ψήφισμα γινο-
μέναις ἐξέλιπεν, ὥστε καὶ ἀστέρας ἐκφῆ-
MMLXXV. ναι. Καὶ σκηπτός ποτε τὸ δεῖπνον πᾶν εἰσ-
φερόμενον Νέρωνι κατέφλεξε, Νέρωνος
ὄγδοον ἄγοντος τῆς βασιλείας ἔτος. Μετὰ
Μάρκον τὸν Ἀπόστολον, καὶ εὐαγγελι-
MMLXXIX. στὴν, τῆς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ παροικίας Ἀνια-
νὸς τὴν λειτουργίαν διαδέχεται. Κρα-
ταιουμένης δὲ ἤδη τῷ Νέρωνι τῆς ἀρχῆς,
εἰς ἀνοσίους πράξεις ἐξώκειλε, καὶ ἀλλό-
τρια τῆς βασιλείας ἐπετήδευσε, πράγμα-
MMLXXIX. τα κιθαρίζων, καὶ τραγῳδῶν, καὶ ὀρχούμενος
ἐπὶ τῶν θεάτρων. Καὶ πρὸς τούτοις ἐν πά-
σαις αὐτοῦ ἀθεμιτουργίαις καὶ τὸ τῆς θεομα-
χίας προσέθηκε μύσος, διώκτης πρῶ-
MMLXXXIV. τος γενόμενος τοῦ θείου λόγου. Μετὰ δὲ
MMLXXV. ταῦτα ἐπιβουλῆς κατ' αὐτοῦ μηνυθείσης
αὐτῷ, εἰς ἄκρον μανίας ἐλθὼν ἀνεῖλε
τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν γυναῖκα αὐ-
τοῦ, καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ ἄλλους
μυρίους τῷ γένει προσήκοντας, καὶ τοὺς
ἐν Ῥώμῃ ἐπισήμους, τὴν ἐξ αὐτῶν ἐπανά-
MMLXXXIII. στασιν ὑφορώμενος, καὶ Ἀνναῖον Κορνοῦτον
εὐδοκιμοῦντα τότε ἐπὶ παιδείᾳ εἰς νῆσον
ἐνέβαλεν, ἔν τε τοῖς κιθαρῳδοῖς ἠγωνί-
MMLXXXIII. ζετο, τούς τε κορυφαίους ἀνεῖλεν Ἀποστόλων
Πέτρον καὶ Παῦλον. Φήστῳ δὲ Ἀλβῖνος,
Ἀλβίνῳ δὲ Κέστιος Φλῶρος διάδοχος
ἐπέμφθη, ὃς τοσαῦτα Ἰουδαίους διέθηκε
κακὰ, ὡς ἐπαναγκάσαι αὐτοὺς ἐφ' ὅπλα
χωρῆσαι. Τῶν δὲ Ἰουδαίων τὴν πρὸς
τοὺς Ῥωμαίους ὑποταγὴν ἠθετηκότων,
ἔπεμψεν ὁ Νέρων τὸν Οὐεσπασιανὸν, καὶ
τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς Ἰουδαίαν.
ΓΑΛΒΑΣ μῆνας θ, ἡμέρας ιγ. ἦν δὲ τῶν
εὐπατριδῶν. ὃς εἶχε παραδυναστεύοντα
τὸν Ὄθωνα, ὃς καὶ ἰδὼν τὸν Γάλβαν Λούκιον
Πείσωνα εἰς υἱοθεσίαν παραλαβόντα,
φθονήσας, καὶ τὸ στράτευμα κατ' αὐτοῦ
κινήσας ἀπέκτεινεν αὐτόν. Ἀπαιτούμενος
δὲ Ὄθων χρήματα παρὰ τῶν στρατιωτῶν, ἃ
ὑπέσχετο αὐτοῖς, ἔφη, οὐ δεῖ αὐτοκρά-
τορα ἀναγκάζεσθαι.
ΟΘΩΝ μῆνας γ, ἡμέρας η. ἦν δὲ γένους
ἀσήμου. Θύων δέ ποτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ τῆς Ἀ-
φροδίτης ἄσματα τοῖς ἱεροῖς παρέμιξε. καὶ
διὰ τοῦτο Οὐιτελλίου αὐτῷ ἐπαναστάντος,
ξιφιδίῳ ἑαυτὸν διεχειρίσατο εἰπών, τί,
γὰρ μακροῖς αὐλοῖσιν αὐλῆσαι μ' ἔδει;
ΟΥΙΤΕΛΛΙΟΣ ἔτος ἓν, γένους ἐπιφα-
νοῦς ὤν. οὗτος ἀστρολόγους καὶ ἀστρονόμους
καὶ γόητας ἐντὸς ῥητῆς ἡμέρας ἐκχωρῆ-
σαι τῆς Ἰταλίας προσέταξεν, οἳ καὶ πρό-
γραμμα ἔρριψαν προαγγέλλοντες ἐντὸς
ἡμέρας ῥητῆς ἀπαλλαγήσεσθαι αὐτὸν τοῦ
βίου. ὃ δὴ καὶ γέγονεν. ἐσφάγη γὰρ ὑπὸ
στρατιωτῶν.
ΟΥΕΣΠΑΣΙΑΝΟΣ ἔτη δέκα, ἡμέ- MMLXXXV.
ρας η. οὗτος αὐτοκράτωρ γέγονεν ἐν Πα-
λαιστίνῃ ἔτι τὰς πόλεις τῶν Ἰουδαίων πολιορ-
κῶν, ὅστις καὶ Ἰώσηπον τὸν συγγραφέα
ὑποχείριον ἐποιήσατο. Ἀνήχθη δὲ ἐν
Ῥώμῃ ἀναγορευθεὶς ὑπὸ στρατοῦ βασι-
λεὺς, καταλιπὼν Τίτον τὸν υἱὸν αὐτοῦ
τὴν Παλαιστίνην πολιορκεῖν. Τῷ πρώτῳ
ἔτει Οὐεσπασιανοῦ ὁ ναὸς τοῦ Καπετω-
λίου ἐνεπρήσθη, καὶ τῷ πέμπτῳ οἰκοδομεῖ-
σθαι παρ' αὐτοῦ ἤρξατο. Τῷ δευτέρῳ MMLXXXVI.
ἔτει ὁ Τίτος τὴν Ἱερουσαλὴμ παραλα-
βὼν, πᾶσαν αὐτὴν, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ ναὸν
κατηθάλωσεν ἐν πυρί. Ἰώσηππος δὲ τῷ τε MMLXXXVI.
πολέμῳ καὶ τῇ ἁλώσει ἐκεῖσε συνὼν τὸν
μὲν λαὸν εἰς τριακοσίας μυριάδας ἠ-
ριθμῆσθαί φησι σὺν νηπίοις καὶ γυναιξίν.
ἄνδρας δὲ ἑκατὸν δέκα μυριάδας ἐν τῷ
πολέμῳ τῷ πρὸς ἀλλήλους, καὶ ἐν τῷ συγ-
κλεισμῷ, ὡς ἑαυτοὺς ἑκουσίως ἐν ὑπογείοις
τόποις συνέκλεισαν, καὶ κατέκτειναν,
διεφθαρέναι συνεγράψατο. καὶ τοὺς μὲν
ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας καὶ σώματος κάλλει
διαφέροντας τῷ θριάμβῳ Ῥώμης ἀχ-
θῆναι εἰς θηριομαχίαν, τοὺς ἄλλους δὲ πλή-
θους τῶν ὑπὲρ τὰ ιζ ἔτη τοὺς μὲν
δεσμίους εἰς τὰ κατ' Αἴγυπτον ἔργα πα-
ραπέμπεσθαι, τοὺς πλείστους δὲ εἰς τὰς
ἐπαρχίας ὑπερορίζεσθαι φθαρησομένους
ἐν θεάτροις, ἐν σιδήροις, καὶ θηρίοις, τοὺς
δὲ ἐντὸς ιζ ἐτῶν αἰχμαλώτους ἀπάγεσθαι
πραθησομένους διετάξατο. Τοῦτον δὲ μό-
νον τὸν ἀριθμὸν εἰς θ μυριάδας ἀνδρῶν
συνθεωρεῖσθαι. Τότε δὲ ἀληθῶς ἐξωλο-
θρεύθη κρῖμα καὶ χρῖσμα. καὶ ἐν συντελείᾳ
ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς ἐδόθη. Ὁ δὲ αὐτὸς
Ἰώσηππος

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἰώσηπος τῶν ἀθροισθέντων ἀπὸ Ἰου-
δαίας ἁπάσης ἐν ἡμέραις τῆς τοῦ πάσχα
ἑορτῆς ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ ἀποκλεισθῆναι
MMLXXXVI εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἀμφὶ τριακοσίας
μυριάδας τὸ πλῆθος ἱστορεῖ. ἐχρῆν γὰρ
MMLXXXVI ἐν αἷς ἡμέραις τὸν πάντων σωτῆρα καὶ
εὐεργέτην Χριστόν τε τοῦ Θεοῦ τὰ κατὰ τὸ
πάθος διατέθεινται, ταῖς αὐταῖς
ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ κατακλεισθέντας τὸν με-
τελθόντα αὐτοὺς ὄλεθρον πρὸς τῆς θείας
δίκης καταδέξασθαι. Γίνονται ἀπὸ τῆς
ἀναλήψεως Χριστοῦ, ἕως τῆς ὑπὸ Τί-
του ἁλώσεως, ἔτη μβ. Τότε δὲ λοιμὸν
κατὰ τὴν Ῥώμην φασὶ γενέσθαι τοιοῦτον,
MMXCI. ὡς ὑπὲρ μυρίους ἐφ' ἡμέραις πλείοσι
καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκειν ὅ, τε Κολοσ-
σὸς ἐν τῇ ἱερᾷ ὁδῷ ἱδρύνθη τὸ ὕψος ἑκα-
τὸν ποδῶν. Μετὰ τὴν τῆς Ἱερουσαλὴμ ἅλω-
σιν Συμεὼν ὁ τοῦ Κλεοπᾶ τὸν θρόνον Ἱερου-
σαλὴμ διαδέχεται.

MMXCV. ΤΙΤΟΣ ἔτη β. Οὗτος εὐγλωττότατος,
MMXCV. πολεμικώτατος, καὶ μετριώτατος ἦν.
Βασιλεύοντος αὐτοῦ οὐ παρῆλθεν ἡμέρα,
ἐν ᾗ δῶρόν τι τῶν ὑπηκόων τινί, ἢ εὐεργε-
σίαν οὐ παρεῖχε. Τούτου ἐστὶ καὶ ἀοίδιμος
„ ἐκείνη φωνή. Σήμερον οὐκ ἐβασίλευσα,
MMXCVI. „ ἐπεὶ οὐδένα εὐεργέτησα. Τῷ δευτέρῳ
ἔτει τούτου μέγας ἐμπρησμὸς ἐν Ῥώμῃ
MMXCVI. ἐγένετο. καὶ Λῖνος ἐπίσκοπος τῆς Ῥω-
μαίων ἐκκλησίας ιβ ἐνιαυτοῖς τὴν λει-
τουργίαν κατασχὼν Ἀνεγκλήτῳ ταύτην
MMXCV. παραδίδωσι. Τῷ τρίτῳ ἔτει τὸ Βέσβιον
ὄρος ἐν τῇ δύσει κατὰ κορυφῆς ῥαγὲν ἐξε-
φύσησε πῦρ τοσοῦτον, ὡς καταφλέξαι
τὴν παρακειμένην χώραν, καὶ τὰς πό-
λεις. Τὸ δὲ θέατρον τὸ κυνηγετικόν, τό,
τε βαλανεῖον τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ ἱερώσας
MMXCVI. μετήλλαξεν ἐν τοῖς αὐτοῖς ὕδασιν, ἐν οἷς
MMXCVIII. καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. Τῆς συγκλήτου ψη-
φισαμένης θεὸς ἀνηγορεύθη.

MMXCVII. ΔΟΜΕΤΙΑΝΟΣ Τίτου ἀδελφὸς ἔτη ιε.
Οὗτος πᾶν εἶδος κακίας ἐπελθὼν ἑ-
MMCII. αυτὸν τελέως ἀπεθέωσε, δεσπότης τε καὶ
θεὸς προσαγορεύεται. καὶ Οκτώβριον
μῆνα Δομετιανὸν ἀντωνόμασεν, ὅτι ἐν
MMCIII. αὐτῷ ἐγένετο. Ἐπειδὴ δὲ ὁ Τίτος ἰσχυρῶς
περὶ τὰς ἐκτομίας ἐσπουδάκει, ἀπηγό-
MMXCIX. ρευσεν ἐπ' ἐκείνου ὕβρει μηδένα ἔτι ἐκ-
τέμνεσθαι ἐν τῇ τῶν Ῥωμαίων ἀρχῇ. Πολλοὺς
δὲ τῶν πρώτων ἀνδρῶν κατὰ πολλὰς προ-
φάσεις φόνοις τε καὶ ὑπερορίαις ἐκ-
MMCVIII. ποδὼν ποιούμενος οὐδὲ τῶν ἀειπαρθένων
ἐφείσατο, ἀλλὰ ὡς καὶ ἐφθαρμένας ἐτι-
MMCIV. μωρήσατο τάς τε γενεὰς τῶν πρώτων τῆς
MMCIV. Ῥώμης ἐρευνῶν οὐκ ὀλίγους εὑρίσκων ἐν
DMCXI. δυνάμει ἔσεσθαι, ἀνῄρει διὰ προφά-
σεως. Ὁ αὐτὸς διέταξεν ἐν ταῖς πόλεσιν
ἀμπέλους μὴ φυτεύειν. Τῷ δὲ τετάρτῳ
τῆς μοναρχίας αὐτοῦ, τῆς κατὰ Ἀλεξάνδρειαν
παροικίας ὁ πρῶτος μετὰ Μάρκον Ἀνια-
νὸς δύο πρὸς τοῖς εἴκοσι ἀποπλήσας ἔτη
τελευτᾷ. Διαδέχεται δὲ αὐτὸν δεύτε-
ρος Ἀβίλιος. τῷ δὲ δωδεκάτῳ ἔτει τῆς
ἡγεμονίας αὐτοῦ, τελευτήσαντος Ἀνεγ-
κλήτου, Κλήμης τὴν ἀρχιερωσύνην τῆς MMCVIII.
Ῥώμης παρέλαβε τρίτος ταύτης χρημα-
τίσας ἐπίσκοπος. οὗτος ὁ ἔχθιστος αὐτο-
κράτωρ μετὰ τὸν Νέρωνα αὖθις τὸν κατὰ τῶν MMCX.
Χριστιανῶν διωγμὸν ἀνεκίνησε τῆς ἐκείνου
θεομαχίας διάδοχος γεγονώς, ὃς καὶ τὸν
ἀπόστολον καὶ Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἐν
Πάτμῳ τῇ νήσῳ διὰ τὸ κήρυγμα περιώ-
ρισε, καὶ τοὺς ἀπογόνους Δαβὶδ ἀναι- MCXII.
ρεῖσθαι προσέταξεν. Ἐν ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ
αὐτοῦ μετὰ πλείστων ἑτέρων καὶ Φλαυίαν Δο-
μετίλλαν ἐξ ἀδελφῆς γεγονυῖαν Φλαυίου
Κλήμεντος ἑνὸς τῶν τηνικάδε ἐπὶ Ῥώ- MMCXII.
μης ὑπάτων τῆς εἰς Χριστὸν μαρτυρίας
ἕνεκεν εἰς νῆσον Ποντίαν κατὰ τιμωρίαν δέ-
δωκε. Τέλος διὰ τῶν οἰκείων συστάντων
ἐπ' αὐτῷ κτείνεται. Τούτου ἔτει τρισκαιδε-
κάτῳ τῆς ἀρχῆς Φλαύιος Ἰώσηπος κατέ- MMCVIII.
παυσε τὴν Ἰουδαϊκὴν ἀρχαιολογίαν ἐν
βίβλοις εἴκοσι περιειλημμένην.

ΝΕΡΟΥΑΣ ἔτος ἕν, μῆνας δ, ἡμέ- MMCXIII.
ρας θ. Τούτου τὴν ἀρχὴν διαδεξαμένου,
καθαιρεθῆναι μὲν τὰς Δομετιανοῦ τιμάς, MMCXIII.
ἐπανελθεῖν δὲ ἐπὶ τὰ οἰκεῖα μετὰ καὶ τοῦ τὰς
οὐσίας ἀπολαβεῖν τοὺς ἀδίκως ἐξεληλα-
μένους ἡ Ῥωμαίων σύγκλητος βουλὴ
ψηφίζεται. Ἱστοροῦσιν οἱ γράφοντες τὴν
τὰ κατὰ τοὺς χρόνους παραδόντες. Τότε καὶ
τὸν Ἀπόστολον Ἰωάννην ἀπὸ τῆς κατὰ τὴν MMCXIII.
νῆσον φυγῆς τὴν ἐπὶ τῆς Ἐφέσου διατρι-
βὴν ἀπειληφέναι ὁ τῶν παρ' ἡμῖν ἀρχαίων
παραδίδωσι λόγος. Τῆς κατὰ Ἀλεξάν-
δρειαν παροικίας Ἀβίλιον δέκα πρὸς MMCXII.
τρισὶν ἔτεσιν ἡγησάμενον διαδέχεται Κέρ-
δων. Τρίτος οὗτος τῶν αὐτόθι μετὰ τὸν πρῶ-
τον Ἀνιανὸν προέστη.

ΤΡΑΙΑΝΟΣ ἔτη ιθ, μῆνας ϛ, ἡμέρας MMXIV.
ιε. Τούτου πρῶτον ἔτος ἦν, ἐν ᾧ Ἀβίλιον MMCXVII.
διαδέχεται Κέρδων. ὁ δὲ Τραϊανὸς τὰ
νικητήρια ἀπὸ Δακῶν ἤγαγε, καὶ Δακι-
κὸς ἐπωνομάσθη. Καὶ ἡ Δακία Ῥω-
μαίων ἐπήκοος ἐγένετο. Καὶ πόλεις ἐν αὐ-
τῇ Τραϊανὸς κατῴκισε. Καὶ τὴν Ἀδια-
βηνὴν παρεστήσατο. Διατρίβοντος αὐτοῦ
ἐν Ἀντιοχείᾳ σεισμὸς ἐξαίσιος γίνεται. MMCXIX.
καὶ πολλαὶ μὲν ἔκαμον πόλεις, μάλιστα
δὲ ἡ Ἀντιόχεια ἐδυστύχησεν. ἀριθμοῦ δὲ
κρεῖττον πλῆθος συγκέχωστο τοῖς συμ-
πτώμασι. Καὶ οἱ κατὰ Κυρήνην Ἰουδαῖοι MMCXXX.
ἀπέστησαν, καὶ ἔκτειναν καὶ Ἰουδαίους καὶ
Ἕλληνας.

Ἕλληνας. Καὶ οἱ ἐν Αἰγύπτῳ. καὶ οἱ ἐν Κύ-
MMCXXI. πρῳ οὐχ ἧττον ὁμοίως διέφθειραν. ὁ δὲ
αὐτοκράτωρ ὑποπτεύσας καὶ τοὺς ἐν
Μεσοποταμίᾳ Ἰουδαίους ἐπιθήσεσθαι τοῖς
αὐτόθι. Λουκίῳ Κοιήτῳ προσέταξεν ἐκ-
καθᾶραι αὐτούς. ὃς καὶ παραταξάμενος
πάμπολυ πλῆθος τῶν αὐτόθι φονεύει.
ἐφ' ᾧ κατορθώματι Ἰουδαίας ἡγεμὼν
ἀνεδείχθη. Τραιανοῦ κατὰ Χριστιανῶν
MMCXXIII. διωγμὸν ἐγείραντος, Συμεὼν ὁ τοῦ Κλεοπᾶ,
ὁ δεύτερος τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλη-
σίας ἐπίσκοπος μαρτυρίῳ τὸν βίον ἀνέ-
λυσεν. Μέθ' ὃν τρίτος Ἱεροσολύμων
MMCXXIII. ἐπίσκοπος Ἰοῦστος ἐκ περιτομῆς. Τότε καὶ
ὁ θεοφόρος Ἰγνάτιος δεύτερος τῆς κατὰ
κοίλην τὴν Συρίαν Ἀντιοχείας τυγχά-
νων ἱερεὺς συλληφθεὶς εἰς Ῥώμην ἐπεμ-
φθη δέσμιος, ἔνθα θηρίοις παραδοθεὶς
διήνυσε τὸ μαρτύριον. διαδέχεται δὲ
μετ' αὐτὸν τὴν Ἀντιοχείας ἐπισκοπὴν
MMCXXIV. Ἥρως. Τότε Πλίνιος ὁ Σεκοῦνδος ἡγού-
μενος τῆς ἐπαρχίας καταχρίνας Χριστια-
νούς τινας, καὶ τῆς ἀξίας ἐκβαλών, ταρ-
ραχθεὶς τῷ πλήθει διηγνόει τί λοιπὸν
αὐτῷ εἴη πρακτέον. Τραϊανῷ οὖν τὸ βα-
σιλεῖ ἀνεκοινώσατο, λέγων ἔξω τοῦ μὴ βού-
λεσθαι αὐτοὺς εἰδωλολατρεῖν, οὐδὲν ἀνό-
σιον ἐν αὐτοῖς εὑρηκέναι. ἐμήνυε δὲ καὶ
τοῦτο, ἀνίστασθαι ἕωθεν τοὺς Χριστιανούς,
καὶ τὸν Χριστὸν θεοῦ δίκην ὑμνεῖν, καὶ
πρὸς τὸ τὴν ἐπιστήμην αὐτῶν διαφυ-
λάσσειν, κωλύεσθαι μοιχεύειν, φονεύειν,
πλεονεκτεῖν, ἀποστερεῖν, καὶ τὰ τούτοις ὅ-
μοια. Πρὸς ταῦτα ἀντέγραψε Τραϊανός,
τὸ τῶν Χριστιανῶν φῦλον μὴ ἐκζητεῖσθαι,
ἐμπεσὸν δὲ κολάζεσθαι. Τῶν δὲ ἐπὶ Ῥώ-
μης ἐπισκόπων ἔτει τρίτῳ Τραϊανοῦ Κλή-
μης Εὐαρέστῳ παραδοὺς τὴν λειτουργίαν
ἀναλύει τὸν βίον, τὰ πάντα προστὰς ἔτη
ἐννέα τῆς τοῦ θείου λόγου διδασκαλίας,
ὃς ὄγδοον ἱερατεύσας ἐνταυθοῖ μετέθετο
τὴν ζωὴν ὑπ' Ἀλεξάνδρου διαδεχθεὶς
MMCXXIV. πέμπτου γεγονότος τῶν Ῥωμαίων ἐπισκό-
που. Καὶ ὁ τῶν Ἀλεξανδρέων κατὰ τὴν
τρίτην τάξιν ἐπίσκοπος γεγονὼς Κέρδων
μεταστὰς τῶν ἐνθένδε διάδοχον ἔσχε Πρῖ-
μον. ὁ δὲ Τραϊανὸς ἐλθὼν ἐς Σελινοῦντα
MMCXXII. τῆς Κιλικίας, ἣ καὶ Τραιανούπολις κέκλη-
ται, τὸν βίον κατέλυσε. Τὰ δὲ ὀστᾶ αὐτοῦ
ἐν τῷ κίονι αὐτοῦ κατετέθη.

MMCXXXIII. ΑΔΡΙΑΝΟΣ ἔτη κα. ἦν δὲ πατρὸς Α-
MMCXXXIII. φρου. φιλόλογος ἐν ἑκατέρᾳ τῇ γλώσσῃ,
ἐπιτήδειος ἔν τε τῷ πεζῷ λόγῳ, καὶ τῷ
ἐμμέτρῳ, συγγενὴς καὶ θετοπεποιημένος τῷ
Τραϊανῷ. Οὗτος ἐλθὼν εἰς Ῥώμην ἀ-
MMCXXXIV. φῆκε τὰ ὀφειλόμενα τῷ τε βασιλικῷ, καὶ
τῷ δημοσίῳ τῷ τῶν Ῥωμαίων ἑκκαιδεκαε-
τῇ ὁρίσας χρόνον, ἀφ' οὗ τε καὶ μέχρις οὗ
τηρηθήσεσθαι τοῦτο ἔμελλεν. καὶ τότε ὁ φι-
λόσοφος Εὐφράτης ἀπέθανεν ἐθελοντής, MMCXXXVII.
ἐπιτρέψαντος αὐτῷ Ἀδριανοῦ κώνειον καὶ
διὰ τὸ γῆρας, καὶ διὰ τὴν νόσον πιεῖν. ὁ MMCXLVII.
δὲ Ἀδριανὸς ἀφικόμενος εἰς τὴν Ἑλ- MMCLXVIII.
λάδα ἐπώπτευσε τὰ μυστήρια, τό, τε Ὀ-
λυμπιεῖον ἐν ταῖς Ἀθήναις, ἐν ᾧ καὶ αὐτὸς
ἵδρυται, ἐξεποίησε. καὶ τὰ Διονύσια ἐν τῇ
ἐσθῆτι τῇ ἐπιχωρίῳ λαμπρῶς ἐπετέλε-
σε, τό, τε Πανελλήνιον ὠνομασμένον οἰκο-
δομήσασθαι τοῖς Ἕλλησιν ἐπέτρεψε, καὶ ἀγῶ-
να ἐπ' αὐτῷ κατεστήσατο, χρήματά τε πολ-
λά, καὶ σῖτον ἐπετήσιον. ἐν δὲ τῇ Αἰγύπτῳ MMCXLV.
καὶ τὴν Ἀντινόου ὠνομασμένην ἀνῳκο-
δόμησε πόλιν. ὁ γὰρ Ἀντίνοος ἦν μὲν ἐκ
Βιθυνίου πόλεως Βιθυνιάδος. παιδικά
τε αὐτοῦ ἐγεγόνει, καὶ ἐν τῇ Αἰγύπτῳ ἐτε-
λεύτησεν. Ἀδριανὸς δεξάμενος παρὰ MMCXLII.
Σερεννίου Γρανιανοῦ λαμπροτάτου ἡγου-
μένου γράμματα ὑπὲρ Χριστιανῶν περιέ-
χοντα, ὡς οὐ δίκαιον εἴη ἐπὶ μηδενὶ ἐγκλή-
ματι βοαῖς δήμου χαριζομένους ἀκρίτως
κτείνειν αὐτούς, ἀντιγράφει Μινουκίῳ Φου-
δάνῳ ἀνθυπάτῳ τῆς Ἀσίας, προστάττων
μηδένα κτείνειν ἄνευ ἐγκλήματος, καὶ
εὐλόγου κατηγορίας. Τῶν δὲ Ἰουδαίων MMCXLVIII.
στασιασάντων, Ῥοῦφος ἐπάρχων τῆς Ἰου-
δαίας, στρατιωτικῆς αὐτῷ συμμαχίας
ὑπὸ βασιλέως πεμφθείσης, ταῖς ἀπονοίαις
αὐτῶν χρώμενος ἀφειδῶς ἐπεξῄει, μυ-
ριάδας ἀθρόως ἀνδρῶν ὁμοῦ καὶ παίδων
καὶ γυναικῶν διαφθείρων, πολέμου τε
νόμῳ τὰς χώρας αὐτῶν ἐξανδραποδι-
ζόμενος. ἐστρατήγει δὲ Ἰουδαίων τηνικαῦ-
τα Βαρχοχεβᾶς ὄνομα, ὃς Χριστιανοὺς MMCXLIX.
μόνους εἰς τιμωρίας δεινάς, εἰ μὴ ἀρνοῖντο
Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, καὶ βλασφημοῖεν,
ἐκέλευεν ἀπάγεσθαι. ἀκμάσαντος δὲ MMCL.
τοῦ πολέμου, ἔτους ὀκτωκαιδεκάτου τῆς ἡγε-
μονίας Ἀδριανοῦ κατὰ Βήθηρα πόλιν, ἥτις
ἦν ὀχυρωτάτη τῶν Ἱεροσολύμων οὐ σφόδρα
πόρρω διεστῶσα, τῆς τε ἔξωθεν πολιορ-
κίας χρονίου γενομένης, λιμῷ τε καὶ δίψει τῶν
νεωτεροποιῶν εἰς ἔσχατον ὀλέθρου περιελα-
θέντων, καὶ τοῦ τῆς ἀπονοίας αὐτοῖς αἰτίου
ἀξίαν ἐκτίσαντος δίκην, τὸ πᾶν ἔθνος
ἐξ ἐκείνου καὶ τῆς περὶ τὰ Ἱεροσόλυμα γῆς MMCLI.
πάμπαν ἐπιβαίνειν εἴργεται νόμου δόγ-
ματι, καὶ διατάξεσιν Ἀδριανοῦ, ὡς ἂν
μηδ' ἐξ ἀπόπτου θεωροῖεν τὸ πατρῷον ἔ-
δαφος, ἐγκελευσαμένου. Ἀρίστων ὁ
Πελλαῖος ἱστορεῖ. Καὶ τὰ μὲν παλαιὰ
λείψανα τῆς πόλεως, καὶ τοῦ ναοῦ καθερει-
πώσας Ἀδριανὸς κτίζει νέαν Ἱερουσαλήμ,
ἣν δὴ καὶ Αἰλίαν προσηγόρευσε, καὶ στήσας MMCLII.
εἴδωλον ἐν τῷ ναῷ, οἰκεῖν Ἕλληνας ἐν τῇ
πόλει

πόλει προσέταξεν. Ἔτει τρίτῳ τῆς αὐτοῦ
ἡγεμονίας Ἀλέξανδρος Ῥωμαίων ἐπίσκο-
MMCLXI. πος τελευτᾷ δέκατον τῆς οἰκονομίας ἀπο-
πληρώσας ἔτος. Ξύστος δὲ τούτῳ διά-
δοχος. Καὶ τῆς Ἀλεξανδρέων δὲ παροι-
κίας ἀμφὶ τὸν αὐτὸν χρόνον Πρῖμον με-
ταλλάξαντα δωδεκάτῳ τῆς προστασίας ἔτει
διαδέχεται Ἰοῦστος. Τῶν δὲ ἐν Ἱεροσολύ-
μοις Ἐπισκόπων ὁ ἀριθμὸς εἰς πεντεκαί-
δεκα περιέστη, μέχρι τῆς κατ᾽ Ἀδριανὸν Ἰου-
δαίων ἀποστασίας, βραχυβίων, ὡς ἔοικε,
γεγονότων πάντες δὲ ἐξ Ἰουδαίων πιστεύ-
σαντες ἦσαν. ὧν πρῶτος μὲν Ἰάκωβος ὁ
τοῦ Κυρίου λεγόμενος ἀδελφὸς, καὶ
δεύτερος Συμεὼν, καὶ τρίτος Ἰοῦστος,
Ζακχαῖος τέταρτος, Τωβίας πέμπτος,
ἕκτος Βενιαμὶν, ἕβδομος Ἰωάννης, ὄγ-
δοος Ματθίας, ἔνατος Φίλιππος, δέ-
κατος Σενεκᾶς, Ἰοῦστος ἄλλος ἑνδέκα-
τος, Λευὶς δωδέκατος, καὶ λοιπὸν
ἐξ ἐθνῶν, τῆς πόλεως οἰκισθείσης, ὡς ὁ
Ἀδριανὸς ἐχρημάτιζε, πρῶτος ταύτης
MMCXLIX. ἐπίσκοπος μετὰ τὴν ἐκ περιτομῆς κατέ-
στη Μάρκος. Τότε ὁ Σατορνῖνος ὁ Ἀντιο-
χεὺς, καὶ Βασιλείδης ὁ Ἀλεξανδρεὺς, καὶ
Καρποκράτης αἱρέσεων διαφόρων πατέ-
ρες καὶ ἀρχηγοὶ ἐγνωρίζοντο. καὶ Ἡγήσιππος
τὴν τοῦ ἀποστολικοῦ κηρύγματος παράδο-
σιν ἐν πέντε λόγοις συνεγράψατο. Καὶ
Ἰουστῖνος ὁ φιλόσοφος, ὃς μετέπειτα καὶ
μάρτυς ἐγένετο, τότε πρὸς θεοσέβειαν ἐξ
ἑλληνικῶν συγγραμμάτων μετέθετο. ἐνόσει
MMCLVII. δὲ Ἀδριανὸς φθόῃ ἐκ τῆς πολλῆς αἵ-
ματος ῥύσεως, καὶ ἀπ᾽ αὐτῆς ὑδρωπιά-
σας, μετὰ τὸ πρῶτον καὶ εἰκοστὸν ἔτος τῆς
ἀρχῆς.

MMCLIV.
MMCLXX. ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ὁ ΕΥΣΕΒΗΣ ἔτη
κβ. Κατὰ τοῦτον ὁ Πολύκαρπος ἐπὶ
Ἀνικήτου ἐπιδημήσας Ῥώμῃ πολλοὺς ἀπὸ
τῶν αἱρετικῶν ἐπέστρεψεν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν τοῦ Θεοῦ, μίαν καὶ μόνην ταύτην
ἀλήθειαν κηρύξας ἀπὸ τῶν ἀποστόλων
MMCLV. παρειληφέναι. Ἐν ἔτει πρώτῳ Ἀντωνίνου,
Τελεσφόρου τὸν βίον ἑνδεκάτῳ τῆς λειτουρ-
γίας ἐνιαυτῷ μεταλλάξαντος, Ὑγῖνος
τὸν κλῆρον τῆς Ῥωμαίων ἐπισκοπῆς
παραλαμβάνει. ἱστορεῖ γε μὴν ὁ Εἰρηναῖος
τὸν Τελεσφόρον μαρτυρίῳ τὴν τελευτὴν
MMCLIX. διαπρέψαι, δηλῶν ἐν ταυτῷ κατὰ τὸν δηλού-
μενον Ῥωμαίων ἐπίσκοπον Ὑγῖνον, Οὐα-
λεντῖνον ἰδίας αἱρέσεως εἰσηγητὴν, καὶ Κέρ-
MMCLVI. δωνα τῆς κατὰ Μαρκίωνα πλάνης ἀρχη-
γὸν ἐπὶ τῆς Ῥώμης ἄμφω γνωρίζεσθαι.
πρὸς τούτοις καὶ ἄλλον τινὰ (Μάρκος αὐ-
τῷ ὄνομα) κατ᾽ αὐτοὺς γενέσθαι λέγει μα-
γικῆς κυβείας ἐμπειρότατον. Τοῦ δὲ Ὑ-
γίνου μετὰ τέταρτον ἐπισκοπῆς ἔτος τε-

λευτήσαντος, Πίος ἐπὶ Ῥώμης ἐγχειρί- MMCLVII.
ζεται τὴν λειτουργίαν. Κατά γε μὴν τὴν
Ἀλεξάνδρειαν Μάρκος ἀναδείκνυται ποι-
μὴν, Εὐμένους ἔτη τὰ πάντα δέκα πρὸς MMCLIX.
τρισὶν ἐκπλήσαντος. Τοῦ δὲ Μάρκου ἐπὶ
δέκα ἔτη τῆς λειτουργίας παυσαμένου,
Κελαδίων τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας MMCLXV.
τὴν λειτουργίαν παραλαμβάνει. Καὶ κατὰ
τὴν Ῥωμαίων δὲ πόλιν πεντεκαιδεκάτῳ
τῆς ἐπισκοπῆς ἐνιαυτῷ Πίου μεταλλάξαν- MMCLXIX.
τος, Ἀνίκητος τῶν ἐκεῖσε προΐσταται. Μά-
λιστα δὲ ἤκμαζεν ἐπὶ τῶν δὲ Ἰουστῖνος ἐν φι- MMCLVII.
λοσόφου σχήματι πρεσβεύων τὸν θεῖον λό-
γον, καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς πίστεως ἐναγωνιζό-
μενος συγγράμμασιν, ὃς καὶ πρὸς Ἕλλη-
νας ἱκανώτατα πονήσας, καὶ ἑτέρους λόγους
ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας πίστεως ἀπολογίαν ἔ-
χοντας βασιλεῖ Ἀντωνίνῳ, καὶ τῇ Ῥωμαίων
συγκλήτῳ βουλῇ προσφωνεῖ, ὅτε καὶ ὁ
φιλόσοφος Κρίσκης ὁ τὸν φερώνυμον τῇ MMCLXVI.
κυνικῇ προσηγορίᾳ βίον τε καὶ τρόπον
ζηλῶν ἐγνωρίζετο. ὃς ἐπιβουλὴν τῷ Ἰου-
στίνῳ κατηρτύσατο, ἐπείπερ αὐτὸν πλεο-
νάκις ἐν διαλόγοις, ἀκροατῶν παρόντων,
εὐθύνας, ὡς λίχνον καὶ ἀπατεῶνα, τὰ
νικητήρια τελευτῶν ἧς ἐπρέσβευσεν ἀ-
ληθείας διὰ τοῦ μαρτυρίου τοῦ κατ᾽ αὐ-
τὸν ἀνεδήσατο. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους MMCLX.
Μεσομήδης ὁ Κρὴς, ὁ τοὺς κιθαρῳδικοὺς
νόμους συγγράψας, ἐγνωρίζετο.

ΜΑΡΚΟΣ ΑΥΡΗΛΙΟΣ ΑΝ- MMCLXXVII.
ΤΩΝΙΝΟΣ ἔτη ιθ, ὧν μετὰ Οὐήρου
τοῦ γαμβροῦ αὐτοῦ ἔτη ι, καὶ μῆνας θ.
Τοῦ Οὐολογαίσου Πάρθου πολλοὺς Ῥω- MMCLXXIX.
μαίων κατατοξεύσαντος, καὶ ὅλον τὸ
στρατόπεδον διαφθείραντος, καὶ φοβεροῦ
ἐπιόντος τῆς Συρίας ταῖς πόλεσιν, εἰς Ἀν-
τιόχειαν ὁ Λούκιος Κασσίῳ τὰ στρατεύ-
ματα ἔνειμεν, ὃς τῷ Οὐολογαίσῳ συμ-
βαλὼν ἥττησέ τε, καὶ μέχρι Σελευκείας ἐ-
δίωξε, καὶ ταύτην ἐνέπρησε, καὶ τὰ βασί-
λεια αὐτοῦ τὰ ἐν Κτησιφῶντι κατέσκαψε.
Μελίτων τῆς ἐν Σάρδεσιν ἐκκλησίας MMCLXXXI.
ἐπίσκοπος κατ᾽ αὐτὸ γνωριζόμενος τοῦ
χρόνου πεποίηται πρὸς τὸν αὐτοκράτορα
Οὐῆρον ὑπὲρ τοῦ καθ᾽ ἡμᾶς δόγματος
χρησιμωτάτην ἀπολογίαν. ἐν τούτῳ δὲ MMCLXXXII.
καὶ ὅ, τε Πολύκαρπος μεγίστων τὴν Ἀσίαν
ἀναθορυβησάντων διωγμῶν, μαρτυρίῳ
τελειοῦται, καὶ ὁ Πιόνιος τοῦ τότε περιβόητος
μάρτυς, ὧν τὸ τέλος ἔτι ἐγγράφως φέ-
ρεται. Ἤδη δὲ εἰς ὄγδοον ἐλαύνουσης ἔτος
τῆς δηλουμένης ἡγεμονίας, τῆς Ῥωμαίων
ἐκκλησίας τὴν ἐπισκοπὴν Ἀνίκητον τοῖς
πᾶσιν ἕνδεκα ἔτεσιν διελθόντα Σωτὴρ
διαδέχεται. ἀλλὰ τῆς Ἀλεξανδρέων πα- MMCLXXXIV.
ροικίας Κελαδίωνος, τέτταρσιν ἐπὶ δέκα
ἔτεσι

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἔτεσι προστάντος, τὴν διαδοχὴν Α-
γριππῖνος διαλαμβάνει. καὶ τῆς Ἀντιο-
χέων δὲ ἐκκλησίας Θεόφιλος ἕκτος
ἀπὸ τῶν ἀποστόλων ἐγνωρίζετο., τετάρτου
τοῦ ἐκεῖσε μετὰ Ἥρωνα καταστάντος Κορ-
MMCLXIV. νηλίου, μετὰ δὲ αὐτὸν πέμπτῳ βαθμῷ
τὴν ἐπισκοπὴν Ἔρωτος διαδεξαμένου.
ἤκμαζε δ' ἐν τούτοις ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας
Ἡγήσιππός τε, καὶ Διονύσιος Κοριν-
MMCLXXXVI. θίων ἐπίσκοπος, Πίνυτός τε ἄλλος τῆς
MMCXCVIII. ἐπὶ τῆς Κρήτης ἐπίσκοπος, Φίλιππος
τε ἐπὶ τούτοις, καὶ Ἀπολινάριος, Μου-
σανός τε, καὶ Μόδεστος, καὶ ἐπὶ πᾶσιν Εἰ-
ρηναῖος, ὧν καὶ εἰς ἡμᾶς τῆς ἀποστολι-
κῆς παραδόσεως ἡ τῆς ὑγιοῦς πίστεως
ἔγγραφος κατῆλθεν ὀρθοδοξία. Τὸν Θεό-
φιλον ἕβδομος ἀπὸ τῶν ἀποστόλων τῆς Ἀν-
τιοχέων ἐκκλησίας διαδέχεται Μαξιμῖ-
MMCXCIII. νος. Τότε αἱρεσιάρχαι Τατιανὸς, καὶ
MMCLXXXIX. Βαρδισάνης, ἔτι καὶ Πρισκίλλα, καὶ Μαξι-
MMCLXXXVII. μίλλα αἱ προφήτιδες τῶν κατὰ Φρύγας ἐ-
MMCLXXXVIII. γνωρίζοντο. Ἐπὶ Μάρκου Ἀντωνίνου Ὀπ-
MMCLXXXIX. πιανὸς τὴν ἁλιευτικὴν συνεγράψατο. Πο-
λεμοῦντος δὲ Μάρκου Ἀντωνίνου Γερμα-
νοὺς καὶ Σαρμάτας, δίψῃ τῆς στρατιᾶς
πιεζομένης, καὶ διὰ τοῦτο κινδυνευούσης,
τοὺς ἐπὶ τῆς Μελιτινῆς οὕτω καλουμένης
λεγεῶνος Χριστιανοὺς ὄντας, γόνυ θέντας
ἐπὶ τὴν γῆν εὔξασθαι, καὶ δι' εὐχῆς
ἐκτενοῦς πρὸς τὸν θεὸν γενομένης, τοὺς
μὲν πολεμίους κεραυνῷ βληθῆναι, ὄμβρῳ
δὲ τοὺς Ῥωμαίους παραμυθήσασθαι. ὅπερ
σφοδρῶς καταπλῆξαν τὸν βασιλέα, γρά-
φει τιμᾶν Χριστιανοὺς, τὴν δὲ λεγεῶνα
Κεραυνοβόλον προσαγορεῦσαι. χρήμα-
MMCXCIII. τα δὲ πολλαῖς πόλεσιν ἔδωκεν, ἐν αἷς καὶ
τῇ Σμύρνῃ δεινῶς ὑπὸ σεισμοῦ φθα-
ρείσῃ. καὶ αὐτὴν καὶ βουλευτῇ ἐστρατηγη-
κότι ἀνοικοδομῆσαι προσέταξεν. Τῶν Ῥω-
μαίων δὲ ἐπισκοπεύσαντος Σωτῆρος
MMCXCV. μεταστάντος, διαδέχεται τὴν λειτουργίαν
Ἐλευθέριος.
MMCXCVI. ΚΟΜΟΔΟΣ υἱὸς Μάρκου ἔτη ιβ΄, μῆ-
νας θ΄. Οὗτος πολλοὺς ἢ διὰ συκοφαν-
MMCCVI. τείας ψευδεῖς, ἢ διὰ ὑποψίας οὐκ ἀ-
ληθεῖς, ἢ διὰ πλοῦτον λαμπρὸν, ἢ διὰ
γένος εὐδόκιμον, ἢ διὰ παιδείας ὑπε-
ροχὴν, ἢ δι' ἄλλην τινὰ ἀρετὴν διε-
MMCCV. χρήσατο. καὶ τοῦ κολοσσοῦ τὴν κεφαλὴν
ἀποτεμὼν, τὴν ἑαυτοῦ ἀντέθετο, ῥόπα-
λον δοὺς, λέοντά τέ τινα χαλκοῦν ὑπο-
θείς. Καὶ συνέβη πολλὰ κακὰ παθεῖν
τὴν Ῥώμην ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ. Λι-
μοῦ γὰρ γενομένου, δισχίλιοι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ
ἐτελεύτησαν. Ἀφρικανὸς δέ φησιν ὁ χρο-
νογράφος, ὅτι ἐπὶ τούτου Κλήμης ὁ
Στρωματεὺς ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐγνωρί-
ζετο. Κλήμεντος δὲ φοιτητὴς ὁ Ὠριγέ-
νης ἐγένετο. ἀλλὰ καὶ Μοντανὸς αἱρεσιάρχης
τότε ἦν, ὃς ἑαυτὸν παράκλητον ἔλεγεν εἶ-
ναι. Κομόδου τῷ πρώτῳ ἔτει τῶν κατὰ Α- MMCXCV.
λεξάνδρειαν ἐκκλησιῶν Ἰουλιανὸς ἐγχει-
ρίζεται τὴν ἐπισκοπὴν, ἐπὶ δυώδεκα
ἔτεσι τὴν λειτουργίαν ἀποπλήσαντος
Ἀγριππίνου. τῆς δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκ-
κλησίας ἐπίσκοπος ὁ παρὰ πολλοῖς εἰ-
σέτι βεβοημένος ἐγνωρίζετο Νάρκισσος
πεντεκαιδεκάτην ἄγων διαδοχὴν ἀπὸ τῆς
τῶν Ἰουδαίων κατὰ Ἀδριανὸν πολιορκίας. ἐξ
οὗ δὴ πρῶτον τὴν αὐτόθι ἐκκλησίαν ἐξ
ἐθνῶν συστῆναι μετὰ τοὺς ἐκ περιτομῆς, κα-
θηγήσασθαί τε αὐτῶν πρῶτον ἐξ ἐθνῶν MMCLXXVI.
ἐπίσκοπον Μάρκον ἐδηλώσαμεν. Μεθ'
ὃν ἐπισκοπεῦσαι Κασσιανὸν αἱ τῆς αὐτόθι
διαδοχαὶ περιέχουσι. καὶ μετὰ τοῦτον Που-
βλιον, εἶτα Μάξιμον, καὶ ἐπὶ τούτοις Ἰου-
λιανὸν, ἔπειτα Γάϊον. μεθ' ὃν Σύμμα-
χον, καὶ Γάϊον ἕτερον, καὶ πάλιν ἄλλον Ἰου-
λιανὸν, Καπίτωνά τε πρὸς τούτοις, καὶ
Οὐάλεντα, καὶ Δολιχιανὸν, καὶ ἐπὶ πᾶσι MMCCII.
τὸν Νάρκισσον τριακοστὸν ἀπὸ τῶν Ἀπο-
στόλων κατὰ τὴν τῆς ἑξῆς διαδοχὴν γεγενη-
μένον. Τῷ δὲ Κομόδου δεκάτῳ πρὸς τρι-
σὶν ἔτεσι τὴν Ῥωμαίων ἐπισκοπὴν λε-
λειτουργηκότα Ἐλεύθερον διαδέχεται Βίκ-
τωρ, ἐν ᾧ καὶ Ἰουλιανοῦ δέκατον ἔτος ἀ- MMCCIX.
ποπλήσαντος, τῶν κατὰ Ἀλεξάνδρειαν MMCCV.
παροικιῶν τὴν λειτουργίαν ἐγχειρίζεται
Δημήτριος, καθ' οὓς καὶ τῆς Ἀντιοχέων ἐκ- MMCCV.
κλησίας ὄγδοος ἀπὸ τῶν Ἀποστόλων Σε-
ραπίων ἐπίσκοπος ἐγνωρίζετο. Καισα- MMCCI.
ρείας δὲ τῆς Παλαιστίνων ἡγεῖτο Θεόφιλος,
καὶ Νάρκισσος δὲ ὁμοίως τῆς ἐν Ἱεροσολύ-
μοις ἐκκλησίας ἔτι τότε τὴν λειτουργίαν
εἶχε. Κορίνθου δὲ τῆς καθ' Ἑλλάδα κατὰ MMCCX.
τοὺς αὐτοὺς χρόνους ἐπίσκοπος ἦν Βακ-
χύλος, καὶ τῆς ἐν Ἐφέσῳ παροικίας Πολυ-
κράτης, καὶ ἄλλοι δὲ, ὥς γε εἰκὸς, ἐπὶ
τούτοις μυρίοι κατὰ τούσδε διέπρεπον. Τὸν
δὲ Κόμοδον Αἰμίλιος Λαῖτος ἔπαρχος,
καὶ Ἔκλεκτος πρόκοιτος ἀπέπνιξαν διά τινος
Ναρκίσσου λεγομένου. ὅτε πῦρ ἀρθὲν ἐξ οἰ- MMCCVIII.
κίας τινὸς, καὶ εἰς τὸ Εἰρηναῖον ἐμπεσὸν τὰς MMCCVII.
ἀποθήκας τῶν Αἰγυπτίων, καὶ τῶν Ἀραβίων
φορτίων ἐπενείματο. MMCCIX.
ΠΕΡΤΙΝΑΞ ἡμέρας πζ΄. Οὗτος οὔτε MMCCVIII.
τὴν γυναῖκα Αὐγοῦσταν, οὔτε τὸν υἱὸν Καί-
σαρα, καίπερ ψηφισαμένης βουλῆς, ποιῆ-
σαι ἠθέλησε, μήτε τὰ τέκνα, μήτε τὴν
γυναῖκα εἰς τὸ παλάτιον εἰσαγαγὼν,
εἴασε παρὰ τῷ πάππῳ διαιτᾶσθαι. Ἐπὶ
τούτου ἦν ὁ Σύμμαχος εἷς τῶν ἑρμηνευτῶν
τῆς τῶν Ἑβραίων γραφῆς Ἐβιωναῖος τὴν
αἵρεσιν, καὶ Ἀφρικανὸς ὁ χρονογράφος.
Ἐπὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ἐπὶ τούτου ὁ Λεωνίδης ὁ τοῦ Ὠριγένους
MMCCV. πατὴρ ἐμαρτύρησεν, ὥς τισι δοκεῖ. Περ-
MMCCIX. τίναξ ἐσφάγη ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν.
MMCCX. ΣΕΒΗΡΟΣ ἔτη ιζ, μῆνας η. Ἐπὶ τούτου
Πάνταινος ἐπὶ πολλοῖς κατορθώμασι τοῦ
κατ' Ἀλεξάνδρειαν τελευτῶν ἡγεῖται δι-
δασκαλείου ζώσῃ φωνῇ, καὶ διὰ συγ-
γραμμάτων τοὺς τῶν θείων δογμάτων θη-
σαυροὺς ὑπομνηματιζόμενος, καὶ ταῖς
γραφαῖς συνασκούμενος ἐπ' Ἀλεξαν-
δρείας ἐγνωρίζετο Κλήμης ὁμώνυμος τῷ
πάλαι τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἡγησα-
μένῳ φοιτητῇ τῶν ἀποστόλων, ὃς δὴ καὶ ὀνο-
μαστὶ ἐν αἷς συνέταξεν ὑποτυπώσεσιν ὡς
ἂν διδασκάλου τοῦ Πανταίνου μέμνηται.
MMCCXXXVII. Κατ' αὐτοὺς ἐγνωρίζοντο οἱ μὲν ἐπὶ τῆς Α-
σίας, καὶ Φρυγίας τὸν Παράκλητον Μον-
τανόν, τὰς δὲ ἐξ αὐτοῦ γυναῖκας Πρισκίλ-
λαν καὶ Μαξιμίλλαν, ὡς ἂν τοῦ Μοντα-
νοῦ προφήτιδας γενομένας αὐχοῦντες.
οἱ δὲ ἐπὶ Ῥώμης ἤκμαζον, ὧν ἡγεῖτο
Φλωρῖνος πρεσβυτερίου τῆς ἐκκλησίας
MMCCXII. ἀποπεσών. Τότε καὶ ζητήσεως ἀνακινη-
θείσης, πότερον δεῖ τῆς σελήνης τὴν τεσ-
σαρεσκαιδεκάτην ἐπὶ τῆς τοῦ σωτηρίου
πάσχα ἑορτῆς παραφυλάττειν, ἐν ᾗ
θύειν τὸ πρόβατον Ἰουδαίοις προηγόρευ-
το, σύνοδοι, καὶ συγκροτήσεις Ἐπισκόπων
ἐπὶ ταυτὸν ἐγίνοντο. πάντες τε μιᾷ γνώ-
μῃ δι' ἐπιστολῶν ἐκκλησιαστικὸν δόγμα
τοῖς πανταχόσε διετυποῦντο, ὡς ἂν μήδ'
ἄλλῃ ποτὲ τῆς Κυριακῆς ἡμέρᾳ τὸ τῆς
ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως ἀποτελοῖτο τοῦ Κυ-
ρίου μυστήριον. Τοῦ δὲ Βίκτωρος ἔτεσι δέ-
MMCCXVII. κα προστάντος τῆς λειτουργίας, διάδο-
MMCCXIX. χος καθίσταται Ζεφυρῖνος ἀμφὶ τὸ ἔ-
νατον τῆς Σεβήρου βασιλείας ἔτος. Τοῦ
δὲ Σεβήρου κατὰ τὸ δέκατον αὐτοῦ ἔτος διω-
γμὸν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν κινοῦντος, Λεω-
νίδης ὁ λεγόμενος Ὠριγένους πατὴρ
τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς νέον κομιδῇ
καταλείπει τὸν παῖδα. Πάνταινον Κλή-
μης διαδεξάμενος τῆς κατ' Ἀλεξάν-
MMCCXXII. δρειαν κατηχήσεως εἰς ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ
καθηγεῖτο. Σεβῆρος ἐν Βρεττανίᾳ νική-
σας τοὺς πολεμίους, καὶ ἀπὸ θαλάσσης εἰς
θάλασσαν περιτειχίσας τὴν νῆσον, νόσῳ
MMCCXXVI. τελευτᾷ.
ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ υἱὸς Σεβήρου ἔτη ϛ. Οὗ-
τος Καράκαλλος ἐπεκλήθη, ὅτι ἰδίαν
MMCCXXIX. τινα ἔνδυσιν βαρβαρικῶς πως συγκό-
πτων, καὶ συρράπτων εἰς μανδύης τρόπον
προσεξεῦρε, καὶ αὐτός τε συνεχέστατα
αὐτὴν ἐνέδυσε, καὶ τοὺς στρατιώτας
μάλιστα ἀμφιέννυσθαι ἐκέλευσεν. Ἐπὶ
MMCCII. τούτου μετὰ Νάρκισσον ἀφανῆ γεγονότα
Δῖος ἐπίσκοπος χειροτονεῖται, ὃν
οὐ πολὺ προστάντα χρόνον Γερμανίων
διαδέχεται, καὶ τοῦτον Γόρδιος, καθ' ὃν
ὥσπερ ἐξ ἀναβιώσεως ἀναφανεὶς ποθεν
ὁ Νάρκισσος αὖθις ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν
ἐπὶ τὴν προστασίαν παρακαλεῖται. Τῆς
δὲ κατ' Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας, Σερα- MMCCXXV.
πίωνος ἀναπαυσαμένου, τὴν ἐπισκοπὴν
ἀναδέχεται Ἀσκληπιάδης ἐν ταῖς κατὰ τὸν
διωγμὸν ὁμολογίαις διαπρέψας καὶ αὐ-
τός. Ἤκμαζον κατὰ τοῦτο πλείους λόγιοι
καὶ ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες, Βήρυλλος ἐ- MMCCXIII.
πίσκοπος τῶν κατὰ Βόστραν Ἀράβων. ὡ-
σαύτως δὲ καὶ Ἱππόλυτος ἑτέρας που καὶ
αὐτὸς παροικίας.
ΜΑΡΚΙΝΟΣ ἔτος ἕν. Οὗτος αἰσχρῶς καὶ MMCCXXXIII.
ἐπονειδίστως βεβίωκε, καὶ μάγοις τε καὶ
ἀγύρταις ἐσχόλακε. Τούτου κατὰ τὸ πρῶ-
τον ἔτος ὁ Ῥωμαίων ἐπίσκοπος Ζεφυ-
ρῖνος μετήλλαξε τὸν βίον ὅλοις ὀκτωκαί-
δεκα διακατασχὼν ἔτεσι τὴν λειτουργίαν, MMCCXXXV.
μεθ' ὃν Κάλλιστος τὴν ἐπισκοπὴν ἐγχει-
ρίζεται. ὃς ἐπιβιώσας ἔτη πέντε Οὐρβανῷ
τὴν ἐκκλησίαν καταλείπει. MMCCXL.
ΑΝΤΩΝΙΝΟΣ ΑΒΙΤΟΣ ἔτη δ. MMCCXXXIV.
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ἔτη ιγ. Κατὰ τοῦτον ἐπὶ MMCCXXXVIII.
τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας Ἀσκληπιάδην MMCCXXXIII.
Φίλητος διαδέχεται. Τὸν δὲ Οὐρβανὸν
ἐπισκοπεύσαντα τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας
ἔτεσιν ὀκτὼ διαδέχεται Ποντιανός, τῆς δὲ MMCCXLIX.
Ἀντιοχέων μετὰ Φίλητον Ζεβῖνος. Τῷ MMCCXLIV.
δωδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Δημήτριος ὁ
τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπίσκοπος
τελευτᾷ ἐφ' ὅλοις ἔτεσι τρισὶ καὶ τεσσα-
ράκοντα τῇ λειτουργίᾳ διαρκέσας. Δια-
δέχεται δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρακλᾶς. διέπρεπε
δὲ ἐν τούτῳ Φιρμιλιανὸς Καισαρείας τῆς MMCCXLVI.
Καππαδοκῶν ἐπίσκοπος, καθ' οὓς ὁ
Ὠριγένης, ἐπειγούσης χρείας ἐκκλησιαστι-
κῶν ἕνεκα πραγμάτων. ἐπὶ τὴν Ἑλλά-
δα στελλόμενος τὴν διὰ Παλαιστίνης, MMCCXLVIII.
πρεσβυτερίου χειροθεσίαν ἐν Καισαρείᾳ
πρὸς τῶν τῇδε ἐπισκόπων ἀναλαμβάνει.
Ἔτος δὲ ἦν τοῦτο δέκατον τῆς Ἀλεξάνδρου
ἡγεμονίας, καθ' ὃ τὴν ἀπ' Ἀλεξανδρείας
μετανάστασιν ἐπὶ τὴν Καισάρειαν ὁ Ὠριγέ-
νης ποιησάμενος Ἡρακλᾷ τὸ τῆς κατηχή-
σεως τὸ αὐτόθι διδασκαλεῖον καταλείπει.
ΜΑΞΙΜΙΝΟΣ ἔτη τρία. Οὗτος κατὰ κό- MMCCLI.
τον τὸν πρὸς τὸν Ἀλεξάνδρου οἶκον ἐκ πλειό-
νων πιστῶν συνεστῶτα διωγμὸν ἐγείρας MMCCLII.
τοὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἄρχοντας μόνους, ὡς αἰ-
τίους τῆς κατὰ τὸ εὐαγγέλιον διδασκα-
λίας, ἀναιρεῖσθαι προστάττει.
ΓΟΡΔΙΑΝΟΣ ἔτη ἕξ. Κατὰ τοῦτον τῆς MMCCLIV.
κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας Ποντιανὸν ἔτε-
σιν ἓξ ἐπισκοπεύσαντα διαδέχεται Ἀντέ- MMCCLIV.
ρως, καὶ τοῦτον Φαβιανὸς ἐπὶ μῆνα τῇ

λειτουργίᾳ διακονησάμενον. Τότε δὲ τοῦ
κατ' Ἀντιόχειαν, ἐπισκόπου Ζεβίνου τὸν
βίον μεταλλάξαντος Βαβύλας τὴν ἀρ-
χὴν διαδέχεται. ἔν τε Ἀλεξανδρείᾳ μετὰ
Δημήτριον, ἐπὶ τρισὶ καὶ τεσσαράκοντα
ἔτεσι τὴν ἐπισκοπὴν ἐκτελέσαντος Ἡρα-
κλᾶ τὴν ἐπισκοπὴν παρειληφότος, τὸ
τοῦ αὐτόθι κατηχήσεως τὴν διατριβὴν
διαδέχεται Διονύσιος εἷς καὶ οὗτος τῶν Ὠριγέ-
νους γενόμενος φοιτητῶν. Ἐν τούτῳ καὶ Ἀφρι-
κανὸς ὁ τῶν ἐπιγεγραμμένων Κεστῶν συγ-
MMCCXXXVII. γραφεὺς ἐγνωρίζετο, ὃς πρεσβείαν ἀνε-
δέξατο ὑπὲρ ἀναστάσεως Ἐμμαοῦς τῆς πό-
MMCCLX. λεως τῆς μετακληθείσης Νικοπόλεως.
MCCLX. ΦΙΛΙΠΠΟΣ ἅμα παιδὶ ΦΙΛΙΠΠΩ ἔτη ζ.
Οὗτος τὸν υἱὸν Φίλιππον κοινωνὸν τῆς βα-
σιλείας προσείλετο. Τοῦτον κατέχει λό-
γος Χριστιανὸν γεγονέναι. Οὗτος ὥρ-
μητο ἐκ Βόστρων, ὅπου καὶ πόλιν βασι-
MMCCLXIII. λείων ἐπώνυμον ἑαυτῷ ἐδομήσατο, Φι-
λιππόπολιν ὀνομάσας αὐτήν. Τρίτον δὲ
τούτῳ ἔτος ἦν, καθ' ὃ μεταλλάξαντος
Ἡρακλᾶ τὸν βίον ἐπὶ ἑκκαίδεκα ἔτεσι,
MMCCLXIV. τῆς προστασίας τῶν κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἐκ-
κλησιῶν τὴν ἐπισκοπὴν Διονύσιος ὑπο-
MMCCLXVII. λαμβάνει.
MMCCLXVII. ΔΕΚΙΟΣ ἔτη δύο. Οὗτος δὴ τοῦ πρὸς
Φίλιππον ἔχθους ἕνεκα διωγμὸν κατὰ τῶν
ἐκκλησιῶν ἐγείρει, ἐν ᾧ Φαβιανοῦ ἐπὶ
Ῥώμης μαρτυρίῳ τελειωθέντος, Κορ-
νήλιος τὴν ἐπισκοπὴν διαδέχεται. Ἐπὶ
δὲ Παλαιστίνης Ἀλεξάνδρου τοῦ τῆς Ἱεροσο-
MMCCLXVII. λύμων ἐκκλησίας ἐπισκόπου μετὰ λαμ-
MMCCLXVII. πρὰν καὶ περιφανῆ μαρτυρίαν ἐπὶ εἱρκτῆς
κοιμηθέντος, Μαζαβάνης διάδοχος τῆς
ἐν Ἱεροσολύμοις ἐπισκοπῆς ἀναδείκνυ-
ται. ἐν δὲ Ἀντιοχείᾳ τοῦ Βαβύλα μετὰ
τὴν ὁμολογίαν ἐν δεσμωτηρίῳ με-
MMCCLXVIII. ταλλάξαντος, Φάβιος τῆς αὐτόθι προΐ-
σταται ἐκκλησίας. Τότε καὶ Νουάτος τῆς
κατὰ Ῥώμην ἐκκλησίας πρεσβύτερος
αἱρεσιάρχης ἐγένετο, καὶ τῶν καλούντων ἑαυ-
τοὺς Καθαροὺς ἀρχηγὸς, ἀρνούμενος τοῖς ἐν
τῷ διωγμῷ ὑποκύψασι, καὶ θυσίαν τοῖς
εἰδώλοις προσαγαγοῦσιν, εἶτα ἐπιστρέφου-
σι, καὶ ἐξομολογουμένοις, τὴν μετάνοιαν.
MMCCLXVIII. Φαβίου δὲ κοιμηθέντος, Δημητριανὸς
διάδοχος ἐκείνου τῆς κατ' Ἀντιόχειαν ἐ-
πισκοπῆς κατέστη.
MMCCLXVIII. ΓΑΛΛΟΣ, καὶ ΒΟΛΟΥΣΙΑΝΟΣ ἔτη δύο.
MMCCLXIX. Ὠριγένης ἐν τούτῳ ἑνὸς δέοντα τῆς ζωῆς
ἑβδομήκοντα ἀποπλήσας ἔτος τελευτᾷ.
Κατὰ δὲ τὴν Ῥωμαίων πόλιν Κορνηλίου
MMCCLXIX. ἔτεσιν ἀμφὶ τὰ τρία τὴν ἐπισκοπὴν
διανύσαντος, Λούκιος κατέστη διάδο-
χος. Μησὶ δὲ οὐδ' ὅλοις οὗτος ὀκτὼ τῇ
λειτουργίᾳ διακονησάμενος Στεφάνῳ

τελευτῶν μεταδίδωσι τὸν κλῆρον. Στέφα-
νον δὲ ἐπὶ δυσὶν ἀποπλήσαντα τὴν λει-
τουργίαν ἔτεσι Ξύστος διαδέχεται.
ΒΑΛΕΡΙΑΝΟΣ ἅμα παιδὶ ΓΑΛΙΗΝΩ ἔτη MMCCLXX.
ιε. Οὗτος κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν
κινήσας οὐκ εἰς μακρὰν δουλείαν τὴν
παρὰ Βαρβάροις ὑπέμεινεν. ὃν διαδε-
ξάμενος ὁ παῖς Γαλιηνὸς σωφρονέστερον MMCCLXXIV.
περὶ ἀρχὴν διατίθεται, ἀνίησί τε αὐτί- MMCCLXXV.
κα διὰ προγραμμάτων τὸν καθ' ἡμῶν
διωγμόν. Ἐν δὲ τοῖς Ἱεροσολύμοις ἀνα- MMCCLXXXII.
παυσαμένου Μαζαβάνου, τὸν θρόνον Ὑμέ-
ναιος, ὁ καὶ αὐτὸς ἐπὶ πλείστοις τοῖς καθ'
ἡμᾶς διαπρέψας ἔτεσι, διαδέχεται, καὶ
τῆς Ῥωμαίων ἐκκλησίας ἔτεσιν ἕνδεκα
προστάντα Ξύστον ὁ κατ' Ἀλεξάνδρειαν MMCCLXXXI
ὁμώνυμος Διονύσιος. Ἐν τούτῳ δὲ καὶ Δη-
μητριανοῦ κατ' Ἀντιόχειαν τὸν βίον με-
ταλλάξαντος, τὴν ἐπισκοπὴν Παῦλος
ὁ ἐκ Σαμοσάτων παραλαμβάνει. Κατὰ MMCCLXXV.
δὲ τὸ δωδέκατον ἔτος τῆς Γαλιηνοῦ βα-
σιλείας Διονύσιος τελευτᾷ προστὰς τῆς
κατ' Ἀλεξάνδρειαν ἐπισκοπῆς ἔτεσιν
ἑπτακαίδεκα. Διαδέχεται δὲ αὐτὸν Μά-
ξιμος.
MMCCLXXXV.
ΚΛΑΥΔΙΟΣ ἔτη δύο. MMCCLXXXVII.
ΑΥΡΗΛΙΑΝΟΣ ἔτη ϛ. Ἐπὶ τούτου συγ-
κροτηθείσης πλείστων ὅσων ἐπισκόπων MMCCXXXXII.
συνόδου, Παῦλος ὁ τῆς κατ' Ἀντιόχειαν
αἱρέσεως ἀρχηγὸς φωραθεὶς, καὶ πρὸς
ἁπάντων ἤδη σαφῶς καταγνωσθεὶς ἑτε-
ροδοξίαν, τῆς ὑπὸ τὸν οὐρανὸν καθολι-
κῆς ἐκκλησίας ἀποκηρύττεται. οὗ σὺν
τῇ καὶ τῆς πίστεως ὀρθοδοξίᾳ τῆς ἐπισκο- MMCCLXXXII.
πῆς ἐκπεπτωκότος, Δόμνος τὴν λει-
τουργίαν τῆς κατ' Ἀντιόχειαν ἐκκλησίας
διεδέξατο. Αὐρηλιανὸν δὲ ἤδη ἀλλοῖόν τι
περὶ ἡμῶν φρονήσαντα τισὶ βουλαῖς, ὡς
ἂν διωγμὸν ἐγείροι καθ' ἡμῶν, ἀνακι-
νούμενον θεία μέτεισι δίκη. MMCCXCI.
MMCCXCIII.
ΤΑΚΙΤΟΣ μῆνας ἕξ. MMCCXCII.
ΠΡΟΒΟΣ ἔτη ϛ. Ἐν τούτῳ τὸν ἐπὶ Ῥώ-
μης ἐπίσκοπον Διονύσιον ἔτεσιν ἐννέα
διελθόντα τὴν λειτουργίαν διαδέχε- MMCCXCII.
ται Φῆλιξ. Καὶ ὁ Μάνης αἱρεσιάρχης
τὴν τοῦ λογισμοῦ παρατροπὴν καθω- MMCCXCIII.
πλίζετο. Τὸν δὲ Φήλικα τῆς Ῥωμαίων MCMXCVI.
προστάντα ἐκκλησίας ἔτεσι πέντε Εὐτυ-
χιανὸς διαδέχεται. οὐδ' ὅλοις δὲ μησὶν
οὗτος δέκα διαγενόμενος Γαΐῳ τῷ καθ' ἡ-
μᾶς καταλείπει τὸν κλῆρον καὶ τούτου δὲ ἀμφὶ MMCCXCI.
τὰ πεντεκαίδεκα ἔτη προστάντος Μαρκελ-
λῖνος κατέστη διάδοχος, ὃν καὶ αὐτὸν ὁ διω-
γμὸς κατείληφε. καὶ τῆς Ἀντιοχέων ἐπισκο- MMCCLXXVIII.
πῆς μετὰ Δόμνον ἡγήσατο. Τίμαιος, ὃν ὁ
καθ' ἡμᾶς διεδέξατο Κύριλλος. μετὰ δὲ
Κύριλλον

MMCCXVIII. Κύριλλον Τύραννος τῆς Ἀντιοχέων πα-
MMCCCXXIV. ροικίας τὴν ἐπισκοπὴν διεδέξατο. τῆς
MMCCCXXVIII. δὲ ἐν Ἱεροσολύμοις ἐκκλησίας μετὰ τὸν
Ὑμέναιον Ζάμβδας τὴν λειτουργίαν
παραλαμβάνει. Μετ' οὐ πολὺ δὲ τούτου κε-
κοιμημένου, Ἕρμων ὕστατος τῶν μέχρι τοῦ
καθ' ἡμᾶς διωγμοῦ τὸν εἰσέτι νῦν ἐκεῖσε
πεφυλαγμένον ἀποστολικὸν διαδέχεται
θρόνον. Καὶ ἐπ' Ἀλεξανδρείας δὲ Μαξί-
μον ὀκτωκαίδεκα ἔτεσι μετὰ τὴν Διονυσίου τε-
λευτὴν ἐπισκοπεύσαντα Θεωνᾶς δια-
MMCCXCVII. δέχεται. Μετὰ δὲ Θεωνᾶν ἐννεακαίδεκα
MMCCCXVIII. ἔτεσιν ἐξυπηρετησάμενον, διαδέχεται τὴν
ἐπισκοπὴν τῶν ἐπ' Ἀλεξανδρείας Πέτρος
ἐν τοῖς μάλιστα καὶ αὐτὸς διαπρέψας ἐφ'
MMCCXCVII. ὅλοις δυοκαίδεκα ἐνιαυτοῖς. ὁ δὲ Πρόβος
ὑπὸ τῶν ἰδίων δορυφόρων ἀναιρεῖται.
MMCCXCVII. ΚΑΡΟΣ μετὰ τῶν υἱῶν, ΚΑΡΙΝΟΥ, καὶ
ΝΟΥΜΕΡΙΑΝΟΥ ἔτη β. Οὗτος τὸ μὲν
MMCCXCVII. γένος Γαλάτης ὤν, ἀνδρεῖος δέ, καὶ τὰ πο-
λέμια δεξιὸς κατὰ Περσῶν ἐκστρατεύσας
ἅμα τῷ ἑνὶ τῶν παίδων Νουμεριανῷ, καὶ κατα-
σχὼν Κτησιφῶντά τε, καὶ Σελεύκειαν, εἶτα
παρὰ τῷ ποταμῷ Τίγρητι ἐσκηνωμένος,
ἐκεῖ καὶ τῆς αὐτοῦ στρατιᾶς βαλομένης τὸν χά-
ρακα, κεραυνῷ τῆς ἐκείνου σκηνῆς βλη-
θείσης, συνδιεφθάρη αὐτῇ κἀκεῖνος.
MMCCXCVIII. Νουμεριανὸς δὲ ἐκ Περσίδος ἐπανιών, καὶ
ὀφθαλμίᾳ περιπεσὼν παρὰ τοῦ οἰκείου
MMCCCI. πενθεροῦ ἐπάρχοντος τοῦ στρατοπέδου τῇ αὐ-
ταρχίᾳ ἐποφθαλμιάσαντος ἀνῃρέθη. ὁ δὲ
Καρῖνος ὑπὸ Διοκλητιανοῦ διεφθάρη.
MMCCCI. ΔΙΟΚΛΗΤΙΑΝΟΣ ἔτη κ. Οὗτος Δαλμά-
της μὲν ὢν τὸ γένος, πατέρων δὲ ἀσήμων,
αὐτοκράτωρ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν αἱρεθείς,
MMCCCI. διαλεγόμενος αὐτοῖς διεβεβαίου μὴ κοι-
νωνῆσαι τῷ φόνῳ τοῦ Νουμεριανοῦ. Καὶ
ἐν τῷ ταῦτα λέγειν, στραφεὶς πρὸς τὸν Ἄ-
προν ἔπαρχον ὄντα τοῦ στρατεύματος,
οὗτος, ἔφη, ὁ ἐκείνου φονεύς. Καὶ αὐτίκα
MMCCCIII. τῷ μετὰ χεῖρας ξίφει αὐτὸν ἀνεῖλεν. Ἐν δὲ
τῷ δευτέρῳ ἔτει τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ κοινω-
νὸν Μαξιμιανὸν τὸν Ἑρκούλιον προσλαμ-
βάνεται, ὃς Ἀμάνδου τινὸς νεωτερίσαντος
ἐν Γαλλίαις, ἐκεῖσε γενόμενος τὸν νεωτερισ-
MMCCCX. μὸν κατέστειλε. Καραύσιον τε τὴν Βρετανίαν
MMCCCVIII. κατεσχηκότα ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τρεῖς ἔπαρχος
ἀνεῖλεν ὁ Ἀσκληπιόδοτος. Τῷ ζ ἔτει αὐ-
τῶν τὴν Βούσιριν καὶ τὴν Κοπτὸν πόλεις ἐν
MMCCCV. Θήβαις τῆς Αἰγύπτου ἀποστατησάσας τῆς
τῶν Ῥωμαίων ἀρχῆς εἰς ἔδαφος κατέσκα-
ψαν. Τῷ θ ἔτει Κωνστάντιον τὸν λεγό-
μενον Χλωρὸν διὰ τὴν ὠχρότητα τοῦ προ-
σώπου αὐτοῦ, καὶ Μαξιμιανὸν Γαλέριον
Καίσαρας ἐποίησαν ποιήσαντες τὰς ἰδίας
ἑαυτῶν καταλιπόντας γαμετάς, τὰς αὐ-
τῶν εἰληφέναι θυγατέρας. Θεοδώρα ἦν τοῦ
Κωνσταντίου, καὶ Βαλερία ἡ τοῦ Γαλερίου, ἡ
τοῦ Διοκλητιανοῦ θυγάτηρ. Τῷ δεκάτῳ
αὐτοῦ ἔτει τῆς Ἀλεξανδρείας σὺν τῇ Αἰ-
γύπτῳ ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀποστατησάσης, τῇ
προβολῇ τῶν Ῥωμαίων πλεῖστοι ἀνῃρέθη- MMCCCXIII.
σαν. Τῷ ια ἔτει φρικτὸν διωγμὸν κατὰ MMCCCXIV.
Χριστιανῶν ἐγείραντες πολλὰς μυριάδας
μάρτυρας ἐποίησαν. Τῷ ιβ ἔτει Μαξι-
μιανὸς ὁ Ἑρκούλιος Γαλλίας, καὶ Βρετα-
νίας, Κωνστάντιος δὲ Ἀλανίας, καὶ Ἀφρι-
κῆς ἐκράτησαν. Τῷ ιγ ἔτει τοὺς ἐν στρα-
τείᾳ Χριστιανοὺς ἐξέβαλον. Τὸ ιζ ἔτει ὁ
Γαλέριος Μαξιμιανὸς κατὰ Ναρσέως τοῦ MMCCCXVII.
τῶν Περσῶν βασιλέως ἐκστρατεύων, τοῦτον MMCCCXVIII.
μὲν ἐδίωξε, τὴν δὲ γυναῖκα αὐτοῦ ἀ-
φελόμενος, καὶ πάντα τὰ αὐτοῦ, καὶ
σφαγὴν μεγάλην ποιήσας ὑπέστρεψε
πρὸς Διοκλητιανόν, βαλάντια πεπλη-
ρωμένα, ἔχων λίθων τιμίων, καὶ μαργα-
ριτῶν, ἀφ' ὧν πρῶτον Διοκλητιανὸς ἐσθῆ- MMCCCX.
τι, καὶ ὑποδήμασι λίθοις τιμίοις καὶ χρυ-
σῷ κεκοσμημένοις ἐχρήσατο, προσκυνεῖ-
σθαι τε ἑαυτὸν παρὰ τὸ ἐξ ἀρχῆς ἔθος
ἐκέλευσε, καὶ θρίαμβον ἐπετέλεσε. τότε MMCCCXXVII.
καὶ μέγας Σίλβεστρος τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-
σίας ἐκράτει ἐπὶ χρόνους κη. Τῷ ιη ἔτει
Θεοτέκνῳ γόητι πειθόμενος ὁ Γαλέριος
διωγμὸν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἤγειρεν. Τῷ ιθ
ἔτει πρόσταγμα ἐδόθη βασιλικόν, τὰς ἐκ-
κλησίας Χριστοῦ ἐδαφίζεσθαι, καὶ τὰς θείας MMCCCXIX.
βίβλους κατακαίεσθαι, καὶ πάντα Χριστια-
νὸν ἢ θύειν τοῖς εἰδώλοις, ἢ ἐν βασάνοις
ἀνυποστάτοις ἀποθνήσκειν. Τῷ κ ἔτει
Διοκλητιανός, καὶ Μαξιμιανὸς ὁ Ἑρκού- MMCCCXX.
λιος ἐξ ἀπονοίας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ τὴν βα-
σιλείαν ἀπέθεντο, καταστήσαντες ἀνθ' αὐ-
τῶν βασιλεῖς, τῆς μὲν ἑῴας Γαλέριον
Μαξιμιανὸν τὸν Διοκλητιανοῦ γαμβρόν,
τῶν ἑσπερίων δὲ Κωνστάντιον τὸν Ἑρκουλίου
γαμβρόν. Κωνστάντιος δὲ Χλωρὸς θυ-
γατριδοῦς ὢν Κλαυδίου τοῦ βασιλέως τε-
λευτᾷ ἐν Βρεττανίαις βασιλεύσας ἔτη MMCCCXXII.
δύο.
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ὁ μέγας Κωνσταν- MMCCCXXIII.
τίου τοῦ Χλωροῦ υἱὸς ἔτη λα. Ἐν τούτῳ Γα- MMCCCXXI
λέριος Μαξιμιανὸς ἐπὶ Ἰταλίαν ἐλ-
θὼν ἐχειροτόνησε Καίσαρας δύο, Μαξι-
μιανὸν μὲν τὸν ἴδιον υἱὸν κατὰ τὴν ἑῴαν,
Σέβηρον δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν. Οἱ δὲ ἐν MMCCCXXII.
Ῥώμῃ στρατιῶται ἀνηγόρευσαν Μαξέντιον
τὸν υἱὸν Μαξιμιανοῦ τοῦ Ἑρκουλίου βασι-
λέα. Τοῦ δὲ Σεβήρου τελευτήσαντος,
Λικίνιον οἱ Ῥωμαῖοι Καίσαρα ἀνηγόρευ- MMCCCXXX.
σαν Κωνσταντίνῳ χαριζόμενοι γαμβρῷ
αὐτοῦ ὄντι εἰς ἀδελφὴν αὐτοῦ Κων-
σταντίαν Κωνσταντίνου τὸν Μαξέντιον πο-
λεμοῦντος, καὶ συμβολῆς γενομένης, MMCCCXXIX.

 οἱ περὶ

σὶ περὶ Μαξέντιον ἡττήθησαν. καὶ τοῦ πλή-
θους ἀναιρουμένου, Μαξέντιος σὺν τοῖς
λοιποῖς τῇ γεφύρᾳ ἐπέβη φεύγων, ἥ τις
θείᾳ δυνάμει διαῤῥαγεῖσα ἐν τῷ ποτα-
μῷ πάντας κατεπόντισεν. Εν τῷ ι ἔτει ὁ
μέγας Κωνσταντῖνος σὺν Λικινίῳ Καίσα-
ρι κατὰ τοῦ Γαλερίου ἀθροίζει πόλεμον, καὶ
τοῦτον τρεψάμενος πάντας σφάττει. Τῷ
ιβ ἔτει Λικίνιον διαθήκας ἀπαιτήσας τοῦ
μηδὲν κατὰ Χριστιανῶν πράττειν κακὸν,
βασιλέα ἀναγορεύει, καὶ ἀφορίσας
MMCCCXXXII. μοῖραν τῆς Ρωμαίων γῆς δίδωσιν. Εν-
τεῦθεν ὁ κατὰ Χριστιανῶν χάριτι θεοῦ
πέπαυται διωγμός. τῷ ιδ ἔτει, καὶ ιε Λι-
κίνιος ἤρξατο κατὰ Χριστιανῶν διωγμὸν
κινεῖν, λήθην λαβὼν τῶν προγεγονυιῶν
συνθηκῶν. Τοῦτον διὰ γραμμάτων νου-
θετῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἀποστῆναι
MMCCCXXXV. τῆς κακίας οὐκ ἔπειθε. Τῷ ις, καὶ ιζ ἔτει,
καὶ ιη τὰ κατὰ Αρείου τοῦ δυσσεβοῦς ἐπράχ-
θη. Καὶ ἡ ἐν Νικαίᾳ πρώτη ἁγία καὶ
οἰκουμενικὴ σύνοδος τῶν τριακοσίων δέ-
κα ὀκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων ἐγένε-
το, ἥτις τὸν Αρειον, καὶ τοὺς ὁμόφρονας
αὐτοῦ ἀνεθεμάτισεν. Εν τούτῳ καὶ τοὺς
Ιουδαϊκῶς τὸ πάσχα ἑορτάζοντας διὰ τοῦ
Οσίου ἐπισκόπου Κορδούβης ἐπέστρεψε.
Κωνσταντῖνος Κώνσταντα τὸν υἱὸν αὐτοῦ
MMCCCXXXIX. προβαλλόμενος Καίσαρα εἰς Γαλλίας
ἀπέστειλεν.

ΕΤΙ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΩΝ ΡΩΜΑΙΩΝ ἀναγραφὴ διὰ Χρυσέρωτος τοῦ Νομενκλάτωρος τοῦ ἀπελευθέρου αὐτοκράτορος Μ. Αυρηλίου Ουήρου.

	ἔτη.		μῆνες.	ἡμέραι.
Γάϊος Ιούλιος	γ.		δ	ς.
Αὔγουστος	νς		δ	α.
Τιβέριος	κβ		.	.
Γάϊος	β		η	ζ.
Κλαύδιος	ιγ		η	κδ.
Νέρων	ιγ		ς	κη.
Γάλβας	β	[α]	ζ	ς.
Οθων	.		γ	ε.
Ουιτέλλιος	.		ς	κβ.
Ουεσπασιανὸς	θ		ια	κβ.
Τίτος	β		.	κβ.
Δομετιανὸς	ιε		ε	ς.
Νερούας	α		δ	ι.
Τραϊανὸς	ιθ		θ	ις.
Αδριανὸς	κ		ι	κη.
Αντωνῖνος	κβ		ζ	ς.
Ουῆρος	ιθ		η	.

ὁμοῦ ἀπὸ Γαΐου Ιουλίου, μέχρι τῆς τελευτῆς Μ. Αυρηλίου Ουήρου, ἔτη σκς, ἡμέραι ις.

ΕΚ ΤΩΝ ΕΡΑΤΟΣΘΕΝΟΥΣ ΚΑΝΟΝΩΝ.

Απὸ Τροίας ἁλώσεως, ἐπὶ Ηρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη π.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ιωνίας κτίσιν, ἔτη ξ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἐπιτροπείαν τὴν Λυκούργου, ἔτη ρνθ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὸ προηγούμενον ἔτος τῶν Ολυμπίων, ἔτη ρη.
Απὸ τῆς πρώτης Ολυμπιάδος, ἐπὶ τὴν Ξέρξου διάβασιν, ἔτη σϟζ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου, ἔτη μη.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν κατάλυσιν καὶ ἧτταν Αθηναίων, ἔτη κζ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν ἐν Λεύκτροις μάχην, ἔτη λδ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Φιλίππου τελευτὴν, ἔτη λε.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρου μεταλλαγὴν, ἔτη ιβ.
Ομοῦ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Τροίας, ἐπὶ τὴν πρώτην Ολυμπιάδα, ἔτη υζ.
Καὶ πάλιν ἀπὸ τῆς πρώτης Ολυμπιάδος, ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρου τελευτὴν, ἔτη υνγ.
Ομοῦ ἀπὸ τῆς ἁλώσεως Τροίας, ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρου τελευτὴν, ἔτη ωξ.

ΠΑΛΙΝ ΕΚ ΠΑΛΑΙΟΥ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΟΥ.

Απὸ τῆς πρώτης Ολυμπιάδος, ἐπὶ Ρώμης κτίσιν, ἔτη κδ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν βασιλέων καθαίρεσιν, ἔτη σμγ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Αλεξάνδρου τελευτὴν, ἔτη ρπ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Αυγούστου νίκην, ὅτε Αντώνιος ἀπέσφαξεν ἑαυτὸν ἐν Αλεξανδρείᾳ, ἔτη σϟδ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, ὃν ἔθηκε Δομετιανὸς ἐν Ρώμῃ, ἔτη ριδ.
Εντεῦθεν ἐπὶ τὴν Κομόδου τελευτὴν, ἔτη ἕνδεκα [ἑξ]
Ομοῦ ἀπὸ τῆς πρώτης Ολυμπιάδος, ἐπὶ τὴν Κομόδου τελευτὴν, ἔτη Λ ξζ.

ΠΑΛΙΝ ΕΞ ΕΤΕΡΟΥ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΙΟΥ.

Απὸ τοῦ ἐπὶ Δευκαλίωνος κατακλυσμοῦ, ἐπὶ

ἐπὶ τὸν Ἴδης ἐμπρησμὸν, καὶ τὴν εὕρεσιν τοῦ σιδήρου, καὶ Ἰδαίους Δακτύλους, ἔτη ογ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ Γανυμήδους ἁρπαγὴν, ἔτη ξε.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Περσέως στρατείαν, ὅτε καὶ Γλαῦκος ἐπὶ Μελικέρτῃ τὰ Ἴσθμια ἔθηκεν. ἔτη ιε.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ Ἰλίου κτίσιν, ἔτη λδ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν ἔκπλουν τῆς Ἀργοῦς, ἔτη ξδ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ Θησέα, καὶ Μινώταυρον, ἔτη λβ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τοὺς ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας, ἔτη ι.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὸν Ὀλυμπίασιν ἀγῶνα, ὃν Ἡρακλῆς ἔθηκεν ἐπὶ Πέλοπι, ἔτη γ.
Ἐντεῦθεν εἰς τὴν Ἀμαζόνων εἰς Ἀθήνας στρατείαν, καὶ τῆς Ἑλένης ὑπὸ Θησέως ἁρπαγὴν, ἔτη θ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἡρακλέους ἀποθέωσιν, ἔτη ια.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἑλένης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἁρπαγὴν, ἔτη δ.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ Τροίας ἅλωσιν, ἔτη ι.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Αἰνείου κάθοδον, καὶ κτίσιν Λαουινίου, ἔτη ι.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ Ἀσκανίου ἀρχὴν, ἔτη η.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἡρακλειδῶν κάθοδον, ἔτη ξα.
Ἐντεῦθεν ἐπὶ τὴν Ἰφίτου Ὀλυμπιάδα, ἔτη τκη.

ΤΑ ΑΠΟ ΣΑΛΜΑΝΑΣΑΡ, ΗΤΟΙ ΝΑΒΟΝΑΣΑΡΟΥ, ἔτη κατὰ τὴν ἐκκλησιαστικὴν στοιχείωσιν, ἕως Κύρου, καὶ ἔπειτα Ἀλεξάνδρου τοῦ Μακεδόνος,

		ἔτη	ἔτη. συνηγμένα.
Α	Ναβονάσαρος, ὁ καὶ Σαλμανάσαρ ἐν τῇ γραφῇ λεγόμενος,	κε.	κε.
Β	Νάβιος,	η.	λγ.
Γ	Χίνζηρος καὶ Πῶρος,	ε.	λη.
Δ	Ἰλλουλαῖος	ε.	μγ.
Ε	Μαρδοκεμπάδοκος,	ιβ.	νε.
ς	Ἀρκεανὸς,	ε.	ξ.
Ζ	Ἀβασίλευτος,	β.	ξβ.
Η	Βήληλος,	γ.	ξε.
Θ	Ἀπαραναδισος,	ς.	οα.
Ι	Ἡριγέβαλλος,	α.	οβ.
ΙΑ	Μεσισιμόρδακος,	δ.	ος.
ΙΒ	Ἀβασίλευτος ἄλλος,	η.	πδ.
ΙΓ	Ἰσαρίνδηνος,	ιγ.	ϟζ.
ΙΔ	Σαοσδόχιος,	θ.	ρς.
ΙΕ	Κινηλάδανος,	ιδ.	ρκ.
Ις	Ναβοπαλάσαρος,	κα.	ρμα.
ΙΖ	Ναβουχοδονόσορος,	μγ.	ρπδ.
ΙΗ	Εὐιδαλμαροδὰχ,	ε.	ρπθ.
ΙΘ	Νηριγλήσαρος, ὁ καὶ Βαλτάσαρ,	γ.	ρϟβ.
Κ	Ναβονάδιος, ὁ καὶ Ἀστυάγης Δαρεῖος, Ἀσουῆρος, καὶ Ἀρταξέρξης,	ιζ.	σθ.
ΚΑ	Κῦρος Περσῶν πρῶτος,	λα.	σμ.
ΚΒ	Καμβύσης υἱὸς Κύρου,	η	σμη.
ΚΓ	Μάγοι ἀδελφοὶ δύο, Σμέρδιος καὶ Παυζούθης μῆνας ζ.		
ΚΔ	Δαρεῖος υἱὸς Ὑστάσπου,	λς.	σπδ.
ΚΕ	Ξέρξης υἱὸς Δαρείου,	κ.	τδ.
Κς	Ἀρταξέρξης Ξέρξου ὁ Μακρόχειρ,	μγ.	τμζ.
ΚΖ	Ξέρξης υἱὸς Ἀρταξέρξου μῆνας, β.		
ΚΗ	Σογδιανὸς μῆνας ζ.		τμη.
ΚΘ	Δαρεῖος ὁ Νόθος,	ιθ.	τξζ.
Λ	Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων,	μ.	υζ.
ΛΑ	Ὦχος Ἀρταξέρξου υἱὸς,	ε.	υιβ.
ΛΒ	Ἄρσης ἀδελφὸς Ὤχου,	δ.	υις.
ΛΓ	Δαρεῖος τρίτος Ἀρσάμου,	ς.	υκβ.
ΛΔ	Ἀλέξανδρος Μακεδὼν,	ς.	υκη.

ΕΚ ΤΩΝ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ ΕΦΕΣΙΟΥ περὶ τῶν ἐν Τύρῳ βεβασιλευκότων.

Α Ἀβίβαλος.
Β Εἴρωμος Ἀβιβάλου υἱὸς, λδ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη πεντήκοντα τρία, καὶ ἔχωσε τὸ εὐρύχωρον, τόν τε χρυσοῦν κίονα τὸν ἐν τοῖς τοῦ Διὸς ἀνέθηκεν ἔπειτα ὕλην ξύλων ἀπελθὼν ἔκοψεν ἀπὸ τοῦ λεγομένου ὄρους Λιβάνου κέδρινα ξύλα εἰς τὰς τῶν ἱερῶν στέγας. Καθελών τε τὰ ἀρχαῖα ἱερὰ καινοὺς ναοὺς ᾠκοδόμησε, τό, τε τοῦ Ἡρακλέους, καὶ Ἀστάρτης τέμενος ἀνιέρωσε. πρῶτός τε τὴν ἔγερσιν τοῦ Ἡρακλέους ἐποιήσατο ἐν τῷ Περιτίῳ μηνὶ, εἶτα τοῦ τῆς Ἀστάρτης, ὁπότε Τιτυοῖς ἐπεστράτευσε, μὴ ἀποδιδοῦσι τοὺς φόρους. οὓς καὶ ὑποτάξας ἑαυτῷ πάλιν ἀνέστρεψεν. Ἐπὶ τούτου ἦν τις Ἀβδήμουνος παῖς νεώτερος, ὃς ἀεὶ ἐνίκα τὰ προβλήματα, ἃ ἐπέτασσε Σολομῶν ὁ Ἱεροσολύμων βασιλεύς.
Γ Βααλβάζερος αὐτοῦ υἱὸς ζ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη μγ.
Δ Ἀβδάσταρτος ὁ αὐτοῦ υἱὸς θ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη κθ. Τοῦτον οἱ τῆς τροφοῦ αὐτοῦ υἱοὶ τέσσαρες ἐπιβουλεύσαντες ἀπώλεσαν.
Ε υἱὸς τῆς τροφοῦ τῶν τεσσάρων πρεσβύτατος ιβ.
ς Ἀστάρτος ὁ Δελαιαστάρτου ιβ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη νδ.
Ζ Ἀστάρυμνος ἀδελφὸς αὐτοῦ. θ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη νδ. Ἀπώλετο ὑπὸ τοῦ ἀδελφοῦ Φέλητος.
Η Φέλης μῆνας ὀκτώ.

οὗτος ἐβίωσεν ἔτη ν. Τοῦτον ἀνεῖλεν Ειθώβαλος ὁ τῆς Ἀστάρτης ἱερεύς.

Θ Ειθώβαλος λβ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη ξη.

Ι Βαδέζωρος υἱὸς αὐτοῦ ς.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη με.

ΙΑ Μάτγωνος υἱὸς αὐτοῦ θ.
οὗτος ἐβίωσεν ἔτη λβ.

ΙΒ Πυγμαλίων μζ.
ἐβίωσεν ἔτη νς. Ἐν τῷ ἐπ' αὐτοῦ ἑβδόμῳ ἔτει ἡ ἀδελφὴ αὐτοῦ Διδὼ φυγοῦσα ἐν τῇ Λιβύῃ πόλιν ᾠκοδόμησε Καρχηδόνα.

ΕΤΙ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΤΥΡΩ βεβασιλευκότων, ἐκ τῶν Φοινίκων ἀναγραφῶν.

Α Ειθώβαλος. Ἐπὶ τούτου βασιλεύοντος ἐπολιόρκησε Ναβουχοδονόσορος τὴν Τύρον.

Β Βάαλ ι.

Γ Ἐκνίβαλος Βασλάχου Δικαστὴς μῆνας β.

ΔΙΚΑΣΤΑΙ,

Δ Χέλβης Ἀβδαίου μῆνας ι.

Β Ἄββαρος ἀρχιερεὺς μῆνας γ.

ς Μύτγονος, καὶ Γεράστρατος τοῦ Ἀβδηλίμου δικασταὶ ς.

Σ Βαλάτορος βασιλεὺς μεταξὺ Μυτγόνου, καὶ Γεραστράτου, α.

Η Μερβὰλ μεταπεμφθεὶς ἐκ τῆς Βαβυλῶνος δ.

Θ Εἰρωμος ἀδελφὸς αὐτοῦ μεταπεμπτὸς καὶ αὐτὸς ἐκ τῆς Βαβυλῶνος κ.
Ἐπὶ τούτου Κῦρος Περσῶν ἐβασίλευε τεσσαρεσκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς Εἰρώμου βασιλείας τὸ κράτος παραλαβών.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΕΡΓΑΜΟΥ.

Α Φιλέταιρος ὁ Θλιβίας κ.

Β Εὐμένης Φιλεταίρου ἀδελφιδοῦς δὲ Εὐμένους κβ.

Γ Ἄτταλος Φιλεταίρου ἀδελφιδοῦς δὲ Ἀττάλου μγ.

Δ Εὐμένης Ἀττάλου μθ [λθ]

Ε Εὐμένης Ἀττάλου ἀδελφὸς ἐπίτροπος κα.

ς Ἄτταλος ὁ Φιλομήτωρ Ἀττάλου ε.
ὁμοῦ ἔτη ρν.

ΒΑΣΙΛΕΙΣ ΠΕΡΣΩΝ ΟΙ ΜΕΤΑ τὴν τῶν Πάρθων κατάλυσιν κρατήσαντες.

Ἐβασίλευσαν οἱ Ἀσσύριοι ἀπὸ Νίνου, καὶ Σεμιράμεως, μέχρι Μελέζου τοῦ Ἀσκληπάδου. Εἰς τοῦτον γὰρ τοῦ Σεμιράμεως γένους λήξαντος, Βελιταρᾶν κηπουρὸς ἐβασίλευσεν, καὶ τὸ ἐκείνου γένος ἑξῆς, μέχρι Σαρδαναπάλου, καθὰ Βίωνι, καὶ Ἀλεξάνδρῳ δοκεῖ τῷ Πολυΐστορι. Σαρδανάπαλον δὲ ἀνεῖλεν Ἀρβάκης Μῆδος, καὶ Βελεσυσὸς Βαβυλώνιος, καὶ μετήγαγον εἰς Μήδους τὴν βασιλείαν. Ἐβασίλευσαν οὖν Ἀσσύριοι ἔτη ατς. οὕτως γὰρ λέγουσι Κτησίας καὶ Διόδωρος ὁ Σικελιώτης συμφθέγγονται. τῶν δὴ Μήδων τ ἔτη βασιλευσάντων, τὸν ὕστατον βασιλέα Μήδων Ἀστυάγην Κῦρος καθεῖλεν ὁ Πέρσης, καὶ εἰς Πέρσας τὴν ἡγεμονίαν κατήγαγεν. Ἐβασίλευσαν δὲ οἱ Πέρσαι ἔτη ΣΚΗ, μέχρι Δαρείου τοῦ Ἀρσάμου. ὃν νικήσας ὁ Φιλίππου Ἀλέξανδρος Μακεδόσι τὴν Περσῶν βασιλείαν παρέδωκεν. Ἐκράτησαν δὲ τῆς Περσικῆς ἀρχῆς Μακεδόνες ἔτη σϙγ, οὓς ἐκβαλὼν Ἀρσάκης ὁ Παρθυαῖος Πάρθοις τὴν βασιλείαν Περσῶν παρέδωκεν. ἔνθεν καὶ Ἀρσακίδαι οἱ βασιλεῖς Περσῶν ὀνομάζονται. ἐβασίλευσαν δὲ Πάρθοι ἀπὸ Ἀρσάκου ἀρξάμενοι, μέχρις Ἀρταβάνου ἔτη σο. ἐβασίλευσεν δὲ Ῥώμης ὁ Μαμμαίας Ἀλέξανδρος, ἡνίκα Ἀρτάβανος ὁ Πάρθος Περσῶν ἐβασίλευσε. Μετὰ δὲ τὸν Ἀρτάβανον τὸ γένος Χοσρόου βασιλεύειν ἤρξατο. ἤρξατο δὲ οὕτως· Ἀρταξέρξης Πέρσης ἀφανής τε καὶ ἄδοξος ἀθροίσας ἄνδρας ἀτάκτους ἀνεῖλεν Ἀρτάβανον, καὶ περιέθετο κίδαριν, καὶ αὖθις Πέρσαις ἐπανήγαγε τὴν βασιλείαν. ἦν δὲ μάγος. καὶ δι' ἐκείνου οἱ μάγοι γεγόνασι παρὰ Πέρσαις ἐπίδοξοι. Λέγουσι δὲ τὴν τοῦ Ἀρταξέρξου μητέρα συνοικῆσαι Παμβέκῳ τοὔνομα, σκυτοτόμῳ μὲν τὴν τέχνην, ἀστρολόγῳ δὲ, καὶ περὶ ταῦτα ἐνησχημένῳ. Στρατιώτην δὲ ὀνόματι Σάνανον ἐκ τῆς Καδουσίων προσιόμενον χώρας ὑποδεχθῆναι εἰς τὸν οἶκον Παμβέκου. καὶ προγνῶναι δῆθεν διὰ τῆς ἀστρολογίας τὸν Πάμβεκον, ὅτι δὴ ἡ τοῦ Σανάνου γονὴ ἐπὶ μέγα εὐδαιμονίας ἀρθήσεται. μὴ ἔχων δὲ θυγατέρα, ἢ ἀδελφὴν, ἢ ἄλλο πρὸς γένους γύναιον, συναπέκλεισε τὴν ἰδίαν γαμετὴν τῷ Σανάνῳ. καὶ συλλαβοῦσα ἔτεκεν Ἀρταξέρξην. Ἐξ ἐκείνου τοίνυν τοῦ Ἀρταξέρξου τὸ Χοσρόου κατάγεται γένος. Ἐβασίλευσαν δὲ οὕτως·

Α Ἀρταξάρης, ὁ καὶ Ἀρταξέρξης, τῷ τετάρτῳ ἔτει

τῷ ἔτει τῆς βασιλείας Ἀλεξάνδρου τῆς Μαμμαίας ιε.
Β Σαπώρης λα.
Γ Ορμίδας α.
Δ Ουαραράνης Γ.
Ε Ουράκης ιζ.
ς Ουαραράνης ὁ β. α.
Ζ Ουαραράνης ὁ γ δ.
Η Ναρσῆς η.
Θ Ορμίσδας ὁ β ς.
Ι Σαβώρης ο.
— τούτῳ δέδωκεν ὁ Ιοβινιανὸς τὸ Νιτζίβιον.
ΙΑ Αρταξήρης δ.
ΙΒ Σαβώρης ὑὸς αὐτοῦ ε.
ΙΓ Ουαραράνης ια.
ΙΔ Ουαραράνης κ.
ΙΕ Ισδιγέρδης κα.
Ις Περόζης κδ.
ΙΖ Ισδιγέρδης ιζ.
ΙΗ Καβάδης ια.
οὗτος ἐξεβλήθη.
ΙΘ Ουαλεὺς δ.
Κ Καβάδης πάλιν λ.
ΚΑ Ζαμάσπης δ.
ΚΒ Ορμίσδας ιε.
ΚΓ Χοσρόης ὑὸς Καβάδου μη.
ΚΔ Χοσρόης ὁ μέγας, ὁ ἐπὶ Ηρακλείου ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Σιρόου ὑοῦ αὐτοῦ λθ.
ΚΕ Σιρόης ὁ ὑὸς Χοσρόου μῆνας η.
Κς Αδεσὴρ μῆνας ζ. α.
ΚΖ Ορμίσδας ὁ διωχθεὶς ὑπὸ τῶν Σαρακηνῶν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΑΓΩΓΗΣ ΙΣΤΟΡΙΩΝ.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

JOSEPHI SCALIGERI

JULII CAESARIS A BURDEN FILII

IN GRÆCA

ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ

EUSEBII,

QUÆ SUPERSUNT

NOTÆ.

IN iis, quæ ſuperius in prolegomenis Notarum ad Latina Euſebii diſputavimus, non ſolum quod inſtitutum Euſebii, ſed etiam quæ Chronicorum illius partitio, quiſve diſpoſitus fuerit, à nobis accurate demonſtratum eſt. Omne opus in duos libros tributum fuerat. Prior in collecta tempora, poſterior in annos expanſos digeſtus. Per collecta tempora, &, ut Græci loquuntur, ὁμάδας χρόνων, intelligendum omnia omnium nationum geſta in unum temporis intervallum conjecta. Anni expanſi quid ſint, appellatio ipſa perſpicua non patitur dubitare. Rurſum univerſi operis παντοδαπῆς ἱστορίας, priorem librum χρονολογίας, poſteriorem Κανόνος titulo proſcriptum ab auctore fuiſſe eadem opera indicavimus. Itaque non ſunt ea iteranda. Neque vero primus Euſebius poſteriorem librum ſuum Canonem vocavit, quum ante illum hoc Africanus fecerit: cujus verba hæc ſunt: ὁ ἡμέτερος ἤ Κανὼν ἐπὶ τῆς πρώτης Ὀλυμπιάδος τὸν Ἰωαθὰμ βασιλέα Ἰούδα συνείληφεν. Itaque in hoc, ut & in aliis fere omnibus, Euſebius Africanum ſequitur, adeo ut Chronica Euſebii nihil aliud ſint, quam τὸ ἱστορικὸν Africani recoctum. Iſte vero Euſebii labor, ut ita loquar, Herculeus, tanti fuit apud veteres, tantaque ejus dignitas, ut Chronologi, qui poſt Euſebium ſcripſerunt, omne ſcriptum de temporibus aridum eſſe cenſuerint, quod non hujus fontibus irrigatum eſſet. Quare multis Euſebianis rationibus demonſtrationes ſuas inſtruxerunt, ut doctiſſimi ſuorum temporum Anianus & Panodorus Ægyptii monachi: &, quod amplius eſt, quidam totum opus Euſebii, totidem verbis in ſua Chronica transfuderunt: in quibus duo Georgii Monachi, alter Syncellus Taraſii Patriarchæ, alter cognomento Cedrenus. Syncellus Taraſii inſtituit opus ſuum anno Chriſti DCCXCII, annis XXI ante exceſſum Karoli magni, indictione prima ineunte: qui univerſam Euſebii chronologiam ſine ulla verborum immutatione in ſuum volumen tranſtulit, cujus inſcriptio hæc fuit: ἐκλογὴ χρονογραφίας συνταγεῖσα ὑπὸ Γεωργίου μοναχοῦ Συγκέλλου γεγονότος Ταρασίου πατριάρχου. morte enim oppreſſus ad Diocletianum opus ſuum perducere tantum potuit. inde illum excepit familiaris ejus Theophanes, cujus etiam liber attextus fuit in codice regio, quo uſi fuimus. Ideo Cedrenus de eo ita ſcribit: ὅ, τι γὰρ μοναχὸς Γεώργιος ὁ καὶ Σύγκελλος ἀπὸ καταβολῆς ἀρξάμενος κόσμου εἰς Μαξιμιανὸν καὶ Μαξιμῖνον τοὺς τυράννους κατέλεξε. Quam mutilus vero ille liber ad nos pervenerit, colligere licet ex multis locis, in quibus aut quorundam meminit, aut quædam promittit, quæ tamen nuſquam comparent. Accedit manifeſtum mutilati codicis argumentum, verba ante lemma operis ad hunc modum concepta: παρεκβολαὶ ἀπὸ τῶν Γεωργίου τοῦ Συγκέλλου Ταρασίου πατριάρχου. Sane τῶν παρεκβολῶν, id eſt Excerptorum, nomen ſatis indicat plura deſiderari, quam ſupereſſe. Codex ſcriptus eſt ante plus minus annos DC. Ex eo omnia Euſebiana excerpſimus, quæ quidem deprehendere potuimus: quæ quanquam ne centeſima quidem pars eorum eſſe videtur, quæ ab Euſebio relicta ſunt, aliquod tamen juſtum volumen explere poſſunt. Quemadmodum autem Euſebius Africanum, & alios, qui ante eum huic ſcriptioni manum admoverunt, caſtigabat, quod multa adverſus tam veram temporum rationem, quam hiſtoriæ fidem ſciſcebant, ſic ipſum Euſebium Georgius iſte Syncellus, ubi quid ille paulo alienius à vero dixit, aut fecit, ita exagitat, ut, ubi uſus venit, raro hominem ſine acerba objurgatione, aut contumelioſo dicto dimittat: de quibus quædam jam dudum in Notis produximus: plura in ſequentibus, ubi locus exiget, aperiemus. Georgius vero Cedrenus totum Chronographium Syncelli verbatim deſcripſerat, & ex eo, atque aliorum Chronologorum ſcriptis, ingens volumen contextum σύνοψιν ἱστοριῶν vocavit. Sed ne illud quoque breviatorum manus, librorum præſentiſſimum venenum, effugere potuit. Plus dico. non breviatores illi, ſed mutilatores fuerunt. Nam quæ habemus, non juſtum illius συνόψεως breviarium eſt, ſed potius cadaver, & disjecti membra ſcriptoris; παρεκβολαὶ & Excerpta ex eo ingenti volumine, ſine ullo ordine temporum, aut geſtorum, ac delectu eorum, quæ aut omittenda, aut excipienda erant. Idiotam quidem hunc Cedrenum fuiſſe illius ſcripta clamant: ſed pejus & de illo, & de

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

tota Chronologia meruerunt, qui eum tam crudeli genere lacerarunt. Denique totum Cedreni opus eſt ſtabulum quiſquiliarum, & cento ex multis pannis ſordidis, purpureis, malis, bonis, integris, laceris conſutus. Ex ea farragine multa Euſebiana eruimus, quę ex Georgio Syncello ille excerpſerat, & præfato Euſebii nomine producit, multa etiam, quæ, quanquam tacito Euſebii nomine, manifeſto Euſebiana conſtat eſſe tum ex Syncello, tum ex aliorum fragmentorum reliquiis. Non pauca præterea apud eundem Cedrenum ſuperſunt optimæ notæ analecta, quorum partem Euſebii, partem Africani eſſe non dubitamus. Sed ea, quod, quibus opinionis noſtræ fidem faceremus, argumenta nobis deſunt, maluimus intacta relinquere, quam incerta pro certis adferre. Cedreni vero Synopſin arbitramur non multo poſt ejus obitum mutilatam fuiſſe, atque ita ab illis librorum carnificibus, ut hodie edita eſt, poſteritati tranſmiſſam: quin ne ea quidem, quæ breviatores collegerant, integra omnino ad nos perveniſſe. Nam Leunclavius vir doctiſſimus in notis ad Annales Turcicos ſcribit aliquot Cedreni folia penes ſe habuiſſe, quæ in excuſis deſiderantur. Nos vero apud Syncellum paginam integram reperimus, & quædam alia, quę in editione vulgata non extare ſuo loco demoſtrabitur.

Pag. 3. ΤΩΝ ΧΡΟΝΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΩΝ ΠΑΝΤΟΔΑΠΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑΣ.] Eccleſiæ nunquam egregii ſcriptores defuere à prima uſque origine & incunabulis Chriſtianiſmi: quorum inſtitutum fuit, primum ut pietatem alumnos fidei docerent, deinde ut eam adverſus Chriſti hoſtes aſſererent: quorum duo genera fuerunt, Iudæi & Gentes. Utrunque genus domeſticis armis debellandum fuit, Iudæi propheticis teſtimoniis, Gentes Poëtarum, Philoſophorum, Hiſtoricorum monimentis, idque duplici argumento, doctrinæ & vetuſtatis. Extiterunt quidem, tum qui adverſus utroſque egregiam operam navaverunt, tum, qui adverſus alterutros, omnes cum ſumma dignitate, gloria, & fructu. Sed omnium ſimul opera unius Euſebii heroicus labor ſuperavit, qui ex eorum ſcriptis in unum corpus contributis, & in membra digeſtis luculenta & omni laude majora volumina contexuit, quibus defenſionem Chriſtiani cultus inſtituit, viginti quidem libris ἀποδείξεων adverſus Iudæos, adverſus Gentes autem quindecim voluminibus προπαρασκευῆς pro doctrina, pro vetuſtate vero, opere κανόνων χρονικῶν παντοδαπῆς ἱστορίας: in cujus priore libro omnium regnorum, dynaſtiarum, nationum, Rerumpublicarum initiis diſcuſſis, omnium fabuloſorum Deorum natalibus longe vetuſtiores eſſe Moſaïcas origines oſtendebat. Hunc librum Hieronymus Latine vertit, Georgius Syncellus penes ſe habuit, Photius autem æqualis illorum temporum non vidit: certe in ſua Bibliotheca non poſuit. cujus capita multa, eaque longiſſima, atque ampliſſima fuerunt, & ex multorum priſcorum auctorum integris paginis contexta: quorum maximam partem ſuſpicari magis, quam definire poſſumus: ſed de quibus certo affirmare poſſumus, ea ſuis locis aperientur.

Ibid. ὁρκίζω σε.] De hac cautione, quam ejus auctor Irenæus in fine, Euſebius autem initio operum ſuorum poſuit, vide quæ in Latinis monuimus. Ea autem extat in libris Hiſtoriæ Eccleſiaſticæ.

Ibid. ΑΕΙΠΕΙ ΠΟΛΛΑ.] De creatione hominis, καὶ περὶ τῆς ἑξαημέρου agebatur, καὶ περὶ τῆς πρωτοκτίστου ἡμέρας: quod Hebræis dicitur מַעֲשֵׂה בְרֵאשִׁית, Adjiciebantur Phœnicum, Chaldæorum, Ægyptiorum, Græcorum veterum περὶ κοσμογονίας teſtimonia, quorum quædam extant in libris προπαρασκευῆς: item de primo homine, de Serpente & Eva, de Cain, & Abel, qui primus φονεὺς καὶ ἀνθρωποκτόνος fuit: de quibus illi verſiculi non ſunt omittendi, Ezekielis poetę Iudęi, ut ego mihi perſuaſi, niſi doctioribus aliter videatur:

Ὦ πᾶσιν ἀρχὴ καὶ πέρας κακῶν Ὄφις,
Ἥ, τ', ὦ βαρὺ τίκτουσα θησαυρὸν κακῶν
Πλάνη τυφλοῦ πρόδρομος ἀγνοίας, βίου
Χαίρουσα θρήνοις, καὶ στενάγμασι βροτῶν.
Ὑμεῖς ἀθέσμους εἰς ὕβρεις ὁμοσπόρων
Τὰς μισαδέλφους ὁπλίσαντες ὠλένας
Κάϊν μολῦναι φονίῳ πρῶτον λύθρῳ
Ἐπείσατ' ὀργὴν, κἀξ ἀκηράτων πεσεῖν
Αἰωνίων τε πρωτόπλαστον ἐς χθόνα
Ὑμεῖς ἐπεκτήνασθε —

Corruptiſſima extant apud Epiphanium.

O prima origo cladium & meta ultima
Coluber, malorum, tuque theſauri pater
Anteambulo cæca Error ignorantiæ,
Cui pabulum hominum lacrimæ & ſuſpiria,
Dum ſuſcitatus odio inexpiabili
Armatis in ſe fratricidas dexteras
Vt primus iram ſanguine inficeret Kain
Vos impuliſtis. Vos, ut æterno è ſtatu
Terrena ad ima primus excideret Homo
Cauſſa extitiſtis —

Ibid. ΠΡΟ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.] Duo præcipua capita hæc fuerunt, Τὰ πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ τὰ μετὰ τὸν κατακλυσμόν. In priore tractabatur γενεαλογία πατριαρχικὴ ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι τοῦ κατακλυσμοῦ: idque in tribus codicibus, Græco ſeptuaginta Seniorum, Hebraicis duobus, Iudæorum, & Samaritarum. Sequebatur caſtigatio denique errorum, qui in Africano, & aliis Scriptoribus. Poſtremo loco incunabula regnorum ante Diluvium, Chaldæorum, & aliarum orientalium nationum ex Beroſo, Apollodoro, Abidyno.

Ibid. παρὰ τῶν ὁ ἑρμηνευτῶν.] Hæc trium codicum inter ſe collatio ideo ab Euſebio inſtituta, ut oſtenderet duabus reliquis editionibus ſolam codicis Hebraici Iudæorum anteferendam eſſe: quod quum propoſuerit, non tamen ſequutus eſt. Nam dinumeratio temporum ab Adam ad Diluvium, ſecundum Iudæos " colligit annos duntaxat MDCLVI. ipſe autem putat MMCCXLII, quæ eſt ſeptuaginta interpretum ſumma. in quo manifeſto contra hypotheſin facit; atque eo nomine à Georgio laudatur ſimul, & vituperatur: alterum, quod tot annos ab Adam, ad Diluvium ponit, quot ex dinumeratione ſeptuaginta interpretum colligi poſſunt: alterum, quod profeſſus ſe Iudæos ſequi, in partes ſeptuaginta Seniorum tranſit. quæ fuit maxima Euſebii ἀλογιστία, vitium illi ſcriptori ſolenne.

Ibid. 23. Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ρξζ.] Nemo paulo doctior ignorat, ἐν παιδογονίαις τῶν πατριαρχῶν, ut loquuntur veteres, non convenire editioni Græcæ ſeptuaginta interpretum cum lectione Hebraica Iudæorum. In Græca enim editione omnes Patriarchæ centum annis ſeniores filios ſuos genuerunt, quam in Iudæorum Hebraica lectione. Georgius: τῷ ͵βσξζ ἔτει αὐτοῦ Μαθουσάλα φέρουσι τὴν γένεσιν Λάμεχ, οἷς καὶ ὁ Ἀφρικανὸς ἀκολουθήσας τῷ ͵βσξβ ἔτει τοῦ κόσμου τὸν ἐπὶ Νῶε κατακλυσμὸν ἐστοιχείωσεν. ὅπερ οὐ δοκεῖ τῷ ἡμῖν ὑγιῶς ἔχειν. δοκεῖ δέ μοι ὁ Ἀφρικανὸς τῷ ͵βσξβ ἔτει τοῦ κόσμου τὸν κατακλυσμὸν στοιχειῶσαι, διὰ τὸ τοὺς ἐννακοσίους ξθ χρόνους τῆς ζωῆς Μαθουσάλα ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ ͵ασπζ ἔτους τοῦ κόσμου λήγειν εἰς τὸ ͵βσνς ἔτος τοῦ κόσμου ἐντὸς τῶν ͵βσξβ. imo quia adhuc ævo Africani

cani locus ille annorum τῆς παιδοποιΐας Μαθουσάλα nondum erat à Correctoribus contaminatus, ſed totidem annos habebat, quot habet Iudaica editio. Vide infra locum Africani. Epiphanius etiam ab Adam, ad diluvium, putat annos, MMCCLXII, quot Africanus. Καὶ οὕτω παρῆλθε δεκάτη γενεὰ δι' ἐτῶν
„ διχιλίων διακοσίων ἑξήκοντα δύο. Totidem Chro-
„ nicon Caſaub.

Ibid. 37. παρὰ τοῦ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκοῦ.] In libris noſtris de emendatione Tempor. produximus χρονογράφιον, quod ipſimet nobis communicarunt Samaritani. Id cum hoc in omnibus convenit, præterquam in annis Malæleel, Enoch, Mathuſala. quod quidem diſcrimen vitio librariorum hic commiſſum.

Ibid. Μαλαλεὴλ γενόμενος ἐτῶν ξε.] Reponendum ex autographo Samaritarum οε.

Ibid. Ἐνὼχ γενόμενος ἐτῶν ξ.] In Samaritarum autographo ξε.

Ibid. Μαθουσάλα γενόμενος ἐτῶν ξζ. In Samaritico autographo οζ. & ita corrigendum. Ex hac dinumeratione, uſque ad natum Noë, colliguntur anni MCCCXXVII, ad Diluvium autem, MDCCCCXLVII, minus CCCXV, quam LXX, plus CCLXXI, quam Iudæi. Unde hallucinationem Georgii Syncelli animadvertere licet, qui LXX ſeniorum exceſſum ſupra Samaritas colligit annorum DCCCCXXX. Samaritarum autem ſupra Iudæos CCCXLIX. Verba ejus: Μέχρι τοίνυν τοῦ κατακλυσμοῦ, καθὼς προέκειται, διαφωνοῦσι τὰ Ἑβραϊκὰ ἀντίγραφα πρὸς τὸ Σαμαρειτῶν ἀρχαιότατον καὶ τοῖς χαρακτῆρσι διηλλαγμένον, (ὃ καὶ ἀληθὲς εἶναι καὶ πρῶτον Ἑβραῖοι καθομολογοῦσιν) ἔτεσι τμθ, πρὸς δὲ τὴν τῶν ο ἔκδοσιν, τὸ μὲν Ἑβραϊκὸν ἔτεσιν φπς, τὸ δὲ Σαμαρειτῶν ∧λ. Ἀφρικανὸς δὲ πρὸς Εὐσέβιον ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως κατακλυσμοῦ, διαφωνεῖ ἔτη κ. Sed eſt hallucinatio. putat enim ab Adam, uſque ad Diluvium, mendoſe: quum iſti anni ſint ad natum Noë, non ad Diluvium uſque, deducti.

Pag. 4. 8. Μαθουσάλα. οὗτος μακροβιώτατος.] Ab Adam, ad natum Mathuſala, ſecundum editionem LXX Seniorum, colliguntur anni MCCLXXXVII. Accedant anni vitæ Mathuſala, DCCCCLXIX. componuntur anni MMCCLVI. De quibus deductis annis ab Adam, ad Diluvium, MMCCXLII, ſuperſunt anni XIV, quos poſt diluvium vixerit Mathuſala. Quod eſt abſurdum. Euſebius, & alii, ponunt XV. Itaque merito miratur Euſebius πῶς διεσώθη ἐν τῷ κατακλυσμῷ. Non enim Arcam ingreſſus fuit. Igitur huic celeberrimæ quæſtioni non aliter occurrere potuerunt Hieronymus, & Auguſtinus, quam ut ad fontes ipſos, hoc eſt Iudæorum Hebraicum exemplar, confugiamus: in quo in ipſo anno Diluvii eum periiſſe ex dinumeratione colligitur. Vide igitur alterum in quæſtionibus Hebr. alterum lib. XV, cap. XI de civitate. Vide etiam caput XIII ejuſdem libri.

Ibid. 9. Τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων.] Huic varietati lectionis valde obluctatur Georgius: τοῦτο οὐκ εὖ ἔχειν δοκεῖ. ἔσονται γὰρ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον αἱ ἀνὰ πάσας ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ ἱεραὶ Βίβλοι τῆς Γενέσεως διεφθαρμέναι, αἱ ∧ξθ ἔτη ἱστοροῦσι τοῦ Μαθουσάλα. ἔσται δὲ καὶ Ἰάρεδ μακροβιώτερος αὐτοῦ ἔτη κγ, ∧ξβ ζήσας ἔτη. ὅπερ οὐδενὶ συμπεφώνηται. διόπερ οὐ χρὴ διὰ τὸ φάναι συναπολέσθαι αὐτὸν τοῖς ἐν τῷ κατακλυσμῷ, διὰ τοῦτο ͵Θ μθ ἔτη μόνα βεβιωκέναι. ἀλλὰ οὐδὲ τῷ Ἀφρικανῷ πειθόμεθα προστιθέντι τὰ αὐτὰ κ ἔτη, καὶ ∧πθ λέγοντι τοῦ Μαθουσάλα, ἀντὶ ∧ξθ. λοιπὸν οὖν κρεῖσσον εἶναι δοκεῖ ταῖς καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην ἐπιμένειν ἱεραῖς Βίβλοις ∧ξθ λέγειν τῆς ζωῆς Μαθουσάλα. εἰ δὲ τὸν κατακλυσμὸν ὑπερβέβηκεν ἔτεσι ιε τοῦ Θεοῦ κἀκεῖνον ἴσως, ὡς τὸν Ἐνὼχ, πρεισώσαντος παραδόξως καθ' οὓς οἶδε τρόπους καὶ πόρους. Sunt σκιαμαχίαι.

Ibid. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.] Quæ in hoc chronographio vitioſa ſunt, emendentur ex chronographo ſeptuaginta ſeniorum, quod primo loco ſupra poſitum eſt. Nam, ut Georgius ait, Africanus collegit ab Adam, ad Diluvium, annos MMCCLXII, annis XX pluſquam vulgus, quia ejus ævo adhuc intactus manebat locus de annis Mathuſalæ, quando Lamechum genuit, nimirum CLXXXVII, non autem, ut poſtea depravatum eſt, CLXVII. Faſti quoque Siculi Caſauboni ab Adam, ad Diluvium, putant ἔτη β͵σξβ. Georgius: Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως κατακλυσμοῦ, ἔτη β͵σμβ. οὕτω δὲ καὶ Εὐσέβιος, καὶ ὁ ἀληθινὸς λόγος, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν Μωσαϊκῶν ἀντιγράφων περιέχουσι κατὰ τὴν τῶν ο ἔκδοσιν. ὁ μέντοι Ἀφρικανὸς β͵σξβ ἐπελογίσατο ἔκ τινων σπανίων ἀντιγράφων οὕτως περιεχόντων, οἷς οὐ χρὴ πείθεσθαι. Sed fugit illum, antiquitus omnia exemplaria ſeptuaginta interpretum ita habuiſſe: imo oblitus eſt ſui, qui agnoſcit quædam ita habuiſſe. Dixit enim τὰ πλεῖστα τῶν ἀντιγράφων. Ergo τινὰ aliter. Beda: *Septuaginta ante natum Lamech* CLXVII *ponunt annos, poſtea* DCCC, *&* II. *qui numerus, ut Lector facillime videbit, juxta Hebraicam veritatem* XX *annis, juxta ipſorum autem auctoritatem,* XIV *annis Diluvii tempora tranſit.* Hic quoque hallucinatio eſt. Nam ſecundum Hebraicam veritatem, XX annis minor eſt ille numerus annorum Mathuſalæ, non autem XX annis tranſit tempora Diluvii. Mira ἀλογιστία.

Ibid. εἰσὶ τρεῖς ὁμωνυμίαι.] Seth poſteri fuerunt Enoch, Mathuſala, Lamech. Totidem poſteros fratris ejus Cain fuiſſe cognomines illis ait. Sed fallitur in Mathuſala. Impoſuit illi ſeptuaginta interpretum editio: quæ pro Mathuſael poſuit Mathuſala; Ibi Scholion editionis Romanæ Geneſ. IV, παρὰ τοῖς ἑβδομήκοντα Μαθουσάλα κεῖται. τοῦτο δὲ πλάνη γραφική ἐστιν. ὁ γὰρ Μαθουσάλα ἐκ τῆς συνεστώσης γενεᾶς ἐστὶ τοῦ Σηθ. ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Καϊν Μαθουσαλὰ καλεῖται, ὃς διώρισται μετὰ τῶν λοιπῶν. Putat tantum accentu differre Scholiaſtes ille, quum ὁ ἀπὸ τοῦ Σὴθ vocetur Μαθουσάλα, ὁ δὲ ἀπὸ τοῦ Καϊν, Μαθουσαήλ.

Ibid. ἐκ Τιμοθέου τοῦ χρονογράφου.] Hoc præſtantiſſimum fragmentum de initio rerum, de Deo, καὶ περὶ κοσμοποιΐας extat apud Cedrenum. De Timotheo nihil in præſentia memini. Fuit & alius Ti- „
motheus Grammaticus Gazenſis. „

Porro hic locus eſt, ubi Africanus & Euſebius de Angelis, quos ἐγρηγόρους vocant, diſputabant, de quibus Geneſ. VI, 1, 2. Africanus: πλήθους ἀνθρώπων γενομένου ἐπὶ τῆς γῆς, ἄγγελοι τοῦ οὐρανοῦ θυγατράσιν ἀνθρώπων συνῆλθον. Zoſimus Panopolites ſcripſit librum de Chymia, quam ipſe ἰμοὺθ vocat, cujus meminit etiam Photius 197, 38. ex quo de iſtis Angelis producam teſtimonium. χρῆσις Ζωσίμου τοῦ Πανοπολίτου Φιλοσόφου ἐκ τῆς πρὸς Θεοσέβειαν ἐν τῷ θ τῆς
ἰμοὺθ Βίβλῳ. φάσκουσιν αἱ ἱεραὶ γραφαὶ, ἤτοι Βί- ‘
βλοι, ὦ γύναι, ὅτι ἐστί τι δαιμόνων γένος, ὃ χρῆται ‘
γυναιξίν. Ἐμνημόνευσε καὶ Ἑρμῆς ἐν τοῖς φυσικοῖς. ‘

, καὶ σχεδὸν ἅπας λόγος φανερὸς καὶ ἀπόκρυφος , τοῦτο ἐμνημόνευσεν. τοῦτο οὖν ἔφασαν αἱ ἀρχαῖαι καὶ , θεῖαι γραφαὶ, ὅτι ἄγγελοι ἐπεθύμησαν τῶν γυναι- , κῶν, καὶ κατελθόντες ἐδίδαξαν αὐτὰς πάντα τὰ τῆς φύ- , σεως ἔργα, ὧν χάριν προσκρούσαντες ἔξω τοῦ οὐρανοῦ , ἔμειναν, ὅτι πάντα τὰ πονηρὰ, καὶ μηδὲν ὠφελοῦντα , τὴν ψυχὴν ἐδίδαξαν τοὺς ἀνθρώπους. ἐξ αὐτῶν , φάσκουσιν αἱ αὐταὶ γραφαὶ καὶ τοὺς Γίγαντας γε- , γενῆσθαι. ἔστιν οὖν αὐτῶν ἡ πρώτη παράδοσις ΧΗΜΑ̃ , περὶ τούτων τῶν τεχνῶν. ἐκάλεσαν δὲ ταύτην τὴν βί- , βλον ΧΗΜΑ̃. ἔνθεν καὶ ἡ τέχνη ΧΗΜΙ'Α καλεῖται. Hactenus Zoſimus. Hujuſmodi Angelos ἐγρηγόρους vocarunt, ut eſt apud Cedrenum 7, 11, 52. Et omnis angelus ἐγρήγορος dictus eſt. Clemens παιδαγωγοῦ β. Μακάριοι γὰρ οἱ ἐγρηγορότες εἰς αὐτὸν, σφᾶς αὐ- τοὺς ἀπεικάζοντες ἀγγέλοις, οὓς ἐγρηγόρους καλοῦμεν. Quare ita ab illis vocarentur, anſam eis præbuit unicus Danielis locus IV, 10: ubi pro Angelo textus habet עיר ΕΙΡ, id eſt vigil. Scholion: τὸ δὲ Εἰρ, οὐδὲν ἕτερον, ἢ ἐγρηγορὼς, καὶ ἄγρυπνος, ἑρμηνεύεται. Aliud: ἀντὶ τοῦ Εἰρ οἱ ο̄ ἄγγελον ἡρμήνευσαν. οἱ δὲ λοιποὶ ἐγρήγορον. Sed quia Apocryphus Enoch multa de illis, & plura, quam alii, diſſeruit, imo à quo omnia, quæ de Angelis veteres diverſe locuti ſunt, deſumpta ſunt, adferam locum ex primo ejus libro, tum quia omnino ad hoc argumentum facit, tum quia locus, qui in Epiſtola Iudæ ex Enochi opere citatur, ex illis, quæ modo producemus, excerptus eſt.

Ἐκ τοῦ πρώτου βιβλίου Ἐνὼχ περὶ τῶν Ἐγρηγόρων.

Καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐπληθύνθησαν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, ἐγεννήθησαν αὐτοῖς θυγατέρες ὡραῖαι. καὶ ἐπεθύμησαν αὐτὰς οἱ Ἐγρήγοροι, καὶ ἀπεπλανήθησαν ὀπίσω αὐτῶν, καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους, Ἐκλεξώμεθα ἑαυτοῖς γυναῖκας ἀπὸ τῶν θυγατέρων τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς. καὶ εἶπεν Σεμιεξᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν πρὸς αὐτοὺς, φοβοῦμαι, μὴ οὐ θελήσητε ποιῆσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἔσομαι ἐγὼ μόνος ὀφειλέτης ἁμαρτίας μεγάλης. καὶ ἀπεκρίθησαν αὐτῷ πάντες, καὶ εἶπον, Ὀμόσωμεν ἅπαντες ὅρκῳ, καὶ ἀναθεματίσωμεν ἀλλήλους, τοῦ μὴ ἀποστρέψαι τὴν γνώμην ταύτην, μέχρις οὗ ἀποτελέσωμεν αὐτήν. Τότε πάντες ὤμοσαν ὁμοῦ, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους. ἦσαν δὲ οὗτοι σ̄, οἱ καταβάντες ἐν ταῖς ἡμέραις Ἰάρεδ εἰς κορυφὴν τοῦ Ἑρμονιεὶμ ὄρους. Καὶ ἐκάλεσαν τὸ ὄρος Ἑρμὼν, καθότι ὤμοσαν, καὶ ἀνεθεμάτισαν ἀλλήλους ἐν αὐτῷ. Καὶ ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων αὐτῶν.

Ᾱ Σεμιξᾶς ὁ ἄρχων αὐτῶν.
Β̄ Ἀταρκοὺφ.
Γ̄ Ἀρακιήλ.
Δ̄ Χαβαβιήλ.
Ε̄ Ὀραμμαμῆ.
ς̄ Ῥαμιήλ.
Ζ̄ Σαψίχ.
Η̄ Σακιήλ.
Θ̄ Βαλκιήλ.
Ῑ Ἀζαλζήλ.
ΙΑ Φάρμαρος.
ΙΒ Ἀμαριήλ.
ΙΓ Ἀναγημᾶς.
ΙΔ Θαυσαήλ.
ΙΕ Σαμιήλ.
Ις Σαρινᾶς.
ΙΖ Εὐμιήλ.
ΙΗ Τυριήλ.
ΙΘ Ἰουμιήλ.
Κ̄ Σαριήλ.

οὗτοι, καὶ οἱ λοιποὶ πάντες, ἐν τῷ α ρ̄ο ἔτει τοῦ κόσμου ἔλαβον ἑαυτοῖς γυναῖκας, καὶ ἤρξαντο μιαίνεσθαι ἐν αὐταῖς, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἔτεκον αὐτοῖς γένη τρία. πρῶτον Γίγαντας μεγάλους. οἱ δὲ Γίγαντες ἐτέκνωσαν Ναφηλείμ. καὶ τοῖς Ναφηλεὶμ ἐγεννήθησαν Ἐλιοὺδ. καὶ ἦσαν αὐξανόμενοι κατὰ τὴν μεγαλειότητα αὐτῶν. καὶ ἐδίδαξαν ἑαυτοὺς, καὶ τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν, φαρμακείας, καὶ ἐπαοιδίας. πρῶτος Ἐξαὴλ ὁ δέκατος τῶν ἀρχόντων ἐδίδαξεν ποιεῖν μαχαίρας, καὶ θώρακας, καὶ πᾶν σκεῦος πολεμικὸν, καὶ τὰ μέταλλα τῆς γῆς, καὶ τὸ χρυσίον πῶς ἐργάσωνται, καὶ ποιήσωσιν αὐτὰ κόσμια ταῖς γυναιξὶν, καὶ τὸν ἄργυρον. ἐδίδαξεν δὲ αὐτοὺς καὶ τὸ στίλβειν, καὶ τὸ καλλωπίζειν, καὶ τοὺς ἐκλεκτοὺς λίθους, καὶ ἐποίησαν ἑαυτοῖς οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων καὶ ταῖς θυγατράσιν αὐτῶν. καὶ παρέβησαν, ** καὶ ἐπλάνησαν τοὺς ἁγίους. καὶ ἐγένετο ἀσέβεια πολλὴ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἠφάνισαν τὰς ὁδοὺς αὐτῶν. Ἔτι δὲ καὶ ὁ πρώταρχος αὐτῶν Σεμιαξᾶς ἐδίδαξεν εἶναι * ὀργὰς κατὰ τοῦ νοὸς, καὶ ῥίζας βοτανῶν τῆς γῆς. ὁ δὲ ια Φαρμαρὸς ἐδίδαξε φαρμακείας, ἐπαοιδίας, σοφίας, καὶ ἐπαοιδῶν λυτήρια. ὁ θ̄ ἐδίδαξεν ἀστροσκοπίαν. ὁ δὲ δ̄ ἐδίδαξεν ἀστρολογίαν. ὁ ῆ ἐδίδαξεν ἀεροσκοπίαν. ὁ δὲ τρίτος ἐδίδαξε τὰ σημεῖα τῆς γῆς. ὁ δὲ ζ̄ ἐδίδαξεν τὰ σημεῖα τῆς σελήνης. πάντες οὗτοι ἤρξαντο ἀνακαλύπτειν τὰ μυστήρια ταῖς γυναιξὶν αὐτῶν καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἤρξαντο οἱ γίγαντες κατεσθίειν τὰς σάρκας τῶν ἀνθρώπων. καὶ ἤρξαντο οἱ ἄνθρωποι ἐλαττοῦσθαι ἐπὶ τῆς γῆς. οἱ δὲ λοιποὶ ἐβόησαν εἰς τὸν οὐρανὸν περὶ τῆς κακώσεως αὐτῶν, λέγοντες εἰσενεχθῆναι τὸ μνημόσυνον αὐτῶν ἐνώπιον αὐτοῦ. καὶ ἀκούσαντες οἱ δ̄ μεγάλοι ἀρχάγγελοι, Μιχαὴλ, καὶ Ῥαφαὴλ, καὶ Γαβριὴλ, καὶ Οὐριὴλ παρέκυψαν ἐπὶ τὴν γῆν ἐκ τῶν ἁγίων τοῦ οὐρανοῦ. καὶ θεασάμενοι αἷμα πολὺ ἐκκεχυμένον ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πᾶσαν ἀσέβειαν καὶ ἀνομίαν γενομένην ἐπ' αὐτῆς, εἰσελθόντες εἶπον πρὸς ἀλλήλους, ὅτι τὰ πνεύματα, καὶ αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων στενάζουσιν ἐντυγχάνοντα καὶ λέγοντα, ὅτι εἰσαγάγετε τὴν δέησιν ἡμῶν πρὸς τὸν ὕψιστον, καὶ τὴν ἀπώλειαν ἡμῶν. καὶ προσελθόντες οἱ τέσσαρες ἀρχάγγελοι εἶπον τῷ Κυρίῳ, Σὺ εἶ Θεὸς τῶν θεῶν, καὶ κύριος τῶν κυρίων, καὶ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων, καὶ Θεὸς τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ θρόνος τῆς δόξης σου εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῶν αἰώνων, καὶ τὸ ὄνομά σου ἅγιον, καὶ εὐλογημένον εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. σὺ γὰρ εἶ ὁ ποιήσας τὰ πάντα, καὶ πάντων τὴν ἐξουσίαν ἔχων, καὶ πάντα ἐνώπιόν σου φανερὰ, καὶ ἀκάλυπτα, καὶ πάντα ὁρᾷς, καὶ οὐκ ἔστιν ὃ κρυβῆναί σε δύναται. ὁρᾷς ὅσα ἐποίησεν Ἐξαὴλ, ὅσα εἰσήνεγκεν, καὶ ὅσα ἐδίδαξεν, ἀδικίας, καὶ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ πάντα δόλον ἐπὶ τῆς ξηρᾶς. ἐδίδαξε γὰρ τὰ μυστήρια, καὶ ἀπεκάλυψε τῷ αἰῶνι τὰ ἐν οὐρανῷ. ἐπιτηδεύουσι δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα αὐτοῦ εἰδέναι τὰ μυστήρια. οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τῷ Σεμιξᾷ τὴν ἐξουσίαν ἔδωκαν ἔχειν τῶν σὺν αὐτῷ ἅμα ὄντων, καὶ ἐπορεύθησαν πρὸς τὰς θυγατέρας τῶν ἀνθρώπων τῆς γῆς, καὶ συνεκοιμήθησαν μετ' αὐτῶν καὶ ἐν ταῖς θηλείαις ἐμιάνθησαν, καὶ ἐδήλωσαν αὐταῖς πάσας τὰς ἁμαρτίας, καὶ ἐδίδαξαν αὐτὰς μίσητρα ποιεῖν. καὶ νῦν ἰδοὺ αἱ θυγατέρες τῶν ἀνθρώπων

ἔτεκον

ἔτεκον ἐξ αὐτῶν υἱοὺς Γίγαντας. Κίβδηλα ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἀνθρώπων ἐξεκέχυτο, καὶ ὅλη ἡ γῆ ἐπλήσθη ἀδικίας. καὶ νῦν ἰδοὺ τὰ πνεύματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀποθανόντων ἀνθρώπων ἐντυγχάνουσι, καὶ μέχρι τῶν πυλῶν τοῦ οὐρανοῦ ἀνέβη ὁ στεναγμὸς αὐτῶν, καὶ οὐ δύναται ἐξελθεῖν ἀπὸ προσώπου τῶν ἐπὶ τῆς γῆς γινομένων ἀδικημάτων, καὶ σὺ αὐτὰ οἶδας πρὸ τοῦ αὐτὰ γενέσθαι. καὶ ὁρᾷς αὐτοὺς, καὶ ἐᾷς αὐτοὺς, καὶ οὐδὲν λέγεις τί δεῖ ποιῆσαι αὐτοὺς περὶ τούτου. Τότε ὁ ὕψιστος εἶπεν, καὶ ὁ ἅγιος ὁ μέγας ἐλάλησε, καὶ ἔπεμψε τὸν Οὐριὴλ πρὸς τὸν υἱὸν Λάμεχ, λέγων, Πορεύου πρὸς τὸν Νῶε, καὶ εἰπὸν αὐτῷ τῷ ἐμῷ ὀνόματι, Κρύψον σεαυτὸν, καὶ δήλωσον αὐτῷ τέλος ἐπερχόμενον, ὅτι ἡ γῆ ἀπόλλυται πᾶσα. καὶ εἰπὸν αὐτῷ, ὅτι κατακλυσμὸς μέλλει γίνεσθαι πάσης τῆς γῆς ἀπολέσαι πάντα ἀπὸ προσώπου τῆς ξηρᾶς. δίδαξον τὸν δίκαιον, τί ποιήσει, τὸν υἱὸν Λάμεχ. καὶ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ εἰς ζωὴν συντηρήσει, καὶ ἐκφεύξεται δι' αἰῶνος, καὶ ἐξ αὐτοῦ φυτευθήσεται φύτευμα, καὶ σταθήσεται εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος. καὶ τῷ Ῥαφαὴλ εἶπεν, Πορεύου Ῥαφαὴλ, καὶ δῆσον τὸν Ἐξαὴλ, χερσὶ καὶ ποσὶ συμπόδισον αὐτὸν, καὶ ἔμβαλλε αὐτὸν εἰς τὸ σκότος. καὶ ἄνοιξον τὴν ἔρημον τὴν οὖσαν ἐν τῇ ἐρήμῳ Δοδοὴλ, καὶ ἐκεῖ πορευθεὶς βάλε αὐτὸν, καὶ ὑπόθες αὐτῷ λίθους ὀξεῖς, καὶ λίθους τραχεῖς, καὶ ἐπικάλυψον αὐτῷ σκότος, καὶ οἰκησάτω ἐκεῖ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ τὴν ὄψιν αὐτοῦ πώμασον, καὶ φῶς μὴ θεωρείτω, καὶ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἀπαχθήσεται εἰς τὸν ἐμπυρισμὸν τοῦ πυρός. καὶ ἴασαι τὴν γῆν, ἣν ἠφάνισαν οἱ Ἐγρήγοροι, καὶ τὴν ἴασιν τῆς γῆς δήλωσον, ἵνα ἰάσωνται τὴν πληγὴν, καὶ μὴ ἀπόλωνται πάντες οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ μυστηρίῳ, ὃ εἶπον οἱ Ἐγρήγοροι, καὶ ἐδίδαξαν τοὺς υἱοὺς αὐτῶν, καὶ ἠρημώθη πᾶσα ἡ γῆ ἐν τοῖς ἔργοις τῆς διδασκαλίας Ἐξαήλ. καὶ ἐπ' αὐτῇ γράψον πάσας τὰς ἁμαρτίας. Καὶ πρὸς τὸν Γαβριὴλ εἶπεν, Πορεύου, Γαβριὴλ, ἐπὶ τοὺς Γίγαντας, ἐπὶ τοὺς κιβδήλους, ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς πορνείας, καὶ ἀπόλεσον τοὺς υἱοὺς τῶν Ἐγρηγόρων ἀπὸ τῶν υἱῶν τῶν ἀνθρώπων. πέμψον αὐτοὺς εἰς ἀλλήλους ἐξ αὐτῶν εἰς αὐτοὺς ἐν πολέμῳ, ἐν ἀπωλείᾳ. καὶ μακρότης ἡμερῶν, καὶ πᾶσα ἐρώτησις οὐκ ἔστι τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ὅτι ἐλπίζουσι ζῆσαι ζωὴν αἰώνιον, καὶ ὅτι ζήσεται ἕκαστος αὐτῶν ἔτη φ. Καὶ πρὸς τὸν Μιχαὴλ εἶπεν, Πορεύου Μιχαὴλ, δῆσον Σεμιξᾶν, καὶ τοὺς ἄλλους σὺν αὐτῷ τοὺς συμμιγέντας ταῖς θυγατράσι τῶν ἀνθρώπων τοῦ μιανθῆναι ἐν αὐταῖς ἐν τῇ ἀκαθαρσίᾳ αὐτῶν. καὶ ὅταν κατασφαγῶσιν οἱ υἱοὶ αὐτῶν, καὶ ἴδωσι τὴν ἀπώλειαν τῶν ἀγαπητῶν αὐτῶν, δῆσον αὐτοὺς ἐπὶ ο γενεὰς εἰς τὰς νάπας τῆς γῆς, μέχρι ἡμέρας τῆς κρίσεως αὐτῶν, μέχρι ἡμέρας τελειώσεως τελεσμοῦ, ἕως συντελεσθῇ κρίμα τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. τότε ἀπενεχθήσονται εἰς τὸ χάος τοῦ πυρὸς, καὶ εἰς τὴν βάσανον, καὶ εἰς τὸ δεσμωτήριον τῆς συγκλείσεως τοῦ αἰῶνος. καὶ ὃς ἂν κατακριθῇ καὶ ἀφανισθῇ, ἀπὸ τοῦ νῦν μετ' αὐτῶν βληθήσεται, μέχρι τελειώσεως γενεᾶς αὐτῶν.

καὶ μεθ' ἕτερα,

Καὶ νῦν οἱ Γίγαντες γεννηθέντες ἀπὸ πνευμάτων καὶ σαρκὸς πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς καλέσουσιν αὐτούς. ὅτι ἡ κατοίκησις αὐτῶν ἐστὶν ἐπὶ τῆς γῆς. πνεύματα πονηρὰ ἔσονται, τὰ πνεύματα ἐξεληλυθότα ἀπὸ τοῦ σώματος τῆς σαρκὸς αὐτῶν, διότι ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐγένοντο, καὶ ἐκ τῶν Ἐγρηγόρων. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως αὐτῶν, καὶ ἀρχὴ θεμελίου πνεύματα πονηρὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἔσονται. Τὰ πνεύματα τῶν Γιγάντων νεμόμενα ἀδικοῦντα, ἀφανίζοντα, ἐμπίπτοντα, καὶ συμπαλαίοντα, καὶ ῥιπτοῦντα ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ δρόμους ποιοῦντα, καὶ μηδὲν ἐσθίοντα, ἀλλὰ ἀσιτοῦντα, καὶ φάσματα ποιοῦντα, καὶ διψῶντα, καὶ προσκόπτοντα. καὶ ἐξαναστήσονται τὰ πνεύματα ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν γυναικῶν, ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐξεληλύθασι. καὶ ἀπὸ ἡμέρας καιροῦ σφαγῆς καὶ ἀπωλείας, καὶ θανάτου τῶν Γιγάντων, Ναφιλεὶμ οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, οἱ μεγάλοι, ὀνομαστοὶ, τὰ πνεύματα τὰ ἐκπορευόμενα ἀπὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς σαρκὸς, ἔσονται ἀφανίζοντα χωρὶς κρίσεως. οὕτως ἀφανίσουσι μέχρις ἡμέρας τῆς τελειώσεως, ἕως τῆς κρίσεως τῆς μεγάλης. ἐν ᾧ ὁ αἰὼν ὁ μέγας ἐφάπαξ ὁμοῦ τελεσθήσεται.

καὶ αὖθις,

Περὶ δὲ τοῦ ὄρους, ἐν ᾧ ὤμοσαν, καὶ ἀνεθεμάτισαν πρὸς τὸν πλησίον αὐτῶν, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἀποστῇ ἀπ' αὐτοῦ ψῦχος, καὶ χιὼν, καὶ πάχνη, καὶ δρόσος οὐ μὴ καταβῇ εἰς αὐτὸ, εἰ μὴ εἰς κατάραν καταβήσεται ἐπ' αὐτὸ μέχρις ἡμέρας κρίσεως τῆς μεγάλης ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνων κατακαυθήσεται, καὶ ταπεινωθήσεται. Καὶ ἔσται καταϊζόμενον καὶ τηκόμενον ὡς κηρὸς ἀπὸ πυρός. οὕτως κατακαήσεται περὶ πάντων τῶν ἔργων αὐτῶν. Καὶ νῦν ἐγὼ λέγω ὑμῖν υἱοῖς ἀνθρώπων, ὀργὴ μεγάλη καθ' ὑμῶν, κατὰ τῶν υἱῶν ὑμῶν· καὶ ἀπολοῦνται οἱ ἀγαπητοὶ ὑμῶν, καὶ ἀποθανοῦνται οἱ ἔντιμοι ὑμῶν ἀπὸ πάσης τῆς γῆς, ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι τῆς ζωῆς αὐτῶν ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ μὴ ἔσονται πλείω τῶν ρκ ἐτῶν. Καὶ μὴ δόξητε ἔτι ζῆσαι ἐπὶ πλείονα ἔτη. οὐ γάρ ἐστιν ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα ὁδὸς ἐκφεύξεως ἀπὸ τοῦ νῦν, διὰ τὴν ὀργὴν, ἣν ὠργίσθη ὑμῖν ὁ βασιλεὺς πάντων τῶν αἰώνων. Μὴ νομίσητε, ὅτι ἐκφεύξεσθε ταῦτα.

Atque hæc hactenus ex primo libro Enoch commentitio: quæ omnia plus ne otii Judæis, ut confingerent, an mihi patientiæ, ut deſcriberem, ſuperfuerit, equidem ſtatuere non poſſum. Tot enim ſunt in illis, quorum piget, tædet, pudetque, ut niſi ſcirem Judæorum eſſe mentiri, neque nunc eos illas nugas deſinere poſſe, ne digna quidem cenſuiſſem, quæ legerentur. Sed quia ex Hebraiſmo converſa ſunt, ut etiam mediocriter Hebraice perito conſtare poteſt, & vetuſtiſſimus eſt liber, & à Tertulliano ex eo quædam adducuntur, quæ huc alludunt, &, quod caput eſt, locus, qui in Epiſtola Judæ de angelis pravaricatoribus producitur, manifeſto ex hoc fragmento excerptus eſt, malui tædium deſcribendi devorare, quam committere, ut illis benevoli lectores diutius carerent. In excerptis Theodoti apud Clementem Alexandrinum in ſine Stromateon quædam pertinent ad hoc fragmentum Enochi, ἤδη δὲ καὶ Ἐνὼχ φησὶν τοὺς παραβάντας ἀγγέλους διδάξαι τοὺς ἀνθρώπους ἀστρονομίαν, καὶ μαντικὴν, καὶ τὰς ἄλλας τέχνας. Alludunt omnino ad ea, quæ in hoc fragmento continentur. Rurſus illa Πορεύου Μιχαὴλ, δῆσον Σεμιξᾶν &c. omnino pertinēt ad comma vi Epiſtolæ Judæ. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαντας &c. Sed de libro Enoch, & de aliis apocryphis ita Auguſtinus lib. xv. cap. xxiii. de Civitat. *Omittamus igitur*

earum ſcripturarum fabulas, quæ apocryphæ nuncupantur, eo quod earum occulta origo non claruit Patribus, à quibus uſque ad nos, auctoritas veracium ſcripturarum certiſſima & notiſſima ſucceſſione pervenit. In his autem apocryphis, etſi invenitur aliqua veritas, tamen propter multa falſa nulla eſt canonica auctoritas. Scripſiſſe quidem nonnulla divina Enoch illum ſeptimum ab Adam, negare non poſſumus, quum hoc in epiſtola canonica Iudas Apoſtolus dicat,&c. vide reliqua, & Iſidorum in Chronico, qui ad hunc locum Auguſtini reſpicit. His plane gemina ſunt, quæ Georgius dicit: Ταῦτα μὲν ἐκ τοῦ α βιβλίου Ενὼχ περὶ τῶν Εγρηγόρων, εἰ καὶ μὴ τελείως χρὴ προσέχειν ἀποκρύφοις μάλιστα τοὺς ἁπλουστέρους, διά τε τὸ περιττά τινα, καὶ ἀτελῆ τῆς ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεως ἔχειν, καὶ διὰ τὸ νενοθεῦσθαι αὐτὰ ὑπὸ Ιουδαίων καὶ αἱρετικῶν. Πλὴν καὶ ὁ μακάριος Παῦλος σπανίως ἐχρήσατο τισὶν ἐξ ἀποκρύφων χρήσεσιν, ὡς ὅταν φησὶν ἐν τῇ πρὸς Κορινθίους πρώτῃ ἐπιστολῇ, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, καὶ οὖς οὐκ ἤκουσεν, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη. Καὶ τὰ ἑξῆς. Ηλία ἀποκρύφων. Καὶ πάλιν ἐν τῇ πρὸς Γαλάτας ἐκ τῆς Μωϋσέως ἀποκαλύψεως, Οὔτε περιτομή τί ἐστιν, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ἐν τῇ πρὸς Εφεσίους ἐκ τοῦ Ιερεμίου λεγομένων ἀποκρύφων, Εγειραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοὶ ὁ Χριστός. Ταῦτα δὲ ἡμῖν εἴρηται οὐ πρὸς ἄδειαν τῶν βουλομένων ἀδιαφόρως ἐντυγχάνειν· Μὴ γένοιτο. πολλοὶ γὰρ ἐβλάβησαν ἐν πᾶσιν αὐτοῖς πιστεύοντες. ὅθεν καὶ ἡ ἁγία τοῦ θεοῦ ἐκκλησία, καὶ ὁ χορὸς τῶν θεοφόρων ἡμῶν πατέρων ἐκώλυσεν ἐντυγχάνειν αὐτοῖς ὥσπερ τῇ θείᾳ λοιπῇ γραφῇ. καὶ ἡμεῖς τὰς προγραφείσας χρήσεις ὑπὲρ τοῦ δεῖξαι μόνον τὴν τῶν Εγρηγόρων παράβασιν, καὶ τὴν τῶν Γιγάντων ἀσέβειαν, περὶ ἧς καὶ ὁ θεῖος Μωσῆς μέμνηται, ὅτι δι' αὐτοὺς ὁ κοσμικὸς γέγονε κατακλυσμός, παρεθέμεθα,&c. Quæ in Epiſtola Judæ de contentione Michael cum Diabolo ſuper corpore Moſis adducuntur, ea omnino ſunt ex Apocrypho, cui titulus fuit, Αποκάλυψις Μωϋσέως. Aliter Nicephoro Patriarchæ Ανάληψις Μωσέως. Fortaſſe fuerunt diverſi libri. De locis autem Pauli ex Apocryphorum editione petitis, vide ſimile judicium Hieronymi Epheſ. v, 4. Quia vero de Gigantibus agitur in hoc Fragmento, non eſt prætereunda ſententia veteris cujuſdam Scriptoris de iiſdem: cujus hæc verba ſunt: οἱ τοῦ Σὴθ, καὶ Ενὼχ, καὶ Ενὼς παῖδες υἱοὶ θεοῦ νοείσθωσαν, οἵ τινες ἁλόντες ἀκολασίᾳ πρὸς τὰς θυγατέρας Κάϊν εἰσῆλθον, ἐξ ὧν οἱ ἐκ τῆς κατ' ἀλλήλου μιαιγαμίας γίνονται Γίγαντες, διὰ μὲν τὸ δίκαιον ἰσχυροὶ καὶ μέγιστοι, διὰ δὲ τὸ ἄδικον καὶ βέβηλον, πονηροὶ, καὶ κάκιστοι. Citat Suidas μιαιγαμίας.

Pag. 5. ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΡΟ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.] More ſuo primo loco ponit teſtimonia ex ſacris libris petita, ſecundo ex Hiſtoria exotica, cujus auctoritate probat etiam ante Diluvium regna fuiſſe. Georgius vero negat, &, ut alias, ita nunc, Euſebio propter illud iniquior eſt.

Ibid. 13. Χαλδαίων μὲν τῆς σοφίας.] Sed Chaldæos primos hominum regnaſſe non negaverit, qui Nemrod earum regionum regem fuiſſe ex ſacris libris meminerit. Ante diluvium autem aliquos reges fuiſſe in monimentis Chaldæorum relatum erat. Sed, ut dixi, id Georgio abſurdum videtur: neque tamen ſententiam ſuam ullo valido argumento, præterquam pertinacia, quæ illi familiaris eſt, firmare potuit.

Ibid. 14. Βασιλεῦσαι δὲ σάρους ι.] Quid ſit σάρος, ipſe poſtea explicat, nimirum anni ter mille ſexcenti: Νῆρος anni ſexcenti: Σῶσος anni ſexaginta. Horum Chaldaicorum numeralium verborum nullus veterum meminit, præter Heſychium, qui σάρον quidem obiter tangit, reliquos duos ne nominavit quidem. Σάρος ἀριθμός τις παρὰ Βαβυλωνίοις. Saros eſt ſextuplus ad Niron, Niros decuplus ad Soſon. Jam vero tot annos regem regnare potuiſſe non credent, niſi humani ſenſus expertes. Ideo quidam, ut abſurditati occurrerent, non annorum, ſed dierum numeros interpretati ſunt: ut Sarus ſit decem Chaldaicorum annorum, exceptis quinque epagomenis, vel cxx menſium τριακονταημέρων: Nirus menſium viginti: Soſus duorum. Ita exponebant doctiſſimi Monachi Panodorus, & Anianus, qui eo nomine Euſebium reprehendunt, quod veros annos intellexerit, & decem reges tot millia annorum vixiſſe putaverit. Georgius poſt alia: Αλλὰ ὁ μὲν Βηρωσσὸς διὰ σάρων, καὶ νήρων, καὶ σώσσων ἀνεγράψατο, ὧν ὁ μὲν σάρος γ,χ ἐτῶν, ὁ δὲ νῆρος ἐτῶν χ, ὁ δὲ σῶσσος ξ. καὶ συνῆξε σάρους ρκ διὰ βασιλέων δέκα, ἤτοι χρόνον ἐτῶν μυριάδων μγ, καὶ β. Ταῦτα δὲ ἔτη τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἡμέρας ἐλογίσαντο, στοχαστικῶς μεμψάμενοι τὸν Παμφίλου Εὐσέβιον, ὡς μὴ νοήσαντα τὰ ἔτη τῶν σάρων ἡμέρας. μάτην δὲ αὐτὸν ἐν τούτῳ μέμφονται. Πῶς γὰρ τὸ μὴ ὂν εἶχε νοῆσαι πολυμαθὴς ὤν, καὶ εἰδὼς τὴν ἑλληνικὴν δόξαν, πολλοὺς αἰῶνας ὁμολογοῦσαν, ἤτοι μυριάδας ἐτῶν, παρεληλυθέναι ἀπὸ τῆς κοσμικῆς γενέσεως κατὰ τὴν παρ' αὐτοῖς μυθικὴν τοῦ ζωδιακοῦ ἐπὶ τὰ ἐναντία κίνησιν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ Κριοῦ, καὶ πάλιν εἰς αὐτὴν ἀποκατάστασιν. Nimirum τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν intelliguntur Ανιανὸς, καὶ Πανόδωρος μονάζοντες ὁμόχρονοι, ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ κβ ἀρχιεπισκόπου Αλεξανδρείας ἀκμάσαντες, ut idem Georgius alibi ſcribit. Quum igitur ex hac dinumeratione regni Chaldæorum colligantur Sari cxx: annorum vero quadringenta triginta duo millia, quæ ſumma omnem fidem excedit, propterea Anianus & Panodorus annos pro diebus accipiendos eſſe cenſuerunt: ut Sarus ſit 36000 dierum, hoc eſt annorum Ægyptiacorum ix, menſium x, dierum xv: Nirus anni unius, menſium octo: Soſos menſium duorum. Ita Sari cxx erunt anni Ægyptiaci MCLXXXIII, menſes VI, dies XXV. Ab Adam autem, ad Diluvium, intervallum dividitur in tempus, quo nulli reges erant, & in tempus, quo eſſe cæperunt, εἰς χρόνον ἀβασίλευτον, καὶ εἰς χρόνον βασιλέων. Ab Adam vero, ad exitum χρόνου ἀβασιλεύτου, putat annos MLVIII: qui cum annis χρόνου βασιλέων, uſque ad Diluvium, hoc eſt, MCLXXXIII, menſibus VI, dieb. XXV componunt annos MMCCXLII fere, quot nempe ab Adam, ad Diluvium ex editione Septuaginta interpretum colliguntur, quæ argutiſſima eſt ratio, ſi quidem probari poſſet exitus τοῦ χρόνου ἀβασιλεύτου. Ita igitur colligunt verba eorum, quæ huc faciunt: ὁ γοῦν παρ' αὐτοῖς Σάρος λεγόμενος ἡμέραι εἰσὶ γ,χ. ὁ δὲ Νῆρος ἡμέραι χ. ὁ δὲ Σῶσος ἡμέραι ξ, καὶ ὁ μὲν Σάρος τῶν γ,χ ἡμερῶν ἀναλυόμενος εἰς τὰς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἡμέρας τξε, ποιεῖ ἔτη θ, καὶ μῆνας ι, ἡμέρας ιε. ὁ δὲ Νῆρος χ ἡμέραι ποιεῖ ἔτος ἓν, καὶ μῆνας ζ, ἡμέρας κε. ὁ δὲ Σῶσος ποιεῖ μῆνας β. οἱ ρκ Σάροι ποιοῦσιν ἡμερῶν μὲν μυριάδας μγ καὶ β. Ταῦτα δὲ ἀναλυόμενα εἰς τὸν καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν ποιοῦσιν ἔτη αρπγ, καὶ μῆνας ς, ἡμέρας κε. Ταῦτα συναπτόμενα τοῖς ἀβασιλεύτοις ἔτεσιν αη πληροῖ ἀπὸ Αδὰμ, ἕως

ἕως κατακλυσμοῦ, χρόνων, ἔτη Β σμβ συμφώνως τῇ ἡμετέρᾳ γραφῇ. τῶν δὲ ᾳ τῆ ἐτῶν ἡ ἀναμέτρησις διὰ ἑβδομάδων ἦν γινομένη. ὡς εἶναι τὰς ἀπὸ Αδὰμ, ἕως Αλώρου, μυριάδας ε, καὶ ϛχξϛ. Vult Panodorus poſtulati loco ſibi concedi, tempus ἀβασίλευτον eſſe annorum MLVII præciſe, quæ ſunt ἑβδομάδες CLI, ex traditione, καὶ ἐκ τῶν ἀναγωγικῶν, atque ex allegoriis veterum Scriptorum Eccleſiaſticorum: quarum Hebdomadum veſtigia extant in computo Æthiopico. Hæc igitur eſt ſententia Panodori, fruſtra vocari annos, qui eſſent dies tantum. cui diſtricte Georgius ſententiam ſuam opponit, verum non eſſe, quod quidam veterum ex apochrypho Enoch commenti ſunt, ab Egregoris veteres didiciſſe annorum modum, & multa alia, quæ rejicit: Διὸ καὶ περὶ τῶν ἀπείρων ἐτῶν καὶ τῶν ι Βασιλέων τῶν πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ὅσα ἄλλα ἄτοπα ἐν αὐτῇ λέλεκται, μηδὲν ἐστιν ἀληθές. οὐδὲ τὴν τῶν ἐτῶν * εἰς ἀνάλυσιν ἡμερῶν, ἢ μερισμὸν ἀποδέχομαι, οὐδὲ τοὺς ταῦτα ἀλληγορήσαντας, καὶ εἰπόντας τὸν ἐνιαυτὸν ἡμέραν λογίζεσθαι τοὺς πρὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, παραλαβόντας ἀπὸ τοῦ τετάρτου τῶν Εγρηγόρων ἄρχοντος Χωραβιὴλ τὸ τοῦ ἡλίου ανακυκλούμενον μέρος εἶναι, μὴ γινώσκοντας, ὅτι ἐνιαυτός ἐστι δωδεκαμερὴς, καὶ δωδεκαμηνιαῖος. Sed Panodorus, & Anianus falſo Euſebium objurgant, quod illos Saros in dies non reſolverit, ut ſupra vidimus. & ita hoc perſequitur Georgius: ἀμφότεροι δὲ αὐτῶν (Πανόδωρος καὶ Αννιανὸς) τὸν Καισαρείας Παλαιστίνης Ευσέβιον καταμέμφονται, ὅτι μὴ δεδυνήται, ὡς αὐτοὶ, τὸν μυριαδισμὸν τῶν Χαλδαϊκῶν ἐτῶν, ἤτοι τῶν ϛκ σάρων, εἰς ἡμέρας νοῆσαι, καὶ ἀναλύσεις, ἢ μερίσεις, ὡς αὐτοὶ πεποιήκασιν, ὡς προδέδεικται, ἵνα σύμφωνος εὑρεθῇ τῇ γραφῇ. ἡμεῖς δὲ αὐτὸν μᾶλλον ἀποδεχόμεθα μὴ συμβιβάσαντα τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ. Πολυμαθὴς γὰρ ὢν, καὶ εἰδὼς Χαλδαίους ἀπείρους αἰώνων τῆς κοσμογονίας γεγονότας, Ελληνας δὲ, καὶ Αιγυπτίους ἐν εἴκοσι πέντε περιόδοις ἐτῶν λέγοντας τῶν ἀπὸ αυξα, ἤτοι ἐν λϛ χιλιάσι καὶ ϡκε τὴν κοσμικὴν ἀποκατάστασιν, ὡς ἐν τοῖς Γενικοῖς Ερμοῦ, καὶ ταῖς Κυρανίσι φέρεται, τούτου χάριν περιττὸν ἡγήσατο τὰς ἀλλοτρίας δόξας ἀλληγορῆσαι, ὡς ἔοικεν. Hactenus Georgius. quæ certe non ſunt pabula plebejorum ingeniorum. Ideo hæc ii ſoli legent, qui hæc diſcere à natura comparati ſunt, non qui nolunt, & quidem, ſi velint, non poſſunt.

Ibid. 16. Μεθ' ὃν Αμίλλαρος ἐκ πόλεως Παντιβίβλου.] Infra τὰ Παυσίβιβλα, καὶ τὰ Παντίβιβλα eandem urbem eſſe apparet. Certe neutrius nominis ulla mentio apud veteres, quod quidem meminerim.

Ibid. 16. ἐφ' οὗ δεύτερον Αννήδοτον τὴν θάλασσαν ἀναδῦναι παραπλήσιον Ωάννῃ τὴν ἰδέαν, ἡμιδαίμονα] Infra Apollodorus ex Beroſo Oannen eundem cum Annedoto facit. Sane de Annedoto apud Scriptores, qui hodie ſuperſunt, ſummum ſilentium eſt. Oannem ſemipiſcem, & ſemihominem Helladius vetus Grammaticus Ægyptius memorat, non ὠάννην, ut Beroſus, ſed ὤην vocans, quod vitio librariorum accidiſſe puto, ut compendioſe ὤης pro ὠάνης ſcriptum fuerit. Verba ejus extant in Bibliotheca Photii, 874, 33, aut ſaltem verba ipſius Photii: ὅτι μυθολογεῖ ἄνδρα τινὰ ὠνομασμένον Ωην τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης ἀνελθεῖν, τἆλλα μὲν τῶν μελῶν ἰχθύος ἔχοντα, κεφαλὴν δὲ, καὶ πόδας, καὶ χεῖρας ἀνδρὸς, καὶ καταδεῖξαι τήν τε ἀστρονομίαν, καὶ τὰ γράμματα. οἱ δὲ αὐτὸν ἐκ τοῦ πρωτογόνου πεφηνέναι λέγουσιν Ωου, καὶ μαρτυρεῖν τοὔνομα. ἄνθρωπον δὲ ὄντα τὰ πάντα, ἰχθὺν δόξαι, διότι ἠμφίεστο κητώδη δοράν. Ubi fortaſſe Ωου, compendioſe, ἀντὶ τοῦ Ωάνου, legitur. Ευάνην vocat Hyge- “
nus fabula CCLXXIIII. Dædalus Eupalami filius “
Deorum ſimulacra primus fecit. Euahanes, qui in “
Chaldæa de mari exiiſſe dicitur, aſtrologiam inter- “
pretatus eſt. Idem dicit, quod Helladius, de mari “
in Chaldæa extitiſſe, & Aſtrologiam docuiſſe, ſed “
apud Hygenum male editum eſt Euahdnes. און po- “
teſt concipi Ω'αν & Ευάν, ut norunt, qui Syriace “
& Hebraice intelligunt; quare non intereſt Ω'αν, “
aut Ευάν dicatur.

Ibid. δεύτερον Αννήδοτον.] Quid velit, explicant verba Photii: quibus aperitur alium fuiſſe Ωην, ſive Ωάννην, quem πρωτόγονον vocat.

Ibid. 19. ἐφ' οὗ δ διφυεῖς] Hoc eſt Oanes quatuor: qui ſuperne homines, inferne piſces erant.

Ibid. 21. ὧν χρόνος τῆς βασιλείας συνῆξε σάρους ρκ. Hoc eſt annorum CCCCXXXII millia, quæ eſt portentoſa & ridicula vetuſtatis oſtentatio, apud Ciceronem & Lactantium quadringenta ſeptuaginta millia. Lactantius enim libro VII, cap. XIV. ita ſcribit: *Plato & multi alii Philoſophorum, qui ignorarent originem rerum, ſupremumque illud tempus, quo Mundus eſſet effectus, multa millia ſæculorum fluxiſſe dixerunt, ex quo hic pulcherrimus mundi extiterit ornatus, ſecuti fortaſſe Chaldæos, qui, ut Cicero tradidit in libro de divinatione primo, quadringenta ſeptuaginta millia annorum monimentis comprehenſa ſe habere delirant.*

Ibid. ἐκ τοῦ Απολλοδώρου.] Eadem ſunt cum ſuperioribus: imo ſuperiora, ut & hæc quoque, ex ſecundo libro τῶν Βαβυλωνιακῶν Beroſi deprompta eſſe hinc diſcere potes. Quæ omnia hactenus ignorata beneficio horum fragmentorum nobis conſervata ſunt.

Ibid. 28. Κατὰ τοῦτον πάλιν φησὶ δ ἀνῆχθαι ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς Αννήδοτον τέταρτον.] Eſt hallucinatio. Ait quartum Annedotum, ſive Oannem ex mari extitiſſe ſub Daone Paſtore: quum Beroſus, ex quo hæc accepit, non quartum, ſed quatuor Annedotos apparuiſſe dicat, quorum etiam nomina ex Beroſo prodit.

Ibid. Αλέξανδρος Πολυΐστωρ.] De hoc, quis fuerit, & quam multa ſcripſerit, conſule Suidam. Multa ex veteribus auctoribus excerpta in ſuos commentarios conjecit, quorum majorem partem non bona fide retulit: in quibus eſt craſſus ille & belluinus error, quum ait apud Hebræos mulierem quandam Μωσὼ fuiſſe, quæ eam legem ſcripſit, qua Judæi utuntur; hoc eſt Moſaicam legem Judæorum non à Moſe, quem nullus vel de plebe minimus, qui quidem Judæos noſſet, ignorare potuit, ſed ab hac muliere, dictam fuiſſe.

Ibid. 48. Βηρωσσὸς ἐν τῇ πρώτῃ] Tatianus: Βηρωσσὸς ἀνὴρ Βαβυλώνιος ἱερεὺς τοῦ παρ' αὐτοῖς Βήλου κατ' Αλέξανδρον γενόμενος Αντιόχῳ τῷ μετ' αὐτὸν Σελεύκου τρίτῳ τὴν Χαλδαίων ἱστορίαν ἐν τρισὶ βιβλίοις κατατάξας, καὶ περὶ τῶν βασιλέων ἐκτιθέμενος. & cæt.
Nomen Regis tenemus, ex Tatiano ſub quo Baby- “
loniaca ſua Beroſus ſcripſit. Annum etiam Regis “
certo determinat Plinius lib. VII. cap. LVI. *E diverſo* “
Epigenes apud Babylonios DCCXX *annorum obſervatio-* “
nes ſiderum coctilibus laterculis inſcriptas docet, gravis “
auctor in primis: qui minimum, Beroſus & Critodemus “
CCCCLXXX *annorum.* Hos annos Beroſi & Critode- “
mi proculdubio à Nabonaſſario putandos eſſe con- “
ſtat. qui incidunt in annum XIII Antiochi So- “
teris, “

,, teris, qui Seleuco ſucceſſit, numero Euſebiano MDCC- ,, XLIX: Conſtanter igitur affirmamus eo anno Bero- ,, ſum Babyloniaca ſua Antiocho obtuliſſe, in quibus ,, obſervationes vetuſtiſſimas ſiderum à Chaldæis ,, factas probabat ante CCCCLXXX annos, quam ſua ,, Babyloniaca ſcriberet, qui erat annus periodi Julia- ,, næ 4446. Nomen hoc compoſitum eſt ex duabus vocibus, Chaldaica, & Hebraica בִּירְהוֹשֵׁעַ, filius Oſeæ. Nam Chaldæi dicunt בִּיר quod Syri בַּר. Vide Thiſbi Eliæ. In originibus nominum, quæ certa & explorata nobis ſunt, ea non dubitamus proferre. Non enim ad omnia argumenta parati ſumus, quemadmodum Aretalogi, qui Brachmanum nomen ex medio Hebraiſmo deducunt, aut ut Beccefeleni, apud quos Brabanticus Teutoniſmus antiquior eſt Hebraiſmo. Talia monſtra tamen nanciſcuntur plauſores ſuos.

Pag. 6. 26. εἶναι δὲ τοῦτο Χαλδαϊστὶ μὲν θαλὰθ, Ἑλληνιστὶ δὲ μεθερμηνεύεσθαι θάλασσα.] Hæc non poſſunt eſſe à Beroſo. Non enim potuit magis ignorare linguam ſuam, quam Alexander Polyhiſtor Græcam. Lingua Beroſi τὴν θάλασσαν vocat *Iamma*, aut *Iammo*, non Thalath, quod ſignificat *tria*, non *mare*. Itaque ſine dubio Græculi Polyhiſtoris παρανοθεύματα hæc ſunt.

Ibid. καὶ δὲ ἰσόψηφον σελήνη.] ἰσόψηφα ſunt, quorum literæ ſecundum poteſtatem numerorum eandem ſummam conficiunt tam in Græcis, quam in Hebraicis, Syriacis, & Arabicis, ubi literæ habent poteſtatem numerorum. At θάλασσα ſunt *441*. σελήνη autem *291*. quomodo igitur ἰσόψηφα eſſe ait? Sed fortaſſe Chaldaice ſunt ἰσόψηφα. Ne ſic quidem: & quo longius à vero recedetur, eo propius ad nugas accedetur.

Ibid. 36. Αἰγύπτιοι δὲ θεῶν.] Ad finem hujus Pericopes hæc adjicit Georgius, quæ non debent præteriri: Ταῦτα μὲν Εὐσέβιος μεμφόμενος αὐτοῖς τῆς φλυαρίας εὐλόγως συνέγραψεν. ὃν ὁ Πανόδωρος οὐ καλῶς, ὡς οἶμαι, ἐν τούτῳ μέμφεται, λέγων, ὅτι ἠπόρησε διαλύσασθαι τὴν ἔννοιαν τῶν συγγραφέων, ἣν αὐτὸς καινότερόν τι δοκῶν κατορθοῦν λέγει, ἐπειδὴ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἀδὰμ πλάσεως, μέχρι τοῦ Ἐνὼχ, ἤτοι τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ͵ασπη ἔτους οὔτε μηνὸς, οὔτε ἐνιαυτοῦ ἀριθμὸς ἡμερῶν ἐγνωρίζετο. οἱ δὲ Ἐγρήγοροι κατελθόντες ἐπὶ τοῦ καθολικοῦ κοσμικοῦ ͵ανη, συναναστραφέντες τοῖς ἀνθρώποις ἐδίδαξαν αὐτοὺς τοὺς κύκλους τῶν δύο φωστήρων δωδεκαζωδίους εἶναι ἐκ μοιρῶν τξ. οἱ δὲ ἐπιβλέψαντες εἰς τὸν περιγειότερον, μικρότερον καὶ εὐδηλότερον, τριακονθήμερον σεληναϊκὸν κύκλον, ἐθέσπισαν εἰς ἐνιαυτὸν ἀριθμεῖσθαι, διὰ τὸ καὶ τὸν τοῦ ἡλίου κύκλον ἐν τοῖς αὐτοῖς ιβ ζωδίοις πληροῦσθαι ἐν ἰσαρίθμοις μοίραις τξ. ὅθεν συνέβη τὰς βασιλείας τῶν βασιλευσάντων παρ᾽ αὐτοῖς Θεῶν γενεῶν ϛ ἐν δυναστείαις ϛ ἔτη ἐν σεληνιακοῖς τριακονθημέροις κύκλοις παρ᾽ αὐτοῖς ἀριθμεῖσθαι, ἃ καὶ συνῆξαν σελήνια α ͵αϡπη, ἔτη ἡλιακὰ ϡξθ. Ταῦτα δὲ συναριθμούμενα τοῖς πρὸ τῆς τούτων βασιλείας ἡλιακοῖς ͵ανη ἔτεσι συνάγουσιν ὁμάδα ἐτῶν β͵κζ. ὁμοίως δὲ καὶ τὰς β δυναστείας τῶν θ ἡμιθέων τῶν μηδέποτε γεγονότων, ὡς γεγονότων, ἔτη σιδ σπουδάζει συνιστᾶν ἀπὸ τῶν ἐνιαυσίων ὡρῶν, ἤτοι τροπῶν, ὡς γίγνεσθαι, φησὶ, σὺν ϡξθ, ͵αρπγ ἔτη. καὶ συναπτόμενα τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ, μέχρι τῆς τῶν Θεῶν βασιλείας, ͵ανη ἔτεσι συνάγειν ἔτη β͵σμβ, ἕως τοῦ κατακλυσμοῦ. Hanc objurgationem Panodori, & prœlium caprinum cum Euſebio commiſſum merito reprehendit poſt hæc Georgius: illud vero immerito, quod ab objurgatione Panodori convertit caninam declamationem in ipſum Euſebium, quem ideo reprehendit, quod putaverit reges ullos ante diluvium fuiſſe. Quæ autem hic colligit Panodorus de annis Ægyptiorum, idem fere eſt cum eo, quod ſupra diſputaverat de Saris Chaldæorum. quemadmodum enim Saris in dies reſolutis, ita hic annis ad menſes Lunares redactis, eandem ſummam annorum colligi ab Adam, ad diluvium. Primum ſtatuit ab Adam, ad Egregoros, nullum anni aut menſium modum apud mortales fuiſſe: ab Egregoris eos didiciſſe anno Mundi MLVIII. quod tempus prius demonſtrandum, quam determinandum, erat. Deinde addit, anni appellatione menſes à veteribus uſurpatos eſſe: quot annos nominari, tot menſes intelligendos: & VI Dynaſtiarum annos ā. ͵αϡπη eſſe annos Julianos, ſive Solares ϡξθ. Sane anni Juliani DCCCCLXIX ſunt menſes Lunares 11985. proinde legendum σελήνια ā. ͵αϡπε ἔτη. hoc eſt μυριάδες δέκα. χίλια ἐννεακόσια ὀγδοήκοντα πέντε. Anni igitur Juliani MLVIII cum DCCCCLXIX componunt annos MMXXVII. & CCXIV. Semideorum cum DCCCCLXIX conficiunt ſummam annorum MCLXXXIII, & cum MLVIII reddent eandem annorum ſummam ab Adam, ad Diluvium, MMCCXLII, tribus menſibus minus, ut in annis Chaldæorum. Hæc argutiora, quam veriora merito reprehendit Georgius. Porro præter " 11985 menſes, abundant dies tres. Sed Panodorus " ſequutus eſt Paſchalis ἀνακυκλευτικοῦ rationes. " Nam anni 969 ſunt cycli 51. omnis cyclus habet " ſyzygias 235. ideo ſi 51 cyclos in 235 ſyzygias duxeris, " prodibit numerus idem 11985 ſyzygiarum, ſive Lu- " nationum Paſchalium: Sed, ut vulgo notum, ennea- " decaeteridos Julianæ ſupra enneadecaeterida Lu- " narem exceſſus tunc ignorabatur. Nam in 17 cyclis " fit præceſſio Lunaris pluſquam unius diei. inter 17, id " eſt 51, fiet præceſſio tridui, & amplius. "

Ibid. 36. Θεῶν καὶ ἡμιθέων.] In excerptis Latinis tam Deorum, quam Semideorum mentio extat: quæ propter imperitiam inepti interpretis huc producere non poſſumus. tantæ ſunt ſordes illius barbari, quiſquis is fuit. Juvant tamen nos ea cuicuimodi ſunt. quæ lector conſulat licet. Nam Africani ſunt, ut multa alia, quæ ibi ſequioribus permixta leguntur.

Ibid. 39. ἐκ τοῦ Μανεθῶ.] Georgius ait Beroſum, & Manethonem tanquam ex compacto ab eodem anno fabuloſorum regum ſuorum initia exorſos eſſe. θαυμαζέτω δὲ πῶς οὐκ ᾐσχύνθησαν (ὁ Βηρωσσὸς, καὶ ὁ Μανεθὼς) ἀφ᾽ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔτους ἀρχὴν θέσθαι τῶν τερατώδεσιν αὐτῶν συγγραφαῖς, &c. Hæc quanquam in dubium merito revocari poſſunt, propter prodigioſa vetuſtatis & longiſſimi temporis curricula, tam Chaldaica Beroſi, quam Ægyptiaca Manethonis, tamen non ſolum retinenda ſunt, ſed etiam in precio habenda propter reverentiam vetuſtatis, tum etiam, quia medii temporis vera cum illis fabuloſis continuantur.

Ibid. 40. ἐν τῇ Σηριαδικῇ γῇ.] Quæ nobis ignota. Quærant ſtudioſi.

Ibid. 44. ἐν τῇ βίβλῳ τῆς Σώθεως.] Σῶθιν τὴν Ἰὼ Ἰνάχου vocabant Ægyptii. item Σωθιακὴν περίοδον Ἰοῦς, ſive Iſidis, peregrinationem, quæ etiam refertur à Prometheo apud Æſchylum. Videntur Ægyptii annorum ſuorum certiſſimam epocham ἀπὸ τῆς Σωθιακῆς περιόδου repetiviſſe, ut manifeſto colligitur ex Clemente Alexandrino. neque dubito τὴν Σώθεως βίβλον τοῦ Μανεθῶ ab eodem initio regum ſuorum dynaſtias deduxiſſe. Apud Vettium Valentem Antioche-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

tiochenum Σὴθ ex libris Petoſiris, non Σῶθις, dicitur.

Ibid. 48. Βασιλεῖ μεγάλῳ Πτολεμαίῳ Φιλαδέλφῳ σεβαστῷ.] Videndum, an τὸ σεβαστῷ adjectum. Certe mihi ſuſpectum.

Ibidem. Μανεθῶς ἀρχιερεύς.] Georgius, Μανεθῶς ὁ Σεβεννύτης τῶν ἐν Αἰγύπτῳ μιαρῶν ἱερῶν ἀρχιερεὺς μετὰ Βηρωσσὸν γενόμενος ἐπὶ Πτολεμαίου τοῦ Φιλαδέλφου γράφει τῷ αὐτῷ Πτολεμαίῳ ψευδηγορῶν καὶ αὐτὸς, ὡς ὁ Βηρωσσὸς, περὶ δυναστῶν ϛ, ἤτοι θεῶν μηδέποτε γεγονότων ζ, οἳ, φησὶ, διαγεγόνασιν ἐπ' ἔτη ,α Ϡπε. ὧν πρῶτος, φησὶν, Ἥφαιστος ἔτη θ ἐβασίλευσε. Ταῦτα τὰ ἔτη πάλιν τινὲς τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστορικῶν ἀντὶ μηνῶν σεληνιακῶν λογισάμενοι, καὶ μερίσαντες τὸ τῶν ἡμερῶν πλῆθος τῶν αὐτῶν σεληνίων παρὰ τὰς τξε ἡμέρας τοῦ ἐνιαυτοῦ ψκζ. σδ. ξειόν τι δοκοῦντες κατωρθωκέναι, γελοίου δὲ μᾶλλον εἰπεῖν ἄξιον, τὸ ψεῦδος τῇ ἀληθείᾳ συμβιβάζοντες. Ait horum Deorum dynaſtiæ colligi annos novies mille: quos quidam menſes Lunares interpretantur. Nos ſcimus novem millia menſium Lunarium componere annos Arabicos 750, præciſe. Quare aut mendum librarium, aut ἀλογιστία eſt, quum colligat annos Solares, 727, dies 239 Hoc eſt menſes Julianos 7, dies 27. Lactantius: *Quod divinis literis proditum, & per omnium ſcientiam publicatum quum Varro non ignoraret, argumentari nixus eſt, cur putarentur antiqui mille annos victitaſſe. Ait enim apud Aegyptios pro annis menſes haberi, ut non Solis per* XII *Signa circuitus faciat annum, ſed Luna, quæ orbem illum ſigniferum* XXX *dierum ſpatio luſtrat, quod argumentum perſpicue falſum eſt.* &c.

Ibid. pag. 7. 11. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς Γενικοῖς τοῦ Ἑρμοῦ.] Puto in libro illo origines contentas fuiſſe, ut prima pars primi libri Moſis dicitur סֵפֶר הוֹלְדוֹת βίβλος γενική. Imo per γενεὰς Manetho digeſſit tempora ſua.

Ibid. καὶ ἐν τῶν Κυρανίσι βίβλοις.] Omnino eſt verbum Arabicum, quo nomine vocata impuri Muhammedis lex Κυρὰν, Ἀλκυράν. Nam multa Arabica in vetuſtis monimentis Ægyptiorum obſervavimus, ἀλ-
» μενίχια, ὄασις, Σαραβαῖται, Speluncarii. Genus
» quoddam eremicolarum ſilveſtre apud Hierony-
» mum. Item μῶυ aqua. Nam & ita hodieque ab Ara-
» bibus vocatur. & alia, quæ non ſuccurrunt. Jam monuimus in originationibus Hebraicis, Syriacis, Arabicis, nihil, niſi exploratum, nos producturos, neq; κακοζηλίαν ſtultorum & ſemidoctorum imitaturos.

Ibid. 14. Πρώτη δυναστεία. Ἥφαιστος.] In Obeliſco Circi Maximi apud Ammianum, Ἥφαιστος ὁ τῶν θεῶν πατήρ.

Ibid. 15. ἔτη ψκδ.] In Excerptis barbarolatinis annos ſexcentos LXXX. Mira diſcrepantia.

Ibid. 16. Ἥλιος Ἡφαίστου.] In obeliſco dicitur quoque Ἥλιος Ἡφαίστου υἱός.

Ibid. ἔτη πϛ.] In Excerptis barbarolatinis ann. LXXVII minus novem. Sed & in reliquis nunquam illis cum iſtis Græcis convenit.

Ibid. 21. Ἀπόλλων ἡμίθεος.] Ἀπόλλων Ἥρωνος υἱὸς dicitur in Obeliſco.

Ibid. 28. ιζ περὶ τῶν αὐτῶν βασιλέων Αἰγύπτου.] Hoc fragmentum reperies in farragine Cedreni.

Ibid. ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΥ.] Vel hæc erant finis Capitis τοῦ περὶ τοῦ κατακλυσμοῦ, vel principium Capitis τοῦ μετὰ κατακλυσμὸν, vel Caput ſingulare inter utrumque.

Pag. 2. 8. Ἀρδάτου δὲ τελευτήσαντος.] Hæc omnia de Diluvio tam Abydenus è Babylonicis Beroſi hauſit, quam Alexander Polyhiſtor. Fragmentum Abidyni habes non ſolum infra, ſed & in Appendice librorum de emend. temporum, & notas ad illud: quas adi.

Ibid. 10. τῶν ὀρνέων τινὰ τὸν Σισίθρουν ἀφιέναι.] Sic Abidynus: μετίει τῶν ὀρνίθων. At Moſes, unde Chaldæi acceperunt, columbam dicit emiſſam: & ita veteres mythologi Græcorum: Plutarchus πότερα τῶν ζώων. οἱ μὲν οὖν μυθολόγοι τῷ Δευκαλίωνι φασὶ περιστερὰν ἐκ τῆς λάρνακος ἀφιεμένην δήλωμα γενέσθαι χειμῶνος εἴσω πάλιν ἐνδυομένην, εὐδίας δὲ ἀποπτᾶσαν.

Ibid. Ἀβιδινοῦ ἐκ τῶν Βηρωσσοῦ.] Hoc nomen varie ſcriptum reperio. Ἀβιδηνὸς, Ἀβυδηνὸς, Ἀβιδυνός. Itaque non mirum, ſi non admodum curavimus quomodo ſcribatur.

Ibid. ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΚΑΤΑΚΛΥΣΜΟΝ.] Hic apparet multa ab Euſebio adducta veterum teſtimonia. Sed major pars erat ex Chronico Africani, quod pene totum in hanc priorem Chronographiæ ſuæ partem Euſebius transfuderat.

Pag. 9. 6. Κατὰ δὲ τὸ παρὰ Σαμαρείταις Ἑβραϊκὸν, ὁμοῦ, τὰ πάντα ἔτη ,ατζ.] Manifeſto mendoſum. Legendum ,ατκζ, ex autographo Samaritarum. quanquam hanc lectionem agnoſcit Euſebius, & poſt eum Georgius.

Ibid. Γενεαλογία τοῦ Ἀβραὰμ κατὰ τὸν Ἀφρικανόν.] Neque Africanus, neque Euſebius τὸν δεύτερον Καϊνᾶν recenſent in poſteritate Sem, quem præter auctoritatem Hebraici tam Judæorum, quam Samaritarum codicis editio ſeptuaginta Seniorum poſuit: quod nemo ſcire neque unde hauſerint potuit, neque cur poſuerint, hactenus cauſſam reddere. Extat quoque in Genealogia Meſſiæ apud Lucam. Quare eſt locus, qui valde interpretes tum veteres, tum novos torſit. Poteramus & nos omnia illorum convaſare, ſi tanta ambitione æſtuaremus, quanta ii, qui nullum librum bonum putant, niſi centonibus farctum. Hæc fuit cauſſa, cur toties in Euſebium ſtomacharetur Georgius, quem puto pluſquam quinquies cum contumelioſa objurgatione hoc illi objeciſſe: Τοῦτον δὲ τὸν Καϊνᾶν ὁ Εὐσέβιος οὐκ ἐστοιχείωσε, τῷ Ἑβραϊκῷ ἀντιγράφῳ κακῶς ἀκολουθήσας δι' οὗ καὶ σφάλλεται ἔτη ϛλ. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀφρικανὸς διήμαρτε μὴ στοιχειώσας τοῦτον τὸν δεύτερον Καϊνᾶν. ὅθεν καὶ ἐν τοῖς ἀπὸ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἕως Ἠλὶ καὶ Σαμουὴλ, ἠναγκάσθη ἔτεσι προσθεῖναι χρόνους ἐγγὺς ϛμ. περὶ ὧν ὁ Καισαρεὺς Εὐσέβιος οὕτω σφόδρα αὐτὸν καταμέμφεται, πλειοτέρως σφαλεὶς ἐν τούτῳ, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς, ὡς προδεδήλωται. Atqui neque Africanus, neque Euſebius ſoli hoc fecerunt. Exemplo enim vel eorum, vel antiquiorum Chronologi hunc Kaïnan, quem Judæi & Samaritæ ignorant, omiſerunt: neque Epiphanius agnoſcit hæreſi Melchiſeditarum, pag. 205. Beda: *Arphaxad annorum* XXXV *genuit Sale. Hic* LXX *Interpretes una generatione, pluſquam Hebraica veritas, poſuere, dicentes, quod Arphaxad, quum eſſet annorū* CXXXV, *genuerit Kaïnan: qui quum* CXXX *annorum fuerit, ipſe genuerit Sale. quorum tranſlationem Euangeliſta Lucas hoc in loco videtur eſſe ſecutus. Verum Chronographi Græcorum, quum generationum ſeriem ad auctoritatem Hebraicam caſtigaſſent, ablata una generatione Kaïnan, nec tamen numerum annorum in generationibus, quas cum eis habuere communes, ad eorum auctoritatem caſtigare curaſſent, propriam ſecuti auctoritatem dederunt huic ætati annorum ſummam minorem quidem* LXX

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Tranſlatorum editione annis CXXX, *ſed Hebraica veritate* DC, *&* L *majorem, id eſt annis* DCCCCXLII. Recte hic & Africanum, & Euſebium tangit Beda, & reliquos Chronographos, qui quum Hebræos in omiſſione τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν ſequuti ſint, in annis τῆς παιδοποιΐας ab illis diſſentiunt: quæ fuit ſumma ἀλογιστία, quam etiam non ſemel cum ſtomacho in Euſebio Georgius inſectatur. Itaque valde hic neceſſarius erat locus Bedæ: quem ſtudioſis obſervandum relinquimus.

Ibid.22. Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τελευτὴν Φαλὲκ, ἔτη τ.] Apponit Georgius, κατὰ δὲ Εὐσέβιον ϐ͵Ͳ π.

Ibid.26. συνάγεται τοίνυν εἰς τὴν ἐπίβασιν τῆς κατεπηγγελμένης γῆς Ἀβραὰμ, &c. ἔτη ͵Ͳ ιε.] A Diluvio, ad natum Abraham, Africani epilogiſmus minor annis XXVII Euſebiano, CLVII annis LXX Seniorum editione. Sed ab Adam, ad natum Abraham, Africani rationes ab Euſebianis ſuperantur VII annis tantum, quia Africanus viginti annis majorem ſummam colligit ab Adam, ad Diluvium, quam Euſebius.

Ibid.28. Ἔνθεν ἄρχεται τῶν Ἑβραίων ἡ προσωνυμία.] Et hæc quoque aliorum veterum opinio fuit, Hebræos „ non ab Eber filio Sala dictos, (quod ſane locum non habet) ſed à verbo Hebræo, quod ſignificat περᾶσαι, aut à præpoſitione עֵבֶר, vel עֵבֶר πέρα. unde Hebræi, tanquam περᾶται, quod nimirum Abraham patriarcha Hebræorum tranſeuphratenſis fuerit. Aliter Περαῖται dici poſſunt, ἀπὸ τῆς Περαίας, ut περάται ἀπὸ τοῦ πέρα. Nam utraque regio tam ea, quæ trans Jordanem, quam quæ trans Euphratem, περαία dicebatur, & homines utriuſque περαῖται. Apud Ioſephum ἁλώσ. lib.II. cap. XLII. τῷ δὲ ἄρχοντι τότε τῆς Ἰδουμαίας Νίγερ. ὄνομα ὁ Περαΐτης ἦν ἐκ τῆς περὶ Ἰορδάνην περαίας. διὸ καὶ Περαΐτης ἐπεκαλεῖτο. Pſeudohegeſippus hunc locum Ioſephi vertens inepte tranſeuphratenſem intellexit, quum transjordanenſem Ioſephus intellexerit. De tranſeuphratenſibus Ezra lib. IV.II. Num. XXIV.24. ubi עֵבֶר „ πέρας, ἀντὶ τῆς περαίας. „

Ibid.32. καὶ ἐπέζησεν ἔτη υι.] Hunc locum Euſebii ex Septuaginta interpretatione deſignat Georgius, cum Euſebio manum conferens. τινὰ δὲ τῶν ἀντιγράφων, ὡς καὶ Εὐσεβίου, υι ἔχουσι τοῦ Ἀρφαξὰδ, μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν Σάλα; οἷς οὐδ' ὅλως ἑπόμεθα, &c.

Ibid.33. Σαλᾶ γενόμενος.] Quod τὸν δεύτερον Καϊνᾶν omiſerit Euſebius in rationibus ſuis, jam non ſemel monuimus. idque merito. neutrum enim Hebraiſmus tam Judæorum, quam Samaritarum, habet. Sed quod hic ponens Septuaginta chronologiam, Kaïnan omiſerit, non uno nomine reprehendendus eſt.

Pag. 10.10. Κατὰ δὲ τὸ Σαμαρειτικὸν Ἑβραϊκόν.] Omnia conveniunt cum Samaritico autographo; quod ab ipſis Cuthæis accepimus, præter quam in annis τῆς παιδοποιΐας Arphaxad. Nam ibi ſunt CXXXV, hic CXXX. quæ eſt menda libraria: quod etiam conſtat ἐκ τῆς ἀνακεφαλαιώσεως. DCCCCXLII enim annos colligit Euſebius à Diluvio, ad primum annum Abraham. At hic tantum conſurgunt DCCCCXXXVII, minus quinque illis, qui annis Arphaxad vitio librarii deerant.

Ibid.20. ἔτη ͵Ͳ μβ, ὅπου ἦν καὶ κατὰ τὴν τῶν ο' ἑρμηνείαν.] In chirographo Samaritanorum ab ipſis ad nos miſſo colliguntur ab Adam, ad primum annum Abraham, anni MMCCLXVII. de quibus deductis annis à Diluvio DCCCCXLII, anni remanent MCCCXXV ab Adam, ad Diluvium. Sed ex dinumeratione annorum ab Adam, ad Diluvium, duo anni amplius conſurgunt, & fiunt anni MCCCXXVII. Quare & in collectione annorum ab Adam, ad Abraham, in chirographo legendum eſſet MMCCLXIX. nimirum תְּשַׁע pro שֶׁבַע. Neque dubium eſt ita eſſe. Et certe ſuperius ſecundum Samaritanos colliguntur ab Adam, ad Diluvium, anni ͵ατζ. mendoſe, pro ͵ατκζ, quanquam ita legit Georgius: cujus hallucinationes non hic ſolum animadvertimus. Nam deprehenditur ex dinumeratione, quæ extat in hoc codice, colligi à diluvio, ad natalem Abrahami, annos *937*. Hic ſunt quinque minus, quam voluit Georgius. Porro quum Georgius mirari ſe profiteatur varietatem annorum τῆς παιδοποιΐας in tribus illis editionibus, minima vero ſit ſumma annorum in Iudaica, quærens cauſſam hujus rei, non aliam putavit eſſe, quam ταχυγαμίαν, feſtinationem ad nuptias, ut quo citius ad ducendum uxores compellerentur, proponerent exemplum ipſorum Patriarcharum, qui admodum juvenes liberis quærendis operam dederint. Itaque propterea centenarios annorum ſingulis pene Patriarchis ademiſſe tempore τῆς παιδοποιΐας. ὁρῶν δὲ, inquit, ἐν τῇ συγκεφαλαιώσει τῆς ἑκάστων ζωῆς τὸν πρὸ τῆς παιδοποιΐας χρόνον, καὶ τὸν μετὰ τὴν παιδοποιΐαν ἅμα συναγόμενον τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν σώζοντα κατά τε τὴν Ἑβραίων ἀνάγνωσιν, καὶ κατὰ τὴν τῶν ο' ἑρμηνείαν, μόνα δὲ τὰ πρὸ τῆς τεκνογονίας ἔτη παρὰ τῶν Ἰουδαίων ἀντιγράφων συνεσταλμένα, κινοῦμαι μή ποτε Ἰουδαίων ἔργον ἦν τοῦτο τολμησάντων συστεῖλαι καὶ ἐπιταχῦναι τοὺς πρὸ τῆς παιδοποιΐας χρόνους, ἐπιτροπῇ ταχυγαμίας. & cætera quæ ſunt ſtultiſſima. Sed & multo poſt, ut de Iudæorum Hebraico codice rejiciendo, & de laude Samaritici, non pauca vomit, quæ non referam. Sed lege Auguſtini de civit. lib.XV, prudentiſſimum, & ſanctiſſimo ac eruditiſſimo ſcriptore dignum caput XIII, quod hujus latratoris opponas væcordiæ.

Ibid. ΜΕΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΓΗΣ.] Hujus longiſſimi fragmenti initium extat apud Cedrenum, pag. 10, 15. Sequenti autem pagina lacuna relicta eſt aliquot foliis, quæ totam κληρουχίαν poſterorum Noë continebant. Poſt igitur verba illa, τετρακισχιλιοστὸν ἑβδομηκοστὸν, reponenda hæc; τετρακισχιλιοστὸν ἑβδομηκοστὸν ὄγδοον ἔτος, ἤτοι τῷ κγ τῆς βασιλείας Σαλομῶνος, καθ' ὃν ἐνεκαίνιζε τὸν ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντα πολυτελῆ ναὸν, θύσας τῷ πατρῴῳ θεῷ λαμπρῶς, περὶ ὧν ἐν τοῖς ἰδίοις τόποις ἑκάστης τῶν αὐτῶν ... γενεῶν κατὰ τὸ ἐγχωροῦν στοιχειωδῶς ἐπιτομῇ σὺν ... θεῷ λεχθήσεται. νῦν δ' ἐπανέλθωμεν πάλιν ἐπὶ τὴν πυργοποιΐαν, καὶ τὴν σύγχυσιν τῶν οβ ἐθνῶν καὶ γλωσσῶν, αἳ συνεχύθησαν, καὶ εἴπωμεν ἃ τοῖς πολλοῖς τῶν ... ἱστορικῶν προείρηται, ποῖα καὶ πόσα ἔθνη ἕκαστος τῶν ... υἱῶν τοῦ Νῶε ἔλαχεν ἐκ τῶν διασπαρέντων οβ ἐθνῶν. χρὴ δὲ ἀναμνησθῆναι τῶν προλεχθέντων ἀνωτέρω, ... ἀρξάμενοι τῷ καθολικῷ ͵βψλς ἔτει οἰκοδομεῖν τὸν πύργον, ὅπερ ἦν τῆς ζωῆς τοῦ Σὴμ φϟδ, τοῦ δὲ υἱοῦ Ἀρφαξὰδ υϟγ, καὶ τοῦ υἱοῦ τούτου Καϊνᾶν τνη, καὶ τοῦ Σαλᾶ σλ, καὶ τοῦ Ἔβερ ϟθ, ἔμειναν οἰκοδομοῦντες ἐπ' ἔτη μ, ἕως τοῦ κοσμικοῦ ͵βψος. ἐν τούτῳ γὰρ τῷ ἔτει διεσπάρησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, οὕτως. quæ verba & hic quoque leguntur. ſed major pars eſt Georgii Syncelli, non Euſebii. Deinde ſequitur fragmentum, id eſt hiſtoria hæc τῆς κληρουχίας. τῷ ͵βφοβ ἔτει τοῦ κόσμου, &c. Hæc igitur κληρουχία aliter refertur à Ioſepho, aliter ab Epiphanio, aliter à barbarolatino Chronicorum excerptore.

Major

Major tamen pars conſentit cum his Græcis: quæ inter ſe comparare majoris otii eſt, quam noſtri. Arnobius in Pſalmum CIV videtur ex Epiphanio hauſiſſe ea, quæ de diviſione & coloniis poſteritatis Abraham ἐν ἐπιτόμῳ poſuit. Non dubium tamen quædam à Georgio contaminata: quæ diſcutienda perito lectori relinquimus. Certe nemo negare poteſt hic multa cognita digna eſſe. De iſtis coloniis etiam priſcis ſcriptoribus Gentium ſuboluit, ut Hiſtiæo Mileſio, cujus infra χρησείδιον reperies. ἐντεῦθεν, inquit, ὑπὸ τῆς ὁμογλωσσίας τὰς συνοικίας ποιησάμενοι πανταχοῦ, καὶ γῆν ἕκαστοι κατελάμβανον τὴν ἐντυχοῦσαν. Huc pertinent verba illa Philaſtrii: *Sunt quidā Hæretici, qui de diviſione orbis terræ, & partitione habitationis recte non ſentiunt, diſputantes, quod Græci cæperint, aut Aegyptii, aut Perſæ, deſcribere orbem terræ univerſum, non beatus Noë ſuis filiis tribus poſt diluvium diviſerit, dederit ac deſinierit, & partierit ordine.*

Pag. 11, 3. οβ ἐθνῶν.] Clemens Stromate primo: φαίνονται δὲ εἶναι καὶ κατὰ τὸν ἀληθῆ λόγον αἱ γενικαὶ διάλεκτοι δύο καὶ ἑβδομήκοντα, ὡς αἱ ἡμέτεραι παραδιδόασι γραφαί. Hinc Epiphanius: κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν οἱ πάντες ἑβδομήκοντα δύο ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ἀρχηγοί τε καὶ κεφαλιῶται: Neque ſolis Chriſtianis notæ hæ ſeptuaginta duæ partes orbis, quum Ægyptiis vetuſtiſſimis etiam memoria earum retenta fuerit. Orapollo cap. XIV. lib. primi. ἐπειδὴ ἑβδομήκοντα δύο χώρας τὰς ἀρχαίας φασὶ τῆς οἰκουμένης εἶναι.

Pag. 13. 30. ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰάφεθ.] Invenies hæc apud Cedrenum. De Serug autem auctore τῆς idololatrias, idem prorſus, ſed aliis verbis conceptum reperies apud Suidam: quem adeas licet. Apud Bedam in Chronico εἰδωλομανία cæpiſſe dicitur ſub Phaleg: *His temporibus*, inquit, *templa conſtructa, & quidam principes gentium tanquam Dii ſunt adorati.* quæ extant totidem verbis in Chronico Iſidori, & ſunt plane eadem cum iis, quæ in tempus Serug conjiciuntur. Tamen Epiphanius ad Serug refert, ſequutus ſine dubio Euſebium, pag. 9. Φάλεγ δὲ γεννᾷ τὸν Ῥαγαύ. Ῥαγαῦ τὸν Σεροὺχ τὸν ἑρμηνευόμενον ἐρεθισμόν. καὶ ἤρξατο εἰς ἀνθρώπους ἡ εἰδωλολατρεία τε καὶ ὁ ἑλληνισμὸς, ὡς ἡ ἐλθοῦσα εἰς ἡμᾶς γνῶσις περιέχει. οὔπω δ᾽ ἐν ξοάνοις καὶ ἐν τορείαις λίθων, ἢ ξύλων, ἢ ἀργυροτεύκτων, ἢ χρυσοῦ, ἢ τινος ἄλλης ὕλης πεποιημένων, μόνον δὲ διὰ χρωμάτων, καὶ εἰκόνων ἡ τοῦ ἀνθρώπου διάνοια ἐφ᾽ ἑαυτῇ ηὕρισκε τὴν κακίαν. Picturam antiquiorem ſtatuaria facit. Tharram autem primum πηλουργὸν καὶ πλάστην fuiſſe ait. Ναχὼρ δὲ γεννᾷ τὸν Θάῤῥα. ἐντεῦθεν γέγονεν ἀνδριαντοπλασία ἀπὸ πηλουργίας καὶ κεραμικῆς ἐπιστήμης διὰ τῆς τοῦ Θάῤῥα τούτου τέχνης. Suidas: τοῦτο δὲ διέμεινε παρ᾽ αὐτοῖς μέχρι τῶν χρόνων Θάῤῥα τοῦ πατρὸς Ἀβραάμ. ἦν γὰρ ἀγαλματοποιὸς, ἀπὸ διαφόρων ὑλῶν εἰκόνας ἐργαζόμενος, καὶ λέγων τούτους εἶναι θεοὺς, καὶ ὀφείλειν προσκυνεῖσθαι, ὡς αἰτίους ἀγαθῶν. Sed & eadem aliis verbis pag. 4, ubi περὶ ἑλληνισμοῦ. Hujus ſeculi homines Σκύθαι à veteribus Patribus eccleſiaſticis vocantur, eorumque εἰδωλομανία σκυθισμὸς καὶ βαρβαρισμός. auctor Epiphanius. Extenditur uſque ad tempora Abraham. quanquam Epiphanio ab Adam, ad Diluvium, βαρβαρισμὸς duraſſe dicitur: à Diluvio, ad Abraham, Σκυθισμός. Sane videntur id ex interpretatione Apoſtolici dicti collegiſſe, Col IV. 11. οὐ βάρβαρος, οὐ Σκύθης, οὐχ Ἕλλην, οὐχ Ἰουδαῖος. Nam hinc hæreſes nominat Epiphanius βαρβαρισμὸν, σκυθισμὸν, ἑλληνισμὸν, ἰουδαϊσμόν. Quin 8, 38, locus Pauli adducitur. Nam huc referendum non puto, quod de Scythis prodidit Juſtinus lib. II. neque vero huc pertinet.

Ibid. εἰς ταῖς ἀληθείαις.] Hos verſus Sophoclis habes etiam apud Juſtinum, & alios, & in libris προπαρασκ.

Pag. 14, 1. Οἱ Χαλδαῖοι πρῶτοι.] Hæc, & Arabum dynaſtia, ab Africano primum, hinc ab Euſebio, huc tranſlatæ.

Ibid. 3. Εὐήχοος ὁ παρ᾽ ἡμῖν Νεβρώθ.] Hinc accepit Cedrenus 9, 25. ἐκαλεῖτο δὲ ὁ Νεβρὼδ καὶ Εὐήχοος.

Ibid. Περὶ τῶν μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Αἰγύπτου δυναστειῶν.] Has Dynaſtias Ægyptiorum ex tribus Tomis Manethonis deſcriptas ab Africano, & ab eodem in compendium coactas in hunc librum Euſebius traduxerat: ſed, quod ſupra monuimus, exemplo nulli imitando, ut ſuis rationibus conſuleret, eas mutilavit, annos interpolavit. denique totidem verbis, quot Africanus, loquitur, ſed non omnia, quæ Africanus propoſuit, repræſentavit.

Ibid. 23. μετὰ νέκυας καὶ τοὺς ἡμιθέους.] aut, τοὺς καὶ ἡμιθέους.] In Excerptis Africani, quæ barbarolatinus ſcriptor convertit, hæc diſerte exponebantur. Sed idiota ille, quæ intelligere deſperavit, omiſit: quæ putavit intelligere, ineptiſſime reddidit. In illis tamen vides multa extare, quæ ad hæc Ægyptiorum regna pertinent: & digna ſunt quæ legantur etiam invitis ſolœciſmis, propter ea ſola, quæ in illis extant, utilia & bonæ frugis. Porro quia ad verbum ex Africano Euſebius hæc deſcripſit, confer Euſebiana cum Africanianis, partim ut ex altero alter emendetur, partim ut, quæ interpolavit Euſebius, à veris dignoſci poſſint. Nam ſingula minima perſequi eorum potius eſt, qui ne ſatis multa, quam eorum, qui ne ſatis utilia ſcribant, verentur. Porro hæ Dynaſtiæ ſunt ex ſecundo, & tertio Tomo Manethonis. Primus Tomus τῇ θεῶν καὶ ἡμιθέων δυναστείᾳ dicatus erat, & præterea rerum principia continebat, atque ab eodem anno Ægyptiaca ſua Manethos, à quo ſua Chaldaica & Babylonica Beroſus, deducebat. Nam in Epitome Africani, quam invenies in Synagoge hiſtoriæ, ita lemma conceptum eſt: Βασιλέων Αἰγυπτίων δυναστεῖαι κατὰ τὴν δευτέραν ἔκδοσιν Ἀφρικανοῦ ἐκ τῶν τόμων Μανεθῶ τοῦ ἱερέως Αἰγυπτίου. Sed in Excerptis barbarolatinis ad finem Dynaſtiæ τῶν ἡμιθέων ita notatum erat: *Hæc finis de primo Tomo Manethoni habens tempora annorum duo millia* C. Non interpretatus eſt notam C, id eſt σίγμα, ducentorum annorum. Sed & in ſequenti harum Dynaſtiarum ſerie mentio fit primi, ſecundi, & tertii Tomi. Ab initio τῶν ἡμιθέων, ad XII dynaſtian, primus Tomus, à XII dynaſtia, ad vigeſimam, Tomus tertius.

Ibid. δευτέρα δυναστεία. Πρώτου Βώχου.] Βοηθὸς non Βῶχος legitur in Africano, & non raro apud utrunque nominum & annorum diſcrimen magnum occurrit vitio librariorum. quæ jam paulo ante profeſſus ſum me non perſequuturum; quod ea lectoris arbitrio inter ſe conferenda relinquimus.

Ibid. 49. Τετάρτη δυναστεία. τὴν ἱερὰν συγγράψας βίβλον, ἣν, ὡς μέγα χρῆμα, Αἰγύπτιοι περιέπουσι] Verba Africani immutavit Euſebius: Καὶ τὴν ἱερὰν συνέγραψε βίβλον, ἣν, ὡς μέγα χρῆμα, ἐν Αἰγύπτῳ γενόμενος ἐκτησάμην. Non dubium eſt, quin Ægy-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ptii ὡς μέγα χρῆμα illum librum habeant, ſed falſum eſt hoc voluiſſe Africanum, qui ἑρμαίου loco dicit ſe hoc volumen nactum fuiſſe. Sed ſolennia hallucinatur Euſebius.

Ibid. ἱερὰν βίβλον.] Etiam ἱερὸν λόγον ſcripſit Hermes Triſmegiſtus, cujus χρήσεις non paucas producit Stobæus in Phyſicis. Præterea Dialogus ille ab Apuleio Latinus factus præferebat titulum ἱεροῦ λόγου in manu ſcriptis.

Pag. 16. ἑπτακαιδεκάτη δυναστεία.] Quæ hic apud Euſebium eſt XVII Dynaſtia, ea apud Africanum eſt XV. Quare Euſebius XVI, & XVII dynaſtias Africani inſuper habuit, in quarum loco XV, & XVI commentus eſt. Propterea in fine XVII dynaſtiæ, poſt illa verba: Κατὰ τούτους Αἰγυπτίων βασιλεὺς Ἰωσὴφ δείκνυται, Georgius ita furtum Euſebii concepit, Σημειωτέον, πῶς ὁ Εὐσέβιος πρὸς τὸν οἰκεῖον σκοπὸν τοὺς τῆς πεντεκαιδεκάτης δυναστείας παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ φερομένους, κατὰ τὴν ἑπτακαιδεκάτην δυναστείαν γεγονέναι λέγει. Ἐπεὶ γὰρ πᾶσι συμπεφώνηται, ὅτι ἐπὶ Ἀφώφεως ἦρξεν Ἰωσὴφ τῆς Αἰγύπτου, μὴ ἔχων ὁπωσοῦν ἐπὶ ἄλλου τινός αὐτὸν παραθέσθαι, μετήγαγεν τὸν Ἀφωφιν ἀπὸ τῆς ιε δυναστείας. εἰς τὴν ιζ κολοβώσας τὰ ἔτη αὐτοῦ ξα ὑπάρχοντα εἰς λ, τὰ δὲ τῆς ὅλης δυναστείας ϛνα, ϛγ παραθεὶς, καὶ ἀντὶ τῶν ἓξ βασιλέων δ μόνον. Nemo hoc Euſebii factum, niſi qui veri oſor eſt, laudare poſſit.

Ibid. Δ Μέθ' ὃν Αγχλης.] Euſebius non contentus ex XV Africani dynaſtia XVII facere, in reges etiam ipſos manus injecit, & pro VI, quatuor tantum poſuit.

Ibid. 12. ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλέων ιϛ.] Georgius ita legit: ὀκτωκαιδεκάτη δυναστεία Διοσπολιτῶν, βασιλεῖς ιδ, falſo: & qui tam iniquus eſt Euſebio, ipſe potius in ſe culpam commeruit, quum dicit Euſebium duos reges intercepiſſe. quod quidem verum eſt in fine antecedentis Dynaſtiæ. Itaque hallucinatur. Verba ejus, tum quæ huc, tum quæ ad temeratam ab Euſebio ſeriem dynaſtiarum faciunt, item cauſas alias, quæ Euſebium, ut hoc faceret, impulerunt, producam. Κἀνταῦθα δύο βασιλεῖς ὁ Εὐσέβιος παρέκρυψεν (hujus temeritatis falſo hic inſimulat Euſebium) ἔτη δὲ προσέθηκε, πε, τμη ἀντὶ σξγ τῶν παρ' Ἀφρικανῷ. ἰδοὺ δὴ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς βουληθεὶς κατὰ τὸ π ἔτος Μωσέως τὸν Ἄμωσιν ἐκθέσθαι διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ρι ἐτῶν, ἣν ὑπέστη ἐκ τῆς ιγ γενεᾶς τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξὰδ, ὡς εἴρηται ἡμῖν, καὶ ῥηθήσεται πολλάκις, πλὴν φιλαληθέστερος ὢν Εὐσεβίου, καὶ εἰδὼς τὴν τῶν πολλῶν δόξαν οὕτω κρατοῦσαν, ὅτι ἐπὶ Ἀμώσεως Φορωνεὺς Ἀργείων ἐβασίλευσε, καὶ πρό γε τούτου Ἴναχος ὁ τούτου πατὴρ, ἐφ' οὗ Μωσῆς γεννᾶται, κατὰ τὸ μα ἔτος, ἠναγκάσθη, καίπερ οὐ συμφωνούσης τῆς τοιαύτης ψήφου τελείως ταῖς ἀποδείξεσιν αὐτοῦ, πλὴν διὰ τὸ ἀληθὲς, καὶ μᾶλλον τῇ τῶν πολλῶν ἐξηκολούθησε δόξῃ. οἵ τε γὰρ ἐκ περιτομῆς πάντες, Ἰώσηππός τε, καὶ Ἰοῦστος, οἵ τε ἐξ Ἑλλήνων, Πολέμων, φημὶ, καὶ Ἀπίων, Ποσειδώνιος, καὶ Ἡρόδοτος τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείαν τοῦ Ἰσραὴλ κατὰ Φορωνέα, καὶ Ἄπιδα τοὺς Ἀργείων βασιλεῖς συνέγραψαν, Ἀμώσεως Αἰγυπτίων βασιλεύοντος, οὐ τούτου, ἀλλὰ τοῦ μετ' αὐτὸν, καὶ Μισφραγμουθώσεως καλουμένου. Διώνυμοι γὰρ καὶ τριώνυμοι πολλαχοῦ τῶν Αἰγυπτίων οἱ βασιλεῖς εὕρηνται. Ἀμέλει γοῦν καὶ ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ κατὰ τὸ πλεῖστον Φαραὼ λέγονται, ὅπερ ἦν τοῖς πᾶσι κοινόν τε καὶ προσηγορικὸν ὄνομα, καθάπερ ἐπὶ Ἀβραὰμ πρῶτος ἐν τοῖς λόγοις φερόμενος Φαραὼ, οἵ τε μετέπειτα ἐπὶ Ἰωσὴφ, καὶ Ἰακὼβ, καὶ τῆς δουλείας τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐν Αἰγύπτῳ, καὶ τῆς αὐτῶν ἐπὶ Μωϋσέως ἐξόδου, καὶ σχεδὸν σπανίως ἐστὶν εὑρεῖν κύριον αὐτῶν ὄνομα πλὴν Σουσακεὶμ, καὶ Νεχαὼ, καὶ Οὐαφρὴ, παρ' ὅλην τὴν θείαν γραφήν. εἰ γὰρ καὶ ἦσαν ὀνόματα κύρια, οὐκ ἂν τὰ πολλὰ περὶ αὐτοῦ διεφωνήθη. ἰστέον δὲ καὶ τοῦτον τὸν Ἄμωσιν τὸν πρῶτον ἐπὶ τῆς ιη δυναστείας Αἰγύπτου βασιλεύσαντα Ἀφρικανὸς Ἀμῶσιν ὀνομάζει, ὅτι διώνυμος ἦν, Ἄμωσις αὐτὸς καὶ Τέθμωσις καλούμενος, υἱὸς Ἀσήθ. ἡμεῖς δὲ δεύτερον αὐτὸν τῆς ιη δυναστείας κατετάξαμεν ἔν τε ἄλλοις ἀντιγράφοις, καὶ ἐν τοῖς πρὸς ἔλεγχον Ἀπίωνος Ἰωσήππου δυσὶ λόγοις περὶ τῆς ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ λαοῦ οὕτως αὐτὸν εὑρόντες, καὶ πρῶτον τὸν πατέρα αὐτοῦ Ἀσὴθ, οὗ μνήμην Ἀφρικανὸς καὶ Εὐσέβιος οὐ πεποίηνται, ἐπεὶ ὁ μὲν Ἀφρικανὸς τοὺς τῆς ἑκκαιδεκάτης καὶ ἑπτακαιδεκάτης δυναστείας ἀνωνύμως ἐξέδωκεν, ὁ δὲ Εὐσέβιος οὔτε τῷ Ἀφρικανῷ, οὔτε τῷ Ἰωσήππῳ, οὐδὲ ἄλλῳ τινὶ συμφωνῶν τὰ μὲν τῶν ὀνομάτων ἐκ τῆς παρὰ τῷ Ἀφρικανῷ ιε δυναστείας εἰς τὴν ιζ μετήγαγεν, τοὺς δὲ χρόνους περιέκοψε σύγχρονον Μωϋσέως δεῖξαι Κέκροπα τὸν διφυῆ βουλόμενος, μαρτυρῶν καὶ αὐτὸς ἐν τῷ τοῦ Κανόνος αὐτοῦ προλόγῳ τοὺς προλεχθέντας, Ἰώσηππον μὲν, καὶ Ἰοῦστον ἐκ περιτομῆς, Ἀφρικανὸν δὲ καὶ Κλήμεντα τὸν Στρωματέα, καὶ Τατιανὸν τοὺς καθ' ἡμᾶς λόγου ἄνδρας ἐν παιδεύσει γνωρίμους πάντας κατὰ Ἴναχον καὶ Φορωνέα τὸν Ἰνάχου πρώτους Ἀργείων βασιλεῖς γενεᾷ Μωσέα, ὧν σύγχρονος ἦν Ὤγυγος αὐτόχθων πρῶτος βασιλεὺς Ἀκτῆς τῆς νῦν Ἀττικῆς. καὶ ὁ κατ' αὐτὸν Ὠγύγιον πρῶτος καὶ παλαιὸς ἱστορούμενος Ἕλλησι κατακλυσμὸς κατὰ τὸ π ἔτος Μωσέως, νε δὲ Φορωνέως κατὰ τὸν Ἀφρικανὸν ὧδέ πως ἐπὶ λέξεως γράφοντα, &c. Ex his multa ſunt tam in Euſebio, quam in ejus inimico Georgio caſtiganda, quæ arbitrii lectorum facimus. Oſtentationem enim iis relinquimus, qui nihil ſine apparatu pædagogico demonſtrare, nihil ſcribere ſine contumelioſa mordacitate norunt.

Ibid. 13. Ἄμωσις ἔτη κε.] Georgius: περὶ τοῦ Ἀμώσιος τέταρτον καὶ τελευταῖον τῆς ιζ δυναστείας Ἀφῶφιν Εὐσέβιος παρέθετο παραλόγως, καθ' ὃν πάντες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰωσὴφ ἄρξαι Αἰγύπτου. Hæc quidem calumnia eſt. Tertium enim, non quartum XVII Dynaſtiæ Euſebius conſtituit, & non Ἄμωσιν, ut iſte latrat, ſed Αγχλην, quem Ἀρχλῆν vocat, ſub quo Ioſephum Ægypto præfectum fuiſſe dicit, non, ut Georgius, ſub Amoſi.

Ibidem. Ἄμωσις.] Georgius: Ἀμῶς κατὰ Ἀφρικανὸν, Ἄμωσις κατὰ Εὐσέβιον. Rurſus: οἶμαι τὸν Ἀφρικανὸν ἀγνοεῖν, ὅτι ὁ παρ' αὐτῷ Ἀμῶς Ἄμωσις ἐκαλεῖτο. ὁ αὐτὸς καὶ Τέθμωσις υἱὸς Ἀσὴθ, ὡς δηλωθήσεται. &c. Et multa alia, in quibus non præter ſolitum levis.

Pag. 8. 17. 53. Αἰγυπτίων βασιλεῖς.] Eſt alia Regum Ægyptiorum ſeries, præter ſuperiores Dynaſtias XXXI. Vide Canones Iſagogicos. Tamen non omnes ita poſuerat Euſebius. Sunt autem ab Africano, & quidem procedente textu continuantur cum Regibus Dynaſtiarum. Sed annos eorum interpolavit Georgius. Itaque ſiquid in annis Regum immutatum occurret, quod ab Euſebianis rationibus diſcrepet: ſciat candidus Lector maluiſſe nos ea ita relinquere, quam ad rationes Euſebii caſtigare. Multa enim ſunt, quæ ſine

ſine eorum detrimento curari non poſſunt. Itaque ea ita, ſicut à Georgio accepimus, relinquere maluimus, quam κακῷ κακὸν ἰάσασθαι.

Pag. 18. 11. Θηβαίων βασιλεῖς.] Et hæc quoque veneranda originum Ægyptiacarum monumenta ab Africano Euſebius accepit.

Ibid. 33. linea antepenult. παρ' Αἰγυπτίοις ἐτύγχανεν ιϛ δυναστεία.] Hanc δυναστείαν commentum fuiſſe Euſebium, quum Africani dynaſtias interpolaret, paulo ante demonſtravimus.

Pag. 18. 37. Ἀσσυρίων βασιλεῖς.] Quod non ſolum Dynaſtias Africani, ſed etiam Regum Aſſyriorum ſucceſſionem quatuor regibus mutilaverit, in Notis ad Canonem Euſebianum oſtendimus: quum tamen ita omnia ab Africano mutuetur, ut vix fere unquam à verbis ejus diſcedat.

Pag. 20. 13. ἀρχὴ τοῦ μα Ἰωβηλαίου παρ' Ἑβραίοις.] Satis hanc Euſebii hallucinationem numero 11 confutavimus, qui putat Hebræis Iobelæum eſſe annorum quinquaginta abſolutorum. Quum igitur ſecundum illos Abraham natus ſit anno Mundi MDCCCCL, ab Adam, ad natum Abraham, fuerint πεντηκονταέτηρίδες triginta novem, & proinde annus LI Abraham fuerit quadrageſimus primus Iobelæus iniens. id eſt annus Mundi MMI. Quare hic perperam legitur με, pro να. Certe magna hæc fuit Euſebii hallucinatio, quum ſecundum Hebræos annos ab Adam putet, Iobelæum autem ſecundum Græcos annorum L abſolutorum definiat, non autem XLIX ſecundum ipſos Hebræos. Vide quæ ad LI numerum notata ſunt.

Ibid. 15. Καὶ τὰ σύμπαντα ἔτη γ, ϛπδ.] Non ſecundum ſeptuaginta, ſed ſecundum te, πολυμαθέστατε Pamphili contubernalis, qui profeſſus te ſeptuaginta dinumerationem proponere, eam non ſequeris, CXXX annis Καϊνᾶν τοῦ δευτέρου omiſſis. Inde toties in jus vocaris à Georgio, ut per eum neque quieto tibi eſſe, neque vadimonium deſerere liceat, propter omiſſionem iſtius Kaïnan, quem Septuaginta in genus Sem infindentes, & centenis annis τῆς παιδοποιΐας ſingulorum Patriarcharum tempus ab Hebraica veritate definitum augentes auctoritatem Iudaici codicis in dubium revocarunt apud eos, qui non ſolum Hebraice neſciebant, ſed etiam ipſum contextum Hebraicum propter odium Iudæorum ſuſpectum habebant. Neque deſunt hodie capitones, qui Helleniſtarum Alexandrinorum editionem Moſaicæ veritati præferant, & eos Novatores, qui aliter ſentiunt, vocent. Ita ſane audivit Hieronymus etiam apud virum omni exceptione majorem Auguſtinum: qui tamen aliter poſtea ſenſit.

Ibid. Κατὰ τοὺς ο.] Ipſe poſuit annos τῆς παιδοποιΐας τοῦ Ἀρφαξὰδ CXXXV. quibus omiſſis, ut jam diximus, anni ab Adam, ad natum Abraham, erunt MMMCLXXIX. Sine deductione fiunt anni MMMCCCXIV. Hic ſunt duæ hallucinationes Euſebii: prior, quod ſecundum ſeptuaginta interpretes hanc dinumerationem dicit eſſe, in qua tamen omiſſi ſunt anni τῆς παιδοποιΐας τοῦ Ἀρφαξὰδ, ut etiam animadvertit Georgius. Altera hallucinatio, quod omiſſione annorum Arphaxad facta, anni ab Adam, ad natum Abraham, erunt tantum MMMCLXXIX, non autem MMMCLXXXIV, ut ipſe putat, ubi plus quinquennio dicit. quod quidem contigit ex diſcrepantia annorum τῆς παιδοποιΐας ſecundum Septuaginta in principio hujus libri, quæ aliter habet, ac in vulgatis Græcorum Bibliorum exemplaribus. Hoc modo una tantum fuerit hallucinatio Euſebii, quod annos à Diluvio, ad natum Abraham, omiſſis annis τῆς παιδοποιΐας τοῦ Ἀρφαξὰδ, tanquam ex LXX editione producat. Quinetiam omittuntur illi anni Arphaxad initio hujus libri in dinumeratione annorum à Diluvio ſecundum LXX.

Ibid. ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ.] Georgius: Εὐσέβιος τῷ γ, ϛπδ ἔτει τοῦ κόσμου φησὶ τὸν Ἀβραὰμ γεννηθῆναι. σφάλλεται δὲ ὁ Εὐσέβιος ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως Ἀβραὰμ, χρόνοις, τὰ ρλ ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν μὴ στοιχειώσας τοῦ υἱοῦ Ἀρφαξὰδ, ὃν οἱ ο ἀριθμοῦσιν, καὶ τὸ κατὰ Λουκᾶν εὐαγγέλιον, ιγ ἀπὸ Ἀδάμ. Ἀφρικανὸς ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ, ἔτη γ, σβ ἐπελογίσατο. σφάλλεται δὲ καὶ οὗτος περὶ τὰ αὐτὰ ρλ ἔτη τοῦ δευτέρου Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξὰδ, ὑφαιρουμένων τῶν κ ἐτῶν Μαθουσάλα, ὁμοίως τῷ Εὐσεβίῳ. Καὶ οὕτω τῷ γ, ϛπδ ἔτει τοῦ κόσμου, τῷ οθ αὐτοῦ ἔτει ὁ Ναχὼρ ἐγέννησε τὸν Θάῤῥα. Rurſus quia editio Iudæorum Hebraica conjicit Noë & Abraham in idem ſæculum, propterea Georgius confidentiſſime audet eam damnare, & illi interpretationem ſeptuaginta Seniorum anteponere. Sed audiamus Ariſtarchum: ὥστε ἀνάγκη διημαρτῆσθαι ὁμολογεῖν τὴν μὲν παρὰ Ἰουδαίοις γραφὴν ἐν τοῖς ἀπὸ Ἀδὰμ καὶ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν μόνοις. Τὰ γὰρ ἐπὶ τὸν κατακλυσμὸν, καὶ ἐπὶ τὸν Ἀβραὰμ, ἔτη σύμφωνα εὕρηται τῇ παρὰ τοῖς ο φερομένῃ τῶν ἐτῶν σημειώσει. Ἀντικρὺς δὲ φαίνεται διημαρτημένως ἔχειν τὸ παρὰ Ἰουδαίοις Ἑβραϊκόν. συνάγει γὰρ κατὰ τὸ αὐτὸ τοῖς χρόνοις τὸν Ἀβραὰμ καὶ τὸν Νῶε, ὅπερ οὐδεμία παρίστησιν ἱστορία. εἰ γὰρ κατὰ τὴν Ἰουδαίων γραφὴν, ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ καὶ ἐπὶ Ἀβραὰμ, ἔτη τυγχάνει σϞβ, ἐξῆς δὲ Νῶε κατὰ τοὺς αὐτοὺς μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ἔτη τν, δῆλός ἐστι παρατείνας τὴν ζωὴν μέχρι νη ἔτους Ἀβραάμ. ἔστι δὲ καὶ ἄλλως τὴν ἀτοπίαν συνιδεῖν τῶν παρ' Ἰουδαίοις ἀντιγράφων ἀπὸ τοῦ τριακονταετεῖς ἀναγράψαι τοὺς πρὸ τοῦ Ἀβραὰμ πεπαιδοποιημένους. ὁπότε οἱ μετὰ τὸν Ἀβραὰμ ἱστοροῦνται πρεσβύτεροι τῶν λ ἐτῶν ἐπὶ τὴν παιδοποιΐαν ἐλθεῖν. Πανταχόθεν τοιγαροῦν τῆς τῶν ο ἑρμηνείας ἐκ παλαιᾶς, ὡς ἔοικε, καὶ ἀδιαστρόφου Ἑβραίων γραφῆς μεταβεβλῆσθαι συνισταμένης, εἰκότως ταύτῃ καὶ ἡμεῖς κεχρήμεθα κατὰ παροῦσαν χρονογραφίαν, ὅτε μάλιστα καὶ ἡ καθ' ὅλης τῆς οἰκουμένης ἡπλωμένη Χριστοῦ ἐκκλησία ταύτῃ μόνῃ προσέχει, τῶν τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Ἀποστόλων τε καὶ μαθητῶν ἀρχῆθεν ταύτῃ χρῆσθαι παραδεδωκότων. Quod Noë obierit anno Abraham LVIII, propterea rejiciendam eſſe Iudæorum editionem, quis mentis compos dixerit? Alterum argumentum de triginta annis παιδοποιΐας plane puerile eſt. Contra, quid ſtatuendum de editione Septuaginta interpretum, quæ, præter numeros annorum τῆς παιδοποιΐας interpolatos, Matuſalam ſuperſtitem diluvio facit annis XIV? Hoc enim jam antea diſputavimus.

Ibid. 33. ἕως γεννήσεως Ἀβραὰμ, ἔτη γ, ϛπδ.] Arphaxad natus eſt anno ſecundo Diluvii. Secundum LXX Interpretes, à diluvio, ad natalem Abrahami, anni ſunt MLXXII. Euſebius autem præterivit τὸν δεύτερον Καϊνᾶν, qui natus eſt ſecundum LXX, anno patris Arphaxad CXXXV. quo numero de MLXXII deducto, remanebunt à diluvio, ad natum Abraham, anni DCCCCXXXVII. Atqui Euſebius putat annos DCCCCXLII, quinque annis amplius. Ita ſecundum deductionem annorum CXXXV τῆς παιδοποιΐας τοῦ Ἀρφαξὰδ, ab Adam, ad natum Abraham, fuerint tantum anni MMMCLXXXVII. Quare eſt ἀλογιστία Euſebii.

Ibid. περὶ τῆς καταστροφῆς τῶν πέντε πόλεων.] In frag-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

fragmento Africani eſt egregia lacus Aſphaltitis deſcriptio ἐκ τῆς ἱστορίας καὶ αὐτοψίας auctoris. in quo notabis λύχνοι μὲν καιόμενοι καὶ ἐπιφέρονται. Quod & apud Hegeſippum reperies lib. IV, cap. XVIII. *Lucernam accenſam ferunt aquis ſupernatare, ſine ulla converſione extincto demergi lumine.* Quod ab Africano, non à Ioſepho accepit. Tertullianus in poemate de Gomorris & Sodomis,

„ *— ſi denique teſtæ*
„ *Luciferam narem inſiſtes, qua ſpiritus igni eſt,*
„ *Velificabit apex flammæ. Si flamma perempta eſt,*
„ *Ibit ſubter aquas deſtructio naufraga lucis.*

Pag. 20. 19. ἔτος ὁ πρῶτος Φαραώ.] Vide Notam ad numerum Canonis CCCXLVI.

Pag. 21. 4. τοῦ κυνικοῦ λεγομένου κύκλου.] κυνικὸν κύκλον Ægyptii duplicem habebant, minorem quatuor annorum Ægyptiacorum, poſt quem intercalabatur dies unus: majorem annorum MCCCCLX, poſt quem annus ad idem punctum revertebatur Zodiaci, ut ipſi putabant, ut autem nos dicimus, ad eandem diem anni Iuliani. Quare minor cyclus Cynicus, ſive circulus Canicularis, eſt dierum totidem, quot annorum major circulus canicularis. Nam in annis quatuor Iulianis totidem dies ſunt, quot anni Ægyptiaci in annis MCCCCLX Iulianis, quibus conveniunt anni Ægyptiaci MCCCCLXI.

Pag. 22. 13. ἡ ποιμενικὴ σκηνὴ τοῦ Ἰακώβ.] Antoninum intellige hic Elagabalum, ſub quo Chronica ſua ſcribebat Africanus.

Ibid. 16. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ οζ ἐτῶν.] Adverſatur Georgius: ἡ δὲ γραφὴ οὐδαμῶς τοῦτο φαίνεται λέγουσα, ἄλλως τε εἰ τούτου δῶμεν, ἐστὶν ὁ Ἰωσὴφ κατὰ τὸ ϛς τοῦ Ἰακὼβ γεννηθείς. ὅπερ ἀδύνατον.

Ibid. 21. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. τῷ πζ ἔτει.] Rurſus reluctatur Georgius ab abſurdo, ut ſupra. οὔτε τῷ Ἀφρικανῷ πιστευτέον πζ ἔτει τοῦ Ἰακὼβ λέγοντι γεννηθῆναι τὸν Λευΐ, οὔτε τῷ Εὐσεβίῳ τῷ πς ἔτει. κατ᾽ ἄμφω γάρ, ἢ τῷ ϛτ, ἢ τῷ ϛε τῆς ζωῆς Ἰακὼβ, εὑρεθήσεται γεννηθεὶς ὁ Ἰωσήφ. ὅπερ ἀσύμφωνον τῇ θείᾳ γραφῇ.

Ibid. 29. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. εἰς τὴν θαυμασίαν τερέβινθον, ἣ τις μέχρι νῦν εἰς τιμὴν τῶν Πατριαρχῶν ὑπὸ τῶν πλησιοχώρων τιμᾶται.] Hanc Terebinthum ſuo ævo ſuperfuiſſe negat Hegeſippus lib. IV, cap. XXIV: quæ tamen adhuc tempore Africani extabat. Unde vallis Terebinthi hactenus vocatur locus ille, Peregrinis Ieroſolyma voti cauſſa proficiſcentibus notiſſimus. Vide quæ ad numerum Canonis MMCXXXIV notavimus. Cæterum eam Terebinthum eſſe, de qua agitur in editione Septuaginta Geneſ. XXXV, 4. palam eſt. Hebraice eſt אֵלָה. quod diverſe interpretantur Hebræi. Peregrini Ieroſolymitani dicunt unam Terebinthum adhuc ſupereſſe duobus M. P. ab Ieroſolymis, eamque eſſe hanc, de qua nunc loquimur.

Ibid. 31. ibid. ὑφ᾽ ὃν τὰς ἐκλεvάς.] Quid pro illo nihili ἐκλεvὰς ſubſtituendum ſit, quærant ſtudioſi.

Ibid. Ibid. ἐν ταῖς πανηγύρεσιν.] De Panegyri Terebinthi vide eandem Notam ad numerum MMCXXXIV. Quia vero Rhachelis idola ſub hac Terebintho condidit Iacob, de ejus arca ſepulchrali non omittendum quæ ſcribit Georgius: Ταύτης (Rachelem intelligit) ἐγὼ τὴν λάρνακα τῆς γῆς ὑπερκειμένην πολλάκις ἐκεῖσε παροδεύων ἐπὶ Βηθλεὲμ, καὶ τὴν παλαιὰν λεγομένην λαύραν ὁσίου Χαρίτωνος, ἑώρακα.

Ibid. 33. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. Ἀπὸ Ἀδὰμ τοίνυν.] Confutat Georgius: Διαμαρτάνει περιφανῶς ἔτη ϛι. τῷ γὰρ αὐτῷ γ,φξγ ἔτει τοῦ κόσμου ἐγεννήθη Ἰωσὴφ, ὑπόκειται, &c.

Pag. 23. 9. Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως πρώτου Ἀβραὰμ ἔτους γ,ϛπδ ἔτη.] Georgius: Διαμαρτάνει καὶ οὗτος ἔτεσι ρκζ.

Ibid. 24. ἔτη κθ κατ᾽ Ἰώσηππον.] Nihil tale apud Ioſephum.

Ibid. 26. ἔτος προσέθηκε τῷ ἐνιαυτῷ τὰς ἐπαγομένας.] Vide Plutarch. περὶ Ἴσιδος καὶ Ὀσίριδος. Vide etiam lib. II. de Emend. Temp. Epagomenæ ſunt ſeptuageſima ſecunda pars anni veteris dierum CCCLX. ideo ſeptuageſima ſecunda pars manifeſto ſunt V, quæ ad CCCLX accedentes conſtituerunt annum Ægyptiacum dierum CCCLXV, quo Ægyptii uſque ad Actiacam victoriam uſi ſunt: à quo tempore, ad hanc uſque diem, annus eſt dierum CCCLXV cum quadrante, & exitu anni quarti Epagomenæ ſunt dierum VI.

Ibid. 42. ΑΡΓΕΙΩΝ ΒΑΣΙΛΕΙΣ.] Georgius: οὔμοι δοκεῖ καλῶς ὁ Ἀφρικανὸς ἐν γ λόγῳ τῶν ἱστορικῶν αὐτοῦ φάναι τὴν Ἀργείων βασιλείαν τῷ σ ἔτει τῆς Ἀσσυρίων βασιλείας ἄρξασθαι ἐπὶ Ἀρείου τοῦ ε βασιλέως Ἀσσυρίων, ἔσται γὰρ κατὰ τοῦτο Μωσῆς πρὸ τῷ τέλει τῆς ζωῆς Ἀβραὰμ τεχθεὶς, εἴγε πάντες ὁμολογοῦσι τὸ πρῶτον ἔτος Ἀβραὰμ κατὰ τὸ μδ ἔτος Νίνου τοῦ δευτέρου βασιλεύοντος μετὰ Βῆλον Ἀσσυρίων. Βῆλον γὰρ νε. Νίνον μδ. Ἀβραὰμ ρα. ἔστιν ἄρα Μωσῆς κατὰ τὸ ρα ἔτος Ἀβραάμ. ὅπερ ἀδύνατον. ὁμολογεῖ δὲ αὐτὸν κατὰ Ἴναχον. Hoc vero collectum eſt a Georgio. Nam ducenteſimus annus Aſſyriorum omnino eſt centeſimus primus Abrahami, ſi ponatur Abraham natus anno XLIII Nini. Quod ſi Moſes natus anno primo Inachi, ut ſancit ipſe Africanus, & alii quoque ante illum idem ſtatuerunt, ergo Moſes natus fuerit anno centeſimo primo Abraham. Quod eſt abſurdum. Alioqui niſi ſtatuiſſet natalem Moſis in primo anno Inachi, tantum abeſt, ut erraverit, quod in CC anno Aſſyriorum natalem Moſis ſtatuerit, ut potius ei vitio vertendum fuerit, quod non ſerius natum prodiderit. Natus enim Moſes Aſſyriorum anno DCCLXXX, qui erat XVII Regis XXII Aſſyriorum Soſaris.

Ibid. Pag. 24. ΣΠΟΡΑΔΗΝ.] Ita hic liber digeſtus erat, ut prius τὰ χρονολογούμενα, id eſt rationes temporum, & Regnorum origines, cauſſas, progreſſus, & fines poneret: poſtea καθ᾽ ὁμάδα temporum, puta per quinquaginta plus minus annos, reges ſingillatim ſecundum nationes dinumeraret, illis vero ſubjiceret τὰ σποράδην, quæcunque intra τὴν ἐκείνην ὁμάδα contigerunt. Exempli cauſſa. In ſuperiore ὁμάδι habes IV Reges Aſſyriorum, totidem Ægyptiorum, Thebanorum quinque, & primum regem Argivorum. Hos omnes in uno tempore contigiſſe, & ideo ἐν τῇ αὐτῇ ὁμάδι eſſe debere ſciendum eſt. Si hinc initium cœpiſſent regna illa omnia, præponenda eſſent omnia eorum χρονολογούμενα. Sed quia principia eorum jam dudum cum ſuis chronologumenis ſuperius poſita ſunt, unius tantum regni Argivorum intra hanc ὁμάδα naſcentis cauſſæ, καὶ τὰ χρονολογούμενα, ponuntur. Deinde poſt reges ſubjiciuntur τὰ σποράδην, id eſt capita brevia geſtorum, quæ illi temporum ὁμάδι congruunt. τὰ σποράδην Latine poſſumus vertere, *Per Saturam.* Sic priſcus auctor citatur apud Lactantium Peſcennius Feſtus in libro Hiſtoriarum per ſaturam, quæ ſcripſit ad exemplum quorundam veterum, qui ejus argumenti hiſtorias reliquerunt, τὰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

τὰ ϖροσάδlω Ἀριστοξένου, Ἱερωνύμου Ῥοδίου τὰ ϖροσάδlω ὑπομνημονεύματα.

Ibid. 51. Κάσος καὶ Βῆλος.] τὸ Κάσος ſuſpectum. De Antiochia vide Cedren. 17, 10.

Pag. 26. 18. ὥς φησιν ὁ τὴν παλαιάν.] Locus iſte quoque apud Cedrenum legitur 67, 1. Ubi multa per ſaturam confuſe. Intellige Platonem Comicum, cujus Σοφισαὶ, qui hic citantur, non ſemel ab Athenæo in teſtimonium producuntur.

Ibid. 43. Οὗτος ὁ Ἀμμῶφθις ἐςὶν ὁ Μέμνων.] Quod Cambyſes hanc ſtatuam truncaverit, oſtenditur in iis, quæ ad numerum CCCC notavimus.

Ibid. Πολύαινος ὁ Ἀθηναῖος.] Auctor mihi ignotus.

Pag. 29. 4. Τῷ με ἔτει Κέκροπος τοῦ διφυοῦς πρώτου βασιλέως Ἀθηναίων ἡ ἐξ Αἰγύπτου πορεία τοῦ Ἰσραὴλ διὰ Μωσέως ἐγένετο.] Georgius: Κατὰ Ἴναχον πρῶτον Ἄργους βασιλέα, καθ' ὃν καὶ πάντες οἵτε ἐκ περιτομῆς, οἵτε ἐκ χάριτος ἱςορικοὶ, Ἰώσηππος, καὶ Ἰοῦςος, Κλήμης ὁ ἱερὸς ςρωματεὺς, Τατιανός τε, καὶ Ἀφρικανὸς συνομολογοῦσι γεννηθῆναι Μωσέα, καὶ κατὰ Φορωνέα τὸν Ἰνάχου παῖδα καὶ Νιόβης ἀκμάσαι, κατὰ Ἄπιδα δὲ τὴν ἐξ Αἰγύπτου πορείας τοῦ Ἰσραὴλ ἐξηγήσασθαι, τὰς ἀποδείξεις καὶ ἐκ τῶν παρ' Ἕλλησι δοκίμων ὑποφαίνοντες ἱςορικῶν. ὡς μόνος ὁ Καισαρεὺς καὶ ἑαυτῷ ἀντιπίπτων χρόνοις ὕςερον κατὰ Κέκροπα τὸν διφυῆ πρῶτον Ἀθήνησι βασιλέα μετὰ Ὤγυγον, καὶ τὸν ἐπ' αὐτοῦ κατακλυσμὸν ἔφη γενέσθαι Μωσέα, καίτοι τῶν εἰρημένων ἐπιμνησθεὶς τῶν σοφωτέρων ἀνδρῶν. Quia veteres Moſem ſub Inacho natum dicunt, propterea Euſebium erraſſe, qui longe recentiorem faciat, ratio frigidiſſima. Nam prius neque probatum eſt, neque conceditur.

Pag. 29. 23. Μετὰ Ἀκρίσιον, ὥς φασι.] Infra vox [πληξίππος] virgulis incluſa abundat, deſumpta ex loco β Ἰλιάδος, qui hic deſignatur, Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ.

Pag. 31. 25. Δείναρχος.] Ex quatuor Dinarchis, quos apud Dionyſium Halicarnaſſenſem refert Δῆμος ὁ Μάγνης ἐν τοῖς ὁμωνύμοις, an tertius illorum Δήλιος τὸ γένος πεπραγματευμένος, τοῦτο μὲν ἔπος, τοῦτο δὲ πρᾶγμα, ſit iſte poëta, quem innuit Euſebius, viderint eruditi. Nam ſane mihi ignotus eſt.

Pag. 32. 9. Σαρδανάπαλος δὲ τριακοςὸς καὶ πέμπτος.] Ita recte in veteri exemplari Georgii. In luculenta vero editione Henrici Stephani apud Diodorum illud πέμπτος deeſt. quare reponendum. Magno enim hiſtoriæ detrimento abeſt. Cteſias quoque, ex quo Diodorus hanc hiſtoriam hauſit, XXXV reges Aſſyriorum, non XXX, ediderat, nimirum quinque minus, quam Africanus, cui cum Cteſia in hoc convenit, quod apud utrunque Teutamus eſt XXVI rex à Nino. Quos autem omiſerit Cteſias, neſcimus.

Ibid. 28. τὴν ἡγεμονίαν ἐχόντων τῆς Ἀσίας Ἀσσυρίων ἔτη πλείων τῶν χιλίων.] Poſt hæc Diodori verba ſubjicit Georgius: Ταῦτα ὁ Διόδωρος ἡμῖν παραδίδωσιν μήδ' οὕτω θαῤῥήσας ἀποφήνασθαι τὸν τῶν βασιλέων ἀριθμὸν, ἢ χρόνου τὴν ἀκριβῆ ποσότητα, προσηγορίας τε αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τίνος ἢ κατὰ Τροίας τῶν Ἑλλήνων ἔφοδος γέγονεν, ἀλλὰ πάντα φειδομένως διὰ τὸ τῶν παλαιοτέρων αὐτοῦ ἱςορικῶν ἀσύμφωνον. Μόνον δὲ ὅτι πλείω τῶν ατ ἐτῶν ὁ χρόνος τῶν ἀπὸ Νίνου λε βασιλέων ἐςὶν, ἀπεφήνατο. καὶ ὅτι τὴν Τροίας ἅλωσιν ἐπὶ τοῦ κϛ ἀπὸ Νίνου βασιλεύσαντος Ἀσσυρίων φασὶ γενέσθαι μετὰ, α ἔτη πλείω, ἄλλοις ἐπιγράφων τὰ λεγόμενα, ὡς μὴ πάντως συντιθέμενος. ὁ γὰρ Ταυτάνου χρόνος τῷ Α μβ ἔτει συντρέχει τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς, εἴκοσι καὶ ἑπτὰ λογιζομένου Ταυτάνου ἀπὸ Βήλου. εἰ γὰρ τὰ Βήλου νε ἔτη ἀφέλωμεν ἐκ τῶν Α μβ, πολλοῖς ἔτεσι κατὰ τὸν ἀκριβῆ λόγον ἐλαττωθήσεται ἐκ τῶν α πλείω χρόνον, ἢ μετὰ πλείω κατὰ Διόδωρον καὶ τὴν ἀληθῆ ἅλωσιν Τροίας.

Ibid. 30. ὅτι δὲ ἀσυμφώνως.] Sunt Georgii, non Euſebii, qui pro Euſebianis ſua ſuppoſuit. Nam Diodori & Cephalionis teſtimonia Euſebium appoſuiſſe ipſemet teſtis eſt Georgius, his verbis: ὁ μέν τοι Εὐσέβιος καίπερ πραγματείαν οὐ τυχοῦσαν συλλεξάμενος φιλοπόνως, καὶ ταύτῃ τὴν ἑαυτοῦ χρονικὴν συγγραφὴν τάς τε προκειμένας χρήσεις Διοδώρου καὶ Κεφαλαίωνος, ἐν λϛ βασιλεῦσι τὴν Ἀσσυρίων ἀρχὴν περιέλαβεν, ἔτεσι δὲ ατ, τῷ Κάςορι μᾶλλον ἀκολουθήσας, οὗ καὶ μαρτυρίαν προσήγαγεν α σπ ἔτη φάσκουσαν τῶν Ἀσσυρίων βασιλεῖς ἄρξαι, καὶ τοῦτο διὰ τὸ συμβάλλεσθαι τῷ παραλογισμῷ αὐτοῦ κατὰ τοὺς χρόνους ὧν πέπονθεν ἐν τοῖς ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, ἕως Ἀβραὰμ, χρόνοις, μὴ χρονολογήσας μετὰ τὸν κατακλυσμὸν Καϊνᾶν υἱὸν τοῦ Ἀρφαξάδ. Teſtimonia igitur Diodori & Cephalæonis ab Euſebio producta Georgius quoque retulit, ſed præmiſſis verbis ſuis, & Euſebianis omiſſis.

Ibid. Κεφαλαίων.] Eſt Κεφάλων, eſt & Κεφαλαίων, quorum ὁ Κεφάλων Γεργίθιος ſcripſit de adventu Æneæ in Italiam, auctor vetuſtiſſimus. Dionyſius Halicarnaſſæus lib. primo: Κεφάλων ὁ Γεργίθιος συγγραφεὺς παλαιὸς πάνυ. alibi: ὧν ἐςὶ Κεφάλων τε ὁ Γεργίθιος, καὶ Ἡγήσιππος ὁ περὶ Παλλήνης γράψας. Verrius Flaccus videtur nunquam eum legiſſe, ſed à Dionyſio accepiſſe. *Cephalon Gergithius, qui de adventu Aeneæ in Italiam videtur ſcripſiſſe.* Κεφαλαίων autem cujas fuerit, ne ipſe quidem voluit poſteritati teſtatum relinquere. Scripſit σύντομον ἱςορικὸν, orſus à Nino, deſinens in Alexandro Magno. Opus ejus in IX libros tributum ſingulos Muſæ unius cognomines. Homo glorioſus fuit, ut qui profeſſus ſit in libris ſuis exemplo Homeri patriam ſuam tacuiſſe. Scripſit opus ſuum in Sicilia illuc ab Hadriano relegatus. Hæc ex Photio & Suida. Sed puerilis fuit Suidæ hallucinatio illa, quod eundem facit Κεφάλωνα, & Κεφαλαίωνα. Κεφαλίων, ἢ Κεφάλων Γεργίθιος, ῥήτωρ, καὶ ἱςορικὸς, γεγονὼς ἐπ' Ἀδριανοῦ. ἔφυγε δὲ τὴν πατρίδα δι' ἀπέχθειαν δυναςῶν, καὶ ἐβίωσεν ἐν Σικελίᾳ. Sed ut imperitia non parva eſt ex duobus unum facere, ita illa major, ei attribuere patriam Gergithum, qui ſuam patriam ignorari affectarit. Porro tam apud Suidam, quam apud Georgium, Κεφαλίων, non Κεφαλαίων ſcribitur. Nos Photium ſequimur.

Ibid. 48. Ἀγαμέμνων δὲ, καὶ Μενέλαος.] Poſt hoc Comma ſubjicit Georgius: ἕως τούτου ἡγησάμεθα τὴν ἐκ τοῦ Κεφαλίωνος γραφὴν πρὸς τὴν Διοδώρου διαφωνίαν παραθέσθαι τοῖς ἀκριβῶς ἐπιςῆσαι βουλομένοις. ὁ μὲν γὰρ λε βασιλεῖς ἀπὸ Νίνου καὶ αὐτοὺς ἐξέθετο, καὶ τὴν ἅλωσιν Τροίας μετὰ α ἔτη πλείω φησὶν, ὥς τινες ἐπὶ κϛ βασιλέως Ἀσσυρίων Ταυτάνου. ὁ δὲ τοὺς πάντας κγ ἀπὸ Βήλου. καὶ τὴν Τροίας ἅλωσιν μετὰ ταῦτα α ἔτη. ὅπερ ἀδύνατον. ἵνα γὰρ κβ ἀπὸ Βήλου τις ὑπολάβοι τὸν Ταύτανον πρὸ τοῦ ἐσχάτου Σαρδαναπάλου,

καὶ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

καὶ οὕτω ἐλάττους θήσεται χρόνους Κεφαλίων πρὸς τὸν Διόδωρον. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐξ ἁπάντων τὸ ἄτοπον ἐνὶ τῶν ἀμφοτέρων συνάγεται, ἵνα μὴ λέγω καὶ τοῖς δυσὶ, διὰ τὸ μᾶλλον τὸν Διόδωρον τῇ ἀληθείᾳ προσεγγίζειν πλεῖον τῶν ατ᾽ εἰρηκότα τὸν ὅλον τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς χρόνον, καὶ αὐτὸν ἀπὸ Νίνου, ἕως Σαρδαναπάλου. Interjectis aliquot, acriter cum Euſebio expoſtulat, quod propoſitis tribus editionibus, Græca LXX interpretum, Hebraica Iudæorum, Hebraica Samaritarum, nullam tamen earum ſequitur. præterea, quod reges Aſſyriorum mutilaverit, ut rationes ſuas æquaret. Apponam verba: θαυμάσαι δὲ μεγάλως ἔπεστιν, ὅπως ὁ αὐτὸς κατά τινας κληθεὶς Φρόνιμος Εὐσέβιος (δηλαδὴ κατὰ ἀντίφρασιν) οὕτω προδήλως ταῖς θείαις γραφαῖς ἀντιπεσεῖν τετόλμηκεν, ὁ πᾶσαν ἀκρίβειαν ἐπαγγειλάμενος κατὰ ἀληθῆ εὕρεσιν, ὥς φησιν, ἐκ τῆς παρ᾽ Ἑβραίοις, καὶ Σαμαρείταις, καὶ ο᾽ ἑρμηνευταῖς διαπεφωνημένης γραφῆς. διὰ τὸ τῶν ἀντιγράφων ἀσύμφωνον, καὶ τριχῶς παραχθέντος τοῦ χρόνου ἐν οὐδεμιᾷ τῶν τριχῶς παραδοθεισῶν κατὰ τὸν κατακλυσμὸν Καϊνᾶν υἱοῦ Ἀρφαξὰδ ἐμνήσθη. poſt: διημαρτηκὼς ἐτῶν ἀριθμοῦ κατ᾽ ἐλάττωσιν διακοσίων ϙ ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου. ἀντὶ γὰρ ε͵ ωις ἐτῶν, ε͵ φκζ συνελογίσατο. οὐκοῦν πρόδηλον, ὅτι διὰ τὸν ἑαυτοῦ παραλογισμὸν καὶ τῶν Ἀσυρίων ἠλάττωσεν, καὶ τὴν ἅλωσιν Τροίας οὐκ ἀληθῶς ἐστοιχείωσεν.

Pag. 33. 13. Τότε ὁ Παλαμήδης εὗρε τὰ ιϛ γράμματα.] Apud Cedrenum. Egregium fragmentum. Vide ad numerum MDCXVII.

Ibid. 33. Ἀδαμάντη θυγάτηρ Εὐρυσθέως.] Alibi hæc non leges, neque περὶ Φαλίδων.

Ibid. 36. Ἴλιον ἥλω τῷ φθινοπώρῳ περὶ ιζ ἡμερῶν τῆς χειμερινῆς τροπῆς.] Quomodo decem & ſeptem diebus ante brumam, ſi autumno? Hæc ſunt emplaſtra Georgii. Euſebius ſcriptum reliquit: Ἴλιον ἥλω περὶ ιζ ἡμερῶν τῆς θερινῆς τροπῆς. Sic Ephorus, aut potius ex Ephoro Dionyſius Halicarn. lib. primo. & nos fuſius.
„ quanquam apud Dionyſium fœda menda librario-
„ rum inolevit, πλευτῶντος θέρους, quum Diony-
„ ſius ſcriptum reliquerit τελευτῶντος ἔαρος. cujus
„ mendæ lectorem admonuimus lib. III Canonum.

Ibid. 46. [ὡς ἡ κωμῳδία.] Hæc incluſa virgulis inepte huc irrepſerunt. fortaſſe ex numero MDCXCVI. ὀργὴ κωμῳδία.

Ibid. Μενεσθεύς.] Puto hæc Euſebium ex Africano hauſiſſe. Nam de annis Meneſthei aliter ſentit in Canone.

Pag. 34. 7. Τὰ μὲν Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ.] Ad finem horum Euſebianorum ita Georgius: Ἐὰν οὖν κατὰ τὸν Ἀπόστολον τὰ τῶν Κριτῶν υν ἔτη, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς ἐρήμου μ ἔτη Μωϋσέως, Ἰησοῦ τε κζ, καὶ τῶν μετ᾽ Ἰησοῦ πρεσβυτέρων ιη, καὶ ἔτι Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως κ, καὶ Σαοὺλ μ, Δαυίδ τε μ, καὶ Σολομῶντος δ συναριθμήσωμεν, ἔσται ὁ πᾶς ἀπὸ τῆς ἐξόδου χρόνος, ἐπὶ τὴν τοῦ ναοῦ κατασκευὴν, ἐτῶν χνθ, κατὰ δὲ Εὐσέβιον χ, καὶ κατὰ Ἀφρικανὸν, ὑπὲρ τὰ ψμ. Dinumeratio annorum ab Exodo, ad conditum Templi, ſecundum Euſebium DC annorum ſuperatur à rationibus Africani annis CXL. in quibus non video quomodo centum & ſeptuaginta ad DC adjecta non potius DCCLXX faciant, quam CXL. Objicit enim Euſebius Africano, illum ſeptuaginta addidiſſe de hiſtoria, XL τῆς ἀναρχίας, XXX τῆς εἰρήνης, & præterea C οἴκοθεν, de ſuo. quæ ſimul fiunt CLXX, non CXL.

Ibid. 15. ὁ δὲ ἱερὸς Ἀπόστολος τὰ υν ἔτη.] Locus eſt Actorum XIII, 20. qui eſt crux Chronologorum, ex quorum velitationibus nihil hactenus certi hauriri potuit. Melius & prudentius tacuiſſent. Ego ſapientiſſime ab Euſebio dictum puto: τὸν Ἀπόστολον οὐκ ἀκριβολογούμενον εἰπεῖν, ἀλλὰ ἐκδοχῇ κοινοτέρᾳ. ut ſit numerus pro numero ex uſu quotidiano, quo ὁλοσχερῶς, οὐκ ἀκριβῶς, aliquam ſummam enunciamus. Sic apud Demoſthenem & Plautum Talentum nominari videmus, ubi non exiguus drachmarum numerus deeſt, aut ſupereſt. & vulgatiſſima eſt hæc numerandi κατάχρησις.

Ibid. 18. Ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τέλους τῶν Κριτῶν, καὶ ἀρχῆς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, ἔτη δ͵ μδ.] Georgius: Τὰ κατὰ Ἀφρικανὸν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τέλους καὶ ἀρχῆς Ἠλεὶ τοῦ ἱερέως, ἔτη δ͵ σϙβ, κατὰ δὲ Εὐσέβιον τὸν Παμφίλου δ͵ μδ, κατὰ δὲ τὴν ἀκριβῆ, καὶ εὐαγγελικὴν παράδοσιν, καὶ τόδε τὸ χρονογράφιον, δ͵ τνβ.

Ibid. 21. Κατὰ τούτους τοὺς χρόνους Ὀρφεύς.] Vide Cedrenum 68, 30.

Ibid. 52. τῶν Λυκίων ἀγών.] Error Euſebii Λύκια vocantis τὰ Λύκαια. Vide Notas in numerum DCCCLXXXVI.

Ibid. 54. Τότε Ῥόδος ἡ νῆσος οἰκίζεται.] Tam ignota eſt mihi iſta Rhodienſis Lacedæmoniorum colonia, quam auctor Zeuxippus, qui hic citatur.

Ibid. 51. ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἐρεχθειδῶν.] Præpoſtere poſita pro, Ἐπὶ τούτου ἡ τῶν Ἀττικῶν βασιλεία κατελύθη παρ᾽ Ἀθηναίοις Ἐρεχθειδῶν λεγομένη, &c.

Pag. 35. 15. Μελόδων.] Bis hic legitur Μελέδων. qui tamen eſt Μέδων. Eſt error librariorum, non Euſebii.

Ibid. 18. Εὐρυσθεύς.] Ita ſemper Euſebio, qui Εὐρυσθένης. Idem error in Latinis Euſebii, non librariorum.

Ibid. Τότε ἐκράτει.] Fragmentum mutilatum à Cedreno.

Ibid. 26. Ἐν τοῖς χρόνοις Σαοὺλ.] Eſt ἀποσπασμάτιον apud Cedrenum.

Ibid. 31. ἐκ τῶν Διοδώρου.] Hoc fragmentum debemus Euſebio.

Pag. 36. 25. ἐκάλεσε δὲ πρὸς τούτου Ὀργώ.] Hoc ego nuſpiam legere memini. Multa enim nomina habuit, Καρχηδὼν, Ὀργὼ, Κακκάβη, Καδμεία, Οἰνοῦσα.

Ibid. 30. εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως η ἔτους αὐτοῦ, ἔτη δ͵ ϙο.] Georgius de Solomone: εἰσὶν οὖν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως η ἔτους αὐτοῦ, ἔτη δ͵ υοη, κατὰ δὲ τὸν Ἀφρικανὸν, δ͵ υνζ, κατὰ δὲ Εὐσέβιον, δ͵ ϙο.

Ibid. 31. Ἑβραίων ἀρχιερεὺς η ἀπὸ Ἀαρὼν Σαδὼκ ἐγνωρίζετο.] Georgius: Κατὰ δὲ τὸν ἀκριβῆ λόγον ια ἐστὶν ὁ Σαδὼκ ἀπὸ Ἀαρὼν, οὕτως. α Ἀαρών. β Ἐλεάζαρ. γ Φινεές. δ Ἀβιούδ. [Ἀβισουέ] ε Βοχεί. ϛ Ὀζεί. ζ Ἠλεί. η Ἀχιτώβ. θ Σαμουήλ. ι Ἀβιαθάρ. ια Σαδώκ. Sed ſeptimum ab Aaron ponit Nicephorus Patriarcha. Tam ille, quam Euſebius, falluntur. recte Georgius undecimum facit ab Aaron. ſed vitioſe ſeriem interrupit poſt Ozzi. Ita igitur Sadoc undecimus ab Aaron deprehenditur. I Aaron. II Eleazar. III Phinees. IV Abiſue. V Bokki. VI Ozzi. VII Zaraias. VIII Meraioth. IX Amarias. X Achitob. XI Sadoc. At craſſus “
eſt error immiſcere his Samuelem, qui erat Levita “
duntaxat. Amram & Iſaar ambo filii fuerunt Caath. “
Ab Amram deducitur ſacerdotalis ſtirps, ab Iſaar “
autem Levitarum, à quo etiam decimus octavus Samuel. “

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

„ muel. Ergo Samuel Levita, non Sacerdos. Hierony-
„ mus in Jovinianum lib. 1: & Auguſtin. de quæſtion.
„ veteris Teſtam. quæſtione ultima.

Ibid. 32. Εἰρώμου τοῦ Τυρίων βασιλέως θυγατέρα ἔγημεν ὁ Σολομῶν, ὡς Τατιανὸς ἱστορεῖ.] Hoc non extat in libro ad Gentes. Nam alia ſcripſit Tatianus.

Ibid. 37. Οὐαφρῆς βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.] Hæc repetit Chronicon Caſauboni, ſive Faſti Siculi, ut vulgo vocantur. Idem in libris de præpar. Euang. Sed falſo. Nam Waphris initium poſterius fuit initio Solomonis, annis CCCCXXX. Hunc ridiculum anachroniſmum alibi confutavimus.

Pag. 37. 18. οὗτος πλουταῖός ἐστι τῆς πρώτης οἰκίας.] Multæ ſunt hallucinationes, multa peccata Euſebii. Nullus eſt auctor, qui leviore ſtudio, & majore ſecuritate judicii lectorum ſcripſerit, quam hic noſter. Nihil tamen ἀπερισκεπτότερον ei excidit, quam hoc, quod in manu eſt, novem tantum reges ex priore familia Regum Lacedæmoniorum fuiſſe, & una cum illis ſex alios altera regia domo regnaſſe. Non hæc propono, ut confutentur. hoc enim Aretalogi hodierni in re manifeſta facere ſolent: ſed ideo, ut hujus ſcriptoris ἐπικίνδυνοι ſcopuli vitentur, quos imperitis, niſi prius indicati fuerint, difficile eſt vitare. Nam hodie quot dicta veterum Patrum, tot ſcita divinæ ſcripturæ cenſentur. Hinc larvæ & mendicabula Sophiſtarum incunabula primorum Eremicolarum ab Eſſenis repetiverunt, quia Euſebius id dixit: qui quum illud de Eſſenis ſcriberet, ſe compotem mentis non fuiſſe ex eo oſtendit, quod alibi de Eſſenis, non ut monachis Chriſtianorum, ſed ut mere Judæis loquitur. Nam erratis hujus auctoris enumerandis charta non ſuffecerit.

Ibid. 39. οὗτος Ζαρὰβ ὁ Αἰθίοψ.] II Paralip. XIV. 9, 9. in Bibliis Græcis Σαρέ. In Hebr. זֶרַח.

Pag. 38. 41. Ἀπὸ Ἰλίου ἁλώσεως, ἕως κτίσεως Ῥώμης, γίνονται ἔτη υμδ.] Error librarius. Legendum υλβ: niſi alios auctores, quos & Auſonius, ſequutus ſit, qui ab urbe condita, ad conſulatum ſuum, putat annos mille centum decem octo: quibus detractis de anno Iphiti MCLV, in quem incidit conſulatus Auſonii, remanet annus Iphiti XXXVII, quo Roma condita fuerit ſecundum Auſonii ſententiam, aut ſecundum ſcriptores, quos Auſonius ſequitur. Rurſus ab initio periodi Iulianæ, ad annum excidii Trojæ, ſunt anni 3530. quibus ſi adjeceris CCCCXLIV, pervenietur ad annum periodi Julianæ 3974, qui eſt annus XXXVII Iphiti, ut ſupra: hoc eſt annus primus Olympiadis decimæ. Hic ſolus auctor, quantum meminiſſe poſſum, confirmat ſententiam Auſonii de primis Urbis Palilibus.

Ibid. 49. Καὶ ὁ ἡμέτερος δὲ Κανών.] Non ſolum Euſebius Chronicon ſuum, ſed & Africanus quoque
„ ſuum, Κανόνα vocavit. item Caſtor. Euſebius ipſe
„ priore libro: ἕτεροι φασὶ μετὰ Σαρδανάπαλον κρα-
„ τῆσαι τῆς Ἀσσυρίων ἀρχῆς Νίνον, ὥς που καὶ Κάστωρ
„ ἐν τῷ Κανόνι αὐτοῦ φησὶν ὧδε. Quod igitur Euſebius ita Chronicon ſuum vocaverit, exemplo Africani fecit, quem non ſolum ſequutus eſt, ſed totum ejus Chronicon totidem verbis in ſuum tranſtulit, extra quam ubi ab eo diſſentit. Diſſentit autem, quoties aliquorum auctorum teſtimonia ab Africano producta ipſe aut truncare, aut depravare inſtituit, ut in Dynaſtiis Ægypti, & regibus Aſſyriæ fecit.

Ibid. ἡμέτερος δὲ Κανών.] In Chronico Latino tam in verbis Africani, quam in Euſebianis vertendis Hieronymus manifeſto oſtendit, ſe, quid eſſet κανὼν Ἀφρικανοῦ, aut κανὼν Εὐσεβίου, non intellexiſſe, quum tamen non alio titulo utrumque Chronicon ab auctoribus ſuis notatum fuerit. Hoc plus ſatis mihi mirum videtur.

Ibid. 47. ἀπὸ χ̄ ἐτῶν τῆσδε πρώτης Ὀλυμπιάδος.] Hoc eſt numero DCXLI. quod eſt abſurdum. Non enim tunc Hercules potuit eſſe. Ante hæc multa in codice Georgii de urbis Romæ incunabulis diſputantur, ſed quæ ad verbum deſumpta ex Dionyſio Halicarnaſſenſi. Neque vero dubium eſt, quin Euſebius eadem Dionyſiana hoc ipſo loco retulerit.

Ibid. ἄλλοι δὲ ἀπὸ Ἀεθλίου τεθῆναι τὸν ἀγῶνα.] Multa hic de Olympiadibus dicuntur, quæ alibi non reperias. Quædam autem extant in fragmentis Phlegontis Tralliani ab erudito viro Gulielmo Xylandro editis: quæ cum his conferas licet.

Pag. 37, 10. εὖτ' ἂν ἐνὶ τριέδοις.] Melius apud Phlegontem: ἐς τ' ἂν πενταέτης ἔλθῃ φιλόφρων ἐνιαυτός.

Pag. 39. 16. τὸν δὲ ἀγῶνα τετέλεκεν Ἴφιτος Ἡρακλείδης σὺν Λυκούργῳ συγγενεῖ.] Locus inſignis. Quæ vocatur prima Olympias, non intelligitur prima tempore, ſed dignitate. Prima non poteſt dici, quia XXVII Olympiades ante hanc celebratæ fuerant. Hæc autem, quæ dicitur prima, erat viceſima octava, quæ confertur in numerum MCCXLI, de quo detractis XXVII Olympiadibus, aut, quod idem eſt, annis CVIII, relinquetur numerus MCXXXIII, in quo Lycurgus cum Iphito primam Olympiadem inſtituerit. Sane eodem numero notatum eſt, *Lycurgus inſignis habetur*. Sed ea Olympias non potuit celebrari, niſi remotiſſimo termino ἀπὸ τοῦ κέντρου θερινοῦ. Longe vero ab hac ſententia recedit Callimachus, qui non viceſimam octavam Olympiada, ſed quartamdecimam numerari ait eam, quam Corœbus vicit ſtadio, quæ dicitur prima.

Pag. 45. 11. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. οὐκ ἄμουσον.] Et hic quoque Africani locus inſignis eſt, de Olympiade, ſive Tetraeteride Olympia: cujus originem repetit ab Ægyptiis, recte. Inde enim ſuam Octaeterida hauſit Eudoxus, quæ nihil aliud eſt, quam duæ Tetraeterides Ægyptiacæ conjunctæ, emboliſmo unius menſis pleni interveniente; ut omnino fuerint menſes XLIX, & „
quinquageſimo menſe inſtaurarentur ludi Olympici. „
Tzetzes cap. XXI Chiliados primæ. „
Ἐξετελεῖτο δ' ὁ ἀγὼν πεντηκονταμηνιαῖος. „
Tetraeteris igitur Lunaris eſt menſium Lunarium quadraginta novem, dierum 1446. 23. 1057. hoc eſt, dierum MCCCCXLVII, minus una ſexageſima horæ, & paulo amplius. Julianum autem luſtrum, quod Biſextum vocatur, eſt dierum MCCCCLXI. Deductis MCCCCXLVII, ſuperſunt dies XIV, exceſſus Luſtri Juliani ſupra Tetraeteridem Lunarem. Ideo Tetraeteris ſecunda antevertet epocham prioris diebus XIV. Exemplum: Anno Chriſti MDCII novilunium fuit die nona Julii. Anno MDCVI novilunium erit die XXVI Junii. à qua, ad IX Julii, intervallum eſt dierum XIV, ſicut erat propoſitum. Hæc eſt vera Olympias, ſive Tetraeteris Græca. Sed nunquam Tetraeterides anticipabant IX diem Julii, in qua erat κέντρον θερινόν. Quod ne fieret, intercalabatur menſis plenus dierum ſcilicet XXX. Ita anno Chriſti MDCII, novilunium Olympiadis embolimææ erat XXV Julii, non XXVI Junii. Quum igitur Græcorum menſes populares eſſent omnes pleni, ideo neceſſario annus erat CCCLX dierum. quatuor anni MCCCCXL. Sed Tetraeteris Lunaris eſt dierum MCCCCXLVII. Ergo ſeptem diebus Tetraeteris Lunaris excedit quadriennium Græcum civile. Propterea ultra CCCLX dies, bidui appendix adhibebatur fini ſingulorum annorum poſt τριακάδα Ποσειδεῶνος, quæ dicebantur ἄναρχοι ἡμέραι: quia tunc nullus erat Magiſtratus Athenis, quod illud biduum comitiis creandorum magi-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ſtratum dicatum eſſet. Quia vero exceſſus Tetraeteridos Lunaris eſt VII dierum, non VIII, unus annus non CCCLXII, ſed CCCLXI dierum erat. Nihilominus tamen ultimus quoq; annus habebat ſuam appendicem bidui: ſed unus menſis fiebat cavus, hoc eſt XXIX dierum tantum. Is erat Βοηδρομιών: cujus δευτέρα ἱσαμένου dicebatur τρίτη ἱσαμένου. Hæc plenius primo de Emendatione temporum à nobis demonſtrata ſunt, & in Canonibus: quorum ne minima quidem aura animos etiam doctiſſimorum afflaverat. quæ quum ſit præſtantiſſima doctrina, hactenus tamen neminem ſui amantem nacta eſt, ne familiarem quidem. Perinde enim hodie ignoratur, ac ſi nihil unquam à nobis de ea dictum eſſet. Nam qui ſe Mathematicos dicunt, ii harum rerum ſupra omnes imperitiſſimi ſunt: neque ullo ſenſu hujus tam prꝑſtantis ſtudii tanguntur, propter inſcitiam meliorum literarum. Recte igitur colligit Africanus de doctrina Tetraeteridos: ſed peccat cum vetuſtiſſimis, qui annum lunarem nondum recte comprehenderant, eumque definiebant dierum 354. Hor. 8. 40. quum juxta Hipparchum, & veteres Iudæos, ſit hor. 8. 48. 40. juxta recentiores. hor. 8. 48. 38.

Ibid. 12. ἡ γὰρ σελήνη κυρίως Ὀλυμπιὰς παρ᾽ Ἕλλησι καλεῖται.] Ex eodem fonte Cedrenus: Ἰωαθὰμ ὁ υἱὸς Ὀζίου ἔτη ις. Ἐπὶ τούτου, τῷ πρώτῳ ἔτει Ἴφιτος τὰς Ὀλυμπιάδας ἐνέστησεν, ὅ ἐστι τετραετηρικὸς χρόνος. Παρ᾽ Αἰγυπτίοις δὲ κυρίως Ὀλυμπιὰς ἡ σελήνη καλεῖται, διὰ τὸ κατὰ μῆνα περιπολεῖν τὸν ζωδιακὸν κύκλον, ὃν οἱ παλαιοὶ Ὄλυμπον καλοῦσι. Proculdubio ex Canone Africani. Nuſpiam tamen legimus ab Ægyptiis ita Lunam vocatam.

Ibid. 13. αὕτη γὰρ ἀπὸ Καρκίνου τοῦ ἰδίου οἴκου.] Notum ex elementis Genethliaces τὸν οἶκον τῆς σελήνης εἶναι τὸν Καρκίνον, ὥσπερ τοῦ ἡλίου τὸν Λέοντα.

Ibid. 16. ἡ ἀπὸ κέντρου.] Nimirum θερινοῦ. Erat autem, ut vetuſtas pleraque omnis credidit, in IX die Quintilis Iuliani. Hoc millies à nobis dictum. Egregia ſunt hæc, quæ doctrinam noſtram confirmant. Nam anno primo Iphiti Luna in IX die Iulii conſtituit neomeniam primi menſis Olympici. Olympias autem prima celebrata XXIII die Iulii. Adeo vera ſunt, quæ diſputando eruimus, ut ſine ullo labore noſtro hic ultro ſeſe offerant.

Ibid. ἐν νυχθημέροις κθ, καὶ λεπτοῖς λγ. γ] Hæc ego non intelligo. Nam præter dies κθ, habet minus, quam λβ λεπτὰ ἡμερήσια.

Ibid. ἐν νυχθημέροις τξε. δ.] τὸ δ eſt τὸ τεταρτημόριον, nempe ſex horæ, quæ poſt quadriennium Iulianum aggregatæ conſtituunt diem, quem vulgus Biſextum vocat.

Ibid. 17. ὡς λείπεσθαι τὸν σεληνιακὸν ἐνιαυτὸν τοῦ ἡλιακοῦ νυχθήμερα ι, ὥρας κα. λεπτὰ κθ.] Si exceſſus Solis ſupra Lunam eſſet dierum 10. hor. 21. 29. ut ipſe vult, is quadruplatus in Tetraeteride eſſet dierum 43. hor. 13. 56. quæ detracta de Luſtro Iuliano dierum 1461 relinquunt Tetraeterida Lunarem Africani dierum 1417. hor. 10. 4. quæ deducta de vera Tetraeteride Lunari 1446. 23. 1057, relinqueret dies 29. hor. 13. 985. modum menſis Lunaris, quem tamen jam definiverat dierum quidem totidem, ſed horarum, & ſcrupulorum pauciorum. quod eſt abſurdum.

Ibid. 18. σεληνιον α.] Non intellexit Africanus, aut potius mutila ſunt hꝑc. Nam in Tetraeteride Lunari non ſatis eſt eſſe quatuor annos Lunares. Accedere enim debet σελήνιον α, ſive unus menſis. Hoc eſt, quod aut non bene reddidit Africanus, aut librarius omiſit. Ita igitur dicendum fuit: Tetraeteris eſt dierum 1417, hor. 11. 264. & præterea σεληνίου α, nimirum dierum 29. 12. 793. quæ ſimul componunt Tertraeterida Lunarem dierum 1446. 23. 1057. Hoc eſt, dierum 1447. fere.

Pag. 45. 18. ἐν δὲ Ὀλυμπιάσι β γίνονται σελήνια ϙθ. νυχθήμερα δὲ α Ϡκδ.] Veriſſime, ſiquidem β, pro α legatur. Duplicatæ enim Tertraeteridi ſive Olympiadi, quam diximus eſſe dierum 1447, accedat menſis plenus civilis. fiet numerus propoſitus dierum, 2924.

Ibid. 19. Τῶν δὲ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις Ὀλυμπιάδων.] Elidenſium proprium erat Olympiadas in faſtos referre. ſed & Athenienſes idem faciebant in Faſtis ſuorum ἀρχόντων, ut à nobis factum in noſtra collectione Olympiadum Græca.

Ibid. 20. σταδιονῖκαι σμη.] Hæc perſpicue illuſtrantur ad numerum MMCCXXXVII. Depravati „ vero ſunt numeri σπη pro σμθη, & Ϡμθ pro Ϡϙς. „

Pag. 46. 13. Ἀναγκαῖον δὲ οἴομαι.] Quærit quomodo factum, ut, quum conſtet Sardanapali exitium imperio Aſſyriorum finem feciſſe, tamen ſcriptura aliorum regum Aſſyriæ meminerit, Teglathphalaſſari, Salmanaſſari, Sancheribi. Ratio, quam hic adfert Euſebius, frigidiſſima eſt. Nos in Canonibus veram reddimus. Fruſtum hujus Fragmenti Euſebiani reperies in quiſquiliis Cedreni 88, 54.

Ibid. 24. ἐπὶ Νίνον τὸν διαδεξάμενον τὴν βασιλείαν παρὰ Σαρδαναπάλου.] De hoc Nino ſucceſſore Sardanapali ex quorundam ſententia verba fecimus alibi. quem potius ego putarim fuiſſe ex iis, qui poſteritati Salmanaſſari, & Sancheribi ſucceſſerunt. Sub hoc Nino, ſi quidem fuit, omnino prophetavit Jonas. Mentio hujus Nini etiam extat in Excerptis Barbarolatinis.

Ibid. 29. Τὰ ἀπὸ Ναβονασάρου.] De hoc præſtantiſſimo Canonio ſatis diſputatum in Canonibus Iſagogicis: atque ibidem quæ errata intervenerint, & quomodo ea corrigenda, à nobis eadem opera demonſtratum. In eo annus primus imperii Aſiatici Cyri init à XXII anno regni Perſarum. Itaque aſinina plane eſt inſcitia illa, quæ annum primum Cyri à Scriptura deſignatum putat ab initio regni ejus Perſici. Hæc cum riſu, ut digna ſunt, à nobis exſibilata, atque cum Dariis Aſtyagibus in inſulas Chronologorum, vel potius κρονοληρολόγων relegata. Porro vitioſe Georgius ſtatuit initium Nabonaſſari in anno Mundi ſecundum rationes Septuaginta interpretum, δψμς, 4764 alibi 4747. Sed ſtrenue nugatur. Nam ab Adam, ad natalē Chriſti Dionyſianum, ſunt anni 5500, ſecundum rationes LXX, quas ſequitur Georgius. A Nabonaſſari autem initio, ad primum Natalem Chriſti Dionyſianum, inter ſunt anni Iuliani 746, dies 303. Deductis igitur 746 annis abſolutis de epocha Chriſti 5501, relinquitur annus ab Adam 4755. Octo igitur, aut novem annis hallucinatus eſt noſter Syncellus: qui alioqui habuit non mediocrem uſum doctrinæ temporum.

Pag. 47. 40. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. Ἕως τοῦδε.] Quia in fine ait de Grato & Seleuco Coſſ. explicantur iis, quæ ad numerum MMCCXXXVII diximus.

Ibid. 45. ὅπερ ἦν Ἀντωνίνου καὶ Αὐγούστου.] Lege: ὅπερ ἦν Ἀντωνίνου τοῦ καὶ Αὐείτου. id eſt Ἐλαγαβάλου.

Ibid. 46. ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Ἀρκτῖνος.] In hac Miſcella trium urbium conditus refertur, quorum nulla mentio in Canone, Pandoſiæ, Metaponti, Trapezuntis.

Pag. 50. 10. Θέογνις ποιητὴς ἐγνωρίζετο Πυθαγόρου διδάσκαλος.] Duo ultima non convertit Hieronymus.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ibid. 11. Πολυκράτης Σαμίων τυραννῶν ἀνεσταυ-
„ ρώθη.] Omiſſum ab Hieronymo. Hiſtoria apud
„ Herodot.

Ibid. 13. Λέαιναν μόνην ἑταίραν εἰκόνι Ἀθηναῖοι ἐτίμησαν.] Unam inter meretrices Leænam Athenienſes ænea ſtatua honorarunt. Pauſanias quoq; τὴν Λέαιναν χαλκῆν Ἀθήνησιν ἑστηκέναι memorat: quum tamen Lactantius Leænæ beſtiæ, cujus nomen ea mulier gerebat, ſimulacrum Athenienſes in ejus memoriam ſtatuiſſe ſcribat. Hoc comma; & ſequens, Hieronymus omiſit.

Ibid. 14. ἄγλωττον δὲ ταύτην παρεζωγράφησαν.] Statuæ aliquando hiulco ore fiebant, ita ut earum lingua appareret. Sic Leænæ ſtatua ſemihiante rictu poſita, ut vacuum à lingua oſtenderetur. Beroſi quoque ſtatua lingua inaurata ab Athenienſibus poſita. auctor Pli-
„ nius. Igitur ore hiante. Epiſtola Hieremiæ in Apo-
„ crypho Baruch ait Deorum linguas ab artificibus ex-
„ poliri. Ergo linguæ illæ oſtendebantur. γλῶσσα γὰρ
„ αὐτῶν ἐστὶ κατεξυσμένη ὑπὸ τέκτονος.

Ibid. 23. ΣΠΟΡΑΔΗΝ. Τῆς Αἰγύπτου σειομένης.] Omiſſum in Canone, ut innumera alia, quæ de indu-
„ ſtria Hieronymus inſuper habuit. Hiſtoria mihi igno-
„ ta, quam ſcire plurimi fecerim.

Ibid. 33. Πυθαγόρας ὁ Σάμιος.] Iſte fuit pugil inter pueros: è quorum cœtu exſibilatus mox ad viros aggregatus vicit. Epigramma in illum:

Οὗτος πυκτεύσων ἐς Ὀλύμπια παισὶν ἄνηβος
Ἤλυθε Πυθαγόρας ὁ Κράτεω Σάμιος.

Vide Laërtium. Hic locus jam ævo Hieronymi depravatus fuiſſe videtur. Ideo Hieronymo ob difficultatem omiſſus.

Ibid. 34. Ὀλυμπια θησειν εκρίθη παίδων πυγμήν.] Portentoſe deformatus locus, qui ſane ita legendus: ὀλυμπιάσιν ἐξεκρίθη παίδων, ὡς ἁπαλός. προσβὰς δὲ τοὺς ἄνδρας. Qui nomen ſuum dant alicui cœtui, dicuntur ἐγκρίνεσθαι. Inde ἔγκρισις τῶν Ὀλυμπιάσι ἀθλητῶν, apud Philoſtratum. Contrarium ἐκκρίνεσθαι. Joſephus in capite de Eſſenis 729: ὁ δὲ ἐκκριθεὶς οἰκτίστῳ πολλάκις μόρῳ διαφθείρεται. Hoc Laërtius dixit ἐκριφθῆναι. loquens de hoc Pythagora. ἐκριφθῆναί τε ἐκ τῶν παίδων καὶ χλευασθέντα, αὐτίκα προσβῆναι τοὺς ἄνδρας καὶ νικῆσαι. Euſebius ait ὡς ἁπαλὸν ἐκκριθῆναι, tanquam mollem & effeminatum. propterea Κομήτης dicitur in Epigrammate.

Ibid. προβὰς τοὺς ἄνδρας.] Legendum: προσβὰς, ut ex Laërtio diſcere potuiſti. Adde etiam Epigramma hoc in eundem:

Πυθαγόρην τινὰ, Πυθαγόρην, ὦ ξεῖνε, κομήτην
Ἀδόμενον πύκτην εἰ κατέχεις Σάμιον,
Πυθαγόρης ἐγὼ εἰμί. τὰ δ' ἔργα μου εἴ τιν' ἔροιο
Ἠλείων, φήσεις αὐτὸν ἄπιστα λέγειν.

Ibid. 34. Κατὰ τὴν να Ὀλυμπιάδα.] Aliter Laërtius: ἐντέχνως πυκτεύσαντα κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ τετταρακοστὴν Ὀλυμπιάδα.

Ibid. 35. Ἀρχίων Φιγαλεύς] Ἀρριχίων Philoſtrato, Ἀρραχίων Pauſaniæ dicitur in Arcadicis, qui mirabilem hujus Pancratiaſtæ exitum refert. Quum de palmario cum antagoniſta ſuo certaret, ab eo comprehenſus & humi alliſus, pedibus per mutua nexis, brachio in guttur Arrhachionis immiſſo, jam agens animam, adverſarii prius pollice pedis confracto, ab eo ſuffocatus animam edidit. Adverſarius quoque mox impatientia doloris ex digito pedis confracto & ipſe expiravit. Mortuum Arrhachiona Hellanodicæ victorem pronunciarunt, cadavere ejus coronato.

Ibid. τὸ τρίτον νικῶν.] Duas enim victorias Olympicas adeptus erat ante hanc, quæ mortuo illi contigit Olympiade LIV. Pauſanias: Τῷ δὲ Ἀρραχίωνι ἐγένοντο Ὀλυμπικαὶ νῖκαι δύο μὲν Ὀλυμπιάσι [ταῖς] πρὸ τῆς τετάρτης καὶ πεντηκοστῆς [Ὀλυμπιάδος] ἐγένετο δὲ ἐν αὐτῇ σὺν δικαίῳ ἐκ τῶν Ἑλλανοδικῶν, καὶ Ἀρραχίωνος αὐτοῦ τῇ ἀρετῇ.

Ibid. Ψιλλωθεὶς ἀπέθανεν.] In aliis fragmentis ψιλωθείς. Cum adverſario autem διὰ τὸ παραβραβεύεσθαι conſeruit manum. Παραβραβεύεσθαι dicuntur, quibus per vim aufertur palmarium, quod verbum extat in Epiſtola Apoſtoli ad Galatas. Nam qui poterat victori præripere palmarium, is erat victor. Et hoc dicebatur περιλαβεῖν τὸ βραβεῖον, περιλαβεῖν τὸν κότινον. τὸ περὶ τοῦ στεφάνου, περὶ τοῦ βραβείου συμπλέκεσθαι. ἐπὶ στεφάνῳ, ἐπὶ φοίνικι, ἐπὶ κοτίνῳ μάχεσθαι.

Ibid. φθάσαντος ἀπείπασθαι τοῦ ἀνταγωνιστοῦ Κλεομένους] Pauſanias fatetur ſe τοῦ ἀνταγωνιστοῦ nomen ignoraſſe, quum ait, ὅστις δὴ ὁ ἀνταγωνιζόμενος.

Ibid. 36. Τοῦ ποδὸς ὑπ' αὐτοῦ.] Locus mutilus. δακτύλου τοῦ κατακλασθέντος. Hiſtoriam pete ex Pauſania in Arcadicis: item ex collectaneis Olympiadum noſtris, Olympiade LIV. Hæc quoque omiſit Hieronymus ob obſcuritatem.

Ibid. 51. Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην δύναμιν καταλύσει] Simile oraculum αἰνιγματῶδες, vel potius ἀμφίβολον, Alexandro Ætolo redditum:

Πανδοσία τρικόλωνε πολύν ποτὲ λαὸν ὀλέσσεις.

interpretatus eſt de pernicie hoſtium, non autem ſuorum, ἐξηπατήθη δόξας τῶν πολεμίων, οὐ τῶν οἰκείων, φθορὰν δηλοῦσθαι.

Pag. 53. 10. Νάξιοι ἐθαλασσοκράτησαν.] Omiſſum in Canone ab Hieronymo.

Ibid. 14. Καὶ ὁ Μηδικὸς πόλεμος ἐπαύσατο.] Hactenus hæc extant in Canone. Reliqua hujus pericopes omiſit Hieronymus propter obſcuritatē. Φιβάλεων ficuum mentio Ariſtophani Ἀχαρνεῦσιν. Erant caricæ, quæ propter præſtantiam ad cæteras nationes exportabantur. Quum eas aliquando vidiſſet Xerxes, juravit ſe non prius τὰς φιβάλεις guſtaturum, quam terra, quæ eas fert, potitus eſſet. Plutarchus Apohthegmatis: Ἀττικὰς δὲ ἰσχάδας οὐκ ἂν ἔφη φαγεῖν ὠνίους κομισθείσας, ἀλλ' ὅταν τὴν φέρουσαν κτήσηται χώραν. Hinc ergo Comici Attici ludentes, ut ſolet, dicebant τὸν Μηδικὸν πόλεμον διὰ φιβάλεις ἰσχάδας συστῆναι. Quia, inquam, obſcurus locus viſus Hieronymo, propterea ab eo omiſſus.

Ἐν Ἰταλίᾳ * Καικαλπῶν.] Abſq; Latinis Hieronymi foret, nemo divinaſſet legendum Καμπανῶν.

Ibid. 24. ἐν Αἰγύπτῳ μυηθείς] Hæc verba virgulis incluſa vereor, ne ſint Panodori Monachi, Chronologi eruditi. Nam ea conveniunt iis, quæ idem Panodorus citabat ex Zoſimo de Alchymia. Tamen, ſive Panodori, ſive Euſebii, digna erant, quæ hic locum haberent. Certiſſimum quidem eſt Democritum in Ægypto fuiſſe, tum aliorum, tum ipſius teſtimonio. Verba ejus: Τάδε λέγει Δημόκριτος. Ἐγὼ τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων γῆν πλείστην ἐπεπλανησάμην, ἱστορέων τὰ μήκιστα, καὶ ἀέρας τε καὶ γέας πλείστας εἶδον, καὶ λογίων ἀνδρῶν πλείστων ἐσήκουσα, καὶ γραμ-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

μέων συνθέσιος μετ' ἀποδείξιος οὐδείς κω με παρήλλαξεν, οὐδὲ οἱ Αἰγυπτίων καλεόμενοι Ἀρπεδονάπται. σὺν τοῖσδε ἐπὶ πᾶσιν ἐπ' ἔτεα ὀγδοήκοντα ἐπὶ ξένης ἐγενήθην. Addit Clemens: ἐπῆλθε γὰρ Βαβυλῶνά τε, καὶ Περσίδα, καὶ Αἴγυπτον.

Ibid. *26.* ἐν οἷς ἦν καὶ Μαρία τις Ἑβραία σοφή.] Hoc apud alios auctores non reperies.

Ibid. καὶ Παμμένης συνέγραψε περὶ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου.] Et hæc quoque hic tantum inveniuntur.

Ibid. *41.* ὑπὸ Ὀστάνου τοῦ Μήδου.] Oſtanem Perſam Magum fuiſſe uno ore omnes ſcriptores, qui de eo loquuntur, prodidere. ſed in Ægypto fuiſſe, idque temporibus Democriti, quum longe antiquior videatur, haud ſcio, an fidem mereat. Ab illo Oſtane omnis ſchola Magorum apud Perſas dicti ſunt ὀστᾶναι.

Ibid. 55. Κατὰ τοῦτον πρῶτόν φασι γενέσθαι δικτάτωρα Ῥωμαίοις Τιβέριον Μάρκιον.] Eſt inſcitia, καὶ ἀνιστορησία.

Pag. *54. 8.* τὸν λεγόμενον ἱερὸν πόλεμον.] Duo ſacra bella. prius hoc, cujus meminit etiam Plutarchus in Pericle. alterum ſub Philippo Alexandri Magni patre. Utrunque propter templum Delphicum.

Ibid. *13.* ὡς ὑβρίσαντες Ἀσπασίαν τὴν γαμετὴν αὐτοῦ.] Notiſſimi ſunt verſus Ariſtophanis Ἀχαρνεῦσι:

> Πόρνην δὲ Σιμαίθαν ἰόντες Μεγάραδε
> Νεανίαι κλέπτουσι μεθυσοκότταβοι.
> Κᾆθ' οἱ Μεγαρεῖς πεφυσιγγωμένοι
> Ἀντεξέκλεψαν Ἀσπασίας πόρνα δύο.
> Κἀντεῦθεν ἀρχὴ τοῦ πολέμου κατερράγη
> Ἕλλησι πᾶσιν ἐκ τριῶν λαικαστριῶν.

Ibid. *29.* Χοιρίλος, καὶ Γρύνικος.] Ex Latinis Hieronymi legendum Φρύνιχος.

Ibid. *46.* Τότε δὴ καὶ Πολυδάμας Σκοτουσαῖος.] Vide omnino Suidam Πολυδάμας.

Pag. *55. 2.* περιεχομένας ἔτεσι ͵α ν.] Ridiculum. imo ἔτεσι ε, τλη.

Ibid. 5. ἡνίκα καὶ Ὀλυμπιάδι μιχθείς.] Hæc fabula extat etiam apud Cedrenum, *124. 14.*

Ibid. 9. Δαρεῖος Ἀρμοσάμου.] Ita etiam paulo poſt, ne quis erratum librarii putet. Nullum ſcriptorem vidi, in quo non legatur Δαρεῖος Ἀρσάμου, non Ἀρμοσάμου. & ita infra.

Ibid. *14.* ἐν τῷ ναῷ τῷ ὑπὸ Σαμαρειτῶν νῦν προσκυνουμένῳ.] Atqui quum illa ſcriberet Euſebius, dirutum erat illud templum. Quomodo igitur νῦν προσκυνούμενον? An quia Samaritæ tempore Euſebii in monte Garizim adorabant, ut hactenus adorant, ideo ſtatim ſequitur templum à Sanbelleto ibi conſtructum adhuc extare?

Ibid. *39.* διὰ Ἀσπασίαν β καὶ στήλας.] Scribendum: διὰ Ἀσπασίας πόρνας β, καὶ στήλας. Duas enim Aſpaſias rapuerunt Megarenſes. στήλας autem intelligit τὰ ψηφίσματα Athenienſium in Megareas, quibus aditu Athenarum, & portubus Athenienſium interdicebatur.

Ibid. *47.* ἔτει ͵γνζ Ῥόδιοι ἐκ τῆς τριπόλεως εἰς μίαν συνῆλθον πόλιν.] Tres urbes Rhodi nominat Homerus Ἰλιάδ. β. Λίνδον, Ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον. Ex tribus illis urbibus in unam convenerunt, quæ ab Inſula hactenus Rhodus appellatur. Hoc contigit Peloponneſiaco bello. Strabo: ἡ δὲ νῦν πόλις ἐκτίσθη κατὰ τὰ Πελοποννησιακὰ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ἀρχιτέκτονος, ὥς φασιν, ὑφ' οὗ καὶ ὁ Πειραιεύς. Sed Euſebius confert in annum expeditionis Cyri minoris, numero MDCXVI. Improprie vero ἐκ τριπόλεως, ἀντὶ τοῦ ἐκ τριῶν πόλεων. Nam potius Rhodus ipſa vocanda τρίπολις, quod ex tribus urbibus conſlata eſſet.

Ibid. ἔτει ͵γνζ.] Proculdubio eſt epocha Cyri ab initio imperii Perſici & Olympiadis LV. Sed eſt biennii metachroniſmus. Nam ſi ad numerum MCCCCLVII, qui initio Cyri congruit, accedant anni CLVII, pervenietur ad numerum MDCXIV, non MDCXVI. Dicamus igitur non anno expeditionis Cyri minoris, ſed biennio ante Rhodum ex tribus urbibus in unam conveniſſe, paulo poſt finem belli Peloponneſiaci.

Ibid. *48.* ὡς ἱστορεῖ Ξενοφῶν *.] Perſpicuum eſt deeſſe, ὁ συγγραψάμενος.

Ibid. *49.* σαλπιγκτῶν καὶ κηρύκων ἀγών.] Certabant ſtantes in ea Ara, in qua nulla victima immolabatur. Pauſanias: ἔστι δὲ βωμὸς ἐν τῇ Ἄλτει τῆς ἐσόδου πλησίον τῆς ἀγούσης ἐς τὸ στάδιον. ἐπὶ τούτου θεῶν μὲν οὐδενὶ θύουσιν Ἠλεῖοι, σαλπιγκταῖς δὲ ἐφεστηκόσιν αὐτῷ, καὶ τοῖς κήρυξιν ἀγωνίζεσθαι καθέστηκε. Certamen erat, verba, commata, & verſus contento ſpiritu, & voce editiſſima efferre. iique vocabantur ἐνειώνιοι κηρύκων πόδες. Galenus: ἐὰν δὲ καὶ ὁ θώραξ ὅλος ᾖ μέγας, οὐ μόνον μεγαλοφώνους ἐργάζεται τοὺς ἀνθρώπους, ἀλλὰ καὶ πλεῖστον φωνεῖν δυναμένους, ὥσπερ οἱ κήρυκες, ὅταν τὸν καλούμενον πόδα λέγωσι. Item loquens περὶ τῆς ἐκπνεύσεως. δέονται δὲ αὐτῆς μάλιστα αὐληταί, καὶ σαλπισταί ὅταν τὸ καλούμενον πόδα μέλλωσιν ἐρεῖν. Sed quamvis commata, quæcunque ad vocis certamen præferebantur, ut ἀκούετε λεώς, & ſi qua ſunt ejuſmodi, πόδες vocabantur, tamen proprie πούς ἐνειώνιος dicebatur, quem ultimum intenſa voce proferebant. Lucianus in Demonacte: εἰπὼν πρὸς τοὺς παρόντας τὸν ἐνειώνιον τῶν κηρύκων πόδα, Λήγει μὲν ἀγὼν τῶν καλλίστων ἄθλων ταμίας. Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν. In verbis Galeni exponendis ridiculus eſt Mercurialis, qui ait *Dicere pedem*, nihil aliud eſſe, quam ſono, vel cantu vehementiſſimo ad pedes, vel in pugna, vel in curſu agendo movendos inflammare. Quod ne Oedipus quidem intellexerit. Tamen nemo eſt qui de alienis erroribus magis triumphet.

Pag. *59. 9.* περὶ τῶν Μακεδόνων βασιλέων ἐκ τῶν Δεξίππου.] Hoc longiſſimum & præſtantiſſimum fragmentum multa quidem præclara continet, quæ alibi non reperiuntur: longe vero ab iis diſcedit, ex quibus Euſebius ſuos Macedonicos Reges deprompſit. Sed is eſt mos Euſebii, etiam diſcrepantibus veterum de eadem re teſtimoniis propoſitis, liberum lectoris arbitrio relinquere, quid velit ſequi. Et certe, ut dixi, magna diſcrepantia eſt inter Euſebium, & Dexippum de ſucceſſione & annis horum Regum. Euſebius ab initio Carani, ad initium Alexandri, colligit annos CCCLXXVII: Dexippus CCCXCVI. Differentia, anni LXXXI. Infra: τῆς δὲ Μακεδόνων βασιλείας καταρχούσης ἀπὸ Καράνου, ἕως Ἀλεξάνδρου, ἔτη φιη. Adeo incertum eſt horum Regum tempus.

Ibid. ἐκ τῶν Δεξίππου.] Δέξιππος Ἐρέννιος ſub Valeriano, Gallieno, Claudio, & Aureliano ſcripſit τὰ μετ' Ἀλέξανδρον ἐν λόγοις τέσσαρσιν. ex quibus ſine dubio hæc deſumpta ſunt. Nam ἐν συντόμῳ præmiſit τὰ

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

τοὺς ἀπὸ Καρχηδόνος, μέχρι πλούτης Ἀλεξάνδρου. Scripſit & ἕτερον σύντομον ἱστορικὸν μέχρι τῆς Κλαυδίου ἀρχῆς, ut teſtatur Photius.

Ibid. 43. Καὶ ἀναιρεθεὶς ὑπὸ Παυσανίου κατὰ τὴν ρι Ὀλυμπιάδα ἀρχομένην.] Legendum ρια Ὀλυμπιάδ.

Ibid. 45. τῆς ἀρχῆς Ἀλεξάνδρου γίνεται χρόνος, ἀπὸ μὲν ὁ Ὀλυμπιάδος καὶ αὐτῆς ἀρχομένης, ἔτη υκ.] Error ſive Scriptoris, ſive librarii. Legendum enim υμα.

Ibid. ἀπὸ δὲ Τροίας ἁλώσεως, ἔτη ω.] Error errore cumulatus. Lege, Ἀπὸ τῆς γὰρ Τροίας ἁλώσεως, μέχρι Ἀλεξάνδρου, ἔτη ωμζ.

Ibid. Ἀλέξανδρος οὖν εἰκοστὸν ἄγων ἔτος.] Hæc quoque iteravit Cedrenus, 124, 40. addito etiam Dexippi nomine: ὡς γὰρ Δέξιππος ἱστορεῖ, πᾶσαν ἄσκησιν ἠσκήθη σωματικὴν Ἀριστοτέλους γνησιώτατος γεγονὼς φοιτητής, &c.

Pag. 58. 1. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς οὖν τούτου οἱ πρόχειροι κανόνες.] Hæc virgulis incluſa puto eſſe à Georgio. Neque vero dubitandum.

Pag. 58. & 59. 1. Κατὰ τοὺς χρόνους Μακκαβαίων.] Emplaſtrum Georgii.

Pag. 59. 3. Αἰμίλιος γὰρ Μάρκος Ῥωμαίων ὕπατος.] Imo Λούκιος, non Μάρκος.

Ibid. 11. καὶ τούτων γὰρ τὸν βασιλέα Γαιλίωνα.] Γενλιανὸν alii.

Ibid. 30. λευκὰς καὶ τραχείας ἀσπίδας.] Legendum fortaſſe, Θρακίας ἀσπίδας. Sic contra in Canone perperam editum erat Thracia, Cilicia, pro Trachea Cilicia, numero MMLXXXIX.

Pag. 64. 54. ὃς ἐν Γόνασι τραφεὶς τῆς Θετταλίας Γονάτας ἐπεκλήθη.] Idem ſupra pag. 49, 20. Γόννοι, & Γόνα ea urbs vocata fuit. Unde οἱ πολῖται vocantur Γονᾶται. quod παράλογον dicit eſſe Stephanus. Ego quoque idem ſentio.

Pag. 65. 7. πρὸς αὐτῇ σχεδὸν γεγονὼς τῇ Ῥώμῃ.] Non profecto Pyrrhus σχεδὸν ἐγένετο πρὸς αὐτῇ τῇ Ῥώμῃ, ſed potius Annibal.

Ibid. στρατηγοῦντος Κορνηλίου Τερτύλλου τοῦ καὶ τῶν ὑπάτων ἔχοντος ἀξίαν.] Iſte Conſul omni tam Faſtorum Conſularium, quam rerum Pyrrhi geſtarum perito ignotus eſt.

Pag. 66. 52. Ἀστύαναξ ὁ Μιλήσιος παγκράτιον νικᾷ τὸ τρίτον.] Hujus Aſtyanactis mentio in Theocriteis Scholiis, Edyllio IV. ſed apud Athenæum lib. X. vocatur Ἀστυδάμας. Ἀστυδάμας δ' ὁ Μιλήσιος τρὶς ὀλύμπια νικήσας κατὰ τὸ ἑξῆς παγκράτιον, &c. Theocritus, quod alii Aſtyanacti Mileſio, id Ægoni attribuit; omnino vide quæ ille Scholiaſtes de Aſtyanacte dicit. Invenies idem convenire Aſtydamanti apud Athenæum.

Pag. 67. 1. Ῥωμαῖοι Μάρσοις.] Ad numerum Α,ΨΕ invenies correctum: Ὀμβροὺς καὶ Πελίγνους παρεστήσαντο.

Ibid. 4. Ῥωμαῖοι Σαυνιτῶν Ἀράβων.] Fortaſſe Σαυνιτῶν, καὶ Καλαβρῶν.

Ibid. 15. δεύτερος μετὰ Ἀπίωνα Οὐαλέριος.] Hunc Apionem ignoramus. Οὐαλέριος autem is eſt Q. Valerius Falto.

Ibid. 17. ἡνίκα καὶ Τοῦλλος ὕπατος.] Legendum Δουίλλιος.

Ibid. 23. Γαλλαρίους καλοῦντες αὐτούς.] Hoc nuſpiam legere memini. Neſcio, an huc faciant ea, quæ ex Hieronymo protulimus ad numerum MDCXXV, de Gallis evirandis. Sed non videtur, & ſane falſum eſt ullos homines in bello captos, & in ſervitutem redactos à Romanis Gallarios dictos fuiſſe. De Brutianis ſimile habes apud Gellium.

Ibid. 26. Μεθ' ὃν Ἀλκέτας, καὶ Κράτης.] Lege: Ἀρκέσιλας.

Pag. 69. 4. Τότε καὶ Ἀρχιμήδης γεωμέτρης τοῖς μηχανήμασιν ἀπώσατο.] Præter Plutarchum in Marcello, vide neceſſario Tzetzem Chilid. λε. ubi illud πᾶ βῶ, καὶ χαριστίωνι τὰν γᾶν κινήσω πᾶσαν, pauci aſſequantur. Nam machina illa, qua naves in ſublime raptas in profundum dejiciebat, dicebatur χαριστίων. Erat autem inſtar tollenonis, ſive κηλωνείου. Hoc colligitur ex veteri inſcriptione, quæ in ſchediis Fulvii Urſini reperta eſt. C. CÆSIUS. C. F. OUF. PP. PONDERARIUM. S. P. P. S. F. ET. CHARISTIONEM. ÆREUM. POS. STATERAM. ET. PONDERA. QUÆ. ANTEA. RESP. EMIT. PRO. QUIB. SILVESTER. PEC. SOLVI. JUSSIT. MENSUR. LIQUARIAS. ANTEA. POSITAS. A. CÆSIO. PRISCO. IN EODEM. CONTULIT. Inſtar ſtateræ, aut tollenonis fuiſſe tam ex hac inſcriptione, quam ex ratione mechanica, perſpicue conſtat. Sed Caryſtion qui-“ dam docuit machinam ejuſmodi, qua naves rape-“ rentur; qua Samios vicerunt. Unde fortaſſe Καρυ-“ στίων, non Χαριστίων vocanda fuerit hæc machina. “ Vidi Scholia Ariſtophan. Σφηκῶν. 320. Baſil. Et col-“ lectanea Ὀλυμπ. ΠΔ. Δ. “

Pag. 71. 17. παρὰ Εὐχάλκου τοῦ Ἀραβα.] Legendum: παρὰ Μάλχου τοῦ Ἀραβα. Ioſeph. lib. XIII. cap. IX. 391.

Ibid. 24. ἐξ ἧς διωχθεὶς εἰς πῦρ ἐναλλόμενος θνήσκει.] Joſephus aliter XIII, 12. ὁ μὲν γὰρ Τρύφων ἐκ τῆς Δώρας φυγὼν εἰς Ἀπάμειαν, καὶ ληφθεὶς ἐν αὐτῇ πολιορκίᾳ, διεφθάρη βασιλεύσας ἔτη τρία. cui ſuffragatur Appianus interfectum ab Antiocho ſcribens. τῆς Ὀρθωσιάδος meminit liber I Maccab. de eadem re loquens, cap. XV, 37.

Ibid. 34. Σίνδαν τινὰ στρατηγόν.] Joſepho, Ἰουδάθην.

Pag. 73, 40. Ἰωσήππου ἐκ τοῦ ιδ λόγου τῆς ἀρχαιολογίας περὶ τῆς Ἡρώδου ἀσημότητος.] Herodem non ἄσημον quidem recte dixeris, cujus pater, & avus magno apud reges & Romanos in honore fuerint, ſed δημοτικὸν, plebejum & unum de populo, utpote in cujus majoribus nullus rex fuerit. Quare aliud eſt ἄσημον, aliud δημότην, aut δημοτικὸν eſſe, id eſt privatum. Hic enim δημότης opponitur τῷ βασιλεῖ. Nam & “ Romæ multi εὐπατρίδαι erant ἄσημοι, quibus oppo-“ nuntur nobiles etiam plebei. Vide vero Joſephum “ non negaſſe ipſum fuiſſe Judæum. Nihil enim illi objicit, niſi, quod, quum eſſet de familia privata, tamen ad regnum pervenerit, & eos, qui de familia regia erant, de regni poſſeſſione deturbarit. Quantum vero ventilaverit Euſebius Herodis genus, ut eum proſelytum faceret, & ex eo defectum ſceptri Iuda argueret, atque inde alia deduceret argumenta, quibus rationes ſuas fulciret, ampliſſime à nobis diſputatum numero MDCCCCLXXXIII.

Pag. 74, 38. Ἡρώδης ἐπικτίσας τὴν Γαβινίων, τὴν ποτε Σαμάρειαν, Σεβαστὴν αὐτὴν προσηγόρευσεν.]

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Quare Cuthæi, ſive Samaritæ Γαβίνιοι vocentur, di-
„ cere fortaſſe poſſem, niſi corruptus eſſet locus. Hæc
„ repetuntur à Cedreno, ut alia multa, *151.49*.

Ibid.42. ἦν Ὀλυμπιὰς ρπθ, ἥτις περὶ ϛ Καλανδῶν Μαρτίων κατὰ Ἀντιοχεῖς κδ ἤχθη.] Subintelligendum, aut, quod verius, ſcribendum, ἔτει κδ ἔτει, viceſimo quarto anno Iuliano abſoluto. Locus imprimis notabilis, jam temporibus Africani luſtrum Iulianum vocatum fuiſſe Olympiadem, ut etiam vocatur ab Auſonio, quod quidem in libris de emend. Temp. oſtendimus, & ſane verum eſt, quod ſcribit Africanus, tum eum fuiſſe annum Antiochenum XXIV. Nam, ut toties in Canonibus Iſagogicis, & in Canone Euſebiano monuimus, annus periodi Iulianæ 4666 eſt primus Antiochenus. Ergo 4689 eſt vigeſimus quartus, cyclo Solis XIII, litera duplici FE. Itaque intercalatum fuit eo anno. Sed caveant ſtudioſi, ne Olympiadem Iulianam cum Iphitea confundant apud Africanum, Auſonium, Socratem, & alios. Tamen videtur velle Africanus eo anno celebratam fuiſſe Olympiad. CLXXXIX. quod anno ſequenti factum. Nam biſextum Iulianum antecedit primum annum Olympiadis menſibus ſexdecim, aliquando XVII.

Ibid.*43*. δι' ἧς ἐπὶ τῶν ἰδίων ὅρων ἔστη ὁ ἐνιαυτός.] *Per quam [Olympiadem Iulianam] intra ſuos fines annus cogitur, & ſiſtitur.* Nam dies intercalatitius, quod Biſextum dicitur, cohibet annum intra fines ſuos, ne in antecedentia vagetur, ut Ægyptiacus, Armeniacus, & Iezdegirdicus.

Pag.75. *22*. Διαγεγόνασι δὲ ἀπὸ τῆς Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλίππου τελευτῆς, ἥτις γέγονε κατὰ τὸ ροζ τῆς τῶν ὑπάτων ἀρχῆς.] A Conſulatu primo Iunii Bruti, ad mortem Alexandri, fuiſſe annos CLXXVII, minus dicitur annis ſex. Eſt enim intervallum annorum CLXXXIII. Sed de hoc prochroniſmo Euſebii ſuo loco diximus. Apud eum non ſex, ſed quinque annorum regifugium antiquius primo Conſulatu Bruti.

Ibid. Ὀλυμπιάδες οε.] Ne hoc quidem ſincerum eſt. A prima Olympiade, ad exceſſum Alexandri, fluxerunt Olympiades CXIII. quibus ſi accedant Olympiades LXXV abſolutæ, erunt Olympiades CLXXXVIII præciſe: hoc eſt anni DCCLII, qui deſinunt in numero MDCCCCXCII, decimo nono anno Auguſti, ipſo IX, & M. Iunio Sillano Coſſ. Una Olympiade plus dictum. Tunc conveniet epochæ Auguſtorum Actiacæ. quod accidit propter eandem anticipationem Regifugii, ob quam nunc quinquennii, nunc quadriennii turbatio committitur in Canone Euſebiano, ubi de rebus Romanis agitur. Ab obitu igitur Alexandri, ad annum Auguſtorum, interjectæ ſunt Olympiades LXXIV, non autem LXXV.

Ibid.*22*. μέχρι τῆς Αὐγούστου καὶ Ἀντωνίου βασιλείας.] Quomodo à regno Antonii, à cujus morte anni Auguſtorum Actiaci putantur?

Ibid.*22*. Ἀπὸ δὲ κτίσεως Ῥώμης, εἰς τὴν Αὐγούστου βασιλείαν ἔτη ψκ.] Recta ratio. nimirum ad primum annum Auguſtorum.

Ibid.*26*. Ἐπὶ τούτου τοῦ Αὐγούστου ἀρχῆς ἡ τετάρτη λαμβάνει βασιλεία.] Hoc Fragmentum acceptum ferimus Cedreno, qui 150, 28 diſerte hoc citat ex Euſebio. neque dubium, quin habeat à Georgio Syncello. Sed ejus codicem multis partibus ab antiquariis mutilatum fuiſſe animadvertimus. Erat quoque in Codice Nicephori Calliſti. Extat & apud Suidam, præterito nomine Euſebii. Viſe eum in Αὔγουστος. Hoc itaque fragmentum in duo membra ſectum extat apud ipſum Cedrenum, & ad utrunque membrum Euſebius auctor citatur, ut dubitari non poſſit. Fabulæ additur apud Suidam: καὶ ἐξελθὼν ἐκ τοῦ μαντείου ὁ Αὔγουστος ἔστησεν ἐν τῷ Καπετωλίῳ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπέγραψε Ῥωμαϊκοῖς γράμμασιν, ὁ βωμὸς οὗτός ἐστι τοῦ πρωτογόνου Θεοῦ. Ita nunquam defuerunt homines otioſi, qui non ſolum nugas ſomniarent, ſed etiam eas ſcriptis ſuis commendarent.

Ibid.32. ἄπιθι λοιπὸν ἐκ δόμων ἡμετέρων.] Simi- “
le in oraculo, quod Thulæ regi Ægypti datum fuit: “
ὠκέσι, θνητὲ, βάδιζε ποσὶν βηλοῦ διὰ νηῶν. “

Ibid. 37. τῇ δὲ ρπη Ὀλυμπιάδι ὁ Ἀντώνιος τὴν μὲν γαμετὴν ἀπολύσας διεσίῳ μετὰ τῶν τέκνων ἐξαγαγὼν, &c.] Atqui Olympiade CLXXXVIII ineunte inibat annus ſecundus à cæde Antonii, & ſecundus Auguſtorum. Vides ἀτοπίαν.

Ibid.*43*. τὸν γὰρ Αὐγούστου Καίσαρος ἔκγονον Κλαύδιον] Imo Γάϊον, non Κλαύδιον, & tamen non eſt error librarii. Nam & ita vocat Sex. Aur. Rufus: & ex eo Iornandes. Vide quæ ad numerum MMXVI.

Ibid.*47*. οἱ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀπὸ τοῦ ιδ ἔτους ἀριθμοῦσι τοὺς Αὐγούστου χρόνους.] Alexandrini numerant annos Auguſtorum à Thoth anni XIV Auguſti, Romani à Kal. ſequentis Ianuarii. Alii ſunt Auguſtei anni, alii Auguſtorum.

Ibid. *54*. Τοῦ ἐν Παρθικῇ ....] Deeſt, αἰχμαλωτισθέντος.

Pag.76.4. Τιμήσεως γενομένης ἐν Ῥώμῃ, ἀπεγράφησαν Ῥωμαίων μυριάδες υιϛ καὶ δ.] Hunc numerum conſtanter retinet editio Hieronymi, numero MDCCCCLXXXIX. hoc eſt 4164000. Sed multum diſcrepat numerus apud Suidam conceptus voce Αὔγουστος, quum de hoc cenſu loqueretur. Αὔγουστος Καῖσαρ δόξαν αὐτῷ πάντας τοὺς οἰκήτορας Ῥωμαίων κατὰ πρόσωπον ἀριθμεῖ, βουλόμενος γνῶναι πόσον ἐστὶ πλῆθος. καὶ εὑρίσκονται οἱ τὴν Ῥώμην οἰκοῦντες υι μυριάδες, καὶ χίλιοι ιζ ἄνδρες. id eſt 4101017.

Ibid. 19. Καὶ κατασπάσας πόλεις Συρίας καὶ Παλαιστίνης ἀπέκτισεν.] Legendum ἀνέκτισεν, vel ἐπέκτισεν.

Ibid. 21. Ἰουδαίων γενεαλογίας ἐνέπρησεν.] Hoc commentum eſt poſteriorum. neque Joſephus hoc ſcripſit, & ſtultiſſimum eſt.

Ibid.22. διμαρτύρως ἑαυτῷ.] Legendum ἀμαρτύρως. Volens ſine teſtibus & ſibi & illis ſuam nobilitatem aſſeri. Nam ubi ſcriptum nullum ipſi objicere poſſent de ſua nobilitate, non haberent, quo ipſius obſcuritatem arguere poſſent. Sed, ut dixi, ſunt anilia commenta.

Ibid. 28. ὁμοῦ συνάγεται ἀπὸ Ἀβραὰμ, ἐπὶ τὴν Χριστοῦ γέννησιν, ἔτη β͵ιε.] Ita Euſebius ab Adam, ad Chriſtum, putat annos 5199. & quia annus primus Chriſti ſecundum Euſebium, eſt numero MMXVI: ſecundum Dionyſium, numero MMXVII, ideo annus Chriſti Dionyſianus, ab Adam ſecundum Euſebium erit 5201: ſecundum LXX ſeniores, 5501: ſecundum Panodorum Monachum veterem Ægyptium æqualem Iſidori Peluſiotæ, ab Adam, ad annum primum Chriſti Dionyſianum, 5490. Nam annus Chriſti CCCXXVI eſt Vicennaliorum Conſtantini: quem Panodorus ait eſſe 5816 ab Adam: de quibus deductis annis Chriſti Dionyſianis CCCXXVI, ſupereſt intervallum ab Adam, ad annum primum Chriſti, 5490. Verba Panodori ex procemio illius χρονογραφίας. Ἀναγκαῖον ἡγησάμην καὶ τὰ περὶ παραδόσεως, ἕως τοῦ ε Ἐνὼχ ͵α σωϛ ἔτη πρῶτον ἑρμηνεῦσαι, εἶτα ἐξῆς ἐπὶ τὴν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τῆς εἰκοσαετηρίδος Κωνσταντίνου, στοιχειῶσιν ὁρμῆσαι,

σαι, ἵνα διὰ τῆς τῶν κρατησάντων κατ' ἔθνος βασιλέων ὀνομασίας τῶν ͵ε ὡς ἐτῶν ἀπαραλείπτως συνάξας ἐπιδείξω, ἔτι δὲ καὶ ἐκ τῶν ἐν ταῖς θείαις γραφαῖς γενεαλογουμένων ἀνδρῶν τῶν ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως τοῦ πανευφήμου δευτέρου καὶ εἰκοστοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας καὶ Αἰγύπτου καὶ τῶν δύο Λιβύων εἰδωλοκτόνου Θεοφίλου τοὺς χρόνους συνάξας παραθήσομαι ἀριθμὸν ἐτῶν ͵ε϶δ, πρὸς τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν ἀντιθέσεως εὑρίσκειν ἐν ταῖς θείαις ἡμῶν γραφαῖς τοὺς οἰησισόφους, αἱρεσιάρχας τε καὶ ἐθνικούς. ὅτι οἱ μὲν ἐθνικοὶ οἰησίσοφοι ἐνόμισαν πολλῶν μυριάδων ἐτῶν εἶναι τὸν κόσμον. οἱ δὲ αἱρεσιάρχαι τὸ ἀνάπαλιν, τὸν Χριστὸν τῶν χρόνων δημιουργὸν ὑπὸ χρόνον ὁμολογοῦσι, λέγοντες, ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν. ἀλλ' οὗτοι πάντες οἰχέσθωσαν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀκούσοντες, Ἑταῖρε πῶς ἦλθες ὧδε μὴ ἔχων ἔνδυμα γάμου. Sed quum ab Adam, ad annum Chriſti vulgarem, collegerimus annos tantum 5490. Georgius tamen tres amplius addit, 5493. Πανόδωρος δέ τις τῶν κατ' Αἴγυπτον εἷς μοναχὸς ἱστορικὸς οὐκ ἄπειρος χρονικῆς ἀκριβείας ἐν τοῖς χρόνοις ἀκμάσας Ἀρκαδίου βασιλέως καὶ Θεοφίλου Ἀλεξανδρείας ἀρχιεπισκόπου ἀλήθειαν ἀσπασάμενος ἐν πολλοῖς ζ διήμαρτεν ἔτεσιν ἐλθὼν ἐς τὴν σωτήριον σάρκωσιν, τῷ ͵ευϟγ ἔτει ταύτην συλλογισάμενος. ἡ δὲ αἰτία τοῦ σφάλματος αὐτοῦ γέγονεν οὕτως. ἐπὶ γὰρ τὸ α ἔτος Φιλίππου τοῦ Ἀρριδαίου τοῦ μετ' Ἀλέξανδρον Μακεδόνα βασιλεύσαντος Μακεδόνων α, καθ' ὃ ἔτος καὶ ὁ Κλαύδιος Πτολεμαῖος τὴν τῶν προχείρων κανόνων ψηφοφορίαν ἐπήξατο. (inſigne delirium, Ptolemæum aſtrologum, qui ſub Antonino Pio ſcripſerit, æqualem Philippo Aridæo facere) Poſtea: Πανόδωρος δὲ τῇ μαθηματικῇ ἐξακολουθῶν ἐκδόσει τὴν μὲν ἀρχὴν τῆς Αὐγούστου βασιλείας τῷ ͵ευνα ἔτει τοῦ κόσμου ἐστοιχείωσε, τὸ δὲ τέλος τῷ ͵εφϛ, τὴν δὲ σωτήριον γέννησιν τῷ ͵ευϟγ, οὐ καλῶς διανοησάμενος. Idem alibi clarius hæc proponit. Reſpondet enim propoſitioni Panodori de anno ab Auguſto emendato. Verba Panodori: κβ ἔτος ἦν Αὐγούστου, διὰ τὸ τοὺς πολλοὺς κατὰ τὸ ις ἔτος τῆς Αὐγούστου βασιλείας τὴν Ἀλεξανδρείας ἅλωσιν ἱστορεῖν, καὶ τούτου τοὺς χρόνους βασιλείας ἐντεῦθεν λογίζεσθαι, μεθ' ἣν ἀρξαμένην τὴν τετραετηρικὴν ἡμέραν καὶ μέχρι τοῦ νῦν οὕτω καθ' Ἕλληνας, ἤτοι Ἀλεξανδρεῖς, ψηφίζεσθαι τοὺς ἀστρονομικοὺς κανόνας ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῶν δύο φωστήρων, καὶ ταῖς καθ' ἕκαστον μῆνα συνόδοις πανσελήνοις, τῶν τε πλανωμένων ε ἀστέρων, καὶ τῶν λοιπῶν ἀπλανῶν τὰς ἐποχὰς οὕτω λαμβάνεσθαι. Verum ſane, quod ait Panodorus, XXII Auguſti annum fuiſſe epochæ quidem Alexandriæ ſive Actiacæ, quos vocant annos Auguſtorum, XXXVI autem à cæde Cæſaris, quo tempore edicto Auguſti tribus biſextis omiſſis, uſque ad XLIX annum Iulianum, ratio anni Solaris in integrum reſtituta eſt. Subjicit igitur his Georgius: Καὶ οὕτω μὲν ὁ Πανόδωρος συμφωνῆσαι σπουδάζων τοῖς ἔξω σοφοῖς περὶ τὴν σφαιρικὴν κίνησιν ἔτεσιν ζ διήμαρτε τοῦ ͵εφ ἔτους, ͵ευϟγ, ἀντὶ ͵εφ, στοιχειώσας, καίπερ ἐν ἄλλοις εὐδοκιμήσας παρὰ πολλούς. Certe quæ ſupra à nobis diſcuſſa ſunt, vincunt Panodorum ab Adam, ad vicennalia Conſtantini, 5816 tantum annos potuiſſe: quæ quum celebrata ſint anno CCCXXVI Chriſti Dionyſiano, illis deductis de 5816, ſuperſunt anni ab Adam, ad annum Chriſti Dionyſianum, 5490, non 5493, ut voluit Georgius. Secundum hæc enim Conſtantini Magni imperium conſurgeret ex anno Chriſti CCCIV, mortuus fuerit anno CCCXXXIV, non CCCXXXVII, ut fides hiſtoriæ exigit. Itaque hic mire hallucinatur Georgius.

Ibid. συνάγεται ἔτη ͵βιε.] Euſebius Chriſtum natum ſcribit anno à natali Abraham 2016, ab Adam 5200. hoc eſt, ſecundum Euſebium, ab Adam, ad natalem Meſſiæ, anni 5199 abſoluti. ut idem in Cerci Paſhalis indicato quotannis notari ſolet. Quæ plane Martyrologium Romanum ſequitur. *Anno à creatione Mundi, quando in principio creavit Deus cælum & terram, quinquies milleſimo centeſimo nonageſimo nono*, &c. Ibi Commentarius: *Ita antiquæ Tabulæ Eccleſiarum ſecundum ſupputationem ſeptuaginta duorum interpretum ex Euſebii Chronico*, &c. Ex Euſebii quidem Chronico verum eſt, ſed ex ſeptuaginta duorum interpretum rationibus, falſiſſimum, ſecundum quos annus Euſebianus 5200 eſt 5500: annus Chriſti Dionyſianus ſecundum Euſebianam rationem ab Adam eſt 5201, ſecundum Septuaginta 5501. In Martyrologio hic error eſt, quod qui eſt Euſebio 5200, is eſt annus, qui anteceſſit Dionyſianum. alter in Commentario longe abſurdior, quum iſte annorum epilogiſmus attribuatur Septuaginta interpretibus, qui eſt Euſebii, & quidem trecentis annis major Euſebiano. Tamen auctor Commentarii pro Septuaginta pugnat armatus. Sed opus eſt libro non mediocri ad confutandam illam de Chriſti natali Diatribam, & inſignes auctoris hallucinationes.

Ibid. 35. τῷ δὲ Λυσανίᾳ τὴν Ἰουδαίαν.] Hoc Euſebii commentum confutavimus, ad numerum MMXXI.

Ibid. 40. Τιβέριος Δρούσον τῆς ἀρχῆς κοινωνὸν προσλαβόμενος κατὰ μικρὸν ὡς φαρμακὸν ἀνεῖλεν.] Et puero patet legendum, κατὰ μικρὸν φαρμάκῳ ἀνεῖλεν, ex Latinis Hieronymi, & ex hiſtoria. Ideo ita emendare veriti non ſumus.

Pag. 77. 1. ΙΗΣΟΥΣ ὁ Χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.] De tempore paſſionis Dominicæ Georgius: ἔτη δὲ τὰ πάντα ἐξ Ἀδὰμ (μέχρι τῆς ἀναστάσεως) ͵εφλγ. κατὰ δὲ Εὐσέβιον ͵εσλβ. ὅπερ ἀλλότριον πάντη τῆς ἀποστολικῆς παραδόσεως. ὃ καὶ ἐκ παραλογισμοῦ τοιοῦδε πέπονθεν πρὸς τοῖς ρλ τοῦ Καϊνᾶν ἔτεσι, κατὰ τῶν ἐν τοῖς Κριταῖς ἀλλοφύλων ἔτη ρια παραλείψας, τά τε τῆς ἀναρχίας, καὶ εἰρήνης ἔτη μ, καὶ ἔτι τὰ Δαρείου τοῦ Ἀστυάγους ἔτη ια. Item: ὅτι μὲν ͵εφλα ἔτη, οὐχὶ δὲ ͵εφλγ ὁ Ἀφρικανὸς λέγων, δύο σφάλλεται ἔτη κατὰ τὴν ἀψευδῆ τῶν εὐαγγελίων ὑφήγησιν. His conſentanea ſunt illa: ὁ μὲν οὖν Ἀφρικανὸς συμφώνως τῇ ἀποστολικῇ παραδόσει τῷ ͵εφ ἔτει τὴν θείαν χρονολογήσας σάρκωσιν, περὶ τὸ πάθος καὶ τὴν σωτήριον ἀνάστασιν δυσὶν ἔτεσι διήμαρτεν, κατὰ τὰ ͵εφλα ἔτη τοῦ κόσμου ταύτην συναγαγών. Sed cauſſam hujus ſententiæ Africani reddidimus in Notis ad Canonem, ubi oſtendimus, quomodo alii eodem anno, quo baptiſatus fuit, paſſum fuiſſe dicunt, alii anno ſequente propter δύο ἔτη, τὸ μὲν δεκτὸν, τὸ δὲ ἀντιλεγόμενον. quæ frivola & puerilia alibi confutavimus.

Ibid. 32. ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ. καὶ μεθ' ἕτερα.] Hæc etiam diſputatio de ſeptuaginta Hebdomadibus, & de octaëteride Lunari repetitur in libris ἀποδείξ. ejuſdem Euſebii, quæ ad verbum Hieronymus vertit Commentario in Danielem. Quæ autem hic demonſtrantur, (ſi modo hoc demonſtrare eſt) de menſibus, & annis Luna-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Lunaribus, jamdudum à nobis diluta ſunt. Reliqua melius explodere, quam confutare poſſumus. Neque enim ego ea aſſequor. neque is, qui hæc ſomniabat, intelligebat. Et quidem Africanus non hæc ita ſcripſit. quod ex ejus verbis apud Euſeb. LIII. ἀποδείξ. pag. *242, 243.* perſpicue colligi poteſt. Tribus autem verbis mens Africani aperietur, illi CCCCLXXV anni Juliani ſunt Cycli Lunares præciſi XXV. & quia in cyclo Lunari ſepties intercalatur, ſepties viginti quinque menſes Lunares intercalativi fiunt CLXXV, qui fiunt anni Arabici XIV, menſes VII. Ergo CCCCLXXV anni Juliani, hoc eſt Cycli Lunares XXV, fiunt anni totidem Arabici, & præterea XIV, cum VII menſibus. Summa, anni Arabici CCCCLXXXIX, menſes VII. hoc eſt anni Arabici CCCCXC, minus V menſibus. quod volebat Africanus, qui LXX Hebdomadas Danielis vult eſſe CCCCXC annos Arabicos. Sed hunc manifeſtum errorem ,, & puerile commentum jamdudum in lib. de Emend. Temp. confutavimus. Mira vero diſcrepantia diſputationis hujus cum ea, quę eſt apud Euſeb. in lib. ἀποδείξ. quanquam idem ſit argumentum. Omnino hæc, ut hic extant, nemo aſſequitur.

Pag. 78. 10. *ἀφ᾽ οὗ χρόνου ἐπὶ Ὀλυμπιάδα σν.]* Olympias CCL incipit numero MMCCXXXVII, Grato, & Seleuco Coſſ. quo anno *τὸ ἱστορικὸν* ſuum terminavit Africanus, ut alibi demonſtratur ex ipſo Africano, & Photio.

Ibid. 29. *οὗτος καὶ τὸν Ἰούλιον Κάνον.]* Lege Ἰοῦλον Κάνιον. ut Iulus ſit prænomen. Ita etiam vocatur Senecæ de Tranquill. cap. XIV, quem adi ad hujus hiſtoriæ illuſtrationem.

Ibid. 30. *Λέγεται τινὶ τῶν ἑταίρων Ἀντιόχῳ.]* Eum deſignat Seneca, nomine præterito. *Proſequebatur illum Philoſophus ſuus.*

Ibid. 39. *Ἀγρίππας Ἡρώδου παῖς.]* Error pluſquam pueriles. Sic alibi: Ἡρώδης ἀδελφὸς αὐτοῦ [Ἀρχελάου] ἔτη κδ. Ἀγρίππας ὁ σκωληκόβρωτος ἔτη ζ. &c. Agrippa iſte erat filius Mariamnes, & Ariſtobuli filii Herodis magni ab ipſo patre Herode interfecti. At Herodes Antipas hujus Agrippæ patruus erat. Latina Hieronymi tollunt omne dubium, in quibus legitur, *Agrippa Herodis filius.* Hoc etiam confirmatur illis: Ἡρώδης δὲ ὁ τούτου πατὴρ ἐν Λουγδούνῳ τῆς Γαλλίας ἐξορισθείς. ut dubium non ſit, quin Herodem Antipan intellexerit fuiſſe patrem Agrippę ex eo, quod ſucceſſerit Herodi. Certe mira eſt *ἀλογιστία*, vel potius non mira in Euſebio.

Ibid. 48. *ὁ δὲ αὐτὸς μετὰ τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ ἐκκλησίας.]* Hieronymus videtur legiſſe μετὰ τὴν ἐν Ἀντιοχ ἐκκλησίαν.

,, Ibid. 49. *Πέτρος τὴν πρώτην Καθολικὴν ἐπιστο-*
,, *λὴν ἀπὸ Ῥώμης ἀπέστειλεν.]* Ex illis ſolis verbis,
,, *ἀσπάζεται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή*, vetu-
,, ſtiſſimi Chriſtianorum ſcriptores colligebant Pe-
,, trum fuiſſe Romæ, quod Babylonis nomine Roma
,, intelligitur in Apocalypſi. Sed hanc falſam inter-
,, pretationem confutavimus lib. III. Canonum ad
,, epocham XII. Et certe nullo alio argumento illam
,, profectionem Petri muniunt, quam hoc Epiſtolæ ejus
,, teſtimonio. Vetuſtiſſimus error eſt, cujuſmodi ille
,, de Chriſto intra eundem annum baptiſato, & cru-
,, cifixo.

Pag. 79, 3. *Ἀγρίππας, ὁ καὶ Ἡρώδης.]* Vocabatur quidem Ἀγρίππας Ἡρώδης, ut ex Actis Apoſtolicis conſtat. Sed puerile eſt huic XXVI annos attribuere, qui competunt minori. Euſebii, an Georgii, *παρεγχείρημα* dicam, neſcio. Sed librariorum potius.

Ibid. 11. *ἐν τούτοις τοῖς χρόνοις ἐφάνη τὸ ὄρνεον ὁ Φοῖνιξ.]* Sex. Aur. Victor Andreæ Schotti in Claudio: *Hujus anno ſexto, quum quatuordecim regnarit, octingenteſimus urbis mire celebratus, viſuſque apud Aegyptum Phœnix, quam volucrem ferunt anno quinquageſimo* [quingenteſimo] *ex Arabis memoratos locos advolare.* Idem Sex. Aurel. Victor vulgaris. Plinius negat ſub Claudio Principe viſum, libro X, cap. II. *Allatus eſt & in urbem Claudii Principis cenſura, anno urbis* MDCCC, *& in Comitio propoſitus, quod actis teſtatum eſt, ſed quæ falſa eſſe nemo dubitarit.* Solinus fucus Plinii non dubitat verum eſſe. Sed idem, *Cornelius*, inquit, *Valerianus Phœnicem devolaſſe in Aegyptum tradit Q. Plautio, Sex. Papinio Coſſ.* & Dio: Σέξτου δὲ δὴ Παπινίου μετὰ Κυΐντου Πλαυτίου ὑπατεύοντος, &c. εἰ δέ τι καὶ τὰ Αἰγύπτια πρὸς τοὺς Ῥωμαίους προσήκει, ὁ Φοῖνιξ ἐκείνῳ τῷ ἔτει ὤφθη. Καὶ ἔδοξε πάντα ταῦτα τὸν θάνατον τῷ Τιβερίῳ προσημᾶναι. Horum Conſulum annus congruit numero MMLII. Sed Corn. Tacitus Annali ſexto confert in magiſtratum Pauli Fabii, & L. Vitellii Conſulum, numero MML.

Ibid. 12. *περὶ χνζ ἐτῶν φανεὶς, ὡς Δέξιππος συμφωνεῖ.]* Plinius triennio amplius ex verbis Manilii Senatoris, ut ipſe ait, eruditiſſimi, *ſacrum in Arabia Soli eſſe, vivere annis* DCLX. poſtea: *cum hujus alitis vita magni converſionem anni fieri prodit idem Manilius, iterumque ſignificationes tempeſtatum & ſiderum eaſdem reverti. Hoc autem circa meridiem incipere, quo die ſignum Arietis Sol intraverit.* Sane circuitus magni anni, quam *μεγάλην ἀποκαταστατικὴν κυνικὴν* vocabant Ægyptii, conficitur intervallo annorum Ægyptiacorum MCCCCLXI, quem ſcilicet Thoth ad eandem diem Julianam revertitur. *Pomponius Mela quingentorum annorum ævo perpetuam durare.* Martialis *decem ſæcula*, id eſt annos M.

Ibid. *περὶ χνζ.]* Aliter apud Solinum auctorem leviſſimum, *Probatum eſt quadraginta & quingentis eum durare annis,* &c. *cum hujus vita magni anni fieri converſionem rata fides eſt inter auctores: quanvis plurimi eorum magnum annum non quingentis & quadraginta, ſed duodecim millibus nongentis quinquaginta quatuor annis conſtare dicant.* Ælianus de Animal. lib. VI. cap. LVIII. quingentos annos tantum vivere. Quod autem hic dicitur DCLVII annis antea viſum, ſi refertur ad Conſulatum Q. Plautii, ac Sex. Papinii, id acciderit anno Nabonaſſari CXXIV, aut CXXV, circiter numerum MCCCXCV, anno ab urbe condita CXXXI. Quod non convenit iis, quæ Plinius dicit, viſum P. Licinio, M. Cornelio Coſſ. Tria paria conſulum his nominibus, ſed diverſis prænominibus, extant in Faſtis, quæ tamen longe infra illum numerum annorum ab urbe condita ſunt. Sed ut futilis fuit de illa alite credulitas, ita futilior fuerit ejus hiſtoriæ inveſtigatio. Noluimus tamen deeſſe propoſito noſtro, ne queruli habeant, quod objicere poſſint.

Ibid. 32. *Ἀλβῖνον Κέστιος Φλῶρος.]* Ceſtium, qui Joſepho & Tacito Geſſius eſt, vocat Euſebius. Cauſam ejus hallucinationis reddidimus ad numerum MMLXXXIV.

Pag. 66. 1. *Τίτος ἐν δυσὶν ἔτεσιν παραλαβὼν τὴν Ἱερουσαλήμ.]* Hallucinatio confundit tempus "
belli, quod adminiſtravit Titus, cum tempore ob- "
ſeſſionis & oppugnationis Ieroſolymorum. Nam is "
annus erat quidem ſecundus imperii Veſpaſiani, & "
proinde ducatus Titi, ſed Ieroſolyma quatuor men- "
ſibus oppugnata duntaxat ſunt. Quare errat. "

Pag. 80. 10. *κράζοντες, οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ Καίσαρα, καὶ, Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

τέκνα ἡμῶν.] Hunc locum tangit Hieronymus Comment. in Danielem, cap. IX: *Quicquid enim in templo poſtea factum eſt, non fuit ſacrificium Dei, ſed cultus Diaboli, cunctis in commune clamantibus*, SANGUIS EIUS SUPER NOS, ET SUPER FILIOS NOSTROS, *& hoc:* NON HABEMUS REGEM, NISI CÆSAREM. *Quem locum in Chronica Euſebii, quam ante annos plurimos in Latinam linguam vertimus, diligens lector plenius ediſſertum poterit invenire.* Ex quibus conſtat & priorem hunc librum quoque ab Hieronymo converſum fuiſſe. Hoc autem longum fragmentum debemus Cedreno, *179, 29.* quod quum ex Georgio in illam farraginem traductum ſit, tamen in Georgio non extat, ut multa alia à breviatoribus amputata.

Ibid. *28.* Ἀγρίππας ὁ ὑὸς αὐτοῦ, ὁ μικρὸς λεγόμενος, ἔτη κγ.] Quare hic XXIII tantum annos iſti attribuit, in Canone vero XXVI? Deinde centum tantum annos colligit ab initio Herodis, ad excidium Ieroſolymorum. Si ab eo tempore, quo rex à Senatu declaratus eſt, minus dicit IX annis: ſi ab expugnatis Ieroſolymis, minus VI. Sed quod regnum Herodiadarum centum duntaxat annorum definiat, jamdudum hunc errorem caſtigavimus. Terminat enim excidio Ieroſolymorum, quum XXX annis ultra exitium Iudæorum Agrippa minor regnarit. Ab anno igitur, quo Herodes rex à Senatu declaratus eſt, ad exceſſum Agrippæ minoris, intervallum eſt annorum CXXXVIII.

Ibid. *31.* Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη δευτέρῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει.] Anilia, delira, ridicula, ex verbis Euſebii depravata, qui ita ſcripſerat: Τίτος δευτέρῳ τῆς βασιλείας αὐτοῦ ἔτει θνήσκει θεηλάτως, ὡς δὲ Ἕλλωνες ἱστοροῦσι φαρμάκῳ Δομετιανὸς αὐτὸν ἀνεῖλεν ὁ ἀδελφὸς ἔρωτι τῆς μοναρχίας. Τῆς συγκλήτου πρεσβευσαμένης, ὥς τινες, Τίτος θεὸς ἀνηγορεύθη.

Ibid. *39.* Σεβαστὴν ἀνηγόρευσε τὴν ἰδίαν ἀδελφήν.] Perperam. legendum γυναῖκα ex Hieronymo.

Pag. *81. 43.* ἁλόντων Ἱεροσολύμων τὸ ἔσχατον, ὡς μήτε λίθον ἐπὶ λίθον ἀφεθῆναι κατὰ τὴν θείαν φάσιν.] Imo hoc prorſus eſt κατὰ τῆς θείας φάσεως. Dominus enim Ieſus Chriſtus de excidio Ieroſolymorum ſub Tito loquebatur, quæ quum ſolo tunc æquata fuerint, ſuperinducto etiam aratro, finem tunc cœpit Domini vaticinium. Itaque quæ ſemel ſolo æquata fuerunt, quomodo iterum ſolo æquari potuerunt, quæ nulla erant? Abunde hoc delirium alibi caſtigavimus.

Pag. *83. 12.* Δίδιος διὰ τὸ χρήμασι τὴν βασιλείαν ὠνήσασθαι.] Hæc ſunt à Georgio, non ab Euſebio. Eadem habet Chronicon Caſaubon.

Pag. *84. 7.* Ἱππόλυτος ἱερὸς φιλόσοφος ἐπίσκοπος Πόρτου.] Nicephorus quoque Calliſtus Portuenſem Epiſcopum vocat. Sed Epiſcopus Portuenſis alius videtur ab hoc. hic autem eſt is, cujus marmorea ſtatua ſolio inſidens ex agro Verano effoſſa in Bibliothecam Vaticanam tranſlata eſt. Neque dubito falli, qui eundem cum Portuenſi faciunt. oportet enim hunc Tiburis epiſcopum fuiſſe, quum ager Veranus viæ Tiburtinæ adjaceat. Prudentium hallucinatum fuiſſe de aliis Hippolytis jam indicatum ab aliis. Sed ipſi non animadverterunt Hippolytum, cujus ſtatua effoſſa eſt, quique ἑκκαιδεκαετηρίδα Paſchalem conſtruxit, nullo modo poſſe eum eſſe, qui Portuenſis Epiſcopus fuit. Sola ἑκκαιδεκαετηρὶς in ſolio ejus inciſa conjecturæ locum fecit, eum eſſe Hippolytum, cujus Euſebius, & poſt eum, Hieronymus, meminere. Nam nomen ſolio inſcriptum non eſt. Ejus ἑκκαιδεκαετηρίδα interpretati ſumus, quæ tam antea negligebatur, quam ignorabatur.

Ibid. *15.* Ἀφρικανὸς τὴν ἐννεάβιβλον.] Alius eſt à Iulio Africano Chronologo. Hoc alibi à nobis demonſtratum.

Ibid. *22.* Θεμιστοκλῆς φιλόσοφος ἤκμαζεν.] Et quidem eodem tempore Θεμιστοκλῆς ὁ σοφιστὴς ἤκμαζεν. Vide Eunapium in Iuliano. Puto eundem eſſe. Sed de Pythio nugæ. Tunc enim ſilebat oraculum jam à temporibus Punicis.

Pag. 85. 11. ἐν Ἀβύρτῳ τῷ λεγομένῳ φόρῳ Θεμβρωνίῳ.] Auctor hiſtoriæ miſcellæ hæc ita vertit: *Apud Abritam, qui locus Foroterebronii dicitur.*

Pag. 87. ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΤΟΥ ΠΑΜΦΙΛΟΥ ΧΡΟΝΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ.] Non opus eſt repetere quæ de hac poſteriore patre Euſebianorum Chronicorum diſputavimus tam initio Notarum in Canonem Latinum Euſebii, quam hujus libri. Nos eodem modo Canonem digeſſimus, ad exemplum Latini Hieronymiani. In margine ſiniſteriore ſunt decades annorum Abraham, & Olympiades. Sequuntur fila regnorum: poſtremo χωρίον ἱστορικόν. quæ omnia, ut in Latino Canone, ita in hoc Græco, obſervata ſunt, quantum per reliquiarum Græcarum paucitatem nobis licuit. Non enim omnia nanciſci potuimus, ideoque neque totum Canonem Græce damus. Acceſſerunt Conſules, quod putidum ſcribarum faſtidium hinc expunxit. Quod enim Euſebius Conſules adhibuerit, ita à nobis probatum eſt, ut nemini dubium eſſe poſſit. Unum excipimus: quod non damus Conſules eo ordine, quo Euſebius poſuerat: ſed quomodo digerendi ſunt. Euſebius enim integra Olympiade conſulatum primum Iunii Bruti anticipavit. Inde fœdiſſimi ἀναχρονισμοὶ in Faſtis Caſſiodori, qui Euſebium ſequutus eſt, & in Chronico Mariani, qui Caſſiodori veſtigiis inſiſtit, cujus temporibus nulli Conſules in Chronico Euſebii comparebant, quum in vetuſtiſſimo Codice, Cl. V. Jac. Bongarſii, qui ante DCCCCLXXVII annos ſcriptus eſt, nulli ſuperſint. Itaq; vetuſtiſſimæ res ſunt, omiſſio Conſulum, & neglectus prioris partis Latinæ horum Chronicorum. Sciant autem benevoli lectores, me nihil hic poſuiſſe, quod non ſcriptum invenerim: multa eſſe, quæ ſine integriore codice divinari non poſſunt, ut *Aeginetæ mare obtinent*, αἰγινῆται θαλασσοκρατοῦσι, etiam ſi non inveniſſem ſcriptum, poteram tamen iiſdem verbis, quibus ab Euſebio conceptum fuit, divinare. Verum hoc nobis noluimus licere, ut nihil, niſi quod ſcriptum reperiimus, proponeremus.

ΠΡΟΟΙΜΙΟΝ.] Ita enim vocat Georgius: ὡσαύτως Εὐσέβιος ἐν τῷ προοιμίῳ τοῦ Κανόνος ὧδέ πως γράφων συμμαρτυρεῖ. Μωϋσέα γένος, &c. Itaque totum hoc principium Procemii à Georgio habemus. Hæc ſunt quæ in priorem, & poſteriorem partem Chronicorum Euſebii dici à nobis potuerunt. Multa aliis relinquimus, & quidem maximum ſpicilegium poſt meſſem, imo meſſe majus.

ADDENDA NOTIS
IN GRÆCA EUSEBIANA.

Hæc omnia fragmenta omni laude majora ſuperioribus diebus, jam abſoluto Canone Græco Euſebiano, à præſtantiſſimo, ſummæque eruditionis viro Iſaac. Caſaubono accepimus, ut hoc eximio beneficio etiam privatim de nobis bene mereret, qui de omnibus publice mereri non ceſſat: ſi tamen privatum benefactum vocandum eſt, quod non ſolum in nos, ſed etiam in omnes literarum ſtudioſos, atque adeo in literas ipſas, collatum eſt. Quanta jactura fuerit illis carere, non judicabit, niſi is, qui quanta utilitas ſit illis frui, intelliget. Vere Euſebiana eſſe, etiam ſi nomen Euſebii Eclogarius in quibuſdam non interjeciſſet, non difficile fuit illi colligere, qui aliquem uſum Euſebianorum ſcriptorum habet.

Pag. 19. περὶ τῶν Σικυωνίων βασιλέων.] Hinc patet, quis fuerit diſpoſitus hujus libri. Primum ſinguli ſingulorum regnorum reges & Dynaſtiæ apponebantur ſecundum tempus originum & initiorum monarchiarum. Subjiciebantur deinde ὁμάδες χρόνων, in quibus, ut alibi diximus, non omnes unius Dynaſtiæ principes, ſed aliquot ex omnibus Dynaſtiis in unum ſæculum conjiciebantur. Itaq; quum in his Excerptis, legatur non ſemel, ὡς κατὰ καιρὸν ἀποδείξομεν, manifeſto rejicit lectorem ad ea, quæ καθ᾽ ὁμάδα collecta & demonſtrationibus firmata ſunt. Hos autem reges ab Africano Euſebius, Africanus à Caſtore accepit, qui, ut Auſonius teſtis eſt, Chronologiam regum omnium ediderat: cujus exemplo Tranquillus idem fecerat, ejuſque opus verſibus complexus fuerat Paulinus Burdigalenſis, qui poſtea Epiſcopus Nolanus fuit. Qui autem ſacerdotes Cranii Apollinis hic apponuntur, & ab Hieronymo omiſſi ſunt, iidem & in barbarolatinis excerptis extant, ubi quæ depravate leguntur, hinc emendari poſſunt.

Τέταρτος Πέλεψ.] Mire hæc vitiata ſunt. legendum: Τέταρτος Ἄπις ἔτη κε. ὑφ᾽ οὗ Ἀπία ἡ Πελοπόννησος ἐκλήθη.

Pag. 24. περὶ τῶν Ἀργείων βασιλέων.] Et hoc quoque à Caſtore Africanus, & ab eo Euſebius.

Ibid. πρῶτος παρ᾽ Ἀθηναίοις μνημονεύεται Ὤγυγος.] Multa hujus περιοχῆς ἀποσπασμάτια invenies in centonibus Cedreni.

Pag. 28. εἰκοστὸς ἕκτος Ἀρίφρων Φερεκλέους, ἐφ᾽ οὗ ἡ Ἀσσυρίων ἀρχὴ κατελύθη, &c.] Eadem verba extant & in Canone. Sed ut Sardanapali exitium contigerit ſub Ariphrone, non potuit accidere, niſi expunctis quatuor regibus Aſſyriorum: ut ſuo loco oſtenſum eſt.

Ibid. εἰκοστὸς ἕνατος Αἰσχύλος Ἀγαμήστορος, ἐφ᾽ οὗ ἔτει δωδεκάτῳ πρώτη Ὀλυμπιὰς ἤχθη.] Ex β factum ιβ. Nam β non ιβ ἔτει Αἰσχύλου prima Olympias acta ſecundum Caſtorem. Quare expungenda nota denarii numeri.

Ibid. ἔδοξεν αἱρεῖσθαι ἄρχοντα κατ᾽ ἐνιαυτόν.] De Creonte primo annuo Athenienſium Prætore omiſſum ab Hieronymo, & multa alia, quæ ſine dubio Euſebius notarat. Hoc non aliunde accidiſſe puto, quam ex nimia feſtinatione, per quam dictante Hieronymo, omnia notario aſſequi non licuit.

Ibid. ὅμως δὲ ὁ Πορφύριος ἐν τῷ πρώτῳ τῆς φιλοσόφου ἱστορίας.] Hujus quoque operis meminerunt Excerpta barbarolatina. à Suida id opus vocatur φιλολόγου ἱστορίας βιβλία ε.

Pag. 29. ὀλίγα δ᾽ ἀναγκαῖον περὶ τοῦ ἀγῶνος εἰπεῖν.] Vide fragmentum Phlegontis editum à Xylandro, ex quo & multa huc ab Africano traducta. Sunt enim hi σταδιονῖκαι ad verbum ex Africano, quod quidem conſtat ex ultima Olympiade, quæ eſt ducenteſima quadrageſima nona, in cujus annum primum incidit conſulatus Grati & Seleuci, anno ultimo Elagabali, quo Africanus opus ſuum Chronologicum terminavit, ut ex ejus, & præterea Photii verbis, alibi oſtendimus. Neque vero mirum hic Africani nomen ab Euſebio reticeri, quum omnia Euſebii χρονολογούμενα non aliunde, quam ab Africano, ſine ulla verborum immutatione, deſumpta ſint, cujus nunquam Euſebius meminit, niſi quum ab eo diſerte ſe diſſentire profitetur.

Ibid. Ἑλλήνων Ὀλυμπιάδες, ἀπὸ τῆς πρώτης, ἐπὶ τὴν σμζ.] Atqui hic duæ amplius ſunt, σμθ. Sed Deum immortalem, quanti refert hos σταδιονίκας non periiſſe. Omnis enim memoria rerum Græcarum horum titulis continetur: ita ut ignorata Olympiade τοῦ σταδιονίκου nomen ſuperſtes, neque Olympiadem, neq; tempus rei geſtæ perire patiatur. Nam non raro Pauſanias, non quota eſt Olympias, ſed quam quidam vicit, notare ſolet. τρίτῳ ἔτει τῆς Ὀλυμπιάδος, ἣν ὁ δεῖνα ἐνίκησε. Timæus. v. ſcripſit, Ὀλυμπιονίκας, ἢ χρονικὰ πραξίδια. Neque vero quis miretur tanti Olympionicas à Græcis fieri, ut ab eis, ut Romæ à Conſulibus temporum ratio in Faſtis notaretur. Cicero enim in oratione pro Flacco ait, Olympia viciſſe apud Græcos prope majus & glorioſius fuiſſe, quam Romæ triumphaſſe.

Ibid. καθ᾽ ἣν Ῥωμαίων ἐβασίλευσεν Ἀντωνῖνος υἱὸς Σεβήρου.] Verum ſane, Antoninum Caracallam Olympiade CCXLVII imperaſſe. Ejus enim initium incurrit annum III illius Olympiadis. Sed eſt mira hallucinatio, quam in Euſebio non mirabitur, qui ejus alias & craſſiores, & majoris momenti meminerit. Nam Africanus, à quo totidem verbis horum σταδιονικῶν faſtos hauſit, dicit ſe deſiviſſe in CCXLIX Olympiade, ſub Antonino. Sed ille Antoninus eſt Elagabalus, non Caracalla. Quare quod pro Antonino Elagabalo Antoninum Caracallam acceperit, propterea eam Olympiadem putavit eſſe ultimam horum Faſtorum, in qua imperabat Caracalla, quæ profecto eſt CCXLVII Olympias. Poſtea oblitus ſui non CCXLVII, ſed CCXLIX poſuit. Ubi duplex hallucinatio; prior, quod pro Antonino Elagabalo Antoninum Caracallam acceperit: altera, quod profeſſus ſe in CCXLVII Olympiade deſinere, in qua imperabat Caracalla, ad CCXLIX uſque Olympiadem ſeriem extenderit, in qua imperabat Elagabalus: quia eo uſque progreſſus eſt is, unde acceperit, Africanus, cujus nomen reticendo putavit ſe furtum occultare poſſe. Mira eſt ἀλογιστία. Sed quot ejuſmodi in Canone animadvertere licet?

Ibid. Πέμπτη. Αἰσχίνης Ἠλεῖος.] Αἰσχίνην Ἠλεῖον πένταθλον, non σταδιοδρόμον agnoſcit Pauſanias πένταθλον, non σταδιοδρόμον.

Ibid. ἕκτη Οἰβώλας.] Pauſaniæ Οἰβώτας. Ita lege.

Ibid. ἑβδόμη. Διοκλῆς.] Aliis Δαϊκλῆς.

Ibid. ἐννάτη Ξενοκλῆς.] Aliis Ξενόδικος. Pauſaniæ Ξενοδόκος.

Ibid.

Ibid. Τεσσαρεσκαιδεκάτη. προσετέθη καὶ δίαυλον.] Legendum δίαυλος. Porro aliis dicitur Δάσμων, qui hic Δέσμων.

Ibid. καὶ ἐνίκα Υπηνὸς Ηλεῖος.] Pauſanias: Ολυμπιάδι δὲ ὕστερον τετάρτῃ καὶ δεκάτῃ προσετέθη σφίσι δίαυλος. Υπηνος δὲ ἀνὴρ Πισαῖος ἀνείλετο ἐπὶ τῷ διαύλῳ τὸν κότινον.

Ibid. Πεντεκαιδεκάτη. καὶ γυμνοὶ ἔδραμον.] Idem Euſtathius 1324, 24. quanquam paulo aliter.

Ibid. Ακανθος Λάκων.] Pauſanias ibid.

Ibid. Οκτωκαιδεκάτη. προσετέθη πάλη. καὶ ἐνίκα Ευρύβατος.] Pauſanias ibid.

Ibid. Λαμπίας Λάκων.] Λάμπις, non Λαμπίας Pauſaniæ.

Ibid. εἰκοστὴ τρίτη. Ονομαστὸς Σμυρναῖος.] Pauſanias: Ονομαστὸς δὲ ἐνίκησεν ἐκ Σμύρνης συντελούσης ἤδη τηνικαῦτα ἐς Ιωνας. Apud eundem Pauſaniam hujus Olympiadis σταδιονίκης non Ικάριος, ut hic, ſed Ικαρος dicitur.

Pag. 40. εἰκοστὴ πέμπτη. καὶ ἐνίκα Πάτων Θηβαῖος.] Παγώνδας Pauſaniæ, non Πάτων. Quod hic vocatur τέθριππον, Pauſanias vocat ἵππων τελείων δρόμον.

Ibid. εἰκοστὴ ἕκτη. Κάρνια ἐτέθη.] Omiſit Hieronymus. quæ tamen eſt nobiliſſima Lacedæmoniorum ἐποχή. Celebrabantur plenilunio, ut Olympias. auctor Euripides.

Ibid. εἰκοστὴ ἑβδόμη. Ευρυβος.] Pauſaniæ Ευρύβοτος Αθηναῖος, vel Ευρύβατος.

Ibid. εἰκοστὴ ὀγδόη. Χάρμις Λάκων.] Pauſaniæ Χίονις Λάκων, qui vicit Olymp. xxx.

εἰκοστὴ ἐννάτη. οὗ τὸ ἅλμα ποδῶν ἦν νβ.] Hoc prodigioſum. Nam nemo ſingulari ſaltu ultra xxvii veſtigia ſua ſaltum expedire poteſt. Hic vero tranſmittebat longitudinem lii pedum commodorum. Ampliorem ſaltus modum attribuit Phayllo Epigramma diſtichon in eum factum; nempe lv pedum:

πέντ᾽ ἐπὶ πεντήκοντα πόδας πήδησε Φάϋλλος,
δίσκευσεν δ᾽ ἑκατὸν, πέντ᾽ ἀπολειπομένων.

» quanquam alii νβ tantum attribuant.

Ibid. τριακοστή. ὁ αὐτὸς (Χίονις) τὸ δεύτερον.] Pauſanias Meſſeniacis: Ταῦτα δὲ ἐπὶ τῆς Ολυμπιάδος ἐπράχθη τῆς ἐννάτης εἰκοστῆς, ἣν Χίονις Λάκων τὸ δεύτερον ἐνίκα, Μιλτιάδου παρ᾽ Αθηναίοις ἄρχοντος. Eſt μνημονικὸν σφάλμα Pauſaniæ. xxix quidem Olympiada vicit primum Chionis Lacon, Archimede Athenis magiſtratu, trigeſimam autem idem Chionis iterum, Miltiade prætore. in viceſimæ Olympiadis anno ii Miltiadem prætorem ſtatuit idem Pauſanias in Arcadicis. Quare mira eſt perturbatio. Quod autem xxviii Olympiadem idem Pauſanias ait viciſſe Χίονιν Λάκωνα, eſt hallucinatio. Non enim Χίονις Λάκων, ſed Χάρμις Λάκων, is erat. Quare clarius hallucinatio deprehenditur illis; κατὰ τὴν ἐνάτην Ολυμπιάδα, καὶ εἰκοστὴν, ἣν Κορίνθιος ἐνίκα Ξενοφῶν, Αρχιμήδους Αθήνησιν ἄρχοντος. Quod autem hic dicitur non ſolum hanc, ſed & ſequentes Olympiadas xxvi à Piſæis, non ab Eleis celebratas, equidem miror à Pauſania ſilentio præteritum. & neſcio, an credere debeam, quum Olympiades, quæ ab Eleis non celebrabantur, ἀνολυμπιάδες dicerentur.

Ibid. τριακοστὴ τρίτη Κραξίλας.] Repone Κραυξίδας ex Pauſania. Sequitur: ὃς στάδιον ἐξεμέτρησε τοῖς ἑαυτοῦ ποσὶ, μόνας ἑξακοσίας περιθέσεις ποιησάμενος. Stadium Olympicum ſexcentis veſtigiis ſuis, quas περιθέσεις vocat, dimetiebatur. Galli mei *Semelas* vocant. Sic apud Scholiaſtem Hephæſtionis, « quas alii βάσεις in ſcandendis verſibus appellant, eæ « dicuntur περιθέσεις. Solus Hercules hoc faciebat. cæteris hominibus pluribus veſtigiis opus erat, quod brevioribus pedibus eſſent, quam Hercules, ideoque breviori corporis modulo. unde ex ſtadio Olympico Pythagoras proceritatem Herculis ex ſymmetria corporis humani collegit, ut extat apud Gellium. Quare hinc lux affulget loco Pauſaniæ: εἰ δὲ καὶ Ηρακλεῖ τῷ Θηβαίῳ μέγεθος παρέστησεν ὁ Λύγδαμις, ἐγὼ μὲν οὐκ οἶδα, λεγόμενον δ᾽ ὑπὸ Συρακουσίων ἐστί. Hinc etiam aperitur, quare ὑπερμεγέθης dicatur. Solinus de hoc: *Nonnullos accepimus naſci concretis oſſibus, eoſque neque ſitire, neque ſudare conſueſſe: qualis Syracuſanus fertur Lygdamis, qui tertia & trigeſima Olympiade primus ex Olympico certamine pancratii coronam reportavit: cujus oſſa deprehenſa ſunt medullam non habere.* quæ accepit ille fucus ex xviii, cap. lib. ii. Plinii, ubi tamen nomen *Lygdamidis* omiſſum eſt.

Ibid. τριακοστὴ πέμπτη. Κύλων ὁ Αθηναῖος.] Propterea vocatur Ολυμπιονίκης à Thucydide, libro primo.

Ibid. ὁ ἐπιθέμενος τυραννίδι.] Nota eſt deſcriptio hujus geſti apud Thucydiden, quod ejus Scholiaſtes confert in tempus pugnæ Marathoniæ. ὅτι τὰ κατὰ Κύλωνα ἐπράχθη σχεδὸν ἐπὶ τῆς ἐν Μαραθῶνι μάχης. Pugna Marathonia contigit Olympiade lxxii. & ſane tunc, quum τὰ ἐν Πελοποννήσῳ Ολύμπια celebrarentur, hæc geſta fuiſſe ſcribit Thucydides. Sed à victoria Olympia Cylonis, ad Marathoniam pugnam, interjectæ ſunt Olympiades xxxvii, hoc eſt anni cxlviii. Unde conſequens fuerit Cylonem majorem clxx annorum, ut minimum, de occupanda arce Athenarum conjuraſſe. quod eſt abſurdiſſimum. Multis igitur annis pugna Marathonia antiquius hoc geſtum eſſe, neceſſe eſt. Major vero, & abſurdior anachroniſmus, ſi credimus Suidæ: Κυλώνειον ἄγος. ἀπὸ Κύλωνος, ὃν καταφυγόντα ἐπὶ τὰς σεμνὰς θεὰς ἀποσπάσαντες αὐτὸν οἱ περὶ τὸν Περικλέα Αθηναῖοι, ἀπέκτειναν. Non enim οἱ περὶ τὸν Περικλέα, id eſt Pericles, ſed οἱ τοῦ Περικλέους πρόγονοι πρὸς μητρὸς, hoc fecerunt. Thucydides, εἰδότες δὲ Περικλέα τὸν Ξανθίππου προσεχόμενον αὐτῷ. id eſt, ἔνοχον τῷ ἄγει Κυλωνείῳ, *obſtrictum piaculo illi.* omnis enim poſteritas eorum, qui hoc perpetra- « runt, fuerunt ἐναγεῖς. Pericles autem erat unus de « poſteris. «

Ibid. τριακοστὴ ἕκτη. ὃς Πιττάκῳ μονομαχῶν ἀνῃρέθη.] xxviii nimirum annis poſt victoriam ſuam, Olympiade xliii, ut habes in Canone.

Ibid. τριακοστὴ ἑβδόμη. καὶ ἐνίκα Ιπποσθένης.] Idem etiam apud Pauſaniam.

Ibid. τριακοστὴ ὀγδόη. Δουπελίδας.] Pauſaniæ Ευπελίδας Legendum igitur: ἐνίκα δ᾽ Ευπελίδας.

Ibid. Τεσσαρακοστὴ πρώτη. Φιλώτας * συναρίτης.] Repone Συβαρίτης ex Pauſania.

Ibid. Φιλώτας.] Aliis Φιλητᾶς.

Ibid. τεσσαρακοστὴ ἕκτη. ὃς αἰπολῶν λαγὼν κατέλαβεν.] Solinus: *Polymneſtor Mileſius puer, quum à matre locatus eſſet ad caprarios paſtus, ludicro leporem conſecutus eſt, & ob id ſtatim productus à gregis domino, Olympiade ſexta, & quadrageſima, ut Bocchus auctor eſt, victor in ſtadio meruit coronam.*

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ibid. 218. τεσσαρακοστὴ ὀγδόη. πρέσβας εἰς τοὺς ἄνδρας.] Legendum πρέσβας, ut alibi notamus. Qui vero hic Γλύκων, is aliis eſt Γλαυκίας.

Ibid. πεντηκοστὴ τετάρτη. ψιλωθεὶς ἀπέθανεν.] Alibi, ubi de hoc geſto agitur, legebatur ψιλλωθείς. Sed ψιλωθεὶς eſt recta lectio. Nam ψίλωσις τῶν τριχῶν acerrimus dolor. & vulſos illi ab adverſario crines hic deſignari, haud obſcurum eſt.

Pag. 41. ἑξηκοστὴ δευτέρα. ὃς νικᾷ Ολύμπια ἑξάκις.] Pauſanias quoque ἑξάκις Ολύμπια νικῆσαι. ἐγένοντο δὲ τῷ Μίλωνι αἱ μὲν ἐν Ολυμπίᾳ πάλης νῖκαι, μία ἐν παισὶν ἐξ αὐτῶν. Epigramma tamen ἑπτάκι.

Μίλωνος τὸ δ᾽ ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὅς ποτε Πίσῃ
ἑπτάκι νικήσας ἐς γόνατ᾽ οὐκ ἔπεσεν.

Ibid. ἑξηκοστὴ πέμπτη. προσετέθη ὁπλίτης.] Aliter vocatur ὅπλον Artemidoro, Heliodoro, aliis, item infra Olympiade LXVII. Pauſania dicitur ὁπλιτῶν δρόμος.

Ibid. Δαμάρητος Ηρακλείδης.] Pauſaniæ Δημάρατος Ηραιεύς.

Ibid. ἑξηκοστὴ ἑβδόμη. πρῶτος ἐτρίαστευσε δίαυλον, ὅπλον.] δίαυλος, ut vulgo notum, eſt à carceribus, ad metas, rurſuſque á metis ad carceres recurrere una contentione. τριαστεύειν δίαυλον fuerit ter idem facere, ut ἐν δολιχῷ ſexies. Ab eo tempore igitur δίαυλος ter peragebatur, qui erat curſus ἡμιδολίχου. Verbum τριαστεῦσαι, quod nuſpiam memini me legere, eſt natum in ſtadio Elidenſi, ut multa alia ſuo quodque in-
,, ſtituto impoſita ſunt nomina. Nam τριαστεῦσαι 1 Sam.
,, xx. 17, 19. fictum eſt ab interprete Græco ex He-
,, braico.

Ibid. ὃς σύκοις ξηροῖς ἤσκει.] Ideo Xerophagias athletarum dixit Tertullianus.

Ibid. ἑβδομηκοστή Νικαίστας.] Nomen nihili. Legendum Νικίας, ut in noſtris collectaneis.

Ibid. ἑβδομηκοστὴ τρίτη. Ασύαλος.] Repone Αστυλος ex Pauſania.

Ibid. Ασύαλος]In noſtris Collectaneis Ασυχος. Facilis lapſus ἐκ τοῦ Αστυλος εἰς τὸ Ασυχος. Repone igitur Αστυλος. Hic vocatur Syracuſius. In gratiam enim Hieronis aſſeruit ſeſe Syracuſanum in LXXIV, & LXXV Olympiade. Quare à Crotoniatis ejus municipibus domus ejus diruta, & carcer publicus facta.

,, ἑβδομηκοστὴ ἑβδόμη. Δάνδης Αργεῖος.] Epi-
,, gramma Simonidis:
,, Αργεῖος Δάνδις σταδιαδρόμος ἐνθάδε κεῖται,
,, Νίκαις ἱππόκροτον πατρίδ᾽ ἐπεκλείσας
,, Ολυμπία δὶς, ἐν δὲ Πυθῶνι τρία.
,, Δύω δ᾽ ἐν Ισθμοῖ, πεντεκαίδεκ᾽ ἐν Νεμέᾳ
,, Τὰς δ᾽ ἄλλας νίκας οὐκ εὐμαρὲς ἐστ᾽ ἀριθμῆσαι.

Ibid. ὀγδοηκοστή. Τυρύμμας.] In exemplari Τορύμμας. In noſtris collectaneis Τορύμβας.

Ibid. ἐννενηκοστὴ πρώτη. Εξάγγετος.] Legendum Εξαίνετος.

Ibid. ἐννενηκοστὴ τρίτη. Ευκατος.] Legendum Εὔβατος. Nam τὸ Ευκατος eſt nomen nihili.

Ibid. Πολυδάμας.] Pauſaniæ Πουλυδάμας: ubi & eadem de hoc Olympionica, quæ hic, & longe plura
,, tam apud eundem, quam apud Suidam. Vide vero
,, Tzetzen cap. XXXVIII. Chiliados I.

Ibid. Σκοτουσαῖος.] Hoc etiam oſtenditur monoſtichio illo: ὦ τροφὲ Πουλυδάμαντος ἀνίκατε Σκοτόεσσα.

Ibid. ἐννενηκοστὴ πέμπτη. Μένων.] In exemplari erat vox nihili Μένος. In noſtris Collectaneis Μίνως.

Ibid. ἐννενηκοστὴ ἑβδόμη. Τεριναῖος Ηλεῖος.] Diodoro & in noſtris collectaneis: Φορμίων Αλικαρνασσεύς.

ἐννενηκοστὴ ὀγδόη. Σώσιππος ὁ Δελφός]Ita emendavimus, quum in exemplari vitioſe eſſet ἀδελφός. quanquam Diodoro eſt Αθηναῖος, non Δελφός.

Ibid. Αριστόδημος Ηλεῖος πάλην.] Quod etiam teſtatur Simonides:

Ισθμια δὶς, Νέμεα, δὶς Ολύμπια ἐστεφανώθην
οὐ πλάτει νικῶν σώματος, ἀλλὰ τέχνᾳ
Αριστόδαμος θρασὺς, Αλεῖος πάλα.

Apud Hepheſtionem, ubi hoc μικτὸν Epigramma producitur, ita legitur, ſed vitioſe. prior enim in θρασὺς, quæ brevis eſt, producitur. Legendum Θράσιδος, non θρασύς. Pauſanias: ἀνάκειται δὲ καὶ ἐξ αὐτῆς Ηλιδος παλαιστὴς ἀνὴρ Αριστόδημος Θράσιδος.

Ibid. οὐ μέσου οὐδεὶς ἔλαβεν.] Quid ſit μέσου λαβεῖν, vide ad numerum DCCLXIX, pag. 46. Ariſtophanes Αχαρνεῦσι. ἔχομαι μέσος. Scholia: ἀντὶ τοῦ ἥττημαι, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀθλητῶν τῶν τὰ μέσα ληφθέντων, καὶ μὴ ἐχόντων εὐκόλως ἐκφυγεῖν τοὺς ἀντιπαλαίοντας.

Ibid. ἐννενηκοστὴ ἐννάτη. Δίκων.] Erat Καυλωνίτης ex magna Græcia. Sed pecunia corruptus aſſeruit ſeſe Syracuſanis. Παιδὶ μὲν ὄντι αὐτῷ, Καυλωνιάτῃ, καθάπερ γε ἦν, ὑπῆρξεν ἀναγορευθῆναι. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου Συρακούσιον αὐτὸν ἀνηγόρευσεν ἐπὶ χρήμασι. "
Pauſan. Epigramma ἀδέσποτον. "

Εἰμὶ Δίκων υἱὸς Καλλιμβρότου. αὐτὰρ ἐνίκων
Τετράκις ἐν Νεμέᾳ δὶς Ολύμπια, πεντάκι Πυθοῖ. "
Τρὶς δ᾽ Ισθμῷ, στεφάνῳ δ᾽ ἄστυ Συρακοσίων. "

ἑκατοστὴ ἑβδόμη: Μικρίνας. Aliis Σμικρίνας. Σμικρίνης Juliano in Miſopogone. "

Ibid. ἑκατοστὴ τρίτη. Πυθόστρατος Εφέσιος.] Diodoro Πυθόστρατος Αθηναῖος.

Ibid. ἑκατοστὴ τετάρτη. Φωκίδης Αθηναῖος πάλη.] In noſtris collectaneis στάδιον.

Ibid. ἑκατοστὴ πέμπτη. Γαῦρος.] Diodoro Πῶρος, Pauſaniæ Γρῶρος.

Ibid. ἑκατοστὴ ἕκτη. ὁ αὐτὸς τὸ δεύτερον.] Decepit Africanum, aut Euſebium ὁμωνυμία. Nam prior erat Πῶρος Κυρηναῖος: iſte eſt Γῶρος Μαλιεύς.

Pag. 42. ἑκατοστὴ δεκάτη ....] Hic defectus ſupplendus ex Diodoro: Αντικλῆς Αθηναῖος στάδιον.

Ib. ἑκατοστὴ δωδεκάτη. Ευρύλας.] Γρύλλος Diodoro.

Ibid. ἑκατοστὴ τρισκαιδεκάτη. Αρχεύς.] Corrige Αγεύς.

Ibid. ἑκατοστὴ ἑκκαιδεκάτη. Δεμοσθένης.] Repone ex Pauſania Δεινοσθένης. Apud Diodorum mendoſe Δεινομένης.

Ibid. ἑκατοστὴ ἑπτακαιδεκάτη. Γαρμενίδης.] Diodoro Γαρμενίων.

Ibid. ἑκατοστὴ ὀκτωκαιδεκάτη. Ανδρομένης Κορίνθιος.] Diodoro Απολλωνίδης Τεγεάτης.

Ibid. ἄληπτος.] Suidas: ἄληπτος, ἀκράτητος. ἐπὶ τῶν τὴν αἰτίαν, ἀφ᾽ ἧς ἀληπτός ἐστι τοῖς ἐχθροῖς. Heſychius: ἀλήπτως, ἀκαταγωνίστως. Plinio Cæci- "
liano *incomprehenſibilis* dicitur Epiſtola xx. lib. primi: *ita eludit,* "
ut eſt in diſputando incomprehenſibilis ac lubricus, ita eludit, "
ut contendat. Quare in veteri inſcriptione mendoſe "
inciſum eſt ΑΛΕΙΠΤΟϹ, ἀντὶ τοῦ ΑΛΗΠΤΟΣ.

Ibid,

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Ibid. ἑκατοστὴ εἰκοστή. ὃς χηλὰς ἀπέσπα βοός.] Non ſolum hic dictus avulſiſſe ungulas bubulas, ſed etiam de Polydamante idem narratur. &, niſi fallor me-
» moriæ, idem de aliis legere memini. Theocritus
» Ægoni pugili idem attribuit Ecloga IV.
» — ἆπερ ὁ πύκτας
» Αἴγων ὀγδώκοντα μόνος κατεδαίσατο μάσδας.
» Τηνεὶ καὶ τὸν ταῦρον ἀπ' ὤρεος, ἆγε πιάξας
» Τᾶς ὁπλᾶς —
» Scholion: Ταῦτα οὐκ ἐπὶ Αἴγωνι ἱστόρηται ἀλλ' ἐπὶ
» Ἀστυάνακτι τῷ Μιλησίῳ. ὁ δὲ Θεόκριτος τὰ περὶ τοῦ Μι-
» λησίου αὐτοῦ Ἀστυάνακτος ἱστορούμενα ἐς Αἴγωνα με-
» τήνεγκε. Φασὶ γὰρ τοῦτον Ἴσθμια νικήσαντα, καὶ οἴκοι
» παραγενόμενον ἐκ τῆς ἰδίας ἀγέλης τοῦ μεγίστου λα-
» βέσθαι βοὸς, καὶ μὴ ἀνιέναι, ἕως ὁ ταῦρος ἐλευ-
» θερῶν τὸ σῶμα, τῇ βίᾳ κατέλιπε τὴν ὁπλὴν ἐν τῇ
» χειρὶ αὐτοῦ.

Pag. 220. ἑκατοστὴ τριακοστὴ πέμπτη. Ἐράτων Αἰτώλιος.] Ita erat in exemplari. Nam utroque modo dicitur, Αἰτωλὸς, Αἰτώλιος.

Ibid. ἑκατοστὴ τεσσαρακοστὴ δευτέρα. Κάρος.] Repone Κάπρος ex Pauſania, & Suida in Κλειτόμαχος, quem omnino adi.

Ibid. ἑκατοστὴ τεσσαρακοστὴ πέμπτη. Φαίδιμος Ἀλεξανδρεύς.] Pauſaniæ Φαίδιμος Αἰολεὺς ἐκ πόλεως Τρωάδος. nimirum quia intelligitur Ἀλεξάνδρεια τῆς Τρωάδος. Igitur dicendum, Φαίδιμος Ἀλεξανδρεὺς τῆς Τρωάδος.

Ibid ἑκατοστὴ τεσσαρακοστὴ ὀγδόη. * Κλείτος.] Legendum Κλεόστρατος ex Suida, qui hunc locum verbatim producit. Τραχηλίζων. Κλεόστρατος Ῥόδιος πάλη νικᾷ, ὃς τραχηλίζων ἀπελάμβανε. τραχηλισμὸς hic intelligitur, qui aliter ἀγκυρισμός.

Ibid. ἑκατοστὴ ἑξηκοστή. Ἀνώδοκος Κυζικηνός.] In noſtris Collectaneis: Διόδωρος Σικυώνιος, ex Pauſania.

Ibid. ἑκατοστὴ ἑβδομηκοστὴ πέμπτη. Σύλλα πάντας εἰς Ῥώμην μεταπεμψαμένου.] Appianus ἐμφυλ. ᾱ, loquens de hac Olympiade: καὶ οὐδενὸς ἐν Ὀλυμπίᾳ τότε ἀγωνίσματος, πλὴν σταδίου δρόμου, γινομένου. τοὺς γὰρ ἀθλητὰς, καὶ τὰ ἄλλα θεάματα πάντα ὁ Σύλλας ἐς Ῥώμην μετακέκλητο, &c.

Pag. 44. Διακοσιοστὴ τεσσαρακοστὴ ἐνάτη. Μέχρι τούτου τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν.] Quum ad verbum hæc ex Africani Chronicis exceperit, deceptus verbis ipſius Africani, nullas alias Olympiadas fuiſſe putat, ſed ducenteſimam quadrageſimam nonam omnium fuiſſe ultimam. Africanus enim ſcribit ſe terminaſſe opus ſuum Grato & Seleuco Conſulibus, anno tertio Antonini Aviti, qui & Elagabalus dictus fuit; quarto autem Olympiadis CCXLIX, quemadmodum ad numerum CCXXXVII notavimus. Euſebius non animadvertens illum annum, quo illa ſcribebat Africanus, Olympiadis CCXLIX fuiſſe ultimum, neque potuiſſe divinare futuræ Olympiadis L τὸν σταδιονίκην, propterea putavit nullam aliam poſt illud tempus Olympiadem fuiſſe: quaſi idem Olympiadum, qui & Africani Chronicorum, finis fuerit. Quæ certe non minor fuit ἀλογιστία, quam illa, de qua initio horum Olympiacorum Faſtorum verba fecimus. Eodem enim modo nullas alias Olympiadas fuiſſe exiſtimavit poſt illam, in qua deſiit opus Chronicorum Africani, quemadmodum & non plures, quam novem Lacædemonis reges arbitratus eſt, propterea quod fortaſſe non plures apud auctorem illum, unde illos deſcripſit, invenerat, aut propter aliam cauſſam, quam penitus ignoramus. Sed quid melius errorem Euſebii confutaverit, quam horum fragmentorum eclogarius? Poſt ultima enim verba Euſebii: Μέχρι τούτου τὴν τῶν Ὀλυμπιάδων ἀναγραφὴν εὕρομεν: Poſt illa, inquam verba, ſubjicit Eclogarius: Καὶ ὁ μὲν Εὐσέβιος ταῦτα. ἄλλοι δὲ χρονογράφοι, καὶ Δέξιππος ὁ Ἀθηναῖος καὶ τῶν ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδων, τῶν τε ἐν αὐταῖς νικησάντων μέμνηται. ἀμέλει τὴν χρονικὴν ἱστορίαν ὁ Δέξιππος μέχρι διακοσιοστῆς ἑξηκοστῆς δευτέρας Ὀλυμπιάδος συγγράψας Διονύσιον Ἀλεξανδρέα φησὶν ἐπὶ ταύτης νικῆσαι. Opus ſuum hiſtoricum Dexippus, ut auctor eſt Photius, continuavit uſque ad primum annum Claudii, cui Imp. Aurelianus ſucceſſit. quod tempus congruit Olympiadi CCLXII, in qua Dexippus ſcribebat Dionyſium Alexandrinum ſtadio viciſſe. Ergo ad illa uſq; tempora & Olympiades, & ludicra continuata adverſus Euſebii ſententiam, qui ſimul cum Chronico Africani Olympiadas finem cæpiſſe putavit. Quin & adhuc Iuliani Apoſtatæ temporibus certamina Olympica inſtaurabantur, quibus augendis multa Elidentibus largitus eſt Iulianus. Sed Euſebius Chronica tantum Africani legerat, non auctores ex quibus tum Africanus, tum Dexippus ſuos σταδιονίκας depromſerant.

Pag. 51. Ἄχαζ. ἐφ' οὗ ὁ Ἰσραὴλ αἰχμάλωτος ἀπήχθη.] Hoc delirium confutavimus in Canone. Ἰσραὴλ enim αἰχμάλωτος ἀπήχθη anno ſexto Ezekiæ, non ſub Achaz. quæ futilitas ne in tirone quidem ferenda, atque eo minus in Epiſcopo.

Ibid. Ἀμὼν ἔτη ιβ.] Et hoc commentum Euſebii ſuo loco exploſimus.

Pag. 52. Μεθ' ὃν Ἀλεξάνδρα, ἡ καὶ Σααλίνα] Unde expiſcatus ſit ſolus omnium Euſebius hanc reginam Σααλίναν dictam fuiſſe, quæ nunquam, niſi Σαλώμη cognominata fuit, in Canone magis nos mirari, quam cauſſam ſcire, profeſſi ſumus.

Ibid. τὰ δὲ ἀπὸ Ἀδὰμ, ἕως δευτέρου ἔτους Δαρείου, ἔτη δ͵χο.] Legendum δ͵χπ.

Ibid. ὁμοῦ τὰ πάντα ἀπὸ Ἀδὰμ, ἐπὶ τὸ πεντεκαιδέκατον ἔτος Τιβερίου. ἔτη * σιε.] Legendum ἔτη ε͵σκη.

Ibid. συνάγεται ὁ πᾶς χρόνος εἰς ἔτη * ε͵φιη.] Secundum LXX interpretum rationes, ab Adam, ad annum Chriſti Dionyſianum XXXI, putantur anni 5528. Ideo legendum ε͵φκη.

Ibid. Μαναὴμ. ἐφ' οὗ ἐβασίλευσεν Ἀσσυρίων Φουᾶ.] Lege Φοὺλ.

Ibid. ἐφ' οὗ αἰχμάλωτος ληφθεὶς ὁ Ἰσραὴλ ὑπὸ Σαλμανασὰρ τοῦ Ἀσσυρίων βασιλέως κατέπαυσεν ὀγδόῃ Ὀλυμπιάδι] Anno XI Achaz, ſecundo Olymp. VII, Oſeam regē Iſrael captum, & una cum eo regnum decem tribuum deletum fuiſſe, ante confutavimus.

Ibid. ῥητέον οὖν.] Videtur repetiviſſe Euſebius ea, quæ multo antea de annis Ægyptiacarum originum ſcripſerat, qui propter ingentem numerum, in menſes Lunares ab Africano, Panodoro, & aliis redacti ſunt. Hoc enim indicatur illis: τὴν γὰρ μυθολογικὴν, &c. Sed Eclogarius ea mutilavit. Ab ultima enim origine Semideorum Ægyptiorum ſeriem, ad primam Dynaſtiam, inde ad Perſas, deinde ad Macedonas contextum hiſtoriæ deducebat, ut manifeſto ex iſtis colligitur.

Ibid ἀπὸ τῆς Πορφυρίου γραφῆς.] Nimirum ἐκ τῶν πέντε Πορφυρίου βιβλίων φιλολόγου, vel φιλοσόφου ἱστορίας. Eſt egregium hoc fragmentum.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

Pag.59.lin.5. καὶ ζῶντος ἔτι τοῦ πατρὸς δύο πληροῖ τῆς βασιλείας ἔτη.] Ex Scholiaſte Theocriti in Canone notavimus Ptolemæum hunc à patre in ſocietatem regni aſſumptum adverſus ſententiam Demetrii Phalerei, qui Ptolemæo Soteri auctor fuerat, ut non hunc, ſed alium ex Eurydice regni ſucceſſorem deſignaret. Unde poſtea implacabile Philadelphi odium in Demetrium exarſit, quem ſtatim poſt deceſſum Soteris patris in carcerem conjectum paucis poſt diebus aſpidis morſus extinxit: ut Demetrius hunc Philadelphum ſolum regnantem pene non viderit.

,, Pag. 60. τῶν χρηματισμῶν.] Eadem hæc verba le-
,, guntur, pag.54, 12. Notabis in hoc fragmento non ſemel χρηματισμὸν à Porphyrio poni pro Æra. Ideo quod Hiſpanis erat Æra Cæſaris, id Græcis fuerit χρηματισμός. Sic χρηματισμὸς Ἀντιοχέων ſæpe ab Euagrio dicitur Æra Antiochenſium Juliana. pro quo male redditur à Chriſtophorſono, *nominatio Antiochiæ*, aut *tempus, ex quo Antiochia nomen accepit.* quod eſt ineptiſſimum. Nam verum quidem eſt χρηματίζειν aliquando eſſe nominari. hic vero aliud longe eſt. Significat enim negotiationem, actum publicum. hoc eſt, ex quo negotiationum, ac contractuum aliud tempus inſtitutum eſt. Propterea ὁ χρηματισμὸς τῶν Σελευκιδῶν à Judæis vocatur ἀρίθμησις τῶν συμβολαίων, Æra contractuum, χρηματισμὸς τῶν συμβολαίων. Sic infra Porphyrius, εἰς μόνον δὲ ἤρξατο μεταλλάξεως τοῦ Ἀλέξανδρον, μετὰ τὸν ἐκείνης θάνατον, τὰ συμβόλαια.

Ibid. lin.47. Κλεοπάτραν, τὴν καὶ Τρύφαιναν.] Hæc Cleopatra, quam pater Auletes interfecit, cognomine Τρυφαίνης diſtinguebatur ab altera Cleopatra ſorore, quæ cognominata eſt Ægyptiace, ut in ejus "
nummis extat, Θεὰ νεωτέρα, ultima Lagidarũ, uxor "
Antonii triumviri, quam ad Actium Auguſtus vicit.

Pag. 6. lin. 7. πλουτήσαντος Λυσιμάχου.] Lego Λυσανίου. de quo in Canone ſatis diximus.

Ibid. 11. κρατήσας Αἰγύπτου τῇ ἐπ' Ἀκτίῳ μάχῃ κατὰ τὴν ἑκατοστὴν ὀγδοηκοστὴν τετάρτην Ὀλυμπιάδα.] Quamvis in hac diatriba multa cognitu digna Porphyrius nos docuit, tamen inſigni delirio ſeſe traduxit, quod Cleopatram victam ab Auguſto ſcribat anno primo Olympiad. CLXXXIV, quum is annus fuerit primus Auguſti, Cæſare Idibus Martiis interfecto. Idem delirium infra iteratur, ne quis putet errorem librarii.

Ibid. 12. Ἀπὸ τῆς ἑκατοστῆς ἑνδεκάτης Ὀλυμπιάδος.] Illa verba Ἀρριδαῖος, ὁ καὶ Φίλιππος, delenda ſunt, & pro illis reponendum Ἀλέξανδρος, ut excuſum eſt.

Ibid. Ὀλυμπιάδος ἔτει δευτέρῳ.] In Euſebiano Canone Grypus init regnum Ὀλυμπιάδος ρξδ ἔτει δευτέρῳ.

Ibid. lin.52. Ζαβινᾶς ἐπεκλήθη πρὸς τῶν Σύρων.] Mediocriter Syriace docti ſciunt hoc verum eſſe. זבינא eſt ἀγοραστὸς, זבונא ἀγοραστής. Porphyrius, qui hæc ſcribebat, ſciebat Syriace, utpote homo Tyrius, cujus & cognomen Syriacum, Malchos, quomodo à popularibus ſuis Syris vocabatur.

Pag. 229. 17. τελευτᾷ δὲ δευτέρῳ ἔτει τῆς ριθ "
Ὀλυμπιάδος.] Mendoſe. Legendum, ρμ Ὀλυμ- "
πιάδος.

Hæc ſunt, quæ ex opere illo eximio Chronicorum colligere potuimus: quorum quædam fortaſſe alio ordine ab auctore digeſta fuerant: neque vero dubium eſt. nos autem ſi non eundem, aliquem tamen ordinem, partim ex ſerie temporum, partim ex Syncello Georgio conceptum, ſecuti ſumus. In quibus diligentia opus fuit, in iis nobis non defuimus. In quibus ingenium exigitur; ea doctioribus tractanda relinquimus, præſertim quum in Græca ipſa Euſebiana multo plura, & meliora ab aliis dici poſſint, & latus campus pateat ad bene de hac hiſtoria merendum. Nam etiam relinquenda ſunt, in quibus induſtriam ſuam alii exerceant: quod tantum abeſt, ut nobis acceptiſſimum futurum non ſit, ut etiam hoc ultro ab iis, qui hoc præſtare poterunt, exigamus. Unum tantum eos oramus, ne pravitatem hujus ævi ſecuti, dum ſuos labores commendare volunt, noſtris obtrectent. Hoc ſcio nobis non defuturum. ea eſt hodierna fertilitas κακοηθείας. *Sed meminerint, quemadmodum malignorum eſt aliena benefacta male interpretari, ita ingenuorum hominum eſſe, ab omni invidia & obtrectatione calamum & linguam abſtinere. Cæterum huic operi Euſebiano, propter cognationem materiæ, attexuimus, primum Chronicon* ἀνώνυμον *hominis quidem idiotæ centonem, ſed ex bonis aliquando pannis conſutum, præſertim ex Euſebii & Africani analectis inſtructum. Faſtos Siculos primus omnium, aut inter primos, vocavit pater hiſtoriæ Onufrius Panvinius amicus noſter, quia primum in Sicilia inventi in aliorum manus pervenerunt. Nos Caſaubonianum vocavimus: quia ille à Græculo quodam acceptum & manu ſua deſcriptum nobis communicavit, cujus viri beneficium magis, quam laudes prædicandi hic locus erat. Sed neutrum ſatis pro dignitate præſtare poſſim. Quicquid igitur boni ex ea farragine hauriri poterit, hoc ingenui homines illi maximo viro acceptum ferant, quum tenuis fructus non ſit, qui ex eo Chronico colligi poteſt. Errores orthographicos, qui in illo extant, mutare noluimus. quod monemus, ne quis errata typographica putet. Unuſquiſque pro*

captu

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

captu aut judicio ſuo ea emendare poterit. Adjecimus Chronicon Nicephori Patriarchæ nunquam antehac Græce excuſum. Poſtremo συναγωγὴν ἱστορικὴν à nobis partim ex editis, partim ex nondum editis ſcriptoribus collectam, quæ non ſolum ad Euſebiana, ſed etiam ad memoriam veteris hiſtoriæ illuſtrandam magno præſidio erit, ſi quis neque negligenter eam legere, neque noſtros labores maligne interpretari volet.

TESTIMONIA VETERUM
DE
EUSEBII PAMPHILI CÆSAREÆ PALESTINÆ EPISCOPI ERRORIBUS, ET ARRIANISMO, ET EJUS RESIPISCENTIA.

SUidas: Εὐσέβιος ὁ Παμφίλου προσκείμενος τῇ Ἀρειανικῇ αἱρέσει, &c.

Athanaſius Apologetico poſteriore. Οὐκ Εὐσέβιος ὁ ἐν Καισαρείᾳ τῆς Παλαιστίνης ἐπὶ θυσίᾳ κατηγορεῖτο ὑπὸ τῶν σὺν ἡμῖν ὁμολογητῶν;

Epiphanius Hæreſi LXVIII: Κελεύει δὲ (ὁ Κωνσταντῖνος) συγκροτηθῆναι σύνοδον κατὰ τὴν Φοινίκην ἐν Τύρῳ τῇ πόλει. ἐκέλευσε δὲ δικάζειν Εὐσέβιον τὸν Καισαρείας, καὶ ἄλλους τινάς. ἦσαν δὲ προσκεκλιμένοι οὗτοι πως μᾶλλον τῇ τῶν Ἀρειανῶν χυδαιολογίᾳ, καὶ ἐκλήθησαν ἐπίσκοποι τῆς καθολικῆς, καὶ ὑπὸ Ἀθανάσιον ἀκραίμονες τινὲς ἄνδρες, καὶ μείζους, καὶ ἐν θεῷ ἔχοντες διαφανῆ τὸν βίον. ἐν οἷς ἦν ὁ μακαρίτης Ποτάμων ὁ μέγας, ὁ τῆς Ἡρακλείας ἐπίσκοπος, καὶ ὁμολογητής, ἀλλὰ καὶ οἱ τῶν Μελετιανῶν, μάλιστα οἱ τοῦ Ἀθανασίου κατηγοροῦντες καὶ ὀρθοδοξίας. ὁ προειρημένος Ποτάμων ὁ μακαρίτης, ἐλευθερόστομος ὤν, ὃς οὐδέ ποτε εἴληφε πρόσωπόν τινος (τὸν ὀφθαλμὸν γὰρ ἐν τῷ διωγμῷ διὰ τὴν ἀλήθειαν ἐτυφλώθη) ἑωρακὼς τὸν Εὐσέβιον καθεζόμενον, καὶ Ἀθανάσιον ἑστῶτα, καταπονηθεὶς τῇ λύπῃ, καὶ δακρύσας, οἷα γίνεται παρὰ τοῖς ἀληθέσιν, ἀπετείνατο φωνῇ μεγάλῃ Εὐσεβίῳ, λέγων, Σὺ καθέζῃ, Εὐσέβιε, καὶ Ἀθανάσιος ἀθῷος ὢν παρὰ σοῦ κρίνεται; τίς ἐνέγκοι τὰ τοιαῦτα; Λέγε δέ μοι σύ, οὐ σὺν ἐμοὶ ἦσθα ἐν τῇ φυλακῇ ἐπὶ τοῦ διωγμοῦ; κἀγὼ μὲν ὀφθαλμὸν ἀπεβαλόμην ὑπὲρ ἀληθείας. σὺ δὲ οὔτε φαίνῃ λελωβημένον τι ἔχων ἐν τῷ σώματι, οὔτε ἐμαρτύρησας, ἀλλὰ ἕστηκας ζῶν μηδὲν ἠκρωτηριασμένος. Πῶς ἀνεχώρησας ἀπὸ τῆς φυλακῆς, εἰ μὴ ὅτι ὑπέσχου τοῖς τὴν ἀνάγκην τοῦ διωγμοῦ ἡμῖν ἐπενέγκασι τὸ ἀθέμιτον πρᾶξαι, ἢ ἔπραξας; Ταῦτα ἀκούσας ὁ Εὐσέβιος αἴρεται μὲν εἰς ἀγανάκτησιν, καὶ ἀναστὰς διέλυσε τὸ δικαστήριον, λέγων, ὅτι εἰ ἐνταῦθα ἤλθετε, καὶ πρὸς ἡμᾶς τὰ τοιαῦτα ἀντιλέγετε, ἄρα οὖν ἀληθεύουσιν οἱ κατήγοροι ὑμῶν. εἰ γὰρ ὧδε τυραννεῖτε, πολὺ μᾶλλον ἐν τῇ ὑμῶν πατρίδι. εἶτα ἐπεχείρησεν Εὐσέβιος, καὶ οἱ μετ᾽ αὐτοῦ. καὶ ἀποστέλλουσι δύο τινὰς τῶν ἀπὸ Παννονίων Ἐπισκόπων τὰ Ἀρείου φρονοῦντας, Οὐρσάκιόν τε, καὶ Οὐάλεντα εἴς τε τὴν Ἀλεξάνδρειαν καὶ Μαρεώτην, &c.

Ex Epiſtola Epiſcoporum Ægypti Orthodoxorum ad Synodum Tyriam: Καὶ γὰρ πάλιν οἴδατε, ὡς προείπομεν, ὡς ἐχθροί εἰσιν ἡμῶν, καὶ διὰ τί Εὐσέβιος ὁ τῆς Καισαρείας ἐχθρὸς γέγονεν ἀπὸ πέρυσι.

Athanaſius Epiſtola ad Africanos: Ἐπίσκοποι γὰρ ἀρχαῖοι πρὸ ἐτῶν ἐγγύς που ἑκατὸν τριάκοντα τῆς μεγάλης Ῥώμης καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως γράφοντες ᾐτιάσαντο τοὺς ποίημα λέγοντας τὸν υἱόν, καὶ μὴ ὁμοούσιον τῷ πατρί. καὶ τοῦτο ἐγίνωσκεν Εὐσέβιος ὁ γενόμενος ἐπίσκοπος τῆς Καισαρείας, πρότερον μὲν συντρέχων τῇ Ἀρειανῇ αἱρέσει, ὕστερον δὲ ὑπογράψας αὐτῇ τῇ ἐν Νικαίᾳ συνόδῳ, ἔγραψε τοῖς ἰδίοις, διαβεβαιούμενος, ὅτι καὶ τῶν παλαιῶν τινὰς λογίους καὶ ἐπιφανεῖς Ἐπισκόπους, καὶ συγγραφέας ἔγνωμεν ἐπὶ τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεότητος τῷ τοῦ ὁμοουσίου χρησαμένους ὀνόματι.

Idem in Epiſtola de Synodo Nicena poſt alia: Καὶ ὅτι μήτε κτίσμα ἢ ποίημα, μήτε τῶν γενητῶν ἐστὶν ὁ τοῦ Θεοῦ υἱός, ἀλλὰ γέννημα. καὶ τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας ἐστὶν ὁ Λόγος. καὶ τό γε παράδοξον Εὐσέβιος ὁ ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης καίτοι πρὸ μιᾶς ἀρνούμενος, ὅμως ὕστερον ὑπογράψας ἐπέστειλε τῇ ἐκκλησίᾳ ἑαυτοῦ, λέγων εἶναι τῆς Ἐκκλησίας τὴν πίστιν, καὶ τῶν πατέρων τὴν παράδοσιν. πᾶσί τε φανερῶς ἔδειξεν, ὅτι πρότερον ἐσφάλλοντο, καὶ μάτην ἐφιλονείκουν πρὸς τὴν ἀλήθειαν. εἰ γὰρ καὶ ᾐσχύνθη τότε ταύταις ταῖς λέξεσι γράψαι, καί, ὡς ἤθελεν, αὐτὸς ἀπελογήσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἀλλά γε ἀπὸ τῆς ἐπιστολῆς τὸ ὁμοούσιον, καὶ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας μὴ ἀρνησάμενος φανερῶς τοῦτο σημᾶναι βούλεται, καὶ πέπονθέ τε δεινόν. ὡς γὰρ ἀπο-

ἀπολογούμενος κατηγόρησε λοιπὸν τῶν Αρειανῶν, ὅτι γράψαντες, Οὐκ ἦν ὁ υἱὸς πρὶν γεννηθῆναι, οὐκ ἤθελον αὐτὸν εἶναι οὐδὲ πρὸ τῆς κατὰ σάρκα γενέσεως.

Idem de Synodo Arimini & Seleuciæ: Μάλιστα δὲ Ακάκιος τί ἂν εἴποι πρὸς Ευσέβιον τὸν ἑαυτοῦ διδάσκαλον, ὃς οὐ μόνον ὑπέγραψεν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ, ἀλλὰ καὶ δι' ἐπιστολῆς ἐδήλωσε τοῖς ὑπ' αὐτὸν λαοῖς, ταύτην εἶναι πίστιν ἀληθῆ τὴν ὁμολογηθεῖσαν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν συνόδῳ. εἰ γὰρ καὶ, ὡς ἠθέλησεν, ἀπελογήσατο διὰ τῆς ἐπιστολῆς, ἀλλά γε τὰς λέξεις οὐκ ἠρνήσατο. ἀλλὰ καὶ κατηγόρησε τῶν Αρειανῶν, ὅτι λέγοντες, οὐκ ἦν, πρὶν γεννηθῆ, ὁ υἱὸς, οὐδὲ πρὸ Μαρίας ἤθελον αὐτὸν εἶναι.

Ibid. ὁ δὲ ἀπὸ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Ευσέβιος γράφων πρὸς Ευφρατίωνα τὸν Επίσκοπον οὐκ ἐφοβήθη φανερῶς εἰπεῖν, ὅτι ὁ Χριστὸς οὐκ ἔστιν ἀληθινὸς θεός.

ΕΥΣΕΒΙΟΥ ΚΑΙΣΑΡΕΩΣ ΤΟΥ ΑΡΕΙΑΝΟΦΡΟΝΟΣ

ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς τῆς παροικίας αὐτοῦ.

Τὰ περὶ τῆς ἐκκλησιαστικῆς πίστεως πραγματευθέντα κατὰ τὴν μεγάλην σύνοδον τὴν ἐν Νικαίᾳ συγκροτηθεῖσαν εἰκὸς μὲν ὑμᾶς, ἀγαπητοὶ, καὶ ἄλλοθεν μεμαθηκέναι, τῆς φήμης προτρέχειν εἰωθυίας τὸν περὶ τῶν πραττομένων πραγμάτων ἀκριβῆ λόγον, ἀλλ' ἵνα δὴ ἐκ τοιαύτης ἀκοῆς τὰ τῆς ἀληθείας ἑτεροίως ὑμῖν ἀπαγγέλληται, ἀναγκαίως διεπεμψάμεθα ὑμῖν πρῶτον μὲν τὴν ὑφ' ἡμῶν προτεθεῖσαν περὶ τῆς πίστεως γραφὴν, ἔπειτα τὴν δευτέραν, ἣν ταῖς ἡμετέραις φωναῖς προσθήκας ἐπιβαλόντες ἐκδεδώκασι. Τὸ μὲν οὖν παρ' ἡμῶν γράμμα ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ θεοφιλεστάτου ἡμῶν Βασιλέως ἀναγνωσθὲν εὖ τε ἔχειν καὶ δοκίμως ἀποφανθὲν τοῦτον ἔχει τὸν τρόπον, καθὼς παρελάβομεν παρὰ τῶν πρὸ ἡμῶν Επισκόπων, καὶ ἐν τῇ πρώτῃ κατηχήσει, καὶ ὅτε τὸ λουτρὸν ἐλαμβάνομεν καθὼς ἀπὸ τῶν θείων γραφῶν μεμαθήκαμεν. καὶ ὡς ἐν τῷ πρεσβυτερίῳ, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἐπισκοπῇ ἐπιστεύομέν τε καὶ ἐδιδάσκομεν, οὕτω νῦν πιστεύοντες τὴν ἡμετέραν πίστιν ὑμῖν προσαναφέρομεν. ἔστι δὲ αὕτη.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα τὸν τῶν ἁπάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἰς ἕνα κύριον Ιησοῦν Χριστὸν τὸν τοῦ Θεοῦ λόγον, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, ζωὴν ἐκ ζωῆς, υἱὸν μονογενῆ, πρωτότοκον πάσης κτίσεως πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, ἐκ τοῦ πατρὸς γεγεννημένον, δι' οὗ καὶ ἐγένετο τὰ πάντα, τὸν διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθέντα, καὶ ἐν ἀνθρώποις πολιτευσάμενον, καὶ παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθόντα πρὸς τὸν πατέρα, καὶ υἱὸν ἀληθῶς υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, τοῦτον ἕκαστον εἶναι καὶ ὑπάρχειν πιστεύοντες, πατέρα ἀληθῶς πατέρα, καὶ υἱὸν ἀληθῶς υἱὸν, καὶ πνεῦμα ἅγιον, καθὼς καὶ ὁ
„Κύριος ἡμῶν ἀποστέλλων εἰς τὸ κήρυγμα τοὺς ἑαυτοῦ μαθητὰς, εἶπε, Πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα
„τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Περὶ ὧν καὶ διαβεβαιούμεθα οὕτως ἔχειν, καὶ οὕτω φρονεῖν, καὶ πάλαι οὕτως ἐσχηκέναι, καὶ μέχρι θανάτου ὑπὲρ ταύτης ἐνίστασθαι τῆς πίστεως, ἀναθεματίζοντες πᾶσαν ἄθεον αἵρεσιν. Ταῦτα ἀπὸ καρδίας καὶ ψυχῆς πάντοτε πεφρονηκέναι, ἐξ οὗπερ ἴσμεν ἑαυτοὺς καὶ νῦν φρονεῖν τε καὶ λέγειν ἐξ ἀληθείας, ἐπὶ τοῦ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος, καὶ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ιησοῦ Χριστοῦ μαρτυρόμεθα, δεικνύναι ἔχοντες δι' ἀποδείξεων, καὶ πείθειν ὑμᾶς, ὅτι καὶ τοὺς παρεληλυθότας χρόνους οὕτως ἐπιστεύομέν τε, καὶ ἐκηρύσσομεν. Ταύτης ὑφ' ἡμῶν ἐκτεθείσης τῆς πίστεως οὐδενὶ παρῆν ἀντιλογίας τόπος. ἀλλ' αὐτός τε πρῶτος ὁ θεοφιλέστατος ἡμῶν Βασιλεὺς ὀρθότατα περιέχειν αὐτὴν ἐμαρτύρησεν. οὕτω τε καὶ αὐτὸν φρονεῖν συνωμολόγησε, καὶ ταύτῃ τοὺς πάντας συγκατατίθεσθαι, ὑπογράφειν τε τοῖς δόγμασι, καὶ συμφωνεῖν τούτοις αὐτοῖς παρεκελεύετο, ἑνὸς μόνου προσεγγραφέντος ῥήματος τοῦ ὁμοουσίου, ὃ καὶ αὐτὸ ἡρμήνευσε λέγων, ὅτι μὴ κατὰ τὰ τῶν σωμάτων πάθη λέγοιτο ὁμοούσιος, οὔτε οὖν κατὰ διαίρεσιν, οὔτε κατά τινα ἀποτομὴν ἐκ τοῦ πατρὸς ὑποστῆναι μηδὲ γὰρ δύνασθαι τὴν ἄϋλον καὶ νοερὰν καὶ ἀσώματον φύσιν σωματικόν τι πάθος ὑφίστασθαι, θείοις δὲ καὶ ἀπορρήτοις λόγοις προσήκειν τὰ τοιαῦτα νοεῖν. καὶ ὁ μὲν σοφώτατος ἡμῶν καὶ εὐσεβέστατος Βασιλεὺς τοιάδε ἐφιλοσόφει. οἱ δὲ προφάσει τῆς τοῦ ὁμοουσίου προσθήκης τήνδε τὴν γραφὴν πεποιήκασι.

Η ΕΚ ΤΗΣ ΣΥΝΟΔΟΥ ΥΠΑΓΟΡΕΥΘΕΙΣΑ ΠΙΣΤΙΣ.

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, πάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἰς ἕνα κύριον Ιησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ, τουτ' ἔστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, θεὸν ἐκ θεοῦ, φῶς ἐκ φωτὸς, θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ, τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα, καὶ σαρκωθέντα, ἐνανθρωπήσαντα, παθόντα, καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, ἀνελθόντα εἰς οὐρανοὺς, καὶ ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. Καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. τοὺς δὲ λέγοντας, ἦν ποτὲ, ὅτε οὐκ ἦν, καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο, ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστὸν, ἢ τρεπτὸν, ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ ἐκκλησία.

Καὶ δὴ ταύτης τῆς γραφῆς ὑπ' αὐτῶν ὑπαγορευθείσης, ὅπως εἴρηται αὐτοῖς, τὸ ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς, καὶ τὸ τῷ πατρὶ ὁμοούσιον οὐκ ἀνεξέταστον αὐτοῖς καταλιμπάνομεν. ἐπερωτήσεις τοιγαροῦν καὶ ἀποκρίσεις ἐντεῦθεν ἀνεκι-

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]

ἀνεκινεῖτο, ἐβασάνιζέ τε ὁ λόγος τὴν διάνοιαν τῶν εἰρημένων. καὶ δὴ τὸ ἐκ τῆς οὐσίας ὡμολογεῖτο πρὸς αὐτῶν δηλωτικὸν εἶναι τοῦ ἐκ μὲν τοῦ πατρὸς εἶναι, οὐ μὴν ὡς μέρος ὑπάρχειν τοῦ πατρός. ταύτῃ καὶ ὑμῖν ἐδόκει καλῶς ἔχειν συγκατατίθεσθαι τῇ διανοίᾳ, τῆς εὐσεβοῦς διδασκαλίας ὑπαγορευούσης ἐκ τοῦ πατρὸς εἶναι τὸν υἱόν, οὐ μὴν μέρος τῆς οὐσίας αὐτοῦ τυγχάνειν. διόπερ τῇ διανοίᾳ καὶ αὐτοὶ συντιθέμεθα, οὐδὲ τὴν φωνὴν τοῦ ὁμοουσίου παραιτούμενοι, τοῦ τῆς εἰρήνης σκοποῦ πρὸ ὀφθαλμῶν ἡμῖν κειμένου, καὶ τοῦ μὴ τῆς ὀρθῆς ἐκπεσεῖν διανοίας. κατὰ τὰ αὐτὰ δὲ καὶ τὸ γεννηθέντα καὶ οὐ ποιηθέντα κατεδεξάμεθα, ἐπειδὴ τὸ ποιηθὲν κοινὸν ἔφασκεν εἶναι πρόσρημα τῶν λοιπῶν κτισμάτων τῶν διὰ τοῦ υἱοῦ γενομένων, ὧν οὐδὲν ὅμοιον ἔχειν τὸν υἱόν. διὸ δὴ μὴ εἶναι αὐτὸν ποίημα τοῖς δι' αὐτοῦ γενομένοις ἐμφερές, κρείττονος δὲ ἢ κατὰ πᾶν ποίημα τυγχάνειν οὐσίας, ἣν ἐκ τοῦ πατρὸς γεγεννῆσθαι τὰ θεῖα διδάσκει λόγια, τοῦ τρόπου τῆς γεννήσεως ἀνεκφράστου καὶ ἀνεπιλογίστου πάσῃ γενητῇ φύσει τυγχάνοντος. οὕτω δὲ καὶ τὸ ὁμοούσιον εἶναι τοῦ πατρὸς τὸν υἱὸν ἐξεταζόμενος ὁ λόγος συνίστησιν οὐ κατὰ τὸν τῶν σωμάτων τρόπον, οὐδὲ τοῖς θνητοῖς ζώοις παραπλησίως, οὔτε γὰρ κατὰ διαίρεσιν τῆς οὐσίας, οὔτε κατὰ ἀποτομήν, ἀλλ' οὐδὲ κατά τι πάθος, ἢ τροπήν, ἢ ἀλλοίωσιν τῆς τοῦ πατρὸς οὐσίας τε καὶ δυνάμεως. τούτων γὰρ πάντων ἀλλοτρίαν εἶναι τὴν ἀγένητον τοῦ πατρὸς φύσιν, παραστατικὸν δὲ εἶναι τὸ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τοῦ μηδεμίαν ἐμφέρειαν πρὸς τὰ γενητὰ κτίσματα τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ φέρειν, μόνῳ δὲ τῷ πατρὶ τῷ γεγεννηκότι κατὰ πάντα τρόπον ἀφωμοιῶσθαι, καὶ μὴ εἶναι ἐξ ἑτέρας τινὸς ὑποστάσεώς τε καὶ οὐσίας, ἀλλ' ἐκ τοῦ πατρός. ᾧ καὶ αὐτῷ τοῦτον ἑρμηνευθέντι τὸν τρόπον καλῶς ἔχειν ἐφάνη συγκαταθέσθαι, ἐπεὶ καὶ τῶν παλαιῶν τινὰς λογίους καὶ ἐπιφανεῖς Ἐπισκόπους καὶ συγγραφέας ἔγνωμεν ἐπὶ τῆς τοῦ πατρὸς καὶ υἱοῦ θεολογίας τῷ τοῦ ὁμοουσίου χρησαμένους ὀνόματι. ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς ἐκτεθείσης εἰρήσθω πίστεως, ᾗ συνεφωνήσαμεν οἱ πάντες οὐκ ἀνεξετάστως, ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀποδοθείσας διανοίας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ θεοφιλεστάτου βασιλέως ἐξετασθείσας, καὶ τοῖς εἰρημένοις λογισμοῖς συνομολογηθείσας. καὶ τὸν ἀναθεματισμὸν δὲ τὸν μετὰ τὴν πίστιν πρὸς αὐτῶν ἐκτεθέντα ἄλυπον εἶναι ἡγησάμεθα, διὰ τὸ ἀπείργειν ἀγράφοις χρῆσθαι φωναῖς. διὸ σχεδὸν ἡ πᾶσα γέγονε σύγχυσις καὶ ἀκαταστασία τῆς Ἐκκλησίας. μηδεμιᾶς γοῦν θεοπνεύστου γραφῆς τῷ ἐξ οὐκ ὄντων, καὶ τῷ ἦν ποτε ὅτε οὐκ ἦν, καὶ τοῖς ἑξῆς ἐπιλεγομένοις κεχρημένης, οὐκ εὔλογον ἐφάνη ταῦτα λέγειν καὶ διδάσκειν. ᾧ καὶ αὐτῷ καλῶς δόξαντι συνεθέμεθα, ἐπεὶ μηδὲ ἐν τῷ πρὸ τούτου χρόνῳ τούτοις εἰώθαμεν συγχρῆσθαι τοῖς ῥήμασιν. ἔτι τὸν τοῦ ἀναθεματίζειν τὸ πρὸ τοῦ γεννηθῆναι οὐκ ἦν, οὐκ ἄτοπον ἐνομίσθη, τῷ πᾶσιν ὁμολογεῖσθαι εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ πρὸ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως. ἤδη δὲ ὁ θεοφιλέστατος ἡμῶν βασιλεὺς τῷ λόγῳ κατεσκεύαζε, καὶ κατὰ τὴν ἔνθεον αὐτοῦ γέννησιν, τὴν πρὸ πάντων αἰώνων, εἶναι αὐτόν. ἐπεὶ καὶ πρὶν ἐνεργείᾳ γεννηθῆναι, δυνάμει ἦν ἐν τῷ πατρὶ ἀγεννήτως, ὄντος τοῦ πατρὸς ἀεὶ πατρὸς ὡς καὶ βασιλέως ἀεί, καὶ σωτῆρος ἀεὶ δυνάμει πάντα ὄντος, ἀεί τε κατὰ τὰ αὐτὰ καὶ ὡσαύτως ἔχοντος. ταῦτα ὑμῖν ἀναγκαίως διεπεμψάμεθα, ἀγαπητοί, τὸ κεκριμένον τῆς ἡμετέρας ἐξετάσεως φανερὸν ὑμῖν καθιστῶντες. καὶ ὡς εὐλόγως τότε μὲν καὶ μέχρις ἐσχάτης ὥρας ἐνιστάμεθα, ὅτε ἡμῖν τὰ ἑτεροίως γραφέντα προσέκοπτε. τότε δὲ ἀφιλονείκως τὰ λυποῦντα κατεδεξάμεθα, ὅτε ἡμῖν εὐγνωμόνως τῶν λόγων ἐξετάζουσι τὴν διάνοιαν ἐφάνη συντρέχειν τοῖς ὑφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐν τῇ προεκτεθείσῃ πίστει ὡμολογημένοις.

Ex Photio. 163, 37. Ἀνεγνώσθη Εὐσεβίου τοῦ Παμφίλου ἡ εἰς Κωνσταντῖνον τὸν μέγαν βασιλέα ἐγκωμιαστικὴ τετράβιβλος, ἐν ᾗ περιέχεται ἥ τε τοῦ ἀνδρὸς ἅπασα πολιτεία ἐξ αὐτῆς πρώτης ἡλικίας ἀρχομένη, καὶ ὅσαι πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν συντελοῦσι πράξεις, μέχρις οὗ τὸν βίον ἀπέλιπεν εἰς ἑξηκοστὸν καὶ τέταρτον παραταθέντα χρόνον. ἔστι μὲν οὖν κἀνταῦθα τὴν φράσιν ὅμοιος ἑαυτῷ, πλὴν μικρόν τι πρὸς τὸ λαμπρότερον ἐκβεβίασται αὐτῷ ὁ λόγος, καὶ λέξεις εἰς τὸ ἀνθηρότερον ἐνιαχοῦ συνειλήφθησαν, τῶν μέντοι κατὰ τὴν ἑρμηνείαν ἡδονῆς καὶ χάριτος, οὐδὲν μέγα, ὥσπερ οὐδὲ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐμφαίνεται. καταφέρουσι δὲ ἐν ταύτῃ αὐτοῦ τῇ τετραβίβλῳ πάμπολλα χωρία ἐξ ὁλοκλήρου τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ δεκαλόγου ἱστορίας. λέγει μὲν οὖν καὶ αὐτὸς ἐν Νικομηδείᾳ τὸν μέγαν Κωνσταντῖνον βαπτίσασθαι μέχρι τότε τὸ λουτρὸν ἀναβαλλόμενον, ἅτε δὴ ἐν ἐπιθυμίᾳ ποιούμενον τοῖς Ἰορδάνου τὸ λουτρὸν ὑποδέξασθαι. τίς δὲ ὁ βαπτίσας, οὐδὲν διασαφεῖ. περὶ μέντοι γε τῆς Ἀρειανῆς αἱρέσεως οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγέλλει, οὐδ' εἰ τῆς δόξης ἐκείνης εἴχετο, οὐδ' ὅτι μεταβέβληται, ἀλλ' οὐδ' ὅτι φαύλως ἢ ὀρθῶς ἐδόξασεν Ἄρειος, καίπερ ἀνάγκην ἔχων ἐν μνήμῃ ταῦτα ποιήσασθαι, ἅτε δὴ μέγα μέρος ἐπεχούσης τῆς συνόδου τῶν τοῦ μεγάλου πράξεων Κωνσταντίνου. κἀκείνης πάλιν ἐξαπαιτούσης τὴν περὶ τούτων λεπτομερεστάτην ἱστορίαν. ἀλλὰ στάσιν μὲν ἐμπεσεῖν μεταξὺ Ἀρείου καὶ Ἀλεξάνδρου, τὴν αἵρεσιν δ' οὕτω λέγων καὶ ὑποκρυπτόμενος ἀποφαίνεται, ἐπί τε τῇ στάσει λίαν ἀλγῆσαι τὸν θεοφιλῆ βασιλέα, καὶ ἀγωνίσασθαι διά τε τοῦ Ὁσίου, ὃς Κουδούβρης ἐπεσκόπει, εἰς φιλίαν καὶ ὁμόνοιαν συζεῦξαι τὸ στασιάζον, τῆς πρὸς ἀλλήλους ἔριδος ἀφεμένους καὶ τῶν τοιούτων ζητήσεων. ὡς δ' οὐκ ἔπειθε, σύνοδον πανταχόθεν ἀθροῖσαι, καὶ τὴν ἐμπεσοῦσαν ἔριν εἰς εἰρήνην διαλύσασθαι. οὐ μὴν εἰς τὸ ἀκριβὲς καὶ ἐπίδηλον ἀναγράφεται. οὗτος οὖν ὥσπερ αἰσχυνομένῳ ἐοικώς, καὶ μὴ βουλομένῳ δημοσιεύειν Ἄρειον, τήν τε τῆς συνόδου ἐξενηνεγμένην κατ' αὐτοῦ ψῆφον, καὶ τῶν συνασεβησάντων αὐτῷ καὶ συνεξωσθέντων τὴν δικαίαν ἔκπραξιν, οὐ μὴν ἀλλὰ οὐδ' ἣν θεόθεν πᾶς ὀφθαλμὸς εἶδεν ἔνδικον Ἀρείου καταστροφήν, οὐδὲν τούτων ἄγων εἰς φῶς, τήν τε περὶ τῆς συνόδου καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πραχθέντων ἱστορίαν παρέδραμε. διὸ καὶ περὶ τοῦ θεσπεσίου Εὐσταθίου μέλλων διηγεῖσθαι οὔτε τοῦ ὀνόματος μέμνηται, οὐδ' ὅσα περὶ αὐτὸν ἐτολμήθη, καὶ εἰς ἔργον ἀποβέβηκεν. ἀλλ' εἰς στάσιν καὶ ταραχὴν ἀναγαγὼν καὶ ταῦτα, γαληνίας. καὶ πάλιν ἐπιλέγει Ἐπισκόπων κατὰ τὴν Ἀντιόχειαν συνδεδραμηκότων, σπουδῇ βασιλέως καὶ συνεργίᾳ, καὶ τὸ στασιάζον καὶ ταραττόμενον εἰς τὸ εἰρηναῖον μεταβεβληκότων, ὁμοίως δὲ καὶ ἐν οἷς ὁ πολύαθλος ἐσκαιωρήθη

Ἀθανά-

Ἀθανάσιος, εἰς ταῦτα τὴν ἱστορίαν ὁρμήσας ἐπαφεῖναι, στάσεως μὲν ἐμπλησθῆναι πάλιν καὶ ταραχῆς τὴν Ἀλεξάνδρειαν λέγεται, καὶ ταύτην πραϋνθῆναι Ἐπισκόπων παρουσίᾳ τὴν βασιλικὴν ἐχόντων συμμαχίαν. οὐδὲ τίς ἦν ὁ στασιάζων, οὐδ' ἥτις ἡ στάσις, ἢ τί καὶ πράξαντες τὴν ἔριν ἐπραΰναν, οὐδ' ὅλως ποιεῖται ἐπίδηλον. καὶ σχεδὸν ἐν οἷς Ἐπισκόπων πρὸς ἀλλήλους φιλονεικίαι περὶ δογμάτων, ἢ περί τινων ἄλλων διαφωνίαν γεγόνασι, τὸν αὐτὸν τῆς ἐπικρύψεως ἐν τῇ διηγήσει τύπον διαφυλάττει.

Idem 5, 9. Ἀνεγνώσθη Εὐσεβίου ἐλέγχου καὶ ἀπολογίας λόγοι δύο, καὶ ἕτεροι δύο, οἵτινες πρὸς τοὺς προτέρους δύο ἔν τισι ῥητοῖς παραλλάσσοντες ἐν τοῖς ἄλλοις τῇ τε λέξει καὶ τῇ διανοίᾳ οἱ αὐτοί εἰσιν. εἰσάγει δ' ὡς ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων τινὰς ἀπορίας κατὰ τῆς ἀμωμήτου θρησκείας ἡμῶν. καὶ ταύτας καλῶς, εἰ καὶ μὴ ἐν πᾶσιν, ἀπολύεται. Τὴν δὲ φράσιν οὐκ ἔστιν οὐδαμοῦ οὔτε ἡδύς, οὔτε λαμπρότητι χαίρων, πολυμαθὴς δέ ἐστιν ὁ ἀνήρ, εἰ καὶ τὴν ἀγχίνοιαν, καὶ τὸ στερρὸν τοῦ ἤθους, ὡς παρὰ τὴν ἀκρίβειαν τὴν ἐν τοῖς δόγμασιν, ἐνδεέστερος. Καὶ γὰρ κἂν τούτοις ἐν πολλοῖς αὐτόν ἐστιν ἰδεῖν τὸν υἱὸν βλασφημοῦντα, καὶ δεύτερον αἴτιον καλοῦντα, καὶ ἀρχιστράτηγον, καὶ ἄλλα τινὰ τῆς Ἀρειανικῆς λύσσης βλασφήματα. δῆλον δ' ὡς ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου οὗτος ἤνθησε, &c.

Zonaras Tom. III, 9, 6. ἦν γὰρ τότε τῶν τὰ Ἀρείου πρεσβευόντων καὶ ὁ Παμφίλου Εὐσέβιος ὁ ἐν Παλαιστίνῃ Καισαρείας τυγχάνων ἐπίσκοπος, ὃς μετέπειτα λέγεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Ἀρείου δόξης, καὶ ὁμογνωμονῆσαι τοῖς συναΐδιον τὸν υἱὸν καὶ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ δογματίζουσι, καὶ δεχθῆναι παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς κοινωνίαν. μᾶλλον μέν τοι ἐν τῷ πρακτικῷ τῆς πρώτης συνόδου καὶ ὑπερμαχῶν εὕρηται τῶν πιστῶν. οὕτω μὲν οὖν ταῦτα ἱστορούμενα παρά τινων εὕρηται. ἀμφίβολα δ' ἐκεῖνος αὐτὰ δι' ὧν ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ ἱστορίᾳ εὕρηται συγγραψάμενος, τίθησι. πολλαχοῦ γὰρ ἐν τῷ εἰρημένῳ συγγράμματι ἀρειανίζων καταλαμβάνεται. αὐτίκα ,, περί που τὴν ἀρχὴν τοῦ βιβλίου, τὸν Δαβὶδ εἰσαγαγὼν λέγοντα, Αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν. αὐτὸς ἐνετείλατο, ,, καὶ ἐκτίσθησαν, φησὶ τὸν μὲν πατέρα καὶ ποιητὴν ὡς ποιητὴν, καὶ πανηγεμόνα νομίζεσθαι βασιλικῷ ,, προστάττοντα νεύματι, τὸν δὲ τούτου δευτερεύοντα θεῖον λόγον ταῖς πατρικαῖς ὑπουργοῦντα ἐπιταγαῖς. καὶ ,, μετά τινα λέγει τοῦτον ὡσανεὶ τοῦ πατρὸς ὑπάρχοντα δύναμιν καὶ σοφίαν, καὶ τὰ δευτερεῖα τῆς κατὰ πάντων βασιλείας καὶ ἀρχῆς ἐμπεπιστευμένον, καὶ αὖθις μετ' ὀλίγα, καὶ ὅτι ἐστὶν οὐσία τις προκόσμιος ζῶσα καὶ ὑφεστῶσα, ἡ τῷ θεῷ καὶ τῶν γενητῶν δημιουργίαν ὑπηρετησαμένη. καὶ ὁ Σολομῶν λέγει προσώπῳ τῆς τοῦ Θεοῦ σοφίας, Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ, καὶ ἑξῆς. καὶ μεθ' ἕτερα πλείονα φάσκει, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις οἷα θεοῦ λόγον προόντα καὶ πρὸ αἰώνων ἁπάντων οὐσιωμένον, τὴν σεβάσμιον τιμὴν παρὰ τοῦ πατρὸς εἰληφότα προσκυνεῖσθαι ὡς ἂν θεόν. Ταῦτα καὶ ἕτερα δὴ τοῖς ἀρειανίζουσι δόγμασι δεικνύουσιν ὁμόφρονα τὸν Εὐσέβιον; εἰ μή τις φαίη πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῷ πονηθῆναι τούτων τὴν συγγραφήν.

Nicephorus lib. VI, *cap.* XXXVII. *de Euſebio Pamphili: Sed & alia varia reliquit ſcripta, quæ multum Eccleſiæ adferunt utilitatis. Verum enimvero ſi talis fuerit, in multis tamen eum apparet Arii ſententiam comprobaſſe, ut qui filium (ſicuti id ex ejus ſcriptis colligere licet) creaturam vocet: quamvis Socrates, qui & ipſe ex Novatianis res eccleſiaſticas ſcripſit, in ſecundo Tomo maximopere perſuadere contendit, recte eum virum ſentire, eundemque ſycophantice eo nomine à nonnullis impeti. atque ut id magno animo certius comprobet in defenſione ſua, dicta illius quædam ambiguitatem tamen complectentia contexit: eundemq; primæ Synodo adfuiſſe, atque una cum aliis ſuffragio ſuo & calculo* εἰς τὸ ὁμοούσιον, *ſive in conſubſtantiale, conſenſiſſe refert. Ego vero, ſi ille quidem ſine ſcripto rectam complexus eſt opinionem, Socrati non refragor: ſin autem ex ſcriptis illius, quæ legi, res ſit dijudicanda, multum abeſt, ut ſanam ſinceramque ejus de fide ſententiam fuiſſe putem.*

Idem lib. VIII, *cap.* XVIII. *Euſebius ſane alter, cui Pamphili cognomen inditum, adfuit & ipſe Concilio, dubiuſque etiam atque etiam ſecum conſideravit, an promulgatæ fidei profeſſioni aſſentiri deberet: atque aliquantulum aſſenſione retenta, eam tandem approbavit, & ſubſcriptione ſua confirmavit. Eccleſiæ quoque ſuæ quærenti profeſſionem & definitionem eam miſit, in qua vocem quoque* τοῦ ὁμοουσίου *declarat: ne cui ſuſpectus fieret, tanquam tardius, aut neglectim, nulla adhibita cura, ei ſubſcripſiſſet.*

Eod. cap. XLV. *Potiſſimum vero de iis Euſtathius Antiochenus, & Euſebius Pamphili congreſſi decertarunt: atque uterque in ſubſiſtentia filium Dei, atque unum Deum in tribus ſubſiſtentiis profitebatur. Et Euſtathius Euſebium incuſabat, quod profeſſionem fidei Nicenam novaret: atque hic rurſum acquieſcere ſe in decretis Nicenis dicebat.*

Hiero-

Hieronymus Apologetico in Rufinum: Vir doctiſſimus Euſebius (doctiſſimum dixi, non Catholicum, ne more ſolito mihi & in hoc calumniam ſtruas) per ſex volumina nihil aliud agit, niſi ut Origenem ſuæ oſtendat fidei, id eſt Arrianæ perfidiæ.

Eodem: Sex libros, ut ante jam dixi, Euſebius Cæſarienſis Epiſcopus Arrianæ quondam ſignifer factionis pro Origene ſcripſit, latiſſimum & elaboratum opus: & multis teſtimoniis approbavit Origenem juxta ſe Catholicum, id eſt juxta nos, Arrianum eſſe.

Eodem: Laudavi Euſebium in Eccleſiaſtica hiſtoria, in digeſtione temporum, in deſcriptione ſanctæ terræ: & hæc ipſa opuſcula in Latinum vertens meæ linguæ hominibus dedi. Num ex eo Arrianus ſum, quia Euſebius, qui hos libros condidit, Arrianus eſt?

Idem ad Pammachium & Oceanum de erroribus Origenis: Fortiſſimos libros contra Porphyrium ſcribit Apollinaris: Eccleſiaſticam pulchre Euſebius hiſtoriam texuit. Alter eorum dimidiatam Chriſti introduxit œconomiam: alter impietatis Arrii apertiſſimus propugnator eſt.

Georgius Syncellus: Τούτοις τοῖς χρόνοις ὁ μέγας καὶ θαυματουργὸς Γρηγόριος ἐν τελειότητι τῆς κατὰ Χριστὸν φιλοσοφίας κατέλαμπεν. οὗ μνήμην ἁρμόζουσαν ὁ Καισαρείας Εὐσέβιος οὐκ οἶδα τίνος ἕνεκα καὶ περὶ Ὠριγένους τοῦ δυσσεβοῦς ἀλόγοις ἐνδιατρίψας ἐγκωμίοις οὐ πεποίηται τῆς καθ᾽ ὅλης τῆς οἰκουμένης διηχουμένης.
Paulo post: νομίζω δὲ τὸν Εὐσέβιον τὸ τῆς θείας ἀρετῆς τοῦ θαυματουργοῦ, καὶ θεοφόρου Γρηγορίου μέγεθος σιωπῆσαι διὰ τὸ πανταχοῦ τῶν δογμάτων ἀκέραιον καὶ ἀλλότριον τῶν Ὠριγένους ληρημάτων, καὶ τῶν Ἀρείου βλασφημιῶν, οἷς Εὐσέβιος ἐλελώβητο.

Idem. Ὠριγένης αὐχῶν ἐπὶ λόγοις σεσοφισμένοις καὶ μύθοις ἑλληνικοῖς ἀπελείφθη τοῦ τηλικούτου στεφάνου, οὐδὲν διὰ θείας χρηστότητος, ἀλλὰ δι᾽ ὑπερήφανον καὶ αὐτοποίητον γνώμην. ἀλλὰ ταῦτα Εὐσεβίῳ τῷ Καισαρείας οὐ δοκεῖ, ὃς μείζω πάντων ἁγίων καὶ διδασκάλων αὐτὸν ἀποδεῖξαι σπουδάζων ἐν ἕκτῳ τῆς ἐκκλησιαστικῆς αὐτοῦ ἱστορίας λόγῳ, ὁμοφρονῶν αὐτῷ, πολλοῖς ἐγκωμίοις αὐτὸν ἐνυβρίζει, μὴ εἰδὼς ἃ λέγει, ἢ περὶ ὧν διαβεβαιοῦται. πάνυ γὰρ ὀλίγων περὶ τῶν κατὰ τούσδε τοὺς χρόνους ἱερῶν καὶ μακαρίων πατέρων ἐπιμνησθεὶς, Κλήμεντος τοῦ λεγομένου Στρωματέως, Ἱππολύτου τοῦ ἱερομάρτυρος, Ἀφρικανοῦ τοῦ μεγάλου Ἀλεξανδρείας, καὶ ἄλλων, μόνου τοῦ ματαιόφρονος Ὠριγένους τὴν ἐκ παιδὸς ἀναγωγὴν ἐκθειάζει μέχρι τῆς ἐν τῷ μαρτυρίῳ λειποτακτήσεως. Φαβιανοῦ τε γὰρ τοῦ λεχθέντος ἱερομάρτυρος καὶ ἐπισκόπου Ῥώμης πέρι, καὶ Βαβυλᾶ τοῦ τῆς Ἀντιόχου, καὶ Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων ἐν ὀλίγοις διεξῆλθε τοῖς ῥήμασιν. ἐπὶ δὲ τὸν ὁμόφρονα ἐλθὼν Ὠριγένην πλεῖστα προεγκωμιάσας τὸν θεοκατάρατον ὧδέ πως προστίθησι φήσας, Τὰ μὲν οὖν Ὠριγένει κατὰ τὸν διωγμὸν ξυμβάντα, οἷα, καὶ ὅσα, καὶ ὁποίας ἔτυχε τελευτῆς, &c.

ΤΕΛΟΣ.

LUGDUNI BATAVORUM, Typis NICOLAI HERCULIS, Sumptibus JOANNIS JANSSONI, Bibliopolæ Amſtelodamenſis, 1658.

Early European Books, Copyright © 2011 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of Koninklijke Bibliotheek, Den Haag.
37 E 3 [1]